

МАЛУРУСКО-НІМЕЦЬКИЙ
С Л О В А Р

УЛОЖИВ

Євгеній Желеховський

ц. к. професор лімназії в Станіславі.

ТОМ I.

(A—O).

RUTHENISCH-DEUTSCHES
WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Żelechowski

k. k. Gymnasialprofessor in Stanislau.

BAND I.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,
З друкарні тов. им. Шевченка, | Druckerei des Szewczenko-Vereines,
під зарядом К. Беднарського. | Geschäftsleiter K. Bednarski.

МАЛОРУСКО-НІМЕЦЬКИЙ СЛОВАР

Том I.

Серед обставин, як мало котра книжка, появляє ся сей Словар; бо коли мав він бути, сказавбим, надгородою за кільканайцятлітні труди автора, являє ся він по смерті автора і, по части бодай, в вишій формі і під чужим именем. Покійний Евг. Желеховский почав працювати над ним вже в раній молодости бо еще в часі своїх студій університецких, і опісля все збирав і доповняв матеріяли, аж в кінци по десяти роках труду рішив ся укладати і видавати. Так отже від 1882. року почав виходити сей „Словар“ випусками, правда поволи, бо покійний автор і сам почав занепадати на здоровю і силах, аж недуга все, хотяй незначно, змагаючи ся, підкосила нарешті єго жите з початком 1885. року. І так лишило ся діло недовершене, бо сам покійний автор встиг ледво цїлий I. том видати а з другого тому приготовив був по части, а навіть почало ся вже було друковане слів починаючих ся буквою *Л*, — для прочої части діла зібраний був матеріял, але не уложений. За се діло приняв ся я по желаню и порученю покійного Евг. Желеховского, которий на пару годин перед смертію прикликавши мене до себе передав мені всі зібрані матеріяли і просив прочу часть діла уложити і видати завзиваючи однако, щоби в укладі самім ніх змін не робити. Так отже підняв ся я уложєня прочої части Словара, а позаяк оставший ся матеріял треба було еще доповнити, то я доповняв користуючи ся еще именно Збірниками слів Закревского, Піскунова, Верхратского (в „Знадобах до словаря южно-русского“, і „Початках до уложєня номенклятури и терминологіи природописної, народної.“ I—VI.), Маґури (в Галичанині I. З. 4.), дальше, при букві *Т*, найновішим трудом К. Шейковского; крім того було еще много матеріялу незужиткованого в рукописах, які Вп. Земляки з ріжних сторін понадсилали були і пізнійше все еще надсилали. Як використав я ті матеріяли і о скілько відійшов від методи покійного автора і може погіршив діло — се осудят другі, — бо конечно: *si duo faciunt idem, non est idem...*

Се лише сказати мушу, що з під руки покійного Е. Желеховского діло булоби инше вийшло: покійник задумував додати обширне передне слово і обяснити уклад і засади словаря і ин. — се все мусит тепер конечно відпасти, а що найгірше, то не можу тепер подати того, що конечно повинно було бути і здавалоби ся що моглоби бути подаєе, именно повний спис скорочень, при чім особливо належалоби при кождім авторі подати докладно всі твори автора, з котрих винято слова до словаря. Се именно є конечно при именах таких авторів, від котрих посїдаємо по кілька або і більше окремих творів. Але сего власне я тепер доповнити не можу, позаяк не позістали по покійнім авторі ніякі записки, з котрих би видно було, які якого автора твори були

через него переглянені. Дякую то я мусів ограничити ся на саме найкоротше объясненє скорочень ужитих в словари, котре в найбільшій части відносит ся лише до самого имени автора, або до збірників або до одного звичайно одинокого якого твору.

З тої самої причини мусіла вийти і друга недокладність, именно що до спису имен помічників сеї праці, котрого залишити ніяким способом не годило ся, позаяк і з записок таких помічників увійшла до словаря дуже значна часть слів або окремих значінь, призбираних звичайно з уст народа. Остав ся вправді по покійнім авторі спис имен Вп. помічників, але за его повність я ніяк ручити не можу, и протое прошу, еслибим чийого имени не подав, щоби увзглядняючи се моє прикре положенє, ласкаво мені се простив.

Ще мушу згадати словом о доповненнях, котрі обіцяв покійний автор подати а котрих велику потребу і я признаю. Однако тепер не міг я сего доповнити, позаяк бажаючи раз укінчити діло, по при занятях мого уряду не встигавем збирати недостаючі еще слова, окремі значеня і фрази. Належит ся мені еще пояснити, дякого на заголовнім листі II. тому побіч имени п. Желеховского і моє имя уміщене. Се сталося не так з тої причини, що я в більшій части уложив і видав сей II. том словаря, як що мусівем ту піддати ся воли роднин помершого, котра сповняючи послідну его волю желала собі сего.

Не можу також не згадати з подякою имен тих Добродіів, котрі будь радою будь материяльною підмогою допомогли до довершеня сего діла. Я именно обовязаний дуже за світлі ради дрови Омелянови Огоновекому, проф. львівського університету, котрий по при численних і ріжних своїх занятях не пожалував труду і мені жаданих поясненє ласкаво уділити, а також п. Остапови Левицкому, проф. реальної школи в Станіславі, як і п. Юліянови Котецкому, проф. гімназії в Станіславі; а в загалі до довершеня діла допомогли материяльно ласкавими жертвами Др Фр. Мікльосіч, б. проф. віденьського університ., котрий на саму вість о маючім ся видавати „*Малоруско-німецкім Словари*“ дарував на цілє видавництва 50 зр., дальше Високий Соїм Галицький, котрий запоміг видавництво два рази ухвалюючи підмогу грошеву (500 и 200 зр.), також Вп. Владислав Федорович, властитель Вікна, як і оо. Стефан Качала з Шельпак і Теод. Стадник з Суцана, Вп. Апольтон Ничай і др. котрі жертвували на ціли видавництва далеко більше понад ціну пренумераційну, а наконець всі Вп. Земляки, котрі поспішили з предлачуванем сего діла, — всім сим Добродіям складає ся ту прилюдна подяка; а признанє належит ся Зарядови друкарні товариства имени Шевченка у Львові за точне і сумлінне виконанє порученої праці.

В Станіславі в вересню 1886.

СОФРОН НЕДІЛЬСКИЙ.

А. Обяснене скорочень і знаків.

a. adj. = adjectivum
adv. = adverbium
aug. = augmentativum
Bein. = Beiname
bes. = besonders
Bdtg. = Bedeutung
c. = (generis) communis
coll. = collectivum
comp. = comparativus
conj. = conjunctio
d.; dim. = diminutivum
dadh. = dadurch
dah. = daher
dgl. = dergleichen
dh. = durch
cig. = eigentlich
entspr. = entspricht, entsprechend.
etw. = etwas
euphem. = euphemistisch.
f. = (substantivum) femininum
g.; gen. = genetivus
geh. = gehörig
gew. = gewöhnlich
gr. = grossrussisch
hucul. = huculisch (Mundart der Huzulen)
imperat. = imperativus
impers. = impersonal.
Inf, (inf.) = infinitivus
instr. = instrumentalis
int. = interjectio
(iron.) = ironisch
links. = linksseitig
(lemk.) = lemckisch (Mundart der Лемки)
m. (substantivum) masculinum
N. = Name
n. = (substantivum) neutrum
Nbf. = Nebenfluss
num. = numerale; *num. card.* = numerale cardinale; *num. ord.* = numerale ordinale.
oh. = ohne
opp. (oppos.) = oppositum

Pfnze, Pflze = Pflanze
pl. = pluralis, plurale tantum
pol. = polnisch
poët. = poëtisch
praep. = praepositio
praeter. = praeteritum
pron. = pronomen
ptc. prtc. = participium
Rdrt. = Redensart
Reimw. = Reimwort
rum. = rumänisch
s. = siehe; *s. d. f.* = siehe das folgende; *s. d. v.* = siehe das vorhergehende...
sc. = scilicet
scherzh. = scherzhaft; *Scherzw.* = Scherzwort.
serb. = serbisch
Spitzn. = Spitzname
sprichw. sprichwörtl. = sprichwörtlich
st. = statt
tatar. = tatarisch
th. = theils
u. = und
ungr. = ungarisch, ungarisch-ruthenisch
übhpt, übrhpt = überhaupt
v. a. = verbum activum
v. n. = verbum neutrum
verb. = verbunden
verw. = verwandt
vgl. = vergleiche
vhg. = vorhergehend
viell. = vielleicht
Vocat. (vocat.) = vocativus
Vrbdg = Verbindung
W. = Wort
z. = zu, zum, zur
zsgzg. = zusammengesetzt
Zustzg. = Zusammensetzung
zw. = zweifelhaft
§ = виражене тривіальне,
† = слово застаріле,
*** = образowo (переносно).

Б. Обяснене скорочень имен авторів і творів з котрих увійшли слова до словаря.

A-Г. = Артемовский-Гулак Петро, (в: „Руска Библиотека Оныпкевича, I. Львѣвъ 1877).

АД. = Антонович і Драгоманов: „Историческія пѣсни малорускаго народа, Кієвъ 1874. 1875.

Ал. = Александрів Степан („Вовкулака“ в „Южный русский Сборникъ, Харьковъ 1848“).

Аль. = Зоря Галицкая яко Альбумъ на годъ 1860.

Б. = Білик Иван.

Бор. = Борковский Олександр; (*Бор.*) = Борковский Ол. з записок з уст народа.

Біл. = Біловерский Василь (в: „Основа, южно-рускій литер.-учебный Вѣстникъ, 1861. 1862. С. Петербургъ“).

В. = Верхратский Иван.

Ваг. = Вагилевич Иван.

Вах. = Вахнянин Натал (Анатол).

ВВ. = Володимир Барвіньский.

ВГ. = Василь Гоголь (в: „Руска Библиот. Онышкевича І. Львѣвъ 1877“).

Веч. = „Вечерницѣ“, литературне письмо для забавы и науки, Львѣвъ 1862. 1863.

Воля. = Воля Василь.

ВШ. = Володимир Шашкевич: „Зільникъ“. Львѣвъ 1863.

Га. = Галька Игнатій: „Народні звичаи и обряды надъ Збручемъ“, Часть І. Львѣвъ 1861; часть ІІ. 1862.

Га. = „Галичанинъ.“ литературный сборникъ, І. 1—4. 1862—1863

Гам. = К. Гамалія.

Гая. = Гаякевич Клим.

ГБ. = Ганна Барвінок.

Гл. або **Гл. б.** = Глібів Леонид: Байки, 1863. 1872. 1882.

Гн. = Гной душа въ господарствѣ, въ Вѣднѣ 1848.

Гол. = Головацкий Яків; **Гол.** з дописаним числом = Головацкий: „Народныя пѣсни галицкой и угорской Руси“. Часть І. ІІ. ІІ. а. в. С.-Петербургъ 1878; **Гол. гр.** = Головацкий Я.; „Грамматика руского языка“, Львѣвъ 1849.

Гр. = Гребінка Е. П. („Полное собраніе сочиненій“ 1862, томъ V.).

Гуш. = Гушалевич Иван: „Поезіи“, Львѣвъ 1861.

ГШ. = Григорій Шашкевич: „Мала грамматика языка руского“,

Вѣдень 1865.

Д. гр. = Дячан Филип: „Методична грамматика языка малоруского“. Львѣвъ 1865.

До. = Добрянский Антін.

Др. = Драгоманів Михайло; **Др. с.** = „Малорусскія народныя преданія и рассказы. Сводъ Михаила Драгоманова“, Кіевъ 1876.

Еф. = Ефименко: „Сборникъ малороссійскихъ заклинаній, П. Еф.“ — Москва 1874.

Зак. = Закревский Николай: „Старосѣтскій Бандуриста. Словарь малороссійскихъ идіомовъ, составилъ Ник. Закревскій“, — Москва 1861.

Зан. = Записки югозападного отдѣла Императ. русск. Географ. Общества, томъ І. за 1873. Кіевъ 1874; т. ІІ. за 1874. Кіевъ 1875.

Зан. В. або **Зан. (Вер.)** = Остап Вересай...

Зар. = Заревич Федор.

Зг. = Згарский Евгений.

Иг. = Игнатій з Никлович: „Казки“, збравъ Игнатій зъ Никловичъ, Львѣвъ 1861.

Ил. = Ильницкий Василь.

ІГ. = Іеремія Галка: „Збірникъ творівъ Іереміи Галки“ Одесса 1875.

К. = Куліш Пантелеймон; **К. (Досв.)** = Куліш: Досвідки; **Кч.** = Куліш: „Чорна Рада“; **К.** з дописаним числом = Куліша: „Записки о Южной Руси“ І. ІІ.

Кв. = Квітка Григорій Основяненко, (в: Руска Библи. Онышкевича“ т. ІІ.),

Кл. = Климкович Ксенофонт.

Кн. = Кониський Олександр.

Кот. = Котляревский И. П. („— изданіе подъ редакціей С. П. Катранова, Кіевъ 1875“).

Ков. = Ковальский Василь.

Кр. = Кропивницький: „Збірникъ творівъ М. Л. Кропивницького“, Київ 1882.

КС. = „Кіевская Старина“

КУ. = Корнило Устиянович.

Кух. = Кухаренко.

Л. = Лавренко Д: „Пісні про ко-

- ханна", Київ 1864.
- л. с.* = "Про ліки свовнародні", Київ 1875.
- Ласт.* = "Ластівка", збірникъ Е. Гребінки, С.-Петербургъ 1841.
- Л.Д.* = Лука Данкевич, (Лука з Ракова).
- Ле.* = Леонтович Павло.
- Лев.* = Левицкий Юсиф: „Грамматика языка руссого въ Галиціи“, въ Перемышля 1850.
- Левч.* = Левченко Михайл: „Опытъ Русско-Украинскаго Словаря“, составилъ М. Л. Київъ 1874.
- Лір.* = „Лірвакъ въ надъ Сяна“, 1852.
- Лук. п.* = Лукашевич; „Малороссійскія и червонорусскія народныя думы и пѣсни“. С.-Петербургъ 1836.
- М.* = Марко Вовчок. („Оповѣданя, С.-Петербургъ 1861. 1862. 1865. I—III. „Вечерницѣ“ 1863. Ч. 10).
- +*М.* = Мирный.
- Мак.* = Макаровский Михайло, (в: „Южный русскій Сборникъ“, Харьковъ 1848).
- Макс.* = Максимович Михайло.
- Марк.* = Маркевич Николай.
- М+Б.* = П. Мирный та І. Білик; Хиба ревуть воли якъ ясла повні? Романъ в народнаго жита, Geneva, 1880.
- Ме.* = Метлинскій Амвросій, („Южный русскій Сборникъ“, Харьковъ 1848); *Ме.* в дописаним числом = Метл. Амвр.: „Народныя южнорусскія пѣсни“, Київъ 1854; „Думки и пісни зъ замѣтками и словаремъ“, у Харкові 1839.
- Мл.* = Млака Данило, (= Изидор Воробкевич, Демко Маковійчик, Морозенко).
- Мог.* = Могильницкий Антін, (*Мог. Ск.* = Могильницкий: Скит Манявский).
- Мор.* = Мордовецъ Данило, („Малорусскій литературный сборникъ“, изд. Д. Л. Морд. Саратовъ 1859).
- Мх.* = Мох Рудольф.
- МШ.* = Маркіян Шашкевич.
- Н.* = Номис — („Українскі приказки, прислів'я и таке инше...“, С.-Петербургъ 1864).
- На.* = Наумович Иван.
- Нав.* = Навроцкий Володимир.
- Не.* = Нечуй Иван (= Иван Левіцький); *Не. п.* = Нечуй: „Повісті“; *Не. зм.* = Нечуй: „Хмари“; *Не. (Виз.)* = Нечуй: „Українскі гетьмани: Виговский и Юр. Хмельницкий“; *Не. бур.* = Нечуй: „Бурлачка“; *Не. кож.* = Нечуй: „На кожемяках“.
- ОБ.* = Олександр Барвінскій.
- Ог.* = Огоновскій Омелян; *Ог.* в дописаним числом = „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“, von Dr. Emil Ogonowski, Lemberg 1880.
- Он.* = Опатович Стефан: „Оповіданя зъ свят. писанна“, І. С.-Петербургъ 1863.
- ОП.* = Олена Пчілка.
- „Оск.“* = „Основа“, южно-русскій, учено-литературный вѣстникъ, С.-Петербургъ 1861. 1862.
- Оц.* = Осадца: Грамматика руссого языка.
- П. п.* = „Пословици и поговорки Галицкой и Угорской Руси“, С.-Петербургъ 1869.
- п. хв.* = „Про хвороби и якъ імъ запомогти“, Київъ 1875.
- Пар.* = Партицкий Омелян.
- Пет.* = Петрушевич Михайл.
- Піс.* = Піскунов Ф. („Словникъ живої народней, письменной і актової мови русских югівцанъ Россійской и Австрійско-Венгерской цесаріи“, изд. 2. Київъ 1882).
- Под.* = Подолинскій Сергій: „Житя и здоровля людей на Україні“, 1879; „Ремесло и хвабрики на Україні“, Женева 1880.
- Пол.* = Полянскій Михайло.
- Пот.* = Потєбня.
- „Пр.“* = „Правда“, письмо наукове, літературне і політичне, Львів 1867—1880.
- Пт.* = Петренко Михайло Николаевич.

- Ну.* = Пулюй Иван.
- Р.* = И. Я. Рудченко („Казки“, I. II.); *Р. ч.* = Рудченко: „Чумацкія народныя пѣсни“, Кіевъ 1874.
- Ра.* = „Рада“, український альманахъ, I. II. 1883. 1884. Кіевъ.
- Равс.* = Равский П.
- Розм. н. зем. с.* = „Розмова про земні сили“, Комаровъ.
- Ру.* = Руданський Степан.
- Рус. Дн.* або *Р. Дн.* = „Русалка Днѣстровая“, у Будимѣ 1837.
- С.* = Стороженко Олекса.
- Сб.* = „Этнографическій Сборникъ“ С.-Петербургъ 1853—1858.
- Св.* = Сьвѣнцикий Павлин (= Павло Свѣй, Д. Лозовский).
- Сьв.* = „Сьвѣтъ“, иллюстрована літературно-політично-наукова часопись, Львів 1881. 1882.
- СМ.* = Сильвестер Метеля.
- „*Сн.*“ = „Снѣг“, український новорочник, видав Александер Корсун, в Харкові 1841.
- Ст.* = Старицкий.
- Т.* = Тянчкєвич Данило.
- Те.* = Терлецкий Володимир.
- Тор.* = Тороньский Александер.
- У.* = Устиянович Николай.
- Ф.* = Федькович Юсиф.
- Фр.* = Франко Иван (= Джеджалик, Мирон); (*Фр.*) = Франко, в записок з уст народа.
- Це.* = Цєльвич Юліян; (*Це.*) = Цєльвич Юл. в записок з уст народа.
- Ч.* = („Труды этнографическо-статистической экспедиціи въ западно-русскій край, снаряженной импер. русск. географич. обществомъ. Юговпадный отдѣлъ. Матеріялы и Изслѣдованія собранныя д. чл. П. П. Чубинскимъ. Томъ I. выпускъ 1. 2; томъ II.—VII. С.-Петербургъ 1872—1877).
- Ш.* = Шевченко Тарас, „Кобзар“, Прага 1876.
- Шар.* = Шараневич Изидор.
- Шй.* = Шейковскій К. „Бытъ Подолянъ“, I. II.; „Опытъ южно-русскаго Словаря“ А—Б. Кіевъ 1862; *Т.* Москва 1884.
- Шл.* = Шевченка листи: „Основа“ 1861. X.; „Правда“ 1875.
- Шог.* = Шоголев Я.
- Gr.* = Gregorowicz Jan.
- Kol.* = Kolberg O.: „Pokucie, I. II.
- Kst.* = „Poezyi Platona Kosteckoho“, Lwiv 1862.
- Luts. gr.* = Lutskey: Grammatica slavo-ruthena, Budae 1830.
- Lw. gr.* = Lewicki J.: Grammatik der kleinrussischen Sprache. Przemyśl 1834.
- Łoz. gr.* = Łoziński: Gramatyka języka ruskiego (małoruskiego), Przemyśl 1846.
- Mi.* = Miklosich Fr.: Vergleichende Grammatik der slavischen Sprachen, I—IV.
- R.* = „Ruskoje wesile, opysanoje przez J. Łozińskoho, w Peremyszly 1835.
- Term.* = Deutsch-ruthenische Terminologie...
- TP.* = Tymko Padura: „Pyśma“, Lwiv 1874.
- W.* = „Nowyi poezyi małoruski, Lwa Eug. Węglińskoho, Lwihorod Peremyszyl 1858.
- W. gr.* = Wagilewicz Jan: Gramatyka języka małoruskiego, Lwów 1845.
- Wa.* = Waclaw z Oleska: Pieśni polskie i ruskie ludu Galicyjskiego, Lwów 1833.
- Witw.* = Witwioki Sofron: O Huculach.
- ŻP.* = Żegota Pauli: Pieśni ludu ruskiego, Przemyśl 1839.

Спис Вп. помічників, котрі через прислане материялів лексикальних причинили ся до збогаченя „Малоруско-німецкого Словара“ :

Вп. Алексевич Антін,
 „ Базилевич Едмунд,
 „ Барвіньский Іосиф,
 „ Барвіньский Олександр,
 „ Белей Иван,
 „ Бережницький Юліян,
 „ Білецький Василь,
 „ Боднар Гаврило,
 „ Борковський Олександр,
 „ Бурачинський Андрій,
 „ Бучинський Мелітон,
 „ Волчук Иван,
 „ Гарасимович Ілярій,
 „ Гладилевич Даян,
 „ Глодзінський Антін,
 „ Горалевич Лев,
 „ Грушкевич Зенон,
 „ Генік Кирило,
 „ Гургула Андрій,
 „ Давидович Кароль,
 „ Данкевич Одільо,
 „ Дольницький Антін,
 „ Дудрович Омелян,
 „ Дуркот Иван,
 „ Єверський Сидір,
 „ Жегалович Иван,
 „ Желеховський Антін,
 „ Заклинський Корнило,
 „ „ Леонид,
 „ „ Роман,
 „ Зворецкий Н.
 „ Зубрицький Михайло,
 „ Кахникевич Кирило,
 „ Кирчів Богдар,
 „ „ Павло,
 „ Кіс Михайло,
 „ Климкович Володимир,
 „ Кобринський Николай,
 „ Квцуняк Николай,
 „ Ковч Григорій,
 „ Коритко Иван,
 „ Король Петро,
 „ Котецький Юліян,
 „ Кочиркевич Лев,
 „ Крушельницький Максим,
 „ Кузів Иван,

Вп. Кувьма Григорій,
 „ Куліш Панталеймон,
 „ Кумановський Петро,
 „ Куницький Кассіян,
 „ Левицький Иван (Печуй),
 „ „ Николай,
 „ „ Остап,
 „ Лещишак Никифор,
 „ Литвинович Роман,
 „ Лукашевич Николай,
 „ Мандичевський Иван,
 „ Медвідь Семко
 „ Миськевич Філарет,
 „ Мох Рудольф,
 „ Навроцький Володимир,
 „ „ Кость,
 „ Насальський Юліян,
 „ Негребецький Антін,
 „ Павлик Михайло,
 „ Подлуский Николай,
 „ Подляшецький Захарій,
 „ „ Кароль,
 „ Попель Иван,
 „ Порох Василь,
 „ Ревакович Тит,
 „ Рожанський Гнат,
 „ Сельський Юліян,
 „ Смольницький Теодор,
 „ Сосенко Ксенофонт,
 „ Стояловський Иван,
 „ Сумик Андрій,
 „ Устиянович Николай,
 „ „ Корнило,
 „ Федькович Іосиф,
 „ Франко Иван,
 „ Цар Михайло,
 „ Цегельський Богдан,
 „ Целевич Юліян,
 „ „ Теофіл,
 „ Шашкевич Григорій,
 „ Шимчук Д.
 „ Шмериковський Остап,
 „ Шухевич Володимир,
 „ Яворський Вінкентій,
 „ „ Иван,
 „ „ Олександр.

VIII

А з б у к а.

а, б, в, г, ґ, д, е, є, ж, з, и, й, і, ї, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у,
ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я.

г=ґ; ґ=г; е=є; є=є, ї=ю, обі м'якчать попередню согласну; и=й,
(на кінці слова по к, х також = е), на початку слова =і; й=і; ї=і
і м'якчить попередню согласну; ю=ю, і я=я, обі м'якчать попередню со-
гласну. Знак ь м'якчить согласні, як: дь, дзь, зь, ль, нь, сь, ть, ць. — Знак
' означає що попередня согласна не м'якчить ся а остає ся твердою.

A.

A, erster Buchstabe (Авъ); als Vorschlaglaut u. Anhängepartikel zu verschiedenen anderen Partikeln u. Interjectionen; beim Singen (dsgl. я) zur Ausfüllung der Silbenzahl in Versen *Oz.* 158, 1—9.

I. A! *int.* ah! ach! ei; ha! da! a tak? ah so? so ist es?! das ist was Anderes! a—a! ah ja so! ei! lass! a óa! a o! a was! alles eins!; 2) a—a! лóленьки, — котыно! beim Einwiegen u. Einsingen der Kinder; 3) a вйш! *int.* *Мх.* = а вйдиш!

II. A, *conj.*, und (dsgl. я); 2) aber, hingegen; 3) sondern; 4) а-вжéж *P.* I. 59 allerdings, ja wohl, fürwahr; а так freilich so; 5) а тó sonst, nämlich; da doch *P.* I. 121, widrigenfalls *Oz.* 158, 5—6. 208. 209, 3; 6) а тáм und weiter, s. А дáльше, а вйдрáк *C.* I. 117; 7) а так *Ч.* V. 963 deswegen, daher, also; 8) а-хйбá-щó? s. Або-щб?

Абáжур, *m.* *He.* abat-jour, Lichtschirm, *m.* [Одвах.

Абáхта, *f.* *C.* Hauptwache, *f.* s.

Аббáт, *m.* Abt, *m.* s. Опат.

Аббáтýса, *f.* Aebtissin, *f.*

Аббáтский, *a.* zum Abte, zur Abtei geh. [tei, *f.* s. Опáцтво.

Аббáтство, *n.* Abtswürde; 2) Аб-А-бé! *int.* pfui!

Абéтка, *f.* das ABC, Alphabet, *n.* 2) ABC-Buch, *n.* Fibel, *f.* Шб́.

Абéтло, *n.* Alphabet, *n.* Шис.

Абéтний, *a.* s. Азбóучний Шис.

Абй́, *conj.* dass, auf dass, damit, um zu —; абй́ не полóудски damit nur nicht so wie es sein soll; абй́-м так здорбв був! soll ich so gesund sein! абй́х = абй́-м, абй́х так жй́ла! so wahr ich lebe! *Oz.* 157, 7; абй́ й́ тáк, то, — mag es auch so sein, so

doch —; абй́ щó: най тобй́ абй́щб *euphem.* Fluch „hol dich der —“! абй́ то вй́н шй́бв? але дé! was? er sollte hingegangen sein? nicht möglich! Абй́як, *adv.* абй́ й́ як, то —, wie immer, mag dem sein wie es will, nichts destoweniger. Абй́який, абй́ й́ акй́й, *a.* wer immer, wie immer geartet, was immer für einer, *Oz.* 162, 2. 165, 6. *Мi.* IV. 257.

Абй́р! *int.* Scheuchruf gegen Schafe.

Абб́, *conj.* oder, entweder — oder; 2) абб́ щó? nun denn, was nun, was denn doch? абб́ тй́ щó, абб́ й́ щó, абб́ тй́ щó не знáти щó? 3) абб́ж (= абб́ж нй́?) *bejah.*: ja, ja so, ja wohl.

Абб́й́, nun denn, à propos.

Абб́мб́вня, *f.* Wiederhall, *m.* *Gr.* 16.

Абрикб́са, *f.* *He.* Aprikose, *f.*

Абрюкати, *s.* Аврýкати.

Абсолютизм, *m.* Absolutismus, *m.* Willkürherrschaft, *f.*

Абсолютний, *a.* absolut; unbeschränkt; willkürlich.

Абшит, *m.* Abschied, *m.* Entlassungsurkunde der Soldaten, *f.*

Абшитб́ваний, *a.* verabschiedet.

Авá! *int.* *ungr.* s. Ов! (bei d. Ve-wunderung); *dav.*

Авáк, *m. gew. pl.* ungar. Ruthe nen - Abart im Tavarnaer Thale.

Авантýра, *f.* aventure, Abenteuer, *n.* 2) Unruhe, *f.*

Авантýрный, *a.* abenteuerlich, reich an Abenteuern, *См.*

Авáч, *m.* rother od. schwarzer Ochs mit weissem breitem Querstreifer

Авдýтор, *m.* Auditor, *m.*

Авдй́брй́я, *f.* *Км.* Hörsaal, *m.*

Авдб́тка, авдýпка, *f.* s. Гóлиця 3).

Авб́! авб́сь! *int.* da! da sieh! [girren.

Аврýкати, *v. a.* s. Боркотáти

Австѣрія, *f.* Einkehrhaus, Gasthaus, *n.*

Австрáлїя, *f.* Australien, *n.*

Австрáльскій, *a.* australisch.

Австрійецъ, -йця, *m.* Oesterreicher, *m.*

Австрійскій, *a.* oesterreichisch.

Австрія, *f.* Oesterreich, *n.*

Авто-да-фѣ III. II. 102. Auto-dafé, Ketzengericht, *n.* Ketzerverbrennung, *f.*

[Verfasser, *m.*

Автор, *m.* Autor; Schriftsteller,

Авторитѣт, *m.* Autorität, *f.*

Авторитѣтно, *adv.* im hohen Tone der Autorität.

[Ierin, *f.*

Авѣрка, *f.* Autorin, Schriftstel-

Авѣрскій, *a.* Authors-, schriftstellerisch.

Авѣрство, *n.* Autorschaft, *f.*

Авѣ! *int.* vom Heulen.

Авѣл, *s.* Аул.

Авулѣм, *adv.* s. Загалѣм, *IIIc.*

Авѣррр! *int.* v. Knurren d. Hundes.

Агá! *int.* ja! ja so! nun da! ah so! 2) nun noch das, ah! ara-rá! wie doch sehr, o wie!

[stossen.

Агáкати, *v. n.* „ara“! rufen, aus-

Агѣл, *m.* runde Hürde für Schafe.

Агѣт, *m.* Ч. VII. 574. Gauner, Schuft, *m.*

[über dich!

Агѣй, агѣй, агѣ — на тѣбе! pfui

Агѣкати, *v. n.* „ани“ rufen.

Агѣл, *m.* P. II. 129. Teufel, *m.*

Агѣля! *int.* Scheuchruf gegen Gänse.

Агѣцьскій, *a.* Кв. II. 6. s. Ангѣльскій.

Агѣвка, *f.* s. Гаѣвка.

Агнѣць, -нця, *m.* божій, Lamm Gottes, *n.* Christus, *m.* 2) Hostie, *f.* Opferbrod, *n.*

Агѣв, агѣв! *int.* beim Anhalten der Pferde; 2) = а що там?! (Entgegnung des Anrufes). [2] s. Агѣ.

Агѣ-гу! *int.* vom Girren der Taube;

Агѣш, агѣша-нá! *int.* Scheuchruf gegen Hühner.

[Тѣса.

Аг, *m.* Agh, nördl. Nebenfluss der

Агрѣст, агрус, *m.* Stachelbeere, *f.*

I. Ад! — ад! *int.* ja, ja! 2) sieh da!

II. Ад, *m.* Hades, *m.* Unterwelt,

Адам, *m.* Adam. [Hölle, *f.*

Адамовій, *a.* Adams; 2) -а голова Feld-Mannstreu, *f.* (Eryngium cam-

pestre); 3) -е реѣрѣ, Sumpf-Baldrian, *m.* (Thysselinum palustre, Valeriana dubia).

Адамáшк, -шка, *m.* Damast, *m.*

Адамáшкѣвїй, *a.* damasten.

Адѣкáт, *m.* Advocat, *m.*

Адѣкáтскїй, *a.* Advocaten-.

Адѣде, *adv.* dahier; 2) *int.* sieh da! *Og.* 217. [а+гъ+де].

Адѣ! *int.* hieher!

Адѣлї, *s.* A und дáлї *M.* I. 43.

Адѣжѣ-ж, то — nun doch, doch wohl, eben doch; wie denn anders, so gut, ganz wohl, gewiss doch, sicher.

Адѣжкa, *f.* ungesäuertes Brod [ζυμος].

А-дзѣски! *int.* III. II. 43 s. А-зáцї!

Адѣй, адѣт, адѣтко, адѣтетко! = А дивїно, а дивїт! *Og.* 166.

Адмірáльскїй, *a.* Admirals-.

Адрес, *m.* адреса, *f.* Adresse, *f.*

Адресувáти, *v. a.* adressieren.

Адѣй, *adv.* *Гол.* III. 455. s. Звїдти.

Адѣкáт, адѣкáт, *s.* Адѣкáт *Gr.* 16.

А-ѣ, а-ѣк *bejah.* *Part.* s. Аѣ.

Аѣр, аѣр, *m.* s. Шуѣр.

Аж, *conj.* bis, bis dass; 2) dass, so dass, dass sogar; ажѣби auf dass, damit *Og.* 212, 9; 3) аж-аж-аж! so sehr dass, dass —; аж гѣтъ, так що аж ну ganz und gar, gar sehr; аж-ѣсь, аж-ту да, bis endlich unerwartet; ажѣнь, аж-ѣнке, аж тогдѣ *Фр.* *Wgr.* 126 erst, dann erst, erst dann; 4) аж, аже *У.* wenn, falls; *b)* doch *Кн.*

Аз, *n.* kirchenslav. Name des ersten Buchstabens in der азѣка: А; нї 'Аза не тѣмити в чимѣсь *Кн.* keine Idee, keinen blauen Dunst wovon haben.

Азáртник, *m.* *Ко.* 362 Hazardspie-

А-зáцї, *adv.* s. Зáцї. [Ier, *m.*

Азѣка, *f.* ruthen. Alphabet, ABC, *n.*

Азѣкѣвѣць, -нця, *m.* ABC-Schüler, ABC Schütz, *m.*

Азѣчнїй, *a.* alphabetisch.

Азѣчник, *m.* В. Buchstabenheld, *m.*

'Азѣт, *m.* Azot, *n.* Stickstoff, *m.*

Азѣтїн, *m.* salpetrige Säure.

Азѣтїнок, -нка, *m.* Stickstoffoxydul, *n.* *Пол.*

Азѣтїстїй, *a.* stickstoffhaltig.

Азѣток, -тку *m.* Stickstoffoxyd, *n.*

I. Ай! *int.* ei! oho! 2) oh! ach! au weh!

II. Ай, *conj.* *Luts. gr.* 161. Оз. 209. s. 'Але; ай ми вибач verzeihe mir doch! 2) ай він er auch; 3) Ай, s. Але und але.

'Айбо, s. 'Або Оз. 159. [гарис].

'Айва, *f.* Quitte, *f.* (*Cydonia vul-*
Айвѡвка, f. Ко. 119. Quitten-
branntwein aus Krim, *m*

Айда́, *int.* III. II. 107. s. Гайда́!

'Айно. *int.* ja! so ist es. Оз. 158,
1. 2) айнож? *Зар.* wohl doch?

'Айкати, *v. n.* „ай“ rufen.

'Аир, *air* s. Аер.

'Аист, *m. He.* s. Бузьлок.

Акаде́мїк, *m.* Akademiker; 2) Student, Hörer an d. Academie, Universität, *m.*

Академіст, *m* Schüler einer Ritterakademie; 2) Akademielehrer, *m.* Mitglied e. Akademie, *n.* [Universitäts-.

Академічний, *a.* akademisch,

Академія, *f.* Akademie, *f.*

Ака́фист, *m.* kirch. Gottesdienst zu Ehren der. heil. Dreifaltigkeit, Christi, der. heil. Jungfrau u. mehrerer Heiligen. [Фисти enthält.

Ака́фистник, *m.* Buch, das ака́-

Ака́ция, *f.* (falsche) Akazie (*Robinia pseudoacacia*).

Аквареліст, *m.* Aquarellmaler, *m.*

Аквареля, *f.* Aquarell, *n.*

Акса́міт, *m.* Sammt, *m.* чорний як — sammtscharz.

Акса́мітка, *f.* Sammtband, *n.*

Акса́мітний, *a.* sammeten, sammetartig.

Аксио́мат, *m.* Axiom, Postulat, *n.*

Акт, *m.* That, Handlung, *f.* 2) Act, Aufzug, *m.* 3) *pl.* акта Acten, Actenstücke, *pl.* [Schauspieler, *m.*

'Актор, *m.* Thäter, *m.* Acteur,

Акторка, актрїса, *f.* Schauspielerin, *f.* [betreff.

Акторский, *a.* den Schauspieler

Акторство, *n.* Schauspielerwesen, *n.* -stand, *m.* -leben, *n.*

Аку́ла жеру́н, *m.* s. Паже́ра людо́дїд; 2) — велика́н Riesenhai, *m.* (*Selache maxima*).

Акура́т, (акуратнісько) *adv.* акуратний, *a.* accurat, genau, pünctlich.

Акура́тество, *n.* Vollmacht, *f.* *Gr.* 16. [igkeit, Pünctlichkeit, *f.*

Акура́тність, -ости, *f.* Genau-

Акусти́чний, *a.* akustisch; — рожок Hörrohr, *n.* Пол.

Аку́ш! *int.* Scheuchruf gegen Pferde.

Акуше́рка, *f.* Hebamme, *f.*

Акуше́рский, *a.* Hebammen-.

Акуше́рство, *n.* Hebammenkunst, *f.* [Betonung, *f.*

Акце́нтованє, *n.* Accentuirung,

Акце́нтува́ти, *v. a.* accentuiren, betonen.

Акці́за, *f.* Accise, Gefälleinnahme, *f.*

Акці́зник, *m.* Accisenbeamter; Finanzwachmann, *m.*

Акціо́нерка, *f.* Кн. Besitzerin der Actien, *f.* [Actie, *f.*

'Акція, *f.*, Action, Handlung; 2)

Аль, s. Але Оз. 209, 3.

Альбі́йка, *f.* s. Корї́тце, (alveus).

Альбо́м, *m.* альбум, *n.* Album, Stamm-, Gedenkbuch, *n.*

'Але, *conj.* aber, allein, hingegen; doch, jedoch; 2) sondern; 3) але-але ah! apropos!; 4) алé? wirklich?; ой алé warum nicht gar, nichtsdestoweniger II.; але-пак *adv.* Пол. doch wohl, fürwahr. [singen.

Алилу́йкати, §. *v. n.* „алилу́я“

Алилу́йко, *m.* Spitzn. der ruthen. Geistlichen. [Gott den Herrn).

Алилу́я, *n.* Hallelujah! (lobet

Алі́ти, *v. n.* sich röthen, *K.*

Алькі́р, *m.* (d. аалькі́рик), Nebenstube, *f.* Seitenzimmer, *n.* Alcoven, *m.*

Алма́з, *m.* III. I. 224 Diamant, *m.*

Алма́заний, *a.* diamanten.

Ало́! *int.* Мх. s. Ано́!

Ало́й, *m.* K. Aloe, *f.* [doch.

Альбо́сь = але-бо́сь da nun, da

Альт, *m.* Alto, *n.* Altstimme, *f.*

Альтана́, (d. аальта́нка), *f.* Gartenhaus, *n.* Laube, *f.*

Альте́мба́с, *m.* Пис. gewisser mit Gold stark durchwebter Stoff.

Алти́н, *m.* Dreikopekenstück, *n.*

Алти́ст, *m.* Altist, Altsänger, *m.*

Алу́н, *m.* Alaun, *m.* schwefelsaure Kali-Thonerde.

Алу́нка, *f.* Alaunerde, *f.*

Алу́няк, *m.* Alaunstein, *m.*

Алчо́ба, *f.* † V. Dürsten, *n.*

Алчу́щий, *a.* hungrig, *K.*; lungernd. *He.* [d. Alumnen, *f.*

Алюмініак, *m.* Beisteuer für

Алюминус, *m. pl.* -мни Alumnus, Seminarzögling, *m.* [Kälber.

Алюшки! *int.* Scheuchruf gegen

Аман! *tatar. int.* des Beifalls: „bravo“.

Амбáр, *m.* Niederlage, *f.* Maga-

Амбóтний, *a.* ehrüchtig, ehrgeizig.

Амбóция, *f.* Ehrgefühl, *n.* Ehrgeiz, *m.* [tar, *n.* 2) Kanzel, *f.*

Амбóна, *f.* Lesepult vor dem Al-

Амбрóсити, амврóзити, *v. n.* den Tag d. h. Ambros. feiern *H. 78. Та. II. 42.*

Амíнь, *m.* Amen; так ему́ буде — dort wird sein Ende, sein Tod sein.

Амíяк, *Под.* амбóняк, *m.* Амo- niak, *n.* [krugförmiges Fläschchen.

Ампúлка, *f.* Ampel, *f.* kleines

Амрóс, Омрóс, *m.* Ambrosius.

Амунíция, *f.* Munition, *f.* Schiessbedarf, *m.*

Аналíтика, *f.* Analytik, *f.*

Аналíтичний, *a.* analytisch, zergliedernd.

Анальбóгия, *f.* Analogie, *f.* [lich.

Анальбóичний, *a.* analog, ähn-

Анабóй, *m.* Analogeion, Lesepult, *n.*

Анархíя, *f.* Anarchie, *f.* [setzlos.

Анархíчний, *a.* anarchisch, ge-

Анатéма, *f.* Fluch, Kirchenbann, *m.*

Анатемíзувати, *v. a.* mit dem Bann belegen.

Анатомíя, *f.* Anatomie, *f.*

Анатомíчний, *a.* anatomisch.

Анафóтема, анахтéма, *f.* анафóтм- ский *a. s.* Анатéма.

Ана́ция, *f.* *Gr.* V. 322 Noth, *f.*

Ан-бá! *int.* sieh da! *Og.* 217.

Анбáр *s.* Амбáр. [Würgengel.

А́нгел, *m.* Engel, *m.* -губóтель

А́нгелик, а́нгелчик, *m. dim.* Еп- геlein, *n.* *V.* [frau.

А́нгелíця, *f.* engelgleiche Jung-

А́нгельский, *a.* engelhaft, eng- lisch, Engel-. (*n. s.* Ангелик.

А́нгелá, -лáти, а́нгелáтко, -тка,

А́нгелá, *s.* А́нгел; він мня́рбóго а́нгелá er ist weichen Herzens.

А́нглáець, -áйця, а́нглáвiн, *m.* Engländer, *m.* [ländisch.

А́нглáйский, *a.* englisch, engel-

А́нглáвiнiя, *f.* *Пис.* *s.* Авлiя.

А́нглáвiнець, -нця, а́нглáвiнiн, *m. s.* А́нглáвiць.

А́нглáвiнка, *f.* Engländerin, *f.*

А́нглáвiнский, *a.* englisch *Пис.*

А́нглiя, *f.* England, *n.* [wirten.

А́нглáвати ся, einander be-

А́ндрáк, *m.* *Ч. VII. 439* Unterrock der Frauen aus gestreiftem Wollzeug.

А́нде! *int.* sieh da! *Og.* 217.

А́ндрiй, А́ндрiйко, *m.* Andreas.

А́ндрiв, *a.* des Andreas; — мi- сяць Monat December (am 12. d. M. heil. Andr.)

А́ндрiян, *m.* Adrian.

А́ндрóн, *m.* Andronicus; 2) ан- дрóни, *s.* Мандрóни.

А́ндрóсь, А́ндрóнь, А́ндрóх, А́ндрóшко, *m.* Andreas.

А́ндрóсiвщина, *f.* Friedens- vertrag zu А́ндрóсiв im J. 1667 zwi- schen Polen u. Russland.

А́не тó, geschweige denn, sonst nicht *Og.* 209, 3; 2) а́не тó, то — und falls nicht, so —. [anismus).

А́ниж, *m.* Anis, *m.* (Pimpinella

А́нi, а́ни, *conj.* nicht, nicht ein- mal; а́нi — а́нi weder — noch; 2) а́ниж nach Compar.: als, denn; 3) а́нi же *K.* nicht im Mindesten, ganz u. gar nicht.

А́нкра, *f.* Ankerknoten, Haken, *m.* Klammer, *f.*

А́нна, А́ннiця, *f.* Anna.

А́нничкiй, *pl.* Tag- und Nacht- kraut, *n.* blauer Wachtelweizen, *m.*

I. А́но! *int.* *s.* А́нф!

II. А́но, *conj.* aber, sondern; а́но- лém nur aber *Og.* 209. *Пис.*

А́нонiмний, *a.* anonym.

А́нонiмнiсть, -ости, *f.* Anony- мiтáт, Namenverschweigung, *f.*

А́нтáба, (*d.* антáбка), *f.* Hand- habe, *f.* Oehr, *n.* Henkel, Bügel, *m.*

А́нтáл, (*d.* антáлок, -лка), *m.* Viertelfass, *n.* Tonne, *f.*

А́нтáлюв, *m.* *Ч. III. 23, e.* Zau- bermünze. [там.

А́нтáм, *adv.* *Гол. III. 455. s.* Он- А́нтерéв, *m.* *Ф.* Art. Kleidungs- stück der Suczawer Zigeuner.

А́нтик, *m.* Antike, *f.*

А́нтиквáрня, *f.* Antiquariat, *n.*

А́нтимiнс, *m.* geweihtes Messtuch auf d. Altare.

А́нтiпа, *m.* Antypas. [III. II. 35.

А́нтипáпа, *m.* Gegenpapst, *m.*

I. Антипка, (-пко) *m.* — безп'ятый Teufel, *m.*

II. Антипка, *f.* Art Holz zu Pfeifenrohren verwendet. [geh. *Пис.*

Антипк'овий, *a.* zu антипка II.

Антипат'ія, *f.* Antipathie, *f.*

Антипат'ичний, *a.* antipathisch.

Антиукраїнка, *f.* *Км.* nicht national gesinntes Weib. [selgesang, *m.*

Антиф'он, *m.* Antiphonos, Wech-

Антихрист, *m.* Antichrist, *m.*

Антиципат'ка, *f.* Anticipationschein, *m.* [lich, *К.*

Антич'ний, *a.* antik, alterthüm-

Ант'ин, -'она, Ант'ось, Ант'ох, Ант'ошко, *m.* Anton. [Antonie.

Ант'онія, Антон'іна, Ант'оля *f.*

Антропоморф'ичний, *a.* anthropomorphisch; -морф'ований *He.* personifiziert.

А-ну́, а-ну́же, а-ну́ко, а-ну́но. а-ну́тко! *int.* auf! beda! frisch zu! nun denn. *Оз.* 166; 2) ану-'ак? wie doch? wie denn? ану́ж мен'е пок'ине gesetzt nun den Fall, er verlässt mich unverhofft. [teufel, *m.* *Ос.* (62.) V. 81.

Анци́болот, *m.* Wasser- u. Sumpf-

Анцихр'іст, *s.* Антихр'іст.

Анч'бус, *m.* Anchovis-Sardelle, *f.*

Апар'ат, *m.* *s.* Фел'он.

Апет'итний, *a.* appetitlich.

Апельс'ин, *m.* Apfelsine, *f.* (*Citrus aurantium sinensis*).

Аподикт'ичний, *a.* apodiktisch.

Апокаліпт'ичний, *a.* apokalyptisch. [stebuch, *n.*

Ап'остол, *m.* Apostel, *m.* 2) Апо-

Ап'остолован'є, ап'остольство, *n.* Verrichtung des Apostelamtes, Bekehrung, *f.* *ВВ.*

Ап'остольский, *a.* apostolisch.

'Ап'ті́ка, (*d.* ап'т'чка), *f.* Apotheke, *f.*

Ап'т'ікар, *m.* Apotheker, *m.*

Ап'т'ікарка, ап'т'ікар'ова, *f.* Apothekerin, *f.*

Ап'т'ікарский, *a.* Apothekers-

Ап'т'ікарство, *n.* Apothekerkunst, *f.* [zubereitet.

Ап'т'ичний, *a.* in d. Apotheke

'Араб, араб'ин, *m.* Arab, *f.*

Араб'ія, *f.* Arabien, *n.*

Араб'ка, *f.* Araberin, *f.*

Арабский, *a.* arabisch.

Арава, *f.* Schaar, *f.* Sippschaft, *f.* Rudel, *n.*

'Арак, *m.* Arak, Reisbranntwein, *m.*

Араб'ин, *s.* Араб, *Ст.* [г'араб, *pl.*

Араш'і, *pl.* Deichselstangen bei d.

Ара'ат, ара'от, *m.* *Рч.* 11. Arbeiter in der та'а, bei dem Fischfange am unteren Dniepr *Пом.* III. 15.; 2) obdachloser Landstreicher.

Ара'атар, *m.* Arbeitgeber (in dem ара'ат), *m.* *Мі.* II. 89. [d. ap.) *Пис.*

Ара'атарка, *f.* Arbeitgeberin (in

Ара'атний, *a.* zum ара'ат geh.

Ара'атниця, *f.* Arbeiterin, *f.* (in d. ap.) [at verdingen, *Пис.*

Ара'атува'ти, *v. a.* sich zum ар-

Аре'на, *f.* III. II. 184. Kampfplatz, Fechtboden, *m.*

Аре'нда, *f.* Pacht, *f.* Pachtzins, *m.* 2) verpachtete Branntweinschenke, Wirtshaus, *n.* [Pachtjude; 2) Schenkwirt, *m.*

Аре'нда'р, аре'нда'тор, *m.* Pächter,

Аре'нда'рка, *f.* des Schenkwirtes Frau; 2) Pächterin, *f.*

Аре'ндний, *a.* Pacht-, *Под.*

Аре'ндаване, *n.* das Pachten, Verpachten, *n.* [pachten.

Аре'ндува'ти, *v. a.* pachten, ver-

Аре'т'ий, *m.* Widder, *m.* (aries).

'Аре'шт, *m.* Arrest, Beschlag, *m.* Haft, *f.* 2) Gefängnis, *n.*

Аре'шт'ант, *m.* Arrestant, Verhafteter, Sträfling, *m.*

Аре'шт'антка, *f.* Arrestantin, *f.*

Аре'шт'ований, *птс.* *АД.* I. 208. ausgerüstet, *s.* Рештува'ти; 2) аррестирт, gefangen. [haften.

Аре'штува'ти, *v. a.* arretieren, ver-

Аристократ, *m.* Aristokrat, *m.*

Аристократ'ка, *f.* Aristokratin *f.*

Аристократ'ичний, *a.* aristokratisch.

Аристокра'цтво, *n.* Aristokratie, Magnatenherrschaft, *f.* *К.*

Ари'тетика, *f.* Arithmetik, *f.*

Ари'тетичний, *a.* arithmetisch.

Арка'да, *f.* Bogenwölbung, *f.*

I. Арк'ан, *m.* Art hucul. Tanz der Männer allein, *Ф.*

II. Арк'ан, *m.* Schlinge, *f.* Strick, *m.* (um Pferde zu fangen).

'Аркуш, (*d.* арк'ушик), *m.* пан'єру

Papierbogen, Bogen, *m.*; 2) бляхи Blechplatte, -tafel, *f.* 3) вати ein Stück Watte; аркушами bogenweise; 4) *s.* 'Артос, *Gr.* 16.

Аркушевий, *a.* Bogen-, Folio.

Армаш, *m.* *Ф.* *Ир.* III. 117. Zigeunerhäuptling, *m.*?

'Армев, *m.* *s.* Армелістий (віл).

Армейский, *a.* Armee-.

Армелістий, *a.* — віл weiss u. roth gestreift.

'Армія, *f.* Armee, *f.*

Армобане, *n.* Armirung, Rüstung, Bewaffnung. *f.* *Иис.* [sten.]

Армувати, *v. a.* armiren, ausrü-

Арнаут, арнавт, *m.* Arnaute, *m.*

Арнаутка, *f.* Spät-Heidekorn, *n.* *H.* 10.; 2) Art Weizen.

'Арніка, *f.* Berg-Wohlverlei, *n.* (Arnica montana).

Аромат, *m.* Geruch-, Gewürzstoff; 2) Wohlgeruch, Aroma, *n.*

Ароматичний, *a.* aromatisch, wohlriechend, -duftend.

Артель, *s.* Артіль.

Артерийальный, *a.* arteriell.

'Артизм, *m.* Kunstsinn *m.*

Артикул, *m.* Artikel, Aufsatz, *m.* Abhandlung, *f.* 2) Norm, Satzung, *f.*

Артист, *m.* Artist, Künstler, *m.*

Артистичний, *a.* artistisch, künstlerisch.

Артистка, *f.* Künstlerin, *f.* *III. л.*

Артіль, *f.* Gesellschaft, Association der Arbeiter, *bes.* der чумаки, *f.* (*vgl.* Вאלка). [артіль.]

Артільщик, *m.* Mitgenoss einer 'Артос, артус, *m.* geweihtes Osterbrod [артос].

Аруля, *f.* Aurlberg; земля перед-аруляньска Vorarlberg, *m.*

'Арфа, *f.* Harfe, *f.*

Арфяр, *m.* Harfenspieler, *m.*

Арфярка, *f.* *Фр.* Harfnerin *f.*

Арх-с. 'Архи-, архи-.

Архаичний, *a.* archaistisch, *K.*

Архалук, *m.* kurzer Sommerrock, *Пет.*

Архани, *pl.* *s.* Опіани, *pl.*

'Архи-, архи-, Archi-, Erz-, Ober-
Hohe-. [bischof, *m.*

Архиерей, *m.* Erzpriester; 2) Erz-

Архиерейство, *n.* архиерей-

щина, *f.* *He.* Amt, *n.* Würde der архиерей-en.

Архикнязь, *m.* Erzherzog, *m.*

Архимандричий, *a.* Archimandriten-.

Архистратіг, *m.* Oberfeldherr als Bein. der Erzengel Michaël u. Gabriel. [архистратигос].

Архіділо, *n.* *Ф.* Meisterwerk, *n.*

Аршак, *m.* аршакóm *adv.* im zahlreichen Gefolge, — іхати *vgl.* Вאלка.

Аршеник, *m.* Arsen, *n.* (arsenicum). [Meter.]

Аршин, *m.* Arschine, *f.* = 0'71142

Аршинник, *m.* Ausschnittändler, Ellenreiter, *§.* *m.* *Ku.*

Арш! *int.* Ruf gegen Schweine, *Иис.*

Аршин, *m.* saure Ziegenmilch.

Аршниця, *f.* Fass für den арш *n.*

Аса! *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Асаул, асауленко etc. *s.* Осаул etc.

Ась-ёк, *es* scheint. [Wohnsitz, *m.*

Асистерія, *f.* *Иис.* Residenz, *f.*

Аскет, *m.* Ascet, Strengfrommer, *m.*

Аскетичний, *a.* ascetisch, streng-geistlich.

Аскетство, *n.* *K.* Ascetismus, *m.*

Асмодей, *m.* Asmodi, Ehetüfel, Dämon der Unkeuschheit, *m.*

Аснач, *m.* Arbeiter auf Schiffen, *m.* *Мі.* II. 333.

'Аспис, *m.* kleiner eiserner Amboss zum Stiefelbeschlagen.

Астатичний, *a.* astatisch. [*f.* (Aster).]

'Астер, *m.* *pl.* астри, Sternblume,

Ат, ать, *C. I.* 44 lassen's, vom „Dabei bewenden lassen“ *s.* Най, нехай *Wgr.* 130. [ман Зак.]

Атаман, атаманство. *s.* Ота-

Атась! *int.* Scheuchruf gegen Enten.

Атеистичний, *a.* atheistisch.

Атеринка, *f.* *Иис.* *s.* Краснопірка.

'Атлас, *m.* Atlas, *m.* (Seidenzeug).

Атласовий, *a.* Atlas-, atlasartig.

Атмосферичний, атмосферный, *a.* *Пол.* atmosphärisch, Luft-.

Ато, *conj.* denn *C. I.* 13; 2) sonst *K.*; 3) und dazu, auch, nunmehr *M. II.* 13; а то вже in der Folge, hernach; 4) атож? атож ні? warum denn nicht? wie anders denn? ja wohl, ja so, ja. (*vgl.* аббж). *Ku.* 72; 5) *Сб.* I. 317. warum nicht gar? nein, mit nichten.

Ато́мецъ, -мця, *m. Ф.* kleinstes
Ато́мный, *a.* Atom. [Atom.
Атирѹсь! *int.* Scheuchruf gegen
Katzen.

Атра, *f. Пис.* s. Невістка.

Атра́мент, *m.* Tinte, *f.* [petenz, *f.*

Атрибу́ция, *f.* Attribution, Com-

Аул, *m.* tatarische Hütte.

Афи́ни, *pl. s.* Яфи́ни.

Афе́мный, *a.* — день ewig ver-
fluchter Tag *Ф. Пр.* V. 217.

Ах! *int.* ach! oh!

Ахинёя, *f. gr. s.* Дурни́ця.

Ахкати, *v. a.* seufzen, stöhnen.

Ацѣ, in Vrbд: ацѣ шти́ри nur
vier, nur etliche.

Ацѣ́ба! *int.* Scheuchruf gegen Hunde.

Ацѣ́ю! *int. s.* Аца́!

I. Ач! *int.* = бач! sieh da! da!
II. Schau!

II. Ач, *adv. Л. гр.* 135 s. Ацѣ, nur.

III. Ач, *conj. Гол.* III. 545 s.
Ац, ацѣ; ацѣй, ацѣйже У. vielleicht;
-не doch wohl nicht? *Ог.* 215.

Ачхѣ! *int.* vom Geräusch beim
Niesen.

Ащ, ащ-би, (аще би) *conj.* wenn,
falls, *Гол.* III. 438. 450. *Ог.* 213, 10.

Ая́, ая́кже, bejah. Partik. ja, so ist
es; 2) warum nicht gar?

Ая́й! *int.* der Furcht.

Ая́йкало, *m.* der „а́й“ ausstösst,
der Furchtsame, *Шѣ.*

Ая́кати, *v. a.* „ja“ sagen, bejahen,
bestätigen.

Б.

Б, zweiter Buchstabe (Бу́ки).

I. -б = — би als Bestandtheil des
Conjunctivus (Conditionalis): бу́либ =
бу́ли би sie wären; 2) би, б' auf dass,
damit; angehängt an Partikeln z. B.
коб' (коби́), гдѣб' (гдѣби́), щоб' (щоби́)
Ог. 212, 9. [128. *Ог.* 56.

II. Б=об, о, *praep.* б'лавку *Зан.* II.

I. Ба, ja, ja so. (*vgl.* аббж, атбж
wie nun?); аха! freilich, allerdings;
2) ja sogar; 3) ба й так nun eben,
aber auch so; 4) да aber; 5) ба-ле,
ще и — *Мх.* ja, aber noch dies; 6) от-
тѣм бо й ба! *III.* II. 153 warum nicht
gar! 7) ба-ба! о dass doch! 8) ба! s.
Го́дѣ *Кч.* 96; 9) ба (й) s. Та *Гол.* II.
29. *Пом.* III. 57 s. Бай III.

II. Ба, *He. Пр.* XII. 608 = бач, ба-
чши, чи ти ба? *Ст.*

Ба́ба, *f.* altes Weib, Vetel, *n.* 2)
Weib niedrigen Standes; 3) Grossmut-
ter; 4) Hebamme, *f.* 5) * feige Mem-
me; 6) Babe, eine Art hochgebacke-
ner Osterkuchen, Topfkuchen, *m.*; 7)
Ramme, *f.*; Rammklotz, Rammbar, *m.*;
8) Plutzerbirne, *f.*; 9) Schneemann, *m.*;
10) Kropfgans, *f.* (Pelecanus onocrotalus);
11) тѣсна́ — Art Knabenspiel; 12) *pl.*
ба́би Siebengestirn, *n.* Plejaden, *pl.*;
13) alte steinerne Mäler in Südrussl.;

14) Art Weisschwämme; 15) Doppel-
schwaden, *m.*

Бабо́йка, *f. He.* Ruder, *n.* [mota].

Бабо́к, *m.* Murrelthier, *n.* (Mus mar-

Бабо́х! *int.* s. Бубу́х.

Бабо́хнути, *v. n.* jäh stürzen.

Бабо́ць, -бця́, *m. s.* Бабо́к.

Бабо́шки, *pl. s.* Бебо́хи, *Шѣ.*

Бабо́ин, *a.* des alten Weibes; 2) der
Grossmutter; * -а дочка́ verhätschtes
Töchterchen; -е літо́ Altweibersommer;
-і чере́ва *He.* (*Виз.*) 28. Sümpfe, *pl.* -вѣ-
чер *s.* Ще́дрий в. wann die Weiber ще-
дру́ють. -син Kebskind, *n.* Bastard, *m.*

Бабо́йнецъ, -ндя, *m.* Vorhalle, Vor-
laube, *f.* in d. Kirche eingangs wo der
Ort für Weiber bestimmt ist; (*opp.* чо-
ловѣчник.) [menkunst verrichten.

Бабо́ити, бабу́вати, *v. a.* Hebam-

Бабо́иця, *f. s.* Ба́ба; 2) Steinkraut,
n. (Alyssum campestre); 3) Art Krank-
heit. *Мог. Ск.* 56. [Стреко́за.

Бабо́ич, *m. s.* Бабо́й; Männchen der

Бабо́ишник, *m.* Graukresse, *f.* (Ber-
teroa incana.) [ling, *m.*

Бабо́ий, *m.* Weibernarr; 2) Weich-

Бабо́ити, *v. n.* weichlich, feige Memme
werden *КУ.*

Бабо́ка, *f. dim.* s. Ба́ба; 2) We-
gebreit, *n.* (Plantago); 3) Dengeleisen,

n. Dengelstock, *m.*; 4) mehrere Fischarten mit abgeplattetem Kopf. *Цет.*

Ба́бковати, *pl.* Wegerichartige (Plantagineae).

Ба́бляти ся, *s.* Ба́брати ся.

Ба́бник, *m.* (*d.* бабничок), *m.* Topf, (Form) zum Backen der ба́бй (Topfkuchen), *m.*

Ба́бня́, *f. coll.* das Weibervolk.

Ба́боду́р, ба́боду́н Шй, *m.* Weibernarr, *m.* *Левч.*

Ба́брати, *v. a.* besudeln; 2) -ся krabbeln, wühlen; hineinpfuschen, в чім.

Ба́брѹн, *m.* ба́брѹнка, ба́брѹська, *f.* Marienkäfer, *m.* Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella).

Ба́бскій, *a.* zum (alten) Weibe geh., weibisch; -е літо *s.* Ба́бине л.

Ба́бство, *n. s.* Ба́бня́, *Кч.* 238.

Ба́бу́нечка, ба́бу́ня, ба́бу́ся. *f. s.* Ба́ба З); Mütterchen, *n.*

Ба́бча́р, *m.* Holzklotzchen, worein das Dengeleisen eingeschlagen wird, *n.*

Ба́бчика, *f. s.* Ба́бка 1) *У.*

Ба́бчин, *a.* *Wgr.* 52. *s.* Ба́бин.

Ба́бчити ся, *s.* За́бчити ся.

Ба́бчу́к, *m.* rothe Zwergmandel, (Amygdalus nanna).

Ба́бюк, *m.* Gruppe, *f.* (Cottus).

Ба́бячий, *a.* den Weibern geh., weibisch.

Ба́вина, *f. s.* Ба́вна.

Ба́вити, *v. a.* unterhalten, e.götzen; warten (das Kind); 2) aufhalten, hindern; -ся sich unterhalten, *s.* amüsieren; spielen, tändeln; 2) sich aufhalten, verweilen, weilen.

I. Ба́вка, *f. s.* За́бавка.

II. Ба́вка, *f. s.* Ба́лка I.

Ба́вна, *f. s.* Ба́вовна.

Ба́вний, *a.* aufhaltsam, viel Zeit fordernd, zeitraubend; 2) zaudernd; * mürrisch. *Цет.* [sam, *Левч.*

Ба́вно, *adv.* saumselig, säumig, lang-

Ба́вниця, ба́вничка, *f.* Kopfbinde, *f.*

Ба́вовна, *f.* Baumwolle, *f.*

Ба́вовник, *m.* Baumwollenstande, *f.* (Gossypium). [webe.

Ба́вовня́нка, *f.* baumwollenes Ge-

Ба́вовня́ний, *a.* baumwollen-.

Ба́ву́ня, *s.* Ба́вовна. [Цар.

I. Ба́га, *f.* Begierde, Sehnsucht, *f.*

II. Ба́га, *f.* Welle, *f.*

Ба́габа́ч, *m.* puddingähnliches Gebäck (штрүдель).

Ба́ган, *m.* *He s.* Возило.

Ба́гатарѹва, *a. f.* *P.* II. 148 багатырша, *f.* Frau eines Helden, *f.* 2) Heldenweib, *n.*

Ба́гате́, *n.* angeschürtes Feuer.

Ба́гате́ний, *a.* überaus reich, *Ру.*

Ба́гати, *v. a.* *W. s.* Забагати, бажати *Цет.* [329.

Ба́гаты́р, *m.* reicher Mensch *III. I.*

Ба́гаты́рка, *f.* reiche Frau, *IIIc.*

Ба́гаты́мо, *n.* Menge, *f.* *Мі.* II. 233.

Ба́гато́ (богато́), *d.* багате́нько, *adv.* reichlich, viel; 2) wie viel?

Ба́гатолі́чний, *a.* vielzählig, zahlreich, *IIIc.* [Anzahl, *IIIc.*

Ба́гатолі́чність, -ости, *f.* grosse

Ба́гацько, ба́гацьо, *s.* Ба́гато.

Ба́гивні́ці, *pl.* Najaden, (Najadeae), Fluviales *B.*

Ба́гла́й, *m. pl.* на́пали багла́й überkam Faulheit; (*vgl.* Лѣжні). *АП.* 161; -ба́йти faullenzen.

Ба́гла́вий, *a.* faul, träge, *IIIc.*

Ба́гна, *f. N. e.* Berges.

Ба́гна́стий, *a.* sumpfig, kothig *Левч.* [m. III. II. 20.

Ба́гна́ще, *n.* Sumpf, Moorgrund,

Ба́гна́тка, *f.* Kätzchen, *n.* (amentum), *B.* [(Juliflorae).

Ба́гна́ткови́, *pl.* Kätzchenblüthler

Ба́гна́тува́ти, *v. a.* *K.* vernichten, vertilgen (?).

Ба́гно́, *n.* Sumpf, Morast, *m.*

Ба́гнова́тий, *a.* sumpfig, Sumpf-

Ба́гнови́ця, *f. s.* Ба́гно́.

Ба́гнови́ще, *n.* Sumpfgrund, *m. B.*

Ба́гну́лька, *f.* Udore, *f.* (Udora accidentalis). *Цет.*

Ба́гну́лка, *f. aug. s.* Ба́гно́, Ка́люжа.

Ба́гна́вий, -ня́ний *a.* morastig, sumpfig.

Ба́гна́чка, *f.* Sumpfboden, *m.*

Ба́гови́на, *f.* багови́не, *n. coll.* Schleimling, *m.* Zitterolge, *f.* (Nostoc commune, Tremella nostoc); -зелене grüne Wasserpflanzen, Tang, *m.*

Ба́гови́новати́, *pl.* Gallerttange, *pl.* (Nostochineae).

Ба́гови́нка, *f.* *Гн.* 57. Pfütze, *f.*

I. Ба́гор, *m. instr.* ба́громъ *Ф.* Purpur, *m.* Purpurfarbe, *f.* Purpurroth, *n. K V.*

II. Багор, *m. pl.* багри Radfelge, *f.*
 2) Fischerziehhacken, *m.* [Scharlach, *m.*
 Багрѣць, *m.* М. III. 81 Purpur,
 Багрѣвий, багрѣй, *a.* braunroth.
 Багрѣна, *f.* Sumpf, *m.* quellige
 Stelle *Пем.*; 3) amerikan. Nachtschat-
 ten, *m.* (Phytolacca decandra).
 Багрніти, *v. n.* purpurroth ge-
 färbt sein *Мл.*
 Багрѣти, *v. a.* purpurroth färben.
 Багрѣй, *m.* dunkel braunrother Ochs.
 Багрѣнь, *f.* Purpurroth, *n.* *См.*
 Багровѣць, -вѣя, *m.* Wiesen-
 knopf, *m.* (Sanguisorba officinalis) *Пем.*
 Багрѣвий, *a.* purpurroth.
 Багрѣвище, *n.* Stange am Ha-
 cken: багор 2), *f.* [purbraun, *B.*
 Багровобрунѣтний, *a.* pur-
 Багрѣля, *f.* Art purpurrother frü-
 her Pflaumen.
 Багрѣя, *f.* dunkel braunrothe Kuh.
 Багрѣвѣць, -вѣя, *m. s.* Багрѣць;
 2) *s.* Обѣринок.
 Багрѣний, *a.* purpurn.
 Багрѣнка, *f.* Kieferharz, *n.* 2) -ши-
 рокоуста weitmündige Purpurschnecke,
 (Purpura patula).
 Багрѣл, *m.* Pask. *n.* Ballen, *m.* *Пис.*
 Багрѣльник, багрѣн, *m. s.* Бреду-
 Багрѣй, багрѣя *s.* Багрѣти. [лѣць.
 Багрѣя, *f.* Schmeigel, Tabaksschmad-
 der, *m.* Tunche, *f.*
 Багрѣри, *pl.* breiter Riemengürtel.
 Багрѣнча, *f. pl.* Bärlatschen, *pl.*
 Багрѣнет, *m.* багрѣнчѣйка, *f.* Вајо-
 nett, *n.* [sehen *T.*
 Багрѣтний, *a.* mit Bajonett ver-
 Багрѣнчі, *pl.* Art Schuhe.
 Багрѣя, *f.* Hindernis, *n.* *Пис.*
 Багрѣйдѣк, *m.* (?) *Ос.* (61) XI. 32.
 Багрѣлѣ, багрѣлѣ, *n.* багрѣлѣна, *f.*
 Stengel, *m.* (caulis). [minutus).
 Багрѣлѣрка, *f.* Zwergmaus, *f.* (Mus
 Багрѣка, (*d.* багрѣчко), *m.* Benennung
 eines an Jahren älteren Mannes, Bruders
 u. A. (bei d. Huzulen). *Пем.*, Hauswirt, *m.*
 Багрѣнѣти, *v. a.* stossen, *C. I.* 235.
 Багрѣня, *f.* Tiefe im Wasser, *f.* Höhle,
f. Loch im Grund eines Gewässers, *n.*
 Багрѣорѣстий, багрѣорѣний, *a.*
 rasch, flink; 2) geckenhaft.
 Багрѣорѣсти ся, sich geckenhaft
 benehmen, *s.* spreizen.

Багрѣга, *f.* Flusswasserschwamm, *m.*
 (Spongilla), *Пем.*
 Багрѣвий, *a.* aus Voi (einer Art lo-
 cker gewebtes sehr haariges Wollzeug).
 Багрѣня, *f.* *V. s.* Ворѣжка.
 Багрѣжанѣ, *n.* Wunsch, *m.* Begehren,
 Trachten, *n.*
 Багрѣнт, *m.* Fasan, *m.*
 Багрѣти, *v. a.* wünschen, begeh-
 ren, begierig sein.
 Багрѣти, *v. a.* *Тол.* I. 159 [багрѣ,
 -жити, -жить], begehren, lechzen; ба-
 жити ся *impers.* II. 54 *s.* Забагрѣ ся.
 Багрѣти, *v. a. s.* Багрѣти.
 Багрѣний, *a.* begehrlieh, begierig,
 sehnsüchtig, *Пар.*
 Багрѣ-багрѣ! *int.* Lockruf für Schafe.
 Багрѣя, *f.* *Др. с.* 356 *s.* Хлѣв.
 Багрѣлѣчѣ, *n.* *Шй.* Gerümpel, *n.*
 Багрѣр, *m.* Bazar, Marktplatz, *m.*
 2) Jahrmarkt, *m.* Messe, *f.* М. I. 115;
 * 3) —людій III. II. 51 *e.* Menge Leute.
 Багрѣнок, (басар-), -нка, *m.*
 Marktwaare, *f.* Geschenk vom Markte, *n.*
 Багрѣнско, *n.* Platz eines базар;
 2) Dorfplatz, Anger, *m.* [вѣти.
 Багрѣрувѣти, *v. a. s.* Ярмарку-
 Багрѣрѣчѣк, *m.* zum базар geh.
 Багрѣч, *m. s.* Багрѣкало.
 Багрѣлѣ, *pl.* Launen, Grillen, *pl. f.*
 Багрѣкало, *m.* Plauderer, *m.*
 Багрѣкати, *v. a.* plaudern, plauschen.
 Багрѣчнѣя, *f.* Plauderei, *f.* Geplau-
 der, *n.* Plausch, *m.*
 Багрѣвка, *f. s.* Багрѣтка.
 Багрѣкѣй, *a.* wollig, flaumig, *Пем.*
 Багрѣник, *m.* базнѣчѣ, *n.* Hollun-
 dergesträuch, *n.* [Lämmchen, *n.* *Пем.*
 Багрѣя, *f. s.* Багрѣвка; 2) Schäfchen,
 I. Бай, *m.* Märchenerzähler, *m.* 2)
pl. s. Бог зѣмний. [любѣти ся etc.
 II. Бай, багѣвати ся *s.* Баль, ба-
 III. Бай, (= ба и), *conj.* und auch,
 und so auch, und dazu; (*s.* Ба = та(й));
 ба и ще що не стало es fehlte noch,
 warum nicht gar! 2) aber.
 Байбагѣк, *m. s.* Бабагѣк.
 Байбагѣра, *f.* Stock, *m.* Stange;
 Peitsche, *f.* *Лев.*
 Байбарѣк, *m.* weibl. Oberkleid, *n.*
 III. I. 374. kurzer Oberrock der Huzu-
 len, *Пем.* [selbstsüchtiges Privatleben.
 Байбагѣцтво, *n.* *Кн.* VIII. 10.

Байбiрство, *n. s.* Знахiрство (до худоби) *s.* Бай I. 2).

Байда, *f.* grosser Brotschnitt.

I. Байдак, *m.* einmastiges Fahrzeug, Barke, *f.* Boot, *n.*

II. Байдак, *m.* freier Platz.

Байдара, *f.* III. I. 239 Boot mit Seehundsfell bedeckt, *n.*

Байдачний, *a.* Schiff-, млин (*f.* C. II. 116) *s.* Байдачник.

Байдачник, *m.* Schiffmühle, *f.*

Байдачок, -чка, *m.* бородачий gefurchte Käferschnecke, *f.* (Chiton tucatus). [plauschen.

Байдили плести albernes Zeug

Байдик, *m. pl.* байдики бити мусиг sich herumtreiben, faulenzен. [бити.

Байдикувати, *v. n. s.* байдики

Байдрак чортолох *m.* Eselsdistel, Krebsdistel, *f.* (Onopordon asanthium). [tia arvensis).

Байдрачка, *f.* Sternkopf, *m.* (Кнау-

Байду́же, байду́женьки, байду́жливо, *adv.* gleichgiltig; *compar.* байду́жйше III. I. 274.

Байду́жiсть, -ести, -ости, *f.* Не. Gleichgiltigkeit, *f.* [ду́же.

Байду́жки, *als pl. adv. s.* Бай-

Байду́жливий, *a.* gleichgiltig, theilnahmslos M. III. 105. [stoff (*s.* Бая).

I. Байка, *f.* M. II. 77 Art Kleider-

II. Байка, *f.* Märchen, *n.* Fabel, *f.*

Байка́р, *m.* Märchenzähler, *m.*

Байкiй, *a.* Левч. *s.* Говiркiй.

Байкiвнiця, *f.* Märchenbuch, *n.*

Байковий, *a. s.* Бавий. [Шic.

I. Байла, байло, *m.* Wahrsager, *m. s.* Бай I. 2).

II. Байла, *m. f. s.* Шутий, *Пет.*

Байлаш, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.*

Байлаичити, байлувати, *v. a.* versuchen, probieren. [чува́ти.

Байлува́ти, *v. a.* Рч. 113 *s.* Би-

Баймуд, *m.* Tölpel, Lümmel, *m.*

Байно (= ба-айно), *s.* Ба 1); аббж, ая *Оз.* 158, 1.

Байброк, -рка, *m.* Fadengold, *n.* 2) grobe mit Draht umspinnene Saite.

I. Байра́к, *m.* Waldthal, *n.* Waldschlucht, *f.* Gehölz, *n.* 2) Niederung vom Gesträuch bewachsen, *f.* 3) coll. geschnittene Holzruthen, *R.* „Хата“ 198 *Зак.*

II. Байра́к, *m.* tscherkessisches Sattelzeug.

III. Байра́к, *m.* grosser Schäferhund.

Байса́, *pl. s.* Балаки.

Байсамина, бальсамина, *f.* Balsamine, *f.* [cher Sohn.

Байстру́к, *m.* Bastard, uneheli-

Байстру́чка, *f.* uneheliche Tochter.

Байстру́я, -яти, *n.* uneheliches Kind.

Байтáла, *m. f.* dummer Kerl, Tropf, Bengel, *m.* [bengelhaft, plump.

Байталовáтий, *a.* ungeschickt,

Бак, *conj.* doch wohl, nun *K. ч.* 139.; doch, *Левч. s.* Пак, *Пет.*

Бакáй, *m.* Loch im Sumpfe, *n.* III. 5.

Бакáль, *m. s.* 'Озеро Ч. II. 256.

Бакáлийщик, *m.* Verkäufer von бакáлия, *m.* [keiten *pl. f.*

Бакáля́, *f.* C. Leckereien, Süssig-

Бакáля́р, *m.* Volksschullehrer, *m.* („bacca laureatus“).

Бакáля́рство, *n.* Schullehreramt *n.*

Бакáн, *m.* rothe Cochenillfarbe.

Бакáти, *v. n.* на щось die Schuld auf etw. wälzen. [ба-я-ти].

Ба́ки, *pl.* съвiгiти кому́ — jmdm sehr schmeicheln, Augendiener sein; забити кому́ — jmdn übertölpeln, berücken, bethören.

Ба́кир, на ба́кир *adv.* schief, auf die Backe, auf einer Seite (von d. Kopfbedeckung); * пiплó на ó. ist zum Verfall gekommen.

Баклáга, *f. s.* Боклáг.

Баклажа́ни, *pl. s.* Помiдóри.

Баклáн, *m.* Wasserrabe, Scharbe, *m.* (Carbo cormoranus); *Мор.*; 2) Haliaeus carbo, *Пет.*

Баклáшi бити *s.* Байдики ó. *Зак.*

Бакосвiт, *m.* Schmeichler, Augendiener, Gleissner, *m.*

Бакúн, *m.* starker gemeiner Tabak.

Бакуня́р, *m.* Schmuggler des бакúн, *m.*

Ба́кша, *f. s.* Башта́н. [tierkugel, *f.*

I. Бал, *m.* Не. *Пр.* VI. 294 Ballo-

II. Бал, баль, *m.* Ball, *m.*

III. Бал, *m.* Gerede, Geplárr, *n.* Faiselei, Fabel, *f.* II. бáли точáти *Кн.* Allotrien treiben, die Zeit vergeuden.

Бáла, *m.* Bengel, *m.*

Балаба́йка, *f.* Art Instrument Schellen, *pl. P.* I. 18.

Балаба́н, *m. pl.* Art Krapfen, *Kux.* 2) со́кіл — Art Jagdfalke, *m.* (*Falco lanarius*).

Балаба́ньскій, *a. H.* 165 вус — eines Eisenfressers, Bramarbas-. [widder.

Балаба́й! *int.* Lockruf für den Stamm.

Балабо́лька, *f.* балабо́нчик, *m.* kleine Trommel, Schelle, *f.*

Балабу́рка, *f.* s. Мандибу́рка *Гол. I.* 199. [kleines Laib Brot.

Балабу́х, балабу́шок, -шка, *m.*

Балага́н, *m.* Barake, Bude auf Jahrmärkten, *f. Max.*

Балагу́р, *m.* Spassmacher, Possenreisser, *m.*; 2) Märchenerzähler, *m.*

Балагу́рити, *v. a.* Spässe treiben, lustige Dinge zum Besten geben.

Балагу́рний, *a.* -а го́дина *Ко. 64* spasshaft, lustig.

Балагу́ла, *m.* jüdischer: 1) Reiseswagen; 2) Fuhrmann, *m.*

Бала́й, на гала́й на — aufs Gerathewohl, blindhin u. schnell, stracks.

Бала́кайло, *m. K.* Schwätzer, Plauscher, *m.*

Бала́канка, *f.* Geplauder, *n. Partie* Plausch, *f.* [schen.

Бала́кати, *v. a.* plaudern, plau-

Бала́ки, *pl. Ч. III.* 46 leeres Geschwätz, leere Formel, Plausch, *m.*

Балакля́вий, *a.* plauderhaft, gesprächig, geschwätzig.

Балакня́, *f.* s. Бала́ки. [leutselig.

Балаку́чий, *a. Kux.* gesprächig,

Бала́мкати, *v. a.* frei hin u. her bewegen; -ся frei hängen u. schwingen.

I. Баламу́т, *m.* Futtersack, *m. 2)* s. Ску́мбрия. *He.* [führer, *m.*

II. Баламу́т, *m.* Betrüger, Ver-

Баламу́тити, *v. a.* irre führen, verführen, verwirren; faseln, schwindeln.

Баламу́тка, *f.* Verführerin, *f. 2)* Branntwein, worin Tabak eingeweicht wurde, *m.* [irre führend.

Баламу́тний, *a.* verworren, confus,

Бала́нда, *m.* langsamer, unbeholfener Mensch; 2) fader Plauscher.

Бала́ндати, *v. a.* s. Бала́мкати.

Бала́ндѣти, *v. a.* plaudern, *Mx.*

Бала́нці, *pl.* müssige Streiche, *Kл.*

Бала́снѣв, -ова, *m. N. e.* Nebenfl. des Чѣремош чѣрний; 2) *N.* der entspr. полонїна.

Баласу́ри, *pl.* Glas-Ohringe *pl. f.*

Балафу́т, *m. s.* Ручник. [kleid *n.*

Балахо́н, *m.* Art weibl. Sommer-

Бала́чка, *f.* Geplauder, Gerede, Gerücht, *n. Др. s.* 229.

Бальва́н, *s.* Болва́н.

Ба́лда, *f.* s. Ба́лта II.

Бале́рка, *f.* Ort u. Gerüst wo Bretter gesägt werden.

Бале́тник, *m.* Balletmeister, *m.*

Бале́тниця, *f.* Ballerine, *f.*

Ба́лець, -ляц, *n.* Korfuch der Frauen, *n. Гол. III.* 321. *ZP. I.* 115.

Пет. 2) Hochzeitsbrod im Hause der Braut, *n. s.* Корова́й, *Гол. III.* 369. 395.

Ба́льла, *s.* Белѣла.

Ба́лице, *n.* Ort wo eine ба́лка früher war.

Ба́ля, *f.* Waschtrog, *m.*

I. Ба́лка, *f.* Niederung, *f.* Thal in d. Steppe, *n.*

II. Ба́лка, *f.* *Левч. s.* Ба́льок.

Ба́лмус, *m. etw.* ungehörig Dichtes, (v. Speisen); поба́ти на — tüchtig zusammenschlagen; * gräulich misshan-

Ба́лмуш, *s.* Ба́муш. [deln.

Ба́льний, *a. He. s.* Бальво́вий.

Ба́льо, *m.* in d. Kinderspr. s. Бу́блик; 2) *ühpt.* Geschenk.

Бальова́ти ся, Tanzfeste mitfeiern, Tanzbälle besuchen.

Бальво́вий, *a.* Ball-, ballmässig.

Бальво́ниця, *f. H.* 179. verzogenes, verhätscheltes Töchterchen, Favonitina, *f.* [Ungezogenheit, *f. Левч.*

Баловня́, *f.* баловство, *n.* Unart,

Ба́льок, -лька, *m.* Balken, *m.*

Балове́ць, -вця́, Art zusammengedrehter, schwacher Tabak. [hung, *f.*

Ба́лоцї, *pl.* Verzärtelung, Verzie-

Бальса́мник, -мирове́ць, *m.* Weihrauch aus *Boswellia serrata* (*od. floribunda*), *m.* [lachen, *pl. Gr.* 16.

I. Ба́лта, *f.* s. Болбо́то; *pl.* Koth-

II. Ба́лта, балта́на, *f.* s. То́пір, топорѣць. [*m.* Gastmahl, *n. 2)* s. Ба́лоцї.

Балува́не, *n. Ч. III.* 5 Schmaus,

Балтаго́н, *N. e.* полонїна.

Балува́ти, *v. n.* Schmaushalten, *Пис.;*

2) *s.* Пестїти *Цр. II.* 210; чим sich womit stets abgeben.

Балутабе́ньки, *pl. s.* Бала́ки.

Балѣ́ки, *pl. s.* Бала́ки.

Баяндраси, *pl.* Ко. 13 в. Балаки.
 Баяндрасник, *m.* Spassmacher, Spassvogel, *m.* Кч. 128.
 Балър, *m.* Сб. I. 308 с. Сокърник.
 Балъе, *m.* с. Шум.
 Балъси, *pl.* Geländer, *n.* Не; 2) Schnörkel, *pl.*; 3)* — точити Narrenpossen treiben, *Пет.*
 Балеувати, *v. n.* ausgelassen froh sein, Sprässe treiben.
 Бам! бам! бам-балам! *int.* vom Klingeln u. Läuten.
 Бамбиляти, *v. n.* vom schwachen Geläute der Dorfglocken, *Фр.*
 Бамбулька, *f.* Bläschen, *n.* 2) Zitternadel, *f.* *Пет.*
 Бамбульчник, *m.* — водяний Aldrovanda vesiculosa *B.*
 Бамбурá, *m. f.* grosses, grobes Ding.
 Бамкати, *v. a.* klingeln, läuten; 2) schwingen.
 Бамуш, *s.* Бануш.
 Бан, *m.* Art Wasterlilie.
 Банá, *f.* Sehnsucht, *f.* Weh, Heimweh, *n.* *Зар.* [dummes Zeug.
 Баналюки, *pl.* Albernheiten, *pl.*
 Банан, *m.* райский Paradiesfeige, Adamsapfel, *Banane, f.* (Musa paradisiaca).
 Бандá, *f.* Bande, Schaar, *f.* 2) Musikbande, *f.*
 Бандажувати, *v. a.* handagiren, Verband anlegen, verbinden.
 Бандалá, *f.* grosse schwarze Stangenbohnen.
 Бандз, *m. s.* Бульба. [beiten.
 Бандикувати, *v. n.* langsam ar-
 Бандоля, *f.* Reimwort zu дбля: böses Schicksal *Н.* 36.
 Бандор, *m.* Anführer einer Bande, *m.*
 Бандур, *m.* Schenkwirt; Kuppler, *m.* Шѣ.
 Бандура, (*d.* бандурка) Ziter, Laute, Mandora, *f.* 2) Bengel, Lümmel, *m.*
 Бандурійет, *m.* Sänger u. Spieler auf der бандура.
 Бандуріха, *f.* Gattin eines бандур; Bordelhälterin, *f.* Шѣ.
 Бандурний, *a.* zur бандура 1) geh., Ziter-.
 Банники, *pl.* gebratene пироги.
 Банята, *der* in Bann Erklärte, Geächtete *K.* [baden, ausbrühen.
 Банити, *v. a.* *Др.* с. 356 waschen,

Банітувати рбзумом, *s.* Баламүтити.

Банка, *f.* Guldenbanknote, *f.*
 Банька, *f.* jedes kleine bauchige (gew. steinerne) Gefäss, kleiner Krug; 2) Schöpfkopf, *m.* 3) Wasser- od. Seifenblase; 4) halbe ділетка; 5) * *pl.* Augen, — витріщити die A. aufreissen, sich vergaffen. [glotzenden Augen.
 Банькáтий, *a.* банькáч, *m.* mit
 Банківка, *f.* Banknote, *f.*
 Баньковáтий, *a.* Blasen- *Пол.*
 Банковець, -вця, банковик. *m.* Teilnehmer an e. Bankinstitute, *T.*
 Банковий, *a.* zu e. Bankinstitute geh., Bank- [sen, *n.* *T.*
 Банковість, -ости, *f.* Bankwe-
 Банкротувати, *v. a.* bankrottiren, Bankrott machen. [Fallirte.
 Банкрут, *m.* Bankrottirer, der
 Банкрутство, *n.* Bankrott, *m.* Falliment, *n.* [selnsüchtig.
 Банлівий, *a.* Вах. wehmüthig,
 Банність, -ости, *f.* Sehnsucht, Wehmuth, *f.*
 Банно, *adv.* sehnsuchtsvoll, schwer- müthig; мені б. ich sehne mich mit Herzeleid nach etw. за чимось.
 Бановане, *n.* Sehnsucht, Wehmuth, *f.* das Sehnen.
 Банський, *a.* Salinen-.
 Банство, *n.* *См.* Verwaltungsbezirk eines Ban, *m.*
 Бант, *m.* *См.* Schlupfe, *f.*
 Банта, бантіна, *f.* Bandholz, Querholz je zwei Dachsparren verbindend; 2) *pl.* Hühnersteige, *f.* 3) *Ос.* (61) VI. 36 с. Вергун.
 Бантувати, *v. a.* Querbänder anschlagen; 2) stören; anstossen, stöbern.
 Банувати, *v. n.* за чим sich nach etw. mit Herzeleid sehnen; sich grämen, traurig sein; за домом Heimweh haben; на голову Kopfweh haben.
 * Бануш, *m.* Kukurutzpolenta auf Rahm gekocht, *f.*
 Баня, *f.* etw. Bauchiges: eine Kuppel, ein Gefäss; 2) warmes Bad; Badestube, *f.*; 3) Saline, Salzsiederei, *f.* Salzwerk, *n.*
 Баня, -нати, *n. s.* Збавя.
 Баняк, (*d.* банячок) *m.* eiserner Topf.
 Баняс, *m.* КУ. I. 194 с. Знахарь.
 Банята, *pl.* Банники.

Бар, *m.* feuchter Ort zwischen zwei
 Барабан, *s.* Тарабан. [Hügeln.
 Барабанный, *n.* Trommel-; -а бо-
 лонка Trommelfell, *n.*
 Бараблиско, *n.* Feld, wo Kar-
 toffeln angebaut waren.
 Барабóлька, *f.* Knospenzwiebel,
f. Wurzelknöllchen, *n.* В.
 Барабóльчак, *m.* Feigwurz, *f.* War-
 zen-, Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus ficaria).
 Барабóля, барóбля, барабóль, ба-
 рабóин, барабóня, *f.* s. Бóльба.
 Барáк, *m.* Baracke, Bretterhütte, *f.*
 Баралéжний, *a.* lose, frei, müssig.
 Барáн, *m.* Widder, *m.* на барáна
 взыти *s.* На коркóшн; 2) Hirschkäfer, *m.*
 (Lucanus cervus); 3) *pl.* баранí Sturz-
 wellen, *f.*; 4) Wehrpfähle, *m. pl.*; 5) Schaf-
 pelz, *n.* [2) Widderdieb, *m.*
 Баранáр (-нáр), *m.* Widderhändler;
 Баранéць, -нцá, *m. dim.* s. Барáн;
 2) Bärlapp, *m.* (Lusopodium complanatum).
 Баранíна, (*d.* баранíнка), *f.*
 Schöpsenfleisch, *n.* [pelz, *f.*
 Баранíця, *f.* Fussdecke aus Schaf-
 Баранíй, *a.* Schöpsen-, -нí рóги,
pl. Art essbarer Schwämme.
 Баранíти, *v. n.* бчи — glotzen.
 Баранковáтíти, *v. n.* sich ver-
 drehen, runzlig, kraus werden.
 Баранник, *m.* Widderhirt, *m.*
 Баранчá, баранчá, -áти, *n.* mánn-
 liches Lamm.
 Баранчик, *m. dim.* s. Баранчá;
 2) Stiel der Kürbisfrucht, *m.*; 3) weibl.
 Schamglied, *n.* 4) Moorschneepfe, *f.* (Sco-
 lopax gallinula); 5) *pl.* Schlüsselblume,
f. (Primula).
 Баранчóк, *m. aug.* s. Баранéць 1).
 Баранчáчий, *a.* s. баранíй.
 Баранчáчка, *f.* Keulenschwamm,
 Ziegenbart, *m.* (Clavaria flava).
 Барасóла, *pl.* Art grössere gelbe
 Korallen.
 Барактáти ся, sich herumwälzen
 (im Wasser); 2) * sich heftig sträuben,
s. spreizen.
 Барáшка, *f. gew. pl.* Haarlocke, *f.*
He. n. 137 s. Дрiбнiцi; krauses Lamm-
 fell; 3) s. Чабарáшка.
 Барáшкувáти, *v. n.* nichts thun
 nur plaudern, schwatzen.
 Барбáк, *m.* s. Гáрус(?).

Барбóлькí, *pl.* Brauwurz, *m.*
 (Scrofularia nodosa).
 Барбóля, *s.* Барабóля. [barbatus).
 Барбóун, *m.* Meerbarbe, *f.* (Mullus
 Барва, *f.* Farbe, *f.* -цiсáрска Ми-
 литáрrock, *m.* Livree, *f.* Зак. 2) Duft,
 Reif, *m.* (an Pflaumen); 3) s. Бóрса.
 Барвiстий, *a.* farbig, bunt *Ф. Пол.*
 Барвiти, *v. a.* färben.
 Барвiн, *m.* Мл. s. Барвiнок; —
 листóк Га. I. 100 s. Барвiнкóвий.
 Барвiнéць, -нцá, *m.* Bein. des
 вiнéць s. *d. f.* [tergrün.
 Барвiнкóвий, *a.* aus Sinn-Win-
 Барвiнок, -нка, Sinngrün, Win-
 tergrün, *n.* (Vinca pervinca).
 Бáрвiний, *a.* Farben-
 Барвурóсiвáючий, *a.* farben-
 zerstreuend, *Пол.*
 Бард, *m.* У. Barde, *m.*
 I. Бáрда, *f.* s. Брáга.
 II. Бáрда, (*d.* бардiна, бардiчка)
f. breite Axt der Zimmerleute; 2) *s.*
 Бáйда (хлáба). [Барда II. 2).
 Бардiла, *f.* grosse Brotkrumme, *s.*
 Бардинкí, *pl.* s. Острóужки.
 Барз *adv. pol.* s. Дóуже. [Brust.
 Бáрза, *f.* schwarzes Schaf mit weisser
 Барзiй, *m.* schwarzer Widder mit
 weisser Brust.
 Барiла, бáрилка, *f.* Fass, *n.* 2)
 Art ovales Osterbackwerk (штрóцель,
 колáч). [bauchig wie ein Fass, *Левч.*
 Барiлькувати, *a.* voll, dick,
 Барiло, (*d.* барiльце) *n.* Fass,
 Fässchen, *n.* III. II. 227.
 Бáрин, *m. gr.* Herr, Edelman, *m.*
 Бáринiн, *a.* des бáрин, der барiня.
 Барiня, *f. gr.* Edelfrau, Herrin, *f.*
 I. Барiти, *v. a.* Ме. 8 s. Боронiти,
 II. Барiти, *v. a.* aufhalten; себé
 sich u. einander aufhalten Ме. 327;
 2) ся lange wo ausbleiben, säumen.
 Барiш, *m.* Gewinn, *m.* (Agio, *n.*)
 Мáклерiн, *m.* Trinkgeld; 2) s. Мого-
 рiч Ч. IV. 649. 675.
 Баришiвнé, *n. a.* s. Мáклерiн *m.*
 Бáришний, *a.* gewinnvoll.
 Баришiвнiк, баришний, *m.* Мáк-
 лер, Faktor; 2) Wucherer, Plusmacher, *m.*
 Баришнийцтво, *n.* Мáклerei, *f.*;
 2) Plusmacherei. [der St. Баришилъ.
 Баришпóлецъ, -лцá, *m.* Einw.

Баришувати, *v. a.* Mäklergeschäfte treiben, feilschen; 2) aufkaufen.

Ба́ринє, *n.* Aufhalten, Säumen, *n.*

Ба́рка, *f.* III. II. 181 Barke, *f.* 2)

Ба́рка́н, *m.* s. Парка́н. [s. Ба́лта.

Ба́рка́є, *m.* III. I. 239 Barkasse, *f.* Boot, *n.* Nachen, *m.* Мор.

Ба́рки, *pl.* Achseln, Schultern, *pl.*; 2) gewisse Theile des Webstuhles.

Ба́рліг, -ло́га, *m.* Lager von Wirstroh, schlechtes Unterlager. [Schweinen.

Ба́рло́жити ся, sich lagern (von

Ба́рма, *f.* H. 90. АД. II. 153. Dienstlohn, Dienstgehalt, *m.*; 2) Kleidung, *f.* Putz, Staat, *m.* Гол. I. 150. См. (Зак.).

Ба́рня́, *m.* dunkelbrauner Ochs.

Ба́рня́к, *m.* Krümmung an der Гирля́га. [braun.

Ба́рня́стий, *a.* -а ко́рова dunkel-

Ба́рнóха, *f.* s. Ба́рня́стий, -а, *f.*

Ба́рок, -рка, *m.* s. Орчик.

Ба́рбч́ний, *a.* -і дрóва Scheitholz, *n.* Левч.

Ба́рханóвий, *a.* aus Barchent.

Ба́рхат, *m.* Sammet, *m.* [Sammet.

Ба́рхатка, *f.* weibl. Kleidung von

Ба́рхóтний, *a.* aus Sammet, sammeten. [Пані́ч.

Ба́рчу́к, *m.* Sohn des ба́рин, *s.*

Ба́рши́но́лець, -ля́ *s.* Ба́риш-но́лець (aus Бори́шні́ль).

Ба́рщя́на, *f.* Frohdienst, für den ба́рин, *m.* 2) Herrenstand, *m.*

Ба́с, *m.* Bass, *m.* Basstimme, *f.*; 2)

Bassgeige, *f.*

Ба́саврѝно́к, *s.* Ба́зарѝно́к.

Ба́саман, *m.* blauer Streif vom Schlage; вбасамані́ ausgestreiftem Tuch.

Ба́саманѝти, *v. a.* басамані́ ма-chen. [s. Стя́жка.

Ба́саму́нка, *f.* Band, *n.* Schärpe, *f.*

Ба́сан, *m.* — зе́лений ІГ. Art brei-teres Wollenband; 2) Schaflleder, *n.* Зак.

Ба́сань, *f.* gedeckte ringsumlaufen-де Gallerien in Dorfkirchen, Зап. II. 143.

Ба́сі́стий, *a. m.* Spieler auf der Bassgeige, *m.* [ten an den цимба́ли.

Ба́ска, *f.* eine von den 6 Basssai-

Ба́ська, *s.* Варва́рка.

Ба́ска́к, *m.* tartarischer Vorgesetzte, Steuereinnnehmer.

Ба́скалі́ти, (-лі́чити) ся, Ко. 70

sich reissen, sich überstürzen Зак; 2) sich sträuben, *s.* spreizen, К.

Ба́скій, *a.* muthig, verwegen, un-gestüm, rasch С. I. 243. [tuch.

Ба́сма, *f.* schwarzes seidenes Hals-

Ба́сня, *f. pl.* Klatsch, *m.* eitles Ge-rede, Gewäsch.

Ба́сок, -скá, *m.* kleine Bassgeige.

Ба́со́ля, *f.* Art Bassgeige, Violin-celle, *f.* Шѝ.

Ба́сува́ти, *v. n.* Bass spielen, Bass-stimme singen, 2* ко́му́ jndem überall beistimmen, schmeicheln; 3) galoppiren (v. Pferde) III. II. 24.

Ба́сю́ка, ба́сю́ра, *m. aug. s.* Бас 2).

Ба́та́ва, *f.* s. Ба́това, Зак.

Ба́та́вий, *a.* rauflustig, störrig.

Ба́та́лія, *f.* Bataille, *f.* Kampf, *m.* Schlacht, *f.* [Butterfass, *m.*

Ба́телє́в, *m.* Stempel, Schlägel im

Ба́тєнько, -нька, *m. dim.* liebes Väterchen.

Ба́тєчко, *m.* Pathe, *m.*

Ба́тєчка́ня, *f.* Pathin, *f.*

Ба́тисто́вий, *a.* aus Battist.

Ба́ты́тель, *m.* Ос. (62) IX. 66 der-jenige, welcher ба́тыє, *s.* Батува́ти.

Ба́тивня́, *f. K.* Пр. II. 320 meh-рere Pferde zusammengekoppelt u. mit Gut, mit Beute beladen.

Ба́тиг, -ога́ (*d.* баті́жок, -жкá) *m.* Peitsche, *f.* 2) *pl.* бато́га́ Knorpelsalat

m. (Chondrilla juncea); 3) баті́жкѝ съва-того Іва́на, — Петро́ви Cichorie, *f.* (Cichorium intybus).

Ба́ті́же, *n. coll.* Ranken, *pl. f.* См.

Ба́тка, *f.* farbiges Feld, Streifen in e. Stoff, *m.*

Ба́тькі́в, -кова, -кове des Vaters.

Ба́тькі́вскій, *a.* väterlich, Vater-.

Ба́тькі́вщина, *f.* väterliches Erb- theil, Vatererbe, *n.*

Ба́тько, *m.* Vater, *m. pl.* -ки. [der, *m.*

Ба́тькобі́йця, *m.* Фр. Vatermör-

Ба́тьковбі́вство, *n.* Vatermord, *m.*

Ба́тькогубє́ць, -бця, *m.* Ру. *s.* Батькобі́йця.

Ба́тькува́ти, *v. n.* Vater, Ober-ster sein; 2) Р. II. 7. H. 69 auf den Namen d. Vaters jmdn schimpfen, fluchen.

Ба́тьво, *dim. m. s.* Ба́тько.

Ба́това, *f.* Carré, *n.* dreigliedrige Colonne, Phalanx, *f.* Шѝ.

Бато́вня́, *f. s.* Бати́вня́.
 Бато́жильно, *n.* Peitschenstiel, *m.*
 Бато́жити, *v. a.* peitschen, geisseln.
 Бато́жник, *m.* der sich nur mit Peitschen u. Pferden abgibt (Sportsmann), *m.*
 Батра́к, *m. s.* Наймит.
 Батра́чка, *f. s.* Наймичка.
 Батува́ти, *v. a.* К. I. 291 fesseln; peitschen; 2) zum Kriegsgefangenen machen, *K*; 3) Pferde zusammenkoppeln; 4) in Stücke theilen; 5) e. dreigliedrige Colonne bilden; 6) *Кв.* II. 46?
 Бату́ра, *f. s.* Батіг.
 Батури́нка, *f.* Weib aus d. St. Baturyn; 2) Art weibl. Kleid nach dem Baturynerschnitt.
 Бату́сь, *m. s.* Ба́тьо.
 Ба́тчин, *a.* des ба́тько.
 Батю́та, *m. f.* kindischer Jüngling.
 Ба́тюшка, *gr. m.* Pfarrer, *m.*
 Бах! *int.* vom Knall, *n.* Schlag.
 Ба́ха, *f.* Bausch, *m.* Falte, *f.* *Пем.*
 Баха́нтский, *a. W.* bachantisch.
 Баха́стий, *a.* bauschig, faltig.
 Бахма́т, *m.* Saum-, Lastpferd; 2) Streitross, *n.* [schig, schlecht liegend.
 Бахма́тий, *a.* vom Kleide: bau
 Бахму́тка, *f.* *Ко.* 116 Art Salz.
 Ба́хнути, *v. n.* vom Sohll des Gewehrshusses, *Py.*
 Ба́хра, *f. s.* Ба́гор II. 1).
 Бахра́ма, *f.* —шовко́ва *C.* Art seidenner Kleiderstoff; 2) Franse, Borte, *f.* *Пем.*
 Ба́хта, *f.* *Ме.* 404. 406 s. Ба́шта.
 Ба́хур, *m.* §. Kind; 2) uneheliches Kind; 3) Buhler, Geok, *m.*; 4) Landstreicher, *m.*
 Ба́хурка, *f.* Buhle, Maitresse, *f.*
 Бахурува́ти, *v. a.* *Ко.* 42 sich herumtreiben, herumstreichen.
 Бацьку́н, *m.* Spitzn. der Litthauer (*v.* ба́цька, бацо́жно = ба́тько).
 Бацну́ти, *v. a.* losfeuern, einen Puff machen; 2) schlagen.
 Ба́чене, *n.* das Sehen.
 Ба́чити, *v. a.* sehen; на про́сь wо-
 раuf sehen, aufmerken, Acht geben, Rück-
 sicht nehmen; 2) meinen, мені́ ба́чить ся
 mir scheint; бац! sieh! sieh da!
 Бацля́вий, ба́чний, *a.* umsichtig,
 achtsam, aufmerksam. [*f.* das Aufmerken.
 Ба́чність, -ости, *f.* Umsicht, Obacht,
 Ба́цькати, *v. a.* stossen, stechen.

Ба́ша, (*d.* ба́шенъко), *m.* türk. Pa-
 scha, *m.*
 Ба́шка, *f.* *H.* 217 (*tatar.*) Kopf, *m.*
 Башма́к, *m. gr.* Schuh, *m.*
 Башма́шница, *f.* *He.* Schuhma-
 cherin, *f.*
 Башни́к, *m. K.* Thurmwächter, *m.*
 Ба́шня, *f. s.* Ба́шта.
 Ба́шта, *f.* Bastei, *f.* Bastion, *n.* Wacht-
 thurm, *m.*; 2) dicke Tanne, *Gr.* 16.
 Башта́н, *m.* Garten, wo Kürbis-
 früchte, Melonen, Gurken angebaut werd.
 Башта́йна, *f.* Produkte eines
 башта́н, *pl. n.*
 Башта́нный, башта́новий, *a.* zu
 башта́н geh. *Зак.*
 Башта́нник, *m. M.* III. 103 Gärt-
 ner, bes. Melonenzüchter, *m.*
 Башто́вий, *a.* zur ба́шта geh.;
 2) *m. a. s.* Thurmwächter, *m.*
 I. Ба́юр, *m.* Schnurband, *n.* (aus
 Wolle geflochten).
 II. Ба́юр, на ба́юри s. На-
 корко́ши.
 Баю́ра, *f.* Pflanze, Lache, *f.*
 Ба́я, *f.* Art Lodentuch, *n.*
 Ба́яти, *v. a.* erzählen, ба́йки sagen.
 Бга́л, *m.* ausgefaltzer eichener Block,
 worauf die Schlittenkufen gebogen werd.
 Бга́ти, *v. a.* biegen, unterbiegen,
 -schlagen; 2) kneten, zurechtformen (*ко-
 ровий*) *Зак.*; 3) в о́клад — *Пр.* II. 269
 in den Register der Steuerpflichtigen ein-
 tragen lassen; s. Пха́ти.
 Бгачкíй, *a.* biegsam.
 Бджо́ла, *f. s.* Пчо́ла.
 Бджоля́ник, *m.* Erdgrube, in wel-
 cher die Bienenstöcke überwintern, *f.*
 Бе! *int.* pfui! 2) vom Blöcken der
 Schafe; ані́ бе ані́ ме́ (*невна́е*) er weiss
 weder A noch B.
 Бебе́х, *int.* vom jähen Doppelfall.
 Бебе́хи, *pl.* Gedärme, Eingeweide,
n.; 2) Deckbett u. Kissen.
 Бебе́хнути, *v. a.* dreinschlagen;
 -ся hineinstürzen *C. I.* 144.
 Бебры́ний, *a. s.* Бобры́вий *III.* I. 362.
 Бевза́, *H.* 122, *III.* I. 86, бевза́нь,
M+B. 87, *m.* eitler Tropf, Trottel, *m.*
 Бевка, *f.* dünner Mehlbrei.
 Бевкнути, *s.* Бовкнути. [*Фр.*
 Беге́мот, *m.* Flusspferd, Nilpferd, *n.*
 Бегова́тый, *a.* brummig, auffah-
 rend; grob.

Бегчі *P. I.* 39 *s.* Бігчи, бічи.
 Бѣла, *f. s.* Біла, джапан.
 Бѣларі, в—збрати Geldbeiträge von der Gemeinde beheben.
 Бѣларник, бѣларош, *m.* Vagabund, *m.*
 Бѣлас, *m.* Taugenichts. [gen.
 Бѣлечати, *v. a.* Фр. meckernd sin-
 Белоніти, *v. a.* blöcken.
 Бѣді збівати, *s.* Байдики біти.
 Бѣдра, *f. s.* Коза.
 Бедратий, *a.* mit gut entwickelten, starken Hüften. [ischiacus).
 Бедрениця, *f.* Hüftweh, *n.* (dolor
 Бѣдрик, *m. s.* Бабуна.
 Бедринсь, -иця, *m.* Bergpeterlein, *n.* Hirschwurzel, *f.* (Peucedanum cervaria). [Кл.
 Бедріця, *f.* Schenkel, *m.* Hüfte, *f.*
 Бедриніць бедріч, *m.* gemeine Bibernell (Pimpinella saxifraga).
 Бедроб, *n.* Oberschenkel, *m.* Hüfte, *f.*
 Без, *pra. p. c. gen.* ohne; in Zusammensetzungen: ohn-, un-, -los, bar-, *Oz.* 206; 2) weniger: двацять без двох (=18); 3) не без того ohne Zweifel, gewiss, vermuthlich; без кінця -міри unendlich *Oz.* 184.
 Бѣзбач, *adv.* (= без баченя) ohne zu schauen, blindlings; *s.* По-за-очи (в світ) auf's Gerathewohl.
 Безберіжний (-беріж-) *a.* uferlos, grenzenlos; unermesslich gross und weit *He. Фр.* [Mangel.
 Безвідно, *adv.* ohne Noth, ohne
 Безбілетний, *a.* ohne Billet.
 Безбже, безбжество, *n.* Gottlosigkeit, *f.* Atheismus, *m. K.*
 Безбжний, *a.* gottlos, ruchlos.
 Безбжник, *m.* der Gottlose, Gottesleugner, Atheist, *m.* [losen, gottlos.
 Безбжницький, *a. K.* der Gott-
 Безбжність, -ости, *f.* Gottlosigkeit, Ruchlosigkeit, *f.*
 Безбжний, *a. Ч. IV.* 60 mit eingefallenen Seiten; mit *v.* kleineren Seite.
 Безбородий, *a.* unbärtig.
 Безбородько, *m. Cm.* bartloser (junger) Mann.
 Безбязно, *adv.* furchtlos.
 Безбулавний, *a.* ohne Feldherrnstab, ohne Hetmansinsignien *Kv.* 345.
 Безважний, unwägbar, imponderabel.

Безважність, -ости, *f.* Unwägbarkeit, *f.* [werthlos, unbedeutend.
 Безвартний, безвартностний, *a.*
 Безвартність, -ости *f.* Werthlosigkeit, Geringfügigkeit, *f.*
 Безверхий, *a.* ohne Gipfel, o. Giebel, o. Dach; — козак *III. II.* 260 ohne Reitpferd?
 Безвершки, *pl.* Gamander-Ehrenpreis, *m.* (Veronica chamaedrys).
 Безвещний, *a.* Зг. nicht materiell, abstract. [ний; 2) rücksichtslos.
 Безвзглядний, *a. s.* Абсолют-
 Безвзглядність, -ости, *f.* Rücksichtslosigkeit, *f.*
 Безвзятно, *adv. s.* Безплатно.
 Безвіглядний, *a.* aussichtslos.
 Безвиглядність, -ости, Aus-
 sightslosigkeit, *f.*
 Безвімінно, *adv. V.* unbedingt.
 Безвіний, *a.* unschuld., schuldlos.
 Безвіпність, -ости, *f.* Unschuld, Schuldlosigkeit, *f.*
 Безвіхідний, *a. He.* ohne Ausweg u. Rettung; 2) grenzenlos.
 Безвіхідність, -ости, *f.* Lage ohne Ausweg, *f.*
 Безвіде, *n.* Wassermangel, *m.* Wassernoth, *f.* 2) wasserlose Gegend.
 Безвідний, *s.* Безвідний, *K.*
 Безвідно, *adv. Св.* bewusstlos. [вѣд-].
 Безвідрадний, *a.* trostlos.
 Безвідрадність, -ости, *f.* Trostlosigkeit, *f.*
 Безвік, *m.* Ewigkeit, *f.*
 Безвіле (-ля), *H.* 29 Mangel der Freiheit, *m.* Sklaverei, *f.* [вол-].
 Безвільно, *adv.* unwillkürlich.
 Безвість, *f.* [вѣд-] unbekanntes Land; в безвісти піти verschollen sein.
 I. Безвістний, *a.* unbekannt, *V.*
 II. Безвістний (-вѣст-), *a. B.* grannenlos, grätenlos. [II. 403.
 Безвітре (-я), *n.* Windstille, *f. M.*
 Безвіч, *adv.* [оч-] blindlings, ohne zu schauen *K.* [II. 403.
 Безвіче, *n.* Verstümmelung, *f. M.*
 Безвічний, *a. Py.* sehr kurz lebend.
 Безвладний, *a.* kraftlos; 2) unbeweglich; 3) beharrend, träge.
 Безвладність, -ости, *f.* Kraftlosigkeit; 2) Bewegungslosigkeit; 3) Trägheit, *f.* Beharrungsvermögen, *n. Пол.*

Безвладіє, *n.* *У.* Anarchie, *f.*
 Безводний, (-від-), *a.* *АД.* I. 111
 mit Wassermangel, wasserlos, ohne Was-
 ser; wasserarm.

Безвонний, *a.* geruchlos. [sigkeit, *f.*
 Безвонність, -ости, *f.* Geruchlo-
 Безворотний, *a.* *КУ.* I. 151 ohne
 Rückkehr, nicht zurückkehrend.

Безвременно, *adv. gr.* *Др.* с. 225
 allzu früh, unzeitig. [verschämt.

Безвстідний, *a.* schamlos, un-
 Безвстідник, *m.* schamloser, un-
 verschämter, frivoler Mensch.

Безвстідниця, *f.* schamlose Dirne.
 Безвстідність, -ости, *f.* Scham-
 losigkeit, Unverschämtheit, *f.* [denlos.

Безвтішний, *a.* *М.* II. 198 freu-
 Безвтішність, -ости, *f.* Trost-
 losigkeit, *f.* [ний.

Безгамульний, *a.* *s.* Невгомби-
 Безгар, *m.* Uebermass, *n.*; 2) sehr
 hoher Preis; 3) Uebergewicht, *n.* [plump.

Безгарний, *a.* übermässig gross;
 Безгарність, -ости, *f.* *s.* Безгар.

Безгласний, *a.* *У.* *s.* Безголосий.

Безглузде, *n.* Unsinn, *m.* Thorheit, *f.*
 Безглуздий, *a.* hirnlos, kopflos,
 unsinnig. [Thor, *m.* *У.*

Безглуздяк, *m.* ein Hirnloser,
 Безгодний, *a.* unzeitig, ungünstig.

Безголів, *m.* *К.* безголове, *n.* Man-
 gel des (Ober)hauptes, *m.* Anarchie, *f.* *К.*;
 2) Tod u. Verderben, Unglück, *n.*

Безголовий, (-гльв-) *a.* ohne Kopf,
 kopflos; enthauptet *III.* I. 324. *II.* 74.

Безголосий, *a.* oh. Stimme, stumm.
 Безгоміне, *n.* Lautlosigkeit, *f.*

Безгріше, [грош-], *n.* Geldman-
 gel, *m.* *Левч.*

I. Безгрішний, *a.* ohne Geld (als
 Wortspiel mit d. f. II.). [Sünden.

II. Безгрішний [грѣх-], *a.* ohne
 Безгрунтовий, *a.* unbefeldert.

Бездар, бездаремне, *adv.* *Зан.* II.
 518 *s.* Дармо, дурно. [unfähig, *Кн.* *Пет.*

Бездарний, *a.* ohne Begabung,
 Бездарність, -ости, *f.* Mangel
 an Begabung, Unfähigkeit, *f.*

Бездемок, -нка, *m.* Tümmel, *m.*;
 2) Bienenbeute ohne Boden, *f.*

Бездержавний, *a.* politisch un-
 selbständig, *p.* abhängig, *ВВ.*

Бездержавність, -ости, *f.* Man-

gel an politischer Selbständigkeit, poli-
 tische Abhängigkeit, *ВВ.*

Бездиханный, *a.* athemlos *КУ*;
 2) ohne Geist, leblos, todt *III.* I. 239.

Бездійно, *adv.* *ОБ.* unthätig.

Бездійство, *n.* Unthat, *f.* *Ил.*

Безділе, (-ділля), *n.* *Н.* 35. *У.* *V.*
 827 *s.* Бездоле. [*f.* *Ил.*

Безділе [дѣл-], *n.* Unthätigkeit,
 Бездільний, *a.* arbeitsscheu, träge

У. *V.* 1202; 2) *У.* vergeblich, umsonst,
adv. *Ков.* [Gaurer, Stroloh, *m.*

Бездільник, *m.* Missethäter; Lump,
 Бездільничати, *v.* *n.* *Кв.* II. 168
 ein bezдильник sein. [keit, *f.*

Бездільність, -ости, *f.* Unthätig-
 Бездітний, *a.* kinderlos.

Бездітник, *m.* kinderloser Mann;
 Hagestolz, *m.* *B.* [derlose Frau, *Оз.* 98.

Бездітниця, бездіткня, *f.* kin-
 Бездітність, -ости, *f.* Kinder-
 losigkeit, *f.*

Бездітский, *a.* *У.* *s.* Бездітний.

Бездна, *f.* bodenlose, grundlose,
 Tiefe, Abgrund. [lich.

Бездобний, *a.* unmöglich, vergeb-
 Бездоганный, *a.* tadellos, unbe-
 scholten. [losigkeit, Unbescholtenheit, *f.*

Бездоганність, -ости, *f.* Tadel-
 Бездоле, *n.* *С.* I. 67, böses Schick-
 sal, Unglück, *n.* hartes Loos. [liher.

Бездолець, -льця, *m.* ein Unglück-
 Бездольний, *a.* unglücklich, un-
 selig. [Missgeschick, *n.*

Бездольність, -ости, *f.* Unglück,
 Бездомівник, *m.* d. Obdachlose *Гол.*

Бездомний, *a.* ohne Haus, ob-
 dachlos. *III.* I. 370. *Фр.*

Бездомний, *a.* bodenlos, grundlos,
 Бездорож, *f.* бездороже, *n.* sehr
 schlechter Weg; 2) Unweg, Irrweg, *m.*

Бездрик, *s.* Бедрик.

Бездуме, *n.* *B.* Gedankenlosigkeit, *f.*
 Бездумно, *adv.* *См.* gedankenlos.

Бездухий, *a.* leblos, *См.*
 Бездушє, *n.* Herzlosigkeit, *f.*

Бездухний, *a.* geistlos, seelenlos
У. II. 245; sinnlos. [losigkeit, *f.*

Бездущність, -ости, *f.* Geist-
 Безжалісний (-жалостний), *a.*
 unbarmherzig; grausam, schnöde.

Безжалісно, *adv.* ohne Leid, o.
 Schmerz.

Безжéнецъ, -нца, *m.* unverheiratheter Mann, Junggesell, *m.* *Ил.*

Безжéньство, *n.* Ehelosigkeit, f. Coelibat, *n.* *Ил.* [dig.]

Безжéнный, *a.* unverheirathet, le-
Безжйвный, *a.* leblos, ohne Lebenskraft. [keit, f.]

Безжйвнсть, -ости, *f.* Leblosig-
Беззавистный, *a.* *KV.* neidlos.

Беззагадбный, *a.* nicht rathselhaft, *Иу.* [los, unbescholten.]

Беззабóрный, *a.* tadellos, verdacht-
Беззабóрнсть, -ости; *f.* Tadel-
losigkeit, *f.* [gottlos, verrucht.]

Беззакóнный, *a.* ungesetzlich; 2)

Беззакóтник, *m.* *V.* Missethäter, Bösewicht, *m.*

Беззакóнство, *n.* Gottlosigkeit, Verruchtheit, *f.*; 2) Sünde, Missethat, *f.* Frevel, *m.* [ство.]

Беззакóнщина, *f.* *K.* s. Беззакóн-
Беззапáшный, *a.* *B.* geruchlos.

Беззаплáтный, *a.* ohne Lohn, ohne Entgelt. [Term.]

Беззасáдный, *a.* ungegründet,
Беззáхистный, *a.* obdachlos, schutz-

Беззашйтный, *a.* schutzlos. [los.]
Беззашйтнсть, -ости, *f.* Schutz-
losigkeit, *f.* [ний.]

Беззбóрный, *a.* *Мог.* s. Безорýж-
Беззвйзный, *a.* ohne Zusammen-
hang, lose, *Фр.*

Безздóрбный, *a.* kránklich, *B.*

Безземéльный, *a.* ohne Land, ohne Grundeigenthum, *Ил.* [surdum, *n.*

Беззмйслиця, *f.* Unsinn, *m.* Ab-
Беззбóрий, *a.* ohne Sterne, sterne-
leer, *Ст.* [anonym.]

Без'именный, *a.* ohne Namen,
Без'именнсть, -ости, *f.* Anony-
mität, *f.* [anspruchslos, ohne Entgelt.]

Безинтересбный, *a.* selbstlos,
Без'иствие, *n.* *V.* s. ? Нйкчёмнсть.

Без'ижя, (-е), *n.* Hunger, *m.* (inedia).

Безкалйчители ся, sich zieren, s. stráuben, (*K.* in *d.* *Ausg.* v. *Кв.* II. 18.).

Безкарный, *a.* ungestraft, unge-
ahndet, strafflos.

Безкарнсть, -ости, *f.* Strafflosig-
keit, Zuchtlosigkeit, *f.*

Безквáсный, *a.* *K.* ohne Sauerteig, ungesäuert. [Бéпкет, Wirrwarr, *n.*

Бéзкет, *m.* *He.* *Ир.* XII. 142 s.

Бéзкинча, *f.* *Св.* Unendlichkeit, *f.*
Безклобóтв, *n.* *He.* Sorgenfreiheit, *f.*

Безкожýхий, *a.* ohne Pelz.
Безколйнецъ, -нца, Schmiegen-,
Blaugras, *n.* (*Molinia caerulea*) *Лет.*

Безкомйрбвий, *a.* zellenlos.
Безконéцъ, -кйнца, *m.* *MIII.* Da-
sein ohne Ende, *n.* Unendlichkeit, *f.*

Безконéчный, *a.* endlos, unend-
lich, grenzenlos. [lichkeit, *f.*

Безконéчнсть, -ости, *f.* Unend-
Безконéчник, *m.* *He.* — на пи-
санкáх der krumme gewundene Linien-
zug ohne Ende; безконéчником *adv.*
M. I. 50 endlos.

Безкóристный, безкористолюб-
ный, *a.* uneigennützig; 2) unerspries-
lich, *Иар.* [eigennützigkeit, *f.*

Безкóристнсть, -ости, *f.* Уп-
Безкóровáйный, — сын, *a.* без-
кóровáйчýк, *m.* *H.* 169 unehelicher Sohn,
Bastard, *m.*

Безкóролéвв, (-лйвв, -лйвство), *n.*
Ил. K. Zwischenreich, Interregnum, *n.* *ОБ.*

Безкóрбни, *pl.* Kronenlose (*Аре-
tалае*).

Безкóстий, *a.* ohne Knochen.
Безкрáйный, *a.* *Зар.* s. Безкрáйй.

Безкрáйнсть, -ости, *f.* grenzen-
losigkeit, *f.*

Безкрáйй, безкрáйй. *Ог.* 206 *a.* end-
los, grenzenlos, unermesslich, *Ил.* II. 34.

Безкрáйна, *f.* *Ст.* grenzenloses
Gebiet.

Безкрáйлий, *a.* ohne Flügel, un-
beschwingt. [tera].

Безкрáйлци, *pl.* Flügellose, *pl.* (*Ар-
Безкритйчнсть, -ости, f.* Man-
gel an Kritik, an kritischem Sinn, *K.*

Безлáд, *m.* безлáдв, *n.* *Кв.* 9 Un-
ordnung, Zerrüttung, Anarchie, *f.* Unfug,
m. *Term.* [rüttet.]

Безлáдный, *a.* ohne Ordnung, zer-
Бéзлист накорйнный, Ohnblatt, *n.*
Schmeerwurzel, *f.* (*Monotropa hypopitys*).

Безлйстий, *a.* blätterlos.
Безлйчный, *a.* *ГIII.* unpersönlich,
impersonell; 2) * *H.* 121. *Ф.* *V.* sohamlos,
unverschämt, frech.

Безлйчник, *m.* s. Безлйчний 2).

Безлйчница, *f.* s. Безлйчний, -а,
f. 2). [schämtheit, Frechheit, *f.*

Безлйчнсть, -ости, *f.* Unver-

Безлісний, безлісяний *См. а.* waldlos, waldarm. [lich, ewig *Гуш.*

Безлітний, *а. Ч. III. 11 unend-*

Безліч, безлічу [лик-], *adv.* unzählig, über die Massen, *К.*

Безлічний, *а. zahllos Зап. К. Фр.*

Безлюде, *п. ТР. 147. Гуш. III. II. 94 Menschenleere, Einöde, f.*

Безлюдько, *т. Menschenfeind, -hasser, т. Левч. [wüst.*

Безлюдний, *а. menschenleer, öde,*

Безлюдніти, *в. п. sich entvölkern.*

Безлюдувати, *в. п. Кч. 63 menschenleer sein, öde bleiben.*

Безмаль, без-мала, *adv.* mit geringer Ausnahme, fast. [Stock.

Безма́ток, -тка, *т. weisseloser*

Безме́жний, *а. grenzenlos, unermesslich, У. КУ. Фр.*

Безме́жність, -ости, *ф. Grenzenlosigkeit, Uermesslichkeit, f. [лостний.*

Безми́лосердний, *а. s. Безмі-*

Безмі́лостний, *а. У. В. КУ. erbarmungslos, unbarmherzig, schonungslos.*

Безмі́сльний (-місний) *а. Фр. gedankenlos. [kenlosigkeit, f.*

Безмі́сльність, -ости, *ф. Gedan-*

Безми́н, (-мін) *т. Schnellwage, f. Desmer, т. [f. Св. Фр.*

Безмі́р, [мір-], *т. Uermesslichkeit,*

Безмі́ре, *п. Grenzenlosigkeit, f. М. II. 403. Ніс. [los; grenzenlos.*

Безмі́рний, *а. unermesslich, mass-*

Безмі́стний, *а. ohne Stelle, ohne Anstellung, См. [stumm.*

Безмо́вний, *а. sprachlos, lautlos,*

Безмо́зкий (-зг-), *а. hirnlos, gehirnlos, unvernünftig, С. I. 147.*

Безмо́стий, *а. ohne Brücken. [lich.*

Безмяте́жний, *а. † У. ruhig, fried-*

Безнаді́йний, *а. hoffnungslos.*

Безнаді́йність, -ости, *безнадія Шл. f. Hoffnungslosigkeit, f.*

Безнапа́стний, *а. М. II. 135 sorglos, sorgenfrei. [тічний.*

Безнап'я́мний, *а. Пол. s. Аста-*

Безнара́емний, *а. КУ. I. 150 leidenschaftslos. [lig.*

Безнасл'і́дний, *а. erblos, heimfäll-*

Безнаста́нно, *adv.* ohne Unterlass.

Безнача́ток, -тка, *т. МШ. Dasein ohne Anfang, п.*

Безнев'і́нний, *а. unschuldig,*

schuldlos, unverschuldet *АД. I. 187. М. II. 403. [Неві́нність.*

Безнев'і́нність, -ости, *ф. См. s.*

Безни́точний, *а. В. ohne Staubfäden. [terhosen ist.*

Безнога́вичник, *т. der ohne Un-*

Безно́гий, *а. ohne Fuss, ohne Füße, fusslos.*

Безно́сий, *а. ohne Nase.*

Безо́боронний, *а. ohne Befestigung, К. wehrlos. [losigkeit, f.*

Безо́боронність, -ости, *ф. Wehr-*

Безо́блачний, *а. wolkenlos, Фр.*

Безо́блачність, -ости, *ф. Wolkenlosigkeit, f.*

Безо́вочний, *а. К. fruchtlos.*

Безо́вочність, -ости, *ф. Fruchtlosigkeit, f. [los; unverhohlen, Пар.*

Безо́глядний, *а. В. rücksichts-*

Безодві́тний, *а. Макс. die Antwort versagend, schweigend; 2) recht-*

Безодго́лобно, *adv. М. II. 199*

Безодне́нь, *а. безодня, ф. а. s. Ч. I. 40 s. Бездна.*

Безодмі́нно, *adv.* unveränderlich, ohne Abwechslung; ohne Unterlass.

Безодмо́вний, *а. ohne Widerrede, sanft.*

Безодмо́вність, -ости, *ф. М. III. 80 sanfter, stiller Charakter, Geduld, f.*

Безодні́й, *а. s. Безодній Ог. 206.*

Безодно́чійно, *adv. М. III. 30 rastlos.*

Безо́кий, *а. eines Auges beraubt.*

Безо́кра́сний, *а. К. ungeschminkt.*

Безо́повідний, *п. unangemeldet.*

Безо́р'ужити, *в. а. entwaffnen, Др.*

Безосно́вний, *а. unbegründet, grundlos. [т. Grundlosigkeit, f. Пар.*

Безосно́вність, -ости, *ф. Ungrund,*

Безоспо́рно, *adv. Шл. unstreitig.*

Безо́стий, *а. ohne Gräten s. Безві́стний II. [ermesslich.*

Безо́сяжний, *а. unfassbar, un-*

Безпазо́рний, *а. ohne Krallen, Пол.*

Безпа́льок, -лька, *т. безпалький, а. ohne eines Fingers.*

Безпа́мтний, *а. ohne Gedächtnis, vergesslich ВВ.; 2) sinnlos; 3) un-*

Безпа́мтність, -ости, *ф. Gedächtnismangel, т. Vergesslichkeit, f.*

Безпа́рий, *a.* nicht in einem Paar, allein, *См.* ungeraart. [pass.]

Безпа́шпа́ртний, *a.* ohne Reise-
Безпа́ека, *f.* *Ф.* s. Обезпа́ека; 2) Furcht-
losigkeit, Verwegenheit, *f.*

Безпе́редно, *adv.* unerschöpflich,
ununterbrochen. [Kettenbruch, *m.*

Безпе́редивний, *a.* -а дробь *Кн.*

Безпе́редивність, -ости, *f.* Con-
tinuität, *f.* [aufhörlich, *Ог.* 115.]

Безпе́рестань, (-яно) *adv.* un-

Безпе́рестанний, *a.* unaufhörlich,
ununterbrochen, unablässig.

Безпе́рестанність, -ости, *f.* Un-
aufhörlichkeit, *f.*

Безпе́реч, *adv.* II. unstreitig, un-
bedenklich; *Ог.* 115 widerspruchlos.

Безпе́речний, *a.* ohne Widerstand;
unstreitig, sicher, unleugbar.

Безпе́речність, -ости, *f.* Un-
streitigkeit, Unleugbarkeit, *f.*

Безпе́рий, *a.* unbefiedert.

Безпе́чити, *v. a.* bürgen, versich-
ern, garantieren.

Безпе́чний, (-пéшн-), *a.* sorglos,
rücksichtslos; 2) sicher, fest, ohne An-
stand. [keit; 2) Sicherheit, Festigkeit, *f.*

Безпе́чність, -ости, *f.* Sorglosig-

Безпе́сьме́нщина, *f.* *К.* Unge-
reimtheit, *f.*

Безпе́тя (-é), *n.* *А.Д.І.* 335 Durst, *m.*

Безпе́дста́вний, *a.* s. Безосно́вний.

Безпе́хви́чний, *a.* ohne Scheide, *В.*

Безпа́тний, *a.* unbezahlt, ohne
Entgelt, *gratis.*

Безпа́тність, -ости, *f.* unbe-
zahlter, freier Genuss.

Безпа́емний, *a.* s. Безпа́едний.

Безпа́едний, *a.* unfruchtbar, frucht-
los. [barkeit, Fruchtlosigkeit, *f.*

Безпа́едність, -ости, Unfrucht-

Безпа́едний, *a.* *Фр.* körperlos.

Безпа́е́рхий, *a.* ohne Stockwer-
ке, *Фр.* [gleichlich.]

Безпа́еде́нный, *a.* *Кл.* unver-

Безпа́еде́нный, *a.* unförmlich.

Безпа́еде́нность, -ости, *f.* Unförm-
lichkeit, *f.* *Пар.*

Безпа́ежито́чный, *a.* nutzlos, *До.*

Безпа́езво́нчний, *a.* *пл.* -і жи-
вотни wirbellose Thiere, (Evertebrata),
Пол.

Безпа́еки́й, -ко́я, *m.* Unruhe, stür-

Безпа́еко́йний, *a.* ruhelos, unruhig.
Безпа́еко́йти, *v. a.* beunruhigen,
stören. [dert.]

Безпа́еольний, *a.* ackerlos, unbefel-

Безпа́еомі́че, *n. Т.* s. Безпа́еомі́ч-
ність. [мог-]

Безпа́еомі́чний, безпа́еомі́гий *См.*
безпа́еомі́шний, *a.* *Кв.* II. 104. hilflos.

Безпа́еомі́чність, -ости, *f.* Hilflo-
sigkeit, *f.* hilfloser Zustand.

Безпа́еопі́вский, *a.* *Др.* ohne Pfaffen.

Безпа́еопу́стний, *a.* unnachsicht-
lich, *Term.*

Безпа́еорóчний, *a.* s. Непорóчний.

Безпа́еорóткий, *a.* ohne Hosen, *Фр.*

Безпа́еорóдно, *adv.* ordnungslos,
verworfen.

Безпа́еоса́жний, *a.* ohne Mitgift.

Безпа́еосере́дний, *a.* unmittelbar.

Безпа́еосере́дність, -ости, *f.* Un-
mittelbarkeit, *f.*

Безпа́еоща́дний, *a.* schonungslos.

Безпа́еоща́дність, -ости, *f.* scho-
nungsloses Verfahren.

Безпа́ера́ве, *Term. К.* безпа́ера́вство *Ф.*
n. Gesetzlosigkeit; 2) s. Беззако́нство.

Безпа́ера́вильний, *a.* regellos, *Гол.*

Безпа́ера́вний, *a.* widerrechtlich,
ungesetzlich, unrechtmässig, unbefugt,
Term.; 2) rechtlos.

Безпа́ера́вність, -ости, *f.* Ungesetz-
lichkeit, Unrechtmässigkeit; 2) Recht-
losigkeit, *f.*

[los, schrankenlos.]

Безпа́едре́дильний, *a.* *Зг.* grenzen-

Безпа́едре́дмето́вий, *a.* gegenstand-
los, *ВВ.* [accentuirt, accentlos.]

Безпа́едриву́чний, *a.* *Гол.* nicht

Безпа́едриві́рний, *a.* beispiellos.

Безпа́едривра́стний, *a.* leiden-
schaftslos, ruhig, neutral.

Безпа́едривра́стність, -ости, *f.*
Leidenschaftslosigkeit, *f.* Gleichmuth, *m.*

Безпа́едриво́вий, *a.* *В.* unorga-
nisch. [ний, *a.* obdachlos.]

Безпа́едриту́лий, *См.* безпа́едриту́ль-

Безпа́едрихі́льний, *a.* *К.* ohne Zu-
flucht, obdachlos.

Безпа́едрича́стний (-ча́стн-), *a.* *М.*
II. 199. III. 29. theilnamlos, gleichgiltig;

2) unversehrt.

Безпа́едрі́ютний, *a.* *Ко.* 316 ohne
Fach u. Dach, obdachlos, ohne Zuflucht-
stätte; hilflos, III. I. 386.

Безпробудний, *a.* *K.* nicht aufzuwecken, *n.* zu erwecken.

Безпромінно, *adv.* unabänderlich, unfehlbar, unwiderrufflich. [tet, dunkel.

Безпросвітний, *a.* *П.* unerleuchtet.

Безпротівний, *a.* unweigerlich, *Пар.*

Безпуте, безпутство, *K. n.* Irrweg, *m.*; 2) Ausschweifung, *f.* Vergehen, *n.*; безпутя, *adv.* vergebens, nutzlos.

Безпутиця, *Марк.* 105. schlechter Weg, Unweg, *m.*

Безпутний, *a.* unwegsam; 2) * ausschweifend, liederlich.

Безпятий, *a.* ohne Ferse.

Безрадний, *a.* rathlos, unberathen.

Безрадність, -ости, *f. s.* Непорядність.

Безрахунковий, *a.* ohne Rechnung, ohne Buchführung, *ВВ.*

Безребрий, *a.* ohne Rippenknochen, rippenlos; 2) hagerdünn.

Безрелігійний, *a.* irreligiös.

Безрелігійність, -ости, *f.* Irreligiosität, *f.*

Безрйбс, *n.* Mangel an Fischen, *m.*

Безрйбний, *a.* ohne Fische, fischarm. [Безрйга.

Безрйг, -рйга, *m.* ohne Hörner, *s.*

Безрйдний, *a.* ohne Familie, verwaist, verlassen, *МШ.*

Без-рйк, на-бёз-рйк, *adv.* (= на через рйк) über ein Jahr, *Ог.* 230; *гев.* = niemals, *s.* Бёзвйк, *Мі.* II. 403.

Безробіте, *T. n.* безробітниця, *f.* *Под.* Arbeitsmangel, *m.*

Безробітний, *a.* arbeitslos, *Фр.*

Безробітниця, *f.* *Фр. s.* Безробіте.

Безрйга, *f.* Schwein, *n.*

Безрйда, *m.* безродйнный, *a.* *ВВ. s.* Безрйдний.

Безрйжець, -жця, *m.* Ohnsporn, Ohnhorn, *n.* (*Aceras anthropophora*).

Безрйжий, *a.* Schwein-, *Ф.*

Безрозлийний, *a.* indifferent, *Пол.*

Безрозсвітний, *a.* lichtlos, lichtleer, von undurchdringlicher Finsternis, *Фр.*; rettungslos, aussichtslos.

Безрозсудний, *a.* unüberlegt.

Безрозсудність, -ости, *f.* Unüberlegtheit, *f.* *Пар.*

Безрозумний, *a.* unverständlich, *До.*

Бёзрёт, *m.* Ohnmund, *m.* (*Phascum*).

Безрукавий, *a.* ohne Aermel, aermellos. [schuhe tragend, *Зз.*

Безрукавйчний, *a.* keine Hand-

Безрукавка, *f.* *Ч.* IV. 702 Jacke ohne Aermel, *f.*

Безрукий, *a.* ohne Hände, ohne eine Hand, mit abgehauenen Händen.

Безрйдність, -ости, *f.* *Тв.* Unordnung, Verwirrung, *f.*

Безсамовйжий, *a.* unbewusst, *Др.*

Безсвйдомий, *a.* bewusstlos, ohne Bewusstsein, unbewusst.

Безсёбийий, *a.* bewusstlos, *vgl.* Обёзсёбитй, *Gr.* 17. [m. Einöde, *f.* *K.*

Безсёда, *f.* Platz ohne Ruhestätte,

Безсердечний, *a.* herzlos, ohne Gemüth, gefühllos, *Фр.* [Herzlosigkeit *f.*

Безсердечність, -ости, *f.* *Фр. K.*

Безсерёжний, *a.* III. I. 376. ohne серёжки?

Безсилё, *n.* Kraftlosigkeit, Schwäche, *f.* *Т.* [kraftlos.

Безсйлий, безсйльний, *a.* schwach,

Безсйльність, -ости, *f.* Kraftlosigkeit, Schwäche, Indolenz, *f.* [den.

Безсйльнйти, *v. n.* schwächer werden,

Безсйлок, -лка, *m.* Schwächling, *ГВ.* [ganz schwaches Mägdelein.

Безсйлочка, *f.* *дйм. М.* III. 144.

Безсистемний, *a.* ohne System.

Безсистёмність, -ости, *f.* Systemlosigkeit, *f.* *Т.* [ohne Befruchtung.

Безсйменний, *a.* ohne Samen,

Безслава, *f.* *ТР.* 265; безславе, *n.* III. II. 76. Ruhmlosigkeit, Schmach; Entehrung, *f.*

Безславий, *KV.* безславний, *a.* III. I. 58 ruhlos; 2) ehrlos, ruchlos.

Безслих, пітй в бёзслихи verschollen sein. *На.*

Безслйдно, *adv.* *Кн.* spurlos.

Безслйзний, (-слёз-), *a.* thränenlos, *Не.*

Безсловний, *a.* ohne Worte, *ВВ.*

Безсловно, *adv.* *Ру. s.* Безусловно.

Безсмертйе, *n.* *V.* безсмертність, -ости, *f.* Unsterblichkeit, *f.*

Безсмертки, *pl.* Immortellen, *pl.* (*Xeranthemum*).

Безсмертний, *a.* unsterblich.

Безоблазний, *a.* unanständig.

Безоблазність, -ости, *f.* Unanständigkeit, *f.* *Пар.*

- Безсѳвіотный, *a.* gewissenlos.
 Безсѳвіотність, -ости, Gewissenlosigkeit, *f.*
 Безсогласність, -ости, *f.* Ков. Missklang, *m.* Disharmonie, *f.*
 Безсонна, *n.* TP. 169 wacher, schlafloser Zustand.
 Безсонный, *a.* schlaflos.
 Безсонница, *f.* und *pl.* Schlaflosigkeit, *f.* Под.
 Безсоромітно, *adv.* schamlos.
 Безсоромный, *a.* schamlos, unverschämt. [losigkeit, Unverschämtheit, *f.*
 Безсоромність, -ости, *f.* Scham-
 Безспрнй, *a.* unstreitig, unbestritten, *Term.*
 Безсребреник, *m.* der Uneigennützige (gew. v. heil. Kosmas u. Damian); 2) безсребники польскі, Tag Allerheiligen (1. November).
 Безстыда, безстыдница, *f.* Кс. II. 97. schamlose Metze, liederliche Dirne, Prostituirte. [Безст- s. Безвет-.]
 Безсторонный, *a.* unparteiisch, parteilos, unbefangen.
 Безсторонність, -ости, *f.* Unparteilichkeit, *f.* [срастный.
 Безстрастный, *a.* V. s. Безпри-
 Безстрашный, *a.* furchtlos, *Py.* [м.
 Безсуде, *n.* K. rechtlose Zustände, *pl.*
 Безсумлінный, *a.* бесушливність, *f.* s. Безсѳвіотный etc. [II. 179.
 Безсумный, *a.* ungetrübt, froh *M.*
 Безсумнівість, -ости, *f.* Unzweifelhaftigkeit, *f.* Пар. [heit, Sorgenfreiheit, *f.*
 Безсумність, -ости, *f.* Ungetrübt-
 Безсущество, *n.* U. das Nichtsein. [Безсч- s. Безщ-.] [schick, *n.*
 Безталане, *n.* Unglück, Missge-
 Безталанный, *a.* unglücklich.
 Безталанница, *He.* d. безталан-
 ночка, *f.* M. I. 71 die namenlos Unglückliche.
 Безтінный, *a.* ohne Hürde.
 Безтілесный, *Пар.* безтільний, *He.* *a.* körperlos, unkörperlich.
 Безтілесність, -ости, *f.* Körperlosigkeit, Unkörperlichkeit, *f.* Пар.
 Безтолковий, *a.* sinnlos, unsinnig, *He.* [heit, *f.*
 Безтолоч, *f.* Ungereintheit, Dumm-
 Беатраве, *n.* безтравица, *f.* Grassmangel, *m.*
 Беатравный, *a.* graslos, unbegrast.
 Беатрепѳтний, *a.* ohne Furcht, *K.*
 Беатямный, *a.* gedankenlos, ohne Begriffsvermögen.
 Беатямність, -ости, *f.* Gedankenlosigkeit, *f.* Unverstand, *m.*
 Безувати ся s. Бізувати ся.
 Безувірний, *a.* s. K. s. Бузувірний.
 Безугавно, безугаву, *adv.* Под. ohne Unterlass, ununterbrochen, *Лев.*
 Безүздный, *a.* KV. zügellos.
 Безүлька, *f.* Nebenfl. d. Рибница.
 Безүм. *m.* Thor, *m.* Фр.
 Безүме, *n.* Ч. II. 492. Thorheit, *f.* Unsinn, *m.*; 2) Verführung, *f.* (vgl. збезү-
 мити ся).
 Безүмен, безүмный, *a.* unvernünftig, unsinnig, thöricht, toll.
 Безүмиця, *B.* безүмница, *f.* H. 247 Thorin, die Thörichte, 2) bethörend.
 Безүмбно, *adv.* T. s. Безүсловно.
 Безүмство, *n.* K. Thorheit, *f.*
 Безүмствовати, *v.* *n.* sich thöricht, verrückt zeigen. [erstem Kalb.
 Безүнка, *f.* zweijährige Kuh mit
 Безүпнйный, *a.* ohne Unterlass, unablässig.
 Безүрядный, *a.* anarchisch, wüst, *K.*
 Безүсий, *a.* ohne Schnurrbart.
 Безүспляво, *adv.* M. III. 30 schlaflos, ruhelos, rastlos, ohne zu ruhen.
 Безүсловный, *a.* unbedingt, bedingungslos. [dingtes Verhältnis.
 Безүсловність, -ости, *f.* unbedingtheit, *f.*
 Безүспнйный, *a.* U. vergeblich, fruchtlos, erfolglos.
 Безүспнйність, -ости, *f.* Vergeblichkeit, *f.* Fruchtlosigkeit, *f.*
 Безүхий, *a.* ohne Ohren.
 Безүчастный, *a.* theilnahmslos, *Фр.*
 Безүформный, *a.* formlos, unförmlich, ungestaltet.
 Безхатник, *m.* der Obdachlose, *K.*
 Безхатнй, *a.* ohne Hütte, obdachlos.
 Безхвостий, *a.* ungeschwänzt, schwanzlos. [(Ecaudata).
 Безхвостки, *pl.* Froschlurche, *pl.*
 Безхитрий, *a.* ohne List, arglos, *Ст.*
 Безхлібе, (-я), *n.* Brotmangel, *m.* Hungernoth, *f.*
 Безхлібный, *a.* AD. I. 111 Brodmangel leidend, brodlos; 2) unfruchtbar.
 Безцърный, *a.* ohne König, *Др.*

Безцільний, *a.* ziellos, zwecklos, planlos. [losigkeit, Planlosigkeit, *f.* ВВ.

Безцільність, -ости, *f.* Zweck-Бѣзцін, за — um den Spottpreis, spottbillig.

Безцінний, *a.* werthlos.

Безцінність, -ости, *f.* Unschätzbarkeit, *f.* Term.

Безчасу, *adv.* unzeitig, zu früh.

Безчелувати, *v. a.* Га. II. 54 unmässig sein.

Безчерешковий, *a.* mit ungestielter (sitzender) Blüthe (sessilis).

Безчесте, *n.* Кв. II. 34 III. II. 236 Unehre, Schmach, Schande; Ehrenbeleidigung, *f.* Ос. (61) VI. 166.

Безчестити, *v. a.* entehren, schmähen, beschimpfen.

Безчестний, (-чєст-) *a.* ehrlos, unehrlich; -є дєрево *s.* Топля.

Безчєстник, *m. d.* Ehrlose, Nichtswürdige, Schurke, *m. Ф.* [lichkeit, *f.* Пар.

Безчєстність, -ости, *f.* Unehre-Безчїне, *n.* Макс. Unthat, Missethat, *f.*

Безчїнний, *a.* unthätig, arbeitslos.

Безчїнність, -ости, *f.* Unthätigkeit, *f.* [liche Anstellung.

Безчинівний, *a.* Біл. ohne ämt-

Безчинувати, *s.* Дармувати.

Безчоловіче, *n.* Ко. 139 Entmenschung, *f.* [lich, КУ.

Безчоловічний, *a.* unmensch-

Безчувствєнний, До. безчїйний, Т. безчїтївний, К. безчїтїний, *a.* gefühllos, empfindungslos.

Безчувствєнність, До. безчїйність, безчїтїність, -ости, (-чївн-) *f.* Gefühllosigkeit, Unempfindlichkeit, *f.*

Безшабєльний, *a.* ohne Säbel Кв. 226.

Безшєлєстєно, *adv.* В. geräuschlos.

Безшєпковий, *a.* ohne Mütze.

Безштєнєко, *m. C. I.* 185 der Hosenlose, Sansculotte, *m.*

Безшїмний, *a.* ГШ. geräuschlos.

Безщєсний, *a.* unglücklich; elend.

Безщєсниця, *f.* Ч. V. 473 ІГ. die Unglückliche. gemach, *n.*

Безщєстє, *n.* М. I. 44 Unglück, Un-

Безщєтєкратно, *adv.* КУ. unzählige Male.

Без'язїкїй, *a.* ohne Zunge, III. II. 22.

Без'язїчник, *m.* Einblatt, *n.* Nat-terzunge, *f.* (Ophioglossum vulgatum).

Бєйбас, *s.* Бєльбас.

Бєйканє, *n.* das Schreien „а бий!“ zum Verscheuchen des Raubthieres.

Бєйкати, *v. a. e.* Raubthier durch Schreien versoheuchen.

Бєкас, *m.* лісний Waldschnepfe, *f.* (Scolopax rusticola). [schnepfenschrot, *n.*

Бєкасієнник, *m. C. I.* 237 Wald-

Бєкати, бєкнути, *v. a.* blöcken, mucksen.

Бєкет, *m.* Кв. 308 Vorposten, vorgeschobener Wachposten.

Бєкєша, бєкєшка, *f.* Pekesche, *f.* weibl. Pelzkleid; eng anliegender Überrock mit Schnüren u. Quasten besetzt.

Бєкса, *m. f.* Greiner, Heulmeier, *m.*

Бєльбас, *m.* feistes, bausbackiges Kind; Bengal, *m.*

Бєльбахї, *pl. s.* Бебєхи. тєльбухи.

Бєлєбєнь (-бїнь), -бня, *m.* höher gelegener Platz; Бїхєл, *m.* Anhöhe, die dem schlechten Wetter ausgesetzt ist, Левч.; 2) das Ende, der Ausgang eines Dorfes.

Бєлєса, *f.* Viehkoth, *n.* Gr. 17.

Бєлєлюга, *f. s.* Сїкровїця.

Бєлєлюжити, *impers.* vom garstigen Wetter.

Бєлєна, (— барабєля), *f.* knolliger Nachtschatten (Solanum tuberosum).

Бєлєндїти, *v. a. s.* Балєндїти.

Бєлєноватї, *pl.* Nachtschatten-Gewächse, Tollkräuter, *pl.* (Solanaeae).

Бєлєх, *m.* Schuster; 2) Gerber, *m.*

Бєлєє, *adv.* Ч. III. 399. ?

Бєлькотїн, *s.* Лєпєтїн, Левч.

Бєльмєє, *m. s.* Боввєн.

Бємєл, *m. H.* 122 *s.* Дїрєнь, Lüm-mel, *m.* [nedict.

Бєнєдїє, Бєнєгда, Бєнєко, *m.* Ве-

Бєнєрє, *f. H.* 280 *s.* Лїхо, трїєтє ?

Бєндїюги, (*d.* бєндїюжкї) *pl.* Art niedriges Fuhrwerk mit zwei Rädern; 2) Last-, Streifwagen, *m.*

Бєндїюжнїй, *a.* aufgespreizt.

Бєнєїна, *f.* Benzöbaum, *m.* (Benzöin officinale). [сєбї.

Бєнєтуватї, *v. a. s.* Марїкуватї

Бєнєкарт, *m. s.* Бєйстрїк.

Бєнєкет, *m.* Bankett, Festmal, *n.* Schmaus, *m.*

Бенкетар, *т. К. Zecher, т.*
 Бенкетоване, *н. das Schmausen,*
 Zechen. [gelage halten, schmausen.
 Бенкетувати, *в. а. Festmal, Fest-*
 Бенкетник, *т. Schmauser, т.*
 Бентежити, *в. а. К. beunruhigen,*
 behelligen, Unrecht jmdem zufügen.
 Бер, *т. Steig, Fusssteig; Fusssteg, т.*
 Беробіця, *ф. Fass, н. (bes. für*
 Käse). [101. 102.
 Бэрва, *ф. Stegbrücke, ф. Гол. III.*
 Бервенб, *т. Гол. гр. 79 Stamm,*
 Block, Balken, *т.*
 Бервінок, *с. Барвінок. [Wacht, ф.*
 Бэрда, бэрдбв, бэрдбва, *ф. s. Bärta,*
 Бэрдеш, -ит, *т. Streitaxt, ф. Св.*
 Бэрдынка, *ф. dim. s. Bärda.*
 Бэрдыш, *т. Art Weissfisch (Leucis-*
 cus cultratus). [berkammen, *т.*
 Бэрник, *т. Verfertiger von We-*
 I. Бэрдо, (*д. бэрдечко*), *н. Weber-*
 kamm, *т. Weberblatt, н.*
 II. Бэрдо, *н. Ч. II. 93 todte Hand*
 od. todter Fuss.
 III. Бэрдо, *н. pl. бэрда Abgrund, т.*
 tiefe Schlucht; 2) Steile, Jähe, *ф.*
 Бердулэць, -лца, *т. — рійий,*
 rostfarbige Alpenrose, Schneerose, *ф. (Rho-*
 dodendron ferrugineum).
 Бэрдя, *ф. Stegbrücke, ф. Balken, Пет.*
 Беробійка, *ф. s. Беробіця.*
 Береборчастий, *а. Сб. I. 357 -а*
 скатерть gemustert. (?)
 Бэрвна, *ф. Кл. Pfahl, т.*
 Бэрвг, (-рїг, *д. берїжбк*), *т. Ufer,*
 Gestade, *н. Strand, т. Küste; 2) Rand,*
 Saum, *т.; 3) Hügel, * берега пустїги ся*
 das Ufer verlassen: allen Halt u. alle
 Rücksicht in Ausgelassenheit verlieren,
 ausser Rand u. Band gehen. [гöttin, *ф.*
 Берегїня, *ф. Не. Пр. IX. 499 Ufer-*
 Берегівка, *с. Берегулька.*
 Берегівий, *а. s. Березній.*
 Береговїна, *ф. Uferstich, т. Ufer-*
 landschaft, *ф. Не. [stelze, ф. (Motacilla).*
 Берегуля, берегулька, *ф. Vach-*
 Берегтї, *с. Беречї, (беречї).*
 Береза, *а. ф. s. s. Жеробна, тріchtig.*
 Березанка, *ф. Strändling, т. (Li-*
 torella), *Пет.*
 Березе, *н. coll. II. die Ufern, pl.*
 Березїна, *ф. s. Бэрвг; 2) s. Зарїнок.*
 Березїстий, *а. mit wohl entwi-*

ckelten, weiten od. hohen Ufern, *Ч. IV.*
 438 *К.* [samkeit, *ф.*

Березїне, *н. Hut, Abwehr, Acht-*
 Березній, *а. vom Ufer, vom Rand;*
 -бєїно von trockener, sonniger Wiese, Hü-
 gelheu; -а водї *МIII. Trink- Land-Süss-*
 wasser, *н.*

Березнійк, *с. Поберезнійк. [gel.*
 Березбк, -жка, *т. bewaldeter Hü-*
 I. Береза, *ф. Birke, ф. Birkenbaum,*
т. (Betula alba). [лядникї, т.

II. Береза, *т. Anführer der ко-*
 Бэрвєнь, -вня, *т. Monat April.*
 Бэрзїна, *ф. Birkenholz, н.*

Березівка, Березова, *ф. Гол. Ne-*
 benflüsschen der Бачка u. Стур; b)
 Nebenfl. des Прут; 2) Branntwein *т.*
 worin Birkenknospen eingethan worden
 (als Heilmittel); 3) Art grosser Hechte
 die im Mon. Бэрвєнь laichen.

Бэрэка, *ф. Zaunwinde, ф. (Convol-*
 vulus sepium) *II.*

Березнійк, (*д. березничбк*), *бер-*
 резнійк, *Ч. III. 429 т. Birkenhain, т.*
 Birkengehölz, *н. [lern, pl. (Betulaceae).*

Березоватї, *pl. Birkenartige, El-*
 Березовєнь, -вня, *ТР. 55 Берез-*
 озбл, *т. s. Бэрвєнь. [des Стрїй.*

Березовєць, -вця, *т. Nebenfl.*
 Березовїй, *а. birken.*

Березовїця, *ф. Birken-saft, т. Bir-*
 kenwasser, *н.*

Бэрэто, *н. Birkenrinde, ф. Пет.*
 Березтїнка, *ф. Heideerde, ф. Пет.*

Бэрэка, *ф. s. Богорбжнїк 2).*
 Бэрелїк, *т. kleiner Bohrer.*

Беремїний, *а. s. Бремєнний, Пар.*
 Береклєт, *т. warziger Spindel-*
 baum (Evonymus verrucosus).

Бэррєст, *т. langsticlige Rüster (Ul-*
 mus effusa). [holz, *н.*

Берестїна, *ф. s. Бэррєст; Rüter-*
 Берестнїк (-нїк), *т. Rüterwald,*
т. Rütergehölz, н. [rüstern.

Берестовїй, *а. aus Rüterholz*
 Беречєска, *ф. N. e. полонїна.*

Беречї, беречї, [берегу, берез-
 жєш], *в. а. hüten, bewahren, bewachen*
 — ся sich hüten s. Стрєчї.

Бержуля, *ф. Веїн. einer Kuh.*
 Берихвїст, -бєса, *т. Glareola me-*
 lanoptera.

Берїг, *с. Бэрвг.*

Беріжно, *adv.* s. Оберёжно.
Берізка, *f.* M. I. 157 Flachsseide,
f. (*Cuscuta epilinum*).

Беркяць, *int.* beim jähen Falle
kopfüber: ritsch! [10 Pud.

Берковець, -вця, *m.* Gewicht von
Беркут, *m.* Steinadler, *m.* (*Aquila*
fulva), *Пем.*

Берлик, *m.* Mütze, *f.* У.

Берлін, *m. gr.* Eilwagen, Omnibus, *m.*

Берло, *n.* Stab, *m.* Scepter, *n.* [Ліг.

Берлога, *f.* III. II. 27 *См.* s. Бар-

Берлонбсець, -ця, *m.* Scepter-

träger, *m.* Кл. [гати ся.

Бергати ся, Ч. III. 7 s. Обер-

Берганска ріка, *Пол.* nördl. Ne-

benfl. der Tüca.

Беручкий, *a.* Лев. s. Ёмкий.

Берфелб, *n.* берфеля, *f.* durchlö-

cherter Halter des Kessels am Henkel

in d. Schmütte (коліба).

Берг, ё, *n. dim.* Wgr. IX. s. Бер-

Берги, берёги, *pl.* Doppelsack,

Quersack, *m.* (*bisaccium*).

Бесёда, *f.* herumziehendes u. schmau-

sendes Hochzeitsgefolge, III.

Бесёдувати, *v. n.* P. I. 170 schmau-

sen, sich unterhalten, festiren; 2) s. Бе-

сёдувати, *Кс.* II. 150.

Бесёкур, *m.* Art Pflanze. [n.

Бесёда, *f.* Spraohe, Rede, *f.* 2) Casino,

Бесёдиця, *f.* s. Бесёда.

Бесёдка, *f. dim.* s. Бесёда; 2) klei-

nes Schreiben, Liebesbrief, *m.* [lig.

Бесёдливиий, *a.* gesprächig, redse-

Бесёдувати, берёдити, *v. a.* spre-

chen, reden.

Бесёжнік, *m.* Einbeere, *f.* (*Paris*

quadrifolia); — огородний, Malve, *B.*

Бескёди, *pl.* C. II. 182 Felsen, Berge,

Bergklüfte, *pl.* [Лев.

Бескёдина, *f.* schroffer Bergabhang,

Бескид, *m.* Beskid, *m.*; Gebirge

bhpt, *n.*

Бескёдский, *a.* Beskiden-, Bes-

ids-. [auf den Gebirgen Vieh weiden.

Бескидувати, *v. n.* im Beskid,

Беспёка, *Ф.* Пр. III. 278 s. Без-

ёка 2).

Бестійский, *a.* bestialisch, *Фр.*

Бёта, *f.* s. Кёбёта. [Бётиг.

Бетёга, *f.* Krankheit; *f.* 2) *pl.* s.

Бетёжний, *a.* krank.

Бёти, *s.* Бічи, бігати *R.* 138.

Бётка, *f.* Об. I. 300 s. Гриб.

Бётюг, *m.* Kehrlicht; Kaff, *n.* Auswurf
vom Getreide, *m.*

Бех, *m.* s. Беша; 2) Wasserschier-
ling, *m.* (*Cicuta virosa*). [II. 143.

Бёхати, *v. a.* wuchtig schlagen, *Кс.*

Бецькём, *adv.* — поспути fest,
stark einschlafen.

Бецман, *m.* s. Байтала.

Бёцок, -цка, *s.* Бёльбас 1).

Бечівка, *f.* K. Seil, *n.* grober Spagat.

Бёчка, *f.* aufgeblühete Weide, Wei-

denreis, *m. s. d. f.* (*s.* Бичик, бйчка).

Бечкёвий, *a.* -а недёля Palmsonn-
tag, *m.* (*s.* Бичковій). [heistsstoffe.

Бешёги, *pl.* ansteckende Krank-

Беша, *f.* Rothlauf, *m.* Пом. III. 15.

Бешішник, *m.* Heilkraut gegen

беша: *Chenopodium hybridum*.

Бёшкет, *m.* K. böser Streich; Un-

ehre, Unbill, *f.* Leid, *n.* Пем. Пом. II. 29.

Бешмёт, *m.* Art Oberkleid, C. II. 18.

Бештаніна, *f.* Schelten, *n.*

Бёштати, *v. a.* schelten.

Бжук, бжун, *m.* Rosskäfer, *m.*

Бжуніти, *v. n.* summen.

Бжур, *m.* Zwergattich, *m.* (*Sambu-*

cus ebulus). [ker, *m.*

Бздик, *m.* старій — Farzer, Stän-

Бздіни, *pl.* бздо, *n.* Farz, Furz, *m.*

Бздірка, *f.* s. Здірка.

Бздіти, бзднути, *v. n.* farzen, Winde

lassen, fisten.

Бздёба, *f.* Pferde-Laussfliege, *f.*

Бздун, *m.* s. Бздик; 2) Blatt-

wanze, (*Cimex baccarum*); 3) Land-

wanze, *f.* (*Geocoris*). [coperdon), *Пем.*

Бздунка, *f.* Stäublingpiz, *m.* (Ly-

Бздюх, *m.* бздюха, *f.* s. Бздун 2), 3).

Бзенёць, -нця, *m.* N. e. Berges.

Бзик, *m.* Biesfliege, *f.* [nigra).

Бзинá, *f.* Hollunder, *m.* (*Sambucus*

Bizuk, *m.* s. Бжур.

Би [бы], *conj.* s. Шобій; 2) -би (-б)

als Bestandtheil des Conditionalis: давби

würde geben; angehängt anderen Con-

junctionen u. Partikeln: коліби, сліби,

якби, бодáйби, чомуби, се-б, щёби u.

A. Og. 212, 9. 213, 10.

Бйвний, *a.* im Ueberfluss, reichlich.

Бивнувати, *v. n.* чимось *B.* Ui-

berfluss an etw. haben.

Бѣга, *f.* Lüsternheit, Leidenschaft, *f.*
 Бѣгар, *m.* Stock, Knotenstock, *m.*
 Бѣгасень, -сня, *m.* Bengel, Trottel, *m.*
 Бѣги збивати с. Бѣидики бѣти.
 Бѣдзати, бѣдзати ся, с. Гѣдзити ся.
 Бѣдзень, *m.* с. Кѣдзень.
 Бѣдкавка, *f.* Bremse, *f.* (Oestrus);
 2) Pferdelausfliege, *f.* (Hippoboscæ equina).
 Бидляна, *f.* с. Товари́на, Horn-
 vieh, *n.* (Schaf, *n.*)
 Бидлячий, с. Товарячий. [рина.
 Бидляч, -ячи, бидлятко, *n.* с. Това-
 рибач, с. Бѣзбач.
 Бивівно, *adv.* sicher, zweifelsohne.
 Бик, *m.* Ochs; Stier, *m.*; 2) Pon-
 ton, *m.*: мѣст на биках; 3) на бика,
Зам. I. 326 Art Fesseln.
 Биль, *f.* Ereignis, *n.* Begebenheit,
 Geschichte, *f.* У.
 Биле, *n.* coll. Stengeln, *pl.*
 Билень, -ля, *m.* с. Бѣяк.
 Биленець, -ця, *m.* острогáстий
 fliegenblüthiger Nacktstándel (Gymnaden-
 ia conopsea). [*f.* Staude, *f.* Pflänzchen, *n.*
 Билйна, (*d.* билынка, билыночка),
 Билыско, *n.* Ort wo Unkraut wächst,
 Ч. III. 77 ЗР. I. 21. [dern.
 Билыти, *v. a.* Зг. plauschen, plau-
 I. Билыця, *f.* III. I. 328 wahre Be-
 gebenheit; (*opp.* небилыця).
 II. Билыця, *f.* Stengel, *m.* с. Билб,
 Гол. I. 211; 2) с. Чорнобиль.
 Билычий, *a.* Ваг. aus wirklicher
 Begebenheit.
 Билынык, *m.* Rechenbohrer, *m.*
 Билб, *n.* Stengel, *m.*; 2) К. Klöppel, *m.*
 Бильце, *dim.* с. Билб, *pl.* Ос. (61)
 V. 58. [Band.
 Бинда, *f.* (gemodeltes, gemustertes)
 Биндѣк, биндѣг (-юк), *m.* Hum-
 mel, Erdhummel, *m.* (Bombus).
 Биндерево, *n.* brauner Steinkrie-
 cher (Lithobius forficatus).
 Бинджу́к, *m.* Faulenzer, *m.*
 Биндочкѣвий, *a.* zur бинда und
 кіня́к geh.
 Биндѣги, с. Бендѣги.
 Бѣнька, *f.* Elisabeth. [Вреніти.
 Бѣнькати, *v. n.* Гол. III. 349 с.
 I. Бѣньо, *m.* Liebkosungsn. eines
 Ochsen. [(„Bebe“).
 II. Бѣньо, *m.* Wgr. 26 с. Пля́кса
 Бир! бир! *int.* Lockruf der Schafe,

Бѣрва, с. Брѣва.
 Бѣржа, *f.* Börse, *f.* Börsegebäude, *n.*
 Бѣржѣвий, *a.* Börsen-. [scher.
 Бѣржовый, *m.* moskowitzscher Kut-
 Бѣрив, -ова, *m.* с. Вѣйт; *pl.* бирѣве
 Gemeindebeamten, *pl.*
 Бѣрка, *f.* Schaf, *n.*; 2) Schaffell,
n. ша́пка - Schafpelzmütze, *f.*
 Бѣркати, *v. a.* die Schafe mit
 („а-)бир!“ locken, treiben.
 Бѣрѣи, *pl.* Leitersprossen, *pl.*
 Бѣрче, *n.* Steuereinnahmetaxe, *f.*
 Бѣркувати, *a.* misstrauisch,
 versteckt.
 Бѣрѣчина, бирѣчка, *f.* Rainwei-
 de, *f.* (Ligustrum vulgare).
 Бѣря, *f.* с. Бѣрка 1).
 Бѣсаги, с. Бѣсаги.
 Бѣсер, (*d.* бѣсерок), *m.* Perle, *f.*
 Бѣсерник, *m.* — серебрѣнецъ,
 Kaisermantel, Silberstrich, *m.* (Argynnis
 Paphia).
 Бѣсерниця, *f.* — річна́ Flussperl-
 muschel, *f.* (Margarita margaritifera).
 Бѣсерѣвий, *a.* perlen; -а гѣлка
Ст. sehr fein.
 Бѣскѣти, *pl.* с. Бѣскѣди.
 Бѣссѣнка лускáта, *f.* schuppige
 Steckmuschel (Pinna squamosa); 2) — зна-
 менѣта (P. nobilis).
 Бѣстрень, *m.* reissender Strom К;
 2) rieselnder Bach, Quelle, *m.*
 Бѣстрий, *a.* reissend schnell; scheu,
 wild; heftig, schnell; feurig; * scharf-
 sinnig.
 Бѣстрина́, бѣстринь, *f.* Schnel-
 лigkeit eines Stromes; Stelle wo die
 Strömung heftig ist, Stromschnelle, *f.*;
 2) Fahrwasser, *n.* С.
 Бѣстриня́, *f.* К. с. Бѣстрень.
 Бѣстриця, *f.* Wildbach, Wildrie-
 sel, *m.*; 2) Name vieler Flüsse; 3) *pl.*
 ungarische Pflaumen.
 Бѣстристь, -ости, *f.* с. Бѣстрѣ;
 2) Schnelligkeit, *f.*
 Бѣстрѣвѣдий, (-вѣдний) *Ст.* Макс.
a. schnell u. reissend, fluthend, strömend.
 Бѣстроглядный, *a.* scharfsehend,
 scharfsichtig, *T.* [Scharfsichtigkeit, *f.*
 Бѣстроглядність, -ости, *f.*
 Бѣстроидѣчий, *a.* schnell ver-
 gehend, Макс. [Schwingen, Flügeln.
 Бѣстрокрьлий, *a.* mit schnellen

Бистробкий, *a. s.* Бистроглядный. [schwimmend.]

Бистроплав, *m.* sehr schnell

Бистропобдний, *a.* schnellfahrend, *Kl.* [sinnigkeit, *f.*

Бистротá, *f.* Scharfsinn, *m.* Scharf-
Бйстра, *f.* *Ст.* s. Бистрина.

Бистрянкa, *f.* Art Fisch: Alburnus Baldneri.

Бистряночка, *f.* Bein, der ричка
dim. reissend schnell fliegend, *Ч. V.* 577.

Бит, [бы-], *m.* *Ч. IV.* 657 Stand, Zustand, Umstand, *m.* Verhältnisse, *n. pl.*

Бить, *f.* *V.* Dasein, Leben, *n.*

Бйтва, [би-], *f.* Schlacht, *f.*

I. Битé [бы-], *n.* *M.* III. 19 Zustand, *m.* Leben, *n.* [Züchtigung, *f.* s. Бйти.

II. Битé, *n.* das Schlagen, Prügeln, *n.*

Битёвний, *a.* робклад—*V.* Schlachtordnung, *f.* [breche, *f.*

Битёльня, *f.* *He.* Hanf- Flachs-

Бйти, [бю, беш, бё], *v. a.* schlagen, stossen, prügeln; на корó auf jmd. losschlagen, losstürmen; в двóни die Glocken läuten; напйток бё до головй steigt in den Kopf; бйти товáр Vieh schlachten; — ся sich schlagen, kämpfen, raufen.

Битлйвий, *a.* raufflustig, händelsüchtig, kriegerisch, *He.* stössig, *Левч.*

Бйтка, *f.* *Luts. gr.* 158 *MIII.* s.

Бййка, бйтва; 2) бйтка-пйло *Ос.* (61) XII. 31 s. Пйтка. [*H.* 110.

Битькó, *m.* Schläger, Raufbold, *m.*

Биткóм, *adv.* ganz voll, gedrängt, *Пет.*

Битовйй, *a.* *He.* Lebens-, Zustands-

Битóк, -тка, *m.* Alles womit man schlägt, Art Spiel mit Nüssen, *Ч. IV.* 43.

Битóпись, *f.* *Kk.* Geschichte, Lebensschilderung, *f.*

Битувáти ся, im Glück, im Wohlstand leben. [Böses (?).

Битянцина, *f.* etw. Unseliges

Бицмáн, *H.* 178 s. Бецмáн.

Бич, *m.* Peitsche, Geissel, *f.*; 2) Stock, *m.* Ruthe, *f.* *P. I.* 6. [sen.

Бичá, -áти, *n. pl.* бичáта kleine Och-

Бичáр, *m.* II. *n.* 121 s. Бич.

Бичáчий, бйчий, *a.* des Stieres.

Бйчик, *m.* Gerte, Ruthe, *f.*

Бичйнá, *f.* Ochsenziemer, *m.* *Рч.* 233; 2) Ochsenhaut, *f.*

Бичинй, -áти, *n.* Бичивнó.

Бичívка, *f.* Fangriemen, *m.*

Бичívнйк, *m.* Stange, woran das Zuggeschirr des Beipferdes angeknüpft wird, *f.* Ziehseil, *n.*

Бичívнó, *n.* Peitschenstiel, *m.*

Бйчка, *f.* s. Бáзька, шйтка.

Бичкóвий, *a.* s. Бечкóвий, недáля Palmsonntag, *m.* [Ochsen, *pl.*

Бичнй, *f.* *Ко.* 64 Ochsenstrif, *f.*; 2) *coll.*

Бичóва, *f.* s. Бичívка, *Др. с.* 68.

Бичовйй, *a.* — кйнь beigepanntes Pferd, Beipferd, *n.*; 2) -i корáлi e. Korallenschnur mit gleichgrossen Korallen.

Бичóк, -чкá, *m.* *dim.* junger Ochs; 2) Art Fisch: Gobius; -гоуёць; -круглйш; -ковáль *B. 3) Ос.* (61) *V.* 35 gerösteter u. gestampfter Hanfsamen.

Бичувáти, *v. a.* *Me.* 460 beim Fahren bergauf od. auf schlechtem Wege zum Pferde- od. Ochsespann noch mehr Zugthiere zuspannen; — ся einander also beim Fahren helfen; 2) geiseln, peitschen.

Бйшва, *f.* Gerberfass mit 2 höheren u. oben dhlöcherten Dauben, *n.* [ник.

Биййшник, *Др. с.* 27 s. Бешйш-

Бййк, *m.* kürzerer Theil des Dreschflegels, Schlägel, *m.*

Бй, *s.* Бйгмé.

Бйó, *g.* óóбу, *m.* Bohne, Saubohne, Bohnenwicke, *f.* (*Viola faba*); *дáти кому́ óóбу jmdn tüchtig abprügeln; 2) s. Барáбля. [*Днйстер*; 2) e. Stádchen in Gal.

Бйберка, *f.* linker Nebenfl. des Бйóки, *pl.* Gewürznelken, *pl.*; 2) Schafunrath, *n.* [*n.* heil. Schrift, *f.*

Бйóлéйщина, *f.* *Kk.* Bibelwesen,

Бйóлиця, бйóля, *f.* s. Бублиця.

Бйóлййний, *a.* biblisch.

Бйóлйóтека, *f.* Bibliothek, *m.*

Бйóлйóтéчний, *a.* aus, von der

Бйóлйя, *f.* Bibel, *f.* [Bibliothek.

Бйóнйк, *m.* -трилйстник. Sumpf-Fieberklee, *n.* (*Menyanthes trifoliata*).

Бйóр, *g.* бóбрá, *m.* (Castor fiber); бóбрá для сéбе вййти *Мак.* gutes Geschäft worin machen, sich viel einbringen.

Бйóула, *f.* Fließpapier, Löschpapier, *n.* [licher Stoff.

Бйóулййна, *f.* dem Fließpapier áhn-

Бйóулйстий, *a.* wie Fließpapier aussehend.

Бів, *т. Зап.* II. 380 с. Лєбідь.

I. Біг, *г.* бѣга *с.* Бог; біг дав es ist da; дасть біг es ist nicht da.

II. Біг, [бѣг-], *г.* бігъ, *т.* Lauf, *т.* das Laufen, Rennen; бігом, бігцем im vollen raschen Lauf, eilend; на бігу mitten im Laufe; у бігах *Кв.* II. 309 fort auf der Flucht.

Біганіна, *ф.* das Hin- u. Herlaufen, geschäftiges Herumtreiben.

Біганя, *ф.* *N. e.* Berges.

Бігати, *в.п.* laufen, rennen; 2) (—ся) läufisch sein, rindern, stieren.

Бігачка-кривавиця, *ф.* *Ст.* с. Бігунка 1), червінка.

Бігкій, *а.* leicht beweglich, leicht rasch gehend, *Левч.* [Flüchtling, *т.*

Біглецъ, *т.* *Кл.* der Flüchtige,

Біглий, *а.* flüchtig, der entläuft, desertirt, Flüchtling, *Мор.*

Бігляк, *т.* с. Біглецъ.

Бігмá, *adv.* schnell laufend.

Бігмати ся, *с.* Божити ся *с.* *д.ф.*

Біг-мє! *int.* bei Gott! ja so mir Gott! *Пом.* III. 15.; Бігмєж-то-ну!

Бігвіско, *п.* Laufbahn, *ф.*

Біготня, *ф.* с. Біганіна.

I. Бігун, *т.* с. Богун I. (сальцесон).

II. Бігун, *т.* Ansatzstück, *п.* Zapfen, *т.* worauf sich etw. drehtz. B. die Thür; Thürangel, *ф.*; 2) Pol., Erdpol, *т.*; 3) Laufer, Läufer, Renner, *т.* *Гол.* I. 376 *ан е. Schnellwage, *Пол.*; 4) Flüchtling, *т.* *Др.*

Бігунецъ, -ниця, *т.* *dim.* с. Бігун; 2) *P. I.* 116 ein aufgewecktes, munteres Kind; 3) — пісочник Feldsandläufer, *т.* (Cincidela campestris).

Бігунка, бігучка, *ф.* rothe Ruhr; 2) schütte Naht.

Бігунвий, *а.* Polar-.

Бігцем, бігці, *adv.* в бігці бічи schnell laufen.

Бігчи, бігчи, бічи с. Бігати 1).

Біга, *ф.* Pickelhaue, *ф.* Spitzhammer, *т.*

I. Біда, (*д.* бідка) zweirädiger Karren zum Wasserholen.

II. Біда [бѣд-], *ф.* Elend *п.* Noth, Armut, *ф.* Trübsal, *п.* *pl.* біди böse Leute.

Бідага, *II.* бідáха *Кв.* 404, *т.* armer Mensch, *а.* Schlucker, *а.* Tropf; Unglücklicher, *т.*

Бідачкий, *а.* armselig, *Зап.*

Бідашний, с. Бідолашний.

Бідýло, *т.* scherzh. Name eines Armen.

Бідýти, *в. а.* schmähen; 2) in Armut halten; —ся, Noth leiden.

Бідканє, *п.* *K. Noth, ф.* Bedrängnis, *п.*

Бідьканий, *а.* gequält, geplagt.

Бідкати ся, бідкувати ся, *P. I.* 192 Leid empfinden, bedauern; за ким sich bekümmern um jmdn, sich für jmdn abmühen, *III. II.* 12. 2) unglücklich.

Бідний, *а.* arm, elend, dürftig;

Бідник, *т.* armer Schlucker, der Dürftige.

Біднити, *в. а.* bedrücken, quälen, *К.*

Бідниця, eine Arme, arme Frau.

Біднівство, *п.* с. Бідність.

Бідність, -ости, *ф.* Armut, Dürftigkeit, *ф.* Elend, *п.*

Біднѣта, бідночя, бідѣта, *ф.* grosse Armut; 2) *coll.* die Armen.

Бідня, бідняга, (*д.* бідняжка), *т.* *III.* Armer, Unglücklicher, *т.*, -яти, *п.* *Гол.* III. 364. 368.

Бідвий, *а.* gefährlich.

Бідолáйчик, *т.* Reimw. zu зайчик с. Бідолáха.

Бідолáка, бідолáха, бідолáшечка *III. т. ф.* armes, verlassenes, unglückliches Wesen.

Бідолáшний, *а.* arm, elend.

Бідѣма, *ф.* *Гол.* III. 469 с. Бідá II.?

Бідонька, бідочка, *dim.* с. Бідá II.

Бідорáка, с. Бідолáка.

Бідрѣ, *п.* с. Бедрѣ.

Бідýшка, *ф.* venerische Krankheit, Lustseuche, *ф.* *Пет.*

Біданий, *а.* с. Бідний.

Біжакій, *pl.* Läufer, *pl.* (Cursoria).

Біжбá, с. Божбá *Кв.* II. 34.

Біждѣрко, *п.* *V.* Götterbaum, *т.* (Ailanthus glandulosa).

Біждѣрник, *т.* Tamariske, *ф.* *B.*

Біжкій = чибєрáчки, *Ч.* III. 478 Trippeln u. Schäckern, *п.*

Біз, *Др. с.* 1 с. Без, ohne.

Бізѣвно, *adv.* gewiss, wahrlich, *Пет.*

Бізувати, *в. а.* [bizony] с. Потверджати: behaupten; не бізýю ся ich kann nicht versichern, i. k. n. einstehe; etw. über sich nehmen, vermögen, im Stande sein, sich stark gesund fühlen; — дарáбою, е. Floss regieren, *Пет.*

I. Бізу́н, *m.* Steuermann eines Kahnens, Flösser, *m.*

II. Бізу́н, *m.* Ochsenziemer, Knüppel, *m.* го́лий як — ganz nackt, *Item.*

I. Бі́й, *gen.* бо́ю, *m.* Schlacht, *f.* Kampf, *m.* [Furcht, Respect.

II. Бі́й, *gen.* бо́я: має бо́я er hat Бі́йво, *adv.* s. Бо́яво.

Бі́йний, *a. s.* Буйний, *Ог.* 47.

Бі́йся, бі́йтеся *imperat.* zu Бо́йти ся.

Бі́к, *gen.* бо́ку, *m.* Seite, Flanke, *f.*

* вийшло ему́ на оден бі́к, лі́зе ему́ бо́ком ist ihm schlecht bekommen, hat genug an dem (auszustehen, zu leiden); 2) бі́к, *praep. c. gen. s.* По́біч, *Ст.*; 3) на сім бо́ці diesseits, на ті́м (тамті́м) бо́ці jenseits.

Бі́ка, *m.* Zuchtstier, *m.*

I. Бі́ль [бол-], *gen.* бо́лю, *m.* Schmerz, *m.* Weh, Leid, *n.*

II. Бі́ль, [бѣл-], *f.* Weisszeug, *n.* Wäsche; 2) Leinwand, *f.*; 3) Flachs-garn, *n.*; Ч. III. 113; 4) Splintholz, *n.*; 5) *m.* Pfefferschwamm, *m.* (*Agaricus piperratus*).

Бі́лавий, *a. s.* Бі́лівий.

Бі́лавка, *f.* бі́логоло́вець, -вця, *m. s.* Мброн.

Бі́лан, бі́лаш, *H.* 90 *m. s.* Бі́лий.

Бі́ланий, *a.* weisslich fahl.

Бі́ле, *n.* Weisszeug, Linnen, *n.* Wäsche, *f.*; 2) *s.* На́біл.

Бі́лень, *m.* Monat Juli, *Gr.* 17.

Бі́лене, *n.* das Weissen, Tünchen; 2) das Bleichen.

Бі́леник, *m.* gebleichte спідни́ця.

Бі́ленький, бі́лєсенький, *a. dim.* sehr weiss, schön weiss, rein, nett; -а (горі́вка) reiner Brantwein.

Бі́лий, *a.* weiss; 2) — день heller Tag; 3) -а неді́ля *Марк.* 4 Charwoche, *f.*; 4) Бі́ле мо́ре † Name des Archipelagus; 5) = сні́г der Schnee: бі́лий розболі́в ся der Schnee thaut auf; 6) silbernes Zehnkreuzerstück.

Бі́лізна, *f. s.* Бі́ль II. 1) u. Бі́ле; 2) *s.* Бі́лина 2).

Бі́лик, *m.* Weissling, *m.* (*Pieris*); — гло́ди́нець Heckenweissling; — рі́па́чник Rübenweissling; — рі́па́чнийк Grünader; — рі́жу́шник Aurorafalter.

Бі́ліло, (*d.* бі́лілечко) *n.* weisse Schminke; weisses Kopftuch der Frauen.

Бі́ліна́, *f.* weisse Haut; 2) Rappe, *f.* (*Aspius rapax*).

Бі́літи, *v. a.* weissen, weiss über-tünchen; 2) bleichen.

Бі́ліця, *f. s.* Бі́лка 2); 2) Laube, *f.* Uklei *m.* (*Aspius lucidus*); 3) землі́я — Art weisslicher Kreideboden; 4) Haus-marder, *m.* (*Mustela foina*).

Бі́лінка, *f. s.* Бі́лослі́ва.

Бі́лість, -ости, *f.* die Weisse, das Weiss, das Weisssein. [schimmern.]

Бі́літи, *v. n.* weiss werden, weiss

Бі́лка, *f.* weisse Hornhaut im Auge C.; 2) Eichhörnchen, *n.*

Бі́лка́тий, *a.* mit grosser weisser Hornhaut im Auge.

Бі́лко, бі́лько, *n. s.* Бі́лбчи́ця.

Бі́лковий, *a.* eiweissartig.

Бі́лковина, *f.* Eiweiss, *n.* eiweiss-artiger Körper, (*albumen*) *Вол. Фр.*

Бі́льма́к, бі́льма́ч, *m.* Starblinder, *m.*

Бі́льма́тий, *a.* starblind.

Бі́льма́чок, ма́чок — чка, *m.* Ackermohn, *m.* (*Paraver Argemone*).

Бі́льмо́, *n.* der graue Star.

Бі́льний, *a.* schmerzhaft; бо́лі -і heftige, quälende Schmerzen, *Py.*

Бі́лба́, *f.* Bleiweissen, *n.* *Вол.* [пбле.

Бі́лобере́же, *n.* К. s. Кили́мке

Бі́лобо́кий, *a.* weiss an beiden

Seiten. [Bart.

Бі́лобо́рбдй, *a.* mit weissem

Бі́лобо́рвий, *a.* mit weissen Brauen.

Бі́лова́сти, *a. s.* Бі́лівий. [alba.]

Бі́ловє́рба, *f.* weisse Weide (*Salix*

Бі́ловє́рники, *pl.* Art Winteräpfel.

Бі́лову́с, *s.* Бі́лоу́с.

Бі́логлі́няний, *a.* kreiden.

Бі́лого́ловий, *a.* weissköpfig.

Бі́лого́ловка, *f.* mit weissem Kopf;

2) Schwanzmeise, *f.* (*Parus caudatus*).

Бі́логриве́ць, -вця, *m.* weissmä-h-nig; 2) Ringdrossel, *f.* (*Turdus torquatus*).

Бі́логру́д, (-гру́дець, -гру́дик),

m. mit weisser Brust; 2) Seeschwalbe, *f.*,

3) Eisvogel, *m.* (*Alcedo ispida*).

Бі́логу́бий, *a.* mit weissem (un-behaartem) Gesicht, Mund, *Кух. Ос.* (61) XI. 20.

Бі́лода́нчик, *m.* in den га́йвкы: wahrsch. N. eines heidn. ruthen. Gottes.

Бі́лоду́пець, -пця, *m.* Braunkehl-chen, Pfäffchen, *n.* Todtenvogel, *m.*

Білозárка, *f.* Zaunlilie, *f.* (Anthericum). [funkelndes Sternlein.
 Біловíрочка, *f.* *dim.* *Me.* 121
 Біловóр, (*d.* біловóрець -рця), *m.*
 Falke, *m.*; 2) Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustris).
 Біловóрий, *a.* *Левч.* *s.* Ясноóкий.
 Біловóуб, *m.* Leucodon, *B.*
 Білóк, -лká, *m.* Eiweiss, *n.*
 Білокáйн, *m.* weisser Ahorn.
 Білокопýтий, *a.* weisshufig.
 Білокóе, *m.* seidenes gemustertes Gewebe, *Зах.*
 Білокpýлий, (*dim.* *f.* білокpýльонька) *a.* mit weissen Flügeln.
 Білокpýлець, -льця, *m.* -кpýлка, *f.*) Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs).
 Білокýрий, *a.* blond, *Левч.* *Пет.*
 Білолýкий, білолýций, *a.* mit weissem Gesicht, Antlitz.
 Біломаймýрний, (-мармурóвий), *a.* aus weissem Marmor.
 Біломýха; (*d.* -мýшка), *f.* Blaukehlchen, *n.* (Lusciola svecica).
 Білонíг, -óга, *m.* glattes Bruchkraut, (Herniaria glabra).
 Білонóгий, *a.* *f.* *dim.* білонóжка, mit weissen Füßen. [mis Sara).
 Білоок, *m.* Blei, *m.* Blicke, *f.* (Абра-
 Білоплéчий, *a.* weissarmig, mit weissen Schultern. [ster, *m.*
 Білорýзець, -зця, *m.* Weltpriester.
 Білорóгий, *a.* mit weissem Ge-
 weih, *Кч.* 213.
 Білорожéвий, *a.* weisslich rosa.
 Білорóдь, *f.* Weissbleierz, *n.* *Вол.*
 Білорукавýчний, *a.* weisse Handschuhe tragend, *Зг.*
 Білорýкий, *a.*; *f.* *dim.* білорýчка, mit weissen Händen (von feinen, verzärtelten, arbeitsscheuen Mädchen, Städ-
 lern u. A.) [braun, *К.*
 Білорумяний, *a.* weiss und roth-
 Білослýва, *f.* weissfrüchtige Pflaume.
 Білоснýжний, *a.* schneeweiss, *Пу.*
 Білотá, *f.* *s.* Білість.
 Білотáрчик, *m.* *s.* Білодáнчик
 Гол. III. 156. [Schnurrbart.
 Білоус, білоусий, *a.* mit weissem
 Білóха, білóшка, *f.* weisses zart-
 háufiges weibl. Wesen, *Пет.*
 Білохáтий, *a.* mit weissen Hütten,
 III. I. 263.

Білóчник, *m.* Gänse-Fingerkraut,
n. (Potentilla anserina).
 Білóчниця, *f.* weisse od. harte
 Augenhaut, (sclerotica).
 Білошýйка, *f.* mit weissem Hals.
 Білувáне, *n.* *s.* Біль II. 1).
 Білувáти, *v.* *a.* *P.* II. 150 die Haut
 abziehen, schinden.
 Білýга, *s.* Білóга.
 Білужýна, *f.* Hausenfleisch, *n.*
 Білýн, *m.* *Вол.* *s.* Біль II. 5); 2) Stech-
 apfel, *m.* (Datura stramonium).
 Білýха, *f.* *s.* Білолýций, -я, *f.*
 I. Більцé, *n.* *Кч.* *Пр.* IX. 814. 815.
 Geländer, *n.* Latte, *f.* (*vgl.* бильцé).
 II. Більцé, *n.* Art Leinenstickerei.
 Більцý, *pl.* weisses Baumwollengarn.
 Більшáк [бол-], *m.* der Aeltere an
 Jahren. [grösser werden.
 Більшáти, більшýти, *v.* *n.* *МШ.*
 Більшебáрвнýсть, -ости, *f.* *Вол.*
 Polychroismus, *m.*
 Більшелýтний, *a.* mehrjährig.
 Більший, *a.* *сoppar.* zu Великий.
 Більшинá, *f.* *Кл.* Majorität, Mehr-
 zahl, *f.*
 Білýга, *f.* Hausen, *m.* (Accipenser
 huso); 2) *s.* Біль 1).
 Білýх, *m.* *s.* Білик. [an *Оз.* 184, 2.
 Бія, *praep.* *s.* *gen.* neben, bei, nahe
 Біявýий, *a.* weisslich.
 Біявка, біявýна, *f.* blondes Mäd-
 chen, Blondine, *f.*; 2) * *m.* *f.* Geliebter,
 Geliebte; 3) — головáта Schwamm-
 Rosenspinner, *m.* (Liparis dispar); — зо-
 лоторýзка, Goldaster, *m.* (L. chrysorrhoea).
 Біявша, *f.* Libelle, *f.* (Libellula).
 Біяк, *m.* *АД.* I. 219 козак — in
 weisser Kleidung von Leinweind, dah-
 niederen Ranges (*opp.* кармазýнник),
 Шý.; 2) Art Hasen; 3) *s.* Біль II. 5).
 Біянка, *f.* Ч. 59 weisser, feiner
 Teint (*opp.* веснянка 4.); 2) *s.* Біль II. 5)
 Agaricus subdulcis.
 Біяр, *m.* Bleicher, *m.*
 Біястýий, *a.* *B.* *s.* Біявýий.
 Бімбувáти, *v.* *n.* sich stolz geberden.
 Бір, *gen.* бóру, *m.* Wald, bes. Na-
 delwald, *m.* II. 299.
 Біржанýк, *m.* *s.* Зóбржанýк, *Кч.*
 Бірувáти, *v.* *a.* *s.* Бізувáти, (бóз-).
 Бірчий, *a.* *m.* *s.* † Abgabeneinneh-
 mer, *m.* *К.*

Біріч, *т. К. (Мета V. 25) Aufrufer, Verkünder, т (?)* [fel, P. I. 3.]

Біс, *т. Teufel, т. з біса zum Teufel*

Бісерний, бісеровий, *а. КУ. Perlen: — не дерево Tamarix tetrandra, s. Бісеровий.*

Бісик, *т. дїм. s. Біс; бісики пукати С. I. 53. Ко. 9* verführen, bethören.

Бісити, *в. а. ärgern; — ся rasen, toben, toll sein.*

Бісний, *а. II. н. 13 s. Біснв́атий.*

Біснв́атий, *а. vom Teufel besessen, rasend, toll.* [Raserei; Wuth, *f.*

Біснв́атість, *-ости, f. Tollheit,*

Біснв́ати ся, *rasend werd., rasen.*

Бісовий, бісовский, *а. teuflisch, dämonisch; Бісова Ара́нія ehem. Name Bessarabiens. [Gesinde, н. teufl. Sippe, f.*

Бісовщина, *f. teuflisches Handwerk,*

Бісурман, *т. Bisurman, Muselman, Ungläubiger, т.* [geh. *s. Турецкий.*

Бісурманський, *а. zu Bisurman*

Бісурка, біска, *т. С. I. 243 s. Біс.*

Біта, *f. Gerber, т. Ос. (61) 219. ?*

Бічний, *а. von, an der Seite, seitig, Seiten-*

Блава́нка, *f. Ч. IV. 434. ?*

Блава́т, блава́тень, *-тня, т. blaue Kornblume, (Centaurea cyanus); 2) gew. pl. blaues Seidenzeug.*

Блава́тас, *т. ІГ. s. Блава́т 2).*

Блава́тний, *а. blau; 2) склеп — Schnitt-Tuchwaarenhandlung, f.*

Блаву́чити, *в. н. müssig sitzen, faulenzen.*

Блага́не, *н. das Flehen, К. [bitten.*

Благáти, *в. а. flehen, flehentlich*

Благáч, *т. благáщий, а. М. II. 117* inbrünstig, flehentlich bittend, flehend.

Благéнький, *а. дїм. zu Благій: nichtig, unbedeutend.*

Благій, *а. gütig, gutherzig, nachsichtig; Бла́го, adv. wenigstens, zum Wenigsten (-добре и то): — мені тільки ich bin schon damit zufrieden, ist für mich ein Gewinn; кому́ то́то́ бла́го? wem kommt das zugut?*

Бла́гість, *-ости, f. Güte, Gnade, Nachsicht, f. Ко. 344 К.; 2) Wohlfahrt, f. Gedeihen, н. У.*

Благоба́т, *т. КУ. s. Доброба́т.*

Благова́дний, *а. Пар. scheinbar gut.*

Благова́ст, *т. grosse Glocke; 2) das Läuten zur hohen Messe. [schaft.*

Благова́ствованє, *н. frohe Botschaft*

Благова́стувати, благова́стити, *в. а. frohe Botschaft verkünden, das Evangelium predigen, III. II. 139.*

Благова́ститель, III. II. 221, благова́стник, *т. У. Verkünder froher Botschaft (vom Erzengel Gabriel Марк. 3) * Blumenkranz als Bote des Frühlings, т.*

Благова́стний, *а. heilverkündend, glücklich; 2) von dem am Feste Mariä Verkündigung (благовіщенє) Geborenen: schadhaf, unbrauchbar, fatal, unglücklich, Шї.*

Благова́щенє, *н. Verkündigung der h. Jungfrau Maria, н.*

Благова́щний, (-вісн-), *а. zu Благовіщенє geh. Н. 9.*

Благова́ленє, *н. † Wohlgefallen, н. Gunst, Gnade, f. III. II. 245 К.*

Благова́бники, *pl. Buccogewächte, pl. (Diosmeae).*

Благова́йно, *adv. † К. mit wahrer, tiefer Frömmigkeit. [дáтний.*

Благода́йний, *а. КУ. s. Благодарєники, pl. Reimw. zu varєники Н. 237 s. d. f.*

Благода́рїти, благода́рствувати, *в. а. † s. Дякувати.*

Благода́рний, *а. † s. Вда́чний.*

Благода́рність, *-ости, † f. s. Вда́чність.*

Благода́ть, благода́тність, *-ости, f. Gnade, Wohlthat, f.; 2) Segen, т.*

Благода́тка, *f. Gottesgnadenkraut, Purgirkraut, н. (Gratiola officinalis).*

Благода́тний, *а. segenvoll, gesegnet, holdselig. [гünstigen Tage, В.*

Благоде́нно, *adv. vom glücklichen, Благода́ш, т. Bartgras, н. (Andropogon) В. [308, т. s. Доброда́й.*

Благода́й, У. благода́тель, *Кв. II.*

Благода́ле, *н. s. Благода́ть.*

Благода́ля, *f. s. Доброда́йство.*

Благода́уше, *н. † Макс. Gnade, f.*

Благода́ушне, *adv. III. II. 166 gutherzig. [keit, f.*

Благоли́не, *н. К. † Pracht, Herrlich-*

Благоно́сний, *а. КУ. Wohlthat, Rettung bringend.*

Благопо́добно, *adv. † К. ganz entsprechend, schicklich, correct.*

Благополучно, *adv. gr.* glücklich.

Благопристойний, *a. Пол.* wohl-
anständig. [* edel, hochherzig, III. II. 25.

Благородний, *a. edel*, freigeboren;

Благородність, -ости, *f. Adel*,
Edelmuth, *m.*

Благословенє, (-ниє), *n.* das
Segnen, Weihen; 2) der Segen.

Благословити, *v. a.* segnen, wei-
hen; 2) lobpreisen; 3) — ся до вітця и
до матері, *Га. I. 9* den Vater u. die
Mutter um den Segen zum Kranzwinden
für die Braut bitten; 4) благословить ся
на сьвіт es dämmert der Tag, der
Morgen.

Благостійний, *a. K.* segenreich.

Благостія, *f. K.* Gnade, Gunst,
f. gutes Werk, Wohlthat, *f. Ч. V.* 1167.

Благотворитель, *ш. Нс.* s. До-
бродій.

Благотворний, благотворящий,
K. a. wohlthuend, segenvoll, segnend.

Благоуханный, *a. † III. II.* 217
wohlduftend.

Благочестє, *n. s.* Православіє.

Благочестівий, *a. s.* Право-
славний; 2) gottesfürchtig, fromm, III.
II. 251. [ehrlich.

Благочестно, *adv. K.* ehrwürdig,

Благочинний, *a. m. s. gr.* Aufse-
her über mehrere Kirchen; Dechant, *m.*

Благувати, *v. n.* helfen (in der
Krankheit).

Благути, *v. n.* irre reden.

Благущий, *a. s.* Благущий.

Блаженний, *a. †* selig, glücksel-
lig, glücklich.

Блаженність, -ости, *f.* блажен-
ство, *n.* Glückseligkeit, Seligkeit, *f. У.*

Блаженствувати, *v. n. † III.*
glücklich sein.

Блаживка, *f. Nbf.* des Стривігор.

Блашко, *m.* Blasius.

Блажкувати, *v. n.* leichtlebig sein.

Блазен, (-ень), *g.* -зня, -а, *m.* Narr,
m. Кч. 139. [ти ся.

Блазнити ся, *Мх.* s. Соблазня-

Блазнувати, *v. n.* den Narren spie-
len, närrisch Zeug machen, Possen spielen.

Блазюк, *m. s.* Блазен; 2) Min-
derjähriger, *m.*

Блакить, *f.* блакитє, *n. Ст.* Bläue
(des Himmels), *f.* Azur, *m. Левч.*

Блакитний, III. I. 58, блакитяний
Ст. a. blau, himelblau, azuren, *Левч.*

Бла м, блан, *Wgr.* IX. *m.* zwei Häl-
ften Pelzwerk; 2) Sack eines Rauch-

werks, *m.* [Pelz gefüttert, gebrämt.

Бланєний, *ptc.* сердак, *Ф.* mit

Бланар, *s.* Болонкар.

Блання, *f. Ф.* Pelzverbrämung; hucul.
Pelzkleid, *n.*; 2) блана, *Пет.* s. Бо-

лона; 3) Waldanflug, *m.*

Блат, *m. В.* s. Булат. [шнанин.

Блах, *m. gen. pl.* Блахи s. Доли-

Блеватіни, *pl. II.* 14 das Ausge-
worfenene, Ausgespieene, Auswurf, *m.*

Блевузнити, *v. a. Н.* 256 s. Вар-

някати.

I. Блєкіт, -оту, *m.* Gleisse, Hunds-
petersilie, *f.* Gartenschierling, *m.* (Aethu-
sa cynarium).

II. Блєкіт, -оту, *m.* Geblöcke, *n.*

Блєкітниця, *f.* s. Гадючка бор.
Вол. [(Carex pallescens), *B.*

Блєкній, *a.* -я осбка bleiche Segge,

Блєкнути, *v. n.* verbleichen, ver-
schiessen. [cyamus niger), III. II. 27.

Блєкотá, *f.* Bilsenkraut, *n.* (Hyos-

Блєкотáти, *v. n. s.* Белкотáти;
2) s. Блєяти.

Бленá, *f. s.* Блєкотá.

Бленда, *s.* Блїнда.

Блендати, блєндитáти, блєнькати,
v. n. s. Блудити; — сьвітом; 2) ногáми
schlendern.

Бленовина, *f.* Hyoscyamin, *n.*

Блеск, *m.* Glanz, Schimmer, Prunk, *m.*

Блєскавий, (-лиск-), *a.* leuchtend,
funkelnd, glänzend. [Flitterkram, *m. ВВ.*

Блєскит, -оту, *m.* Glanz; Flitter,

Блєстáти, блєстити, *v. n. s.* Бли-
стáти etc.

Блєстєнци, *pl. Вол.* s. Блиці.

Блєстний, *a.* funkelnd, *B.*

Блєт, *m. Зап.* II. 428 s. Блат, тóшп.

Блєховáти, *v. a. Гол.* III. 60. ?

Блєшнáвий, *a.* на бчи, *Гол.* III.
220 blendend, flimmernd (?)

Блєяти, *v. n.* blöcken, möckern.

Блїдити, *s.* Белєдити.

Блїжнь, *f. TP.* 45 s. Близнá.

Блїжній, *a.* nahe anliegend, sich
nahe befindend, *C. II.* 138; der Nächste,

сотпар. ближнійший, *R.* 99; *superl. Ч.*
II. 532. 533.

Бліжчати, *v. n. Левч.* Близити ся.
Близ, -зу, *m. Nähe, Nachbarschaft,*
f. Ч. III. 159 Мог.

Близь, блізень, *adv. s. Блізько.*
Блізень, -зня, *m. Schmeichler,*
Schwindler, *m.*

Блізець, -зця, *m. s. Близюк.*

Близина, *He. блізкість, -ости, f.*
Nähe, *f.*

Близити, *v. a. Ко. 324 nähern,*
nahe bringen; — ся *С. II. 239 sich nähern.* [barlich; *adv. блізько.*

Блізький, (-зкий), *a. nahe, nach-*

Блізнá, *f. Narbe, Wunde, f. B.*
KV. Пет. Зак.

Близити, *v. n. Zwillinge gebären.*
Близниця, *f. Ф. Doppelgewehr,*
n.; 2) Zwillingsschwester, f.

Близновáтий, *a. narbig, mit Narben*
bedeckt, *B.*

Близюк, *m. s. Близня.*

Близня, -я́ти, *n. gew. pl. близнята,*
(*d. тва*), Zwillinge, *pl.; 2) alles Zweifache,* Doppelte: Doppeltopf, *m. zwei*
zusammengewachsene Früchte u. A.

Близозі́ркий, *a. s. Близору́кий.*

Близобмі́й, *a. H. 223 M. s. Близький.*

Близору́кий, *a. kurzsichtig, Пол.*

Близору́кість, -ости, *f. Kurz-*
sichtigkeit, *f. das Kurzsehen.*

Блізці́, *pl. s. Близнята.*

Блікати, блікнути, *v. n. schwach*
flackern; 2) blinken, glitzern; 3) чи-
мось winken. [котóра.

Бликотóря, *f. Melkziege, f. s. Пле-*

Блімавка, *f. Irrlicht, n. Фр.*

Блімати, блімнути, *v. n. blin-*
zeln, glupen, finster u. versteckt bli-
cken; 2) flackern, flimmern, *Фр.*

Блин, (*d. блинець, -нця*), *m. Plinse,*
f. Pfann-, Waffelkuchen, m. Ог. 81.

Блиндá, *f. starker Hautausschlag.*

Блиндáр, *m. He. Bettler.*

Блик, *m. Glanz, Schimmer, m.*

Бліскавиця, *f. Blitz, Wetter-*
leuchten, *n.* [wetterstrahlend.

Бліскаві́чний, *a. К. Blitzes-*

Бліскавка, *f. s. Бліскавиця;*
2) Laube, *f. (Alburnus lucidus); 3) Jo-*
hanniswürmchen, *n. (Lampyrus noctiluca); 4) silbernes Zehnkreuzerstück;*
5) *pl. бліскавки* silber od. goldfarbige
Glaskorallen.

Малоруско-німецький Словар.

Бліскавник, *m. Blitzschleuderer,*
m. Ру. [ter, *m.*

Бліскальце, *n. Blendwerk, n. Flit-*

Блісканка, бліскавка, *f. Bach-*
stelze, *f. (Motacilla).*

Бліскати, *v. n. blitzen; wetter-*
leuchten; 2) glänzen, funkeln, schim-
mern. [Auge, *Фр.*

Блиско́бкий, *a. mit funkelndem*

Блиско́нути, *v. n. M. II. 76 s.*

Бліснути. [schimmernd.

Блиско́тливий, *a. glänzend,*

Бліснути, блиско́нути, *v. n. bli-*
tzen, erglänzen, *С. I. 147.*

Блі́тва, *f. Runkelrübe; 2) Erd-*
beerspinat, *m. (Blitum), Пет. [den, (Ф.)*

Блі́хавиги, *v. n. die Zeit vergeu-*

Бліща́к, *m. Левч. falsches Gold*
od. Silber, Flittergold, *n.*

Бліща́ти, *v. n. glänzen, funkeln.*

Бліще, *n. N. e. Berges. [(блискунка).*

Бліщя́ця, *f. s. Бліскавка 2)*

Бліщі́, *pl. Glanze, Glanzerze, pl.*

Блі́г, *gen. блогá s. Обліг.*

Блі́день, -дня, *m. Borax, m. Вол.*

Блі́дій, (-дній), *a. blass, bleich.*

Блі́дість, -ости, *f. Blässe, f.*

Блі́дниця, *f. Bleichsucht, f.; 2)*
Knotenblume, *f. (Leucojum vernum).*

Блі́дніти, (-дну́ти), *v. n. blass*
werden, verbleichen.

Блі́довáтий, *a. etwas blass.*

Блі́долицьий, блі́долицький *Кч.*
211 *a. weiss od. blass im Gesicht, bleich.*

Блі́ма, *f. blinzelnde Dirne.*

Блі́х, *m. Bleiche, f. Bleichplatz, m.*

Блі́ха́р, *m. Bleicher, m. [chung, f.*

Блі́ховáне, *n. das Bleichen, Blei-*

Блі́ховáти, *v. a. bleichen.*

Блі́ховня, *f. Bleicherei, f. Пол.*

Блі́яти, *s. Бляти.*

Блок, *m. Rolle, f. Пол. [Spitzen, He.*

Бло́нда, *f. pl. Bocken, (seidene*

Бло́на, *f. Stück Aclons, n.*

Бло́ска, *f. s. Блощя́ця.*

Блоха́, *f. Floh, m. (Pulex irritans);*
2) — *вредна* Sandfloh, (*P. penetrans*);
3) *Ч. IV. 40 Art* Fangspiel.

Блоха́р, *m. der viele Flöhe hat.*

Блохо́вник, *m. Polei-Minze, f.*
(*Mentha pulegium*).

Бло́шка, *f. водна* Wasserfloh, *m.*
(*Daphnia pulex*); 2) — *зёмна s. Козя́вка.*

Блошник, *m.* Flohkrout, *n.* (Polygonum persicaria), *Пет.*

Блошніця, — особка, *f.* B. Floh-Segge, *f.* (Carex pulicaris).

Блощва, *f.* Wanzentod, *m.* Wanzenkraut, *n.* (Cimicifuga foetida).

Блощійник, блощійчик, *m.* — багбник, *m.* Sumpf-Porst, wilder Rosmarin (Ledum palustre), *B.*

Блощійця, *f.* Wanze, Bettwanze, *f.* (Acanthia lectularia); 2) — красива gezierte Schildwanze (Cimex ornatus); 3) — ягідна (Cimex baccarum); 4) — чортополоща (Tingis Echii); 5) — сіра graue Baumwanze (Pentatoma grisea); 6) — підкорниця (Aradus); 7) — щітник (Scutellera); 8) — водна Wasserwanze (Corypha striata), *pl.* — і водні (Hydrocoeres); — земні Landwanzen (Geocoeres).

Блуд, *m.* das Herumirren; 2) Irrthum, *m.* Versehen, *n.* Fehler, *m.* 3) Unkeuschheit, Unzucht, *f.*; — ом ходіти, в блуді *x.* Unzucht treiben; — ом повісти коб імдн irre führen; блудом піти auf Irrwege, auf Abwege gerathen.

Блудати, *s.* Блудіти, блукати.
Блуден, (-ень), *a.* *Ф.* ein Verirrter, Irrender, *ТР.* 199. [с. Блуд.

Блудець, -дця, *dim. m.* *Ч.* III. 419

Блудяло, *n.* Irrlicht, *n.* [2] fehlen.

Блудіти, *v. n.* irren, fehlgehen; Блудній, *a.* irrig, fehlerhaft; 2) sündhaft, unzüchtig, unkeusch, III. II. 253.

Блудник, *m. K.* der Unzüchtige, Unkeusche; 2) Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula); 3) Labyrinth, *n.* *Ил.*

Блудниця, *f. II.* unzüchtiges Weib, Hure, *f.*

Блудодійство, блудодієнє, *K.* блудство, † *n.* Unzucht, Unkeuschheit, *f.*

Блудяга, *m. f. P.* I. 86 Landstreicher; пішов у блудяги er wurde L. s. Бродяга.

Блудяжка, *f. Max.* s. Блудниця.

Блуканє, *n.* блуканіна, блуканка, *f. Ил.* das Irren. [nen.

Блукати, *v. n.* — ся irren, irre gehen. Блущка, *f. s.* Волічка.

Блювак, *m.* Art giftiger Schwämme.

Блюванє, *n.* Erbrechen, Vomieren, *n.* напірає на — reizt zum —.

Блювати, *v. n.* sich erbrechen, s. übergeben, *чим.*

Блювачка, блювотá, *f.* das Erbrechen, *B.* [ГШ.

Блювне средство, Brechmittel, *n.*

Блювнійк, *m.* brechenerregende Kopfbeere, Brechwurzel, *f.* (Cephaelis ipesacuanha). [brochene, Auswurf, *m.*

Блювотйна, *f.* -нє, *n.* das Er-

Блюдо, (*d.* блудечко), *n.* kostbare Schüssel, Teller, *m.*, *H.* 29 *Kv.* II. 46.

Блюдоліз, (-лізець), *m.* Teller-lecker, Schmarotzer, *m.* III. II. 21.

Блюзаниця, *f.* Weib das Garstiges spricht, Zoten reisst.

Блюзнути, *v. n.* im Strahl hervorschiessen, -brechen, *Гол.* III. 20.

Блюнути, *v. n. s.* Блювати.

Блюса, *f.* schmaler Lederstreifen zur Deckung der Naht in Pelzen.

Блюститель, *m.* † Bewacher, Aufseher, *m. K.*

Блюти, *s.* Блювати.

Блютовйна, *s.* Блювотйна.

Блюхнути, *v. n. B. s.* Блюзнути, бўхнути. [dulcamara).

Блюш, *m.* Alpranke, *f.* (Solanum

Блющ, *m.* Ephen, *m.* [pl. (Araliaceae).

Блющниковати, *pl.* Ephenartige,

Бля, *Ос.* (62) IV. 75. 78. 82 *s.* Дя.

Блявкнути, *v. a. Kv.* 28 ein ungeziemendes Wort fallen lassen.

Блявзкати, *v. a.* Lappalien, Dummheiten vorplauschen, d. Narren spielen, *Км.*

Блякіт, -оту, *m. Св. s.* Блякіть, *f.*

Блят, *m.* Weberblatt, Riet, *n.*; 2) *s.*

Обух, блат; 3) Platte, Tafel (eines Tisches u. A.) *f.*

I. Бляха, *m. V.* Benennung der ungar. Ruthenen bei den верховинці; *pl.* Wlachen *s.* Блах. [Blech, *n.*

II. Бляха, блєха, (*d.* бляшка), *f.*

Бляхар, *m.* Klempner, Flaschner, *m.*

Бляхарня, *f.* Blechfabrik, *f.*

Бляхарский, *a.* Klempner-.

Бляхарство, *n.* Klempnerhandwerk, *n.*

Бляхман, *m.* Dunst, Nebel vor den Augen; — а пускати, — ом бчи занести

кому blauen Dunst machen, vorschwindeln, mit Vorspiegelungen hintergehen.

Бляхований, *a. Ко.* 161 in Relief, in erhabener Arbeit.

Бляхувати, *v. a.* mit Blech bedecken, belegen.

Бляшаний, *a.* von Blech, blechern.
Бляшанка, *f.* Blechdose, *f.* Napf,
m.; Art Geräth zum Fischfang im Winter.

Бо, *conj.* denn; 2) da, weil; бо инш',
— не *K. V. I. 172* denn anders, — nicht;
3) doch; але-ж бо aber doch.

Бобавецъ, -вця, *m.* Art Fabaria, *B.*

Бобайка, *f.* *N. e.* Berges.

Бобак, *m. s.* Свищ. [aus Hafermehl, *pl.*

Бобальки, (-альчакй), *pl.* Klösse

Бобачик, *m. s.* Дівунка.

Бобер, бобир, -бра, *m.* Art Jagd-
spiel *Ч. IV. 40*; 2) Kaulbars, *m.*

Бобирецъ, -рця, *dim. s.* Бобир;
2) Squalius borysthenicus.

Бобивик, *m.* кружалетий, dol-
denblüthige Blumenbinse, Wasserviole,
f. (Butomus umbellatus); 2) Bitter-Bi-
berklee, *m.* (Menyanthes trifoliata); 3)

Bachbunge, *f.* (Veronica beccabunga);
4) Zwergmandel, *f.* (Amygdalus nana).

Бобковецъ, -вця, лавр —, *m.* edler
Lorbeer, (Laurus nobilis).

Бобковий, *a.* vom бобковецъ.

Бобовий, *a.* Bohnen-; -е дерево
Bohnenbaum, *m.* (Cytissus laburnum).

Бобовина, *f.* бобовине, *n. coll.* бо-
бовинка, *f.* Bohnenstroh, *n.* Bohnensten-
geln, *pl.* [feld, *n.*

Бобовско, (-вище), *n.* Bohnen-

Бобона, *f.* Забобона, *Chem.*

Бобровий, *a.* Biber-. [storeum).

Бобровина, *f.* Bibergeiß, *n.* (са-

Бобровник, *m.* Biberjäger, -фан-
гер, *m. K.*

Боброид, *m.* Biberesser, *m.*

Бобрундя, *f. s.* Бабрун. [geläute.

I. Бов! *int.* vom dumpfen Glocken-

II. Бов, *m.* tiefe Grube im Flusse.

Бовван, *m.* grosse Masse ohne deut-
lichen Umriss, Klumpen, *m.* alles Rie-
sige; 2) Götzenbild, *n.*; 3) * ungeschlach-
ter Mensch, Lümmel, Bauerklotz, *m.*

Бовванити, *v. n.* als grosse Masse
undeutlich heranziehen, herabdrehen (von
Wolken). *Зах. Пом. II. 25.*

Бовгар, *m.* Rind- Ochsenhirt, *m.*

Бовгарка, *f.* Hürde, Stallung für
Ochsen, *f.*

Бовдрик, *m.* *N. e.* Berges.

Бовдур, *m.* *P. I.* Raichfang, *m.*;
2) Fischerstange mit e. Kopfstück; 3) * s.
Бовван 3).

Бовдурити ся, in hohen Säulen
(Wolken) sich erheben, *Фр.* [лэмкати.

Бовкати, бовкнуги, *v. n. s.* Ба-

Бовкун, *m.* Zugochse im Einspä-
ner, *m.* бовкуном mit einem Zugochsen;
einzeln, Solo-. [scherstange, *f.*

Бовт, *m.* бовта, *f.* Störstange, Fi-

Бовтати, *v. a.* schütteln, schlagen,
umrühren; * plaudern, schwätzen; — ся
sich plätschern.

Бовтач, *m. s.* Бовт.

Бовтиці, *pl. s.* Дармовиси (auch
vorne u. aus der Wolle); 2) Metall-
knöpfe, *pl. m.* [Wasser, *m.*

Бовтнене, *n.* Schlag od. Fall ins

Бовчитися *impers.* von umwöl-
ktem Himmel u. thauigen Wetter; 2) vom
nahenden Ungewitter.

Бовфа, *s.* Больфа.

I. Бог, *m. s.* Богу 1).

II. Бог, *m.* Gott, *m.* бога ради, б.

діля, *III.* um gotteswillen; 2) зёмний —
Wahrsager, Zauberer als Heilkünstler,
Wunderdoctor, *m.* бог-да-пробети Gott
vergelt's! бог має Gott hat es, wir nicht:
ist nicht da; (*praeterit.* бог мало *He.*
д. м. 138); 3) *pl.* боги, *Ч. I. 23* Heiligen-
bilder, *pl. C. I. 144.*

III. Бог, (Буг, *Leuch.*) Fluss Boh.

Богад, *m.* *Ч. IV. 143 s.* Посад, посад.

Богатство, *n.* *Гол. III. 269 s.*

Богатство, [bar.

Богатий, *a.* reich, reichlich; 2) kost-

Богатня, *m. s.* Богатир 1).

Богатир, (бар-), *m. e.* Reicher;
2) Held, *K. II. 52*, Ritter, *m. s.* Лицарь.

Богатирство, *n.* *Фр.* Reichthum, *m.*

Богатити, [богачу, -тиш], *v. a.* reich
machen. [reich werden, sich bereichern.

Богатити, [богатію, -тієм], *v. n.*

Богатка, пшениця —, *f.* englischer
Weizen, (Triticum turgidum), *B.*

Богато, *s.* Барато.

Богаткий, *a.* des Reichen.

Богатство, *m.* Reichthum, *m.* Wohl-
habenheit, *f.*

Богач, *m.* der Reiche; 2) *s.* Косач, *B.*

Богачий, *a.* *Ч. V. 1194 s.* Богаткий.

Богачище, *m. aug. s.* Богач.

Богачка, *f.* die Reiche, reiche Frau.

Богдан, *m.* Theodor, Theodat; 2)
богдан, богданчук uneheliches Kind,
Mi. II. 390.

Богданка, *f.* unehelich geborenes Mädchen, *Mz.* II. 271.

Богыла, *f.* III. I. 215 s. Бугыла (?).

Богыня, *f.* Göttin, *f.*

Богынин, *a.* der Göttin.

Богобойный, *Эг.* богобоязливый, III. II. 11, богобоязний, богобойщий, *a.* gottesfürchtig.

Богобойність, *Эг.* богобоязність, V. -ости, *f.* Gottesfurcht, *f.* [Gott walten.

Боговаты, *v. n.* Гол. III. 225 als Боговыйтий, *a.* gottähnlich, göttlich, göttergleich, *Kz.* КУ.

Боговищ, *m.* V. Verkünder Gottes, *m.*

Боговязний, *a.* *Bil.* gottesfürchtig, fromm.

Богодавецъ, -вця, *m.* Ч. II. 239 von Gott gegeben (Theodatus).

Богоданный, *a.* II. gottgegeben, göttlich. [geistlich, von Gott eingegeben.

Богодуховенный, *a.* gotthe-

Богозневѣга, *f.* К. Gotteslästerung, *f.* [ний, К.), *a.* ОБ. gotteslästernd.

Богозневажливый, (-зневѣж-

Богомаз, богомазник, *m.* schlechter Maler; 2) *gew. pl.* schlechte Heiligenbilder. [Gottesmutter, *f.*

Богоматы, *f.* (-мáтп), *g.* -мáтери

Богомъслий, *a.* gottberathen, *Py.*

Богомиле, [мол-], *n.* das Beten, Andacht. *f.*; 2) Wallfahrt, *f.*; 3) jüdisches Betgewand, *He.* [fromm.

Богомільный, *a.* Gebet- К.; 2)

Богомільниця, *f.* Betschwester, bigottes Weib, *Mx.*; 2) Wallfahrerin, *f.*; 3) *Вейт.* des jüdischen Bethauses, *АД.* II. 28.

Богомѣлка, *f.* fromme Pilgerin, *He.*; 2) — хѣща Fangheuschrecke, Gottesgrille, *f.* (Mantis religiosa). [in Gott.

Богомѣдрецъ, -дрця, *m.* der Weise

Богоневѣстная, *a.* *f.* s. † Gottesbraut, *f.* [hasser, *m.*

Богоненавѣдник, *m.* К. Gottes-

Богоносецъ, -сця, *m.* von Gott Erleuchteter, Gott Tragender, *m.*

Богоотступник, *m.* Gottesleug-

нер, Abtrünniger, *m.*

Богоподобный, *a.* gottähnlich.

Богоподобність, -ости, *f.* Gottähnlichkeit, *f.* Фр. [rung, *f.*

Богопочитане, *n.* Gottesvereh-

Богоприятный, *a.* gottgefällig.

Богопротивный, *a.* gotteswidrig.

I. Богорѣдница, *f.* s. Борѣдница.

II. Богорѣдница, *f.* Muttergottes, Gottesgebälerin, *f.*

Богорѣдичный, (= рѣдичский), *a.* zur Muttergottes geh. -а трава Thymian, *m.* (Thymus Serpyllum).

Богорѣдний, *a.* gotterzeugt, *Kz.*

Богорѣжник, *m.* Mehlbeerbaum, *m.* (Crataegus aria, Sorbus a.); 2) Elsbeerbaum, (Pyrus torminalis).

Богорѣстка, *f.* Traganth, *m.* (Astragalus glycyphyllus).

Богословъ, (-овець, -вця,) богословник, *m.* Theolog, Hörer der Theologie, *m.*

Богословіе, (-словство), *n.* Theologie, *f.* Curs des theol. Studiums, *EB.*

Богословский, *a.* theologisch. [lich.

Богослужбный, *a.* gottesdienst-

Богослужбный, *a.* Gottesdienst, *m.*

Богослужбный, *a.* gottähnlich, *Kz.*

Боготворити, *v. a.* vergöttern, *K. He.*

Боготѣчий, *a.* von Gott fließend.

Богоубійник, *m.* II. Gottesmörder, *m.* [АД.

Богохранимый, *a.* gottgeschützt,

Богохульба, *f.* богохульство, *n.*

Пар. Gotteslästerung, Blasphemie, *f.*

Богочестіе, *n.* † Religion, *f.*

Богочоловик, *m.* Gottmensch, *m.*

Богоявленіе, *m.* Erscheinung Gottes, *f.*; 2) Fest der Taufe Christi, *n.*

Богоявленський, *a.* zum Feste der Taufe Christi geh.

Богумильный, *a.* gottgefällig, Gott angenehm, III. [ство geh. *He.* Пр. IX. 607.

Богумильский, *a.* zu Богумиль-

Богумильство, *n.* e. Art religiöser Sekte, *He.* (Пр. IX. 892).

Богѣн, *m.* Magen, Pansen, *m.* (rumen); 2) — боровій душистый Art Seidelbast (Daphne Sneorum).

Богуславъ, *n.* Stadt Богуслав mit Umgebung, *He.*

Бодь! *int.* vom Stechen.

Бодай, [бог+дай], *conj.* dass doch, wenn doch, soll- (v. Finch); 2) wenigstens doch, *Oz.* 200.

Бодак, *m.* Distel, *f.*

Боданѣти, *s.* Боднѣти.

Бодаче, *n.* coll. Distelgewächse, *pl.*

Боденка, *f.* боденчик, -ати, *m.* Fässchen, *n.*; 2) s. Масвѣчка.

Бóдець, -дця, *т.* *Ил.* Motiv, *н.* Antrieb, *т.*

Бодлайвий, *а.* stössig.

Боднар, *т.* Böttcher, Fassbinder, *т.*

Боднарийн, *н.* Sohn des боднар.

Боднарина, боднарина, *ф.* Tochter d. боднар. [Böttcherhandwerk treiben.

Боднарити, боднарювати, *в.* *н.*

Боднариха, боднарчучка, *Гол.*

III. 213 Gattin des боднар.

Боднарский, *а.* Böttcher.

Боднарство, *н.* боднарка, *ф.* Ha. Böttcherhandwerk, *н.* [nern).

Боднути, *в.* *а.* stossen, (mit d. Hör-

Бодня, *ф.* grosses Fass, grosser Bottich (mit Verschluss).

Бодрий, *а.* wacker, rüstig, *Кв.* II. 59.

Бодрити ся, muthig, rüstig, wacker auftreten.

Бодристь, -ости. бодротá, *ф.* Wachsamkeit; Rüstigkeit, Lebhaftigkeit, *ф.* Mutb,

Бодяк, *т.* *с.* Бодяк. [т.

Бодян, *т.* spitzhörniger u. stössiger Ochs; 2) Stern-Anis, *н.* (Pimpinella Anisum).

Бодянівка, *ф.* Anis-Branntwein, *т.*

Боеване, *н.* Turnier, *н.*

Боевий, *а.* Schlacht-; 2) vom Schlagen, *Кв.* II. 333. [feld, *н.* *Кч.* 173.

Боевище, *н.* Kampfplatz, *т.* Schlacht-

Боець, *ген.* боїця, *т.* Kämpfer, Duellant, *т.* *Кч.* 298. [erung, *ф.*

Божба, *ф.* Eid, Schwur, *т.* Bethen-

Божевілє, *н.* *Зар.* Wahnsinn, *т.* [вол-]. [sinnig.

Божевільний, *а.* irrsinnig, wahn-

Божевільник, *т.* der Wahnsinnige, Verrückte, Narr, *т.*

Божевілля, *ф.* *Ил.* Irrenhaus, *н.*

Боженник, *т.* Gehilfe eines Dorfschulzen. [s. Бог II.

Боженька, *ф.* боженько, *т.* *dim.*

Боженькати ся, *с.* Божити ся; 2) zu Gott seufzen. [lich, Gottes-

Божеский, божественный, *а.* göttlich-Божественність, -ости. *ф.* Göttlichkeit, *ф.* [keit, *ф.* göttliche Natur.

Божество, *н.* Gottheit; 2) Göttlich-

Божий, *а.* göttlich, Gottes-; 2) heilig; — чоловік blinder, singender Bettler; — вóлок Hirschkäfer, *т.* (Lucanus cervus); -а дорóга Milchstrasse; 3) на бо́жій дорóзї in der Sterbestunde; -а

корóвка Marienkäfer; Gold-Raubkäfer; Maiwurm, *т.* -а росá Sonnenthau, *т.* (Drosera); -а трава Bookhorn, *н.* (Fae-num graecum); Bandgras, *н.* (Phalaris plicata); -а трийця (крóвця) Berg-Johannisblut, *н.* (Hypericum montanum); -е дéрево Nabwurz, *ф.* (Artemisia Abrotanum); -е тéло Christophskraut, *н.* (Actaea spicata); 4) на Бóже дáти zu Kirchenzwecken opfern.

Бóжник, *т.* *Зг.* *с.* Бóжок.

Божити ся, betheuern, Gott zum Zeugen anrufen, schwören.

Божийстий, *а.* весь день — *Фр.* den ganzen Tag hindurch.

Бóжичка, *ф.* Gottes-, Heiligenbild, *н.*

Божйще, *н.* *До.* *с.* Бóжок.

Боживный, *т.* *с.* Присяжний (in d. Gemeinde).

Бóжість, -ести, *ф.* *Ру.* *с.* Бóжествó.

Бóжка, *ф.* *с.* Богиня; 2) Fasten, *н.* *Gr.* 17.

Божкар, божкодайло, *т.* Frömmeler, Mucker, Scheinheiliger, (*Ф.*).

Божкорóдити, *в.* *н.* Hokus Pokus treiben, (*Ф.*).

Бóжкувати, *в.* *н.* fasten.

Бóжник, (*д.* божничок, -чка), *т.* der Winkel im Hause, wo die Heiligenbilder stehen, Glasschrank mit Heiligenbildern, *т.*

Божничя, (*д.* божничка), *ф.* *Ч.* IV. 420 *с.* Бóжник; 2) jüdisches Tempelhaus; 3) Mythologie, Götterlehre, *ф.*

Бóжо, *adv.* *Н.* 64 = по бóжому glimpflich.

Бóжок, -жка, *т.* Götze, heidnischer Gott; 2) — свинний *с.* Богун 1) (*В.*).

Боз, *т.* Hollunder, Holler, *т.* (Sam-bucus); 2) — турецкий Flieder, *т.*

Бозина, *ф.* *с.* Бзина. [(Syringa).

Бозинóвий, *а.* aus Hollunder.

Бозна-що, „Gott weiss was“.

Бозник, *т.* *с.* Базник.

Бозя, *ф.* *dim.* in d. Kinderspr. *с.*

Бóженька oder Бог; 2) Feuer, *н.*; Sonne, *ф.* *Фр.* [*Св.* (81) 129].

Бой-дівка, *ф.* Jungfrau mit männlichem Sinn, *ф.* Mannweib, *н.*

Бóйє! *int.* (= Бóгу єй, єй-Бóгу) wirklich bei Gott, *Ог.* 160, 4 (*В.*).

Бóйка, *Зг.* бойкня, *Зар.* *ф.* Weib eines Бóйко.

Бойкий, *a.* tüchtig, wacker, kampflustig, tapfer, kriegerisch; 2) kühn, keck; 3) flink, *Пет.*

Бойківскій, *a.* zur Boyko. (*pl.*) geh.

Бойківщина, *f.* Wohnsitz d. Бойки.

Бойко, *m.* Name der Ruthenen im Gebirgsstrich zwischen den Flüssen Стрий und Лімниця.

Бойкун, *m.* драчливий Kampf-hahn, *m.* (Machetes pugnaх) *Пол.*

Бойний, *a.* Kampf-, Kriegs-, Schlacht-.

Бойниця, *f.* Schiesscharte, *f.*, *K.*

Бойня, *f.* Schlachthof, *m.* -haus, *n.*

Бойскій, *a.* s. Бойківскій.

Боиско, боище, (боиско, боище), *n.* Dreschtemne, *f.*; 2) Kampf, *m.* Fehde, *f.* das Ringen, *M.* II. 81. [кій, III. I. 396.

Бойчийший, *a.* *срп.* zu Бой-

Бойчук, *m.* junger Бойко.

Бойчиха, *f.* s. Бойка.

Боіти, *v. n.* sieden, (*B.*)

Бокань, *m. s.* Повнобокій.

Бокаса піти, *Гр.* seitwärts treten (*v.* störrigen Pferde).

Боката, *f.* s. Буката. [Berglehne.

Бокач, *m.* *Ф.* зелений bewaldete

Боки, *pl.* скіки й боки ausgelassenes frohes Springen u. Hüpfen.

Бокінья, *f.* Zahl von 500 zusammengepackten Fischen.

Бокла, *f.* Schwimwanze, *f.* (Corixa).

Боклава, *f.* *Wgr.* XI. s. Боклаг.

Боклаг, боклай, *Др. с.* 232, (*ауг.* боклажйце, *d.* боклажбк), *m.* Wasserschlauch, *m.*; 2) Fässchen, tellerförmiges hölzernes Geschirr.

Боклажка, *f. s.* Боклаг; 2) *pl.* ähnlicher Form Winteräpfel.

Боклатий, *a.* bauchig, *Зг.* [spiel.

Бокло, *n.* *Га.* I. 138 e. Art Oster-

Бокорбди, *pl.* Backenbart, *m.* *Пол.*

Боковій, *a.* Seiten-, seitlich; на бокову auf die Seite sich zum Schlafen legen, *Км.*; 2) von Aussen.

Боковія, *f.* Begleitung, Accompagnement der Bassgeige u. A.

Бокоплавці, *pl.* Seitenschwimmer, *pl.* (Pleuronectae). [(Gammarus), *Пет.*

Бокоріжка, *f.* Flohkrebs, *m.*

Бокори, *pl.* Flösse, *pl. n.*

Бокорійка, *f.* schmaler Riemen.

Бокоріда, -ода, павук — *m.* seitwärts laufende Spinne (Thomisus).

Бокрѣйда, (-та), *f.* *Гол.* III. 400 s. Покрѣята.

Бокүри, *pl.* Riemen Gürtel, *m.*

Бокша, *f.* Kuh von solcher Farbe wie Бокшій, *s.* Бочүля.

Бокшій, *a.* mit weissem Fleck auf der Seite.

Бокшій, *m.* schwarzer od. brauner Ochs mit weissen Seiten, od. weiss mit schwarzen od. braunen Seiten.

Боль, *f.* *Кн.* s. Биль, *m.*; 2) боль, *m.* *Ф.* (*Дов.* 65) der Kranke, Sieche.

Болá, *f.* schwere Krankheit, *f.*; 2) Geschwür, *n.*; 3) Typhus, *m.* [derer, *m.*

Болбот, *m.* *He.* Mauldrescher, Plau-

Болботати, *v. a.* undeutlich sprechen, plappern. [chend, plapperhaft.

Болботливий, *a.* undeutlich spre-

Болван, *s.* Бовван.

Болванооклобньство, болвохвальство, *K. n.* Götzendienst, *m.*

Болгар, Болгарин, *m.* Bulgare, *m.*

Болгаровітій, *a.* *K.* mit bulgarischem Gegräge.

Болгарскій, *a.* bulgarisch.

Болгарщина, *f.* Bulgarismus, *m.*; 2) Bulgarien, *n.* [Gott sei Dank!

Боле, боли, *adv.* *Гол. s.* Дobre; 2)

Боледь, *adv.* *Ф.* *Пр.* III. 120 s. (?) Либонь; — цо, gottlob dass —.

Болезний, болесний (-естн-), *a.* *M.* I. 100 schmerzlich, schmerzhaft.

Болезность, (-лест-), *f.* *Др. с.* 29 Krankheit, *f.*; 2) Schmerz, *m.*

Болеснійця, *f.* *У.* s. Больница.

Болещі, *pl. M.* Leid, Weh, *n.* Schmerzen, *pl.* [mal, ebengut, dass —; dennoch.

Болі, боле, *adv.* *Га.* II. 54 doch ein-

Боліголов, *m.* (-ва, *f.*) Wasserschierling, *m.* (Cicuta virosa); 2) Tau-

mellech, *m.* (Lolium temulentum); 3) Stechapfel, *m.* (Datura stramonium.)

Болімұха, *f.* бодяца, *f.* Stechfliege, *f.* (Stomoxys calcitrans). [s. Birme!

Болів-бим! *int.* der Bethuerung,

Боліжно, *adv.* müssig; nutzlos.

Болівько, *adv.* s. Болесно, (-ий).

Болівнь, *f.* Krankheit, *f.* [ний.

Болівний, *a.* kränklich, s. Болес-

Болівнувати, *v. n.* viel leiden, siehen.

Боліне, *n.* Schmerz, *m.* Weh, *n.* *Ст.*

Боліти, *v. a.* [болію, боліш, бо-

лѣтъ] wehe thun, schmerzen; болѣть мене головá der Kopf thut mir weh; тóб менѣ б. das schmerzt mich; 2) *v. n.* [болѣю, болѣеш] Schmerzen leiden, dulden, krank sein, siechen; 3) над ким мitleiden.

Болітцѣ, *n. dim.* с. Болото.

Бóлѣчь, *f.* Schmerz, *m. Cm.*

Бóлько, *adv.* Ч. V. 442 с. Болесно.

Болкун, *m. N. e.* полонїя.

Бóльница, *f.* Krankenhaus, *n.*

Бóльно, *adv.* с. Болесно, *L.* 94.

Бóльность, *f.* Schmerz, *m.* Leiden, *n.* Krankheit, *f. L.* 80.

Бóлоз, *m.* grosse Schlange, *Gr.* 17.

Боломѣтня, *f.* Ч. IV. 204 Betrügerei, *f. s.* Баламѣтити.

Болóна, *f.* Haut, *f.* Häutchen, *n.*; 2) Pergament, *n.*; 3) Papierbogen, *m. MIII.*

Болонáстий, болонїстий, болонковáтїй, *a. B.* häutig.

Болóне, *n.* Blachfeld, *n.* Ebene, *f.*; 2) Ау, Trift, Weide, *f.*; 3) Glacis, *n. s.* Оболóне. [chen, *n.*

Болóнка, *f.* Membrane, *f.* Häut-

Болонкáр, *m.* Glaser, *m.*

Болонкокрьлѣцї, *pl.* Hautflügler, *pl.* (Hymenoptera).

Болóньскїй, *a.* Bologneser.

Болончáтїй, *a.* dünnhäutig, *Пол.*

Болонячка, *f.* Hauttang, *m.* (Ulva).

Болотáвка, *f. s.* Берегѣлка.

Болоткувáтїй, *a.* Под. с. Болóтнїй.

Болотнѣча, болотнѣ, *f.* tiefer Koth.

Болóтнїй, болотнїстїй, *a.* sumpfig, kothig, Sumpf.

Болóтник, *m.* sumpfige Trift; 2) болотнїк, Pfuhschnepfe, *f.* (Limosa).

Болóтнїця, *f.* Blumensimse, *f.* (Scheuchzeria), *Пем.*

Болóто, *n.* Koth, *n.*; 2) Sumpf, *m.*; 3) sumpfige Wiese.

Болотюк, *m.* ставовїй, Schlamm-schnecke, *f.* (Limnaeus stagnalis).

Болотнїк, *m.* Sumpfteufel, *m.*

Болохóвецъ, -вця, *m.* Ч. IV. 84 Jäger, Weidmann, *m.*

Болувáти бокáми, *Гол.* III. 221 с. ? Носїти бокáми.

Бóльфа, *f. s.* Болячка 1).

Болóчий, (-щїй), schmerzhaft, wund, *Фр.*

Бóля, *f.* in d. Kindersp. s. Барабóля.

Боляк, *m. s.* Болячка 1).

Болярїн, с. Боярїн.

Болячка, *f.* Geschwür, *n.* schwárige Beule; 2) Gebärmutter, *f.*; 3) mehrere innere Krankheiten.

Болящїй, *a.* krank, leidend; der Kranke, *III. I.* 152.

Бóмба, *f.* Bombe, *f.*

Бомбáр, *m.* Maikäfer, *m.*

Бомбардувáти, бомбувáти, *v. a.* bombardieren, beschiessen.

Бóмбелъ, -бля, *m.* Bläschen, *n.* Zitterperle, *f.*

Бомбóвий, *a.* Bombeu.

Бомбѣшка, *f.* — росї Tropfen, *m.* У.; 2) *pl.* Stecknadeln in d. Haube.

Бóмкати, *v. n.* summen.

Бóмок, *gen.* бóмка *m.* Viehbremse, *f.* (Tabanus bovinus). [с. Бóднаръ etc.

Бóндар, *n.* alle Wortbildg. бонд-,

Бонк, *m. s.* Бѣнкарт.

Бонтóжок, -жка, *m.* Ч. IV. 534 ein Theil der weiblichen Bekleidung.

Боняк, *m. s.* Повяк.

I. Бор, с. Борл.

II. Бор, *gen.* бору, прóсо — Kolbenhirse, *f.* (Setaria italica).

Бóра, *f. s.* Бóрва.

Борбá, *f.* Kampf, *m.* das Ringen.

Борборóси, *pl.* Ф. mürrische Reden, böse Grillen.

Борборóсити, *v. n.* plärren.

Бóрва, *f.* борвїй, *m. B.* Nordwind, Sturmwind, Orkan, *m.* [1048.?

Борговѣнькїй, *a.* вїл — Ч. V.

Борл, *m.* Borg, *m.* das Bergen.

Бордюк, (-юх) *m.* Schlauch; Sack aus Ziegenhaut, *m.*

Бóре, *adv.* *Wgr.* IX. с. Бóле, бóльше.

I. Бóрець, -рця, *m.* Kämpfer, Ringger, Faustkämpfer, *m.*

II. Борéць, -рця, *m.* Trichter, *m.*

Боржáва, *f.* нóрдл. Nbf. der Тїса.

Боржї, боржїй, *comp.* zu Бóрзо.

Бóрвїй, á бóрзо *adv.* schnell, geschwind, rasch, flink.

Борвинá, *f. s.* Бистрїнá.

Бóрвїеть, -ости, *f.* Schnelligkeit, Munterkeit, *f.* [derschösse, *pl.*

Бóри, *pl.* Falten, Runzeln; 2) Klei-

Боривітер, -тра, *m.* Rüttelfalke, *m.* (Falco tinunculus).

Борика́ти, *v. a.* auseinanderwerfen, -wühlen; — ся з ким mit jmdem ringen, sich hernmschlagen.

Борисла́в, *m.* Städtchen in Ostgalizien; 2) Breslau, *n.*

Боріте́ль, *m. s.* Бо́рецъ.

Боріш, *s.* Баріш.

Борише́нный, *a.* Mehl-.

Борі́дка, *f.* kleiner Bart; 2) *gew. pl.* bartähnlicher Gespinnstzipfel an der Flaschreche; *dgl.* Бородіця.

Бо́рки, *v. a. s.* Підбо́рки.

Бо́рки, *pl.* Backenbärte, *pl.*

Борла́к, *m.* борла́нка. *f.* Kehlkopf, *m.*

Бормота́ти, *v. a.* murmeln, brummen.

Бормоту́н, *m. s.* Бурма́ло.

Борня́, *f.* *Шв.* *s.* Борба́.

Борове́ць, -вця́, — бу́рий, *m.* brauner Kiefern-Rüsselkäfer, (*Hyllobius pini*).

Борові́й, *a.* Wald-, bes. Nadelwald; 2) *m. s.* Forstheger, *m.*

Борові́к, (-вня́к), Edelpilz, *m.* (*Boletus edulis*); 2) wohlriechender Seidelbast (*Daphne sneorum*).

Борові́на, (-вня́ця), *f.* Ч. IV. 596, 389 *s.* Бір, *g.* бо́ру.

Борода́, *f.* Bart, *m.* Kinn, *n.*; 2) untere Spitze der Axt; 3) * ля́цька — niedriges Gras, das von der Sense nicht gegriffen werden kann; 4) Спáсова — bei der Ernte stehen gelassene Kornähren: Спáсови на бо́роду.

Борода́вка, *f.* Warze, *f.*

Борода́кня, *f. s.* Ропу́ха.

Борода́вник, *m.* Waldrebe, *f.* (*Clematis*); 2) Löwenzahn, *m.* (*Leontodon taraxacum*); 3) Knäuel, *m.* (*Scleranthus annuus*). [*warzig, Пол.*]

Борода́вча́тий, борода́вятий, *a.*

Борода́нь, борода́й, борода́ч, *m.* der Bärtige. [*sem Bart.*]

Борода́тий, *a.* bärtig; mit gros-

Бороди́ця, *f.* Kaputze, *f.*; 2) *s.*

Борі́дка. [*pogium Gmelini*].

Борода́ш, *m.* Uiberbart, *m.* (*Epi-*

Бороду́ха, *f.* Bartflechte, *f.* (*Usnea barbata*).

Борода́, *f.* Furche, Rinne, *f.*

Борода́ти, *v. a.* Furchen ziehen; 2) * кому́ II. *n.* 11 jmdem in die Quere kommen, Winkelzüge machen.

Бо́родка, борова́нка, *f.* *dim. s.* Бо́рода.

Борова́дкований, *Пол.*; борова́дчастий, *B. a.* gefurcht.

Борова́дний, *a. s.* Борова́ний; 2) der jmdm böswillig in die Quere kommt, schadet. [*chen.*]

Борова́дува́ти, *v. n.* Umwege ma-

Борова́енний, борова́ний, *a.* der in der Furche gehende z. B. Ochs beim Pflügen, rechtseitig eingeschrirt (*opp. підру́чний*).

Борова́на, *f. s.* Борова́.

Борова́нюк, (-вня́к), *m.* Engerling des Maikäfers, *m.*

Борова́йлик, *m.* Hirschkäfer, *m.*

Борова́к, бірова́к, *g.* -рка́, *m. dim. s.* Бір Wäldchen *n.* [*раліжний.*]

Борова́їжний, (-лізний), *a. s.* Ба-

Борова́на, *f.* Egge, *f.* [*Бо́рене.*]

Борова́не, *n.* Кч. 168 das Ringen, *s.*

Борова́нене, *n.* Vertheidigung, Beschützung, *f.* [*Vertheidiger, m.*]

Борова́нець, -нця́, борова́нтель, *m.*

Борова́йти, *v. a.* beschützen, vertheidigen, wehren, bewahren; 2) hindern, hinderlich sein, Кс. II. 19; 3) eggen.

Борова́вати, *v. a.* eggen.

Борова́як, *m.* кінь — Pferd für die Feldarbeit, *n.* [*wie bei einer Egge.*]

Борова́няний, *a.* zur Egge geh.,

Борова́статися, sich herumwälzen.

Борова́тьба́, *f. s.* Борба́.

Борова́ти, *v. a.* bekämpfen; — ся ringen, Kräfte messen.

Борова́енний, *a. s.* Мучний, *Левч.*

Бо́рошнó, *n.* Mehl, *n.* Poudre, III.

Бо́рошня́к, *m. s.* Хруща́к мучний.

Бо́реати, *v. n.* und — ся sich hin u. herwerfen, s. herumschlagen, *He.:* * sich plackern, s. rackern; 2) wackeln; 3) *v. a.* Bundschuhe anziehen, *Пет. b)* *s.* Нива́ти, сила́ти, *Gr.* 17.

Боре́у́к, *m.* Dachs, *m.* (*Meles Taxus*).

Боре́у́чий, *a.* Dachs-.

Борть, *m.* борть. *f.* Höhlung im Baume, *f.*; 2) Ч. III. 392 Waldbienenstock in e. hohlen Baume, *m.*; 3) Falz, *m.* Furche, Rinne, *f.*

I. Бо́рта, *f.* inwendig wurmstichiger, fauler Fichtenstamm.

II. Бо́рта, *f.* Borte, *f.* *Мог.*

Бортьти, *v. a.* falzen, aushöhlen, *Пет.*

Бортьти, *v. a.* II. *n.* 16 wühlen, stossen; aufwerfen.

Бортник, *т. Н.* 138 Bienenzüchter in den бóрти 2); 2) — медвідь brauner Bär; 3) — струг Hohlmeissel, *f.* Hohlhobel, *т. Пет.* [Holz.

Бóртиця, *f.* ausgemeisseltes Stück

Бортняк, медвідь — *С. С.* Бортник 2).

Бортяний, *а.* -е дерево, *К.* Baum mit wildem Bienenschwarm.

Борухатий, *а.* wirr, struppig. [Betten.

Борухи відправляти vom jüdischen

Борчастий, *а.* mit бóрки, behaart.

Борчівка, боршівка, *f.* Bärenkraut, *н.* (Heracleum sibiricum).

Боршан, *т. Гол.* III. 253?

Борщ, *г.* борщу, säuerliche Suppe von rothen Rüben u. Grünzeug od. auf Grund des Sauerteiges von Kornmehl, *Пот.* III. 116.

Борщівка, *f.* Grübchen am Bart, *н.*

Борщівник, *т. с.* Щербач.

Борюкане, *н.* Rauferei, *f.*

Босак, на босакá, босакóм, босиком, босячкóм, *adv.* barfuss.

Бóсий, *а.* barfüssig; -ий виз nicht mit Eisen beschlagen; бóсой ногý сáд пáше er geht barfuss einher.

Бóсийни справляти, von d. Juden: wann sie bei Sterbefällen barfuss zu Hause sitzen; 2) barfuss gehen, *Н.* 219.

Босовяки, *pl.* *Левч.* s. Пантóфлї.

Босоніг, (-ніж), *adv.* barfuss, blossfüssig, *Н.* 207.

Босоніжка, *f.* barfüssiges Mädchen, „Barfüssele“, *М.* III. 135.

Босонóгий, *а.* barfüssig.

Босóрка, *f.* Zauberin, Hexe, Wahrsagerin, *f. Пет. Пот.* II. 31; 2) босоркáня s. Ропуха, чарівка; 3) s. Опиріця.

Босоркун, *т. с.* Опір.

Босотá, *f.* Blösse der Füsse; 2) Armuth, *f.* [нóти.

Бостій, [боду́, бодéш], *в. а. с.* Бод-Босятник, *т.* Art Pflze.

Ботáник, *т.* Botaniker, *т.*

Ботанізувати, *в. а.* botanisieren.

Ботанічний, *а.* botanisch.

Бóтва, ботвіна, *f.* Mangold, Runkelrübe, *f.* (Beta vulgaris und B. cicla).

Ботвіне, *н. coll.* Blätter des Mangolds, *pl.*

Ботілий, *а.* dick, fett, wohlbeleibt.

Ботіти, *в. н.* fett, stark, dick, derb werden, *Пот.* III. 38.

Ботюк, *т.* Stamm zum Sägen bestimmt, *т.*

Бóхи, *pl. с.* Околїт, *pl.*

Бóхон, бóхонець, -нця, *т.* (*dim.* бóхоня́, -ята́, бóхонятко, *н.*) Laib, *н.* (Brod).

Бочáнка, *f. В.* Tonnenschnecke, *f.*

Бочáстий, (-чїстий) *а.* -а корóва s. Бочу́ля.

Бочіти, *в. н.* ausweichen, auf die Seite gehen; — ся sich verdrehen, auf eine Seite neigen; * на ко́го auf jmdn scheel, missgünstig blicken.

Бочі́й, *т. с.* Бокші́й.

Бочáлка, (-чáлка), *f.* бочóнок, -нка, *т. Др. с.* 253 Fass, *н.*

Бóчка, *f.* Fass, *н.* Tonne, *f.*

Бочкóвий, *а.* Fass-.

Бóчок, -чка, *т. дев. pl.* бóчки Poschen, Seiten am Kleide, *pl.*

Бочу́ля, *f.* dickbauchige Kuh; 2) weissseitige Kuh.

Бóцїй, бóцянїстий, *а. с.* Бочáстий.

Бóювáне, *н.* Kampf, *т.* Schlacht, *f. Ст.*

Бóюрок, -рка, *т.* schmaler Gürtel.

Бóягу́з, *т.* § der Furchtsame, Feigling, *т.*

Бóязкїй, *с.* Бóязлївий.

Бóязлївець, -вця, *т.* бóязлївий furchtsam, ängstlich, zaghaft.

Бóязлївість, бóязнїсть, -ости, *f.* Furchtsamkeit, Schüchternheit, Zaghaft-

Бóязнь, *f.* Furcht, *f.* [тігкїсть, *f.*

Бóязно, *adv.* III. I. 200 ängstlich.

Бóяк, *т.* Fechter, Kämpfe, *т. Ст.*

І. Бóян, молочáк — *т.* aufrechte Wolfsmilch, (Euphorbia procerá).

II. Бóян, *т.* Name des altruthen. Sängers im Слово о полку Ігор.

Бóянство, *н.* Ф. Dichterkreis, *т.*

Бóярїн, *т. pl.* бóярї(-е) Edelmann, vornehmer Herr, *pl.* die Grossen; 2) Freiersmann, Brautwerber, *т.*

Бóярїнувати, *в. н.* als бóярїн bei d. Hochzeit sein. [Н. 175 s. Пáнї.

Бóярїня, *f.* Frau eines Bojaren,

Бóярїшник, *т.* einsamiger Weissdorn, (Crathaegus monogyna).

Бóярство, *н.* бóярщина, *f.* Stand—, 2) Hof u. Sitz eines Edelmannes, *т.*;

3) бóярщина Frohndienst, Robot, *т.*

Бóясть, *Левч.* s. Бóязнь.

Бóяти ся, fürchten, befürchten, sich fürchten; bange sein.

Бра, бря! *vocat.* zu Брат=брате!
А-Г. I. 155, 162 s.

Бра́га, (*d.* бра́жка), *f.* Maische zum Branntweinnachen, Branntweinspülicht, *n.* Schlempe, *f.*; 2) Branntwein, *m.*; 3) Art Dünnbier aus Hirse, *n.*

Брагова́р, *m.* Kessel für die Maische, *m.* *Пис.*

Бра́вий, *a.* wacker, tapfer, brav.

Бражні́й, *a.* zur бра́га geh.

Бражні́к, *m.* Maischkufe, *f.*; 2)

* Schlemmer, Trunkenbold, *m.* *Пис.*

Бра́зда, *f.* *Ф. Ир.* III. 117 s. Борозда́.

Бразі́лецъ, -ця, *m. s.* Блоці́нник.

Бразо́лі́йний, *a.* in Bresil be-
malt, gefärbt.

Бразо́лія, *s.* Бразі́лія.

Брай, *m.* Holzspatel zum Füllen
der Fässer mit Schafskäse, *f.*; 2) Hand-
ramme zum Festschlagen, *f.* [Lung, *f.*

I. Брак, *m.* Mangel, *m.* Ermange-

II. Брак, *m.* Brack, Ausschuss, Aus-
wurf, *m.*; 2) Auswahl, Aushebung, As-
sentirung, *f.*: до браку́ йти, в браку́
бу́ти. [Ehe, *f.*

III. Брак, *m.* † III. II. 222 Heirat,

Бра́клен, *m. s.* Чорно́клен, *Лет.*

Бракові́тий, *a.* mit e. Gebre-
chen behaftet.

I. Бракува́ти, бра́кнути, *v. n.*
fehlen, nicht vorhanden sein.

II. Бракува́ти, *v. a.* bracken, aus-
wählen, ausschieszen. [die Hanf reisst etc.

Бра́льница, бра́ля, *f.* Arbeiterin,

Бра́ма, *f.* Thor, *n.* Pforte, *f.*

Бра́мний, *a. m. s.* Thorwächter, *m.*

Бра́мурт, *m.* Art rothe Farbe, *Зак.*

Брань, *f.* † Krieg, *m. K.*; 2) Kriegs-
macht, *f.* *Ф.* пекельні — (?)

Брандебу́ри, *pl.* Schnüre bei d.
Husarenuniform, *pl. C.*

Бра́нджа, (-жа), *f.* Branche, Art, *f.*

Брандихві́ст, -хвоста, *m.* Nie-
derträchtiger, *m.*

Бранду́шки, *pl.* білі — Milchstern,
m. (Ornithogallum umbellatum).

Бранé, *n.* das Nehmen, Greifen,
Lesen, Reissen s. Бра́ти.

Бра́нецъ, *g.* бра́нця, *m.* Recrut;
2) Kriegsgefangener, *m.*

Бранзо́лета, *f. s.* Браслét.

Бра́ник, *m. B.* Wappenträger, *m.*
(Pugaera bucephala).

Брані́ти, *s.* Ворони́ти, *L.* 89.

Бра́нка, *f.* die Kriegsgefangene;
2) Recrutirung, Assentirung, *f.*

Бра́ньскій, *a.* стáроста *R.* 2 (51)
s. Стáроста Брау́тführer, *m.*

Бра́нтка, *f.* Gewehrzündloch, *n. Пол.*

Бра́нь-трава́, *f.* Sperrkraut, *n.* (Po-
letonium coeruleum).

Бра́скіт, бра́ско́тис. Бра́скіт etc.

Браслét, *m. He.* Armsprange, *f.* Bra-
celet, *m.*

Брат, *m.* Bruder, *m.*; наш брат
unsereiner, unser Landsmann, u. Stan-
desgenosse; за пая́(е)-брат in zunaher-
tretender Vertraulichkeit; чоло́вік не
нашого брата, *Ky.* 124 nicht unsereiner;
3) брат з сестро́ю dreifarbiges Veilchen,
Stiefmütterchen, *n.* (Viola tricolor), *s.*
Бра́тки; 4) * *s.* Че́рево.

Бра́та́к, бра́та́ч, *m. s.* Друг.

Бра́та́н, -а́нецъ, (-ня), -а́нич,
-а́нок, (-нка), *m.* Brudersohn, Nefte, *m.*

Бра́танé, *n.* Verbrüderung, Freund-
schaft, *f.*

[ter, Nichte, *f.*

Бра́та́ница, -а́нка. *f.* Brudertoch-

Бра́та́ти ся, sich verbrüdern, fra-
ternisieren. [pfanne, *f.*

Бра́тва́н, *m.* бра́тва́нка, *f.* Brat-

Бра́те, *n. coll. Me.* 465 s. Брат
pl. бра́та́, бра́та́ *gen.* бра́тій, бра́тій.

Бра́те́рскій, *a. s.* Бра́тній.

Бра́те́рство, *m.* Brüderschaft, in-
nige Freundschaft, *f.*

Бра́ти, [беру, береш], *v. a. s.* Взя́ти;
nehmen, fassen, greifen, fangen; — ко-
но́плі Hanf reissen; 2) на ро́зум über-
legen, beherzigen; 3) — ся до чо́го, за
що sich an etw. machen, sich worüber
hermachen; б) кудáсь sich wohin rich-
ten, wenden, *s.* wohin begeben; *m. d. inf.*
im Begriffe sein, sich aufmachen; c) III.

I. 173 heiraten, sich vermählen; d) берé
ся в зелéне hat einen Stich ins Grüne,
zieht ins Gr.; e) нічо́ е́го не берé ся
es verfañgt bei ihm gar nichts, kann
ihm nichts anhaben; 4) берé мене охóта,
страх überkommt mich die Lust, die
Fürcht u. s. w.; f) з відки — ся woher
kommen, herrühren.

Бра́тигу́бля́чий, *a. Ky.* bruder-
mordend.

Бра́тик, бра́ті́ня, бра́тій (*d.* бра-
ті́чко), бра́тко, бра́ток, бра́тчик, бра-

тѣха, *m. s.* Брат, Brüderchen, *n.* lieber Bruder. [тичків, *a.* des Bruders.

Бр а т и н, братини *II.*. братів, братівця, *pl. coll.* Brüder, *II.*; *sing. coll.* *Kc.* 352.

Б р а т і в с т в о, *n. coll.* *K.* Brüder, *pl.* Б р а т і в ш л и в и й, *a.* wählerisch im Essen.

Б р а т і в щ и н а, *III.*. братовізна, *Зах. f.* Nachlass des Bruders, *m.* Brudersvermögen, *n.* *Лис.* [derlich.

Б р а т н і й, *a.* des Bruders; 2) бр а т о б і й, -боя, *KV.* братобійця (-товобійця), *m.* Brudermörder, *m.* *Фр. V. III.*

Б р а т о в а́, *s. a. f.* des Bruders Gattin, *f.* [mörder, *m.* *KV.*

Б р а т о г у б е д ь, -бця, *m.* Bruder-Б р а т о л ю б і є, *n.* Bruderliebe, Nächstenliebe, *f.* *III. II.* 173.

Б р а т о л ю б н и й, *a.* bruderliebend. Б р а т с т в о, *n.* братчина, *f. s.* Брацтво.

Б р а т с к и й, *a.* brüderlich; 2) з у Б р а ц т в о г е h.

Б р а т ч и к и, *pl.* (братки), *s.* Брат з сестрою, *s.* Перестріч, *B.*

Б р а т ц я (братця), *pl.* з у Брат. Б р а ц ь к а т и с я, *sich* plätschern.

Б р а ц т в о, *n.* Bruderschaft, bes. Kirchenbruderschaft, *f.*

Б р а ш е н ь, -шня, *m. s.* Брат. Б р а ч н и й, *a. † K.* Ehe-

Б р а ч н і я, *f.* Paarungszeit, Balgzeit, *f. B.* Б р е, брьє, *Фр. Пол. III.* 15 *vocat.*

з у Б р а т, = брата, *s.* Бра! бря!

Б р е в к а л о, *m. s.* Прожора, *Лис.* Б р е в к а т и, *v. a.* viel u. schnell fressen. [Wahnwitz, *m.* *Под.*

Б р е д, *m.* Delirium, *n.* Wahnsinn, Б р е д а, *f. KV.* böse Göttin des Träumens, der Träumerei.

Б р е д е н ь, (*d.* бреденьок), *m.* Art Fischernetz mit dem man watet, *Левч.*

Б р е д н і я, *s.* Бريدня.

Б р е д у́, 1 *sgl. s.* Вресті. [ник. Б р е д у л е ц ь, -лця, *m. s.* Блоцїн-

Б р е з, (без) *s.* Чрез, *Oz.* 184.

Б р е з а г а т и, *v. n.* чимось *B.* verachten. Б р е з і л і я, *f.* Brasilienholz, Fernambukholz, *n.*; 2) Brasilienspäne, *pl.* Bre-

sil, *n.* (Caesalpinia brasiliensis v. echinata). Б р е з и л ь к о в і, *pl.* Caesalpinieae.

Б р е з к у л ь к а, *s.* Брякїлка. Б р е м я, -ени, *n.* Tracht, Bürde, Last, *f.*

Б р е м е н н и й, *a.* trüchtig, schwanger. Б р е м е н н і с т ь, -ости, *f.* Trüchtigkeit, Schwangerschaft, *f.*

Б р е н д о б л и т и с я, putzsüchtig sein. Б р е н д у́ л я, (-дўша, -дўшка), *f.*

Frühlingssaffran, *m.* (Crocus vernus); 2) putzsüchtiges Weib.

Б р е н е н е, *n.* das Summen. Б р е н і ц я, Wiesenmücke, *f. B.*

I. Б р е н і т и, *v. n.* fah, reif werden; 2) sich bereifen, schimmelig werden; 3) strotzen, schwellen; prangen.

II. Б р е н і т и, *v. n.* summen. Б р е н ь к а, *f. B.* Xylota pipiens.

Б р е н ь к а т и, бренькнуги, бреньчати, *v. n.* klimpern, klingen.

Б р е н ь к а ч, *m.* klingende Münze. Б р е н ь к і т, -оту, *m.* das Klimpern, Geklimper, *n.*

Б р е н н и й, *a. † Гол.* vergänglich. Б р е с к и н о в и й, *a.* Pfirsich-

Б р е с к і н я, *f.* Pfirsich, *f.* [Holz. Б р е с к л и, *pl.* nicht ausgetrocknetes

Б р е с т і я, [брєдў, брєдєш, брєдє], *v. n.* waten, hin-eingehen (ins Wasser, dh. e. Sumpf); 2) * phantasieren, ohne Sinn reden, schwatzen.

Б р е т н а л ь, *m.* Brettnagel, *m.* Б р е у с, *m.* vierschrötiger Mensch, plumper Bengel.

Б р е х а, *s.* Брєхачка. Б р е х а т и, [брєшу, брєшєш], *v. n.*

bellend, belfern, klaffen; 2) * lügen; verleumden.

Б р е х а ч, брєхўн, брєхуняка, *Др. c.* 167 Lügner, Verleumder, *m.*

I. Б р е х а ч к а, брєхля, брєхўха, *III.* брєхўнка, *f.* Lügnerin, Verleumderin, *f.*

II. Б р е х а ч к а, *f. s.* Мброн, *B.* Б р е х е н ь к а, *f. s.* Побрєхєнька.

Б р е х і т, -оту, *m.* Gebelle, Geklāff, *n.* Б р е х л і в и й, *a.* viel bellend; 2) lügnerisch, lügenhaft, verlogen.

Б р е х л і в і с т ь, -ости, *f.* Lügnerhaftigkeit, Verlogenheit, *f.*

Б р е х н і я, *f.* Lüge; 2) Verleumdung, *f.* Б р е х у н е ц ь, -нця, *m. s.* Брєхўн; *Wein.* der Handlungscommis. [Зах.

Б р е х у н і в к а, *f.* „Lügnerdorf“, *Kc.* Б р е ц ь в і н о к, -нка, *m.* Kugelranunkel, *m.* (Trollius europaeus), *Пет.*

Б р е ш к о, *m. s.* Брєхўн.

Брид, *т.* брьдъ, *ф.* das Abscheuliche, Garstige, Schmutzige; *Н.* 171, *Мог.*; 2) Absoheu, Ekel, *т.* Canaille. *ф.* КУ. ІГ. Ф.

Брьджейй, *а.* weiss gefleckt.

Брьдѣти, *в. а.* комуьщъ щось ekelhaft machen; — ся чимьсь sich ekeln, Ekel vor etw. haben, etw. verabscheuen.

Брьдѣйй, *т.* unflätiger, garstiger Mensch. [abscheulich.]

Брьдкѣйй, *а.* garstig, hässlich; 2)

Брьдкѣсть, брьдлѣивѣсть, -ости, *ф.* Garstigkeit, Hässlichkeit; 2) Abscheulichkeit, *ф.*

Брьдлѣивий, (-днѣвий), *а.* abscheulich, ekelig; 2) der sich leicht ekelt, *Левч.*

Брьднѣя, (*д.* брьдѣнька), *ф.* Geschwätz, *н.* Plauderei, *ф.* Grillen, *пл.* lustige Unterhaltung, *Гл. б.* 76.

Брьднѣвий, *а. с.* Брьднѣвий.

Брьжа, *ф.* ein Theil des Papierdrachens; 2) *пл.* брьжи Besatz am Halse u. an den Aermeln beim Frauenhemde, *т.*

Брьженѣта, *пл. н. с.* Брьжа, *пл. 2).*

Брьжик, *т.* Wein, *д.* чѣйжик, *УІV37.*

Брьжка, *ф.* Schnalle, *ф. с.* Прѣжка.

Брьжовѣти, *в. а.* kräuseln, falten; брьжовѣти, *в. н.* gerunzelt, faltig werden (am Rande v. Tuche).

Брьжовѣтий, *а.* gekräuselt, gerüllt; -е полотнѣ ungleichmässig gewebene Leinwand. [xotes].

Брьзгун, *т.* Schützenfisch, *т.* (То-

Брьзк, брьзкъ, *т.* Spritzstrahl des Wassers, *т. К.*; 2) Fleck, *т.* — грѣзі, *Не.*

Брьзкавецъ, -вця, *т.* Spritzfisch, *т.*

Брьзкати, брьзнути, (-злати), *в. н.* spritzen, sprengen.

Брьзлелѣйна, *с.* Брусѣйна.

Брьк! *инт.* zu Брькати.

Брька, *ф.* grosse Fuhr, Lastwagen, *т.*

Брькар, *т.* Lastwagenfuhrmann, *т.*

Брькарскій, *а.* zur брька geh.

Брькати, *в. н.* muthwillig herumspringen, -laufen; * übermüthig werden, sich überheben; — ся *III. I.* 380 sich spreizen, störrisch sein.

Брьклѣвий, брькучий, *а.* störrig; *в.* Mädchen: spröde, wild, muthwillig, launig.

Брькнути, *в. н.* aufspringen.

Брькци, *пл.* Розѣгри.

Брькуча, *ф.* munteres Mädchen, *Левч.*

Брьль, (*д.* брьлик, *III. II.* 217), *т.* Hut, *т.* Hütlein, *н.* -невидѣм, *P. I.* 98 unsichtbar machender Hut, Zauberhut.

Брьла, *ф.* Klumpen, *т.* Scholle, *ф.*

Брьлѣве, *н.* grobes Gestein.

Брьлка, *ф. дим.* Klümpchen, *н.* брьлька, *С. II.* 123 Erdaufwurf, *т.*

Брьлковѣтий, *а.* derb, *Пол.*

Брьловѣтий, *а.* in Klumpen, in Schollen. [(Entimus imperialis).]

Брьлѣнтиця, *ф.* Brillantkäfer, *т.*

Брьлѣнтѣвий, *а.* Brillant-.

Брьмѣти, *в. н.* dröhnen.

Брьнѣвити, (*Ф.*) Брьнѣти *I. 2).*

Брьндзѣр, брьндзѣй, Hummel, *т.* (Bombus).

Брьндзѣти, *в. а.* Brinse machen.

Брьндзя, *ф.* Schafskäse, Schmierkäse, *т.* Brinse, *ф.* eig. u. * бѣти брьндзю in Dürftigkeit leben.

Брьндувѣти ся, *Гол. III.* 143 sich stattlich kleiden.

Брьндушка, *ф.* Брьндуля *1).*

Брьндѣк, *т.* *Пр. XII.* 453 Finanzwachmann, *т.*

Брьнѣти, *с.* Брьнѣти *II.*

Брьнтѣло, *т. с.* Брьнтѣль; 2) Glockenschlägel, *т.* [II. 447, 464 *Ог.* 90.

Брьстрий, *а. с.* Бѣстрий, *Зан.*

Брьт, *т.* Stück, Theil des Stoffes woraus die спідниця zusammengenäht wird.

Брьть, *ф.* Schärfe, Schneide, *ф.*

Брьтан, *т.* Dogge, *ф.* (Canis mast.).

Брьтва, *ф.* Rasirmesser, *н.*

Брьтвѣтник, *т.* Trollblume, *ф.*

Брьтвѣти, брьти, брьтѣти, *Ф., в. а.* rasieren.

Брьтѣнь, *Art* Пфзе.

Брьтѣкѣйй, *а.* scharf, haarscharf.

Брьцарі, *пл.* Hemdmanchetten, *пл.*

Брьцяу, *ф.* Borstenfennich, *т.* (Setaria glauca).

Брьч, *т. с.* Брьтва.

Брьчка, брьчѣйна, брьчечка, *дим.* leichter ungedeckter Reisewagen.

Брьшка, *с.* Брьжка.

Брьшкати, *в. н.* *Кв. II.* 9 *с.* Брькати sich viel ausnehmen, sich gebahren, muthwillig ausgelassen sein.

Брьвка, брьвонька, *ф. дим.* *с.* Брьва.

Брьд, *ген.* брьду, *т.* Furt, Untiefe, *ф.* Watt, *н.* [sumpfig, kothig.]

Брьднѣвий, *а.* -а дорѣга *Ваз.*

- Брінній, *a.* -á каша aus Бор II.
 Бріх, *m.* (*летк.*) *s.* Живіт.
 Бріч, *g.* брочá, *m.* — красільний
 Färberröthe, *f.* Krapp, *m.* (*Rubia tinct.*).
 Брвá, *f.* Braue, Augenbraue, *f.*
 Брвáн, брвáч, *m.* mit grossen
 Brauen. [erei, *f.*
 Брбáвар, *m.* Bräuhaus, *n.* Bierbrau-
 Брвáрник, *m.* Bierbrauer; 2)
 Brauknecht, *m.* [вар.
 Брвáрниця, брвáрня, *f.* *s.* Брб-
 Брвáтий, *a.* mit dicken Augen-
 brauen.
 Брвкб, *m.* Mensch od. Thier mit
 grossen Augenbrauen; 2) Name e. Hundes.
 Брбвник, *m.* Ragwurz, *f.* (*Orchis*);
 Insectenstendel, *m.* (*Ophrys*).
 Бродíло, *n.* Ferment, *n.* Gährungs-
 stoff, *m.* Шод. [Herumstreichen.
 Брбджене, *n.* das Herumwaten,
 Бродíти, [брбджу, брбдиш]. *v. n.*
 waten, herumwaten; 2) herumschlen-
 dern; -streichen.
 Брбдбк, брбдбчок, -чка, *m. dim. s.*
 Брід; 2) Bächlein, *n.* [bund, *m.*
 Брбдáга, *m.* Landstreicher, Vaga-
 Броіти, *v. a.* — злое Böses thun,
 Unheil stiften; — игрí Possen treiben,
 Unfug machen, scherzen. [Mühleisen, *n.*
 Брок, *m.* Stück Eisen unter dem
 Брбмка, *f.* Mittelborte in d. Lei-
 nenstückerei, *f.*
 Брбна, *f.* Waffe, *f.* ? *K. II. c. LXVIII.*
 Брбдáти, *v. a.* kneten.
 Брбнз, *f.* Bronce, *f.*
 Брбнзвій, *a.* bronce.
 Брбнзвник, *m.* Broncearbeiter, *m.*
 Брбнич, *m. B.* Mannschild, *n.* (*Androsace septentrionalis*).
 Брбня, *f.* Panzerhemd, *n.* Harnisch,
m.; 2) Rüstung, *f.* C. I. 119; 3) Pfer-
 degeschirr, *n.* Ч. III. 296.
 Брбсінка, *f.* Spore, *f.* Пол.
 Брбсíti, *v. a.* wegwerfen; ver-
 schleudern.
 Брбсквіня, *f.* *s.* Брескіня.
 Брбсня, *f.* Sporengehäuse, *n.* (spo-
 rangium), *B.*
 Брбсть, *f.* Ч. V. 509 Schössling,
 Reiser, *m.*; 2) Knospe, *f.* Пол. III. 116.
 Брбстáти (-тíti) ся Knospen trei-
 бен, Zweige bilden.
 Брбсте, *n. coll. s.* Брбсть, *pl. bes. 2).*
- Брбстбк, -тка, *m. K.* Baumstamm,
 Porst, Fruchtzweig, *m. Zak.* [nähren.
 Брбствуáти, *v. n.* sich mit брбсте
 Брбтáти, *v. a.* zügeln, zäumen, *s.*
 Набрбтáти, брбтáнка.
 Брбхáти ся, *Др. c. 3 s.* Ббвтати ся.
 Брбхнути, *v. a.* wuchtig werfen;
 — ся hinabfallen, *Py.*
 Брбч, *s.* Бріч.
 Брбчевáти, *pl.* Krapppflanzen, *pl.*
 (*Rubiaceae*).
 Брбчíti, *v. a.* färben, röthen.
 Брбчка, *f.* Ackerröthe, *f.* (*Scherardia*).
 Брбчок, -чка, *m.* Blutthierchen, *n.*
 (*Haematococcus*).
 Брбшene, *n.* Bersten, Sprossen, *n. B.*
 Бруд, *m.* Schmutz, *m.* Unreinigkeit, *f.*
 Брудíти, *v. a.* beschmutzen, be-
 sudeln.
 Брудній, *a.* schmutzig, unrein.
 Брбжмэль, *m. s.* Брусліна.
 Брбзумэнт, *m.* Possament, *n.*
 Брук, *m.* Stein-Pflaster, *m.*
 Брукáр, *m.* Pflasterer, *m.*
 Брукáти, *v. a. f.* Брудíти.
 Брбквa, брбков, *f.* Kohlrübe, Steck-
 rübe, *f.* (*Brassica oleracea napobrassica*).
 Брбкувáти, *v. a.* pflastern.
 Брбль, *m.* bewaldeter Gebirgsrücken.
 Брбнáтка, *f.* Art Erdäpfel mit
 dunkler Hülse.
 Брбнáтий, *a.* braun, rostbraun.
 Брбнáтно-сінявосірий, *a.* bräun-
 lich-schiefergrau, *Пол.* [nella vulgaris].
 Брбнэлька, *f.* Brunelle, *f.* (Pru-
 Брбнет, *m. s.* Чорнобрбвець.
 Брбнеткa, *f. s.* Чорнобрбвка.
 Брбнькa, *f. He. s.* Брбсть 2);
 Kätzchen an Pflanzen, *n. Пет.*
 Брбс, *m.* Balken, Block, *m.*; 2) Wetz-
 Schleifstein, *m.*; 3) Felsklippe, *f.*; 4)* ro-
 her ungeschlachter Bengel.
 Брбсáк, брбцáк, *m.* Brotsack, *m.*
 Бүндель, *n.* [вáти.
 Брбсáти, *v. a.* *Wgr.* 80 *s.* Паку-
 Брбсáчя, -яти, (-чáтко), *n. dim.*
s. Брбсáк. [Брбс 2).
 Брбсик, брбсбк, -скá, *m. dim. s.*
 Брбсíti, брбсувáти, *v. a.* wetzen,
 schleifen, schärfen; 2) *Kv. II.* 46 essen.
 Брбслéня, *f.* das Wasser un-
 ter dem Wetzsteine (in d. Schleifma-
 schine); 2) *s.* Брусліна.

Бруслик, *т.* брусле, *н.* Brustlatz, *т.* armellose Leibjacke, Weste, *ф.*

Бруслина, бруслевина, *ф.* Spindelbaum, *т.* Pfaffenhütlein, *н.* (Evonymus europaeus u. verrucosus).

Бруслиничик, *т.* В Hуronomeuta evonymella. [Брусничка.

Бруснакй, *пл.* Aepfel Früchte der

Бруснатий, *а.* *Не. Пр.* XI. 168 -а борода wie е. брус 1)aussehend, struppig.

Брусничка, *ф.* Art Apfelbaum mit süssen Früchten. [ник.

Брусничя, *ф.* борівка — с. Голба-

Брусовати, *в.* а. дерево das Holzmaterial bezimmern, behauen, *Нем.*; 2) с. Брусити. [roh, bengelhaft, grob.

Брусоватий, *а.* ungeschlachtet,

Брустурник, *т.* Art Pflze; (Blatt der Tabakspflanze, *н.* *Gr.* 17).

Бруховещина, *ф.* Zeit u. Geschichte des гетьман Бруховецкий, *К.*

Бручйха, *ф.* *N. e.* Berges.

Брушляк, *т.* с. Бруслик.

Брухатий, *а.* *gr.* grossbäuchig.

Брухатки, *пл.* В. Bauchpilze, Balgpilze, *пл.* (Gasteromycetes). [Днистер.

Бряжка, *ф.* rechter Nebenfl. des

Брязкало, *н.* Klapper zum Rasseln, *ф.*; 2) Thürhammer, *т.*

Брякйти, *пл.* *К. I.* 178 Schellen, *пл.*

Брякйлка, *ф.* бряккотало, *н.* Schelle, Klingel, *ф.* Schellenglocklein, *н.*

Брякотине, *н.* с. Брякит.

Брякун, *т.* *Кч.* 68 der klingt, klirrt, rasselt. [rende Geissel.

Брякутка, *ф.* *Ч. III.* 112 schwir-

Брянути, *в.* а. *P. I.* 34 stark schlagen; 2) с. Брянути; 3) klirren, *М. I.* 108,

Бряулець, *т.* с. Бредулець, *Лет.*

Бряк, *т.* Geklirr, *н.* Klang, *т.*

Брякйня, орябина-, *ф.* Els-Vogelbeere, *ф.* Elsbeerbaum, *т.* (Sorbus torm.).

Бряма, *ф.* с. Бряма, *Кч.* 5.

Брямка, *ф.* *Зан. I.* 345 Rundung, Zarge bei der Бандура 1).

Брянщина, *ф.* *К. I.* 56 = Браничина Epoche der Theilungen Polens, wann am rechten Dnieperufer das Geschlecht der Branicki eine bedeutende Rolle spielte, *АД. II.* 32. [с. Добсьвіт.

Бряк, *т.* Glanz, Schimmer, *т.* *У.*

Брякит, -оту, *т.* Gerassel, Geklirr, *н.*

Бряскотати, *в.* *н.* rasseln, klirren.

Брячка, *ф.* с. Спряжка.

Бряцати, (браса-). *в.* *н.* klirren, rasseln, rauschen, *Ваз. МIII.* [klinge, *ф.*

Бряцот, *т.* Schwert, *н.* *Кч.* Schwert-

Буба, (*д.* бубка). *ф.* kleine Verwundung, Verletzung, kleiner Schmerz; на-трафити комусь на бубку *У.* jmds schwache Seite herausfühlen; 2) kleines Geschwür.

Бубар, бубарчук, *т.* с. Байструк.

Бубати, *в.* *н.* schmerzen (Kinderspr.).

Бубачка, *ф.* Geschwür, *н.*

Бубен, -бна, *т.* с. Бубон; 2) der kleine Junge, Knirps, *т.* [melschläger, *т.*

Бубенак, *т.* *Гол.* III. 124 Trom-

Бубенець, *н.* *ця,* *т.* Trommelchen, *н.* Schelle, *ф.* *М. II.* 190.

Бублейниця, бублейниця, *ф.* Semmelverkäuferin, *ф.* [ниця sein.

Бублейничати, *в.* *н.* бублей-

Бублик, *т.* mit Fett eingemachter Bretzel, Kipfel, Semmel, *т.*

Бубликовий, бублишний, *а.* zum бублик geh. [ciscus rutilus).

Бублиця, *ф.* Art Weissfisch (Leu-

Бубник, *т.* Wiedehopf, *т.* с. Вудвуд.

Бубнити, *в.* а. trommeln.

Бубнова гора, *Н. e.* Berges.

Бубнявити, *в.* а. näseln.

Бубнявити, *в.* *н.* an- aufschwellen, gequell werden. [len, *Б.*

Бубнястий, *а.* voll, aufgeschwol-

Бубовник, *т.* Klappertopf, klingender Hans (Rhinanthus major).

Бубок, -бка, *т.* *Н. e.* Berges.

Бубкало, *т.* с. Бубник.

Бубон, -бна, *т.* Trommel, Pauke, *ф.* „славні бубни за горами“ wer weit herkommt, hat gut lügen.

Бубонний, *а.* Trommel-, -а їма с. Бубонниця. [melhöhle, *ф.*

Бубонниця, *ф.* Paukenhöhle, Trom-

Бубонити, *в.* а. trommeln; 2) undeutlich, dumpf himurmeln.

Буботати, *в.* *н.* *В. с.* Бубонити 2).

Бубурити, *в.* а. 2) -ся с. Бурити.

Бубух! *int.* vom jähen Sturz.

Був, *praeterit. sgl.* von Бути, (бу, беш, бе, бем(ь). бете, бут = бұду etc. *Оз.* 148); бувá, *Оз.* (61) *V.* 21 с. Буде; може бувá зайдете до церкви vielleicht geschieht's, dass —; 2) = бувáе

von Бувати; бувайте, будьте здорові!
seid, bleibt gesund, lebt wohl!

Буваль, *f. s.* Бувальщина.

Бувала, *f. Иг.* 58 s. Булава.

Бувалець, -льця, *m. s.* Бувалий.

Бувалий, *a.* der lange gelebt u.
in der Welt sich viel herumgeschaut hat,
dah.: erfahren, weltkundig.

Бувальці, бувальці, *C. I.* 131 *pl.*
бувати в бувальцях vielgeist sein u.
dah. reiche Erfahrung haben.

Бувало, *було, neutr. praeter. v.*
Бувати, es geschah oft; 2) ehemals,
vormals, *Ог.* 204, 3. [klugheit, *f.*

Бувалость, *f.* Vielgeisttheit, Welt-
Бувальщина, *f.* Vergangenheit;
2) Geschichte, *f.*; 3) wahre Begebenheit,
III. I. 328 *vgl.* Биліця, *He.*

Буваніти, *v. n. s.* Бовваніти.

Бувати, *v. n.* oft sein, geschehen, sich
zutragen, vorkommen; у коро́ з jmdm
oft zum Besuch kommen; 2) s. Бути.

Буван, *m. Py.* Altar, *n. II. p.* V. 100.

Буг, *m.* rechts. Nebenfl. der Weichsel.

Бу́га, *бу́га, m. s.* Буга́й; 2) с. Пла́кса.

Буга́й, *m.* Stier, Zuchtstier, Stamm-
ochs, *m.*; 2) Rohrdommel, *f.* Moorochse,
m. (*Ardea*, [*Botaurus*] *stellaris*); 3) Art
Kinderspiel s. Вовчок.

Бугайнік, *m. s.* Королиця, ко-
ролька (Pflze). [s. Буга́й.

Буга́ло, *m.* огнєний, *Ч. I.* 1, 92

Бу́гаш, *m.* wüster Wald, (*Ф.*).

Бу́гиль, *бугіла, f.* Kuhpetersilie,
f. (*Anthriscus silvestris*).

Бугі́р, -го́ру, *m. Фр.* Sturmwind, *m.*;
2) Hügel, *m. Ко.* 242.

Бугла́в, *m. B. s.* Боліголов.

Буго́вий, *a. K.* des Flusses Буг.

Бугорча́тка, *f.* Tuberculosis, Lun-
gensucht, *f.* [га́й (*Ardea stellaris*).

Бу́гу, *int.* vom Geschrei des Бу-

Бугу́н, *s.* Бору́н.

Бу́да, *f.* Bude, Hütte; Pottasche-
hütte, *f.*; 2) Halbverdeck auf einem
Wagen, *n.*

Буда́ра, *f.* Flussbarke, *f.* Kahn, *m.*

Буда́ра́жити, *v. a. K. I.* 178 Bar-
ken, Kähne ausrüsten.

Бу́дденъ, *gen.* бу́дня, *m.* Werkel-
tag, *m. s.* Бу́дний, *pl.* бу́дні, *C. II.* 30.

Буджені́на, (-ні́ця), *f. s.* Бу-
жені́на.

Будже́нка, *f.* (einjährige) kleine
geräucherte Zwiebel.

Буджу́лів, *m.* Gefäß für die Salz-

Будз, *m. s.* Бундз 1). [sohle, *n.*

Буді́льник, *m.* Wecker, *m. Кл.*

Буді́ло, *n. У.* Triebfeder, *f.* Reiz-
mittel, *n.* [d. Raths.) *III. ſ.*

Буді́мір, *m.* Name d. Hahnes (in

Будинко́вий, *a.* des Gebäudes.

Буді́нок, -нка, (*d.* буді́ночок),
m. Gebäude; 2) Haus, *n.*

Буді́тельний, *a.* erregend, *B.*

I. Буді́ти, *v. a.* wecken, aufwek-
ken; erregen. [chern.

II. Буді́ти, *v. a. s.* Вуді́ти, гäu-

Бу́дище, *n.* Ort wo eine Бу́да
(Pottaschehütte) gestanden, *m.*; 2) Бу-
до́ва, *Левч.*

Буді́вля, *f. s.* Будова.

Буді́вний, *a.* Bau-

Буді́вничий, *a. s. m.* Baumeister, *m.*

Бу́дка, *f. dim.* s. Бу́да; 2) Jahr-
marktsbude, Krambude, *f.*; 3) Wächter-
haus (bei d. Eisenbahn); 4) gedeckter
Passagierwagen. [Бу́дка, bes. 4).

Будка́р, *m.* Eigenthümer einer

Бу́дько́, *m. H.* 110 der zu lange
wo aufbleibt, verweilt, der viel in der
Welt sich herumgetrieben hat u. viel von
sich spricht; 2) der Vielgeiste, Er-
fahrene, *C.*

Бу́дь-коли, *adv.* wann immer.

Будь-ку́да, *adv.* wo und wie im-
mer, *У.* [so gütig.

Будь-ла́ска, habe die Güte, sei

Бу́длі-де, *adv. He. Пр.* XII. 415
wo immer.

Будля́че, *n. coll.* Disteln, *pl.*

Бу́дний, *a.* — день gewöhnlicher
Arbeitstag, Werkeltag s. Бу́дденъ.

Бу́днік, *m.* Bewohner einer Бу́да;
2) Wächter; 3) Pottaschesieder, *m.*

Будова́, *f.* Bauwerk, Gebäude, *n.*;

2) Bau, *m.* Bauart, Baulichkeit, *f.* [*Пол.*

Будове́ць, -вця́, *m.* Baumaterial, *n.*

Будовнік, будовні́чий, *m.* Bau-
meister, Baukünstler, *m.*

Бу́дра, *f. s.* Розхі́дник, (*Glechoma*).

Бу́дьсім, *Ос.* (61) VII. 119 s. Бу́-
цім *Ос.* 200. [Ос. 200.

Бу́дьто, *conj.* als ob, wie wenn, als.

Будува́ти, *v. a.* bauen, einen Bau
ausführen.

Буду́лка, *f.* Fass, *n.* Gr. 17.
 Буду́чина, буду́чність, -ости, *f.*
 Zukunft, *f.* [ГШ. *a.* künftig.
 Буду́чий, буду́щий, буду́чний,
 Бу́есть, *f.* II. бу́ество, бу́йство,
n. КУ. trotziger Muth, Uebermuth, *m.*
 Vermessenheit, *f.*
 Бужа́нн, *m. pl.* Бужа́не Einwohner
 vom Flusse Буг. [fließen.
 Бужбо́нн, *v. n.* geräuschvoll
 Буждега́рня, *f.* grosses, unför-
 miges Gebäude.
 Буже́нн, -я́ця, *f.* geräuchertes
 Schweinefleisch, *n.* Пом. III. 99.
 Бу́за, *f.* Getränk aus Wasser u. Mehl,
n.; 2) Bodensatz, *m.*
 Бу́зьдереве, *s.* Дя́вдереве.
 Буздилáн, *m.* Streitkolben, *m.*
 Бу́зимок, -мка, *m.* He. junger
 einmal überwinterter Stier; 2) noch nicht
 überwinterter Kalb, (*B.*)
 Бузи́на, *f. s.* Базна́, боз. [Бузина́.
 Бузи́ний, бузи́новий, *a.* aus, von
 Бузи́нник, *m.* säuerliches Getränk
 aus Hollunderbeeren. [den.
 Буви́рувати, *v. a.* Knaben schäu-
 Бу́зівок, -вка, *m. s.* Бу́зимок.
 Бу́зьків, *a.* Storch; — о́гень Кус-
 куксblume, *f.* (Lychnis flos cuculi).
 Бу́зько, *m. s.* Бу́жок.
 Бузко́вий, *a.* Flieder-, *M.*
 Бузи́к, *m. s.* Базні́к. [на́ geh.
 Бузи́чий, *a.* zu бузи́к, бузи́-
 Бузо́вати, *v. a.* schelten; 2) prü-
 гeln, *Пет.*
 Бузо́вр, бусові́р, *m. s.* Ungläu-
 biger, Ketzler, *m.* [lose; *s.* Бузо́вр.
 Бузо́врка, *f.* Кс. II. 111 die Ruch-
 Бузо́вровий, (-рекий), *a. s.* Бі-
 сурма́нський. [losigkeit, *f.*
 Бузо́врство, *n.* Ketzerei; 2) Ruch-
 Бузо́к, -зка, *m.* Fliederstrauch, *m.*
 Бу́жок, -зька, *m.* Storch, *m.* (Ci-
 conia alba).
 Бузу́в-, *s.* Бузов-.
 Бузу́н, *m.* Salz aus Salzseen, *n.* Пет.
 Бу́зя, -я́ти, *n.* junges Störchlein.
 Буй, † Пом. III. 38 *s.* Бу́й, бу́й-
 ний; буй-голова́, *m.* III. II. 102 tapfe-
 rer Kämpfer. [Büffel, *m.* (Bos bubalus).
 Бу́йвал, бу́йвіл, -ола́, бу́йвол, *m.*
 Бу́йвалня, (-ля́ця), *f.* Büffel-
 weibchen, *n.*

Буйво́лин, *a.* des Büffels, *C.* [sen.
 Бу́й, *a.* † Кс. 130 thöricht, ausgelas-
 Буйко́б, *m.* Name des Hundes.
 Бу́йло, *m. s.* Бу́йвал.
 Буйни́й, *a.* üppig, üppig empor-
 schiessend; 2) geil, ausschweifend; 3)
 übermüthig; 4) von „fetten“ grösseren
 Lettern, *K.* [wind, *m.*
 Буйни́стер, (-не́стер), *m.* V. Nord-
 Бу́йність, -ости, *f.* Uppigkeit,
 Geilheit, *f.*; 2) Uebermuth, *m.*; 3) Aus-
 gelassenheit, *f.* [den, *См.*
 Буйни́ти, *v. n.* heftiger, stärker wer-
 Бу́йсый, *a.* stolzend von
 Kraft, *КУ.*
 Бу́йрян, *m.* Ф. *s.* Бу́рян. [м.
 Бу́йтур, *m.* К. wilder Stier, Auerochs,
 Бук, *m.* Buche, Rothbuche, *f.* (Fa-
 gus silvatica); 2) Knüttel, Stock; *gew.*
pl. Prügel, Stockstreiche, *pl. m.*
 Бу́ка, *f.* (бу́лка), 30 Klafter des
 Strohgeflechtes für Hüte in Form des
 länglichen Semmels aufgewunden.
 Бука́та, (*d.* бука́тка), *f.* Stück, *n.*
 Schnitt, *m.* (des Brodes).
 Бука́шка, *f.* Blattlauskafer, *m.* Ку.
 Бу́ква, *f.* Buchstabe, *m.*; 2) *coll.*
 Samen der Buche, Bucheckern.
 Бука́льний, *a.* buchstäblich, von
 Wort zu Wort.
 Бука́р, *m.* ABC-Buch, *n.* Fibel, *f.*
 Бука́рний, *a.* zum бука́р geh.
 Бука́вний, *a.* ви́раз Buchsta-
 бен-, algebraischer Ausdruck.
 Бу́квиця, *f.* Zehrkrant, *n.* (Beto-
 nica officinalis); 2) — біла Schlüssel-
 blume, *f.* (Primula).
 Бу́кель, *m.* He. *s.* Пу́кель.
 Бу́ки, *pl.* Name des Buchst. Б (6).
 Буки́вка, *f.* Buchfink, *m.* (Fringilla
 coelebs). [Harpusia fagi).
 Буки́вний, *f.* Buchenspinner, *m.*
 Бука́к, *m.* Krug, *m.*
 Бука́я, *f.* Га. I. 107 Гол. III. 685 ?
 Буко́вий, *a.* Buchen-; -а щітка
s. Ішовець к. [Buchenbaume.
 Буко́вний, *a.* Ч. III. 459 vom
 Буко́вець, -вця, *N.* mehrerer Berge.
 Буко́вина, *f.* Buche, *f.*; 2) Bu-
 chenhein, *m.*; 3) Land: Bukowine, *f.*;
 4) *N. e.* Berge. [Einwohner v. Bukowina.
 Буко́винець, -ця́, *d.* -винчик),
 Буко́вник, *m. s.* Буко́вина 2).

Буколічний, *a.* bukolisch, idyllisch.
Букорія, *f.* weibl. Riemengürtel an den Enden mit angenäheten Nägeln.

Букът, *m.* s. Борѣк.

Букш, *m.* Räderbüchse, *f.* Stossring am Wagenrade, *m.* [Räder versehen.

Букшувати, *v. a.* mit Büchsen die Букшпан, *m.* — всезелений Buchsbaum, *m.* (*Buxus sempervirens*).

Букшпанбвий, *a.* aus Buchsbaum.
Букштѣлі, *pl.* Bogengestell, Bogengerüst, *n.* [herrnstab, *m.*

Булава, *f.* Stab, *m.* Keule, *f.* Feld-Булавенний, *a. m. s.* Keulenschwinger, *m.* *Py.* [Шпилька.

Булавка, *f.* *dim.* s. Булава; 2) s.

Булавний, *a.* Stab. [(Clavicornia).

Булавникі, *pl.* Keulenhörnige, *pl.*

Булавний, *a.* falb, fahl.

Булат, *m.* Stahl, *C. II.* 255; *Schwert, *n.*

Булатка, *f.* блідна blasser Kopfständel, (*Cephalanthera pallens*).

Булатний, булатовий, *a.* stählern.

Булахівка, *f.* *Зан. В. I.* 17 Gasse, *f.* Gau, *m.?* [*f.* Erdäpfel, *m.*

Бульба, бульбега, бұля, *f.* Kartoffel,

Бульбанька, бульбашка, *f.* Wasserblase, *f. C. I.* 103 Glasbläschen, *n.* *Шол.*

Бульбиско, *n. s.* Бараблisko.

Бульбұки, (-бұчки), *pl. e.* Pflanzenart. [chen, plätschern.

Бульбұлькати, *v. n.* Blasen ма-

Бульбянік, *m.* Tottenkopf, *m.* (*Ache-rontia Atropos*).

Бульбянка, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*; 2)

Kartoffelstengel, *pl.*; 3) Winterzwiebel, *m.*

Бульвінка, *f.* s. Бараблiska, *B.*

Бульвонсний, *a.* *B.* knollentragend.

Бульвіниця, *f.* s. Бұльбиско.

Буддїмок, -мка, *m.* kurzes Ge- wehr, Stutzgewehr, *n.* *Шї.*

Бұльдок, *m.* Bullenbeisser, *m.*; 2) *pl.* Art stumpfende Stiefel.

Булїжник, *m.* Kieselschiefer, *m.* *Вол.*

Бұлка, *f.* Semmel, *f.* Weissbrod, *n.*

Бұлька, *f.* Blase, *f.* Bläschen, *n.*

Бұлькнути, *v. a.* herausplatzen (im Reden).

Булькотїти, *v. n.* dh. das Springen der Blasen ein Geräusch verursachen,

Бульбан, s. Бовван. [brodeln.

Бұлочка, *f.* *dim.* s. Бұлка.

Бум! бум! *int.* bum!

Малоруско-німецкий Словар.

Бумага, *f. gr.* Papier, *n.*; 2) Schriftstück, *n.*

Бумажка, *f. dim.* s. Бумага; 2) Pa- pierrubel, *m.*; glatte Stelle bei бильце.

Бумажний, *a.* papiieren; 2) aus feiner Leinwand.

Бумкати, *v. n.* klimpern.

Бұнда, *f.* Oberkleid aus grobem Tuch, *n.*; 2) kurzes Pelzkleid.

Бунджұлів, *m.* lange Pfeife ohne Bodenansatz, u. ohne Löcher.

Бундз, süsslich schmeckender Schafs- käse, woraus Brinse gemacht wird; 2) kurz geschorener Knabe.

Бундјжити (-дјчи-) ся, sich stolz spreizen, s. geberden.

Бундјжний, бундјчний, *a.* von Stolz aufgeblasen, hoffärtig.

Бунїти, *v. n.* summen, schwirren.

Бұнкош, фокос, *m. ungr.* s. Кёлев.

І. Бунт, *m.* Bund, *n.* Bündel, *n. pl.* бунти, *Зан. I.* 345 sechs gröbere Saiten der бандұра.

[Empörung, *f.*

II. Бунт, *m.* Aufruhr, Aufstand, *m.*

Бунтар, *m.* *Па.* Aufwiegler, Stören-

Бунтик, *m. dim.* s. Бунт I. [fried, *m.*

Бунтиковий, *a.* in Bündeln.

Бунтивий, *KU.*; бунтливий, *См.*;

бунтовливий, aufständisch, aufführe- risch, sich empörend, rebellisch, unruhig.

Бунтовати, aufwiegeln, zum Auf- stande bewegen; — ся, Aufruhr, Aufstand machen, sich empören.

Бунтовник, *m. IГ.* Aufwiegler, Auf- rührer, Empörer, Rebell, *m.*

Бунтовниця, *f.* Aufwieglerin, *f.*

Бунтовство, *n. s.* Бунт.

Бунчик, *m.* s. Бунт I. бунтик, *Шї.*

Бунчужний, *a. m. s.* Träger des

Бунчұк, Fahrenträger, *m.*

Бунчұк, *m.* der Rossschweif als Kriegs- fahne, *Шї.*; 2) s. Зух; 3) s. Урвїтель.

Бунчуковенко, *m.* Sohn des Бун- чуківий товариш.

Бунчуківий, *a.* — товариш, Stabs- officier, Gardeofficier, *m.* *Шї.*

Буняк, *m.* Summer, *m.* Hummel, *f.* (*Bom-*

Буняс, *m.* Баняс, *KU.* [bus).

I. Бұра, *f.* s. Бұря.

II. Бұра, *f.* s. Бұрда II. 2).

Бурак, (-ряк), *m.* rothe Rübe; на догад буряків anspielend, das Gespräch hinlenkend, *Кв. II.* 20.

Бураковій, *a.* aus rother Rübe.
 Бурачине, *n. coll.* Rübenblätter, *pl.*
 Бурачинка, *f. s.* Бураковій борщ.
 Бурачкій, *pl.* Rübenspeise, *f.*; 2) Art
 rother Aepfel.

Бурачковиј, *a.* dunkelroth.

Бурачник, *m.* Borretsch, *m.* (Borrago officinalis).

Бурачок, -чка, *m. dim. s.* Бурак.

Бурбулянка, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*

Бурва, *f. s.* Борва, *Шѣ.*

Бург, бургъ *pl. Ос.* (62) VIII. 30?

Бург, бургувати, *s.* Борг etc.

Буріш, *m. s.* Буркът.

I. Бурда, *f.* schlechtes Getränk, Jauche, *f.* schlechte Speise; 2) Art Knabenspiel, Matsch (Kartenspiel), *Ием.*

II. Бурда, *f.* Händel, Streiche, *pl.* выправляти —; 2) Verweis, *m.* Rüge, Schwähung, *f.*; 3) *m.* Händelmacher, *m. Ием.*

Бурдэй, бурдэй, *m.* Zigeunerzelt, *n.* Erdhütte, *f.* *ГШ.*; 2) *s.* Бурдель.

Бурдэйка, *f.* die Prostituirte.

Бурдель, *m.* Bordell, *n.*

Бурдѳг, *s.* Бордѳг.

Буревістник, *m.* Sturmschwalbe, *f.* vogel, *m.* (Thalassidroma, Procellaria).

Бурей, *m.* Sturmwind, *m. Кв.* II. 151.

Бурѳки, *pl.* Mehltäschchen in Rindfett gebacken, *pl.*

Бурій, *a.* graubraun.

Бурітель, *m.* Ruhestörer, Aufwieglер; 2) Zerstörer, *m.*

Бурити, *v. a.* verwirren, stören; zerstören; 2) empören, aufrühren, aufwiegeln; — ся ungestüm, aufrührerisch werden, sich empören; кров — wallt; напикток — gährt, arbeitet.

Буріч, *m.* Bärenfenchel, *m.* (Meum Mutellina) *B.*

Бурішка, бурочка, *f. s.* Бўльба.

Бурішкати, *v. a.* *Ф.* mit Mühe, wider Willen etw. hintfragen. [chen, *m.*

Бурішяник, *m.* Kartoffelku-

Буріще, *n. aug.* grosser Sturm.

Буріник, *m.* буріниця, *f.* Heckenbraunelle, *f.* (Accentor modularis u. Sylvia). [braun werden.

Буріти, *v. n.* braun schimmern, graubruk, *m. s.* Брук; на бурку сидіти ohne Anstellung bleiben, brodlos sein.

I. Бўрка, *f.* kurzes Kleid aus grober Wolle, Filzmantel, *m.*; 2) Art Kaputze.

II. Бўрка, *f. s.* Мандибўрка.

Буркалі, *pl.* glotzende Augen.

Бўркати, *v. a.* schütteln, rütteln; 2) *s.* Буркотіти.

Бўркнути, *v. a.* mürrisch, barsch im heftigen Tone antworten, *He.*; 2) loschiessen.

I. Бурковати, *s.* Бруквати.

II. Бурковати, *v. n. К.* mit gedämpfter Stimme mit Anderen sprechen.

Бурковина, *f. Ме.* 82 *К.* II. 246 *s.* Бўрка I.

Буркотіти, (-отати), *v. n.* aufbrausen, moussiren, *B.*; 2) murren, schnurren.

Буркотлівий, *a.* viel girend.

Буркотня, *f.* Gemurmel, Geplarr, *n.*

Буркўк! *int.* vom Giren der Tauben.

I. Буркўн, *m.* unwillig girender Tauber; Holztaube, *f.* (Columba oenas); 2) Murrkopf, *m.*

II. Буркўн, *m.* — окладник Honigklee, Steinklee, *m.* (Melilotus officinalis); 2) — зіле Käseklee, *m.* Siebengezeit, *n.* (M. coerulea). [II. 2).

I. Буркуніна, *f. Л.* 93 *s.* Буркўн

II. Буркуніна, *f. s.* Бурковина.

Буркўт, *m.* Sprudel, Sauerbrunn, *m.*

Буркотвий, *a.* vom буркўт. [*Ием.*

Буркўтати, буркотіти, *v. a.* giren (v. Tauben); 2) brausen, kochen, brodeln, sprudeln, *C.* [Буркўн I. (?)

Буркўтонець, -ниця, *m. Н.* 290 *s.*

Буркўха, *f.* mürrisches Weib, Zänkerin, *f. Мз.* II. 291.

I. Бурлак, *m. s.* Борлак.

II. Бурлак, (-ака), *m.* obdachloser geringer Mensch; 2) Tagelöhner, *m.*; 3) Landstreicher; Wegelagerer, *m.*

Бурлакувати, бурлачити, *v. n.* als Бурлак leben.

Бурлацкий, *a.* des Бурлак.

Бурлацтво, *n.* obdachloses, unachtsames Leben; 2) *coll. pl.* v. Бурлак.

Бурлачка, *f.* alleinstehende, obdachl. Frauenperson; 2) Landstreicherin, *f. He.*

Бурлівий, *a. s.* Бурній. [літи.

Бурлідіти, *v. n. Ч.* II. 249 *s.* Бур-

Бурлії, *m. Кч.* 311 Raufbold, Renom-

mist, *m.*

Бурліти, *v. a.* brausen, tosen, (v. Sturmwind) *Кв.*; 2) wühlen, *К.*; 3) spruken, *Фр.*

Бурляк, *m.* -ом літи *Ф. He.* (65), 199.

Бурма, *f.* Revolution, *f.* Aufruhr, *m.* *Пис.*
 Бурма́к, бурмі́й, *m.* Revolutionär, *m.*
 Бурмі́ло, Brummbär, Tölpel. [*Пис.*
 Бурмбеси́тєя, *v. n.* schmallen.
 Бурмота́ти, -іти, murmeln; murren.
 Бурні́й, *a.* stürmisch, ungestüm, ge-
 waltig, heftig; — дух *K.* Sturmwind, *m.*
 Бурну́е, *m.* III. II. 216 Art Oberkleid.
 I. Бурса́, *f. s.* Бұра, бұрда II. 2).
 II. Бурса́, *f.* Erziehungsanstalt für
 arme Schüler, *f.* [gling einer Бұра II.
 Бурса́к, *m.* бурсаченá, -áти, *n.* Zö-
 Бурса́цкий, бурсовій, *a.* zur Бұра
 II. geh.; 2) scholastisch.
 Бурса́цтво, *n. coll.* Zöglinge einer
 Lehranstalt, einer Бұра II. III. I. 225.
 Бурт, *m.* P. I. 29 III. II. 44 Haufen,
 Erdhaufen, *m.* Vorwerk, *n.* За́к; 2) *s.* Брус,
 Seitenbrett, *n.*; 3) Bord, *m.*; 4) *pl.* бұрти
 Salpeterhütte, -siederei, *f.*
 I. Бурта́, *f. Oc.* (61) VI. 38 Abthei-
 lung der Колядників.
 II. Бурта́, *f.* Wasserstrudel, *m.*
 Бурти́сь! *int.* vom geräuschvollen
 Hinstürzen, *Шд.*
 Бурти́ти, *v. n.* sprudeln, fluten.
 Буртува́ти, *v. a.* wühlen.
 Бурту́лька, бурту́льба́шка, *f.* Eiszar-
 fen, *m.* Klümpchen, Bläschen, *n.* — білко-
 вата куліста, *Фр.* Eiweissklümpchen, *n.*
 Бурту́н, *m.* Welle, Woge, Brandung,
 Brandwelle, *f.* *Др.* с. 289. За́к.
 Бурту́ндук, *m.* Sichelklee, *m.* deut-
 sche Luzerne (Medicago falcata).
 Бурту́нка, *f.* лю́лька-аус wellenähn-
 lich fladerhafter Baumwurzel gedrechselt.
 Бурх, *m. K.* = Петербурх (-бург).
 Бурхані́на, *f. s.* Бұря, *Ст.*
 Бурха́ти, *v. n.* III. sprudeln, fluten.
 Бурха́вий, *a.* *Ру.* *s.* Бура́вий,
 бурній.
 Бурхове́ць, -вця, *m. K.* Einwohner
 des Бурх (= Петербурх). [(=на бұрку).
 Бурхове́й, *a. H.* 201 *s.* Буркове́й
 Бурча́к, (*d.* бурчачок), *m. H.* 268 *s.*
 Бұрку́т; 2) reissender Bach, *Лев.* III.
 Бурча́ло, *n.* Brechfliege, *f.* (Musca
 vomitoria).
 Бурча́ти, *v. n.* murren; murmeln.
 Бурчи́муха *f.* Biesfliege, *f.* (Oestrus).
 Бурчи́н, *m. Ч.* V. 884. 885. ?
 Буршти́н, *m.* Bernstein, *m.*
 Буршти́нка, *f.* Cigarrenspitze aus

Bernstein, *f.* [gewitter, *n.*
 Бұря́, *f.* Sturm, Sturmwind, *m.* Sturm-
 Бұря́н, *m.* буряніна, *f. P.* I. 208
 Unkraut, *n.* *Пом.* III. 89.
 Буряні́ти, буряновáти, *v. n.* ver-
 wildern (*v.* Pflanzen), *Гол.* I. 197, mit Un-
 kraut verwachsen.
 Буряні́к, *m.* Art kleiner Bären,
 der von Beeren lebt. [verwachsen.
 Бурянува́тий, *a. K.* mit Unkraut
 Бусе́ль, -ся, бусько, *m.* Storch, *m.*
 Бусь! *int. v.* Fallen; bauz!
 Бу́льки, *pl.* schierlingsblättriger Rei-
 herschnabel, (Erodium cicutarum).
 Бу́сти, *v. a. s.* Босій.
 I. Бут, *m.* rothe Rübe (Beta vulgaris);
 2) Blattgemüse, *f.* *Пет.* [Пет.
 II. Бут, *m.* Schutt, *n.* Brechsteine, *pl.*
 Буть, *v. n. s.* Бўти.
 Бута́, *f.* Stolz, Hochmuth, Uibermuth,
m. Anmassung, *f.* Muthwille, *m.*
 I. Бута́ти, *v. n. s.* Бу́яти. [len.
 II. Бута́ти, *v. n.* „Буті“ (бутив) spie-
 Бутві́на, *f.* бутвіне, *n.* Blätter der
 rothen Rübe, *pl.* *He.* Weisskohl, *m.*
 Бутві́не, *n.* Vermoderung, *f.* *Пол.*
 Бутві́ти, *v. n.* faulen, modern.
 Бутво́ра, *f.* *Пу.* wüstes Gebahren,
 Verbissenheit, *f.*
 Буте́, *n. T.* das Sein, Dasein, *n.*
 Existenz, *f.*; 2) Anwesenheit, *f.* *Лев.*
 Буте́й, (*d.* буте́ць), *m.* Schafhirt, *m.*
 Буте́йти, *v. a.* Schafe mischen.
 Бу́тель, -тя, *m.* grosse Flasche.
 Буте́лька, Bouteille, Flasche, *f.*
 Буте́лькови́й, *a.* Flaschen-
 Буте́я, *f.* Schafherde, *f.*; 2) 10 od.
 mehr Stück Rindvieh.
 Буті́, *pl.* Art Knabenspiel.
 Бу́ти, [бу́ти], *v. n.* (*sgl.* був; *pl.* бу́ли:
 war, waren) sein, werden, existieren,
 leben, fristen, bleiben; — *з* ким на ре-
 чях Unterredung haben; она́ бу́ла *з* ним
 sie war ihm willfährig; неха́й бу́де як
 бувáло soll bleiben beim Alten; бу́де
 (бува́) vielleicht, es trifft sich, dass —;
 б) бу́де wird genug sein.
 Буті́н, *m.* буті́на, *f.* dicker abge-
 schälter Baumstamm; 2) Waldpartie, *f.*
 Holzschlag, *m.* [Holzschlag, *m.*
 Буті́на́р, буті́нник, *m.* Arbeiter im
 Буті́нок, -нка, (*d.* буті́ночок), *m.*
 Halbstiefel, *m.*

Бутирине, *n.* Schutt, *m.* с. Хмиз, *Plc.* Gerümpel, *n.* III ъ.
 Бутити, *v. a.* Grund aus Steinen legen, *Plm.* [benspiel Буті.
 Бутівка, *f.* dünner Stab beim Кна-
 Бутіль, *f.* Moder, *m.* Verwesung, *f.*
 Бутити, *s.* Бутвіти; 2) sieden, bro-
 deln; gähren; 3) *ausgelassen sein.
 Бутлінка, *f.* Flaschenmonade, *f.* В.
 Бутля, *f.* с. Бутель.
 Бутній, *a.* ausgelassen, muthwillig,
 trotzig, keck, stolz.
 Бутність, -ости, *f.* Ausgelassen-
 heit, *f.* Muthwille, Trotz, *m.* kecker, un-
 бändigер Sinn, Uebermuth, *m.*
 Буток, -тка, *m.* Ф. Leben, Fristen, *n.*
 Бутора, бутра, *f.* С. II. 162 Reise-
 герäck, *n.* Speisevorrath, *n.* *Plm.*
 Буторине, *n. coll.* с. Бутора; Ein-
 richtungsstücke, *pl.*
 Бутук, *s.* Ботук.
 Бутуран, *m.* Katarrh, *m.* [bringen.
 Буфалувати, *v. n.* Unwahres vor-
 Бухан, *m. aug.* с. Бохон, бохонець.
 I. Буханець, *m.* с. Бохонець.
 II. Буханець, -нця, *m.* Schlag,
 Streich auf den Rücken, *m.*
 Бухастий, *a.* bauschig.
 Бухати, бухнути, *v. n.* knallen, pla-
 tzen; 2) *v. a.* stossen, schlagen; 3) поломить
 auflodern, prasseln; 4) mit Gewalt aus-
 brechen, aussprudeln.
 Бухикати, *v. n.* keuchen.
 Бухинка, *f.* с. Бохонець; колáč.
 Бухкотити, *v. n.* vom Dröhnen der
 Trommel, *B.* [ohne Hausflur.
 Бухня, *f.* armselige (baufällige) Hütte
 Бухт, *m. gew. pl.* Pfannennudeln, *pl.*
 Бухта, *f.* Bausch, *m.* Falte, *f.*; 2)
 Fleisch- Bauchseite der Haut, *f.*
 Бухчити, *v. a.* с. Бухати.

Буцегарня, *f.* С. I. 140 Stadtwach-
 stube, *f.* Arrest, *m.*
 Буцвѣан = марабу, *m.* Marabu, *m.*
 (Ciconia Marabu). [рижкі]. *Зак.*
 Буцики, *pl.* Art Mehltäschchen (ш-
 Буцим, бұцим-то, *conj.* als ob, als
 wenn, wie wenn, gleichsam als ob, *Oz.* 200.
 Буцкати, *v. a.* с. Туцати, *Зак.*
 Буцман, *m.* буцмантій, (-аністий),
 буцмѣй, буцмѣло, *m. a.* bausbackig.
 Буцьо, *m.* in d. Kinderspr.: Apfel, *m.*;
 2) Rind, *n.* Ochс (бінью).
 Бұча, *f.* Unruhe, *f.* Tumult, *m.* An-
 fechtung, Fehde, *f.* P. II. 22; -у збѣти, під-
 няти Hader machen, Heidenlärm machen.
 Бучавіти, *v. n.* с. Бувіти.
 Бучевина, *f.* Fagine, *f.* [holz, *n.*
 Бучина, *f.* Buchenhain, *m.*; 2) Buchen-
 Бучний, *a.* с. Гучний; 2) tüchtig;
 3) с. Бутній, *Plm.* III. 38.
 Бұчок, -чка, *dim.* с. Бук, *m.* Knüt-
 tel, Stock, Prügel, *m.*; 2) kleiner Bie-
 nenstock, *Левч.*
 Бучуля, *s.* Бочуля.
 Бұш дерево, *n.* Korbweide, *f.* Gr. 17.
 Бұшля, *f.* Storch; 2) Fischreiher, *m.*
 Бушбвник, *m.* ВВ. Plünderer, *m.*
 Бушувати, *v. a.* stöbern, wählen.
 Буявіти, *v. n.* sich frei erstrecken,
 s. hinziehen, *M.* [рак, буерак, *Me.* 92.
 I. Буяк, буярок, -рка, *m.* с. Бай-
 II. Буяк, *m.* с. Бугай, *Plm.*
 Бұяне, (*d.* буянечко) *n.* Ausgelassen-
 heit, *f.* Uebermuth, *m.* Frechheit, *f.* He.
 Schwärmerei, *f.*
 Буянетувати, *v. n.* ausgelassen
 sein, Unfug treiben, Händel suchen, *He.*
 Буяти, *v. n.* üppig wachsen; wuchern;
 2) frei, ausgelassen sich herumtreiben.
 Бючиця, бючиця, *f.* Schlagader,
 Arterie, *f.* Пол.

В.

В, dritter Buchstabe [Вѣди, вѣдѣ];
 2) als gehauchter Einsatz z. В. вѣко,
 вѣвѣзъ, *Oz.* 59, 60. Daher das in die-
 sem Bereiche unter В Fehlende s. uuter
 entsprechenden reinen Vocalen; 3) zur
 Vermeidung des Hiatus, z. В. така вѣта-
 нова = т. устанѣва, *Oz.* 62.

В, [вѣ. во, вѣ], *praep.* 1) mit *d.* *Accus.*
Mi. IV. 395—402, *Oz.* 116: in, nach; а)
 von der Richtung u. vom Zwecke: в село
 піти, иди в бѣжу цѣть geh' in Gottes
 Namen; вѣбрати ся в дорѣгу auf Rei-
 sen gehen; в Делятин nach der St-
 Delatyn, *B.*; в пожиток zum Nutzen;

в примір пітї кому́ zum Beispiel, zur Nachahmung für jmdn dienen; β) von Zeit, Mass, Wert, Art u. Weise: в день, bei Tage, в сѣреду am Mittwoch, раз в рік einmal im Jahre, в рік потόму ein Jahr darauf, в той час damals, в хлѡпа (завѡльшкїй) mannshoch, в два лікті zwei Ellen, в однѡ з ним, оба в однѡ beide zusammen, zugleich; в сей (тот) час allsgleich; в брїд so viel dass man darin waten kann, в міру im rechten Masse; в-зад rückwärts; γ) bei Verben u. verbalen Subst.: вірувати (віра) в Бѡга an Gott glauben, грати (гранѣ) в картї Karten spielen, — в кѡбзу (на кѡбзі); удѡв ся в бѡтька ist dem Vater nachgeschlagen, хрестїти (у) в унїята К. I. 138 als Unirten taufen lassen, в сїдлѡ сїдлати коня́ satteln; дзвонїти в дзвѡни Glocken läuten, приїхати в гѡстї (als—); брати в друзки (zur —); итї в після (als—); пітї в опрїшкї (unter die —, zu —); вдавѡти ся в тѣгу, в розпѣку; в нѡги пѡдати (до нїг.п.) s. В-, s. V. *Mi.* IV. 402; 2) *mit d. Local. Mi.* IV. 656—661, *Og.* 116 von Ort, Zeit, Art, Weise u. Umstand: in, *vgl. V.* вї [во]. *Og.* 81, 176—177, 194—195: в рѡнці, в вѣчерї, в зѡрах mit Anbruch der Morgenröthe, в тайнї im Geheimen, в двох beide, в гѡстях als Gast; в недѣзі, в дѡбрїм здорѡвлю, в страху́; в якїх грѡшех? в якїй цїнї? zu welchem Preise? s. В-; 3) *in Zusammensetzg.:* ein., hinein- *Mi.* IV. 198.

Ваб, *m.* вабь, *f.* V. Köder, *m.* Lockspeise, Aetzung, *f.* Lockherd, *n.* *Item.*

Вабѡ, *f.* Lockung, Verlockung, Täuschung, *f.*; 2) Reiz, *m.* *Mi.* II. 46 *Ст.*

Вабѡець, -бця, вабик, *m.* Locker, Anlocker, Lockvogel, *m.*; 2) Lockspeise, *f.*; 3)

Lockpfeife, *f.* *Item.*

Вабїло, *n.* вабка, *f.* s. Вабь.

Вабїти, *v. a.* locken, anlocken, ködern, reizen. [reizend, anmuthig.

Ваблївий, вабїній, *B. a.* verlockend,

Ваблїти, *s.* Вабїти, *Пис.*

Вава-вурп! *int.* vom Girren der Taube.

I. Вѡвка, *f.* *Гр.* s. Вѡлка; 2) s. Лѡвка,

II. Вѡвка, *f.* Geschwür, *n.* [*Og.* 69.

Вѡврїти, *v. a.* verwöhnen; 2) Aergerniss haben.

Вѡврик, Вѡврѡ, *m.* s. Лѡврѡ.

Вавцїр, вавчѡр, *m.* N. e. alten Katers.

Вѡвчїти, *v. n.* miauen.

Варѡ, *f.* Wage, *f.* Hebebaum, *m.*; 2) Schwere, Last, *f.* Gewicht, *n.* у вазі стѡга schwanger werden; * Bedeutung, *f.* Belang, *m.* за велику варѡ стѡвїти щось, *S.* etw. hoch schätzen; 3) Rück-sicht, Schonung, *f.* Rückhalt, *m.* жалѡ варї не знѡе; не маѡм варї wir ken- nen kein Pardon, *III.* I. 14; взїти варѡ на одїн бїк, *s.* Переважати.

Вѡгавїй, *a.* wankelmüthig, unentschlossen. [schirr, Trog, *m.*

Вѡган, *m.* *Кѡ.* 31 hölzernes Essge-

Вѡганїна, *f.* Belästigung, Schere- rei, *f.* *Ст.*

Вѡганїцї, *pl.* Ч. I. 132 s. Нарѡвїцї.

Вѡганѡк, -нкѡ, *m.* *dim.* s. Варѡн;

2) Waffelkuchen, *m.* [ken tragen.

Вѡгати ся, unschlussig sein, Beden-

Вѡгї, *pl.* Zügel, *pl.* Ф. s. Важкїй, вїжкїй.

Вѡгївнїк, *m.* Wagbalken, *m.*

Вѡгївнїця, *f.* Wage, *f.* *К.* [trächtig.

Вѡгїтнїй, *a.* schwanger, *P.* I. 209;

Вѡговѡ, *n. s. a.* Art Abgabe, *К.*

Вѡговїй, *a.* nach dem Gewicht ver-

käuflich, *Зак.*; 2) — друк, *Ч.* V. 1052,

VII 404 Hebestange, *f.* Hebebaum, Hebel, *m.*

Вѡгѡвїстїй, *Фр.* ваговїтїй, *a.*

gewichtig, *T.*; 2) schwerfällig, wüchtig.

Вѡгом, *adv.* *Кс.* II. 157 nach Gewicht,

abwägend; 2) вагом = повѡли langsam,

gemach, *Фр.* [ren.

Вѡгонїти, *v. a.* *К V.* II. 103 erschwe-

Вѡгонїти, *v. n.* lasten, *К V.*; 2) schwanger

gehen, *К.*

Вѡготѡ, *f.* *АД.* I. 334 Last, Schwere,

f. *К.*; 2) Gravitation, *f.* *Фр.*; 3) — пї-

тїма specifisches Gewicht, *B.*

Вѡготїти, *v. n.* lasten, *Фр.*

Вѡготнїй, *a.* Gewichts-, *B.*

Вѡгувати, *v. a.* щось Leid am etw.

haben; 2) — ся zweifeln, unentschlossen

sein, *s.* Вѡжїти ся.

Вѡдѡ, nun, am Ende. [*m.* Wunde, *f.*

Вѡдѡ, *f.* Gebrechen, *m.* Fehler, Schaden,

Вѡдѡс, *m.* Weidmann, Jäger, *m.*

Вѡдїти, *v. n.* кому́сь schaden, schä-

digen, hindern; 2) на когѡсь gegen jmdn

aufwiegeln, hetzen, *M.*; 3) — ся sich zan-

ken, hadern.

Вѡдкїй, *a.* до чогѡсь fertig, geneigt

zu etw., gierig nach etw., lüstern; 2) вѡдко

мені, *adv.* mir ist übel, ist schlimm, *Зак.*
 Вадлівий, *a.* *Пет.* s. Звадлівий.
 Вадно, *s.* Ладно, *Ог.* 69.
 Вадьовати, *v. n. s.* Бізувати.
 Вадрó, *n.* *Ф.* s. Ведрó.
 Вáє, *n. coll.* Weidenreiser, *pl.* вáї, *pl.*
 geweihte W. am Palmsonntag, *Ф.* [βαίς].
 Важевніця, *f.* Hebebaum, *m.*
 Вáженє, *n.* das Wägen; 2) Wanken;
 3) Wagen, *n.* [pressend.
 Вáжєнний, *a.* *K.* schwer, drückend,
 Вáжити, *v. a.* wägen; 2) * erwägen;
 3) *v. n.* свбїм житєм sein Leben wägen;
 ein Gewicht haben, wiegen, gelten; 4) *v.*
a. durch's Ueberzeugen bewegen, *K. I.* 178;
 5) *v. n.* на щось nach etw. trachten, wo-
 rauf erpicht sein; — *єя* wanken, schwan-
 ken, überlegen; б) sich unterstehen, wägen.
 Вáжкa, *f.* Wagschale, *f.*; 2) s. Вáжкї 1).
 Вáжкáти, *v. a.* Pferde zügeln, lenken.
 Вáжкї, *pl.* Lenkseil, *n.* Zügeln, *pl.* (im
 Pferdgeschirr); 2) *s.* Коромїслиці.
 Вáжкїй, *a.* schwer, schwerwiegend,
 gewichtig; 2) schwanger, *Левч.* Вáжкo, *adv.*
 Вáжкó, *m.* *N. e.* Hundes. [2] * wichtig.
 Вáжлївий, *a.* *M.* schwer drückend;
 Вáжний, *a.* schwer; 2) wichtig, ge-
 wichtig; bedeutend; 3) ernst. Вáжно,
adv. *C. I.* 6 s. Тáжкo.
 Вáжнїк, *m.* Salzwäger, *m.* *B.*; 2)
 Reibkeule beim Oelschlagen, *f.*
 Вáжнїця, *f.* das Hebezeug, die Stütze
 für die Hebestange (beim Schmieren der
 Wagenachsen); 2) Wage, *f.* *K.*; 3) *m. f.*
 * der sich wichtig macht, *Grossstuer, H.*
 107; 4) *Grossstuererei, f.* *Левч.*
 Вáжнїсть, -ости, *f.* Wichtigkeit,
 Ernsthaftigkeit, *f.* [steht, *Зак.*
 Вáжнїя, *f.* Ort, wo die Magistratswage
 Вáжчáти, *v. n.* schwer werden, *Левч.*
 Вазь, *f.* das Trachten, das Erpichtsein,
vgl. Вáжити на щось б). [колядникї, *m.*
 Вáйда, *m.* Anführer der Gesellschaft
 Вáйка, *pl.* s. Яйці.
 Вáйкати, *v. n.* kläglich schreien.
 Вáйло, *int.* *Ф.* o Weh!
 Вáк, *m.* abgestecktes Ziel, *Kol. I.* 197.
 Вáканцьóвий, *a.* *Кo.* 68 vacant,
 dienstfrei.
 Вáкáр, *m.* Kuhhirt, *m.* [vacca].
 Вáкáти єя, *s.* Вáжити єя б), (*Ф.*).
 Вáкáцїйний, *a.* die Ferien betref-

Вáкáцїї, *pl.* Ferien, *pl.*
 Вáкéлия, *s.* Векéлия.
 Вáкїрїстїй, *a.* vom Schafe: weiss,
 rings um die Augen m. schwarzen Flecken.
 Вáкca, *f.* Haarwiche, *f.* *C. II.* 167.
 Вáкувáти, *v. n.* *Зан.* II. 523 müssig
 liegen, m. hängen etc. unbeschäftigt blei-
 ben, земля вакє bei zu schüterer Saat;
 2) offen, leer, erledigt, frei, vacant sein;
 3) unschlüssig sein (*Ф.*); 4) *v. a.* *Зан.*
 (*Вер.*) I. 8 s. Гáїти.
 Вáкýла, *m.* *Bucolus.* [Сýвій.
 I. Вáл, *m. s.* Валовїна, *K. I.* 15; 2) *s.*
 II. Вáл, *m.* Wall, Erdaufwurf, *m.*; 2)
 Welle, Meereswelle, *f.* *II.*; дощ падє
 вáлами in Strömen; 3) Schwaden, *m.*
s. Рúчка; 4) *s.* Вáлиско.
 Вáлáл, *m.* *ungr.* s. Селó.
 Вáлáндáти, (-áндáти) єя, з кимóсь
 mit jmdem sich herumschleppen, sich plag-
 en, *Ки.* [C. *Пис.*
 Вáлáнтáнє, *n.* Säumen, Zögern, *n.*
 Вáлáнтїрош, *m.* Faulenzer, *m.*
 Вáлáсáти єя, *пол.* *K. I.* 10 s. Во-
 лочїти єя. [Schmerz winden, (*Ф.*).
 Вáлáструвáти, *v. n.* sich vor
 Вáлáх, *m.* Entmanner, Verschneider;
 2) Walach, *m.* verschnittenes, castrirtes
 Pferd; 3) Hammel, *m.*
 Вáлáшáйнїк, *m. s.* Вáлáх 1). [den.
 Вáлáшáти, *v. a.* wallachen, verschnei-
 Вáлáшка, *f.* verschnittene Sau.
 Вáлáшóк, -шкá, *m. s.* Вáлáх 3).
 Вáлэбїйка, *f.* s. Валовéць II.; Hun-
 denapf, *m.* [ний, *пол.*
 Вáлэбнїй, *a.* *Wgr.* VI. s. Вáлэб-
 Вáлэджї, *conj.* *Лоз. gr.* 122 doch.
 Вáлэжнїк, *m. coll.* gefallene u. von
 der Erde bedeckte Baumstämme, *Ос.* (61),
 X. 29, Windbruch, *m.* Lagerholz, *n.*
 Вáлэра ходїти, (*Ф.*) ruhelos wie ein
 Verdammter umhergehen.
 I. Вáлэць, -ця, *m.* Walze, *f.*
 II. Вáлэць, -ця, *m.* Walzer (Tanz), *m.*
 Вáлїво, *n.* Trog im Schweinstalle, *m.*
 Вáлївóкїй, *a.* mit weit aufgeris-
 senen, gaffenden Augen.
 Вáлїк, *m.* Walze, *f.* *Ом.*; [2] Bengel.
 Вáлїло, *n.* Walkstampfe, -mühle, *f.*
 Вáлїнська гора, *N. e.* Berges.
 Вáлїско, вáлїще, *n.* harte An-
 schwellung des Euters bei der Kuh.
 I. Вáлїти, *v. a.* umwerfen, nieder-

reissen, zerstören; 2) tüchtig schlagen, zuhauen, prügelн; а пушóк tüchtig канонирен; 3) на що hinauflegen, laden, schieben, viel werfen; — ся (валѣти ся Р. II. 16) einfallen, einstürzen; б) umzufallen drohen, baufällig sein; в) sich wälzen. [дáтschen bereiten.

II. Валѣти, *v. a.* das Tuch zum Kar
Валѣбка, *f. s.* Затýла.

Вáлѣв, -лова, *m. s.* Вáливо.

Валѣвнѣця, *f.* Regenschauer, *m.*;
2) *s.* Валовнѣця. [müller, *m.*

Валѣй, *m.* *Зан.* I. 286 Walker, Walk-

Вáлка, *f.* Partie, Compagnie der Arbeiter, bes. der чумака́й, *f.* [fahren, *Зак.*

Вáлкою не́сти ся ungestüm rasch
Валкѣй, *a.* *Левч.* schwankend, wackelnd, hinfällig.

Валкѣвнѣця, *f.* Rolle, Mangel, *f.*;

2) Walkerholz, Walkerbrett, *n.* *Пет.*

Вáлько, *m.* Valentius.

Вальковáтий, *a.* walzig.

Валковѣць, -вцѣ, *m.* Walzenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis), *B.*

Вальковѣвий, *a.* валькований, *pte.*
s. Валькувáти 2).

Валькувáти, *v. a.* Wäsche rollen; walken; 2) сгінý aus Klumpen von Stroh u. Lehm bauen. [с. Павáльний.

Вáльний, *a.* tüchtig, gross; schwer,

Валобѣк, -бѣка, *m. etw.* Ausgehóhltes.

Валобѣй, *m.* Wellenschlag, *m.* Brandung, *f.* *KV.* [land, *n.*

Валовáтий, *a.* -а землѣ Wellen-

I. Валовѣць, -вцѣ, *m. s.* Валовѣна;

2) Stráhn, *m.* [лѣв, вáливо.

II. Валовѣць, -вцѣ, *m.* kleiner Bá-

Валовѣвий, *a.* aus Валовѣна, вал I. 1).

Валовѣна, *f.* grobes Gewebe, Sackleinwand, *f.* Packtuch, *n.* [Ochsen).

Валовѣтий, *a.* sehr faul, träge (*v.*

Валовѣця, *f. s.* Валовѣна.

Валовѣще, *n. s.* Вáлиско.

Валовнѣця, *f.* Neuschwaden in kleine Haufen zusammengeharkt; 2) grober

Валовнѣний, *a.* aus Валовѣна. [Faden.

Вáлок, -лка, (*d.* вáлочок -чка), *m.*

Вáлок, -лка, *f.*; 2) Mangelholz, *n.*; 3)

übht Stück Rundholz.

Вáлок, -лка, *m.* Klumpen Bundstroh mit Lehm eingemacht zum Ausflechten der Wände in Gebäuden, *m.*

Вальбóрний, *a.* giltig.

Валочковáтий, *a.* walzenförmig,

Валбóчний, *a.* gewandt. [Пол.

Вальс, *m.* III. I. 71 *s.* Вáлець II.

Валувáнв, *n.* Gebell, Gebelfer, *n.*

Валувáти, *v. n.* stark bellen; 2) — ся

(вѣця) *s.* Відбóркати ся, *Gr.* 29.

Валýйко, валýн, *m. s.* Скрипýх, *Пет.*

Валýн, *m. s.* Облóм, *Пол.* Geschiebe,

n. erraticus Felsen, *Пет.*

Валýша, валýша, *f.* Walkmühle, *f.*

Вальцьовáтий, *a.* walzenförmig, *B.*

Вальчáтий, *a.* -і рукавцѣ Puffärmelchen, *pl. n.*

Валýга, валýка, *m.* Faulpelz, *m.*

валýкою мýсиг, faul liegend.

Вáлюш, *m.* *gew. pl.* C. II. 116 *s.* Валýша, Фблýш.

Вáлява, *f.* grosser Haufen; 2) Schutt,

Trümmerhaufen, *m.*; 3) Schlachtfeld mit

Gefallenen bedeckt, *n.*

I. Валѣти, *v. a. s.* Валѣти zum Fallen bringen, umstürzen, з нѣг — *A. D.* I.

117; 2) конѣ — umstürzen zum Zwecke

des Verscheidens, wallachen.

II. Валѣти, *v. a.* beschmutzen, besudeln;

— ся sich beschmutzen; 2) sich wälzen,

по пѣд лáви, п. п. плóти — ся in d. Verkommenheit u. Erniedrigung leben.

III. Валѣти, *v. a.* не валѣйте собѣ

сьмѣх з мѣне! wollet ihr nicht über

mich lachen! [V. 473.

Ванберѣць, -рцѣ, *m. s.* Имбѣр, *Ч.*

Вандáк, *m.* Reisesack, *m.*

Вандзáр, *m.* kleines gefülltes Gebäck,

Törtchen, *n.* [pláren.

Вандзáрити ся, weinen, greinen;

Вáндри, *pl.* Wandern, Reisen, *n. s.*

Мандрѣвка.

Вандрѣвнѣй, *a.* Wander-, reisend.

Вандрѣвнѣк, вандрѣвѣць, вцѣ, *m.*

Левч. Wanderer, *m.*

Вандрувáти, *v. n.* wandern, reisen.

Ванѣльбѣвий, *a.* Vanillen-.

Ванкѣр, *m. s.* Алькѣр.

Вáнна, *f.* Wanne, *f.* [laria majalis).

Ваннѣк, *m.* Maiglöckchen, *n.* (Convall-)

Вáньо, Вáня, *m. s.* Иван, *Тор.*

Вантáжити, *v. a.* einpacken; auf-

laden, belasten.

Вантýх, *m.* Pansen, Wanst, *m.* (rumen.)

B.; 2) Wollsack, Ballenstock, Ballen, *m.*

Вáнцин, *m. N. e.* Berges.

Вáпень, -пня, *m.* Calcium, *n.* Grund-

stoff des Kalks, *m. Пол.* [haltig.
 Вапністый, *a.* Kalk-, kalkig, kalk-
 Вапне́ць, *m. Kali, n. Пар.*
 Вапніти, вапнува́ти, *v. a.* kalken,
 Вапно́, *n.* Kalk, *m.* [weissen, *Пар.*
 Вапнові́д, *m. Skalenoeäder, m. Вол.*
 Вапно́к, *m. Calciumoxyd, n.*
 Ва́пня, *f. s.* Вапно́.
 Вапня́к, *m.* kohlsauerer Kalk. [*Пар.*
 Вапняне́ць, -не́ця, *m.* Kalkspath, *m.*
 Вапня́р, *m.* Kalkbrenner, *m.*
 Вапня́рка, *f.* Kalkgrube, *f.* [стий.
 Вапняні́й, вапня́стый, *a. s.* Вапні-
 Вапорне́ць, -не́ця, *m.* Süssholz, *n.*
 Вапрі́ни, *pl. s.* Венпріни.
 Ва́р, *m.* ausgekochter, ausgesottener
 Saft aus gedörrtem Obst; 2) *s.* Ва́рка
 (па́ва), *Зан. II.* 505; 3) *s.* Ква́с 2);
 4) siedendes Wasser; 5) Sonnenhitze,
 Schwüle, *f. Ку.* [рїти.
 Ва́ра, *f. Н.* 210 Köchin, *f. vgl.* Ва-
 Вара́тін, *m.* Nbf. d. Че́ремош, *Gr. 7.*
 Вара́тінниця, *f. s.* Го́ліця 3).
 Ва́рба, *f.* das Auskochen, *B.*
 Ва́рва́ра, Ва́рва́рка, *f.* Barbara.
 Ва́рва́рити, *v. n. Н.* 78. *Га. II.* 42
 den Tag der heil. Ва́рва́ра feiern.
 Ва́рві́днй, *f.* Wirrwarr, *m.* Geheul, *n.*
 Ва́рві́дувати, *v. n. III.* heulen;
 2) варві́дувати, Wirrwarr anstiften.
 Ва́рзе́ль, *m.* birkene Einfassung
 des Mühleisens im unteren Mühlsteine.
 Ва́рга, *m. Гол.* III. 251 *ungr.?*
 Ва́рґа, *f.* Lippe, *f. s.* Гы́ба.
 Ва́рґа́тій, *a.* ва́рґа́ч, *m.* mit gros-
 sen schwulstigen Lippen. [Lippen, *n.*
 Ва́рґу́ля, *f.* Weib mit schwulstigen
 Ва́ре, *s.* Ве́ре; ва́ре?! ist das mög-
 lich? ist das denkbar?!
 Ва́рене, *n.* das Kochen; 2) ва́рене, *n.*
 ва́рене, *n. s. a.* etw. Gesottenes (Früh-
 те), *He.* [Kuchen, *m.*
 Ва́рене́к, *m.* варене́ця, *f.* Klösse, *f.*
 Ва́рене́ха, *f.* Art gekochter Brannt-
 wein mit Honig, u. Pfeffer, Art Glühwein, *m.*
 Ва́ре́ся, Ва́рї́шка, *f. s.* Оры́ся.
 Ва́ре́ха, ва́ре́шка, *f.* Kochlöffel, Schöpf-
 löffel, *m.* [learia officinalis).
 Ва́ре́шниця, *f.* Löffelkraut, *n.* (Coch-
 Ва́риво, *n. Ч. I.* 10 etw. Gekochtes,
 Speise, *f.;* 2) Küchenvorrath, *m.* (mit
 Ausnahme d. Fleisches) *Ч. VI.* 326; 3)
 das Kochen, Kochkunst, *f. Фр.*

Ва́рїти, *v. a.* kochen, brauen; sie-
 den; ва́рїть es ist sehr heiss; — ся*
М. II. 9 sich langweilen. [*Под.*
 Ва́рїмі́сть, -ости, *f. s.* Стра́вні́сть,
 Ва́рї́стый, -а піч Kochofen, *m.* Kü-
 che, *f.*
 Ва́рївкі́й, (-внїй), *s.* Ва́ркі́й 2).
 Ва́рї́й, *m. s.* Ва́риво 1).
 Ва́рї́нник, ва́рї́нник, *m.* Kochtopf, *m.*
 I. Ва́рка, *f.* Gebäude, *n.* (soviel Bier
 als auf einmal gebraut wird); 2) Siede-
 rei, Bräuerei, *f.*
 II. Ва́рка, Ва́рва́ра, *f.* Barbara.
 Ва́ркі́й, *a.* zart, weichlich, schwäch-
 lich; 2) Vorsicht erheischend, gefähr-
 lich, gebrechlich. [scheinlich.
 Ва́рко, ва́рко́сь, *adv.* vielleicht, wahr-
 Ва́рмія, *f. Лев.* *s.* Армія.
 Ва́рня́к, *m.* nach Sibirien verbannter
 Züchtling, Sträfling, *m. III. I.* 237 II. 116.
 Ва́рнї́й, *a.* Koch-, Küchen-, *B.*
 Ва́рнї́я, *f.* Küche, *f.;* 2) Salzsiede-
 werk, Salzsudwerk, *n. B.*
 Ва́рнї́кати, *v. a.* näselnd, undeut-
 lich sprechen; 2) albernes Zeug faseln.
 Ва́рнї́нїй, *a.* Koch-, *B.*
 Ва́ровї́на, *f.* Leistenbruch, Bruch, *m.*
 Ва́ровї́тїй, *a.* Leistenbruch leidend;
 2) *s.* Ва́ркі́й. [Branntwein, *Ч. IV.* 466.
 Ва́рба́ха, *f.* mit Honig gekochter
 Ва́рста́т, *m.* Werkstätte, *f.* — тка́ц-
 кі́й Weberstuhl, *m.* Weberbank, *f.* — то-
 ка́рскї́й Drehbank, *f.*
 Ва́рста́товї́й, *a.* auf, in einer
 Werkstätte ausgeführt, gefertigt.
 Ва́рт, *m. Ку. Пр.* IX 192 Wert, *m.*
 Ва́рт, ва́рті́й, *a.* wert; würdig;
 ва́рта що́сь es ist was wert; 2) genug
 wozu stark, fähig.
 Ва́рта, *f.* Wacht, Wache, *f.* [bude, *f.*
 Ва́рта́рка, ва́рта́рня, *f.* Wächter-
 Ва́рті́внї́к, *m.* Wächter, Hüter, *m.*
 Ва́рті́вня, *f.* Wachzimmer, *n.*
 Ва́рті́сть, -ости, *f.* Wert, *m.* Gel-
 tung, *f.*
 Ва́ртовї́й, *a.* wachthabend, Wacht-
 Ва́ртовї́к, *m.* Wachposten, Wach-
 mann, *m. Лев.* [tig, *He.*
 Ва́ртовнї́й, *a.* bedeutend, wich-
 Ва́ртовнї́чї́й, *s. m. a.* Wächter, *m. К.*
 Ва́ртовстнї́й, *a.* wertvoll, bedeuten-
 tend, Wert. [haben, gelten, kosten.
 I. Ва́ртува́ти, *v. n.* einen Wert

II. Варгүвати, *v. a.* bewachen, hüten.
 Варгүга, *f.* Bande (der Räuber), *f.*
 У.; 2) Herde (von Schafen), *f.* У.
 Варгүнок, -нку, *m.* Wert, *m.* Ф.
 Варүвати, *v. a.* hüten; собі що бe-
 дингeн; 3) — ся sich hüten, Acht ha-
 ben, sich wahren, *M.* II. 20; Bedenken
 tragen, *Me.* 329. *Пем.*
 Варүнок, -үнку, *m.* Wasserwehre
 an den Ufern, *f.* (від воді).
 Варүцкати, *v. a.* besudeln.
 Вархляк, *m.* wildes Ferkel, Mittel-
 schwein, *n.* [Zank, *m.*
 Вархолá, вархольня, *f.* Hader,
 Вархóлити, *s.* Верхóлити II. [pict.]
 Варцáб, *m.* Malermuschel, *f.* (Unio
 Варцáби *pl.* Wälle vom zusammenge-
 harkten Heu, *pl.*; 2) Fensterrahmen, *pl. m.*
 Варцáбниця, *f.* Damen-Schach-
 brett, *n.* [hochgewachsenen Mann, *Пем.*
 Варяг, *m.* *H.* 273 vom starkgebauten,
 Васáг, (*d.* васажок, -жкá) *m.* Kutsch-
 kasten, Wagenkorb, *m.* [Salz beladen.
 Васáч, *m.* Ч. II. 14 ein Wagen mit
 Василь, Василько, Вáсько, Васóта,
m. Basilius. [льок.
 Василенчик, *m.* *dim.* Ф. *s.* Васи-
 Васи́лими, *pl.* Gebirgszug hinter
 der Чóрна Горá, *m.*
 Васи́лна, Васи́лица, *f.* Basilissa.
 Васи́льк каптурáсний, Hauben-
 basilisk, *m.* (Basiliscus mitratus).
 Васи́льок, -лька, Васи́льчик (гай-
 зуб —), *m.* В. Basilienkraut, *n.* (Ocimum
 basilicum). [Васильок, von В.
 Васи́льчий, *a.* *M.* III. 138 des
 Васи́лький, *a.* eurem Lande angehö-
 rig, euer Landsmann, *s.* Ваш, *Oz.* 72.
 Васнь, *f.* Zank, Zwist, *m.* (В.).
 Вать, *conj. ungr.* У. entweder — oder.
 I. Вáта, *f.* Art Fischernetz mit klei-
 neren Maschen, *m.* Wate, *f.*
 II. Вáта, *f.* Watte, *f.* Steppfutter, *n.*
 Ватáг, *m.* Oberhirt, Senne, *m.*; 2)
 Räuberhäuptling, *m.*
 Ватáга, *f.* grosse Masse, Wucht, *f.*
 Haufen, *m.* Rotte, Bande, *f.* III. II. 119;
 2) Herde *f.*; 3) Gesellschaft Fischer, *f.* Fi-
 scherdorf, *n.* *He.*
 Ватáже, (-я), *n.* *coll.* *s.* Ватáг; 2)
 * Schlagwörter, *pl.* *H.* VI. [ба.
 Ватажéла, *m.* älterer, oberer Дрүж-
 Ватáжка, (-жко, -жок), *m.* *s.* Ватáг.

Ватажкүвати, *v. n.* Ватáжко sei
 Ватáжний, *a.* der ватáг ist.
 Ватáжник, *m.* *s.* Ватáг. [Schar,
 Ватажок, -жкá, *m.* *Ke.* II. 10
 Ватáство, *n.* Anführung, Oberbe-
 fehl eines Ватáг 2).
 Ватáсь, *m.* Schütze, *m.* *vgl.* Вáдас
 2) *s.* Ватáг. [Hütte,
 Вáтерь, вáтра, *f.* Ф. *Пр.* X. 125 huzu
 Вáтлиги, *v. a.* mit Heisshunger etw
 Вáтний, *a.*? [fresser
 Вáтра, *f.* Feuer, *n.* Herd, *m.*
 Ватрáк, *m.* Ф. improvisirte Sommer-
 küche, Feuerstelle; 2) Lycæna Hippo-
 thoë, *B.*
 Ватрáн, *m.* ватрáлка. *f.* Schürstock, *m.*
 Вáтрище, *n.* Feuerherd, *m.* [Пем
 Ватрíти, *v. n.* verbrennen, veraschen
 Ватүйка, (-үлька), *f.* Ziege auf der
 Vorhut, *f.* [die noch nicht gelammt
 Вату́лянк, *m.* *coll.* Schafe, Ziegen
 Вату́ля, *f.* Mutterschaf mit erstem
 Lamm, *n.*
 Ватушáрка, *f.* *N. e.* полонина, *Gr.* 6.
 Вахлáй, *m.* Trottell; Pfüscher, *m.*
 Вахлакүватий, *a.* trottellhaft.
 Вахлюк, вахляк, *s.* Верхлюк.
 Вахляр, *m.* Fächer, *m.*
 Вахляровáтий, *a.* fächerförmig, *B.*
 Вáхня, *f.* Schellfisch, *m.* (Gadus aegl.).
 Вáхта, *f.* Wacht, *f.* III. I. 326.
 Вахцýмóра, *f.* Wachzimmer, *n.*
 Ваць! *int.* Lockruf für Schweine.
 Ваш, -а, -е, вáший, *pron.* euer, der
 Eurige. Вáше, Вашéцї Ihr, Euerebren;
 в вашéцї v. Bürgerstande. [Ваша честь].
 Вáшин, вашинэц, -нця, *m.* der
 Eurige, *Пем.* [sprechend, *H.* 50.
 Вáшеський, *a.* dem Вашéцї ent-
 Вó-, *s.* unter Уó-, Оó-.
 Вóавити, вóавляти, *v. a.* vermin-
 dern, schädigen: здорóвля *s.* Зóавити.
 Вóагнүти, *v. a.* begreifen.
 Вóаришүвати, *v. a.* gewinnen,
 profitieren, *Кн.*
 Вóачáти, *v. a.* einsehen, bemerken;
 вóачáе ся комүсь jmd glaubt zu sehen,
 jmdm scheint, kommt vor.
 Вóачлáвий, *a.* Т. до когóсь auf-
 merkсам, rücksichtsvoll.
 Вóгáти, *v. a.* hineinlegen, -stecken,
 -setzen, III. II. 79. [v. a. *s.* Уóбезпечáти.
 Вóезпечáти, (-чáти, -чнáти, Т.)

Вбезпеченє, *n.* Sicherheit, *f.* К.
Вби, *сонт.* *s.* Обидбій. *Гол.* III. 241. 242.
Вбидліти, вбидліти ся, *sich wo angewöhnen, einleben.*

Вбиральник, *m.* Werkzeug zum Abschaben der Haare von der Haut, *n.*
Вбёрка, *f.* Stutzerin, *f.* putzsüchtig.
I. Вбёртки, *pl.* Art Spiel. [ges Weib.
II. Вбёртки, на — *s.* На-збёртки.

Вбёрток, -тку, *m.* М. II. 75 Verlust, Schaden, *m.*

Вбиточити ся, *ГБ.* Verlust, Schaden leiden, verlieren, *sich in Unkosten setzen.* [fen, tadellos.

Вбій, не на — *Ф.* nicht zu verwer-
Вбійно, *adv.* в обёрі — *Гол.* III. 37 reichlich zum Schlachten.

Вблаганє, *n.* К. Versöhnung, *f.* [350.

Вбогодѣхий, *a.* arm im Geiste, III. I.

Вбогше, *сонт.* *adv.* М. *s.* Убогше.

Вбожати, *v. n.* Лев. *s.* Убожити.

Вбоище, *n.* Н. 59.? [s. Уболівати.

Вболівати, *v. n.* над кимось, К.

Вболбна, *f.* Гол. III. 232 *s.* Оболбна.

Вбёркати, *v. a.* Не. zähmen; zahm, kirre machen.
Вбресті, *v. n.* hineinwaten.

Вбрехати ся, *sich hineinlügen, sich hineinschmuggeln, КV.*

Вбрікнути, *v. a.* Н. 65 *s.* Кбпнути.

Вбриндувати ся, *Ч* III. 319 *sich ankleiden.*

Ввага, *f.* Не. *s.* Увага. [verstehen.

Вважити, *v. a.* Кв. II. 160 begreifen,

Вважливий, *a.* aufmerksam; rück-

sichtsvoll, Не; *сонт.* *adv.* М. II. 153 mit Obacht.

Ввализко, *n.* *s.* Вализко.

Ввернути ся, *sich Rath schaffen; 2) fertig werden.*

Ввертати, *v. a.* Ме. 30 einwickeln.

Ввертати, *v. a.* hineinbohren; 2) hineinwickeln. [aufwärts, С. II. 146.

Вверх, *adv.* Кн. in die Höhe, hoch,

Ввідати ся, *сонт.* *adv.* М. II. 153 *sich ankleiden.*

Ввилати, *v.* *sich herauswinden und sich fort machen, verschwinden; *Ausflüchte machen, sich entziehen.*

В-віскоки, *adv.* in weit ausgehohlten Sprüngen, im Gallop. [her tummeln.

Ввихати ся, *geschäftig sich hin u.*

Ввібрати ся, *s.* Скінчити ся, М.

Ввідати, *v. a.* *s.* Увідати, М. II. 130.

Ввіжливий, *a.* aufmerksam, Зг.

Ввійти, *v. n.* *s.* Увійти, уходити.

Ввірити ся, *s.* Навірити ся.

Ввіхненє, *Фр.* *s.* Віхненє. [вий etc.

Ввічливий, *a.* *s.* Вічли-

Ввбдини, *pl.* Ч. VI. 20 *s.* Ввбд (der поліжніця).

Вволати, *v.* *s.* Ввольнити, Ч. V. 161 *v.*

a. — волю den Willen erfüllen, МIII.

Л. 17, 15 zu lieb thun.

Вворожити, *v. a.* Ф. hineinzaubern.

Вгав, -ву, (угав), *m.* Н. 229 das Auf-

hören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.*;

2) Ruhe, Rast, *f.* М. II. 88.

Вгавати, *v. n.* sich legen, aufhören,

Кв. II. 160 не — ohne Unterlass etw.

thun; ніжкі не вгавують, Ме. 85 tan-

zen rastlos.

Вгадати, *v.* *s.* Вгадувати, *v. a.* errathen,

ahnen, III. I. 142; 2) e. (gute) Wahl treffen.

Вгаджувати, *v. n.* *s.* Вгодити.

Вгадливий, *a.* scharfsinnig, mit Be-

obachtungssinn, Кн. [sinn, *m.* Klugheit, *f.*

Вгадливість, -ости, *f.* Лев. Scharf-

Вгадно, *adv.* errathbar; 2) на тім —

es ist das sicher, zutreffend.

Вгайка, *f.* К. *s.* Гайка.

Вгаладити, *v. n.* з чим womit gut

treffen, gut auskommen.

Вгамба, *f.* Beschwichtigung, Be-

zähmung, Beruhigung, *f.* Лис. [нати ся.

Вгараджати ся, *зачим, s.* Упоми-

Вгараздити, *v. a.* gutheissen, ge-

währen, Рy.

Вгаяти, *v. a.* verzögern, versäumen.

Вгилати, *v. a.* Не. (н.) 139 verschaf-

fen, einschmuggeln. [meiden.

Вгинати, *s.* Угинати; від когб jmdn

Вгиддя, (-є). [= Угдіє], *n.* guter,

günstiger Platz. [2) emsig.

Вгідний, *a.* entsprechend, genügend;

Вглубливий, *a.* sich gern vertie-

Вгляд, *m.* Einsicht, *f.* Св. [fend, В.

Вглядати, *v.* *s.* Вглянути, *v. n.* вщось

einsehen, Einsicht nehmen; — ся взер-

калі sich im Spiegel beschauen.

Вгнівяти ся, М. I. 30 *s.* Загнути

ти ся (на когб).

Вгніжджувати ся, *sich einuiste*

sich bequem im Sitzen machen.

Вгнутий, *a.* — кут hohler Winkel

Вгов, *s.* Вгав.

Вговкати, *s.* Уговкати.

Вговорювати, *v. a.* über jmdn Rede führen, jmdn anklagen. [angewöhnen. Вговтати ся, *sich* einleben, *sich* Вгода, *f.* Gefallen, *n.* Geneigtheit, *f.* *М. II.* 109, 111 на вгбду кому́ jmdm zu Gefallen, 85.

Вгбден, *a. P. I.* 125 tauglich, fähig.

Вгодіти, *v. n.* кому́, на корб, *Kn.* jmdm zu Gefallen, recht thun, jmdn befrie-

Вгодівле, *n.* Mastung, *f.* [digen.

Вгодлівий, *a.* willfährig.

Вгодний, *a.* gefällig, beliebt.

Вгосіти ся, *КУ. II.* 171 *s.* Обивати ся. [das Einullen, Einschläfern.

Вгоноба, *f. K.* Beschwichtigung, *f.*

Вгнобіти, (-нобіти), *v. a. K.* jmdn für sich willfährig machen, gewinnen; beschwichtigen.

Вгорбд, *m. s.* Горбд Garten, *III. I.* 53.

Вгородіти, вроджувати, *v. a.* hineinstossen, schlagen, *III. II.* 81; 2) hineinflechten.

Вгорекій, *s.* Угорекій. [I. 95.

В-гбстях, als Gast, zum Gaste, *АД.*

Вгроже́ний, *pte.* mit Gewalt, Zwang gekommen, eingeführt.

Вгрузніти, *v. n.* einsinken. [ти ся.

Вдавніти ся, *n.* 132 *s.* Задавній-

Вда́ка, *f.* на вда́ку, чи *Ос.* (62) II. 55 ist fraglich ob; vielleicht nicht einmal.

В-да́лі, *adv.* in der Ferne, *Лр.* [Т.

Вда́лощі, *pl.* Fähigkeiten, Vorzüge, *pl.*

Вда́ля, *f. См. s.* Да́лечинь Entfernung, *f.* Abstand, *m.*

Вданя́, (-б), *n. s.* Да́ванє.

Вда́рити, *s.* Уда́рити; вдаря́ти ся вту́гу, *Ч. V.* 402 in Verzweiflung stürzen.

В-дармі́цю, *adv. s.* На-да́рмо, *Сс.*

Вда́ти, *v. a. s.* Уда́ти, vermögen, können, treffen; 2) — ся в що sich ins Mittel legen; б) в корб, на корб jmdm nachschlagen, ähnlich werden; в) ge-lingen, gerathen.

Вда́тний, *a.* gelungen; 2) günstig.

Вда́ха, *f. s.* Вда́ча; не-вда́ха, *Кс.* 140 Misslingen, *n.*

Вда́ча, *f.* das Gelingen, guter Erfolg, Glück, *n. Kn.*; 2) Eigenthümlichkeit, *f.* Naturell, *n.* Beschaffenheit, *f.*

Вда́чність, -ости, *f.* Güte, *f.* günstige Ertragfähigkeit.

В-двійню́, *adv.* zwei zusammen.

Вдвіре́, *n. Ф. s.* Подвіре; на — *s.* На-двір, *Кв. II.* 27.

В-двох, *adv.* beide zusammen.

В-дво́ю, *adv. Мх.* doppelt.

Вден, *Гол. s.* Оден.

Вдеря́ти, вде́рти, *v. a. s.* Уде́рти; 2) *v. n.* Reissaus nehmen, ausreißen; 3) — ся sich hineindrängen, einbrechen.

Вде́ржливий, *a.* enthaltsam; 2) nachsichtig. [halt, *m.* Nachsicht, *f.*

Вде́ржливі́сть, -ости, *f. K.* Rück-

Вдиві́ти, *v. a.* zum Staunen bringen, staunen machen, verwundern, *He.*

— ся в корб seine Blicke auf jmdn heften, ihn unverwandt ansehen; dach einer Gesichtstäuschung unterliegen.

Вдівлюванє, *n.* Beschauung, Einsichtnahme, *f. ОБ.*

Вдивові́жа, на-вдивові́жу zum Erstaunen, staunenswert, wunderbar, sanderbar, seltsam.

Вдигну́ти, [вди́жу, -жєш], *v. a.* einfädeln, (ні́тку до го́лки).

Вдівствб́, *n. М. На.* Witwenstand, *m.*

Вдільність, -ости, *f. Зс. Пр. II.* 29 Tüchtigkeit; Klugheit, *f.*

Вді́яти, *v. a.* anrichten, verursachen.

Вдоба́рити, *v. a. § s.* Второпати.

Вдоб́ний, *a.* passend, entsprechend.

Вдобру́хати, *v. a.* gütig machen, beschwichtigen, besänftigen, *Зс.* [Witwe, *f.*

Вдова́, вдови́ця, (*d.* вдови́чка), *f.*

Вдовець, *g.* вди́ця, *m.* Witwer, *m.*

В-довж, *adv.* der Länge nach.

Вдові́н, вдови́чин, *a.* der Witwe, Witwen-.

Вдові́вна, *f.* Tochter der Witwe, *f.*

Вдові́ренє, *n. ВВ. s.* Удові́ренє.

Вдові́ти, *v. n.* Witwer, Witwe werden.

Вдво́ль, (-віль, *Фр.*) *adv. С. II.* 171 reichlich, im Ueberfluss, satt.

Вдовб́ленє, *n.* Befriedigung, *f.*

Вдово́лити, вдово́льніти, *v. a.* befriedigen, zufriedenstellen, genügen, Genüge leisten.

Вдово́льно, *adv.* genügend, zufriedenstellend, befriedigend.

Вдову́шки, *pl.* Sternkopf, *m.* (Knaulia, Scabiosa arvensis). [gnädig, *Зс.*

Вдогідний, *a.* gewogen, günstig,

Вдолі́ти, *v. a. Др. с.* 172 schlecht machen?

Вдомашнити, *v. a.* heimisch machen, einbürgern, *Кл.*

Вдопта́ти, *s.* Удопта́ти.

Вдоробжувати ся, *den Weg an-treten, aufbrechen, ankommen; дощ до-робжує ся beginnt zu regnen.*

В-досьвіта, *adv. s.* Досьвіта.

Вдоскона́ленє, *n.* Vervollkomm-nung, *f.* *Фр.* [М+Б. 267.

В-добстала, *adv.* zur Genüge, satt,

Вдохати ся, *ausser Athem kommen.*

Вдохнове́нє, *n.* Begeisterung, *f.*

Вдохнове́нний, *a.* (-єнно, *adv. C.*

II. 263) begeistert; *pathetisch. [geistern.*

Вдохнове́ти, вдохновля́ти, *v. a.* be-

В-дру́ге, *adv.* zum zweiten Male, *abermals.*

Вдума́ти ся, вдумувати ся *в що* sich worüber in Gedanken vertiefen, *Фр.*

Вдунути, *v. a.* einhauchen, -blasen,

В-дух, *adv.* allsogleich, *Мх.* [geben.

Вдухо́вленє, *n.* Vergeistigung, *f.* 32.

Вдухопéлити, *v. a.* *К.* schlagen, klopfen. [matisch, *T.*

Вдушлівий, *a.* lungenschwach, *asth-*

Вдяга́ти, вдягну́ти, *v. a.* anziehen, ankleiden.

Вдя́ка, *f. s.* Вдя́чність; 2) Dank, *m.*

Вдя́чен, дя́чний, *a.* dankbar; дя́чо-но, *adv.* dankbar; 2) willkommen.

Вдя́чити ся, *gelingen, gerathen.*

Вдя́чність, -ости, *f.* Dankbarkeit, *f.*

Велéра, (-ря), *f.* Art Tanz, *Ко.* 97 *Кв.* II. 197. [T. vegetabil, vegetativ.

Велетабiльний, велета́твний, *a.*

Ведерко́ве, *n. s. a.* Accise vom Eimer, *f.* *Зак.* [ten.

Ведова́ти, *v. a.* die Gebühr entrich-

Ведмеденя́, -яти, ведмедча́-яти, *n.* Junges vom Bären. [s. Медведик.

Ведме́дик, *m.* junger Bär, *III.* II. 28

Ведме́дский, *a.* Bären- *III.* II. 28.

Ведмедчу́к, *m.* Rossameise, *f.* (*Formica herculanea*); 2) Maulwurfsgrille, *f.* (*Gryllotalpa vulgaris*).

Ведми́дь, (медвідь), *m.* Bär, *m.*

Ведми́жна, *f.* Brombeer-, Himbeer-strauch, *m.* (*Rubus corylifolius*).

В'єднати́ти, *v. a.* für sich gewinnen, gewogen machen.

В'єдно, *adv.* ineinemfort.

I. Вéдро, *n.* heiteres Wetter, *IIem.* V.

II. Вєдрó, *n.* Eimer, *m.*

Вєдрóвий, *a.* einen Eimer fassend.

Вєдý, вєдеш, вєдє etc. *praes. s.* Вєсти.

Вєдýта, *f.* *ТР.* 155. ?

Вєжá, *f.* Thurm, *m.* Gefängniss, *n.*

Ч. VI. 105; 2) Wagen, *m.* Wagenburg, *f.*; 3) Hütte, *f.* *IIom.* III. 41. 42.

Вєжáстий, *a.* *Oz.* mit Thürmen versehen, thurmformig, thurmhoch.

Вєжні́ця, *f.*—гладка kahles Thurm-kraut, Waldkohl, *m.* (*Turritis glabra*).

Вєжочка, *f.* *dim.* kleiner Thurm;

2)—сверликовата, вєжáлька, *B.* Thurm-schnecke, *f.* (*Turritella terebra*).

Вєза, *f. s.* Вєжа, *Зак.*

Вєверýнок, -нка, *m.* Bildnis, *n.* Ab-bildung, *f.* *III.* II. 105, *pol.*

Вєзти, [вєзý, вєзеш], *v. a.* fahren, führen; — ся *s.* Їхати.

Вєкати, *v. n.* „Be!“ schreien.

Вєкє́лия, *f.* Zündschwamm, *m.* *Gr.* 29.

Вє́кла, *f. s.* Тє́кля. [selrechtlich.

Вєкєльóвий, *a.* Wechsel, wech-

Вє́кша, *f. s.* Вє́врка, *IIol.*

Вєлблýд, *m.* Kameel, *n.*

Вєлбóний, *a.* *Ф.* „würdig“, „d.grosse“

Вєлєбні́сть, -ости, *f.* *К.* Hochwürden,

Вєлєглас́ний, *a.* † sehr laut, *К.* [f.

Вєлєдýшний, *a.* *Кл. s.* Велико-дýшний.

Вєлєлíпний, *a.* † prächtig, *К.*

Вєлєлýдний, *a.* menschenreich, volkreich, *III.* II. 64 -*К.*

Вєлєрýбок, -óка, *m.* *N. e.* Berges.

Вєлєрiчýвий, *a.* mit Wortgepränge, hochtrabend, *III.* I. 349.

Вєлєрiчýти, *v. a.* *T.* grossrednerisch auftreten, hochtrabend sprechen.

Вєлєслáвний, *a.* *B.* hochberühmt.

Вєлєтєнь, *s.* Вєлiтєнь.

Вєлєтні́й, *a.* gross, riesig, *Ст.*

Вєлєч, вєлiчєнь, *m.* etw. sehr grosses.

Вєлєць, -льцá, *m.* Art Fisch.

Вєлiлýдán, *m.* grosser Bengel.

Вєлiжiрувати, *v. n. s.* Розкошу-вати, *Ч.* VII. 575.

Вєлiкán, *m.* Riese, *m.* [gantisch.

Вєлiкánський, *a.* riesenhaft, gi-

Вєлiк-дєнь, *g.* великóдня, *m.* Oster-sonntag, *m.* Osterfest, *n.* Ostern, *pl.*

Вєлiкiй, *a.* gross; bedeutend, wic-tig, besondere, schwer.

Вєлiкiсть, -ости, *f.* Grösse, *f.*

Вєлiкo, *adv.* *К.* II. 49. *М.* II. 100

sehr, überaus, viel, hoch. [wohlgeboren.

Великовельможный, *a.* hoch-
Великовѣдн, *m.* P. II. 185 grosser
Krieger, Held, *m.* [vielgelehrt.

Великовчѣний, *a.* gross-, hoch-
Великовѣдний, *a.* Oster-

Великовѣдница, *f.* strenges Fasten
in d. 3 Tagen vor dem Ostersonntage.

Великовѣдшиє, *n.* великовѣдшиєсть
-ости, *f.* Grossmuth, Edelmuth, *m.* Hoch-
herzigkeit, *f.* [hochherzig, edelmüthig.

Великовѣдшний, *a.* grossherzig,
Великовѣдський, *a.* K. Gross-
grund-

Великовѣдний, *a.* hochgeprie-
sen, hochberühmt, hochgeboren, C. II. 206.

Великовѣдчи, *pl.* Grossschnäbler,
pl. (Magnirostres).

Великовѣдчий, *a.* † prächtig, *Пол.*
Великовѣдс, *m.* Hochwald, *m.* *Зар.*

Великовѣдчий, *a.* langdauernd,
viel-, langjährig, alt, III. I. 240, K.

Великовѣдчи, *pl.* Riesen, *pl.* Rie-
sengeschlecht, *n.* [sprähig, M. II. 34.

Великовѣдчий, *a.* redselig, ge-
Великовѣдчиєсть, -ости, *f.* Red-
seligkeit, *f.* *III.* [tyrer.

Великовѣдчи, *m.* grosser Mär-
Великовѣдчица, *f.* grosse Mär-
tyrerin. [mächtig.

Великовѣдчий, *a.* *III.* riesig, gross-
Великовѣдчий, (-пѣдчий), *a.*

zum великовѣдчий geh.

Великовѣдчий, *m.* s. Кит.
Великовѣдчий, *a.* hochgeboren, *M.*

Великовѣдчий, *a.* übergebildet,
Великовѣдчий, *m.* Grossrusse, *m.* [*He.*

Великовѣдчий, *a.* grossrussisch,
russisch.

Великовѣдчий, *a.* *III.* genial.
Великовѣдчий, *a.* grossohrig.

Великовѣдчий, *n.* sehr gross, (*B.*)
Великовѣдчий, *m.* — зъвр ein riesiges Unthier,
Ungeheuer.

Великовѣдчий, *He.*, великовѣдчий,
Гол. Кл. a. riesig, riesenhaft, ungeheuer.

Великовѣдчий, (-пѣдчий, *Фр.*) *a.*
s. Великовѣдчий.

Великовѣдчий, *f.* Grösse, etw. Grosses; -пѣдчий
sehr grosser Fisch; 2) Grossartigkeit; Er-
habenheit, Hoheit; Herrlichkeit, Pracht, *f.*

Великовѣдчий, *a.* grossartig, herrlich,

prachtvoll, C. II. 142.

Великовѣдчий, -ости, *f.* Grossar-
tigkeit, Herrlichkeit, *f.* *Кл.*

Великовѣдчий, *m.* Prahler, Prahlhans, *m.*
Великовѣдчий, *a.* prahlerisch, ruhm-
süchtig.

Великовѣдчий, *v. a.* lobpreisen, mit Lob
erheben, hochhalten, rühmen; — ся sich
rühmen, prahlen, sich brüsten.

Великовѣдчий, (-чиє), *n.* Pracht, Herr-
lichkeit, *f.* *К.* *Марк.* 139.

Великовѣдчий, великовѣдчий, *K. a.*
überaus gross, sehr gross, bedeutend.

Великовѣдчий, *M.* великовѣдчий, *a.* (*B.*)
(sehr) gross; ziemlich gross.

Великовѣдчий, *n.* Majestät, *f.* [*n.* *III.*
Великовѣдчий, *f.* Grösse, *f.*; 2) Format,
Великовѣдчий, *v. a.* *Мог.* s. Великовѣдчий.

Великовѣдчий, *a.* grossartig, erhaben;
2) prächtig, prachtvoll; majestätisch, *III.*
II. 219; ansehnlich; твоє такє великовѣдчий
das Deine hebst du so sehr hervor, lobst
übermässig.

Великовѣдчий, -ости, *f.* Grossartig-
keit, Erhabenheit; Majestät, *f.* *K.*

Великовѣдчий, великовѣдчий, *n.* *Кв.* II. 161. *C.*
I. 101 Gebot, *n.* Befehl, *m.*

Великовѣдчий, *v. a.* gebieten, befehlen, auf-
tragen; 2) s. Воликовѣдчий. [nehmend, hoch-.

Великовѣдчий, *adv.* sehr, überaus, aus-
Великовѣдчий, *a.* hochherzig, *Пол.*

Великовѣдчий, *m.* der mächtige Herr,
Herrscher; Magnat, *m.* [nehmes Fräulein.

Великовѣдчий, *f.* hochadeliges, vor-
Великовѣдчий, *n.* Herrenleben, *n.* Herrenleben,
Herrschaft, *f.*; 2) *coll.* Herren, *pl.* *Кл.* 199.

Великовѣдчий, -ости, *f.* macht-
volle Stellung, Macht, *f.*

Великовѣдчий, *adv.* *ungr.* viel.
Великовѣдчий, *f.* Blutader, Vene, *f.*

Великовѣдчий, (*d.* великовѣдчий) *adv.* s. В'ѣдно,
заѣдно, *Ог.* 87. [*Иод.*

Великовѣдчий, *a.* venös, der Blutadern,
Великовѣдчий, -пѣдчий, *m.* Eber, *m.* männli-
ches Schwein; 2) rechts. Nbl. der Вісла.

Великовѣдчий, *m.* junger Eber, Ferkel, *n.*
Frischling, *m.* [(Ribes grossularia).

Великовѣдчий, *f.* *gew. pl.* Stachelbeere, *f.*
Великовѣдчий, *f.* Stachelbeerspan-
ner, *m.* (Zerene grossulariata). [*f.* *B.*

Великовѣдчий, *m.* Stachelbeerblattwespe,
Великовѣдчий, *a.* Eber-, Schwein-.

Великовѣдчий, *f.* Schweinefleisch, *n.*

Вер, s. Вир.
 Вербá, *f.* Sahlweide, Buschweide, Weidenbaum, *m.* (Salix); 2) Osterpalme, *f.*;
 3) *He.* Palmsonntag, *m.* на вербѹ ам Р.
 Вѣрбе, *n. coll. s.* Вербá.
 Вербѣнонька, *f. dim. s.* Вербá.
 Вербѣрецъ, -рця, *m. s.* Имбѣрецъ, Ч. V. 761. [bebezirktes, *n.*
 Вербедѣрка, *f.* Amtsgebáudee. Wer-
 Вербѣрник, *m.* Schriftfѹhrer bei d. Assentirungscommission, *Ф.*
 Вербѣйна, вербѣця, *f.* Weidegebѹsch;
 2) Weidenholz, *n.*
 Вѣрбич, *m. s.* Вѣрбница, Ч. I. 237;
 2) der Frost am Samstag vor dem Palmsonntage, Ч. III. 12. [holz, *n.*
 Вербѣвка, *f.* Gefáss aus Weiden-
 Вербѣвник, *m.* Weiderich, *m.* (Луверблюд, s. Велблюд. [simachia).
 Верблюдка, *f.* Kameelhalsfliege, *f.* (Rhaphidia), *B.*
 Вербляница, *f. s.* Вѣрбница. [*m.*
 Вѣрбний, *a.* -а недѣля Palmsonntag, Вѣрбний, *m.* Weidegebѹsch, *n.*
 Вѣрбница, *f.* Vorfrѹhlingszeit, wann die Weiden blѹhen u. es noch schneit u. graupelt, *f.*; 2) Palmsonntag, *m.*
 Вербняжбк, вербѣяк, *m.* Weidengehѹlz, *n.* [tanz, *ЗР.* II. 156.
 Вербѣвонецъ, -нця, *m.* Art Volks-
 Вербѣвати, *pl.* Weidengewáche, *pl.* (Salicineae). [holz.
 Вербѣвий, *a.* Weiden-, aus Weiden-
 Вербѣвина, *f.* Salicin, *n.* *Пет.*
 Вербѣлѣст, *m.* омáн — weidenbláttiger Alant (Inula salicina).
 Верболѣз, -лѹау, *m.* Lorberweide, *f.* (Salix triandra); 2) Korbweidengehѹlz, *n.*
 Верботѣрнь, *f.* Sanddorn, *m.* (Hirporphae rhamnoides).
 Верботѣчник, *m.* *B. s.* Вербѣяк.
 Вербувати, *v. a.* werben. [geh.
 Вербункѹвий, *a.* zum вербѹнок
 Вербѹнок, -нку, *m.* Werbung, Anwerbung, *f.*; 2) s. Вербѣвонецъ.
 Вербѣяк, *m.* Weidenbohrer, *m.* (Cosus ligniperda). [(Cerambyx moschatus).
 Вѣрбѣянка, *f.* Пол. Weidenbock, *m.*
 Вѣрвечка, *f. dim. s.* Верѣвка, *Н.* 245; 2) Schlinge, Thierfalle, *f.* *Пет.*
 Верг, *m.* — гѹнтѣв Schichte von fѹnf Schindeln, *f.*; 2) Wurf, Schub, Anschub, *m.*
 Вергати, верѣчи, *v. a.* werfen, schleu-

dern, *Кн.*; * schaudern, *Gr.* 29.
 Вѣрглик, *m.* Werkzeug zum Flechten der лáпті. [Art Zuckerbackwerk.
 Вергѹн, *m. gew. pl. Oc.* (61) VI. 36
 Вѣре, als Einschiebsel gebr. wie das deut. halt; 2) wahrlich? unmѹglich! (*B.*); 3) ist es wahr?
 Верѣбѣй, *m.* Ч. II. 15 s. Воробѣй.
 Верѣвка, *f.* Schnur, *f.* Seil, *n.* Strick, *m.*
 Верѣвчник, *m.* Seiler, *m.* *Пет.*
 Верѣвчáтий, *a.* strickáhnlich, *Пет.*
 Верѣдѣти, *v. n.* *МШ.* schaden; 2) — ся stolzieren, hoffártig sein (*B.*); *b*) верѣдѣнѣти ся laut schreien.
 Верѣдлѣвий, *a.* keiflustig; schádl. lich, *Зг.*; 2) eigensinnig, hartnäckig, grillenhaft, launig, barock, *He. Пет.*
 Верѣдник, *m.* Ackertáschelkraut, *n.* (Thlaspi arvense). [чиця.
 Верѣдница, *f.* *М.* I. 26 s. Вѣгáд-
 Верѣдовáне, *n.* Eigensinn, *m.* Caprize, *f.* [(Thalictrum flavum).
 Верѣдѹвѣць, -вця, *m.* Wiesenraute, *f.*
 Верѣдувáти, *v. n.* sich unaussetzlich gebáren, viel auszusetzen haben, eigensinnig, launig sein, „Grillen fangen“; 2) ausgelassen sein, Unwesen treiben.
 Верѣй, *m.* † *R.* Riegel, *m.*
 Вѣремѣ, (-я, *dim.* веремѣнце), *n.* гѹnstige Witterung, schѹnes Wetter; Wetter Źhпт. [мѣнный.
 Веремѣнный, *a.* -а *Gr.* 29 s. Бре-
 Веремѣя крутѣти кому́ hart jmdm zusetzen, *Кн.* 13.; hie u. da plѹtzlich anfallen, angreifen, *Пом.* III. 67.
 Верѣнва, *f.* Garbenschichte im Scheunenraume, *f.* Ч. VII. 575.
 Верѣнище, *n. s.* Верѣище. [рѣта.
 Верѣнка, (-рѣнка), *f.* kleine вер-
 Верѣнтѹх, верѣнчѹк, *m.* *Зг.* s. Верѣгáнка.
 Вѣрес, вѣрис, *m.* Besenheide, *f.* (Calluna vulgaris); 2) — мѣчир, *m.* Sumpfl-
 heide, (Erica tetralix). [Heidefeld, *n.*
 Верѣсáч, *m.* Heideplatz, -strich, *m.*
 Вѣресень, -сня, *m.* Mon. September, *m.*
 Вѣресѣнь, *m. s.* Вѣрес 1).
 Вѣреск, *m.* Geschrei, *n.* Heidenlárm, *m.* das Kreischen, *Левч.*
 Верѣсклѣд, (-клѣн), *m. s.* Бруслѣна.
 Верѣсклѣвий, *a.* schreiend, kreischend, *ВВ.*
 Верѣскѹн, *m. s.* Крикѹн, *Пет.*

Верёсло, *n.* *Luts. gr.* 154 Stengel des Kürbis, *m.*

Вереснік, *m.* *Pomatia ericetorum, B.*
Вересну́ти, *v. n.* *Др. с.* 76 gellend aufschreien. [*saxeaе, Ericineaе*].

Вересова́ті, *pl.* Heidenartige (*Eri-*
Вересовійско, n. Heidegrund, Heideboden, *m.* *Пол.*

Вересча́г, *m.* *Левч. с.* Вереса́ч.

Верёта, *f.* grobes breites Sacktuch, Bettdecke, *f.* верётами літають шпáки in ausgebreiteten Schaaren.

Веретельчик, *m.* Dorngrundel, *f.* (*Cobitis taenia*).

Веретені́стий, *a.* spindelförmig. *B.*

Веретённица, *s.* Веретільница.

Веретёно, (*d.* вереті́нцє), *n.* Spindel, *f.*; 2) Mühleisen, *n.* Mühlstange, *f.*; 3) Aehrenspindel, *f.*; 4) Achse der Töpferscheibe, *f.* [(*Veretillum cynomorium*).

Веретёнце морске, *n.* Meerspule, *f.*
Веретені́ти, *v. n.* drehen, Ausflüchte machen. [слóго — в. !]

Вереті́ння? *II.* 135 нї з того, нї з
Вереті́ль, *f.* Meerspule, *f.* (*Veretillum*), *B.*

Вереті́льник, *m.* вереті́льниця, *f.*
Blindschleiche, *f.* (*Anguis fragilis*). [netz.

Верёто, *n.* Art kleines dichterес Fisch-
Веретя́жь, *f.* Thürkette, *f.* Kettenhákchen an d. Thür, *n.* *Пет.*

Веретя́нка, *f.* Oberkleid aus größter Leinwand, *n.* grober Kittel.

Верёчи, *v. a. s.* Вергáти.

Веречковáтий, *a.* *Кн.* („*Рус*“ 23)?

Верещáти, *v. a.* stark schreien, kreischen. [рiкá links. Nbf. des Днiстёр.

Верещі́ця, (-щі́ця), *f.* Верещі́цка

Верёя, вері́я, *f.* *Wgr.* 26 Thorflügel; 2) Thürpfosten, *m.*

Вёрженє, *n.* Wurf, *m.* *Пол.*

Верзiнє, *n.* Traumgebilde, Hirnge-spinnst, Märchen, *n.* *M.* III. 130.

Вёрзти, *v. a.* albernes, loses Zeug sprechen, faseln; 2) верзє ся в снi vom unruhigen Schlaf, schreckhaftem Träumen.

Верзун, *m.* *Ко.* 246 C. Art Fussbekleidung, *s.* Лáптi. [ren, *Кч.* 67.

Верзя́канє, *n.* das Plauschen, Plá-
Верівні́чий, *a.* Seiler- *B.*

Верлáнь, *m. s.* Горлáнь, горлáч. *Зак.*

Вермй́вка, *f.* Geliebte, Geliebteste, *f.* [врѣл + мй́лка ?]

Вермй́нка, *f.* *Марк* 104.?

Вермй́ний, *a.* *Зак. s.* Румй́ний.

Вернй́вода, *m.* *Ч. II.* 266 fabelhafter Riese der das Wasser hin u. her rückt.

Вернй́гора, *m.* Berggeist, Bergriese,

Вернй́на, *f.* *Срп.* *m. B.* [Rübezahl, *m.*

Вёрно, Stabreimwort zu перовёрнено.

Верну́ти, *v. a. s.* 1) Вергáти; 2) *v. n.* wirbeln, пóлем *III.* I. 39; wälzen, *K.*

Вернй́кати, *s.* Варнй́кати.

Верпй́на, *s.* Вєрпй́на; вєрпiнкй́, *pl.* Stachelbeeren, *pl.*

I. Версть, *f. s.* Верствá.

II. Версть, *f.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Zeitgenossen, *pl.* gleiche Alterstufe, (*B.*)

Верстá, *f.* Werste, (russ. Meile), *f.*; 2) Werstpfehl, *m.* Meilensäule, *f.*

Верстáти, *v. a.* допóгу, *K.* den Weg zurücklegen; Feldzug machen.

Верствá, *f.* Schicht, Lage, *f.*

Верствáк, *m.* Altersgenosse, *m.*

Вёрстний, *a.* *V.* -i лiтá von gleichem Alter. [gemessen, *III.* I. 351.

Верстóвий, *a.* nach Wersten (official)

Верстóк, -ткá, *m.* з молóкá, *He.* „Oberes“, obere Sahne. [Umkehren.

Верть, *int.* *M.* I. 134 vom schnellen
Вертáк, *m.* Drehtanz, „Dreher“, *m.*

Вертáти, *v. n.* zurückkehren, -kommen; 2) *v. a.* zurückgeben; 3) sich erbrechen. [Hohlbohrer, *m.*

Вёртель, *m.* Bratspiess; 2) Bohrer,
Вертёлка, *f.* *Зар.* (*Рус.* 3) *s.* Вертiлка?

[redo].

Вёртєнь, *m.* Schiffsbohrwurm, *m.* (Те-
Вертє́н, *m.* Höhle, Schlucht, *f.*; 2) Puppenspiel, Marionettenkasten, Dreh-Schaukasten, (um Weinachten): крúтити ся як лiлька в вертє́нi, *Пет.* [klüftet, *Пет.*

Вертє́пiстий, *a.* höhlenreich, zer-
Вертє́пити, *v. n.* *Зар.* sich herum-drehen. [ken; (вертопiти, *Пет.*)

Вертє́пiти, *v. n.* *V.* rasen, toben, zan-
Вертє́пний, *a. z.* вертє́п 2) geh. *Др.*

Вертiголов, *m.* (-вка, *m. f.*) der den Kopf dreht *s.* Вертопiйка.

Вертикáльний, *a. s.* Прямовiс-
ний, *Пол.* [Roller, *m.*

Вертiлець, -ля, *m.* Rollmuskel, *f.*
Вертiпорох, *m. s.* Гонiмiтер, (*B.*)

Вертiшив, -ова, *m. N. e.* Berges.

Вертiлка, *f.* Kreisel, *n.*; 2) Kunststück, *n.*

Вертіти, *v. a.* bohren; 2) *s.* Крутіти; 3) wedeln.

Верткій, *a.* betriebsam, rührig, unternehmend, *s. d.* folg. [drehbar, munter.

Вертлівий, *a.* leicht sich drehend, Вертло, *n.* *Оц.* 55 *s.* Вертель.

Вертлюг, *m.* Seilerwerkzeug zum Drehen, *n.*; Drehring am Wagen, *s.* Коліворит; Zapfen, *m.* Spindelpfanne, *f.*

Вертьога, *f.* Ч. II. 407 Art Gefäss.

Вертобла, *f.* Pfluscher, Stümper, *m.* *Пет.*

Вертобити, *v. n.* pfluschen. [rin, *f.*

Вертолиця, *f.* Pfluscherin, Stümpe-

Вертопрах, *m.* *Фр. Св. s.* Вертіпорох.

Верточина, *f.* Bohrmehl, *n.* *ГШ.*

Вертошійка, *f.* Wendehals, *m.* (Lynx torquilla), *Вол.* [Vögel u. Fische, *s.* Вятр.

Вертрах, *m.* Art Fangvorrichtung für

Верту́н, *m.* *И.* 293 in d. Räthsel: Schwanz, *m.*; 2) Zierbengel, Gauch, Geck, Stutzer, *m.* *He*; 3) *s.* Завертка яблочна; 4) Drehwurm, *m.* Schafsquese, *f.*

Верту́нка, *f.* Kokette, *f.*

Вертюх, (*d.* вертюшок), *m.* Reibkeule, *f.*; 2) *s.* Насад (ввобі); 3) * der sich unaufhörlich bewegt, nicht still sitzt; Dreher, *m.* *Пол.* [terebrans), *B.*

Вертяк, *m.* Bohrrassel, *f.* (Limnoria

Вертючий, *a.* unbeständig, unstät, wechselnd, wandelbar.

Верх, *m.* der obere Theil, Gipfel, *m.* Spitze (des Berges), *f.*; 2) Schornstein, *m.* *Esse, f.* *P. I.* 30; 3) *вєрхі, adv.* *P. I.* 69 *сїв* *вєрхі* stieg zu Pferde; *вєрхіми, III. I.* 41; *сїли* на два *вєрхи* zu Pferde von zwei Reitern; *вєрхі* іхати zu Pferde reiten; — *итї* *Зар.* an der Spitze gehen; — *плїсти* auf der Oberfläche schwimmen; *вєрхім* über voll, bis zum Rand; *по вєрхім* oberflächlich, *K.*; *вєрх праєр.* mit *d. genit.* 2) über, auf, oberhalb, auf dem Gipfel. *Ог.* 204. 2. 3) darüber, über das Mass *s.* Повєрх; 4) * *вєрх вєсти* в чім *Зг. s.* *Перєд вєсти*; чий *тўтка вєрх*? wer hat hier die Oberhoheit, die Herrschaft, wer ist hier tonangebend? [fel, *m.*

Верхівк, *m.* oberer Schössling, Wip-
Верхівє, *n. coll.* das Obere, die oberste Schichte, die Gipfel (der Bäume); 2) Quellengebiet, *n.* Quellenbezirk, *m.* (des Flusses). [ten, Reiter, *m.*

Верхівній, *a. pl.* *Др. c.* 305 berit-
Верхівнійця, *d. ob.* Fläche (d. Ofens).

Верхівочка, *f. dim.* Spitze, Krone, *f.*
Верхівочвий, *a.* -а кошўля, *Гол.*
III. 493 *ungr.* ?

Верхівщина, *f.* Art Abgabe, *K.* [(*B.*)

Верхлюк, верхляк, *m.* Wildferkel, *n.*

Вєрхний, *a.* ober, von oben, oberst; oberhalb gelegen.

Вєрхник, *m. s.* Вєрхнік.

Вєрхніна, *f.* „Oberes“, Rahm, *m.*

Вєрхніця, *f.* *Гуш.* Bergspitze, *f.* Gipfel, *m.*; 2) Gewölbe des Backofens, *n.*

Вєрхність, -ости, *f.* *Пет. s.* Вєрхівність.

Вєрхнік, *m.* *Зан. I.* 345 das obere Gewölbe, das Dach bei der бандура; Decke, *f.* Deckel, *m.*; 2) oberer Mühlstein, Läuferstein; 3) übht oberer Theil einer Vorrichtung, der Töpferscheibe, des Butterfasses u. dgl. [rock, *m. B.*

Вєрхнінка, *f.* Oberleid, *n.* Ober-
Вєрхоблачний, *a.* -а горя über die Wolken ragend. [Вєрблюд, (*B.*)

Вєрхоблуд, (-блюд), *m.* *МШ. s.*

Вєрхованє, *n. Гуш. s.* Вєрховодство.

Вєрховати, *v. n. Ф.* на когó über jmdn Oberhand gewinnen, herrschen, над ким, *Гуш.* [хóm (v. Schüttmass).

Вєрховатий, *a.* hoch; 2) = *v. вєр-*

Вєрховій, *a.* vom Gipfel, v. Wipfel, v. Giebel, von der Spitze, oberst;

2) — кінь Reitpferd, *n.*; 3) der zu Pferde reitet, Reiter, Reitersmann, *m.*; 4) *s.* Вєрховік, *m.* Reiter, *m. K.* [хóвний.

Вєрховіна, *f.* Hochland, Gebirgsland, *n.*; 2) Gipfel, *m.* *P. I.* 4.

Вєрховінець, -нця, *n.* Gebirgsbewohner, Gebirgler, *m.*; 2) — *окатець* Alpenfalter, Apollo, *m.* (Doritis Apollo).

Вєрховінцина, *f.* Gebirgerthum, *n.*

Вєрховіці, *pl. N. e.* Berges.

Вєрховіте, *n. АД. I.* 121 die obersten Zweige, Wipfel des Baumes, *K.*

Вєрховладний, *a.* die Oberherrschaft habend.

Вєрховладність, -ости, *f. Кл.* Oberherrschaft, Hegemonie, *f.*

Вєрховний, *a.* der Obere, Ober-

Вєрховник, *m.* der Obere, Oberhaupt, *n. K. Фр.* [Oberhoheit, *f. Пет.*

Вєрховність, -ости, *f.* Obrigkeit; Вєрховод, вєрховода, (-вóдець,

-дця, *Фр.*), *m.* Anführer, Führer, Tonangeber, *K. He.* Häuptling, *m. C.*

Верховода, верховодиця, *f.* Laube, *f.* (Alburnus, Aspius lucidus).

Верховодитель, *м.* Т. oberster Leiter, Director, *м.*

Верховодити, *в. н.* над ким, кому, кимось an der Spitze sein, anführen; regieren, lenken, jmds. Oberhaupt sein, *М. II.* 78. [Hauptling, *м.*

Верховодник, *м.* *М. III.* Anführer, Верховодство, *н.* (-водність, -ости, *f.*), Oberherrschaft, Hegemonie, Suprematie; Oberleitung, *f.* *У. К. Пет.*

Верхогляд, *м.* eitler, oberflächlicher Mensch.

Верхоглядка, *f.* *М. I.* 27 Weib von eitler, oberflächlichem Sinn, *н.*

I. Верхола, *м.* Pfuscher, Stümper, *м.*

II. Верхолá, *f.* Händel, *м.* Affaire, *f.*

Hader, *м.*

I. Верхолити, *в. н.* pfuschen.

II. Верхолити, *в. а.* aufreizen; 2) forren, (*B.*); 3) *в. н.* zanken.

Верхолудия, *f.* с. Верховодиця.

Верхосунник, *м.* gipfeldürre Bäume, *пл.*; 2) Gipfeldürre (Krankheit), *f.* *Пет.*

Верхотворець, -рця, *м.* Schöpfer des Weltalls, *м.* *III.* II. 168.

Верхоумка, *f.* *М. I.* 27 с. Верхоглядка; 2) Klüglerin, *f.*

Верч, (*d.* вёрчик), *м.* верча, -ати, *н.* *Ч. IV.* 221 Verzierung aus Teig am коровай; kleinerer коровай 236.

Вёрша, *f.* Reuse, Fischreuse, *f.*

Вершава, *f.* *К. л. с.* Вершина, вершок.

Вершак, *м.* Baumstamm vom dünneren Ende, *м.* [felröhren.

Вёршва, *f.* ordinäres Leder für Stie-

Вёршений, *а.* *К.* vollkommen.

Вершина, *f.* oberster Punkt, Theil; Oberfläche; Firste, *f.* *С. II.* 242; 2) Quelle, *f.* Quellengebiet eines Flusses, *А. Д. I.* 244.

Вершинний, *а.* End- *Пол.*

Вершити, *в. а.* den Gipfel aufsetzen, bilden, zuspitzen: стижок in eine Spitze aufschichten; 2) — суд *К.* ein Rechturtheil bestätigen; 3) *в. н.* над ким с. Верховодити; 4) — ся in eine Spitze auslaufen, enden, sich thürmen, *С.*

Вершил, *м.* Oberschwelle, *f.*

Вёршка, *f.* *д. м.* с. Вёрша; 2) * breites Maul: наставляла вёршку vom zudringlichen Weib. [kel, *м.*

Вершкóвий, *а.* — кут Scheitelwin-

Вершлял, *м.* *Гр. V.* 322 Verschlag-Vorschlaghammer, *м.* *Пом. II.* 30.

Вёршний, *а.* nicht voll.

Вёршник, *м.* Reiter, *См.* Vorreiter, Berittener, *м.* *С. II.* 57.

Вершнюк, *м.* Baumpieper, *м.* Spitzlerche, *f.* (Anthus arboreus).

I. Вершóк, -шка, *м.* *К. I.* ^г des Аршин.

II. Вершóк, -шка, (*d.* вершечок), *м.* *Ч. IV.* 22 с. Верхина; 2) Gipfel, *м.*

oberste Spitze, *с.* Верх. [fläche, *f.* *Пол.*

Вершóчний, *а.* End-, -а площá End-

Верюга, *f.* *Н.* 246 с. Дерюга. [ний.

I. Весь, *г.* вёсю, *м.* *В. с.* Укрп вода-

II. Весь, вся, все aller, alle, alles; all, ganz. [aus ganzer Seele.

Весдушно, *adv.* aus ganzem Herzen,

Весёла, *f.* с. Веселиця.

Веселечко, *н.* *д. м.* с. Весло.

Веселий, *а.* froh, heiter, lustig, fröhlich; munter. [равель 1) и ж. selbst.

Веселик, *м.* *Ч. III.* 7 Bein. des жу-

Веселики, *пл.* *Кст.* Freudenschreie, -rufe, *пл. м.*

Веселити, *в. а.* erfreuen, fröhlich machen, belustigen, ergötzen; — ся sich freuen, lustig sein.

Веселиця, веселичка, веселивка, I. весёлка, *f.* Regenbogen, *н.* [сілэ.

Веселійко, весельцэ, *н.* *д. м.* с. Веселістьь, -ости, *f.* Fröhlichkeit, *f.* Frohsinn, *м.* [werden, sich aufheitern.

Веселіти, веселішати, *в. н.* fröhlich

II. Весёлка, *f.* — вонюча Eichelpilz, Ruthenpilz, *м.* (Phallus impudicus); 2) — чортóва Ph. caninus. [froh wehend?

Весельне-буйний, *а.* вітер, *Л.* 125

Весельний, *а.* Ruder-*Пу.* [gend.

Веселозвучний, *а.* *Ле.* frohklin-

Веселощі, *пл.* Vergnügungen, Freuden, Zerstreungen, freudige Weilen.

Веселуха, (-люх, *м.* -люха), *f.* Gartenfrosch; 2) Laubfrosch, *м.*

Весельчак, *м.* Spassvogel, Lustigmacher, *м.* *Пет.*; „lustige Person“, *Фр.*

Веселчин, *а.* der весёлка I., Regenbogen-.

Весённый, *а.* *Лір.* с. Весняний.

Весівка, *f.* с. Веселиця, весёлка I.

Весілля, *н.* Hochzeit, *f.*

Весільний, *а.* Hochzeits-; весільно, *adv.* *Лж.* III. 3 г в домъ - viel Hochzeit feierend.

Весіиний, *a. He. s.* Весняний, *К. Г. Б.*
 Вєський, *a. МШ. s.* Вєсь, вєякий.
 Вєслєнник, *m. Пет. s.* Вєслєр.
 Вєслєб, *n. Ruder, Steuerruder, m. Ru-*
 Вєслєвєти, *v. n. rudern.* [derstange, *f.*
 Вєслєвїй, *a. Steuer-, Ruder-*
 Вєслєун, *m. Ruderwanze, f. (Velia), B.*
 Вєслєр, *m. Oz. Ruderer, Schiffer, See-*
 fahrer, *m. TP. 25.* [*n. (Argonauta Arge).*
 Вєслєрка папїрнєта, *f. Papierboot,*
 Вєсьмїр, (-мїр), *m. Пет. Вах. Welt-*
 gebäude, Weltall, *n.* [jahr, *n.*
 Вєснє, *f. Frühling, Lenz, m. Früh-*
 Вєснєвнїй, *a. W. s.* Весняний.
 Вєснїк, *m. шафран — Frühlings-*
 saffran, *m. (Crocus vernus).*
 Вєснївка, *f. Primel, Schlüsselblume,*
f. (Primula veris); 2) Feldlerche, f. (Alau-
 da arvensis). [lingszeit gehalten.
 Вєснєвнїй, *ptc.* durch die Früh-
 Вєснєвїй, *a.* im Frühling.
 Вєснєвєти, *v. a. vєснє* (und *v. n.*) den
 Frühling zubringen, Frühlingsarbeiten
 auf dem Felde verrichten.
 Вєснєвєтїй, *a.* — вїл beim Früh-
 лingspflügen schwach, hinfällig (schlecht
 überwintert). [temporaria).
 Вєснєуха, *f. Grasfrosch, m. (Rana*
 Вєснєушка, *f. s. Вєснєянка 4).*
 Вєснєнїй, *a.* Frühlings-
 Вєснєянка, *f. s. Вєснївка 1); 2) Früh-*
 лingsfliege, *f. (Primula phrygena); 3) Früh-*
 лingslied, *n.;* 4) *gew. pl.* веснянкі Som-
 мєрспросен, *pl.*
 Вєсєвїт, *m. W. Weltall, n.*
 Вєстї, *v. a.* [ведє, ведєш], führen,
 leiten; jmdm den Weg weisen.
 Вєтїти, *v. a. Wgr. 94* übertreffen;
 2) *s. Вєрховєдїти.*
 Вєтїна, *f. вєрба — Korb-, Band-*
 weide, *f. (Salix viminalis); 2) Dotter-*
 weide, (*S. vittelina*); 3) вєтїнка, *f.*
 (*Gorgonia viminalis*), *B.*
 Вєтїнка, *f. Nbf. des Сян.*
 Вєтєшє, *f.* das Alte, Alterthümliche,
 Veraltet, *H. 95.*
 Вєтєшнїй, вєтєшнїй, *a.* veraltet,
 alt (*B.*); abgetragen (*бдїж*).
 Вєтєушка, *f. Ко. 83. 135 s. Вїтєушка.*
 Вєтєхїй, *a. † alt, Ш. II. 219, Кч. 160*
 з дєнєми hochbetagt. *Зак.* abgenutzt,
 lorsch [ten Testament...
 Вєтєховєтїник, *m. КУ. vom Al-*

Вєтєшєти, *v. n.* veralten, *K.*
 Вєх, *m. H. 106 s. Паламєрє; 2) Frosch-*
 ęrrich, *m. (Sium latifolium).*
 Вєхє, *f. Ос. (61) VI. 19. Wiesenraute,*
f. (Thalictrum flavum).
 Вєчєр, (-їр, -ор), *m. Abend, m. дєбєрїй*
 в. ! und вєчєр д. ! guten Abend ! *P. I. 14;*
 вєчєром, abends. [essen, *n.*
 Вєчєрє, (-рє), *f. Abendmal, Abend-*
 Вєчєрїнка, *f. He. Abendunterhal-*
 tung, *f. Soirée; 2) s. Вєчєр.*
 Вєчєрїти, *v. n.* Abend werden, dām-
 мєрн (вєчєр -їє).
 Вєчєрка, *f. — госпєжєянка, f. Nacht-*
 viole, *f. Frauenveilchen, n. (Hesperis ma-*
 tronalis). [puscularia), *B.*
 Вєчєрнїкїй, *pl.* Abendfalter, *pl. (Cre-*
 Вєчєрнїцї, *pl. s. Вєчєрїнка 1).*
 Вєчєрнїчїти, *v. n.* Abendfeste fei-
 єрн; lustig leben. [dienst, *m.*
 Вєчєрнє, вєчїрнє, *f. Abendgottes-*
 Вєчєрєти, (-рє), *v. n.* Abendmal
 einnehmen, zu Abend essen.
 Вєчїрка, *f. КУ. Abendstern, m. ; 2)*
pl. s. Вєчєрнїцї.
 Вєчїрнїй, *a.* abendlich, Abends-
 Вєчїрнїцє, *f. Abendstern, m. ; 2) gew.*
pl. s. Вєчєрка госпєжєянка.
 Вєчїрнїйєко, *m. dim. (Вєч. I. 215)*
 Abend, Sonnenuntergang, Westen, *m.*
 Вєчєрїна, *f. Ч. IV. 596 s. Вєчєр.*
 Вєшє, *f. s. Вєрєша. [jahr geht, Лєвч.*
 Вєшєнєк, *m.* Mühle die nur im Früh-
 вєшєтанє, *n.* das Herumschwefen.
 Вєшєтєти сє, herumschwärmen,
 -schwefen; *s. Скїтєти сє.*
 I. Вєщ, *f. Sache, f. Ч. V. 482. К.*
 II. Вєщ, Art Fisch.
 Вєщєствє, *n. Пол. Stoff, m. Materie, f.*
 Вжєлєувєти, *s. Пожєлєувєти. Лїр. 21.*
 Вжєрнїти, *v. a. Ч. V. 739 s. Впє-*
 Вжєрєх, *m. s. Жєх, М.* [лїти.
 Вжє, *adv.* schon, bereits.
 Вжєстєчїти сє, — сєрцєм *Макс.*
 сєїн Hєрз verhärten. [bendig werden.
 Вжївїти сє, Leben bekommen, le-
 Вжївєк, *s. Вжїтєк.*
 Вжїлїй, *a.* nicht mehr jung, ältlich.
 Вжїлїти сє, вжївїти сє, *P. II. 177*
 sich hineinleben, -finden; 2) zum Gedei-
 hen kommen.
 Вжїтїй, *a. s. Рєкїшнїй; вжїтїє,*
adv. Cm. genussvoll, angenehm.

Вжиток, -тку, *т. с.* Пожиток, *С. I.* 229; *рл.* вжитки *с.* Достатки, *Левч.*

Вжиточність, -ости, *ф. с.* Ужиточність. [*weich, nachgiebig machen.]

Вжува́ти, *в. а.* *КС. IX.* 585 zerkaueu;

Взабрóд ходи́ти, *Рч.* 11 zum Fischfange an den Don als Arbeiter gehen.

Вза́величи собі що ма́ти, sich etw. zur Ehre anrechnen.

Вза́величний, *а.* Ehrgefühl habend.

Вза́від, *Гол. I.* 110, в-заводи, *Ф. adv.*

с. На-в-заводи. [III. 46.]

Взагаря́ти, *в. н.* sich anzünden, *Гол.*

Вза́д, вва́дгу́зь, вва́дусь, (-сть), *adv.*

Вза́ем, *adv.* *У. с.* Поспо́лу. [rückwärts.]

Вза́имний, *а.* gegenseitig, Gegen-

Вза́имність, -ости, *ф.* Gegenseitigkeit, Reciprocity, *ф.* [nahme.]

Вза́мит, *adv.* ohne Wahl, ohne Aus-

Вза-óчи, *adv.* *Левч. с.* По-за-óчи.

Вза́перті, *adv.* im Gefängnisse, *III.*

I. 222. [men.]

Вза-спі́л, *adv.* insgemein, zusam-

Вза-трóе. *нум. с.* В-трóе, *В. Фр.*

Вза́більшкі, *adv. с.* Зава́більшкі.

Вза́буджене, *н.* Erregung, *ф. Пол. [т.*

Вза́будитель, *т.* Erwecker, Erreger,

Вза́будити, вва́буджа́ти, вва́буджу-

вати, *в. а.* wecken, erwecken, erregen.

Вза́бухане, вва́бухнене, *н.* das Ver-

Вза́буха́ти, *в. н.* verpuffen. [puffen, *Пол.*

Вза́бухуючий, *а.* schlagend, — газ

schlagendes Wetter.

Вва́р, *с.* Увар. [чити.]

Вва́идати, *в. а.* *АД. II.* 123 *с.* Ба-

Вва́виж, *adv.* *Ма. с.* Зва́виж, *Ми. IV.* 403.

Вва́ичений, *а.* gewohnt.

Вва́із, *ф.* вва́о́зу, *т. Ос. (61) V.* 72

Auffahrt, *ф. с.* Вва́із. [nach aufwärts, *т.*

Вва́гін, *г.* вва́гону, *т.* Auftrieb, Druck

Вва́гляд. *т.* Blick, *т. Гр.; 2)* das Aus-

sehen; 3) Rücksicht, Beziehung, *ф.*

Вва́глядіти, *в. а.* erblicken, zu Ge-

sichte bekommen, *Ми. IV.* 200.

Вва́глядний, *а.* bezüglich, relativ,

respectiv; specifisch; *adv.* вва́глядно be-

ziehungsweise, respective, *Ог.* [träг.

Вва́глядно-суперечний, *а.* *Ил. con-*

Вва́гонка, *ф.* Sublimation, *ф. Пол.*

Вва́гонність, -ости, *ф.* Steigkraft, *ф. Пол.*

Вва́гордіти, *в. н.* *Тор.* stolz, sich

lühthig werden. [beim Pflügen, *Ми. II.* 286.]

Вва́грих, *т.* ausgelassene Ackerstelle

Вва́гряниче, *н. с.* Узгряниче, *К.*

Вва́двіре, *н. М. с.* Подвіре.

Вва́дмане, *н. с.* Здуване.

Вва́дма́ти ся, sich aufblähen; *с.*

Здува́ти ся, зду́ти ся, *Ми. IV.* 200.

Вва́диха́ти, вва́дохнути, *в. н.* seufzen,

Ми. IV. 200. [längs, entlang, *Ми. IV.* 199.]

Вва́довж, (-ш), *adv.* der Länge nach,

Вва́дріти, *с.* Уаріти.

Вва́дрóгане, *н. Пол.* Zuckung, *ф.*

Вва́дрóга́ти, *в. н. с.* Здріга́ти ся.

Вва́дря́чка, во вва́дря́чку сказа́ти

щось ins Gesicht offen sagen. [blasen.]

Вва́ду́тий, *рлс.* aufgetrieben, aufge-

Вва́йване, *с.* Зава́йване.

Вва́ива́ти, *в. а. с.* Назива́ти; 2) auf-

fordern, aufrufen.

Вва́игра́ти, *в. н. †* aufhüpfen, jubeln;

вва́играва́ти ся кому́, *Лр.* 12. jmdn ver-

höhnen?

Вва́ира́ти, *в. н.* на когóсь Rücksicht

nehmen, worauf schauen, achten, *Ст. К.*

Вва́йрити, вва́дріти, *в. а.* erblicken.

Вва́йскане, † *н.* Gewinn, *ф. Пол.*

Вва́йскáтель, *т. гр.* Forscher, *т.*

Вва́йскáти, *в. а. †* suchen, nach etw.

trachten, *III. II.* 267; 2) да́ти на кимóсь,

КУ. von jmdm Tribut fordern.

Вва́зімку, *М. I.* 102 *с.* В зимі.

Вва́ір, *г.* вва́ору äusseres Ansehen, das

Äuussere *с.* Пóзор, *Левч.; 2)* Muster, *н.*

Vorlage, *ф.*

Вва́ле́т, *т.* Ausflug, *т.* [den.]

Вва́літи ся, böse, erbost, zornig wer-

Вва́лич, *adv.* ins Gesicht; — менé,

in meiner Gegenwart, *Ми. IV.* 199.

Вва́лісе, *н. Кв. II.* 254. 264 *с.* Ува́лсе.

Вва́літа́ти, *в. н.* auffliegen, sich auf-

schwüngen.

Вва́мага́ти ся, вва́мочі́ ся mächtiger

werden, an Kraft zunehmen, sich

Вва́міцні́ти, *с.* Зміцні́ти. [steigern.]

Вва́нак, за-вва́накі, *adv.* *Левч.* zum

Andenken; да́ти ся кому́сь вва́накі, sich

jmdm fühlbar machen.

Вва́на́не, *н.* Erkenntnis, *ф. Св.*

Вва́на́ти, *в. а.* erkennen, erfahren, zur

Kenntnis von etw. gelangen. [*ф. Тор.*

Вва́несен, *н.* Erhöhung; Erhabenheit,

Вва́неслі́й, *В.* вва́несений, *Тор. а.*

erhoben, hehr, gehoben. [mich in Arsch!

Вва́ни, вва́ний ма́ (— в гуа́зіцю)! leck

Вва́ор, *т. W.* Blick, *т.*

Взорéць, -рця, *m.* Muster, Beispiel, Вáбрник, *m.* Modell, *n.* [н. Vorlage, *f.* Вáровзír, -бру, *m.* Muster, *n.* Вáровзírний, *a.* He. musterhaft; 2) bildschön. [mustergiltig, *Term. Le.* Вáорóвий, *a.* Muster-, musterhaft, Вáорóдум, *m.* K. Ideal, *n.*; 2) Anschauung, *f.* [genróthe, *Oz.* 195.

В-збóрах, *adv.* mit Anbruch der Мор-

Вáрив, *m.* Пол. Explosion, *f.*

Вáривáти, *v. n.* explodieren.

Вáрид, плáкати на — laut schluchzen.

Вáрйти ся с. Вáглянути ся.

Вáрид, *g.* взрóду, *m.* Wiedergeburt, *f.* das Aufkommen, *Св.* [mögen, *n.*

Вáрóк, *m.* Gesichtssinn, *m.* Sehver-

Вáрокóвий, *a.* Gesicht-, Seh-

Вáрост, вáрист, *m.* das Gedeihen, Wachsen, *Пол.*

Вáростáти, *v. n.* aufwachsen, gedei-

Вáрóщенє, *n. s.* Взрід. [hen.

Вáрушенє, *n.* Rührung, *f.*

Вáрушити, *v. a.* rühren, *Тор.* [Stiefel).

Вáувáти, вáути, *v. a.* anziehen (die

Вáутє, *n.* das Anziehen (der Stiefel).

Вáзнýти, *v. a.* einhauchen, *B.*

Вáйти, [вóзьму (вáзьму), вóзьмеш], *Мi.* IV. 200, *v. a.* nehmen, fassen, grei-

fen — когóсь по сóбi jmdn unter seine Bot;mässigkeit bringen; — сáлу an Stärke

zunehmen; вáло емý нещáстє *P. I.* 81 das Unglück begann ihn zu verfolgen;

чий вáзьме? wer gewinnt die Wette, die Oberhand? вáяла менє дýмка про

когóсь дер Gedanken an jmd beschäftigt mich, *K.*; 2) — ся: з вáдки von woher

kommen; — кудáсь: (на прáво nach rechts) die Richtung, den Weg einschla-

gen; *b*) eintreten: як зáмно ся вóзьме wann die Kälte eintritt; *c*) werden: снiг

взяв ся водóю ward, schmolz zu Wasser, *vgl.* Понáти ся, брáти ся; слóво

взяло ся плáменем, *III.* das Wort ward zur Flamme; *d*) взяв ся вáчити begann

zu lernen; вáзли кричáти begannen zu schreien, *vgl.* Стáти; 3) das *Imperf. de con-*

natu ausdrückend: взяв тай (и, да) пiшов er machte sich heimlich Weg, *Oz.* 144. 200.

Вáзáха, *f.* взáхар, *m.* Н. зó² Nehmer, *m.*

Ви [вы, вас, вам], *pron. pers. 2 pl.* ihr; 2) Sie (*pl.*): Ви пáне Sie, mein Herr.

Ви- [вы-], in Zusammensetzungen: aus-, heraus-, auf-, ab-, er-, ver-: bei

Verben von vollendeter, perfecter Handlung, *Мi.* IV. 201.

Вáбáвитель, *m.* Retter, *m.*

Вáбáвити, вáбáвляти, *v. a.* erretten, retten; 2) дeгiну такý велику

gross warten, pflegen, aufziehen.

Вáбáганка, *f.* launiger, sonderbarer Wunsch, Laune, *f.*

Вáбáгáти, вáбáгнути, *v. a.* aus-, er-

sinnen; begreifen, errathen; 2) tolle, eigensinnige, grillenhafte Wünsche haben, sich gebaren. [rische, Launige.

Вáбáгливeць, -вця, *m.* der Wähler.

Вáбáдувати, *v. a.* ausfragen.

Вáбáжний, *a.* mit launigen Wünschen; вáбáжно, *adv.* *Зар.* ausgesucht, mit Comfort.

Вáбáкóувáти ся, *Мi.* III. 50 sich aus den Fluten herausarbeiten, auftauchen.

Вáбáлушити, вáбáлушувáти, *v. a.* § — óчи die Augen aufreissen, glotzen.

Вáбáндурити, *v. a.* ausweiden (das Wild); auswaschen, *Пис.* [ляяти.

Вáбáнитувáти, *v. a.* *H.* 74 s. Вá-

Вáбаряничáвий, (-чє—), *a.* wáhlerisch, launig, capriziös.

Вáбаряничáти (-чє-), *v. a.* сóбi wáhlerisch, launig sein.

Вáбáтькувати, *v. a.* когó (jmdm seine Eltern) lästern, schimpfen; fluchen.

Вáбáчáти, вáбáчити, *v. a.* прось кому entschuldigen, verzeihen, vergeben,

nachsehen; 2) *v. n.* sich ohne etw. bequemen. [zeihung, *f.*

Вáбáченє, *n.* Entschuldigung, Ver-

Вáбáчний, *a.* бóдьте вáбáчнi entschuldigen Sie, verzeihen Sie (Ihr).

Вáбéль, -бля, *m.* runder Balken, s. Вáбáк. [wahlberechtigt, wáhlbar.

Вáбéрáльний, вáбéрáтельний, *a.* Вáбéрáти, *v. a.* s. Вáбóрати. [fen.

Вáбéштáти, *v. a.* ausschelten, schimpfen.

Вáбéшванка, *f.* s. Вáбóйка.

Вáбéвáти, вáбóвити, *v. a.* ausschlagen, -stossen, -prügeln; einschlagen, -wer-

fen (вiкна); erbrechen (двєрi); вáбóи си тóв з голóвий schlage dir das aus dem

Kopfe; 2) — дiмку Leinwand für die d farbig drucken; 3) пeклóни tiefe Bücklin-

ge maches; 4) — ся зi сáли *P. II.* 193 sie einkräftigen, an Kraft sich erschöpfen, er-

matten; — ся зi сну schlaflos werden.

Вáбичувáти, *v. a.* durch Vorspaß

nen eines Beipferdes forthelfen; — ся auf diese Art fortrücken.

Вібіжка, *f.* В. Ausflug, *m.* Excursion, *f.*; 2) — луговá Wiesen-Rispen-gras, *n.* (Poa pratensis).

Вібіій, *g.* виббію, *m.* *gew. pl.* s. Виббіна; 2) das Aufsteigen des Terrains.

Вібіійка, вибойка, *f.* Art gedrucktes Tuch, *Ко.* 14. *К.*; 2) grob gedrucktes Weiberkleid aus Leinwand.

Вібіліти, вибілювати, *v. a.* хату weiss tünchen; 2) шма́те s. Віпрати; 3) полотно́ bleichen.

Вібі́р, -ору, *m.* Wahl, Auswahl, *f. pl.* виббіри die Wahlen; 2) Verwandtschaft, Affinität, *f.*

Вібі́рка, *f. К.* Auswahl, *f.* Auszug, *m.*; 2) *pl.* Ausschuss, Auswurf, Abfall, *m.* *Н.* 90. *Ос.* (61), *Х.* 63. [ereinnehmer, *m.*

Вібі́рчий, *a. m. s.* до подáтків, Steuer-Вібі́рний, *a.* ausgewählt, *Др.* Wahl-*Не.*; auserlesen, *Нав.* s. Чільний; 2) Abgeordneter, Delegat, *m. Не.*

Вібі́леск, *m.* Abglanz, Abbild, Widerschein, *Зар.* Glanz, Schimmer, *m. М.* III. 68.

Вібі́лскувати ся, schimmern, glänzen. [ben, ausspeien (dh Erbrechen).

Вібі́лювати, *v. a.* von sich wiederge-

Віббі́на, *f.* ausgefahrenes Loch auf der Strasse s. Вібіій.

Віббі́стий, *a.* -а до́бра mit ausgefahrenen Gruben; -а землі́ Terrain von häufig aufsteigendem u. abstürzendem Charakter, *n. (B.)*. [mann, *m.*

Віббі́рець, -рця, *m.* Wähler, Wahl-Віббі́рний, *a.* виббірно, *adv. М.* III. 76 gewählt, trefflich, ausserordentlich gut, köstlich.

Віббі́родити, *v. a.* Furchen machen. Віббі́рати, виббірувати ся, sich herausarbeiten. [betreffend.

Віббі́рчий, *a.* Wahl-, die Wahlen

Віббі́ра́нець, -нця, *m.* der Ausgewählte; 2) der ausgehobene Rekrut, Soldat, *К.* [pl. 2).

Віббі́рнство, *n. coll.* s. Віббіра́нець, Віббі́рнич, *m. s.* Віббіра́нець 2).

Віббі́рати, виббірати, *v. a.* herausnehmen, wegnehmen; — село́ vom Tatareneinfall: menschenleer machen, entvölkern, *К.*; — о́чи ausstechen; 2) auslesen, auswählen, wählen, erkiesen; 3) — ся sich herausarbeiten, *P. I.* 41; *b)* — в до-

ро́гу sich auf den Weg machen; *c)* schön aufwachsen, gedeihen; *d)* sich treffen, щасли́ва година, день, *К. I.* 280.

Віббі́рик, *m.* muthwilliger Sprung, Streich, Excess, *m.*; 2) launiger Einfall; виббі́риком, *adv.* rasch hinspringend, froh hüpfend. [froh springen.

Віббі́рікувати, lebensfrisch hüpfen, Віббі́ричитися, *Ф.* sich glatt rasieren. Віббі́рост, *m.* das Schiessen, Sprossen der Blätter, *B.* [densatz.

Віббі́рудок, -дка, *m.* kothiger Bo-

Віббі́рязкувати, *v. n.* klirren, rasseln. Віббі́увати, *v. n.* ausgehen, ermangeln; 2) ausdienen, aushalten, s. Віббі́ути.

Віббі́утіти, *v. n. s.* Постуденіти (на дворі). [sturz, *m.*

Віббі́вух, *m.* Ausbruch; — кро́ви Blut-Віббі́ухати, виббі́ухнути, виббі́ухувати, *v. n.* ausbrechen, hervorplatzen.

Віббі́учкувати, *v. a.* ausprügeln.

Віббі́уялий, *a.* üppig aufgeschossen.

Віббі́уяти, *v. n.* üppig aufschliessen, aufwachsen.

Ві́вабити, *v. a.* herauslocken. [ung, *f.*

Ві́вва́га, *f. Пис.* Rettung, Hilfe, Befrei-

Ві́вважа́ти, ви́вважувати, *v. a. s.* Ві́вважити; 2) *v. n. М.* II. 34 hin u. her denken, erwägen, unschlüssig sein, zögern: до́вго ви́вважала́ по́ки звáжилась — bis sie sich entschloss.

Ві́вважити, ви́вважувати, *v. a.* ausheben; дві́ри — aus den Angeln h.; 2) * retten, helfen, *Пис.*

Ві́вваливо́кий, *a. s.* Валиво́кий.

Ві́ввалити, ви́ввалювати, *v. a.* ausheraus-durch-einschlagen; -reissen; 2) heraus-ausstrecken, -langen язы́к.

Ві́ввар, *m.* ви́варка, *f. B.* das Auskochen; Absud, *m.*

Ві́ввара́чати, *Фр. s.* Виббаранчати.

Ві́вварити, *v. a.* auskochen, absieden.

Ві́вва́рянь, *n. Пол.* das Versieden,

Ві́вва́ча, *N. e.* Berges. [Absieden.

Ві́ввернений, *ptc.* umgekehrt, verkehrt; * -а кі́шка verkehrter, verrückter Kopf.

Ві́ввернення, *f. s.* Ві́ввертень.

Ві́вверт, *m.* Stelle, wo ein Baum vom Winde ausgerissen wurde, *pl.* umgestürzte Bäume.

Ві́вверта́ти, ви́ввернути, *v. a.* umkehren, umwerfen, umstossen, umstürzen; 2)

verkehren, über den Haufen werfen; — ся umstürzen, umfallen. [*m.* Rahne, *f.*

Вівертень, *m. coll.* Windbruch,

Вівертіти, вивёрчувати, *v. a.* heraus-ausböhren; 2) herauswickeln; — ся *Kv.* II. 330 sich herauswinden.

Вівертка, *f. B.* Korkzieher, *m.*; 2) вівертки, *pl.* Bohrspähne, *pl.* ГШ.

Вівершити, вивёршувати, *v. a. s.* Вершити; 2) ausführen, vollenden, *K.*; 3) — ся почёраз верх überlaufen (водá).

Вівести, виводити, *v. a.* ausführen; 2) *s.* Вівід (дáти) I. 4); 3) — в по́ле hinters Licht führen, hintergehen; — з рóзуму berücken; 4) ausbrüten; 5) — ся ausgebrütet, geboren werden; vorkommen; *b)* nicht mehr da sein, schwinden; *c)* sich rechtfertigen, sich ausweisen, sich legitimieren; — ся слóшним свідáтством (свѣдóцтвом) АД. I. 233.

Вівинути, вививáти, *v. a.* herauswickeln, losmachen, herauswinden; 2) нóгу, *H.* 226 *s.* Вівихнути; 3) чим womit umher schwingen.

Вивиспáти, вівиспити. (-вишш-) *v. a.* erhöhen, erheben, höher stellen, vorziehen. [Auszeichnung, *f.*

Вівисшенє, *n.* Erhöhung, Erhebung,

Вівити, *s.* Вівинути. [*f.* *Св.*

Вівих, *m.* Ausrenkung, Verrenkung,

Вівихнути, вивихáти, *v. a.* рýку, нóгу verrenken, verstauchen.

I. Вівід, -воду [вед-], *m.* Ausführung, Deduction, *f.* Schluss, *m.* Resultat, *n.* *He. Фр.*; 2) Ableitung, Deduction, *f.* *Ил.*; 3) *s.* Вівод 1); 4) — поліжнійці Führung der Wöchnerin nach 2 Wochen in die Kirche u. Verrichtung des reinigenden u. segnenden Gebetes daselbst dh den Geistlichen; — молодóй áhnliches Ceremoniell in Bezug auf die Braut nach der Hochzeitnacht: до віводу привести, бóти, вівід дáти.

II. Вівід, -áду, [вѣд-], *m.* Auskunft, Erkundigung, *f.*

Вівідати, вівідити, вивідувати, *v. a.* aus- erforschen, versuchen, probieren; kennen lernen; — ся sicherkundigen. [спáшер, Spion, Kundschafter, *m.* *Зак.*

Вивідáч, вівідець, -дця, *m.* Aus-

Вівідка, *f.* Untersuchung, Studie, *f.* *K.*

Вівідний, *a.* Auskunft-. [her, *m.*

Вівідник, *m.* *Ог.* Kundschafter, Spä-

Вівідниця, *f.* Auskunftsbureau, *n.*

Вівівжати, *v. a.* kennen lernen. [*m.*

I. Вівівіз, -возу, *m.* Ausfuhr, *f.* Export,

II. Вівівіз, -возу, *m.* Hohlweg, Eng-

Вивільга, *f. s.* Вільга. [rass, *m.* *Мог.*

Вивінóванє, *n.* Ausstaltung, *f.*

Вівівинувати, *s.* Відвинувати.

Вівівірка, *f.* Eichhörchen, *n.* (Sciurus).

Вівівірати, вівівирити, *v. a.* — правди у корó *He.* die wahre Stimmung erforschen, jmdn auf die Probe stellen.

Вівівісити, *v. a.* aushängen.

Вівівіска, *f.* Aushängeschild, *n.*

Вівівістувати, вівівістити, *v. a.* aufdecken, *a.* Tageslicht bringen, offenbaren.

Вівівітрувати ся, пам'ять люд-ска: schwinden. [(Geum urbanum).

Вівівішник, *m.* Benediktenkraut, *n.*

Вівівіщувати, *v. a.* vorhersagen, verkünden, *M.*

Вівівіясити, *pl. s.* Викрутáси.

Вівівіяти, *v. a.* auswehen, -schwingen, auswurfeln.

Вівівластити, вивівáщувати, вивівáснювати, *Фр. v. a.* expropriieren, ГШ.

Вівівлащенє, *n.* Expropriation, *f.* *Term.*

Вівівод, *m.* Rauchfang (als Ableitungsröhre), *m.* *He.*; Ausweg, *m.*; 2) das Ausbrüten, Aushecken, *K.*; 3) віводом, *adv.* gedehnt, gestreckt.

Виводити, *v. a. s.* Вівести; ausführen, ableiten, *Ил.*; 2) звичáй abschaffen, aufheben, *He.* [liges Ausbrüten.

Вівіводок, -дку, *m.* Brut, *f.* einma-

Вівівóженє, *n.* Ausfuhr, Ausführung, *f.*

Вівівóжечка, *f. dim.* *Гол.* III. 121 Art Vogel.

Вивозній, *a. pl.* -í волі ein überaus starkes Ochsenpaar, das die grösste Fuhre von der Stelle rückt, *K.*

Вивозóвий, *a.* Ausfuhr-, Export-

Виволáник, *m.* Raufbold, *m.*

Виволікáти, *s.* Віволокти.

Вивольн'яти, *v. a.* Под. frei machen.

Віволожити, *v. a. s.* Воложáти,

Зак. hin u. her (bei der Nase) führen.

Віволока, *f.* Schindmähre, *f.*

Віволокти, віволочи, *v. a.* herausziehen, -schleppen.

Віволочка, *f.* das Herausziehen, das zutage Fördern, *Под.*

Віворіт, -ору, *m.* das Umstürzen, Umwerfen, Umstossen; 2) Kehrseite, *f.*

на — umgekehrt, verkehrt, von der Kehrsseite; 3) s. Вйвертень.

Виворічати, *v. a.* на когб Unwahres gegen jmdn vorbringen, aussinnen.

Вйворотний, *a. Км.* — і підходи verkehrt proportionirte Verhältnisse; вйворотно *adv. ТР.* 5 verkehrt; schwankend, hinfällig. [kämpfen, erbeuten.

Вйвовати, *v. a.* im Kriege er-Вйвчас, *m.* das Ausruhen, Erholung, *f.*

Вйвчасувати ся, sich gut ausschlafen, ausruhen, sich erholen.

Вйвчити, *s.* Вйучити.

Вйвшина, *f. N.* e. Berges.

Вйвзати, вйвзувати, *v. a.* heraus- hervorbinden, -lösen; рахунок ausführen, auflösen; — ся das Kopftuch schön umbinden (*v.* Frauen); *b)* з чоб sich herausbringen, *Тор.*, seine Aufgabe lösen; *c)* sich entwickeln, *Пол.* [gemergelt.

Вйвляий, *a.* abgewelkt, welk, ab-Вйвляити, *v. a.* ausmergeln, trocken, siech machen. [reiben.

Вйгабати, *v. a.* misshandeln, auf-Вйгад, *m. См.* Erfindung, Phantasie, *f.*

Вйгадати, вйгадувати, *v. a.* aus-, ersinnen, erdenken, erfinden; Witze, Spässe zum besten geben.

Вйгадка, *f.* Erfindung, *f.* Phantasienspiel, *n.* Witz, Spass, *m.* [geistreich.

Вйгадлиий, *a.* spitzfindig, witzig, вйгадниця, *f.* Spassmacherin, Witzlerin, *f.* [ling, *m. Кч.* 94.

Вйгадчик, *m.* Spassmacher, Witz-Вйгадчиця, *f.* übertrieben mäkelndes, tadelsüchtiges Weib.

Вйгажати, вйгоджати, *v. n.* на когбс з чим auf jmdn mit etw. zuwarten.

Вйгаїти, *v. a.* anfräumen, ausleeren; Вйганяти, *s.* Вйгнати. [ordnen.

Вйгар, *m.* вйгариско, *n.* Brandstätte, *f.* Вйгарбувати ся, sich mit Mühe

herausarbeiten, *Фр.*

Вйгибати, *v. n. s.* Вйгнути.

Вйгикнути, вйгикати, *v. a. s.* Гй-кнути; *s** gesundgeniessen, wohlgespeist zu haben. [mung, Windung, *f. Левч.*

Вйгин, *m.* Bug, *m.* Bengung, Krüm-Вйгиня, *f.* Beuge, Biege, *f.* [biegen.

Вйгинати, вйгнути, *v. a. ver.*, aus-Вйгйнистий, вйгйчастий, *a.*

biegsam, geschmeidig.

Вйгнути, *v. n.* umkommen, gänz-

lich (nach einander) verloren gehen, verschwinden. [samkeit, Geschmeidigkeit, *f.*

Вйгинчастість, -ости, *f.* Biege-Вйгидь, -годи, *f. s.* Вйгода. [fertig.

Вйгидлиий, *a.* hilffertig, dienst-Вйгидний, *a.* bequem; gelegen.

Вйгін, -гону, *m.* Trift, *f.* Viehweg, *m.* Вйгінне, *n. s. a.* вйгінщина, *f.* Hut-

geld, *n.* Hutlohn, *m.* (beim ersten Austreiben des Viehes auf die Weide).

Вйглада, *f.* Schriff, *n.* Ausfeilung, *f.* Вйгладжувати, вйгладити, *v. a.*

ausglätten, glatt machen. [den.

Вйгладіти, *v. a.* *Гуш.* glatt wer-Вйгляд, *m.* Aussicht; 2) Ansicht;

3) Gestalt, Form, *f. Др. с.* 94. *Фр.*; 4) *s.* Вйзір. [raugucken, *n.*; 2) Aussehen, *n.*

Вйглядане, *n.* Hinausschauen, He-Вйглядати, *v. a.* ausersuchen; 2)

jmdm entgegensehen, ersehen; 3) *v. n.* aussehen, heraus- hinaussehen; hervor-

scheinen, hervorragen; aussehen, das Aussehen (Ansehen) haben, scheinen.

Вйглядити, *v. a.* *Фр. s.* Вйглядати 1); aussuchen, herausfinden.

Вйглядіти, *v. a. s.* Вйглядити; 2) діти, *He.* warten, aufziehen, pflegen.

Вйгляти, *v. n. s.* Вйляти, ввйляти, *II. (II.)* 126.

Вйгйнець, -нця, *ГШ, К.*, вйгйник. *Це. m.* der Verbannte, Exilirte.

Вйгнати, *v. a.* aus- vertreiben, fort- jagen, verbannen; 2) — ся в гору hoch im Wuche aufschiessen.

Вйгнути *s.* Вйгинати; вйгнутий кут erhabener Winkel.

Вйговорити, вйговбрувати, вйговбрувати, *v. a.* aussprechen, -sagen; вй-

говорити ся з чим unachtsam, unwillkürlich beim Sprechen ein Wort fallen lassen; * herauslocken, -rufen, *P. I.* 30;

2) vorwerfen, aussetzen.

Вйговір, -ору, *m.* Aussprache, *f.* Вйговщина, *f.* Zeit u. Geschichte

des гетьман Вйговський, *K.*

Вйгода, *f.* Bequemlichkeit, Gemächlichkeit, *f.* вйгбду комуьс зробіти jmdm

e. Gefälligkeit, einen guten Dienst erweisen, leisten; 2) Gelegenheit, *f.*

Вйгодити, *v. n.* кому чим jmdm womit aushelfen. [Sohn, *Kz.* Pflegesohn, *m.*

Вйгодованець, -нця, *m.* Zögling, Вйгодовка, *f.* вйгодуване, *He. n.*

Aufziehen, *n.* Pflege, Erziehung, Bildung, *f.*

Вігодувати, *v. a.* aufziehen, gross pflegen, erziehen; 2) wohl nähren, mästen.

Вігоїти, *v. a.* heilen, ausheilen. [den.

Віголодати ся, ausgehungert wer-

Віголодженій, *a.* ausgehungert.

Віголок, *m.* Verlautbarung, Aussage, *f.*; 2) Ausdruck, Accent, *m. T.*

Віголоситель, *m.* Ausrufer, *m.*

Віголосити, виголосувати, *v. a.* verlaublichen, aussprechen; — бєсїду, слєво, річ eine Rede halten, vortragen.

Віголошенє, *n.* Vortrag, *m.* Pronuntiation, *f.*; das Ausrufen, Ausruf, *m.*

Вігонистий, *a.* -е поле Viehtritt, die dem Viehwege am nächsten gelegen ist; 2) hoch aufgewachsen.

Вігоріти, *v. n.* ab, ausbrennen.

Вігорлати ся, auslärmen.

Вігородити, *v. a.* *себє sich frei machen, sich losmachen.

Вігорувати, *v. a.* дорóгу das Terrain der Strasse erhöhen.

Віготов, *m. Др.* віготовленє. *n.* das Fertigmachen, -stellen, Ausarbeitung, Ausführung, *f.*

Віготовити, виготовляти, *v. a.* fertig machen, *f.* stellen, ausarbeiten, ausführen. [sikalischer Vortrag, *Ст.*

Вігра, *f. Ру.* Kampfpreis, *m.*; 2) му-

Віграні, *pl.* Musikinstrument des mythischen Donnerfürsten in d. колядкї *Пр. IX.* 175, VIII, 26; 2) *s.* Орґани.

Віграти, вигравати, (-грив-) *v. a.* ausspielen; (lange u. schön) spielen: на дудці, на скрипці; 2) Oberhand gewinnen, das Spiel gewinnen; 3) сонце віграло. (*v. n.*) *Ст.* die Sonne ist schon hoch aufgegangen. *s.* Грати.

Віграш, *m. Кн.* Gewinnst, *m.*

Віграшка, *f. Ш. II.* 117 Spiel, *n.* Unterhaltung, *f.*

Вигривач, *m.* Gewinner, *m.*

Вигривати, вігрити. *v. a.* auswärmen; — ся на сонці. досонця sich sonnen.

Вігрівки, *pl.* das Sichsonnen.

Вігуба, *f.* вігубленє, *n.* Vertilgung, Vernichtung, Ausrottung, *f. B.*

Вігубити, вігубляти, *v. a.* vertilgen, ausrotten.

Вігук, *m.* lauter, gellender Schrei, *M. III.* 131 Geschrei, *n.* Lärm, *m.* 56; 2) Ausruf, Zuruf, *m.*

Вигукувати, *v. n.* laut schreien, lärmern, rufen.

Вігулити, *v. a.* Ф. ent-, -auslocken, erlisten; 2) вигулювати ся sich aufheitern, *Пар.* [vortauschen.

Вігулькнути, *v. n.* plötzlich her-

Вігуляти ся, sich satt austanzen.

Вілвінчувати, *v. a.* mit Schraubengang, mit Gewinde versehen.

Вигулярі, *pl. P. I.* 18 *s.* Окулярі.

Вид, *m.* Aussicht, *f.* Aussehen, *n.* Gestalt, Form, *f.* Schein, Aussehen, *m.*; 2) Schein, *m.* Zeugnis, *n.* Reisepass, *m.*

C. I. 48 II. 189; 3) корóткий вид Kurz-

sichtigkeit, *f.*; 4) вид подавати, *Ч. II.* 21 den Schein geben, zeigen, zu erkennen geben; 5) на вид beim Anblick;

ans Tageslicht, offenbar, öffentlich; на два види der Ausgang, das Resultat ist ungewiss (*B.*); для виду, *K.* pro forma,

äusserlich; з виду, *Лєвч.* äusserlich, von aussen.

[данє.

Видаванє, *n.* Herausgabe, *f. s.* Від-

Видавати, *s.* Відати.

Видавець, -ця, *m.* Herausgeber; 2) Auszahler, *m. K.*

Відавити, видавляти, *v. a.* auspressen, -drücken; 2) aus-erwürgen.

Видавник, *m. Кн.* Herausgeber, Verleger, *m.* [Видавник.

Видавництво, *n.* Verlag, *m.*; 2) *s.*

Видавниця, *f.* Verlegerin, Herausgeberin, *f.* [leger-.

Видавничий, *a. К.* Verlags-, Ver-

Видавство, *n. T. s.* Видавництво.

Відавцем, *adv. Нє.* theilweise (nach Art des Schaffuers), in Portionen.

Відавця, *m. ungr. Гол. III.* 414 Hochzeitsvater der Braut, *m.*

Відаюкати, *v. a.* durch unablässiges Rufen „дай! дай!“ abmüssigen, abdringen. [fung, *f.*

Відаленє, *n.* Ausweisung, Abschaf-

Відаленець, -ця, *m.* ein Abgeschaffter, *m. Term.* [sehen hat.

Відалець, -ля, *m.* der Vieles ge-

Відалий, *a. M+B.* 358 der Vieles in der Welt gesehen hat, kundig.

Відалити, *v. a.* ausweisen, abschaffen.

Відальщина, *f.* (gesehene) bekannte Sache.

Віданє, *n.* das Ausgeben, Ausliefern; 2) Ausgabe (кнїжки); Ausliefe-

гung, *f.*; 3) das Heiratenlassen; дочка́ на віданю heiratsfähige Tochter.

Ві́дати, видава́ти, [ви-], *v. a.* ausgeben, verausgaben, ausliefern; * verrathen; — дочку́ (за-муж) zur Gattin geben, verheiraten; — книжку́ herausgeben; — розказ ерlassen, geben; — квит ausfolgen, ausstellen; 2) — ся sich verrathen, herauskommen, sich zeigen, ans Licht kommen; *b)* — на по́ле sich ins Freie begeben; *c)* за ко́гось sich für jmdn ausgeben; sich ausnehmen; вида́є ся мені es scheint, kommt mir vor.

Видáти. [вид-], *v. a.* sehen, zu sehen bekommen; — ся (з ким) sich oft sehen; відано, чи то —?! war es je möglich (zu sehen)?! *P. I. 2.*

Видатко́вий, *a.* Ausgabes-.

Видáтний, *a.* -е збóже reichlichen Ertrag gebend; 2) hervorragend, in die Augen fallend; видáтно, *adv.* *ГШ.* mit Hervorhebung, mit Nachdruck, nachdrücklich, genau.

Видáтність, -ости, *f.* Ertragsfähigkeit, *f.* (reichlicher) Ertrag, *Фр.*

Видáток, -тку, *m.* Ausgabe, als Aufwand, *f.* Kosten, Unkosten, *pl.*; 2) Ausgabe, Publication, *f.* *См.* [*f.* *Левч.*]

Видáча, *f.* Ausfolgung, Auslieferung,

Видвигáти, відвигнути, *v. a.* hervorschieben, emporheben.

Видвигне́нє, відвигуване, *n.* *Фр.* das Hervor-, Emporheben.

Видáлити, *v. a.* *Ос.* (62) VIII. 14 jmdn an einem besonderen Erbstück an-

I. Віден, *a. s.* Видний, *К.* [setzen.

II. Віден, *s.* Вінен schuldig.

Видепутувати, *v. a.* als Deputirten aussenden.

Відержали́й, *a.* ausdauernd, *B*

Відержáлість, -ости, *f.* Ausdauer, *f.* *Шар.*

Відержати́, відержувати, *v. a.* und *v. n.* ausdauernd, aushalten, ertragen.

Відержимий, *a.* *Пол.* aushaltend, ausdauernd. [dauer; 2) Tragkraft, *f.* *Пол.*

Відержи́мість, -ости, *f.* Aus-

Відержка, *f. gr.* correcte Ausführung, Vollendung.

Відержáси, *pl. s.* Др́ача.

Видибати, *v. a.* *T. s.* Надібати.

Видибу́ляти, *v. n.* wankend hingehen, hintrotteln.

Видивити ся на ко́го (щось) jmdn verwundert anschauen.

Види́мий, *a.* sichtlich, augenscheinlich, *M. Кч.* 40; *adv.* zusehends; відимо-невидимо unübersehbar viel, *P. I.* 75.

Види́ханє, *n.* Athmen, Leben, *n.*

Види́хати, *v. a.* щось здоро́во etw. wohl genießen, gut bekommen.

Види́ще, *n.* сонне, *Св.* Traumge-

sicht, *n.* Erscheinung, *f.* Gespenst, *n.*

Виді́дити, *v. a.* enterben.

Виді́й, -дбо́ю, *m.* Gemelke, *n.* (soviel auf einmal gemolken wird).

Виді́йник, *m.* Milchpächter, *m.*

Виді́л, *m.* Abtheilung; 2) Facultät, *f.*;

3) Ausschuss, *m.* Comité, *n.* [zuthellen.

Виді́лити, віді́лювати, *v. a.* aus-

Виді́ловий, *a.* Ausschuss-; -а шкó-

ла höhere Bürgerschule. [lösung, *f.* *ОБ.*

Виді́люване, *n.* Ausscheidung, *Аб-*

Виді́не, *n.* das Sehen, *Пол.*

Виді́ти [від́жу, від́ши], *v. a.* se-

hen; — ся з ким sich (einander) sehen;

2) *s.* Повідіти ся; *impers.* відіть ся

мені mir scheint, mich dünkt; від́ши

adv. wohl, augenscheinlich (eig. du siehst

es) *vgl.* Відáй, бáчиш, *Мі.* IV. 154.

Видкíй, *a.* *Пет. В. s.* Відний;

відко, — ся *s.* Зда́є ся; 2) man sieht,

ist sichtbar; 3) es ist hell, licht.

Відкíв, *s.* Відки.

Відло, на-відлі, *adv.* *Левч. s.* На-

видно́ці, Відно. [ziehen, *См.*

Видля́ти, *a.* часу́ in die Länge

Відма, *f.* — пісковá Sanddüne, *f.*

Відьмище, *n.* *Кл.* Gespenst, *n.*

Відмо, *n.* *V.* Erscheinung, *f.* Ge-

spenst, *n.* [durchwehen.

Відму, -дмеш, -дме *s.* Відути;

Відний, *a.* sichtbar; licht, *M. ТР.*

185 відно, *adv.* mit d. Accus. man kann

sehen, ist ersichtlich, es erhellt (з того

daraus); що тільки — *P. I.* 25 ist kaum

noch zu sehen. [дн́йшого бка.

Видний, *a.* gut, scharf sehend: ви-

Видніти, *v. a.* бóчку das dno he-

rausnehmen.

Відни́ха, *f. s.* Відра, *С. II.* 165.

Видні́вка, *f.* bodenloses Fass.

Видні́й, *compar. adv.* zu Відно *st.*

видні́ше. [ganz sichtbar.

Видні́сенько, *adv. dim.* ganz hell,

Видні́ти ся, *He.* (kaum) sichtbar

werden; 2) ansehnlich, bemerkenswerth, merkwürdig sein; 3) durchscheinen; видне́ der Morgen dämmert an.

Видно́, *n. B.* Anblick, *m.* Aussehen, *n.* Ansicht, *f.*; 2) lichter Ort. [locker werden.

Видобри́ти, *v. n.* vom Acker: gar, Видобува́ти, *n.* das Hervorbringen, Gewinnung, Darstellung, *f. Пол.*

Видобува́ти, видобути, *v. a.* herauslangen, -bringen, zum Vorschein bringen, herausziehen; 2) — ся sich herausarbeiten, sich mit Mühe losmachen.

Видовжити, *v. a.* langstrecken, verlängern, *Пол.*

Видови́ско, *Ст.* видо́вище, *Біл.* *n.* Anblick, *m.* Aussicht, Ansicht; Landschaft, *f.*; 2) Schauspiel, *n. K.*

Видозмі́нний, *a.* veränderlich.

Видопта́ти, видоптува́ти, *v. a.* mit Füßen austreten. [ren, hinfallen.

Видохну́ти, *v. n. P. I.* 194 crepie-

Видочо́к, -чка, *dim. s.* Вид. [ris).

Видра́, *f.* Fischotter, *f.* (Lutra vulga-

Видра́нїя, *f. s.* Дра́чка.

Видробе́ць, *s.* Вїступе́ць; вїдробе́ць in kleinem, zierlichem Schritt.

Вїдрочити́ ся, *s.* Гедзити́ ся, абїдзити́ ся.

Вїдрустї́ти ся, *s.* Вїспати́ ся, (*B.*).

Вїду́жати, виду́жувати, *v. n.* Reconvalescent sein, genesen.

Вїду́м, *Св. m.* вїдумка, *f.* Erfindung, Fiction, *f.* das Ersonnene; 2) Einfall, *m.*

Вїду́мати, виду́мувати, *v. a.* eraussinnen, erdichten, ausdenken, [sinnt.

Вїдумця́, *m.* Erfinder, *m.* der aus-

Вїдумщи́к, *m. Др. c.* 208 toller Spassmacher. [доптати.

Вїду́кати, *v. a. Ч. IV.* 225 *s.* Вї-

Вїду́лавити, *v. a.* hohl machen *Пол.*

Вїду́рити, виду́рювати, *v. a.* erausschwindeln, entlocken.

Вїду́ркати, вїду́рнати, *v. a.* jmdn einen Thoren heissen, ausschelten.

Вїду́ти, видува́ти, *v. a.* ausblasen, -wehen, -pusten; — гу́би die Lippen stolz aufwerfen, schnippisch thun.

Видю́к, мак —, видю́х, *m.* видю́ха, *f. s.* Зїрка́тий мак, *Зс. Ч. III.* 225.

Видю́щий, видю́чий, *a.* sehend, *III. II.* 73; 2) sichtlich, augenscheinlich, *Кс. II.* 136. [Grabe, *f.*

Вїдякува́не, *n.* Abschiedsrede am

Вїдякува́ти, *v. n.* кому́сь Dank, *m.* Abschied sagen.

Вїжада́ти сянащо, чо́го sich heiss nach etw. sehnen, etw. ersehnen. [etw.

Вїжада́ний, *a.* чо́го sehnsüchtig nach

Вїжва́ти, *v. a.* auskauen, aussaugen.

Вїжга́, *f.* ausgebrannter Ort, *Mi. II.* 27; 2) das Ausbrennen, *Пис.*

Вїже́вий, *a.* Гранáт, *Ф. (Веч. I.* 85.)?

Вїжел́, -жла, (вїжле́ць, *Вол.*), *m.* Spürhund, *m.* (Canis sagax).

Вїже́н, (-жїн), -єну, Schnitterarbeit, Ernte, *f.* [жа́ти].

Вїжива́ти, вїжити, *v. n.* neu aufwachsen, verharschen (unter dem Schorf an der Haut); не мо́гу з то́го вїжити

ich kann damit nicht ausleben, auskommen, reicht mir nicht zum Leben; — ся

He. schon Alles verzehren, aufzehren, verbrauchen; darben; 2) *v. a. P. I.* 60

jmdn ausweisen, vertreiben, verdrängen, fortschicken; з до́му ко́гось vom picken-

den Spechte *Ос. (62) X.* 17 jmdm vom Leben rufen, jmdm den Tod verkünden.

Вїживити́, вїживля́ти, *v. a.* ernähren, unterhalten.

Вїживле́не, *n.* Ernährung, *f.*

Вїживне́, *n. s. a. s.* Стра́вне.

Вїжига́ти, *v. a.* ausbrennen.

Вїжида́ти, *v. a.* erwarten, erhoffen; ab-, zuwarten. [ringen (шма́те).

Вїжима́ти, *v. a.* auspressen, aus-

Вїжимки́, *pl. III.* ausgepresstes Zeug.

Вїжки́, *adv. s.* За-ввишкі́, *Wgr.* 160.

Вїжлиќ, *m. dim. s.* Вїжел́; 2) flinker Bursche. [schlüpfen, -saufen, *Кс.* 216.

Вїжло́ктїти, вїжльо́пати, *v. a.* aus-

Вїжмо́к, *m. Зак. s.* Вїжимки́.

Вїжни́й, *a.* ober.

Вїжмя́кати, *v. a. s.* Жмяка́ти.

Вїжова́не, *n. s. a. †* Beschaugeld, *n.*

Вїжоло́бати, *v. a.* aushöhlen, -falzen, -meisseln. [lung, Rinne, *f.*

Вїжоло́бок, -бка, *m. Вах. Aushöh-*

Вїжче́нько, *adv. Др. c.* 216 *dim. s.*

Вїжше́, вїжче́.

Виз́, *m.* Hausen, *m.* (Accipenser huso).

Виза́нтїя, *f.* Byzantium, Constan-

tinopel, *n.*

Виза́нтїйский, *a.* byzantinisch.

Виза́нтїйство, *n.* Byzantinismus;

m. III. II. 211.

Визáряне, *n.* das Ausstrahlen, Ausstrahlung, *f.*

Визаря́ти, *v. a.* ausstrahlen, *Пол.*

Ві́збрати, визбі́рувати, *v. a.* ganz sammeln, nach-lesen. [одб́рний.

Визбі́рний, *а. Левч. s.* Відб́рний,

Визвáтель, *т.* Herausforderer, *т.*

Визвати, визивáти, *v. a.* heraus- hervor- aufrufen; heraus- ausfordern; — ся hervor- auftreten, *Кв. ; b)* sich anmelden, sich er bieten, *Кв. 127.*

Визв́дане, *n. s.* Ві́сліджене.

Визв́жити, *v. a. s.* Зв́жити.

Визв́видити ся, *mit* Sternen beset sein; sich aufheitern, *Пар. [s.* Ві́зволеве.

Визв́лок, -лку, *т.* (від май́стра)

Визв́ирити ся на когось *wie ein* Thier böse werden, ergrimmen.

Визв́ол, *т.* Aushilfe, *f. ; 2)* Ertrag, *т. ; 3)* Befreiung, *f. ОВ.*

Визв́оле, (-ліне), *n.* Freisprechung, Befreiung, Erlösung, Rettung, *f.*

Визв́олитель, *т.* Befreier, Erlöser, *т. II.*

Визв́олити, визв́олити, *v. a.* frei- losmachen, *рўку, М. I. 142;* befreien, er- auslösen: з нево́лі; — з терміну,

з науки́ einen Ausgelernten lossprechen, freigeben; — ся з терм. freier Arbeits-

geselle werden; визволеній, *pte.* be-

freit, freigelassen; лі́сти визволені, *АД. I. 209* Freiheitsbrief, Freibrief, *т. К.*

Визв́олка, *f.* gelöstes Geld, *Левч. s.* Ві́ручка.

Визв́оротка, *f.* Aufsuchung der Mittel bei Verlegenheit wegen Zahlung; Ausflucht, List, *f. Левч.*

Визгати, *v. n.* knirren, *М. III. 81.*

Виздоровіти, *v. n.* виздоровлювати ся, *T.* genesen, gesund werden.

Виздрі́вати, *v. n.* reif, zeitig werden.

Визя́на, *f.* Hausenfleisch, *n.*

Визя́ране, *n.* das Hinausschauen, Herausgucken.

Визира́ти, *v. a.* und *v. n.* визирну-

ти, *v. a.* heraussehen, -blicken, hervorgucken; — ся sich beschauen (im Spiegel), *К.* [nutzen, ausbeuten, exploitiieren.

Визискати, визі́скувати, *v. a.* aus-

Визі́скувач, *т.* Aussauger, Ex-

ploiteur, *т. ВВ.*

Визі́в, *т. В.* Ausdünstung, *f.*

Визі́вати, визі́внути, *v. a.* дұха

den Geist aushauchen, ausathmen, auf-

Ві́зир, -ору, *т. s.* Ві́кно. [geben, *К.*

Визн́вець, -вця, *т.* Bekenner, *т. Пар. Фр.*

[weis, *т.*

Ві́знак, *т.* Verzeichnis, *n.* Aus-

Визн́ака, *f. Ст.* Abzeichen, Merk-

mal, *n.* Auszeichnung, *f.* Vorzug, *т. ;*

визн́аку вчиніти Erwähnung thun, *Фр.*

Ві́знамок, -мка, *т.* Gepräge, *n. Пар.*

Ві́знане, визнатé, *n.* Bekennen,

Bekenntnis, Geständnis, *n.*

Ві́знати, визнавáти, *v. a.* kennen lernen, erfahren; erdulden, erleiden; 2) gestehen, bekennen, *М. ; 3)* когось angeben, verrathen; 4) vorausbestimmen, verkünden, *У. III. 327 ; — ся* bekannt werden, *М. II. 118. Ф.* [Bedeutung, *f.*

Визначáне, *n. Под. s.* Значіне,

Визначáти, визначити, *v. a.* be-

stimmen, anweisen, zuthellen. [бар.

Ві́значний, *а. В.* merklich, bemerk-

Ві́зов, -зову, *т.* Herausforderung, *f.*

Ві́зорити ся, *Пар. s.* Ві́зв́идити ся.

Ві́зріти, *v. n.* reif werden, reifen, *С.*

Ві́зубити, *v. a.* schartig machen.

Визувáти, візути, *v. a.* ausziehen (чóботи). [Pneumodermon) *В.*

Ві́зювок, -вка, *т.* Hautkreme, *f.*

Ві́зювати, *v. a.* aushauchen, *Ф.*

Ві́йма́нка, (*д.* ви́йма́ночка), *f. Гол.*

III. 214. ? [rausnehmen, hervorziehen.

Ві́йма́ти, *s.* Ві́няти, *v. a.* aus-, he-

Ві́йна, *f. Н.* 181 *s.* Вўйна.

Ві́йбмка, *f. Кв. II. 255* Confiscirung,

Contrebande, *f.* [Виходіти 1—5).

Ві́йти, [війду, вийдеш], *v. n. s.*

Ві́йсте, *n. Нс.* Aufgang, *т.* Erhe-

bung, Fahrt, *f.* [Emigrant, *т. Левч.*

Ві́йшлий, *s. a. т.* Auswanderer,

Ві́йшов, *т.* Nbl. der Тїаа б.

Ві́їзд, *т.* Ausfahrt, Abreise, Abfahrt,

f. ; Ausflug, *т.* Auffahrt, *f.*

Ві́їзда́ти, ви́їзда́ти, *v. n.* oft aus-

fahren, verreisen, *s.* Війхати.

Ві́їзда́ка, *f.* Ausfahrt; на селó Land-

partie, *f.* Ausflug, *т.*

Ві́їмко́вий, *а.* річ -а *T.* Ausnahme;

exceptionell, Ausnahms-, besonders, *Цс.*

Ві́їмок, -мка, *т.* Ausnahme, *f. Пол.*

Ві́їсти, ви́їдати, *v. a.* heraus-, aus-

fressen; ganz verzehren.

Ві́їхати, *v. n.* ausfahren; fortreisen,

verreisen; — з чим womit ausfahren,

ausrücken, на торг *etw.* auf den Markt bringen; * *etw.* zum Besten geben.

Віка, *f.* Wicke, Futterwicke, *f.* (*Vicia sativa*). [richten.

Вікабаняти ся, § sich stolz auf-

Вікабужати, *v. a.* ausmischen.

Вікадити, *v. a.* ausräuchern.

Віказати, *vikázuvati, v. a.* aus-sagen, nachweisen, ausweisen, darlegen; на ко́го, ко́мує, *He.* gegen jmdn eine Anzeige machen; — ся чим sich womit ausweisen, *s.* bescheinigen.

Віказити ся, *M.* nacheinander al-lesammt wüthend werden u. dadurch zu Grunde gehen.

Віказний, *a.* Ausweis-, Legitimations-

Віказчик, *m. He.* Spion, Kund-schafter; Berichterstatter, *m.*

Віканючити, *v. a.* dh. zudringliche Belästigung *etw.* erreichen.

Вікапати, *v. n.* tropfenweise aus-laufen; *v. a.* auströpfeln; вікапаній тато-а мала, wie zwei Tropfen einander ähn-lich, dem Vater od. der Mutter ganz u. gar ähnlich. [ся mit Mühe aufklimmen.

Вікарабкати ся, *vikarábuvati*

Вікарати, *v. a.* strafen, züchtigen *Ч.* IV. 56; вікараній 555 gestraft, gewizigt.

Вікати, *v. n.* до когó mit „Ihr“ an-re-den, ihrzen, *Os.* 111. 2) mit „Sie“ an-re-den, siezen. [sich begleichen.

Віквітувати ся, *T.* quitt werden,

Викидати, *vikíduvati, víkinuti, v. a.* hinaus-, herauswerfen; 2) *víkinulo* кому jemd bekam einen Hautausschlag; 3)* — штуку якує е. Kunststück machen, einen Streich spielen; 4) *víkidati* кирний-цю einen Brunnen reinigen (*v.* Schlamm); 5)* щоб ты з пам'яті *víkinulo!* sollst das Bewusstsein verlieren.

Викидиш, *m.* Auswürfling, *m. Пол.*

Викидка, *f.* Spass, *m.* Posse, *f.*

Викичувати, *v. a. P.* II. 120 *s.* Вікорчувати.

Викишкати, *v. a.* austreiben §.

Викішувати, *v. a.* dh. Gährung hervorbringen. [2) verbrauchen.

Викільтувати, *v. a.* ausfolgen (*B.*);

Викінчати ся чим, *Пол.* in *etw.* enden, ausgehen, sich endigen; *víkin-chiti, v. a.* vollenden, beendigen. [den.

Вікінчити, *v. n.* crepieren; verschei-

Віклад, *m.* Auslage; Gebühr, *f.* 2)

Vorlesung, *f.* Vortrag, *m.*

Викладати, *v. a.* auslegen; erklä-ren; vortragen; *vikládаний, ptc. s.* Ві-лójистий. [Vorstellung, *f. М+Б.* 201.

Вікладка, *f.* Auseinandersetzung,

Вікладниця, *f.* Pflugbrett, *n.*

Викладчастий (-чий), *a.* Aus-lege-, zum Auslegen, -*kómip He.*

Вікладчик, *m.* der Vortragende. *Фр.*

Виклажа, *f.* Ausladung *f.*

Віклик, *m. М.* III. 56. Ruf, *m.*

Викликанє, *n.* Aufruf, *m.* Procla-mation, *f.*

Викликати, *viklíkuvati, vík-liknuti, v. a.* heraussufen, *М.* II. 188.

Виклипати, *v. a.* in den Bann thun, bannen; verwünschen:

Віклит, -оту, *m.* das Sichausbrüten.

Виклбчувати ся, ausgebrütet werden. [picken, aushacken.

Віклювати, *vikljuvati, v. a.* aus-

Віключати, (-чати), *v. a.* aus-wickeln; ausschliessen; — ся sich aus der Schlinge (кључка) auswickeln, sich herauswinden. [clusiv.

Віключний, *a.* ausschliesslich, ex-

Віключність -ости, *f.* Exclusivi-

Вікляти, *s.* Виклипати. [tät, *f. ВВ.*

Вікнути, *s.* Звікнути. [nen, *C.*

Виковєрзувати, *v. a.* listig ersin-

Виковиряти, *v. a.* ausscharren.

Віколисати, *v. a.** erziehen.

Вікомпонувати, *v. a.* verfassen, ausfertigen, *K.*

Вікон, *m.* Leistung, *f. Пол.*

Виконавець, -ця, *m. ВВ.* Voll-zieher, Vollstrecker, *m.*

Віконати, *v. a.* vollziehen, voll-strecken, ausführen, leisten. [ausgraben.

Вікопати, *vikópuvati v. a.* heraus-

Вікопитити, *v. a.* nóгу im Huf-gelenk verrenken.

Вікопсти, *v. a. Luts gr.* 158. 163. ausstechen. [decken.

Вікопитити ся sich mit Russ be-

Вікоренити, *vikórenuvati* (-*корінюв-*), *v. a.* mit der Wurzel ausreis-sen, entwurzeln, ausroden; * völlig aus-rotten; — ся *C.* II. 77. die Lebenswur-zeln verlieren. [hacken, abholzen (*ліє*).

Вікорчувати, *v. a.* ausroden, aus-

Вікосяти, *vikóšuvati, v. a.* aus-

abmähen.

Вікот, бчи на вікоті, *Кн.* herausstehende, grosse Augen.

Вікотець, -тя, *м.* † Entführer der Leibeigenen, der der geheimen Flucht Vorschub leistet. [rauswälzen, -rollen.

Вікотити, ви́кочувати, *в. а.* he-
Вікоханець, -нця, Pflegesohn, Zögling, *м.* [ziehen, pflegen, warten.

Вікохати, ви́кочувати, *в. а.* auf-
Вікочелати. *в. а. с.* Вікотити.

Вікоченє, *н.* † Entführung, *ф.* Raub eines Leibeigenen, *м.* [klimmen, ersteigen.

Вікочувати, *в. н.* eine Höhe er-
Вікнити, *в. а.* ablocken, abschwindeln.

Вікрадати, ви́красти, *в. а.* weg-
Вікрапати, *в. н.* zu träufeln anfangen.

Вікрасити, *в. а.* anfärben, ausmalen.

Вікрасок, -ска, *м.* водяній Aquarell, *н.* *Пар.*

Вікрєпити ся, Muth fassen, *Кн.*

Вікрив, *м.* *Св.* -уєг Verziehen des Mundes, schiefes Maul. [ken, abdecken.

Вікривати, ви́крити, *в. а.* entdec-
Вікривити, ви́кривляти, *в. а.*

krumm, schief machen, biegen; krümmen; verziehen, verdrehen; чоботи — schief treten; 2) — ся кому́ jmds Worte höhnisch nachsprechen.

Вікрик, *м.* *Фр.* Aufschrei, *м.*

Вікрикати, ви́крикнути, *в. а.* laut ausrufen, lärmeln, jauchzen, johlen.

Вікрикник, *м. пол. Не.* Ausrufungswort, *н.* [herausschneiden, zuschneiden.

Вікроїти, ви́крювати, *в. а.* aus-
Вікруглити, *в. а.* *Лєвч.* s. Заокруглити.

Вікрут, *м.* ви́крутка *ф.* Entwinden, *н.* 2) Ausflucht, Ausrede, Rabulistik. *ф.*

Вікрутасом, *adv.* schwenkend, rings um sich drehend (beim Tanz).

Вікрутєнь, -тя, *м.* *Н.* 60. der sich herauswindet, abgefemter, pffigger Kerl, Rabulist, *м.*; 2) *пл.* ви́крутні 18.

22. *Не.* Kniffe, listige Ausreden, pffigge Behelfe, *пл.*

Вікрутити, ви́кручувати, *в. а.* aus-herausdrehen, -winden, -ziehen, шма-те ausringen; — ся sich rings drehen; з чого́ sich herauswinden, -wickeln.

Вікрятати ся, sich herausarbeiten, sich herauswinden, *У.*

Вікулєний, *а.* stark gewölbt.

Вікуп, *м.* Loskauf, *м.* Loskaufung, Einlösung, *ф.* Lösegeld, *н.* [Вікупити.

І. Вікупати, *в. а.* *Кв.* II. 161. s.

ІІ. Вікупати, *в. а.* baden: — ся sich baden.

Вікупити, ви́купувати, *в. а.* auskaufen, loskaufen; alles nach u. nach wegkaufen.

Вікупний, *а.* zum Loskaufen bestimmt, zum Loskaufgeh.; einlösbar.

Вікурити, ви́курювати, *в. а.* ausräuchern; лю́льку eine Pfeife ausrauchen.

Вікурувати, *в. а.* *У.* II. 334. s. Вілїчити. [raus- ausbeissen.

Вікусити, ви́кушувати, *в. а.* he-
Вікутати, *в. а.* mühsam erwirken, an-

Виль, *int. Ко.* 161. s. Гульк. [schaffen.

Віла, *пл.* grosse Gabel.

Вілабудати ся, sich mühsam herausarbeiten, з чого́сь. [stellen.

Вілагодити, *в. а.* bearbeiten, fertig
Віладити, *в. а.* zu Stande bringen, fertig machen; 2) короб abordnen, beordern.

Вілазїти, *в. н.* на дєрево heraufsteigen, -klettern; 2) hervorkriechen; 3) ausfallen, ausgehen (волосє).

Вілазка, *ф. К.* Ausfall, *м.* (aus e. Festung); 2) Oeffnung, *ф.* Loch zum Durchkriechen, *н.* *Лєвч.*

Віланї, *пл.* eiserne Mistgabel, (*В.*)
Вілатати, *в. а.* короб, кому́ скіру durchprügeln.

Вільготá, *ф.* s. Вóхїєсть.

Вілет, *м.* *И, н.* 71. Ausfliegen, *н.* Ausflug, *м.* на вілеті́ б́ути im Sprunge begriffen sein, baldigst ausgehen sollen.

Вілєчко, *н.* *дїт.* s. Вілєце.

Вілив, *м.* Ergiessung, *ф.* 2) das Ausgiessen.

Віліванє *н.* s. Вілів 2).

Вілівати, *с.* Віліяти.

Вілізати, ви́лізувати, *в. а.* auslecken; — ся sich heil lecken.

Віліняти, *в. н.* *И.* 28. s. Полиняти; ausgehen, ausfallen (v. Haaren).

Вілієти, *в. н.* ganz kahl werden.

Вілієк, *м.* *В.* Glanz, *м.*

Вілієско, *н.* Gabelstiel, *м.* [mern.
Вілієкувати ся, glänzen, schim-
Вілітель, *м.* *В.* Giesser, *м.*

Віліти, *с.* Вілліяти; ви́литий ausgegossen; 2) s. Вікананий. [Unterkiefer, *м.*
Вілиці, *пл.* Unterkieferknochen, *пл.*

Вілицювати, *v. a.* tüchtig ins Gesicht schlagen, hinausohrfeigen.

Віляти, *v. n. s.* Вилаяти.

Вілім, -лому, *m.* Ausbruch, *m.* Breche, *f.* *МШ. Нар.* ausgebrochenes Loch.

Вілінити ся, *s.* Лініти ся. [fliegen.

Вілітати, вілетіти, *v. n.* aus-heraus-

Вілітка, *f.* Flugloch, *n.* Пол.

I. Вілічити, *v. a. Нс. Пр. XI.*, (1), 85. von einer Summe abrechnen, abziehen.

II. Вілічити, *v. a.* heilen, curieren.

Вілка, ви́лкй, *pl.* kleine Gabel; Tischgabel, *f.*; 2) gabelförmige Doppelkeimlappen; *pl.* 3) *N. e.* Berges.

Вилковатий, *a.* gabelig, gabelförmig.

Вілляти, віляти, *v. a.* ausgiesen, vergiessen; — ся sich ergiessen.

Вилб́, в вилба́ с. З-лба́, Ло́б.

Вилватий, *a.* gabelig. [*m.* Patte *f.*

Вилба́га, (*d.* віложка) *f.* Aufschlag,

Вілжистий, *a.* — ко́мір geeignet zum Ueberklappen, zum Ueberschlagen, od. Ueberlegen.

Віложити, *v. a. s.* Викладати.

Вилжник, *m.* Exponent, Potenzexponent, *m.*

Вилжничий, *a.* Exponential-.

Віломити, ви́лмлювати, *v. a.* heraus- ausbrechen; *) — ся Routine gewinnen; з чо́го sich etw. abgewöhnen.

Вильб́ти, *pl.* aufgeschlitzte Aermel des kунтуш.

Вилохв́остець, -тя, *m.* пушистий haariger Springschwanz, (*Podura villosa*).

Вилохв́остий, *a.* gabelschwänzig.

Вілощити, *v. a. М. II.* 31. glätten, einen Glanz geben.

Вільта, ві́ля солб́мяна, *Ф. (Новобр.)?*

Вілу́бити, *v. a.* луб́ das Bast abschälen, abbasten, *Gr.* 55.

Вілу́дити, *v. a. s.* Лудіти, heraus- hervor- entlocken, *Ф.*

Вілу́жковане́, das Auslaugen, *Пол.*

Вилу́зувати ся, sich herausschälen,

Вилу́коватий, *a.* ausgebogen. [*B.*

Вілу́пити, ви́лу́лювати, *v. a.* aus- hüllen, ausschälen, ausklauben; aus- hacken, *Пол.* [seweises Bübchen.

Вілу́пок, -пка, *m.* klügelndes, па-

Вілу́ск, *m. Ст.* Knall, *m.*

Вилу́скувати, *v. n.* knallen. poltern.

Вилу́чати, ви́лучити, *v. a.* aus-

schliessen, ausscheiden; — ся *М. II.* 128. frei, erübrigt werden.

Вилу́чати ся, *Ч. IV.* 1. krummen Rücken bekommen s. Лукува́ти ся.

Вілу́щити, *v. a.* aushüllen, ausklauben, auslösen.

Вілу́щок, -щка, *s.* Луцц́к. [(vigilia).

Вілу́я, *f.* *Ч. III.* 2. verdorb. s. Вілія

Вильце́, *n.* junges Bäumchen, welches in das Hochzeibrot (коровáй) eingesteckt wird, *Марк.* 106. [rispig.

Вильча́стоді́льний, *a. B.* gabel-

Вілу́днити, ви́людняти, *v. a.* ent-

völkern; ви́людніти *v. n.* menschenähn-

lich werden, ordentlicher Mensch werden,

Н. 286. *Кн.* 2) mannbар werden,

gross aufwachsen, *Ч. VII.* 575. [*m.* Левч.

Вілю́га, *f.* Левч. Krümme, *f.* Bug,

Вілю́к, *m.* *Ч. I.* 90. ?

Ві́ля, *f.* *serb. s.* Руча́лка, *Ф.*

Віля́гати, *v. n.* massenhaft auftreten, sich ausbreiten, sich setzen; 2) (збі́же)

sich lagern.

Віля́ски, *pl.* Schall, *m.* — розда-

ють ся vom Wiederhall des Klatschens,

des lauten Küssens.

Віля́ти, ви́ляти, ви́льну́ти, *v. n.*

Ме. 123 ausweichen, Ausflüchte machen,

„um den Brei herumgehen“; 2) *Ч. I.* 67

sich tummeln; 3) höhnisch sprechen, *К.*

(*Нс.* 84). [(Perla), *B.*

Віля́чка, *f.* Afterfrühlingsfliege, *f.*

Віма́гане́, *n.* Forderung, Anforderung;

Erpressung, *f.* [erheischen.

Віма́гати, *v. a.* fordern, verlangen,

Віма́зати, ви́мазувати, *v. a.* aus-

streichen; 2) anstreichen.

Віма́нити, ви́мантачити, ви́ман-

тити, *v. a.* betrügerisch entlocken, ab-

schwindeln. [zehrt, elend aussehen.

Віма́рніти, *v. n.* abmagern; abge-

Віма́цяти, *v. a.* herausfühlen; — ко-

го́ jmdn auf den Zahn fühlen, *Г. III.*; * ent-

decken, herausbringen. [citieren.

Віме́нути, *v. a. Н. V.* anführen,

Віме́рати, ви́мерти, *v. n.* ausster-

ben, erlöschen. [frieren.

Віме́рзати, ви́мерзнути, *v. n.* aus-

Віме́рхати ся, hungrig, durstig,

ausgemergelt werden.

Віме́сти, *v. a.* auslegen, auskehren.

Віме́стити, ви́ме́щати, *v. a.* щось

на ким, кому́, *Кн.* sich an jmdn wegen

etw. rächen, wofür Rache nehmen.

I. Виминати, вимняти, *v. a.* auskneten, auspressen. [weichen; meiden.

II. Виминати, виминути, *v. a.* aus-
Вимисл. *m.* Erdichtung, *f.* etw. Ausgedachtes; Einfall, *m.*

Вимисливий, *a.* *M. I.* 122 wählerisch, mäklerisch, übertrieben tadel-süchtig; 2) überdelicat.

Вимислити, вимишляти, *v. a.* aus-sinnen, erdichten; 2) an jmdm etw. aus-setzen, mäkeln, *Me.* 370. [lich.

Вимисльно, *adv.* *Пол.* sinnig, künst-
Вимівка, *f.* Ausrede, Ausflucht, *f.*

Вимізерніти, *v. n. s.* Вимарніти.

Вимізувати, *v. a.* herausdenken.

Виміа, *m.* *Mi.* II. 8 ausgewaschene
Stelle.

Вимілити, *v. a.* schlämmen, *Пар.*

Виміна, *f.* Austausch, Tausch, *m.*

Вимініти, виміняти, *v. a.* ans-, um-tauschen; 2) wechseln, umwechseln.

Вимінка, *f.* *V. B.* Bedingung, *f.*

Вимір, -іру, *m.* [мѣр-] Ausmass, *n.*
Ausmessung, Dimension, *f.* *Ил.*; 2) Ge-treide, das man in der Mühle kauft u.
dortselbst mahlt; 3) G. als Mahlmetze.

Виміренє, *n.* Ausmessen, *n.*

Вимірити, виміряти, вимірювати,
v. a. messen, bemessen, ausmessen; 2)
v. n. genau hinzielen.

Виміркувати, *v. a.* ermessen; — ко-
гó jmdn durchschauen, jmdm etw. ab-
merken.

Вимірний, *a.* Mass-, Ausmass-

Виміт, -ету, *m.* Auswurf, *ГШ.* — мѳр-
ский Seewurf, *m.* *Term.*

Вимітати, *s.* Вимести.

Вимітáč, *m.* Feger, *m.*

Вимітити, вимітувати, *v. a.* weg-
schaffen, eliminieren.

Вимітка, *f.* ein Gespenst, das sich
nach dem Aberglauben von Dorf zu Dorf
hintragen lässt, (*B.*). [tionsmethode.

Вимітний, *a.* — спѳсіб Elimina-
Вимічати, *v. a.* *M.* auszeichnen,
ausnehmen. [етити.

Виміщати, вимістити, *s.* Виме-

Вимкнутити, вимікати, *v. a.* heraus-
ziehen, -reissen; — ся entschlüpfen.

Вимѳва, *f.* Aussprache; 2) Bered-
samkeit; 3) Bedingung, *f.* [*Term.*

Вимовитель, *m.* Ausgedinger, *m.*

Вимовити, вимовляти, *v. a.* aus-
sprechen; 2) комусь щось jmdm etw.
vorhalten; 3) собі що sich etw. ausbe-
dingen; 4) — ся s. entschuldigen; b) — ся
з чим unwillkürlich ein unstatthaftes
Wort fallen lassen.

Вимѳвний, *a.* beredsam, beredt,
Ва. 16; 2) mit Vorwürfen verbunden,
Ч. V. 1020.

Вимѳвина, *f.* Ausgedinge, *n.* *Term.*

Вимѳга, *f.* Erfordernis, Postulat, *n.*
T. Anforderung, *f.*

Вимѳгчи, *v. a.* щось від когó ab-
нѳтиgen, erzwingen, *Пар.*

Вимѳклий, *a.* ausgewässert; bleich.

Вимѳкнути, *v. n.* durchweicht,
durchnässt werden.

Вимѳлити, *v. a.* erbeten, erflehen.

Вимѳлодніти, *v. n.* *He.* zum Jüng-
ling werden.

Вимѳлот, *m.* Ausdrusch, *m.*

Вимѳлотити, *v. a.* ausdreschen.

Вимѳоргати, *v. a.* dh das Winken,
Blinzeln mit den Augen etw. sich ver-
schaffen, jmdn sich erobern.

Вимѳрдувати, *v. a.* alles ermor-
den, dh Morden ausrotten.

Вимѳорити, *v. a.* lange hungern,
aushungern lassen.

Вимѳостити, вимѳощувати, *v. a.* aus-
legen, auspolstern, *III.* II. 198.

Вимѳотати, вимѳотувати, *v. a.* aus-
abwinden, abhaspeln; * entwenden.

Вимѳудрішки, *pl.* *Нав.* *Пр.* III. 311
Schnörkel, *pl.* Zierat, *m.*

Вимѳдрувати ся, mit List sich
herausmachen; вимѳдруваний, *ptc.* *K.*
erkünstelt, gekünstelt, gesucht.

Вимѳул, *m.* Bachfahrt, *f.* *ГШ.* [spülen.

Вимѳулити, вимѳлювати, *v. a.* aus-

Вимѳус, *m.* вимѳушенє, *n.* Abnѳthi-
gung, Abmüssigung, *f.* *Пар.*

Вимѳусити, *v. a.* щось від когó s.
Вимѳудити, *Пар.*

Вимѳучити, *v. a.* quälen; щось від
когó mit Pein von jmdm etw. abnѳthigen.

Вимѳя, -меня, *n.* Euter *n.*

Вимѳяти, *s.* Виминати I., вимняти;
вимѳята (вѳвчѳ) mit verдорbenem Euter.

Винá, *f.* Schuld, Verschuldung, *f.*;
2) вини, *pl.* Strafgeld; винѳ брати з ко-
го exequiren; — звалити на когó die
Schuld auf jmdn wälzen.

Вінагорода, (-надгор-), *f.* Entlohnung, Remuneration, *f.* Preis, *m.* Prämie, *f.* Гол.; Vergeltung, *f.* С. I. 192 Entschädigung, *f.*

Вінагородити, (-ріджувати), *v. a.* belohnen, vergelten, entschädigen.

Вінаєм, -найму, *m.* Гол. *gr.* 215 Vermiethung, *f.* [ter, *m.*

Вінаємник, *m.* Vermiether; Пач-Вінайдене, *n.* Пар. Aufsuchen, Auffinden, *n.*; 2) Erfindung, *f.* ОБ.

Вінаймати, (-мити), *v. a.* vermieten; miethen, in Pacht nehmen.

Вінаймлене, *n. s.* Вінаєм.

Вінаййти, вінаходити, *v. a.* erfinden; aufsuchen.

Віна́р, *m.* Weingärtner, Winzer, *m.*

Віна́рня, *f.* К. Weingarten, Weinberg, *m.* [lisirung, *f.*

Вінародовлене, *n.* Entnationala-

Вінародовити, (-вляти), *v. a.* entnationalisieren; — ся in e. anderen Nation aufgehen. [Фр.

Вінату́жити ся, sich anstrengen,

Вінахід, -ходу, *m.* Св. На. вінаходка, *f.* Фр. Erfindung, *f.*

Вінаходець, -дця, (-ходник, -ходчик), винашбелець, -лця, *m.* Erfinder, *m.* Пар. Пол. ОБ.

Вінен, віннен, вінний, *a.* schuldig.

Віндіюк, *m.* Magen, *m.*

Віне́ць, -ця, *m.* Weinbergslauch, *m.* (Allium vineale).

Вінікати, *v. a.* aussechnüffeln.

Вініти, *v. a.* beschuldigen, anklagen; — ся в чимось, *Кн.* seine Schuld

Віні́ця, *f.* Ч. I. 110? [gestehen.

Вінищене, *n.* Vernichtung, Ver-tilgung, Auszehrung (тіла), *f.*

Вінищити, вінищувати, *v. a.* ver-nichten, vertilgen, auszehren.

Віні́вка, *f.* Weinfass, *m.*

Вініжéночка, *f.* М. III. 61 verzärteltes, verzogenes Mägdelein.

Вініжити, *v. a.* verzärteln, verzie-hen, verweichlichen.

Віні́сний, *a.* kostspielig.

Ві́нний, *a.* Wein-, Ч. IV. 178 wei-nig, angenehm säuerlich, weinhalt.

I. Ві́ннийк, *m.* Branntweinbrenner, Arbeiter in der Branntweinbrennerei, *Кн.* 187; 2) Saufer, *m.* Гол. III. 393.

II. Ві́нник, *m.* Schuldner, *m.*

Ві́ннийцкйй *a.* Branntwein, *Кн.* 258.

Ві́ннийця, *f.* Weinkeller, *m.*; 2) Branntweinbrennerei, *f.*; 3) s. Парічка; 4) Apfelbaum mit weiniger Frucht.

Ві́нничкйй, *pl.* Weinlinge, weinige Aepfel. [dig.

I. Ві́нно, *neutr. a.* von Ві́нен schul-

II. Ві́нно s. Ві́дно, *Ог.* 87.

Ві́но́вий, *a. s.* Ві́нний.

Ві́ногоро́дець, -дця, *m. dim. s.* Виногра́д 3).

Ві́но́жвтий, *a.* weingelb. [fel.

Ві́ню́ха, *f. pl.* Art weinsauerer Aep-

Віно́, *n.* Wein, *m.* [ОП.

Віно́ва́р, *m.* Branntweinbrenner, *m.*

Віно́ва́т, віно́ва́тий, *a.* schuldig, schuld (— то́му да́рап —).

Віно́ва́тець, -тця (віно́валець), *m. К.* der Schuldige, Beschuldigte; 2)

Schuldner, Schuldenmacher, *Ос.* (61) X. 38; 3) Verbrecher, *m.*

Віно́ва́тниця, *f.* die Schuldige, *Левч.*

Віно́ва́цтво, *n. К.* Schuld; An-klage, *f.* [віно́вний.

Віно́вен, *a.* Гол. I. 357 s. Ві́нен,

Віно́вий, *a.* Wein-, *Ме.* 354; 2) s. Виногра́дний, Ч. IV. 71; weintragend, *В.*

Віно́вний, *a.* schuldig, *Зг.* (то́му — да́рап —).

Віно́вник, *m.* der Schuldige, *Нав.*

Віно́вниця, *f.* die Schuldige, *Вах.*

Віно́вність, -ости, *f.* Schuld, *f.*

Віно́бреска, *s. a. f. N. e.* Berges.

Віногра́д, *m.* Weinrebe, *f.* (Vitis vinifera); 2) Weintraube, *f.*; 3) Wein-

garten, Weinberg, *m.*; 4) gekochtes Obst, Ч. IV. 12.

Віногра́да́р, *m.* Weingärtner, *m. К.*

Віногра́дина, *f.* Weinstock, *m. К.*

Віногра́дний, виногра́довий, *a.* des Weingartens, Weinberg-, der Wein-

traube; 2) reich an Weinstöcken, re-beereich, *Ру.* [ten, Weinberg, *m.*

Віногра́дник, *m. К. Нс.* Weingar-

Віногра́дньова́ті, *pl.* Rebenar-tige, (Ampelideae). [ногра́д.

Віногра́дячко, *n. dim. s.* Ви-

Виноді́л, *m.* Weinbauer, Winzer, *m.*

Винозо́р, —сокіл, *Др.* с. 170? [Под.

Винокі́л, -ко́лу, *m. s.* Виногра́д 3).

Виноку́р, *m.* *Др.* с. 167 Brannt-

weinbrenner, *m.* [дець, виногра́д 3).

Віно́нька, *f. dim. s.* Виногоро́б-

Винорóдний, *a.* weintragend, *B.* Винорáти ся, *Зг.* hervorquellen, ausströmen. [нóс, прáхíд, *Под.*

Вíно́с, *m.* Leichenfeier, *f.*; 2) *s.* При-
Вино́сити, ві́нести, *v. a.* aus-, he-
raus- hinaustragen; * ertragen, erdulden;
2) * erheben, sehr rühmen, preisen; 3) *v. n.*
betragen: кiлькó бóде вино́сити? wie
viel wird es betragen, zu stehen kom-
men? 4) — ся з ві́дки sich davon ma-
chen, sich aus dem Staube machen; *b)*
sich überheben, hochmüthig, stolz sein;
c) з чим *s.* Ві́рвати ся (з пустíм
слóвом). [leidlich.

Вино́сливо, *adv. M.* erträglich,
Вíно́сок, -ска, *m.* der in zarter
Kindheit ins Kosakenlager Сiч gebrachte
n. darin erzogene Kosak.

Вино́тка, *f. K.* Kelter, *f.*
Винохóд, *m. Ос.* (61) X. 27 Pass-
гánger, Zelter, *m.* кiнь — *s.* Инохóдець
K. II. 50. [schenk, *m.*

Виночérпий, *m.* Schenk, Wein-
Вíночувати ся, *d.* Nacht zubringen.

Вино́шувати, *s.* Вино́сити.

Вíну, *adv. † K.* stets, immer.

Винувáтель, *m. K.* Kláger, An-
kláger, *m.* [dig erklären, *K.*

Винувáтити, *v. a.* anklagen, schul-
Вíнудити, *v. a.* abnöthigen, er-
zwingen; ві́нуджений, *ptc.* erzwungen,
gezwungen, affectirt, *Пар.*

Винштáк, *m.* Schuster, *m.* (?)

Виня́тє, *n. B.* *s.* Вáймóк.

Вíняти, винимáти, виймáти, *v. a.*

aus- herausnehmen, hervorlangen, he-
rausziehen; 2) вíняти гóрод, *Ос.* (61)

II. 7 mit Sturm einnehmen, erstürmen;
3) — ся, *K. II.* 31 sich losmachen, sich ab-
sondern, *e.* Ausnahme machen; *b)* aus-
fallen, vorfallen, sich ereignen; erschei-
nen, sich zeigen, (mit *d. Nom. des*

Praedic.), *Kn.*

Виняткóвий, *a. T.* Ausnahms-.

Вíняток, -тку, *m. s.* Вáймóк.

Вíобiськати, *v. n. s.* Ськáти.

Вибрaжáти, вiобразити, *v. a.*

собi щось sich etw. vorstellen, sich
wovon einen Begriff bilden.

Вiобразене, *n.* Vorstellung, Dar-
stellung, *f. Ил. Ган.*

Вiобрáзниця, *Ил.* виобрáзня, *K. f.*

Vorstellungsvermögen, Wahrnehmungs-

vermögen, *n.* Phantasie, *f.*; — твiрча
Einbildungskraft, *f.* [dern, Abscheidung, *f.*

Вiосiбненє, *n. Фр.* das Sichabson-

Вiострити, *v. a.* scharf machen,
schleifen.

Вiпад, *m.* Los, *n. K.* *Пр.* II. 341.

Вiпадáти, I. вiпасти, *v. n.* ausfal-
len; — з пáмяти entwischen, dem Ged-
áchtnisse entfallen; 2) vorfallen; 3)

вiпадáс менi steht an, ziemt, schickt
sich für mich, ich soll; — на мéне fällt
auf mich zu, entfällt *s.* Припадáти. [*He.*

Вiпадкóвий, *a.* zufällig, jeweilig,
Вiпадóк, -дку, *m.* Fall, Zufall, Vor-

fall, *m.* Ereignis, *n. M.* II. 166; 2) Re-

sultat, *n.* вiпадком, *adv. He.* zufälli-
ger Weise, — вiпасти, *Kn. Пр.* XI. (2) 101.

Вiпаздєрити, *v. a.* tüchtig prügeln,
durchhecheln, (*B.*)

Вiпалити, вiпáлювати, *v. a.* aus-

brennen; знак einbrennen; цєглу, горш-
кiй brennen, ausbrennen; 2) зóстрiльóй
abfeuern, abschliessen, losschiessen.

Вiпар, *m.* Dunst, Dampf, *m.* Aus-

dünstung, *f. Зг.*; 2) Sublimat, *n. Пол.*

Вiпарáйти, *v. a.* zudringlich etw.
verlangen.

Вiпарити, *v. a.* ausbrühen, aus-

báhen; 2) * durch-, ausprügeln, *III. II.* 53.

Вiпарованє, *n.* Ausdünstung, *f.*

Вiпарувати, *v. n.* ausdünsten, ver-

dampfen.

Вiпасáти, II. вiпасти, *v. a.* weiden,
hüten; 2) fettmästen, ausmästen.

Вiпачєсувáти, *v. a.* aushecheln.

Вiпєлєнити, вiпєлєнувати, *v. a.*

Ha. aus den Windeln heben, auferzie-
hen; — ся sich auswickeln, hervorge-

hen, *Зг.*

Вiперáти, вiперти, *v. a.* heraus-

drängen; 2) — ся когóсь, чогóсь jmdn
verleugnen, einer Sache entsagen.

Вiперєдити, вiперєджувати, *v.*

a. когóсь jmdm zuvorkommen, jmdn
(weit) hinter sich lassen; *v. n.* voranei-

len, Vorsprung gewinnen.

Вiперєдки, бiрати на — um die
Wette laufen.

Вiпєстити, *v. a.* mit Zärtlichkeit

grossziehen, zärtlich auferziehen.

Вiпiвкa, *f. He.* Zechgelage, *n.*

Вiпинáти, вiпiняти, *v. a.* heraus-

recken, -spannen; 2) — ся sich ausspan-

nen; sich aufblähen, stolz werden.

Віписо, *m.* Auszug aus e. Schrift, *m.*
2) Verzeichnis, *n.*

Віписати, виписувати, *v. a.* auf-, ausschreiben, ausziehen, Auszüge machen; 2) — ся viel u. pikant schreiben; *b)* sich ausschreiben (ausstreichen, ausschliessen) lassen (aus einem Verzeichnisse, III. I. 392).

Віписка, *f.* (ausgeschriebene) angeführte Stelle, Citat, *n. K.*

Віписчик, *K. s.* Випищик.

Віпит, *m.* das Ausfragen, Erkundigung, *f. Sic.*

Віпитати, випитувати, *v. a.* ausfragen; — ся Nachfrage anstellen, sich erkundigen.

Віпити, випивати, *v. a.* austrinken, ausleeren; 2) auslesen (weiche Getreidesaat von Spatzen).

Віпищик, *m. K.* der aus dem Kosakenregister Ausgeschriebene, Gestrichene, Ausgetretene.

Віпикати, *v. a.* ausbrennen.

Віпір-ору, *m.* Lohkuchen, Lohkäse, *m.*

Віпірний, *a.* Loh-, Gerb-. [ти сн.]

Віпіряться, випірити ся *s.* Піри-

Віплавити, виплавляти, *v. a.* aus-schmelzen.

Віплавка, *f.* Schmelzen, *n.*

Віплакати, *v. a.* durchs Weinen erbitten, erlangen; 2) бчи sich die Augen ausweinen, sich müde weinen; — ся sich ausweinen, sich satt weinen.

Віплат, *m.* на виплат, gegen Ratenzahlung. [Gebühr, *f.* Lösegeld, *n. Kk.*

Віплата, *f.* Bezahlung, Auszahlung,

Віплатити, виплачувати, *v. a.* auszahlen. [zahlungs-]

Віплатний, *a.* auszahlar, Aus-

Віплатник, *m.* Auszahler, *m. Пар.*

Віплекати, *v. a.* gross-, aufziehen.

Віплести, *v. a.* ausflechten.

Віплив, *m.* Ausfluss, *m.*

Віпливати, вплисти *v. n.* heraus-hervorschwimmen, auftauchen; 2) ausfliessen, auslaufen; 3) entspringen, hervorgehen.

Віплітати, *s.* Виплести.

Віплітка, *f. pl.* enge Streifen, Bänder an den Enden der Haarflechten.

Віплодити, виплоджувати, *v. a.* aushecken, ausbrüten.

Віплодок, -дку, *m.* Ausgeburt, *f.* Ausbund, *m. Зах.* [herausspucken, -speien.]

Віплювати, вилюти, *v. a.* aus-

Віпляшувати, *v. n.* tanzen.

Віпнути, випнати, *s.* Випинати, випнутий, *psc. He.* convex.

Віповідати, виповісти, *v. a.* aussagen, Alles hersagen; 2) kündigen, aufkündigen: помешкане. [digung, *f.*

Віповіджене, *n.* Aussage; 2) Kün-

Віповітрити, *v. a.* Левч. durch Pestluft vertilgen.

Віповнити, виповняти, виповнювати, *v. a.* ausfüllen, erfüllen; — ся sich ausfüllen, voll, glatt werden.

Віпогодити ся, heiter werden, sich aufheitern. [bibliothek, *f.*

Віпозичальня, *f.* книжок Leih-

Віпозичати, (-жич-), випозичити, *v. a.* ausleihen; комфсь, у когось.

Віпользувати, *v. a.* Под. *s.* Вілчити, heilen.

Віполікувати, виполокати, (-лоск-), *v. a.* auswaschen, -spülen.

Віполонити, *v. a.* ausrotten, vertilgen, *M+B.* 41; 2) gefangen nehmen, *K.*

Віполоти, виплювати, *v. a.* ausjäten. [Stelle, Lache, *f.*

Віполоч, (-чина), *f.* ausgespü-

Віполювати, *v. a.* erjagen.

Віпопередити, *v. a.* коро überholen, jmdm zuvorkommen. [machen.]

Віпорожнити, *v. a.* ausleeren, leer

Віпорок, -рка, *m. s.* Віпорток 2).

Віпороти, *v. a.* auftrennen; dh Auftrennen, Aufschlitzen herausnehmen.

Віпорохити, *v. n.* hohl werden.

Віпорпати, *v. a.* ausscharren.

Віпорпнути, *v. n.* herausfallen.

Віпорток, -тка, *m.* missrathenes Wesen, gemeiner Taugenichts; 2) Frügeburt, *f.* [stäuben, -stöbern.]

Віпорхати, *v. a.* Ме. 464 heraus-

Віпостити, *v. a.* ausfasten.

Віпочати, (-чати, -чивати), *v. n.* ausruhen, rasten. [s. Вілицювати.]

Віпочлюстковати, *v. a.* Пар.

Віправа, *f.* Zurichtung, Verbesserung, Bearbeitung, *f.*; 2) — скіри Le-

дергаре, Gerber-, Kürschnergare, *f.* das Ausgerben; 3) — стіни der Anwurf des

Mörtels an die rohe Wand; 4) — дочка Ausstattung einer Tochter (noch aussef

der Aussteuer), *f.*; 5) Expedition, Absendung, *f.*; 6) Feldzug, *m.* Campagne, *f.*

Виправка, *f.* *M.* II. 15 Übung, *f.* (im Militär), das Exercieren; Abrichtung, *f.*; 2) *s.* Виправа 1) и 2).

Виправляти, виправити, *v. a.* zu recht machen, auswirken, *P. I.* 37; zu richten, zubereiten; (скіпу) gerben; (стїну) mit Mörtel anwerfen; (корó в дорóгу) mit allem Nöthigen auf den Weg zur Reise versehen, equipiren; abschicken, abordnen, abfertigen; (зобїтки) Streiche spielen, Unfug treiben; aufführen, anstellen, ausrichten; —ся sich rechtfertigen, sich entschuldigen, *M+B.* 202.

Виправотити, виправувати, *v. a.* durch Process erlangen. [rectur-]

Виправщизкий, *a.* *H.* II. Сор-

Вїпати, *v. a.* aus-, reinwaschen.

Вїприжки, *f.* Sporenschleudern, *pl.* (Elateres), *B.*

Вїприскованє, *n.* das Ausspritzen.

Вїприщити, *v. n.* sich aussetzen, ausschlagen (*v.* Geschwür) *C. I.* 146.

Вїпрївати, вїпрїти, *v. n.* durch Erhitzung wund werden.

Вїпробувати, *v. a.* erproben, prüfen, als bewährt finden.

Вїпровадити, випроваджувати, випроводити (-ваджати), *v. a.* heraus-

führen, -bringen; корó в блóду jmdn auf den rechten Weg führen; в дорóві geleiten, begleiten; щось з чогóсь herleiten, ableiten; 2) —ся ausziehen, in

e. andere Wohnung ziehen.

Вїпродати, випрóдувати *v. a.* gänzlich ausverkaufen; —ся alle seine Habe ausverkaufen.

Вїпросити, випрóшувати, *v. a.* aus-er-losbitten; корó за двєри zur Thüre hinausbitten-, weisen; —ся sich freibitten, *s.* losbitten, *s.* befreien.

Вїпростати, вїпростувати, вїпростити, (*K. H.* 288) *v. a.* gerade, aufrecht

machen, stellen; дорóгу *K.* den Weg bahnen, ebnen; 2) —ся gerade aufrecht

stehen, sich stellen, sich aufrichten u. sich losmachen, *M.*; вїпростовано *adv.* *Пол.* wagerecht.

Вїпростник, *s.* Вїпручник.

Вїпрохати, *s.* Вїпросити.

Вїпрощений, *a.* *s.* Півпóвний.

Вїпруга *f.* Kiel, *n.* *B.*

Вїпруговати *й, a.* kielartig, gekielt.

Вїпружниця, *f.* Kielschnecke, *f.* (Cavinaaria) *B.*

Вїпрудити, випрúджувати, *v. a.* austreiben, verjagen, *C. I.* 56. [bar-]

Вїпручальний, *a.* spannbar, streck-

Вїпручати, *v. a.* ausrecken, aus-

strecken, -spreizen; *III.* I. 142; aus-

winden, *C.* випрúчувати ся, sich —.

Вїпручник, *m.* Streckmuskel, *f.* Strecker, *m.* [spannen, ausschirren.

Вїпрягати, вїпрягчи, *v. a.* aus-

Вїпряжний, *a.* *A. D.* I. 144. корі

ausgespannt u. frei weidend. (?)

Вїпрямити, вїпрямляти, *v. a.* und

v. n. s. Вїпростати. [spinnen.

Вїпрясти, вїпрядати, *v. a.* aus-

Вїпрятати, *v. a.* aus-, wegräumen.

Вїпукати, *v. a.* корó, jmdn aus-

trommeln.

Вїпуклий, *a.* *Пол.* gewölbt, convex-

haben; вїпукло-вогнутий convex concav.

Вїпуклястий, *a.* [*Сьв.* (81.) 123].

plastisch, sich abhebend.

Вїпулити, *s.* Вїпучити 1).

Вїпурнути, *v. n.* *Ос.* (61) III. 24.

herausspringen.

Вїпурхнути, *v. n.* weg- heraus-

ausflattern, *M.* II. 20.

Вїпуск, *m.* Lieferung, *f.* Heft, *n.*;

2) † Abtragsquote des зáкупень.

Вїпускати, вїпустити, *v. a.* aus-

lassen, heraus- hinauslassen, los-

freilassen; 2) *v. n.* von der Pflanze: aus-

schlagen, hervorsprossen, treiben; 3)

—ся з ким, з чим (в дорóгу) sich

auf den Weg machen, eine Reise zu un-

ternehmen wagen. [zum Auslassen, *f.*

Вїпуст, *m.* Weidetrift, *f.* 2) Oeffnung

Вїпустка *f.* Vorstoss, *m.* (am Rocke).

Вїпучати, вїпучити, вїпучува-

ти, *v. a.* nach vorne richten, herausbeu-

gen, vorstrecken; 2) aufreissen, heraus-

ziehen, entkernen (ягоди); 3) — бчи

P. I. 128. die Augen weit aufreissen,

grosse Augen machen на корó, jmdn

starr ansehen; —банькї glotzen III. II. 28.

Вїпучистий, *a.* *Ваз.* erhaben, auf-

gebauscht, convex.

Вїпучний, *a.* *Ков.* ausgebuchtet.

Вїпушок, -шка, *m.* Weichkäfer, *m.*

(Malachius), *B.*

Вїпхати, *v. a.* ausstossen; 2) ausstopfen

Віпяляти, *v. a.* ausrecken, -strecken.
 Вир, *m.* Strudel, *m.* [spannen].
 Віраженє, *n.* B. Redensart, Redewendung, Ausdrucksweise, *f.* [Ч. IV. 219].
 Віраз, *m.* Ausdruck, *m.* 2) Wort *n.*
 Виразїєтий, *a.* ausdrucksvoll, sich merklich abhebend, *ВВ. Гол.* deutlich *Ил.*
 Виразїєстїсть, -ости, *f.* Deutlichkeit, *f.* *Ил.*
 Віразити, виражати, *v. a.* ausdrücken, aussprechen; — ся sich ausdrücken.
 Віразка, *f.* Schramme, Wunde, Verletzung, Narbe, *f.* *НЗЗ. Нс.* Geschwür, *n.*
 Віразний, *a.* ausdrücklich, deutlich, bestimmt, klar.
 Віразність, -ости, *f.* genauer Ausdruck, *K.* Deutlichkeit, Klarheit, *f.*
 Віразня, *f.* B. Terminologie, *f.*
 Вирастати, *s.* Виростати.
 Віратувати, *v. a.* erretten.
 Вірахувати, *v. a.* ausrechnen.
 Вірва, в три вірви *Кол.* 10. *s.* Вірва 1) (*Н. 93*). 2) *N. e.* Flusses bei Добромилъ.
 Вірвати, виривати, *v. a.* herausaus- hervorreißen, entreißen; щось з відкись ergreifen, erwischen; — ся sich losreißen, losmachen; herausfahren, hervorplatzen, loskommen.
 Вірей, *m.* warmes, glückliches, keinen Winter kennendes Land, Südländ; südliche paradisesche Gegend.
 Вирезуб, *s.* Віриз.
 Вірескати ся, aufkommen, auftauchen, sich losmachen, losgehen.
 Віречє, *n.* Ausspruch, *m.*
 Віречи, *v. a.* aussprechen, heraussagen; — ся когось, чогось jmdn verleugnen, sich von jmdm lossagen, einer Sache entsagen.
 Вірив, *s.* Вібух, *Пар.*
 Віригати, *v. a.* auswerfen, -kotzen.
 Віриз, виризуб, *m.* C. II. 25. Wirisob, *m.* (Leuciscus Friesii, Gardonus).
 Віринь, *f.* Wasserschlauch, *m.* (Utricularia vulgaris).
 Виринати, віринути, *v. n.* aufhervortauschen, -kommen, plötzlich zum Vorschein kommen.
 Вирінка, *f.* *Гол.* III. 262. *pl.* віринки, *Н.* 158.? [(Callitriche).
 Вирінниця, *f.* Wasserstern, *m.*
 Вириньовати, *pl.* Schlauchkrautar-

tige (Utriculariae).

Вірипати, *v. a.* хату, тепло durch häufiges Oeffnen der Thüre die Wärme entfliehen lassen.

Вірискати, *v. a.* auffinden. [prügeln].

Віриськати, вірищити, *v. a.* durch-

Вірити, *v. a.* ausgraben, auswählen; 2) eingraben, * tief einprägen.

Віриб, -робу, *m.* das Formen der Brotdlaibe; 2) *s.* Віроб.

Вірівнанє, *n.* Ausgleichung, *f.*

Вірівнати, вирівнувати, *v. a.* gerade machen, *g.* stellen, ausgleichen, glatt, eben machen; 2) *v. n.* кому́ jmdm gleich kommen.

Вірид, -роду, *m.* *Н.* 180. ein Ausgearteter, der aus der Art schlägt; Unart, Abart, Afterbrut, *f.*; 2) Ausartung, *f.*

Віридний, *a.* *Зар.* entartet, missrathen.

Віриженє, *n.* das Sichunterscheiden, *Фр.* [von Anderen unterscheiden].

Вірижнити, виріжнювати, *v. a.* *Фр.*

Вірижок, -жкя, *m.* *Ме.* 294. ?

Віризати, (-изувати) *v. a.* herausausschneiden; schnitzen; 2) niedermachen, -metzeln; 3) — ся (зуби) durchbrechen.

Віризка, *f.* Ausschnitt, *m.* 2) flacherhabene Bildhauerarbeit, Schnitzwerk in Basrelief, *n.* C. II. 110.

Віризний, *a.* C. II. 155. geschnitzt.

Віризок, *зка, m.* Ausschnitt, *m.*

Вірик, -року, *m.* *Ос.* (61) IX. 42. Ausspruch, *m.* [machen, *Ф.* 2] *s.* Віречи (сн).

Вірика́ти, *v. a.* ко́му́сь Vorwürfe

Вірискати, *v. a.* *s.* Броїти, (зброїти щось). [II. 15.

Вірист, -осту, *m.* Wuchs, *m.* *М.*

Вірла, *pl.* *s.* Бяньки 5).

Вірлятий, *a.* — і бчи *К.* (*Мем.* V. 31) *s.* Валивкий.

Вірник, *m.* wirbelnder Scheibenkopf, *m.* (Euplotes rotatorius), *B.*

Вірниути, *v. n.* *s.* Виринати.

Віроб, *m.* віробка, *f.* *Иод.* Ausführung, Ausarbeitung, Erzeugung, Production, Hervorbringung *f.* *См.*; 2) Erzeugnis, Product, *n.*

Віробити, виробляти, *v. a.* ausverarbeiten, verfertigen, erzeugen; 2) що ти не виробляєш? was für Streiche machst du doch? was stellst du an? 3) — ся, сіла виробила ся, die Kraft hat sich ausgearbeitet, ausgebildet; *b)*

d. Kraft hat sich erschöpft, verbraucht.

Вирóбник, *m. T.* Handwerker, Verfertiger, *m.*

Вирóбня, *Fabrik, f. Пар. Пис.*

Вирóбщик, *m. Fabrikant, Пис.; 2) Papierglätter, m. [bund, m. Gezücht, n.*

Вирóда, *f. ЛД.* Ausgeburt, *f. Aus-*

Віродити ся, ausarten, entarten, missrathen. [Вирóда, вірид.

Вірoдик, вірoдок, -дка, *m. s.*

Вирóдниця, *f. s. Вирóда.*

Вірoзумілий, *a.* billig denkend, vernünftig, nachsichtsvoll.

Вірoзумілість, -ости, *f.* billige, verständige Einsicht, Rücksicht, *f.*

Вірoзуміти, *v. n.* verstehen, begreifen; вирoзуміяти sich vorstellen (in Gedanken).

Вірoйти ся; ausschwärmen; пріказка вирoїлась, *C. I. 8.* herausgehen u. sich verbreiten. [dina), *B.*

Вирoмір, *m. Räderer, m. (Phil-*

Вірoк, -оку, *m.* richterlicher Ausspruch, *Term.*

Вирoмóшки, *pl.* Wirbelmoosthierchen, *pl. (Dinobryon), B.*

Вірoсити ся, вирoшувати ся, früh auf bethautem Grase einhergehen.

Вірoст, -сту *m.* reifere Jugendzeit, das Erwachsensein, Mannbarkeit, *f.*

Вирoстáти, вірoсгу, *v. n.* aufwachsen, *III. I. 43;* aus- herauswachsen.

Вирoсткóвий, *a. Под.* von gegebter Ochsenhaut.

Вірoсток, -тка, (*d.* вирoстóчок, *M.) m. K.* Aufschössling, Schössling; 2) junger Bursche, *K.; 3)* gegerbte Haut vom jungen Ochsen.

Вирoстóки, *pl. N. e.* Berges.

Вирóчня, *f. óбжа — Кл.* göttlicher Ausspruch; Orakel, *n.*

Віртель, -тя, *m. Wirtel, f. (an d. Spindel) K. Пр. II. 339.*

Вірyвати, вирóбувати, *v. a.* aushanen; 2) *v. n.* *Ляхóм *K.* als Pole auftreten.

Вірyга, *f.* Ausstossung, Vertreibung, *f.*

Вірyгóвувати, вірyгувати *v. a. (pol.)* jmdn aus seinem Besitze vertreiben; entfernen, forträumen.

Вірyчати, вірyчити, *v. a.* befreien, loshelfen; Entsatz leisten, loskaufen, erlösen; 2) vertreten, aushelfen; 3) einlösen, erwerben, erringen *Кв. II 154.*

einbringen; 4) — ся ким sich durch jmdn vertreten lassen. [Порyка.

Вірyчка, *f.* Erlös, Gewinn, *m.; 2) s.*

Вірьх, *s.* Верх, *Ог. 49. (B).*

Вірядити, віряджати, *v. a.* abordnen, abschicken, abfertigen; когó в дорóгу mit allem Nöthigen auf den Weg, zur Reise versehen, ausrüsten, equipiren.

Вірячити, *v. a.* бчи die Augen weit aufreissen.

Вірячкóватий, *a.* mit weit aufgerissenen, glotzenden Augen.

Вісаджати, вісадити, *v. a.* aussetzen, ans Land setzen; 2) когó вердрángen; 3) щось в вóздух sprengen; 4) щось чим womit besetzen; дорóгу bepflanzen; 5) — ся на щось sich hinaufmachen, sich worauf setzen; 6) з чим sich hervorthun. [aufs Land, *n.* Landung, *f.*

Вісадка, *f. C. II. 166.* Aussetzen

Вісажник, *m. Rhodites, B.*

Вісадок -дка, *m. gew. pl.* вісадки

Setzpfanze, Samenpflanze *f. s.* Садженіця.

Вісанкувати ся, krumm wie eine Schlittenkufe (сáнка) werden; 2) satt in Schlitten fahren.

Вісватанє, *n.* Werbung, *f. s. d. f.*

Вісватати, *v. a.* werben, (um eine Person für einen Anderen), den Freiwerber machen; 2) *s.* Оженіти: я тебе вісватаю зацáрку дочкy *P. I. 32. [Лев.*

Вісвєрлювати, *v. a.* ausbohren,

Вісвистати, *v. a.* auspfeifen.

Вісвишáк, *m.* Bein. des батіг.

Вісвїдчати, вісвїдчити, *v. a. s.* Свїдчити; 2) erklären, (*B*); 3) — ся einen entlastenden Beweis führen.

Вісвїтлити, *v. a.* klar machen, beleuchten, *Це.* aufhellen.

Вісвїчувати, *v. v.* viel leuchten lassen; — ся erglänzen.

Вісвобода, *f.* Befreiung, Emancipation, *f.*

Вісвободженє, *n.* Befreiung, Freiheit, [assung, *f.*

Вісвободити, висвободжати, *v. a.* befreien; aus- ab- erlösen, losmachen, frei machen, emancipieren.

Вісвятиити, вісвятиати, *v. a.* die Priesterweihe geben, ausweihen.

Вісвятичє, *n.* Priesterweihe, *f.*

Віселєнець, -нця, віселок, -лка, *m.* Auswanderer, *m.* [auswandern lassen.

Віселити, -ляги, *v. a.* übersiedeln,

Вісеп -спу, *т. См.* s. Віспа, острів.
 Вісидіти, висиджувати, *v. n.* sitzen, aussitzen; нічого ту не висиджу hier werde ich durchs Sitzen (Warten) nichts ausrichten; eine Zeit lang sitzen (в арешті); 2) *v. a.* Junge ausbrüten (v. Vögeln).
 Висика́ка, *т. Ко.* 120. Raufbold, *т.*
 Вісикати, *v. a.* ausspritzen.
 Висила́ти, віслати, *v. a.* ausschicken, aussenden, senden.
 Вісиле́нь, *n.* völlige Erschöpfung.
 Вісилити ся, alle Kräfte aufbieten, anstrengen, matt werden, sich entkräften.
 Вісилка, *f.* Sendung, *f.*
 Вісилок, -лку, *т.* Anstrengung, *f.* Aufwand, *т.* Erschöpfung der Kräfte, *Фр.*
 Висила́ти, віслити, *v. a.* ausfädeln; 2) ausschöpfen (віпір з при́кадка).
 Вісиновити, *v. a.* aus der Familie ausschliessen, enterben.
 Вісип, *т. Пар.* s. Насип.
 Вісипати, *v. a.* ausschütten; — ся ausgeschüttet werden; *b)* (збіже) Aehren bekommen; *c)* (вус) durchbrechen; *d)* ausschlagen.
 Вісипка, *f.* Hautausschlag, *т.; 2)* Wasserrispengras, *n.* (Роа aquatica).
 Висипа́ти ся, s. Віспати ся.
 Висиса́ти s. Віссати. [*т. ВВ.*]
 Висиса́ч, *т.* Aussauger, Exploiteur, I. Вісити ся, sich erheben, *М. III.* 64.
 II. Вісити ся, віснути, *v. n.* III. II. 247 jmdm nicht von der Seite (vom Halse) gehen, sich an jmdn hängen.
 Висиха́ти, s. Вісхнути.
 Вісїв, *т.* Aussaat, *f.* [2] aussieben.
 Висїва́ти, вісїяти, *v. a.* aussäen;
 Висївка, *f.* N. e. Berges.
 Вісївки, *pl.* das Ausgesiebte vom Korn, vom Mehl, Kaff, *n.*
 Висїда́ти, s. Вісїти.
 Вісїдка *f.* das Ausbrüten, *Пол.*
 Висїдуванє, *n.* Brütezeit, *f.* V.
 Висїканка, *f.* H. 246 das Auspeitschen. [*zen.*]
 Вісїкати (-сяк-) ся sich ausschneuen.
 Висїльниця, *f.* У. s. Шабниця.
 Вісїнь, *f.* Höhe, *f.* (В).
 Вісїсти, *v. n.* звоза absteigen, aussteigen; 2) s. Вісидіти 2). [*gen.*]
 Вісїти, hängen, von etw. herabhängen.
 Вісїчи, *v. a.* aushauen; auspeitschen, stäupen.

Вісказ, *т. Це.* Aeusserung, Behauptung, *f.* Ausdruck, *т. Пар.*
 Вісказанє, *n.* Пол. s. Вісказ.
 Вісказати, висказувати, *v. a.* ausdrücken, -sagen, -sprechen.
 Виска́кувати, *v. a.* munter springen, hüpfen; 2) ausspringen.
 Віскаліти, вискарати, *v. a.* зуби die Zähne fletschen, — zeigen.
 Віскати, *v. a.* s. Віпати II.
 Віскеп, *т.* (-па, *f.*), Schinderei; Anfechtung, Beunruhigung, *f.* Angriff, *т.*
 Віскепати, *v. a.* herausspalten; entausreissen, austilgen; entwenden; 2) anfechten; 3) necken; 4) — ся entschlüpfen, entwischen, sich befreien, sich losmachen. [*auswinden.*]
 Віскованути, *v. n.* ausgleiten, sich
 Віскок, *т.* Sprung, Vorsprung, *м.; 2)* на віскоки, з віскоком mit grösser Bereitwilligkeit, mit Lust; 3) * Verirrung, *f.; 4)* — вічний Weingeist, *т.*
 Віскорити, *v. a.* s. Віскаліти, *Не. Пр.* IX. 607. [*Kreischen.*]
 Вискотня́, *f.* gellendes Schreien,
 Віскоцень, -ця, *т.* Kanglein, *т.*
 Віскочити, *v. n.* herauf, hinaufspringen; 2) herausspringen. [*dh Springen.*]
 Віскочки, на — гра́ти ся Art Spiel
 Віскребки, *pl.* ausgeschabter Teig, *ч. А.* [*kratzen.*]
 Віскробати, *v. a.* ausschaben, aus-
 Віскубати, *v. a.* auszupfen, herausrupfen.
 Вісла, *f.* Fluss Weichsel, *f.* II. *n.* 70: місли по за Вісли а смерть за плечіма.
 Віславити, виславляти, *v. a.* preisen, lobpreisen, rühmen; 2) berüchtigt machen. [*sen.*]
 Віславний, *а. Ф.* berühmt, gepriesen.
 Віслане́ць, -нця, *т.* Aussending, *т.; Emissar, т. ГШ.*
 Висла́ти, *т.* Sendbote, *т. У.*
 Віслати, s. Висила́ти. [*ausstammeln.*]
 Віслебізувати, *v. a.* K. auslallen,
 Віслизнути ся, entschlüpfen, herausgleiten, sich herauswinden.
 Віслий, *а.* herabhängend, *Кч.* 214.
 Віслїд, *т.* Resultat einer Forschung, *н. Т.; 2)* Folge, *f.* Шл.
 Вислїджуванє, *n.* Erforschung, *f.*
 Віслїдити, вислїджувати, *v. a.*

untersuchen, erforschen, *He.* aufspüren.

Віслідка, *f.* Untersuchung, *f.*

Вислідливість, -ости, *f.* Forsch-

Віслідний, *a.* Folge-. [begierde, *f.*

Віслідник, *m.* Forscher, *m.*

Вислідованє, *n.* *Пар.* Untersuchung, Forschung, *f.*

Вислідівник, *m.* Ausspürer, *m.* *Пар.*

Віслідок, -дка, *m.* Resultat, *n.* Ausgang, *m.*; 2) Folgesatz, Folgerungssatz, *m.*

Вісліпити, *v. a.* *Н.* 289 бчи *V. s.* Вітрити.

Віслов, *m.* *B.* Ausdrucksweise, *f.*

Вісловити, висловляти, висловлювати, *v. a.* mit Worten ausdrücken, aussprechen, auslegen, *Ч. V.* 570; — ся sich — —; прётно висловляти einschärfen, aussetzen, vorwerfen.

Висловіне, *n.* *Пол. s.* Віслов.

Віслок, *m.* links. Nebenfl. des Сян (bei Peshiv). [сла (bei Pilsno).

Вислока, *f.* rechts. Nebenfl. der Ві-

Вислоухий, *a. s.* Клапоухий, *Мі. II.*

Вислобя, *f.* Erosionsthal, *n.* (*B.*). [398.

Вислуга, *f.* Dienst, *m.*; 2) Dienstzeit, *f.*; 3) Avance beim Dienen, Dienst für e. bestimmte Zeit behufs Erlangung der Freiheit; 4) Pension, *f.*

Вислугувати, вислужити, вислужувати, den Dienst leisten; 2) ausdienen, abdienen; 3) durch Dienste erwerben, erlangen; 4) — ся кому́сь jmdm Dienste thun, leisten; вислужити ся на щось zu etw. im Dienste bringen.

Вислуженець, -нця, *m. Term.*, вислужений, *a.* der Ausgediente, Emeritirte.

Вислуженна, *f.* вислужне, *n. s. a.* Emeritur, *f.* *ГШ.* Pensionsgehalt, *m. Term.*

Віслухати, вислухувати, *v. a.* aushören; 2) erhören; 3) aushorchen, vernennen. [hört, erhört.

Вислухлящій, *a.* *АД. I.* 199 der Вісляний, *a.* Weichsel-(Fl.).

Вісмажити, висмажувати, *v. a.* ausschmorren, ausprägeln.

Вісмаркати, *v. a.* nie ausschneuzen.

Вісмарувати, *v. a.* ausschmieren; einreiben. [lachen, verspotten.

Вісмівати, вісміяти, *v. a.* aus-

Вісмокати, висмоктувати, *v. a.* aussaugen.

Вісмотрити, *v. a.* ausspähen; 2) — грошій aufreiben, verschaffen, he-

rausbringen, aufbringen.

Вісник, *m.* Galgendieb, *m.*

Виснобуванє, *n.* das Ausspinnen, Abwicklung, *f.* *ОБ.*

Виснувати, віснути, *v. a.* aus-, herausspinnen, herauswickeln, -fädeln, herleiten; — ся sich entwickeln, s. entspinnen. [Schläfe, *f.*

I. Висок, -скá, *m. gew. pl.* вискій

II. Висок, *a.* *Ч. V.* 101 s. Високій.

Високій, *a.* hoch, hochgewachsen; 2) erhaben, hehr. [benheit, *f.*

Високість, -ости, *f.* Höhe; Erha-

Високовельмобжний, *a.* grossmächtig, *IG.* [fel, hochgeschieitelt, *M.*

Високовєрхий, *a.* mit hohem Wip-

Високовоспїтаний, *a.* † hochgebildet. [fart, *f.* Hochmuth, *m.*

Високоглядність, -ости, *f.* Hof-

Високодуєбний, *a.* hochgehört, hochzuverehrend, hochwürdig, *Пол.*

Високодум, *m.* *См.* eitler Tropf.

Високодумний, *a.* hochtrabend, hoffärtig, hochmüthig, *He.*

Високодумство, *n.* Hochmuth, *m.* hochtrabender, eitler Sinn.

Високоименїтий, *a.* hochgeboren, berühmten Namens, *Кв.* 218.

Висококрїлий, *a.* schwingvoll, *V.*

Високолєтний, *a.* *Фр. Вах.* hochfliegend, hochtrabend. [müthig klügeln.

Високомудрувати, *v. n.* *К.* über-

Високоосадний, *a.* *M.* mit hohen Stockwerken. [hochfliegend.

Високопарний, *a.* hochtrabend,

Високоповажний, (-почтєний), *a.* hochgeachtet, hochgehört.

Високопокладений, *a.* — віз *M.*

III. 93 hochgeladen. [gestellt.

Високопостáвлений, *a.* hoch-

Високопереподбний, *a.* hoch-

ehrwürdig. [Term.

Високоєвітлий, *a.* hochlöblich,

Високорівня, високорівень, *f.* *Цс.*

Hochplateau, *n.* Hochebene, *f.*

Високорбгий, *a.* *M.* II. 134 mit

hoch aufgerichteten Hörnern.

Високорбдний, *a.* hochgeboren.

Високославний, *a.* hochberühmt,

glorreich.

Високостанний, *a.* hochgewachsen.

[schiessend, schlank, *ВВ.*

Високострімкий, *a.* hoch auf

Високочѣстний, *a.* hochgeehrt, hochzuverehrend.

Висолопити, висолблювати, *v. a.* язык herausstrecken, jmdm die Zunge zeigen. [sehr hoch.

Висоцьобзний, висоцьобстий, *a.*

Височѣнный, *a.* sehr hoch.

Височина, *f.* Hochebene, *f.* Це.; 2) Höhe, *f.* Gipfel, *m.* ТР. 77.

Висобчати, *v. a.* Ч. III. 158 hoch erheben, h. machen, erhöhen.

Височинь, *f.* Höhe *f.*; Höhen, *pl. f.*

Височний, *a.* Schläfen-, *Пол.*

Висна, *f.* Insel, *f. s.* Острів.

Виспати ся, sich ausschlafen.

Виспилати, *v. a.* ausschöpfen.

Виспитати, *v. a.* М. ausfragen, vernehmen. [sanges, *m.* poetisches Sujet.

Виспів, *m.* К. Gegenstand des Ge-

Виспівати, виспівувати, *v. a.* etw. aussingen können; 2) fröhlich singen; singend vortragen.

Виспіти, *v. n. s.* Наспіти, *Кв.* II 213, 227; 2) reifen, zur Zeitigung gelangen, *Не.*

Висповідати, *v. a.* когб jmds Beichte hören; — ся beichten.

Виспочиваний, *a.* -е поле das längere Zeit ruhete, brach gelegen ist.

Виспух, *m.* unehelicher Sohn, Bastard, *m.* [Tochter.

Виспушка, *f.* uneheliche, natürliche

Виспушя, -яти, *n.* uneheliches Kind.

Виспяток, *m. s.* Зпяток, *Цр.* VI. 546; виспятками (копнути) *Др. с.* 18 e. Fausttritt geben.

Виссати, *v. a.* aussaugen.

Виссон, *m.* Byssus (seidenartiger Flachs bei d. Alten u. Zeug davon), *m.* III. II. 233.

Вистава, виставка, *f.* Ausstellung, Auslage, *f.*; 2) Benehmen, das Aeussere, *К.*

Виставати, *v. n.* від когб, з чогбсь *Га.* I. 56 abstehen, abfallen; (*орр.* приставати до когб).

Виставити, виставляти, *v. a.* ausstellen; 2) будинок ausführen, errichten, erbauen; 3) кому щогбь vorstellen, darstellen; 4) когб на щогбь aussetzen; — на дурня, на кпи jmdn zum Narren machen; 5) на продаж feilbieten.

Виставний, *a.* Auslage-, -е вікно *Зг.* Schaufenster, *n.*; *adv.* mit Gepränge, *К.*

Виставник, *m.* —вексл Aussteller,

Acceptant des Wechsels.

Вісталити, *v. a.* stählen.

Вистанова, *f.* Лев. s. Вистава.

Вистановити ся, austreten, sich loslösen. [etw. verschaffen.

Вістарати ся о щогбь, чогбсь,

Вістарчати, *v. n. s.* Вістати.

Вістати, виставати, *v. n.* auslangen, ausreichen, hiureichen; 2) austreten.

Вістачати, вистачувати, *v. a.* veran- herbeischaffen, liefern, *Кв.* II. 339.

Вістелити, виселювати, *v. a.* auspolstern; weichen Bettstatt geben, комфусь.

Вистеляк, *m.* Cteniza caementaria, *B.*

Вистерігати ся, *s.* Стеречі ся.

Вистивати, *v. n. s.* Вистигати II.

I. Вистигати, вістигити, вістигити, *v. n.* zeitig ankommen, sich einstellen, *Ч.*

V. 1046; ausrücken, anlangen, *Зан.* I. 320.

II. Вистигати, вістигнути, *v. n.* kühl werden, auskühlen; 2) *s.* Встигнути *Кс.* III. 612.

Вістинати, *v. a.* niederhauen, köpfen.

В-істину, *adv.* *У.* wahrhaft, gewiss.

Вістілка, *f.* Auspolsterung, Wattierung, *f.* [auslegen *s.* Віправити.

Вістінкувати, *v. a.* mit Mörtel

Вистлівий, *a.* М. Ос. (62) I. 75. ?

Вістогнати, *v. a.* ausstöhnen.

Вістобюванє, *n.* müssiges u. erniedrigendes Stehen, Aufwarten.

Вістобювати, вистояти, *v. n.* eine Zeit lang ausstehen, aufwarten, *Кч.* 100.

ausharren; 2) — ся dh. langes Stehen sich abklären, ablagern. [настойка, *Лев.*

Вістойлка, *f.* Ст. s. Настойлка.

Вістрівний, *a.* schnell sich abnutzend, verbrauchend.

Вістрівно, *adv.* kostspielig.

Вістраданий, *ptc.* мукими і трыдами *Фр.* erkauf durch Qualen u. Mühen; viel ausgelitten. [verseuchen.

Вістрашити, вистрашувати, *v. a.*

Вістрибом, *adv.* forthüpfend, *Зак.*

Вістрибувати, *v. n.* springen, hüpfen.

Вістригнути (вістрих-), *v. a.* ausführen, verfertigen; — на дурня когб jmdn zum Narren machen.

Вістричи, вістригити, *v. a.* mit der Scheere herausausschneiden, ausscheren.

Вістрий-ою, *m.* Gala. *f.* Galakleid, *n.* Шар.

Вістріийний, *a.* -а бдіж, *s.* Вістріий.

Вістріл, *m.* Schuss, *m.*

Вістріляти, *v. a.* herauschiessen, wo hinein schiessen, abfeuern, abschiessen; 2) дах, крѣкву, лѣгу vorstossen, vorschliessen, hervorrage lassen.

Вістріляти, *v. a.* niederschliessen; 2) verschliessen.

Вістріляти, *v. a.* ausfasern.

Вістрічки, *pl. s.* Мѳрон.

Вістроіти, *v. a.* bauen, auszimmern; — міст в. Brücke schlagen; 2) обітки, філі Streiche spielen, Spässe machen; 3) ausschmücken, ausputzen; 4) — ся *M. II. 95.* sich ausbilden, zu Stande kommen. [*rie, f. Пар.*]

Вістроіність, -ости, *f.* Galante

Вістромити ся, gerade, stramme Stellung nehmen.

Вістропати, *v. a.* ausherausfasern.

Вістругати, *v. a.* glatt schneiden, -graben; ausschnitzeln.

Вістудити, вістуджувати, *v. a.* abkühlen, kühl machen.

Віступ, *m.* Auftritt, *m*; 2) Ausmarsch, *m.* Ausrücken, *n.* *II.* Austritt, *m.*

Віступати, (-пити), *v. n.* vor-, vorantreten, auftreten, debutieren; 2) austreten; 3) * sich vergehen, überschreiten, sich versündigen. [Віступець 1).

Віступень, -ня, *m. Пр. IX. 217. s.*

Віступець, -щя, *m.* Art Frühlingspiel in Reigen, *Ч. III. 85., АД. II. 54;* 2) Vorsprung, Vorstoss, Rand, Saum, *m. C. II. 29;* 3) Beinschiene, *f.* Bein-harnisch, *m. Ру. 4)* Pantoffel, *m. K. I. 69.*

Віступка, *f.* Tritt, Gang, *m. M. I. 108;* 2) *s.* Покритка (die aus dem Mädchenstand austritt: виступає) (*B.*)

Віступленє, *n.* das Auftreten, Auftritt, *m.* Debut, *n;* 2) Austritt, *m.*

Віступливий *a. Пар.* aggressiv auftretend, angreifend.

Віступцем, *adv.* mit grossem weit ausholendem Schritt; 2) kokett, niedrig auftretend. [*vorschnellbar.*]

Висувальний, *a. Пол.* ausstreckbar,

Висувати, *v. a.* herausauschieben, -ziehen, hervorziehen; — ся sich herausziehen lassen; sich wegschleichen.

Висувка, *f.* Vorschieber, *m.*

Висудити, *v. a.* bestimmen (судьбою); в рѣю *Гол. III. 521.* dh. Rechtspruch ausschliessen; щось на когь er-

sinnen, erdichten.

Вісунь, *f.* Nebf. des Ингулецъ.

Вісунути, *s.* Висувати. [*Мх.*]

Вісус, *m.* Lotterbub, Galgenstrick, *m.*

Вісушити, *v. a.* austrocknen; auszehren. [*werden.*]

Вісхнути, *v. n.* austrocknen, trocken

Вісність, *s.* Вішність. [(—ся).

Вісякати, *v. a.* nie sich ausschneuzen,

Вісякиванє, *n.* *Пол. Exosmose, f.*

Вить, *adv. Wgr. XV. s.* Відь, відай, а прѣцїж.

Вітальниця, *f.* Hospital, *n. C. II. 136.*

Вітанє, *n.* Begrüssung, Bewillkennung, *f.* [*aufschaffen.*]

Вітарабанити ся, sich wo hin-

Вітаскати, вітасити, *v. a.* herausbringen; 2) hinaufbringen, -schaffen.

Вітати, *v. a.* grüssen, willkommen heissen: вітай! sei willkommen! 2) *v. a. s.* Вітати. [*Streich, m.*]

Вітвар, (-твор), *m.* *Мл.* Spass,

Вітвердити, *v. a.* на пам'ять auswendig lernen; 2) — ся *Др.* sich als sicher herausstellen.

Вітверезити ся, nüchtern werden.

Вітворати, *Зан. I. 58.*, витворати, вітворити, *v. a.* ausführen, ausbilden, hervorbringen, erzeugen; 2) wunderliches Zeug treiben, machen; 3) Ungerechtes aussinnen. [*sterhaft, Св.*]

Вітворний, *a.* ausgesucht, mei-

Вітвірнісь, -ости, *f.* Pracht, Luxus, *m. У.* [*langen.*]

Вітекати, *v. n.* *Ф.* ausreichen, aus-

Вітєнь, — яляна, *m.* Jalapenwinde *f.* (*Convolvulus jalapa*). [*Термітє.*]

Вітепки, *pl.* Ausgebräuche, *n. s.*

Вітерача, *pl.* Bestandtheil des підкоша, womit das Getreide in den Mühlstein geschüttelt wird.

Вітерєбіж, *f.* Abholzung, *f. Пар.*

Вітерпіти, *v. a.* auserleiden, erdulden, aushalten, ausstehen; не — etw. über sich nicht bringen können, über sich nicht vermögen, sich nicht bezwingen.

Вітерти, вітерати *v. a.* ausreiben, auswischen; кóмни fegen; 2) abnützen, abtragen (одѣжу); 3) чужі кутї sich in der Fremde herumtreiben, unter fremdem Obdach wohnen. [*rinnen.*]

Вітечи, *v. n.* ausfliessen, heraus-

І. Віти, [*вю, вш, вє*], *v. a.* winden,

flechten, wickeln; 2) гніадб — Nest anlegen; 3) — ся sich winden, sich schlingen, (в горѣ) sich aufranken; вужом sich schlängeln.

II. Віти, [вію, віеш, віє] heulen.

Витіканє, *n.* Ausstellung, Rüge, *f.*

Витікати, *v. a.* herausstrecken, -langen, -stecken; 2) кому щось jmdm womit Vorwürfe machen, Fehler vorhalten, ausstellen, Ausstellungen machen, rügen; *s.* Віткнути.

Витинати, віяти, *v. a.* aushauen; дєрева Bäume fallen; щось в пень alles niedermachen; 2) ausschneiden, auszaucken; 3) schlagen; * — гопакá, tüchtig

Вітинка, *f.* * Streich, *m.* [tanzen.

Вітирити, *v. a.* ausstrecken, *B.*

Вітирка, *f.* Fegewisch, *m.*

Витискати, вітиснути, *v. a.* auspressen, ausdrücken, ausprägen; erpressen; печатъ aufdrücken; 2) verdrängen.

Вітисненє, *n.* das Auspressen; 2) Verdrängung, *f.*

Вітиця, *f.* Ф. (*Веч.* I. 76) doppelt gewundene dünne Wachskerze.

Вітичити, витічувати, *v. a.* abstecken, markiren.

Вітишити, *v. a.* дєтїну durchs Stillen u. Warten aufziehen.

Витівати, *v. a.* Unfug treiben, Streiche spielen; 2) aussinnen, ausspinnen, anstellen, *Ос.* (62.) V. 48; 3) verlangen.

Вітївки, *pl.* Anschläge, Ränke; Streiche, *pl.* Заг. [Beredsamkeit, *f.*

Вітїйство, *n.* † Wohlredenheit,

Вітїк, -теку, *m.* Ausflussrohr, *n.* Пол.

Витікати, вітїкнути, *v. n.* *s.* Витєкати; 2) im Stande sein (mit d. *Inf.*) я не витікаю —; 3) folgen, darausgehen, gebühren; 4) *s.* Вітєчи. [effusus].

Вітїчка, *f.* flatterige Simse (Juncus

Вітїяти, *v. a.* К. II. 288. *s.* Витівати.

Вітка, *f.* *s.* Ужєвка; 2) *s.* Обрўч (*B.*); 3) *s.* Тязь; 4) Wickellappen, *m.*

Віткати *v. a.* ausweben.

Віткнути, *v. a.* *s.* Витікати; 2) нóгу verrenken; 3) — ся hervorkommen, sich heraus-hervorneigen, auftauchen.

I. Віток, -тка, *m.* Windung, *f.* Пол.

II. Віток, -току, *m.* Ausfluss, *m.*, Folge, *f.* *B.* [rauswälzen.

Вітокомити ся, *Иг.* 94. sich he-

Вітолкованє, *n.* Erklärung, *f.*

Вітолкувати, *v. a.* erklären, klar, begreiflich machen. [treten, zerstampfen.

Вітолочити, *v. a.* mit Füßen zer-

Вітончений, *v. a.* verfeinert, *Ос.*

Вітончити, *v. a.* fein, dünn machen; verfeinern.

Вітопити, витоплювати, витопляти, *v. a.* allesamt ertränken; 2) ausschmelzen; 3) durchheizen; verbrennen.

Віторгувати, *v. a.* abhandeln.

Віторопити, *v. a.* — бчи aufreißen (im Schreck).

Віторочити, *v. a.* ausfasern, Fasern machen; 2) Вітришити.

Віточити, *v. a.* abzäpfen; 2) abschleifen; 3) процес einen Process anhängig machen. [Вербшній (*B.*).

Вітбчний, *a.* abgetragen, detrit *s.*

Вітравити, *v. a.* verwüsten, verheeren, *K.*; 2) auslaugen.

Вітравка, *f.* Beize, *f.* III.

Вітравленє, *n.* das Auslaugen, *Пол.*

Вітраскати, *s.* Траскати; 2) *v. a.* ohrfeigen. [geuden.

Вітратити, *v. a.* vertilgen; 2) ver-

Вітратувати *s.* Стратувати.

Вітрафити ся, sich zutreffen; 2) *v. n.* *s.* Трафити. [Launen.

Витребньки, *pl.* Spässe, Grillen,

Витребенькуватий, *a.* *s.* Перебірчивий. [lich.

Витревáлий, *a.* ausdauernd, beharr-

Витревáлість, -ости, *f.* Ausdauer, *f.* das Ausharren.

Вітревати, *v. a.* ausdauernd, aushalten, ausharren. [бєньки.

Витребáси, *pl.* *He.* *s.* Витре-

Вітрибки, *pl.* *H.* 90. Abfälle, *pl.*

Auswurf, *m.* Gemülle, *n.* [s. Паламáр.

Витрикуш, *m.* Lichtauslöscher, *m.*

Витримáлий, *a.* *Лєв.* enthaltsam.

Витримáнці, *pl.* *Scherzw.*: тер-

пичкі тай — vom gedulichen Abwarten.

Вітримати, *v. a.* aushalten, ertragen.

Вітрих, *m.* Dietrich, *m.*

Вітришки, *pl.* *s.* Вітрибки.

Вітришок, -шка, *m.* Gaffer, *m.* *H.* 128.

Вітрибувати, *v. a.* versuchen, auf die Probe stellen, probieren. [prügeln.

Вітрипати, *v. a.* ausklopfen; aus-

Витріскобкий, *a.* *s.* Валивбкий.

Витріскувати, *v. a.* viel poltern.

Вітришки, *pl.* — купувати gaffen.

Витрішкуватий, mit glotzen-
den Augen, Maulaffen feil habend.

Витріщак, *m. s.* Страхопуд.

Вітріщити, (-щати), *v. a.* очи
weit aufreissen, aufthun, aufsperrern; an-
glotzen; — ся на ко́го. [hetzen.

Вітровити, *v. a.* когò пе́рами fort-

Вітрудити, *v. a.* рúки in schwe-
rer Arbeit abmühen.

Вітрут, *m. s.* Підойй (на носі).

Вітрутити, витручати, *v. a.* hinaus-
ausstossen; 2) *s.* Відшибну́ти (з пла́ти).

Витряса́ти, вітрасти, *v. a.* aus-
schütteln, ausleeren; 2) *s.* Счиня́ти,
щиня́ти грабля́ми.

Вітужене, *n.* *Ил.* Anstrengung, *f.*

Вітурити, (-турити, -туряти)
v. a. heraustreiben, -stossen, *ВГ.* 142.

Виту́шка, *f.* Ч. VII. 410 kreuzförmige
Hassel, Weife, Zwirnster, *m.* 2) *s.*
Веретено *Н.* 300. [schal.

Вітхлий, *a.* verdunstet, vercohen,

Вітхнути, *v. a.* aushauchen, *См.*
2) *v. n.* sich ausschnauben, Athem holen,
sich erholen; — ся sich verdunsten, ver-
rauchen, verfliegen. *Лев.*

Витчак, *m.* Micryphantes, *B.*

Вітютень, *m.* Ringeltaube, *f.* (Co-
lumba palumbus). [Excerpt, *n.*

Вітяг, *m.* Auszug, Extract, *m.*

Витяга́ти, вітягнути, *v. a.* aus-
ziehen, -strecken, -dehnen; — ся sich
recken, sich ausdehnen, sich ausstrecken.

Витяга́чка, *f.* поза плéчи ходить
Gliederreissen, *n.*

Вітягом, *adv.* auszugsweise.

Вітяжка, *f.* Ко. 197. ввітяжку ить
stramme Stellung nehmen; 2) Extract *m.*

Вітяжний, *a.* Под. Extractiv-

Вітяжно, *adv.* — співа́ти *Не.* gedehnt.

Вітязь, (*d.* витязенько *Тол.* I. 169).
m. Held, Kriegsheld, *m.* 2) ласовець
Schwalbenschwanz, *m.* (Papilio Machaon);
вітрілець (плавач) Segelfalter, *m.*
(*P. podalirius*).

Вітязкий, *a.* Те. ritterlich, Helden-

Вітязюва́нє, *n.* Heldenlaufbahn.
Ritterlichkeit, *f.* К.

Вітяги, *v.* Витина́ти.

Віудити, *v. a.* *См.* angeln, fischen.

Віфайніти, *v. n.* schön werden.

Віфатень, -тня, *m.* leicht zugäng-
liche Stelle, woraus man sich leicht los-

machen od. auf die man leicht hinein-
kommen kann.

Віфатниця, *f.* Semmel aus übrigge-
bliebenem Teig des Osterbrodes, *m.* *Gr.* 29.

Віфляскати, *v. a.* abohrfeigen.

Віфуняти, *v. n.* schwinden.

Віфурдіти, *v. n.* в печі́ ausbren-
nen u. mit dem Winde fortgehen; -ло
молоко́ ist überlaufen.

Віфутрувати, *v. a.* ausfüttern.

Віхарити, *v. a.* säubern, reinigen.

Виха́ти, *v. a.* bewegen, schwingen,
wiegen. [Prahlerci, *f.*

Вихва́ла, *Мл.* віхвалка, *Ру.* *f. pl.*

Вихва́лець, -ця, *м. См.* Lobpreiser, *m.*

Вихва́лювати, віхвалити, *v. a.* prei-
sen, lobpreisen, loben, rühmen, erheben.

Віхва́тити, віхва́чувати, *v. a.* he-
rausgreifen, -reissen; — ся *s.* Віхопи-
ти ся. [sund machen.

Віхворувати, *v. a.* Ф. heilen, ge-

Віххилити ся на ким, sich über-
beugen, -neigen.

Вихи́ляси, *pl.* verschiedene ver-
schobene Stellungen des Körpers, *III.* I.
256; вихи́лясом, *adv.* ausneigend, schwen-
kend, heraussteckend.

Вихи́тувати, *v. a.* wackelnd machen.

Віхі́д, -ходу, *m.* Ausgang; Aufgang;
Absatz (der Waare), *m.* Ausgabe, Aus-
lage, *f.*; 2) Genesung, *f.*, не ма́ єму́
віходу́ wird nicht genesen; *b*) hat kei-
nen Ausweg.

Віхі́дний, *a.* Фр. Ausgangs-, *adv.*
-но на грóмі у когò bei jmdm geht
viel Geld aus, jmd hat grosse Auslagen.

Віхованє, *n.* Erziehung, Pflege, *f.*

Віхованець, -нця, віхованок,
-нка, *m.* Pflegekind, *n.* Pflegesohn, Zög-
ling, *m.* [хованочка], *f.* Pflegetochter, *f.*

Вихова́ниця, вихова́нка, (*d.* ви-

Віхова́ти, виховува́ти, *v. a.* erzie-
hen, auferziehen, die nöthige Pflege u.
Erziehung geben; 2) (товар) züchten;
3) — ся erzogen werden; *b*) geborgen,
aufgehoben werden.

Вихова́ти ся, віховну́ти ся,
ent-ausgleiten, entschlüpfen; віховзати
ся viel Schlittschuh laufen. [pädagogisch.

Виховні́цкй, *a.* *См.* erziehend,

Вихо́вок, -вку, *m.* Zucht, Zuzucht, *f.*

Віховста́ний, *a.* zügellos, ausge-
lassen, *ВВ.*

Виход, *m.* Product, *n.* (in d. Mathematik) *Кн.*

Віходений, *ptc.* aufgezogen, gezüchtet, *М.* [*He. m.* Auswanderer, Emigrant, *m.*

Віходець, -ця, *С.* Мор. виходько,

Віходіти, вийти, *v. n.* aus- heraus- hinausgehen, herauskommen; -steigen, wohin gehen, на що́ hinaufgehen; 2) вийшов на чоловіка hat zum ordentlicheñ, achtbaren Menschen gebracht (ist e. solcher geworden); 3) — на сво́ auf das Sei- nige auskommen; д́обре на чим — bei etw. gut wegkommen; вийшло на д́обре hat zum Guten ausgeschlagen; guten Ausgang nehmen; — на одно́ auf eins hinauskommen; 4) zum Vorschein kommen, ans Licht kommen, erscheinen; — в відкись herrühren, entspringen; 5) verbraucht werden, ausgehen; 6) — ся viel gehen; б) genesen, sich erholen; такий на́рубок виходив ся ist rüstig aufgewachsen; 7) виходити *v. a.* щось (durch Herumgehen) erwirken.

Виходовий, *a.* Ausgangs-. [*Term.*

Виходство, *n.* Auswanderung, *f.* Пап.

Вихо́ла, *f.* s. Віхор.

Віхолоштати, *P. I.* 56, вихоло́шувати, *Др. v. a.* entmannen.

Віхону́ти, *v. n.* *P. I.* 1 ausschlagen; schwenken, heben.

Віхон, *m.* das Herausgelangen, Los- machen, *n.* Rettung, *f.* Т.

Віхопити, вихопля́ти, *v. a.* heraus- greifen; — ся entgehen, entkommen, entschlüpfen; б) herausfahren, hervor- platzen, (з чимось womit); с) sich hin- aufschwingen.

Віхор, *m.* вихо́ра, *f.* Sturmwind, *m.*

Вихорóшувати ся, *Ос.* (61) II. 189 schön werden; sich zieren.

Віхорувати, *v. n.* genesen.

Віхрамати ся, hinken aber dann hergestellt sein.

Віхрест, *m.* getaufter Jude.

Віхрестити, вихре́шувати, *v. a.* einen Juden taufen.

Віхрестка, *f.* getaufte Jüdin.

Віхрити, *v. a.* bei den Haaren rau- fen, *Др. c.* 214; 2) wuchtig schlagen, *Кс.* 114; — ся sich krümmen, s. кра́- селн, krummlaufen; б) sich tummeln, *Л.* 29.

Віхрїти, *v. n.* *Н.* 49 sich überheben u. Aufruhr erregen.

Вихровáтий, *a.* nicht glatt, krumm, verbogen, geworfen, -а гóнта; 2) *го- ло́а störriger, unbeugsamer Kopf.

Вихровій, *a.* zum Sturmwind geh.

Віхудати, (-діти), *v. n.* hager werden.

Віхрякнути, *v. a.* aushusten, *Ч.* II. 295. [stellen.

Віхторити, *v. a.* щось eilig an-

Віцвисти, вицьвісти, *v. n.* die Far- be verlieren, verschossen, verblassen, verbleichen, *М.* [in Blüten prangen, *Н.* 141.

Вицвіта́ти, *v. n.* вицьві́тати ся,

Віцьвіт, *m.* вицьві́тина, *f.* Aus- blüfung, Efflorescenz, *f.* Вол. Пол.

Віцьвягати, *v. a.* auspeitschen.

Віцьвяхувати, *v. a.* mit Nägeln beschlagen, *ІГ.*

Віцеркати, *v. a.* abmelken.

Віцик, *m.* Auszahlung in kleinen Posten; віциком плати́ть er läppert seine Schuld ab.

Віцикати, *v. a.* s. Віцяпати; 2) läppern, nach u. nach in kleinen Posten auszahlen. [ziehen.

Віцупити, *v. a.* ausklauben, aus-

Віцяпати, *v. a.* tröpfeln lassen, die wenige Milch ausmelken.

Вічапарати ся, з бідá sich aus der Noth heraushelfen.

Вічахнути, *v. n.* abmagern, schwind- süchtig werden, *С. I.* 19.

Вічванка, *f.* Prahlerei, *f.* [ОП.

Вичва́ри, *pl.* Spässe, Streiche, *pl. m.*

Вичва́рувати, *v. n.* Streiche spie- len, Unfug treiben, *P. I.* 77.

Вічвати, *v. a.* aufhetzen.

Вичекóвзути, *v. n.* ausgleiten, entgleisen, (Ф.) [trünnige.

Вичепéнець, -ця, *m.* der Ab-

Вичепу́рювати, вичепурити, *v. a.* schmücken, ausstaffieren, ordnen, aufräumen, *К.*

Вічерети, *v. a.* ausschöpfen, erschöpfen, aussaugen; вічеретий, *ptc.* В. erschöpft, ausgesogen. [streichen.

Вічеркнути, вічеркати, *v. a.* aus-

Вічерпати, вичерпувати; с. Ві- черети. [kämmen.

Вічесати, вичісувати, *v. a.* aus-

Вичі́на, *f.* *Др. c.* 363 s. Віка.

Вічинити, *v. a.* s. Віправити (скі- ру); 2) abscheiden, *Пол.*, reinigen (збі- же решетом).

Вичинка, *f. H.* 203 s. Виправа (скі-ри); 2) *m.* eigensinniger Prahler.

Вичинки, *pl.* Auswurf vom Getreide, Gemülle, *n.* Kaff, *m.*

Вичиняти ся, sich absondern, *V.*; sich offenbaren, auftreten; — чим womit prahlen, sich brüsten.

Вичистити, вичищувати, *v. a.* reinigen, säubern.

Вичисток, -тка, *m. s.* Корчунк.

Вичитаме, *n.* -е число *s.* Одлічаме.

Вичитанє, *n. s.* Одліч, *Kn.*

Вичитати, вичитувати, *v. a.* durch Lesen etw. erfahren, herauslesen, etw. wo lesen; 2) abrechnen, abziehen. [ся §.

Вичікурнути, *v. n. s.* Віхопити

Вичубити, вичубувати, *v. a.* beim Schopf nehmen u. reißen. [sein, *Пол.*

Вичувати ся, hörbar, vernehmbar

Вичуняти, вичунювати, *v. n.* genesen, *III. I.* 27. [rieseln.

Вичурити, вичурувати, *v. n.* aus-

Вичухати (-чухрати) ся, sich genug kratzen, reiben (u. dadh glatt aufwachsen: паці).

Війша, *f.* Höhe, *f. Mi. II.* 80.

Вишарбувати, *s.* Вишурувати.

Вишатрити, *v. a.* ausstöbern, ausfischen.

Вишвікувати, *v. a.* schwingen, *He.*

Вишенька, *f.* rechts. Nebenfl. d. Сян.

Вишенник, *m. s.* Вишник, *M.*

Вишеупомянутий, *a.* *Гол.* oben-erwähnt. [IV. 475 ausslossen.

Вішибнути, вішибети, *v. a.* Ч.

Вішибок, -бка, *m.* Vorsprung, Vorstoss, *m. Вах.* (in d. Geogr.).

Вишивальниця, *f.* Stickerin, *f.*

Вишиванє, *n.* Ausnähen, Sticken, *n.* Stickerei, *f.*

Вишиваний, *ptc.* gestickt, gewirkt.

Вишиваник, *m.* mit bunter Wolle gesticktes Kleid u. A.

Вишивати, вишити, *v. a.* ausnähen; 2) sticken, wirken (in Mustern).

Вишинá, *f.* Höhe, *f.* hoher Wuchs, *Kn.*

Вишинк, *m.* Ausschank, Schank, *m.*

Вишинé, *n.* Weichselpflanzung, *f.*

Війшка, *f.* Boden unterm Dache, Dachboden, *m.*

Війшкварок, -рка, *m. s.* Шкварок; війшкварки в когось зробити jmdn zu To-

de verbrennen, weidlich abprügeln, *C.I. 57.*

Війшкрити, *v. a.* зуби Zähne fletschen; око d. Auge verdrehen; — ся grinsen.

Війшкрка, *m. f.* der Zähne fletscht.

Війшкробати, *s.* Віскробати.

Вишневий, (*d.* вишневецький), *a.* aus Weichselholz; 2) — сад Weichselgarten; 3) weichselroth.

Вишневецьчина, *f. K. C.* Güter-complex der Fürsten Вишневецькі.

I. Війшник, *m. Ч. III.* 45 Obermann, der Obere, Oberste, Vorstand, Vorsteher; *H. 22* der Ober (Kartenfigur zwischen dem König u. dem Buben [sog. Unter]): Dame. [Weichselpflanzung, *f.* garten, *m.*

II. Вишник, (*d.* вишничок), *m.*

Війшнимпорити, *v. a.* ausschnüffeln, -flunkern, *V.*

Вишніна, *f. coll.* Weichselbäume, *pl.*; 2) Weichselholz, *n.*

Вішниця, *f.* Oberin, Vorsteherin, *f.*

Вішнів-град, *m. ЗР. I.* 94 s. Вишник. [II. 314; 2) höher gelegen.

Вішній, -ий, *a.* hoch, höchst, *M. Кв.*

Вішність, -ости, *f.* Hoheit, *f.*

Вішня, *f.* Weichselbaum, *m.* Sauerkirsche, *f.* (*Prunus cerasus*); 2) Nbl. d. Сян.

Вишняк, *m.* Weichselgeist, Kirschwein, *m.*

Вишова, *f.* nördl. Nbl. der Тіса.

Вішок, -шку, *m. M.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.*

Вішук, *m.* das gesuchte Resultat.

Вішукати, вишукувати, *v. a.* aus-hervorsuchen.

Вішумити, *v. n.* ausschäumen, aus-gähren; 2) austoben; 3) wieder nüt-tern werden. [rein scheuern.

Вішурувати, *v. a.* aus-scheuern,

Вішшиї, вішій, *a. compar.* zu Ви-

Вишинá, *f. K. s.* Вишинá. [сбкий.

Вішшиєть, -ости, *f.* höhere Lage;

2) Vorrang, *m.* Uebergewicht, *n.* Ueber-

legeuheit *f.*; Höhe, Erhabenheit, *f.*

I. Віщати, [вищáo, -áш] *v. n.* *Др. с.*

99, *Ст.* höher werden.

II. Вищати, [вищú, вищúш], *v. n.*

gellend schreien, kreischen, lärmern, *Левч.*

Віщеканий, *a.* loses Maul habend.

Віщерб, *m. Вах.* Scharte, *f.*

Віщербити, *v. a.* schartig machen.

Віщибати, *v. a.* abkneipen, -reißen,

herausrupfen.

Вицина́, *f. Cm. s. Вишина́.*

Вицирати́, вицирити, *v. a.* blossstellen, entblößen, aufmachen; — зуби *d. Zähne fletschen.*

Вици́тувати, вицитати, *v. a. C. I. 240* aufzählen.

Вици́пувати ся, *sich* sehr sorgfältig kleiden, ausputzen, *s. Ци́пати.*

Ви́яв, *m. T. He.* Ausdruck, Erguss, *m. Aeusserung, f.;* 2) Veröffentlichung, Bekanntmachung, *f. 3) Bekenntnis, Geständnis, n. Aussage, f. M. 4) Erscheinung, f. He.*

Ви́ява, *f.* das Erscheinen, Hervorkommen; 2) *M. III. 9.* Aussage, Mittheilung, *f.* Aufschluss der Gefühle, *m.*

Ви́явитель, *m.* Offenbarer, *Иу. 2)* Darsteller, Repräsentant, *m. He.*

Ви́явити, виявляти, *v. a.* enthüllen, entdecken, an den Tag bringen; *когось* jmdn überführen, überweisen (einer Schuld).

Ви́явка, *f. Иг. 48.* меч гей — ?

Ви́ясненє, *n.* Erklärung, Aufklärung, *f.* Aufschluss, *m.*

Ви́яснити, вияснити, *v. a.* aufklären, erklären, Aufschluss geben; — *ся* sich aufklären; *s.* aufheitern, licht werden.

Ви́, *s. В, praep.* [бѣль.

Ви́блѣк, *m.* runder Baumklotz, *s. Вѣ-Ви́блей, a.* [обл-] *Wgr. 176.* länglich rund. [friedung aus Rundholz, *f.*

Ви́блѣнє, *n.* ви́блѣць, *pl.* Hürde, Um-Ви́блѣнка, *f.* Seewalze, *f.* — *сикунка* Spritzwurm, *m.* Seegurke, *f.* (Holothuria tubulosa).

Ви́блѣ, *n.* Bogen, *m.* Wölbung *f. ГИШ.*

Ви́блѣвати́й, *a.* walzenförmig dreh-*rund, Пол.*

Ви́блѣвѣк куклѣстѣй, Walzenthier-*chen, n.* (Encheilus pupa) *Вол.*

Ви́бче, *n. f.* Ви́бчына, (-нка) *f. N. d.* Berge und polonїяна, *Gr. 6.*

Ви́ват, *m.* Vivatruf; 2) Toast; 3) Sa-*Ви́вдя, f. s. Явдѣка. [lutschuss, m.*

Ви́вк, *s. Вовк, Ч. II, 297.*

Ви́вканє, *n.* вѣвкоти, *pl.* Gejohle, *n.* Ви́вкати, вѣвкнуги, *v. n.* lose auf-*schreien, johlen.*

Ви́вса (-ѣ) *pl.* Hafersaaten, *pl.*

Ви́всик, *m. s.* Вѣвсѣг; 2) Art Weiss-*fisch (Aspius delineatus).*

Ви́всикѣ, *n.* Haferstoppelfeld, *n.*

Ви́всѣг, *m.* вѣвсѣга, *f.* Windhafer, *m.* (Avena fatua).

Ви́всѣний, *a.* von Hafer, Hafer-*Ви́всѣниця, f.* Haferstroh. [Ви́всик2).

Ви́всѣнка, *f. s.* Ви́всѣниця; 2) *s.* Ви́втар, *m.* Altar, *m.*

Ви́втѣвна, *s.* Вѣйтѣвна. [*m. Oz. 54.*

Ви́втѣрок, *g.* вѣвтѣрка, *m.* Dienstag,

Ви́вця́, *f.* Schaf, *n.* (Ovis).

Ви́вчѣр, *m.* Schafhirt, Schäfer, *m.*

Ви́вчѣрик, *m.* Schäferjunge, Schaf-*hirt, m.;* 2) *s.* Овчѣрик; 3) Art Melo-*die, М+Б. 44.* [Schafhirt, Schäfer sein.

Ви́вчѣрити, *v. n.* Schafe weiden,

Ви́вчѣрка, *f.* Schafhirtin, Schäferin *f.*

Ви́вчѣрня, *f. s.* Ви́вчѣнецъ.

Ви́вчѣрскѣй, *a.* Schäfer-; — *пєс* Schäferhund, *m.* (Canis pastoreus).

Ви́вчѣнецъ, -нця, *m.* Schafstall, *m.*

Ви́вчѣра, *f.* Wolfspelz, *n. V.* [Wiar).

Ви́гор, *m.* rechts. *Нѣ.* des Сян (*pol.*

Ви́горлєт, *m.* Gebirgsarm des Бєскѣд.

Ви́грѣни, *pl. АД. I. 8. Пр. VIII. 26.* Art Musikinstrument.

I. Від, *praep. s.* Ид (до) *Oz. 190.*

II. Від [отъ, од], *praep.* mit *d. Ge-*nit. 1) bez. d. Ursprung einer Sache,*den Urheber, die Ursache eines Zu-*standes: von, von Seite, seitens; від
мєнє, від тєбє etc. von mir, meinerseits
etc. від людѣй сьмѣх von d. Leuten Spott;
кључ від комбри Kammerschlüssel;
драбїна від стрїху Mi. IV. 559. Bei
passiv., reflex. u. neut. Verben mit pas-*siver Bedtg: побїтѣй, вїбраний від
кѣго; вмєрти від сраху́, горїти від
вєтїда: aus, vor, wegen, in Folge,
durch; лїкарство від кашлю gegen,
für den Husten; від стѣроети vor Al-*ter, in Folge des Alters; 2) von Zeit
u. Ort: von, seit, binnen; від малѣ дѣ-*тїни von Kindesbeinen, von zarter
Kindheit an; від рѣна до нѣчи, від
нїнї за тїждєнь; від Кїєва von K.
her, aus der Gegend von K.; від схѣду
сѣнця, від пївночи von Norden; хѣта
від сѣнця vom Sonnenlichte abgewandt,
von der Sonne unbeschienen; від чѣго
нє дасьтє? unter welchem Preise
werden Sie das nicht verkaufen? * я нє
від тѣго бин nicht fern davon, bin nicht
dagegen, bin dabei; 3) von Art u. Weise:
від рѣзу allsgleich, від ѣка nach dem*******

Augenmass, від не́хочу ungeru, само́ від себе von selbst; 4) bei *Сотпар*. більший від мене grösser als ich. *Ми*. IV. 547—559.

Від- (од-), untrennbare Partikel in Zusammensetzung mit Verben u. Adverbien: ab-, zurück-, wieder-, auf-, er-, ent-, los-, weg-, ver-, genug-, *Ми*. IV. 223, 224.

Die fehlenden Wörter unter Від- s. unter Од-, u. unter einfachen Wörtern + від-.

III. Від [вѣд-], *г.* віду, *н.* 39: відом s. Вид, відом.

В'їдь, *ф.* Typhuskrankheit, *ф.*

Віда [вѣд-], *ф.* *М.* I. 89. II. 190 Kunde, Nachricht, Anzeige, *ф.* das Wissen, *Ми*. II. 36.

В'їда, *ф.* s. Врѣки, (vgl. В'їдь).

Відав, відай, *adv.* vermuthlich, wahrscheinlich, vielleicht, *Оз.* 204.4.

Віданє, (*d.* віданечко), *n.* das Wissen, Kenntniss, *ф.* *Левч.* — дати Nachricht geben.

Відати, *v. a.* wissen; — ся sich erkundigen; за чим s. Глядати.

В'їдати ся, в'їсти ся sich hineinbeissen, -fressen, -zehren, -drücken; 2) *v. a.* s. Уречі. [пайку — s. Батувати.

Відбатувати, *v. a.* *Ч.* V. 1173 свою

Відбивати, відбійти, *v. a.* zurück schlagen, -stossen; rück-, abschlagen, abprallen, reflectieren; 2) *v. n.* abstechen, sich abheben; 3) gewaltsam abnehmen, abringen, befreien, wiedererobern; 4) — ся sich abtrennen, verschlagen werden; *b)* sich vertheidigen; *c)* aufstossen (von Magengasen) кому́сь чим.

Відбійвач, *m.* vom Zurückgeschlagenen, Abgestossenen, Vereinsamten.

Відбиратель, *m.* Abnehmer, Kunde; 2) Empfänger, *m.*

Відбирати, відіорати, *v. a.* zurück-, abnehmen, übernehmen, empfangen; 2) детяну Hebammendienst verrichten.

Відбіркати ся, vom Belegtwerden des Schafes dh den Widder.

Відбит, *m.* Absatz, Abgang, *м.* *ГШ.*

Відбігати, відбічи, *v. n.* weglaufen; * abschweifen від річи; hineilen кудась; 2) von der läufischen Kuh, die vom Stiere belegt wurde.

Відбіжний, *a.* Flieh-, -а сіла Fliehkraft, Schwung-, Centrifugalkraft, *ф.* *Пол.*

Відбій, -бійу, *m.* Abprall, *м.* *Пол.*

Відбір, -бору, *m.* Abnahme; 2) Aus-

hebung, Recrutirung, *ф.* *Зар.*

Відборона, *ф.* Vertheidigung, *ф.* *М.*

Відбрехувати, *v. n.* entgegen bel-len, klaffen; відбріхувати ся sich herauslügen. [messen.

Відбродити, *v. a.* mit Schritten ab-

Відбуванє, *n.* s. Відбуток; 2) Abhaltung, *ф.*

Відбудованє, *n.* Wiederaufbau, *м.*

Відбудувати, *v. a.* wiederaufbauen.

Відбути, відбувати, *v. a.* abmachen, leisten; — своє seine Pflicht thun; 2) abhalten; 3) abbüssen; 4) — ся stattfinden, vor sich gehen.

Відбуток, -тку, *m.* Dienstleistung, Servitutspflicht, *ф.* *К.*

Відвага, *ф.* Muth, *м.* Kühnheit, *ф.*

Відвадити, *v. a.* abrathen, abwendig machen, die Lust benehmen.

Відважити, відважувати, *v. a.* abwägen, abwägen; darwägen; 2) abheben; 3) — ся sich an etw. wagen, es wagen, sich erkönnen, на щось.

Відважний, *a.* muthig, kühn.

Відважність, -ости, *ф.* s. Відвага.

Відвалати, *v. a.* s. Одвалати, від-володати. [wälzen, abwälzen.

Відвалити, відвалювати, *v. a.* weg-

Відвар, *m.* Absud, Abguss, *м.* *Пар.*

Відварити, *v. a.* absieden, abkochen; 2) s. Відпустити 3) *Пол.*

Відвдяка, *ф.* *Ф.* Dank, *м.* Vergeltung, *ф.*

Відвдячити, відвдячувати, *v. a.* dankbar vergelten; — ся sich dankbar erweisen. [abwerfen, ablehnen, abweisen.

Відверєчи, відвергати, *v. a.* ver-

Відверже́нець, -нця, *m.* der Abtrünnige, Renegat, *м.* *Т.* [ter Brachacker.

Відверть, *ф.* das zweite Mal gepflüg-

Відвертати, відвернути, *v. a.* abwenden, wegwenden; 2) den Acker zum zweiten Male stürzen.

Відвєсти, відводити, *v. a.* weg-, abführen, abbringen: ко́гось від чо́гось; 2) — ся verschoben werden.

Відвика́ти, відвикнути, *v. n.* sich entwöhnen, sich abgewöhnen.

Відвілювати, *v. a.* auf die Seite schwenken, abwenden; — ся sich entfernen, sich abwenden, від ко́гось.

Відвинути, відвивати, *v. a.* abwinden, abwickeln, aufrollen; 2) відвинути рю́ку, руко́ю auf die Seite schwenken;

3) — ся sich abwenden, sich entfernen.

I. Відвід, [вед-], язніми на відводі ich halte mich abseits von ihnen.

II. Відвід, [вѣд-], *м. М.* I. Einsicht, Kenntnis, *ф.* — *вѣсти* Erkundigung einholen. [АД. I. 82 sich erkundigen.

Відвідати, *в. а.* besuchen; 2) — ся Відвідини, *рл.* Besuch, *м.* Abstattung eines Besuches, *ф. Т.*

Відвідний, [вед-, вод-]. *а.* — час Zeit, welche verschoben werden kann.

Відвіз, -возу, *м.* Abfuhr, *ф.*

Відвінувати, *в. а.* ausstatten, Ausattung, Mitgift geben.

Відвічний, *а.* uralt; althergebracht.

Відвлечений, *а.* abstract, *Тор.*

Відводич, *м.* Zieher, *м.* Ableitungsapparat, *м. Пол.* [pratensis].

Відводник, *м.* Abbiskrant, *н.* (Succisa)

Відводок, -дка, *м.* Absenker, *м. Пар.*

Відволгати, *в. н.* vom Thauwetter.

Відволікати, відволічати, *в. а.* verziehen, verschieben.

Відволога, відволож, *Гол.* відволода, *Gr.* 29. *ф.* Thauwetter, *н.*

Відволодати, *в. а.* *Кв.* II. 61. zur Besinnung, zum Bewusstsein bringen.

Відволоднути, *в. н.* sich erholen, *Ф.*

Відволока, *ф.* Aufschub, Verzug, *м.*

Відвонючене, *н.* das Entziehen von übelriechenden Gasen, Desinfection *ф.*

Відвонючити, *в. а.* desinficieren.

Відворкувати, *в. а.* mürrisch u. zänkisch entgegenen.

Відворот *ф.* Rückseite, *ф.* Revers, *м.* на-відворить vice versa, *Фр.*

Відворотний, *а.* Gegen-, gegenseitig; rückseitig; 2) rückgehend, umgehend.

Відворотність, -ости, *ф.* Gegenseitigkeit, Reciprocität, *ф.* [тати ся.

Відворочувати ся, *с.* Відвер-

Відгадати, відгадувати, *в. а.* errathen, enträthseln; — *сагадку* das Räthsel lösen; 2) ahnen. [then, *ВВ.*

Відгадливий, *а.* leicht zu errathen.

Відгадуване, *н.* das Errathen; 2) Ahnen, *н.*

Відгадувач, *м.* *Га.* I. 141 der erräth.

Відгаль, *м.* *М.* I. 47. без відгалою ohne Unterlass, ohne nachzulassen, rastlos.

Відганяти, *с.* Відігнати.

Відгинати, *в. а.* s. Відогнути.

Відглаблений, *а.* deverbativ, *Ог.*

Відглядати, *в. а.* aufsuchen, *До.* Відговорити, *в. а.* abreden, zu Ende herunterplappern.

Відгодити ся від дому sich vom Hause entfernen, verreisen, nicht zu Hause sein, *Ф.*

Відголос, *м.* Wiederhall, *м.* Echo, *н.*

Відгомон, *м.* s. Відголос, Nach-

Відгоріти, *в. н.* abbrennen. [hall, *м.*

Відгорнути, відгортати, *в. а.* auf die Seite schargen, -schieben, -bringen.

Відобити, *рл.* Gegenbesuch u. Gegenbewirtung. [statten.

Відгостити ся, Gegenbesuch ab-

Відгражати ся, відгрожувати ся кому, на кого drohen, androhen (jmdm) *Тор.*

Відграничати, (-нічити), *в. а.*

Відграничене, *н.* Abgrenzung, *ф.*

Відгребати, відгребувати, *в. а.*

aufgraben; d. Verschollene heraufbringen.

Відгривати, *с.* Відорпати. [nung.

Відгризка, *ф.* *Лс.* bissige Entgeg-

Відгрізти, *в. а.* abbeissen, -nagen.

Відгрівати, *в. а.* s. Відгукати 4).

Відгузний, *а.* vom After; -а кішка

Enddarm, Mastdarm, *м.* [Entgegnung, *ф.*

Відгук, *м.* s. Відгомон, Zuruf, *м.*

Відгукнути ся, відгукувати ся, den Zuruf entgegenen, zurückschallen lassen; 2) s. Гукати ся.

Відгулень, -ля, *м.* s. 'Одгулень.

Відгулювати, *в. а.* abwendig machen. [abhalten — *всцлѣ*, *Р.* I. 129.

Відгуляти, *в. а.* abtanzen, festlich

Віддаване, *н.* Abgabe, Abstattung, *ф.*; das Erweisen; 2) s. Віддане.

Віддавати, віддати, *в. а.* abgeben, zurück-, wiedergeben, -erstatten; vergelten, відданий хліб verdiente Vergeltung, Strafe; — *візиту* den Besuch abstatten; — *поклін* entgegengrüssen; — *чесль* кому Ehre bezeugen, verehren; 2) — ся sich widmen, s. hingeben; s. empfehlen, s. ergeben; б) — ся (vom Weibe) heiraten, sich vermählen; 3) *в. н.* віддало му er ist genesen; сіно віддає wird wieder feucht.

Віддавлати, *в. а.* ab-, auspressen.

Віддажа, *ф.* *Wgr.* 146 Vermählung, Heirat, *ф.*

Віддаль, *ф.* *Фр.* Entfernung, Ferne, *ф.*

Віддалене, *н.* Entfernung, Weite, *ф.*

Віддаленій, *a.* entfernt, fern.
 Віддаленість, -ости. *f.* Entfernung, *f.*
 Віддалечити ся, *W.* sich weit entfernen.
 Віддалити, віддаляти, *v. a.* entfernen.
 Відданє, відданіна, (*Рус. Дн. 42*), *n.*
 Heirat, *f.* [дочка на відданю heiratsfähig.
 Відданиця, *f.* heiratsfähiges Mädchen; 2) Braut, *f.* [ger, *m.* III.
 Віддатель, *m.* Abgeber, Ueberbringer.
 Віддати, *s.* Віддавати.
 Віддача, *f.* *Кс. II.* 161 Zurückgabe, Zurückerstattung, *f.*
 Віддвірний, *a.* von, nach Aussen.
 Віддільник, *m.* *Др. с.* 30 Arzt, *m.*
 Віддєрти, віддєрати, *v. a.* abreissen.
 Віддих, *m.* Athem, *m.* das Athemholen; віддиху не дати кому *s.* Віддихнути не дати.
 Віддихати, віддихнути, *v. n.* athmen, Athem holen, schöpfen; не дасть віддихнути lässt nicht zu Athem kommen, heisst rastlos arbeiten.
 Віддихоць, *m.* *Зг.* нажидати віддиху schwer, lange ausathmen.
 Відділ. *m.* Abtheilung; 2) Theilung, *f.*
 Віддільний, *a.* trennbar, *Пол.*
 Відділяти, відділювати, *v. a.* abtheilen, absondern, scheiden, trennen.
 Віддільний, *a.* abgesondert, abgetheilt, abgeschieden; 2) abtheilbar, trennbar. [Getrenntheit, Abgeschiedenheit, *Пол.*
 Віддільність, -ости. *f.* Absonderung, Відділуване, *n.* Rückwirkung, Reaction, *f.* *Пар.* [ken, reagiren, *Пар.*
 Відділювати, *v. a.* rück-, einwirken.
 Віддувати, віддуть, *v. a.* abwehen, abblasen; — ся sich aufblähen, bauschig.
 Віддух, *s.* Віддих. [werden.
 Віддубарити, віддубасити, *v. a.* abprügeln.
 Віддяка, *f.* *Левч. s.* Відвдяка.
 Віддякувати ся, *Ф. s.* Відвдячи.
 Відельга, *s.* Відліга. [ти ся.
 Від'єтник, *m.* Subtrahend, *m.*
 Відєрчко, *n.* *dim. s.* Відрє.
 Відєрний, *a.* ein Eimer fassend.
 Віджалувати, *v. a.* не мору того — ich kann mich dessen gar nicht genug gereuen lassen.
 Віджахнути, *v. a.* abschrecken. [ben.
 Віджерати ся, bissige Antwort geben.
 Відживити, відживляти, *v. a.* be-

leben; — ся дєбе sich gut nähren.
 Відживний, *a.* Nahrungs-.
 Віджинати ся від кого von jmdm weiter hin Getreide schneiden.
 Віджити, відживати, *v. n.* aufleben, neues Leben bekommen.
 Віджувати, *v. a.* wiederkauen.
 Відзавє, *n.* *Гол. III.* 31 *s.* Позавє, vísadne.
 Відзадний, *a.* von hinten, vom After.
 Відзварок, -рку, *m.* *V.* Abglanz, Nimbus, *m.* [entwöhnen.
 Відзвичайти, *v. a.* abgewöhnen, Відзволити, *v. a.* befreien; від чогось jmdm etw. erlassen, *K.* [ende.
 Відземковий, *a.* Stamm-, *v.* Stamm-
 Відзємок, -мка, *m.* Stamm, *m.* Stammende, *n.*; 2) Ausläufer, *m.* (stolo), *B.*
 Відзивати ся, відзивати ся sich hören lassen, sich vernehmen lassen; entgegen-, zurückrufen.
 Відзимки, *pl.* Nachwinter, *m.*
 Відзисканє, *n.* das Wiedererlangen, Wiedergewinnen.
 Відзискати, відзискувати, *v. a.* wiedergewinnen, wiedererlangen. [*n. B.*
 Відзнака, *f.* Kennzeichen, Merkmal,
 Відзначати, (-чити, -чувати), *v. a.* kennzeichnen, ein Abzeichen machen, unterscheiden; — ся sich auszeichnen.
 Відзначенє, *n.* Unterscheidung; 2) Auszeichnung, *f.* [земковий.
 Відзніковий, *a.* *Ч. V.* 675 *s.* Від-
 Відзєв, *m.* *ВВ.* — совєсти Laut, *m.* Stimme, Regung des Gewissens, *f.*
 Відзволити, *v. a.* auslaugen.
 Відзпінати, *v. a.* двєри von der Klinke loslassen.
 Від'ємний, *a.* denominativ, *Оз.*
 Відігнати, *v. a.* abtreiben, wegjagen, davon treiben, -jagen.
 Від'їзд, *m.* Abfahrt, Abreise, *f.* [ren.
 Від'їздити, від'їзжати, *v. n.* abfahren.
 Від'їздний, *a.* zur Abfahrt geh., на від'їздім bei der Abfahrt, *b.* Abschied.
 Відійма, [-доим-], *f.* Abbruch, Verlust, *m. T.*
 Відійти, відходити, *v. n.* abgehen, davon-, ausgehen, sich entfernen; 2) zu Ende gehen: вечєра відійшла; verenden: товарина; 3) wieder feucht werden (сї-
 Відімкнути, *s.* Відомкнути. [но).
 Відпінати, *s.* Відпинати.

Відіпрати, *v. a.* abwaschen.

Відіпхнути, *s.* Відпихати.

Відірвати, *s.* Відорвати.

Відіслати, *s.* Відсилати.

Від'їсти, від'їдати, *v. a.* abfressen; від'їсти ся не могу ich kann mich nicht satt essen; 2) *s.* Відпастися; 3) від'їдати ся *s.* Віджерати ся. [verlassen.

Від'їхати, *s.* Від'їздити; когó jmdn В'їдка ласівця, *Stenopteryx hirundina*, *Пол.* [zucht, *m.* *Пар.*

Відказати, *m.* Absage, Absagung, *f.* Вервідказальний, *a.* -а присяга рückschiebbarer Haupteid, *ВВ.*

Відказати, відказувати, *v. a.* antworten, erwiedern; 2) кому щось jmdm etw. vermachen; присягу рückschieben; 3) absagen, abschlagen, *Пар.*; 4) відказувати на когó *s.* Нарікати. [*Пол.*

Відкаламучене, *n.* Entfärben, *n.* Відкараскати ся, від когó von jmdn sich losreissen. [welcher Stelle?

Відки, *adv.* woher? von wo? von Відкидати, відкинути, *v. a.* weg-abwerfen; verwerfen; abweisen; 2)* — ноги verenden; 3) *v. n.* відкинуло кому es widert jmdn an, ist zuwider; 4) — ся від когó von jmdm abfallen, jmdn verlassen; від чо́го auf etw. entsagen. [gen, рукáv.

Відкідний, *a.* zum Zurückschla- Відкіднене, відкинуте, *K. n.* Abweisung; Verwerfung, *f.* [*Пол.*

Відкисляти, *v. a.* desoxydieren, Відкіль, відкіль? *adv.* von woher? [отъ-ко-лѣ], *Ог.* 162, 1. відкільсь, *Кн.* von wo; von- aus irgend woher, aus irgend einem Orte. [Aufschieben, Aufschub, *m.*

Відкладане, *n.* Weglegung *f.*; 2) das Відкладати, відложити, *v. a.* bei Seite legen, weg-ablegen; 2) aufschieben, verschieben; aussetzen, verlegen.

Відкладниця, *f.* Streichbrett, Ruster, *n.* (в плу́зі).

Відклеїти, *v. a.* aufheimen, abkleben; — ся aus dem Leime gehen.

Відклепати, *v. a.* abklöpfen.

Відклик, *m.* відкликане, *n.* *Term.* Berufung, *f.* Anruf, *m.* Appellation, *f.* 2) Abberufung, *f.*

Відклякати, відклякувати, *v. a.* до, на когось, auf jmdn sich berufen, an jmdn appellieren; 2) abberufen, widerrufen.

Відклячний, *a.* Appellations-, Berufungs-. [Appellant, *m.* *Term.*

Відклячник, *m.* der Berufende, Відклячність, відкликальність, -ости, *f.* Appellabilität, *f.* *Term.*

Відкляч, -ону, *m.* Gegengruss, *m.* *Пар.*

Відклячне, *n. a.* s. das Werfen der Erde in den Grab (при по́хороні) *Кол.* I. 220. [хувати, (*v.* Hunde).

Відклясьновати ся, *s.* Відбредіти, Відклячене, *n.* Abweichung, Declination, *f.* *Пол.*

Відклянути, відклявати, відклянувати, *v. a.* abwenden, abwendig machen; verabschieden; — ся sich abwenden, den Gruss erwiedern, entgegen-grüssen; * відклянувати ся verenden,

Відклянувати, *f. s.* Заклянувати. [sterben. Відклянувати, *adv.* abstehend, divergierend (in Halbkreis).

Відкопати, відкопувати, *v. a.* herausgraben, aufgraben.

Відкоси, *pl.* das Eis an den beiden Seiten des Flusses. [abmähen.

Відкосити, відкошувати, *v. a.* Відкравувати, *s.* Відкряти.

Відкряпати, *v. a.* ausziehen, anspressen. [verblühen.

Відкрасувати ся, in Schönheit Відкривати, відкрити, *v. a.* aufdecken; 2) entdecken, erfinden; 3) dahinter kommen, erfahren; 4) зобри відкритою eröffnen; 5) — ся sich entblößen.

Відкряльщик, *m.* Flügelmann; *m.* *Кос.*

Відкритіє, *n.* Entdeckung, *f.* 2) das Aufdecken, Erfahrung, *f.* 3) Eröffnung, *f.* Відкритель, *m.* *Ил.* Entdecker, *m.*

Відкритість, -ости, *f.* *Фр.* [Сьв. (82)318] offene umfassbare Aussicht, Lage. Відкряти, *v. a.* abschneiden.

Відкрутити, відкручувати, *v. a.* auf, zurückdrehen. [Ablösung, Abolition, *f.*

Відкуп, відкуплене, Abkauf, *m.* Відкупити, відкупляти, *v. a.* abkaufen, wiederkaufen; 2) erlösen.

Відкус, *m.* відкуска, *f.* Abbiß, *m.* Відкусити, відкушувати, *v. a.* abbeissen.

Відлєжати, відлєжувати, *v. n.* abliegen (krank, bettlägerig); liegend abbüßen; 2) sich wundliegen; 3) *v. a.* бо́ки die Seiten wundliegen.

Відлет, *m.* das Abziehen der Zugvögel, Wegflug, *m.*

Відлетіти, відлітати, *v. n.* weg-, fortfliegen; abspringen. [guss, *m.*

Відлив, *m. s.* Відплив, *Пол.*; 2) Ab-

Відливати, відліти, *v. a.* abgiesen; 2) когось водою jmdn mit dem W. begiessen u. dadh zum Bewusstsein bringen; відливаний *птс.* і б'юки tüchtige Prügel, wobei das відливати 2) stattfindet. [süchtig; 2) zudringlich, lästig.

Відливий, *a.* bissig, bössartig, streit-
Відливість, -ости, *f.* Verbissenheit, *f. K.*

Відліг, відліж, *f.* Thauwetter, *n.*

Відліток, -тку, *m.* Abguss, *m. Пол.*

Відлі, на-відлі. на відлі б'ити, удари-
тити mit der Oberfläche der Hand, linksseitig von sich schlagen.

Відліпити *v. a.* abkleben.

Відлічити, відлічувати, *v. a.* abrechnen, abzählen.

Відл'юга, *f.* Aufschlag, Mantelkragen, *m. 2) s.* Відліг. [werden.

Відл'югнути, *v. n.* aufthauen, feucht

Відломати, відломлювати, *v. a.* abbrechen. [Trümmer, *pl.*

Відломок, -мку, *m. У.* Bruchstück, *n.*

Відлупати, відлупувати, *v. a.* abspalten. [am Rande.

Відлутка, *f.* schmales Ackerbeet

Відлучати, (-ч'яти), *v. a.* abtrennen, absondern, scheiden; 2) дет'яну von der Brust entwöhnen.

Відлучений, *a.* abstract, *K.*

Відлучно, *adv.* besonders, abge-
sondert, getrennt, *Фр.*

Відлюб'ити, *v. a.* ког'ю когось jmdm eine Person untreu machen u. für sich gewinnen. [scheu.

Відлюбний, *a.* einsam; menschen-

Відлюбник, відлюбок. -дка, *m.* der Menschenscheue, Menschenfeind, *m.*

Відлюбність, -ости, *f.* Menschenleere, Einöde, *f.* [kitten.

Відлютувати, *v. a.* ablöthen, ab-

Відля, *adv.* mit d. Genit. *Пол.* I. 150. не-

Відляск, *m.* Wiederhall, *m.* [ben, s. Біля.

Відьма, [в'д-], *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Відмавляти, *s.* Відмовляти.

Відмагати ся, sich weigern, sich sträuben, від ч'огось.

Відьмак, відьмач, *m.* Hexenmei-

ster, Zauberer, *m.*

Відмакати, *v. n.* weich, gar, mürbe durch Nässe werden. [schildern.

Відмалювати, *v. a.* abmalen,

Відмастка, *f.* Mehlschichte, Schlichte *f. 2)* Zurichtung des Viehfutters mit Mehl, Kleie u. A.

Відмах, *m.* на — рубати ся *Ф.* duelliren; на — молотити mit seitlicher Abschwenkung des Flegels, daher langsam dreschen.

Відмахнути ся, відмахувати ся, den Schlag u. Hieb parieren.

Відьмачий, відьмин, *a.* Hexen-, *He.* -eзілє Hexenkraut, Waldkletten, *n.* (*Circaea lutetiana*).

Відмек (-як), *m.* Thauwetter, *n.*

Відмерзати, відмерзнути, *v. n.* aufthauen; abfrieren. [-kehren.

Відмести, відмігати, *v. a.* abfegen,

Відмет, *m.* Rückschlag, *m.*

Відмикати, *s.* Відомк'юти.

Відмити, відмивати, *v. a.* wegwaschen, reinwaschen.

Відьмище, *n. aug. s.* Відьма.

Відьміство, *n. Фр.* Hexenheit, *f.*

Відмізгавити, *v. n.* neuen Bast bekommen.

Відміл, *m.* відміла, *f.* [м'єл-] das Abtreten des Wassers, seicht gewordenes Wasser, seichte Uferstelle.

Відміна, *f.* Abwechslung, Abänderung; neue Phase; Abwandlung, *f. Уар.* 2) Abart, Varietät; 3) Missgeburt, Monstrum, *n.* unterschobenes Kind; 4) engl. Krankheit: Rhachitis, *Еф.* 4.

Відмінити, відміняти, відмінювати, *v. a.* ändern, abändern, abwechseln; unterscheiden; 2) aussetzen, bestimmen; 3) loskaufen, lösen, *АД.* I. 100.

Відмінний, *a.* veränderlich; verschieden; abweichend.

Відмінник, *m. s.* Одмінюк.

Відмінність, -ости, *f.* Veränderlichkeit; Verschiedenheit, *f.*

Відмінчя, -аги, *n. s.* Відміна 3) u. ein an Rhachitis krankes Kind.

Відмірити, відмірювати, *v. a.* abmessen, zumessen.

Відміток, -тку, *m. s.* Відлутка.

Відмітувати, *v. a. s.* Відкидати.

Відмова, *f.* Absage, abschlägige Antwort, Abweisung; 2) Entgegaung, *f. Под.*

3) das Abrathen.

Відмовити, відмовляти, *v. a.* her-sagen; молитву ein Gebet sprechen, verrichten; 2) aus- abschlagen, versagen, absagen, nicht gewähren, sein Wort zurücknehmen; 3) abreden, widerrathen, abwendig machen (від когось во служ-би); 4) на місці на горі ver-bannen, wegzaubern; 5) — ся sich weigern.

Відмовний, *a.* abschlägig.

Відмовка, *f. K.* Entschuldigung, *f.*

Відмówka, *f. He.* Wasser, worein die Wäsche zuerst gelegt wird, dass der Schmutz sich löse.

Відмокнути, *s.* Відмакати.

Відмолодніти, *v. n.* sich verjün-ger, wieder jung werden.

Відмолотити, *v. a.* abdrücken.

Відморозити, відморозувати, *v. a.* er-frieren lassen; abfrieren.

Відмотань, *n.* Herauswiring, Auf-lösung, *f.* [rauswickeln, entwirren.

Відмотати, відмотувати, *v. a.* he-

Відмочити, відмочувати, *v. a.* an-durchfeuchten, einweichen, einnässen.

Відмувати, *v. n.* hexen, zaubern.

Відмякати, відмякнути, *v. n.* weich werden; aufthauen. [frieren lassen?

Віднайти, *v. a.* від морозу er-

Віднаймати, (-міти), *v. a.* abmie-then; (als Subarendator).

Віднайти, віднаходити, *v. a.* wie-derfinden; — ся wiedergefunden, -auf-gesucht werden.

Відневага, *f. K. V. III. 11.* Frechheit, *f.*

Віднести, *s.* Відносити. [zwungen.

Від-нехочу, *adv.* unfreiwillig, ge-В'ідний, *a. s.* В'єний.

Відник, (*d.* відничок), водник, *m.* Wasserbehälter, *m.* -fass, *U. V. 522. M.*

Віднова, *f.* відновлене, *n.* Erneue- rung; Reproduction, *f. Il.* Wieder-herstellung, *f.* [derhersteller, *m.*

Відновитель, *m.* Erneuerer, Wie-

Відновити, відновляти, *v. a.* er-neuern, reproducieren, wiederherstellen; — ся sich erneuern, erneuert werden, wieder erscheinen. [Trieb, Schössling, *m.*

Відновок, віднівок, -вка, *m.* neuer Ast; 2) Arm eines Flusses, eines Ge-birges, *m.* [her, *Oz. 57. 169.*

Віднон, *adv.* von dorten, von dort-

Відносні, *pl. He. Top.* Beziehung, Beziehungen, *pl. Verhältniss, n.*

Відносник, *m.* Verhältnisszahl, *f.*

Відносительність, -ости, *f. Ver-*hältniss, *n.* Beziehung, Relation, *f. Гуш.*

Відносити, відношувати, *a. a.* ab-, zurück-, davontragen; — ся до когось worauf Bezug haben, sich beziehen, sich datieren, zurückgeführt werden. [Фр.

Відносний, *a.* bezüglich, betreffend,

Відносність, -ости, *f. Relation, f. Il.*

Відняти, віднимати, *v. a.* weg-, abnehmen; *s.* Відоймати.

Відобрити [обрѣт-], *v. a.* das Er-worbene verlieren, (*B.*)

Відовати, *v. a. s.* Видати, sehen.

Відованути, *v. n.* sich erfrischen, *Ф.*

Відогніти, *v. n.* abfaulen, abschwä-ren. [eine Rolle spielen.

Відограти, *v.* abspielen; — роло

Відогрівати, *v. a.* aufwärmen; abgewinnen; відогріти, — сыр geron-nene Milch dh Aufwärmen zu Käse ma-ohen, käsen. [3) Sendschreiben, *n.*

Відова, *f.* Anrede, *f. 2) Aufruf, m.*

Відозвати ся, *s.* Відзивати ся.

Відознати, *v. a.* за когось *Ф.* sich nach jmdm erkundigen; erfahren; — ся sich gegenseitig besuchen.

Відоймати, відняти, *v. a.* abnehmen, benehmen, abziehen; відоймало, відняло сму руку, ist an der Hand gelähmt; як рукою відняло von schneller u. leichter Heilung.

Відокремити (-крóm), *v. a.* ab-sondern, selbständig machen.

Відом, *m.* відома, *f. K. I. 71.* Kennt-nis, *f.* Wissen; nemá відома *Др. c. 86.* ist nicht bekannt. [bekannt.

Відомий, (*d.* відомісенький, *M.*) *a.*

Відомість, -ости, *f.* Kunde, Kennt-nis, Nachricht, *f.*; *pl.* Wissenschaften.

Відомкнути, відмикати, *v. a.* auf-thun, -schliessen, -sprengen, -machen; öffnen.

Відомразний, *a.* was gegen das Unreine (омраза) u. Böse helfen soll.

Відомство, *n. B.* Wissenschaft, *f.*

Відомститель, *m. K. s.* Мєстник.

Відомстити, відомщати, *v. a.* щось, за когось, rächen. [tragen.

Відомчати, *v. a.* rasch laufend weg-

Відорвати, *s.* Відривати; відорва-ний, *pl. c. Il.* abstract.

Відосіблений (-бнен-), *verein-*
zelt, einzeln genommen. K.

Відосібнене, *n. Abgeschlossenheit,*
Isolirung, Isolirtheit, f. T. [ти ся.

Відосібняти ся, *s. Відокреми-*

Відосіяти ся, *zu saugen aufhören.*

Відосіди, *adv. von allen Seiten.*

Відотавити ся, *B. s. Відчунювати.*

Відоткати *s. Відтикати.*

Відохтіти ся, *комусь чогось (від-*
хочуєсь, відохтілось), die Lust zu etw.
verlieren, nicht mehr wollen.

Відпадати, *відпасти, v. n. ab-, weg-*
fallen; 2) від кого abtrünnig werden;
3) від чого verlieren. [abweisen.

Відпалити, *v. a. кого jmdn womit*

Відпар, *m. відпароване, n. Ver-*
dampfung, f. Пол. [wund reiten.

Відпарити, *v. a. коня abdrücken,*

Відпарувати, *v. a. verdampfen,*
verunsten lassen. [s. Відпадати.

I. Відпасти, [-паду, -падем], *v. n.*

II. Відпасти, *відпасати, [-пасу,*
-пасаю; -пасеш, -пасеш], v. a. dh gute
Weide u. Futter fett machen, abfuttern;
2) dh nachlässiges Hüten verlieren.

Відпéкувати ся, *відпéкати ся,*
від чого sich von etw. lossagen; від
кого, чого jmds, einer Sache loswerden.

I. Відперати, *відперти, v. a. zu-*
rückstossen, -treiben, -weisen, wegdrän-
gen; 2) aufschliessen, öffnen, II.; 3)
— ся sich weigern, sich entschuldigen,
АД. I. 134; (die Schuld) leugnen.

II. Відперати, *s. Відіпрати.*

Відпечатати, (-чатувати), *v. a.*
abdrücken, abdrucken lassen; 2) ent-
siegeln, das Siegel aufbrechen.

Відпéчаток, -тка, *m. Abdruck, m.*
Abbild, n. Гол. [лювати, ab-, wegfeilen.

Відпилити, *v. a. absägen; відпій-*

Відпинати, *відпінати, v. a. auf-*
knöpfen, abschnallen, losbinden.

Відпис, *m. Abschrift, Copie, f.; 2)*
Antwort, f. Antwortschreiben, n.

Відписати, *відписувати, v. a. ab-*
schreiben, copieren; 2) schriftlich Ant-
wortgeben, zurückschreiben; 3) abschrei-
ben, in Abzug bringen, abrechnen: по-
даток; 4) на кого щось schriftlich auf
jmdn übertragen, jmdm abtreten.

Відпихати, *v. a. weg-, abstossen.*

Відпичнути, *s. Відпочивати.*

Відплата, *f. Vergeltung, f. Entgelt, n.*

Відплатити, *відплатувати, v. a.*

*abzahlen; 2) * vergelten, entgelten.* [ten.

Відплести, *відплітати, v. a. aufflech-*

Відплив, *m. Abfluss, m.; 2) Ebbe, f.*

Відпливати, *відплисти, v. n. ab-*

fließen, ablaufen; 3) wegschwimmen;

3) abschiffen, absegeln.

Відповідь, *f. Antwort; 2) Verant-*
wortlichkeit, f. Фр. [vanche, *f.*

Відповідє, *n. K. Entgelt, n. Re-*

Відповідний, *a. entsprechend.*

Відповісти, *відповістити, Ф.* *від-*

повідати, v. a. antworten, erwiedern;

v. n. за щось wofür verantwortlich sein;

2) entsprechen; 3) — ся від чого s. Від-

речі ся.

Відпокутувати, *v. a. abbüssen.*

Відполшити, *v. a. weg-, verscheu-*

Відпомстити, *v. a. rächen, См.* [chen.

Відпорний, *a. Gegendruck leistend;*
defensiv.

Відпорність, -ости, *f. ВВ.* *Ver-*

theidigungsfähigkeit, Wehrhaftigkeit, f.;

2) Gegendruck, m. Abstossung, f.; *3) Spon-*

taneität, f. Ган. [trennen, abtrennen.

Відпороти, *відпорувати, v. a. auf-*

Відпоручати, (-чати), *v. a. ab-*

ordnen. [Delegat, *m.*

Відпоручник, *m. Abgeordneter,*

Відпосажити, *v. a. ausstatten, die*

Ausstattung, d. Mitgift geben, aussteuern.

Відпослання, *m. 3z. der Dele-*

gierte, Abgesandte.

Відпочиванє, *відпочине, n. II.;*

відпочинок, -нку, m. Ruhe, Rast, f.

Відпочивати, *v. n. ausruhen, rasten.*

Відпотаракати, *v. a. § verlieren.*

Відправа, *f. Abfertigung; 2) Ab-*

dankung; Verabschiedung; 3) Abhal-

tung des Gottesdienstes.

Відправити, *відправляти, v. a. ab-*

fertigen; 2) ab danken, entlassen, verab-

schieden; 3) abhalten (den Gottesdienst).

Відпразникувати, *v. n. ein Fest,*

eine Feier abhalten.

Відприсягнути, *v. a. abschwö-*

ren, eidlich widerrufen.

Відпровадити, *відпроваджати, v.*

a. abführen; 2) begleiten, geleiten.

Відпровізийний, *a. — рахуюнок*

Zinseszinsrechnung, f. [verkäufer, *m. Пар.*

Відпродавець, -вця, *m. Wieder-*

Відпрóдаж, *f.* Wiederverkauf, *m.*
Term. [abverkaufen, wiederverkaufen.

Відпрóдати, відпрóдувати, *v. a.*

Відпрóтòрити, *v. a.* auf die Seite schieben, *Кв.* II. 324; — ся від кóгось sich entfernen, sich entfremden.

Відпрáгáти, відпрáчýти, *v. a.* aus-, abspannen, ausschirren. [vom Gespinnst, *pl.*

Відпрáядки, *pl.* *Гол.* III. 31 Abfälle

Відптрúскати, *v. a.* II. *n.* 92 abtreiben §.

Відпyскáти, відпyстíти, *v. a.* frei, los-lassen; 2) erlassen, vergeben, verzeihen (*грíхý*); 3) anlassen, minder hart machen (*v.* Metallen); 4) від пристáні *АД.* I. 209 weit vom Hafen auf die hohe See ausfahren.

Відпyст, *m.* Ablass, *m.*; 2) Wallfahrt, *f.* итý на в. е. W. antreten, unternehmen. [fahrts-; -и люде Wallfahrer, *pl.*

Відпyстóвий, *a.* Ablass-; 2) Wall-

Відпúщанє. (-щєнє). *n.* Freilassen, Vergeben, Verzeihen, *n.*; 2) Anlassen, *n.*

Відрáда, *f.* Trost, *m.* [Abmahnen.

Відрáджуванє, *n.* das Abrathen,

Відрáдити, відрáджувати, *v. a.* abrathen.

Відрáдієно, *M.* II. 79 відрáдостно, *adv.* freudig, lieblich, angenehm; tröstlich, trostreich.

Відрáдник, *m.* der abrath.

Відрáдниця, *f.* die abrath.

Відрáдність, -ости, *f.* Ч. V. 361 *s.* Відрáда.

Відрáжáти, відрáзýти, *v. a.* zurückwerfen, -schlagen; 2) abschrecken.

Відрáженє, *n.* Zurückwerfung, Reflexion, *f.* *Шол.*; 2) Abbild, *n.* *Фр.*

Відрáжка, *f.* Zurückstrahlung, *f.* Reflex, *m.* *Кл.* [neigung, *f.*

Відрáза, *f.* Abscheu, Ekel, *m.* Ab-

Відрáзлýвий, *a.* widerlich, ekelig, abstossend, *Фр.*

Відрáйти, відрáяти *s.* Відрáдити.

Відрáстáти, *s.* Відрóстáти.

Відрáяне, *n.* *s.* Відрáджуване.

Відречýся, відрíкáти ся *s.* Відречи ся. [wegziehen; 2)*abstrahieren, *Ш.*

Відривáти, *v. a.* ab-, losreißen, ab-

Відрívний, *a.* fragmentarisch, *Пар.*

Відрívок, -вка, *m.* Fragment, Bruchstück, *n.* *ГШ.* [3) *c).*

Відрíгувати ся *s.* Відóивáти ся

Відрисувáти, *v. a.* abzeichnen; schildern.

Відрíd, -роду, *m.* Species, *f.*

Відрíжніти. (-ніти), *v. a.* absondern, unterscheiden; — ся, sich —.

Відрízати, відрízувати, *v. a.* abschneiden. [*m.* Unterscheidung, *f.*

Відрízнь, -розни, *f.* B. Unterschied,

Відрíшáти, (-шýти), *v. a.* Ч. III. 20 lostrennen; von der Theilnahme ausschliessen.

Відрóbýти, відрáблýти, *v. a.* abarbeiten, abverdienen. [gehámt.

Відрóbітний, *a.* *Фр.* dh Arbeit ab-

Відрóbок, -бжу, відрóbіток, -тку, *m.* das Abarbeiten, das Abdienen dh Arbeit; 2) das Abgearbeitete.

Відрóbженє, *n.* Wiedergeburt, *f.* das Wiederaufleben.

Відрóbити ся, відрóbжувати ся, wiederaufleben, wiedergeboren werden, 2) aus der Art schlagen.

Відрóдóвувати ся, sich als besonderes Geschlecht unterscheiden: нóмж всіми íншими, *Зг.*

Відрóдок, -дка, *m. s.* Відрóдок.

Відрóсть, *f.* Zweig, *m.* V.

Відрóстáти, відрóстýти, *v. n.* wieder wachsen, von neuem wachsen.

Відрóсток, -тка, *m.* Ableger, Absenker, *m.* (propago). [nen.

Відрубáти, *v. a.* abhauen; *abtren-

Відрúбний, *a.* *Фр.* abgesondert; gánzlich verschieden.

Відрúбність, -ости, *f.* Abgesondertheit, Verschiedenheit, *f.* [*Term.*

Відсáда, *f.* Abstiftung, *f.* (з грúнту)

Відсáдýти, відсáжáти, *v. a.* absetzen; 2) entwöhnen; 3) abstiften.

Відсáдник, *m.* Schaechtumpf, *m.* B.

Відсáдок, -дка, *m. s.* Відрóсток, B.

Відсáхнýти ся від кóго sich von jmdm zurückziehen, *s.* Понехáти.

Відсєвíжити, *v. a.* auffrischen, frisch

Відсєи, von hier. [machen, erfrischen.

Відсєдýти, відсєджувати, *v. n.* absitzen; *v. a.* кáру eine Strafe sitzend abbüssen. [2) verweisen, hinweisen.

Відсємáти, *v. a.* zurück-, abschicken;

Відсємýти, відсєлювати, *v. a.* losbinden, ablösen.

Відсєпáти, *v. a.* abschütten. [den.

Відсєтíти ся, *Фр.* wieder fett wer-

Відсівати, відсіяти, *v. a.* absäen; 2) *s.* Відпасті II. 2).

Відсіль, -сіля *s.* Відси.

Відсієсти ся, *s.* Відсіяти; хліб відсієв ся die obere Rinde ist abgesprungen.

Відсіч. *f.* Entsatz, *m.* Befreiung, *f.* O.B.

Відсічій, *v. a.* abhauen, -schneiden.

Відскáкувати, відскóчити, *v. n.* abspringen.

Відскок, *m.* Absprung, *m.* Фр.

Відсланяти, відслоніти, відсло́нювати, *v. a.* enthüllen, aufdecken.

Відслуга, *f.* Гол. I. 158 das Ende des Dienstes, Gegendienst, *m.*

Відслужіти, відслугувати, *v. n.* abdienen, ausdienen; 2) кому́ Gegen-dienste leisten, vergelten; 3) — службу́ Божу die heil. Messe abhalten; 4) — ся від ко́го bei jmdm den Dienst verlassen.

Відсмарувати, *v. a.* abschmieren; 2) * abschinden.

Відсбувати, *s.* Відсувати.

Відсонє, *n.* sonnige Lage; 2) von der Sonne abgekehrte, schattige Lage, *vgl.* Від I. u. II. [дес von neuem aufnehmen.

Відсотáти, *v. a.* abwickeln; * — прó-

Відсотний, *a.* in Prozenten. [singen.

Відспівати, *v. a.* absingen, zu Ende

Відсърубувати, *v. a.* abschrauben.

Відста́ва, *f.* Ablieferung, Abführung, *f.*

Відста́вити, відста́вити, *v. a.* wegstellen, bei Seite stellen; 2) ко́гось до чо́го eigens jmdm wozu aufstellen, bestimmen; 3) abliefern, abführen; 4) — ся sich absondern.

Відста́вний, *a.* zum Abliefern, Absatz; 2) abgesondert; eigens wozu aufgestellt. [ниця.

Відста́йниця, *f.* Фр. *s.* Відступ-

Відстань, *f.* Entfernung, *f.* Abstand, *m.* Distanz, *f.* Вах. [schälen lassen.

Відстановіти, *v. a.* ко́білу be-

Відстановленє, *n.* Beschälung, *f.*

Відста́рити, *v. a.* — ум durch das Alter die Vernunft verlieren, *Kв.* II. 162.

Відста́ти, відста́вати, *v. n.* abstehen, sich ablösen, *s.* absondern, *s.* trennen; — від ко́го von jmdm abfallen, sich los-sagen; 2) не мо́же ся відста́ти kann nicht ungeschehen werden. [мен.

Відстеречі ся, sich in Hut neh-

Відсторонь, *f.* Einöde, *f.* У.

Відсторонєнє, *n.* Нав. Entfernung,

Abgeschlossenheit, *f.*

Відстрах, *m.* das Abschrecken, Ф.

Відстра́шити, відстра́шувати, *v. a.* ab-zurückschrecken, verscheuchen.

Відстрі́лити, відстрі́лювати, *v. a.* weg-, abschliessen; — ся zurückschiessen.

Відстро́ювати, *v. a. s.* Відбудувати.

Відстро́чити, *v. a.* auf e. späte Zeit verschieben, *Ал.*; 2) ко́го від ко́гось abwendig machen. [tretung, *f.*

Відступ, *m.* В. Abstand, *m.*; 2) Ab-

Відступáти, відступáти, *v. n.* zu-rück-, abtreten, abstehen; abweichen;

2) *v. a.* abtreten, кому́ щось; aufgeben, verlassen, ко́гось.

Відсту́плєнє *n.* das Abstehen (vom Prozesse); 2) Abtretung, *f.* das Verlassen; Abweichung, *f.* Фр.

Відсту́пне, *n. a. s.* Abstandsgeld, *n.*

Відсту́пник, *m.* der Abtrünnige.

Відсту́пниця, *f.* Фр. die Abtrünnige.

Відступні́цтво, *n.* Abtrünnig-keit, *f.* Abfall, *m.* Тор.

Відсувати, відсунути, *v. a.* abrücken, zurückschieben, (Riegel &); auf-machen; — засло́ну den Vorhang auf-ziehen; bei Seite schieben, entfernen, * verwerfen; abweisen. [sprechung, *f.*

Відсу́дженє, *n.* Aburtheilung; Ab-

Відсу́дїти, відсу́джувати, *v. a.* ab-urtheilen; 2) ко́го від чо́го durch ge-richtlichen Spruch jmdm etw. abspre-chen, es ihm entziehen. [frisch, roh werden.

Відсу́ровіти, *v. n.* wieder feucht,

Відта́вати, відта́ювати, *v. n.* auf-thauen. [nach, nun.

Відта́к, *adv.* hierauf, darauf, her-

Відта́м, *adv.* von dort.

Відта́новіти, *v. a.* wieder beleben.

Відте́пер, *adv.* von nun an.

Відте́рпіти, *v. a.* abbüssen, ка́ру; ausleiden, ausstehen.

Відте́рти, відте́рати, *v. a.* dh Rei-ben e. Ohnmächtigen wieder zum Le-ben bringen.

Відти, *adv.* von hier; von dort, *Oz.*

161.1. відти-невідти *v. h.* und von dort.

Відти́кати, *v. a.* öffnen.

Відти́нати *s.* Відтіяти.

Відти́нок, *m.* Segment, *n.*

Відти́ск, *m.* відтіскуванє, *n.* Др.

Abdruck, *m.* Abformung, *f.* Терм.

Відти́скати, відти́снути, *v. a.* zu-

rückdrücken; 2) hinwegdrängen; 3) abziehen, abdrucken (в друкáрни).

Відтіль, відтіля, відтіль, *adv.* von da, von hier aus, *Ог.* 161. 1.

Відтінковане, *n.* Nuancierung, Schattirung, *f.*

Відтінок, -нка, *m.* Schatirung, Nuance, *B.* Abstufung, *f.* *Пол.* [Zeit.

Відтогда, *adv.* von der Zeit, seit der

Відточити, відточувати, *v. a.* abzapfen, abheben; 2) abschleifen; abdrehsehn; 3) wegwälzen. [abstossen.

Відтрутити, відтручати, *v. a.* weg-

Відтужити, *v. n.* за кимось genug nach jmdm trauern.

Відтягати, відтягнути, *v. a.* abziehen, wegziehen; subtrahieren (в раху́нку); 2) abbringen, ко́го від чо́гось; 3) — ся Verzug erleiden.

Відтяти, *v. a.* abhauen, abschneiden; abbrechen; entziehen; 2) * відтяти́ти ся derb antworten, sich tüchtig wehren.

Відумерати, відумерти, *v. a.* jmdm absterben, jmdn verwaisen.

Відумерщина, *f.* Nachlass eines Verstorbenen, *m.* Verlassenschaft, *f.*

Відун, *m.* *Еф.* 60. s. Відміч.

Відусіль, *Гр.* відусіля, *Кс.* II. 158. відусюди, *adv.* von allen Seiten.

Відутіля, *adv.* s. Відтіль.

Відучати, відучити, відучувати, *v. a.* abgewöhnen, entwöhnen, ко́го чо́гоб, від чо́го.

Відущий, *a.* Эг. bewusst, einsichtig.

Відхилити, (-літи), *v. a.* ein wegnig öffnen, aufmachen, -heben.

Відхід, -оду, *m.* das Abgehen, Weggehen; Abgang, *m.* [Höhle, *f.* *Це.*

Відхлянь, *f.* Abgrund, *m.* Schlucht,

Відхлянути, *v. n.* nachlassen, *К.* *Пр.* II. 353. [ziehen.

Відховати, *v. a.* grossziehen, auf-

Відходити, відходжувати, відйти́ти, *v. n.* ab, weggehen; 2) від себе ausser sich werden, von Sinnen werden; 3) heilen, *Еф.* 30.

Відходний, *a.* Abgangs-, на відходнім beim Abgang, beim Weggehen.

Відходовий, *a.* After-.

Відхобжий, *a.* beim Abgehen, Abgangs-; грати відхобжо́й *Кух.* e. Marsch spielen. [Erholung *f.*

Відхолода, *f.* Erquickung, Labung,

Відхорувати, *v. a.* dh eine Krankheit genug büssen.

Відхрестити ся, відхрещувати ся, — від ко́го vor jmdm sich bekreuzigen, von sich bannen, mit jmdm nichts zu thun haben wollen.

Відхухати, *v. a.* dh. warmen Hauch wieder beleben. [ver-, ausblühen.

Відцвісти, відцвітати, *v. a.* ab-

Відцьвіт, *m.* das Abblühen, *B.*

Віцёркнути ся, im Unwillen auffahren.

Відциркулявати, *v. a.* abzirkeln.

Відцідіти, відціджувати, *v. a.* absehen; 2) * —йці Wasser abschlagen.

Відцяпити, *s.* Відаяпити.

Відчалити, *v. n.* vom Lande abstossen; absegeln, *К.*

Відчаса, *f.* frühe Apfelart.

Відчакнути, *s.* Відчимнути.

Відчепити, відчепляти (відчип-), *v. a.* lostecken, abstecken, losmachen; — ся від ко́гось, sich vom jmdm losmachen, jmdm^е Ruhe geben, in Ruh lassen.

Відчинити, (-няти), *v. a.* aufthun, aufmachen, öffnen.

Відчит, *m.* Vorlesung *f.* [sung, *f.*

Відчитане, *n.* das Verlesen, Verle-

Відчитати, відчитувати, *v. a.* ab-, vor-, verlesen; 2) hersagen; 3) *P.* II. 29 bei Verstorbenen nachts Psalmen ablesen.

Відчитач, *m.* *Кл.* Prelegent, *m.*

Відчікати, відчікнути, *v. n.* від ко́гось vom jmdm abtreten, sich entfernen (auf e. Augenblick). [cken.

Відчимнути, *v. a.* abreißen, -ha-

Відчипний, *a.* — e, *n. a. s.* відчипного дати ко́му́сь das Geld womit man sich von jmdm losmacht.

Відчувати, відчути, *v. a.* herausfühlen, mitfühlen.

Відчужати, відчуженити, відчужувати, *v. a.* entfremden.

Відчужене, *n.* Entfremdung, *f.*

Відчутити, *v. a.* den Ohnmächtigen zum Bewusstsein bringen, wecken.

Відшаркувати, *v. a.* *Фр.* weg-scharren.

Відшибати, відшибнути, відшибсти, *v. a.* abschlagen, abziehen, abrechnen, in Abzug bringen. [e.Zahlung). *m.*

Відшибка, *f.* Abschlag, Abzug (bei

Відшибник, *m.* Schachtengang, *m. B.*

Відшкробати, *v. a.* ab-, wegkratzen.
Відшпиляти, *v. a.* die Stecknadel herausziehen, losstecken.

Відшпінкати, *v. a.* *V.* aufschnallen.
Від'яріти ся, sich erneuern, sich erholen u. freudig gedeihen.

Віє, *n.* Deichsel beim Ochsenwagen, *f.*
Вієля, *f.* verdorrter Baum, *Gr.* 29.

Вієрниця, *f.* Fächelpalme, Weinpalmе (Borassus flabelliformis). [*Пис.*

Віж, *m.* † Commissär; 2) *s.* Во́зьний,

Віжа, *f.* 3^а. Kenntniss, *f.* Wissen, *n.*

Віжди, *pl.* † *KU.* Augenlieder, *pl.*

Віжечки, *pl. dim.* *s.* Віжкы́, важкы́; 2) *s.* Корбмесо, *III.* I. 338.

Віжка, *f.* *s.* Лице́, *H.* 107.

Віжкати, *v. a.* das Lenkseil an den Zügel anbinden.

Віжкы́, *pl.* Lenkseil, *n.* Zügel, Zaum, *m.*

Віжлийвий, *a.* kundig, *Пис.*

Віз, *g.* воза, *m.* Wagen, *m.* возом zu Wagen, per Achse; 2) der grosse Bär (als Sternbild); * своїм возом їхати nach eigenem Gutdünken handeln.

Візворот, *m.* Левч. *s.* По́ворот.

Візгряк, *s.* Віскряк.

В'їзд, *m.* Einfahrt, *f.* Einzug, *m.*

В'їздити, в'їзджати, в'їхати, *v. n.* hinein fahren, -reiten; 2) *s.* Уїздити.

В'їздний, (уїздний), *n.* двір Einkehrhaus, *n.* *Ос.* (61), IX. 41. 42.

В'їздовий, *a.* Einfahrt-, *Фр.*

Візита, *f.* Besuch, *m.* Visite, *f.*

Візитірка, *f.* Oeffnung in der Thür (in Arresten), Guckfenster, *n.*

Візитирувати, *v. a.* visitieren, beschauen, untersuchen, revidieren.

Візля, *praep.* mit d. *Genit.* neben, an *Гол.* I. 83. [въз-ль] *Оз.* 178, 2.

I. Візній, *Ч.* IV. 313. візнійчй, 442. *Га.* I. 86. -ого, *s. a. m. s.* Візнік.

II. Візній, *a.*, -а́ стѣжка schmaler Fahrweg.

Візник, візникá, *M. m.* Fuhrmann, Wagen-, Pferdelenker, *m.* *АД.* I. 86.

Візо, *m.* linker Nbf. der Тіса.

Візо́к, -зкá, *m.* kleiner Wagen; d. візо́к Wägelchen, *n.*; 2) Art Kartenspiel; *візкá підвѣсти кому́сь, jmdm etw. vorplauschen, jmdn prellen.

I. Вій, *m.* *Др.* с. 13. *pl.* ві́й, Augenwimpern, *pl.*; 2) Geisterkönig mit sehr langen ві́й, *Пис.*

II. Вій, *gen.* во́ю [ві́ти], *m.* Zaun-Війва, *f.* *s.* Ма́йва. [schichte, *f.*

Війло́к, *m.* (*aug.* війлочіще, *Гол.* I. 121). *m.* Filz- Satteldecke, *f.* [Уві́яти.

Війма́ти, *v. a.* *Гол.* III. 274. *s.*

I. Війна́, d. війно́нька, *f.* Krieg, *m.* иті́ з війно́ю против ко́го, gegen jmdn feindlich, mit Krieg ziehen; -у вѣсти, трима́ти з ќйм Krieg führen.

II. Війна, *pl.* *Кн.* *Пр.* XI. (2) 104 *corr.* *s.* Завійна, *f.* ?

Війник, *Gr.* 29. *s.* В́ник, ві́ник.

Війниця, *f.* *s.* Повіка. [hauchen.

Війну́ти, *v. n.* д́ухом anwehen, an-Війско, війскóвий, etc. *s.* Во́йско etc.

Війт, *m.* Gemeindevorstand, Dorfschulze, Vogt, *m.*

Війтє́нко, *Кч.* 297 війто́вич, (*d.* війтовичє́нько), *m.* Sohn des Війт.

Війта́, *v. n.* Входить.

Війта́ха, *f.* Gattin des Війт.

Війтів, війтовий, *a.* des Війт.

Війтівна, *f.* Tochter des Війт.

Війті́вство, *n.* Amt eines Війт; 2) *s.* Війті́вщина.

Війті́вщина, *f.* Haus u. Hof des Війт.

Війтува́ти, *v. n.* Amt u. Dienst eines Війт versehen.

Війце́, *m. dim.* *s.* Віє; Deichsel beim Pflug, woran man Ochsen spannt.

Війщи́на, *f.* Heer, *n.* Armee. *f.* *Ми.* II. 138. *Пис.*

Вік, [вѣк-], *m.* Alter, Leben, *n.* Lebenszeit, *f.*; 2) Zeitalter, Jahrhundert, *n.*; 3) на віки, во в. auf ewig, ewig; 4) на вікы́ im Leben; вік звікува́ти das ganze Leben verleben, an das Ende der Lebenszeit kommen; вік (по вік) двісти, *Кч.* ewig, immerwährend blühen; поки мо́го віку́ solange meine Lebenszeit reicht, solange ich lebe; кому́ на вік, то́му на лік wer leben soll, dem hilft gut das Heilmittel; 5) чоловічий — Tagblume, Taglilie, *f.* (Hemerocallis fulva).

I. Віка, *pl.* Augenlieder, *pl.* віка звісти *M.* I. 57 die Augen schliessen.

II. Віка, *f.* Mass Getreide, *n.*

Віка́р, *m.* Kuchen aus Schafskäse, *m.*

Gr. 29 gepresstes u. mit Schnitzerei verziertes Käselaiбchen. [operator, *m.*

Віка́рий, -ого, *s. a. m.* Vicar, Со-Віка́рївка, *f.* Wohnhaus d. віка́рий.

Вікно́, *n.* Fenster, *n.*; 2) Sohlen-

- schacht, *m. B.* [2] *s.* 'Око.
 Віко, *n.* Deckel, *m.*; Scheibe, *f. K.*
 Віковий, *a.* bejahrt, alt III. I. 167.
 Віковичний, віковистий *a.* ewig
 dauernd, ewiglich; 2) uralt.
 Віковичність, -ости, *f. Cm.* Ewig-
 keit, *f.* [von altersher.
 Віковщина, *f.* Alterthum, *n.* з-ни
 Вікодávвий, *a. K.* alt, uralt.
 Віко́нне, *n. coll.* Fenster. *pl. Ks.* II. 130.
 Віко́нниця, *f.* Fensterladen, *m.*
 Віко́нце, віко́нечко, *dim. n.* Fen-
 sterchen, Fensterlein, *n.*
 Вікопо́мний, *a.* ewig denkwürdig,
 unvergesslich, unsterblich, *K. BB.*
 Вікт, *m. s.* Харч Kost, *f.* Unterhalt, *m.*
 Вікту́али, *pl.* Lebensmittel, *pl.*
 Віктува́ти ся, sich be-, verköstigen.
 Вікува́ти, *v. n.* (lange Zeit) leben.
 Віл, *m. gen.* во́ла, Ochs, Zugochse, *m.*;
 2) Art Osterspiel der Burschen: во́ла
 заводіти *Га. I.* 143.
 Вільго́та, *f. Ч. II.* 18 Erleichter-
 ung, Erlaubniss, Freiheit, *f.* Erlassen,
n. Nutzen, Vortheil, *m. Oc.* (61) VIII. 88.
 Ки. *s.* Пільга. [Вогкий.
 Вільго́тний, *a. pol. M.* III. 58 *s.*
 Вільго́тно, *adv. Oc.* (61) VIII. 93
 frei, bequem, vortheilhaft.
 Вільний, (во́льний), *a.* frei; віль-
 ного ста́ну, ledigen Standes; вільно,
adv. frei, unverwehrt; 2) *s.* Лівко.
 Вільник, *m. R.* 6. Freibauer, *s.*
 Дідич; Insasse einer „во́ля“ od. сло-
 бо́да Freisas, *m.*
 Вільність, -ости, *f.* Freiheit, *f.*
 Вільно́вірів, *n. У.* Freidenkerei, *f.*
 Вільно́зави, *pl.* Nacktkiemer, *pl.*
 (Nudibranchia), *B.* [freiheitlich.
 Вільнолю́бийвий, *a.* freiheitsliebend,
 Вільха, *f.* Erle, Schwarzerle, *f.* (A-
 lnus glutinosa). [(Phoxinus rivularis).
 Вільхі́вка, *f.* Pfrille, Ellritze, *f.*
 Вільхо́вий, *a.* erlen, aus Erlenholz.
 Вільчу́ра, *s.* Вівчу́ра. [lenholz, *n.*
 Вільце́, *s.* Війце́, віе.
 Вільша́на, *f.* Erlenbaum, *m.*; Ер-
 Він, вона́ (она́), воно́ (оно́), *pron.*
 Віна, *pl.* віни, *Гол. III.* 241. ?[er, sie, es.
 Вінба́р, *s.* Амба́р.
 Віне́ць, -нця́, *m.* Kranz, *m.*; 2) Кро-
 не, *f.*; 3) *s.* Крїса, *He. Ур.* XII. 274
bes. pl. вінці u. вінця, *Зак.*; 4) * позба-

- вити вінця́, розві́ти віне́ць entjung-
 Віник, *s.* Вітник. [fern.
 Віника́р, *m.* Besenbinder, *m.*
 Віни́че, віничі́не, *n. s.* Мітлі́чина;
 віні́чка, *f.* Staudenkoralle, *f. B.*
 Віничкі́й, *pl.* Wermuth, *m.* (Arte-
 misia scoraria).
 Вінокбра́ни, *pl.* die Annahme der
 kleinen Kränzchen durch den Bräutigam
 u. seinen Brautführer. [kränzte.
 Вінокбе́сець, -ся́, *m.* der Be-
 Вінокпле́тини, *pl.* Windung des
 Brautkranzes, (als Hochzeitsfeier abends
 vor dem Trauungstage), *f.* [gehörig.
 Вінный, *a.* zum віно (Aussteuer)
 Вітник, *m.* (ві́тник). *R.* 82, *Wa.* 14
 Laub, *n.*; Zweige, Reiser, *pl.*; 2) Besen, *m.*
 Віно, *n.* Mitgift, *f.* Aussteuer, *f.* Hei-
 ratsgut, *n.* [pique (in Karten).
 Віно́вий, *a. K.* des Weinstocks; 2)
 Віно́вка, віні́вка, *f.* Karte: pique.
 Віно́к, -нка́, *s.* Віне́ць (*d.* вінчо́к,
 вінчик). [ern, (*s.* віно).
 Вінува́ти, *v. a.* ausstatten, aussteu-
 Віну́ти, *v. n. K. I.* 39 wehen, sausen.
 Віно́носний, *a.* kronetrageud, ge-
 krönt, *III. II.* 249.
 Вінча́к, *m.* горба́д-, *Гол. III.* 100 wo
 Kränze geflochten werden; 2) Kranz-
 spinne, *f.* (Theridium redimitum), *B.*
 Вінча́льний, (*d.* альне́нський),
 вінча́нний, *a.* Trau-, Trauung-, Hoch-
 zeit-, *У. K.* — кум *s.* Дру́жба; -а кума́
s. Дру́жка, *Kol. I.* 253. [ung, *f.* (B.).
 Вінча́не, *n.* (*d.* вінча́нїнько) Trau-
 Вінча́нка гла́диця, *f.* glatte Natter
 (Coluber laevis), *B.*
 Вінча́нки, *pl.* *Гол. III.* 458?
 Вінча́ти, *v. a.* kränzen, krönen;
 2) trauen, Trauung geben.
 Віншува́ти, (вінч-), *v. a.* ко́б
 чим, ко́му щось wünschē, gratulieren,
 beglückwünschē.
 Віпса, *f. H.* 284 у віпсу поверну́ти
 verderben. [Че́ремош.
 Віпчий, *m.* Віпча́нка, *f.* Nbf. des
 I. Вір, *gen.* во́ру, *coll. m.* Ч. I. 274
s. Тріскі́й, (*pl.*), *Оц.* §. 31.
 II. Вір, *m.* на вір бра́ти, дава́ти
 auf Borg nehmen, geben, *s.* Віра.
 III. Вір, *m. Oc.* (61) XII. 55 *s.* Віра́н?
 Віра, [вѣр-], *f.* Glaube, *m.*; 2) Re-
 ligion, *f.* Glaubensbekenntnis, *n.*; 3) * Volk,

n. Glaubensgenossen, *pl.*; 4) Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.* віру (-и) поніти, йміти в. дати Гlauben schenken; — учиніти † schwören; на віру сидіти (з ким) in wilder Ehe leben; на віру, до віри взяти auf Borg nehmen; 5) *s.* Вірка.

Вірачуватий, *a.* *H.* 243 mit aufgerissenen Augen, glotzend. [des Wirbels.

Вірбель, -бля, *m.* *Ф.* das Schlagen Вірва, *f.* *H.* 93 Schlag auf den Nacken, *m.* *s.* Вірва; 2) Beutelschneider, *m.*

Вірвати *s.* Урвати; 2) — ся plötzlich einfallen, -dringen, -reissen.

Вірвечка, вірєвка, *s.* Верєвка (*d.* верєвочка).

Вірисний, *a.* glaubwürdig, *Паp.*

Вірітель, *m.* Gläubiger, Creditor, *m.*

Вірітелька, *f.* Gläubigerin, *f.*

Вірити, вірувати, *v.* *a.* glauben, щось, в щось, в ко́го; ко́му jmdm Glauben beimessen; jmdm etw. borgen; у ко́го щось von j. etw. b. [(Ф.)

Вірити ся, *s.* Пачити ся, (дошка), Вірка, Вірочка, *f.* Wjera: weibl.

Name [Пісти]. [лґий.

Вірла́тий, *a.* *K.* *Пр.* II. 337 *s.* Вир-

Вірли, *pl.* *Not.* *s.* Орел, брли.

Вірла́вий, *a.* *Фp.* voll Vertrauen, zuversichtlich, getrost.

Вірла́не, *n.* *s.* Воріне.

Вірло́, *n.* *Иг.* 84 *s.* Орел. [tig.

Вірний, *a.* gläubig; 2) treu; 3) rich-

Вірник, *m.* der Gläubige, Bekenner, Anhänger, *T.*; 2) treuer Diener, der Vertraute, Commissär; 3) Liebling, Günstling, *m.* *Лев.*

Вірниця, *f.* vertraute Freundin, Günstlingin, Favoritin, *f.* *Лев.* [tigkeit, *f.*

Вірність, -ости, *f.* Treue; 2) Rich-

Вірówka, (*d.* вірówka) *s.* Верєвка.

Віродостойний, *a.* glaubwürdig.

Віродостойність, -ости, *f.* Glaubwürdigkeit, *f.*

Віроисповідний, *a.* das Glaubensbekenntnis betreffend, confessional, *ВВ.*

Віротерпність, -ости, *f.* Toleranz in Glaubenssachen, *f.* *Кн.* *s.* Терпність.

Віроятний, *a.* glaublich. [keit, *f.*

Віроятність, -ости, *f.* Glaublich-

Вірт, *m.* Art Münze.

Вірувати, *s.* Вірити, *v.* *n.* wert sein, gelten, kosten: кільки то вірує? wie viel kostet es.

Віру́тний, *a.* *pol.* *s.* Справде́шний. Віру́тник, *m.* *K.* *Пр.* II. 144 der Vertraute, Bevollmächtigte.

Віру́тно, *adv.* *Гол.* glaublich.

Вірш, *m.* вірша, *f.* Gedicht, *n.* [cher, *m.*

Вірша́ник, *m.* *Кв.* II. 262 Versma-

Віршний, *a.* in Versen, *Зах.*

Віршня́к, *m.* III. I. 389 Versmacher, Dichterling, Poëstaster, *m.*

Віршомáз, *m.* III. II. 21 *s.* Віршня́к.

Віршувáльник, *m.* der Vortragende der Verse, des Gedichtes, Declamator, *m.*

Віршувáльниця, *f.* die Vortragende des Gedichtes.

Віршувáти, *v.* *a.* Verse machen, dichten; in Versen schildern; 2) Verse vortragen (von d. zu Neujahr wünschenden Dorfknaben, *ZP.* I. 1).

Вірщик, *m.* *Лев.* *s.* Вірітель.

Віря́н, *m.* *Ос.* (61) XII. 49 *s.* Сватáч.

Вісь, [ос-], *gen.* (вбси, *f.* Achse, *f.*

Віса, *f.* *Зс.* Тягáр. [orientalis).

Вісáк, *m.* Küchenschabe, *f.* (Blatta

Вісéн, *a.* *s.* Вісéн.

Вісéнь, *f.* *s.* Осéнь, *Ос.* (61) III. 26, *M.* вісіню, *adv.* *Ч.* II. 495 = в осені, бсєнію (бсєнев).

Вісила́ця, *f.* *Гум.* *s.* Ші́бєниця.

Вісім, *num.* acht.

Вісімдєсáть, *num.* achtzig; вісімдєсáтий, *a.* der 80-ste; вісімсót 800; вісімсótний der 800-ste, *Ос.*

Вісімка, *f.* die Acht.

Вісімна́йцять, (-на́дц-, -на́дєсáть), *num.* achtzehn; вісімна́йцятний *d.* achtzehnte; 2) scherzh. тумáне —! *Фp.*

Вісімна́йцятка, *f.* minderfeine Leinwand.

Віск, *g.* вóску, *m.* Wachs, *n.* тільки свічки і вóску das ist Alles was man hat, das ist das Letzte.

Віскресний, sehr ähnlich, leibhaft.

Віскривий, *a.* *He.* *s.* Соплівий,

Віскривка, *f.* *N.* *e.* Berges. [rotzig.

Віскрýк, *m.* *He.* *s.* Соплýк.

Віслýк, *m.* *s.* Ослýк.

Вісмерýк, *m.* grosser Mühlstein (8 верхів в прómірі); 2) Gespann von acht Ochsen; 3) übhpt etw. von 8 Einheiten. [demünze, *s.* Грýвенник.

Вісьмигрýвенник, *m.* Art Schei- В'існій, *a.* zudringlich, lästig; verbissen, bissig.

Вісній, *a.* ніж; вісник *s.* Віснїк.
Віснїк, *m.* Schnitzmesser, *n.* (um *e.*
viсь *u.* A. glatt zu schneiden).

Вісбчок, *m. dim.* *s.* Вісбок, (*pl.* вискі).

Віспа, *f.* Pocken, Blattern, *pl.* — щеплена *s.* Щеплене.

Віспар, *m.* Impfarzt, *m.*

Вісповатий, *a.* pockennarbig.

Вість, [вѣд-], *f.* Kunde, Nachricht, *f.* Gerücht, *n.* виходить така вість *es* verlaudet; на вістях держати когось, *K.* jmdn als Kundschafter halten.

Вісьга! *int.* zum Lenken der Pferde nach links. [der Häute, *n.*

Вісьгак, *m.* Stab zum Ausdrehen

Вістє, *n.* weibliches Schamglied.

Вістєн, вістна, -тнє, *a.* — бґти о чім, чогось von *etw.* wissen, *Par.*

В'їсти, *v. a.* *s.* Укусїти; 2) — ся *s.* В'їдати *ся.*

Вістїмий, *a.* bekannt, bekanntlich, ausgemacht, allbekannt, *H.* 199, *Ks.* II. 327.

Вістїтель, вістник, *m.* Verkünder, Prediger, *m.* *V.*

Вістїти, вісати, *v. a.* verkünden, offenbaren, *TP.* 158, *Lip.*

Вістка, *f.* *s.* Вістє.

Вістниця, *f.* *W.* Verkünderin, *f.*

Вістнїчий, *a. m.* *s.* *Ст.* Verkünder, Herold, *m.* [вати *ся.*

Вістовати *ся*, ким *У.* *s.* Опїку-

Вістовїй, *a.* вістовїк, *m.* *Ч.* II. 21 Verkünder, Bote; Eilbote, *m.*

Вістovníця, *f.* Verkünderin, *f.*

Вістóвщик, *m.* *s.* Вістовїй; 2) Reporter, *m.* *K.*

Вістрє, -стри, (-е, -стра), *n.* Schneide, Schärfe, *f.*; 2) Klinge, *f.*

Вістрів, -ова, *m.* *s.* Острóв.

Вістун, вістянець, -нця, *m.* *KV.* *s.* Вісун; 2) Bote, *m.* *K.*

Вісхóд, *m.* Aufgang, *m.* *II.*

Віть, *M.* I. 144 віта, *f.* Zweig, *m.*

Віть за віть оддати кому, *Мак.* *etw.* wett machen, Gleiches mit Gleichem vergelten, niemandem eine Antwort schuldig

Вітальний, *a.* Gast-, *Ст.* [bleiben.

Вітальня, *f.* *s.* Гостїнниця, *Ст.*

Вітати, *v. n.* sich aufhalten, weilen, wohnen.

Вітьва, *f.* *Гол.* *gr.* 48 *s.* Віта, віть.

Вітвістий, *a.* *Левч.* *s.* Вітлїтий, вітїстий.

Вітє, *n. coll.* Zweige, *pl.* Laub, *n.*

Вітер, -тру, (*d.* вітерєць, -рця, вітерóчок, -чка), *m.* Wind, *m.* — робїти die Luft anfachen, Wind machen; * на вітер in den Wind hinein, vergeblich, umsonst; пішло з вітром *ist* zerrennen; вітер має der Wind hat *es* = *es* ist nicht zu haben.

Вітїстий, *a.* ästig, zweigreich.

Вітївка, *f.* Haarflechte, *f.*

Вітїк, *m.* Loch, *n.* Höhlung, *f.* (in der Erde, im Stroh).

Вітлїтий, *a.* *Біл.* *s.* Вітїстий.

Вітлївий, *a.* *Гр.* *s.* Привїтний.

Вітлячкї, *pl.* Geissel-Infusorien, *pl.*

Вітрак, (-як), *m.* Windmühle, *f.*

Вітреник, *m.* *s.* Навїтреник; 2) *s.* Медуниця.

Вітрениця, *f.* Wetterfahne, *f.*; 2) Sturmwind, *m.*; 3) * unbeständiges, leichtfertiges Weib, *Зар.*; 4) *s.* Літавиця.

Вітренність, -ости, *f.* Flatterhaftigkeit, *f.* *T.*

Вітрик, *m. dim.* *s.* Вітер. [*m.* *Пол.*

Вітрїлець, -ля, *m.* Segelfalter,

Вітрїльний, *a.* Segel-, *Ил.*; вітрїльник, *m.* Segelqualle, *f.* (Velella), *B.*

Вітрїло, *m. III.* I. 359, *Lip.* *s.* Вітер; 2) *n.* Segel, *m.*

Вітринятко, *n. dim.* *Ст.* Kindlein des Windes, der Luft, *n.* [2] windig.

Вітрїстий, *a.* windschnell, *Py.*

Вітрити, *v. a.* durchlüften, *Ф.* (PX. 102)

Вітрів, -ова, -ове, *a.* Winds-

Вітрївка, *f.* Windbüchse, *f.* *Пол.*; 2) Nervenfieber, *n.*

Вітрїти, *v. n.* wittern, verwittern.

Вітровїй, *a.* *s.* Вітрів; -ий млин Windmühle, *f.* [Windbeutel, *m.*

Вітрогóн, *m.* flatterhafter Mensch,

Вітрогóнка, *f.* flatterhaftes, leichtsinniges Weib, *He.*

Вітродуфї, *m.* *Ч.* I. 32 Winddämon, Schaffner der Winde, *m.*

Вітролóв, *m.* *Зар.* *s.* Вітрогóн.

Вітролóм, *m.* Sausewind, *n.*

Вітромір, *m.* Windmesser, *m.* *Пол.*

Вітроскáz, *m.* Windfahne, *f.* *Пол.*

Вітрнїй, *a.* *M.* II. 187 Windes-, windig, stürmisch.

Вітрнїнка, *f.* *s.* Вітрениця 2), *Ліс.*

Вітхненє, *n.* *Ог.* Begeisterung, *f.*

Вітхнґти, *v. a.* eingeben, begeistern.

Вітцєвий, *a.* des Vaters.
 Вітцївський, *a.* des Vaters, väterlich; -а дєтина wohlgezogenes Kind.
 Вітцївщина, *f.* väterliches Erbtheil, Vatererbtheil, *n.* Фр.
 Вітчійм, *m.* Stiefvater, *m.* [Stiefvaters.
 Вітчіймів, -ова, -ове, (-овий), *a.* des Вітчїна, *f.* Vaterland, *n.* Heimat, *f.*
 Віха, *f.* Ч. I. 18 Laubbündel, *n.* Bierwisch, *m.*; 2) віхá, Komet, *Gr.* 29; 3) Art Flechtwerk um Fische an einem Orte einzudämmen, zu umhürden u. zu fangen; 4) віха Wasserschieferling, *m.* (Cicuta virosa). [gymbus), *B.*
 Віхóвка, *f.* Doldentraube, *f.* (со-Віхоть, (*d.* віхтик), *m.* віхóтка, *f.* Левч. Strohwich, Scheuerwisch, *m.*
 Віхтити, *v. a.* Ку. mit dem віхоть ausscheuern. [ting, *n.*
 Віче, *n.* Volksversammlung, *f.* Мее-Вічєвий, *a.* das віче betreffend.
 Вічєнный, *a.* на вік —, Фр. fürs ganze Leben.
 Вічи, (*d.* вічка), *pl. s.* 'Очи. око (*gen. pl.* віч). [віки -і ewig, auf immerdar.
 I. Вічїстий, *a.* Кл. unsterblich;
 II. Вічїстий, *a.* zum віче geh.
 Вічко, *n.* Deckel, *m.* (operculum), *B.*
 Вічлївий, *a.* höflich, artig.
 Вічлївість, -ости, *f.* Höflichkeit, Artigkeit, *f.*
 Вічний, *a.* ewig; вічним рóдом von altersher, angestammt, ganz und gar; вічно, *adv.* ewig, immerfort.
 Вічність, -ости, *f.* Ewigkeit, *f.* в вічність купити щось für ewige zeiten, als Erbgut.
 Вічнодержáвний, *a.* Т. ewig bindend, e. geltend, закóн. [irrende, Ф.
 Вічноблуд, *m.* прочан- der Ewig-Вічнодївчїй, *a.* ewig jungfräulich.
 Вічнозавїтний, *a.* Т. für ewige Zeiten vermachend, aufgetragen. [mergrün.
 Вічнозелєн, II. -зелєний, *a.* im-Вічóк, -чка, *m. dim. s.* Вік1). Кол. I. 103.
 Вішáлка, *f.* Hängegestell, *n.* Не.; 2) в. Гóйдавка, *Зал.*
 Вішáльник, *m.* der Gehenkte.
 Вішáло, *n.* Kleiderrechen, *m.* Пол. III. 386. *Тор.*; Hängestock, *m.*
 Вішати, *v. a.* hängen, henken.
 Віштя! *int. s.* Вісьта.
 Віштáк, *m.* Spitzn. der Einwohner

um Каменєць (vom Zuruf віштá).
 Віщ, *m.* Ру. Seher, Weissager, *m.*
 Віщáне, *n.* Aussage, *f.* wörtlicher Ausdruck, *K.*; 2) Verkündung, *f.* [m. К.
 Віщáтель, *m.* Verkünder, Prediger,
 Віщáти, віщувáти, *v. a.* weissagen, wahrsagen, vorherhersagen, prophezeien; 2) dichten.
 Віщий, *a.* чомусь etw. vorhersehend, vorherwissend, ahnend; 2) wahrsagerisch, prophetisch.
 Віщівнїк. (*d.* -нїчок), *Гал.* I. 170 віщник, *Luts. gr.* 156. *m. s.* Віщун.
 Віщлївий, *a.* См. verkündend, wahrsagend. [gen, weshalb.
 Віщó, на-віщó, worauf; 2) weswe-Віщóвий, *a.* zum Verkünden geh. (in einer Versammlung etc.: бубон, дзвїн, Ку. 268); 2) zur Versammlung geh. е- колесо 270 Rathsversammlung im Kreise, *f.* [sterung, *f.* К.
 Віщувáне, *n.* das Dichten, Begei-Віщук, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*
 Віщун, *m.* Verkünder; Wahrsager, Weissager; 2) Dichter, *m.* [gerin, *f.* W.
 Віщунка, *f.* Verkündigerin, Wahrsa-Віщунство, *n.* Prophezeiung, Wahrsagerei, *f.* Ил.
 Вія, *f.* КУ. I. 190s. Віячка. [веруха.
 Віялиця, *Ков.* віянь (снїжна), *s.* За-Віялка, *f.* Getreidereinigungsma- schine, *f.*
 Віяти, *v. n.* wehen, blasen; 2) *v. a.* schwingen, worfeln (зóйже), 3) * — ся sich formachen, s. aus dem Staube machen.
 Віяч, *m.* Getreidereiniger, Worfler, *m.*
 Віячка, *f.* Schaufel zum Worfeln des Getreides, *f.*
 Віяшки, віядла, *pl.* Werkstück beim Aufwickeln des Gespinnstes auf Spulen.
 Вкáз, *s.* Укáз: ніхтó менї не —.
 Вкáзник, *m.* II. 4 Anzeiger, Deu- ter; 2) Befehlshaber, *m.*
 Вкáпати, вкáпувати, *v. n.* ein- трópfeln, hineintráufeln.
 Вквїчáти ся, *s.* Уквїчáти ся.
 Вкїдки, на — *Марк.* 53. ?
 Вкїдáти, вкїнути, *v. a.* hinein-, herein-, -einwerfen; 2) anbringen (jmdm Prügel). [werden.
 Вкїсáти, вкїснути, *v. n.* sauer В-кїнцїй, *adv.* zuletzt.
 Вклáд, *m.* К. Beitrag, *m.* Beisteuer, *f.*

s. Вкладка; 2) Auslage, *f.* Aufwand, *m.* s. Наклад.

Вкладати, вкласти, *v. a.* ein-, hineinlegen; 2) niederlegen, zu Boden werfen, besiegen, s. Вложити.

Вкладка, *f.* Einlage, *f.* Beitrag, *f.* Вкладковий, вкладний, *a.* Einlage-, Beitrag-; Einlags- *Term.*

Вклеїти, вклеювати, *v. a.* einleimen, einkleben.

Вклепати, *v. a.* lügnertisch anklagen, verleumden; 2) — ся *Ос.* (61) II. в щось sich einer Sache wefleissen, sich woran heften, machen; einer Sache nahhängen; auf etw. losgehen; *b)* fehlgreifen, sich täuschen *K. I.* 161 *Кч.* [hinein-, zurufen.

Вклікати, *v. a.* *M. II.* 187 herein-, Вклинованє. *n.* Einkeilung, *f.*

Вклиноватий, *v. a.* einkeilen.

Вклоняти, *v. n.* sich beugen, sich senken, *II.* [dringen.

Вклубити ся, sich einnisten, ein-, Вклящити, *v. n.* plätschern.

Вковати, s. Заковати.

Вкогти ся, die Krallen, die Nägel einschlagen, einlassen.

Вкоблиця, s. Обкоблиця *H.* 149.

Вкобло, s. На-окбло. [schlagen. *§.*

Вколбшкати, *v. a.* lahmlegen, todt-

Вколупити, вколупнути, *v. a.* *M. I.* 152. abspalten, klauben, -zwicken, *Кч.* 174.

Вкопати, вкопнути, *K.* вкопувати, *v. a.* ein-, hineingraben; — ся über die Grenze (über den Rain) graben; вкопаний *ртс.* eingegraben; * як — fest wie eingewurzelt, unerschütterlich, unbeweglich, betroffen, befremdet, stutzig.

Вкорінити, *v. a.* einwurzeln lassen; — ся einwurzeln, tief Wurzel schlagen.

Вкоротити, вкорочати *A-G. I.* 170 kürzer machen, verkürzen.

Вкобськати, *v. a.* kirre machen, besänftigen (коня і * чоловіка). s. Кобсю.

Вкобом, *adv.* schiefl, schief.

Вкобчи — втбчи, *adv.* dann — wann.

Вкряпка, *f.* eingesprengtes Korn, *Пол.*

Вкритонасінні, *pl.* Bedecktsamige, od. Einfrüchtige (Angiospermae).

Вкрівля, *f.* Bedeckung, *f.* Dach, *n.* Decke, *f.* bes. Bahrendecke.

Вкруг, *adv.* ringsum, *Ч.* IV. 78.

Вкрутити, вкручувати, *v. a.* ein-

drehen, einschrauben; — ся sich eindrängen, einschleichen.

Вкуляти, *v. a.* *Фр.* lähmen, krümmen, s. Покривити, Відойміти.

Вкуп, *m.* право купу Einstandsrecht, *n.* *Term.* чогось miethen.

Вкупити ся, sich hineinkaufen; до

В-купі, *adv.* zusammen. [geld, *n.*

Вкупне, *n. a. s.* Einstands-, Einkaufs-

Вкус, *m.* Geschmack, —. 2) Geschmacksinn; 3) Appetit, *m.* *ГШ.*

Вкусити, *v. a.* beissen, anbeissen; hineinstechen.

Вкусний, вкусний, *a.* geschmackvoll; 2) schmackhaft, appetitlich. [nerv, *m.*

Вкусовий, *a.* — нерв Geschmacks-

Вкучити ся, кому́ jmdn langweilen, jmdm lästig werden.

Вкучно, *adv.* кому́, langweilt sich.

Влага, *f.* Feuchtigkeit, *f.* [feucht.

Влагкий, Не-влаговатий, *B. a.* nass,

Влагкість, -ости, *f.* s. Вогкість.

Влад, *adv.* мені йде щось влад

es geht mir vonstatten; не-влад passt mir nicht in den Kram, ist ungelegen.

Влада, *f.* Macht, Botmässigkeit, *f.*

Владар, *m.* *TP.* 185 *Py.* Herr, Gebieter, Herrscher, Lenker, *m.*

Владати, s. Володіти.

Владика, *m.* Herrscher, Gebieter, Herr; 2) Bischof. *m.*

Владикувати, *K.* владицествувати, *Ф.* *v. n.* Владика sein:

Владіцтво, *n.* Bisthum, *n.*

Владичний, *a.* des Bischofs, bischöflich; 2) s. Владичній.

Владичній *a. Ос.* (61), XI. 50 gebieterisch, imponierend, imposant; 2) Herrscher-, des Oberherrn, *Пу.*; 3) allmächtig;

владично, *adv.* *K.* als Herr, als Gebieter.

Владільниця, владителька, *f.* Beherrscherin, Gebieterin, Herrin, *f.*

Владитель, *ГШ.* *Фр.* s. Володітель.

Владіти, *Фр.* s. Володіти.

Владувател, *m.* *МШ.* Herrscher, Lenker, Leiter, *m.*

Владувати, *v. a.* ordnen, in Ordnung bringen, (не)лад *См.*

Влажний, *a.* s. Воложний.

Влазити, s. Влізти.

Влазливий, *a.* Влізливий.

Влаки, *pl.* Bestandtheil der Schlitzen; 2) s. Підволок.

Влапати, влапати, *v. a.* ergreifen, erfassen.

Власкавити ся, *M. II.* 112 gnädig, gütig werden. [machen.

Власкати, *v. a.* bezähmen, zahm

Власний, *a.* eigen; власне, *adv.* s. Майже. [Eigenschaft, Eigenheit, *f.*

Власність, -ости, *f.* Eigenthum, *n.*;

Власноправний, *a.* eigenberechtigt, sui juris. *Term.* [genberechtigung, *f.*

Власноправність, -ости, *f.* Ei-

Власноручний, *a.* eigenhändig; *adv.* : -но und власноруч.

Власноручність, -ости, *f.* — підпису eigenhändige Unterschrift.

Власть, *f.* Macht, Gewalt, Herrschaft, *f. III.* I. 156.

Властувати, *v. n.* над ким Macht haben, herrschen *Kч.* 398.

Властен, *a.* mit Macht ausgestattet, *II.*; 2) mit *d. Infin. C. II.* 252 freie Hand, freien Willen haben etw. zu thun; der, dem es zusteht, der es kann, darf, *Kч.*

Властивий, *a.* eigentlich, *III.* властиво, *adv.* eigens, eigentlich, *II.*

Властивість, -ости, *f.* Eigenthümlichkeit, *f. O.B.* [ний.

Властий, властний, *a.* Под. *s.* Вла-

властитель, властивець, -вця

(властитель, -ця, *T. Фр. Под. т.* Eigenthümer, Besitzer, Inhaber, *m.*

Властителька, властниця, *II.* *f.* Eigenthümerin, Besitzerin, *f.*

Властність, *Под.* властність, -ости, *III.* *s.* Власність.

Властник, *m.* Ч. I. 121 Machthaber, Herr; 2) Vollstrecker *e.* Macht-

spruches, *Еф.* 18; 3) Besitzer, Eigen-

thümer, *m. Кч. II.*

Властодавець, -вця, *m.* Vollmacht-

geber, *m. ВВ. Тест. III.*

Властодержець, -жця, *m.* Gewalt-

haber, Bevollmächtigter, Machthaber, *m.*

Властолюб, *m. Пол.* властолюб-

ний, *a.* Фр. herrschsüchtig.

Властолюбіє, *n.* У. Herrschsucht, *f.*

Власяниця, *f.* † härenes Gewand, *III.* II. 241.

Влѣжати, *s.* Улѣжати, вягчї.

В-лѣжку, *adv.* Ос. (61) V. 27 liegend.

Влековати, *pl.* Serpentariae, *B.* [stig.

Влѣсливий, *a.* einschmeichelnd, li-

Влѣсливість, -ости, *f.* См. List, *f.*

Влестяти, влещати (ул-). *v. a.* когo dh Schmeichelei jmdn überreden, jmdm schmeicheln; erschmeicheln, erlisten, *P. I.* 97; — ся *Кч.* sich verlocken, sich verführen lassen.

Влетіти, влѣтати, *v. n.* hinein-, einfliegen, hineinfallen-, stürzen. [204.

Влещанє, *n.* Schmeichlerei, *f. C. II.*

Влѣва, *f.* К. s. Злѣва. [sen, s. Облѣване.

Влѣване; *n.* das Hinein-, Eingies-

Вливати, вліти, *v. a.* ein-, hinein-

giessen; вливаний, *ptc.* eingegossen; 2) s. Облѣваний. [sion, † — права, *II.*

Влѣвок, -вку, *m.* † Abtretung, Ces-

Влизнути, *v. n.* Ко. 36 entkommen,

entwischen, -schlüpfen, sich entwenden, *Кч.* 205. [leimen; tief eindringen.

Влипати, влипути, *v. n.* sich ein-

Влѣзливець, -вця, *m.* Пол. Ein-

dringling, *m.*

Влѣзливий, *a.* zudringlich, lästig.

Влѣзти, *v. n.* hineinkriechen, einschlei-

chen, sich hineindrängen; — ся hinein-

gehen, Platz finden; влѣзо му до го-

лови ihm ist etw. in den Kopf gefah-

ren, geht im Kopfe herum; набѣв го

що ся влѣзо hat ihn tüchtig, vollauf

geprügelt.

Влѣпяти, *v. n.* einkleben, -leimen; 2)* applicieren (кому eine Tracht Prügel).

В-лѣткѹ, *adv.* Lebenslang, *n.* II.; 2) in der Sommerzeit.

Влов. (улов, *m.* Fang, Fischfang, *m.*

Не.; 2) Jagdbeute, *f. К.*; 3) *pl.* s. Лови,

Не. (*d.* вловоньки).

Вловити, *s.* Уловити.

Влож, *f.* Schaft, Flintenschaft, *n.*;

2) Sippschaft, Nation, *f.*

Вложити, вкладати, *v. a.* hineinle-

gen, thun, -stecken; 2) anlegen, auf-

setzen; 3) auferlegen, auflegen; 4) — ся

до чогось sich an etw. gewöhnen, sich

Fertigkeit, Routine in etw. erwerben.

Влѣжник, *m.* Exhibit, *m. III.*

Влок, *m.* Wald-Wicke, *f.* (Vicia silva-

Вломати, *s.* Уломати. [tica.

В-лѣбни, *adv.* im vorigen Jahre.

Влѣкий, *a.* Ф. s. Ласкавий.

Влупити, *v. a.* abbrechen.

Влучати, влучити. (ул-). *v. a.* tref-

fen, das Ziel nicht verfehlen. [fend.

Влѣчен, *a.* Н. 2 richtig, sicher tref-

Влѣчень, -чня, *m.* См. gut geführ-

ter, g. getroffener Stoss, Schlag.

Влѣчність, -ости, *f.* Fertigkeit gut zu treffen, *B.*

Влѣщити, *v. a.* derb schlagen.

Влюбѣти ся, sich verlieben, в когось in jmdn.

Влюблене, *n.* das Sichverlieben.

Влюбчѣвий, *a.* leicht zum Verlieben. [brennen in Jähzorn.

Влѣтити ся, *T.* ergrimmen, ent-

Влѣгати ся, *s.* Улѣгати ся, улѣжати ся. [säubern.

Влѣкати ся, *Гол. I.* 235 zögern.

Влѣпати ся, *Кух. Ос. (61) XI.* 15 *

s. Влюбѣти ся §.

Влѣти, *v.* Вливати.

Влячѣ ся, влячѣ ся, *s.* Укладати, уложити ся sich legen, sich beruhigen

Вмаѣти, *s.* Замѣти. [(Фѣля).

Вмалѣти, (уменьшати), *v. a.* kleiner machen, verkleinern, vermindern; * verkürzen; schädigen, beeinträchtigen: кому вдбровля, *Ч. V.* 367.

Вманѣ, *f.* Лѣр. *s.* Манѣ, обманѣ.

В-мах, *adv. m.* in Augenblick, *Левч.*

В-мент (= в мѣмент), *adv. Др. с.* 253 in einem Nu, *s.* В-мах, В-мѣть.

Вменшати, (-чати) *s.* Уменьшати.

Вмерати, (вмир-) вмѣрти, *v. n.* sterben; вмерлий, *s. ptc. m.* der Verstorbene, Todte. [gen.

Вмѣртвѣти, *v. a.* tödten, todtschla-

Вмѣсти, *s.* Замѣсти.

Вмѣщати ся, *s.* Обѣти ся.

Вмивальний, *a.* К. Wasch-.

Вмивати, вмѣти, *s.* Умивати.

Вмѣкати, вмѣкнути, *v. a. s.* Мѣкати.

Вмилосердѣти ся, sich erbarmen; над ким. [нути, поминѣти.

Вминѣти, *v. a.* *M. II.* 149 *s.* Оми-

Вмир, лѣяти ся на — *Ос. VI.* 73 einander in den Tod hineinfluchen.

Вмѣслити, *v. a.* den Beschluss fassen, auf den Gedanken verfallen, *K.*

Вмѣсне, *adv. s.* Нѣрошно. [Мѣтю.

Вмѣть, *adv.* allsogleich, schnell *s.*

Вмѣливий, вмѣлий, *a.* fähig, vermögend, *K.*; kundig, *T.*

Вмѣлѣсть, -ости, *f.* Kenntniss, *f.*

Вмѣнне, *n.* Zurechnung, *Term.*; 2) Zurechnungsfähigkeit, *f.* *Ган.*

Вмѣнѣти, вмѣнѣти, *v. a.* комуьсь

щѣсь jmdm etw. zurechnen, beimessen, zuschreiben, imputieren, *Term. Ган.*

Вмѣрати *s.* Вмерати.

Вмѣршый, *a.* *Ос. (61) VI.* 22 *s.* Помѣршый; 2) *d.* Sterben nahe, sterbend.

Вмѣст, *m.* *He.* Inhalt, *m.*

Вмѣстѣтель, *m.* *Пу.* Behälter, *m.*

Вмѣстѣти, вмѣщати, *v. a.* hineinlegen, anstellen, lociren; — ся Platz genug finden.

Вмѣстѣ, (ум-) *adv. gr. s.* Рѣзом, в-кѣпѣ.

Вмѣсто, вмѣсть, *adv.* statt, anstatt.

Вмѣтати, вмѣсти, *v. a. s.* Замѣтати (до середины); вметѣний, *ptc.* rein gekehrt. [nis, *n.*

Вмѣтѣ, *n.* *T.* Kenntniss, *f.* Verständ-

Вмѣтѣнѣнько, *n. dim. Гол. III.* 14 = Вметѣне подвѣренько.

Вмѣти, *s.* Умѣти.

Вмѣтувати, *v. a. s.* Вкѣдати.

Вмѣчати, *v. a.* bemerken, *M. II.* 174.

Вмѣшати, вмѣшувати, *v. a.* einmischen, einmengen.

Вмѣщане, *n.* das Enthaltensein.

Вмѣкѣти, *s.* Вмѣкати.

Вмѣлѣвий, *a.* *K. Зак. s.* Вмѣлий.

Вмѣлѣти, *s.* Умѣлѣти. [Ueberredung, *f.*

Вмѣва, *f.* *M. I.* 152 das Zureden.

Вмѣвини, *pl.* Verabredung, *f.* Vertrag, *m.* [в когѣ jmdm etw. einreden.

Вмѣвити, вмѣвлѣти, *v. a.* щѣсь

Вмѣвкати, вмѣвчати, вмѣвкнути, *v. a.* verschweigen; in der Rede einhalten; 2) Maul halten, still bleiben.

Вморѣти (ум-) *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen; 2) vernichten, tilgen; amortisieren; 3) abtödten, abschwächen; — ся sich zu Tode abmühen.

Вморѣханий, *a.* *Ос. (61) IX.* 43 zu Tode gehetzt, ermüdet, geplagt.

Вмотѣти, *v. a.* ein-, verwickeln.

Вмотѣкати, *v. a.* ermüden.

Вмудрѣти ся, kluge, listige Massregeln ersinnen, *Кч.* 12.

Вмурувати, *v. a.* einmauern.

Вна, *s.* Вонѣ (онѣ), *Вн.*

Внѣдити ся, in Folge der Verwöhnung öfters wohin kommen, mit Lust nachgehen; der Lockung, dem Köder folgen. [lichkeit, *f.*

Внѣдливѣсть, -ости, *f.* Zudring-

Внѣдник, *m.* Schmarotzer, Parasit, *m. B.*

Внамовляти ся когось, viel be-
reden, *Ф.*

Внёсенє, внёсок, -ску, *т. Term.*
Antrag, Vorschlag; 2) Schluss, *т. Schluss-*
folgerung, *ф. Вах.*

Внескодатель, *т. с. Вноситель.*

Внести, *с. Вносить.*

Вни, *с. Воні (оні), Він.*

Внивати, (*ун-*), *в. п. verzagen,*
kleinmüthig werden, *КУ.* [gen.

Вникати, вникнути, *в. п. eindrin-*

Вникливий, *а. Пол. eindringlich.*

Внимати ся, schüchtern sein, sich
schämen, Bedenken tragen.

Вні, *adv. на-вні, Wgr. 128 äusser-*
lich; von, nach aussen.

В-нівець, *adv. in Nichts, zunichte.*

Внішний, *а. Пол. äusser, äusser-*
lich, von aussen, auswendig, an der
Oberfläche.

Внішність, -ости, *ф. Ч. III 18 das*
Äusserliche, Äussere, *п. Aussenseite, ф.*

Вноситель, *т. Antragsteller, т.*

Вносить, *в. а. ein-, hineintragen,*
beitragen; beibringen, zu wissen geben
комусь; 3) antragen, den Antrag stel-
len; з чогось schliessen, folgern.

Внёсок, -ску, *т. das von der Gattin*
dem Manne eingebrachte Gut, das Einge-

Внувати, *в. п. с. Skučати. [brachte.*

Внук, *т. Enkel, т.*

Внука, *ф. Enkelin, ф.*

Внуків, -ова, -ове, *п. des Enkels.*

Внурити, внуряти, *в. а. tief ein-*
tauchen, untersenken; * — ся Kopfhän-
ger sein. [ner, innerlich, inwendig.

Внутренний, внутрішний, *а. in-*
Внутренність, -ости, *ф. das Inne-*
re, die Innenseite, *пл. Eingeweide, п. Пол.*

В-нутри, *adv. im Inneren, innen, В.*

Внутрі, *п. das Innere, ОВ. Eingewe-*
ide; 2) Eingerichte, *т. (в замку), Цар.*

Внуча, -чати, *п. пл. внучата die En-*
kelkinder, Enkel.

Внушати, внушити † *в. а. комусь*
щось eingeben, beibringen, einflössen,
III. II. 267. КУ.

Вняти, *в. п. слово, III. II. 234 hören,*
vernehmen; 2) — ся *Не. Пр. XI. (2) 21*
aufkommen, erstehen, sich geltend ma-

Воба, вобі *с. Оба, бобі.* [chen.

Вобгати, *в. а. hineinbiegen, -stecken,*
-setzen, *С. I. 109.*

Воблад, *с. 'Облад.*

В-обліг, *adv. Ме. 437 с. Поколом.*

Вова, *ф. Kinderpropanz, т.*

Воведєнь, *п. Пол. Einleitung, ф.*
с. Введєне; 2) Воведєние, Fest Mariä
Tempelgang am 3. Decemb. (*п. St.*).

Вовисєнь, вовісєнь, -сня, *Erzspitz-*
bube, Galgenstrick, Schlingel, *т. Цар.*

Вовк, *т. Wolf, т. (Lupus); вóвком*
дівить ся macht ein Wolfsgesicht, blickt

grimmig u. tückisch wie ein W.; 2) Was-

serreis, Räuber, Klebast, wilder Trieb

an Gewächsen, *т.; 3) с. Вовчїця 2);*
4) Bestandtheil der Tuchspinnerei, *Не.*

(*бур. 114*); 5) (*хм. 229*).?]

Вовкѧн, *т. N. e. Berges.*

Вовкїня, *ф. В. с. Лубін.*

Вовкївнїя, вовковїна, *P. I. 20 ф.*
Wolfsgrube, *ф.*

Вовковиѧ, *а. Wolfs-; -а, вóвча водѧ*
das Wasser, worin der Wolf badete u.
welches den dasselbe Trinkenden in ei-

nen Wolf verwandelt.

Вовкодѧв, *т. Wolfshund, Bullen-*
beisser, *т. См.* [sinn, *т.*

Вовкодѧх, *т. М. Mensch mit Wolfs-*
Вовкозубий, *а. mit Wolfzähnen,*
wolfzahnig.

Вовконѧг, *т. с. Вовчѧг; 2) Wolfs-*
trapp, Wolfsfuss, *т. (Lycopus exaltatus).*

Вовкорїба, *ф. Seewolf, т. (Anarrhi-*
chas lupus). [der Frohnaufer.

Вовкотрѧби, *пл. Zan. I. 59 Wein.*

Вовкулѧк, (-лѧка), *т. Werwolf, т.*
Вовкѧн, *т. Моґ. с. Вовкулѧк, Ф.*
Пр. III. 195.

I. Вóвна, *ф. Wolle, ф.*

II. Вовнѧ, *ф. Welle, Woge, ф.*

Вóвник, *т. Vibrio undula, В.*

Вовнїстий, *а. wollig; 2) wollreich.*

Вовнїця, *ф. с. Вóвна; 2) — ши-*
роколиста Wollgras, *п. Binsenseide, ф.*
(*Eriophorum latifolium*). [чий.

Вовноїда, *т. с. Кровосїсєнь вóв-*
Вовнѧк, *т. с. Баранѧчка.*

Вóвнѧний, *а. wollen, aus Wolle.*

Вовнѧнка, *ф. Ч. V. 1183, Кн. Пр.*
XI. (2) 102 *с. Баранѧчка; 2) Mord-*
schwamm, Saubrätling, *т. (Agaricus ne-*
cator). [jederzeit

Вовсєчєсний, *а. immerwährend,*
Вóвсья, *adv. Ко. 288 с. Зóвсєім.*

Вовтузати (-зити) ся, з ким sich

mit jmdm herumalgen, -schlagen, -werfen, -ziehen, -zerren, viel zu schaffen haben; 2) zappeln, *A-G.* 168.

Вовхура́нецъ, -нца, *m.* zur Kriegsschar des Вовгур Лисенко (1648) geh.

Вовцебѣйк, *m.* Bisamthier, *n.* Schafochs, *m.* (*Bos meschatus, Ovibos*), *Пол.*

Вовцюга́н, *m.* s. Вовчы́ско.

Вовча́к, вовчівнік, *m.* вѣче зїле *B. s.* Ковлі́нник; 2) Waldameise, *f.* (*Formica rufa*).

Вѣвчачи́й, *a.* Wolfs-, wolfsähnlich; — холодо́к Spargel, *f.* (*Asparagus officinalis*).

Вовченя́, -няти, *n.* Junges vom Wolf.

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkäpplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkäpplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkäpplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkäpplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkäpplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Науе́чел, *f.* (*Ononis spinosa*); 3) -а ступа, *M. I.* 140 s. Вовконо́г 2); 4) -а стю́да Wolfskirsche, Tollkirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*); 5) -е ребро́ („ко́рутик“) false Weisswurz (*Convallaria polygonatum*); 6) -е лі́ко Wolf-Seidelbast, *m.*

(*Daphne Mezereum*); 7) -а ступа́ Pfaffenkäpplein, *n.* (*Evonymus europaeus*); 7) -е ті́ло Blutauge, Siebenfingerkraut, *n.* (*Comarum palustre*); 8) -а стопа́ Bergschnabelkraut, *n.* Blutwurz, *f.* (*Geranium sanguineum*); 9) -і ла́пки Acker-Storchschnabel, *m.* (*Geranium pratense*); 10) — зу́б Reisszahn d. Raubthiere, Wolfszahn, *m.*; 11) * — бі́лет, *Kn.* Laufpass, *m.*

Вѣвчи́й, *a.* zum Wolfe geh., wölfisch, Wolfs-; 2) -а трава́ Hartelheu, *n.*

Вовчу́г, *m.* Науе́чел, *f.* Ochsenbrech, *m.* (*Ononis hircina*).

Вовчу́га, *f.* s. Вовчу́г; 2) Wolfsspinne, *f.* (*Lycosa*).

Вовчу́ра, *f.* Wildschur, *f.* Wolfs-Вовча́, -яти, *n.* s. Вовченя́.

Вогкі́й, во́гкість, *s.* Вохкі́й &

Воглу́блене́, *n.* Vertiefung, *f.*

Вогневі́й, *a.* (-нѣов-) Feuer, *См.*

Вогник, во́гничок, *s.* 'Огник &

Вогні́вка, *f.* Feuernelke, *f.* (*Lychnis Chalcedonica*).

Вогну́тий, *a.* hohl eingebogen, hohl, concav; во́гнуто-ви́пуклий, concavconvex, *Пол.*

Вогня́ница, *f.* *Ф. Пр.* 215 Art Natter (*Pelias*); 2) Art Pflze.

Вогно́нь, во́гень, *s.* Ого́нь &

Вогу́л, *m.* Erntearbeit für einige Schock Getreide, *f.*

Вогу́льник, *m.* Arbeiter im вогу́л, *m.*

Вогу́льница, *f.* Arbeiterin im вогу́л, *f.* [lohnung, *f.* für den вогу́л.

Вогу́льщина, *f.* Lohn, *m.* Ет-Вод, в рѣду и з водо́ nach dem Geschlecht u. nach der Sitte, nach dem Herkommen.

Вода́, *f.* Wasser, *n.* pl. водо́ die Gewässer; — вели́ки hochgehende Fluthen.

Вода́вий, *a.* wässerig.

Вода́вця, *f.* Pustel, *f.* Bläschen mit wässerigen Eiter, *n.*

Водворі́ти, † *v. a.* Гол. einführen, einbürgern; — ся, *K.* sich wo ansiedeln, Wohnung beziehen.

В'одежі́ти, *v. a.* einkleiden, *Зг.*

Водень, -еня, *m.* Wasserstoff, *m.* (*Hydrogenium*), *Пол.*

Воденні́й, *a.* Wasserstoff-; -а ки-слотá Wasserstoffsäure, *f.*

Водя́ло, *n.* Zügel, *m.* Leitseil, *n.*

В-одино́чку, *adv.* einzeln, einzelnweise. [Пиж.

Водя́р, *m.* *Ч. IV.* 30 Leiter im Spiele

Водя́ти, *v. a.* führen, umher-herumführen; 2) — з ким хлѣб-сі́ль mit jmdm in Freundschaft (in Gastfr.) leben; — ся з ким im üblen Sinne: sich mit jmdm herumtreiben, mit jmdm umgehen; 4) *impers.* водить ся ist zu Lande, ist Brauch, *vgl.* Вод.

Водя́ця, *f.* *dim.* s. Вода́; 2) Weihwasser, *n.*; 3) Erdöl, Naphta, *n.*

Водиченька, водичка, *f. dim. s.*
Водій, *m. s.* Вожатий, вожій. [Водя.
Водний, *a.* Wasser, -е крещенне,
Wassertaufe, *f.*; im Wasser lebend,
wachsend, sich befindend.

Воднік, *m.* Wasserkrug, *m. K.*; 2)
водничок, -чка, *m.* Krystalltierchen, *n.*
(Hydatina) *B.*

Водністий, *a.* wässerig.
В'одно́, *s.* Оден. [drocanthari].

Воднякій, *pl.* Wasserkäfer, *pl.* (Hy-
Водняній, *a.* Wasser-, *He.*

Воднячка, *f. s.* Водоміляга.

Водовий, *a.* -а вівна Wasserfa-
den, *n.* (Conferva).

Водограй, *m.* Springbrunnen, *m. Cm.*

Водозбір, -ору, *m.* Wasserbehäl-
ter, *m.* Bassin, *n.* Це.

Водознак, *m.* Wasserdruck, *m.*

Водойма, Wasserbehälter, -reser-
voir, *m.* Bassin, *n.*

Водоліз, *m.* Taucher, *m.*

Водолізний, *a.* Taucher-. [rius] *Пол.*

Водолій, *m.* Wassermittl., *m.* (Aqua-
Водолюбка, *f. s.* Калужниця.

Водомёт, *m.* Springbrunnen, *m. C.*

Ведоміляга, *f.* Wasser-, Weiher-
milbe, *f.* (Hydrarachna), *B.*

Ведомірка, *f.* — багбнна Was-
serläufer, *m.* (Hydrometra stagnorum).

Водомороз, *m.* Eisvogel, *m.* (Al-
Водоніска, *f. s.* Ковівка. [oedoispidia].

Водонос, *m.* Wasserträger, *m.*

Водоносний, *a.* wassertragend,
-führend, -reich, mit Wasser gefüllt, *Зг.*

Водопад, *m. K.* Wasserfall, *m.* [ке, *f.*

Водопій, -пю, *m.* водопійло, *n.* Trän-
Водопійв, *m. Py.* *s.* Водопрійк.

Водопотопляне, *n. He.* das Er-
trinken.

Водопрійк, *m.* Springquell-, brun-
nen, *m.* Fontane, *f.* [tung, *f. Пол.*

Водопривід, -воду, *m.* Wasserlei-
Водопроче, *m.* die Sitte nach jmds

Tode u. dgl. ein Gefäss mit Wasser un-
ter einen Baum zu stellen, womit die

Vorübergehenden ihren Durst stillen.

Водорівний, *a.* wasserrecht, wa-
gerecht, *Пол.* [stanie, *f.* (Trapa natans).

Водорішник, *m.* Wassernuss, -ка-

Водород, *m. s.* Водень, *Пол.*

Водоробсти, *pl.* Tange, Algen, *pl.*
(Algae, Alginae).

Водорщаний, *a.* -і пієни, *s.* Водо-
хрестний, *Ф.*

Водорщі, *pl. s.* Водохресті.

Водосвятий, *n.* Wasserweihe, *f.*

Водосвятий, *a.* zur Wasserwei-
he gehen. [sin, *n.* 2) Wasserfall, *m. Ф.*

Водосток, *m. Пол.* Flussgebiet, Bas-

Водотеча, *f. M. III. 62* Springquelle. *f.*

Водотік, -оку, *m.* Wasserleitung, *f. БО.*

Водоток, -оку, *m. Фр.* Wasserströ-
mung.

Водотоп, *m.* niedrig gelegenes Feld,
das v. Wasser leicht überschwemmt wird.

Водотопля, *f.* Wasserfluth, *f.*

Водотрійск, *m. Пол. s.* Водопрійск.

Водоцвіт, *m.* Palingenia, *B.*

Водохрестний, *a.* -і пієни, *Ф.*

zur Zeit der водохресті 2) gesungen.

Водохресті, *pl.* Weihe, Einwei-
hung des Wassers, *f.*; 2) Fest der Er-
scheinung (Taufe Christi), am 18. Jänn. n. St.

Водоцельний, *a. B.* wasserdicht.

Водрузіти, водрузати, † *v. a.* До-
einstecken, -heften, -schlagen.

В-одсторонь, *adv.* abseits, entfernt.

Водян, *m.* Wasserkäfer, *m.* (Hydro-
philus), *B.*

Водяна, *f. Под.* Wassersucht, *f.*

Водянець, -ниця, *m.* Wasserspinne, *f.*

Водяній, *a.* Wasser-; * -і слова
wässerig, leer, *M. III.*

Водянік, (*d.* водяничик), *m.* Wasserbe-
hälter, *m.* -fass, *n. Ks. II. 134*; 2) Was-
sergeist, Wasserteufel, *m. s.* Топельнік.

Водяністий, *a.* wässerig, dünn.

Водяніця, *m.* Wassernixe, Unde-
ne, *f. Фр.*; 2) *pl.* Wassersterne, *pl.*

(Aquaticae, Hippuridaceae); 3) übht
Wasserthiere, *pl.*

Водянка, *f.* Affenbeere, *f.* schwar-
zes Gichtkraut (Empetrum nigrum); 2)

Wasserschlange, *f.* (Tropidonotus natrix).

Водяр, *m.* Wassermann, *m. s.* Водолій.

Воеване (вою-), *n.* Kampf, *m. ЗР. I 88.*

Воевідський, *a.* des Wojwoden.

Воевідк, (воів-), *m.* Krieger, Käm-
pe, *m. M. II. 15.*

Воевніця, *f.* Kämpferin, Kriegerin, *f.*

Воевнічий, (воюв-, воів-К.), *a.*
kriegerisch. [Kriegsherr, Herrführer, *m.*

Воеввід, воеввіда, *m.* Wojwode, *m. Ф.*

Воеводич, *m.* Sohn eines Wojwo-
den, *m. K.*

Воєвѣдство, *n.* Wojewodschaft, *f.*
Воєвѣдствувати, *v. n. K.* Woj-
wode sein. [*f. Ф.*]

Воєвѣжа, *f.* Frau eines Wojwoden,
Воєнный, *a.* Kriegs-, Soldaten-.

Воєн-цар, *m. Ч. III.* 270 kriege-
rischer König. [Soldatenfach, *n. K.*

Воєнщина, *f.* das Soldatenmässige,
Вожак, вожака, *m. H.* 225 Führer,

m. K. [Wgr. 25 s. Провідник, проводатор.

Вожатий, *a. m. s.* вожа́й, вожа́й, *m.*

Вожді́й, *m.* Führer eines Blinden,

Вѣживо, *n. Мак. 32* [*m. ГИИ.*

Возарня, *f. s.* Возівня [schaft, *f. Term.*

Возага́йство, *n.* Fuhrwesensmann-

Возьба́, *f. s.* Вово́вця. [pfer, *K.*

Возбра́нный, *a.* † kriegerisch, та-

Возбуді́тель, *m. Мог.* Erwecker, *m.*

Возвелича́ти, (-велича́ти), *v. a.*
Кв. 113 auszeichnen; preisen, lobprei-
sen, berühmt machen, mit Lob erhe-
ben, *III.* I. 349.

Возвеличе́нє, *n. s.* Звелича́нє.

Возверга́ти, (-верза́ти), † *v. a. K.*
werfen, ausstosen.

Возвиси́ти, возви́шати, *v. a.* erhö-
hen, hocheheben, *III.* II. 349.

Вові́з, -во́за, *He. (бур. 204), д. м.* 140.?

Вѣворот, *m. V. s.* Пѣворот.

Возгласи, *pl. Ст.* Grosssprecherei, *f.*

Возгласі́ти ся, † *K.* laut wer-
den, sich kundgeben.

Возгрі́вий, *a.* (-йвець, *m.*, -йвка, *f.*)
s. Віскривий. [дава́ти.

Воздава́ти, *a. v. H.* 326 *s.* Від-

Воздвига́ти, *s.* Здвига́ти 1).

Воздвиже́нє, *a.* Чѣстного Креста́
Кру́зєса Ерхо́вєнє, *f.* (am 26. Sept. *n.*
St.) *s.* Здви́женє.

Воздвиже́нський, *a.* erbaut zur
Ehre der Kreuzes-Erhöhung.

Воздві́жник, *m. s.* Подві́жник.

Возде́ржний, *a.* enthaltsam, *Тор.*

Возде́ржність, -ости, *f.* Enthaltensam-
keit, *f.*

Вѣзди́х, *m. V.* Seufzer, *m.* [heben, *n.*

Возді́яніє, *n. K.* Aufheben, Епарор-

Возді́яч, *m. He. Пр. XI.* (2) 14 der
die (Gegen)wirkung übt, der beeinflusst,
rückwirkt. [geschmückt, schön, zierlich.

Воздѣ́бний, (-ді́бний *K.*) *a. АД. I.* 112

Вѣзду́х, *m.* Luft, *f.* на вѣзду́хи in

Вѣзду́ховий, *a. K.* Luft- [die Lüfte.

Вѣзду́ховина, *f. ГИИ.* Gas, *n.*

Вѣзду́ховинний, *a.* gasförmig,
gasartig, *Пол.* [lon, Aërostat, *m.*

Вѣзду́хопла́в, *m.* Luftschiff, *n.* -ба-

Вѣзду́хопла́вєць, -вця, (-плава́-
тель), *m.* Luftschiffer, -segler, Aëro-
naut, *m. B. Пол.*

Вѣзду́шка, *f.* Luftmotor, Luftma-
schine, *f.* [Luftpumpe.

Вѣзду́шний, *a.* Luft-, -а по́мна

Вѣзду́шок, -шка, *m.* kleine, vier-
eckige, gestickte Decke des Messkelches.

Вѣзжада́ти, *a. v.* † inbrünstig
wünschen.

Воззива́ти, *v. a.* † aufrufen, zu-
rück-wiederrufen *III.* I. 349; 2) anru-
fen, *s.* Узива́ти, *Кв.* II. 58.

Вѣзйло, *m. Gr.* 29 *s.* Вози́ця; 2) Gott

Вѣлес(на Пола́єю. [führer, Fuhrmann, *m.*

Вѣзйльник, возі́льник, *m.* Wagen-
Вѣзйк, возѣк, візѣк, (*d.* вѣзйчок,
візѣчок) *dim. m. s.* Віз, Wägelchen, *n.*

Вѣзйти, *v. a.* führen, fahren, (auf
e. Fuhrwerk od. Fahrzeug; verführen

(сіно, гнй); 2) * — ся з ким sich
viel mit jmdm zu schaffen geben; *b)* sich
ungezogen benehmen, verzo-gen sein, *IG.*

Возівня́, *f.* Wagenschoppen, *m.*

Вѣзй, *m. He. s.* Возі́льник. [Remise, *f.*

Вѣзйкати ся, stets hin und her
fahren. [giessen.

Вѣзлива́ти, *v. a.* † *Me.* 440 auf-
Вѣзлі, *праєр.* mit d. *Genit.* nehen,

bei; an *Oz.* 178, 2. *s.* Уз.

Вѣзлієє, *n.* Waldrand, *m. III.* I. 43.

Вѣзлюблє́нник, *m.* † Liebling, *m.*
III. II. 166.

Вѣзмі́тель, *МШ.* *s.* Грабі́тель.

Вѣзмо́га, *f. K.* Vermögen, *m.* Mög-
lichkeit, *f.*

Вѣзмо́ра, *n. Др. с.* 133 Insel, *f.*

Вѣзму́жати, † *v. n. K.* Mann wer-
den, mannbар werden, reifen.

Вѣзмута́ти ся, † — душе́ю, *K.*
unruhig, gestört werden.

Вѣзму́ца́ти, † *v. a. Кв.* 200 auf-
rühren; in Aufruhr, in Wallung brin-
gen; aufregen. [pört, ungehalten.

Вѣзнегѣдува́ти, † *v. n. K.* em-
Вѣзнесе́нє, *n.* Himmelfahrt Christi, *f.*

Вѣзньий, *a. s. m.* Gerichtsbote,

Amstdiener, *m.*

Вѣзник, (*d.* возничє́нко), *m.* воз-

нічий *s. a. m. См. s. Візнік.*

Возніця, *f. Darrhaus, n.*

Возно́бити, *v. n. sich erkälten.*

Вознові́ти, возновля́ти, *v. a. †*
Гол. s. Відновіти, обновіти.

Возно́сити, возне́сти, *v. a. erheben, erhöhen; loben, preisen; — ся sich emporschwingen; sich erheben, hochmüthig werden.* [wand, *m. Кн.*

Возня́, *f. Schererei, Plakerei, f. Auf-*

Возовий, *a. Wagen-, -а доро́га*

Возові́к, *m. He. s. Візнік. [bühr, f.*

Возові́ця, *f. das Schaffen, das Ein-*

Возо́к, *m. возі́тко, n. s. Возі́к.*

Возревнува́ти, †. *v. n. K. eifrig*

Возрослі́на, *f. Pflanzenwuchs, m.*

Возсіда́ти, *v. n. † K. sich setzen.*

Возстава́ти, *v. n. † K. aufstehen,*

Вой, *дво́я, m. Geheul, n. [erwachen.*

Вой, *m. Ч. III. 43 Zan. (Bep.) I. 14*

Война́; 2) *pl. во́і Krieger, m. III. I. 359.*

Войдува́не, *n. das Hin- u. Herzerren.*

Войдува́ти ся, *in Zerwürfnis, in*

Войе́, *n. s. Біе. [Fehde leben, hadern.*

Война́, *f. s. Ві́на.*

Войова́й, *a. zum Zaunflechten geh.*

Войско, *n. Heer, Militär, n. Militä-*

Войско́вий, *a. militärisch, Militär-*

Войско́вік, *m. Militärist, m. Пис.*

Войско́вця, *f. Armee, f. Пис.*

Войту́л, *m. Nbf. des Прут.*

Воївни́й, *a. kampfesmuthig, tapfer, Py.*

Воїво́днік, *f. K. Tochter eines*

Wojwoden, *f.*

Во́ін, *m. Krieger, Kämpfe, Soldat, m.*

Во́їньський, *a. K. militärisch.*

Вої́нствува́ти, †. *v. n. als Soldat dienen, K. [kämpfend.*

Вої́нствую́чий, *a. -а це́рков.*

Вої́тель, *m. Krieger, Kämpfer, m. II.*

Во́їти, *v. a. den Zaun flechten.*

В-о́кіл, в-о́кбо́, *adv. rings, ringsum,*

rundum.

Во́ко, во́чи *s. 'Око &*

Во́крижем, *adv. — ста́ти mit aus-*

gestreckten Armen in Kreuzesform sich

stellen.

Во́ль(то), — во́ль(то), *conj. sei es*

dass, oder dass, entweder — oder, so-

wohl — als auch, *Лгр. 139, Ос. 209, 2.*

У. [vel — vel].

Вола́р, *m. Ochsenhirt, m.*

Вола́рити, *v. n. Ochsenhirt sein.*

Вола́рня, *f. Ochsenstall, m. У.*

Вола́са́ти ся, *МШ. s. Волочіти ся.*

Вола́стий, *a. mit grossem Kropf, Левч.*

Вола́ти, *v. a. pol. H. 144. До. s. Клі-*

Во́льга, *f. s. 'Ивола, (В.). [кати.*

Во́льго́та, *f. Левч. s. Пільга.*

Во́ле, *n. Kropf, m.*

Во́лен, *a. gewillt, willens, Шл.*

Во́лене, *n. Шл. das Wollen.*

Во́ленька, во́лонька, *f. dim. s. Во́ля.*

Во́леню́к, Во́ляню́к, Во́лінець, -нця,

Во́ліня́к, Во́лінянін, *m. Bewohner von*

Wolynien.

Во́лик; *n. dim. s. Віл; 2) Blattsteng-*

гел; 3) Hirschkäfer, *m.; 4) Wein. d. Fi-*

solen, *Ос. (61) IV. 34.*

Во́лінь, *f. Wolynien, n.*

Во́ліньський, *a. wolynisch.*

Во́літи, — во́лю, *s. Вво́літи, Ме.*

462; 2) wollen, wünschen, *Кч. 264; 3)*

— ся *s. Во́літи.*

Во́ліця, *f. s. Слобода́ 2), К. I. 86.*

Во́лиш ягдо́ро́дний, beerentragen-

der Taubenkropf (*Cucubalus baccifer*).

Во́ліще, во́ліско, *m. aug. s. Віл.*

Во́лі — во́лі, *s. Во́ль — во́ль.*

Во́лі́вка, *f. Wamme, f.*

Во́лі́вня́, *f. Ochsenstall, m.*

Во́лі́к, -локу, *m. die Spur, welche*

nach dem hingeschleppten Heu sich hin-

zieht.

Во́лі́ти, *v. a. wollen, II. 7; 2) lieber,*

eher wollen; — ся *s. Во́літи ся. [garn, n.*

Во́лі́чка, *f. Stückwolle, f. Wollen-*

Во́лі́чко́вий, *a. aus во́лі́чка.*

Во́льни́й, *a. (вільний), frei, unab-*

hängig; — хлоп Bauer mit dem Rechte

der Freizügigkeit, *m.; -а ко́рчма mit*

freiem Schankrecht, *C. I. 88. Кв. II. 130.*

404; во́льно, *adv. frei; 2) langsam.*

Во́льни́к, *m. s. Вільник.*

Во́льни́ця, *f. Gegend, die an Allem*

Ueberfluss hat.

Во́льнодо́уме́ць, -мця, *m. во́ль-*

нодо́умний, *a. Freidenker, freidenkerisch,*

Freigeist.

Во́льнодо́умство, *n. Freidenkerei, f.*

Во́льнодо́умствува́ти, *v. n. III. I.*

254 freisinnig sprechen, den Liberalen spielen.

Вольновичайність, -ости, *f.* Freiheit, Ungebundenheit der Sitten, *f. K.*

Вольнолюбство, *n.* Anlage zur Freiheit, Freiheitsliebe, *f.*

Вольность, *s.* Вільність; по вольности, *P. I.* 64 aus freien Stücken, von selbst, freiwillig.

Волнувати, волніти, *Зар. v. a.* bewegen; in Wallung bringen, Unruhe erregen, beunruhigen; 2) -ся, *s.* Хвилювати ся.

Воловар, *m.* Гол. III. 417 s. Волар.

Воловецъ, -вця, кремянік, *m.* Ochsenauge, *n.* (*Bupthalmum cordifolium*), *B.*

Волвий, *a.* Ochsen; Rind-; 2) — побступ, *K.* sehr langsamer Schritt, Schnecken-schritt; -е бчко Заунконіг, *m.* (*Troglodytes parvulus*).

Воловик, *m.* Ochsenbesitzer, *K.*; 2) Wagen, mit Ochsen eingespannt, *m.* Зак.; 3) *s.* Волве бчко.

Волвина, *f.* Ochsenhaut, *f.*; 2) волвина Rindfleisch, *n.* [sam.

Воловйтий, *a.* schwerfällig, lang-

Воловід, (вал-), -вда, *m.* Seil zum Lenken der Ochsen; 2) Ochsenführer, -treiber, *m.* КС. III. 600.

Вблово, *s.* Олово.

Воловдлити, *v. a.* Ч. IV. 438 hin-führen, lästig hinhalten; — ся з ким mit jmdm sich herumhalgen.

Воловщина, *f.* Abgabe vom Vieh, *f.*

Воловйний, *a.* Др. с. 44 s. Олв-вйний. [ge, *f.* (*Achusa officinalis*).

Вологбдка сйнька, *f.* Ochsenzun-

Вологость, -ости, *f.* Кч. 400, Feuch-

tigkeit, Nässe. *f.*
I. Володар, *m.* Ч. III. 38 Art Früh-lingsspiel, *n.* Lied der Mädchen (in d. гаівкй) *s.* Воротар.

II. Володар, *m.* Herrscher, Beherrscher, Gebieter, *m.*; 2) Name ruthen. Fürsten.

Володрити, *v. n.* s. Володіти. Пар.

Володрка, *f.* Herrscherin, Eigen-thümerin, *f.* См.

Володрність, -ости, *f.* ВВ. во-лодрство, *n.* ОВ. Machtgewalt, Herr-schergewalt, *f.* Regime, *n.* Cäsarismus, *m.*

Володрский, *a.* Herrscher-, des regierenden Fürsten.

Володати, *v. n.* чим etw. zu ge-

brauchen, zu regen vermögen, рукою.

Володимир, Володкб, *m.* Wladimir.

Володимирский, *a.* aus der St. aus dem Fürstenthume Wladimir.

Володислав, *m.* Wladislaw, La-dislaus. [Verwaltung, *f.* Лесч.

Володине, *n.* Herrschaft, Regierung;

Володитель, *m.* Herrscher, Gebie-ter, Herr; Verwalter, *m.*

Володіти, *v. n.* чим beherrschen, regieren, verwalten, von etw. Herr sein, über etw. herrschen, Лесч.

Волога, *f.* fette Feuchtigkeit.

Воложити, *v. a.* Ал. über jmdn her-fallen u. ihn reissen, zerren.

Воложний, *a.* Лесч. s. Вохкйй.

I. Волок, -лка, *m.* збіжвйй, Korn-, Rüsselkäfer, *m.* (*Calandra granaria*), Пол.

II. Волок, -бкы, *m.* Grünzeug, Grü-nes, *n.*; 2) Speise vom Grünen, *f.*

III. Волок, -ока, *m.* Holzblock, *m.*

IV. Волок, -ока, *m.* grosses Fisch-netz, Zugnetz; 2) Stange mit e. Seil zum Schleppen der Heuhaufen, *f.*; 3) *m.* Bau-er der die Egge führt; 4) *pl. s.* Об-лаки, Wolken.

Волока, *f.* Grundstück eines Frohn-bauern von 30 Joch u. 2100□ Klafter, *n.*; 2) Гол. III. 113.?

Волокѣнце, (-кѣнце), *n.* dim. *s.* Волокнб1). [die (Bast)schuhe zu zubinden.

Волоки, *pl.* Schuhbänder, Riemchen,

Волокыта, *m.* Landstreicher, Va-gabund, *m.*; 2) Besuchsweise, *f.* (At-ta caephalotes); пустыти ся на воло-кыту Л. werden; 2) Landstreicherei, Va-gabondage, *f.*

Волокытний, *a.* Wander-, streichend.

Волокывий, *a.* viel herumstreichend.

Волокына, *f.* Под. Faserstoff, *m.* Fibrin, *n.*

Волокыстий, *a.* faserig, *B.*

Волокыстість, -ости, *f.* faseri-ge Beschaffenheit.

Волокыці, *pl. s.* Пліснйці.

Волокнб, *n.* Faser, *f.*; 2) Gewebe. Garn, Gespinst, *n.*; 3) Art Fingergeschwür;

4) Wasserkalb, *n.* (*Gordius aquaticus*).

Волокнник, *m.* чотирелістий vierblättrige Einbeere, (*Paris quadri-folia*); 2) Fingerwurm, *m.* (schwellende u. eiternde Eatzündung, panaritium).

Волокты, *s.* Волочы, волочыти.

Волокúша, *f.* Art grosses Zugnetz, Zuggarn der Fischer. [tragende (Milo).

Волонбсець -сця, *m.* der Stiertra-

Волонцюгува́ти, *v. n.* Landstreicher sein, sich herumtreiben.

Волобчок, -чка, *m.* Гол. III. 519. *s.* Волобе-бчко.

В́ло́с, *m.* Haar, *n.*; *pl.* во́лоси bestimmte Anzahl; волб́с, (*d.* волб́сечко) *n. coll.* unbest. Anz.; во́лос, волб́с стаё до горí, д́б́ом становíть ся *P. I.* 74 die Haare stehen zuberge; на во́лос, о в. um ein Haar, es fehlte nur sehr wenig, knapp; 2) *s.* Підб́й Др. *c.* 24. Еф. 8.; 3) пёс́й — Straubfuss (у кон́я), *m.*; 4) — підсќрник Гаденвурт, *m.* (*Filaria medinensis*). [Berges.

Волоса́нь, *f. s.* В́лосíнь; 2) *N. e.*

Волоса́нийстий, *a.* haarartig.

Волоса́ти ся, *Фр. s.* Волосува́ти ся.

Волоса́тий, *I III.*; волоси́стий. *B. a.* haarig. [Comatula]; 2) Nbf. des Сян.

Волоса́тка, *f.* Haar- Stopfstern, *m.*

Волоса́на, (-я́нка), *f.* Hürchen, *n.*; 2) *s.* В́лосíнь. [(*Cyclidium pantotrichum*) *B.*

Волоса́нок, -нка, *m.* Muffthierchen, *n.*

Волоса́чка, *f.* Trichine, *f.* (*Trichina spiralis*). [Mähne u. dem Schweife, *pl.*

В́лосíнь, *f.* Pferdehaare von der

Волоса́нка, (-я́нка), *f.* Dorngrasmücke, *f.* (*Sylvia cinerea*).

Волоса́ня, *f. Ру. s.* Волоса́ница 1).

Волб́ский, *a.* welsch; 2) wallachisch, rumänisch; 3) — наву́к Lycosa singoriensis (ucrainensis).

Волоскова́тий, *a.* haarförmig; -а цівочка *s.* Волоса́ница 1).

Волб́сний, *a.* Haar-, Capillar-, -а рурка Haarröhrchen, *n.*

Волоса́ник, *m. s.* Волоко́бник 2); 2) *s.* В́лос 2) Др. *c.* 25; 3) Blutwurz, *f.* Nabelkraut, *n.* (*Geranium sanguineum*).

Волоса́ница, *f.* Haargefäß, Capillargefäß, *n.*; 2) härenes Gewand, *K.*; 3) Hainrispengras, *n.* (*Poa nemoralis*).

Волб́сність, -ости, *f.* Capillarität, *f.*

Волоса́ня, *f. s.* В́лосíнь. [ГШ. Пол.

Волосожа́р, *m.* Oriongestirn, *K.* Plejadengestirn, *n.*

Волосб́к, -ска, *m. dim.* Hürchen, *n.*

В́лосо́ть, *f.* Amt, *n.* Amtsbezirk, *m.*;

2) Land, Gebiet, *IT.* Complex der Land-

güter, Latifundium, *n. K.*; 3) *s.* Власть (= вла́сність), *Под.*

Волосте́ль, *m. † K.* fürstlicher od. bischöflicher Commissär, Procurator.

Волб́сний, *a.* zum Amtsbezirk geh., Gemeindef.

Волосува́ти, *v. a.* bei den Haaren reissen, rauhen; — ся sich — sich balgen; 2) *v. n.* Haare bekommen: vom Kukurutz am Kolben (stylus), *vgl.* Пря́сти.

Волоса́к, *m.* Trichodectes, *B.*

Волоса́ни́ця, *f.* härenes Gewand, Haarhemd, *n.* ГШ.; 2) — о́вощна Art Fadenpilz: Sporotrichum fructigenum, *Вол.*

Волоса́янка, *f.* Haartuch, *n.* ГШ.; 2) *s.* Волоса́нка. [nes leichtes Tuch.

Волоса́ньский, *a.* -е сукно fei-

Волб́ть, волб́та, волб́тка, *f.* Rispe, *f.* (panicula). [рнбунд, *n.*; 2) *s.* В́лосо́ть.

Волб́тв (-т́я), *n. coll. Me.* 206 Ris-

Волб́товати́й, *a. B.* rispenförmig.

Волб́тога, *f. s.* В́лок (Speise aus grünzeug); 2) *s.* Підволока. [mäne, *m.*

В́лох, Волб́шин *m.* Wallache, Ru-

Волоха́тець, -т́ця, *m.* Bienenwolf, *m.* (Trichodes). [zöttig.

Волоха́тий, *a.* zaserig, rauh, haarig,

Волоха́тість, -ости, *f.* Zottigkeit, Rauheit, *f.*

Волоха́ч, *m.* Störsaat, *f.* Fuch-

schwanz, *m.* (*Amaranthus retroflexus*)

s. Волоха́тий. [streicher, Vagabund, *m.*

Волоцю́га, волоцю́жник, *m.* Land-

Волоцю́жница, *f.* Landstreicherin, *f.*

Волоцю́жество (-цю́ство), *n.* Land-

streicherei, *f.* Vagabondieren, *n.* Фр. *Ст.*

Волб́чене, *n.* Schleppen; 2) Eg-

ген, *n.* Kol. I. 81.

Волоч́й, волоч́йти, *v. a.* schleppen,

ziehen, schleifen; 2) eggen; 3) — ся um-

herziehen, -streichen, vagabundieren;

— ся з ким mit jmdm sich herumtreiben;

— ся за ким jmdm nachgehen, -folgen, -ziehen.

Волоч́ильник, волоч́ильщик, *Левч.*

m. Egger, Eggenführer, *m.*

Волоч́ища, *pl. aug. s.* В́локи, *pl.*

Волоч́ине, *n.* He. Пр. IX. 19 der

Gang kleiner Bauernknaben an den Oster-

tagen mit Lobgesängen auf Christus.

Волоч́ильнеє, *s. n. a.* das Geschenk

bei волоч́ине am Ostermontag, Ч. III. 24

[włóczebne].

Волочільник, -чїнник, Ч. III. 24, *m.* Einsammler des Ostergeschentes, *m.*; 2) *Beim.* des Ostermontags.

Волочівний, *a.* -і пісни Osterlieder in Weissrussland; *s.* Волочїне, *He.* Волочниця, *f.* Raubfliege, *f.* (Asilus), *B.* [es sein, *Gr.* 29.

Волочно, Verbalausdr. *adv.* so soll
Волочок, -чка, *m.* К. I. 156 rundes Trinkglas auf e. Schnur.

Волошин, *m.* *s.* Влох.
I. Волшкa, *f.* wallachisches, rumänisches Weib.

II. Волшкa, *f.* haariger Klee (Trifolium alpestre); 2) *pl.* *M.* *s.* Блават, Суане.
Волщина, *f.* Wallachei, Moldau, *f.* Rumänien, *m.* [ricus foetens).

Волуй, *m.* stickender Eierpilz (Agaric Volujko, (вал-) *m.* *Beim.* eines Ungeschickten, Schwerfälligen; *Ochsenkopf, *m.*
Волуйковатий, *a.* ochsendumm.
Волхв, *m.* † Magier, Weise, Zauberer, *m.* III. I. 181. [нїця.

Волхвіля, *f.* КУ. I. 222 *s.* Чарів-
Волшебний, *a.* У. Zauber-, feenhaft. [sagerin, Hexe; Fee, *f.*

Волшебница, *f.* P. II. 90 Wahr-
Волюваня, волювака, *f.* (-ваха, -вак *m.*), Fischreiher, *m.* (Ardea).

Волюська, *s.* Олюська.

Волюшка, *f.* *s.* Вленька.

Воля, *f.* Wille, *m.*; 2) freier Wille, Freiheit, *f.* вже не наша — es steht nicht mehr in unserer Macht; 3) до-
воблі nach Belieben, zur Genüge; по
его воблі nach seinem Willen, nach *s.*
Wunsch; по-воблі gemach, langsam,
gelassen; дати кому воблю jmdm Frei-
heit geben, Alles erlauben; добра воля
guter Wille, gute Absicht; * Fröhlichkeit;
3) Freigrund, *m.* Freicolonie, *f.*

Воляк, *m.* Kropftaube, *f.* [вoлe].

Воляка, *m.* К. *s.* Волище.

Волянюк, волянюк, *m.* Гол. I. 684
s. Волинець.

Волярня, *f.* *s.* Волівня.

Вомєна, *f.* (В.) *s.* Омєла.

Вомїга, *f.* *s.* Бєх.

Вомїсто, *s.* Вмїсто. III. II. 139.

Вомптити, *v. n.* Ко. 33 anstehen, säu-
men; вонтптити, *Кч.* 136 zweifeln, [watpіe].

Вон! з відеи fort von hier!

Вонь, *f.* Тор. *s.* Воня.

Вонá, (онá) *s.* Він; вонї (онї), *pl.*
Вонка, *adv.* Wgr. 128 *s.* Внї; draus-
sen, Гол. III. 486.

Вонькир, *m.* — підняти на когó,
gegen jmdn Groll u. Hass aufnehmen, §.

Вонїти, *v. n.* duften, У. Г. III. [chend.

Вонний, *a.* duftend, duftig, wohlrie-

Вонність, -ости, *f.* Cm. Duft, Wohl-

Вонто́ри, *s.* Вто́ри. [geruch, *m.*

Вонючий, *a.* übelriechend, stinkend.

Вонючка, *f.* *s.* Хрїниця пєся.

Воня, *f.* Geruch, Duft, *m.* Г. III.; 2)
Gestank, *m.* *Кч.*

Воня́ти, *v. n.* übelriechen, stinken,
(üblen) Geruch verbreiten.

Вообража́ти, *v. a.* собі що, Г. III.
sich etw. einbilden.

Вообра́женє, *n.* Einbildung, *f.* Г. III.

Вообра́жня, *f.* Г. III. Einbildungs-
kraft, *f.* [tion, *f.*

Вопал, *m.* harter Stuhlgang, Obstruc-

Вопари, *pl.* *s.* 'Опарі, за́ди.

Вопїти, *v. n.* † jammern, IГ.

Вопію́щий, *a.* rufend; — до не́ба
himmelschreiend. [ruf, *m.*

Вопль, *m.* † К. Klagen, Schmerzens-

Вопло́тити, *v. a.* † Leib geben, ver-

кörpern, III. II. 212; — ся Mensch werden.

Вопло́щенє, *n.* Menschwerdung,
Incarnation, *f.* [geworden.

Вопло́щений, *a.* verkörpert, Mensch

Вор, *m.* junger Hengst, (Ф.).

Вораль, *s.* Вола́р.

В'орáти, *v. a.* einpflügen; — ся sich
in fremdes Feld hineinpfügen. [бина.

Ворбїна, ворїб, -рби, *f.* *s.* Оря-

Ворвіль, -воля, *m.* Hautblase, *f.*

Ворволи́нець, -нця, *m.* Wurzel-

blasenqualle, *f.* (Rhizophysa), *B.*

Ворєнька, *f.* Stange, *f.* *s.* Ворїна.

Ворє, ворїне, *n.* ворїна, *f.* Zaun,

m. Hürde, Umfriedung aus Latten, *f.*

Ворїняний, *a.* zum Lattenplanken,

zur Umfriedung geh. [len; diebisch.

Ворївський, *a.* Кв. II. 317 gestoh-

Ворїтєнний, *s. m. a.* Py. Thor-

schliesser, *m.*

Ворїтний, *a.* zu vorо́та geh.

Ворїтнік, *m.* К. Thorwächter, *m.*

Га. I. 127.

Ворїтніця, *f.* eine Latte von vor-

рóта; 2) kleines Lattenthor; *pl.* А. Д. I. 41.

Ворїх, ворїшина, *s.* Оріх, орішина.

Ворішинка, *f.* Ackerschottenklee, *m.* gelbe Vogelwicke (*Lotus corniculatus*).
 Ворка́, *f.* Ос. (61) II. 94 das Murren.
 Воркови́на, *f.* Ч. V. 77 Art Pflze.
 Ворко́бт, *m.* *Vein.* des Katers: Murrer, Schnurrer, *m.* [Katze].
 Ворко́ба, *f.* Schnurren, Spinnen der
 Ворко́тати, (-тіти), *v. n.* schnurren; 2) unwillig murren; 3) girren, gurren (*v.* Tauben); 4) в животі im Bauche knurren. [Lärm, *m.*
 Ворко́тня́, *f.* das Murren; Hader,
 Ворко́тун, *m.* Murrkopf, Griesgram, *m.*
 Ворко́туха, *f.* mürrisches, zänkisches Weib, С. II. 204.
 Ворку́ня, *f.* — костоличка Knurrhahn, *m.* (*Trigla hirundo*).
 Воробі́йник, *m.* Ackerhirse, Schminkwurz, *f.* (*Lithospermum arvense*).
 Воробі́ць, -бця́, (-бель, -бля́), *m.* Sperling, Spatz, *m.* (*d.* воробчик); 2) Art га́вка, *Kol.* I. 154. 157. [lings.
 Воробі́ний, воробачий, *a.* Sper-
 Воробі́нка, *f.* сові́нка- Zwergkauz, Käuzlein, *n.* (*Surnium passerina*).
 Воробі́ця, воробі́ха, *f.* Sperlingsweibchen, *n.* [tzenvolk, *n.*
 Воробі́я, *f.* *coll.* Sperlinge, *pl.* Spavorобі́чка, *f.* zottige Wicke (*Vicia villosa*); 2) Sperlingsdreck, *n.*
 Вóрог, *m.* Feind, Widersacher, Todfeind; 2) * Dieb, *m.*
 Ворóга, *f.* *s.* Ворожі́ця. [seligkeit, *f.*
 Ворогóванє, *n.* Feindschaft, Feind-
 Ворогóвати, *v. n.* на корó feindlich gegen jmdn gesinnt sein, jmdn anfeinden. [phezeiung; Vorbedeutung, *f.*
 Ворожбá, *f.* *Пар.* Weissagung, Pro-
 Ворожб́йт, *m.* Wahrsager, Weissager, *m.*
 Ворожб́йтка, *f.* Wahrsagerin, *f.*
 Ворожб́йтний, *a.* wahrsagend. [Тор.
 Ворожб́йтство, *n.* Wahrsagerei, *f.*
 Ворóжда, *f.* Ст. *s.* Врáжда.
 Ворождувáти, *v. n.* Гол. I. 116 *s.*
 Врáждувáти (на корóсь). [gegnerisch.
 Ворóжий, *a.* feindlich, feindselig,
 Ворожі́ля, *f.* V. *s.* Ворóжка.
 Ворожі́ти, *v. a.* weissagen, wahr-
 sagen, prophezeien; 2) beschwören, zaubern, на щóсь. [dersacherin, *f.*
 Ворожі́ця, *f.* arge Feindin, Wi-
 Ворóжка, *f.* Wahrsagerin, Weissa-

gerin, Prophetin; 2) Zauberin, *f.*; 3) ворожі́ розкіннути, *Кух. Ос.* (61) XI. 21 Karten aufschlagen, legen. [sein.
 Ворожкóувáти, *v. n.* *Зар.* ворóжка
 Ворожлі́вий, *a.* *Гуш.* wahrsagend.
 Ворожн́ета, ворожн́я́, *f.* *coll.* K. Feinde, Widersacher, *pl.* [121.
 Ворожн́еча, *f.* Feindschaft, *f.* М+Б.
 Ворóжчин, *a.* der Wahrsagerin.
 Ворóжа, ворóжка, *f.* Leine, Schnur; Schlinge, *f.* (у батогá).
 Ворозьќий, *a.* кінь ein feuriges Ross, *B.*; flink. [рох.
 Вóрок, -ока, *m.* Sack, *m.* H. 28 *s.* Вó-
 I. Вóрон, *a.* *s.* Ворб́ний (кінь).
 II. Вóрон, *m.* — істий, Rabe, Kolk-
 rabe, *m.* (*Corvus corax*), (крук).
 Ворóна, *f.* чóрна. Rabenkráhe, *f.* (*Corvus corone*); 2) — сі́ра Nebelkráhe, (*C. cornix*); 3) Nebenfl. der Бі́стриця.
 I. Воронéць, -нця́, *m.* кінь-, *Ме.* 339. Ч. III. 275 *s.* Ворб́ний.
 II. Воронéць, -нця́, *m.* Pflingstrose, Páonie, *f.* (*Paeonia tenuifolia*); 2) Nbf. des vereinigten Чéремон.
 Ворб́ний, *a.* rabenschwarz, schwarz; — кінь Rappе, *m.* [-е мáсло *s.* Пíдвоя.
 Ворб́ній, *a.* der Kráhe, Kráhen-;
 Вороні́ло, *n.* Пол. Bronzirsalz, *n.* Spiessglanzbutter, *f.*
 Ворб́нка, *f.* Trichterloch, Spundloch, *n.* (в бóчці); 2) Loch in e. Flöte.
 Ворб́нне, *n.* *coll.* Raben u. Kráhen, *pl.*
 Вороні́ки, *pl.* N. e. Gebirgszuges.
 Вороні́чка, *f.* чóрна Rausch-Kráhenbeere, *f.* (*Empetrum nigrum*).
 Ворóска, *f.* Ч. V. 339 *s.* Ворóзка.
 Ворóський, *a.* überflüssig; 2) lästig, *Gr.* 29. [f. Пол.
 Вóрот, -отá, *m.* Cylinder, *m.* Welle,
 Ворóта, (*d.* ворóтонька, ворі́тця́), *pl. g.* ворі́т Thor, *n.* Thorflügel, *pl.* gew. aus Latten gemacht.
 Воротáр, *m.* Thorschliesser, -wächter, *m.*; 2) Art га́вка, *АД.* I. 38—42.
 Воротáти, *v. a.* Ф. herumbewegen, -wenden; 2) прóсо — enthülsen; дýбе — stampfen.
 Воротáло, *n.* *s.* Веретéно.
 Ворб́тич, *m.* Reinfarren, *m.* (*Tanacetum vulgare*), *Вол.*
 Вороті́й, *m.* (-тє́, *n.*), Anfahre, *f.* Angewende, *n.* *vgl.* Сýголовки.

Ворóтка, *f.* Räderthierchen, *n.* (Rotifer), *B.*

Ворóтник, *m.* Га. I. 127 s. Воротáр.

Воротá (-é), *n.* III. II. 108 Rückkehr; Rettung, *f.*

Вóрох, *m.* ворóха, *f.* М. III. 94 Haufen, *m.*; 2) Getümmel, Wirrwar, *n.* P. I. 4 * Unruhe, Intrigue, *f.*; 3) в вóросі zusammen, gehäuft; вóрохи, вóрохом *adv.* haufenweise, in Haufen, zusammen. Вóрохóбити, *v. a.* aufrühren, aufwieghen. [risch.

Ворóхóблívий, *a.* Це. aufrühre-

Ворóхóбник, *m.* Aufwiegher; 2) der Aufständische, Empörer, Insurgent, *m.*

Ворóхóбница, *f.* Aufwiegherin; *f.* Kupplerin, *f.* (Ф.)

Ворóхóбня, *f.* ворóхóбство, *n.* Фр. Aufruhr, Aufstand, Tumult, *m.*; 2) Kuppelerei, *f.*

Ворóхóль, *m.* Nbl. des Прут.

Ворóчáти, *v. a.* wenden, kehren; 2) s. Котýти, Др. с. 125; 3) — ся s. Вертáти ся.

Ворóшýти, *v. a.* aufscheuchen; 2) *v. n.* словáми, Ф. (Веч. I. 65) dicht häufen (?); 3) — ся до кóгось, Ф. sich in den Haufen einmengen.

Вóрошний, *a.* gemeinschaftlich, Massen-; haufenweise, allgemein, Кл.; вóрошно, *adv.* Зар. zusammen.

Вóрса, *f.* Haar auf d. Tuche od. Wollenzeuge, *n.*; 2) * вóрсу вóтерти кому jmdn abwalken, ihm tüchtig zusetzen, Кр. 218.

Ворóянка, *f.* Zotte, *f.* Под. [ся.

Вóрсити ся, на кóгось s. Навóрсити

Ворóянка, *f.* Kardendistel, Weberkarde, *f.* (Dipsacus fullonum).

Ворóхлívий (-рушл-), stürmisch, aufgeregt, Зг. aufregend.

Ворóшити, *v. a.* rühren, stöbern; bewegen, aufregen; — ся sich —.

Ворóшнá, *f.* Aufruhr, Tumult, *m.* Ог.

Ворóюга, ворóяга, Левч. ворáк, *m.* s. Злодýга; 2) ворáга, s. Вóрог 1).

Ворóябка, *f.* Lats. gr. 157 s. Орябок.

Воскáрка, *f.* Frau, die mittels Wachs-guss wahrsagt, Ф. [Haut, Пол.

Воскáвка, *f.* Wachsbaud, schwielige Вóсклик, *m.* † Anruf, *m.* Apostrophe, *f.* (mit Pathos), Кч. 228.

Воскликновéнь, восклицáнь, *n.*

† К. Jubelklang, *m.*

Воскóбóйна, *f.* Wachsträbern, *pl.* Wachskeule, *f.* (Rückstand beim Auspressen der Wachswaben); 2) — золóтýчка, *f.* Goldruthe, *f.* (Solidago virgaurea).

Воскóбóйник, *m.* Wachssieder, -bossierer, *m.*; 2) Aufkäufer d. воскóбóйна 1).

Воскóбóйница, *f.* Wachspressе, *f.* Wachsiedergeráth, *n.* [presse, *f.*

Воскóбóйна, *f.* Wachsiederei; Wachs-

Воскóвий, *a.* Wachs-, wächsern.

Воскóвийця, *f.* s. Воскáвка.

Воскóлýйник, *m.* Wachszieher, -bossierer, *m.* Пар.

Воскрéс, *m.* Lebensfrische, *f.* Leben, *n.*; 2) Jerichorose, *f.* (Anastatica hierochuntica).

Воскресéньє, *n.* Auferstehung, *f.*

Воскресéньський, *a.* храм zur Ehre der Auferstehung Christi erbaut, geweiht.

Воскресýтель, *m.* Erwecker, Wiedererwecker, Wiederhersteller, Beleger, *m.*

Воскресýти, воскресáти, *v. a.*

auf erwecken, wiederbeleben; herstellen.

Воскрéсний, *a.* Auferstehungs-

Воскрéсник, *m.* Schüler der Sonntagsschule, *m.*

Воскрéснýти, *v. n.* auferstehen, (vom Tode); wiederhergestellt werden.

Воскувáти, *v. a.* wachsen.

Восьмá, *adv.* achtmal, К. (зр. 107).

Вóсмеро, *s.* Осмеро.

Восмерувáти, *v. a.* in 8 Theile theilen, hauen, С. I. 257.

Восьмíловáти, *pl.* Mistelartige, *pl.* (Loranthaceae).

[dungsanstalt, *f.*

Воспитáлице, *n.* Erziehungs-, Bil-

Воспитáльница, воспитáтельница, *f.* † Erzieherin, *f.* Кч.

Воспитáние, *n.* (-áность, *f.*) † Erziehung, Bildung, *f.* К. [ger, *m.*

Воспитáтель, *m.* † Erzieher, Пфе-

Воспитáти, воспитáувати, *v. a.* erziehen, bilden. [II. 182.

Восприянýти, *v. n.* † erwachen, III.

Восьтильбóзний, (-льбóстий), *a.* so sehr gross, §. [III. 36.

Востáк, *m.* scharfer Ostwind, Пол.

Востáкати, востáхати, *v. a.* stáупen, züchtigen.

Востóк, -тóку, *m.* † s. Вехíд; Osten, *m.*

Востоко́вецъ, -вця, *м. У.* Ostwind, *м.*

Во-стокрóт, *adv.* hundredmal.

Востóрг, *м.* Entzücken, *м.* Begeisterung, *ф.* Enthusiasmus, *м.*

Восторгáти, (-торгнúти) ся, чим *К.* sich womit begeistern, wovon entzückt werden; восторжéний, *pte. К.* entzückt.

Восторжествова́ти, *в. н. †* Triumph feiern, *К.*

Востóчний, (-тошний *Др. с. 75*), *а.*

Восхíт, *м. с.* Востóрг, *В.* [гáти.

Восхитíти, восхищáти, с. Востор-

Вóсход-сóнца, *Р. I. 35 с.* Вхíд-

Вотéньский, *а. с.* Отецький [сóнца.

Вотíлене, *н. Пар. с.* Воплóщене.

Во-трóйци, *adv. Га. I. 9* zum dritten Male.

Вотхновéне, *а. Гол. с.* Вдохновéне.

Вохкíй, *а.* feucht, nass; *adv.* во́хко.

Вóхкíсть, -ости, *ф.* Feuchtigkeit, Nässe, *ф.*

Вохкомíр, *м.* Hygrometer, *м. Пол.*

Вохчáтка, *ф.* Wasserbärthierchen, *н.*

Вохчáти, с. Звохчáти [(Emydium), *В.*

Воцарíти ся, †, seine Herrschaft gründen, den Thron besteigen.

В-очевíдь, в-очéх, *adv.* vor aller Augen, öffentlich. [glotzend ?

Вочкíстий, *а.* -í бчи *Ч. V. 39*

В-очý, *adv. М. II. 98. с.* В-очевíдь.

Вошь; воша, *Ч. III. 108 ф.* Laus;

Kopflaus, *ф.* (Pediculus capitis); 2) —

вша́вка Läuse suchtlaus (P. tabescen-

tium); 3) — одéжна, Leib-, Kleiderlaus

Вошíви й, *а.* läusig. [(P. vestimenti).

Вошíнок, -нка, *м.* Polypenlaus, *ф. В.*

Вошобíй, -бо́й, *м.* Lausbub, *м.*

Воцáна, (восчáна) *ф.* wachsgelber Rost.

Воцáнка, *ф.* Wachstuch, *н. Пар.*

Воцáтка, *ф.* Wachsbblume, *ф.* (Cerinthe minor), *В.*

Вошáна, *ф.* Wabe, Wachswabe, *ф.*

Вошáти, *в. а.* wachsen.

Воюва́ти, *в. н.* Krieg führen; 2) Auftritte machen, toll treiben; 3) — ся kämpfen, *Р. I. 53.*

[Soldat, *м.*

Вóяк; во́йка, *Кн. м.* (*д.* воячóк), *м.*

Воя́цкий, *а.* Soldaten-.

Впад, *м. М. II. 83. Fall, м.* до впа́ду bis zum Niederfallen; 2) Wasserfall, *К.*

Впа́дáти, впа́сти, *в. н.* hinein-, einfallen; 2) einbrechen, eindringen; 3)

wohin kommen (на хвíлю), на конí sich auf's Pferd werfen; 4) на гáдку auf den Gedanken verfallen; 5) — вóчи auffallen; 6) fallen, sich ergiessen; 7) fallen, spielen ins (о бáрви); 8) — ся на щóсь auf etw. vertrauen; як ся впа́де wie es sich trifft; впа́де, *К.* es schickt sich, ziemt, *с.* Випа́де.

Впа́дина, *ф. Под.* Vertiefung, Grube, *ф.*

Впа́дниця, *ф.* Loth, Einfallslloth, Senkblei, *н.* [einstopfen.

Впакува́ти, *в. а.* einpacken, hin-

Впаркáнáти, *в. а.* mit dem Plancken umgeben, *Ф.* [Хрань Б.!

Впасí Бóже — ! *Ч. II. 357 с.*

Впаскúдити ся, Unrath machen, scheissen.

Впа́трен, *а.* він свóму не — er weiss für das Seinige weder Rath noch Ordnung.

Впатрíне, *н. н. с.* Оглáднiсть.

Впевнíти ся, ким, sich auf jmdn verlassen, *К.*

Впеленíти ся, eindringen, seine

Státte finden, Wurzelschlagen, в чи-

Впéлес, *м.* Echthrus, *В.* [мóсь, *Зг.*

Впелесíти ся, Впелóскати ся,

с. Впа́дити ся, вцелíти ся.

Вперáти, впер́ти, *в. а.* hineindrán-

gen; 2) *с.* Вмóвити; 3) — ся eindringen,

einstürmen, *III. I. 246; б) с.* Опер́ти ся, *К.*

В-пер́ве — на-пер́ве, *adv.* zum

allerersten Male. [2) вперéд zuerst.

Вперéд, *adv. гр.* künftighin, *Ме. 48;*

Вперезáти, *с.* Оперезáти.

Впечалáти, *с.* Опечалáти.

Впечатлíне, *н. Зг.* Eindruck, *м.*

Впечý, *с.* Упечý; — ся кому *М. II. 7*

jmdm überaus lästig werden.

Впин, -у, *м.* Einhalt, Rückhalt, *м.*

Abwehr, *ф.* Schranken, *pl.*

Впнáти, *с.* Спннáти.

Впíр, вупíр *Н. 33 с.* Опíр.

Впирáти, *с.* Вперáти.

Впис, *м.* вписане, вписуване, *н.*

Einschreibung; Eintragung, *ф.*

Вписáти, вписувáти, *в. н.* ein-

schreiben, eintragen; — ся sich —.

Вписовíй, *а.* вписовé, *с. н. а.*

Einschreibebéühr, Einschreibegeld, *н.*

Впихáти, упхнúти, впхнúти, hin-

einstossen, -stecken. [in der Mitte, mitten.

В-пíв, *adv.* zur Hálfte, halb entzwei;

В-півавно, *adv.* Ваг. сніти, halb wirklich. [mit vielen Fächern, fächerig. Впівпереград, *adv.* В. поділений mit vielen Fächern, fächerig.

Впівліти ся, *s.* Впівліти *Лір.*

Впирнути, *v. n.* hineintauchen.

В-плав, schwimmend. [chen, *Зг.*

Впленичити ся, sich wo breit ma-

Вплести, влітати, *v. a.* ein-, hin- einflechten, -winden.

Вплив, *m.* Einfluss, *m.* Wirkung, *f.*

Впливати, вплинути, *v. a.* hinein- fließen, einströmen, einlaufen; 2) — на когб auf jmdn einwirken, Einfluss aus- üben; 3) до каси, — einlaufen, einkommen.

Впливобвий, *a.* Einfluss habend, einflussreich. [245; 2)* im freien Fluss, *K.*

Вплинь, *adv.* *s.* В-плав, *Зак. Др. с.*

Вплітка, *f.* das Band am Ende d. Haar- flechte eingeflochten, *Нав. Пр. III.* 271 *s.* Вплітка.

Вповажніти, *v. a.* *K.* кого jmdm Ansehen, Achtung verschaffen; ehren, *Ру.*

Вповівати, повівати, *s.* Повівати,

Вповівач, *m. s.* Повівач. [повіти.

Вповівати ся, sich in Schmerz winden, sich unruhig wälzen.

В-подвійні, *adv.* zweimal.

Вподобба, *f.* до -би мені (мої) nach meinem Gefallen, *n. m.* Sinn. [Ог. 196.

Вподобний, *a.* кому, lieb, gefällig,

Впоіти, впоювати, *v. a.* кому, в когб щось einflößen, einprägen.

Впокій, -бою, *m.* Ruhe, *f.* *Кч.* 390.

Впокійний, *a.* *K.* *s.* Спокійний.

Впольнути, *v. a.* *s.* Впірнути, *Зак. II.* 459. [Junge werfen (корова).

Вположити ся, *s.* Положити ся,

В-поперек, *adv.* quer, in die Quere; 2) *s.* В-пів: mitten.

Впопереначку, *adv.* abwechselnd.

В-попихахъ, *adv.* hinstossend, stoss- weise. [od. Fracht; frei; müssig.

В-порожні, *adv.* leer, ohne Ladung

Впопружити, *v. a.* (коня) den Schattelgürt festschnallen, *Кол. I.* 101.

Впоробти, *v. a.* *s.* Вдарити.

Впоруч, *s.* Поруч.

Впоручний, *a.* gleichlaufend, parallel.

В-поблід, (-ди) *adv.* *Ф.* hernach, zuletzt; найупблід allerzulezt.

Впослідити, *v. a.* *K.* hintaуsetzen. zurücksetzen.

В-побтайці, *adv.* im Geheimen.

Впотіти, *v. n.* *Ч. IV.* 14 *s.* Впріти.

Впотрійні, *adv.* dreimal.

Впотужніти, *v. a.* когб, kräf- tigen; zu jmds Macht beitragen.

Вправа, *f.* Uebung, Einübung, Ab- richtung; Fertigkeit, Geläufigkeit, Rou-

В-правді, *adv.* zwar. [tine, *f.*

Вправити, вправляти, *v. a.* когб до чогб jmdn einüben, dh Uebung zur Fertigkeit bringen, einschulen; — ся sich —; 2) *s.* Упорати ся.

Вправний, вправлений, *a.* *Г. III.* geübt, eingeübt, gewandt, geschickt, geschult. [Fertigkeit, Gewandheit, *f.* *Г. III.*

Вправність, -ости, *f.* Geübtheit,

Вправовувати ся, *Под.* sich verwalten, eine Verfassung haben. [Hand.

Вправоруч, *adv.* rechts, zur rechten

Впридбати, впридбати, *v. a.* *М. II.* 194 in Ordnung bringen, ein- richten; 2) versehen, versorgen, *Левч.*

В-пріпуст, *adv.* in Fülle und Hülle, satt. [sprengen.

Впріскати, *v. a.* bespritzen, be-

В-пріявки, *adv.* *См.* in der Vor- stellung, in d. Erscheinung, als Vorspielung.

Впріти, *s.* Упріти. [s. Введене.

Впроваджене, *n.* Einführung, *f.*

Впроваджати, впровадити, *v. a.* ein-, hineinführen, installiren; — ся einziehen, eine Wohnung beziehen.

В-продбж, *praep.* mit d. *Gen. См.* — сьогб während dem, unterdessen.

Впросіти ся, впрощувати ся, sich einbitteln. [s. Впрям.

Впрост, *adv.* *И.* gerade, geradezu,

Впрост-суперечний, *a.* *И.* contradictorisch. [Reihen hintereinander.

В-прбстжж, *adv.* *К. I.* 266 in (zwei)

В-прбчим, *adv.* im übrigen, übrigens.

Впрягати, впрячі, *s.* Запрягати.

Впрядати, впряді, *s.* Запрягати.

Впрям, *adv.* gerade, gerade aus *М;* 2) wirklich, gewiss, fürwahr, *Др. с.* 295.

Впрямий, *a.* *s.* Упрямий; 2) zu- dringlich. [Kleider auf sich nehmen.

Впувати ся, в одеж — *Не.* viel

Впускати, впувати, *v. a.* ein- hineinlassen; 2) *s.* Упувати.

Впускне, впусне, *n. a.* *s.* *Ч. IV.* 186 Einlassgeld, Einlassgebühr *n. R.* 51.

Впутати, *v. a.* verwickeln, einmi-

schen; verwirren; — ся sich —.

Впхнѹти, впхѣти, s. Впхѣти.

Впялѣти, v. a. einspannen; stecken, schlagen; — ся sich — — einflechten.

Враг, m. † s. Вѳрог; до врага, P. I. 63 zum Henker viel, überaus viel.

Врагѳвѣй, a. s. Врѣжий.

Врад, врѣд, s. Уряд.

Врѣдити, M. s. Урѣдити, n. Порѣдити, ausrichten, zuwege bringen, Kc. 159. M. [Heerführer, m. Py.

Врѣдник, врѣдник, m. s. Урѣдник;

Врѣжба, Py. врѣжда, f. Feindschaft, Feindseligkeit, f.

Врѣждѣти, K . II. 265, врѣждувѣти, v. n. feindlich gesinnt sein, f. handeln, на когѳ gegen jmdn.

Врѣждний, a. Лр. s. Ворѳжий.

Врѣженний, a. Wgr. XIV. sehr feindlich.

Врѣжий, a. s. Ворѳжий; 2) böse, schlimm; — син Sohn des Feindes; Feind.

Врѣжинѣ, врѣженѣ, n. Eindruck, m. ГШ. [die Eindrücke aufnehmend.

Врѣжливѣй, a. empfindlich; leicht

Врѣжливѣсть -ости, f. die Eigenschaft, Eindrücke, Einflüsse aufzunehmen, auf sich wirken zu lassen, Receptivit t, f. Gan.

Врѣжнѣ, врѣжнѣ, f. s. Ворѳжнѣ, Лр.

I. В-раз, adv. auf einmal, zugleich, sammt; 2) gleich viel. [Verletzung, f. M.

II. Врѣз, m. Schlag, Stoss, Stuch, m.

Врѣза, f. Cm. Wunde, f.

Врѣзе, врѣзѣце, Vocat. in der Formel der Hebamme beim Vergraben des Mutterkuchens, Ч. IV. 5.

Врѣзѣти, врѣзѣти, (ур-). v. a. durch Stoss, Berührung an einer kranken (schmerzhaften) Stelle Schmerzen verursachen; * schmerzlich berühren, treffen; 2) beleidigen, kr nken; 3) einprägen в п мѣть; Eindr ck machen; — ся Лр. c. 92 sich beleidigt sehen, s. verletzen, s. anstossen; s. einprägen.

Врѣзливѣй, a. (adv. M. III. 106) empfindlich treffend, schmerzlich, hart;

2) s. Врѣжливѣй, Фр.

Врѣзний, врѣзний, a. gleichm sig, von gleichem Mass.

Врѣшний, a. Гр. s. Рѣшний.

В-рѣнци, adv. früh, in der Frühe.

Врѣтик, m. N. e. Berges.

Врахувѣти, s. Вчислѣти.

Врѣцати, v. n. sich erbrechen.

Врѣцовѣни, pl. das dh Erbrechen Herausgespieene.

Врѣчити, H. 231 s. Урѣчити.

Врѣчувѣти, v. a. † heilen, curieren, III. II. 270. [Beschädigung, f.

Вред, m. † Schaden. Nachtheil, m.

Врѣменный, a. † K. zeitlich.

Врѣмѣнѣщик, m. K. II. 288 seltener, ungewöhnlicher Mensch, (v. Опѣр).

Врѣмѣзувѣти, v. a. künstlich verfertigen, ausführen.

Врѣмѣе, Ч. IV. 594. врѣмѣе, -мени, n. АД. I. 260 rechte, passende Zeit.

Врѣвѣти, v. a. s. Урѣвѣти, врѣвѣти; рѣки dh allzu schwere B rde müde

reißen, lähmen; — ся gewaltsam eindringen, einreißen, einfallen; в чужѣ

прѣва in fremde Rechte eingreifen. [stück.

Врѣвок, -вка, m. abgerissenes Seil.

Врѣти ся, sich ein-, hineinw hlen, sich eingraben. [adv. missliebig.

Врѣтний, s. Влѣзливѣй; врѣтно, В-рѣвень, Km. в-рѣвнѣ, adv. стоѣти auf gleicher Stufe stehen.

Врѣз, m. Einschnitt, m. Шар.

Врѣзати, врѣзувати, v. a. s. Урѣзати; 2) einschneiden; 3) * шт ку, — ся § von e. ausserordentlichen (ungeheuerlichen, lächerlichen, dummen) Leistung.

Врѣзний, a. B. spaltig. [darauf.

В-рѣк погѳму, adv. ein Jahr hernach,

Врѣкѣти, v. n. комѣсь, Ф. s. Дорѣкѣти. [* ungehalten sein, hassen.

Врѣти, v. n. ВШ. kochen, brodeln; Врѣда, f. s. Урѳжай; 2) s. Урѳда.

Врѣдженѣй, a. angeboren.

Врѣдливѣй, (ур-), a. schön, hübsch, anmuthig, wohlgestaltet; 2) на все —

чоловѣк, P. I. 74 schöpferisch, productiv; geschickt, anstellig.

Врѣднѣсть, -ости, f. B. s. Урѳжайнѣсть. [Врѣдливѣй.

Врѣдовѣтий, a. gebürtig; 2) s. В-рѳзвѣжки, adv. in die Höhe, in die Lüfte.

Врѳзбѳшѣти ся, Зг. zum rechten, immerwährenden Genusse der Lust u. Wonne gelangen, in Wollust aufgehen.

В-рѳзѣи, adv. M. I. 72 auseinander, in die Flucht.

Врозумѣти, врозумѣти, v. a. III.

I. 376 belehren, überzeugen.

Вроніти, *s.* Уроніти, *У.*

Врбслий, *a.* eingewachsen.

Вростати, *врастаги, вростя, v. n.* einwachsen. [Flucht gejagt, zerstreut.

В-рбстич, *adv.* auseinander, in die

Врбчисть, *f.* Fest, *n.* Feier, *f.*

Врочістий, *a.* einmal im Jahre, jährlich, -е свята Jahresfest, *n. s.* Урочістий. [Holzung, *f.* Term.

Вруб, *m.* Recht des Holzschlages, *n.*

Врубати, *врубнѹти, врѹбувати, v. a.* einhauen, -hacken; — саявчийсь лѣв. unrechtmässigem Holzschlag. [чик.

Врублик, *m. pol. Ч. V. 273 s.* Вороб-

Вручати, (-чати) *v. a.* einhändigen; anvertrauen, empfehlen.

Вручисть, -ости, *f. Te.* Tüchtigkeit, *f.* wackerer Sinn.

Вряд, *m. pl.* чиї ту вряди (-рѣ-)? wer herrscht, befiehlt, ordnet hier an?

Вряди-гѣди, *adv.* von Zeit zu Zeit, zeitweilig, dann u. wann, selten wann.

Врядити, *s.* Урядити, зарядити; 2) — ся, *Рч.* 112 sich ankleiden, *Gr.* 56.

Всаджати, *всадити, v. a.* ein-, hineinsetzen, aufsetzen, wohin setzen; всадити в тѣ такі гроші viel Geld (fruchtlos) hineinlegen. [reis, *n.*

Всадник, *m.* Steckling, *m.* Stecklich beleuchten.

Все, (всьо), *neutr.* zu Весь, alles, ganz, всього на-всього Alles in Allem (лише тилько); 2) *adv.* immer, immerfort, forthin; все-би immer doch.

Всебитѣ, *n.* [бы-], *У.* Allsein, *n.*

Всеблагій, *a.* allgütig.

Всеблагість, -ости, *f.* Allgüte, *f.*

Всевидѣне, *n.* das Allessehen, *n. Top.*

Всевидящій, *a.* allsehend. [(Gott).

Всевишній, *a.* der Allerhöchste

Всевида, *m.* Alleswisser, *m. K.*

Всевидущій, *a.* allwissend.

Всевидущість, -ости, *f.* Allwissenheit, *f.* [(81) 132.]

Всевишний, *a.* ewig lebend, [Св.

Всевлáдний, *a. K.* Alles beherrschend, viel vermögend, allmächtig.

Всевлáдство, *n. Фр.* Despotismus, *m.*

Всеволод, *m.* Name ruthen. Fürsten.

Всегосвітний, *a.* das Weltall betreffend, weltlich.

Вседержитель, *m.* Allerhalter (Gott) *m. III. I. 335.* [rer, *m.*

Всеживитель, *m. Пар.* Allernäh-

Всезелень, *f.* Wintergrün, *n.* (Pyrola).

Всезелений, *a.* immergrün, *B.*

Все-влé-лихе, *n. K. Eф.* 24 alles Böse, Tod u. Verderben.

Всезнайко, *n.* Alleswisser, *m.*

Всезнане, *n.* das Alleswissen, *K.*

Всеїдна, *f. a. s. Зан. I. 324 s.* Загальниця, *III. I. 175.* [unfehlbar.

Всеконачо, *adv.* 'nothwendigst,

Вселенна, *f.* die ganze Welt, Erdkreis, *m.* Weltall, *n.*

Вселенський, *a.* kosmisch, im Weltraume entstanden; 2) allgemein, ökonomisch. [Manifest, *n. Др.*

Вселюдний, *a. Це.* öffentlich; лист

Вселюдно, *adv.* öffentlich, *Ст.*

Вселюдский, *ВВ. Фр.* вселюдский, *Та.* allgemein menschlich, absolut human.

Всеелити ся, Wohnsitz aufschlagen, *K.; 2) когѣ s.* Веелити ся.

В-се́ме, *adv.* zum siebenten Male, *K.*

В-се́меро, *adv.* siebenfach.

Всеми́лостивий, (-стний, *У.*), *a.* der allernädigste.

Всеми́рний, *a.* Welt-, der ganzen Welt, Universal-, allgemein.

Всемо́га, *f. II. n.* 121 Allmöglichkeit, Allmacht, *f.* [gewaltig.

Всемогущий, *a.* allmächtig, all-

Всемогущество, *n.* всемогучість, -ости, *f.* Allmacht, Allgewalt, *f.*

Всень, *Ч. IV. 467* всенький, *a. s.* Весь, *Др. c.* 177.

Всенародний, *a. K. ВВ.* das gesammte Volk betreffend, allgemein, öffentlich, *Kn.* [unvermeidlich.

Всеіпремінно, *adv. Кс. II. 314*

Всеіночне, (-ношне), *n. a. s.* Gottesdienst ehemals die ganze Nacht hindurch vor einem hohen Feste während, jetzt gew. sehr früh abgehalten, *n.*

Всеобщіти, *v. a.* generalisieren, *ГIII.*

Всеоднак, *adv.* immerhin, nichtsdestoweniger, *Тор.* [überwindend.

Всеодолівáючий, *a. K.* alles

Всеоживляючий, *a.* Alles bele-

bend, *До.* [te Scharen; 2) volle Rüstung.

Всеоруже, *n. coll. K.* alle bewaffne-

Всеіпалене, *n. ПУ.* Brandopfer, Holo-

Всеітій, *a. †* allgepriesen. [kaust, *n.*

Всепоборяющий, *a.* alles besiegend, allsiegend. [zehrend, *Фр.*
 Всепожиряющий, *a.* alles ver-
 всеправедный, *a.* *КУ.* allgerecht.
 Всепрощенъ, *n.* *Кн.* das volle Verzeihen, Vergessen aller Unbilden, Amne-
 Всердити ся, zornig werden. [stie, *f.*
 Всердний, *a.* *ЛД.* s. Всенародный.
 Всесвѣтлый, *a.* hochgelehrt.
 Всесвѣтний, *a.* Welt-, Universal; *Гл.б.* 19 — кум aller Welt, s. *Громѣдский.*
 Всесвятыи, *a.* allerheiligst.
 Всеильный, *a.* allgewaltig, all-
 мѣchtig.
 Всеслав, *m.* *N.* der ruthen. Fürsten.
 Всеславный, *a.* hochberühmt, glor-
 würdigst. [visch.
 Всеславянъский, *a.* gesamtsla-
 Всеожженъ, *n.* † *К.* s. Всепалене.
 Всесправедливый, *a.* *КУ.* all-
 gerecht. [sum, *n.* *Св.*
 Всетвор, -твору, Weltall, Univer-
 Всетворенъ, *n.* Erschaffung des
 Weltalls, *f.* *СМ.* [schaffend, erzeugend.
 Всетворящий, *a.* *III.* II. 189 alles
 Всеотерпѣнъ, *n.* Duldung, *f.* *III.* II. 240.
 Всеучилище, *n.* Universität, Hoch-
 schule, Akademie, *f.* [gelehrt, *Лір.*
 Всеученнѣйший, *a.* *comp.* hoch-
 Всехвѣльный, *a.* (höchst) löblich,
 wohlloblich, lobenswert, *МШ.* [ganz, *К.*
 Всецѣло, *adv.* *Фр.* völlig, vollends.
 Всецѣлющий, *a.* alles heilend, *КУ.*
 Всечестный, (-чѣст-), *a.* allehr-
 würdig, *II.*; hochwürdig; geehrt.
 Всечудный, *a.* höchst wundervoll.
 Всещедрый, *a.* allgütig, höchst gnä-
 диг, *III.* I. 358.
 Всекайти ся, dem Bettpissen, dem
 nächtlichen Einpissen unterliegen.
 Всеилити, *v. a.* an-, verbinden, an-
 knüpfen; — ся когось an jmdn sich hef-
 ten u. ihn belästigen. [werden, *Др.* c. 202.
 Всеильнити, *v. n.* erstarken, stark
 Всеилувати ся, *К.* eifrig trach-
 ten, sich anstrengen. [zucht, *f.*
 Всеильство, *n.* Gewaltthat; Noth-
 Всеилу, *adv.* *М.* I. 151 s. На-силу.
 Всеиновити, *v. a.* an Sohnes- (Kin-
 des-) statt annehmen, adoptieren, *Term.*
 Всеиновлене, *n.* *К.* Annahme an
 Sohnesstatt; Kindschaft, Adoption.
 Всеипати, всеипувати, *v. a.* einschüt-

ten, eingiessen. [chen, *m.*
 Всеипище, *n.* Behälter für Schüttsa-
 Всеипливый, *s.* Усипливый.
 Всеипотити, *v. n.* *М.* II. 105 s. Оси-
 потити. [resorbieren.
 Всеисати, всеисувати, *v. a.* einsaugen,
 Всеисванъ, *n.* *Пол.* das Einsau-
 gen, Resorbition, *f.*
 Всеигда, всеигди, *adv.* immer, *Ф.*
 Всеигдѣшний, *a.* immerwährend,
 ununterbrochen.
 Всеидати, *v. n.* s. Усеидати.
 Всеилький, *a.* mannigfach, verschie-
 den, allerlei; *adv.* всеилько s. Всеяково
 Всеильчина, *f.* *ВВ.* s. Всеячина.
 Всеиночна, *f.* *С. I.* 203 s. Всеиночне
 Всеисти, *s.* Всеидати. [Mathem.
 Всеказ, *m.* Zeiger, Index, *m.* (in d.
 Всеказати, всеказувати, *v. a.* andeu-
 ten, zeigen; на щось auf etw. hindeu-
 ten, hinweisen.
 Всеказник, *m.* Zeiger, *m.* (an d. Uhr).
 Всекач, *adv.* im Ansprung, im Ga-
 лopp, *Ко.* 208; hüpfend, *He.* [werfen.
 Всекинути, *v. a.* *ТР.* 63 in die Höhe
 Всекипити, *s.* Скипити, aufwallen.
 Всеклезь, на — *adv.* durch u. durch,
 gradaus, stracks.
 Всекобѣйти, *v. a.* in Klammer setzen,
 einklammern; einschalten, *Пар.*
 Всекоблѣйти, *v. a.* бѣльбу abschä-
 лен s. Вшкробати.
 Всекобчити, *v. n.* herauf-, hinauf-,
 hineinspringen; sich hinaufschwingen;
 — ся einlaufen; eingehen (сукно).
 Всекрай, *adv.* am Rande.
 Всекурати, *v. a.* § *пол.* etw. ausrichten.
 Всекурс, *m.* *Н.* 126 s. Вкурс.
 Всекуро? † warum? *III.* II. 266, *К.*
 Вселавити, *v. a.* berühmt machen;
 — ся sich berühmt machen, b. werden.
 Вселуга, *f.* *М.* II. 33 *II.* s. Услуга,
 прислуга. [108.
 Всеслужливый, *a.* dienstfertig, *С. I.*
 Всемак, *adv.* schmackhaft; не —
 nicht genehm.
 Всемирѣйти, *Др.* s. Уемирѣйти.
 Всеожерчий, *a.* allesfressend.
 Всеой, *s.* Всеь II. [s. Внадити ся.
 Всеотати, *v. a.* einwickeln; * — ся
 Всеотка, *f.* s. Видеотка.
 Всепинати ся, *s.* Спинати ся.
 Всепїятки, на-ках auf den Fuss-

spitzen sich streckend, *M+B.* 193. [tzen].
 Вспира́ти, вспе́рти, *v. a.* unterstü-
 Вспів- *s.* Спів-.
 Вспіти, *s.* Успіти.
 Вспли́лий, *a.* *Под.* (ж. з. 41)?
 Всповне́нє, *n.* *Св.* Ergänzung, *f.*
 Вспоко́н, *adv.* seitjeher, *Oz.* 116.
 Вспомага́ти, вспо́мочи́с. Запома-
 Вспоми́нати, *s.* Зга́дувати. [га́ти].
 Вспо́минка, *s.* Зга́дка; вспо́минки
 кому́сь буде щось, *Ст.* jmd wird lange
 Zeit etw. gedenken (im üblen Sinne).
 Вспомо́га, *f.* *s.* Запомо́га.
 Вспо́рхнути, вспо́рхати, *v. n.* *Wgr.*
 113 entfliehen, entwischen, sich aus dem
 Staube machen, davoneilen. [mit Recht.
 Вспра́жки, на — *adv.* *IT.* wahrlich,
 Вспа́тний, *a.* Rück-; вспа́тно, *adv.*
B. im Rückschritt.
 Вспа́ти ся, [всёру, -реш], scheissen.
 Встава́ти, вста́ти, *v. n.* aufstehen,
 sich erheben.
 Вста́вити, встава́ти, *v. a.* hinein-
 stellen, -setzen, hereinstellen, einschal-
 ten; но́гу — einrenken; 2) — ся за ким
 sich für jmdn verwenden.
 Вста́вка, *f.* Einschiebsel, *n.*; *s.* У-
 ставка, *Einsatz, m.* Bördüre, *f.*
 Вста́вленє, *n.* *He. s.* Повста́нє.
 Вста́рчити ся в сло́ві Wort halten.
 Вста́ти, *s.* Встава́ти.
 Всте́клий, *a.* *Ф.* ветеклизна, *Пол.*
s. Скаже́ний, скаже́нина.
 Встеречі́, *s.* Устеречі́.
 Всте́чі ся, *s.* Всти́кати ся.
 Встига́ти, (не) встигну́ти, *v. n.* mit
d. Inf.; не встиг отвори́ти konnte (ver-
 mochte) kaum öffnen, konnte nicht
 mehr —; (з роботою) встига́ти recht-
 zeitig fertig werden, *He. (Пр. XII. 275).*
 Всти́д, *m.* Scham; 2) Schande, *f.*;
 то́бі не всти́д—? du schämst dich nicht—?
 Встида́ти ся, sich schämen.
 Всти́длий, *a.* schamhaft.
 Всти́дливість, -ости, *f.* Scham-
 haftigkeit. [jmd schämt sich.
 Всти́дно, *adv.* Verbalausdr. кому́сь
 Всти́бати, всти́бнути, *v. a.* hinein-
 stecken §.

Всти́ж, *adv.* *W. s.* На-стижа́р.
 Всти́кати ся, toll, rasend werden,
 Всти́ч, *f.* *Ф.* Wuth, *f.* [wüthen.
 В-сторо́нці, *adv.* seitwärts, ab-
 seits, *M.* [s. Усто́яти ся.
 Всто́яти, *v. n.* rubig stehen; — ся
 Встра́мити, *v. a.* *Л. 33 s.* Осоро́мити.
 Встра́пати, *v. a.* коло ко́го, *Др. с. 45.*?
 Встрима́ло, *adv.* *Левч.* zurückhal-
 tend, enthaltsam.
 Встри́мати, *s.* Стри́мати.
 Встри́т, *m.* *Py.* Zufall, *m.* Gelegen-
 heit, *f.* до чо́гось.
 Встри́яти, *s.* Стри́яти.
 В-стри́ть, *Ф.* на-встри́ч, *adv.* *А. Д. II.*
 149 entgegen. [sammenkommen, *n.*
 Встри́ча, (стри́ча) *f.* Begegnung, *f.* Zu-
 Встри́чний, *s.* Стри́чний.
 Встро́мити, встро́мляти, *v. a.* hin-
 einstecken, -schlagen, -geben; einhef-
 ten, einlassen.
 Встро́гну́ти, *v. a.* — шту́ку ein
 Kunststück ausführen, etw. klug ersin-
 nen, einen Streich spielen, *He. §.*
 Встрява́ти, встрягну́ти, встряну́-
 ти, *v. n.* hineinstecken bleiben, sich
 einmengen.
 Встряса́ти, встряса́ти, *v. a.* щось, чим
 erschüttern, aufrütteln, wankend machen.
 Вступ, *m.* Eintritt, Zutritt; 2) An-
 tritt, *m.*; 3) Einleitung, *f.*
 Вступа́ти, вступи́ти, *v. n.* до ко́го
 bei, zu jmdm eintreten; до служ́би in
 den Dienst eintreten, den D. antreten;
 вступи́в в мене́ дух meine Lebensgei-
 ster kehrten wieder; 2) aufsteigen, на
 щобель auf die Sprosse treten; на трон
 den Thron besteigen; 3) — ся abtre-
 ten, weggehen, sich fortmachen, *s.* Усту-
 па́ти; *b)* за ким für jmdn einstehen, sich
 verwenden; 4) *v. a.* сукно́ einlaufen lassen.
 Вступле́нє, *n. s.* Вступ.
 Вступни́й, *a.* Eingangs-, Eintritts-;
 2) Antritts-; 3) Einleitungs-; -е сло́во
 Vorwort *n.*; Einleitung; Vorrede; -ий
 бій Angriffskrieg, Offensivkrieg, *m.* *K.*
 вступне́, *n. a. s.* Eintrittsgeld, *n.* -preis, *m.*
 Встяга́ти, встягну́ти, *v. a.* zurück-
 halten, zügelн.
 Встя́жка, *f.* *Лє.* *s.* Стя́жка.
 Встя́жний, *a.* enthaltsam.
 Вста́мити ся, *W. s.* Ста́мити ся,
 схамену́ти ся, *ЗР.*

Всува́ти, всу́нути, *v. a.* ein-, hineinschieben, -einstecken; * *комусь* jmdn tüchtig abprügeln; — *ся* sich hineinschleichen.

[осудіти.

Всу́да, *f. Ру.* всудіти, *s.* Осуда, *Всу́є, adv.* †vergebens, eitel, III. II. 32.

Всу́міш, *adv. Фр. s.* Пóміш.

Всу́мніти *ся, s.* Усу́мніти *ся.*

Всу́покоїти *ся, s.* Усу́покоїти *ся.*

Всхíд, (схíд) *g.* всхóду (схóду), *m.* Aufgang; Osten, *m.* до, на всхíд-сонця, gegen Sonnenaufgang, gegen Osten; vor Sonnenaufgang, früh; на всхóді im Orient, im Osten.

Всхíдний, всхóдóвий, *Га. I. 14a.* von Osten her, von Osten-, östlich.

Всхíдниця, *f.* Steigrohr, *n.* Пол.

Всхóдіти, (взі́йти), *s.* Схóдіти

Всцáти *ся, harnen, einpissen.* [(взі́йти).

Всчáти *ся, anfangen, beginnen, M.*

Всю́да, всю́ди, всю́денька, *adv.* überall, allenthalben.

Всю́сенький, *a. H. s.* Всень. *Ог. 108.*

Вся́где, *s.* Всю́да. [während, *K.*

Вся́добóвий, *a. K.* allezeit, immer-

Всякáти, вся́кнүти, *v. a.* ein- hineinsieckern, verlaufen; 2) *v. a.* в себе einziehen, in sich ziehen, einsaugen.

Вся́кий, *a.* jeder, jeglicher, jedweder; allerlei, verschieden.

Вся́киване, *n.* Endosmose, *f.* Пол.

Вся́ко, вся́ково, *adv.* verschieden; das eine Mal so, das andere Mal wieder anders; mannigfach, *Нис.*

Вся́чина, *f.* Allerlei, Verschiedenes, *n.* Mannigfaltigkeit, *f.* [gen.

Вта́обрити *ся, ein Lager aufschla-*

Вта́йнéний, *a. Ле.* in das Geheim-

Вта́їти, *s.* Ута́їти. [nis eingeweiht.

Вталува́ти, *s.* Поталува́ти.

Втанцюва́ти, *v. a.* * *s.* Упóрати *ся.*

Втвэ́рджене, *n.* Ил. das Einprägen, Einprägung, *f.*

Втевелі́ти, *s.* Тэ́вкнүти.

Втэ́ки, *pl. K.* Втэ́ча. [flüchtig.

Втэ́клий, *a.* entlaufen, verlaufen, Втэ́ком, *adv.* пі́ті — die Flucht ergreifen, *s.* Вті́к.

Втелю́щити, *v. a.* — гарбуза́ *Кч.* 297 davontragen; телю́щувати, einprägen, eintrichtern, *K. §.*

Втерéбїти, *v. a.* hineinstecken, III. I. 186; *s.* Обтэ́ребїти.

Втерпíти, *s.* Утерпíти; не втэ́рпíти nicht aushalten, nicht über sich bringen können.

Втэ́рти, втерáти, *s.* Утэ́рти.

Втэ́рхати, *v. a.* коня́ beladen.

Втэ́ча, *f.* Flucht, *f.*

Втэ́чи, *s.* Вті́кати.

Втэ́чище, *n.* Zufluchtsort, *m. K.*

Втикáти, *v. a.* hinein-, einstecken.

Втинáти, *s.* Втáти.

Втирáти, *s.* Втэ́рти, втерáти.

Вті́рити, *v. a. Кв.* II. 289 hineinstopfen, -stecken, -schieben.

Втиркáти, втиркнүти, *v. a.* сві́чку за Licht putzen; 2) — *ся* до чо́гось sich in etw. unberufen einmischen.

Втиркнү́н, *m.* sich gern miteinander, Naseweis, *m. B.*

Вті́ск, *m. Кч.* Druck, *m.*

Втискáти, втиснүти, *v. a.* ein-, hineindrücken, ein-, hineinpresse[n], -drängen; — *ся* sich —; eindringen. (chus).

Втискнү́н, *m.* Grabkäfer, *m.* (Pterostii-

Втихáти, втихнүти, etc. *s.* Утихáти, etc. [still, *M.* II. 139.

Вті́хлий, *a.* in Ruhe versunken,

Вті́к, *g.* втэ́ку, *m.* Пол. *s.* Втэ́ча.

Вті́кати, уті́кнүти, *v. n.* ent-, weg-, fort-, davonlaufen; sich flüchten, entweichen.

Вті́кач, *m.* der Flüchtige, Flüchtling, *m.* Ausreisser, *m.* пусті́ти *ся* на вті́кача, die Flucht ergreifen, davonlaufen.

Вті́качка, *m.* der entläuft, Ausreisser, *m. C.* I. 150.

Вті́лесїти *ся, sich verkörpern, Эг.*

Вті́ляти, вті́лювати, *v. a. Пар. s.* Вполю́їти; 2) einverleiben, *ГШ.*

Вті́шити, *s.* Уті́шити; вті́шати *ся* чимóсь sich einer Sache erfreuen, Freude woran, worüber haben, genießen.

Вті́шний, *a. C.* I. 89 freudig, erfreulich; *s.* Уті́шний. [* eintrichtern, *K.*

Втовкáчити, *v. a.* hineindrücken;

Втóвкити *ся, He.* sich hineindrängen, -zwängen.

Втовчáй, втовкáти, *s.* Утовчáй &

Втогáй, *s.* Тогáй. [зр. 18.

Втогáд, *adv.* in vorigen Jahre, *Гол.*

Вто́й, *s.* О-то́й, отсе́й.

Втолóчити, втолóчувати, *v. a.* hineindrücken, -pressen; festschlagen, *s.* Втолóчити.

Втóма, *f. C.* II. 28, втомі́ти, *s.* Утó-

Втонати, *v. n. s.* Поринати.
 Втонѹти, втопѹти & *s.* Утонѹти.
 Вторак, *s.* Другак. [утопѹти &.
 Втѹри, *pl.* die Rinne der Fassauben für den Boden, Gergel, *m.*
 Втѹрий, *a. s.* Дрѹгий.
 Вторѹти, *Св.* вторувати, *v. n.* begleiten (beim Gesang). [abermalig, *У.*
 Вторѹчний, *a.* zum zweiten Male,
 Вторѹчний, *a. s.* Торѹчний.
 Вторлѹвий, *a. H.* 259 gewöhnt, *gerieben, ?
 Вторѹбразний, *a. secundär, Ог.*
 Вторѹпати, *v. a. §.* begreifen, verstehen. [ти ся.
 Вторѹпѹти ся, *Зг. s.* Надоѹмити.
 Вторѹпний, *a.* klug, *B.*
 Вторѹрѹдство, *n. Term.* Secundogenitur, *f.* [fen.
 Вторѹхрестѹти, *v. a.* wiedertau.
 Вторѹхрестѹенець, -нця, *m.* Wiedertäufer, Anabaptist, *m.*
 Вторѹхрестѹи, *pl.* Wiedertaufe, *f.*
 Вточѹти, *s.* Уточѹти.
 Втрѹвити ся, *s.* Внѹдити ся.
 Втрѹпити, *s.* Трѹфити, потрѹфити.
 Втрѹта, втрѹтний & *s.* Утрѹта & Втрѹмати, *s.* Утрѹмати. [sammen.
 Втрѹйню, втрѹйку, *adv.* drei zu.
 Втрѹпати, *v. a. s.* Трѹпати; 2) *auswendig lernen; 3) e. grossen Weg zu Fuss zurücklegen. [sich einarbeiten.
 Втрѹпѹти ся, sich angewöhnen,
 Втрѹѹ, *adv.* zu drei, dreifach.
 Втрѹѹти, *s.* Стрѹѹти.
 Втрѹѹвати, *v. a.* verdreifachen, *Ст.*
 Втрѹѹтиги, *v. a.* hineinstossen, -werfen, einstecken, eindringen; — ся sich einmischen, *s.* einmengen.
 Втрѹчѹрний, *a. Зак.* durch-, eindringend, zudringlich. [Втрѹчѹтиги.
 Втрѹчѹти, втрѹчѹти, *M. Ст. s.*
 Втрѹсѹти, втрѹсѹти, *v. a.* hinein streuen; 2) schütteln.
 Втрѹсѹти ся, *s.* Трѹтити ся, vergebliche Kosten tragen.
 Втулѹти, *v. a.* hineinstecken.
 Втулка, *f.* das engere Ende der Radnabe.
 Втупѹти, *v. a.* очи в зѹмлю den Blick zu Erde senken, auf den Boden heften. [хо, *M.* unterdrücken; dämpfen.
 Втушѹти, *v. a. s.* Потушѹти; лѹ-

Втягѹльний, *a.* zurückziehbar, *Пол.*
 Втягѹти, втягнѹти, *v. a.* ein-, hineinziehen; hinaufziehen; 2) до книгѹ eintragen; 3) — ся до чѹгось sich worin einarbeiten, sich wozu angewöhnen.
 Втяжний, *a.* der Länge nach.
 Втямѹти, *v. a. Гл. б.* 84 wissen.
 Втямити ся, *impers. s.* Навтѹмити ся. [nere mich, *III. I.* 393.
 Втямки менѹ — ich gedenke, erin.
 Втяти [втну, втнеш]. *v. a.* abshneiden, abhauen; 2) plötzlic abbrechen (бѹсѹду); *etw. Tüchtiges leisten; *vgl.* Врѹзати; 4) *begreifen, auffassen, vermögen, treffen, *II. s.* Утяти; не втну бѹльше ich bin nicht mehr im Stande —.
 Вѹвѹзъ, *f. s.* Уѹвѹзъ.
 Вуглѹ, *n. s.* Вѹглѹ.
 Вѹгла. *f.* Sammetente, *f.* (Anas fusca).
 Вуглѹецъ, -еця, *m.* Kohlenstoff, *m.*
 Вѹглиско, *n.* Kohlenstättѹ, *f.*
 Вѹглова, *f. s.* Уѹвѹзъ (до цѹпа).
 Вуглѹвий, вуглѹльний, *s.* Угѹльний.
 Вуглянѹий, *a.* Kohlen-.
 Вуглѹр, *m.* Kӧhler, Kohlenbrenner; Kohlenbauer, *m.*
 Вуглѹрка, *f.* Gattin des Kӧhlers; 2) Kohlenbrennerei, *f.*; 3) Kohlenpfanne, *f.*
 Вуглѹрство, *n.* вуглѹня, *f.* Kohlenbrennerei, *f.*
 Вѹгол, -гла, *s.* Угол, Еске, *f.*
 Вѹголь, -гля, *m.* вѹглѹ, *n. coll.*
 Кӧhle, *f.* Kohlen, *pl.*
 Вуголѹна, *f. Др. с.* 130 angebrannter, verkohlter Stock.
 Вѹгнавецъ, -вця, *m.* вѹгнавий, вугнѹтавий, *a.* der Nӧselnde.
 Вѹгнавка, *f.* die Nӧselnde.
 Вѹгнати, вугнѹтати, *v. a.* nӧseln, nӧselnd sprechen.
 I. Вѹгор, вугр, -гра, *s.* Угор.
 II. Вѹгор, -гра, *m.* Finne, *f.* (Cisticercus cellulosa).
 Вугрѹк, *m.* Dasselbeule, *f.*
 Вугровѹтий, *a.* finnig, voll Finnen.
 Вул, *m.* Ungh. rechts. Nbl. der Тѹса.
 Вудѹлий, *a.* Ч. V. 514 *s.* Удѹлий.
 Вѹдвуд, вѹдвудок, -дка, *m.* Wiedehopf, *m.* (Урра ерѹс). [вѹдвуд.
 Вудвудѹ, -ѹти, *n.* das Junge des Вудженѹна, *f.* gerӧuchertes Fleisch, *Пол. vgl.* бѹдженѹна.
 Вудѹло, вѹдлѹско, *n.* Angelruthe, *f.*

Вудити, (будити), *v. a.* räuchern.
 Вудка, *f.* Angel, Fischangel, *f.*
 Вудкало, вудко, вудок, -дка, *m.*
 в. Бѣдвуд.
 Вудол, *m. s.* Ідол, *Пр.* IX. 220.
 Вуж, (*aug.* вужака, вужіско), *m.*
 Schlange, Natter, *f.*
 Вужва, *f.* Kettrenning an der тязь.
 Вуждѣй, *m.* *Wgr.* XV. s. Хлѣв.
 Вужѣвець, -вця, *m.* Ring, *m.* Schlinge, *f.* an den Enden des воловід.
 Вужѣвка, *s.* Ужѣвка.
 Вужіще, *n. s.* Ужіще (Tau).
 Вужоватий, *a.* Schlangen-, schlangenförmig, -artig. [*Пар.*]
 Вужобник, *m.* Schlangenstein, *m.*
 В-узголовіх, *adv.* unter dem Kopfkissen, *Гол.* [*Zügel, m.*]
 Вузѣла, *pl.* Halfterband, *n.* Zaum,
 Вувина, *f.* Ог. Enge, Schmalheit, *f.*
 Вузкій, *a.* schmal, eng, enge; sehr beschränkt.
 Вузкість, -ости, *f.* Enge, *f.*
 Вузкоглядство, *n.* Kurzsichtigkeit, Engherzigkeit, *f.* *Фр.*
 Вузкобгий, *a.* engbeinig
 Вузкобсый, *a.* schmalnasig, Schmalnas, *Пол.*
 Вузовіто, *adv.* -*Фр.* bündig.
 Вузній, *f. s.* Гудимець; 2) Підбій.
 Вузол & *s.* Узол & . [*den.*]
 Вузчати, *v. n.* enger, schmaler werden.
 Вуй, вуйко, *m.* Oheim, *m.*
 Вуйна, вуйнка, *f.* des Oheims (Mutterbruders) Gattin, *s.* Дядина. [*her.*]
 Вулешний, *a. Cm.* von der Gasse
 Вулька, вульшка, *f.* K. I. 86 s. Волиця; 2) *s.* Юлька. [*der Berg.*]
 Вулькан, *m.* Vulkan, feuerspeien.
 Вулканічний, *Пол.* вулкануватий, *K. a.* vulkanisch.
 Вурда, (ур-), *f.* gekochter Rahm aus Schafs- od. Ziegenmilch; 2) milchiger Saft (u. Brei) von gequetschten Mohn- od. Hanfsamen.
 Вурдяний, *a.* aus Вурда.
 Вурвечка, вурвеченька, *f. dim. s.* Веревка.
 Вус, *m. pl.* вуси, u. вуса, (*aug.* вусіска, -сица), Schnurrbart, *m.*; 2) Granne, *f.*; 3) die Ranken an Pflanzen.
 Вусатий, *a.* mit grossem langem Schnurrbart; schnurrbartig; 2) mit Gran-

nen, begrannt: -а пшениця.
 Вусач, *m. s.* Вусатий 1).
 Вусачка, *f.* пшениця Bartweizen.
 Вусельник, вусень, *m.* Raupе, *f.* (eruca), *s.* Усільниця.
 Вустє, *n. s.* Устє, ұйстє.
 Вустілка, *s.* Устілка.
 Вустріця, *f.* Auster, *f. Cm.*
 В-(у)тім, *conj.* iudem; 2) übrigens, *V.:* а в тім незнаю.
 Вутлий, *s.* Утлий. [кчатко.
 Вутя, -яті, (*d.* вутятко), *n. s.* Кача,
 Вутячий, *a.* *Др. с.* 375 s. Качачий (der ұтка).
 Вухналь, *m. s.* Ухналь.
 Вушівець, -вця, *m.* Läusekerl, *m.*
 Вушівий, *a. s.* Вошівий.
 Вушійок, -йка, *m.* Schlag auf den Nacken, *m.*
 Вущінка, *f. s.* Застяжка. [*men.*]
 Вхѣкати ся, § aus dem Athem kommen, entweichen, *v. n. M.* III. 62 entkommen, entweichen, unversehrt mit Heil davonkommen.
 В-хил, *adv.* geneigt, sich absenkend.
 Вхиляти ся, від чогось, *ГБ.* etw. meiden, vermeiden, sich wovon entziehen.
 Вхистіти, *v. a.* umzäunen, einfrieden; *s.* Захистіти. [*anwenden.*]
 Вхитрувати ся, *Др. с.* 225 List
 Вхід, *g.* входу, *m.* Eingang, Eintritt, *m.*; 2) *pl.* входи: знає всі — ihm sind alle Schliche u. Tritte bekannt; 3) *pl. s.* Уход, *K.* Nutzgebiete, Jagdreviere, *pl.*
 Вхідний, входовий, *a.* Eingangss.
 Вхідчини, *pl. Oc.* (61) I. §22. M. II. 96 festliche Bewirtung bei feierlicher Weihe u. Eröffnung eines neuen Hauses &.
 Вхіте, (-я) *n. Cm.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.*
 Вхітний, *a. M. II.* 132 s. Охочий; коли — wenn u. wie jmd will, wenn's beliebt; вхітно, *adv.* angenehm, will-
 Вхідини, *s.* Вхідчини. [*kommen.*]
 Входити, *v. n.* ein- hineingehen; 2) *s.* Уходити 2).
 Вхобжай, *m.* Nachstellung, Jagd, *f. K.*
 Вхобжий, *a.* до когó zu jmdm Zutritt habend, jmds Gast sein, *Cm. Ku.*
 Вхорошити, *v. a.* verschönern, zieren, *Фр.* [*влучіти.*]
 Вцілити, *v. a.* treffen *s.* Поцілити.
 В-цілові, *adv.* im Ganzen; 2) noch nicht entbunden, жінка ходит ще —

Вчадіти, *v. n. s.* Загоріти (чад), *Шл.*
Вчасний, *a.* zeitig, frühzeitig, bei-
zeiten; Früh- (z. B. горіх).

Вчастіти ся, *K.* öfter werden, sich
wiederholen.

Вчáсток, *s.* Участок, Ortschaft, *f.*

Вчáханє, *n.* *ВШ.* das Pflücken.

Вчахати, вчакнути, *v. a.* pflücken.

Вчащати, *s.* Учащати.

Вчень, вчений & *s.* Ученик, (учень),

Вченіти, *s.* Ученіти. [учений &

Вчєра, вчєрака, (-ки), *adv.* gestern.

Вчєрашній, *a.* gestrig, von gestern.

Вчєсати, вчєсувати (уч-), kämmen;

2) * *etw.* gut ausführen, zurechtmachen.

Вчиніти, *v. a. s.* Учиніти; 2) — ся
leihen; 3) — ся werden, entstehen.

Вчиніня (-є), *n. s.* Чари, данє (по-
чиніти).

Вчїнок, *s.* Учїнок; *gew. pl.* вчїнк-
ки schriftstellerisches Werk, Schrift, *f.*
B.; 2) Behexung, *f.*

Вчиняти, *v. a. s.* Розчиняти. [нен.

Вчисліти, вчисляти, *v. a.* einrech-

Вчїстити, *v. a.* nett ausführen,
ausstellen; 2) einschlagen, *P. I.* 2.

Вчитати ся, sich hineinlesen, sich
im Lesen vertiefen.

Вчїти, *s.* Учїти.

Вчїмхнути, *v. a.* abpflücken.

Вчїп, *m.* Wallfischlaus, *f.* (Cyamus).

Вчобвати, *s.* Второбвати.

Вчоловіченє, *n.* Vermenschlichung,
f. Anthropomorphismus, *m.*

Вчоловічити, *v. a.* vermenschlichen.

Вчўнє, *n.* *Ст.* *s.* Чувствó.

Вчўти; *s.* Учўти; вчувати ся hör-
bar werden; вчўхах — in den Ohren
klingen; вчўло ся менї, *P. I.* 4 ich
glaubte zu hören, es kam mir vor als
hörte ich (причўти).

Вшáди, *adv.* *Wgr.* XVIII. s. Веáда.

Вшак, *conj. pol. Ф.* *s.* Так, táже.

Вшатрити, *v. a.* собі sich *etw.*
merken. [Blösse geben.

Вшелєпати ся, *He.* (*xm.* 169) § sich

Вшеметати ся, *Ч. IV.* 7 *s.* Одяг-
нути ся.

Вшєстє, *n.* Himmelfahrt Christi, *f.*

Вшир, *adv.* der Breite nach.

Вширність, -ости, *f.* *Вє.* I. 215
reichliche Ernte? [2) *s.* Ушїти.

Вшїти, вшивати, *v. a.* einnähen;

Вшїткий, *a. s.* Вєсь II. (*лемк.*).
Вшицегубка вонюча, Florfliege, *f.*
(*Heimerobius perla*).

Вшїця, *f.* Blattlaus, *f.* (*Aphis*) — по-
пїлїця Kohl-Blattlaus (*A. brassicae*),
Mehlthau, *m. s.* Мшїця.

Вшквáрити, *s.* Ушквáрити.

Вшквєркати, *s.* Зчвєркати.

Вшкóдити, *v. n.* чогó, чомў *etw.*
schädigen, *K.* [kommen, merken.

Вшóлбати, *v. a.* § auf die Spur

Вшпатїти, *v. a.* schneiden, stechen.

Вшугнути, *v. n.* rasch hineinlaufen.

Вштонь, (уш-), *adv.* Лїбóнь. [*Кл.*

Вшчерть, *adv.* зчим, *He. s.* Рівно.

Вщастїти, *v. a.* Макс. *s.* Ущасли-
вїти.

Вщáти, вчáти *s.* Счáти beginnen, *Піс.*

Вщєлчати, *v. n. s.* Пїдстóяти ся.

Вщєпїти, вщїплїти, *v. a.* einpfrop-
fen, einimpfen, einpflanzen.

Вщїбнути, вщїбати, *v. a.* abschür-
fen, -quetschen, -reissen. [men, *Kч.* 373.

Вщухнути, *v. n.* inne halten, verstum-

Вюки, *pl. K. I.* 156 Gepäck, Bagage,
n. Me. 443. [fisch, *m.* (*Cobitis fossilis*).

Вюн, *m.* Schlammbeiser, Wetter-

Вюнкїй, *a. КУ.* geschmeidig.

Вюнóк, -нká, *m.* Bärwinde, Hecken-
winde, *f.* (*Convolvulus sepium*).

Вюрóк, -рка, *m. Ч. VII.* 409 *s.* Юрóк;

2) Bergfink, *m.* (*Fringilla montifringilla*).

Вютка, *f.* Sandkäfer, *m.* (*Cicindela*), *B.*

Вюха, *f.* Wüthschierling, *m.* (*Cicuta*
virosa). [165.

Вючити, *v. a.* eine Last laden, *С. II.*

Вяз, *m.* Band, *n.*; 2) Glockenstuhl, *m.*;

3) *pl.* вязи Genick, *n.* Wirbel, Nacken,

m. — скрутїти den Hals brechen;

4) Ruster, *f.* (*Ulmus*), *IT.*

Вязь, *f.* Bandholz, *n.* (у санїй); 2)

das Binden (снопів). [(*Cuscuta*).

Вязалець, -лца, *m.* Kleeseide, *f.*

Вязальник, вязільник, *f.* Garben-

binder, *m.* [Garbenbinderin, *f.*

Вязальниця, вязїльниця, *f.*

Вязанє, *n.* das Binden; 2) Dach-

werk, *n.* Dachstuhl, *m.* Gebälk, *n.*

Вязанка, *f.* Bund, Bündel, *n.*

Вязанковáто, *adv.* *B.* büschelweise,
gebüschelt.

Вязати, *v. a.* binden, knüpfen; fes-
seln; ineinander verschlingen, verein-

gen; *в'язані но́ти* gestrichene Noten; 2)* — ся *с'л'овом* sich binden, s. verpflichten; — ся *ц'віт*, *овоч* die Blume, die Frucht setzt an. [*Term. I Ш.*]

В'язба́, *ф.* — самотна Einzelhaft, *ф.* *В'язе*, *н. с.* Увязь, *в'у́глова*.

В'язе́нь. -зня, *т.* Gefangener, Verhafteter; *Стра́фли́нг*, *т.*

В'язи́ло, *н. К.* Band, *н.* Fessel, *ф.*

В'язи́ль, *ф.* rauhhaarige Linse (*Eryum hirsutum*); 2) Geisklee, Kleber, *м.* (*Trifolium flexosum*).

В'язка, (*д.* *в'язочка*), *ф. с.* *В'язанка*.

В'язки́й, *а.* bindig, zähe.

В'язни́к, *т. К.* *Тор.* s. *В'язе́нь*.

В'язни́ти, *в. а.* gefangen halten.

В'язни́ця, *ф.* Gefängnis, -haus, *н.* Kerker, *т.*

В'язни́чний, *ф.* Gefängnis-, Kerker-
В'язну́ти, *в. н.* до *когò Б.* an jmdn sehr nahe treten, au ihn losgehen, sich andrängen; *зудри́нгли* sein.

В'язня́, *ф. с.* *В'язни́ця*. [*сеае*].

В'язова́ти, *рл.* Rüsterartige (*Ulma-*

В'язови́й, *а.* von *Ulmen*. [*тен*].

В'язо́к, -зка, *т. с.* *В'язь*, bei d. Schlit-

В'язи́, *ф.* *Ф.* (*Пр. V. 213*) s. *В'язь*.

В'язи́й, *а.* getrocknet, gedörrt; * trocken, *фад*. [*heit*; *фад*heit, *ф.*

В'язи́сть, -ости, *ф.* Trockenheit, Welk-

В'язли́й, не-, *а. II.* unverwelklich.

В'язну́ти, *в. н.* welken, verwelken.

В'язте́р, (*д.* *в'язтрак*), *т.* *в'язти́рна*, *ф.* *Н. 14* Fischfanggeräth ähnl. der Reuse, *н.*; *Стромко́р*, *т.* Reuse, *ф. с.* *В'язте́р*.

Г.

Г, vierter Buchstabe (*Глаго́ль*, -гіль); als gehauchter Einsatz im Anlaute (mit *В* wechselnd): *гінчи́й*, *го́рїх*, *го́стри́й* *Оз. 59. Mi. IV. 81.* Manches unter *Г* fehlende s. unter *Г*.

Га! *int.* vom Lautgeben: *га!* 2) mit *Resignation*: magsein, leider nun; 3) *га?* was? was denn?

Габба́, *ф.* Woge, Welle, *ф. (В.) Gr. 20.*

Габба́, *ф.* Art weisses grobes Tuch; 2) weisse Decke.

Габба́ти, *в. а.* beanstanden, behelligen, *Пом. III. 27* etw. jmdm anhaben.

Габелько́вий, *а.* vom jungen Rindviehleder. [*junger Ochs*].

Габелько́к, -елька, *т.* junges Rind,

Габельо́ваний *а. Ос. (61) VIII. 16?*

Габка́, *ф. Не.* weibl. Oberkleid, *н. с.* *Габба́ II.* [*ger Rinder*].

Габлі́на, *ф.* *габлі́* *рл.* Fleisch jun-

Габоро́, *т.* *Н. е.* Berges. [*с.* *Гаври́ло*].

Габри́к, *Габро́*, *Габру́к*, *т. Ми. II 250*

Габя́к, *т.* Rock aus *габа*-stoff, *т.*

Гав-гав. *int.* vom Bellen des Hun-

Га́ва, *ф. с.* *Га́ва*. [*des*; 2) *гав*, *т.* *Габелл*, *н.*

Га́вась, *т. с.* *Са́ва*.

Га́вда, *ф. N. е.* Berges.

Га́ведни́й, *а. с.* *Га́взя́ний*.

Га́ведня́, *ф.* loses Gesindel, *н.* *Рöbel*, *т.*

Га́видни́й, *а. с.* *Самолю́бни́й*, (*vgl.*

за́видни́й).

Га́вин, *а.* der *га́ва*, *См.*

Га́вка, *с.* *Га́лка 1*).

Га́вкати, *га́вкнути*, *в. н.* klaffen, bellen; *на когò* jmdn anbellen. [*Ochsen*].

Гав-ке́, *int.* zum Zurücktreiben der *Гавко́ти́я*, (-тня́) *ф.* *Габелл*, *н. Ми. II. 71* *Пис.*

Гавку́н, *т.* Kläffer; 2) * *Advocat*, *т. §.*

Гаволо́ви́ця, *ф. Ф.* die müssig gafft.

Га́вра, *ф.* — *паску́дна* garstiges Wetter

Гаври́ло, *Гаври́к*, *т.* *Gabriel*. [[*ауга*]]

Гавря́хъ, *т.* *Др. с. 241* s. *Оврах*.

Га́ввяжи́й, *а.* vom *га́взя*.

Га́ввя́, *н.* *Hundszunge*, *ф.* *Venusfinger*,

т. (*Cynoglossum officinale*).

Га́ввя́ний, *а.* ungeheuer gross.

Га́вьяр, *т. с.* *Лéпех*, *аер*; 2) *Уфер-*

Сегге, *ф.* (*Carex riparia*).

Гага́к, *т.* *гага́ра*, (*д.* *гага́рка*), *ф.*

Seetaucher, *т.* (*Colymbus*).

Га-го́в! *int.* beim Anhalten: langsam!

Гад, *т.* Schlange, *ф. Не.*

Гада́й-зі́ле, *н.* Einblatt, *Студен-*

тенро́schen, *н.* (*Parnassia palustris*).

Гада́не, *н. М. I. 49* (*карта́ми*) *Кар-*

тenschlagen, *Варсagen* aus d. *Картен*, *н.*

Гада́ти, *в. а.* denken, meinen; 2)

wahrsagen; 3) — ся s. *Жури́ти* ся

Ми. IV. 718.

Гадé, *n. coll.* Schlangen, *pl.* 2) Gewürme, *n.*

Гáдерно, *adv.* s. 'Ядерно, охóчо.

Гаджýга, *f.* junge Rothtanne.

Гáдина, *f.* Schlange, *f.*

Гадýнник, *m.* s. Дівýна; 2) Si-
нау, *m.* (Alchemilla vulg.).

Гадýнниця, *f.* (Primula offic.).

Гадýти ся, *s.* Гидýти ся; 2) *im-*
pers. s. Млоúти.

Гáдка, *f.* Gedanke, *m.* Meinung, *f.*
Ermessen, *n.*; 2) Entschluss, *m.* Ab-
sicht, *f.* máю гáдку bin gesonnen; má-
ти г. за когó ан jмndu denken; скý-
нути г. за когó vergessen; нý-гáдки
емý denkt nicht daran, ist ihm gleich-
giltig; в гáдки емý не ýдé kommt ihm
nicht aus dem Sinn; 3) s. Зáгáдка.

Гадкувáти, *v. a.* s. Гадáти, *У.*

Гадýк цýлолýстий Rúс Драченкорп,
m. (Dracoscephalum Rúyschiana), *B.*

Гáдовый, *a. Ко.* 121 s. Гадýчий.

Гадовýше, *n.* Aufenthaltsort der
Schlangen, *m.* [Furie.

Гáдра, *f.* hadersüchtige Weibsperson,

Гадськýй, *a.* s. Гадýчий.

Гадýга, *m. f.* гадýк, *m.* гадýка, *f.*
s. Гáдина; 2) * Hundskerl, *m.*

Гадýцкий, гадýчий, *a.* Schlangen-.

Гадýчиця, *f.* Weibchen der Nat-
ter, *n. КУ.*

Гадýчка, *f.* бородавчáта Schier-
lingsblatterschwamm, *m.* (Agaricus phal-
loides od. verrucosus); 2) — сорокáта
Króтenschwamm (A. pantherinus); 3)
— червонýва Perlenschwamm, (A. ru-
bescens), *Вол.*

Гадýчник, *m. He.* Schlangenhöhle, *f.*;
2) Erdeichel, Tropfwurz, *f.* (Spiraea
filipendula). [645 s. Сорокýля?

Гадýрка, *f.* — капáниста, *Ф. Пр.* IX.

Гадýчий, *a.* Schlangen; 2) — чес-
нóк Schlangenknoблаuch, *m.* (Allium

Гадýчка, *s.* Гадýчка. [victoralis).

Гаевýй, *a.* im Haine befindlich.

Гаевýк, *m.* Waldhüter, *m.*

Гай, гай! *int. Ф.* ja! ja! schon gut!
nun weiter, wohlan; гáйже! auf!

I. Гай, *g.* гай zeittödtender Mensch;
гай часý Zeitverlust, *m.* — робóти Ver-
sáumnis der Arbeit, *n.*

II. Гай, *g.* гáю, *m.* Hain, *m.* klei-
ner Wald; * гай розвýв ся емý es grünt

ihm der Hain — ihm geht's sehr wohl.

Гáйвор, гáйворон, *m.* Saatkráhef.
(Corvus frugilegus).

Гáйворинь-ронн, *f. coll.* Raben-
kráhen, *pl. f.*; 2) * Narren, *pl. m.*

Гайдá, *int.* marsch! vorwärts!

Гайдабýра, *m. s.* Гайдамáка.

Гáйдабýрити, *К.* s. Гайдамаку-

Гайдáй, *m. s.* Гайдéй. [вáти.

Гайдамáка, (-маха, *d.* гайдáмá-
чок, -шок, гайдáмáшка) *m.* Hajdemak,
Krieger in den Steppen, Freibeiter;
2) Räuber, Strassenräuber, *m.*; 3) †
frohnflüchtiger u. aufständischer Bauer.

Гайдáмáцкий, гайдáмáчий, *a.* des
гайдáмáка.

Гайдáмáцтво, *n. coll.* гайдáмáч-
чина, *f. s.* Гайдáмáки. (*pl.*); 2) Zeit u.
Geschichte der гайдáмáки um d. J.
1768. Bauernkrieg, *m.*; 3) Freibeiterei, *f.*

Гайдáр, *m. Ч. V.* 951 s. Гайдáр.

Гайдéй, *m.* Ochsenhüter, Ochsen-
treiber; 2) Vagabund, *m.*; 3) * rüsti-
ger, grosser Bengel, *А.* 54.

Гайдýк, (*aug.* гайдучýше), *m.* Haj-
duke, Bediente, Scherge, *m.*; 2) Art Tanz

Гáйзуб, *m. s.* Васýльок, *B.* [ЗР. II. 153.

Гáйка, *f.* Verzug, Zeitverlust; *m.*

Гайлýвий, *a.* zeitraubend. [Sáumen. *n.*

Гáйма, *s.* Гáльма.

Гáйна. (гайна), *f. s.* Гай II. *Гол.* I. 386.

Гáй-нá! *int.* Scheuchruf gegen d.
Nacht.

I. Гáйний, *a. К.* II. 251 zeitrau-
bend; saumselig, (*opp.* негáйний, спýр-
ний; 2) *adv.* гáйно müssig *Кл.*; 3)
s. Порóжний.

II. Гáйний, *a. Гол.* III. 78 s. Гóрдий.

Гайний, *m.* Hegebereiter, *m. s.* Гаевýк.

I. Гáйнó, *n. s.* Гáйнóб. *Гр.* 20.

II. Гáйнó, *n. s.* Гáйнóб.

Гáйнóванé, *n. МШ.* s. Марнóванé.

Гáйнувáти, *v. a.* vergeuden.

Гáйнýти, *v. n.* rasch fortlaufen.

Гáйняний, *a.* dreckig.

Гáйстер, -тра, *m. Ко.* 220 s. 'Астер;

2) schwarzer Storch (Ciconia nigra).

I. Гáйта, *f.* liederliche Dirne, *f.*

II. Гáйтá! *int.* beim Lenken des
Pferdes nach rechts, (ввáти —).

Гáйтáн, *m.* Gürtel mit benagelter
Tasche, *m.* (worin Ahle, Messer, u. Wurm-
zange für чабанý).

Гайтів, -ова, Feldhüter, -Wächter, *m.*
 Гайтіванс, *n.* das Jagen, Jagd, *f.*
 Гайтівé, *n. a. s.* Зар. Durchsuchung; 2) Jagd, *f.* [ня, *m.*
 Гайтón, *m.* Schulterriemen der двьоб.
 Гайтувати, *v. n.* jagen (mit Jagdhunden; 2) lauern.
 Гайтусь, *adv.* *H.* 164 draussen; — ходити auf den Abort gehen.
 Гаївка, гаїлка, *f.* Frühlingsspiel, u. Lied der Mädchen in den Ostertagen.
 Гаїти, *v. a.* jmdn in der Arbeit durch müssige Sachen aufhalten, unterbrechen; unnöthigerweise Platz einnehmen; — ся sich aufhalten (in d. Arbeit), säumen.
 I. Гак, *m.* † der 30 ste Theil: als Erwerb des лічман das 30 ste Schaf.
 II. Гак, *m.* Haken, *m.*; 2) *s.* 'Ости.
 Гаківніця, *f.* Hakenbüchse, *f.* (Art alter Feuegewehre die an e. Klotz festgeschraubt u. mit Luntten losgebrannt)
 Гаклове, *s.* Готлове. [wurden).
 Гаксьо, *int.* Scheuchruf für Ferkel.
 Гал, *m.* Summe, *f.* *Цар.* *vgl.* Загал.
 Галабурда, Händel, Streit, Wirrwarr, *m.*; 2) *u.* галабурдник, *m.* Raufbold, Polterer, *m.*
 Галабуга, Uebermuth, *m.* (*B.*)
 Галаган, *m.* *He.* *s.* Поблавок, *Цр.*
 Галагівка, *s.* Гаївка. [XI. (1) 107.
 Галадун, галадущик, *s.* Гладущик.
 Галай, *m.* *s.* Галайко; на — на балай ohne Bedacht, überstürzt, nachlässig.
 Галай, галайко, галагін, *Цар.* *m.* Brausekopf, eitler Schreier, Schreihals, Heisssporn, *m.*
 Галайкати, (-котати, -котіти), *v. n.* wirr durcheinander schreien u. singen, lärmén. [mend, schwatzhaft.
 Галайоватий, (-коватий), *a.* лг-
 Галайсьвіта, *v.* — пітї, *Ф.* in die weite Welt sich fortmachen.
 Галайстра, *f.* Haufen des Pöbels, der Kinder u. *A. m.*
 Галамбѣць, -бѣцї, *m.* Habermus, *n.*
 Галамбувати, *v. a.* durcheinander verwirren. [глійский?
 Галаньскій, *a.* *C.* II. 160 *s.* Ан-
 Галанці, *pl.* *Ko.* 107 enge, knappe Hosen.
 Галапас, *m.* Schmarotzer, *m.* *B.*
 Галапасний, *a.* schmarotzend, parasitisch, *B.*; 2) Heisssporn, *m.*

Галапун, *m. s.* Голопунець; 2) *pl.*
 s. Голопузіта, (*pl.*)
 Галас, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m.*
 Галасайко, *m.* Schreier, *m.*
 Галасайвий, галасний, *a.* lärmend.
 Галаслівість, -ости, *f.* Lärm, *m.*
 Галасувати, *v. n.* lärmén, schreien; галаснути комуьс, *МШ.* schreiend zuzufen. [atropoides.
 Галасовѣлє, Scopolia (Scopolina)
 Галатиноватий, *a.* voreilig, ungestüm, *Цар.*
 Галацюцько, *m. s.* Голоцюцьок.
 Галачістий, *a.* *Зап.* II. 473, -а телїця?
 Галвашка, *f. s.* 'Играшка.
 Галда, *f. B.* Halde, *f.* taube Erde.
 Галем, -льма, *m. s.* Гальма.
 Галенї, -їти, *n.* junge Dohle.
 Галилѣйскій, *a.* galiläisch.
 Галилѣйство, *n.* grosser Lärm, *n.* Verwirrung, *vgl.* Галай.
 Галїти, *v. a.* *Ko.* 66 *s.* Наглїти; 2) *s.* Раїти, нараїти; 3) — ся sich tummeln, *s.* sputen, *Пом.* III. 25.
 Галицький, *a.* von Halitsch, Halitscher; 2) galizisch.
 Галиця, *f. H.* 186 *s.* Галїч.
 Галїч, *m.* St. Halitsch; 2) * *s.* Галичинá; 3) *N. e.* Berges.
 Галичанїн, *m.* Bürger v. Halitsch; 2) Bewohner v. Galizien, Galizier, *m.*
 Галичанка, *f.* Galizierin, *f.*
 Галїчий, *a.* *s.* Галицький 1); галїч, *a.* *МШ.* der Dohlen (галка).
 Галичинá, *f.* Galizien, *n.*
 Галїч, *f. coll.* Dohlen, *pl.* *Мі.* II. 336.
 I. Галка, (*d.* галочка), *f.* Dohle, *f.* (Corvus monedula); 2) schwarzes Eichhörnchen; чѣрна-галочка schwarzes Käferchen, *Wa.* 38.
 II. Галка, *f.* Kugel, *f.* *Лев.*
 Галька, Галочка, Гальшка, Галья, Галюня, *f.* Elisabeth, Lieschen; 2) Anna, Аннchen; 3) Helene. [kette, *f.*
 Гальма, *f.* Hemmschuh, *m.* Hemm-
 Гальмази, *pl.* Kleinodien, *pl. s.* Альмаз.
 Гальмоб, *n.* *Ос.* (61) XII. 49. 50 *s.* Ганьмоб.
 Гальмувати, *v. a.* hemmen (mit d. гальма); 2) *s.* Галїти 1); 3) *s.* Гайнувати.
 Гальний, *a.* *Л.* 150 *s.* Гайний I. 1).

Гало, *n. B.* (Шр. VII. 657) Kugel, *f.*
 Галочка, *s.* Галка, *n.* Галька.
 Галбчница, *f. s.* Галаясвіка; — шип-
 шачка Rosengallwespe, *f.* (Rhodites rosae).
 Галузь, галуза; галузка, *f.* Ast;
 Zweig, *m.*
 Галу́зэ, *n. coll.* Zweige, Aeste, *pl.*
 Галузі́стый, *a.* vielästig. *W.*
 Галу́зованэ, *n.* loses Treiben, Un-
 fug, *m. Sic.*
 Галу́зоватый, *a.* muthwillig, *Sic.*
 I. Галу́н, *m. АД.* I. 256 *s.* Гальон.
 II. Галу́н, *m.* Alaun, *m.*
 Галуні́ти, *v. a.* mit Beimischung
 des Alaun färben, bes. Ostereier malen.
 Галу́нка, *f.* einfarbig bemaltes Osterei
 Галу́шка, *f. pl.* -шкі Mehlklösschen,
n. Ном. III. 27. [Галька 1) у. 2) Зак.
 Гальшка, Галю́тонька. Галю́, *f. s.*
 Галю́ва, галю́вина, *f.* Lücke, Licht-
 гung; Waldblösse, *f.* freier Raum.
 Галю́кати, *s.* Гулю́кати.
 Галю́чий, *a.* Dohlen-.
 I. Гам, *int.* vom Verschlucken.
 II. Гам, *m.* Lärm, *m.*
 III. Гам, *m. s.* Гальма.
 Гамазе́й, *m.* гамазія, *f. s.* Малазі́н.
 Гамазе́йцкік, *m. s.* Малазі́нер.
 Гамалі́к, *m. s.* Карк. [гамалі́к, *Зак.*
 Гамалікува́тій, *a.* mit grossem
 I. Гаман, (*d.* гамане́ць, -нця), *m.*
 lederne Geldbörse; Beutel, Sack zum
 Aufbewahren des Feuerzeuges, *m.*
 II. Гаман, *m.* jüd. Hamansfest; 2)
 die Person, welche den Juden bei die-
 sem Feste angeblich als Gegenstand des
 Spottes u. der Misshandlung dient.
 Гаманува́ти, *v. a.* jmdn so arg
 schlagen u. missbandeln wie es die Ju-
 ден angeblich dem Гаман II. thun.
 Гаманці́к, *m.* Beutelschneider, Та-
 schendieb, *m. Sic.*
 Гамарні́й, *a.* sich härmend, kum-
 мervoll, trübselig, (*Ф.*) [senhammer, *m.*
 Гамарня́, *f.* Hämmerwerk, *n.* Ei-
 Гамати, *v. a.* essen (in d. Kinderspr.)
 Гамела́, *m. f.* e. plumpe Person.
 Гаме́ра, гаме́рка, *f. s.* Ма́сэрка.
 Гаме́рскі́й, *a.* = америка́нскі́й.
 Гамі́в, *f.* (*B.*) *s.* Гальма.
 Гамі́р, -ору, *m.* Lärm, *m.* Geschrei, *n.*
 Гамі́рні́й, *a.* lärmend, brausend,
 laut.

Гамі́шні́й, *a. s.* Лакомі́й, *Gr.* 20.
 Гамкнуті, *v. a.* verschlucken, *H.* 25.
 Гаморы́ти, *v. a.* murmeln, plaudern.
 Гамсемі́ти, *v. a.* М+Б. 196 *s.* Гом-
 сону́ти. [— ся sich mässigen.
 Гамува́ти, *v. a.* hemmen, aufhalten;
 Гаму́з, на — збі́ти zu Brei schla-
 gen, in kleine Stücke zerschlagen, zer-
 brechen.
 Гаму́рити, *v. n.* böse sein (?).
 Ган, *m. s.* Хан; ганьскі́й, *s.* Ханьскі́й.
 Гань, *f.* КУ. I. 234 *s.* Ганьба.
 Гана́, *f.* Гол. *s.* Dorána.
 Ганаві́ці, *pl. s.* Ногаві́ці.
 Ганьба́, *f.* Schimpf, *m.* Schmach,
 Schande, *f.*; 2) Verkommenheit, *f.* на
 ганьбу́ пі́ці verwahrlost werden.
 Ганьбі́ти, ганьбува́ти, *v. a.* schim-
 pfen, schmähen, schelten, verunehren;
 tadeln, rügen; — чым, *K.* Schande an-
 thun, der Schmach preisgeben; — ся
Luts. 154 sich schämen, Schmach fühlen.
 Ганьблыві́й, *a.* schimpflich, schmäh-
 lich, *МШ.* [II. 217. 218.
 Ганго́ль, *m. s.* 'Ангел, я́нгол, *У.*
 Ганде́вері, *pl. s.* Састові́ штані́.
 Ганде́ль, -длю, гандэ́льві́й, ган-
 длюва́ти. *s.* Торговля́, торговельні́й &
 Гандэ́жа, *f.* Art Gefäss.
 Гандэ́ян, *a.* der Гандэ́я.
 Гандэ́я, Гандэ́ўня. Ганця́, *f.* Anna,
 Hanna, Hannchen. [Ба́ўдыкі бі́ти.
 Гандри́ бі́ти, *Ф.* гандрити ся, *s.*
 Гане́бні́й, *a. K.* *Sic.* schändlich,
 schmachvoll. [*s.* Ганьба.
 Гані́ба, *f. М.* II. 43 Erniedrigung, *f.*
 Гані́ж, *s.* 'Аниж.
 Гані́ти, *v. a.* tadeln, rügen; 2) ver-
 schmähen, *Ш.* I. 307. [bedeckt.
 Гані́бні́й, *a. М.* entehrt, mit Schmach
 I. Ганка́, *f.* *Luts. gr.* 164 *s.* Зга́дка.
 Ганько́, *m.* Eugenius.
 Ганьмо́, *n.* Tadel; Fehler, Mangel, *m.*;
 Ausstellung, *f. Sic.* [Гану́ся, *f. s.* Гандэ́я.
 Ганна́, Ганка́ II., Ганька́, Га́ня,
 Ганбо́ні́й, *a.* *Кл.* schimpflich.
 Гантелі́ти, *§. v. a. s.* Ганьбі́ти.
 Гану́с, гану́ш, *m.* *Зан.* 288 *s.* 'Аниж.
 Гануо́івка, *f.* гану́сна горі́вка Anis-
 brandtwein, *m.*
 Гану́ська, *f. s.* Ганна.
 Ганца́, *f.* Mähre, Schindmähre, *f.*
 Ганца́ні́я, *f. s.* Гарка́ні́я.

Ганчър, ганчърство & s. Гончър & Ганчърка, *f. s.* Гончърка; 2) *Thon, m. Гн. 77.*

Ганчїрка, *f. s.* Лах, онучка. [Krim. Ганцина. *f.* Land des tartar. Хан, *gew.* Ганїти, *v. a.* treiben, hetzen, III. II. 18; — ся за чим wornach jagen, nachlaufen, etw. verfolgen.

Ганпалом, *adv.* flugs, rasch, *Иар.*

I. Ганка, Гануня, *f.* Agathe.

II. Ганка, *f. s.* Гантка.

Ганлик, *m. gew. pl.* Heftel, *m. s.* Гантка, вїати до ганлика, до -ів, *C. I. 54* vom albernem Reden u. Handeln.

Ганликівий, *a.* mit Hefteln versehen, *Иис.*

Ганбн, *m.* Agathon. [(ганар) & Зак.

Гантър, — гантувати & s. Гантър

Гантовальний, *a.* -а голка Stickenadel, *f.* [dampf, *m. Py.*

Гар, *f. K.* Schlacke, *f.*; 2) Fett-

Гарабакати, *v. n.* mit roher Stimme sprechen od. singen; Kauderwelsch sprechen.

Гаразд, -ду, *m.* Glück, Wohlergehen, *n.* Inbegriff alles Glückes, *m.*; 2) гаразъ, гарадньоко. (*comp.* гараднійше, *Зар.*) *adv.* *Кс. II. 56* gut, glücklich; entsprechend, sehr gut, sehr schön; tüchtig, wirklich; майте ся —, оеравайте ся в гараді bleibet gesund, le-

Гарай, *N. e.* Berges. [bet wohl.

Гарап, гарапник, *m.* geflochtene Biemenpreitsche, Hetzpreitsche, *f.*

Гарас, *m. s.* Гарус.

Гарасїм, Гарасько, *m.* Gerasimus.

Гарасївка, *f.* rothe schmale Binde

aus grober Wolle od. Kameelgarn. [ten.

Гарасїковати ся, §. zanken, strei-

Гаратати, *v. a.* wuchtig schlagen; grob zerschlagen. [s. Гаразд 2).

Гарацо, *adv.* *Не. Пр. XII. 607. 680*

Гарба, *f.* *Др. с. 256* Fuhrwerk, *n.* Wagen, *m.*

Гарбане, *n.* Raub, *m.* Plünderung, *f. K.*

Гарбати, *v. a.* raffen, rauben, III. I. 378.

Гарбачий, *s. a. m.* Verweser einer гарба bei d. nomad. Schafherde, *m.*

Гарбуз, *m.* Kürbis, *m.* (Cucurbita pepo); * гарбуз піднести, прикотити кому „einen Korb geben“: von abschlägiger Antwort beim Werben, — дієрати від кого — bekommen.

Гарбувіне, *n. coll.* Kürbisstengel, *pl.*

Гарбузовий, *a.* des Kürbisses.

Гарвѣда, *f.* Hader, *m.* Zänkerei, *f. §.*

Гаргара, *f.* etw. sehr Grosses, plumpe; grosses, schlecht eingerichtetes Zimmer; 2) *Bein.* e. keiflustigen, bösen Weibes, *H. 267.*

Гард, *m.* [gardé], *Рч. 246* Aufsicht, Wacht, *f.*; 2) e. Ort zum Fischfange bes. abwärts hinter der Mündung der Синюха in d. Бор (bei d. Запорожці); 3) quergelegte Wasserwehre aus Steinen.

Гардаман, гардеман, *m.* *Гол. III. 205* Art hitziges Getränk, *Ч. IV. 513.*

Гардий, *a. s.* Гарний; *adv.* гарді.

Гардовати, *v. n.* *Ко. 150* lustwandeln, spazieren.

Гардовїна, *s.* Гордовїна.

Гардовнїчий, *s. a. m.* Oberaufseher in e. гард 2).

Гарем, *m.* Harem, *n.*

Гаремний, *a.* *Py.* vom Harem.

Гаремник, *m.* Haremhalter, *m.*

Гарен, *a.* §. fähig, mächtig; unfähig, unvernünftig.

Гарець, -рця, *m.* Flocken-, Flammenblume, *f.* (Phlox), *B.*

Гарїкати, *v. a. P. I. 179* anherrschen, anschreien, antreiben; з собою щось, *Пр. VI. 547* unter der Nase brummen.

Гарїль, *m.* *Ко. 91, H. 39 s.* Горїль.

Гаркан, *m. s.* Аркан I.

Гаркане, *n.* das Knurren; Hadern, *n.*

Гарканїна, *f.* Hader, *m.* Zänkerei, *f.*

Гаркати, *v. n.* на коб jmdn anknurren; — ся в ким hadern, zanken.

Гаркебуз, *m.* arquebuse, Feuerwaffe, schwere Büchse, *Кч. 38.* [* Hader, *m.*

Гаркїт, огу, *m.* Geknurre, *n.*; 2)

Гарманувати, *v. a. Не. Пр. XI. (1) 101* mittels Pferden od. Ochsen durchs Treten das Getreide dreschen.

Гармасар, *m.* Hengst, *m.*

Гармат, *f.* Kanone, *f.* Geschütz, *n.*

Гармати, *s.* Грабати 2).

Гарматїй, гармаш, *m.* Kanonier, Artillerist, *m.* *Иис.*

Гарматний, *a.* Kanonen-

Гарматня, *f.* Kanonengiesserei; 2) Batterie, *f.* *Иис.*

Гармідер, *m.* Lärm, Geräusch, *m.* III. I. 147; 2) Крам, Habe, *f.* (*iron.*), *Не.*

Гармонізувати, *v. n.* harmonie-

ren, übereinstimmen.

Гармоні́йний, *a.* harmonisch.

Гармоні́йка, *f.* Harmonika, *f.*

Гармоні́я, *f.* Harmonie, Uebereinstimmung, *f.*

Гарму́в, *m.* Зап. II. 411. ?

Гарна́лати, *v. n.* §. s. Гаморі́ти.

Га́рний, (*d.* гарне́нький), *a.* schön, hübsch, nett, *Пом.* III. 14.

Гарні́к, *m.* Arbeiter bei e. Ochsenfuhre, *m.* Левч. [солиця.

Гарни́ліця, (*гарнол-*), *f.* s. Кра-

Гарні́ти, гарні́пати, *v. n.* schön, schöner werden, *Левч.*

Га́рт, *m.* Abhärtung, Härtung, *f.* да́ти кому́ га́рту, *P.* II. 123 jmdm tüchtig zusetzen, ihn derb zurichten.

Га́ртванє, *n.* Härtung, Abhärtung, *f.*

Га́ртос, *int.* Га. I. 144 Zigeunerzuruf im Osterspiel Ці́ган.

Га́ртува́ти, *v. a.* härten, abhärten; 2) *v. n.* landen, das Ufer zu erreichen suchen.

Га́ртулець, -ля, *m.* Pflock, *m.* zum Anbinden des Flosses an der Ufer.

I. Га́рува́ти, *s.* Гайнува́ти.

II. Га́рува́ти, *v. n.* viel mühselig arbeiten, sich placken. [Mensch.

Га́ру́ка, *m.* Streitmaul, zänkischer

Га́рука́ти ся, (*гару́к-*, *He.*) zan-ken, hadern, (*vgl.* га́дра, га́рка́ти ся).

Га́рус, *m.* Kameelgarn, *n.*

Га́русовий, *a.* von Kameelgarn.

Га́рці́вний, *m.* Spassmacher, lustiger Gesell. [frohes Weib, *Max.*

Га́рці́внийця, *f.* fröhliches, lebens-

Га́рцова́нє, *n.* das Herumtummeln des Pferdes.

Га́рцюва́ти, *v. n.* ко́вєм e. Pferd im Kreise herumtummeln; scharmützeln, *s.* Герць; — гопака́ ден г. tanzen, *Кс.* 48.

Га́рча́ти, *v. n.* s. Га́рка́ти 1); röcheln.

Га́рч, *m.* га́рче, *n.* (B.) Höllennatter, (*Pelias Prester*); 2) Kreuzotter, *f.*

Га́са́ти, *v. n.* springen; herumstreifen; 2) die Salzmasse zerbröckeln, *B.*

Га́сай́льник, *m.* Löschhacken, *m.*

Га́сай́тель, *m.* Löscher, *m.* T. K.

Га́сай́ти, *v. a.* löschen, auslöschen.

Га́ска, *f.* Hammer zum Zerbröckeln der Salzmasse, *m.*

Га́ська, *f.* Johanna. [Оу. §. 277, 1.

Га́сло, *n.* Losung, Parole, *f.* Кс. 397;

Га́снѹ́ти, *v. n.* verlöschen, erlöschen,

auslöschen, (*v. n.*). [fel, *m.* s. 'Япед.

Га́спед, (-під), *m.* Schlange, *f.* Teu-

Га́спедский, *a.* teuflisch.

Га́ся, *f.* Schlange, *f.* s. Га́шка.

Га́ть, *f.* s. Га́тка.

Га́тала́й! *int.* vom Galopp e. Gauls.

Га́талець, -нця, *m.* Allgut, *n.* Dorf-
gänsefuß, *m.* (*Chenopodium bonus Hen-*
ricus).

Га́тї́ти, *v. a.* dämmen; e. Weg von
Faschinen über morastigen Boden machen.

Га́тї, *pl.* N. e. Berges.

Га́тка, (*d.* га́точка), *f.* Damm, Deich;
Faschinenweg, *m.* [aufe. Haufen werfen.

Га́тля́ти, *v. a.* eine Wust von etw.

Га́тьма́н, *m.* Ме. 413 s. Гетьма́н.

Га́тьта́, гетьта́, *int.* s. Гайта́ II.

Га́фа́р, га́фа́р, *m.* s. Шмѹ́клер;

Га́фт, *m.* Stickerarbeit, *f.* [Sticker, *m.*

Га́фтарка, *f.* Stickerin, *f.*

Га́фтка, *f.* Heftel, *m.*

Га́фтува́ти, *v. a.* sticken. [tummeln.

Га́ца́ти, *v. a.* hüpfen, tanzen, sich

Га́цмо́ляти, *v. a.* § schlagen; Ba-
ckenstreiche austheilen.

Га́ча, -яти, *n.* s. Лоша́. [ken.

Га́чик, *m.* Häkchen, *n.* kleiner Ha-

Га́чикова́тий, *a.* hakig, wiederha-
kig, *Пол.*

Га́чити, *v. a.* § ко́го за́ що́ jmdm
wegen etw. zur Rede stellen, rügen.

Га́чі, *pl.* s. Нога́вці. [ку́р bei Га́чі. *f.*

Га́чник, *m.* Einfassung für den оч-

Га́чур, *m.* s. Лоша́к.

Га́чу́ра, *f.* s. Лоши́ця.

Га́шенє, *n.* das Auslöschen, Löschen.

Га́шка, (*d.* га́шечка), *f.* Natter,
Kreuzotter, *f.* [Zögern, *n.*

Га́яня, *n.* гая́нка, *f.* Пис. Säumen,

Га́яти, *v. n.* K. müssig bleiben; — ся
s. Га́йти ся, *Кс.* 158.

Га́ба́ти, Ч. IV. 231 s. Бга́ти, *Ог.* 95.

Гва́рити, *v. a.* s. Гово́рити, гуто́рити.

Гвѹ́здъ, *g.* гвѹ́здя, (*d.* гвѹ́здок -дка),
m. Nagel, *m.*; 2) Fischergabel, *f.* s.

'Ости. [ввѹ́дне).

Гвѹ́дне, *adv.* (*Гемк.*) bei Tage (=

Гвѹ́здик, s. Звѹ́здик. [beschlagen.

Гвѹ́здя́ти, *v. a.* n. g. nageln, mit Nageln

Гвѹ́здя́нка, *f.* Benediktenkraut, *n.*

Nelkenwurz, *f.* (*Geum urbanum*).

Ге, s. Ге́й I. u. II. [(*Diospyros Ebenum*).

Ге́бан, *m.* Ebenholz, *n.* Dattelpflaume, *f.*

Гѣбановий, *m.* aus Ebenholz.
 Гѣбанок, -нка, *m.* grosser Hobel.
 Гев, гѣвсадий, *adv.* *ingr.* s. Сюда
 Гевал, *s.* Гевал. [Мі. IV. 81.
 Гѣвде, гѣвдечка, (-ки), *s.* 'Озде,
 овьде, Мі. IV. 81.
 Гей! *int.* ha! na! holla! auf! гѣй-
 бри, гѣй-еми als Aufruf *gebr.* (В.); гѣй-
 аба! У. s. Гіяба; гей-лѣю о weh!
 Гей, гѣйби, гей коліи *conj.* wie,
 gleichwie, gleichsam, wie wenn, als wenn,
 gleichsam als.
 Гѣйкань, *n.* das Zurufen гей! I.
 Гѣйкати, гѣйкнути, *v. n.* гей! dem
 Zugvieh znrufen, es antreiben.
 Гѣйки, *int. adv.* vom Fortfahren.
 Гейма, *int.* beim. Spiele Бобер.
 Гѣйса, *int.* s. Соб.
 Гейта! *s.* Гайта II.
 Гѣйтати, *v. n.* dem Zugvieh гейта!
 Гейя, *f.* *Luts. gr.* 157? [zurufen.
 Гѣла! *int.* s. Гіяля!
 Гѣлиха, *f.* N. e. Berges.
 Гѣлкій, *m.* s. Пярубок, *Gr.* 20.
 Гельот, *m.* Helot, *m.*
 Гельотизувати, *v. a.* Зг. zum He-
 геман, *m.* Teufel. [loten machen.
 Гѣманів, гемоньскій, *a.* II. teu-
 flisch, Teufels-. [zeug zu Wasser,?
 Гемія, *f.* *Ос.* (61) I. 230 Art Fahr-
 Гемоллобин, *m.* *Иод.* Globulin,
 Hämatin, Blutroth, *n.*
 Гемоняка, *m.* *aug.* *ОП.* s. Гѣман.
 Гемпель, -пля, гемпѣнник, *m.* Ве-
 трюгер, *m.* [IV. 81.
 Ген-ген, — там, *adv.* dort weit Мі.
 Гѣнде, гѣндека, (-еньки, -ечка),
 гѣнька (-ай) s. Онтам, *Ос.* 167.
 Гѣнто, гѣнтова (-олі), гѣн'якобь,
 s. 'Оногда, позавчѣра, недавно, *Ос.* 172
 гѣнто = колісьто бувало.
 Гѣнтоватішній, (-вашний), гѣн-
 якобцішній, *a. s.* Оногдашній. [вѣстий.
 Гѣнцинатий, *a.* — кінъ s. Норо-
 Гѣпа, *f.* §. II. 189 s. Потилія, го-
 лова; 2) N. e. Berges.
 Гѣпати, гѣпнути, *v. n.* §. derb
 schlagen; -нути ся schwer fallen, stürzen.
 Герб, *m.* Warpen, *n.*; Stempel auf
 d. Papier, *m.*
 Гербовий, *a.* Warpen; 2) Stempel.
 Гербовік, *K.* гербуляк, *m.* Edel-
 mann mit e. Warpen.

Гербо́вник, *m.* Warpenbuch, *n.*
 Гѣрлев, *m.* s. Колемѣник.
 Гѣрэва, гѣрэзия, *f.* Ungemach, Uebel,
m., Verwirrung, *f.* Hader, *m.*
 Гѣрець, -рця, *m.* s. Герц.
 Гѣрѣтик, *s.* Брѣтик. [dicht.
 Герметичний, *a.* hermetisch, luft-
 Гѣрнад, *m.* Nbf. des Шайо.
 Гѣрой, *m.* Heros, Held, *m.* [thig, У.
 Геройний, *a.* heroisch, heldenmü-
 Геройство, *n.* Heroismus, Helden-
 muth, *m.* [ros, e. Helden spielen, ВВ.
 Геройствувати, *v. n.* einen He-
 Героїня, *f.* Heroine, Heldin, *f.*
 Гѣрѣйти, *v. n.* Ко. 177 sich hero-
 иsch zeigen. [mer, *f.* Wappenwesen, *n.* К.
 Гѣрѣльдія, *f.* Heroldie, Wappenkam-
 Гѣрсонѣти, *v. n.* ungestüm dahin-
 eilen, *Ос.* (62) VII. 38.
 Герц, -рцю, *m.* Scharmützel, Vor-
 spiel einer Schlacht, *n.* Zweikampf, *m.*
 * Bravour, Verwegenheit, *f. C.* [kämpft, *См.*
 Герцовнік, *m.* der im Zweikampf
 Герцувати, *v. n.* den герц aus-
 führen, bestehen.
 Герштикати ся, гѣршкати ся,
 герцикати ся, schäckern; sich balgen
 з ким. [Geflügel.
 Гѣсюгѣ, *int.* e. Scheuchruf gegen
 Гет, геть, *adv.* weg, fort; гѣть-там
 dortweiter; 2) ganz, völlig, vollstän-
 dig, gänzlich. [Brettsäge, *m.* *Gr.* 20.
 Гѣтавъ, *m.* Arbeitsgeselle bei d.
 Гѣтѣра, *f.* Hetäre, Buhldirne, *f.*
 Гѣтка, *f.* s. Ътка. [III. II. 174.
 Гетман, гетьман, *n.* Hetman, *m.*
 Гетманець -нця, *m.* Bürger, Ein-
 wohner der гетманщина 2).
 Гетманич, *m.* Sohn des Hetman, *f.*
 Гетманівна, *f.* Tochter d. Hetman, *f.*
 Гетманія, *f.* *Иис.* Мі. II. 71 гет-
 мановане. *n.* eines Hetman Anführung,
f. Oberbefehl, *m.*
 Гетьманка, *f.* Bürgerin. Einwoh-
 nerin der гетманщина 2), *Иис.*
 Гетманова, *s. f. a. s.* Гетманша 1).
 Гетманство, *n.* Hetmanswürde, *f.*
 Гетманувати, *v. n.* Hetman sein.
 Гетманша, *f.* Frau des Hetman;
 2) Tochter des H.
 Гетманщина, *f.* Zeit, Periode der
 ukrain. Hetmanen *f.*; 2) Theil der Ukrai-
 na unter der Verwaltung der Hetmanen.

Гётте! *int. (pl.)* macht euch fort!
 Гец, підвести когò під геца *Кн.*
 jmdn hinter's Licht führen, ihn prellen.
 Геца, *f. Hetz, f. [кн, (РДн. 18).*
 Гёшки, (*d. гёшечки*), *pl. s. Гиж-*
Гий, гий, гій, s. Гей. [s. Бгати, мієти.
 Гибáти, *v. a. Ч. IV. 225. VII. 551.*
 I. Гібель, -бля, *m. Nobel, m.*
 II. Гибель, гібіль, -ели, *f. Unter-*
gang, m. Verderben, n. II.; гібель
чогò s. Пронасть чогò eine Unzahl, K.
 Гібельний, *a. Ч. III. 25. ver-*
derblich, Verderben bringend.
 Гибіти, *v. n. verloren gehen, un-*
tergehen, sterben.
 Гибкій, *n. 3g. biegsam, geschmeidig.*
 Гиблївкї, *pl. Nobelspähne, pl.*
 Гиблювáти, *v. a. hobeln.*
 Гибляк, (обляк, вібляк), *m. Rund-*
holz, n. Og. 59 1.
 Гібнути, *v. n. Л. 51 s. Гїнути.*
 Гибчáстий, *a. Ч. IV. 378 — ко-*
 Гїва, *f. s. Їва, ёва. [ровáй rundlich.*
 Гївер (-ip), *m. s. Ївер.*
 Гївир, гївинь, *f. s. Ївола, B.*
 Гиготáти, *v. n. wiehern.*
 Гид, *m. H. 65 das Abscheuliche,*
 Schmutzige, Garstige; Ekel, *m. на гід*
 переходїти zu Ekel werden; verab-
 scheut, verachtet werden, *Иом. III. 26;*
 2) гид, *a. TP. 11. s. Гїдкий.*
 Гидж-га, *int. s. Гїджа.*
 Гїдити ся, гідкувáти, *v. n. чим*
 sich vor etw. ekeln, менї щось гї-
 дить ся etw. widert mich an, habe Ekel
 vor etw. [empfindend.
 Гидлївий, *a. Др. с. 35 Abscheu*
 Гидлївість -ости, *f. He. Abscheu,*
 Ekel, *m. [derwärtig, ekelhaft, garstig.*
 Гидкїй, гїдний, *a. widerlich, wi-*
 Гїдкїсть -ости, *f. Garstigkeit, Ekel-*
 haftigkeit, Abscheulichkeit, *f. [behaglich.*
 Гїдно, гїдостно. *adv. zuwider, miss-*
 Гїдостний, *a. s. Гидкїй, Пис. Левч.*
 Гїдостність, -ости, гідбá, *f.*
Пис. s. Гїдкїсть.
 Гїдра, *f. Hydra, Wasserschlange, f.*
 Гидувáти, *v. n. ким R. Др. с.*
 362, s. Гїдити ся.
 Гїлка, *gen. pl. Гижкїй, s. Гижкїй.*
 Гїва, *f. Schieler, m.*
 Гївнути, *v. n. geschwüurig eitern.*
 Гик, *m. гїкане, n. Geschrei zum*

Aufscheuchen, *n.*

Гїкавець, -вця; гїкавцун, гї-
 кало, *m. гїкавий, гїклївий, a. Stot-*
 terer, stotternd.

Гїкавка, *f. B. s. Шїкавка.*

Гїкати ся, stottern; *v. n. schlucksen.*

Гикїцькати, hinkend dahin trotteln.

Гїлечко, *n. s. Гильцё.*

Гїлї, *pl. Кух. Albernheiten, pl. Ge-*
 wäsch, *n. повёсти — [Иом. III. 25 He.*

Гїлка, *f. Ballspiel mit Laufen verb.*

Гїлька, гилїна. *f. Zweiglein, n.; 2)*
 Stabheuschrecke, *f. B. [лївий, a. ästig.*

Гилнїстїй, гилїстїй, *Фр. ги-*
 Гилнїтїти ся, in Rudeln umher-
 laufen (v. Wölfen zur Brunstzeit).

Гилнїя, *f. Rudel Wölfe, n. vgl.*

Гїчка; Meute, *f. [füllte Klösse (пирогї).*

Гилџн, *m. gew. pl. mit Fleisch ge-*

Гилцё, *n. Сб. I. 257 s. Вильцё.*

Гїлцї *int. Scheuchruf gegen Gänse,*
Иом. III. 15.

Гиляра, *f. Др. с. 186 s. Галяр.*

Гилярко, *m. Hilarion.*

Гїмбїль, s. Гїндель; гимблювá-
 ти, s. Гиндлювáти.

Гименéй, *m. III. II. 174 Hymen, m.*
 (Gott der Ehe b. Griechen u. Römern).

Гимзїти, *v. n. гим — wimmeln*
Иом. III. 28.

Гимн, *m. Hymnus, Lobgesang, m.*

Гин-гїн, *adv. s. Ген-ген, Лев. гр.*
 133. *Мі. IV. 81. [Гинцувáти.*

Гиньбувáти ся за ким (Ф.) s.
 Гїндель etc. s. Гандель, гандлю-
 вати etc. [s. Герштикáти ся.

Гиндаувáти, гендрїлáти ся, §.

Гїндик, *m. s. Їндик.*

Гїндри, *pl. loses Schäckern.*

Гїней, *m. s. Їней. [Левч.*

Гинкїй, *a. biegsam, geschmeidig.*

Гинтóв, *Гол. III. 503 Kutsche, f. ?*

Гїнути, *v. n. zu Grunde gehen, un-*
 kommen, verderben, vergehen; schwinden.

Гинцувáти, *v. a. когò jmdn ausser*
 Athem hetzen, todthetzen, (Ф.).

Гинч, *m. Гол. I. 208, Schlange, f. ?*

Гїнчїй, *a. s. Їнчїй, Мі. IV. 81. Og. 60.*

Гинчáти, *v. n. wimmern, winseln;*
 2) s. Ревáти.

Гир, *m. за гир, Ф. s. На дїво, на*
 слáву; 2) Spur, *f.; гир би ти ся за-*
 гїрив! soll jede Spur nach dir ver-

schwinden; гіром ходити ganz verkommen, sittlich verfallen.

Гіра, *f.* §. Kopffaare, *pl.* Schopf, *m.*

Гіравець, -вця, *m.* Art Pflze.

Гирбёт. *s.* Хребёт.

Гірдев, *m.* §. Колешёрник. [Wagen].

Гирди́лати, *v. a. s.* Трясті (vom

Гирді́ль, *m. s.* Гряді́ль.

Гирешний, (-риш-) *a. ungr. Др. с.*

405 *s.* Славний; — злодій ein Dieb von den wahren! non plus ultra, (*Ф*).

Гірити, *v. a. s.* Загірити.

Гирівка, *f.* struppiges Kopffaar; 2) Schopfstern, *m.* (*Cematula*).

Гирішливий, *a. s.* Гирешний; 2) гриб—Щирак; 3) berüchtigt, verrufen.

Гірка, *f.* das obere Ende Kopfstück, *n. s.* Гічка.

Гирканя, (-кня), *f.* Art Bitterpilz.

Гіркий, *s.* Гіркий.

Гірло, *v.* Гірло.

Гирміти, *Ог.* 49 Гриміти. [Pranger, *m.*

Гирвище, *n.* öffentliche Schande,

Гирбчик, *m.* Boretsch, *m.* (*Borago officinalis*), *B.*

Гирувати, *v. a.* aufregen, aufheben, *Гр.*; mühevoll wohinziehen, schlep-

Гірці, *pl. s.* Герць [ren, zerren, *Шл.*

Гирчина, *f.* Beinwurz, *f.* (*Symphytum cordifolium*) *B.*

Гіря, *f. s.* Гіра, *II.*; 2) mit kurz geschnittenen Haaren, *Ко.* 3 (*vgl.* стріга); 3) *s.* Канчук, *Др. с.* 305; 4) Gewicht bei d. Uhr, *Ос.* (62) II. 83 *Ном.* III. 28.

Гірявець, -вця, mit sträubigem Haar; гірвий, *a.* geschoren, gestutzt, *Ко.* 73.

Гитала, *f.* Art Heidekorngraupen.

Гитіна, *f.* Spleisse, *f. s.* Гінтіна, *vgl.*

Гітінка. [Theile gespaltener Holzblock.

Гитінс, ein dh die Mitte in vier

Гитовій, *a. s.* Гінтовій.

Гиц! *int.* gapps! (*v.* Hüpfen).

Гицель, -ця, гиціль, *m.* Abdecker, Wasenmeister, *m.* [цель; Schindanger, *m.*

Гицлівка, *f.* Wohnstätte des гі-

Гицнути, гицкати, *v. n.* aufhüpfen, springen.

Гич, *m.* Etw. ohne allen Wert, etw. Nichtiges: і гич не до річі, *III. I.* 270, 88 ні гич ні гариля пильники ganz u. gar nichts, *Зак.* [f. Stengelblätter, *pl.*

Гиче, *n. coll.* гічка, гичина, *Гл.* 75

Гичка, *f.* *N.* e. Berges.

Гишкй, *pl.* kalte Füße als Gallertspeise.

Гишкове пущене, *s.* Мясне, *n.*

Гивно́б, Dreck, Menschenkoth, *m.*

Гивно́їд, гивнорій. (-рійка, *f.*), Rosskäfer, *m.* (*Scarabaeus stercorarius*).

Гивня́к, *m. s.* Лайня́к. [2] *s.* Гивно́їд.

Гивня́р, *m.* Dreckkerl, Sudler, *m.*;

Гігієна, *f.* Hygiene, *f.*

Гігієнічний, *a.* hygienisch.

Гід, *g.* год, *m.* Jahr, *n.* * кому́сь чорний год сирівити jmdm e. unglückliches Jahr bereiten, drohen Schlechtes zuzufügen.

Гідь, як-гідь (єв.-г.) собі гадаєш? wie denkst du halt in dieser Sache? (*Ф*).

Гідний, *a.* würdig, wert; brav, gut, bieder; 2) jährlich, Jahres; 3) genug gross.

Гідність, -ости, *f.* Würde, *Тор.* Bravheit, *f.*

I. Гій! *int.* гій на тебе! pfui über dich, hol' dich der — *Ос.* (61) XII. 39.

II. Гій, *g.* гою, *m.* Heilmittel, *n.* Arznei, *f.* *Мі.* II. 4, *Піс.*

Гійкати, гійну́ти, *v. n.* на когó jmdn dh lautes Schelten einschüchtern.

Гійня́, *f.* *Фр.* *s.* Гильня́.

Гіле, *m. coll.* Zweige, *pl. m.*

Гілька, гілечка, *f.* kleiner Zweig, Zweiglein, *n.*

Гільнува́ти, *s.* Гайнува́ти.

Гільта́й, (*d.* гильта́енко), *m. s.* Гульта́й, *Ог.* 47.

Гільта́йский, *a.* liederlich.

Гільта́йство, *n.* liederliches Leben; 2) *coll.* loses, liederliches Gesindel, Landstreicher, *pl.* [Ast, *m.*

Гіля́, гіля́ка, (-ю́ка), *f.* starker Zweig,

Гіля́стий, *a.* astreich, ästig.

Гімно́б, гімня́к, *s.* Гивно́б, гивня́к, *Ог.* 80.

Гін, *g.* го́ну, *m.* *Макс.* Lauf, *m.* Rennen, *n.*; 2) Eile, Schnelligkeit, *f.* *Ке.* II. 178; Strömung, *f.*; 3) Trieb, *m.* *Шл.*; 4)

гін, *g.* *pl.* двос. троб гін, *s.* Гіни, *pl.*

Гіне́, [гон-]. *n.* Brunst, Geilheit, *f.*

I. Гінкй́й, [гон-]. *a.* *H.* 279 hurtig, schnell laufend, geschwind strömend.

II. Гінкй́й, (гин-), *a.* *Гр.* schlank, hoch wachsend; — стан.

Гінний, *a. s.* Гідний, *Ог.* 78 (*B.*).

Гінта́й, гінта́й, *Гол.* *s.* Гильта́й.

Гінтіна, *f.* centrifugal (schindel-förmig) gespaltener Holzstamm, *vgl.* Гінта.

Гінтовій, *a.* -á дошка, von dem Viertel eines Baumstammes seitwärts gesägtes Brett. [s. Згінчик; 2) Jagdhund, *m.*
 Гінчій, гінчий. *a.* Schweinetreiber,
 Гіперболя, *f.* Hyperbel, *f.*
 Гіперболічний, *a.* hyperbolisch.
 Гіпотека, *f.* Hypothek, *f.*
 Гіпотетичний, *a.* hypothetisch.
 Гіржá, Гіржати, *s.* Иржá, Иржати.
 Гірка, *f.* dim. *s.* Горá kleine Anhöhe; 2) Neuboden, *m.* [(Pucedanum cerv.).
 Гіркá олєнячий, Hirschwurzel, *f.*
 Гіркий, *a.* bitter; arg, heillos, versessen, verrucht (— пняця, вópor).
 Гіркийня, *f.* Art Bitterpilz.
 Гіркість, -ости. *f.* Bitterkeit, *f.*
 Гіркотá. *f.* Bitterkeit; Erbitterung. *f.*
 Гірлó, [гор-], *n.* *А. Д. I.* 186 Mündung, *f.* (ркі), *Мі. II.* 99.
 Гірній, *a.* Berg-, *Пар.* 2) allein, nur: — сидїть в хáті er wohnt allein; — з душею mutterseelen allein; маю гірніх пять грéйцарів habe nur die letzten fünf Kreuzer: гірнєський раз das letzte Mal. [betrieb, *m.*
 Гірніцтво, *n.* Bergbau, Bergwerks-
 Гірніця, *s.* Горніця.
 Гірничий, *a.* bergmännisch, Berg-
 (уряд, шкóла &).
 Гірнюк, *m.* Bergknappe, *m.* *Пар.*
 Гірняк, *m.* Bergmann; 2) Gebirgs-
 bewohner, Gebirgler, *m.*
 Гірнячка, *f.* Gebirglerin, *f.*
 Гірóчок, -чка, *m.* *Л. 8.* s. Огирóк.
 Гірóшник. *m.* Blutkrautwurz, *f.*
 Geissfuss, *m.* (Spiraea ulmaria).
 Гірський, *a.* gebirgig, Berg-.
 Гірчáк, *m.* Torfruhgras, Mariengras, *n.* (Hierochloa borealis); 2) scharfer Knóterisch (Polygonum hidropiper); 3) Bitterling, *m.* Dürnkraut, *n.* (P. persicaria); 4) Hederich, *m.* (Raphanus raphanistrum). [bittern.
 Гірчїти, *v. a.* bitter machen; * ver-
 Гірчїця, *f.* Ackersenf, Senf, *m.* (Sinapis arvensis). [ter werden, *M.*
 Гіршáти, *v. n.* schlimmer, schlech-
 Гірший, *a.* comp. schlechter, schlim-
 mer, ärger; 2) mehr, *P. I.* 1.
 Гіршіти, *v. a.* schlechter, ärger ma-
 chen, verschlimmern; — корó jmdm Aer-
 gernis geben; — ся Aer. nehmen.
 Гірянїн, *m.* s. Гірняк 2).

Гість, *g.* гóстя, *m.* Gast, *m.* в гó-
 стї прийті als Gast kommen, в гóстях
 бóгти zu Gaste sein; * vom neugebor. Kind.
 Гістьбá, *f.* Гол. — купéчка Reisen,
f. pl. Verkehr, *m.* Wanderung, *f.* *Мог.*;
 2) *s.* Гостїна. [гитїна.
 Гітїнка, *f.* junge Tanne, *s.* Гінтїна,
 Гіцáш, *m.* Leiter e. Brettsäge, Brett-
 schneider, *m.*
 Гіщїця, *f.* гіщóвáнець, -нця, *m.*
 Art Heilkraut gegen den гостéць.
 I. Гїя. *f. Ф.* Schreck, *m.*; 2) *s.* Гáйка. (*B.*).
 II. Гїя, не гїя Вам мáсла? ist Ih-
 nen nicht Butter nöthig.
 Гїяба, — дїло! *adv.* leider, umsonst,
 vergebens; unmöglich, (*B.*), *Зар.* (*Вен.*
 I. 334), *s.* Гóдї bis hier n. nicht weiter!
 Глá, *s.* Иглá. [(Вер.) I. 36.
 Глáбцї. *pl.* Art kleiner Schlitten, *Зан.*
 Глáбчáстий. (глоб-). *a.* — виз *Ос.*
 (61) I. 229 mit den оглóблї.
 Глáва, *f.* Capitel, Hauptstück, *n.*
 Глáвїзна, *f.* † *K.* Buchrolle, *f.*; 2)
 Capitel, *n.*
 Глáвїця, *f.* *s.* Головá, *Гол.* III. 17.
 Глáвний, *a.* *gr.* *s.* Головний.
 Глáвóски. *pl.* *s.* Уеїкновéнї глави
 Св. Іоáна. [tigen.
 Глáгоїти. *v. a.* beruhigen, beschwich-
 Глáгол, † *m.* Wort, *n.*; 2) Verbum,
 Zeitwort; 3) глáголъ (-гіль) † Name
 des Buchstabens *G.*
 Глáдик, *m.* Xestomyza, *B.* [holz, *n.*
 Глáдїльце. *n.* Werkzeug zum Glátt-
 Глáдїльниця, глáдженїця, *f.*
 feinere Hechel, *f.* (zum Flachs od. Hauf.).
 Глáдити, *v. a.* glätten; glatt, eben
 machen; 2) streicheln; 3) прóчо ent-
 hüllen; дуб die Eichenrinde stampfen.
 Глáдїшка, *f.* *Км.* *s.* Гладушик.
 Глáдїшник, *m.* Ackermennig, Be-
 erkraut, *n.* (Agrimonia Eupatoria); 2)
A. odorata; 3) *s.* Глекóпáр.
 Глáдїй, *m.* *s.* Гладу́н.
 Глáдїнка, *f.* = глáдка, глáдкий
 (*opp.* zu Рябїнка), *Га.* II. 40.
 Глáдкий, *a.* glatt, platt, eben; 2)
 fein, gefeilt, polirt; 3) einfach gemacht,
 einfarbig (*v.* Kleidungsstücke); 4) glatt,
 fett, gut aussehend (*v.* Vieh); glatt,
 schmeichelnd (*v.* Worten); fließend (*v.*
 Schreibart u. Vortrag); глáдко брéше
 er lügt leicht; глáдко му йде das geht

ihm leicht vonstatten.

Гладківщина, Zeit u. Wirken des Гладкий Степан (1741) u. dessen S. Данило, *Біл.* [ganz, f.]

Гладкість, -ости, f. Glätte; Ele-Гладконбсий, a. ohne Nasenblatt, *Пол.* [Пол.]

Гладкоплбщий, a. glattflächig, Гладница, s. Гладильница.

Гладбня, f. schmuckes, schönes, „fisches“ Weib.

Гладун, m. wohlbeleibter, feister Mensch; 2) —, гладунка, f. s. Веретільниця; 3) Blattlos, kahles Bruchkraut (Herniaria glabra). [Гладущик.]

Гладунець, -нця, гладуничик, m. s. Гладуш. гладущик, m. irdener Topf; *gew.* Milchtopf.

Гладушник, m. s. Ростобасть 2).

Гладчати, (-дш-), v. n. feister, glatter, voller werden, *He.*

Глаза, s. Лоріаа. [set, n. C. I. 88.]

Глазет, m. Silber, Goldstoff, Глазетобвий, a. aus glasét.

Глаіти, v. a. besänftigen, beruhigen; — ся übereinstimmen.

Гласе, † m. s. Гблос.

Гласіти, v. a. † verkünden, *K.*

Гластівка, f. s. Ластівка.

Глевіти, v. n. s. Зглевіти.

Глевкій, глевковатий, a. lettig, bindig, *Гл.* 41: земля; 2) teigig, klebrig, wasserstriemig (хліб), *Н.* 43.

Глевтук, (-тук), m. *Гл.* 39 lettiger Boden; 2) s. Закалець, *Ко.* 75.

Гледіти, s. Глядіти; гледіть ся, *М. I.* 75 s. Видає ся es scheint.

Глеівий, a. schlammig, *Ст.*

Глезень, -зня, m. Art Pflze.

Глезна, f. † Knöchel, m.

Глей, m. Bodenschlam, m.; 2) blau-grauer Lehm. [bifex], *B.*

Глейник, m. Schlammwurm, m. (Ту- I. Глек, m. s. Підпущник.

II. Глек, m. Topf, m. steinerner Krug.

Глекопар, m. Odernennig, n. (Agrimonia pillosa); 2) Schölkraut, n. Schwalbenwurz, f. (Chelidonium majus).

Глекушник, m. s. Підпущник.

Глембей, pl. monatliche Reinigung (menstruatio), (*B.*).

Глембіза, f. Unterhaltung beim Besuche der Verstorbenen, wobei einer

mit e. Stecken die Ausweichenden zuschlagen sucht, *Gr.* 20.

Глечик, глечичок, *dim.* s. Глек II.; 2) pl. глечики жовті gelbe Kannenblume, Wassertulpe, f. (Nuphar luteum).

Гліб, m. Tiefe in der Erde u. im Wasser, *Др.* c. 83. 88; 2) Gelass, m. Erdhöhle, f.

Гліба, f. — землі Erdscholle, f.

Глибина, глібінь, глібочинь, s.

Глубина & [nis, *II.*

Глібка, f. unterirdisches Gefäng-

Глибнути, глібніти, v. n. *W. ŽP.* die Kraft verlieren. [ббкий, &]

Глибкий, глібоченний, & s. Глу-

Глибококруглий, a. *He.* tiefgrund, kesselförmig.

Гліва, f. Leberschwamm, -pilz, Rindszunge, f. (Boletus hepaticus), *Вол.*; 2) Art Birnbaum, *Ос.* (61) X. 27.

Глівий, a. fahlgelb; hellkastanienbraun, rothgelb, gelbbraun.

Гливіця, — волотанка, f. rispiger Hohltdotter, (Neslia paniculata).

Гливіти, s. Глевіти.

Глівка, f. gelbbraune Ameise, f. *B.*

Гливкий, гливтяковатий, s. Глев-

кий, & [bercularia, *Вол.*

Гливничка, f. Art Staubpflz: Ту-

Глій, m. s. Глей.

Глімати, v. a. *Ст.* s. Глотати, *Н.* 19.

Глинь, глинць, -нця, гліній, *Пол.* m. Aluminium, n. *Ніс.*

Гліна, f. Lehm, Thon, m.

Гліник, m. *N.* e. Berges.

Гліниско, глінище, n. глівниця, f. Lehmgrube, f.

Глиноміс, m. Lehmknetter, m. [174.]

Глинути, v. a. s. Пролигнути, *Ч. II.*

Гліняк, m. Thonstein, m.; 2) s. Глів-

няник 2).

Глівняний, a. thönern, irden, Lehm-

Глівнянік, m. irdener Topf; 2) Ge-

fäß mit Lehm zum Verstreichen, n.

Глівянка, f. s. Гліниско.

Глівнестий, (-истий), a. *B.* lehmig, thonig; lehmfarbig.

Гліпати, гліпати, v. n. blinzen, matt blicken; 2) kümmerlich sein Leben fristen, dahinsiechen, kränkeln, *Моз.*; 3)

s. Гліпнути. [blicken, den Blick werfen.]

Гліпнути, v. n. на корó auf jmdn

Гліста, f. Eingeweidewurm, Spul-

wurm (*Ascaris lumbricoides*); — дитяча *Kinderwurm*, *m.*

Глісти, *v. a. Wgr.* IX. s. Грїзти.

Глістник, белéна — *m. Bittersüss*, *n. Alpranken*, *m. (Solanum dulcamara).*

Глістюк, *m. ekelhafter Sudler, Cm.*

Глістюк, *Нс. Пр. VI. 423 Wurm, m.*

Глітáня, *f. Schlund, Rachen, m.*

Глітáти, глітнѹти, *v. a. ver-, schlucken, verschlingen, Кс. II. 59 С. I. 59.*

Глі́ця, *f. s. Яглі́ця.*

Гліг, *g. глбгу, m. Weissdorn, n. (Crathaeus oxyacantha).* [s. Гліг.

Глід, *g. глбду; глій, g. глбю; m.*

Гліжé, *n. coll. dorniges stacheliges Gesträuch.*

Гліпкати, *v. n. — дідькáми fluchen.*

Гліг, *g. глбгу, m. s. Глотá.*

Глітно, *adv. dicht, vom Gedränge.*

Глобá, *f. Kummer, Gram, m. Sorge, f.; 2) Angriff, Zank, m. (B.).*

Глобувáти, *v. a. koró jmdn kränken, ungerecht herabsetzen, verunglimpfen; 2) auszanken.* [Вѹглова.

Гловá, *f. Др. с. 300 Riemzeug, n. vgl.*

Глогóвий, *a. vom гліг.* [гліг.

Глоговáтий, *a. dornig, stachelig wie*

Глод, глот, *m. s. Гліг.*

Глодáвка, вїбїжка — *f. scharfes Rispengras (Poa trivialis), B.*

Глодáти, *v. a. nagen, benagen; 2) wundreiben (чббїт).* [cker, *m.*

Глодїтель, *m. Мх. Nager; Bedrü-*

Глодовїнець, -нця, *m. Heckenweissling, m. (Pieris Crathaei), B.*

Глодѹн, *m. s. Гривѹн.*

Глоб́вий, *a. s. Глогóвий.*

Глоїна, *f. s. Гліг.* [den (v. Vieh).

Глондáти, *v. n. frei streifen u. weisenweise, s. Лбском.*

Глот, *m. Schluck, m.* [Schar.

Глотá, *f. Gedränge, n. (людїй), dichte*

Глотáвий, *a. Ч. V. 347.?*

Глотáти, *v. Глітáти.*

Глб́тка, *f. s. Прб́лик, С. I. 23.*

Глуб, *f. Фр. Tiefe, f.*

I. Глѹ́бий, *a. s. Голѹ́бий, Оз. 57.*

II. Глѹ́бїй, *a. Н. 141 s. Глу́бкий.*

Глу́бїна, -бїнь, (-бїч, *g. -бочи*), -бочїнь, -бїзна, *Левч., f. Tiefe, f.*

Глу́бїнка, *f. s. Голубїнка.*

Глу́бкїй, *a. tief — vik hohes Alter.*

Глу́бкїсть, -ости, *f. Tiefe, f.*

Глу́боковмі́слний, *a. tiefen Sinn enthaltend, T.* [zelnd.

Глу́бококорї́нний, *a. tief wur-*

Глу́бокомі́слéний, *Гол. (-мі́сний, Фр.), a. tief durchdacht, gründlich erwogen; tief Sinnig.* [tiefsinnig.

Глу́бокоѹ́мний, *a. tiefdenkend,*

Глу́бокоѹ́мнїсть, -ости, *f. tiefes Nachdenken, Scharfsinnigkeit, f. Ган.*

Глу́бокочувствї́тельний, *a. V. mit tiefem u. innigstem Gefühl.*

Глу́бочéний, *a. sehr tief.*

Глѹ́бочїнь, *f. s. Глу́бїна.*

Глуз, *m. Spott, Hohn, m. Ку.*

Глузáвцї, *pl. Rhizoboleae, B.*

I. Глу́зд, *m. s. Глуз, II.*

II. Глу́зд, *m. pl. -и und -а, Sinn, m. Begriffsvermögen, n. Verstand, m.*

з глѹ́зду зї́ти, зсѹ́нути ся von Sin-
нен kommen, verrückt werden; — по-
мутїв сá, der Sinn, d. Geist wurde
gestört; зáбїти комѹ́ глѹ́зда jmdn dh.
Schlagen (auf den Kopf) stumpfsinnig
machen. [249.

Глѹ́здівний, *a. höhnisch, adv. Ко.*

Глу́здовáтий, *a. глѹ́здїк, m. stumpf-
sinnig.*

Глу́здувáти, *v. n. s. Глузувáти, III.*

Глу́злївий, *a. Ко. 388 spottstüchtig.*

Глу́збáнє, *n. Verspottung, f. das
Höhen.* [zosporium, *Вол.*

Глу́зомбр, *m. s. Шлудївка (Rhi-*

Глу́зувáти, *v. n. з корó über jmdn
spotten, jmdn verhöhnen, mit jmdn Spott
treiben.*

Глу́зувїтїй, *a. spöttisch, höhrend, К.*

Глу́м, -му, *m. Scherz, Spass; 2) Spott,
Hohn, m. Schande, f.*

Глу́мїтель, *m. Spassmacher; 2)
Verhöhner, Spötter, m.*

Глу́мїти, *v. a. Мс. 437 misshandeln,
plagen; 2) — ся spassen, scherzen; комѹ́
сїх über jmdn lustig machen, (jmds) spot-
ten, jmdn verhöhnen, jmdm Hohn sprechen.*

Глѹ́мленє, глуму́вáнє, *К. n. s. Глум.*

Глу́млївий, *a. spöttisch, höhnisch;
schnöde.* [schmählich.

Глѹ́мно, *adv. höhnisch; schnöde;*

Глѹ́пїй, *a. thöricht, dumm; 2) глѹ́-
па нїч, бсїнь s. Глу́хїй.*

Глу́пáк, *s. Ду́рáк.* [(Sula alba).

Глу́пéй, — бїлїй, *weisser Tölpel*

Глуноватий, глупавий, *a.* tölpelhaft, dumm, blöde, blödsinnig; einfältig; thöricht, albern.

Глу́поші, *pl. s.* Ду́роші.

Глу́пта́к, *m. s.* Глупа́к.

Глуха́вка, *f. s.* Глуши́ця.

Глуха́н, *m.* Auerhahn, *m.* [Зар.

Глухановий, *a.* des Auerhahnes,

Глуха́ня, (-а́чка), *f.* Typhus, *m.*

Глухий. *a.* taub; -а́ ніч. -а́ бсінь, *späte*, stockfinstere Nacht, Spätherbst; -а́ ўлиця Sackgasse, *f.*; 3) -а́ кропіва *s.* Глуши́ця; 4) dumpf, hohl, dunkel: шум, бóлос, слух; 5) -е місце, Поді́лє still, wenig belebt; — коне́ць (у двері́й, у ворі́т) bei den Angeln: „tödter“ Punkt. [(*Vaccinium uliginossum*).

Глухи́ня, *f.* Morastheidelbeere, *f.*

Глухма́н, *m.* der Taube, Schwerhörige.

Глу́хо, *adv.* taub, dumpf, hohl.

Глуховатий, *a.* schwer hörend, harthörig, etw. taub; 2) dumpf, *II.*

Глуховатість, -ости, *f.* geringe Taubheit, Harthörigkeit, *f.*

Глухо́мóre, *n.* *KU.* fabelhaftes Meer; *vgl.* Лукомóre, пра́море.

Глухо́та, *f.* Taubheit, *f.*

Глухува́ти, *v. n.* *Зг.* in Taubheit verharren, taub bleiben.

Глуш, *f.* abgelegene u. abgeschlossene einsame Gegend, Einöde, *f.*; 2) Dickicht, *n.*; 3) *s.* Глуха́ня; 4) *s.* Лі́па (великолі́ста), *B.*; 4) *m. s.* Глуха́н.

Глу́ша, глу́шка, *f. s.* Глуха́ня.

Глуши́ня, *f.* Dickicht von Unkraut. *n.*

Глуши́ти, *v. a.* taub machen; * be-та́убен; 2) дәм́пфен (бу́бон, давін); 3) ersticken (*v.* Pflanzen); 4) у́бертө́нен, у́бершчә́лен (*v.* starken Geräute).

Глуши́ця, *f.* Taubnessel, *f.* (*Lanium*), *B.*

Глуши́ти, *v. n.* mit wüstem Unkraut verwachsen.

Глушкó, *m.* *Левч.* *s.* Глухий.

Глушко́ве бэ́ро See im Stromgebiete der Самара. [ман, *Oz.* 97.

Глушме́нь, *m.* *Мі.* II. 237 *s.* Глух-

Глюбо́кий, *s.* Глубо́кий.

Гля, *s.* Дя, *Шс.* *Oz.* 77.

Гля́ба, *adv.* *s.* Гя́ба. [Вид; *B.*

Гля́д, *m.* Blick, *Лір.*; *Ausblick, m. s.*

Гляди́ти, [гляджу́, гляди́ш], *v. a.* sehen, hin-schauen; nach etw. sehen,

suchen; того і гляди́ що — kannst ge-wärtig, sicher sein dass —, III. I. 379.

Гля́дка бояри́нка, *f.* Christauge, *n.* Virgils-Sternblume, *f.* (*Aster amellus*).

Гля́дний, *a.* *Зг.* sehend, beobach-tend, einsichtsvoll.

Гляк, *m. s.* Підду́щник.

Гляну́ти, *v. n.* на ко́го einmal an-sehen, auf jmdn blicken. [нута.

Гля́ти, *v. a.* *Ф.* [Поез. (67) 66] *s.* Гля-

Гм! *int.* der Unschlüssigkeit, des Zwei-fels.

Гма́тати, *v. a.* kneten, verbiegen, (*B*).

Гма́ткій, *a.* knetbar, biegsam. [чі, *m.*

Гна́п, *m.* Fabrikant der сіраки́, опан-

Гнат. Гнатко́. *m.* Ignatius.

Гна́тишин, *a.* der Гнаті́ха (des Гнат Frau) Sohn.

Гна́ти, [жну́, жне́ш], *v. a.* treiben; * — слі́д die Untersuchung weiter führen; *v. n.*, — ся за ким jmdm nacheilen; eilen.

Гне́ний, *ptc.* gebogen, gekrümmt.

Гне́сти, [гнету́, гнетеш], *v. a.* drü-cken, pressen, kneten; * drücken, be- drücken, verfolgen; — ся im Gedränge gepresst werden.

Гне́ть, гне́тько, *Кл.* (*superl.* гне́ті- сінько), *adv.* allsogleich, baldigst.

Гне́тар, *m.* karger Filz, Knicker, *m.*

Гне́тене, *n.* das Pressen, Drücken.

Гне́тінка, *f.* — сіра *s.* Плє́сканка.

Гне́ту́ха, *f.* *Вем.* des Fiebers.

Гні́да, (*d.* гні́дка), *f.* Nisse in d.

Haaren, *f.*; 2) * vom unansehnlichen aber sich lästig anhaftendem Menschen.

Гні́давець, -вця, *m.* Nissekerl, *m.*;

2) Bettlerläuse, Borstendolde, *f.* (*Torilis*).

Гні́давий, (-дві́й), *a.* mit Nissen.

Гні́дник, *m.* Pferdebremsfliege, *f.*

(*Gastrus equi*).

Гниль, гни́ли́на, *B. f.* Fäulnis, *f.*

das Verfaulte, Faule. [unreinen Säften.

Гні́лавець, -вця, *m.* Mensch mit

Гні́лець, -лця, *m.* Art Bauchpilz:

Aethalium, Вол.; 2) Faulbrut, *f.*

Гни́лий, *a.* faul, verfäult; 2) * faul,

träge; -а Лі́па *Nbfl.* des Дні́стрé.

Гни́лиця, *f.* *Ст.* *s.* Порохно́; 2)

gew. pl. leicht faulende, weich werdende

Birnen.

Гни́лич, *m.* *Ф.* гни́личе, *n. coll.* an-

gefaulte, vermoderte Baumstämme, -zwei-

ge, *pl.*

Гнилічити ся, v. Birnen: angefault, weich, gar werden.

Гнилічка, гнілка, f. d. s. Гнильця 2). [stalis), B.

Гнілька, f. Schlammfliege, f. (Eri-Гнилобобкий, a. III. I. 105 faul an Гниловоди pl. Morast, m. [den Seiten. Гниловубий, a. mit Zahnfäule behaftet. [ser, m.

Гнилоїд, (-їда, -їдник), m. Кнау-Гнилоїдити, (-їсти), v, n. knausern; v. a. durch Knauserei vergeuden.

Гнилоша, f. faules, träges Weib. Гнилуша, f. Bein. des Neumondes, У. I. 11. [(Hister), B.

Гнилюк, m. Schildkrötenkäfer, m. Гниляк, m. der Faule, mit faulen verdorbenen Säften; faulendes Holz; * der Träge.

Гнилятина, f. faules Fleisch, Aas, n. Гниляча, (-че), n. coll. faule Baumstrunke, pl. [fleischfäule, f. B.

Гнилячка, f. Scorbut, m. Zahn-Гнипіти, v. a. Мх. s. Гнобіти.

Гнигавий, a. einwenig faul; * träge.

Гнигэ, n. Fäulnis, Verwesung, f. Гніти, v. n. faulen, modern, verfaulen; im Fäulnis übergehen.

Гнийти ся, versthohlen sich an etw. schleichen, gleisen.

Гнів, m. Zorn, Grimm, Groll, m. за те гнівú nemá deswegen braucht man nicht zu zürnen.

Гнівати, гнівати, v. a. erzürnen, aufbringen, ärgern; — ся sich erzürnen, in Zorn gerathen, zornig aufgebracht werden; зким mit jmdm зürnen, gegen einander grollen; schmollen; на корó jmdm зürnen. [geneigt; hitzig.

Гнівлівий, a. II. zornig, zum Zorn Гнівлівість, -ости, f. Zornmüthigkeit, f. Jähzorn, m. [bracht, jmdm grollend.

Гнівний, a. zornig, erzürnt, aufge-Гнівний, m. (гнівнічка, f.): він мій — er ist mit mir entzweit.

Гнідан, m. гнідай, a. braun (кінь). Гнідити, s. Гнітити II.

Гнідуля, f. braune Kuh.

Гніздити ся ein Nest bauen, nisten; v. Raubvögeln: horsten.

Гніздівка, Nestzeit, f. B.

Гніздний, гніздівий, a. zum Neste geh.; Nest-

Гніздó, (aug. гніздійце), n. Nest, n. Brutstätte, f. Horst, m.; 2) jedwede Vertiefung, Aushöhlung, Pfanne, Loch, z. B. d. Vertiefung in d. Oelkelter, n. * Räubernest, n. Räuberhöhle, f.

Гніздюх, m. B. Nesthocker, m.

Гній, g. гною, m. Dünger, Mist, Unrath, m.; 2) Eiter, n.; 3) Ohrschmalz, m.

Гнійний, a. -é поле gedüngt, gut gemistet.

Гнійнік, m. Mist-, Rosskäfer.

Гнійнийця, f. Düngerleiter, f.

Гніпяти, v. a. M. II. 80 s. Гнипіти.

Гність, m. Oc. (61) XII. 62 s. Пáгність, пáність.

I. Гніт, g. гно́та, s. Гніт.

II. Гніт, гнет, g. гне́ту, m. K. Druck, m. Bedrückung, f. [Mісіти.

I. Гнійти, v. a. s. Гне́сти; 2) s.

II. Гнійти, v. a. bráunen: das Brot im Ofen dh das Anfachen einer Flamme auf d. Vorderraume (пріпичок); — ся sich bráunen, braune Färbung bekommen.

Гнічений, ptc. У. II. 29 getrocknet, gedórrt. [plagen.

Гнобіти, (гньо́б-), v. a. bedrücken,

Гно́вий, a. zum гній geh. [phagus).

Гно́вда, f. Pillenkäfer, m. (Ontho-Гно́вка, гно́вка, f. Düngerjauche, f.

Гно́вня, f. s. Гно́ще.

Гно́ти, v. a. дýngen, misten; 2) faulen, eitern lassen; — ся sich eitern.

Гно́ще, n. Misthaufen, m. Düngerstätte, f.

Гно́тар, гно́те & s. Гно́тар, гно́те &

Гно́яний, a. Mist-, kothig, He.

Гно́янка, f. Eiterblase, Pustel, f. Под.

Гну́дати, v. a. den Zaum anlegen, zügeln.

Гну́дэчка, f. He. s. Удэчка, Me. 74.

Гну́ти, v. a. biegen, beugen, krümmen; * hart bedrücken; 2) alberne Possen schwatzen; — ся sich biegen, s. krümmen; перед ким sich vor jmdm krümmen; kriechen; sich beugen.

Гну́ткій, гну́чий, гну́чкій, a. III. I. 236 biegsam, geschmeidig; 2) schlank.

Гню́павий, a. gebeugt, §.

Гню́пити ся, s. Похню́пити ся.

Гбо́зик, m. Ballota nigra, B.

Гоба́увати, † v. n. K. чим überaus womit reich sein; 2) s. Глузу́вати, III.

Гоблáти, v. a. s. Скоблáти.

Гóбля, *f. s.* Гóголя.
 Гóббй, *m.* Новое, *f.*
 Гóбоіет, *m.* Hoboist, *m.*
 Гóбортка, *f. s.* 'Обортка.
 Гов! *int.* beim Anhalten der Pferde.
 Гóвад, *m. s.* 'Овад, вóвад.
 Гóвда, *f. s.* Горá.
 Говдувати, *v. a.* Пол. III. 224?
 Гóвдя, *f.* wüster Grund; 2) * faules Weib.
 Гóвздо, *n. (B)* s. Говáдина 1).
 Говéрля, *s.* Говірля.
 Говіне, *n.* das Fasten.
 Говірка, *f.* Gespräch, *n.* Unterredung, *f.* М. III. 31; 2) Redeweise, Sprechart, *f.* II. 31.
 Говіркане, *n.* Plaudern, *n. B.*
 Говіркій, говірлівий, *a.* gesprächig, redselig.
 Говірля, *f.* N. e. Berges.
 Говірній, *a.* -á тpyбá Sprachrohr, *n.*
 Говіти, *v. n.* fasten; sich zum Empfang des heil. Abendmals vorbereiten, seine Andacht halten.
 Говія, *f. Gr.* 20 die Fasten.
 Говбр, *m. Ks.* üble Nachrede; 2) Dialect, *m.* Idiom, *n.* [den, *Cv.*
 Говоріло, говорі —! hast gut reden
 Говоріти, *v. a.* reden, sprechen; — бáйку sagen, erzählen; от говорит er redet ins Gelag hinein, er plauscht.
 Говорінка, *f.* mürrischer Wortwechsel, *Фр.*; 2) Plauscherei, *f.*
 Говорлівий, *s.* Говіркій.
 Говору́н, *m.* Plauderer, Schwätzer, *m.*
 Говору́ха, *f.* Schwätzerin; von d. summenden Fliege, *H.* 79.
 Говору́шки, *pl.* das Lallen, *Me.* 2.
 Гóвтати, *s.* Угóвтати, угóвкати.
 Гóвтва, Гóвтивн, *K. s.* Гóлта & Говáдина, *f.* Vieh; 2) Fleisch, *n.*
 Гогóв, *m. s.* Гогóвн.
 Гогóль, *m.* Klangente, Quakerente, *f.* (Anas clangula). [2] Kokette, *f.* (Ф.).
 Гóголя, *f.* hochgewachsenes Weib;
 Гогóтало, *m. n.* Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus). [tern, Geschrei, *n.*
 Гóгогень, -тня, *m. Зг.* das Schnat-
 Гоготіти, *a. n.* laut schallen, erdröhnen; von d. Flamme: flackern.
 Год, *m.* Jahr, *m. pl.* гóдн, III. I. 251 Jahre, Zeiten, *pl.* (gen. *pl.* nach *num. card.* год, *P.* I. 20); з-гóдом nach eini-

ger Zeit; год за год Jahr für's Jahr, *Мор.*; в ряді-гóдн dann und wann, zeitweilig, manchmal, nicht oft.

Гóден, гóдна, гóдно, *a.* МШ. wert, würdig; він не гóден тоє зробіти er vermag nicht, ist nicht im Stande das zu thun, *adv.* гóдно, *V.* gut, tüchtig.

Годі́на, *f.* schönes Wetter, *He. Пр.* XI. (2) 30; годі́на, годі́ниця Stunde; колра —? wie viel Uhr istes? 3) * гірка лихá мені годі́на, (d. годі́нонька) з тобóю es ist mein Unglück, *m.* Kreuz mit dir.

Годі́ний, *a.* Кн. heiter, klar, licht; 2) von einer Stunde, einstündig, *Под.*; годі́нно, *adv.* *He.* stündlich, chronisch(?).

Годі́нник, *m.* Uhr. *f.*

Годі́нникáр, *m.* Uhrmacher, *m.*

Годі́ти, *v. a.* vergleichen, aussöhnen; 2) dingen, miethen; — ся sich vermieten; б) einig leben; 3) *v. n.* warten s. Погодіти, перегадіти; б) — кому́ jmdm zuwillen sein, gewärtig sein, willfabren, wohl thun; годі́ть ся тоє робі́ти? ist es erlaubt, ziemt sich dies od. jenes zu thun? то не годі́ть ся es ist nicht erlaubt, es geziemt sich nicht; ist unpassend, unbillig.

Гóді, *adv.* ist unmöglich, es geht nicht weiter, hört alles auf; ist genug davon, *C.* II. 178; 2) leider, *Oz.* 197.

Годі́ває, *n.* годі́вля, *f.* das Ziehen, Aufziehen, Zucht, Ernährung, *f.*; 2) Viehfutter, *n.* [ведлі́вість.

Годлі́вість, -ости, *f.* Ш. s. Спра-
 Годóванець, -нця, годóванок, -нка, *m.* Pflegesohn, Zögling, *m.*; 2) der Wohlgenährte; Mastochs, *m.* Mastschwein, *n.*

Годóванка, *f.* Ш. I. 264 Pflage-tochter, *f.* Mündel, *n.* [Jahres-, jährlich, *ВВ.*

Годові́й, *a.* порá -á Jahreszeit, *f.*
 Годові́к, (d. годовичóк), *m.* ein-jähriges Kind.

Годові́ще, *n.* K. I. 46 s. Год.

Годовній, *a.* einmal im Jahre, *s.* Роковій.

Годóвник, *m.* Züchter, Pfleger, *m. B.*

Годóк, -дка, *m. dim.* s. Год.

Годувáти, *v. a.* er-nähren; 2) aufziehen, züchten; 3) mästen.

Годя́щий, *a.* zweckmässig, entspre-
 chend, *Ks.* 5. [Ks. II. 32; *Reimw* zu Бóже.

Гóже, *adv.* entsprechend, geziemend.

Гóжий, *a.* frisch, lebhaft, munter; anmuthig, stattlich; -а вода *s.* Погóжий-Гóжити, *v. n. s.* Годити; 2) glücken, gönnen, jmdm gut gewogen sein. *Шар.* [terlass, (*Ф.*).

Гóжма, *adv.* ineinemfort, ohne Unterlass. Гóй, *m. Oc.* (61) XII. 40 *s.* Гій II. II. Гій! *int.* oh! ha! ah! гой чи! holla ha! III. I. 14; гой та дана! beim Singen.

Гóйда, *f.* § grossgewachsenes Weib. Гóйдалка, (-авка, -анка), *f.* Schau-Góйдáр, *m.* Schäfer, *m. Plc.* [kel, *f.* Гóйдáрювати, *v. n.* frei herumstreifen; 2) Schäfer sein, *Plc.*

Гóйдати, *v. a.* schaukeln. [len. Гóйкати, *v. n.* гой! schreien; joh-Гóйкий, *a.* *Py.* heilbar.

Гóйний, *a.* freigebig, honett. Гóйник, *m.* Arzt, Chirurg, *m. Plc.* Гóйниця, *f.* Chirurgie, *f. Plc.*

Гóйність, -ости, *f.* Freigebigkeit, *f.* I. Гóйса! *int. s.* Соб. II. Гóйса, *f. s.* Гóйда.

Гóїне, *n.* das Heilen, Zuheilen. Гоїти, *v. a.* heilen; — ся heilen, heil werden.

Голь, *f.* Blösse, Nacktheit, *f.*; 2)* *coll.* arme Leute; Bettelpack, *m. H.* 32.

Гóла, *f. s.* Голова́. Гóлáльня, *f. s.* Горáльня. Гóлвóта, *f. H.* 7 Osterbrod, *n.*

Гóлдувати, *v. n. Me.* 393 huldigen, *Пом.* II. 28. [180.

Гóлейко, *n. dim. coll. s.* Гіле, *Ч.* IV. Гóленця, *f. s.* Гóлінка.

Гóлець, -ця, *m.* nackter Hafer (Avena nuda), *B.*; 2) Lederkarpfen, *m.*; 3) Schmerle, *f.* (Cobitis barbata).

Гóлече, *n. N. e.* Berges. Гóлий, *a.* nackt, bloss, entblösst; -а горá kahler Berg; під гóлим небом unter freiem Himmel.

Гóлійк, *m. s.* Гóліш; 2) Brandstätte, *f.* [Roggen, Weizen.

Гóліна, *f.* harte Getreidegattung: Гóлінка, *f. B.* Früchtchen des Riedgrases, *n.*

Гóліти, *v. a.* rasieren; scheren. Гóліця, *f.* nackter, unbewaldeter (u. unbegraster) Berg; 2) Weissgerberleder, *n.*; 3) Steinbeisser, Dorngrundel, *m.* (Cobitis Taenia).

Гóліш, *m.* Habenichts, *m.* armer Schlucker; 2) Art Salbei (Salvia nutans).

Гóлішниця, *pl.* Nackt-, Blatterschwämme, *pl. Vol.*

Гóлівний, *a.* Kopf-, *Ст.* Гóлій, *m. Ст.* Barbier, *m.*

Гóлінáтий, *a.* langfüssig; mit langen (starken) Schienbeinen.

Гóлінка, *f.* Schienbein, *n.* Гóлінний, *a.* wacker, tapfer, herzhafte, *сотрар.* гольніший, *Зак.*

Гóліруч, *adv.* mit leeren, mit blossen Händen. [nackt.

Гóлісінський, гóліський, *a.* ganz Гóлка, *f.* Nadel, *f.* [mig, *Plc.*

Гóлковáтий, *a.* Nadel-, nadelförmig. Гóльник, *m. s.* Игольник.

Гóлобель, гóлобелець, -ця, *m.* das in die гóлóлі eingespannte Pferd, *Plc.* *Гол. гр.* 50; *adj.* гóлобелний.

Гóлобїти, *v. a.* keilen, einkeilen. Гóлобїсь, гóлобїски, *adv.* in Stiefeln ohne Socken (o. Fusslappen); *adj.* гóлобїський.

[Огóлóлі-Гóлóблі, (*d.* гóлобелки), *pl. s.*

Гóлобрáш, *m.* Gauner, Schelm. 2) Proletarier, *m.*

Гóловá, *f.* Kopf, *m.* Haupt, *n.*; 2) *Obmann, Vorstand, Präses, *m.*; 3) *s.*

Прáшва, Vorschuh, *m.*; 4) Radnabe, *f.*; в гóловáх beim Kopfe, zu den Håuptern; з гóловá собі вїбити sich etw. aus dem Sinne schlagen; прийшло до гóловá ist eingefallen; заходїти в гóлову sich den Kopf zerbrechen (mit vielem Denken); пїти до гóловá по рóзум sich besinnen; мáти в гóловá ein Råuschehen haben; за мої гóловá bei meinen Lebzeiten; по моїй гóловá nach meinem Tode.

Гóловáй-ковбáн, *m.* Mond-Kopffisch, *m.* (Orthogoriscus mola).

Гóловáйчик, *m.* Jasion montana.

Гóловáнчик, *m. K. Пр.* IX. 465. ? Гóловáтень, -тя, *m.* Gebirgskuppe, -koppe, *f.* -kopf, *m.*; 2) Kugeldistel, *f.* (Echinops sphaerocephalus).

Гóловáтий, *a.* grossköpfig; 2)* klug, weise, *Kv.* 131. [Conops), *B.*

Гóловáтка, *f.* Dickkopffliege, *f.*

Гóловáч, *m.* Grosskopf, *m.*; 2) *tüchtiger Kopf; 3) Kaulquappe, *f.*

Гóловáчик, — бáбка, Kaulkopf, *m.*

Groppe, *f.* (Cottus gobio).

Головѣчка, *f.* Art Strohбундѣл zum Dachdecken, *s.* Стрѣхѣч.

Головѣй, *m. s.* Головѣч 1) 2), *Фр.*

Гѣловень, -вня, гѣловль, *m.* Altel, Döbel, *m.* (Squalius dobula).

Головѣнник, *m.* Heizer, *m.* [ня.

Головѣнка, головѣшка. *f. s.* Голѣв-

Головѣчити, *v. a.* auf den Kopf schlagen. [stück vom Schweine, *Зах.*

Головѣзна, *f.* geräuchertes Kopf-Gоловѣн, *a.* des головѣ 2).

Головѣнѣ, -ѣти, *n.* Köpfchen, *n.*

Головѣстий, *a.* stark u. grossköpfig, *He.* [ert).

I. Головѣця, *f.* Maische, *f.* (gesäu-

II. Головѣця, *f.* рікѣй, *Ф.* Quelle,

Ursprung, *f.*; 2) —, головѣч. *m.* Hu-

chen, *m.* (Salmo hucho).

Головѣчний, *a.* -водѣ Quellen-, *Ф.*

Головѣнка, *f.* Flockenblume, *f.*

(Centaurea jacea). [lius eurapaeus).

Головѣчка, *f.* Troliblume, *f.* (Trol-

Голѣвка, *f.* Köpfchen, Kopfstück, *n.*

— маку, часникѣ, капѣсти & Mohnkopf,

-kapsel, Zwiebel, Kopf &; 2)* то голѣвка

das ist ein kluger gescheidter Kopf; 3) am

männl. Gliede: die Eichel; 4) das Stück

Vieh, welches dem Pfarrer für die Beer-

digung bestimmt ist u. hinter dem Sarge

getrieben wird, *Gr.* 20. [sächlich.

Головнѣй, *a.* Haupt, Ober-, haupt-

Головнѣк, *m.* Todtschläger, Mör-

der, *m.* (B). [lichen Sammelkapseln.

Головнѣстий, *a.* льѣн mit reich-

Головнѣцтво, *n.* Todtschlag, *m.*

Mordverbrechen, *n.*

Головнѣця, *f.* Oeffnung im Ge-

stein, woraus das Wasser quillt, *f.* (B).

Голѣвня, *f.* Feuerbrand, *m.*; 2) -трѣх-

лиця, *f.* Faul-, Stein-, Schmierbrand, *m.*

(Tilletia caries); Kornfäule, *f.* (Ustilago

Maydis); 3) *pl. s.* Снѣтиці.

Головогрѣдѣ, *f.* Cephalothorax, *m.*

Головогѣд, *m.* *Гол.* III. 40 s. Людогѣд.

Головокрѣцѣ, -жця, *m.* Eu-

plotes discocerphalus, *B.*

Головокрѣт, *m.* Immortellenblume,

f. (Helichrysum arenarium).

Голѣвѣнѣка, *f.* *dim. s.* Головѣ;

pl. -и моѣ! ihr geliebten Häupter, meine

Lieben.

Головосѣка, *f.* *Ф.* Enthauptung, *f.*

Головувѣти, *v. n.* Vorstand einer

Dorfgemeinde sein. [phalopoda).

Головѣхи, *pl.* Kopffüßler, *pl.* (Ce-

Головѣчѣк, *m.* Dickkopffalter, *m. B.*

Голѣвѣчина, *f.* † s. Поголѣвѣчина;

2) Strafgeld entrichtet vom Grundhern

für den durch dessen Frohnbauer voll-

brachten Mord, *n.*

Головѣний, *a.* Kopf.

Гологолѣв, *adv.* barhaupt.

Гологѣри, *pl. N.* eines Gebirgszu-

ges u. e. Dorfes.

Гѣлод, *m.* Hunger, *m.* Hungersnoth, *f.*

— під себѣ вѣзти wohlgenährt werden.

Голодѣти ся, verzehrt, genagt wer-

den, *Ф.*

Голодѣць, -дцѣ, голоднѣк, *m. B.*

Hungerblümchen, *n.* (Draba verna).

Голодѣвка, *f. s.* Лѣсѣвка; 2) „ein

Hungerdorf“.

Голоднѣча, *f.* Hungerstätte, *f. T.*;

2) hungeriges Gesindel, *Ж.*; 3) s. Гѣлод, *От.*

Голѣдний, *a.* hungrig; — кутѣк,

Ко. 7 Magen, *m.* -ї злѣднѣ годувѣти,

III. I. 332 unablässliche Wehstage ver-

leben; -а смерть, Hungertod, *m.* — тѣѣ

Hungertyphus, *m.*; -а кутѣ s. Щѣдрий

вѣчер, водохрѣці 2).

Голоднѣця, голоднѣвка. голоднѣн-

ка, *f.* Vertiefung beim Widerriste am

Bauche des Viehes, Weiche, Bauchflanke, *f.*

Голоднѣя, *f.* Hungersnoth, *f.*; 2)

coll. die Ausgehungen.

Голодѣвий, *a.* Hunger-, -а запо-

могѣ Unterstützung während der Hun-

gerszeit, *f.*

Голодрѣбѣць, (-дрѣнець), -бѣця, *m.*

голодрѣбий, *a.* halb nackter, zerlumpter

Kerl, Haderlump, *m. C. I.* 192.

Голодрѣгѣла, *m.* Lump, Halunke, *m.*

Голодувѣти, *v. n.* hungern, Hun-

ger leiden, darben.

Голодѣха, *f.* из голодѣхи vor Hun-

ger, mit starkem Appetit.

Голодѣхий, *a.* geistesarm, *Кн.*

Голоколѣнець, -нця, *Н.* 26, го-

локолѣнок, -нка, *Ч. V.* 583 *m.* mit nack-

ten Knien, mit zerrissenen Hosen, San-

scullote, *m.* [Glatteis, *n.*

Гололѣдѣця, гололѣдѣ, -лѣди, *f.*

Голѣм, *m.* *Wgr.* IX. s. Глум.

Голомѣзій, *a.* голомѣзѣк, *m.* mit

einer Glatze, kahlköpfig.

Голомбзина, *f.* Glatze am Kopfe, *f.* Шл.

Голоморбжа, *f.* голоморбъз, *n.* (-морбъзця, *f.*) trockener Frost ohne Schnee, Barfrost, Blachfrost, *m.*; 2) *s.* Гололѣдця, (*B.*) [kelweizen, *m.*

Голбмша, *f.* Dünkel, Spelt, Dün-
Голомшійвий, *a.* schundig, zer-
schlissen, dem die Haare stellenweise
ausgegangen, abgeschabt, fadenscheinig,
Ф. Нс. [machen; 2) *s.* Заголбмшити.

Голбмшити, *v. a.* bloss od. nackt
Голоніж, *adv.* *s.* Голббіє.

Гольбпа, *f.* das Hintere des Pferdes.
Голопáшній, *a. s.* Горопáшній 2).

Голопáтий, *a.* голопáтник, *m.* mit
nackten Fersen: Haderlump, *m.*

Голорúчно, *adv.* *Мх.* *s.* Голіруч.

Гблос, (*d.* голосбк, -скá, голосб-
чок), *m.* Stimme, *f.* Laut, Klang, *m.* * Ruf,
m. Wort, *n.* не на той гблос nicht nach
dieser Melodie, взáти пісню на — ein
Lied vorsingen; фáйна пісня на —
schön zu singen, melodiereich; не тим
гблосом nicht auf diese Weise; на-гб-
лос, *adv.* laut; 2) Wahlstimme, *f.*

Голосеня, -яти, *n.* zarte Stimme
des Vögleins. [starke Stimme hat.

Голосйна, *m.* Ч. II. 581 der eine sehr
Голосйстий, *a.* mit lauter, weit
schallender Stimme, *Py.*

Голосйтель, *m.* Verkünder, *m.* Ог.

Голосйти, *v. a.* verkünden, verlau-
ten lassen; 2) по вмерлím einen Tod-
ten mit e. Todtenklage ehren, beklagen,
beweinen.

Голосйльник, (-сйль-, *См.*) *m.* К.
der e. Todten beklagt, beweint.

Голосйна, *n.* das Beklagen, Bewei-
nen; Todtenklage, *f.*

Гблосній, *a.* tönend, *ГШ.*; laut,
volltönend; * berühmt, berüchtigt, *Ш.* I.
274; *adv.* гблосно.

Голоснійк, *m.* *s.* Голоснійця 3);
2) Art zäher Gummisaft im Inneren des
Buchenstammes.

Голоснійця, *f.* Kehlkopf, *m.* Luft-
röhre, *f.* У.; 2) Stimmritze, *f.* (glottis),
Шол.; 3) Schalloch, *n.*; 4) Pulsschlag
beim Menschen, *m.*; 5) Knochen hinter
dem Ohre, *m.*; 6) Klageweib, *n.* *s.* Плáчка.

Голоснійчий, *a.* Stimm-, -і болонкй
Stimmbänder, *pl.* Шол.

Голоснівка, *f. s.* Голоснійця 1), 2).

Голоснюк, *m.* Klaffer, *m.* klaffen-
der Hund od. Mensch. [Stimmenabgabe, *f.*
Голосбванє, *n.* das Abstimmen,
Голосбвіий, *a.* — михур. Шол. Schall-
blase, *f.* knöcherne Trommel.

Голосувáти, *v. n.* stimmen, abstim-
men, на кого jmdm seine Stimme geben.

Голбта, голотвá, *Ог.* 155, *f.* Gesin-
del, *n.* Pöbel, *m.* [nackt.

Голотѣка, *f.* Nacktheit, *f.* в-цї ganz

Голотѣча, (-тѣчина, -тїка). *f.* на
голотѣчи, (= *adv.* голотїч) auf offenem
Orte, ohne Anlehnung u. ohne Schutz,
frei, lose, entblösst.

Голоцюцьок, -цька, *m.* nacktes,
noch nicht flügges Junge der Vögel;
* kleines Kind.

Голочеревки, *pl.* Kahlbäuche, *pl.*
(Malacopteri). [ha'sig.

Голошійка, голошійа, *m. f.* nackt-
Голошине, *m.* Ф. *s.* Голосине.

Голошбк, *m.* der Bartlose, *Пис.*

Гблтвa, *f.* links. Nbf. des Псоло:
Гблтвин, *a.* zu Г. geh. [fenes Gesindel.

Гольтїпá, *f. coll.* zusammengelau-

Гольтáй, гольтáпáк, *m. s.* Гіль-
тáй. Landstreicher, *m.*

Гблуб, (*d.* голубенько, голубчик),
m. Taube, *f.* Tauber, *m.* [chen.

Голубáся, *f.* Liebkosungsw.: Täub-
Гблубель, -бля, *m.* Döbel, Häss-
ling, *m.* (Leuciscus dobula).

Гблубець, -бця, *m. dim. s.* Гблуб;
2) *gew. pl.* in Sauerkrautblätter (u. dgl.)
gefüllte Grützen u. A. und zu Klössen
eingewickelt; 3) Sprung beim Tanzen
mit taktmässigem Zusammenschlagen der
Absätze, *m.*; 4) Moor-, *f.* Heidelbeere,
f. (Vaccinium uliginosum). [melblau.

Голубий, (*d.* голубенький), *a.* him-

Голубійний, *a.* Tauben-.

Голубити, *v. a.* lieblosen, herzen.

Голубйця, голубка, *f.* Täubin, *f.*;
2) голубйця, *Ме.* 190 blaues Zwirn.

Голубине, *n.* das Kosen, Herzen.

Голубінка, *f.* Ідовїта (червона)
rother Täubling (Agaricus integer); 2)

румїна Honigtäubling (A. russula). *Вол.*

Голубнійк, *m.* Taubenschlag, *m.*

Голубок, -бка, *m.* Schopphyacynthe, *f.*
(Muscari comosum), *B.* [Farbe, himmelblau.

Голубцьвітівий, *a.* von blauer

Голубця, *f. s.* Голубиця 1).
 Голубяк, *m.* Lusaena Cyllarus, *B.*
 Голубяр, *m.* Taubenkrämer, *m.*
 Голубячий, *a.* Tauben-
 Голун, голук, *m.* nackter Wicht,
s. Голиш, *Ч. V.* 584.
 Голюкати, *v. n.* на когò jmdn an-
 herrschen, barsch antreiben, anrufen.
 Голюра, *f. P. II.* 184 Requisiten zum
 Rasiren, *pl.* [Vögel, *B.*
 Голя, -яти, *n.* nacktes Junge der
 Голяк, *m.* halbnackter Mensch, *H.*
 32 *s.* Голиш; 2) *s.* Брїтва.
 Голянища, *f. K. II.* 70 Schienbein, *n.*
 Голянча, -ати, *n. s.* Паленїця
 (з кислого тіста).
 Голяр, *m.* Barbier, *m.* [гарис].
 Гомар, *m.* Hummer, *m.* (Astacus vul-
 Гомжа, *f.* Schlangenstein, *m.* (Ophio-
 дерма), *B.* [liquaria], *B.*
 Гомжїця, *f.* Schotenschnecke, *f.* (Si-
 Гомзик, *m.* Alcyonella repens, *B.*
 Гомзїти, *impers.* мене гомзїти ich
 fühle e. unangenehmen Kitzel im Gau-
 men vor dem Erbrechen. [*Mi. II.* 427.
 Гомзонути, *v. a.* wuchtig schlagen,
 Гомїця, *f.* elendes, kriechendes We-
 sen (amphibium), *B.*
 Гомївка, гомїлка, *f.* Schienbein, *n.*
s. Голинка, *Левч.*; 2) Unterarm; Ell-
 bogenröhre, *f.* [mel eingemacht.
 Гомїлка, *f.* Käseläibchen mit Küm-
 Гомїн, -ону, *m.* Schall, Lärm, *m.*;
 2) Wiederhall, *m.* das Hallen, Lärmen.
 Гомїниця, *f.* Resonanzboden, *m. B.*
 Гомїт, -оту, *m. s.* Гомїн.
 Гомонїти, *v. n. Гол. гр.* 46 lauten,
s. Звучати, schallen, lärmern. [вий.
 Гомонївий, *a. Левч.* *s.* Балаклї-
 Гомонїха, *f.* die viel lärmt [ren.
 Гомоти, *pl.* das Erbrechen, Vomitie-
 Гомотїти ся, *impers.* aufstossen
 zum Erbrechen.
 Гонá, *f. Wgr. VI.* *s.* Ганá.
 Гонéвиє, *f.* Verfolgung, *f.*
 Гонéць, -нїця, *m.* Eilbote, Courier,
m.; 2) Fetthenne, *f.* Mauerpfeffer, *n.* (Se-
 dum acre).
 Гони, *pl. gen.* гин und гоней, Ge-
 wende, *n.* ein Stück Feld soweit es der
 Länge nach ohne nmzuwenden gepflügt
 wird; Strecke als Längenmass (v. 120
 Klafter), *Зак.*; 2) Feldweg, *m.*

Гонївїтер, *m.* Windbeutel, *m. flot-*
 ter Bursche.
 Гонїна, *f. s.* Верховодїця.
 Гонїтва, *f.* Verfolgung, Hetze, *f.*
 Гонїтель, *m. Kв. II.* 196 Verfolger,
 Widersacher, *m.*
 Гонїтелька, *f.* Verfolgerin, *n.*
 Гонїтельство, *n. K. Бл.* arge Ver-
 folgung.
 Гонїти, *v. a.* treiben, vertreiben;
 nach-jagen, hetzen; 2) * verfolgen; — ся
 кудась wohin stürmen, sich wogend be-
 wegen; б) *v.* Thieren: sich begatten;
 в) з рóзумом, що робити? im Geiste
 herumtreiben, erwägen was zu thun wäre?
 Гонїця, *f. B.* Taumelkäfer, Rad-
 schläger, *m.* (Gyrinus natator); 2) gei-
 les, lüsternes Weib.
 Гоничи, *Ч. V.* 1122.?
 Гонка, *f. KV.* Hetze, Hatz, Verfol-
 gung, *f.*; 2) *s.* Гони, (*Веч. I.* 334).
 Гонкїй, *a.* stark treibend, üppig
 schiessend, wachsend; *K. I.* 172 gross,
 erwachsen, schwächig, schlank *s.* Гін-
 кїй I.
 Гонóба, *f.* Belästigung, Plage, *f. B.*
 Гонобїти, *s.* Гнобїти.
 Гнобичевáти, *pl.* Hundswürger-
 Gewächse (Arosyneae). [de, *f.*
 Гóнор, (гóнїр) -ору, *m.* Ehre, Wür-
 Гонóрний; гонорвїтий, *He. Um.*
a. stolz, ehrsüchtig.
 Гонорóвий, *a.* ehrenhaft; -е слово
 Ehrenwort, Verbum nobile, *n.*
 Гонорувáти ся, sich brüsten.
 Гончáр, *m.* Töpfer, Hafner, *m.*
 Гончáрик, гончáрин, *m.* Sohn des
 Töpfers, *m.* junger Töpfer.
 Гончáрити, *v. n.* das Töpferhand-
 werk betreiben.
 Гончáрїха, гончáрка, *f.* des Töp-
 fers Gattin, Töpferin, *n.*; 2) Трупохylon, *B.*
 Гончáрївка, *f.* Töpferdorf, *m.*
 Гончáрскїй, *a.* des Töpfers, Töpfer-
 Гончáрство, *n.* Töpferhandwerk, *n.*
 Гóнчїй, *a.* nec Hetz-, Jagdhund, *m.*
 (Canis venaticus).
 Гóнцїк, *m. s.* Пóгóнцїк.
 Гонюх, *m.* Treiber, *m.* [heisa-juchhe!
 Гоп, гопчук, гопá-гопáшєнькї! *int.*
 Гопáдрáл, *m.* Windbeutel, *m. Ф.*
 Гопáк, *m.* Art Tanz.
 Гóпати, *v. n.* hüpfend tanzen,

Гопачок, -чка, *m.* пестрый Tiger-spinne, *f.* (*Salcticus scenicus*).

Гопки, гопки, *pl.* lustige Sprünge, Hopsasa (— витинати).

Гопкало, *m.* *s.* Гупало.

Гоптáр, гоптарюва́ти, *Plac. s.* Гаф-тáр, гаптува́ти & [с. Гопáк.

Гопцюва́ти, *v. m.* hüpfend tanzen,

Гор, *m. s.* Горн 1), Esse, *f.*

Горá, *f.* Berg, *m.* Anhöhe, Höhe, *f.*;

2) Dachboden, *m.*; до горá *adv.* in die

Höhe; під горú bergauf; з горí bergab

vom Berge; набра́ти ко́гá горí jmdn

(rügend) herunternehmen; в горú йти

hochfahren, hochmüthig werden; *b)* im

Preise steigen; горú бра́ти Oberhand

nehmen; — взя́ти *O.* bekommen, ge-

winnen; — над ким jmdn überflügeln.

Гораб, *m. s.* Рябина (орябина).

Гора́ец, -айця, *N. e.* Berges.

Горазд, *s.* Гарáзд. [Eid, *m.*

Горамéнт, *m.* † *Зак.* juramentum, *n.*

Горане, горáти & *s.* Оране & *Oz.* 60.

Горб, *m.* Hügel, *m.* Anhöhe, *f.*; 2)

Höcker, Buckel, *m.* [gen.

Горба́, *f.* *Wgr.* X. *s.* Орба́ das Pfii

Горба́стий, *a.* hügelig, *H.* 273.

Горба́т, *m.* *TP.* 37 *s.* Карпáт.

Горба́тий, *a.* buckelig; höckerig.

Горба́ч, *m.* *gew. pl.* Stechmücken,

pl. (Culices).

Горба́на, *f. s.* Горб, *K.*

Горба́ти, *v. a. T.* buckelig machen;

— ся *s.* Зго́рбити ся.

Горбова́тий, *a.* hügelig; wellen-

förmig; 2) gewölbt; -а ро́бта Buckel-

brut, *f.* (у пчл).

Горбова́тина, *f. s.* Горбова́на 2).

Горбова́на, *f.* Hügelland, *n.* Hü-

gelgend, *f.*; Heu von hochgelegener

Wiese, Hügelheu, *n.*

Горбо́ий, го́рбого носá, го́рбоно́сий,

a. mit krummer, gebogener Nase.

Горбу́н, *m.* buckeliger Mensch; 2)

Garnat, *m.* (Palaemon elegans).

Горга́ч, *m.* Art essbarer Schwämme.

Горда́, *f. s.* 'Орда; горди́нець, гор-

ди́ньский *s.* Горда & [stolz, übermüthig.

Горделáвий, *T.*, горди́вий, *У. a.*

Горди́й, *a.* (горди́ло, *dim.* горди-

ленько, *m.* *Гол.* III 255 *ŽP.* I 79), stolz,

hoffärtig, hochfahrend, hochmüthig; *s. m.*

a. N. e. Berges.

Горди́ня, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.*
III. II. 182.

Горди́тель, *m.* Verächter, *m.*

Горди́ти, *s.* Гордува́ти; 2) — ся

чим auf etw. stolz sein, sich womit

I. Горди́й, *m.* Gordius. [brüsten.

II. Горди́й, *m.* der Stolze, Hoffährtige.

Горди́ти, *v. n.* stolz werden.

Гордова́тий, (-ови́тий, *d.* -ова-

тенький), *a. M.* I. 139 stolz, vornehm;

schneidend in Worten, *M.*

Гордови́й, *a. Ч.* I. 92 -é ка́мня?

I. Гордови́на, *f.* дивчи́на- stolzes

Mädchen.

II. Гордови́на, *f.* Bandstrauch,

Schneeball, *m.* (*Viburnum lantana*); 2)

Rappelkraut, *n.* (*Malva crispa*) *s.* Го-

родови́на 2), *B.*

Гордо́вля, *f.* Eibisch, *m.* Sammet-

rappel, *f.* (*Althaea officinalis*). [ter, *m.*

Гордо́внйк, *m.* der Stolze; Veräch-

Гордо́внйця, *f.* die Stolze, die

Spröde W. [Schwingen, *Ml.*

Гордо́крялий, *a.* mit stolzen

Гордо́та, *f.* Stolz, *m. B.* *Фр.*

Гордо́шйка, *f.* mit stolzem Na-

cken, *У.* [Hoffahrt, *f.* Hochmuth, Stolz, *m.*

Гордо́щ, *f. gew. pl.* -щй, *АД.* I. 179

Гордува́ти, *v. n.* ким (чим), jmdn

verachten, verschmähen, gegen jmdn

stolz sein.

Горду́н, *m. s.* Горди́й II.

Го́ре, *g.* го́ря, (*d.* горéнько), *n.* Un-

glück, Wehe, bitteres Leid, *n.* Noth, *f.*

Drangsal, *n.*; 2) als *adv.* schwerlich,

каж; нмóглич; áле го́ре! aber leider!

Горе́жний, *s.* Горе́жний.

Го́рен, *m. s.* Горн, *K.*

Горенíти, *v. a.* bitter machen, *Plac.*;

2) *v. n. impers. M.* bitter werden, b. schme-

cken; горенíти. *Ч. V.* 614?

Го́ресть, *f.* Kummer, *m.* Herzeleid,

Elend, *n.* Trübsal, *f.* [kummervoll.

Го́рестний, *a.* bitterlich, kläglich,

Горецьвít, *m.* schwarze Nieswurz,

Weinachtrose, *f.* (*Helleborus niger*).

Го́реч, *f.* *Гол. гр.* 49 го́речисть, -ости,

f. Bitterkeit, *f.* bitterer Geschmack.

Горва́ти ся, *Plac.* sich werfen, *s.*

spreizen. [bündel, *pl.*

Горва́на, *f. K.* Faschine, *f.* Reis-

Горви́во, (-ево), *n.* gutes, lodernes

Brennen; 2) Brennstärke, *f.*

Горизонтальный, *a.* horizontal, wagrecht.

Горинь, *f.* rechts. Nbf. des Дніпро.

Горина, *f.* Ч. V. 223 s. Ворина?

Горинчок, *m. dim.* s. Горнятко, *Кн.*

Горинж, *adv.* mit den Füßen nach

Гористый, *a.* bergig, gebirgig. [oben.

Горихвост, -оста, *m.* Rothschwänzen, *n.* (*Lusciola phoeniceus*).

Горичвіт, *m.* Adonisröschen, Blutauge, *n.* (*Adonis aestivalis*).

Горичник, *m.* Quassienbaum, *m.* (*Quassia amara*). [biferum].

Горіш, *m.* Feuerlilie, *f.* (*Lilium bulb-*

Горіще, *n.* Dachboden, *m.*

Горі, *adv.* in die Höhe, nach oben, obenauf; — пікю stromaufwärts.

Горівка, (-ріл-), *f.* Branntwein, *m.*

Горіжний, *a.* *А. Д. I.* 50 s. Гороіжний, *Wgr.* XV.

Горіздра, *m. K.* der Hoffahrtige.

Горізнач, *adv.* s. Горілиць.

Горій, *adv.* s. Гірше, ще — noch ärger, noch mehr, *Ос.* (61) VIII. 31.

Горіле, *n. K.* etw. Verkohltes; Schlacke, *f.* Abfälle, *pl.* das kleinste Theilchen.

Горілий, *a. s.* Обгорілий; 2) bren-

нend, *С. I.* 247.

Горілиць, (-лицю), *adv.* mit dem Antlitz nach oben, rücklings.

Горілки, *pl.* Art Fangspiel.

Горільковий, горільний, *Пис.* (горільчаний), *a.* Branntwein-, mit *V.* aufgegossen.

Горілля, *f.* *Рч.* 124 s. Горілля.

Горілиць, (-лиці), *adv.* s. Горілиць, *Ос.* 70.

Горіський, *a. s.* Горішний, *Кол. I.* 92.

Горіти, *v. n.* brennen; 2) * funkeln;

3) робота горять ему в руках er thut alles feurig, blitzschnell.

Горіх & s. Оріх &.

Горічеревом, *adv.* nach oben mit dem Bauch, rücklings. [Höhen, *pl.* *Gr.* 70.

Горіше, *n.* *Гол.* Gebirgslandschaft, *f.*

Горішки, *v.* — кидати möglichst hoch werfen. [Obere, Ober-

Горішний, *a.* höher gelegen, der

Горішняк, горішнянин, (-річн-), *m. s.* Гірняк; 2) Bewohner des oberen

Theiles von *e.* Dorfe. [Theile *e.* Dorfes.

Горішнянський, *a.* vom oberen

Горілянь, горіляч, *m. Ко.* 150 Schreier,

Krakehler, Schreihals; 2) Ausrufer, *m.*

Горластый, *a.* laut schreiend, gelend, *Ст.* [ren, *Вах.*

Горлати, *v. n.* schreien; 2) gir-

Горлатий, *a.* mit Schlünden, mit verschlingenden Abgründen, *Ф.*

Горлаха, *f. Кн.* 131 Erdgrube zum Aufbewahren des Getreides, *f.*

Горлачі, *pl.* Alpenmullkraut, *n.* (*Verbascum nigrum*).

Горлачка, *f.* Kehlkopf, *m.* [taube, *f.*

Горлиця, (*d.* горічка), *f.* Turtel-

Горличко, *n.* *Левч.* s. Шійка (фляшка). [roler.

Горлівка, *f. W.* das Jodeln der Ti-

Горло, *n.* Schlund, Hals, *m.* Kehle, *f.*

Горловий, *a.* Kehl-; то такé горловé das ist so dringend, pressant.

Горлоріз, *m. Ко.* 5 Kehl-, Gurgelabschneider, *m.*

Горлява, *f. N.* e. Berges.

Горляк, горляч, *m.* Kropftaube, *f.* (*Columba gutturosa*).

Горляний, *a.* Hals-, Kehl-

Горлянка, *f. С. I.* 3 s. Горлянка;

2) Prunella, *f.* (*Brunella grandiflora*); 3) Engelblümchen, Ruhrkraut, *n.* (*Filago arv.*).

Горн, *m. К. II.* 30 Esse, *f.* Herd, *m.* Feuerbecken, *n.*; 2) Schmelzofen; 3) Töpferofen, *m.* (горна, *f.*); 4) Ofenkappe, *f.*

Горнада, *f.* Hernad rechts. Nbf. der Тіса.

Горнар, *m.* Ofenheizer, *m.* *Ф.*

Горненя, -яти, *n. s.* Горня.

Горнець, -нця, (*гев. g.* горшкá v. горщóк), *m.* Topf, *m.* [2] Berges-, *Рч.*

Горний, *a:* *B.* hoch, hehr, erhaben;

Горніло, *n.* Esse der Schmiede, *f.*;

2) Schmelzofen, *m.* *III.* I. 350.

Горніця, *f.* Zimmer, *n.* [ser, *m.*

Горніста, *m.* *Ф.* Hornist, Hornblä-

Горновé, *n. s. a.* Hanssteuer, *f.*

Горностаій, (-стаїл), *m.* Hermelin, *n.* (*Foetorius ermineus*).

Горнути, *v. a.* scharren, schüren, raffen; сіно zusammenharken; — са до когó an jmdn sich anschliessen, anschmiegen; до чогóсь sich an etw. machen.

Горня, -яти, горнятко, *n.* kleiner Topf; 2) bei *e.* Art гаївка 3 kleine Kinder, *Кол. I.* 159.

Горняка, *f. Ч. V.* 734?

Горобейник, горобель, (-бець),

горобонька & s. Воробейник, воробець &, *Ог.* 60.

Горобіна, *f.* *М.* I 156 s. Орябіна.

Горобінець, -нца, *m.* Spitzkiel, Wirbelkraut, *n.* (*Oxytropis pilosa*).

Горобіний, *a.* zum Sperling geh.; 2) -а ніч überaus stürmische Nacht im Juli u. August, *Марк.* 15; 3) горобок, *М.* I. 140 Vogelwicke, *f.* (*Vicia angustifolia*).

Горобцюване, *n.* das leichte frivole Leben eines Gecken, *Кв.*

Горовати, *s.* Горювати.

Горовесенька, *Ч.* IV. 216? [Berg-.

Горовій, *a.* *М.* II. 159 der Berges,

Горовітий, *a.* gebirgig, (*B*).

Горбд, *m.* Garten, *m.*; 2) гóрод, *m.* Stadt, *f.* [germeister, *m.*

Горобар, *m.* *Ог.* (61) XII. 56 Búr-

Горобьба, *f.* das Flechten der Hürde, der Hecke; das Umzäunen.

Горбдець, -дця, горбдчик, горбдонько, *m.* городіна, *f.* *P.* I. 52 kleiner Garten; Blumengarten, *m.*

Горбжене, *n.* s. Горобьба.

Горбдин, *m.* *Марк.* 105 s. Горбд.

Горбдина, *f.* Gemüse, *n.* Gartenproducte, *pl.*

Горобінець, -нца, *m.* *K.* Stadtbewohner, Städter; 2) von städtischen Kosaken.

Горобити, *v. a.* zäunen, einen Zaun machen, e. Hürde flechten; 2) * plauschen, schwatzen, *Кв.* 24.

Горобіще, *n.* Ort wo ehemals ein гóрод (befestigte Stadt) gelegen; 2) = Градижск, *gr.* im Poltow. Gouvern. *Левч.*

Горобільник, *m.* Zaunflechter, *m.*

Горобний, *a.* Garten-, *М.* I. 18.

Горобник, *m.* Gartenspaten, *m.*

Горобничий, *s. a. m.* Stadtvogt, Platzhauptman, *m.* *Зак.*

Горобня, *f.* Gartenwesen, *n.* *B.*; 2) s. Горобьба; 3) городня — голодня, *Н.* 264 theueres Städteleben unter Entbehrungen. [Städten verweilend, Stadt-.

Горобвий, *a.* zur Stadt geh.; in Городовина, *f.* Gartengemüse, *n.*; s. Гордовина II. 2).

Горобянин, *s.* Горожанін.

Горобянка, горожанка, *f.* Städterin; e. Bürgerliche, *f.* [gerlich.

Горобяньский, *a.* städtisch, bür-

Горобяньство, *n.* городянцина, горожанство, *Ос.* (61) II. *f.* Städteswesen, Bürgerthum, *n.*

Горобжа, *f. s.* Огоробжа. [Bürger, *m.*

Горожанін, *m.* Stadteinwohner;

Горожанський, *a.* bürgerlich,

Staats-, *Term.* [-ства Bürgerrecht, *n.*

Горожанство, *n.* VIII., право

Горобьба, *f.* *Мх.* s. Горобьба.

Горобити, *s.* Грозити.

Горобити ся, sich stolz gebahren; stolz u. herausfordernd auftreten.

Горобитний, *a.* sich stolz gebahrend, stolz drohend; kampfbereit.

Горобитник, *m.* Prahler, *m.*

Горобитниця, *f.* Prahlerin, *f.*

Гóрон, *m.* *Др.* c. 126 Schlund (Loch)

des Blasebalges in e. Schmiede, *m.*

Горобяха, *m. K.* armer Wicht, *a.*

Schlucker, ein Unglücklicher.

Горобшити, *v. a.* habsüchtig sein.

Горобшливий, горобшлиний, *a.*

ВВ. (*Пр.* X. 133), *a.* unglücklich, elend;

2) habgierig. [gieriger Mensch.

Горобшник, *m.* (-иця, *f.*) hab-

Горобьба, *f.* erhabene Arbeit an

Bildwerken, Relief, *n.* *C.* II. 110.

Гороб, *m.* Erbse, *f.* (*Pisum sativum*).

Гороховатка, *f.* Erbsenmuschel, *f.*

(*Pisidium*), *B.* [(-вянка, *f.*) Erbsenstroh, *n.*

Гороховіни, *pl.* гороховіне, *n.*

Гороховий, *a.* wild in den Bergen

hausend, *Ру.*

Гороховник, *m.* s. Акація.

Гороховець, -вця, *m.* *N.* e. Berges.

Гороховляний, *a.* aus Erbsen,

Erbsen. [gross; wulstig.

Гороховатий, *a.* *Не.* erbsenähnlich,

Горохоїд, *m.* Erbsensamenkäfer, *m.*

(*Bruchus pisi*), *B.*

Горохоблиско, *n.* Erbsenfeld, *n.* [*m.*

Горошинець, -вця, *m.* Erbsenstein,

Горошина, (-інка), *f.* eine Erbse,

ein Erbsenkorn; Erbsenfrucht, *f.*

Горобшко, *m.* fabelh. Zwerg, *m.*

Горобковатий, *a.* ремінь Leder,

das e. erbsenähnliche Aussenseite hat,

rundgerippt. [cher, *f.* (*Lathyrus*).

Горобшок, -шку, *m.* Platterbse, *Ki.*

Горпина, *f.* Agrippina. [VIII. 69.

Гóрьський, *a.* s. Угорський, (*Пр.*

Гореть, горетка, *f.* eine Handvoll

(*bes. d.* gerissenen Leines, Hanfes); 2)

pl. Art Pflaumen. [Gurgel; 2] Luftröhre, *f.*
 Гортань, *Кч.* 122 гортанка, *f.* Kehle,
 Гортан, *т. с.* Вібій.
 Горувати, *v. n.* sich nach oben he-
 ben, wölben; 2) * vorherrschen. [amarus].
 Горуля, *f.* Bitterling, *т.* (Rhodeus
 Горунка, *f.* Winterreps, -kohlereps, *т.*
 (Brassica napus); 2) Ackersenf, *т.* (Si-
 naris arvensis). [kraut, *n.* (Barbaraea).
 I. Горушка, *f.* Barbarakraut, Senf
 II. Горушка, *ані* -ки, *Шж.* (б. *n.*
 I. (2) 61) *s.*? Горіле.
 Горшá, (-я, -е, -áти, *n. s.* Горня́.
 Горшкар, *т.* *Нав.* *s.* Гончар.
 Горшкодра́й, горшкола́т, *т.* Тө-
 пферфлєкер, Drahtbinder, *т.*
 Горщá, -áти, *n.* горщик. (*d.* гор-
 щачок), *s.* Горня́; 2) Art Mädchen-
 spiel (гаївка), *Кол.* I. 176.
 Горщóк, *g.* горщик, *т.* Topf, *m.*
 Горюванє, *n.* Herzeleid, Wehklá-
 gen, *n.* Kummer, Gram, *т.*
 Горювати, *v. n.* traurig, bekümmert
 sein; sich kránken, *s.* grámen; wehklagen.
 Горю-дуд, *т.* Artgesellschaftl. Kín-
 derspiel, *n.* [Uchten Ufers des Сейм, *т.*
 Горюн, *т.* *Лєвч.* Bewohner des hohen
 Горюшний, *a.* *Гр.* unglücklich.
 Горяній, *т.* *Wgr.* 32 *s.* Гірняк.
 I. Горянка, *f.* Gebirglerin, *f.*
 II. Горянка, *f.* *s.* Горлянка 2).
 Горяньский, *a.* *Ст.* воок Gebirgs-.
 Гб́ряч, *f.* *Зап. В.* Hitze, Erhitzung, *f.*
 Горячий, *a.* heiss, glühend; 2) * hi-
 tzig, eifrig; auffahrend; feuerig, inbrün-
 stig; за-гб́ряча bei frischer That u. fri-
 schem Andenken.
 Горячина, *f.* Todtenmal, *n.*
 Горячѣти, *v. a.* erhitzen, *К.*
 Гб́рячѣсть, -ести, *f.* Hitze, *f.* Eifer, *т.*
 Inbrunst, *f.* [2) * Hitzkopf, Heisspohn, *т.*
 Горячка, *f.* Hitze, Fieberhitze, *f.*;
 Горячєрдий, *a.* heissblütig, feu-
 Гб́сца, *f.* *Пис.* *s.* Госб́жа. [erig.
 Госпєць, *т.* *Пис.* *s.* Господін.
 Гб́сподь, *g.* -да, *т.* der Herr, Gott, *т.*
 —знáв, —вѣдѣв der Herrgott mag es
 wissen, Gott weiss (wer, was, ob —). [90.
 Господєвий, *a.* Gott des Herrn, *Ш. II.*
 Господін, *т.* *Ш. I.* 360, *В. II.* 22, 197
 Herr, Herrscher, Regierer; Herrgott, *т.*
 Господино́ва, *f.* *Ш. II.* *n.* 27 Frau e.
 Pfarrers?

Господѣти, *v. n.* *Ст.* herrschen.
 Господній, *a.* göttlich, des Herrn,
 Gottes-; Бгоявлєніє -не Erscheinung
 Christi (Fest), *f.*
 Госб́дство, *n.* † Herrschaft, *f.*
 Госб́жа, (*d.* госб́женька), *f.* ГБ.
 М. III. 105 Vorsteherin, Vorgesetzte, *f.*;
 2) Frau, Herrin, *f.* *Не.:* Пречѣста —
 Гостáр, *т.*? [Богорб́диця.
 Гостєбний, гостєлѣвий, гостєлю-
 бѣвий, *a.* gastfreundlich, gastlich, *Зап.*
 Гб́стенько, *dim.* lieber Gast.
 Гостєць, -стѣя, *т.* Rheumatismus,
т. Gicht, *f.*
 Гостєчник, *т.* Art Pflze?
 Гб́стин, *т.* *N. e.* Berges.
 Гостѣна, *f.* Bewirtung, *f.* Besuch,
 Aufenthalt als Gast, *т.*; 2) Gastmal, *n.*
 пітѣ в -ну zu Gast gehen.
 Гостѣнець, -нця, *т.* Heerstrasse,
 Landstrasse, Chaussée, *f.*; 2) Geschenk,
 das man jmdm von auswärts bringt;
 Gastgeschenk, *n.*
 Гостѣнный, *a.* gastlich, gastfrei,
 gastfreundlich; — покѣй Gastzimmer, *n.*
 = гостѣнна (кімната).
 Гостѣнник, *т.* Gastwirt, *т.* *Ков.*;
 2) *s.* Гостѣнець, *Т.* [hof, *т.*
 Гостѣнниця, *f.* Gasthaus, *n.* Gast-
 Гостѣнність, -ости, *f.* Gastfrei-
 heit, Gastfreundschaft, *f.* [feierlich.
 Гостѣньский, *a.* *Гол.* III. festlich,
 Гостѣти, *v. n.* reisen, wandern, ge-
 hen; кудá гб́стим? wohin des Weges?
 2) sich als Gast wo aufhalten, Gast sein;
 3) *v. a.* *s.* Погостѣти; 4) — ся einan-
 дер als Gast bewirten; Gastgelage halten.
 Гб́стих, *т.* *N. e.* Berges.
 Гб́стѣя, *f.* Hostie, *f.* geweihte Oblate.
 Гостѣвий, *a.* der gerne den Gast-
 gelagen nachgeht. [(Geranium sanguin.).
 Гостѣвнѣк, *т.* Bergschnabelkraut, *n.*
 Гб́стний, *a.* *Лєвч.* *s.* Гостѣнный.
 Гостовєць, -вцѣя, *т.* *N.* einer pol-
 ловина [rührung den гостєць beibringen.
 Гостовѣй, *a.* -і рѣки die dh Be-
 Гостовѣтний, *a.* gastlich, *Б.*
 Гостовѣцтво. *n.* *Ст.* *s.* Гостѣн-
 Гостовнѣця, *f.* Gasthaus, *n.* [ність.
 Гб́стрий, & *s.* Острий &.
 Гострѣця, *f.* Horn, Zahn, *n.* Nadel, *f.*
 (*v.* Gipfel e. Berges), *Вах.* [*a.* spitzig.
 Гостроватий, гостровувастий,

Гострогляд, *m. Vein.* der горівка.
Гострокід, *m. pl. K.* hingeworfene
witzige Ausdrücke. [строумний.

Гостророзумний, *a. K. s.* Би-
Гострянщина, *f. K.* Zeit u. Ge-
schichte des getymán Острянця.

Гостцьоватий, *a.* rheumatisch,
gichtisch. [Gast.

Гостюване, *n.* das Verweilen als
Гостювати, *v. n. C. I.* 190 s. Го-
стіти 2), 4). [scher, *m.*

Государ, *m. gr.* Monarch, Kaiser, Herr-
Государиня, *f.* Monarchin, Kaiserin,
Königin; 2) Herrin, f. Fräulein, *n.*

Государник, (-дарственик), *m.*
K. Herrscher; Staatsmann, Politiker, *m.*

Государність, -ости, *f.* Staats-
wesen, *n. K.* [staatlich.

Государствєнный, *a.* Staats-
Готар, *m. rum.* Grenzraum, *m.*

Готарити, *v. n.* grenzen.

Готівка, готовізна, *K. f.* bares Geld,
Barschaft, *f.* [Haken zum Holzführen, *f.*

Готлова, *f.* готлове, *n.* Kette mit
Готвий, *a.* bereit, fertig; -i грóми
bares Geld; -a річ же — es liegt auf der
Hand, ist augenscheinlich dass —

Готвити, *v. a.* zubereiten, bereiten,
fertigen; — ся sich fertig machen.

Готвість, -ости, *f.* Bereitschaft, *f.*
Готвлєне, *n.* Zubereitung, *f.* [Ф. В.

Готувати, *v. a.* bereiten, (вечєру &),
I. Гóца, гоца-драла! *int.* hopsasa!

II. Гóца, *f.* liederliches Weib.

Гоцак, *m.* Art Tanz, C. I. 88.

Гóцул & s. Гўцул &.

Гóця, *f.* in d. Kinderspr. = жáба.

Гошіти, гошіти, *v. n.* на кобó, на
що lauern, worauf erpicht, versessen
sein; 2) — ся sich vorbereiten; 3) *v. a.*
aufstacheln. [sterwurz, *f.* (Astrantia major).

Гоючий, *a.* heilend; -e зіле Меї-
Гóня! *int.* juchhe! hussasa!

Гра, *f. s.* Игрá. [(Carpinus betulus).

Граб, *m.* Weissbuche, Hagebuche, *f.*

Грабáля, *m. f. s.* Гребільник.

Грабанє, *m.* — грядки das Eggen;
2) — сіна das Harken, Rechen.

Грабáр, грабáрник, *m.* Todtengrä-
ber, *m.*; 2) der einen Graben grábt, *K.*

Грабáрити, *v. n.* Todtengräber sein.

Грабáрка, *f.* Gattin des грабáр;
2) Schindanger, *m.*

Грабáрський, *a.* Gräber-; 2) Gra-
ben-, *Zuk.* [m.; 2) das Graben.

Грабáрство, *n.* Todtengräberdienst,
Грабáти, *v. a.* грядку s. Погрá-

бати; 2) сіно harken, rechnen, scharren.

Грабéжа, *f.* Plünderung, *f.* Raub,
m.; 2) Pfändung, *f.*

Грабéжливий, грабéжний, *a.* гра-
бéжник, *m.* Пол. Raub.

Грабелькй, *pl.* kleiner Rechen.
Грабельний, *a.* zum Rechen, zur

Harke geh.; — свєрлик womit man
Löcher für die Pflöcke (Zähne) des Re-
chens bohrt.

Грабельно, *n. s.* Граблisko.

Грабйвий, *a. B. s.* Граблйвий.

Грабйна, *f. s.* Граб; 2) Weissbn-
chengehölz, *n.*

Грабйтель, *m.* Ränber; Bedrücker, *m.*

Грабити, грабувати, *v. a.* plündern,
rauben, ergressen; 2) pfänden.

Грабйж, *m.* Pfand, *m.* gepfändeter
Gegenstand.

Грабйжка, *f. H.* 236 s. Грабéжа.

Грабйжний, *a.* Pfand-, vom Ge-
genstande der Pfändung.

Грабкй, *pl.* Sensenreff, *m.*; 2) klei-
ner Rechen; 3) — свє. Ивана Wald-

storchschnabel, *m.* (Geranium silvaticum).

Граблєне, *n.* das Plündern, Räu-
berei, *f.*; 2) Pfändung, *f.*

Граблйвий, *a.* räuberisch.

Граблisko, (-ище), *n.* gabelförmig-
es Rechenstiel; граблицем стáти die
Füsse aneinander stellen, spreizen.

Граблй, *pl.* Harke, *f.* Rechen, *m.*

Граблйник, *m. s.* Грабельний
свєрлик.

Грабйнк, *m.* Gehölz der Weissbuche, *n.*
Граббвий, *a.* von Weissbuche; -i

дрова Weissbuchenholz, *n.* [gierig.

Грабовйтий, *a.* raubsüchtig, hab-

Грабовйця, *f. s.* Гребовйця. [173.

Грабунок, -нку, *m. s.* Рабунок, C. II.

Грабья, грабля, *g.* грабйого, *m. s.* Граф.

Гравати, *v. n.* Ф. oft spielen.

Град, *m.* Hagel, *m.* Schlossen, *pl.*

Градá, *f.* Вєч. I. 231 Reihe, *f. ?*

Градáр, *m.* Winzer, Weingärtner, *m.* Ф.

Градйна, *f. s.* Градовйна I).

Градівка, *f.* Rollstein von gewöhnl.
Hagelgrösse, *m.*

Градівник, *m.* Hagelbeschwörer, *m.*

Градобій, *m.* vom Hagel geschla-
genes Getreide.

Градобійт, *m. s.* Градовіця.

Градобійтв, градобійц, *m. Цар. n.*
Hagelschlag, -schaden, Wetterschaden.

Градovій, *a.* Hagel. [*m. Term.*

Градovіна, *f. s.* Град; Hagel-
korn, *n.*; 2) *s. d. f.* [Hagelwetter, *n.*

Градovіця, *f.* Hagelwolke, *f. B.*

Грѣва, *f. s.* Грѣлі. [tryllus), *B.*

Грѣвлик, *m.* Traubenscheide, *f.* (Bo-
гравліна, *f.* blasentragender Bee-
rentang (Sargassum bacciferum).

Грѣвлінок, -нка, *m.* Traubenmo-

Грѣвло, *s.* Грѣзло. [nade, *f.* (Uvella).

Грѣйворон, *s.* Гѣйворон, *Ми. II. 374.*

Грѣйка, *f.* (*B.*) das Spielen, Spiel-
partie, *f.*; 2) *pl.* stark im Fluge sum-
mende od. biesende Fliegen.

Грѣйливий, *a.* spielend; schim-
mernd; -е сонечко, *М. II. 113.*

Грѣйморе, *a.* hohes stürmisches Meer.

Грѣйний, *a.* музика, *Га. I. 72* kun-
dig im Spiele, kunstfertig.

Грак, *m.* 292 *Др. c.* 413 *s.* Гѣйворон.

Гракувати, *v. n.* Герцувати. *Зак.*

Грѣлка, (*d.* грѣлочка), *f.* Spieldose,
f. Musikinstrument, *n.* [tung, *f.* Spiel, *n.*

Грѣло, *n.* *Ос. (61) XII. 30* Unterhal-

Грама́та, *s.* Грамота́.

Грама́тик, *m.* Schüler der 3. Cl.
im ehem. geistl. Schulen u. Seminarien.

Грама́тика, *f.* Grammatik, *f.*

Грама́тикар, *m.* Grammatiker, *m.*

Грама́тичний, *a.* grammatisch.

Грама́тка, *f.* Verzeichnis der Ver-
storbenen e. Familie; 2) ABC-Buch, *n.*
Fibel, *f. K.*; 8) Taschenbuch, *m. См.*

Грама́тний, *s. a. m.* Nbfl. des Че-
ремош 6.

Гра́мосити, *s.* Обгра́мосити.

Гра́мота́, *f.* das Lesen u. Schrei-
ben; 2) alte Urkunde, Diplom, *n.* Con-
tract, *m.* Testament, *n.* Brief, *m.*; 3) -лиця́,
У. Gesichtszug, -ausdruck, *m.*

Гра́моты́ка, *f.* gestossener Kno-
blauch mit Salz u. Wasser.

Гра́мотій, *m.* *Оз.* der Gelehrte;
2) Schriftsteller, *m.*

Гра́ботник, *m.* Archivar, *m.*

І. Грѣнь, *f. КУ.* Grenze, *f.*; 2) Rand,
м. Л. 9; 3) Еске; 4) Zeile, *f.*; 5) (u.
гран, *m.*) Kante, *f.* 6) Легковецъ іс-

ландский, *Gr. 20*; грѣнь opixiv meh-
rere zusammenwachsende Haselnüsse.

II. Грѣнь, *f.* glühende Kohlen, *pl.*
Грѣна, *f. s.* грѣнь 5). [Glut, *f.*

Грѣна́точка, *dim. f. АД. I. 300 s.*
Кватіра (Fenster). [sicieren, *n.*

Грѣне́, *n.* das Spielen, Spiel, *n.* Му-

Грѣнѣстий, *a.* kantig, *Цар.*

Грѣнѣця, *f.* Grenze, *f.* Grenzstein,
Markstein, *m.*

Грѣнѣчний, *a.* Grenz-

Грѣнѣчник, *m.* der Angrenzende;
Grenzenbewohner, *m.*

Грѣнѣчити, *v. a.* abgrenzen; — ся,
К. I. 106 Grenzen setzen, die Grenzen
des Reiches bestimmen (u. zu dem Zwecke
Krieg führen), *К.*; 2) nit Worten streiten.

I. Грѣнка, *f. dim. s.* Грѣ.

II. Грѣнка, *f.* Zeile, *f.* (an d. Ger-
stenähre); 2) Kante, *f.*

Грѣнокіпчик, *m.* Kegel, *m.* [le, *f.*

Грѣнокслуп, *m.* Prisma, *n.* Ecksäu-

Грѣнок, -нку, *m.* Ast, Zweig, *m.*?
Gr. 69. [Birnen.

Грѣнушки́, *pl.* Art grosser harter

Грѣнчѣк, *m.* sechs-, vierzeilige Gerste.

Грѣнчѣстий, *a.* kantig; 2) gezeilt,
Zeilen; ячмінь *s.* Грѣнчѣк.

Грѣня́, *f.* *Мак. s.* Грѣнь 1). [sma, *n. B.*

I. Грѣнѣк, *m.* eckiger Körper; Pri-

II. Грѣнѣк, *m.* glühende Kohle.

Грѣнѣстий, *a.* eckig, *Пол.*

Грѣп, *s.* Грѣп.

Грѣти, *v. n.* spielen; *v.* jeder sicht-
baren materiellen od. geistigen regen

Bewegung: — на скрипці́ auf der Geige
sp.; в карти́ — Karten sp.; — конѣм
das Pferd tummeln; рѣба грѣв піною

macht das Wasser schäumen u. spielt
im Schaume; кров, горівка, море *u. А.*

грѣв: wallen, wogen, gähren, schäumen,
schwingen &; 2) tanzen; 3) tönen, schal-
len, krächzen, kreischen: галок гѣмор

грѣв, *МШ. (vgl. гѣйворон)*; 4) грѣ-
ші грѣють = г. горѣть; сонце грѣв

schillert, flimmert; 5) — ся spielen (mit
Gespielen); шѣккєрн; б) sich begatten.

Грѣч, *m.* Spieler, *bes.* Kartenspieler,
m.; 2) *s.* Грак, *К.*

Грѣшка, *f. М. III. 32 s.* 'Игрѣшка.

Грѣбѣти, *v. a. s.* Грѣбѣти; 2) чим
(погрѣбѣти) etw. verschmähēn.

Грѣбѣлка, *f. dim. s.* Грѣбля.

Гребенець, -нця, *m. dim.* Kammchen, *n.*; 2) — богомолчий Jacobs-Pilgermuschel, *f.* (Pecten jacobaeus).

Гребеніще, *n.* *N. e.* Berges.

Гребеніч, гребеняр, *m.* Kamtmacher, *m.* [stern, *m.* (Asteropecten), *B.*

Гребеньозв'язник, *m.* Kamm-

Гребеньокружка, *f.* Kammradchen, *n.* (Cristellaria), *B.* [losia cristata).

Гребенюшка, *f.* Nahnenkamm, *m.* (Se-

Гребенястий, *a.* kammähnlich, -artig, zackig, *Pol.* [nosurus cristatus).

Гребенячка, *f.* Kammgras, *n.* (Су-

Гребець, -бця, *der* das Heu zusammenscharrt, *der* heut, *s.* Громадильник, *A-G.* 159; 2) Ruderer, *m.* *C. II.* 138.

Гребіш, *m.* болотяний Sumpf Schlangenkraut, *n.* (Calla palustris).

Гребіжка, *f.* *Vein.* der kůrочкаwelche scharrt (гребé). [Гребець 1).

Гребільник, *m.* гребіля, *m.* *f.* *s.*

Гребінь, -бня, *m.* Kamm, *m.*; 2)

s. Гребінка; 3) First, *m.* (стріхи).

Гребінка, *f.* Hechel, *f.* Wollkamm, *m.*; 2) kammartige kужілка; 3) hōlzerne kammförmiges Werkzeug, womit man Heidel- u. Preiselbeeren sammelt, (*B.*).

Гребінний, *a.* -е полотнó, гребінниця, *f.* grobe Leinwand.

Гребінник, *m.* Benediktenkraut, *n.* Garaffel, *f.* (Geum urbanum).

Гребіньов'яві, *pl.* Kammkiemer, (Pectinibranchia), *B.* [бенець 1).

Гребішбк, -шка, *m.* *Ч. III.* *s.* Гре-

Греблиця, *f.* греблб, *n.* Striegel, *f.*

Гребля, *f.* Damm, Deich, *m.*; 2) Dammweg, *m.* Land-, Heerstrasse, *f.*; Bergücken, *m.*; 4) Schneewall, *m.*; 5) das Rudern, *Ko.* 75.

Гребний, *a.* -і ноги Grabbeine, *pl. B.*

Гребовіця, *f.* Harken, Zusammenrechen der Heues; 2) Zeit dieser Arbeit, *Ч. VII.* 419.

Гребок, -бка, *m.* *He.* Ruder, *n.*

Гребстя, гребті, *v. a.* graben: яму; 2) scharren, harken, rechen: сіно; 3) rudern.

Гребун, *m.* Grabheuschrecke, *f. B.*

Гребчик, *m. s.* Гребець.

Греготати, *v. n.* brausen, *Ku.*

Греветовий, *a.* von Griset, *s.* Пар-Грек, *m.* Grieche, *m.* [чевий.

Грека, *f. s.* Гречина.

Грекіня, *f.* Griechin, *f.*

Грель, *m. N. e.* Berges.

Греміти, *v. n.* donnern; 2) erschallen, ertönen; * мені тая погрóза десь греміт (і в голові не —) ich achte darauf ganz u. gar nicht.

Гремотіти, *v. n.* *U.* donnern, erschallen. [tönend; — газ Knallgas, *n. Пол.*

Гремучий, *a.* donnernd, sehallend,

Грена, *f. s.* Гряна, *Зак.*

Гренуха, (-ухка), *f. s.* Русальний (-а пісня).

Грєнути, *v. n. s.* Гєпнути ся.

Грєсько, *m. s.* Гринькó.

Грєхит, -хоту, *m. III.* Schutt, *m.*

I. Грєць, *m. s.* Игрєць.

II. Грєць, *m. Kч.* 166 *s.* Герць.

III. Грєць, *m.* Apoplexie, *f.* Schlaganfall, *m. H.* 286.

Грєцкій, *a.* griechisch.

Грєчаний, (-аний), *a.* aus Buchweizen od. Heidekorn.

Грєчаник, *m.* Kuchen aus Buchweizenmehl; 2) *s.* Грєчух. [zenstroh, *n.*

Грєчаниця, грєчанка, *f.* Buchwei-

Грєче, *adv.* brav, recht gut, recht wohl, *Пис.*

Грєчєна, *f. N. e.* Berges.

Грєчий, *a. K. I.* 204 *s.* Грєчний, грєчний. [chische, *Бор. Тор.*

Грєчинá, (-еччинá), *f.* das Grie-

Грєчиско, *n.* Feld, worauf Buchweizen angebaut wurde.

Грєчка, *f.* Buchweizen, *m.* Heidekorn, *n.* (Polygonum fagopyrum); 2)

dem Heidekorn ähnliche braune Tüpfel auf d. Felle alter weisser Pferde; 3)* скакати в грєчку, *Kч.* 274 sich in verbotene Liebschaften einlassen; Unzucht treiben. [ниця.

Грєчківка, *f. Ч. IV.* 524 *s.* Грєчá-

Грєчкосій, *m.* Buchweizensäer, Landmann, Ackersmann, *m. III. II.*

178; 2) *s.* Грєчух.

Грєчух, *m.* Getreide-Laubkäfer, *m.*

(Anisoplia fruticosa); 2) Kuchen, Nupfen aus Buchweizenmehl; 3) wilder Buchweizen.

Гриб! *vocat.* statt Грицю! (*v.* Гриць).

Гриб, (*d.* грибчок, -чка), *m.* Pilz, Schwamm, *m.*; 2) Hausschwamm (Merulius); 3) гриб щирák Bilzling, Edel-

pilz, (Boletus edulis).

Грибár, *m.* Pilzsammler, *m.*
 Грѣбиця рижиковáта Pilzkoralle, *f.*
 (*Fungia agariciformis*).
 Грибкóва, *f.* *N. e.* Berges.
 Грибнѣй, *a.* лѣс. wo Pilze reichlich
 wachsen: колѣ грибно, тогдѣ хлѣбно
 wann es viel P. giebt dann ist reichliche
 Getreideernte.
 Грибóвий, *a.* -а зупа Pilzsuppe, *f.*
 Грибóвиско, грибóвице, *n.* Ort
 wo reichlich Schwämme aufkommen,
 Fundort von Pilzen, *Mi.* II. 276.
 Грѣва, (*ung.* грѣвище), *f.* Mähne,
f.; 2) der nicht glatt abgemähete Gras-
 streifen.
 Гривáк, гривáч, *m. s.* Гривнáк.
 Гривáстий, *a.* *Ру.* starkmähig.
 Грѣвенник, *m.* silbernes 10 Ко-
 пекенstück.
 Грѣвий, *a. s.* Глѣвий, *Wgr.* IX.
 Гривѣця, *f. s.* Грѣва. *Др. с.* 243.
 Грѣвна, (*aug.* гривнѣка), *f.* ehem.
 Gewichtseinheit von verschied. Gehalte:
 1 Pf. $\frac{1}{2}$ Pf. Silber; jetzt = 10 Kopeken;
 † — срѣбла = 16 Loth Silber, (7 грѣ-
 вен кун); — зóлота = 56 Ducaten.
 Гривнáк, *m.* Ringeltaube, *f.* (*Co-*
lumba palumbus).
 Грѣвно, *n.* *Н.* 93 s. Грѣмно.
 Гривенáк, *m. gew. pl.* Abart der
 Ruthenen um Peremѣшль u. Ярослáв.
 Григóрий, *m.* Gregorius, „Григо-
 рѣ“ клѣкати, *Ф. Пр.* III. 204 „den
 heiligen Ulrich rufen“: stark erbrechen
 s. Рѣгати.
 Грѣдь, грѣдевь, -дня, *m. †* Leibwäch-
 тер bei d. ruthen. Fürsten, *K. m.*
 Грѣди, (грѣди), *pl.* über dem Ofen
 hervorstehendes Gerüst (Bretter, Geflecht)
 zum Aufbewahren des Geschirres u. zum
 Dörren mancher Früchte.
 Грѣдка, *f. s.* Жѣрдка, *Ч.* VII. 400.
 Грѣдня, грѣдниця, *f. †* Empfangs-
 zimmer in fürstlichem Palaste, *n.*; 2)
 Kaserne, *f.*; 3) Garnison, *f. Sic.*
 Грѣднѣк, *m. Sic. s.* Грѣдь.
 Грѣднякувáти, грѣднѣчити, *v.*
n. Sic. грѣднѣк sein. [geh.]
 Грѣднѣчий, *a. Sic.* zum грѣднѣк
 Грѣжá, грѣжá, *f.* nagender Kummer,
 Gram, *m.* [etw. erwerben.]
 Грѣжити, *v. a.* mit Kummer u. Mühe
 Грѣжник бѣлонѣг, *m.* kahles Bruch-

kraut (*Herniaria glabra*).
 Грѣзь, грѣзá, Magen-Bauchschmerz,
m. Leibschneiden, *n.*; 2) Diarrhöe, *f.*
 Грѣзáлка, *f.* грѣзáло, *n.* beissen-
 des Mundwerkzeug, Kauwerkzeug, *n.*
 Грѣзáлчий, *a.* Nage-
 Грѣзáчка, грѣзúчка, *f. s.* Рѣна.
 Грѣзьбá, *f. s.* Грѣжá.
 Грѣзкѣй, empfindlich gegen Kum-
 mer, *B.*; 2) грѣзько, *adv. Фр.* hämisch,
 spottweise, beissend.
 Грѣзнѣй, *f.* Hader, *m.* Zänkerei, *f.*
 Грѣзотá, *f. s.* Грѣжá.
 Грѣзати, *v. a.* nagen; ätzen; — орѣ-
 хи, aufbeissen, knacken; * nagen: сó-
 вѣсть, quälen, kränken, grämen; — ся
 sich grämen; б) sich beissen, * sich zan-
 ken; грѣзúчий, *ptc.* ätzend; -е кáлѣ
 Aetzkali, *n. Пол.* [Пол.]
 Грѣзúн, *m.* Nager, *m.* Nagethier, *n.*
 Грим, *m.* Gepolter, *n.*
 Гримáк, *m. gew. pl.* Eisstücke zum
 Schlittensfahren zubereitet, *pl. Oc.* (61) V.
 60 *lic.*
 Грѣмане, *n.* das Poltern, * das Rügen.
 Грѣмати, *v. n.* poltern, derb schla-
 gen; * на корó hart jmdn mitnebmen;
 рügen, poltern.
 Гримѣти, гримотѣти, *s.* Гремѣти &
 Грѣмно, *n.* Fuz, *m.* бáбине — всѣм
 людем дѣвно.
 Грѣмнуги, *v. n.* wuchtig einschla-
 gen, werfen; 2) mit Wucht fallen, stürzen.
 Гринѣха, Грѣцѣха, *f.* Gattin des
 Гринь, Грѣць.
 Гринѣвка, *N. e.* Berges.
 Гринькó, Гринь, *m.* Gregorius.
 Грин, *m. Ч.* 327 s. Грѣф.
 Грѣпа, *f.* plumper Mensch.
 Гринь, Грѣцькó, *s.* Гринькó.
 Грѣцки, *pl.* Zackenschotte, *f.* (*Bu-*
nias orientalis); 2) Ranke, *f.* (*Sisym-*
brium pannonicum).
 Грѣцáло, *n. s.* Галúн.
 Грѣчáк, *m.* Art Pilz.
 Грѣще, *n.* Unterhaltung, Lustbar-
 keit, *f.* piquenique; 2) Verschwendung,
f. Luxus, *m.* Spiel, *n. III.* II. 100; 3)
 Tummelplatz, Spielort, Anger, *m. II.* 237.
 Грѣцовѣй, *a.* zum грѣще geh., *Sic.*
 Грѣцовѣк, *m.* Theilnehmer, *m.* Mit-
 glied *n.* eines грѣще, *Mi.* II. 249.
 Грѣб, *g.* грѣбу, *m.* Grab, *n.*

Гризьба́, *f. Кв. s. Грозба́, грозба́.*
Гризьний, *a. drohend, dräuend; streng, hart, trotzig; schrecklich, furchtbar.*

Грім, *g. грóму, m. Donner, m. Gewitter, n. грóмом, adv. urplötzlich.*

Грімач, *m. Polterer, Brummbar, m.*
Грімкий, *a. laut, tönend, schallend, weit erschallend; *glänzend, stark.*

Грімотати, (-тіти), *II. s. Гремотати &.*

Грінка, *f. II. n. 17 geröstete Scheibe des Weissbrodes; 2) s. Купка; 3) * Gewinn, m. Einkünfte, pl. грінку уба́ти в ко́сь, Ко. 16 gewinnen (bei jmdm).*

Гріти, *v. a. wärmen, erwärmen.*

Гріх, *m. Sünde, Schuld, f. гріхóм ся дїе es wird sündhaft verfahren. [III. I. 265.*

Гріхóвний, *a. sündig, sündhaft,*

Гріхóвда, гріхóвдник, *m. Кв. 278. 279 Verführer zur Sünde; 2) Sünder, Bösewicht, m. [Ilic.*

Гріхóвдниця, *f. Verführerin, f.*

Гріхóвдство, *n. Кв. sündhaftes Treiben. [chen, schuld bewusst sein.*

Гріхувати́ся, *sich Vorwürfe machen.*

Гріш, *g. грошá, m. ein Stück Geld, Münze, f. pl. грóші das Geld, Gelder; грóші Münzen, ГIII. (ep. 50.)*

II. Гріш, *m. s. Гріх.*

Грішїти, *v. n. sündigen: Бóгу, пéред Бóгом vor Gott; sich irren, fehlen.*

Грішка, *f. dim. in d. Kinderspr. s. Гріх.*

I. Грішний, *a. begeldet, reich.*

II. Грішний, *a. sündlich, sündhaft; schuldig. [dige.*

Грішник, *m. Sünder, m. der Schul-*

Грішниця, *f. Sünderin, f. die Schul-*

dige. [der Sünder, Sünden-

Грішницький, грішничий, *a. К.*

Грób, *m. Art Frühlingsspiel, Ч. III. 89.*

Грóbак, *v. Хрóbак, С. II. 204 Кух.*

Грóbівий, *В. грóбніця, К. f.*

Grabmal, Mausoleum, *n.*

Грóbкї, *pl. Gottesacker, Friedhof, m.*

Грóbковїй, *a. Ст. s. Моги́льний.*

Грóbний, *a. Grabes-, Ф. Лір.*

Грóbовїк, *m. М+Б. 321. ?*

Грóbовїще, *n. s. Грóbкї.*

Грóbокопáтель, *m. Todtengräber, m. III. I. 291.*

Грóbно, *Фр. s. Грóbно.*

Грозá, грóзьба́, *f. Drohung, Strenge,*

f. drohendes, ernstes Auftreten u. Ver-
fahren, *Wa. 2; 2) Grauen, Entsetzen, n.;*
3) ungeheuer Grosses, *(B.).*

Грозóватий, *a. traubig, Пол.*

Грозенцé, -нцá, *n. dim. s. Грóbно.*

Грозїти, *v. a. ко́му drohen, dräuен;*
ко́б ermahnen, wehren; — ся, *Зг. s.*

Відгражáти ся.

Грóbло, *s. Грóbно.*

Грóbний, *a. s. Грізьний.*

Грóbнїстий, *a. mit grosser reich-*
blütiger Traube.

Грóbно, *n. Traube, f. (racemus).*

Грóbнїнка, *f. Mondraute, f. (Bo-*
trychium lunaria).

Грómáда, *f. Gemeinde, f. Gemein-*
wesen, *n.; Gesellschaft, f. Verein, m.;*

2) Haufen, *m. Menge, f.*

Грómáдити, *v. a. häufen, sammeln;*

2) zusammenhaken (сіно). [Под. Др.

Грómáдївство, *n. Socialismus, m.*

Грómáдїлка, *f. Pferderechen, m. Зак.*

Грómáдїльник, *m. Arbeiter, der*
das Heu auf der Wiese zusammenscharrt,

Harker, *m. [kleine Gesellschaft.*

Грómáдка, грómáдочка, *f. dim. sehr*

Грómáдний, *a. T. das Gemeinde-*
wesen betreffend; bürgerlich; -е камїне

Geröll, *n. Кв. II. 329; грómáдно, adv.*

Пол. К. gesellschaftlich, truppweise, ge-

meinschaftlich, im Vereine.

Грómáднїсть, -ости, *f. Gesellig-*
keit, Gesellschaftlichkeit, *f. T.*

Грómáдскїй, *a. Gemeinde-; 2) gemein-*
schaftlich; 3) öffentlich [meinwesen, *n.*

Грómáдскїсть, -ости, *f. Под. Ge-*
Грómáдянїн, *m. Gemeindeglied,*

Vereinsmitglied, *n.;* 3) Bürger, *m.*

Грómáдянка, *f. Bürgerin, f. Ilic.*

Грómáдянський, *a. gemeinschaft-*
lich, gemeinsam; 2) bürgerlich, Bürger-

Грómáдянство, *n. громадянь-*
щина, *f. Gemeinwesen, n. Gemeinde-*
autonomie, *f. Oeffentlichkeit, f. Volk, n.*

He. (Пр. XI. (2) 40). [Besieger, *m.*

Грómїтель, *m. КУ. Bekämpfer,*

Грómїти, *v. a. wuchtig schlagen, К.;*
2) * überwältigen; 3) ausschelten.

Грómїш, *m. В. s. Рóмуш.*

Грómкїй, *a. s. Грімкїй.*

Грómнїця, *f. Kirchenkerze, f. (als*
Talisman gegen den Blitzschlag); 2) don-

nernde Kanone, *КУ.*

Громобій, -бѣя, *т. Ру.* Donnerer, *т.* Громовѣрзецъ, -раця, *ш. К.* Blitzschleuderer, *т.*

Громовій, (*д.* громовѣнький), *а.* Blitz-, Donner-; -е съвѣто, *Зам.* II. 358 am 8. 13. 20. 22. 24. Juli u. am 1. August; *дѣм* пшѣвъ громовѣм огнем, *КС.* IV. (82) 503 das Haus wurde vom Blitze verbrannt. [Donnergott, *т.* He.

Громовѣк, *т.* Gott des Donners, Громовѣна, *ф.* Elektrizität, *ф.*

Громовѣця, *ф.* Donnerwetter, Gewitter, *н. В.;* 2) Donnerkeil, *т.* (Bellenmites). [ter, *т.*

Громовѣд, -звѣду, *т.* Blitzablei- Громовѣдѣти ся, *МШ.* 64 aufgehäuft liegen. [Donners u. Blitzes, *т.*

Громоковаль, *т. КУ.* Schmied des Громонѣсний, *а.* Og. den Donnerkeil tragend. [Kraftausdruck, *т.*

Громослѣвъ, *т. ВВ.* Donnerwort, *н.* Громостаг, *т. W.* s. Громовѣд.

Громотати, *в. а. Ч. V.* 579 s. Гро-мадити сѣно. [wolken.

Громохмарний, *а. К.* mit Donner-Громохтати, *в. н. М.* stark dröhnen.

Гронати ся, *Ме.* 176 Trauben bilden. Грѣно, (*д.* грѣночко, *Ме.* 176), *н. с.*

Грѣзно. [нѣ]? Грот, *т. Гол.* III. 252 s. Kinn (в мли-

Грѣхит, -оту, *т. Donner, т. Geras-*sel, Gepolter, *н. Фр.*

Грѣхнути ся, грохотати, *в. н. Фр.* stürzen, fallen mit Gewalt an etw. an-

Грошѣвий, *а.* Geld-. Грошѣво, *Мх.* грошиствѣ, *н.* „viel

gut Geld“, *е.* Menge Geldes. Грошѣлюб, *н.* der Geldsuchtige, *Зс.*

Грошенята, *пл.* kleine Summe Geldes. Грошина, *ф.* kleine Münze, *См.*

Грошивка, *ф. N. e.* Berges; 2) Helicostegia numulina, *В.*

Грошовий, *а. К.* fürs Geld; — жѣвъ-нѣр besodet; — люд Söldner, *пл.*

Грошовийтѣй, *а.* geldreich. Грошоваплѣд, *т. Н.* 143 *Гр.* von

е. bestechlichen Richter, der nur auf die Vermehrung seines Vermögens ausgeht.

Грошолѣвъ, *т.* Geldhascher, *т.* Грѣба, (*д.* грѣбка), *ф.* Ofenloch, *н.*

Ofen, *т. Хот.* II. 28. I. Грѣбар, *т. с.* Грѣбник.

Малоруско-нѣмецкѣй Словар.

II. Грѣбар, *т.* Dickbauch, Gross-

bauch, *т.* Грѣбарка, *ф.* dickbauchiges Weib.

Грѣбѣзний, *а.* sehr dick. Грѣбѣий, (*д.* грѣбѣнький, -бнѣнь-

кий), *а.* dick, grob; хѣдитъ грѣба § ist schwanger; * grob, roh, rauh, ungesittet.

Грѣбѣити, *в. а. М.* II. 43 jmdn grob behandeln, jmdm grob begegnen; jmdn barsch anfahren; *в. н.* sich grob, ungesittet, roh zeigen, *ИГ.*

Грѣбѣствѣ, -ости, *ф.* Dicke, *ф.;* 2) * Grobheit, Rohheit, *ф.*

Грѣбѣити, *в. н.* dick, grob werden.

Грѣбник, *т.* Ofenheizer, *т.*

Грѣбоватий, *а.* gröblich, derb, *К.*

Грѣбовѣинь, *ф.* grosse Dicke.

Грѣбоволѣсий, *а.* grobhaarig, mit strafem Haar.

Грѣбовѣрнѣстий, *а.* grobkörnig. Грѣбодѣюб, *т.* (Fringilla cocco-

thraustes). [Шо. Грѣбоскѣрцѣ, *пл.* Dickhaute, *пл.*

Грѣбослѣстий, *а.* mit dickem Geäder; dickschiefrig, *Шо.* [pulvert.

Грѣбонорѣшкѣваний, grob ge-

Грѣбствѣ, *н.* etw. sehr Dickes.

Грѣбчастий, *а.* dicklich.

Грудь, *ф.* und *пл.* грѣди Brust, (Brüste, *пл.*) *ф.* Busen, *т.* (sternum, *В.*)

Грѣда, *ф. Ос.* (61) IX. 179 Masse, *ф.* Klumpen, *т.* Scholle, *ф.* Kloss, *т.* Stück,

н.; 2) ausschlagartige Fusskrankheit der Pferde, Mauke, *ф.*

Грѣде, грудѣле, *н. coll.* Erdkloss, Erdklumpen, *т.;* 2) holprige, gefrorene

Erde; 3) *с.* Грѣдъ, *Ос.* (61) VI. 30. Грѣдень, -двѣ, *т.* Monat Decem-

ber; 2) bei d. Huzulen: November.

Грѣдѣна, *ф. Н.* 219 *Кч.* 397 *с.* Грѣдъ.

Грѣдѣстий, *а.* mit starken Brüsten.

I. Грѣдка, *ф. с.* Грѣда 1)

II. Грѣдка, *ф. Ру.* Brustwarze, *ф.*

Грѣднѣвий, *а.* December.

Грѣднѣй, *а.* Brust; 2) -а транка

Filago arvensis.

Грѣдник, *т.* Brustkasten, *т.* (tho-

rax), Brust, *ф.* Bruststück, *н.* [stück, *н.*

Грѣднѣна, *ф. с.* Грѣди; 2) Brust-

Грѣдница, *ф.* Brustblatt, *н.* Brust-

kasten, *т.* Brustbein; Bruststück, *н.;* 2) Goldschopf, *т.* Leinkraut, *н.* (Linosyris villosa).

Груднівка, *f.* Decemберverfassung, *f.* Кл. [mit Schollen.]

Груднястий, *a.* holperig, rauh, Грудовой, *a.* -é сіно gemäht auf feuchten Wiesen mit Erdhügeln.

Грудок, грудочок, -чка, *m.* АД. I. 146 s. Горбок.

Гружавина, *f.* Untiefe, *f.* Гружало, *n.* s. Грязовина.

I. Грузь, *f.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.* II. Грузь, *f.* s. Болото 1).

Грузд, грудць, *m.* s. Рунатка, Вол. Грузило, *n.* Senkblei, *n.* Bleiknoten, *m.* [2] auf-laden, *K.* (e. Schiff).

Грузити, *v. a.* Ч. 410 s. Місити; Грузіль, *m.* s. Грузд.

Грузкий, *a.* sumpfig, morastig, (*vgl.* грузнути); *adv.* грузко. [drüsig.]

Грулатьий, *a.* Пол. mit Drüsen, Грувало, *a.* der Theil Thones der zur

Verfertigung eines Töpfergeschirres bestimmt ist. [e. Sumpf].

Грузнути, *v. n.* ein-, versinken (in Грузовина, *f.* Sumpf, Morast, *m.* Груїти, *v. n.* Мор. kreischen, krähen.

Грукати, грукнути, грукотіти, *v. n.* s. Гуркати, Кч. 6. [Гуркотній.]

Грукотній, грукотнява, *K.* *f.* s. Грукучий, *a.* rauschend; polternd, М. III. 124.

Грумотіти, *v. n.* s. Греміти. Грунище, *n. coll.* В. Felsen, *pl.* Грухане, *n.* das Krähen, *K.*

Грухнути, *v. n.* poltern, М. III. 31; 2) К. krähen. [f. (als Frucht).]

Груша, *f.* Birnbaum, *m.*; 2) Birne, *f.* Грушанка, *f.* Birnmus, *n.* Birnsuppe, *f.* [Birnbaumholz.]

Грушевий, грушківий, *a.* aus Грушевіна, *f.* s. Груша 1).

Грушіна, *f.* Birnholz, *n.* Грушиця, *f.* Ме. 251 Wald- od. Holzmandel, *n.* (*Pyrola rotundifolia*).

Грушка, *f.* s. Груша; * показує грушки на вербі will weiss machen, hinter's Licht führen; 2) s. Глембіза, Gr. 20.

Грушник, *m.* Birnwein, *m.* Грушанник, *m.* mit gehackten, gedörrten Birnen gefüllter пиріг. [baum.]

Грушіна, *f.* unansehnlicher Birn-Грюк, *m.* Фр. das Dröhnen. [feuer, *n.* Грюкава, *f.* s. Гуркотній, Schnell-Гряд, *m.* Н. 269 s. Град Hagel.

I Гряда, *f. gew. pl.* s. Гряди; грядка, *f.* Top. s. Грлар.

II. Гряда, грядка, (грідка). *f.* Beet, *n.*; 2) грядá- verengtes Flussbeet, wo das Wasserspringend plätschert; 3) seichte Stelle wo das Floss strandet.

Грядіти шапку на голову aufsetzen. Гряділь, *m.* Grendelbaum, Pflugbalken, -baum, *m.*

Грядбщик, *m.* Gemüsegarten, *m.* Грядущий, *a.* kommend, künftig, III. II. 167. [Schlamm, *m.*

Грязь, *f.* грязиво, *n.* К. Koth, *n.* Грязький, *a.* s. Грузкий.

Грязніти, *v. a.* mit Schmutz erfüllen. Грязнути, *s.* Грузнити.

Грязовина, *f.* s. Грузовина. Грязота, *f.* s. Грязь.

Грязюка, *f.* Pfütze, *f.*; 2) s. Грязь. Гряк, стук-гряк! *int.* von грякнути, *Plc.*

Грякнути, грякотіти, *v. n.* mit Getös herunterfallen; tosen; poltern.

Грянь, *f.* Lichtnelke, *f.* (*Lychnis chalcedonica*).

Гряна, *f.* гряна неділя Pfingstsonntag, *m.* Ме. 309 Зак. [as, *B.*

Грянець, -ця, *m.* Lycæna Phlaea-Грянішник, *m.* К. s. Гранічник.

Гряннути, *v. n.* mit Wucht einschlagen, schmettern, Ф. [lich fallen, bauen.]

Гряннути, грянснути, *v. n.* plötz-Грясть, *f.* Inhalt, *m.*

Грястиця, *f.* Knäuelgras, *n.* (*Dactylis glomerata*).

Грянстий, *a.* Эз. inhaltsvoll, -schwer. Гряхнути, *v. n.* чутка — laut werden, erschallen.

Гряхотіти, *v. n.* klappern. I. Губа, *f.* Lippe, Lefze, *f.*; 2) Mund, *m.* надіти губи schmolten. [Pilze, *pl. m.*

II. Губа, *f. gew. pl.* губи Schwämme, I. Губаня жвѣта Goldnessel, *f.* (*Galeobdolon luteum*), *B.*

II. Губаня, *f.* slovakische Kleidung. Губастий, (-атий), *a.* mit dicken, wulstigen Lippen, III. I. 195; — медвідь Lippen, Lefzenbär, *m.*; губати, *pl.* Lippenblüthige, *pl.* (*Labiatae*).

Губитель, *m.* Verderber, Vertilger, III. II. 272 Mörder, *m.* [störerin, *f.*

Губителька, *f.* Verderberin, Zer-Губительный, *a.* Шар. vernich-

tend, verderblich.

[*n. Pest, f.*

Губительство, *n. Te.* Verderben, Губити, *v. a.* verderben, zu Grunde richten, zerstören; ins Unglück stürzen; — а сего свѣта hinrichten; 2) verlie- ren, verschleudern. [*s. Губа I.*

Губище, *n. aug.* губонька, *f. dim.*

Губійка, *f.* Süßwasserschwamm, *m.* (Spongilla), *B.*

Губка, *f.* Baumschwamm, *m.* — мо- дринова Lärchenschwamm, (Polyporus officinalis); -чирівка Zunderschwamm, Buchenpilz, *m.* (P. fomentarius); 2) — мор- ска Badeschwamm, (Spongia officinalis).

Губковатий, *a.* schwammig.

Губниий, Lippen-, labial.

Губоватъ *f.* Pilzsternkoralle, *f.* (Fun- gia), *B.* [zähnen, *n.* (Chilodon), *B.*

Губозубецъ, -бця, *m.* Lippen-

Губолюб, *m.* Mucetochares, *B.*

Губчака, *pl.* Seeschwämme, *pl.* A- morphozoa, *B.*

Губчарка, *f. s.* Біліявка головата.

Губчастий, *a.* schwammig.

Губяк, *m.* Boletophagus, *B.*

Гүгнавецъ, -вця, *m.* гүгнавий, гүгнївий, гүгнївий, *a.* näselnd, stam- melnd, *Kc.* 395.

Гүгнати, гүгнїти, гүгнївити, *v. n.* näseln, stammeln, *Kc.* II. 135.

Гүгнїти, гүгонїти, *v. n.* dumpf schallen, *Пис.*; 2) girren.

Гүгон, *m.* dumpfer Schall, *Пис.*

Гуд, *m. s.* Гук 3).

Гудак, (*d.* гудачок, -чка), гудецъ, -дця, *m.* Musikant, *m.*

Гудьба, *f.* Musik, *f.*

Гуджа! *int.* zum Hetzen der Hunde.

Гүдик, *m.* Junikäfer, *n.* (Melolontha solstitialis), *B.*

Гүдина, *f. s.* Огүдина.

Гудило, *m.* Immertadler, *m.*

Гудїти, [гүджу, гүдиш], *v. a.* tadeln, verunglimpfen, herabsetzen, *Пот.* III. 26.

Гудїти, [гүджу, гүдиш, *Оц.* §. 201. 211] hallen, schallen; brausen; 2) gur- ren (гблүб); 3) brummen, *vgl.* Густї.

Гудкувати, *v. n.* einander erzäh- len, plauschen, plärren.

Гуж, *m.* Seil, *n.* Schnur, *f.*; 2) Kum- metriemen, *m. A. D.* II. 147* в вден гуж во мною тягнїте wirket mit mir einig zusammen zu einem u. demselben Ziele;

2) Zug, Strich (*v.* Vögeln); гужем in e. langen Reihe hintereinander *s.* Ключем, *Лев.*

Гүжва, гүжэвка, гүжов, -жви, *f.* *Ф.* *s.* Ужэвка, вужэвка; 2) Zugkette,

Гүзар, *m.* Husar, *m.* [*f. s.* Тязь.

Гүзати ся, säumen, *§.*

Гүзэр, *m.* гүзэро, *n.* гүзэп, (*d.* гу- зирецъ, *P.* II. 30) der untere Theil des Garbens, des Baumstammes; Koben- holz, *n.* Boden, Grund, *m.*

Гүзэрувати, *v. a.* von unten e. Stamm abschneiden. [Gesäss, *n.*

Гүзїця, *f.* das Hintere, Arsch, *m.*

Гүзирине, *n.* das mit Gras unter- mischte Stroh vom unteren Theile des Garbens, das beim Dreschen sich loslöset.

Гүзак, *f.* das hintere (breite, stumpfe) Ende des Eies.

Гүзакати, *v. n.* ungefüge hinhüpfen, *B.*

Гүзали, *pl.* Unterhosen, *pl.*

Гүзно, *n.* das Hintere, Gesäss, *n.*; 2) *pl. s.* Гүзали.

Гүзобїй, гүзовал, *m.* Arschpauker, *m.*

Гүзок, -ака, *m.* der hintere, stumpfe Theil.

Гүйц! *int.* Scheuchruf gegen Ferkeln.

Гук, *m.* Knall, Schall, Donner, *m.* Gepolter, *n.*; 2) гук, гүком, *H.* 274

grosse Masse, Wust, *m.*; 3) rauschen- der Wasserfall; 4) Rohrdommel, *f.*; 5) гук, гүкало, *s.* Гүпало; 6) Bassgeige, *f.*; 7) lederner Dudelsack.

Гуканїна, *f.* гүкане, *n.* laute Rufe, *pl.* das Schreien.

Гүкати, (гүкнүти), *v. a.* корó, *M.* nach jmdm laut rufen; *v. n.* dumpfen Laut geben, laut zu-rufen; 2) на корó jmdn schelten; 3) — ся (von der Sau) rauschen, brünstig sein.

Гүкля, *f.* liederliches Weib, Hure, *f.*

Гукотїя, *Mi.* II. 71, гукотнїя, *f.* öfteres starkes Rufen, *n.* Lärmen, Lärm, *m.*

Гул, *m.* fernes dumpfes Getöse, Nach- hall, *m. II.*

Гуль, *m. A. D.* Tölpel, Dummkopf, *m.*

Гүлавиий, *a.* verrückt, wahnsinnig:

Гүлатїий, *a.* aufgeblasen, aufgedun- sen, *Пол.*

Гульба, *f. M.* Unterhaltung, *f.* Fest- gelage, *n.* Tanzunterhaltung, *f.* Tänze, *pl. Вах.*; 2) Spaziergang, *m.* Prome- nade, *f. RC.* (82) V. 355.

Гульбище, *n.* Unterhaltungsort, Spazierort, *n.* [М. II. 83.]

Гульбоші, *pl.* Tanzunterhaltung, *f.*

Гульвіса, *m. s.* Гультай, III. I. 311.

Гулий, *s. a. m.* Rothkehlchen, *n.* (*Lusciola rubecula*).

Гуліти, *v. a.* III. tadeln, bespötn, zum Besten haben; 2) *Ф.* verlocken, verführen; mit falschem Versprechen hinhalten.

Гулиця, *f. s.* Вулиця. [Ст.]

Гулі, *pl. Ч. V. 454 Bein.* der гóлуби,

Гульк! *int.* vom plötzlichen, unerwarteten Erscheinen, Ankommen, *Ог. 217, 9.*

Гулькати, гульнути, *v. n.* aufhüpfen; 2) schnell untertauchen. [2] flottes Leben.

Гульки, гулі, *pl.* Tanzunterhaltung, *f.*;

Гульня, *f. s.* Гульба; 2) Zechgelage, *n.* Sauferei, *f. Кв. II. 135*; 3) Musse, Mussezeit, *f. Пр. II. 223.*

Гультай, *m.* Schwelger, *m.* liederlicher Kerl; 2) Schlingel, Kujon, Lump, Gauner, Halunke, *m.* [Lumpen.]

Гультайти, *v. n.* Ст. flott leben,

Гультайство, *n. s.* Гильтайство.

Гулюкати, *v. n.* на когó jmdn schreiend tadeln.

Гуляй-город, *m.* -городина. *f.* wandelnde Stadt; ehem. bedeckte Schlitten mit Kanonen u. Schiessscharten; beweglicher Thurm.

Гуляка, гуляко, *m.* Lebemann, *m.* flotter Bursche; der Liederliche.

Гулянка, *f.* Tanzunterhaltung, *f.*; 2) Schmaus, Gastmal, *n.*; 3) гулянками, *adv.* in freien, müssigen Stunden.

Гулярка, *f. Ф. (Веч. 21)?*

Гуляти, *v. n.* tanzen; sich unterhalten, sich ergötzen; 2) spazieren gehen, müssig lustwandeln; 3) leben, III. I. 128 bes. liederlich leben, ausschweifen; — в карги, *P. I. 107 s.* Грати вк.; — ся чим, *К. (Ц. 92)* womit spielen.

Гулящий, *a.* lustig, flott lebend; müssig gehend; — хлопецъ tüchtiger Tänzer; 2) — кінєць, *Ч. III. 99* freihängendes Ende; frei, lose, müssig 104; — день geschäftsfrei, Feiertag, *m.*

Гуманїзм, *m.*; гуманність, -ости, *f.* Humanismus, *m.*; Humanität, *f.*

Гуманний, *a.* human, menschenfreundlich.

Гумєне, *Н. 50 vocat. v.* Игумєн.

Гумєнный, *s. a. m.* гумєнник, *m.* Кн. Tennenwächter, *m.*

Гумєнцє, -нцї, *n.* поповє Pfaffengöhrlein, *n.* Butterblume, *f.* (*Taraxacum officinale*, *T. dens leonis*); 2) Tonsurglatze, *f. Левч.* [т. Пом. III. 29.]

Гумно, *n.* Scheunen-, Schoberplatz,

Гумотїти ся *s.* Гомотїти ся.

Гунá, *f. К. s.* Лунá, *Піс.*

Гунáти, *v. n.* wiederhallen, stark schallen, *Піс.*

Гуньбá, *f. s.* Буркун-зілє.

Гунька, *f. s.* Гуня 1).

Гунство, *n. coll.* гунцвот, *m.* Hundsfott, *m.* Пом. II. 28.

Гунути, *v. n.* ТР. 9. 23 schallen; 2) *v. a.* einstürzen, wuchtig stossen; 3) *s.* Шугнути, *Піс.*

Гуня, *f.* grober Tuchrock; 2) kleine Sippe der Auerhähne, *B.*; гунєв лігáти scharenweise.

Гуняник, *m.* in гуня Gekleideter, *V.*

Гуп-гуп! *int. v.* Schlagen u. Hüpfen.

Гупало, *n.* Rohrdommel, *f.* Moorochse, *m.* (*Ardea stellaris*).

Гупати, гупнути, гупотїти, *v. n.* stark niederfallen; 2) poltern, polternd

Гупко, *m. s.* Оуд. [gehen.]

Гупонїти, *v. n.* dumpf schallen.

Гуррр!-гур! *int. v.* Kollern u. Dröhnen; гурра! hurrah!

Гурáк, *m. s.* Угрáк.

Гурбá, *f.* Haufen, *m.* Schar, *f. М.*

Гурда, *f. s.* Вурда.

Гурїти, *s.* Гуліти.

Гурка, *f.* Guria (weibl. *N.*).

Гуркало, *n.* Art schwirrendes Spielzeug; 2) *m.* Poltergeist, Tumbler, Schwätzer, *m.*; 3) *n.* kleiner Wasserfall, (*B.*)

Гуркати, *v. n.* poltern, klopfen, schlagen.

Гурко, *m.* Gurius (männl. *N.*).

Гуркит, -оту, *m.* гуркóта, гуркотїя, *Мі. II. 71*, гуркотнїя, *f. Мс. 3* Gepolter, Getöse, Gerassel, *n.*; 2) Lärm, *m.*

Гуркотáти, *v. n. s.* Гуркати; 2) girren. [taube, *f.* (*Columbus oenas*).

Гуркотáйвєць, -вця, *m.* Holz-

Гуркотáйвочка. *f. М. II. 114* голубонька-Turteltaubchen, *n.* [(гóлубó).

Гурлáкати, *v. n.* girren, gurren

Гурма, *f. s.* Гурбá.

Гурман, *m.* Fuderl, *n.* — соли; 2)

гурманом, в-гурман, *Эг.* auf ein Mal, haufenweise.

Гурманка, *f.* grosser Ballen zusammengekneten Schafkäses; 2) *s.* Топка (сбли).

Гурный, *a.* stolz, hoffärtig.

Гурок, -рка, *m. s.* Огирок.

Гурт, *m.* Gesammtheit; Gesellschaft, *f.* гурт грошей *e.* Menge Geldes, viel Geld; на гурт, гуртом купувати *im* Grossen, *en* gros ohne Auswahl auf, einkaufen; в гурті, в гурт, *adv.* zusammen, *P. I.* 22; 2) Rindviehherde, *f.* *C. I.* 18. 91.

Гуртовá, *f.* Mass, *n.* — горівки. (*B.*)

Гуртовий, гуртовний, *a.* zum гурт geh., collectiv, in Massen, Massen-, *en* gros; 2) öffentlich, Gemein-; 3) *Ко.* 69 *v.* natürlichen Kindern. [Grosshändler, *m.*

Гуртовник, *m.* Aufkäufer *en* gros, Гурток, (-чок), *m. dim. s.* Гурт, kleine Gruppe, Truppe, Sippschaft.

Гуртоправ, *m.* Hüter od. Züchter des гурт Viehes, *m.*

Гуртувати, *v. a.* zusammen machen, -treiben (nach gewissem Plan) *s.* Згруппувати. [Wildgans.

Гусь, *f.* Gans; — сіра (дика) Grau-

Гусак, *m.* Ganser, Gänserich, *m.* гусаком hintereinander (wie eine Reihe Gänse); 2) Art Tanz; 3) Hohlziegel, *m.*

Гусар, *s.* Гусар. [4) Art Fussfessel.

Гусарин, *m.* Husar; 2) Husarensohn, *m.* [nes Husaren.

Гусарка, *f.* Geliebte, das Weib ei-

Гусаш, *m. ungr. s.* Сороковець, *Гол.* III. 431.

Гусевки, (-сів-), гуселки, *Ал.* 407 *pl. dim. s.* Гусли, *АД. I.* 37, *Гол.* III. 57.

Гусевниця, *f.* *АД. I.* 37 die Kammer wo die гусевки aufbewahrt werden, *Гол.* III. 57. [*s.* Вусельниця.

Гусень, *f. coll. R. Gr.* гусениця, *f.*

Гусеничник, *m.* Raupenschlupfwespe, *f.* (*Microgaster*). [*f.* (*Chenopus*), *B.*

Гусенижка, *f.* Gänsefusssschnecke,

Гусеня, -яти, *n. s.* Гуся.

Гуси́мець, -мця, *m.* Gänsekresse, *f.* (*Arabis hirsuta*). [святник 3).

Гусин, *a.* Gänse-; -а ланка *s.* Гу-

Гусинець, -нця, *m.* Sternlauch, *n.* (*Gagea pusilla*).

Гусильниця, *f. s.* Гусень.

Гусір, *m.* Ganszwitter, *m.*

Гуска, (*d.* гусочка), *f.* Gans, *f.*; 2) — сбли *s.* Топка; 3) längliche Semmel; 4) *pl.* гуски *s.* Латате; 5) — прядива *e.* Gebinde von Gespinnst. [жём.

Гуськом, *adv.* *Левч. s.* Гуж 2): гусель, *f. pl.* гусли, гуслі Gussli, *e.* Saiteninstrument, wo die Saiten mit den Fingern gegriffen werden, liegende Harfe, Zither, *f.* [nene Milch.

Гуслянка, *f.* eingekochte gerong. Гусляр, *m.* Lautenspieler, Gusslispieler, Harfner, Harfenspieler, *m.* III. II. 247.

Гуснік, *m.* Gänsestall, *m.* Пар.

Гуснути, *v. n. s.* Густийшати.

Густавий, *a.* genug dicht.

Гуственьский, *a.* -а душа, *Пом.* II. 28 *v.* Гундвобкий.

Густий, [гуду, гудеш, гуде, *Оц. §.* 201] musicieren, spielen; 2) summen; 3) brausen (вітер).

Густий, *a.* dicht; 2) dick, grob; *Не.* — гóлос grobe Stimme; 3) Гусе́ N. *e.* Berges.

Густыра, (-ырка), *f.* Güster, Zobelpleinze, *f.* (*Abramis blicca*).

Густительний, *a.* Verdichtungs-, Compressions-, *Пол.*

Густити, *v. a.* verdichten, verdicken.

Густийшати, *v. n.* dichter werden, sich verdichten.

Густість, -ости, *f.* Dichte, Dichtigkeit; — лóдности Bevölkerungsdichte, *f. Це.* [teren, sehr oft.

Густо, *adv.* dicht; -часно des Oef-

Густоволбий, *a.* dichtbehaart.

Густокрутий, *a.* dicht gewunden, *МШ.*

Густолистий, *a.* dichtblätтерig.

Густоньжка, *f.* — зёмна Schnurassel, *f.* Tausendfuss, *m.* (*Julus terrestris*).

Густомір, *m.* Dichtigkeitsmesser, *m.*

Густота, *f.* *Ог. s.* Густість. [*Пол.*

Гуся, -яти, гусятко, -тка, *n.* ganz junges Gänschen, Güssel, *n.*

Гусятина, *f.* Gänsefleisch, *n.*

Гусятник, *m.* Gänse-, Fingerkraut, *n.* (*Potentilla anserina*); 2) *s.* Гуси́-

мець; 3) Gänsehirt, *m.* [etc. (*Fabrik*).

Гута, *f.* Hütte, *f.* Eisen-, Glashütte

Гутати, *v. a. s.* Гаїти.

Гути, *v. n. s.* Гудити, girren. [Klumpen.

Гутыра, *aug.* -ирька), *f.* grosser

Гутиско, гутіще, *n.* Ort wo e. гута war.

Гутір, *Max.* гутірка, гуторка, *f.* Spruch, *m.* Anekdote, *f.* *Kc.* 381; 2) Gerede; Gespräch, *n.* Unterredung, *f.*

Гутіти, *v. n.* brausen, (*B.*).

Гутний, *a.* Hütten-.

Гутник, *m.* Hüttenarbeiter, *m.*

Гутніцтво, *n.* Hüttenwesen, *n.* *Тсrm.* Гуторити, *v. a.* Gespräch führen, plaudern. [*готлаве.*]

Гуфлінка, *f.* Haken an der Kette

Гуфналь, (*d.* гуфналик), *m.* Hufnagel, *m.*

Гуц, гүці, гүца, гүцюцю! *int.* hopsa!

Гүцати, гүцкати, гүцифати, *v. a.* nach oben schaukelnd werfen, hätscheln.

Гүцул, *m.* ruhen. Einwohner der Flussgebiete von oberer Бистриця, vom Прут, Чéремош, Серёт u. einem Theile v. mittlerem Двiстрéр. [*lenland, n.*]

Гуцуля, гуцүльщина, *f.* Huzul-

Гуцүлка, *f.* Huzulin, *f.*; 2) Art

Volklied u. Volksweise zum Spielen, Singen od. Tanzen. [*lenpferd*]

Гуцүлок, -лка, *m.* kleines Huzul-

Гуцүльський, *a.* Huzulen-, huzulisch.

Гуцуляк, (*d.* -улячок), *m. s.* Гуцүлок; 2) sehr kurzes huzul. Pelz.

Гүця, *f.* Wiege, *f.* (in d. Kinderspr.)

Гучати, гучіти, *v. n.* dumpf dröhnen, schallen; schreien.

Гүчка, *f. coll.* Treiber bei d. Jagd, *pl.*; 2) *sgl.* Tachina fera, *B.*

Гучлійвий, *a. B.* weithinschallend; 2) *M. II.* 78 summend.

Гучний, *a.* überaus laut, schallend; там бұло гүчно dort gieng's hoch.

Гүчність, -ости, *f.* Fähigkeit zum Klingen, zum Schallen, *f.*; 2) Getöse, Saus u. Braus, *n. Plc.*

Гүччок, -чка, *m.* Kreisel, *m.*; 2) Brechfliege, *f.* (*Musca vomitoria*); 3) Krippe, Gosse beim Brunnen.

Гүшлї, (*d.* гүшэльки), *pl.* Geige, *f.* (*vgl.* Гүслї)

Гушма, *adv.* im Haufen, *Gr.* 20.

Гушнийк, *m.* колосатий Federkraut, Tausendblatt, (*Muriophyllum spicatum*).

Гущ, *m. s.* Гущавник.

Гүща, *f.* Dichteit, *f. übhpt.* alles Dichte, Massive, Compacte, *He. H.* 29;

2) Brei, *n.* dicker eingekochter Saft, *Kc.* 308; 2) Bodensatz, *m.* Hefen, *f. pl.*

Гущавина, *f.* Dickicht, *n.*

Гущавник, гущак, *m.* dichtes Gebüsch, Gestrüpp, *Зар. Фр.*

Гущавниковá вїка Heckenwicke, *f.* (*Vicia dumetorum*).

Гүщинь, гүщина, (-їня), *f. P. I.* 133. *III. C. I.* 98 s. Гущавина.

I.

Г, fünfter Buchstabe (Гама). Manches unter Г Fehlende s. unter Г.

Габ, *m. gew. pl.* Teichmuscheln, *pl.*

I. Гáбати, s. Гáбати.

II. Гáбати, гáбнүти, *v. a.* die Hand in etw. Flüssiges stecken; 2) s. Гáбати.

Габівка, *f.* Erastria, *B.*

Габовéць, -вці, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (*Aglaja*).

Габóрцьо, *m.* Teufel, *m.*

Гáва, *f.* Nebelkrähe, *f.* (*Corvus cornix*); * гáви ловіти zerstreut hingaffen, Allotrien treiben. [2] s. Квáнькати.

Гáвати, *v. n.* den Mund aufmachen;

Гавеня́, -яти, *n.* *Др. с.* 272 Junge

Гавáун, *m.* grosser Topf. [einer гáва.

Гавóра, *f.* Loch, *n.*

Гáвра, *f.* winterliche Lagerstätte des Bären; 2) § Schlund, *m.*; loses Maul

розпустити гáвру s. d. f. [schreien.

Гáврати, *v. n.* maulen, sehr laut

Гаврáч, *m.* Maulmacher, Plauscher, *m.*

Гавүля, *f.* s. Гáйса.

Гáгарáдз, *m.* Schaf, Ziegenkoth, *n.*

Гáдатéуш, *m.* § Wortführer, Redner, *m.*

Гáджáла, *f.* Knöchel, *m.*; 2) s. Гáла.

Гáджáлáлати, *v. n.* Kauderwelsch sprechen.

Гáджéло, s. Качéло, качáло.

Гáджїна, *f.* *N. e.* полонїна.

Гáджуля́ти, s. Качүля́ти.

Гáдавїлáти, s. Скобóтáти. [*us*].

Гáдаүля, *f.* Rosskäfer, *m.* (*Scarabae-*

Гáа, *m.* Gas, *n.*

Газа, *f.* Gaze, *f.* Flortuch, *n.*
 Газа́, (*d.* Га́здик), *m. s.* Господар.
 Газди́ня, (*d.* Газди́нька), *f. s.* Господи́ня. [да́рний.
 Газди́вний, Газдови́тий, *s.* Госпо́д-
 Газди́вство, *s.* Господарство.
 Газдува́ти, *s.* Господарува́ти.
 Газета́, *f.* Zeitung, *f.*
 Газетный, *a.* Zeitungs-.
 Газетник, Газета́р, *m.* Zeitungsschreiber, Journalist, *m.*
 Газетя́рство, *n.* Journalistik, *f.*
 Газовий, *a.* Gas-; gasartig, *Пол.*
 I. Га́йда, *f.* Га́лух, *m. s.* Бу́льба.
 II. Га́йда, *m. f.* (schlechter) Hund;
 Таугenichts, *m.*
 III. Га́йда, Га́йдиця, Га́йдичка, *f.*
 Art Hirtenflöte, *f.*; 2) *pl.* Dudelsack, *m.*
 Га́йда́р, *m.* Dudelsackspieler, *m.*
 Га́йса, *f. s.* Ме́рша.
 Га́ла, *f. gen. pl.* Га́лаи § Füße, *pl.*
 Галава́н, *s.* Галаза́н.
 Галаза́н, *m.* grosser (kupferner Topf;
 2) Kupfermünze: Vierkreuzerstück, *n.*;
 3) *K.* (*Досв.* 219) verloschener Feuer-
 Галаза́да, *f. s.* Барабо́ля. [brand.
 Галазота́ти, *v. n.* schnattern.
 Галаза́н, *m.* grosser Topf.
 Галама́га, *f.* loses Maul.
 Галама́гати, Галагахати, *v. n.* plauschen, plärren.
 Галанди́ти, *s.* Беленди́ти.
 Гальва́нізм, *m.* Galvanismus, *m.*
 Гальвані́чний, *a.* galvanisch.
 Га́лга, *f.* Meeräsche, *f.* (Mugil chelo).
 Га́лган, *m.* Lump, *m.*; 2) Lumpen,
 Гале́ра, *f.* Galeere, *f.* [Hадern, *pl.*
 Гале́рія, *f.* Gallerie, *f.* [галере́я, *III.*].
 Гале́рний, *a.* Galeeren-.
 Га́лиця, *f.* Ungeziefer; 2) Hausgeflügel, *n.* (*Ф.*); 3) *s.* Довжнік 2), *B.*
 Га́лір, *m.* viereckige Capuze, Pelerine
 an der чу́га.
 Галіа́рд, *m.* Art italieu. Tanz, *C.*
 Га́лка, *f. s.* Га́лка.
 Га́льон, *m.* Tresse, Borte, *f.* [chen, *m.*
 Га́льонка, *f.* Kopfschmuck der Määd-
 Га́лунок, -нка, *m.* buntes Band.
 Галю́га, *f. s.* Га́лиця, *B.*
 Галя́ня, *f.* putzsüchtiges Weib, Ko-
 кette, *f.* [riehandlung, *f.*
 Галянте́рийний sklep Galante-
 Галянтні́сть, -ости, *f.* Galante-

rie, Courtoisie, *f.*

Га́ляр, *m.* Flussboot, *n.*
 Га́лярник, *m.* Zimmerer od. Führer eines Га́ляр. [2) Gallapfel, *m.*
 Га́лясівка, *f.* *Пол.* Gallwespe, *f.*;
 Га́ма, *f.* *N.d.* Buchst. Г, (*г*); in *d.* Musik:
 Tonleiter, *f.*
 Га́мба, *f.* *ungr.* grosser Knopf.
 Га́млати, *v. a.* langsam, ohne Lust
 fressen.
 Га́млявий, *a.* ohne Lust zu fressen.
 Га́мнути, *v. a.* § aufessen, verschlin-
 Га́на, *s.* Га́на. [gen.
 Га́нат, *m.* Stück Leinwand; Га́на-
 те=шма́те.
 Га́нла́бни, *pl.* Ganglien, Nerven-
 knoten, *pl.* [d. Felle des Viehes), *pl.*
 Га́нфу́лики, *pl.* Mistklümpchen (an
 Га́нок, -нка, (*d.* Га́ночок), *m.* Gang,
 Vorbau, Auftritt vor dem Eingange ei-
 nes Hauses, *m.* Freitreppe, *f.* *Пом.* II. 28.
 Га́нч, *m.* Tadel, Fehler, *m.* Gebrechen, *n.*
 Га́нча́вий, Га́нчова́тий, *a.* fehler-
 haft, mit e. Fehler behaftet.
 Га́нчува́ти, *v. a.* tadeln, an etw.
 Mängel entdecken.
 Га́ня, *f. s.* Ка́ня.
 Га́ра, *f.* Falze, Rinne, Hohlkehle, *f.*;
 2) Wagenkiste zum Verführen der Kar-
 toffeln; 3) etw. Schwerfälliges. [бу́рка.
 Га́рабо́ля, Га́рдибу́рка, *s.* Ма́нді-
 Га́рла́ра, *f.* Polar-Ente, *f.* (Colymbus arcticus). [га́нка.
 Га́рла́чка, Га́рла́нка, (*Гир-*), *s.* Гор-
 Га́рда, *f.* Schmúк, *m.* Zierrat, *n.*
 Га́рдан, *m. s.* Та́рган.
 Га́рди́й, Га́рди́стий, *a.* stolz.
 Га́рдити ся stolz den Kopf hochhalten (*v.* Pferden).
 Га́рува́ти, *v. a.* ausfalzen, e. Rinne
 machen; 2) zerwühlen, zerstampfen.
 Га́тра, *f.* Gatter in d. Brettmühle, *n.*
 Га́ту́нок, -нку, *m.* Gattung, Art, *f.*
 Га́тункува́ти, *v. a.* *III.* specialisieren. [*f.*; 2), *s.* Дерка́ч 2).
 Га́цик, Га́цок, -ца, *m.* Fledermaus,
 Га́х, *m.* Geck, *m.*
 Го́бол, *m. s.* Коре́ць.
 Го́вада́ти, *s.* Міса́ти.
 Го́валт, *m.* (Gewalt), Gewaltthat, *f.*
 Sturm, *m.* на — двоні́ти d. Sturmglocke läuten; Schmerzensschrei, Aufruf,
m. III. I. 65. 79. 82.

Гвалтовний, *a.* Gewalt, gewalt-
sam, *Me.* 373; unruhig, *K.*

Гвалтувати, *v. n.* протів когò.
He. gegen jmdn *e.* gewaltigen Lärm
erheben; um Hilfe rufen.

Гвардэйский, *a.* zur Garde geh.

Гвардія, *f.* Garde, Leibwache, *f.*

Гвардійон, *m.* Gardist, *m.* *Ст.*

Гвінт, *m.* Гвінтіва, *f.* Schraubengewinde, *n.* -gang, *n.* [Schliessgewehr.

Гвінтова, *f.* gezogenes Rohr, *g.*

Гвінтовник, *m.* Schraubeneisen, *n.*

Гвінтувати, *v. a.* den Гвінт ausführen.

Ге-ге-ге! *int.* vom Schnattern d. Gänse.

Гевал, *m.* gemeiner Bauer; 2) Land-
streicher, *m.* *С.*

Гевкнути, *v. m.* im Inneren erdröhnen.

Гелавка, *f.* *s.* Гоголь.

Гелати, *v. n.* schnattern (v. Gänsen).

Геллик, *m.* *s.* Гетель.

Гедз, гедзель, гедзик, *m.* Rinderbremse, (Oestrus bovis); 2) Pferdebremsfliege, *f.* (Gastrus equi); * гедза піймаги (з стакана) *e.* tüchtigen Schluck machen; гедзика вкіннути einen Streich spielen, ein Schnippchen schlagen.

Гедзан, *m.* *s.* Тарган.

Гедзати — гедзелити — гедзити ся
toben; herumlaufen (vom Vieh, wenn
es von гедз gestochen wird); sehr un-
ruhig werden, *С.*

Гедзула, *f.* *Мх.* grosses Fass.

Гедло, *n.* *Зан.* II. 558 *s.* Рбзкаа.

Гев, *m.* *Пол.* *s.* Гедз.

Гел! *int.* vom Schnattern d. Gänse.

Гелавець, -вця, *m.* Hauben-, Koth-

Гелавий, *a.* *s.* Келавий. [lerche, *f.*

Гелеватий, *a.* Гелевач, *m.* §. ein
Dickbauch.

Гелево, *n.* §. dicker Bauch.

Гелета, Гелетка, *f.* Fass, *n.* *gew.* ¼
Scheffel = чвѣрта. [gefäss.

Гелетя, -яти, *n.* hölzernes Milch-

Гелка, *f.* *Зан.* II. 381 *s.* Гўля, Beule.

Гелтунок, -нку, *m.* *s.* Старунок,
Gr. 19. [кувати.

Гембарувати, Гембати *s.* Паще-

Генлорити ся sich stolz spreizen.

Генлорний, *a.* *s.* Голорний.

Генерал, *m.* General, *m.* *s.* Генерал.

Генеральний, *a.* allgemein; -а
рада козака, *Кч.* 182.

Генеральша, *f.* *s.* Генералова.

Гензўра, *f.* Gentiana, (*B.*).

Геній, *m.* Genius, *m.*; 2) Genie, *n.*

Генійальний, *a.* genial.

Генійальність, -ости, *f.* Genialität, *f.* Genie, *n.*

Геогрaфія, *f.* Geographie, *f.*

Геогрaфiчний, *a.* geographisch.

Геольогія, *f.* Geologie, *f.*

Геольогічний, *a.* geologisch.

Геометрія, *f.* Geometrie, *f.*

Геометричний, *a.* geometrisch.

Геоморфiчний, *a.* *He.* geomorphisch.

Гер, *m.* Giersch, Zipperleinkraut, *n.*
(Aegopodium).

Герлавка, *s.* Гарлачка.

Герелійця, *f.* Kogawurm, *m.*

Герлотати, *v. n.* schnarren, kullern,
A.-P. 156; 2) röcheln.

Гердан, *m.* mit Glaskorallen benä-
hetes od. gesticktes Band als Kopfbinde
od. um den Hut fürBurschen, *Kol.* I. 38. 40.

Герела, *f.* Kreisel, Brettrud zum Kna-
benspiel geh. *Lgr.* 6 *gew. pl.*; 2) Art
Wurfspiel; Damenspiel.

Гереліця, *f.* *TP.* 63 Umzug hal-
tender lärmender Haufen.

Гетель, -тля, *m.* *s.* Дятель.

Геш, *m.* Schöpffloßel, *m.*

Гейворонок, *s.* Жайворонок.

Гзи, *pl.* Schäckerei, *f.* Muthwille, *m.*

Гзик, *m.* *s.* Сліпень бiчий.

Гзимс, *m.* Gesimse, *n.*

Гзйти ся, *s.* Гедзати ся; 2) *e.* ким
mit jmdm schäckern, muthwillig scherzen.

Гілацки, *pl.* *s.* Алрест.

Гісла, *f.* *s.* Игла.

Гіслнути, *v. n.* §. crepieren, *P.* I. 6.

Гиран, *m.* tatarischer Kriegsmusiker.

Гіраа, *f.* grosses Erdloch, Erdspalte,
f. (*Ф.*). [Wgr. XI. Oz. 77.

Гід, Гідько, Гілити & *s.* Дід, Дідько &

Гілик, *m.* *s.* Илько (?)

Гімназія, *f.* Gymnasium, *n.*

Гімназіальний, *a.* Gymnasial-

Гімнастик, *m.* Gymnastiker, *m.*

Гімнастика, *f.* Gymnastik, *f.*

Гімнастичний, *a.* gymnastisch.

Гіндзўра, *f.* Art Gebirgspflanze.

Гінекей, *m.* III. Gynäkeion, Frauenge-
mach, *n.* [(= ангидрит) wasserfreier G.

Гіпс, *m.* Gips, *m.*; 2) — безводний

Гіпсовий, *a.* aus Gips.
 Гіпсовиця, *f.* Mauer-Gipskraut, *n.* (*Gypsophila muralis*). [(пóле).
 Гіпсувати, *v. a.* mit Gips bestreuen
 Гірля́ла, *f.* oben gekrümmter Hirtenstab, *IF.* [вати.
 Гіцòк, гіцкувати, *s.* Діцòк, діцку-
 гія, *f.* Branntwein, *m.*
 Глєл, *m.* Kälberlab, *m.* (als Gärstoff der Schafsmilch).
 Глей, Глейоватий, *s.* Глей &
 Глемей, *m. s.* Дєбра. [*Ми.* IV. 526.
 Глї, Гля, *s.* Длї, дя, *Ос.* 77; за-Гля,
 Глòбє, *m.* kleiner Käseballen, -klumpen.
 Глòндїти, (-нтїти), *v. a.* Хлеп-
 Глòвдати, *v. n. s.* УГлòвдати ся.
 Глял, *s.* Глєл, Глялати (Гляджити) *s.* ЗаГлялати.
 Гмїрати, Гмїрати, *v. n.* grübeln, wühlen; Гмїрати pantschen, flau arbeiten.
 Гнес, Гнеска, *s.* Днесь &. [тен.
 Гнїра, *m.* Grübler, *m.*
 Гнип, Гнипець, -пя, *m.* Schusterkneif, *m.* *Пом.* II. 28.
 Гнит, *g.* Гнòга, *m.* Docht, *m.*
 Гномічний, *a.* gnomisch, Gnomen-, *K.*
 Гнотар, *m.* Dochtmacher, *m.*
 Гнòтє, *n. coll.* Dochte, *pl.* *Lumpen *pl.*
 Гòвдаш, *m.* armer Schlucker.
 Говіти, *v. n. s.* Нїдїти (*v.* Vieh).
 Гòвтиця, *f.* Knopf, *m.*
 Гòла, *f.* Kreuzotter, *f.* (*B.*)
 Гòлòдзи, (-òзи). *pl.* Frucht der Preisbeerstrauches, Preisselbeeren, *pl.*
 Гòлòзник, *m.* Preisselbeere *f.* (*Vaccinium vitis idaea*).
 Гòломан, *m.* Dummkopf.
 Гòлòрний, *a.* stolz, sich brüstend.
 Гòлòтїти, *v. n.* zwitschern, glucken.
 Гòдза, *f.* ansteckender Hautausschlag,
 Гòй, *m. s.* Бєвєзь *Ос.* (61) XII. 39. [*Gr.* 19.
 Гòлдувати, *v. a.* *Др. с.* 223 verwalten.
 Гòльфа, *f.* Wunde *f.* [ner Knopf (*B.*)
 Гòмбичка, *f. dim.* kleiner metall-
 Гòндзòлєк, *m., s.* Гуда.
 Гòнта, *f.* (*d.* Гòнтинїна) Schindel, Dachschindel, *f.*
 Гòнталь, *m.* Schindelbagel, *m.*
 Гòнтар, Гòнтар, *m.* Schindelspalter, *m.*
 Гòнтарка, *f.* Schindelwerkstätte, *f.*
 Гòнтїна, *f.* schindeldicke Holzsplesise, -platte, *f.*

Гòнтїти, *v. a.* mit Schindeln decken.
 Гòнтїти, *v. n.* angenehm plaudern.
 Гòнтòвий, *a.* — дах Schindel-
 Гòральник, *m.* Werkführer in. e.
 Гòральня.
 Гòральня, *f.* Branntweinbrennerei, *f.*
 Гòрлєн, *m.* Berggipfel, *m.* (*B.*); *N.* e.
 Гòрдзòля, *f.* s. Бўльба. [Berges.
 Гòспòда, *f.* Gasthaus, Wirtshaus, *n.* Herberge, *f.*
 Гòспòдар, (*d.* -àренко, -àрентьò, *Гол.* III. 3), *m.* Hausherr, Herr, Wirt; Landwirt, Landmann, *m.*
 Гòспòдарити, (-арувати), *v. n.* Hausherr sein; wirtschaften, die Landwirtschaft betreiben.
 Гòспòдарка, *f.* Wirtschaft, Landwirtschaft, *f.*; 2) *He.* (*n.* 307) s. Гòспòдїня; дївчина- *Г.*, *K.* s. d. folg.
 Гòспòдарний, *a.* wirtschaftlich; emsig u. sparsam in d. Landw.
 Гòспòдарник, *m. K.* Reichsverweser, Staatsmann, *m.*
 Гòспòдарский, *a.* des Hauswirtes; wirtschaftlich, Wirtschafts-
 Гòспòдарство, *n. s.* Гòспòдарка 1); Haushalt, *m.* [schaftsliebend.
 Гòспòдарювати, *a. K.* wirt-
 Гòспòдїня, (*d.* -їнька), *f.* Hausfrau; Wirtin; Wirtschaftlerin; 2) Her-
 Гòтїцький, *a.* gothisch. [nesse, *f.*
 Гòтка, *f.* Auerhenne, *f.*; 2) Art wilde Ende. [gallus); 2) Federbusch, *m.*
 Гòтур, *m.* Auerhahn, *m.* (*Tetrao uro-*
 Гòбулєць, -лєць, *m.* das Feuer v. Holzspähnen im Töpferofen.
 Гòравїтация, *f. s.* Тяготїне, *Пол.*
 Гòравїтувати, *s.* Тяготїти, gravitieren. [rauf die Zimmerdecke ruht.
 Гòрлар, *m.* der mittlere Balken wo-
 Гòрадусник, *m.* *Под.* Thermometer, *m.*
 Гòрєжда, *f. s.* Клїтка, *Gr.* 19; 2) Schuppen, *m.*
 Гòрайлєрник, *m.* Greisler, *m.*
 Гòрайлєрня, *f.* Greislerei, *f.* Frag-
 нерgeschäft.
 Гòрєлї, *pl.* Mistgabel, *f.*
 Гòраматика. & s. Гòраматика.
 Гòранат, *m.* Granate, Art Spreng-
 bomben, *f.*; 2) Granat, Granatstein, *m.*;
 3) Granatbaum, -apfel, *m.* (*Punica gran-*
 natum); 4) dunkelblaue Farbe, -es Tuch.

Гранатный, Гранатовый, *a.* Granat.
 Гранит, *m.* Granit, *m.* [niten.
 Гранитовый, *a.* aus Granit, гра-
 граца, *f.* Gärtnerkarst, *m.* Jäthacke, *f.*
 I. Грасувати, *v. a.* стéжку aus-
 karsten, ausjäten; копѣтами зéмлю,
 А.Д. I. 77 treten, zerstampfen.
 II. Грасувати, *v. n.* grassieren, wü-
 then, hausen.
 Грѣта, *f.* (*d. pl.* грѣтки) Gitter, *n.*
 за грѣтами hinter den Gitterfenstern,
 d. i. im Gefängnis.
 Гратувати, *v. a.* vergittern, *IIIc.*
 Гратулювати, *v. n.* gratulieren.
 Гратуляційний, *a.* Gratulations-
 Гратчѣстий, *a.* vergittert; 2) git-
 терфörmig. [fin, *f.*; графскій, *a.* gräflich.
 Граф, *m.* Graf, *m.*; графиня, *f.* Grä-
 грашпан, *m. s.* Сѣний камѣнь (Grün-
 span). [Feld, kahler, felsiger Berg.
 Грѣгит, (-хит), -оту, *m.* steiniges
 Грѣлати, *v. n.* quaken.
 Грѣлòрний, *a. s.* Мотòрний.
 Грѣжда, *f.* grosses Gebäude, *vgl.*
 Гражда; 2) *s.* Орѣжда.
 Грѣйцар, *m.* Kreuzer, *m.*
 Грѣче, *s.* Грѣче. [tet, artig.
 Грѣчний, *a.* wohlanständig, -gesit-
 Грѣчність, -ости, *f. s.* Чѣмність.
 Грѣнда, *f. s.* Поличка; 2) (Grendel).
 Грѣнджа, *f.* Schnee mit Regen, *m.*
 Гринджòли, *pl.* kleine Schlitten,
 Пот. III. 99; 2) breitsohlige Holzschuhe
 zum Waten im Schnee.
 Грис, (*d.* грисочок), *m.* Gries, *m. B.*
 Гриф, *m.* Ч. I. 210 Greif, *m.* (fabelh.
 Vogel). [нина.
 Грòпа, *f.* N. e. Berges u. e. поло-
 Грос, *m.* Herde der trächtigen Mut-
 Грòля, *f. s.* Бòльба. [terschafe, *f.*
 Грунь, Груник, Грунок, -нкá, *m.*
 Анhöhe, *f.* Hügel, *m.* (B.) Berggipfel, *m.*
 Грундаювати, *v. a.* H. VI. verschro-
 ben, verzwickelt machen §.
 Грунт, (*d.* Грунтик, Грунтичкò), -ту,
m. Grund u. Boden; Grundstück, Feld, *n.*
 Грунтáля, *f.* Flechtwerk aus дер-
 пѣза od. свид am четѣн. [Grundbesitz, *n.*
 Грунтівка, *f.* Weib mit eigenem
 Грунтòвий, *a.* Grund; *He.* zu Grunde
 gelegt.
 Грунтовик, *m.* Grundeigenthümer, *m.*
 Грунтувати, *v. a.* etgründen; * auf

den Grund gehen; 2) gründen, die Grund-
 farbe auftragen.

Група, *f.* Gruppe, *f.*
 Групувати, *v. a.* gruppieren.
 Губатий, *a. s.* Кудлатий.
 Губѣрець, -рця, *m.* Ко. 357 Ве-
 амте vom Gouvernement, *m.* [ment, *n.*
 Губѣрнѣя, *f.* Gubernin, *n.* Gouverne-
 Губѣрнѣяльний, *a.* Gubernial-
 Гувернувати, *v. n.* ВВ. Gouver-
 nante sein. [Пундик.
 Гуґель, -ля, *m.* Gngelhupf, *m. s.*
 Гуґля, *f.* huzul. Mantel mit Kapuze.
 Гуґòвник, *m.* Kapuze, *f.* [treiben.
 Гудати, *v. n.* sich allerorts herum-
 Гуджула́й, (-лѣй, *m.* -ла́йка. Гу-
 джу́лька, *f.*) Mist-, Dungkäfer, *m.* (B.).
 Гудз, *m.* Knoten, *m.* Beule, *f.* * Гудз.
 собі шукати Händel suchen. [Knopf, *m.*
 Гудзик, Гудик, (*d.* Гудзичок), *m.*
 Гудзоватий, *a. s.* Гузатий.
 Гудзòк, Гудзòк, -дзкá, *m. s.* Гудз.
 Гудзòлв, *n. coll.* Knoten, Knorren, *pl.*
 Гудзувати, *s.* Загудзувати.
 Гузь, *f.* Гузѣ, *n. coll.* Knöpfe; 2)
 Knorren, *pl.*
 Гузатий, *a. B.* knotig, knorrig.
 Гуздрати ся, трòдєлу, nicht fertig
 werden können.
 Гуґлий, *a. s.* Шугтий, *Лев.*
 Гуґльний, Гунний, *a.* — раз einzig,
 das einzige Mal.
 Гулюватий, *a.* mit Beulen.
 Гуля, *f.* Beule, *f.*
 Гуґраль, *f.* Keule, *f.*
 Гурáльня, *s.* Горáльня.
 Гурґулат, *m.* N. e. Berges.
 Гурґулиця, *f.* Gräberwurm, *m.* (Ф.).
 Густ, *m.* Geschmack, *m.* Belieben,
n. Ч. II. 160. 163 до гуґету nach dem B.
 Густòвний, *a.* geschmackvoll.
 Гутаперхòвий, (-перчевий), *a.*
 aus Gutta serena, aus Kautschuk; so
 elastisch wie G. od. K.
 Гутѣя, *f.* Quittenstrauch, *m.*
 Гуцькѣй, *pl.* geringelte Erdäpfel;
 2) *sgl.* Гуцьòк *s.* Гудзик. [ritis, *f.*
 Гуґши, *pl.* Beulen, *pl.*; 2) Diphthe-
 Гушкѣр, *m.* das Niesen, *s.* Чѣхавкá;
 2) Schnupfen, Katarrh, *m.*
 Гушоватий, *a.* mit Beulen bedeckt.
 Гушѣр, *m.* Hitzfieber wegen Verkäl-
 tung, *n.*

Д.

Д, sechster Buchstabe (Добро).
 I. Д=од, s. Від: менé 'д смёрти одборóнив P. I. 71. Оз. 56, 2. [Оз. 59, 6.
 II. Д'=до mit d. *Dativ*: д' мѣні zu mir Да, *conj.* s. Та und, und auch; 2) да-ба! *int.* umsonst! leider doch.
 Дабѣло *m.* (?) s. Податок, *Gr.* 18.
 Дав, *m.* Gedränge, *n.* Druck, *m.* Св.
 Давань, *n.* das Geben, Darreichen; 2) Stelle wo das Vieh auf d. Felde
 Давати *s.* Дати. [gefüttert wird.
 Давач *m.* Пис. Мѣ. II. 330 s. Датель.
 Давець, -впя, *m.* Н. 208 Geber; 2) Schuldenzahler, *m.*
 Давимўка, *m.* Knicker, Geizhals, *m.*
 Давина, *f.* s. Давнина Гол. III. 385.
 Давитель, *m.* Erdrücker, *m.*; 2) боа-Риесenschlange, *f.* (Boa constrictor).
 Давити, *v. a.* drücken, pressen; 2) er-würgen; 3) klemmen; kelttern; 4)* drücken, plagen, verfolgen; 5) — ся sich — 1); б) ersticken.
 Давиця, *f.* s. Задавка.
 Даві, давіда, давіки, *adv.* früh, heute in der Früh (B); 2) ehemals, einst; в-давішня s. З-раня. Мѣ. II. 376.
 Давлянка, *f.* Art harter in d. Kehle drückender Birnen. [ganger, III. I. 363.
 Давне-колішній, *a.* längstver-
 Давненезний, *a.* uralt, K.
 Давній (-ній), *a.* alt, ehemalig 2) lange vergangen; в давніх давен seit uralter Zeit; давнó, *adv.* in alter Zeit, lange her, längst; в давна, в давен давна, від давна von altersher, seit jeher, seit lange; vor Alters.
 Давнина, *f.* alte Zeit; Alterthum, *n.* давня — P. I. 59, graues Alterthum C. II. 15; 2) *pl.* давнині B. Alterthümer, Antiquitäten, *pl.*
 Давність, -ости, *f.* Vorzeit, *f.* Гол; *pl.* Пр. II. 247 alte Zeiten, alte Begebenheiten. [alt, ehemalig, älter.
 Давнішній, давнішний, *K. a.*
 Давновіковий, *a.* aus d. Vorzeit ВВ.
 Давнотá, *f.* Alterthümlichkeit, *f.* Пар.
 Давну́ти, *v. a.* stossen, III. II. 23 s. Давити. [2) s. А чи?
 Дáгде, *adv.* hie und da, Оз. 163;
 Дадій, *m.* Geber, *m.* Пис. Мѣ. II. 64.

Дадійка, *f.* Geberin, *f.* Пис.
 Дáдний, *a.* einer von —, ein gewisser, etwelcher, Оз. 56, 2. (bande m.
 Дáдос, *m.* Haupt einer Zigeuner-
 Дáжбог, *m.* altsl. Gottheit; Sonnengott, *m.* Мѣ. II. 371.
 Дажбóжий, *a.* des Дáжбог, II. — внук: Володимѣр Вел.
 Дáже, *adv.* sogar P. I. 176.
 Дáзь бi г = дасть Бiг (бог), А-Г.161: Gott giebt, wir nicht = ist nichts was zu geben (als Abfertigung des Bettlers); ist nicht da, nein; mit d. *Genit.* = немá; 2) vielleicht Оз. 117.
 I. Дáй s. Таї [та+и (+i)] P. I. 5.
 II. Дáй егó кáту, hol' ihn der Henker *Gr.* 63; дáй-ко! gieb her! Оз.165. s.
 Дáк, s. Так, also, nun, daher Мѣ. IV. 260; — щож, нуж Мѣ. 5 warum denn nicht, wohl denn, wohl nun.
 Дáкий, *a.* s. Дѣкий.
 Дáколи, *adv.* s. Дѣколи, дѣсь-колись.
 Дáкто, *pron.* s. Дѣкто, дѣкто.
 Дáкус, *adv.* ein Bischen.
 Дáль, *f.* Кв. II. 319 weite Ferne, weite Strecke; Weite, *f.* Пол.
 Дáламáн, *m.* langer (schlechter) Rock (der Juden). [óбгу! Оз. 94.
 Дáлэ-бi, далі-бi *int.* s. Бірме, ей-
 Дáлевiд, *m.* Fernrohr, *n.* Teleskop, *m.* Пол. [далéко, *adv.* weit; viel.
 Дáлэки, *a.* weit, entfernt, fern;
 Дáлэкість-ости, *f.* М. I. 78. Ferne, *f.*
 Дáлскоглýд, далекóбор, *Ст. m. s.*
 Дáлевiд.
 Дáлеко́вiдний, *a.* -i шкла Fernglas, *n.* Вах. [Tragweite; beträchtlich.
 Дáлеко́всний, *a.* von grosser
 Дáлеко́пiсець-сьця, *m.* Telegraph, *m.* Пар. [telegraphisch.
 Дáлеко́пiсний, *a.* Telegraphen-,
 Дáлеко́пiсник, *m.* Telegraphist, *m.* Тест.
 Дáлень, *f.* Ос. (62) I. 75 Hintergrund.
 Дáленя, дáлеч, *He.* далечинá, дáлинá, (-иня), *H.* 148. М. III. 55. *f.* Weite, Entfernung, Ferne, *f.*
 Дáлестрiлий, *a.* weittreffend, *Кл.*
 Дáльний, (-ній), *a.* М. I. 109 s. Дáлэкий.

Дальновидный, *a.* Гол. weitsehend, mit weitem Blick, *K.*

Дальнозоркий, *a.* weitsichtig, *Пол.* Дальнозоркість, -осга, *f.* das Weitsehen, *Пол.*

Далус, *m.* Unordnung, *f.* 2) Elend, *n.* Далш, *Гр. adv.* = дальше; дальший, *a. compar.* zu Далекый.

Дамма, *f.* Dame, *f.* Дамаска, дамасценка, дамашівка, *f.* Damascenersäbel, *m.* III. I. 96. Ст. Дамки, *pl.* Ко. 15 Damenspiel, *n.*, Steine im D.

Дамный, *f.* Damenbrett. *n.* Зак. Дамский, *a.* Damen-, Frauen-. Дамный, *s.* Демко.

Дан, *m.* s. Стови, *Ч.* VII. 575. Дань, *f.* Abgabe, *f.* Tribut, *m.* Дана, *f.* Göttin der Wasserkraft, vorgestellt als lebensvolles, wunderschönes Mädchen, *f.* Зг. Пр. II. 147; 2) in den Liedern oft als Refrain od. Schaltvers: дана-ж моя дана, дана! (*B.*)

Данава, *f.* *N. e.* Berges. Данака, *v. n.* дана singen. Дана, *n.* Зг. das Gegebene, Data (*Daten*), *n.* *pl.* 2) дане, *n.* Gift; *n.* Zaubertrank, *m.* — емү дала gab ihm G., Z.

Данець, *Wgr.* X. s. Тәнець. Данийло, Данько, *m.* Daniel. Данийна, *f.* s. Дань. [(Cervus dama). Данийель, *m.* *Пол.* Damhirsch, *m.* Данийя, *f.* Dänemark, *n.*; 2) *N. e.* Berges. Данийник, *m.* der Tributpflichtige, *Vasal*, *Гол.*; Steuerzahler, *m.* *K.* Данок, -нка, *m.* Gabe, *f.* Зак.

I. Данийский, *a.* староста *R.* 7. Hochzeitvater, *m.*; 2) Steuer-, настав *Ф?* II. Данийский, *a.* dänisch, von Данданцувати, *s.* Танцювати. [nemark. Дар, *m.* Gabe, *f.* Geschenk, *n.* природный, — Naturgabe, Begabung, *f.* Talent, *n.* — обжий бес. Brot, Getreide, *n.*; 2) *pl.* дари съвати die heiligen Sacramente.

Дара, *f.* *Ч.* III. 270 s. Дар; 2) дара, *f.* das geweihte Brod im Abendmahl (bei d. heil. Messe), *Зак.* [*n.* Klumpen, *m.* (*B.*) Дараб, дарабів, (-бчик), *m.* Stück, Дараба, *f.* s. Тратва, сплав. Дарабан, *m.* zerschlagener Topf. Дараданийский, *a.* осел s. Дардан. Дардан, *m.* *Мх.* Töpel. *m.*

Даревный, *a.* *H.* 30. s. *d. folg.?* Даремный, *a.* vergeblich, umsonst; erfolglos; даремно, *adv.* s. Дармо. Даремщина, *f.* unentlohnte Arbeit, Frohndienst, *m.* [рувати. Дарити, *v. a.* *Ч.* III. 294 s. Даритьця, *f.* *Ч.* III. 210 s. Дар. Дарма, *adv.* schade, umsonst, vergeblich; 2) — що ungeachtet, wiewohl. *Оз.* 114. [2) мüssig.

Дармый, *a.* *Фр.* gratis, geschenkt; Дармыйця, *f.* unwichtige Sache; 2) ungerechte Beschuldigung. Дармо, *adv.* s. Гойно *Ф.*; 2) gratis, umsonst, ohne Entgelt; 3) s. Дарма u. даремно.

Дармовиси, *pl.* zwei schmale Riemen mit Quasten hinter dem Pelz (кожух) herabhängend (zum Schmuck). Дармограй, *m.* der umsonst spielt, Stadtpfeifer, *III.* II. 187.

Дармоїд, *m.* unnützer Esser, Parasit, Faulenzer, *m.*

Дармоїдка, *f.* unnütze Esserin. Дарморос, *m.* s. Дереза. Дармохід, -хода, *m.* *Кл.* Müssig-gänger, *m.*

Дармувати, *v. n.* müssig gehen, *m.* sitzen, *m.* liegen, ohne Arbeit bleiben. Дарный, *a.* fehlerlos, -frei (bei d. Juden: kosher); 2) дарна недля s. Провідна *n.* wann der Арот vertheilt Дарный, *m.* s. Арот. [wird. Дароване, *n.* Begabung, *f.* Talent, *n.* Даровый, *a.* *K.* geschenkt, unentgeltlich, Gnaden-.

Даровитый, *a.* begabt, talentirt, *Зг.* Даровище, *n.* *N. e.* Berges. Дарок, -рка, *m.* *ТР.* 21 Geschenk, *n.* Даром, дарома, *adv.* s. Дармо. Дарувати, *v. a.* коб чим beschenken; кому щось schenken. Дарунок, -нку (*d.* -уенько), *m.* Geschenk, Angebinde, *n.*

Даскала, *m.* s. Дяк. [διδασκαλος.] Дата, *f.* Datum, *n.*; 2) Portion Futter für Melkkühe, *f.*

Дати, давати, *v. a.* geben, liefern; lassen; (на) добрый-день дати, guten Tag sagen, wünschen *P.* I. 14. *M.* I. 14. *L.* 6. — в лице Ohrfeige geben, ins Gesicht schlagen; — на розум *P.* I. 77. be-lehren, eingeben; 2) (дай) дайге

мі спокій! lasst, mich in Ruh! дай ім напіти ся lasse sie trinken; не да́ти ко́го́ jmdn. nicht herausgeben, ihn vertheidigen; до́бре му дав hat ihm tüchtig zugesetzt; (дава́й) дай, піду, побáчусь *He. xm.* 262 nun denn, wohlan! da mache ich mich auf —; дава́й гна́ти ся *P. I. 4.* sie stürzten fort, machten sich auf zu verfolgen *Оз.* 198; 3) — ся sich ergeben; не да́ти ся Stand halten, sich nicht überwältigen lassen; — ся в зна́кі кому́ sich jmdm. fühlbar machen; — ся на пересторо́гу *Ф.* sich warnen lassen; — на підмо́ву sich bereuen, verführen lassen; да́ла ся я вам на сьміх sie haben gut lachen über mich; б) да́ло ся *K. I. 47.* es begab sich, es ereignete sich.

Да́тель, *m.* Geber, Spender, *m.*

Да́тельний, *a.* (на́деж) Dativus.

Да́ток, -тку, *m.* *H.* 207. Gabe, Spende *f.* Geschenk, *n.* Beitrag, *m.*

Да́точник, *m.* Rekrut. *m.* *K.*

Да́тува́ти, *v. a.* datieren.

Дах, *m.* Dach, *n.*

I. Да́ха, *f.* kurzes Pelzkleid mit d. Pelz nach aussen, *K. I.* 175. [Да́тель.

II. Да́ха, *m. f.* даха́р, *m.* *H.* 208. s.

Дахе́ра, *f.* die sich ekelt *Gr.* 18.

Дахи́вка, *f.* с. Черепи́ця.

Дахóвий, *a.* Dach-.

Дахти́льний, *a.* Dattel.

Дахти́льний, *m. B.* Dattelpalme, *f.*

Да́ч, *m.* *Эг. Пр.* II. 43. Drache, *m.?*

Да́ча, *f.* *Кс.* II. 163. Schenkung, *f.;*
2) Landgut, *n. gr.* III.

Да́чка, *f.* Steuer, Abgabe, *f.*

Да́шко, *m. s.* Дёмко.

Да́шок, -шка́, *m.* Dächelchen; kleines Wetterdach; 2) Mützenschirm, *m.*

Да́що, *pron. s.* Дёмцо. |einsig, *K.*

Да́йливий, *a. M.* III. 79. fleissig,

Да́лий, *a.* fürsorglich, en.sig.

Да́лість, -ости, *f.* Achtsamkeit, Sorgsamkeit, Fürsorge, *f.*

Да́ти, *v. a.* auf etw. achten, sich um etw. kümmern, sorgen, etw. zu erwerben trachten; я не да́ю о то́с es ist mir daran nicht gelegen.

Да́вач, *m. Пис. М.* II. 330 Erwerber, *m.*

Да́ва, *n. n.* дві, *f.* дві, *n. num.* zwei.

Да́вжди, *num. K.* † с. Двічі.

Да́вій пять, (двадс-, двадц-) *num.*

zwanzig.

Да́війця́тий, *num.* der zwanzigste.

Да́війця́типятилі́ток, -тка, *m. Кс.* 25 jähriger Jüngling.

Да́війця́тка, *f.* feinere Leinwand (20 па́сем на 1 мо́ток). [*num.* zwölf.

Да́вана́йця́ть, (-на́дсять, -на́дцять),

Да́вана́йця́тиго́лови́й, *a.* zwölfköpfig.

Да́вана́йця́тий, *num.* der zwölfte.

Да́вана́йця́тний, *a.* Duodecimal.

Да́вана́йця́ток, -тка, *m.* Dutzend, *n.*

Да́ва́річний, *a.* -ого ро́ку vor zwei Jahren.

Да́ве́рі, *pl. gen.* двері́й, Thür *f.* und *pl.*

Да́ве́рник, *m.* Thürhüter, Pförtner, *m.*

Да́ве́рці, *pl. gen.* двере́ць *n.* двере́ць, *dim.* kleine Thüre, Thürochen *n.;*

2)* Art Fisch. (леш).

Да́виг, *m.* Bewegung, Hebung, *f.* *K.*

Да́віга, дві́гна, *f.* *Эг.* дві́гало, *n.* *K.* Hebel, *m.* Triebfeder, *f.*

Да́вига́р, *m.* Heber, *m.* *Цар.* [Förderer, *m.*

Да́вигате́ль, *m.* Beweger, Anreger,

Да́віга́ти, двигну́ти, *v. a.* heben, emporheben; e. Last tragen; — ся sich bewegen.

Да́вига́ч, *m.* Hebel, Träger, *m.* *Фр.*

Да́вігне́нє, *n.* Hebung, *f.* *ГШ.*

Да́вигне́ний, *a.* ха́ра́ктер *Ф.* gehoben, höher, edler.

Да́вигнуте́, *n.* das Heben, *Пч.*

Да́виготи́ти, движа́ти, *v. n.* *Ч.* III. 377. bewegt, erschüttert werden; erzittern; 2) sich bewegen; schwärmen;

3) er-dröhnen *Др. с.* 82.

Да́ви́женє, *n.* Bewegung, *f.*

Да́ви́жи́мий, *a.* beweglich. *Цар.* *ГШ.*

Да́ви́жи́мість, -ости, *f.* Beweglichkeit, *f.* *ГШ.*

Да́ви́жни́й, *a.* beweglich, *Пол.* [*f.* *Пол.*

Да́ви́жник, *m.* Hebel *m.* Hebestange,

Да́ви́жня, *f.* *ТР.* 185. s. Дві́га. дві́гна?

Да́ви́зйти, (-зіти), *v. a.* vorsichtig etw. spannen, anstrengen; — ся sich

leidlich aufrecht halten; sich erholen.

Да́ві́ло, *n.* *АД.* II. 27. s. Дві́ло?

Да́вину́ти, *v. n.* sich fortbewegen, *K.;* wohin aufbrechen, *s.* Двигну́ти ся *Оз.* 93.

Да́вічі, дві́чі, *s.* Двічі *Оз.* 137.

Да́ві́гна, *s.* Дві́гна.

Да́ві́йга, *f.* в дві́йга́ zu Zweien *Оз.* 137.

Да́ві́йка, *f.* Zweier, *m.*

Двійло, *n.* К. I. 76. Deichsel beim Ochsenwagen; angesetzte zweite Deichsel beim Viergespann.

Двійний, *a.* Ч. V. 776. doppelt, zwei-; -é число numerus dualis Бор., двійно, *adv.* doppelt ГШ.

Двійник, *m.* Doppelgänger *m.* ГШ.; 2) — істи doppelzünftig sein, zweideutig sprechen. [Пар.

Двійність, -ости, *f.* Zweiheit *f.* Двійновипуклий, *a.* biconvex, Пол.

Двійновогнүтий, *a.* biconcav. Двійня, *f.* К. Paar, *n.* Zwillinge, *pl.* в двійно zwei zusammen; 2) Dualismus, *m.* Zweitheiligkeit, *f.* З.

Двійняк, *m.*-ячмінь zweizeilige Gerste (Hordeum distichon); 2) с. Двійнята. Двійнята, *pl.* Zwillingstopf, *m.* с.

Двійця, *f.* Zweiheit, *f.* [Близнята. Двійчастий, *a.* doppel-, zweifach, gespalten, К. mit zwei Sprossen od. Zinken, zweitheilig. [Ochs.

Двіліток, -тка, *m.* zweijähriger Двір, *m.* *gen.* двора Hof; Edelhof, *m.* Schloss, *n.* Burg, *f.* 2) *gen.* двору Wehgebäude, *n.*; 3) з-на-двору von aussen, von draussen; на-двір вийти hinausgehen; на дворі draussen; на-двір ходити Stuhlgang verrichten.

Двіре, *n.* В. с. Подвіре. [Двір 1). Двіренний, *a.* Ч. II. 575. vom Двірка, *f.* Под. с. Дверці *pl.*

Двірний, *a.* Hof; 2) viel Burgen u. Gemächer enthaltend, *Py*; 3) с. Дворовий 2).

Двірник, *m.* Schlossherr, *Ф*; Ortsvorstand; 2) Hausknecht, *m.* С. I. 152.

Двірня, *f.* Ос. (61) VIII. 23. с. Двір; 2) двірня, *coll.* Hof, Hausgesinde, *n.* Ке. II. 220.

Двірняк, *m.* с. Дворовий 2).

Двір'ок, -рка, *m.* *dim.* с. Двір; 2) Villa *f.* Двірський, *a.* Hof, vom Herr-Двірці, *pl.* с. Дверці. [schaftshof.

Двіста, (-ті) *num.* zweihundert.

Двічи, двійчи, двійки *num.* zweimal. Ос. 75. [unter Дву-Дво-; die unter Дво- fehlenden W. с. Двогласна, *s. f.* *a.* Doppellaut, Diphthong, *m.* ГШ.

Двогодінний, *a.* zweistündig. Двоголівий, *a.* zweiköpfig; —

орел Doppeladler, *m.*

Двог'ол'бсий, *a.* zweistimmig, Пар.

Дводневий, *a.* zweitägig.

Двоє, *num.* zwei, ein Paar: — люда (людий.) — чобіт; в двоє zweimal so viel; на двоє in zwei Theile; *zweideutig (ворожати); по — zwei und zwei, paarweise.

Двоєдушний, *a.* К. zwieherzig.

Двоєкінний, *a.* mit zwei Pferden, zweispännig.

Двоєж'енець, -нця, *m.* Bigamist, *m.* Двоєж'єнство, *n.* Bigamie *f.* doppelte Ehe ГШ.

Двоєм'орський, *a.* -е місце К. e. Stelle wo zwei Strömungen sind.

Двоєсічний, *a.* У. zweischnedig. Двоєслов, *m.* Н. 135 doppelzünftig, falsch.

Двож'илний, *a.* кінь, скотіна, mit e. gewissen Fehler behaftet, Ч. I. 50.

Двозвук, *m.* с. Двогласна Дзр.

Двозначний, *a.* zweideutig, dopselsinnig. [tigkeit, *f.* Doppelsinn, *m.*

Двозначність, -ости, *f.* Zweideutigkeit, *m.* Двозуб, *m.* Zweizahn, *m.*

Двозубий, *a.* zweizackig, zweizinkig, mit Doppelzahn, zweizählig.

Двойка, *f.* Doppelgewehr, *n.* [137. Двойка, двійко, im Ganzen zwei Ос.

Двоїство, *n.* Ш. Dualismus, *m.* Двоичатий, (-тій МШ.), *a.* zu zwei Stücke getheilt, zusammengewachsen, doppelt, zweifach.

Двоїти, *v.* *a.* verdoppeln ГШ.; 2) *v.* *n.* zweifeln; 3) с. Вікати; 4) дв'іть ся в оч'ех man sieht etw. doppelt.

Двокинчастий, *a.* zweispitzig, Пар.

Двокр'атний, *a.* zweimalig.

Двокр'иллий, *a.* zweiflügelig.

Дволастий, *a.* zweiblättrig.

Дволітний, *a.* zweijährig.

Двомісячний, *a.* zweimonatlich.

Двон'огий, *a.* zweifüssig.

Двопов'ерхий, *a.* zweistöckig.

Двопоставка, *f.* двопоставний рахунок Zweisatzrechnung, *f.* Двор'ак, *m.* Höfling; Diener vom Herrschaftshof, *m.*

Двор'аменний, *a.* zweiarmig. Дворець, *gen.* двірця, *m.* *dim.* с. Двір; 2) Bahnhof, *m.* [Двір'ок. Дворик, двориченько, *m.* *dim.* с.

Двѣрѣти, двѣрувѣти, *v. n.* hofieren; schmeicheln; prangen *ГШ*.

Двѣрище, *n.* Дыр *Н.* 43; geräumiges Gehöfte; 2) Ort wo ein Hof, *e.* Gehöfte stand. [vom Herrschaftshof, *n.*

Двѣрка, *f.* Weib, Dienstmädchen

Двѣркиня, *f.* Hoffräulein, *n.* *Ст.*

Двѣрний, *s.* Двѣрний, herrschaftlich; двѣрно, *adv.* nach Art der Herren, elegant.

Двѣрник, *s.* Двѣрник 2). [*Зар.*

Двѣровый, *a.* Hof; Haus; — пес

Hofhund, *m.* (*Canis villaticus*) *С. I.* 173;

2) — а свиня frei im Hofe umhergehend (*орр.* в кармнику).

Двѣровыйк, *m.* *Ст.* *s.* Двѣрак.

Двѣрѣжний, *a.* zweihörnig, *Гуш.*

Двѣрѣзговѣр, *n.* Zweigespräch, *n.*

Двѣрѣкий, *a.* zweihändig. [*Пар.*

Двѣрѣчки, Пресвятѣи — gefleckte Ragwurz (*Oorchis maculata*).

Двѣрѣчний, *a.* zweiarmig, *У.*

Двѣрѣнин, *m.* Edelmann; Hofmann,

Hofcavalier *m.* *pl.* двѣрѣне Edelleute;

Hofleute, *pl.*

Двѣрѣнка, *f.* adelige Dame.

Двѣрѣньскій, *a.* zum Adel geh.

Двѣрѣньство, *n.* Hofwesen, *n.*; 2)

Adel, Adelstand (sämmliche Edelleute), *m.*

Двѣскладный, *a.* zweisilbig.

Двѣсѣтний, (двохс- *Оу.* §. 179)

der zweihundertste. [*vers.* *m.*

Двѣстих, *m.* Distichon, *n.* Doppel-

Двѣстишній, *a.* in Distichen; 2)

zweizeilig. [beiderseitig, gegenseitig, *Кл.*

Двѣсторѣнный, *a.* zweiseitig, *Пар.*

Двѣстрѣчний, *a.* zweizeilig, *Пар.*

Двѣтѣнный, *a.* zweischattig, *Пар.*

Двѣушній, *a.* mit zwei Henkeln, Hal-

Двѣхтижнѣвий, *a.* von zwei

Wochen.

Двѣхоглѣвий, *a.* *Др.* zweimastig.

Двѣцѣлѣвий, *a.* zweizöllig. [*tern.*

Двѣцѣвка, *f.* Doppelflinte *f.* *ГШ*.

Двѣчлѣн, *m.* Binom, *n.*

Двѣчлѣнный, *a.* zweigliederig.

Двѣязѣчний, *a.* двѣязѣчник, *m.*

doppelzüngig, Doppelzüngler, *m.* *ГШ*.

Двѣяк, *m.* *s.* Двѣйка. [*doppelt.*

Двѣякий, *a.* zweierlei, zweifach;

Двѣянка, *v.* двѣянци in zwei Klei-

dungstücke derselben Art gekleidet,

im Doppelanzuge. [*unter Дво-*

Дву-: die unter Дву- fehlenden *W.* *s.*

Двѣбѣрвний, *a.* zweifarbig.

Двѣгрѣнный, *В.* двѣгрѣныйстий, *a.* zweikantig; zweischneidig.

Двѣжѣбн, *m.* *М.* + *Б.* *s.* Двѣжѣнець.

Двѣзвѣрчи, *pl.* Zweimaskler. *pl.*

(Dimyaria) *Пол.* [(cremocarpium) *В.*

Двѣзернѣк, *m.* Spaltfrucht, *f.*

Двѣзѣвнѣ, *pl.* Zweikiemer, *pl.* (Di-

branchiata) *В.*

Двѣклѣпный, *a.* zweiklappig, *В.*

Двѣкрѣльцѣ, *pl.* Zweiflügler *pl.*

Двѣлѣчний, *a.* mit zwei Gesich-

tern, *m.* *z.* Seiten *Н.* 60; 2) Doppelspiel

treibend, falsch, verstellt *Ш.* *I.* 378.

Двѣмязѣвѣ, *pl.* *В.* *s.* Двѣзвѣрчи.

Двѣплатѣчатый, *a.* Fischsäuge-

thier, Fischzitzthier, *n.* *Пол.*

Двѣплаткѣатый, *a.* zweilappig.

Двѣпрѣзѣбѣвѣ, *pl.* zweisamen-

lappige Gefässpflanzen (mit zwei Keim-

lappen): Dicotyledoneae, *В.*

Двѣрѣчний, *a.* zweijährig.

Двѣрѣгий, *a.* mit zwei Hörnern.

Двѣусѣльнѣ, *pl.* zweimächtige (vier-

früchtige) Pflanzen, (Didynamia) *В.*

Двѣсѣчний, *a.* zweischneidig. *Ст.*

Двѣсмугѣвий, *a.* mit zwei Strie-

men, *В.*

Двѣтѣчка, *f.* Doppelpunkt *m.* *Пар.*

Двѣхколѣсний, *a.* zweirädrig.

Двѣцѣвѣтний, *a.* zweiblütig, *В.*

Дѣ-гѣрѣ, *adv.* = до гѣрѣ *Оз.* 59. 6.

Дѣ (где), *adv.* wo; 2) wohin; дѣ-бѣ

його нам купѣти дѣтѣнку *Р.* *I.* 19.

wo könnten wir doch —; дѣ-дѣ-дѣ

und da *Ш.* *I.* 18; kaum wohl, etwa:

залѣдво дѣсѣтний, *Фр.*, якѣх-дѣ-двох;

дѣ-як irgend wie; ungefähr; дѣ-дѣ-дѣ!

дѣ-тѣ-дѣ! о гѣрѣ nicht, nicht im min-

desten; 4) дѣ, (дѣй) *s.* Дѣ *Гол.* *I.* 275.

Дѣбѣлѣзний, *a.* riesig, ungeheuer, *Зг.*

Дѣбѣлѣй, *a.* kräftig, stark, fest *Ш.*

I. 357. [täglich, gemein, geringe Sache.

Дѣбѣлла, дѣбѣлѣця (-бѣ-). *f.* all-

Дѣбѣлѣсть, -ости, *f.* Kraft, Stärke,

Дѣбѣлѣти, *v. n.* starren. [Festigkeit, *f.*

Дѣбѣнький, дѣбѣцький, *a.* *s.* Ма-

лѣнький. [Schlucht, *f.* Thal, *m.*; 2) Gehölz, *n.*

Дѣбѣр, *Ш.* *I.* 351, дѣбѣра, дѣбѣрѣця, *f.*

Дѣбѣринѣць, дѣбѣрѣнѣць, -ця, *m.*

Wildbach, Waldbach, *m.* *В.*

Дѣбушѣрити (-шувѣти), *v. n.* de-

bouchiren, streifen.

Девіденник, *s.* Девятьдѣнник.
 Девідкля, *adv.* hie und dort *H. I.*
 Девни́ця, *s.* Денни́ця.
 Девяно́сто, *num. s.* Девятьдесять;
 девяно́стий, *s.* Девятьдесяти́й.
 Дѣвять, *n. num.* neun. [wert.
 Девятьво́ловий, *a.* neun Ochsen
 Девятьдѣнник, *m. II. n.* 67 vom
 Thiere, das dh. 9. Tage nach der Geburt
 blind bleibt, *Пом. III. 70—73. 2)** Leu-
 teschinder, Blutsauger, *m.*
 Девятьдеся́тъ, *num.* neunzig.
 Девятьдеся́ти́й, *num. d.* neunzigste.
 Девяте́рний, *a.* neunfach, neunlei.
 Девяте́рник, *m. s.* Підвоя.
 Девятиду́шний, *a.* neun Seelen,
 neun Köpfe enthaltend.
 Девя́ти́й, *num.* der neunte.
 Девятилі́тник, *m.* Süßblatt, *n.*
 (*Astragalus glycyphyllus*).
 Девяти́ни, *pl.* Todtenfeier am neun-
 ten Tage nach jmds Ableben.
 Девятьна́йцять (-на́дцять, -на́д-
 цять), *num.* neunzehn; девятьна́йцят-
 тий, der neunzehnte.
 Девяторо́гий, *a.* mit neun Hör-
 нern, mit neunzackigem Geweih.
 Девятосі́я, девятисі́льник, *m.*
 stengellose Eberwurz, (*Carlina acaulis*)
B.; 2) *s.* Дивосі́я. [лі́тник.
 Девятосі́льник, *m. s.* Девято-
 девятотисі́на, *f. s.* Девятосі́я.
 Девятьсо́тний, *num.* der neunhun-
 dertste. [Neth u. Mühe.
 Дегоді́, *adv.* *Фр.* kaum mit grosser
 Деготь, дегта́р, etc. *s.* Доготь etc.
 Де-да́лі (тим —) je weiter, je mehr
 (desto —) *Под*; 2) immermehr *III. I. 398*,
 Дѣдва, *f.* magere, schlechte Kost,
 alles was roh gegessen wird *Га. II. 54*;
 2) *Kaff, n. s.* Бѣтюг, (*B*).
 Дѣдѣ, дѣдо́, *m.* Vater, *m. (B).* *Ог. 45, 4.*
 Дѣді́на, *f. ungr. s.* Селоб.
 Дезелюва́ти, *v. a.* desolieren. [ser, *m.*
 Дезерти́р, *m.* Deserteur, Ausreis-
 дезертирува́ти, *v. n.* desertieren.
 Дей, *s.* Да́й, да́ти *Ог. 44, 2. 2) s.*
 Дѣяти: дей-дей!
 Дѣйне́к, *m.* Art Fusssoldat (des пол-
 ко́вни́к Пушкар) *К. Зак.* [geh.
 Дейне́цкий, *a.* zu дейне́ки (*pl.*)
 Дейне́цтво, *n.* Anwerbung der Sol-
 датен aus den niedrigsten Schichten der

Bevölkerung; solcher Art Truppen, *К.*
 Дѣйсус, *m. Ос. (61.) I. 221.* Gemälde,
 das den Heiland zwischen der heil. Jung-
 frau *n.* Johann dem Täufer vorstellt.
 Дѣка, *f. s.* Верхня́к; bei der Geige:
 Де́cke, *f.*; 2) *Deka* = 10 Gramme.
 Декабры́ст, *m.* Verschwörer in d.
 Decemberrevolution.
 Дѣкан, *m.* Decan, Dechant, *m.*
 Декана́т, *m.* Decanat, Dechants-
 sprengel, *m.* [den Decan, *f.*
 Декана́тик, *m.* Gebührente für
 Декана́цкий, *a.* das Dechantsamt
 betreffend.
 Декани́вна, *f.* Dechantstochter, *f.*
 Декано́ва, *f.* Dechantsfrau, *f.* [de, *f.*
 Декана́ство, *n.* Dechantsamt, *n.* -wür-
 Деки́льки, *adv.* wenig; einige.
 Декотри́й, *pron.* mancher.
 Дѣкохт, *m.* *Др. с.* 27. Decoct, Absud, *m.*
 Дѣкрет, *m.* Decret; 2) Urtheil; 3)
 Диплом, *n.* [Auffangen der Baumstämme, *n.*
 Дѣльгів, -ова, *m.* Werkzeug zum
 Делі́на, *f.* Diele, Bohle, *f.*; делі́на,
n. coll. Dielen, *pl.*
 Делі́катний, *a.* delicat, fein; zart.
 Делі́катність, -ости, *f.* Feinheit,
 Zartheit, *f.*
 Делі́кація, *f.* *Ф.* Delicatesse, *f.*
 Деловане́, *n. Me.* 259. [lein, (*B*).
 Делю́на, *f.* delicates schönes Fräu-
 Делю́нний, *a.* schön.
 Демгати́ся, sich aufrichten, *§.*
 Демѣн, *m.* демѣна, *f.* *АД. I. 244.*
 Рудербанк, *f.*; 2) *Nachen, m.* Boot, *n.*
 Демені́ти, *v. n.* lange wo säumen.
 Демено́, *n.* Steuerruder *n. С. II. 125.*
 Деменю́вий, *a.* des Демѣно.
 Дементі́й, Дѣмко, *m.* Dometius.
 Демід, *m.* Diomedes.
 Демикат, *m.* *Гол. III. 404?*
 Демикати́, *v. a. s.* Рвати.
 Демикотю́вий, *a.* aus e. Art
 Tuch, baumwollen [coton]. [Демѣн 2).
 Демі́н, *m. Ос. (61.) VIII. 99. s.*
 Дѣмко, Демі́н, *m.* Damianus.
 Демна́ти, *v. a. Ф.* (zum Essen die
 Gäste) aufrufen, bitten, bewegen; an-
 spornen; jmdm. Muth zusprechen, den
 Verzagenden aufrichten.
 Дѣмня, *s.* Ді́мня.
 Дѣмон, *m.* Dämon, *m.*
 Демоні́чний, *a.* dämonisch.

Демоніанія, *f.* Glauben an Dämonen, *m.*

День, *g.* дня, *m.* Tag, *m.* день одо дня *Ос.* (61.) I. 320, день-денічки *v-*дня-на-день von Tag zu Tag; Tag für Tag, tagtäglich; день денський, *accus.* des Masses: *Ос.* (61) VIII. 16. den ganzen, geschlagenen Tag *Н.* 149; день добрий и добрий-день, день-доброчки guten Tag, gut Morgen! по (пі) днєви bei Tage; je einen Tag.

Деніжка, *f. gr.* kleine Kupfermünze.

Деніжний, *a. s.* Грошовий.

Деніжний, *a.* mancher; -і *pl.*

Деніжко, *dim. s.* Дно. [einige.

Деніжний, *a. Gr. s.* Деніжний.

Деніс, Деніско, *n.* Dionysius.

Деніти *s.* Дніти.

Денічний, *a.* vom Tag-.

Денічка, *f.* Kothlache, *f.*

Денічки, на—піти, на денічках б́ути vom gesellschaftlichen Spinnen: Spinnstube, Spinnichte halten (auch tagsüber).

Деніний, *a.* Tages, Tag-; денно, *adv. Me.* 429 bei Tage; 2) per Tag.

Деніник, *m. K. s.* Денічник; 2) *pl.* Tagfalter (Diurna), *B.*

Деніце, *n. dim. s.* Дно. [gedeckte P.

Деніцівка, *f.* Pfeife mit dem denце:

Денідин, *pron. Гол. gr.* 30 einiger, mancher. [genthümer eine Alpe, *m.*

Деніпутат, *m.* Abgeordneter; 2) Еі-Деніпутатований, *a.* als Deputirter abgeordnet, *Зах.* [lauf, *n.*

Дер-дер, *Марк.* 76 Spiel im Kreis-

Дербак, *m.* Taugenichts, Krüppel, *m.*

Дербіник, *m.* сокіл — Merlin, *m.* (Falco aesalon).

Дерв'ян, *m. s.* Дерв'янка *Еф.* 55.

Дерв'яний, *v. n.* holzig werden;

Дерв'яни, *pl. N. e.* Berges. [erstarren.

Дерв'яна, *f. s.* Деліна, *Гол.*

Дерв'яноб'яка, *f. s.* Довб'яч, д'юб-

Дерв'яга, *f.* grobe Wolldecke. [дерево.

Дерв'яг'ян, дерв'яг'ян, *m.* Küchenschabe, *f. s.* Тарг'ян. [Hecheln.

Дерв'яган, *n.* Zuckung, *f. Ку.* 2) das

Дерв'ягати, *v. a.* raufen, hecheln.

Дерв'ягач, *m.* Hechler, *m.*

Дерв'ягачка, *f.* Hechel, Raufe, *f.*

Дерв'ягівка, *f.* Hechel, *f.*; Rechenbrett, *n.* [2) *N. e.* Berges.

Дерв'як, *m.* Nyctropes bajulus; *Малоруско-німецкий Словар.*

Дерв'янка, *f. Me.* 16. ?

Дерв'яць, -вця, *m.* Nylobius, *B.*

Дерв'яна, *f. s.* Дерево 1).

Дерв'яний, *a.* holzig, *B.*

Дерв'янище, *n.* hölzerner Handgriff, Halter, *m.*; 2) Sarg, *m.*

Дерв'яний, дерв'яний, *m.* Schafgarbe, *f.* (Achillea millefolium). [wein.

Дерв'янийка, *f.* Art gewürzter Brannt-

Дерв'яниги, *v. n. s.* Здерв'яниги, erstarren (сёрце).

Дерв'як, *f.* Holzleule, *f.* (Xylina) *B.*

Дерв'яний, дерв'яний, *a.* hölzern, aus Holz. [(Lonicera nigra).

Дерв'янийк, *m.* schwarzes Geisblatt

Дерв'яниковаті, *pl.* Holzgewächse, *pl.* (Lonicerae).

Дерв'янига, *f.* Holz, Holzmaterial, Bauholz, *n. P. II.* 120 *He.*; 2) viel Holz;

3) *f. gr. M.* III. 2. 5. *s.* Селó.

Дерево, *n.* Baum, *m.*; 2) Holz, *n.*

Дерв'яць, *n. dim.* Bäumchen; 2)

Hochzeitbäumchen, *n. s.* Вильце. [віна.

Дерв'як, *f. aug. Ч. II.* 424. *s.* Дер-

Дерв'янілість, -ости, *f.* Erstarrung *f.*

Дерв'янка, *f.* hölzernes Bein, Holzstelze, *f. K.*; 2) Holzschüssel; 3) Holzhütte *f.*

Дерв'яче, *n.* Gehölz, *n.*

Дерв'яца, дерв'яца, *f.* Teufelzwirn, *n.* (Lycium barbarum); 2)* streitsüchtige Person.

Дерв'як, *m.* Hartriegel, *m.* (Cornus mascula); *coll.* Kornelkirschen, Dirndel, *pl.*

Дерв'яний, (-новий) *a.* aus Hartriegel. [р'ян 2) aufgegossen.

Дерв'янівка, *f.* Branntwein auf де-

Дерв'яноваті, *pl.* Hartriegelartige *pl.*

(Corneae). [(Polygonum).

Дерв'ячень, -єня, *m.* Knöterich, *m.*

Дерв'яченьоваті, *pl.* Knöterich-

gewächse, *pl.* (Polygoneae).

Дерв'яч, *m. H.* 275. *s.* Дранак 2).

Дерв'яча, *f. s.* Дерв'яца, *B.*

Дерв'яч, *m.* дерешоватий, *a.* кінь dunkler Honigschimmel. [*m. Ф.*

Дерв'яца, *f.* Handhabe, *f.* Griff, Handgriff,

Дерв'яцава, *f.* Herrschaft, Regierung,

Verwaltung, *f.* 2) Reich, *n.* Staat, *m.*; 3)

Lebzeiten, *pl.*

Дерв'явель, -вця, *m.* Beherrscher,

Verweser, Verwalter, *m. Ку.* 10. *См.* [*n. См.*

Дерв'явище, *n.* Herrschaft, *f.* Reich,

Державка, *f.* Staatsnote, *f.*
 Державный, *a.* Regierungs-; 2) Staats-, Reichs-, пан *Wa.* 16.
 Державність, -ости, *f.* ВВ. *Пр.* VII. 601. Souveränität, *f.* [lich, Herren-].
 Державський, *a.* *Кч.* 5. herrschaft-
 Держак, держан, *Кст. m.* держально-
 но, (-ало), *n. s.* Держа, Stiel, Halter, *m.*
 Держане, (-инг, *d.* держанечко), *n.*
 das Halten, Auf-, Zurückhalten.
 Держатель †, держитель, *m.* Erhalter; Herrscher, *m.* III. II. 236.
 Держати, *v. a.* halten, haben; ver-
 wahren; auf-, anhalten; — віру кому́
 jmdm. Glauben schenken; — всю правду
 ehrsam leben, Treue bewahren; — одвіт
 verantworten; — ся sich halten, fest
 stehen; *чогось sich an etw. halten, be-
 obachten, befolgen. [Statthalter, *m.* *КУ.*
 Держикра́й, *m.* Landesverwalter,
 Держитель, *m.* Erhalter, *m.* Шар.
 Держкий, *a.* fest haltend; stand-
 haft: у слові.
 Держук, *s.* Держак.
 Держати ся, (*Ф.*) sich zusammen-
 nehmen, *s.* aufrichten, *s.* aufraffen, Kräfte
 sammeln.
 Держкий, *a.* *Ф.* stramm, kräftig;
 — дід е. schneidiger Greis; 2) verwe-
 gen, muthig *К.* *Пом.* III. 4.
 Держость, *f.* Muth, *m.* Kühnheit *f.* *Ф.*
 Держун, *m.* Зг. Wagehals, *m.*
 Дерикучник, дериліко, дерил-
 ця, дерій, *m. s.* Дерун.
 Деркавий, *a.* stotternd.
 Деркач (-ачко), *m.* Art Klapper;
 2) Wachtelkönig, *m.* (Rallus orex); 3)
Не. Пр. XII. 676 alter Besen; 4) Fuss
 eines Huhns; 5) Art Knabenspiel.
 Деркача́стий, *a.* bunt, gescheckt.
 Деркий, *a.* rauh.
 Деркотіти, *v. n.* klappern, schnarren.
 Дерленкотіти, *v. n. W.* vom wei-
 nerlichen Glockengeläute der Dorfkirche.
 Дерлю́га, *f. coll.* Lumpen, *pl.* *Ф.*
 Дермо́, *n.* leichter schlechter Kleider-
 stoff. [*m.* (*instr.* дерном III. I. 127).
 Дёрне, *n. coll.* Rasenstücke *pl.* Rasen,
 Дёрный, *f. P.* I. 68. *s. d.* folg.
 Дёрный, дерный, *m. s.* Дёрне.
 Дёрный, *f. Ч. V.* 428. *s.* Драніця.
 Дёрнівка, *s.* Тернівка.
 Дёрноватий, *a.* rasenbildend.

Дерну́ти, *v. n.* Reissaus machen P. I. 3.
 Дёрню́ка, *f. s.* Дёрный.
 Дёрня́нка, мура́шка — *f.* Rasen-
 ameise, *f.* (Myrmica caespitum). *Пол.*
 Дёрна́к, *m. s.* Дранак. [*Зак.*
 Дёрный, *f.* stacheliges Gestrüppe,
 Дёрть, *f.* grob geschrotenes Mehl,
 Getreide.
 Дёрти [деру́ (дру), дереш (дреш)]
v. a. reissen, in Stücke reisen; 2) schin-
 den; 3) — го́рло sich den Hals ausschrei-
 en; ні́рв — Federn schleissen; 4) б́чи
 кому́ — zudringlich betteln, jmdn. um
 etw. angehen; 5) — ся P. I. 41 sich
 herausreissen, -arbeiten; — з ким sich
 in den Haaren liegen; над чим — um,
 über etw. raufen u. sich reissen um es zu
 bekommen; anhaltend schreien (*v.* Kin-
 dern); лі́ко дре ся der Bast löst sich
 ab; *sprchw.* лі́ко дёрти, по́ки ся да́е,
 п. час den Gewinnst ziehen so lange
 es geht, die rechte Zeit nicht verpassen.
 Дёрун, *m.* Schinder, Leuteschinder;
 Bedrücker, Erpresser, *m.*
 Дёрю́бка, *f.* kletterndes Labkraut
 (Galium aparine).
 Десь, *adv.* irgendwo; мені́ то́в десь
 (грёмать) das kümmert mich blutwenig.
 Десь — б́ч, *adv.* rechts. [rechtseitig.
 Десь б́чний, *a.* von rechter Seite,
 Десь, десь, *Ог.* 163. *s.* Десь.
 Десі́торі́ти, *v. a.* zehnmal (viel-
 mals) dasselbe sagen.
 Десько́ли́сь, *adv.* hin und wieder,
 да́ли u. wann, manchmal.
 І. Десна, десні́ця, *f. КУ. Тор. s.*
 Праві́ця, пра́ва рука. [*прó.*
 II. Десна, *f.* linker Nbf. des Дні-
 Деспера́ство виробля́ти, toben.
 Деспо́т, *m.* Despot, Gewaltherrscher,
m. III. II. 176.
 Деспоті́чний, *a.* despotisch.
 Деспотство́, *K. n.* деспотизм, *m.*
 Despotismus, *m.*
 Дестилюва́ти, *v. a.* destillieren.
 Десья́, *num.* zehn. [227. †.
 Десяте́ри́цею, *adv.* zehnfach *Кч.*
 Десяте́рний, *a.* zehnfach.
 Деся́тий, *num.* der zehnte.
 Десяти́на, *f.* Zehent, *m.*; 2) Stück
 Land von 2400 □ Klafter.
 Десяти́нный, *a.* — між der Zehent
 vom Verkauf des Honigs, *Зак.*; -а цёр-

ков mit Zehenteinkünften ausgestattet.
 Десятиріжний, *a.* zehneckig, *Ст.*
 Десятислівів, *n.* Dekalog, *т.* *Тор.*
 Десятичний, *a.* -а дроб Decimalbruch, *т.* *Кн.* [Zehne in d. Karten.
 Десятка, *f.* Zehnguldennote, *f.*; 2)
 Десятковий, *a.* dekadisch.
 Десятний, *a.* Decimal-.
 Десятник, *т.* Zehentmann, Gehülfe des Dorfschulzen; Gerichtsdienner als Aufseher über zehn Häuser, *т.*
 Десяток. -тка, *т.* Dekade (decuria), Zehn. *С. I.* 186. з намого десятка aus unserer Mitte, *a.* u. Sippschaft *К.*
 Десятолітє, *n.* Decennium, *n.* на десятилітєх *М.* in dem Jahrzehente, im zehnten Jahre.
 Десятолітний, *a.* zehnjährig.
 Десятуха, *f.* 10-ter Freitag nach Ostern *Лис.*
 Десяцкый, *s. a. т.* *КС.* *s.* Десятник.
 Деталь, *Не.* деталічність, -ости, *f.* Detail, *n.* Einzelheit, *f.*
 Дє-там, *adv.* gar nicht, keineswegs.
 Дєтїня, *f.* Kind, *n.*
 Дєтїнний, *a.* Kindes-, kindlich; 2) дєтїнячий, kindisch.
 Дєшєва, *f.* *P. I.* 215. Tanzboden, *т.?*
 Дєшєвий, (-вний). *a.* wohlfeil, billig.
 Дєшєвити, *v. n.* wohlfeil werden.
 Дєшєвнїя, *f.* *Гн.* 81. дешєвнїя *Лєвч.* wohlfeile Zeiten.
 Дєщїця, *f.* irgend Etwas, dies und jenes *Кух. Ос.* (61.) *XI.* 23 ein gewisses Quantum *Н. I.*
 Дєщю, *g.* дєчого Etwas; ein wenig.
 Дєякый, *a.* *P. II.* 159. *s.* Декотрий.
 Дєяти, *s.* Дїяти; дєйко-дєй, thu' nur
 Дєярїти, *s.* Жїрїти, *Фр.* [weiter!.
 Дєярка, *f.* *s.* Чїрка *Оз.* 75.
 Дєвїндати, *s.* Жвїндати.
 Дєлут, *т.* *К.* zusammengewundenes Tuch zum Schlagen im Spiele: Plumpsack.
 Дєлї. *pl.* Spiess mit Widerhaken zum Fischfang, *т.*
 Дєлїтний, *a.* *s.* Чєпурний.
 Дєдєбра, *f.* Eichelhäher, *т.*
 Дєдєбра, *f.* dunkler Wald.
 Дєндєжєрұха, *f.* *s.* Жєрұха.
 Дєндєжєрїстїй, *a.* *s.* anspruchsvoll, geckenhaft *Ч. V.* 105.
 Дєнєйк, *т.* *II.* *n.* 28? [Зак.
 Дєжєр, *т.* *s.* Джур, чир (Art Getränk)

Джєрга, *f.* *Ф. s.* Обинка; 2) *s.* Дєрга.
 Джєрєлєлі, джєрєлєлі, *pl.* *Ко.* 97.
 Haarflechte kranzweise auf den Kopf
 Джєрєлє, *n. s.* Жєрєлє. [aufgelegt.
 Джєркаги, джєркотїти, *v. n.* zwitschern; zirpen; schnattern.
 Джєрмїла, *pl.* Zange zum Herausziehen der Würmer u. des Ungeziefers bei Schafen, *f.*
 Джєря, *f.* *s.* Джєр.
 Джїлїря, *f.* Schlundröhre mit Lunge u. Leber, *f.* (der Schafen).
 Джугун. (д. -унчик) *т.* Geck, eitler Tropf; 2) Saufier, *т.*
 Джїлуновїтїсть, -ости, *f.* das Wesen eines Gecken, *Кн.*
 Джїджулїти, *s.* Приджїджулїти; — ся *Н.* 218. stolziren.
 Джїджулұха, *f.* *e.* Weib, welches in ihrem Hause u. in ihrer Kleidung auf Vortrefflichkeit u. Nettigkeit viel hält.
 Джїнджїлїлїстїй, *a.* mit geziertem Betragen, kokett.
 Джїнджїрұха, *f.* Art lustigen Tanzes *С. I.* 220. [wählerisch.
 Джїнєкїшлївїй, *a.* на їдұ
 Джїркотїти, *v. n.* *Др.* *s.* 346. rasseln. [tiana).
 Джїнджұра, *f.* Enzian, *т.* (Gen-
 Джмїль, *т.* Hummel, *f.* (Bombus).
 Джмоль, *f.* Holzbiene. *f.* (Xylocopa), *B.*
 Джбїка, джбїя, *f.* *s.* Сбїка, сбїя.
 Джоломїя, *f.* *Зан.* (Верес.) *I.* 35. *e.* Art Musikinstrument.
 Джолонка, *f.* *s.* Дїтель *Ч. VII.* 575.
 Джонва, *f.* *s.* Жбнва, Specht, *т.*
 Джбрїни, джбрїн, *pl.* *s.* Шквїрка.
 Джұлас, *т.* Spitzhammer, *т.*
 Джұлїя, *f.* Wintermütze, *f.*
 Джук, *т.* *s.* Жук *Wgr.* *XVI.*
 Джұлїй, *a.* ohne Ohren (*e.* Art *ч.*
 Джұма, *f.* *s.* Чұма. [Schafen).
 Джумїра, *f.* Lammfellmütze hinten einwenig aufgestülpt, *f.*
 Джундєвїй, *a.* *Гол.* *III.* 39. *s.*
 Джур, *т.* *s.* Жур. [Дюндєвїй.
 Джұра, *т.* *s.* Чұра.
 Джурбїн, *т.* Jagdhorn, *n.* *B.*
 Джұрга, *f.* Viehherde, *f.* *Gr.* 19.
 Джурїло, *т.* *s.* Чұра, чурїло.
 Джурїло, *т.* *s.* Чұра, чурїло.
 Джурїнка, *f.* linker Nbl. des
 Джурїти, *v. n.* strömen; rieseln *s.*

Чуріги.

Джуркало, *n. Gn.* 39. *s.* Жерелó?Джурчанечко, *n. dim.* Журчане.Джуэ, *m. s.* Джура; 2) Bursche, *m.*Дзбанк, *m. Ос.* (61.) VIII. 89. 91.Bankinstitut, *n. s.*Дзвеніти, (дзвн-) *v. n.* schallen, tönen; schnurren; schwirren.Дзвенкач, *m.* Дзвонець.Дзвінінэ, *n. He.* heller Schall.Дзвінькнуті, *v. a. Ф.** хату nett ausbauen; ausführen.Дзвін, *g.* дзвона, (д. дзвіночок), Glocke, *f.* (d. Glöcklein, *n.*); 2) Schelle, *f.*; 3) Radfelge, *f.* [Careau, *n.*Дзвінка, *f.* Schellen in Karten, *pl.*Дзвінкіі, дзвінній, *a.* klingend, schallend *M. II.* 202, klangreich.Дзвінкость, *f. K.* Klang, Wohllaut, *m.*Дзвінник, *m. s.* Дзвонар. [thurm, *m.*Дзвініця, (д. -ічка), *f.* Glocken-Дзвіновік (д. -ичок), *m.* Glockengeist, Kircheng Geist, *m. См.*Дзвіно́к, -нка́, *m. dim. s.* Дзвін; 2) *s.* Дзвонік; 3) *s.* Дзвонець.Дзвіня́та, *pl. s.* Дзвіня́та. [ter, *m.*Дзвона́р, *m.* Glöckner, Glockenläu-Дзвонець, -нця, *m.* Grönlings, *m.* (Fringilla chloris).Дзвонік, *m. dim.* Glöcklein, *n.*Дзвоні́стыі, *a.* -е колесо aus Felgen zusammengefügt (*opp.* ободіте).Дзвоні́ти, *v. a.* läuten; klingen;2)* — ліхо *III. I.* 27. üble Nachrede führen; 3) — зубамі die Zähne klappern jmdm. vor Kälte.Дзвяк, *m.* Geklirre, *n.* Klang, *m.* [ohen.Дзвіньга́ти, *v. n.* weinerlich spre-Дзэ́кати, дзэ́кнути, *v. n.* von d. Aussprache der Weissrussen u. Litthauer *H.* 97. [Art Brei *m.* Jauche *f.*Дзэ́ма, *f.* (d. -мка) dicker Saft; Eiter,Дзёмбро́я, *f. s.* Nbl. des Чэремош ч. *u. N. e.* полоніянаДзёмфу́рний, *m.* Nbl. d. Чэремош ч.Дзелéнь, дзень -дзелéнь! *int.* vom Glocken- u. metallischem Klang: klinglingling. [klingen.Дзелéнькати, (-енькотіти), *v. n.*Дзелéнь, *s.* Дягиль.Дзэндаéлія, *f. s.* Центу́рия.Дзэ́ня, *f.* in d. *Kinderspr.* Scheidemünze, *f.*Дзер. *m.* Gemelke, *n.* Melke, *f.*; 2) *s.* Сірватка.Дзёрдзик, *m. s.* Мересніця.Дзеренча́ти, *v. n.* klingeln.Дзерка́льня, *f.* Ч. V. 1163?Дзёркало, *s.* Зёркало.Дзі́га, *f.* Kreisel *m.* [fuss, *m.*Дзі́глик, *m.* kleiner Stuhl; Drei-Дзидзі́кати, дзижча́ти, *v. n.* zischeln; *s.* Шенеля́ти.Дзизну́ти, *v. n.* schwirren, *M.*Дзі́нсьель, *m. s.* Шы́гол.Дзі́ндра, *f. coll. s.* Жўжелиця.Дзіндрі́вка, *f.* sehr gut ausgebrannter Ziegel.Дзирко́тїти, *v. n.* rasseln, zirpen, *C.*Дзі́ворон, *m. s.* Красоворон.Дзі́герай, *m. s.* Нэжиг.Дзі́гітний, *a. s.* Мотóрний. [He.Дзі́лбріти, *v. n.* plappern, zwitschern,Дзі́льнй-котóра, Ч. III. 457; дзінькато́ра, *Ос.* (61.) XII. 65. Klingbeutel, Geldsäckel, *m. s.*Дзі́нь! *int.* kling!Дзі́ндзі́вер, *m.* Malve, *f.* Pappelkraut, *n.* (Malva mauritiana); 2) -зухС. I. 184. *s.* Зух, хват, *Оз.* 72.Дзі́ндзóра, *f. s.* Дзі́нджу́ра.Дзі́нькува́ти, *pol. s.* Дякувати.Дзі́мій, *m.* Др.с. 300. *s.* Змі́й; дамі́іха, *f.* 305. *s.* Змі́іха. [(Picus).Дзёба́к, дзёба́ло, *m.* Specht, *m.*Дзёба́ти (дзёб-), *v. a.* mit dem Schnabel picken; — ся sich schnäbeln.Дзёбе́нка, дзёблё́ня, дзёблё́нка, *Ф. f.* Umhängetasche, *f.*Дзё́га, *f. s.* Дзі́га, *Зак.*Дзойк, *m. Ф. s.* Зойк.Дзёрка́ч, *m. s.* Дзвонець.Дзёрок, -рка, *m. coll.* die besten (gesundesten) Getreidekörner. [II. 43.Дзус, дзусь, дзўски! *s.* Зась, за́сі! *III.*Дзюб, *m.* Schnabel, *m.*; 2) Blatter-Pockennarbe, *f.* [ben; 2) ühpt: Mädchen.Дзюба́, *f.* Mädchen mit Pockennar-Дзюба́й, *m.* дзюба́гий, *a.* blatternarbig.Дзюба́к, *m.* Schnabelthier, *n.* (Ornithorhynchus paradoxus); 2) Spitzhammer, *m.* Bicke, *f.*Дзюбе́рево, *m.* Specht *m.* [singen.Дзюбе́ніти, *v. n.* fallen; klangvollДзюбе́рик, *m.* Vogelklaue, *f.*Дзю́дзя, *m.* Gott des Winters (in

Weissrussl.) *Пр.* IX. 257. [цюркѡм течій.
 Дзюрігі, дзюркотігі, *v. n.* rieseln.
 Дзюркотлівій, *a.* rieselnd; воддзюркотонька *К.*
 Дзявэля, *m.* langhörniger Ochs.
 Дзявір-ору, *m.* *Ф.* Gebelle, Gebelfer, *n.*
 Дзяволіти, дзявкотіти, *v. n.* winselnd bellen. [schreien; gellen.
 Дзякотіти, *v. n.* *М.* schrillend
 Дзяпка, *f.* Tüpfel, *n.*; дзяпочка, *dim.*
 Tüpfelchen, *n.* *vgl.* Цяпка.
 Дзяпканістыі, *a.* getüpfelt.
 Дзяпкати, *s.* Подзяпкати.
 Дзярати, *v. n.* schreien; zanken.
 Дябати, *v. n.* hintrotteln.
 Дяби, дыбіці, *pl.* Banden, Fussfesseln, *pl.* забіти когѡ в дыби in Fesseln legen, in Ketten schliessen.
 Дяби, на — спясти ся sich auf d. Hinterfüsse stellen, sich bäumen; дыбікідыбікi *int.*; Art hüpfenden Tanzes.
 Дибуль-дыбуль, *int.* *v.* trottelndem
 Дибулэти, *s.* Дябати. [Gang.
 Див, *m.* † böse Gottheit der Finsternis; Wunderthier, *n.*; 2) дывом дывуваці sich überaus wundern, als grosses Wunder ansehen; wie über ein Wunder staunen *АД.* I. 187.
 Дывак, *m.* Sonderling, *m.*
 Дывало, *n.* *Зар.* *s.* Дыво.
 Дыван, *m.* Teppich, *m.*
 Дывань пестра, *f.* buntblumige Kronwicke, Giftwicke, *f.* (*Coronilla varia*).
 Дывацтво, *n.* Sonderbarkeit, *f.* wunderliches Wesen.
 Дывдур, *n.* Tölpel, *m.*
 Дывень, -вня, *m.* *s.* Коровай, *Зак.*
 Дывенний, *a.* *Ру.* *s.* Дывний.
 Дивеса, *pl.* *s.* Дыво; launige wunderliche Einfälle, Grillen, *Пар.*
 Дивесний, *a.* launig, wunderbar, grillenhaft. [derling, *m.*
 Дивесник, *m.* Grillenfänger, *Сон.*
 Дивесність, -ости, *f.* *s.* Дивеса,
 Дивець, *g.* дивця, *m.* *dim.* *s.* Дыво
Ос. (62.) X. 31.
 Дывідло, *n.* *Лук.* *n.* 54?
 Дывий, *a.* *ШМ.* *s.* Дакый.
 Дывіна, *f.* *Н.* 290. *з.* Дивенна.
 Дывіна-казка, *f.* *Пар.* Wundermäre, *f.* *Зак.*
 Дывіти, *v. a.* когѡ *М.* III. 19. *s.*
 Дывувати ся; 2) — ся schauen; б) чо-

мусь etw. bewundern, anstaunen III. II. 269; дывить ся з негѡ man sieht es ihm an.

Дивкоріне, *n.* Zauberwurzel, *f.* *КУ.*
 Дывку би не бұло такому що —, а тѡ — wäre — nicht zu verwundern, wenn einer —, aber —. [wunderbar.
 Дывний, *a.* wunderbar, sonderbar,
 Дывніця, то не-дывніця das ist kein Wunder, darob braucht man sich nicht zu verwundern. [derbarer Kraft.
 Дивносыльний, *a.* *КУ.* mit wunder, Wunderding, *n.* то дыво das ist sonderbar.
 Дивоване, *n.* das Staunen; ким die Bewunderung jmds. [ке, *pl.* *Мл.*
 Дивовідди, *pl.* Kunst, Wunderwerk.
 Дивовіжа, (-віжа *Р.* II. 172) wunderliche, seltsame Geschichte, seltsamer Vorfall; 2) Phantasiespiel, *n.* *Ст.* на (в-) дивовіжу всім Allen zum Erstauen; 3) Scene, Schaubühne, *f.*
 Дивовіна, *f.* *pl.* *Гр.* *s.* Дивовідди.
 Дивовиско, *n.* *s.* Дыво.
 Дивогласний, *a.* wunderbar, wunderbar, seltsam klingend, *КУ.*
 Дивогляд, *m.* Wunderthier, Monstrum, *n.* Missgeburt, *f.*
 Дивоглядний, (-гляденний) *a.* sonderbar, wunderbar, monströs.
 Дивозірка, *f.* *s.* Раївидок, *Пол.*
 Дивозний, *a.* wunderbar, wundervoll, *Ст.* [des Kometen, *f.* *КУ.*
 Дивокоса, *f.* Haarflechte (Schweif)
 Диволіциі, *a.* wunderbar, *Кст.*
 Дивобобразний, *a.* grotesk.
 Дивосіл, девясіл, *m.* echter Alant (*Inula Helenium*). *Пом.* I. 134.
 Дивосон, *m.* *КУ.* *s.* Чаросон.
 Дивотá, *f.* *s.* Дывніця. [К.
 Дивотворний, *a.* wunderwirkend,
 Дывощі, *pl.* das Staunen, Verwunderung, *f.*
 Дывувати ся sich wundern, staunen; не — емұ, що — man soll sich nicht wundern, dass er —; з когѡсь über jmdn. staunen III. I. 241; 2) на щось *s.* Дывіти ся (schauen) I. 22. 214. 250.
 Диготáти, дигтіти *v. n.* zucken, *Пар.*
 Дилітáри, *m.* *К.* Würdenträger, *m.*
 Дидількати, *v. n.* wanken vor dem Falle, schwanken.
 Дидлавий, *a.* der das „д“ für „р“

wegen organ. Gebrechens ausspricht.

Дидорця, *pl.* s. Придороджник.

Дійма, *f.* *W.* s. Десятина 1).

Диздар, *m.* tatar. Finanzbeamter.

Дий, дей s. Дай II. *Ог.* 44, 2.

Дик, *m.* Wildschwein, *n.*

Дика́р, *m.* der Wilde, *He.* III. II. 57.

Дика́рка, (*d.*-а́рочка *He.*) die Wilde, die Schüchterne.

Дика́рство, *n.* wildes rohes Wesen; 2) Barbarenthum, *n.* Wildheit, *f.* *BB.* *He.*

Ді́кий (дик *Мог.*), *a.* wild, wildwachsend; * roh, menschenfurcht; 2) -е про́со rother Fuchsschwanz (*Amaranthus caudatus*); 3) -а грéчка Hirtenfäselkraut, *n.* (*Capsella bursa pastoris*); 4) -е м'ясо wildes Fleisch; 5) -а ба́рва Eisenfarbe, *f. b.* Ді́кі поля Steppenengefelde von Neurussland, *pl.*

Дикобу́йний, *a.* wild, unbändig, *V.*

Дикові́сний, *a.* sonderbar, seltsam, *КС.* (82) IV. 57.

Дико́вина, *f.* ein Wunder, *n.* eine Seltenheit, *H.* 107; etw. Unerhörtes II; 2) Wildnis, *f.* *BB.*; 3) s. Пустар.

Дикто́вка, *f. gr.* під -ку dictirt, als Dictando, *He.*

Дику́в, *m.* s. Дик; 2)* wilder, roher menschenfurchter Mensch. [*f.* *КУ,*

Дику́нство, *n.* Wildheit, Rohheit,

Ді́ле, *n. coll.* Dielen, Bohlen, *pl.* s. Деляне. [*tern,* wanken; 2) klimpern.

Ді́лькати, дилькотіти, *v. n.* zitz-Dильова́ти, *v. n.* auszimmern, auslegen mit ді́ле.

Дим, *m.* Rauch, *m. pl.* (*poët.*) димове Rauchwolken, *pl.*; 2) Rauchfang, *m.* *Кч.* 198. *He.*; з димом пустяти корó jmds Gehöfte in Brand stecken.

Ді́ма, *f.* Canevas, *n.*

Ді́мавка, *f.* Hebelarm bei der Was-serpumpe am Brunnen, *m.* *Фр.*; 2) дима́вка Art Zwiebel, welche geräuchert u. dann versetzt wird.

Ді́мало, *n.* Blase *f.* (міхур) *Gr.* 19.

Диман, *m.* Betonie, *f.* (*Betonia offic.*)

Димань, (Демань) *m.* s. Демко.

I. Димар, *m.* Rauchfang, Schorn-

II. Димар, *s.* Димкар. [*stein,* *m.*

Димарка, *f.* Schmelzofen, *m.* *Пол.*

Ді́мати, *v. a.* *Фр.* *B.* pumpen.

Димач, (*d.*-а́чок) *m.* Blasebalg, *m.* *Пол.*

Димашка, димівка. *f.* Rauchschal-

be, *f.* (*Hirundo rustica*).

Ді́мен, *a.* II. *n.* 14. Вітер, *s.* Дімний?

Димидіти, *v. n.* sich verflüchtigen, schwinden.

Диминéць, -нця, *m.* Rauchfang, *m.*

Димінник, *m.* Windbeutel, *m.* loser Schlingel. [*Haut,* *n.*

Ді́миниця, *f.* Geschwür unter der Диминіти, *v. n.* *M.* rauchen.

Димістий, *a.* rauchig; димісто-бу́рий, *a.* rauchbraun, *Пол.*

Диміти, (димлю, диміш) *v. n.* rauchen, Rauch lassen.

I. Ді́мка, *f.* s. Димавка 2).

II. Ді́мка, *f.* weibl. Unterrock aus grober gedruckter Leinwand.

Димка́р, *m.* Leinwanddrucker, *m.*

Ді́мний, *a.* rauchig; 2) rauchfarbig;

ді́мно, *adv.* voll Rauch, rauchig.

Димнік, *m.* Rauchfang, *m.*

Ді́мниця, *f.* Art Pflaumen.

Ді́мня, *f.* III. Rauchfang, *m.* Esse, *f.* (der Schmiede). [*maria offic.*]

Димня́нка, *f.* Erdrauch, *m.* (Fu-I. Димовий. *a.* Rauch-, *Кл. s.* Курний.

II. Димовий, *a.* -а на́мітка *M. I.* 89. aus Canevas.

Димок, -ка, *m.* *dim.* s. Дим.

Димува́ти, *v. n.* rauchen, *Гр.*

Димурка, *s.* Димавка 2).

Димущий, *a.* rauchend; -а піч schadhaft u. daher *r.* *Mi.* II. 204. [*Щс.*

Димча́нка, *f.* s. Вітренниця, *Зак.*

Димча́стий, *a.* rauchig, rauchfarben, *M.* (*che* ді́мка II.

Димча́на, *f.* *dim.* schlechte, ärmlі-Дин, *s.* О́дін *Ог.* 56.

Династія, *f.* Dynastie, *f.*; династичний, *a.* dynastisch.

Ді́вдерево, *n.* Ді́вдерево. [*ти ся.*

Динділі́ндати, *v. n.* s. Телéпа-

Динду́рити, *s.* Дуду́рити.

Ді́нька, *f.* Kürbissamen, *m.*

Динні́че, *n. coll.* Kürbisblätter u. Stengel, *pl.*

Ді́но, *s.* Диві́но *Оу. р.* §. 122. *Ог.* 59.

Динбз, *m.* s. Деніс. [(*Cucurbitaceae*).

Диньова́ти, *pl.* Kürbisgewächse, *pl.*

Диньоносні, *pl.* Kürbisfrüchüge (*Peroniferae*).

Ді́ня, *f.* Art länglicher Kürbis.

Диня́чий, *a.* vom Kürbis (ді́ня).

Диня́чка, *f.* динячо́к, *m.* *B.* Kür-

bisfrucht, *f.* (перо).

Діплик, *m. s.* Дубельт, (*B.*)

Диптам ясеніць, *m.* Diptam, *m.* (*Dictamnus fraxinella*) *B.* [abprügeln.

Діптію доброго діти *H.* 77. tüchtig

Диптіянка, *f.* Ко 81. feile Dirne.

Дирва́, *pl.* Гол. III. 235 s. Дрова́

Ог. 37. (IV).

Дірдати, *v. n.* trippeln, hüpfen.

Дирдо́ха, *f.* muthwilliges Mädchen

Mi. II. 289. [knarren.

Діркати, дирчати, *v. n.* schnarren,

Дирка́тий, *a.* schorfig wie деркач?

Дирча́тка, *f.* Wimperfliege, (*Trichopoda*) *B.* [Детіна etc.

Дитіна, (-нка) дитинний etc. *s.*

Дитиня́, дитинча́ *Др.* с. 356. -яти

n. s. Дитя́, Kindlein, *n.*

Дитя́, -яти, *n.* Kind, *n* (*pl.* діти).

Дитя́ток, дитя́тучно, *Ч.* IV. 132,

дитя́ти *Ос.* (61) III. 53. *s.* Дитя́.

Дитя́цтво, *m.* Kindheit, *f.* *См.*

Дитя́чий, *a.* kindlich.

Дих, *m.* Athemzug, *m.* ні сліху ні

діху за ко́го не́ма́ ist ganz verschollen;

діхи, *pl.* eingefallene Stellen zwischen

den Widerristknochen bei dem Vieh.

Діхави́ця, *f.* Engbrüstigkeit, Däm-

пфігkeit, *f.* Asthma *n.* [asthmatisch.

Діхави́чний, *a.* engbrüstig, dämpfig,

Діхало́, *n.* Athmungsorgan, -werk-

zeug, *n.* Пол. [† Ко II. 18. alles Lebende.

Діхане́, *n.* das Athmen; ди́хание

Діхати, *v. n.* athmen; (*Imperat.* диши́

III. I. 112); * leben; со́пілка, цибу́х

не діхає ist verstopft.

Дихови́й, *a.* -е́ го́ло *s.* Дішник.

Дихти́нець, -нця́, *m.* *Nbsl.* des

Че́ремош.

Дичи́ти ся (*См.* 153), дичи́ти, *v. n.*

wild werden, menschenfurcht sein; ver-

wildern, *Фр.* [ling, *m.*

Дичка́, *f.* wilder Obstbaum, Wild-

дичок, -чка́, *m.* wildes Fohlen,

(Füllen).

Дішель, -шля, *m.* Deichsel, *f.*

Діши́ця, *f.* Luftröhre, *f.* Пол. (trachea).

Дішка́, *f.* Luftröhrenast, *m.* Bronchie *f.*

Дішлик, *m. dim.* Deichsel am Pfluge *f.*

Дишльови́й, *a.* кінь, Deichselpferd,

n. -дішлий, in Wagen eingespannt?

Дішник, *m. s.* Дішиця. [*КС.* IV. 499.

Дияво́лений, *a.* teuflisch, *Ог.*

102. *s.* Діа́вол. Дия- *s.* Діа-.

Ді, *s.* До *праер.* *Ог.* 35, 10.

Ді, [дѣй]. *adv.* nämlich, wohl, nun

also *Wgr.* 126. *Ог.* 109. 1.

Дібра́ти, *s.* Добра́ти.

Дібро́ва, *s.* Дубро́ва. [Maria, *f.*

Діва́, *f.* Jungfrau; *bes.* heil. Jungfrau

Діва́ти, *v. a.* auf- wegräumen, fort-

schaffen, aufheben; *ся s.* Подіти *ся.*

Дівенна́, *f.* Königskerze, *f.* (*Ver-*

bascum thapsus) *B.*

Дівер, дівир, (*d.* -ёрчик), *m.* дівере,

n. coll. des Mannes Bruder [δερφρ].

Діви́й, *a.* thätig *Mi.* II. 13.

Діви́йн-, діви́ч- вѣчер, *m.* Abend-

gesellschaft der Mädchen vor der Hoch-

zeit bei der Braut, Polterabend, *Me.* 156.

Діви́ця, *f.* Jungfrau, *f.*

Діви́ще, *n. s.* Дівчиско.

Діви́ян, *m. s.* Козліяник, *B.*

Дівка́, *f.* Mädchen, Mädel, *n.* *Toch-

ter; 2) Magd, *f.*; 3) **pl.* *s.* Кля́цки, *Фр.*

Дівми́вати *ся*, дівми́ти *ся*, erfah-

ren; sich wovon *e.* Begriff bilden; ver-

nehmen, können lernen, verstehen, *Фр.*

Діво́ване́, *n.* jungfräulicher Stand,

Jungferschaft, *f.*

Діво́йник, *m.* сі́йний angebaute

Esparsette, spanischer Klee (*Onobry-*

chis sativa). [IX. 375)?

Діво́кий, *a.* -а́ я́года *Кн.* (*Ир.*

Діво́нка, *f.* Köcherfliege, *f.* (*Phry-*

ganea). [і́вка spielen.

Діворо́юва́ти, *v. n.* *Кол.* I. Art га-

Дівосла́уби, (-снубі), *pl.* *Ч.* IV. 658.

s. Злю́бини, Brautwerbung, *f.*

Дівоснубо́, *m.* *Ч.* IV. 56. Braut-

werber; Brautdiener, *m.* [dziewosłab].

Дівоснуби́ний, *a.* zur Brautwer-

bung geh. *Ч.* IV. 64. [с. 306.

Діво́та, *f.* *coll.* die Mädchen *pl.* *Др.*

Діво́цки́й, діво́чи́й, *a.* Mädchen-;

-ча кро́в *s.* Бабчу́к.

Діво́цтво, *n.* Mädchenjahre, *pl. n.*

Діво́чити *ся*, zu früh als reife Jung-

frau auftreten, erwachsene *J.* spielen.

Діво́чка, *f. s.* Дівчинка. [(*xm.* 120).

Дівствѣ́нниця, *f.* alte Jungfer, *He.*

Дівствѣ́, *n.* До. Jungfräulichkeit,

Jungferschaft, *f.* [vermählt leben.

Діву́ва́ти, *v. n.* als Jungfrau un-

Діву́нка, *f.* Labkraut, *m.* (*Galium*).

Діву́ся, *f.* *Тор.* *s.* Дівчина,

Ді́вча́, -а́ти, *n.* Mädchen, *n. pl.* дівча́та, (*d.* -а́точка); дівча́тко, *n.* kleines Mädchen.

Ді́вча́чий, дівчи́нин, *He. a.* Mädchen, *f.* Mädchen, *Mädel, n.*

Ді́вчи́нсько, (-чиск)о, дівчи́ще, *n.* unschönes, ungebildetes Mädchen.

Ді́вчу́к, *m.* junges Mädel.

Ді́вчу́р, *m. s.* Ді́вчи́нсько; 2) Hermaprodit, *m.* (*Фр*); 3) Mädchenjäger, Weibernarr, *m.*

Ді́вчу́рка, *f.* Art kleiner rothe Dі́гна́ти, *s.* Догана́ти, догони́ти (*кому*).

Ді́д, [дѣд-], *m.* Grossvater, *m. pl.* ді́дї Voreltern, Ahnen, *pl.*; 2) Шв. Todtenamt, Seelenamt, *n.* vier Aller-Seelensamstage, *Có. I.* 325; 3) Greis, *m.*; 4) alter Bettler; 5) Bund aus Stroh, aus Schilf u. A.; 6) *pl.* dunkle Schatten in den Hauswinkeln bei d. Abenddämmerung, *He. (d. m.)* 112. 139; 7) Art Speise aus Roggenmehl. [Ді́дівщина.

Ді́дїзна, ді́діна, *K. f.* АД. II 48. *s.* Ді́дїзний, *a.* vom Grossvater geerbt; 2) hochbetagt, greise *C. I.* 228.

Ді́дник, *m.* Kreuzkraut, *n.* (*Senecio*); 2) Maulwurfsgrille, *f.* (*Gryllotalpa vulg.*).

Ді́дїна, *f.* erbärmlicher Greis.

Ді́дїнець, -нця, *m.* Schlossplatz, Vorhof, *m.*

Ді́дїха, *f.* Bettlerin, *f.*

Ді́дїцтво, *n.* Erbe, Vatererbe, *n.*

Ді́дич, *m.* Erbe; 2) Gutsherr, freier Gutsbesitzer, *m.*

Ді́дича́нка, *f.* Tochter eines Guts-Ді́дичене, *n.* das Erben.

Ді́дичити, *v. a.* erben.

Ді́дичка, *f.* Erbin; 2) Gutsbesitzerin, Frau eines Gutsherrn, *f.*

Ді́дичний, *a.* erblich.

Ді́дичність, -ости, *f.* Vererbung, Erblichkeit, *f.* *Фр.* [erbliche Herrschaft.

Ді́дичня, *f.* *C. II.* 133. Erbgut, *n.*

Ді́диччу́к, *m.* Sohn e. Gutsbesitzers, eines Edelmannes, *m.* [Bettlers-Ді́дівський, *a.* grossväterlich; 2)

Ді́дівщина, *f.* Grossvatererbe, Ahnenerbe, *n.*

Ді́дько, *m.* (*dim.* zu Ді́д, *Lgr.* 66. Greis); Bergmännchen, *n.* Teufel, *m.*

Ді́днина, *f.* Erbtheil, *m.* Erbgut,

n. s. Ді́дівщина. [zum *T. s.* Ді́-

Ді́дня, *adv.* vor Tagesanbruch; bis Ді́до, *m. s.* Ді́д 1). [2] des Bettlers.

Ді́довий, ді́дів, *a.* grossväterlich; Ді́довін, *a.* *Га. I.* 111. aus der

Bettlerfamilie, Bettler, *m.*

Ді́дівник, *m. s.* Лоу́х.

Ді́довод, *m.* Bettelführer, *m.*

Ді́доводи́ця, *f.* Bettelführerin, *f.*

Ді́добра, *m. f.* *Гол. гр.* 43; ді́дуга, *m.* erbärmlicher Greis, Bettler, *m.*

Ді́дува́ти, *v. n.* als Greis leben (die letzten Tage ableben). [Greis.

Ді́дуга́н, *m.* rüstiger, vierschrotiger

Ді́дугни́к-ді́дусь, *m. dim. s.* Ді́д 1), 3), 4).

Ді́дуг, *m.* der Garben Getreide beim Weinachtsfest; 2) Frühlingsknotenblume, *f.* *Leucosium vernum*); 3) *s.* Та́рган.

Ді́дчий, *a.* des Teufels, Teufels-, teuflisch; -e рео́ро Baldrian, *m.* (*Valeriana offic.*). [leumderin, *f.* *Зак.*

Ді́дчи́ця, *f.* teuflisches Weib; Ver-

Ді́єві́й, *a.* handelnd.

Ді́єні́сь, *f.* ді́єні́сане, *n.* *ГШ. К.* Geschichtschreibung, *f.*; 3) *s.* Лі́топись.

Ді́єніса́тель, ді́єнісець, -ця, *m.* *ТР. 5.* Geschichtschreiber, Historiograph *m. OB.*

[risch, *ГШ.* Ді́єні́сний, *a.* geschichtlich, histo-

Ді́єта, *f.* *Гол. III.* 261. *ungr.* Landtag, Reichstag, *m.*; 2) Diät; *pl.* Diäten, Taggelder, *pl.*

Ді́єць, *gen.* ді́єця, *m. T. s.* Ді́ятель.

Ді́жа́, *f.* Bactrog, *m.*

Ді́жда́ти (дож-), *v. n.* mit d. *genit.* warten (bis zu —), erwarten, gewärtig sein; erleben; ді́жда́вши неді́лі nachdem man bis zum Sonntag gewartet hat, am *S.* nun.

Ді́жечка, *f. dim.* Fässchen, *n.*

Ді́жка, *f.* Fass, *n.*; 2) — пі́кна Ч. IV. 561. *s.* Ді́жа́; 3) *s.* Чве́ртка (als Schüttmass).

Ді́жка, *f. s.* Ді́жка. [im Gehalt, *n.*

Ді́жні́ця, *f.* Fass mehr als 1 Eimer.

Ді́здрі́ти, *v. a. s.* До́пильнува́ти.

Ді́знава́ти, ді́знати, *v. a.* und — ся erforschen, erproben; erfahren щось о́ чім; *erleiden, bekommen.

Ді́й, (дій) е́го́ че́сти! *Кс. II.* 315.

Ді́йво́, *n. s.* Дбо́не. [Art Fluch?

Ді́йка, *f.* Melkwarze, Zitze, *f.*

Ді́йло, *n.* das Gemelke, *U.* Melkstätte, *f.*

Ді́йма, (дій-); *f.* Ahnung, Hoffnung, *f.* лишé — nur ein Schein; ді́йму ро́біти nur für den Schein, zum Scheine etw. thun; *adv.* ді́йма — ді́йма entweder — oder. [zusetzen, *s.* Ді́йняти.

Ді́йма́ти, *v. n.* кому́ jmdm. hart ді́ймаю́чий, *a.* empfindlich schmerzlich, *arg.* [Kühe gemolken werden.

Ді́йна́рка, *f.* Hürde in der Schafe u.

Ді́йний, *a.* -а корова́ Milchkuh, *f.*

Ді́йник, [дѣ-]. *m.* Не. *s.* Ді́ятель.

Ді́йнік, ді́йняк О.А. 35. *m. coll.*

Kühe, Schafe welche gemolken werden; Melkkühe, *pl.*

[*n.* Gelte, *f.*

Ді́йніця, *f.* ді́йник, *m.* Melkfass,

Ді́йняти, *v. n. impers.* ді́йняло *Пр.*

VII. 165; дойма́є е́му: rühren, ergreifen,

zusetzen, zu fühlen bekommen.

Ді́йений, *a.* wirklich, factisch; ді́йно, *adv.* in der That. [*f.* *Пар.*

Ді́йеність, -ости, *f.* Wirklichkeit,

Ді́йствéнный, *a.* wirkend, sich bethätigend, *до.*; wirksam, *K.*

Ді́йстві́тельний, *a.* wirklich, *actuell.*

[*lichkeit, f.*

Ді́йстві́тельність, -ости, *f.* Wirk-

Ді́йство, *n.* *Пл. Еф.* 54. Wirkung,

f.; 2) Handlung, *f.*; 3) Act, Aufzug, *m.* *ГШ.*

Ді́йство́ванє, *n.* Einwirkung, *f.* *ГШ.*

Ді́йствува́ти, *v. n.* на ко́го, на

що einwirken, auf jmdn, auf etw. *ГШ.*

Ді́йти, *s.* Доходити.

Ді́йшлість, -ости, *f.* Не. (*Пр.* II.

359) das Zeitgemässe; Reife, Vollkommenheit; 2) Verwirklichung, *f.* [*ТР.5.Ил.*

Ді́я, *pl. s.* Дія, Thaten, *pl.* Geschichte, *f.*

Ді́кати, *v. a.* лю́де ді́кают man spricht, man munkelt, (*Фр.*).

Ді́кірй, *m.* Doppelkerze, *f.* [*δικηριον*].

Ді́л, *gen.* до́лу, *m.* Boden, Fussboden,

m.; 2) niedrig gelegener Ort; *pl.* до́ли,

на до́лах in flach gelegenen Gegenden,

in Ebenen, Thälern; з до́лу von unten;

до́лом unterwärts, *s.* До́лі.

Ді́л, (*d.* ді́лок) *m.* Gebirgsrücken,

-zug, *m.*; 2) — во́дний Wasserscheide,

f. *Це.* *s.* Розто́че.

Ді́лальний, *a.* *Св.* thätig, sich bethätigend,

handelnd, wirksam, *Пар.*

Ді́лальність, -ости, *f.* *Св.* Thätigkeit,

Handlung, Wirksamkeit, Action, *f.* *Пар.*

Ді́ланє, *n.* das Wirken, Wirkung, *f.*

Ді́латель, *m.* Arbeiter, *m.*

Ді́ла́ти, *v. a.* thun, handeln, wirken.

Ді́льба́, *f.* Vertheilung, Division, *f.*

f. das Dividieren.

Ді́лє, (-я), *n. coll. s.* Ді́лє, делінє.

Ді́лень, *m. s.* Ді́лімок. [2] Scheiden.

Ді́ленє, *n.* das Theilen; Dividieren;

Ді́лені́на, ді́лені́ця, *f.* Theilung

der Habe nach dem Tode.

Ді́лєць, -ця, *m.* Kelchblatt, (*sepalum*);

Blättchen, *n. B.*

Ді́лєчко, (-енько), *n. dim. s.* Ді́ло.

Ді́лі́мий, *a.* theilbar; 2) -є числó

K. Dividend, *m.*

Ді́лі́мок, -мка, *m.* Dividend, *m.*;

2) das Eintheilungs Ganze, der einzu-

theilende Begriff (*totum divisum, dividendum*) *Ил.*

Ді́ліні́ця, *f. s.* Ді́лені́ця, Theilung, *f.*

Ді́лі́тель, *m. K.* Divisor; 2) Erb-

theiler, *m.* [2] absondern, scheiden.

Ді́лі́ти, *v. a.* theilen; dividieren;

Ді́лка, *f.* *Зан.* II. 356. Halsdrüse,

Mandel, *f.*; Gekröse, *n.*

Ді́льма, *adv.* theilend *Мі.* II. 235;

2) *s.* Для́ (ді́ля), через *Ис.*

Ді́льний, *a.* *Пол.* *T.* thätig, be-

trebsam, wacker; 2) Arbeits-, -е врє́мя.

Ді́льнік, *m. H.* 203. der tüchtige,

wackere Arbeiter; — ді́ла *Ру.* Verrichter,

Vollbringer, *m.*; 2) Divisor, *m.*

Ді́льні́ця, *f.* äussere Einfriedung

od. Umzäunung eines Gehöftes, Dorfes;

2) Grenze, *f.*; 3) Antheil, *m. K.*

Ді́льність, -ости, *f.* *Ил.* Energie;

2) Tapferkeit, *f.* *Фр.*

Ді́льні́я, *f.* Laboratorium, *n. Пар.* *B.*

Ді́ло, *n.* Werk, *n.* Arbeit, That, *f.*;

2) Angelegenheit, Sache, *f.*; ді́ла не

скі́льки *Мор.* nicht viel zu thun; по

ді́лу *P.* II. 144 in Geschäften; ма́ю

ді́ло до ко́гось *s.* Ору́дка; до ді́ла;

отє́я річ — das ist das rechte Wort,

d. i. wohlgesprochen; без ді́ла erfolg-

los, müssig, vergeblich; ді́ло *adv.*

wirklich, wahrhaft, *Гр.*

Ді́лòвáнє, *n.* *C. I.* 26. Haus-, Wirt-

schaftsgeräth, *n.*; 2) II. 162. Verschlag,

m. Hürde; Planke *f.* *Кв.* 62. feldwärtiger

Zaun *Ч. V.* 468. *Зак.* [mann, *m.*

Ді́ловій, *a.* чоловік *Фр.* Geschäfts-

Ді́лові́гость, -ости, *f.* *См.* Geschäfts-

fähigkeit, *f.* [Leiter, Meister, *m.*

Ді́ловòдець, дя, *m.* Werkführer,

Ді́льскій, *v.* von Thälern, von Ebenen, *У.* [erhaltene Verschreibung.
 Ді́льчій, *a.* лист † durch Theilung
 Ді́ля, *s.* Для, *КУ.* II. 85. 91; ді́ля про von wegen за-для; wegen, -halber.
 Ді́м, *gew.* до́му, *m.* Haus; Heim, *n.* туга за до́мом Heimweh, *n.*; до́ма zu Hause, до́мів nach Hause; від до́ма privatim; за до́мом ausserhalb des Hauses; без до́му і ло́му ohne Dach u. Fach.
 Ді́мо́к, *dim.* *s.* Домо́к.
 Ді́н, *gew.* до́ну, *s.* Дон.
 Ді́ну́ти, *v.* *a.* *s.* Поді́ти, ді́ти.
 Ді́пра́вди, *adv.* *Ф.* *s.* Спра́вді.
 Ді́ра́, *f.* Loch, *u.* Lücke, *f.*
 Ді́ра́вий, *a.* löcherig, mit Löchern.
 Ді́ра́вити, *v.* *a.* löchern, Löcher
 Ді́ра́вка, *f.* (*lenk*)? [machen.
 Ді́ра́ти, до́рива́ти, *v.* *a.* alles ausreissen; — ся (до) чо́гось etw. erschessen, erwischen, erschnappen.
 Ді́рганий, *pte.* gestickt.
 Ді́рка́, ді́рочка, *f.* kleines Loch, Löchelchen, *n.* Pore *f.*
 Ді́рка́тий, ді́ркова́тий, ді́рця́тий *Пар.* *a.* porös, *Пол.* [*f.* Porosität, *f.* *Пол.*
 Ді́рка́тість, ді́ркова́тість, -ости,
 Ді́робо́й Ива́нок, *m.* Hartheu, Johanniskraut, -blut, *n.* (*Hypericum perforatum*), *B.*
 Ді́робо́єва́ті, *pl.* Hypericineae, *B.*
 Ді́рочні, *pl.* Rhizopoda — Foraminifera, *B.* [*М.* + *B.* 292.
 Ді́рча́вити, *v.* *n.* Löcher bekommen?
 Ді́рча́тий, *a.* *Пол.* porös. [ме, *m.*
 Ді́рче, *n.* Auswuchs am Baumstamm-
 Ді́ськи, та — *Ф.* *Пр.* V. 212?
 Ді́сний, (ді́йсний, -стний), *a.* *М* II. 89. sicherlich, in Wirklichkeit, gewiss, sicher, wirklich, wahrhaftig, то ді́сна пра́вда das ist wirklich, wahr; ді́сне, *adv.*
 Ді́става́ти, ді́ста́ти, *v.* *a.* bekommen, „kriegен“, erhalten, erreichen; — зя́йка *П.* *n.* 80 Kunde bekommen, erfahren; — ся кудá wohin kommen, gelangen.
 Ді́ста́ток, *s.* Достáток *М.* III. 103.
 Ді́сті, *adv.* wirklich, in der That (*Фр.*).
 Ді́тва́, ді́тва́га, ді́тво́ра, *f.* *coll.* Kinder, *pl.* Kinderwelt, *f.* *Э.* *Мі.* II. 219.
 Ді́тва́к, *m.* Bübchen, Bublein, *n.*; 2) Aufschössling, *m.* (*B.*).

Ді́тва́че, *n.* *coll.* *s.* Ді́тва́к 2) *pl.*
 Ді́тва́чий, *a.* kindisch.
 Ді́теро́дний, *a.* kindererzeugend, *He.*
 Ді́ти, ді́вати, *v.* *a.* *P.* I. 14 aufheben, unterbringen; 2) — ся *s.* Поді́ти ся. [на *s.* Ді́тіна).
 Ді́ти, *pl.* Kinder, *pl.* (*sgl.* ді́ті-
 Ді́тіне́ць, -ця, *m.* † innere Stadt-
 befestigung.
 Ді́тіньскі́й, *a.* *Гол.* III. 702.
 Kindes-, бі́ль Geburtswehen, *pl.* [Ді́ті.
 Ді́тіте́чко, *n.* *dim.* *ZP.* I. 106. *s.*
 Ді́тки, *gen.* ді́то́к. ді́то́чкі, -очо́к,
pl. *dim.* Kinder, Kinderchen, *pl.*
 Ді́тменто́вий, *a.* *P.* I. 84. *s.* Ді́я-
 менто́вий. [Kindern.
 Ді́тні́й, *a.* kinderreich, gesegnet mit
 Ді́толю́бний, *a.* die Kinder liebend,
 kinderfreundlich, *IT.*
 Ді́топродáвець, -ця, *m.* Kin-
 derverkäufer, *m.* III. I. 384. [kindlich, *Э.*
 Ді́то́чий, *a.* Kinder-, der Kinder-;
 Ді́тський, *a.* *Кс.* II. 117. Kinder-,
 kinderhaft; 2) *s.* *a.* *m.* † Exeutor, *m.* *Ліс.*
 Ді́тство́, *M.* I. 14. ді́цтво, *n.* *He.*
 Kindheit, *f.* Kindesalter, *n.* -jahre, *pl.*
 Ді́тьтьо́, *m.* *s.* Ді́дько (ді́тько).
 Ді́фтері́тний, *a.* diphtheritisch.
 Ді́цкува́ти, *v.* *a.* pfänden, *Пом.* III. 48.
 Ді́цо́к, -чка, *m.* Pfand, *n.*
 Ді́я, *f.* Drama, *n.* III. I. 372; 2) Act,
 Aufzug, *m.* *К;* 3) Thätigkeit, Beschäf-
 tigung, *M.* III. 38; Handlung, That, *f.*
 III. 53; 5) *Кл.* Geschichte, *f.* *bes.* *pl.*
 ді́ї (*vgl.* Поді́я). [con *m.*
 Ді́яко́н, (дя́ко́н), *m.* Diaconus, Dia-
 ді́яко́нник, *m.* Messbuch für die
 Diaconen, *n.*
 Ді́яко́нство́, *n.* Diaconen-Weibe, *f.*;
 2) -amt, *n.* -dienst *m.*; 3) *coll.* Diaconen-
 stand, *m.*
 Ді́яко́нува́ти, *v.* *n.* als Diaconus
 beim Gottesdienste thätig sein. [ний, etc.
 Ді́яльни́й, ді́яльни́сть, *s.* Ді́ятель-
 ді́ялекті́чний, *a.* dialectisch.
 Ді́ямагні́тний, *a.* diamagnetisch,
Пол. [Kleinod, *n.*
 Ді́ямед, *m.* *P.* I. 83. -ді́ядем Diadem,
 Ді́ямент, *m.* Diamant, *n.*
 Ді́яменто́вий, *a.* diamantен.
 Ді́яна, *f.* Diana, Mondgöttin, *f.* Mond,
m. III. I. 325. [handelnde Person-
 Ді́ятель, *m.* der Thätige, Wirkende;

Діятельний, *a.* thätig, thatkräftig, betriebsam. [keit, *f.* Wirken, *n.*

Діятельність, *-ости, f.* Thätigkeit.

Діяти, *v. a.* thun, handeln, machen; —ся geschehen, sich zutragen; dauern, *Левч.* най ся з тим часом діє es soll

Дійч, *m. s.* Дійтель. [vorübergehen.

Дливіа, *f. gr.* Länge, *f. Под.*

Длі, *праер.* с. Для; *злілі Ф.* = *за-для.*

Для, *праер.* mit d. *Genit.* für jmdn; 2) wegen jmds. halten; *для угоди сьвя-тих III. I. 385.* um den Heiligen gefällig zu sein; *для-чого* weswegen, weshalb; *для-того* (того для) deshalb, deswegen, darum; 3) *близько для* — neben, neben an; 4) *для свого* звичаю gemäss, nach *Мі. IV. 526.* [Гаїти ся.

Дліяти ся, *Ч. IV. 556.* säumen s.

Дмітрів, Дмітрик, Дмітрівсь, *m.* Demetrius.

Дму, дмеш, дме etc. с. Дути.

Дмухати, дмухнути, *v. a.* blasen, wehen, pusten; *v. n.* mit Windeseile davonstürmen.

Дмухача діти, *H. 85.* sich eilig aus dem Staube machen, entfliehen.

Дна, *f.* Gebärmutter, *f.*

Днівний, *a.* Tag-, Tages-.

Днівник, *m.* Tagesblatt, Journal, *n.*; 2) Tagfalter, *pl.* (Diurna).

Днедавний, *a.* alt, aus der Vorzeit *III. II. 151.*

Дненце, *n.* *Ч. V. 110.* Art Trinkgeschirr; 2) *дненьце*, *денце dim.* с. Дно.

Днесь, *днеська, adv.* heute, *Ог. 167.*

Днешній, *a. s.* Нанішний, *До.*

Дніна, (*d.* днінка), *f. s.* День.

Дніні, *adv.* с. Ніні *Гол.*

Дніньськи, дніньць и, *adv.* mit jedem Morgen *Фр.*

Дніти, *v. a. s.* Задніти.

I. Дніще, *m. II. n. 78.* (*амг.* в. день) ein Unglückstag.

II. Дніще, *n.* Sitzbrett des Spinnrockens, *n.*; 2) *чайки* Höhlung des Bootes, *Др.*

Дні, *праер.* *Wgr. 128.* innerlich, innen, im Inneren.

Днівка, *f.* Tagarbeit, *f.* [fluss, *m.*

Дніпер, *-пра, Дніпрів, m.* Dnieper-

Дніпра, *f.* Dniepernixe, *f. Пис.*

Дніпрівий, дніпрівський, *a.* Dniepr- [perfluss, *n.*

Дніпрівщина, *f.* Land am Dnie-

Дністер, *-стра, m.* Dniesterfluss, *m.* Дністра, *f.* Dniesternixe, *-nymph, f. Пис.*

Дністрик, *m.* Nbl. des Дністер.

Дністрівка, *f.* Art Stockente, *f.*

Дністрованка, Дністрінка, *f.* Bewohnerin des Dniesterufers; 2) s. Дністра.

Дністрівий, дністрівський, *a.* Dniester- [Dniesterfluss, *n.*

Дністрівщина, *f.* Land am

Дніти, *v. n.* tagen; *дніє* es däm-

mert der Tag.

Дно, *n.* Boden, Grund, *m.* (in e. Fass, Geschirre, Flüsse, Meere). * Boden, unterste Schichte (Hefe) der Gesellschaft;

2) Grund eines Gewebes, e. Teppichs.

Дновати, (дную, днуєш), дновати

(днюю, днюєш) *III. I. I.* den Tag hindurch verleben.

Днівка, *f. gr. C. I. 215.* Rasttag, *m.*

Днука, *adv. ungr.* innen, nach innen,

hinein *Гол. III. 426. Мі. IV. 525.*

I. До, с. То *P. I. 59. А. 118;* *доб=*

тоб=тоби А. 25. 52.; 2) с. Та; 3) *дой=*

той, то и (і).

II. До (ді), *праер.* 1) mit d. *Genit.*

Мі. IV. 519—525. zu, an; nach, bis,

hin; до Бога молити ся, *руки* взно-

сити, до когось лісти писати; до міся-

ця, bis zu Ende des Monats; *косити* до

місяця (при місяці) beim Mondlicht;

до вірниць, (до) ді-дня vor Tagesan-

bruch, bei Morgenröthe, до міста nach

der St. in die St. до-в-міста, до-в-селі

bis in die Stadt, in das D. hinein; до

тисяч etc. gegen Tausend etc.; до волі

genug *Ог. 115.* не до місьлюньки мені

Ме. 285. nicht nach meinem Sinn; мені

не до того тепер ich habe jetzt dazu

keine Lust; *ласкавий* до мене, gegen

mich, mir gegenüber freundlich; *лі-*

нівий до роботи; не до сьміху було

war nicht zu lachen! до чого? wozu?

до чого то йде? wohin geht das, wo-

rauf zielt das ab? що тобі до того?

was geht das dich an? до року три

рази dreimal im Jahre; *добув* (до) ро-

ку er blieb bis zu Ende seines Dienst-

jahres im Dienste; 2) *in Zusammensetzungen*

mit Verben zeigt es an eine Richtung

wohin, (zu welchem Ende, Ziele) u. die

Vollendung der Handlung, die das Ver-

bum ausdrückt: zu Ende, ganz, vol-

1 e n d s, (vgl. недо-) *Оз.* 206: hinzu-, heran-; ab-, aus-, er-, ver-, zu. *Мі.* IV. 202—205.

Добá, *f.* bestimmtes Zeitmass: Tag u. Nacht: 24 Stunden; 2) Zeitpunkt; Zeitraum, *m.* Periode, *f.* [gen, vern. ehren.

Добáвити, (-вляти), *v. a.* hinzufügen.

Добáвка, *f. s.* Додáток, *Леву.*

Добáг, *m. gew. pl.* seltsame Wünsche, Launen.

Добáгáти, *v. n.* собі launige Wünsche haben. [voll, distinguirt, *Зар.*

Добáжний, *a.* ausgesucht; geschmack-

Добáлáкати, *v. a.* zu Ende das Gespräch führen.

Добáчáти, добáчити, *v. a.* bemerken, wahrnehmen; не — nicht genau, nicht gut sehen u. daher nicht erkennen, *Ш.* I. 195. nicht bemerken, kaum sehen. [aufmerksam. *T.*

Добáчливий, *a.* scharf sehend,

Добáчний, *a.* bemerkbar, wahrnehmbar, *T.*

Доберáти (-бир-), дiбáти, *v. a.* zu-, hinzunehmen; zuwählen; aussuchen, aussuchen; собі *v. n.* wählerisch, ver-zogen sein; 2) — ся gut zu einander-passen; б) дочогó sich an etw. machen, eingreifen; gelangen; einbrechen: до комóри. [gezeichnet.

Добéрський, *a.* vorzüglich, aus-

Добáраний, *a.* eigens wozu ge-wählt; *s.* Добiрний.

Добáйти, добивáти, *v. a.* noch mehr schlagen, vollends schlagen; корó jmdn todtschlagen, ihm den Rest, den Todesstoss geben, den Garaus machen; *jmdn gánzlich ins Verderben stürzen, ruini- ren; — торгý einen Kauf abschliessen; — вiкý вiковóго *Ш.* I. 167. zu Ende des Lebens sich hindurchschlagen, mühse- lig durchleben; — до бéрага ans Ufer stossen; 2) — ся sich den letzten Stoss geben; чогó etw. erkämpfen, erfechten; mit Mühe erlangen; кудáсь, до мiста mit Mühe sich wohin durchschlagen; добивáти ся о що um etw. kämpfen, nach etw. trachten, streben.

I. Добáток, -тка, — смéртний *М.* III. 57. tödlicher Schlag, Todesstoss, *m.*

II. Добáток, -тку (-бы-), *m.* Habe an Vieh, *f.*; 2) Menge, Fülle, *f.* щось добáтком máти wovon Ueberfluss haben.

Добáтча, -áти, *n.* Vieh, *n.*

Добáич, добáча, *f.* Beute, *f.*; 2) Vieh, *n.*

Добáичник, *m.* Freibeuter, Räuber, *m.* *Ч.* V. 1052.

Добáгáти, добáгти, добáчи, *v. n.* im Laufe erreichen, einholen; 2) her- zulaufen. [das Beste.

Добáбир, *g.* добóру, *m.* Auswahl, *f.*

Добáбрний, *a.* ausgewählt, auser- lesen, der beste.

Добáбрчивий, *a.* wählerisch.

Добáблесть, -ести, *f.* † schöner Vor- zug, Tugend *f.* [*Оз.* 115.

Добáблiзька, *adv.* Под. annähernd,

Добóвий, *a.* eine добá fassend.

Добóш, *m.* Добóшáнка *f.* *N.* der Berge.

Добóре (добóри, добóро), *adv.* gut, wohl, *Оз.* 114. добóре máш hast Recht добóре тобі так! geschieht dir recht; добóре єму з тим er befindet sich wohl dabei; добóро менi й тiлько ich nehme Vor- lieb schon damit; добóре му дав hat ihn tüchtig, weidlich abgeprügelt.

Добóремислáчий, *a.* gutgesinnt, wohlmeinend. [brav.

Добóрєнный, *a.* sehr gut, bieder,

Добóрехáти ся, mit dem Lügen an ein (schlimmes) Ende kommen.

Добóрий-дєнь! = Добóрий дєнь *s.* Дєнь; добóра-нiч! gute Nacht! добóрий-вечер! = добóрий в.! *Оз.* 94. 3.

Добóридник, *m.* *H.* 230. Zecher, *m.*

Добóри-дбóсвiток, *m.* *Ос.* (61.)

V. 51. als Gruss: gut Morgen!

Добóрий, *a.* gut; bieder, gutherzig, gütig; 2) echt; tüchtig, до чогó wozu tauglich; 3) чогó добóрого! *Ш.* I. 377. da fehlte noch das! по добóрому in Güte, gütlich.

Добóринь, *m.* *Nbf.* d. Чéремом ч.

Добóрiти, *v. a.* begütigen; 2) gut- heissen, loben *M.* II. 171; glücklich preisen; segnen I. 44.

Добóрийший, *compar. v.* Добóрий, *s.* Лучший; 2) sehr gut (*B.*)

Добóринiця, *f.* „ein gutes Herz“.

Добóринкий, *Wgr.* XX. добóрєнький *a.* gutherzig. [gut (erhalten).

Добóрiський, *a.* ще — noch ganz

Добóрiста, -ости, *f.* *Кв.* II. 148. *s.*

Добóротá, *ГШ.* [figer Mensch.

Добóрiтка, *m. f.* scheinheiliger, píff-

Добóро, *n.* etwas Gutes; Tugend, *f.*

корó добóру нáвчáти, jmdm. den Weg

zum Guten weisen; 2) Gut, *n.* Hab' u. Gut, Eigenthum, *n.* Habseligkeit, *f.*; 3) Wohltat, *f.* за моє добрo штовх менє в ребрo (vom schönen Undank); 4) Glück, *n.* Wohlstand, *m.* в добрi ся не чєє lebt sorglos im Genusse des vollsten Glückes; а добра-мiру заслoб erkrankte ohne dass man die Ursache weiss; а добра-дiва unvehofft. 5) Buchst. д.

Добробит, (-бут *K.*) *m.* Wohlstand, *m.*
Добровильний, *a.* freiwillig; 2) *Me.* 147. gutwillig, gutmüthig *Ч.* IV. 86.
Добровильність, -ости, *f.* Gutwilligkeit, *f.* *Пар.* [-duftend *III.* II. 270.
Добровоний, *a.* wohlriechend,
Добродзійка, *f. pol.* Pfarrersgattin *Ч.* III. 436.
Добродій, *m.* Wohlthäter, Gönner, *m.*; 2) „gnädiger Herr.“
Добродійка, *f. M.* „gnädige Frau.“
2) *s.* Добродітелька, [thätig *MIII.*
Добродійний, *a.* wohlthätig, mild-
Добродійство, *n.* Wohlthat, *f.*; 2) *coll. Cm.* die Herren, geehrte Herren die Herrschaften, geehrtes Publicum.
Добродітель, *II.* (-дiятель *MIII.*) *m. s.* Добродій 1); 2) *f. Oc.* (61) VIII. 91. Tugend, *f.* [Wohlthäterin, *f.*
Добродітелька, *f.* *Др. c.* 297.
Добродітельний, *a.* *Нр.* II. 269. wohlthätig, gutthätig; 2) tugendhaft, *K.*
Добродітельність, -ости, *f.* Gutthätigkeit *f. Пар.* [Добродіство 1).
Добродітельство, *n.* *MIII.* *s.*
Добродушний, *a.* gutherzig; gemüthlich. [herzigkeit; Einfalt, *f.*
Добродушність, -ости, *f.* Gut-
Доброжичливий, *a.* доброжелатель, *m. He.* wohlmeinend, gutgesinnt; gewogen, wohlwollend, *Kl.*
Доброзирающий, *a.* † Gutes schaffend *III.* II. 239. [licher Apfel (*B.*).
Доброкваска, *f.* angenehm säuer-
Добромислячий, *a.* gutgesinnt, *ГIII.* [redt, *K.*
Добромовний, *a.* gut redend, be-
Добропладний, *a.* gute Frucht hervorbringend, *Пу.*
Добросєрдний, *a.* *MIII.* gutherzig, barmherzig; hochherzig *III.* II. 240.
Добросєрдність, -ости, *f.* Gut-
herzigkeit, *f. Пар.*
Добротá, *f.* Güte; Gutheit, *f.* —

єрця Gutartigkeit *f. Пар.* [Rechtschaffene.
Добротворець, -рця, *m. K.* der
Добротворити, *v. n.* wohlthun *ГIII.*
Добротворний, *a.* gut wirkend,
Gutes stiftend, heilsam, erspriesslich.
Добротливий, *a.* gütig, *Тор. ГIII.*
Добротний, *a.* (*Ск.* 214) guter Sorte.
Доброхiть, *adv.* gutwillig *M. I.*
73. freiwillig, *Oz.* 115. [trefflich.
Доброчесний, *a.* *Py.* untadelig,
Доброчинний, *a.* wohlthätig, mild-
thätig, *Cm.* [thätigkeit, *f.*
Доброчинність, -ости, *f.* Mild-
Доброшин, *m. N. e.* Berges. [I. 253.
Добряга, *m.* herzguter Mensch *III.*
Добрячий (-ящий *He.*), *a. s.* Дo-
брий: tüchtig, gut gezimmert: лiвка;
2) gutherzig, herzensgut. [2) *s.* Добувати.
Добуванє, *m.* Gewinnung, *f. Пол.*;
Добувати, добuти, *v. s.* erstürmen,
einnehmen: мiста; 2) herausnehmen,
ziehen, zücken: меч; 3) hervor-, he-
rausbringen, gewinnen; 4) *v. n.* до яко-
гось часу bis zu einer gewissen Zeit
wo bleiben; тiжня, рoку bis zu Ende
der Woche, des J. verbleiben (im Dienst);
5) — ся до чогось mit Gewalt ein-
dringen, einbrechen; з чогось sich he-
rausarbeiten.
Добуткованє, *n.* Erwerb, *m. K.*
Добутий, *a.* erwerbbar.
Добуток, -тка, *m.* Product, Resul-
tat, Ergebnis, *n.*
Добуш, дoбoш, *m. s.* Дoвoиш.
Добушiвка, *f.* Axt mit schmaler
Schneide, *f.*
Доварити, (-рувати), *v. a.* gar
kochen; 2) heiss schmieden, *Ks.* II. 415.
Довбавка, *f. s.* Дoвoало, дoвoач,
дoвoуш, *m.* Specht, *m.* (Picus).
Дoвoанє, *n.* das Meisseln.
Дoвoанiна, *f.* Klauberei, *f.*
Дoвoати, *v. a.* stochern, meisseln,
höhlen; 2) * viel vergeblich sprechen.
Дoвoачка, *f.* Zahnstocher, *m.*
Дoвoєнька, дoвoєшка *f. dim. s.*
Дoвoбня; 2) Trommel-, Zitherstäbchen, *n.*
Дoвoбiш, дoбoуш, *m.* Trommel-, Pau-
kenschläger, *m.*
Дoвoбня, *f.* Handramme, *f.* Schlägel,
m. (aus Holz); Todtschläger, *m.*
Дoвг, *m.* Schuld, *f.*
Дoвгаль, (-галь), *m.* Langmann, *m.*

Довганастий, *a. St.* länglich.
 Довганя, *f. s.* Веретільниця.
 Довгастінки, *pl.* längliche Pflaumen, (*B.*)
 Довгастка, *f.* Paramecium, *B.*
 Довгалезний, (-енезний), *a.* sehr lang, überaus lang.
 Довгий, *a.* lang; langdauernd, langwierig; 2) — а лоза, скакати в довгої лозі Art gymnastisches Spiel *He.*; 3) довга *Umsprechung st.* Гадина, (*vgl.* довганя). [lang, genug lang.
 Довгесько, довгенько, *adv.* sehr
 Довгість, -ости, *f.* Länge, *f.*
 Довгобразий, *a.* -е лице länglich, oval, *He.*
 Довговатий, *a.* länglich, oval.
 Довговіий, *a.* mit langen Augenwimpern.
 Довговічний, *a.* langjährig, langlebend; 2) altehrwürdig; 3) dauerhaft; *Kv* 41.
 Довговолбсый, *a.* langhaarig.
 Довгогрівець, -вця, *m.* довгогрівий, *a.* langmählig; langhaarig.
 Довгоклюгий, *a.* — епіс *R.* mit langer Spitze. [oval, *He.*
 Довгокругий, *a.* länglich rund,
 Довголітє, *a.* lange Jahre, *pl.* hohes Alter. [Jahre lebend.
 Довголітний, *a.* langjährig, lange
 Довгомйна, *f.* *Др. c.* 305б. Домовина?
 Довгомуд, *m.* *Ч.* II. 95. Art Ungehum, Halbmann, Werwolf, *m.*
 Довгоногий, *a.* довгоножка, *Ч.* IV. 136. langfüssig, Langfüssler, *m.*
 Довгоносий, *a.* mit langer Nase, langnasig.
 Довгоносик, -ика, *m.* -берези-нець, *m.* Reben-Birkenstecher, *m.* (Rhynchites betuleti); 2) -сливочник, Pflaumenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis pruni); *Зах.*
 Довгобстий, *a.* langbegrannt, *B.*
 Довгопбий, *a.* mit langen Rockschössen, *III.* II. 246.
 Довгорюка, *m. f.* довгорюкий Langhand, Langfinger, *m.* (Dieb); 2) langarmig.
 Довготá, *f.* Länge, *f.* [Gesicht.
 Довготварий, *a.* mit länglichem
 Довготелесий, *a.* mit langgestrecktem Leibe, *Гл. б.* 20; 2) hochgewachsen, schwächlig. [thig, *Пар.*
 Довготерпелівий, *a.* langmü-

Довготерпелівість, -ости, *f.*
Пар. (-терпине, *n. K.*) Langmuth, *m.*
 III. Langmüthigkeit, *f.* [*Пар.*
 Довготривалий, *a.* langwierig,
 Довгоухий, *a.* langhörig, Langohr.
 Довгохвостий, *a.* langgeschwänzt.
 Довгочерешковий, *a.* langgestielt, *B.*
 Довгоший, *a.* *He.* langhalsig.
 Довгошийка, *f.* -каченятко entenartiges Halsthierchen, (Trachelius anas) *Пол.*; 2) Otion *B.*
 Довгоязикий, *a.* mit langer Zunge.
 Довгуля, *f.* Langfliege; (Longina), *B.*
 Довэсти, *s.* Довозити.
 Дóверг, *m. Пар.* Wurfweite, *f.*
 Довергáти, доверечи, *s.* Докидáти.
 Довередувáти ся, durch вередованє etw. erlangen.
 Довершєний, *a.* vollkommen, *Зар.*
 Довершáти, (-шáти), *v. a.* vollständig ausführen; vollbringen, vollenden; ergänzen.
 Довэсти, доводáти, *v. a.* hin-, zuführen, dazu-, dahinbringen; доводить ся es trifft sich, es kommt dazu, dahin; мені не довело ся побáчити ich vermochte nicht zu sehen, hab'es nicht erlebt; 2) er-, beweisen, darthun; begreiflich machen *M.* II. 26.
 Довж, *M.* II. 166. *Кл.* довжинá, довжинь, довжень, довжєвнь, *f.* (beträchtliche) Länge, *f.*
 Довжастий, *a.* sehr lang.
 Довжєн, *a.* *s.* Довжний.
 Довжєнний, довжєнний, *a.* довжєзний *С.П.* 18. sehr lang. *Пом.* III. 108.
 Довжикóвi ягоди *H.* 275. *s.* Дереч.
 Довжáти, *v. a.* verlängern, in die Länge ziehen; рáлом der Länge nach das Feld bearbeiten; вiку́ кому́сь — lange leben lassen; — ся sich lange ziehen, lang wáhren; *Лєвч.*
 Дóвжний, *a.* schuldig, verschuldet.
 Дóвжнiк, *m.* Schuldner, *m.*; 2) Augentrost, *m.* (Euphrasia offic.).
 Дóвжниця, *f.* Schuldnerin, *f.* *Вax.* *K.*
 Довжнiя, *f.* Länge *f.*
 Довжбн, *a. gr.* *Кв.* II. 385. я — ich muss, ich soll, bin verpflichtet.
 Довiдний, *a.* *T.* sichtbar, bemerkbar, merklich.
 Довiднiсть, -ости, *f.* Ansicht, *f.*

Einblick, *m.* Evidenz, *f.* T. Sichtbarsein, *n.*
Довішний, (-ній), *a.* Ме. 89. sicher, untrüglich in der Wirkung, — її чари Л. 17.

І. Довід, -воду, довідок, -дку *m.* [вед-, вод-] Beweis, *m.* Begründung, Argumentation, *f.* с. Дбказ; ГШ. Ил; 2) Ursache, *f.* Grund, *m.*

ІІ. Довід, -віду, м. довідь-иди, *f.* Зак. [вѣд-] Erkundigung, Kundschaft, *f.* Мак. за довідом К. mit Vorwissen.

Довідати, *v. a.* корб sich nach jmdm erkundigen III. I. 289; (довідувати) — ся за кого (що), о кім erfahren; Kunde erhalten, sich erkundigen nach jmdm.

Довідний, *a.* В. wirksam; довідно (-е) *adv.* beweislich, sicherlich, gewiss, sichtlich, *Кн.*

Довідця, *К. ОВ.* довідчик, *С. ІІ.* 146. *m.* Anführer, Führer, *m.* [vermuthen.

Довіжувати ся, *М* muthmassen, Довіз, -озу, *m.* Zufuhr, *f.*

Довіле, *n.* Zufriedenheit, *f.* Фр.

Довільний, *a.* М. III. 126. — на все mit Allem zufrieden, genügsam; in Allem willig; довільно *adv.* genug.

Довільність, -ости, *f.* Zufriedenheit, *f.* Пар. [Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*

Довіра, *f.* Не. довіре. довірене, *Ле.*

Довірєнний, *a.* довірєнник, *m.* У. der Vertraute, Vertrauensmann; 2) Bevollmächtigter.

Довірєнність, довірність, *Пу.* -ости, *f.* Vertrauen, Zutrauen; 2) Vollmacht, *f.* С. II. 102.

Довірка, *f.* Vertrauen, *n.* Пар. Ог.; 2) Credit, *m.* Пар. Term.

Довірити ся кому, *Кн.* Zutrauen zu jmdm fassen; довіряти кому jmdm trauen.

Довірбчий, *a.* Credit. Term.

Довірчвий, *a.* leichtgläubig; *adv.* mit Zutrauen, vertraulich.

Довірчвість, -ости, *f.* Leichtgläubigkeit, *f.* У.

Довічний, (-вішн-). *a.* ewig, ewiglich, immerwährend АД. I. 334. Н. 31.

Довічно, *adv.* с. Добчно (В.).

Довміти, *v. a.* Ру. с. Надоумити.

Доводити, *v. a.* с. Довести; ким jmds Anführer sein; etw. befehligen.

Довбаниця, *f.* Blutader, Vene, *f.*

Доводничий. *a.* zur Blutader geh., Venen-.

Довозити, довезти, довбжувати, *v. a.* herbeizuführen, (mit d. Fuhrwerk); 2) zu Ende fahren.

Довблі, *adv.* genug, hinreichend.

Довбльний, *a.* М. II. 196. с. Довільний.

Довольнити ся, zufrieden sein, sich zufrieden stellen, Vorlieb womit nehmen, *Зак.* [ність; 2) Willkür, *f.* Гау.

Довбльність, -ости, *f.* с. Довіль-Довбльство, *n.* У. Willkür, *f.*

Довбля, *f.* М. + Б. 345. Ueberfluss, *m.*

Довоміна, *f.* Ч. II. 541. с. Довоміна Ог. 95.

Довпорати, *v. n.* Зг. с. Упбрати ся.

Довстотку, с. Достотку.

Довтїпний, *a.* М. с. Дотєпний; aufgeweckt; С. II. 155. gescheidt, klug С. II. 155. [u. Liebeln zum Ziele gelangen.

Довуркотати ся, durch's Girren

Дбвшати, *v. n.* länger werden, *Левч.*

Дбвшки, *pl.* N. e. Berges.

Дбгад, *m.* Vermuthung, Muthmassung, Annahme, Conjectur, *f.* не в дбгад кому jmd vermag nicht zu begreifen, zu errathen, *Кн.* 26; 2) Zweifel,

m. Bedenken, *n.*: без дбгаду *Гол.*; 3) с. Згáдка *W.*

Дбгадати ся, догадувати ся vermuthen, muthmassen; 2) sich besinnen, auf den Gedanken kommen, endlich;

Дбгаджати, с. Дбгодити. [merken.

Дбгадка (д догадочка) *f.* с. Дбгад 1).

Дбгадливий, *a.* einer der alles ohne (ausdrücklichen) Befehl, auf eigenen Antrieb thut, der leicht von selbst alles weiss, erräth: zuvorkommend; 2) muthmasslich.

Дбгадливість, -ости, *f.* Eigenschaft des Дбгадливий: Zuvorkommenheit, Feinheit. *f.* Scharfsinn, *m.*

Дбгадний, *a.* ГШ. zu ergänzen, hinzuzudenken. *Табак, ГШ.*

І. Дбган, (д. доганець), *m.* Art

ІІ. Дбган, *m.* К. с. Дбгана.

Дбгана, (д. доганочка), *f.* Vorwurf, Tadel, *m.* Rüge, *f.*

Дбганка, *f.* У. с. Дбгадка.

Дбганний, *a.* voll Tadel, rügend, vorwurfsvoll, *Кл.*

І. Дбганяти, доганяти, *v. n.* кому

an jmdm etw. aussetzen, jmdn tadeln, rügen; jmdm lästig werden, arg zusetzen.

II. Доганя́ти, догоня́ти, дигна́ти, *v. a.* einholen; nacheilen um zu ereilen, erreichen. [ня́ти I.

I. Догаря́ти, *s.* Догоря́ти; дога- II. Догаря́ти, догоря́ти, *v. n.* zu Ende ver-brennen, erlöschen; 2) * seinem Ende nahen.

Догідний, *a.* bequem, angemessen. Догідність, -ости, *f.* Bequemlichkeit; 2) Befriedigung, *f.*

Догін, догінь *Ф.* -бу, *m.* на-догін, в догінь -итя *Ф.* forteilend um einzuholen, в ким — um die Wette.

Догледіти, *v. a.* und — ся *s.* Доглядіти.

Доглотіти ся, durch *e.* Menge (глотá) Leute sich durchdrängen.

Доглупати ся до чого́ etw. mit Mühe begreifen, dahinterkommen, *§.*

Догляда́ти, доглянути, *v. a.* nach etw. nachsehen, auf etw. ein wachsa- mes Auge haben, Acht geben; 2) pflegen, warten; — ся *M. II.* 102. на щось *s.* Приглядя́ти ся чому́сь, до чо́гось; *b)* sich gutpflegen.

Догляда́чка, *He.* доглядниця. *f.* Aufseherin, Beobachterin; 2) Pflege- rin, Wärterin, *f.*

Доглядіти, доглянути, *v. a.* wahr- nehmen; — ся чо́г etw. auffinden.

Догля́дчик, *m.* *Левч.* Aufseher, Wärter, *m.*

Догові́р, -бу; *pl.* III. II. 77. *m.* Vertrag, *m.* Uebereinkunft, *f.*; Verbindlichkeit, *f.* Friedensbedingungen, *pl.* 2) Vorwurf, *m.* *Me.* 47.

Договірний, *a.* *K.* den Vertrag betreffend, Vertrags-, vertragsmässig.

Догово́рне, *n.* *Пол.* Redeschluss, *m.* (peroratio).

Договоря́ти, договоря́вати, *v. a.* zu Ende reden, sagen, erzählen; ein Gespräch endigen; die letzten Silben aussprechen; 2) ко́г *Ко.* 31. bestellen, dinge; 3) ко́му́ zureden; *b)* mit harten Worten jmdm zusetzen, jmdn reizen; 4) — ся до чо́го das Gespräch auf etw. bringen, lenken; *b)* sich (*Dat.*) durch Reden Ungelegenheiten zuziehen; *c)* о чім worüber einig werden, übereinkommen, etw. verabreden *P. II.* 149.

Догóда, *f.* Annehmlichkeit, Bequemlichkeit, *f.* *pl.*: Genüsse, *pl.* *Ф.*; в до-гóду *T.* zu Gefallen, zu Nutz und Frommen, zum Besten, zu Gunsten, im Interesse.

Догóдя́ти, дога́джувати, *v. n.* ко́му́ jmdm willfahren, recht thun; jmdn befriedigen; 2) jmdm arg zusetzen.

Догóдли́вий, *a.* dienstfertig, zu- vorkommend, *Левч.* [fertigkeith, *f.* *Левч.*

Догóдли́вість, -ости, *f.* Dienst- Догóдне, *adv.* *M. I.* 25. genügend; befriedigend. [ernähren, pflegen; mästen.

Догóдува́ти, *v. a.* zu Ende, völlig, Дóгонь, дóгня, *f.* *P. I.* 86. Ein- holung, *f.* das Ereilen; пі́шов у дóгонь machte sich auf um zu ereilen, setzte nach.

Догоня́ти, *s.* Доганя́ти II.

Догóнка, *f. gr.* *Ко.* 217. das Nach- laufen, Nachsetzen; в догóнку um zu ereilen, um die Wette. [oben.

До-горя́, *adv.* in die Höhe, nach, Догоря́ти, *v. n.* ко́му́ viel Leid, Ungemach (гóре) jmdm bereiten, arg zusetzen *II. n.* 33. [ра́ти II.

Догоря́ти, догоря́вати, *s.* Дога- Дóготь, *g.* ді́гтя, *m.* Birkentheer, *m.* Дóграбок, -бу, *m.* Ende der Ern- tezeit, der Heumahd.

Дограня́чувати ся, die Grenzen auf dem Rechtswege zu bestimmen suchen.

Догтя́р, *m.* Theerbrenner; Theer- verkäufer, *m.*

Догтя́рня, *f.* Theerbrennerei, *f.*

Догуля́ти ся чо́гó, до чо́гó dh. unordentliches Leben sich Ungemach zuziehen.

Дóгли, *pl.* Fassdauben, *pl.* [degí].

Дóгмат, *m.* Dogma, *n.*; догма́тич- ний, *a.* dogmatisch.

Дóгнати, *v. n.* *§.* stechen, stossen.

До́даване, до́данє, *n.* das Hinzu- geben, -thun, -fügen; Addieren, *n.* Ad- dition, *f.*

До́дава́ти, до́дати, *v. a.* hinzu-, bei-, zugeben, -setzen, fügen; 2) addie- ren; 3) * охóги ко́му́сь jmds Lust stei- gern, mehren. [satz-, Supplement-

До́датко́вий, *a.* nachträglich, Zu- До́датний, *a.* positiv, *Пол.*

До́датник, *m.* Addend, Summand, *m.*

До́даток, -тку, *m.* Beigabe, Zulage, Beilage, *f.* Zusatz, Nachtrag, *m.*

До́дато́чний, *a.* -а ва́ртість Mehr-

wert, *m.* — — праці *M.* der Arbeit, *Под.*
 Додáча, *f.* Zugabe, Zufügung, *f. He.*
 Додбáти, *v. a.* hinzuerwerben, vermehren *III. I.* 155.
 Додéржанє, додéржуванє, *n.* das Behalten, Aufbewahren, Einhalten.
 Додержáти, додéржувати, *v. a.* aus-, hinhalten, aufbewahren; слова sein Wort halten.
 Додивíти ся, до чо́го genau zu sehen, einblicken, wahrnehmen. [*hen, T.*
 Додíвлюванє, *n.* fleissiges Zusehen.
 Додíвáти, *v. n. s.* Докучáти *Тор.*
 Додóльний, *a.* bis nach unten; -а сорóчка *H.* 263 aus einheitlicher Leinwand *b. n. u.* [*ziehen, Зак.*
 Додлýти ся, sich zu Ende (lange)
 Додмíрáти, *v. n.* до хáти *M.* (*Веч.* *II.* 74) sich in der Richtung der Hütte nähern, sich dahin richten.
 Додóднованє, *n. T.* (*пр. поч.* 39) Ergründung, *f.*
 Додóмати, *v. a.* hinzudenken, ausdenken *III. I.* 367; — ся до чо́го etw. begreifen, worauf kommen; 2) muthmassen. [*kommen, Durchdrängen.*
 Додóра, *f. He. n.?* 157? das Durch-
 До-душí, *adv.* всі — alle bis auf die letzte Seele, den letzten Mann.
 До-éден, *a.* jeder bis auf den letzten всі до éднóго.
 Дóенє, *n.* das Melken. [*Оз.* 75. 76.
 I. Дóж, дождж *т.Зак.* *II.* 410 *s.* Доц,
 II. Дóж, дóжа, *т. Дóге, т. ГШ.*
 Дóжáрувати, *v. a. МШ.* *s.* Дóпíкáти.
 Дóжáти, *v. s.* Дóжинáти.
 Дóждéвий, *a. Левч.* *s.* Дощíстий.
 Дóжджáнка, *f.* Regenwurm, *т.* (*Lumbricus agricola.*) [*дувати ся.*
 Дóждовáти ся, *H.* 197 *s.* Дóжí-
 Дóживáти, дóжити, *v. a.* zu Ende leben: вікú den Rest seiner Tage, seine Lebenszeit verleben, *P.I.З.*; 2) erleben.
 Дóживóтє, *n.* Leibgedinge, *n.* Leibrente, *f.* lebenslängliche Pension; -er Besitz, *He. Пар.*
 Дóживóтний, *a.* lebenslänglichlich.
 Дóжíданє, *n.* das Erwarten, Erwartung, *f.* [*erwarten; warten, zuwarten.*
 Дóжидáти, дóжíдувати (*ся*) *v. a.*
 Дóжин, *a. Ф.* des Dogen. [*(жéнці).*
 Дóжинáти, *v. a.* zu Ende abernten
 Дóжíток, -тку, *т. пр.* дóжíтки

Erlebnisse, *pl. Зар.*
 Дóжка, *f. Об.* *I.* 341. Wasserfass, *n.*
 Дóзвídати ся до когóсь *Гол.* *III.* 391. *s.* Дóвídати ся.
 Дóзвíле, *n. Ко.* 100. Musse, Musse-Ruhezeit, *f.* Feierabend, *т.*; 2) Wohlhabenheit, *f.*
 Дóзвóлити, (-лýти), *v. a.* bewilligen, erlauben, gestatten; — ся Erlaubnis nehmen.
 Дóзвóленє, (-лýнє), *n.* Erlaubnis, *n.* Gestattung, *f.*; Fügung, *f.* [*Fülle.*
 Дóзвóлу, *adv.* nach Belieben; in
 Дóзвук, *т. Зг.* (*Пр.* *II.* 43) Accord, harmonischer Ton; *pl.* 77. Harmonie, *f.*
 Дóзémний, *a.* tief bis zur Erde (reichend), niedrigst, *K.*; fussfällig *III. II.* 240.
 Дóзимувáти, *v. a.* durch-, überwintern. [*überwachen; 2) pflegen.*
 Дóзирáти, *v. a.* beaufsichtigen.
 Дóзír, -ору, *т.* Aufsicht, Pflege, *f.*
 Дóзírлýвий, дóзírний, *ОП.*: -не бóко *a.* fleissig beaufsichtigend, einsehend, scharf sehend. *ВВ.*
 Дóзírний, *a. He.* -я росá vor Tagesanbruch *vgl.* Дóзóри.
 Дóзнáванє, дóзнáнє, *Левч. n.* Erkenntnis, Erfahrung; Ueberzeugung, *f.*
 Дóзнáкí, *adv.* кому́сь jmd weiss, ist ihm bekannt.
 Дóзнáлíсть, -ости, *f. ОП.* Verständnis, *n.* Sachkenntnis, *f.* [*vollends.*
 Дóзнáкú так, *adv. Ф.* ganz so,
 Дóзнатé, *n.* Untersuchung, Erkundigung, *f.* [*III. I.* 246. *s.* Дíзнáти ся.
 Дóзнáти, дóзнавáти, *v. a.* erfahren,
 Дóзолíти, (-лýти) *v. n.* кому́ *s.*
 Дóгорíти, *M.+B.* [*sehen, т.*
 Дóзóрець, -рця, дóзóрця *т.* Auf-
 Дóзóрí, *adv.* vor Tagesanbruch.
 Дóзорувáти, *v. a. s.* Наглядáти.
 Дóзрíváти, дóзрíти *v. n.* völlig reifen, reif werden; 2) mannbar werden.
 Дóзрíлий, *a. s.* Зрíлий.
 Дóзрíлíсть, -ости, *f. s.* Зрíлíсть.
 Дóзхíдний, *a.* vor Tagesanbruch, *III.* (до схóду сóнця). [*Зак.*
 Дóйда, *т. f.* Jagd-, Spúrhund, *т.*
 Дóйка, *f.* Melkschaf, *n.*
 Дóймáти, *v. a.* ergreifen, erfassen; — до живóго jmdm bis ans Leben kommen, tief, schwer treffen *Кч.* 55.

Доіменний, *a. T. s.* Дісний, -а правда. [Lied.]

Добйна, *f.* — волоска moldauesches
Добиск, *m. Vax.* Resultat der For-
schung, der Untersuchung, *n.*

Добйшик, *m. s.* Добщик, дощ.
Доїдати, доїсти, *v. a.* vollends auf-
essen, aufzehren. [zu essen.]

Доїжно, *adv. H.* 203. genug, satt
Доїзд, *m.* Zufahrt, *f.*

Доїзджати, доїздити, *v. n.* bis wo-
hin fahren, zu- auffahren; Доїзджачий,
s. a. m. der den Jagdhunden nachsetzt
u. ihnen das gefangene Wild abnimmt,
C.; Aufseher über die Jagdhunde.

Доїльниця, *f. s.* Дійниця.
Доїсторичний, *a. s.* Передісто-
доїти, *v. a.* melken. [рйчний.]

Доїхати, *v. n. s.* Доїзджати; —
кому кінця hat ihm den Garaus ge-
macht, hat ihn völlig ruinirt.

Добка, *m.* Sachkenner, Kenner, *m.*
der Gescheite, *Zax.*

Добказ, *m.* Beweis, *m. Ks.* II. 315.
Доказати, доказувати, *v. a.* zu
Ende sagen; 2) beweisen, erweisen; *
— своєю etw. durchsetzen; 3) доказу-
вати, *v. n.* ausgelassen sein, böse Strei-
che spielen; — серденьку *Me.* 264.
hart zusetzen.

Добказка, *f.* Erörterung, Ausführung,
f.; 2) доказка Liquidation, *f.*

Доказний, *a.* beweisend, *K.*; до-
казно, *adv. B.* mit Beweis, ad oculos;
2) ausführlich, eingehend, *B.*

Доказчик, *m. Ks.* II. 314. Beweis-
führer, Ankläger, *m.*

Добкаль, *adv. s.* Добки. [вати *.]

Доканати, *III. II.* 24. *s.* Доко-
до-канора, (-ну-) *adv. L. sp.* 134.
шдрав ся — bis zum letzten Lumpen,
bis auf das letzte Ueberbleibsel.

Добки, добкіль, добкія, *adv. Oz.* 162.
bis, bis so lange; wie lange; 2) bis wie weit.

Доківати ся чого *s.* Доторкати ся.
Докидати, докинути, *v. a.* bis
wohin werfen; (mehrma)l zuwerfen; 2)
— ся когб jmdn anrühren, *Ф.*

Докисати, докинути, *v. n.* ge-
nug sauer werden.

Докінченє, *n.* Beendigung, *f.*

Докінчїти, *v. a.* enden, beendi-
gen; * — ся verenden, sterben.

Докіптїти, *v. a. s.* Дослїдїти.

Добкір, -обру *m.* Vorwurf, Tadel, *m.*
Rüge, *f.*

Докірливий, *a.* vorwurfsvoll, *He.*
Докірно, *adv. T.* rügend, *OP.* em-
pfindlich, anzüglich; gehässig.

Добкія, *f.* Eudokia.
Добклад, *m.* Zusatz *m.*; Zugabe, Zulage,
f. на-добклад (*Фр.*) *s.* Докладно, genau.

Докладати, докласти, *v. a.* zu-
setzen, zugeben, zulegen; — хати zu
Ende ausbauen; 2) *gr. P. I.* 105. Be-
richt erstatten. [Вїгадка *H.* 254.]

Добкладка, *f. s.* Добклад; 2) * *s.*

Докладний, *a.* vollständig, aus-
führlich; 2) genau.

Докладність, -ости, *f.* Vollständig-
keit, Ausführlichkeit; 2) Genauigkeit, *f.*

Докладчик, *m. gr.* Berichterstatter,
Referent, *m.* [fen, bis er hört.]

Доклікати ся когб jmdm zuru-

Добкля, *adv. II. n.* 72. *s.* Добки *Oz.* 162.

Докмітїти, *v. a.* (*Ф.*) auf die Spur
von etw. kommen, etw. wahrnehmen.

Докозакувати ся, als козак (etw.)
Schlimmes erleben.

Доббла, *s.* Дооббла.

Добблик, *m.* Wirtel, *m. B.*

Доколічний, (-йшн-) *a.* umliegend.

Доколінницї, *pl. s.* Поколінницї.

Докобти, докобювати, *v. a.* zu
Ende stechen; abschlachten; den Todes-
stoss versetzen. [*f. Gol.*]

Доконале, *n.* Vervollkommnung.

Докональний, (-лий *Пар.*) *a. s.*

Докональний. [kommenheit, *f. Gol.*]

Докональність, -ости, *f.* Voll-

Доконати, докобювати, *v. a.* voll-
bringen, vollenden; * völlig verderben,
den Todesstoss versetzen; 2) beweisen;
3) — ся *s.* Перекопати ся.

Доконечний, *a.* durchaus noth-
wendig; unfehlbar, unwiderruflich; до-
конечно, доконче, *adv.*, не — далєко
nicht so sehr weit. [Nothwendigkeit, *f.*]

Доконечність, -ости, *f. Св. Пар.*

Докопати, *v. a.* zu Ende graben;
— ся чого auf etw. beim Graben kom-
men, stossen.

Доббра, *f. M.+B.* 269. *s.* Добкір.

Докоритель, *m.* der jmdn einer
Schuld überführt, der rügt, *Пу.*; 2) Im-
mertadler, *m. K.*

Докорáти, *v. n.* кому́ чим jmdm Vorwürfe machen, jmdn rügen.

Докосну́ти ся *berühren*, чо́б.

Докоха́ти ся, *bis zum Ziele*, zu (unseligem) Ende lieben.

Докро́їти, докря́увати, *v. a.* völlig zuschneiden. [völlig winden; *v.* zwirnen.

Докрути́ти, докру́чувати, *v. a.*

Докторáльно, *adv.* wie e. Doctor, im akademischen, kathedermässigen Ton, *Ku.* [ctorat, *n.* Doctorgrad, *m.*

Докто́рат, *m.* докто́рство, *n.* Докто́ризува́ти ся, sich doctorisieren.

До́кторка, *f.* Weib das curiert.

Докторо́ва, *s. f. a.* Doctorsfrau, *f.*

Докто́рский, *a.* Doctor-.

Доку́ди, *adv.* *Левч.* *s.* До́ки, до́кіль.

Доку́ка, *f.* *Гр. С. II.* 133. *s.* До-

До́бу́ка, *m. s.* Да́тель. [куча́ливість.

До-кучи́и, *adv.* zusammen.

Докупі́ти, докупля́ти, докúпувати, *v. a.* noch zukaufen; не могу́ чо́г докупі́ти ся *ich kann nicht wegen hohen Preises zum Kauf kommen.*

Докурі́ти, *v. a.* ausrauchen, (лю́ль-

До́кус, *adv.* ganz, vollends. [ки].

Докуча́ти; докучі́ти, *v. n.* кому́ jmdm lästig sein, jmdn belästigen, jmdm arg zusetzen.

Докучли́вий, докучни́й, *a.* lästig, beschwerlich zudringlich *III. I.* 377; langweilig.

Докучли́вість, -ости, *f.* Belästigung, Zudringlichkeit, *f.* schwerer Druck.

Доку́чна, *f. M.* *III.* 67. Art Kinderspiel, *n.*

Дола́дити, *v. n. s.* Догоди́ти.

Дола́дний, *a.* *Макс.* zutreffend, trefflich, richtig, *K;* 2) prächtig, wohlgeordnet *Макс.* [ма́цати ся.

Дола́пати, *v. a.* *Др. с. 2 s.* До-

До́лгоде́ньство́в, *n. †* langes Leben *III. II.* 240. [pfindlich, drückend *KV.*

Долегла́вий, *a.* schmerzhaft, em-

Долегла́вість, доле́жність, -ости, *V. f.* Leid, Drangsal, *n.*

Доле́жати, *v. n.* bis zu e. gewissen Zeit, zu Ende liegen bleiben.

До́ленька, до́лька, *f. dim. s.* До́ля.

До́лець, -ля, *m. B.* Vertiefung, Furche, *f.* [Zugießen, *n.* Zugus, *m.*

До́лив, *m.* до́ливка, *f.* до́ливане́, *n.*

До́лива́ти, до́ляти, *v. a.* zugießen; 2)* ergänzen, *Ku.*

До́ливіна, *f.* *Пар.* Zugusseisen, *n.*

До́лин, *a. Ku.* des Loses, Schicksals-.

До́ліна, *f.* Thal, *n;* до́лінка, *dim.* kleines Thal.

До́лінний, *a. s.* До́лшний.

До́літи, *s.* До́ливати.

До́лишня́ний, (-лішн-) *m.* Bewohner der Ebene, der Thäler, *m.*

До́лище, *n. aug. s.* До́ля *H.* 43.

До́лі, *adv.* unterwärts, auf der Erde, nieder auf dem Boden; — рі́кою stromabwärts; до́лів hinab *Oz.* 113.

До́лі́вка, *f.* Boden, *m.* Estrich, *n.* *C. I.* 27.

До́лі́вка, *f.* Handmühlgestell, *n.*

До́лі́жно, *adv.* *H.* 203 genug satt zu schlafen.

До́лі́ниць, до́лі́ць, *adv.* mit dem Gesichte zu Boden gerichtet, *Oz.* 115.

До́лі́ский, *a.* *Kol. I.* 92 *s.* До́лшний.

До́лі́тний, *a.* volljährig, *Ku.*

До́лі́чити, до́лі́чувати, *v. a.* zu Ende rechnen; 2) zuzählen, zurechnen.

До́лі́шний, *a.* unter, unterwärts, niedrig gelegen.

До́лішня́ний, *s.* До́лишня́нин.

До́лобкува́ти, *v. a.* reifeln.

До́ловня, *f.* *C.* das Einfangen, Fang, *m.?*

До́ложі́ти, *s.* Докла́дати.

До́лок, -лка, *m.* Erdgrube, *f. K.*

До́ломáн, *m.* Dolman, ungar. Waffenrock, *m.* [ві́на *Oz.* 80.

До́ломі́на, *f.* *Ч. II.* 69. *s.* До́мо-

До́лоні́сний, *a.* handförmig, *B.*

До́лбні́й, *a. s.* Среде́рчний.

До́лбня, *f.* die flache Hand.

До́лоті́ти, *s.* До́вба́ти.

До́лотковáтий, *a.* meisselähnlich, förmig; keilförmig; *Пол.*

До́лото́, *n.* Meissel, *m.* Stemmeissen, *n.*

До́лочок, -чка, *m.* Grübchen, *n.*

До́ло́шка, *f. Ф.* *s.* До́лбня.

До́льчи́ця, *f.* in Zucker eingemachtes Obst [dolce].

До́люба́ти, *v. a.* *He.* 127 не — nicht gern wollen, *n. g.* haben.

До́ля, *f.* Theil, *Кс.* *II.* 144. 157. Antheil, *m. C. I.* 19; 2) Los, Schicksal, *n;* 3) * Lebensgefährte, -in; 4) Haus-

латич) *m.* (Sempervivum globiferum).

До́лягáти, *v. n.* кому́ hart drücken, sehr schmerzen.

Доляглівість. *До. s.* Долегливість.
Доляннн, долянець, -нца, *т. s.*
Долишняннн.

Доба, добаки, *adv.* zu Hause, daheim.

Домавляти, *v.* Домовити.

Домагане, *n.* Forderung, *f.* Anspruch, *m.* Prätension, *f.*

Домагатель, *m.* der die Ansprüche erhebt, Prätendent, *m.*

Домагати ся fordern, beansprechen; trachten, (чогось).

Домаз, *m.* zu Hause gemästeter Ochs.

Дома́р, *m.* Hauswirt, *m.*

Дома́рство, *n.* das Bleiben zu Hause, bei der Haushaltung, на -ві. [*м. Ф.*

Дома́тар, (-тор), *m.* Hausherr, Wirt,

Дома́тáрствовати, *v. n. K.*: дома́тар, дома́тáр sein.

I. Дома́ха, *f. He.* (*Пр. XI. 1.*) 122. то́ня — nahe am Hause liegend, Haus; 2) die gern zu Hause sitzt.

II. Дома́ха, До́мка, До́мна, *f.* Dominica, Domicella

Дома́цати (-цяти) ся er ausfühlen, tastend u. fühlend entdecken, ausspüren.

Дома́шний, *a.* häuslich, Haus-.

Дома́шність -ости, *f. У.* Häuslichkeit, *f.* [*Lgr. 67.*

До́мик *m.* до́міна, *f.* kleines Haus,

До́мисл, *m.* Muthmassung, Vermuthung; вна́сти на — auf den Gedanken verfallen.

До́мислити ся, домисля́ти (-пля́ти) ся muthmassen, vermuthen, чогось auf den Gedanken gerathen, errathen.

До́мів, *adv.* nach Hause, heim; до́мій *Ог. I.* 88.

До́мівка, *f.* Haus; *n.* Hütte, *f.*; 2) Haushaltung, *f.* Haushalt, *m. P. I.* 64; 3) Vaterhaus, *n. K.*

До́мівнік, *m.* Hausgenosse, *m. ГШ.*

До́мівни́ця *f.* Hausmagd, *f. Бор. Лев.*

До́мівский, *a.* häuslich, *Бор. Hof, m.*

До́мівствó, *n.* Haushalt, *m.* Haus, *n.*

До́мівці, *pl. Пис.* Hausleute, *pl.* Hausgesinde, *n.* [в́ати ся.

До́мікува́ти ся *B. s.* До́мірку-

До́мінія, *f.* † Gutsherrschaft; Gutsherrkanzlei, *f.*

До́мірити, (-ривати), *v. v.* zu messen, gehörig (voll) messen.

До́міркува́ти ся *s.* До́міслити ся.

До́мітіти, *v. n. B.* wahrnehmen.

До́мітува́ти, *s.* Метикува́ти, ме- дитува́ти. (*Фр.*)

До́міша́ти, *v. a. bei-,* hinzumischen.

До́мова, *f. s.* Умова, *Пис.*

До́мовéць, -вця, *m.* — слезавий („гриб“), zerstörender Hausschwamm (Merulius lacrymans).

До́мовійк, *a.* Haus-, häuslich.

До́мовійк, *m.* (böser) Hausgeist, Poltergeist, Lemur, *m. He.*

До́мові́на, *f.* Sarg, *m.*

До́мовини, *pl. Ч. IV.* 560 Besprechung, Uebereinkunft, *f.* (bei d. Heirat); Theil des Hochzeitsfestes *Me.* 165.

До́мовити, домавляти (-мав-), *v. a.* ausreden, vollends zu Ende sprechen, das Sprechen ergänzen *III. I.* 13; 2) кому́ *M.* jmdm vorwerfen e. (rügende) Bemerkung machen; — ся з ким sich verabreden, mit jmdm übereinkommen,

III. I. 391 *Лев.*; б) dh Reden zuwege bringen, erlangen; с) — чогó um etw. durch Umschweife ansprechen, wot-

tauf anspielen, etw. fordern.

До́мові́тий, *a. He.* haushälterisch, häuslich, sparsam. *ГШ.*

До́мові́тість, -ости, *f.* Sinn für Häuslichkeit, *f. ГШ.*

До́мові́ще, *n.* Gebäude, *n.*

До́мовля́нка, *f. Пис.* Bedingung, *f.* Vertrag, *m.*

I. До́мовні́й, *a.* aus dem Vertrage hervorgehend, *Пис.*; 2) Bedingung, *Лев.*; 3) beredt.

II. До́мовні́й, *a.* Heimats-, *Term.* До́мовні́сть, *f.* Heimat, *f.* пра́во -ости Heimatrecht, *n. ГШ.*, ві́казка -ости Heimatschein, *m. Term.*

До́мово́дство, *n. K. ГШ.* Haushalt, *m.* häusliche Einrichtung, *f.*

До́могті́ ся, *K. s.* Домагати ся.

До́моде́ржа́вець, -вця, *m. Me.* 395. *s.* Госпо́дар.

До́мока́ти, *s.* Відмика́ти.

До́монтáр, до́моту́р, *m.* einer der immer zu Hause sitzt, der das Zuhause bleiben liebt. [zurückgezogene Leben-]

До́монтáрство, *n.* das häusliche, До́мопра́вітель, *ГШ.* домо- рядник, *K. m.* Hausverwalter, Haus-

hälter, Haushofmeister, *m.* [tigt, Haus- *ГШ.*

До́морóбні́й, *a.* zu Hause verfer-

До́морядні́цтво, *n.* Hausverwal-

tung, Anordnung, *f. K.*

Домосіда, *m. V. s.* Домонтар.

Домотканий, *a.* zu Hause gewoben, (v. der Handarbeit) *K.*

Домочадець, -дця, *m. gew. pl. †* ein im Hause geborener u. auferzogener Knecht; *pl. s.* Челядь, *K. Бил.*

Домощувати ся до ко́го in die Nähe, in Berührung zu kommen trachten.

Домување, *n.* Haushalt, *m. K.*

Домувати, *v. n.* zu Hause bleiben, *Me. 318*; wirtschaften. *Kn.*

Домудрувати ся до чо́го klügelnd worauf, wozu kommen.

Домурувати, *v. a.* zu Ende mauern, — до то́го mit dem Mauern so weit bringen *P. I. 6. 2)* hinzumauern.

Домчати, *v. a.* geschwind wohin tragen.

Домчин, *a.* der Домка (Домáха).

Дон, *m.* Fluss Дон; 2) *pl.* Дѣни *K. I. 259 s.* Дѣнець 2).

До-на-пра́ху, (*Фр.*) до-на́щаду 2) *adv.* bis auf den Grund ganz und gar, gänzlich. [*richt, f.*

Донѣсенє, *n. s.* Дѣнос; 2) Nach-

Дѣнець, -нца, *m.* Nbf. des Дон; 2) Einwohner vom Don, donischer Kosak.

Дѣнечка, *dim. f. s.* Дѣнька́.

Дѣнечко, *n. dim. s.* Дѣнцѣ. [*zur Erde.*

До-ни́зу, *Ч. III. 159* tief zu Boden,

Донимати, *v. n.* МIII. *s.* Дійняти.

Дѣнин, дѣнчин, *a.* der Tochter.

До-ни́ні, *adv.* bis heute, bis jetzt.

Дѣнька́, (*d.* дѣнтя, дѣнця, дѣня), Tochter, *f.* Тѣchterchen, Тѣchterlein, *n. Oz. 65.*

Дѣнний, *a.* -а вѣдка Grundangel, *f.*

Дѣнос, *m.* Angebung, Anklage, Anzeige, Denuntiation, *f.*

Доноситель, дѣнощик, *K. m.* Anzeiger, Angeber, Denuntiant; Spion, *m.*

Доносити, дѣношувати, *v. a.* bis wohin; bis so lange tragen; hinzu tragen; 2) *benachrichtigen, anzeigen.

Дѣньский, *a.* donisch, vom Don.

Дѣнчак, *m. s.* Дѣнець 2).

Дѣнщина, *f.* das Land der doni-

Дѣня, *f. s.* Дѣнька́. [*schen Kosaken.*

Дѣняти, *v. a. s.* Донимати, дѣняти; 2) *H. 147* hinzunehmen, -fügen; 3) begreifen, verstehen, muthmassen.

Дообіда, *adv. H. 47.* bis zum Mit-

tagsmahle.

[herum.

Доокѣла, *adv.* ringsum, im Kreise

Доорати, доорувати *v. a.* zu Ende

плügen. [*sicht, bei der Confrontation.*

Дѣбчнє, (-но), *adv.* offen ins Ge-

Допадати, допасти, *v. n.* bis wohin fallen; genau anschliessen; auf jmdn zuspringen, herfallen u. ihn fassen; schnell erreichen, ereilen, treffen.

Дѣпанувати ся mit seinem herrischen Benehmen zum unseligen Ende kommen.

Дѣпѣвнє, *adv.* gewiss, sicherlich.

Дѣпѣвнати ся чо́гось auf etw. Ansprüche erleben; fordern. [*eben jetzt.*

Дѣпѣрва, доііро, *adv.* eben erst,

Дѣпереберати ся wählerisch sein u. damit schlecht auskommen.

Дѣпечй, допкати, *v. a.* ausbraten; gut ausbacken; сѣнце допкѣє die Sonne sticht; 2) *кому́ jmdm arg zusetzen.

Дѣпик, *m. Zan. II. 501.*?

Дѣпилнувати чо́го fleissig beobachten, besorgen, abwarten; ein wachsaues Auge auf etw. haben.

Дѣпйлювати, *v. a.* zu Ende feilen, sägen; 2) *кому́ *s.* Докучати.

Дѣпінати ся, *K.* чо́го darauf dringen, nach etw. trachten; 2) *Лев. s.*

Дѣпоминати ся.

Дѣпирати, *v. n.* gut schliessen, * — сво́го прѣва прѣтив ко́го sein Recht gegen jmdn verfolgen, *Term.*; *до ко́го: то до мѣне не дѣпирѣє das tritt nicht an mich heran, berührt mich nicht.

Дѣпирувати, *v. n.* das Gastgelage zu Ende bringen.

Дѣпись, *f.* Zuschrift, Correspondenz, *f.*

Дѣписати, дѣписувати. *v. a.* hinzuschreiben; zu Ende schreiben; — ся в лѣтї до ко́го paar Worte hinzufügen; дѣписувати до часѣнци Correspondent einer Zeitung sein.

Дѣписка, *f.* schriftlicher Zusatz.

Дѣписуватель, дѣписник, *Пр. XIII. 38 m.* Correspondent (einer Zeitung), *m.*

Дѣпит, *m. gew. pl.* Nachfrage, Erkundigung, Kundschaft, Nachforschung, *f.*

Дѣпитати ся, дѣпйтувати ся erfragen, nachfragen, erforschen, sich erkundigen, за ким. (чим); не — з ким у ко́го aus jmds confusen Antworten

nichts erfahren können.

До́пити, допива́ти, *v. a.* zu Ende, ganz austrinken, ausleeren; до́пив ся до того, що — er kam durch das Saufen dahin, dass —.

До́питка, *f. K.* Frage, *f. s.* До́пит.

До́питли́вий, *a.* fragend, forschend, prüfend; fragselig, neugierig *He. Ku.*

До́питли́вість, -ости, *f.* Wissbegierde; Fragseligkeit, Neugierde, *f. Te.*

До-пів, *adv.* zur Hälfte, halb.

До́пика́лий, *a. T.* schmerzlich, stechend; unerträglich. [Zuschuss, *m.*

До́плата, *f.* Zuzahlung, Zulage *f.*

До́плати́ти, допла́чувати, *v. a.* zuzahlen. [пéсти ся *s.* Доплу́ганити ся.

До́плéнтати ся *III. II. 13.* до-

До́плив, *m.* Zufluss, *m.*

До́плива́ти, допла́сти, *v. n.* bis wohin schwimmen; 2) zufließen.

До́плуга́нити ся, лéдвi — mit Mühe kaum hinschlendern, sich hinschleppen.

До́повідати, допові́сти, *v. a.* vollends, zu Ende erzählen; 2) wissen lassen, hinterbringen, melden 3) beweisen.

До́повідне, *adv.* (*Фр.*) *s.* До́відне (-о).

До́пода́ти, *v. a.* чо́гось hinzugeben, *Маж.*

До́помага́ти *s.* До́помочі.

До́помі́нанє, *n.* Forderung, *f. He.*

До́помі́нати ся чо́го, о що, *etw.* fordern; за ким jmds Recht fordern.

До́помо́га, *f.* Unterstützung Nachhilfe, *f.* Beistand, *m. Ku.* 398.

До́помочі́, *v. n.* ко́му́ jmdm Hilfe leisten, helfen, jmdn unterstützen.

До́помочни́й, *a.* Hilfs- *ГШ.*

До́потопни́й, *a.* vor der Sündflut, antediluvianisch; uralt, altmodisch, *He.*

До́правдо́вувати ся, допра́вдувати ся у ко́го von jmdm die Wahrheit ungestüm fordern; für sein wirklich od. angeblich verletztes Recht heftig eintreten.

До́правля́ти ся, допра́вдовувати ся, *H.* 180 rechtlich wofür einstehen; чо́го *etw.* beansprechen, auf *etw.* Anspruch erheben.

До́правува́ти ся, verlangen, fordern; 2) ans schlimme Ende sich prozessieren. [lig, früher, *Ру.*

До́прéжни́й, *a.* vormalig, ehema-

До-прі́кладу, *adv.* angemessen, schicklich.

До́прі́к, *m. M. II.* 144 Vorwurf, *m.*

До́пріка́ти, *v. n.* ко́му́ vorwerfen, Vorwürfe machen. *Піс.*

До́проводи́ти, (-ва́жати), *v. a.* bis wohin führen; es bis zu *etw.* bringen.

До́про́с, *m. gr.* gerichtliche Befragung, Verhör, *n.*

До́проси́ти ся, до́про́щувати ся ко́гось о що *um etw.* dringend bitten, erbitten. [im Untersuchungsprotocoll, *pl.*

До́просни́й, *a.* -і рéчи Aussagen

До́пуска́льний, *a.* angenommen, muthmasslich *Нав.*

До́пуска́ти, до́пусті́ти, *v. a.* zulassen, zugeben, verstatten, stattfinden lassen; *annehmen; — ся чо́го *etw.* begehren, verüben.

До́пуст, *m.* бóжий Heimsuchung, Zulassung, Fügung, *f.*; Verhängnis, *m.*

До́пусті́мий, *a.* zulässig.

До́пусті́мість, -ости, *f.* Statthaftigkeit, Zulässigkeit *f. Term.*

До́пустни́й, *a.* -а проса́дина Eben-schurf, *m. B.*

До-пу́тá, *adv.* *II.* gehörig.

До́пу́щенє, *n.* Zulassung; 2) An-nahme, Voraussetzung, Hypothese, *f. Пар.*

До́бра, *f.* in Stücke geschnittenes, ge-weihetes Osterbrod (*B.*) [*ἀντίδορον*].

До́бору да́ти §. *Кв. II.* 204 weglau-fen, reisaus nehmen.

До́ради́ти, дора́джувати, *v. a.* ra-then, zu -anrathen, Rath geben.

До́ради́ник, дора́дець, *ВВ.* дора́дця, *К. m. s.* По́ради́ник.

До́ради́ниця, *f. Ч. V.* 729s. По́ради́ниця.

До́раз, дора́зу, *adv.* auf einmal, mit einemmal, alsogleich; 2) ganz, völlig, (*Фр.*)

До́ра́зка, *f. Зг.* Unbill, Verletzung, *f.*

До́ра́зкий, *Зг. (Пр. II.* 260) до-ра́зливий, *ОП. a.* schlagend, treffend, entscheidend; sinnlich.

До́разни́й, *a.* *Вах.* schlagend, ent-schieden; prägnant; 2) pünktlich, *Ст.*

До́раста́ти, *v. n.* heranwachsen.

До́ра́хува́ти ся, *dh* langes Rech-nen *etw.* herausbringen, ausrechnen.

До́орде́і, *pl. rum. Ф.* zur weibl. Klei-duug geh.

До́орда́н, *m. s.* Герда́н. [etc. *К.* До́река́не, до́река́ти *s.* До́ріканє

До-рєчи, *adv.* III. II. 221 schicklich, geziemend.

Дорідливий, дорідний, *a.* schön gerathen, gewachsen; wohlgestaltet.

Доріжка, доріжчина, *f.* schmaler Weg; Fusspfad, *m.*

Дорізати, дорізувати, *v. a.* zu Ende schneiden; — до крєви bis aufs Blut schneiden; — товар abschlachten (damit es nicht von selbst crepiert).

Доріканє, *n.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, Rüge, *f.*

Дорікати, дорікнути, *v. n.* кому чимось *M.* II. 120 rügend sagen, vorwerfen. [sachlich, objectiv.

Дорічєвий, *a.* zur Sache geh., дорішити, *v. v.* *M.* die letzte Entscheidung fällen.

Дорко, *m.* s. Сидір. [wagen, *m.*

Дормєза, *f.* Dormeuse, *f.* Schlaf-Доробайло, *n.* alte Schachtel, *f.* 2) s. Обичайка.

Доробіти, доробляти, *v. a.* чогось zu Ende arbeiten, enden; 2) щось etw. wozu anfertigen; дороблений, *ptc.* angesetzt, angestückt; 3) ся чогось etw. durch Arbeit erwerben, verdienen.

Доробкєвич, *m.* der sich erst ein Vermögen erarbeitet, Parvenu, *m.*

Доробок, *g.* доріоку, *m.* erworbenes, erarbeitetes Vermögen; Verdienst, Erwerb, *m.* він на доріоку er ist Anfänger, (der einen Erwerbszweig begonnen hat); 2) *pl.* доріоки s. Обжинки, Дороб, s. Здороб *Oz.* 91, 4. [зріоки.

Доробга, *f.* Weg, *m.* Strasse *f.* 2) Reise *f.* щаслива д! glücklichе R!; 3) — в Брусалім Milchstrasse, *f.*; в доробі unterwegs, auf der Reise, auf d. Wanderung; кудá тобі — ? wohin des Weges; по доробі im Vorbeigehen.

Дорогий, *a.* theuer; kostbar; 2) lieb; з доробгою душєю *Kz.* 297 vom ganzen Herzen, bereitwilligst; *adv.* дороро theuer.

Дорогітнá, *f.* s. Дорожнєта.

Дорогєвий, *a.* Strassen- Weg-; дороговє s. n. a. Strassenzoll, *m.* Wegegeld. *n.*

Дорогоскá, *m.* Wegesáule als Wegweiser, *Term.* [Verkauf, ?

Дороготєва, *f.* *H.* 205 theurer

Дорогоцінний, *a.* kostbar, wertvoll, hochschätzbar.

Дорогоцінність, -ости, *f.* Kostbarkeit, *f.* hoher Wert; Kleinod, *n.*

Дорожбá, *f.* Licitation, Versteigerung, *f.* *Term.*

Дорожєнька, дорожїна, дорожївка *Ч.* IV. 280, *f.* *dim.* s. Доробга 1) 2); доріжка.

Дорожїти, *v. a.* *Гол.* III. 249 theuer machen, vertheuern; чим etw. hochachten, wert halten; — ся zu viel fordern; * spröde thun.

Дорожнєта, *K.* (-нєча), дорожня, *f.* Theuerung, theuere Zeit.

Доробний, *a.* *R.* 91 s. Подоробний; 2) Weg-, Strassen-, Reise.

Доробник, *m.* s. Подоробник.

Доробець, *s.* Дозорець, *Oz.* 95.

Дорозуміти ся, дорозумовати ся auf den Gedanken kommen, zum Verstandnis gelangen; merken; muthmassen, errathen; hinzudenken. [mannbar.

Дорослий, *a.* *M.* I. 18. erwachsen; 2)

Доростá, *s.* Дорастáти.

Доробта, *f.* Dickdarm, *m.* (bes. des Schweines). [ges.

Дорош, *m.* Dorotheus; 2) *N.* e. Бер-Дорошєквщина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьман Дорошєнко, *K.*

Дортуár, *m.* *He.* Dortoir, Schlafsaal, *m.* [lends, zu Ende hauen.

Дорубáти, дорубувати *v. a.* voll-До-рукá, *adv.* *M.* II. 114 bei der Hand. [händigen, reichen.

Доручáти, доручити, *v. a.* ein-Дорученє, *n.* Einhändigung, *f.*

Доручитель, *m.* Einhändler, *m.*

Дорщ, дорщик, *m.* *Oz.* (62) VII. 40. s. Дощ, дощик, *H.* 13. *Oz.* 90.

Досáда *f.* Verdruss, Aerger, Unwille, *m.*

Досáдити, *v. a.* zu Ende pflanzen, setzen; 2) * s. Досáдувати.

Досáдливий, *a.* ärgerlich, ungehalten, missmuthig, *K.*; 2) mit scharfem, beissendem Witz, *Зар.*

Досáдний, *a.* genug gross, kräftig; prägnant; ansehnlich: -є мїсто; 2) s.

Досáдливий, stark zusetzend, empfindlich; *adv.* мені досáдно es ärgert mich; ist für mich verdriesslich, unerträglich.

Досáдник, *m.* Peiniger, Widersacher, *m.* *V.* [f. Kraftausdruck, *m.*

Досáдність, -ости, *f.* *B.* Prägnanz,

Досáдувати, досáдати, *v. n.* s.

Докуча́ти; 2) jmdm Vorwürfe machen, ungehalten sein gegen jmdn, jmdn rügen; sich über etw. ärgern *He.*

До́сьві́д, *т. с.* Досьві́дчене.

До́сьві́дити, *с.* Досьві́дчити.

До́сьві́дний, до́сьві́дчений (-ча́ний *М. III. 111*), *а.* erfahren.

До́сьві́дча́ти, до́сьві́дча́ти, *в. н.* bezeugen, beweisen, кому́ щось *Ст. Левч.*; 2) erfahren, erleiden.

До́сьві́дчене, *н.* Erfahrung; 2) Versuch, *т.* Experiment, *н.* *Пол.*; 3) Uebersetzung, *ф.* *Левч.*

До́сьві́т, *III. I. 361.* до́сьві́ток, -тка, *т.* Morgendämmerung, *ф.* Tagesanbruch, *т.* Morgensonne, Morgenstunde, *ф.* до́сьві́та, *adv.* früh, in der Frühe; 2) *pl.* до́сьві́тки gesellige Arbeit u. Unterhaltung in der Frühzeit, (Spinnstube); 3) Nachricht, Kunde, *ф.*

До́сьві́тній, *III. I. 285. 157;* до́сьві́тко́вий, *Ст. He.* in früher Morgenstunde; Morgen- der Tagesdämmerung; -ня зоря́ Morgenstern, *т.* Morgenröthe, *ф.*

До́сьві́тча́ний, *а.* für od. von до́сьві́ток u. до́сьві́тки; -а ма́ти Frau in deren Hause die до́сьві́тки gehalten werden. [*Frühspinnerin, ф.*

До́сьві́тча́нка, (-віч-), *ф. Н 272*

До́се́го́дні́шний, *В.* до́се́дні́шний, *У. а.* bis auf den heutigen Tag, bisherig. [*рішний.*

До́се́лі́шний, *а.* *ЛД. с.* До́ре́не-

До́се́редо́чний, *а.* centripetal, *Пол.*

До́сеи, до́сеі *adv.* bis nunzu, bisher, bislang, bis jetzt.

До́сеі́дити, до́сеі́джувати, *в. н.* mit Sitzen aushalten, sitzen bleiben bis.

До́сеі́лати, до́сеі́лати, *в. а.* zusetzen, zuschicken. [*dung, ф.*

До́сеі́лка, *ф.* до́сеі́лане, *н.* Zuseu-

І. До́сеі́пати, до́сеі́пувати, *в. а.* hinzuschütten, -giessen. [*schlafen.*

ІІ. До́сеі́пати, до́сеі́пляти, *в. н.* noch

До́сеіть, до́сеіти *Ф. (Взч. 39.) adv.* genug, genügend viel.

До́сеі́тша́ти, *в. н.* fetter werden.

До́сеі́пати, *в. а.* чо́го́сь erraffen, *ф.*

До́се́ька, *ф.* Teodosia.

До́сеі́пати ся до́ чо́го́сь *с.* Чи́пати ся; до́ чо́го́сь *В.* sich zu etw. mit Mühe hindurcharbeiten.

До́сеі́ць *adv.* в — бі́чи *Фр.* in wei-

ten Sprüngen, hinuschend. [*rhythmisch.*

До́сеі́дний, *а.* *ТР. 236* gereimt,

До́сеі́на́льний, (-на́ний), *а.* vollkommen, ausgezeichnet, tüchtig; до́сеі́на́льне, *adv.* *III.* ganz gut.

До́сеі́на́льство, *н. Т.* до́сеі́на́льність, -ости, *ф.* Vollkommenheit, *ф.* Gipfel, Höhepunkt, *т.* [*haschen, erraffen.*

До́сеі́чити, *в. н.* чо́го́ *К.* etw. er-

До́сеі́ула, *ф.* arge Belästigung; Ве́дря́ннїс, Ungemach, *н.* *Зг.*

До́сеі́лити, до́сеі́лювати, *в. н.* кому́ чим sehr belastigen, arg zusetzen.

До́сеі́лати, до́сеі́лати, *в. а.* zusetzen, zuschicken; — ся чо́го́сь *Н. 212* durch abermaliges Schicken u. Entbieten jmdn endlich zum Kommen bewegen.

До́сеі́д, *т.* Forschung, Untersuchung, *ф.*

До́сеі́дити, до́сеі́джувати, *в. а.* nach-, erforschen, aufspüren, untersuchen.

До́сеі́дний, *а.* *До.* bemerkbar, merklich, wahrnehmbar; zu finden, vorkommend.

До́сеі́дник, *т.* Forscher, *т. К.*

До́сеі́лова, *Кн.* = зго́во́рївши ся; à propos. [*für Wort, wörtlich.*

До́сеі́вний, *а.* wortgetreu, Wort

До́сеі́вність, -ости, *ф.* Wörtlichkeit, *ф.*

До́сеі́гувати, до́сеі́жити, *в. н.* ausdienen; — ся чо́го́ *dh.* Dienen etw. erhalten, im Dienste erwerben, sich aufdienen. [*до кінця С. I. 35.*

До́сеі́хати, *в. а.* zu Ende hören —

До́сеі́ртний, *а.* bis an den Tod, lebelang, *Иу;* 2) tödtlich zehend *М. III. 36.*

До́сеі́трити, *а. а.* erblicken, *До.*

До́сеі́вкати ся, dahinschlendern.

До́сеі́лити, *в. а.* vollends einsalzen;

2) * кому́ tüchtig, arg zusetzen.

До́сеі́в, *т.* до́сеі́не, *н. В.* Reife, *ф.*

І. До́сеі́вати, до́сеі́ти *в. н.* reifen, zeitig werden.

ІІ. До́сеі́вати, *в. а.* zu Ende singen.

До́сеі́лий, *а.* reif.

До́сеі́льність, -ости, *ф.* Reife, *ф.*

До́сеі́ху, *adv.* eilig.

До́сеі́та, *adv.* *Ф.* *с.* До́сеі́ть.

До́сеі́ва, *ф.* до́сеі́влене, *н.* Zufuhr, Lieferung, Zustellung, *ф.*

До́сеі́вати, до́сеі́вляти, *в. а.* ха́ти zu Ende bauen; 2) liefern, verschaffen, zustellen.

Доставник, *m.* Lieferant, *m.* Term.
 Доставочний, *a.* -і гроші Liefergeld, *n.* Term. [verschaffen.

Достарчати, (-чити), *v. a.* liefern,
 Достаткувати, *v. a.* K. sich in reichlicher, Fülle ergiessen.

Достатний, *a.* wohlhabend, reich;
 -а одѣжа stattlich, III.

Достатність, *Важ.* достатечність,
 II. 29. -ости, *f.* Fülle, Wohlhabenheit,
f. Reichthum, *m.*

Достаток, -тку, *m. s.* Достатність.
 Достаточний, *a.* genügend; hinreichend.

Достатчити, *v. a.* beweisen, *Фр.*

Достача, *f.* Ueberfluss, *m.*; 2) Lieferung, Ration, *f.* M.+B. 158. [чати.

Достачати, достачити, *s.* Достар-

достемѣнно, *adv.* ganz ebenso III.

Достерегальний, *a.* Пол. erkennbar, wahrnehmbar.

Достерігати, достеречі, *v. a.* erblicken, wahrnehmen, gewahr werden;
 2) bewachen, hüten, *Иг.* 47.

Достигати, достигнути, достягати *Не. v. a.* erreichen, einholen; до цілі das Ziel zu erreichen streben, anstreben; 2) *s.* Досивіати I.

Достігнене, *n.* Erreichung, *f.* Пар.

Достіжний, *a.* erreichbar, III.

Достійний, *a.* standhaft, beharrlich, ausdauernd fleissig, *Gr.* 18.

Достляний, *pte.* zu достляти be- decken, *s.* Застѣлений.

Достовірний, *a.* glaubwürdig.

Достовірність, -ости, *f.* Glaubwürdigkeit, *f.* [-но mit Würde, ernst.

Достойний, *a.* würdig, wert; *adv.*

Достойник, *m.* Würdenträger, *m.*

Term. [Würdigkeit, *f.*

Достойність, -ости, *f.* Würde,

Достойнопітий, *a.* † würdig be- zungen III. II. 215. [stelle, *f.* Rang, *m.*

Достойнство, *n.* Würde, Ehren-

достомѣнно, *adv.* *s.* Достемѣнно;
 2) *См.* *s.* Именно.

Достота, *f.* *См.* Eigenschaft, Eigen- thümlichkeit, Originalität, *f.* Vorzug, *m.*

Достотний, *a.* *См.* *s.* Благородний.

Достоту, до-стотку (-стотку), до- стотне, *adv.* ganz genau so, gar ähn- lich, *Ог.* 115. [löblich, würdig, *K.*

Достохвальний, *a.* lobenswert,

Достояти, достоявати, *v. n.* bis zu Ende stehen; unversehrt verbleiben, ausharren; 2) reif werden; 3) слова Wort halten, treu bestehen, *Зар.*; — права sein Recht wahren, durchsetzen; чогось etw. fordern. [gneu, finden.

Дострігти, *v. n.* чогось bege-
 Достроїти, достроювати, *v. a.* den Bau vollenden; 2) zubauen.

Достукувати, достукати *ся* mit endlichem Erfolg anklopfen, erpochen.

Доступ, *m.* Zutritt, Zugang, *m.* в дѣступ сугупі?

Доступати, доступіти, *v. n.* hin- zutreten, näher treten; чогó zu etw. gelangen, etw. erreichen; — *ся* hinein- gelangen, reichen, *K.*

Доступний, *a.* M. zugänglich; * ge- sellig, herablassend, leutselig. [lichkeit, *f.*

Доступність, -ости, *f.* Zugang-
 Достягнути, *v. a.* *s.* Досягнути.

Досудіти *ся*, *T.* gewürdigt werden.

До-схóчу, *adv.* satt, vollauf.

Дѣсяг, *m.* під дѣсягом *V.* in der Schussweite, im Bereiche.

Досягати, досягнути, *v. n.* reichen bis an etw.: до землі; berühren; er- reichen; * ergründen.

Досягльвий, *a.* BB. erreichbar.

До-так, *adv.* *Фр.* bisher, bis nunzu.

Дотатарський, *a.* час Zeit vor dem Tatareneinfalle.

Дотекач, *m.* Зг. *s.* Дослідник.

Дѣтеп, *m.* Witz, *m.*

Дотѣпа, *Ко.* 56. дотѣпність,
 -ости, *II.* Einsicht, *f.* verständiger Sinn, Geschick, *n.* Бор. Witz, *m.* [bisher.

Дотепер, *adv.* bis jetzt, bis lang,

Дотеперішній, *a.* bisherig, bis jetzt.

Дотѣпний, *a.* witzig, sinnreich; wak- ker BB.

Дотѣпник, *m.* Witzler, Witzbold, *m.*

Дотѣпувати, *v. n.* B. sich im Witz ergehen, witzeln. [пóки so lange, bis.

Дѣти, *adv.* bis da, bis hieher; дѣти,
 Дѣтик, *m.* дотікане, *n.* das Tasten, Anföhlen; Berührung, *f.* змисл дѣтику Tastsinn, *m.* [greiflich.

Дотикаемий, *a.* Др. fühlbar, hand-
 Дотикальце, *n.* *s.* Щупальце.

Дотикати, *a. a.* berühren, anföhlen.

Дотиковий, *a.* Gefühls-, -е тільце

Tastkörperchen, *n.* *Ил.*

Дотирáти, дотéрти, *v. a.* vollends zerreiben. [rühren, leicht berühren.

Дотиркáти, дотиркнúти ся ан-Дотискáти ся, дотиснúти ся, sich bis wohin durchdrängen.

Дóтисок, -ску, *m.* Druck, *m.* Berührung, *f.* Фр.

Дотихчасóвий, *a. pol.* bis jetzt, *K.*

Дотýчити, *v. a.* mit Stangen bestecken: фасóлю; 2) *jmdn, etw. betreffen, anlangen, Bezug haben auf — корó, чогó.

Дóтичка, *f.* Zubehör, *n.* Zugabe. *f.* Дотýчний, *a.* betreffend, Bezug habend; einschlägig, *Term.*

Дóтýк, *m.* Ф. на — сокóли пускáти zum Erreichen, z. Erhaschen, z. Erjagen; 2) * Tragweite, Wichtigkeit, *f.*

Дотикáти, *v. n.* до чогóсь erteilen, erreichen; * чогóсь Зг. erforschen, untersuchen. [гиль *Ог.* 161.

Дóтýль, дóтýля, *adv.* т. Дóти, дó-Дотклýвий, *a.* schmerzlich, stehend *Ос.* (61) III. 28. [gänzlich.

До-тлá, *adv.* bis auf den Grund, Дотлíváти, дотлívти, *v. n.* zu Ende glimmen, verlöschen. [Дóти.

Дóтля, дóтоль, *adv.* *Гол.* III. 410. s. Дóтовц, *m.* das Hinzudrängen, Möglichkeit sich hinanzudrängen, *Kв.*

Дотовпýти ся, *H.* 177 sich herandrängen, mit Mühe erreichen.

Дотопýти, дотоплóвати, *v. a.* zu Ende schmelzen; 2) die Feuerung, d. Heizung versehen.

Дóторк, *m.* В. Berührung, *f.*

Доторкáти, доторкнúти, -торокн-*Левч.*) *v. n.* — ся, s. Дотиркáти; anstossen.

Доточýти, дотóчувати, *v. a.* hinzuwälzen; 2) zudreheln; 3) hinzusetzen, anfügen, anstücken. [Lehren.

Доўка, *f.* Мí. II. 46 das zu Ende Доучýти, доўчувати, *v. a.* bis zu Ende lehren; — ся auslernen, noch etw. dazu lernen. [them, *m.* *Св.* s. Дих.

Доx, *gen.* тху, *m.* Hauch, *MIII.* А-Дóхíд, -оду, (*d.* дóхíдок, доxóдець,) *m. pl.* дóходи, Einkommen, *n.* Einkünfte, *pl.* Ertrag, *m.* [Einkünfte einbringend, *M.*

Дохíдний, *a.* grossen Ertrag, grosse Дóхлий, *a.* s. Здóхлий, *С.* I. 66. Доxовáти, доxóвувати, *v. a.* be-

wahren, erhalten, — ся (красного то-вáру) aufziehen, grossziehen, züchten.

Доxóвок, -вкy, *m.* Anwachs, Zu-wachs, *m.* (bes. an Vieh) s. Приxóвок. Доxóджене, *n.* Untersuchung, Nach-forschung, *f.*

Доxодýти, дýтýти, *v. n.* bis wohin kommen gelangen, anlangen; bis wohin reichen, erreichen; менé всьо (лýсти, чутка etc.) доxóдит mir geht (kommt, gelangt an mich) alles zu, ich bekomme, erhalte alles; до царá то дойшлось *P.* I. 82 die Kunde davon gelangte zum *Czar*; 2) zur Reife kommen, reifen; 3) verenden; 4) — чогó nach etw. for-schen, etw. erforschen, ergründen, un-tersuchen, zu erlangen suchen.

Доxоднýйший, *a. contrar.* *Ос.* (61) V. 21 von доxодний der wohin besser gelangt, dringt. [trágnis.

Доxодóвий, *a.* Einkommen-, Er-Доxожáлий, *a.* überreif, verblüht, alternd *He.* [rücktes Alter, *He.*

Доxожáлiсть, -ости, *f.* vorge-Доxожáти, *v. n.* *M.* II. 104 vor-beigeben s. Доxодýти.

Доxрáпати ся чогó etw. mit gros-ser Mühe erwerben.

Дóхтýр, *m.* = дóктор. I. Дóця, *f.* *dim.* s. Дóчка, *Кв.* II. 122. II. Дóця, s. Дóкiя *Ha.*

Дóч, *f.* s. Дóчка.

Дóчаклóвати, s. (до)Чарувáти. Дóчалáпати, дóчáпати, *v. n.* *M.* mit Mühe dahin trabend gelangen.

Дóчáсний, дóчасóвий, *a.* zeitlich, endlich, *M.* nur bis zu einer Zeit, pro-visorisch. [*f.* *Пар.*

Дóчáснiсть, -ости, *f.* Zeitlichkeit, Дóчéкане, *n.* не — твоé! sollst nicht erleben!

Дóчинýти, дóчинýти, *v. a.* hinzu-thun, bei-, zugeben, zufügen. [that, *f.* *B.*

Дóчýнка, *f.* дóчýнок, -нку, *m.* Zu-Дóчитáти, дóчýтувати, *v. a.* zu Ende lesen; — ся чогó beim Lesen auf etw. kommen, durchs Lesen etw. erfahren.

Дóчка, (*d.* дóчечка), *f.* Tochter, *f.* Дóчувáти ся, дóчýти ся, *MIII.* zu hören bekommen, erfahren; vom Hö-rensagen wissen *BB.*; 2) не-дóчувáти schwerhörig sein.

Дочудати ся чомусь *St. wovüber staunen*, aber das Wunderbare begreifen.

Дочумакувати ся, als чумак erleben, dazu kommen.

Дошатріти ся чого auf die Spur von etw. kommen, §.

Дошвандяти, *v. n.* hinzutroteln, §.

Дошймати ся §. ergrübeln, aus-schnoffeln.

Дошка, *f.* Brett, *n.* * трётёй дошки в голові не має = нема всіх в дома, бракує п'ятої клёпки.

Дошкуліти, *s.* Доскуліти.

Дошмигати, *v. a.* *IT.* mit dem Schlag erreichen. [nehm, *Пом.* II. 30.

До-шмиги, *adv.* не — nicht ge-

До-шнійру, *adv.* *s.* До-нащадку.

Дошпётний, *a.* *IT.* ordentlich, wohlanständig.

Дош, *g.* дош, *m.* Regen, *m.*

Дошанний, дошатиий *M. a.* bret-tern, aus Brettern, aus Latten.

Дошанік, *m.* Brettvorschlag, *m.* gehäuse, *n.*

Дошевий, *ВВ.* дошовий, дошй-стий *Левч. a.* vom Regen, regnerisch; düster, trübe. [*dim.* *s.* Дош.

Дошченько, дошечок, дошчик, *m.*

До-шенту, *adv. pol. C.* II. 95 *K. s.*

До-нащадку.

Дошйна, (-йнка), дошечка, *f. dim.* Brettchen, *n.*; 2) -йна *Nbf.* der Бі-стриця срібна.

Дошципками брати abkneipend.

Дошівка, дошовиця, *f.* Regen-

Доюн, *m.* *He.* 34. 269? [wasser, *n.*

Доява, *f. Pic.* *s.* Обявлена, донесена.

Доявити, *v. a. Pic. s.* Обявити, до-несги.

Драб, (*aug.* -йско, -йще), *m.* Lump, lumpiger Kerl, Halunke, *m.*; 2) be-waffneter Knecht; 3) *Viola arenaria.*

Драбант, *m.* Trabant, *m.* *Gr.*

Драбаня, драбиха, *f.* lumpiges Weib; Bettlerin, *f.*

Драбастиий, *a.* кінь von hohem Mass.

Драбица, (*d.* -йнка), *f.* Leiter, *f.*

Драбинчастий, *C. I.* 39. драбиня-

стий, драбний, *a.* Leiter, — viz mit gros-sen Sprossenleitern, Leiterwagen; * einer Leiter ähnlich: so schwächting, hager.

Драбня, *f. coll.* Lumpen-, Bettelvolk, *n.*

Драбскій, *a.* lumpig, bettelhaft;

* драбско́го хлі́ба де́рти гау́fen.

Драбу́га, (-бу́га) *aug. s.* Драб 1).

Дра́глий, (*d.* дра́гленський) *a. M.* zitternd; locker.

Драгліти, *v. n. M.* II. 121 sich regen u. herabhängen, hereinzubrechen drohen (хма́ри); zittern; 2) gerinnen, erstarren, *St.*

Драговіна, *f. C. s.* Драговіна.

Драголю́б, (-бчик), *m. Ч. V.* 34. Art Liebeskraut; Christuslampe, *f.* Was-serandern, *m.* (*Lycopus europaeus*); 2)

Feldmünze, *f.* Kornpolej, *m.* (*Mentha arv.*); 3) *Salvia nemorosa.* [гоці́нний.

Драгоценний, *Кч.* 111 *s.* Доро-

Драгу́н, *m. Ч. III.* 102?

Дра́гон, драгу́н, *m.* Dragoner, *m.*

adv. -бньський, -у́ньський.

Дра́жка, *f. ungr. s.* Доріжка.

Дражнік, (-знік) *m.* Brombeere, *f.* (*Rubus*).

Дражніти, дразніти, *v. a.* reizen; 2) neunen, heissen mit e. Spitznamen

III. I. 381, чимось.

Дражніне, *n. Кч.* das Kitzeln, Kosen.

Дражніти, *v. a.* дош дразніть vom Fallen eines leichten Regens.

Дразли́вий, дражли́вий, *a.* reizbar, *s.* Разній; kitzlich, heiklich.

Дра́йка, *f. e.* dralle Dirne.

Дра́к, *m. Hg.* 37 Drache, *m.*

Дра́ка, *f.* Schlägerei, Rauferei, *f.*

Дра́кати, (дрек-) *s.* Деркоти́ти.

Дра́ль, *m.* Drillbohrer, *m.*

Дра́ла, *int.* husch! fort! *a.* він тоді — (дав) er machte nun Reisaus. *P. I.* 4;

Mi. IV. 511; 2) дра́ли, *pl.* Füße des Hasen, (*B.*).

Дра́лува́ти, *v. n.* sich flott herum-treiben. [*schleisst.*

Дра́ля, *f.* Arbeiterin die Federn

Дра́ма, *f.* дра́мат, *m.* Drama, *n.*

Драма́тик, *m.* Dramatiker, *m.*

Драма́тичний, *a.* dramatisch.

Драма́тургі́чний, *a.* dramatur-gisch. [*matisch dargestellt.*

Драмо́ваний, *a. K.* als Drama, dra-

Драмува́не, *n. K.* das Verfassen von Dramen. [*zerrissen, lumpig; ärmlich.*

Дра́н, дра́ний, (*d.* дра́нський) *a.*

Дра́нджобли, *pl. s.* Гренджобли

Ч. VII. 575.

Дра́ніця, *f.* dünnes spleissenähn-

liches Brett, Daubenbrett *n.*; 2) Raubbiene, *f.* (*Ф.*)

Дра́нка, дра́нѣна, *f.* zerrissenes, zeretztes, abgetragenes Kleid, Hemd.

Дра́нкáвий, дра́нѣвий, *a.* zeretztes, lumpig, schábig. [*tig* schlagen.

Дра́нѣвити, *v. a.* zeretzten; *тúч-Дра́нѣ, *n.* Lumpen, *pl.* * Lumpen-, Bettelvolk, *n.* Schund, *m.*

Дра́нѣвецъ, -вѣця, дра́нѣвоуъ, дра́нѣо́х, *m.* Haderlump; armer Wicht in zerlumpten Kleidern. [*Sense, f.*

Дра́нѣйна, *f.* *H.* 304 in d. Ráthsel,

Драпа́к, *m.* Wald-Brombeere, *f.* (*Rubus fruticosus*); 2) драпака́ да́ти *s.* Дра́пнути 2); 3) Клауенвеhe, *f.* (beim Horn- u. Borstenvieh).

Драпа́ти, дра́пнути, *v. a.* kratzen, scharren; 2) * Reisaus nehmen, entwischen; 3) — (драпа́нѣти) ся на щоць etw. erklimmen, ersteigen.

Драпа́ч, *m.* Gruber, Extirpator, *m.*; 2) alter Besen.

Драпа́чына, *m. f.* armer Wicht.

Драпа́чка, *f.* Werkstück zum Abschürfen der Leinkapseln, *n.*

Драпа́жка, *f.* böses Thierchen, *См.*

Драпа́жник, *С.* (*Фр.*), драпа́ка, *К.* *m.* Räuber, Raubritter, Buschklepper, *m.*

Драпу́ста́н, *m.* *Azalea pontica.*

Драпу́це́м, дра́пци (-цї), *adv.* побічи sich rasch aus dem Staube machen, Reisaus nehmen.

Драпу́цюва́ти, *v. n.* entlaufen.

Драпу́ча́стий, *a.* nicht gut mit dem Fuss auftretend, (*B.*).

Драстува́ти, *P. I.* 42 *s.* Здраству-

Дра́та, *f. s.* Дра́твля́. [*ва́ти.*

Дра́тва, *f.* Pechdraht, *m.*

Дра́та, *s.* Де́рги.

Дра́тка, *f.* *Др.* *s.* 406. *s.* Стéжка.

Дра́твля́, *f.* Bedrückung, Schin-derung; Qual, Marter, *f. См.*

Дра́тнѣця, *f. s.* Дра́тва?

Дра́тува́ти, *v. a. s.* Дра́жнѣти; — ся hadern.

Дра́хлавий, *a.* *Зс.* *s.* Дра́хлѣвий.

Дра́ч, дра́чка, *m.* raufstiger Bube.

Дра́ча, дра́чка, *f. s.* Дра́ка; 2) Er-pressung, Schinderei, *f.* Steuerdruck, *m.*

Дра́члѣвий, *a.* драчу́н, *m.* rauf- lustig, händelsüchtig, *Пол.*

Дра́члѣвѣсть, -ости, *f.* Reizbar-

keit, Stössigkeit, *f. Пол.* [*zahn, m. Пол.*

Дра́чний, *a.* зуб Reisszahn, Hunds-

Дра́шинѣти, дра́шпати, *v. a.* ritzen,

Дра́шпáк, *m.* alter Besen. [*verletzen.*

Дра́шпанка, *f.* vergoldete aus Fe-derfahne gemachte Blumen (in Grün-span gefärbt).

Дребо́та́ти, *v. a.* schnell sprechen.

Дребо́ту́га, *f. s.* Цоко́ту́ха.

Дре́вѣна, *f. III. I.* 240 *s.* Дре́вѣйна.

Дре́вѣсний, *a.* Baum-, *M. III.* 28.

Дре́вѣночка, *f.* hölzernes Schlüssel-chen. [*gelass, n.*

Дре́вѣтня, *f.* Holzstall, *m.* Holz-

Дре́вѣле, *adv.* † in der Vorzeit.

Дре́вѣній, *a.* † alt, uralt.

Дре́вѣніти, *s.* Дре́вѣвѣти.

Дре́вно, *n.* faules Holz. [*mer, pl.*

Дре́вностъ, *f. † III. II.* 46. Alterthü-

Дре́во, *n. † M. II.* 144. *Кн. Фр. s.*

Древо́ру́б, *m. s.* Древо́ру́б. [*Дре́во.*

Дре́гот, *m. V.* Zuckung, *f.* Дре́готá

f. Дре́готѣти *s.* Дри́готá etc.

Дре́звѣне, *n. coll.* Gerümpel, alter Plunder, altes Geráthe.

Дре́лѣх, *m.* Drillich, *n.* [*dlr, m. T.*

Дре́лѣха́р, *m.* Drillicherzeuger, -hán-

Дре́лѣхо́вий, *a.* aus Drillich.

Дре́ма, *f. M.* Schlummer, *m.*

Дре́менѣти, *v. n.* sich aus dem Stau-be machen, hastig entfliehen, entwischen.

Дре́мехну́ти, *v. a.* derb schlagen.

Дре́нький, *a. Me.* 235?

Дре́нькіт, -оту, *m.* Gerassel, *n.* das Zirpen. *OH.* [*dröhnen.*

Дре́нтѣти, дре́нча́ти, *v. n.* klirren,

Дре́сыва́ти, *v. a.* dressieren, ab-richten. [*primulus europ.*).

Дри́глик, *m.* Ziegenmelker, *n.* (*Ca-*

Дри́гли́, *pl.* Sulz, *f.* gallertartige Lake od. Masse. [*rinnen.*

Дри́гли́ти, *v. n.* zu Gallerte ge-

Дри́гльовѣйна, *f.* Gallerte, *f. B.*

Дри́гна́вѣти, *v. n.* moderig u. dadh-brüchig werden. [*liti, v. n.* zittern.

Дри́гонѣти, дри́готѣти, дри́гу-

Дри́готá, *f.* das Zittern; 2) * Un-gemach, *n.* [*zuckt, zappelt.*

Дри́гла, *m. f.* der (die) mit Füßen

Дри́главка, *f.* das Schlottern, Zit-tern der Füße.

Дри́гла́ти, *v. n.* zucken, zappeln.

Дри́гогли́вий, *a.* -а погóда Gru-

sel verursachend, kühl, kalt.

Дригúлька, *f.* trippelnder Gang, *Зак.*

Дриж, *m. pl.* дрижі Fieberfrost.
-schauer, *m.*

Дрижавка, *f. s.* Дриготá 1).

Дрижáк, (-жик), *m.* das Zittern;
pl. -кú їети vor Kälte zittern *H.* 14;
схóплять тебе — das Zittern, d. Gru-
sel wird dich befallen.

Дрижáти [дрижú, -жúш, жúть],
v. n. zittern *s.* Дрожáти. [на, *f. s.* Дриглí.

Дриженéць, -нця, *m.* дриженí-

Дрижйфíст, -фоста, *m.* Wippsterz,
e. mit d. Schwanze (Sterze) wippender
Vogel: Rothschwánzchen, (Phoenicurus)
Mé. II. 370.

Дризнуги, *v. n. §. s.* Дременúти.

Дрик, *m.* — жóвтий, Pferde-Magen-
fliege, *f.* (Gastrus equi); 2) *s.* Гедз. *Пол.*

Дрилити, *s.* Дрúлити.

Дрилювáти, *v. a.* drillen, bohren,
drieseln; 2) *s.* Вíпучати.

Дриймба, (-ля), *f.* Brummeisen, *n.*
Maultrommel, *f.*; 2) * grosse Magd.

Дриндати, *v. n.* trippeln. [pler, *m.*

Дриндик, *m.* *Вет.* des Индик, Трип-

Дриня́ти, *v. n. §. s.* Жúти: про-
живáти (*Фр.*).

Дриску́ля, дріслявка, *f.* Art Pflau-
men von früher geringer Sorte.

Дрисливі́ці, *pl.* дрісла, *f. s.* Сир-
ливі́ці, *Зак.*

Дрисла́вці, *pl. s.* Дриску́ля (Obst).

Дриста́ти, [дри́щу, дри́щем], *v. a.*
laxiren. [eus reticulatus].

Дристокóз, *m.* Saffran, *m.* (Cro-

дри́шні, *pl. s.* Дриглí.

І. Дриб, дриб (дриб), *int.* vom zier-
lichem Trippeln *Кс.* II. 90.

II. Дриб, *g.* дрóбу *m. coll.* Hausgeflügel,
n.; 2) junge Schafe *Мог. s.* Дриботá 1).

Дрибен, *a. s.* Дрибний.

Дри́бка, *f.* дри́бок, -бка, (*d.* дри́б-
чок, -бóччок) *m.* Etwas; Kleinigkeit, *f.*
Фр.; Brocken, *m.* дри́бок, *adv.* ein wenig,
ein Bischen, ein Stückchen.

Дри́бний, (*d.* -бнéнький, -бóнький)
a. klein; kleintheilig, kleingemacht; -i
грóшні kleines Geld: не маю дри́бних
habe kein Kleingeld; unansehnlich, ge-
ring, geringfügig; fein, schwach, kraft-
los; dünn; — дощ mit kleinen aber
dichten Tropfen; -i слóзи, reichliche

Thränen; -á шляхта niedriger, kleiner
Adel; 2) дри́бнійше *compar. adv.* Ч.
II. 577 *s.* Подри́бнійше.

Дри́бник, *m.* Verfertiger kleiner Sa-
chen in Glashütten.

Дри́бни́ця, *f.* Kleinigkeit, wertlose,
Sache, Geringfügigkeit; 2) sehr fein ge-
sticktes Kleid (плáхта) *Л.* 162; 3) *pl.*
Art weibl. Haarfrisur in feinen, schma-
len Flechten. [wörter gebrauchen.

Дри́бни́чити, *a. a.* Verkleinerungs-

Дри́бни́ти, *v. n.* kleiner, winziger
werden *III. II.* 247.

Дри́бновíд, *m.* *Пар.* Mikroskop, *n.*

Дри́бновíдний, *a.* mikroskopisch
Пар. [schwachköpfig, bornirt

Дри́бногóловий, *a.* kleinköpfig,

Дри́бноземéльний, *a.* zum Klein-
grundbesitz geh. *К.* [*Пол.*

Дри́бнозерни́стий, *a.* feinkörnig,

Дри́бнокучерíстий, *a.* feinge-
kräuselt.

Дри́бноли́стий, *a.* kleinblättrig.

Дри́бнома́ляр, *m.* *Пар.* Miniatur-
maler, *m.* [gemáلدe.

Дри́бнобóр'аз, *m.* *Пар.* Miniatur-

Дри́бнобá, *f. coll.* die Kleinen, die
Geringen. [geld.

Дри́бняк, *pl.* kleines Geld, Klein-
дри́бостка, *f. He.* Einzelheit, *f.*
Detail, *n. s.* Подри́бни́сть.

Дри́ботá, дри́бщина, *Ваз. f.* alles
Kleine, *s.* Дри́бни́ця 1); 2) *H. V.* Petit-
Schrift, *f.* [traben; 2) plárren, plauschen.

Дри́ботíти, *v. n.* trippeln, zierlich

Дри́ботúч, *m.* Plauscher, Plauderer, *m.*

Дри́бу́шка, *f. gew. pl.* дри́бушки *s.*

Дри́бни́ця 3), *sgl. Ke.* II. 4.; 2) Art

trippelnder Tanz der Mädchen *Кс.* II.

8. 48.; 3) дри́бушки (хлíба), Brocken, *pl.*

Дри́бязок, -зку, *m.* Kleinigkeit; 2)

Einzelheit, *f. K.* [не́ць.

Дри́бча́стий, *a.* -е зiле *s.* Бедри́-

дри́вця, *g.* дри́вэць *pl. dim. s.* Дрóвá, *Ф.*

Дри́жáти, *s.* Дрижáти, *Ог.* 59.

Дри́ждже́вий, *a.* Hefen-. [ster, *pl.*

Дри́жджé, -джий, *pl.* Hefen, Tre-

Дри́жля́вий, *a.* zitternd, bange.

Дри́жуч, *adv. partic.* = дри́жучи *Ф.*

І. Дри́к, *m. s.* Дрок І. [zitternd.

II. Дри́к, *m.* gewisser Theil des Hemdes.

Дри́ковíця, *f.* *Пис. s.* Дроковíця

(*vgl.* Дрик).

Дрімáйло, (-ма́ка) *m.* schläfriger Mensch, *Schlafmütze, *f.*

Дрімáти, *v. n.* schlummern.

Дрімки, дрімливíці, *pl.* дрімлá *Щс. f. s.* Дрімотá 1). [Гол. III. 456.

Дрімко, *m.* Gott des Schlummers

Дрімотá, *f.* Schlummer, Schlaf, *m.;* 2) *s.* Дрімко.

Дрімóтний, *a.* Schlummer- *Ст.;* schlummernd, einschläfernd, *У.*

Дрімýх, *m.* Nachtschwalbe, *f.* Tag- schläfer, *m.* (Caprimulgus europ.).

Дріпа, *f.* H. 163schäbige, lumpige, gar- Дріпá, *n. s.* Дрáнте, *Зах.* [stige Person.

I. Дрít, *g.* дротá, *m.* Pferdelausflie- *ge, f.* (Hippobosca equina). [Stricknadel, *f.*

II. Дрít, *g.* дрóту, *m.* Draht, *m.;* 2) Дрítа, -ой тáй —! *s.* Дáна 2).

Дрiчний, *a.* (=до рiчи) anständig, ordentlich, artig *Luts. gr.* 168. *ZP.*

Дрiще, *n. s.* Болóто, (*vgl.* трiстé).

Дрiщи *pl. s.* Дрiжджi.

Дрóб, *m.* Bruch, *m.* (in d. Mathem).

Дрóбен, *a. s.* Дрiбен, дрiбний.

Дрóбáна, (д.; -бáнка) *f. s.* Дрiб; 2) *coll.* dünne junge Bäumchen; 3)

Brocken, *m.* (хлáба); 4) kleingedruckte Stelle im Buche *Kв. II.* 137; 5) Kleinig- *keit, f. 6) s.* Дрiб. [sorgung des Geflügels, *f.*

Дрóбiнниця, *f.* *He.* Magd zur Be- Дрóбiти, *v. a.* in kleine Stücke

theilen, bröckeln, zerstückeln, klein- *brechen; *verkleinern s.* Дрiбiнчити.

Дрóбкó, -бкá, *m.* Ч. IV. 593 *s.* Дрiока.

Дрóбцóвáти, *v. n.* trippeln.

Дрóбiтá, *pl. coll.* Schafe *pl.*

Дрóвá, *g.* дров, *pl.* Holz, Brennholz, *n.*

Дрóвáрня, *n. f.* Holzhof, Holzplatz, *m. Пар.* [Holz, *n.* Holzstange, *f.*

Дрóвeнýкa, (д. -нýчкa), *f.* Stück

Дрóвно, *n.* (лeмк.) Holz, *n.*

Дрóворóб, *m.* Holzhauer, -hacker, *m. Ст.;* 2) Block zum Holzhacken; 2) *s.* Дрeвiтня.

Дрóвосiк, *m.* сiрий, Zimmerbock- *käfer, m.* (Lamia aedilis); *pl.* Bockkäfer,

(Longicornia). *Пол.* [Holz- Дрóвiнiй, *a.* *Пол. s.* Деревлiний,

Дрóвiнкiй, *pl.* Pflanzenwespen, *pl. pl.* (Phytospecees) *Пол.*

Дрóганe, *Пол.* дрóгнeнe, *Пл. n.* Schwingung, Oscillation, Vibration, *f.*

Дрóгáти, *v. n.* schwingen, vibrieren.

Дрóгнáвiти, *v. n. s.* Дрiгнáвiти.

Дрóготá, *f.* *Пол. s.* Дрiготá.

Дрóж, дрóждж, *f.* Schauer; Schau- *der, m.* das Zittern, Frösteln. [tern, beben.

Дрóжáти, (дрiж-, дрiж-) *v. n.* zit-

Дрóжáчка, *f.* Zittergras, *n.* (Brizia *media*). *B.* [Kutsche, *f.* Ч. II. 598.

Дрóжкa, *f.* *Кв. II.* 301 Droschke,

Дрóзд, *m.* -бóзiнiй Weindrossel, *f.* (Turdus iliaceus); 2) — камiнний (ру-

дохвóстик) Steindrossel, (T. saxatilis); 3) -омельник (дерáба) Mitteldrossel,

(T. viscivorus); 4) -рáбiнник Wach- *holderdrossel (T. pilaris); 5) -рiжнóпi-*

вeць Spotteddrossel (T. polyglottus); 6) — чóрний (кic, кoc), Schwarzdrossel,

Amsel, *f.* (T. merula); дрóздиця Weibch. *I.* Дрóк брiч, *m.* Färber- Ginster, *m.* (Genista tinctoria).

II. Дрóк, *m. s.* Гeдз. [в- дрóки. Дрóки, *pl.* Ф. Spass, böser Scherz,

Дрóковiця, *f.* heisse Zeit, wann *das Vieh herumtobt, da es von Vieh-*

bremsen (дрóк, дрiк, дрiк) gestochen *wird. [m. Ritze, f. 2); Splitter, m.*

Дрóскa, *f.* Sprung (auf d. Leder), Дрóскати, дрóснути, *v. a.* ritzen,

verletzen; — ся rissig werden „springen“, sich splittern. [zieher, *m.*

Дрóтáр, *m.* Drahtbinder; 2) Дрáхт- Дрóтiвкa *f.* Art Fischangel mit Draht.

Дрóтовiй, дрóтiнiй, *a.* aus Draht, дрáхтерн. [überziehen.

Дрóтувáти, *v. a.* mit Draht binden, Дрóтiнка, -нáгáйка, *f.* drahtge-

flochtene Peitsche, Geissel. Дрóфa, дрáфa, дрóхвa, *f.* Treppe,

f. (Otis tarda). [ре, *n. C. II.* 23.

Дрóхвiч, *m.* Männchen einer Trap-

Дрóчiти, *v. a.* reizen, necken, ärgern.

Дрóчлiвий, *a.* Ч. I. 50 *s.* Дрáчлiвий; 2) *s.* Дрáжлiвiй.

Дрóщ, *m. s.* Дрóж.

Дрóшкa, *f.* Л. 116 *s.* Дрóжкa.

Дрóг, *m.* Freund; Nächste, Gefährte, *m.*

Дрóгáк, (-анeць) *m.* Zweitschwarm, *m.*

Дрóгiй, *a.* der zweite; -i пiвнi *das zweite Hahnengeschrei; der andere.*

Дрóгiня, *f.* Freundin, *f. K. Бiл.*

Дрóгóбiч, *adv.* von anderer Seite.

Дрóгорiдний, (-рóдний), *a. K.* zweitgeboren. [ges.

Дрóгорiдний, *a.* *He.* zweiten Ran-

Другосьвітний, *a.* -а формація
Secundärzeit, *f.* Фр. [т.]

Дру́галъ, *m.* Querbalken beim Floss,
Дру́гачка, *Зак.* II. 590?

Дру́гар, *m.* junges Kieferbäumchen;
2) Ruder, *n.* Gr. 18.

Дру́гати, *v. a.* flechten, winden, (*B.*);
2) *s.* Усука́ти. [Gemahlin, *f.*

Дру́жба, *f.* Freundin, Geliebte; 2)
Дру́жба, *f.* K. II. 61 *s.* Дружина;

2) *m.* Brautführer, Hochzeitsbitter, *m.*;

3) дружба́, *f.* Freundschaft, *f.*
Дружоба́ти, дружикува́ти *Кн.* (*Рус.*

91) Brautführer (дружба, дру́жко) sein.
Дружелюбо́вий, (-лю́бний), *a.*

Ко. 129 freundschaftlich, leutselig.
Дру́жене, *n.* (freundschaftliche) Ver-

einigung, Verbindung, *f.*
Дружи́на, *f.* Gesellschaft, Kame-

radschaft; *f.*; 2) *coll.* Gefährten, Beglei-

ter, *pl.*; 3) Gatte, *n.* Gattin, *f.*; 4) —
* кидро́ва Pfeilgeschoss aus кедрі́на.

Дружи́нний, *a.* дружинник, *m.*
Kriegsgefährte, *m.*

Дружи́ти, *v. a.* (als Freunde) ver-

einigen, verbinden; — *ся* з ким jmds
Freundschaft suchen, mit jmdm Fr.

schliessen.
Дру́жка, *f.* Brautjungfer, Kranzel-

jungfer, *f.*; 2) дру́жка-дру́жку einer
den anderen, einander, *КС.* IV. 506.

Дру́жко, *m.* Lebensgefährte, *m.* Ge-

mahl, *s.* Подру́же *Л.* 27.; 2) Braut-

führer, Bräutigamsführer, *m.*
Дру́жник, *m.* Trabant, Satellit, *m.*

Дру́жній, (ний), *a.* Freundes-; 2)
freundschaftlich, vertraulich; 3) wacker,

tüchtig: *adv.* дру́жно.
Дру́жочок, -чка, *dim.* *s.* Друг.

Дру́жчини, *pl.* Festmal u. Tanz bei
der дру́жка. [(дру́жка) sein.

Дру́жити, *v.* *n.* Brautjungfer
Дру́зати, *v. a.* §. schneiden.

Друзі́я *pl.* = дру́ги (*s.* Друг).
Друзі́яка, *m.* *aug.* guter, alter, bie-

derer Freund, Camerad.
I. Друк, -ка, *m.* Stange, *f.* Stock, *m.*;

2) Hebel, Hebebaum, *m.* Пол.; 3) * Тау-

genichts, Bengel, *m.* Ф.
II. Друк, -ку, *m.* Druck, Buchdruck, *m.*
Друка́р, (-арщик, *Зак.*) *m.* Drucker,
Buchdrucker, *m.*; 2) *s.* Коро́їд рі́тник.

Друка́рник, *m.* *s.* Гуля́ка *Gr.* 19.

Друка́рня, *f.* Druckerei, Buch-

druckerei, *f.*
Друка́рський, *a.* Buchdrucker-

Друква́не, *n.* das Drucken.
Друкува́ти, *v. a.* *n.* drucken, drucken

Друл, *m.* Schiebkarren, *m.* *B.* [lassen.
Дру́ле, *n.* *s.* Делі́не, Фр.

Дру́лити, друля́ти, *v. a.* *s.* Тру́-

тити, труча́ти. [VIII. 9)?
Друмекува́ти, *v. n.* *Кн.* (*Пр.*

Дру́мхати *ся* sich kratzen.
Друхні́ти, *v. n.* ver-mordern, *B.*

Друхно́, *n.* *B.* *s.* Порохно́.
Дру́хнути, *v. n.* prasseln; knar-

ren; dröhnen.
Друхота́ти, *v. a.* zerschmettern.

Дру́цкати, *v. a.* zu Brei schlagen;
zerstossen.

Дру́че, *n.* *coll.* Stangen, Stöcke, *pl.*
Дручи́на, (дрю-), *f.* *s.* Дручо́к;

2) Schaft, Stiel, *m.* III. I. 166.
Дручові́й, *a.* кінь *s.* Бичові́й.

Дручні́я, *f.* *B.* Pumpgestänge, *n.*
Дручо́к, -чка, *m.* Stock, *m.* Stange, *f.*

I. Друшла́к, *m.* Durchschlag, *m.*
II. Друшла́к, *m.* *s.* Кипра́л.

Друхо́, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Harpalus), *B.*
Дрябо́чак, *m.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium

lanceol.); 2) *s.* Диві́на. [т. C.I.1.51.
Дряго́віна, *f.* Morast, Moorgrund,

Дрянь, *f.* *coll.* *He.* *s.* Драні́ця,
ло́нта; 2) *gr.* *s.* Дранте. [ritsch!

Дряп, (драп), *int.* beim Kratzen:
Дряпичка, *m.* *Ко.* 6. der Sporteln ein-

treibt. [schwach, siech.
Дряхла́й, (-лі́вий Фр.), *a.* zitternd,

Дряхла́ість, -ости, *f.* *Пр.* II. 246
Schwäche, Hinfälligkeit, *f.*

Дряхла́к, *m.* Trogulus, *B.*
Дуб, -ба, *m.* Eiche, *f.* Eichenbaum,

ш.; 2) *g.* дубу Eichenrinde, -lohe, Ger-

berlohe, *f.*; 3) Kahn, *n.* K. I. 249. C.
II. 129; 4) * ста́ти дуба sich bäumen

(*v.* Pferde); дубом ста́ло волосе, die
Haare standen zu Berge; да́ти дуба

C. I. 106 sterben. [geln C. II. 83.
Дуба́сити, *v. a.* §. schlagen, prü-

Дуба́ти, дубну́ти, *v. a.* mit Füßen
anschlagen, stampfen; *s.* Тупати.

Дубе́, *n.* *s.* Дубле́. [орях major).
Дубельт, *m.* Doppelschnepfe, *f.* (Sco-

Дубельтівка, *f.* Doppelflinte, *f.*
Дубе́ць, -бця, *m.* *dim.* *s.* Дуб 1).

Дубиліст, *m.* weisse Hirschwurz, (Laserpitium latif).

Дубіло, *n.* Gerbestoff, *m.*

Дубіна, *f.* Eichenwald, *m.* Eichengehölz, *n.*; 2) Eichenholz, *n.*

Дубиняк, *m.* Eichenruthe, *f.* ПГ.; *pl.* Stockstreuiche, *pl.*

Дубіти, *v. a.* gerben; 2) *erpressen ПГ.

Дубівка, *f.* Art дїня (Kürbis); *Ke.* 2) Branntwein auf Eichenknospen aufgegossen.

Дубівнік, *m.* Gerber, *m.*

Дубінка, *f.* Galläpfel, Knorper, *m.*

Дубінковий, *a.* Galläpfel-.

Дубіти, *s.* Задубіти; Дублєнний, *pte.* Ко. 222 starr vor Kälte.

Дубкати, *s.* Дубіти.

Дубле, (-бе), *n.* Partie von Eichenstämmen; 2) *s.* Дубіло.

Дубіло, *m.* N. e. Berges.

Дубній, *a.* zur Geberlohe geh.; Loh-.

Дубнік, (-ичок), дубняк, *K. II.* 37. *m.* Eichenwald, *m.*

Дубіти, дубоніти, дубнути (тупн-), *v. n.* mit dem Fuss stampfen; traben; Getöse verursachen. [N.e. Berges.

Дубніця, *f.* Lohbeizwasser, *n.*; 2)

Дубоване, *n.* *K.* das wilde Schweifen; Bivouakieren. [cus, *B.*

Дубовець, -вця, *m.* Lysaena quer-

Дубовий, *a.* Eichen, aus Eichenholz; — рак Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus).

Дубовік, лящ — *m.* Bley (Abramis brama), der damals leicht gefangen wird, wann die Knospen an d.Eiche sich öffnen.

Дубовина, *f.* *K. II.* 286 Sarg aus Eichenholz, *m.*

Дубовник, *m.* *s.* Дубівнік.

Дубок, бка, *m.* junge Eiche; 2) Stock, *m.* 3) дубчок, вовчинець — *m.* Kellershals, *m.* (Daphne sneorum).

Дубрак, *m.* Günsel, *m.* Ajuga) *B.*

Дубричка, *f.* Gilb Weiderich, *m.* (Lysimachia).

Дубрівка, (-вонька, дубров-), *dim.* *s.* Дубрѳва; 2) Eichelmaus, *f.* (Mus ox nitela).

Дубрівний, *a.* zur дубрѳва geh., darin lebend; Wald-. [Оц. §. 344.

Дубрѳва, *f.* Eichenwald, Wald, *m.*

Дубрѳвник, *m.* *s.* Гриб щирак.

Дубувати, *v. n.* im wachen Zustand

de verweilen; wild schweifen, bivouakieren *K. I.* 180.

Дубурити, *v. a.* *s.* Бурити, stöbern.

Дубчак, (-чик), *m.* *dim.* *s.* Дубок.

Дубяк, *m.* Ч. V. 97. *s.* Будяк?

Дувало, *n.* Gebläse, *n.* гремучо-сазове — Knallgasgebläse, *Пол.*

I. Дуванити, *v. a.* theilen; — ся аким mit jmdm th. *K.* [prahlen *C. II.* 180.

II. Дуванити ся sich aufblähen,

Дувка, *f.* Blaserohr, Löthrohr, *n.* (B.).

Дуга, *f.* Bogen; 2) Regenbogen *m.*;

3) gebogener Henkel am Kessel; 4) Krummholz am Kummel, *n.*

Дуган, *s.* Доган I.

Дуганяр, *m.* Tabakschmuggler, *m.*

Дугастий, *a.* bogenförmig, gebogen, *Пол.* [haut, *f.*

Дугівка, *f.* *Il.* Iris, Regenbogen-

Дуда, *f.* Rohrpfеife, Schalmel, *f.*

Дудар, (d. дударик, -арчик) *m.* Pfeifenmacher, *m.* Зак.

Дудва, *f.* Schierling, *m.* (Conium macul.); 2) Kälberkropf, *m.* (Chaerophyllum). [tel, *m.*

Дудзуман, *m.* Ф. *s.* Туман, Trot-

Дуди, *pl.* Ochsenlunge, *f.* 2) Aermelleisten am Hemd, *pl.* [Abgrund?

Дудина, *f.* Зан. II. 595 bodenloser

Дудиця, *f.* *s.* Дуда; *pl.* -дуди 2);

3) Strohhalm, *m.* (zum Hutflechten) *s.* Стрілка.

Дудич, *m.* Hohlrüsselkäfer, *m.* *B.*

Дудіти, *v. n.* tönen, schallen, *Пис.*

Дудка, *f.* *s.* Дуда; 2) Tute, *f.* *Пол.*

Дудла, *f.* *s.* Дупло; дудлавий *s.*

Дудлик, *m.* *s.* Дудар. [Дуплавий.

Дудлити, дудіти Ч. VII. 575. *v. a.* durch die Gurgel jagen, schlürfen, saufen.

Дуднік, (d. -ничок), *m.* Pfeifenspieler, *III.* I. 309.

Дудніти, *v. n.* dumpfes Geräusch von sich geben; rollen, dröhnen.

Дудок, -дка, *m.* ehem. Scheidemünze (2 Nkr.); *pl.* * Geld, *n.*

Дудочка, *f.* *dim.* *s.* Дудка, Pfeifchen, *n.* 2) Art Tanz *III.* I. 250.

Дуду, дні (ні) — gar nicht im Sinn.

Дудурити ся, §. sich sträuben; 2) vor Schreck zittern; erschrocken zurückfahren (B.); 3) *v. a.* nachlässig etw. hintragen. [f. (Anemone prat.) *B.*

Дудурка, *f.* Wiesen-, Küchenschelle,

Дуж, чим дуж, *adv.* = чим дужше, *s.* Дужий. [sche Uebung, *Bor.*

Дужане, *n.* Ringen, *n.* gymnastische Übungen, *v. n.* genesen, sich erholen, *Ф.* — в сілу an Kraft gewinnen, erstarcken; — ся seine Kräfte messen, sich messen *Lgr.* 148.

Дуже, *adv.* sehr, überaus; (*d.* дуженько, genug kräftig).

Дуженний, *a.* sehr stark; mächtig, gewaltig *Wgr.* 46 *Зар.*

Дужечка, *f. dim.* *s.* Дуга.

Дужий, *a.* gesund, rüstig, stark.

Дужинь, -ени, *f.* Stärke *f.* 2) * ein starker Mann.

Дужинники, *pl.* Art kleiner Kuchen, gegessen am 1. Tage der Fasten.

Дужість, -ести, *f. s.* Видержимість 2) *Пол.*

Дужка, *f. s.* Дуга *He.*; 2) — залізна *He.* Art Riegel od. Schloss; 3) Henkel an der Мазниця.

Дужч *compar.* zu Дуже *Kv.* II. 151, що на- дужч möglichst stark.

Думбом, *adv.* flugs, geschwind, (*B.*), *s.* Думти 2). [stark wehend.

Думний, *a.* *Гол.* III. 3 — вітер *Думнугти, v. n.* *Гол.* III. 17 *s.* Дунути, дмухнути; 2) forthuschen, entwischen.

Дужка, дугар, дукасар, *m.* Magnat, der Reiche; *pl.* дуки -срібляники Geld.

Дужат, *m.* Ducat, *m.* [aristokraten.

Дукатвий, *a.* Ducaten.

I. Дужач, (*d.* -ачик), *m.* III. I. 104 Ducat, *m.* grosse Gold- od. Silbermünze; 2) *Lusaena virgaurea.* [*Vein.* zu богач.

II. Дужач, *m.* Ч. V. 957 *s.* Дук;

Дуківський, *a.* zum дужа geh. *Лис.* Дуківство, *n.* Stand, *m.* Würde eines дужа, *Лис.*

Дужбня, *f.* *N. e.* полоніна.

Дужба, *m.* дурний — *s.* Нагугла.

Дужевина, *f.* III. I. 233? *vgl.* дужба (*gr.* дужбина)? [Schafhund, *n.*

Дужей, *m.* Lagerplätzchen für d.

Дужета, *f.* *Кв.* 84 Art Weiberkleid [douillete].

Дужилати, §. *s.* Смоктати, schlürfen.

Дужівка, *f.* Branntwein aufgegossen auf Birnen дуглі.

Дужоб, *n.* Schmiedebalg, *m.*; 2) Lauf *m.* Mündung e. Feuerwaffe *Kv.* 190.

Малоруско-німецкий Словар.

Дужовати, *v. a.* дуглі 2) ertheilen. Дугля, (*d.* дугька), *f.* Art grosser Birnen, *f.*; 2) Knippschen, *n.*

Дум, *m.* *M.* das Nachdenken, Sinnen.

Дума, *f.* *He.* (*Bug.* 43) *s.* Думка (гудка); 2) epischer Volksgesang; 3)

— державна Reichsrath, *m.* [hängler *m.* Думайло, *m.* Grillenfänger, Kopf-

Думати, *v. a.* denken, erwägen, sinnen; meinen, glauben.

Думець, -ця, *т. s.* Мислитель.

Думіти, думитувати, *v. n.* *R.* 109 sich bedenken, anstehen, zweifeln.

Думка, *f.* Gedanke, *m.* Idee, *f.*; 2) Absicht, *f.* Sinn, *m.*; 3) Sehnsuchtslied, *n.*

Думлівий, *a.* *ОП.* in Gedanken vertieft.

Думний, *a.* denkend, (*Фр.*); gedankenvoll, tief sinnig, *M.* II. 39.; 2) *gr.*

† — дворянин Mitglied des Staatsrathes; — дяк Geheimschreiber des St.

Думовини, (дом-). *pl. s.* Умовини *Ч.* IV. 95. *Ог.* 43.

Думця, *m.* *H.* 21. *s.* Порадник.

Думчий, *a.* *Макс.* Ideen-, der Phantasie [мыслен]. [нау-, aus der Donau.

Дужавий, дужавський, *a.* До-Дужай, (*d.* дужавенько), *m.* Donau, *f.*; 2) *übht.* jedes grosse Wasser, grosser Strom.

Дуждук, *m.* *Кв.* 72 vom Halsstarrigen u. Ernsthafte; 2) Hagestolz, *m.* *Kv.* 380.

Дужка, дужька, *f. s.* Плотія.

Дужський, *a. s.* Данський, dänisch.

Дужугти, *v. a.* blasen, ab-, anhauchen, -wehen.

Дужа, *f.* linker Nbl. des Дужетр *Гол.*; 2) *pol.* Steiss, *m.* das Hintere.

Дужак, *m.* Bube in d. Karten.

Дужка, *f.* в дужку чесати ся Art weibl. Haarfrisur; 2) *s.* Віддупок.

Дужавий, дужавний, *Гол.* III. 502. дужавний. (-авий), дужавний *a.* hohl, mit Höhlungen.

Дужавина, *f.* *MIII.* *s.* Дужоб.

Дужугти, *v. a.* *Га.* II. 54 betäubt werden, stutzen. [f. hohler Baum.

Дужоб, *n.* Höhlung eines Baumes, Дужьянка, *f.* — йста Drehling, *m.* (*Agaricus ostreatus*) *Вол.*

Дужавий, *a.* *s.* Дужавий.

Дужнів, *m.* *N. e.* Berges.

Дур, *m.* дуга, *f.* Betäubung, *f.* Тау-

mel, *m*; Irrsinn, Wahnsinn, *m*. Albernheit, Thorheit, Ausgelassenheit, *f*. dummer, närrischer Einfall III. I. 380; дур голові берé ся, в дурѹ; дурá *Bein.* des sinnberaubenden Branntweins, *Kч* 139.

Дурáк, дуралéй *Ко.* 97 Narr, Thor, Tropf, Tölpel, Dummkopf, *m*.

Дураналéси, *pl.* Dummheiten, Thorheiten, Narrenprossen, *pl. P.* I. 75 — виправляти — treiben.

Дурáция, *f.* Wahnsinn, *m*.

Дурáчество, *n.* etw. Thörichtes, Thorheit, Dummheit, *f.* [242; 2] *s.* Дурбáр.

Дурбáк, *m.* Wetzstein, *m.* *Ми.* II.

Дурбáр, дурбáс, *m.* *s.* Дурáк.

Дурéнь, -рня, *m.* *s.* Дурáк.

Дуренíця, *f.* Kokkelskörner, *pl.* (B.).

Дурéньство, *n.* *Фр.* Thorheit, *f.* Blödsinn, *m*.

Дурéць, -рця, *m.* *s.* Дурíйка 1).

Дурзíлэ, *n.* *s.* Дíвдерев.

Дурíбаба, (-бабка), дурíк, *m.* дурíпоця, -яти, *n.* Zaunkönig, Zaunschlüpfer, *m.* (*Troglodytes parvulus*).

Дурíлюд, дурíлюдок, -дка, (-людка, *f.*) eig. der die Menschen narret: Rothkelchen, *n.* (*Lusciola rubecula*); *Ми.* II. 370.

Дурíсьвіт, *m.* Betrüger, Gaukler, Schwindler; 2) *s.* Дурíлюд.

Дурíсьвітка, *f.* Betrügerin, Gauklerin, Gaunerin, *He.*; Verführerin, *f.* *См.*

Дурíти, *v. a.* кого jmdn narren, zum Besten haben, mit leeren Versprechungen hinhalten; anführen, betrügen, beschwindeln.

Дурíйка, *f.* Taumelolch, Schwindelhafer, *m.* (*Lolium temulentum*).

Дурíти, дурíти, *v. n.* zum Narren werden, verrückt werden, den Verstand verlieren, toben, ausgelassen sein.

Дурка, (*d.* дурочка III. I. 376) *f.* Närrin, *f.* [kopf schelten; 2] *s.* Надуркати.

Дуркати, *v. a.* jmdn einen Dumm-

Дурковáтий, *s.* Дурновáтий.

Дурмáн, *m.* *s.* Дурзíлэ; 2) *s.* Дíвдерев; (Alles Betäubende).

Дурмáнити, *v. a.* bethören, betäuben. Дурнéча, *Ч.* II. 491 дурнíна, *Зак.* *m. f.* *s.* Дурéнь.

Дурнíй, *a.* thöricht, dumm; einfältig, närrisch, verrückt, він не — тóе зробíти wohlweislich thut er es nicht; тóне — чоловік das ist ein gescheiter,

gelehrter Mensch; 2) eitel, nichtig; 3) — Ромáн geruchlose Wucherblume (*Chrysanthemum inodorum*).

Дурíник, *m.* alberner Tropf, Einfallspinsel, Thor, *m*.

Дурнíця, (дурнíчка), *f.* Albernheit *f*; eitler Tand, Kleinigkeit, Nichtigkeit; трафíлася емú —, жíе дурнíчков: weiss manchen Profit aufleichte pfífige Weise zu erhaschen; дурнíчки *adv.* *He.* *s.* Дурно.

Дурно, *adv.* umsonst, gratis; vergebens, vergeblich, fruchtlos.

Дурновáтий, *a.* verrückt, närrisch.

Дурновáтість, -ости, *f.* Verrücktheit, *f.* närrisches Wesen.

Дурновíч, *m.* ewiger Dummkopf.

Дурногóлвий, *a.* dummköpfig, thöricht, *K.*

Дурнопíян, *m.* *s.* Дурмáн.

Дурнослов, *m.* Wortkrámer, *m.* *См.*

Дурность, *f.* *s.* Дуровáне.

Дурно́ха, дурнíчка, *f.* Nervenieber, *n.* Typhus, *m.* (B.). [*См.*

Дурношмíга, *m.* dummer Gimpel,

Дурнíк, *m.* *s.* Дурáк.

Дуровáне, *n.* H. 136. *He.*, дурость, *f.* B. дуроци, *pl.* (*Ир.* II. 420) thörichtes Handeln, Narrheit, *f.* Thorheiten, *pl.* Unverstand, *m*.

Дуросьвіттво, *n.* K. Verdummung, Spiegelfechtereí; Schwindelei, *f.*

Дусíти, *v.* Душíти.

Дускати, (душíти), *v. a.* quetschen.

Дутель, -еля, *m.* §. *Иис.* Verderben, *n.* Untergang; -еля з'íсти *Ко.* 209 sterben, *С.* I. 53. [gefährlich.

Дутельний, *a.* §. *Иис.* verderblich,

Дути, [Дую (дму), дүеш, (дмеш), дүе, (дме, дмит)]. *v. n.* wehen, hauchen, blasen; *windschnell eilen; —

на щось anhauchen, anschnauben; — ся sich aufbláhen; *schmollen, maulen; дме ся на тебе *Св.* er verachtet dich, faucht dich an.

Дутий, *a.* *s.* Духóвий 2) *Пол.*; 2) geblasen, Blase-; 3) -а землá nasser lettiger Boden.

Дутíк, *m.* M. III. 139. was hohl ist (von Metall od. Glas); ein aufgedunsenes Gesicht. [Дудка.

Дутка, *f.* Düse, Tute, *f.* *Пол.*; 2) *s.* Дутчáстий, *a.* hohl, B.

Дуфати, *v. n.* hoffen, vertrauen; на щось auf etw. bauen, sich verlassen, *s.* Вповати.

Дух, *g.* дѣху und тху, *m.* Hauch, Athem, Odem, *m. K.* перевести дух Athem schöpfen; Gas, *n. Пу.*; (*vgl.* дих). 2) eingehaunenes Loch im Eise, Wuhne, *f.*; 3) Hitze, *f.* *s.* Духота; 4) *g.* дѣха Geist, *m.* Seele, *f.* * Muth, *m. pl.* дѣхи Geister, Gespenster, *pl.*; — спустити den Geist abgeben, die Seele aushauchen; * дѣха дати комѹ (чомѹ) jmdn (etw.) tüchtig bearbeiten, на-дѣх, дѣхом (зробити що) in einem Athem, geschwind; 5) на духу *He.* (*z. n.* 302) in der Beichte; Святий Дух heil. Geist.

Дѣхив день, der zweite Pfingsttag.

Духнѹти, *v. n.* an-, einhauchen.

Духовенство, *n.* geistlicher Stand, Geistlichkeit, *f.* Clerus, *m.* [den.

Духовина, *f.* leichter, lockerer Bodendampf; — день в дѣхив день; 2) Blase; — інструмент Blase-Instrument, *Пол.*

Духовість, духовність, -ости, *f.* Geistigkeit, *f.* das Geistige, *Фр. He.*

Духовний *a.* geistig, unkörperlich, immateriell; 2) geistlich; отець — der Geistliche, Seelsorger; Beichtvater, *m.*;

-а семінарія геистliches Seminar.

Духовник, *m.* der Geistliche, *МШ.* Beichtvater, *He.* Pater spiritualis, *m.*

Духопелик, *m.* Stoss, Schlag auf d. Schultern. [*f.* erst. Luft; Dunst, *m.*

Духота, *f.* erstickende Hitze, Schwüle, Дѹцкати, *s.* Тѹцати.

Дуч, *m. H.* 260?

Дуча, *B.* дѹчка, *f.* Loch, *n.* Kluft; Vertiefung, Aushöhlung, Oeffnung. *f.*

Loch im oberen Mühlstein, in e. Fass; Naphtagrube, *f.* [Дѹчка (*B.*).

Дучей, *m.* дучейка, (-йка *f.* *s.*

Душá, *f.* Seele, *f.*; 2) Herz, *n.* в души-сърца vom ganzen Herzen; души в собі не чути ausser sich sein, verzückt sein, *C. I.* 3; дѹшу згубив: vom Selbstmörder; до души прийти (приходити) ся комѹ jmds Sympathie, Zuneigung gewinnen; він в душi мені сидить hab ihn im Magen; моá душá не вiнна ich (in meinem Bewusstsein, in meinem Gewissen) bin unschuldig; собі самá душeю *M. Oc.* (62) *I.* 81.

mutterseelen allein; по душi дзвонять vom Glockengeläute nach dem Verstorbenen; 3) übhpt. das Innere, der inwendige Theil: Stimmstock, *m.* Stimme, *f.* (bei d. Geige); Einsatz, Mittelstück im Klavier etc.; 4) Mund, *m. C. I.* 63 (als Oeffnung für den „дѹх“); 5) Latz bei der Schürze, *m.*; 6) * Leben, *n.* без души ohnmächtig, leblos; 7) Halsgeschwulst, *Зан. II.* 390. *vgl.* Гѹши.

Душá р. *m.* душáрка, *f.* *Зан. II.* 389. in der Zauberformel gegen души, *s.* Душá 7).

Душевний, *a.* die Seele angehend, Seelen-; herzlich, Herzens-; innerlich.

Душевність, -ости, *f.* *He.* (*Пр. XI.* (2) 32) Geistigkeit, *f.* 2) Gemüthsstimmung, *f.* Gefühl, *n.* Innigkeit, Innerlichkeit, *f.* [lenverderber, Mörder, *m. Ку.*

Душегуб, (-губець, -бця), *m.* Seelenschändender.

Душегубний, *a.* *IT.* seelen-, menschenverachtend. [derin, *f.*

Душегубниця, *f.* *T.* Selbstmörderin, *m.*

Душегубство, *n.* Menschenmord, Mord, *m.* [aschfleisch, *n.*

Душенйна, *f.* Schmorbraten, *m.* Goldbraten, *m.*

Душенница, *f.* zum Ersticken enge Räumlichkeit. [Дѹшка.

Душенька, дѹшечка, *f.* *dim.* *s.* Seele, *m.* Seelentödter, Mörder, *m. III.* II. 222. [muthlos *III.* II. 235. 240.

Душеубогий, *a.* arm im Geiste, Душець, -щя, *m.* Stickstoff, *m. Пол.*

Дѹшин, *a.* *KU.* *s.* Душевний.

Душити, *v. a.* würgen, ersticken; 2) drücken, pressen; quetschen; schmoren.

Душиця, *f.* *У.* *s.* Душá.

Душити, *v. a.* stark duften, *M.* Душка, *f.* *dim.* (liebe) Seele, liebes Herz; моá — meine Liebste.

Душкувати, *v. n.* von Schafen, wenn sie, sich zusammendrängend, gegen den Boden hin schnauben (gegen d. Bissfliege).

Душливий, *a.* erstickend, *BB.* Душман, *m.* Würger, Bedrucker, Tyrann, *m. Пот.* III. 15.

Дѹшне, *adv.* eben (nicht), just (nicht).

Дѹшний, *a.* *ГР.* 73 *s.* Душевний; 2) warm zum Ersticken, heiss, schwül, dunstig; *adv.* дѹшно.

Дѹшник, *m.* Luftloch, *n.* Luftfang, Ventilator, *m.* Ventil, *n.* *Кс.*

Дѹшність, -ости, *f.* *s.* Душота.

Душóвий, *a.* jede Seele, jedermann betreffend.

Душогу́б. etc. *s.* Душегу́б etc.

Душогу́бка, *f.* Mörderin, *f.*; 2) * leichter unsicherer Kahn aus Lindenholtz *Oz.* (61) *V.* 55.

Дуя́вка, *f. n.* Sturmwind, *m.*

Дчині́ти, *s.* Відчині́ти *Oz.* 56.

Дщер, *f.* † *III.* II. 272 Tochter, *f.*

Дюг, *m.* II. *n.* 75. *Luts. gr.* 165? *s.* Дюк.

Дюк, *m.* Schwärmer, *m.* (Sphinx) *B.*; 2) Wolfsmilchraupe, *f.* (*Eruca euphorbiae*). [(*Halicore cetacea*).

Дюгонь, *f.* Dügong, Seemaid, *f.*

Дюгати, *v. a.* stossen, schlagen §.

Дюдя, *f.* свистіть — в кешени von leeren Taschen, *He.*; 2) *s.* Дзюдя.

Дюндóвий, *a.* -а кошу́ля *Гол.* III. 493. *ungr.*?

Дюндзя, *f.* *s.* Дзіндзівер.

Дюра, *f.* *s.* Діра. [Danken].

Дя! in *d. Kinderspr.* = Па! (beim

Дяволéнный, *a. s.* Діавольский, *Зак.*

Дяга, *f.* etw. Unbestimmtes: Gros- ses, Schweres, Böses: нарва́ло на но́зі

таку́ дягу; як ту мені́ таку́ д. зро- біти? (*Фр.*) [(*Angelica silv.*, *A. archang.*)

Дягель, дягиль, *m.* Engelwurz, *f.* Дядик, дядичок, дя́до, (дядь) *m.*

Vater, *m.* [Base, Muhme, *f.*

Дядина, *f.* der Mutter Schwester,

Дядинки, *pl. s.* Прóводи, *pl. Зак.*

Дядько, *m.* Vatersbruder, Onkel, *m.*

Дяк, *m.* Kirchensänger, *m.*; дяків, -ова, -ове, *a.* des дяк.

Дяка, *f.* II. *n.* 42. *У.* Dank, *m.* Dan- kesbezeugung, *f.* дяку зробіти кому́ *Ме.* dankbar jmds gedenken; 2) — на

корбéс der Wille zu jmdm, Neigung, *f.* Gefallen, *n.* щось припадáс до дя́ки кому́ jmdm ist etw. lieb, gefällt ihm.

Дяківна, *f.* des дяк Tochter, *f.*

Дяклик, (дя́тель). *m.* Specht, *m.*

(Picus). [in natura, *f.* *Иом.* III. 99. 133.

Дякло, *n.* † Abgabe der Feldfrüchte

Дякованє, *n.* Danksagung, *f.*

Дякованець, -нця, *m.* *ЗР.* I. 86

zum Hochzeitgefolge (beim Danken) geh.

Дяко́льний, *a.* † zu Дякло geh.

Дякон, *m. s.* Діакон. [Дякон.

Дяко́ниха, *f.* Frau od. Witwe eines

Дяко́нєнко, *m.* Sohn —; дяко́н-

ча, -ати, *n.* Kind eines дякон.

I. Дякува́ти, дя́чити. *v. n.* дяк

sein, dessen Dienste verrichten.

II. Дякува́ти, *v. n.* danken, Dank

sagen: світови von den Lebenden

scheiden, verscheiden; 2) само́му со́бі *Кє.*

II. 27. seine That selbst billigen, gutfinden,

anerkennen; 3) *v. a.* ко́б III. I. 1.

jmdm etw. Angenehmes u. Erfreuliches

bereiten od. erzeugen; Gunst, Wohl-

wollen, Verehrung beweisen, gefällig

sein, zu Willen sein. *Иом.* II. 28.

Дяра, *f. s.* Діра (дюра́).

Дя́тель, *m.* *Пол. s.* Дяклик.

Дятинкі, *pl.* das Vertheilen der:

geweihten Essartikel am Osterfeste an

Arme. [Iium pratense].

Дятловіна, *f.* rother Klee (Trifo-

Дячий, *s. a. m.* *Ф.* (*Huca* 1865. 9.)?

Дя́чити, *v. a.* *У.* со́бі щось sich

nicht worin gefallen, kein Gefallen fin-

den; 2) *v. a. s.* Дякува́ти 3).

Дячы́ха, *f.* Weib od. Witwe des дяк.

Дячы́шин, *a.* der дячы́ха geh.

Дя́чний, *a.* genehm, willkommen.

Е. Є.

Е, und Є, siebenter Buchstabe (єсть, Е). Infolge der Lautwandlungen ist єна́кше=ина́кше; єней=іней; єскра=іскра etc.; єдєн (їден) = одін; єщє=іщє (ищє); єгб = йогб; єї=її; єсаул=осаул; Єрина=Орина (Ирина) etc. єйце = яйце, etc. *P.* I. 188. *Oz.* 32. 37. 42. 43. 46. *Oz.* §. 26. 23.

Е! *int.* beim Zureden, Gefasstsein,

Sträuben, Lachen und Spotten.

Є, 3. *pers. sg.* von бути: ist, *s.* Єсьм, єсть. *Ми.* IV. 763.

I. Єва, Євка, *f.* Ева. [ивблга.

II. Єва, євола, *f.* євник, *m. s.* Ивола,

III. Єва, *f. s.* Ива. [ction und Buch].

Євангéлик, *n.* Evangelium, *n.* (Le-

Євангéлик, *m.* Evangelischer (Pro- testant) *m.* Це.

Евангеліст, *m.* Evangelist, *m.*
 Євангелський, євангелічний,
 ГШ. *a.* evangelisch; євангеліцький
 (protestantisch) ГШ. Цє. [*f.* Eugenia.
 Євгеній, *m.* Eugenius; Євгенія,
 Євграф, *m.* Eographius.
 Євін, *a.* von Eva abstammend, Evas.
 Євнѣх, *m.* Eunuch, Verschnittener, *m.*
 Єврах, єврашок *s.* Оврах etc. Цис.
 Єврей, *m.* Hebräer.
 Єврейський, *a.* hebräisch. [erthum.
 Єврейство, *n.* єврейзм, *m.* Hebrä-
 єврейст, *m.* Hebräist, *m.*
 Європа, *f.* Europa, *n.*
 Європéець, -пéйця, *m.* Europäer, *m.*
 Європéйський, *a.* europäisch.
 Євсévій, *m.* Eusebius *s.* Овсій.
 Євтѣх, *m.* Eutychius, *s.* Явтѣх.
 Євѣня, *f.* dim. *s.* Єва I. Evchen. *n.*
 Євхарістія, *f.* Eucharistie, *f.*
 Євя, (євня), *f.* † *s.* Сушарня, Brach-
 stube, *f.* Цот. III. 135.
 Єг, eré (eré) *int.* ja, ja wohl, so ist
 es; 2) warum nicht gar! [Аякати.
 Єгékати, *v. n.* oft eré sagen, *s.*
 Єгéра, *f.* *s.* Яга, язя, Цис.
 Єгійцет, *m.* Aegypten, *n.*
 Єгійпетник, *m.* „aegyptischer“
 Zwingherr, Verfolger, *m.* [Aegypten.
 Єгійпетський, *a.* aegyptisch, aus
 Єгійпта, *f.* coll. Feldplage: Mäuse,
 Insecten und nach irriger Volksansicht
 auch Frösche (wie ehem. in Aegypten).
 Єгиптянін, *m.* Aegypter, *m.*;
 Єгиптянка, *f.* Aegypterin, *f.* [etc. Ог. 43.
 Єгла, єгліця МШ. *f.* *s.* Ягла, ягліця
 Єлзámин, *m.* Examen, *n.* Prüfung, *f.*;
 єлзámнувати, *v. a.* examinieren, prüfen.
 Єлзeлét, *m.* Exeget, Erklärer, *m.*
 Єлзeлétика, *f.* Exegetik, *f.* [tieren.
 Єлзeквувáти, *v. a.* exequieren, ехесу-
 єлзeкúтник, *m.* Executor, *n.*
 Єлзeкúция, *f.* Execution, *f.*
 Єлзeцýрка, *f.* das Exercieren.
 Єлзeцирувáти, *v. a.* exercieren.
 Єлзeмпляр, *m.* Exemplar, *m.*
 Єлзeом, *adv.* allsogleich, dringend.
 Єлзeбїзм, *m.* Egoismus, єгоєстїчний,
a. egoistisch; єгоєст, *m.* Egoist, *m.*
 Єлзeмость (-оць), *a.* єломбестик, *m.*
 Herr Pfarrer (so betitelt der Bauer sei-
 nen Pfarrer). [Jego Mośé].
 Єлзeмбестевий, *a.* des єломбесть.

Єлзурдáти ся, по чéсти мóйй ver-
 unglimpfen, mit Füßen treten.
 Єдамáшок, єдемáн; єдамáшковий
 Цис. *s.* Адамáшок etc. [кóбий etc.
 Єдвáb, єдвábний etc. *s.* Шовк, шов-
 Єдém, *m.* Eden, Paradies, *n.*
 Єдén, єдін, єдінáцять. (-ятий) *s.*
 Оден. (одін) etc.; в єдін раз *P. I.* 32
 einmal; єднїх два три лóда etliche
 (Leute), *pl.* [richt, *n.* *P. I.* 75.
 Єдéне, *n.* Essware, Speise, *f.* Ge-
 Єдерний, *a.* muthig, stolz, selbst-
 bewusst, gehoben, (Ф.) пáрубок, кінь.
 Єдинáк, *m.* einziger Sohn.
 Єдинáчка, *f.* einzige Tochter.
 Єдінний, *a.* einzig; * allerliebst.
 Єдинíteль, *m.* Vereiniger, *m.* К.
 Єдинíteти, *v. a.* vereinigen; — ся
 Єдинїця, *f.* *s.* Одинїця. [sich — К.
 Єдинїчний, *a.* des Einzelnen, in-
 dividuell К. Ил. число -e Einzahl, Sin-
 gularis, *Par.*
 Єдїно-, єдно- *s.* Одно-, єдно-.
 Єдиновлáдний, *a.* alleinherrschend.
 Єдинодúшність, -ости, *f.* Ein-
 müthigkeit, Einigkeit, *f.*
 Єдиновóчний, *a.* eintönig, У.
 Єдиновéмець, -мця, *m.* КС. IV.
 108. Landsmann, *m.* [Mutter geboren.
 Єдиномáтерній, *a.* von derselben
 Єдиномýслїє, *n.* † Ш. II. 239.
 Gleichheit der Denkungsart, gutes Ver-
 nehmen. [mesverwandte, *m.* Гол.
 Єдиноплемéнець, -нця, *m.* Stam-
 Єдинокóдний, *a.* eingeboren, einzig.
 Єдинокóбний, *a.* Einzeln-; — єд-
 єдїноспасáющий, *a.* alleinselig-
 Єдиносúщний, *a.* gleiches Wesens.
 Єдиносúщність, -ости, *f.* Einig-
 keit des (göttlichen) Wesens.
 Єдиноутрóбний, *a.* † С. von der-
 selben Mutter geboren, leiblich ver-
 schwistert.
 Єдиньствó, *n.* Einheit, Einigkeit, *f.*
 Єдінчик, *m.* *s.* Єдинáк. КС. IV. 513.
 Єднак, *conj.* *s.* Однакóж.
 Єднáкий, єднáків, Гол. I. 364. *a.*
 einerlei, immer ein und derselbe; *s.*
 Однакий; єднáко, *adv.* *s.* Однакóво.
 Єднáнка, *f.* Ersatz, *m.* Schmerz-
 geld, *n.* Ф.
 Єднáти, *v. a.* vereinigen (zu einer

gemeinsamen Unternehmung *Кч.* 299); einigen, gewinnen; dingen *Оз.* 37.; 2) jmdn um Verzeihung bitten.

Єднѣч, *т.* *Пис.* Vereiniger, Vermittler, *т.* *Оз.* 97.

Єднѣчи, по — *adv.* *П.* *н.* 128.?

Єднѣсѣнькиѣ, *а.* до -кої коноплї bis auf den letzten Hanfstengel.

Єднѣсть, -ости, *ф.* Einigkeit, *ф.* — маѣти fleischlichen Umgang haben.

Єднѣдуш, єднѣдушець, -щя, *т.* Seelenfreund, Busenfreund, *т.*

Єднѣслѣвний, *а.* der sein gegebenes Wort od. Versprechen hält, Worthalter, *т.* [gleichförmig, einförmig.

Єднѣсталь, *ф.* Einförmigkeit, *ф.* в. —

Єднѣстальковець, -вця, *т.* Gabelpferd, *п.*

Єднѣстальковиѣ, *а.* einspännig.

Єднѣстальний, -стальнисть с. Однѣстальний etc. [Gabelwagen, *т.*

Єднѣстало, -лка, *т.* Einspanner,

Єднѣстний, *а.* einig, vereinbart; * gleichgesinnt; vereinigt, verbündet *Пис*

Єднѣста, *ф.* *Цу. Ле.* Einheit, *ф.* einheitliche Form; 2) Verein, *т.* *Term.*

Єднѣс, *т.* Ring an der Korallenschnur, *т.* Дукѣч.

Єжевиѣка, єжѣна, *ф.* *гр.* с. Ожѣна.

Єй, *int.* ei! ei sieh! єйже! ei doch! 2) с. Алѣлюбѣнь: єй даш! wirst doch wohl geben; єй-вѣ, єй де там aber gar nicht.

Єк, єкѣй, с. Як. якѣй, *Ч.* *V.* 578. *P.* *П.* 173. *I.* 74. *Оз.* 45. 4. [tropisch.

Єкватѣрскиѣ, *а.* *Не.* aequatorial,

Єквѣрта, *ф.* Exhorte, *ф.*

Єквѣрцизм, *т.* еквѣрдия, *ф.* *Не. Пр.* *XI.* (1) 149. Teufelsbeschwörung, -ban-

nung, -аустreibung, *ф.* [*а.* ökonomisch.

Єкѣном, с. Окѣман; економѣчний, Єксплѣоатуваѣти, *в.* *а.* exploi-

tieren. [ploitation, *ф.*

Єксплѣатѣторѣтво, *п.* *Не.* Эк-

Єктѣнѣя, *ф.* Gebet welches der Priester singend liest u. worauf nach Absätzen des Gebetes der Chor antwortet: Гѣспѣди помѣлуй! od. подѣй Гѣспѣди!

Єль, єлка, *ф.* с. Яліна.

Єле, *adv.* † kaum, *P.* *П.* 175. *C.* *I.* 173; єле — єле *Кч.*

Єлѣант, *т.* Stutzer, ein Putzsüchtiger.

Єлѣантнѣсть, -ости, *ф.* *Не.* Ele-

ganz, *ф.*

Єлѣантуваѣти сѣ, sich fein, nett Eleгѣйний, *а.* elegisch. [kleiden.

Єлѣгѣя, *ф.* Elegie, *ф.* *III.* *П.* 152.

Єлѣй сѣвятѣй — Chrisam, *т.*

Єлѣоссѣвящѣнѣе, с. Маслоссѣвятѣе.

Єлѣктризм, *т.* електрѣика, електрѣичнѣсть, -ости, *ф.* Elektrizität, *ф.*

Єлѣктризуваѣти, elektrisieren.

Єлѣктрѣичний, *а.* elektrisch; -а маѣшина Elektrisirmaschine, *ф.*

Єлѣктродѣржець, -жця, *т.* Elektrizitätsträger, Elektrophor, *т.*

Єлѣкция, *ф.* Wahl, *ф.*

Єлень, *т.* с. Ивѣна, євола.

Єлѣчко, *п.* *Ме.* 134. 136. с. Вѣлѣчко.

Єлѣзавѣт = Єлѣсавѣтград.

Єлѣком-мѣга, *adv.* † *III.* *I.* 314 wie viel vermögend. [Ялібно.

Єлѣбно, *adv.* zierlich, schmuck, с.

Єлѣкѣй, *а.* ranzig, *Зак.*

Єломѣк, -мѣка, *т.* Art Mütze.

Єлѣ, *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Єлѣстѣчний, *а.* elastisch, federnd.

Єлѣстѣчнѣсть, -ѣсти, *ф.* Elastizität, *ф.* Email, *т.* Smalte, *ф.* [ität, *ф.*

Ємалѣюваѣти, *в.* *а.* mit Email versehen, emaillieren.

Ємблѣма, *ф.* *Не.* Emblem, Sinnbild mit e. Wahlspruche verbunden.

Ємкѣй, *а.* zugreifend, fassend; * unternehmend, energisch, wacker, tüchtig, rasch handelnd; merklich; ємко (*adv.*) їсти gierig. [tigkeit, *ф.*

Ємкнѣсть, -ости, *ф.* Energie, Tüchtigkeit, *а.* *Пар.* umfassend, reich-

haltig; с. Обѣмний.

Ємнѣсть, -ости, *ф.* das Vermögen aufzunehmen; сѣльнѣ — Salzgehalt, *п.* *V.*

Ємпѣрѣичний, *а.* empirisch, erfahrungsmässig.

Єнѣк, єнѣкшиѣ, с. Инѣкшиѣ.

Єнѣй, *т.* с. Инѣй, *Оз.* 43.

Єнѣма, *ф.* Klystier, *п.*

Єнѣрѣал, єнѣрѣалскиѣ, єнѣрѣалѣство etc. с. Генѣрѣал etc. [*а.* energisch.

Єнѣргѣя, *ф.* Energie; енергѣичний,

Єно, с. Инѣ. [klorädisch.

Єнциклѣопедѣичний, *а.* encyclopädisch, єнчѣй, єншиѣ, с. Инчѣй etc.

Єнѣрхѣя, *ф.* Eparchie, *ф.* Sprengel eines Bischofs.

Єнѣрхѣяльниѣ, *а.* zur Eparchie geh.

Бі́йскою, *m.* Bischof, *m.*
 Бійсько́пскій, *a.* bischöflich.
 Бійсько́пство, *n.* еписко́пія, *f.* Biscshofswürde, *f.*; 2) Bisthum, *n.*
 Епідемі́чний, *a.* epidemisch, ansteckend (v. Krankheiten).
 Епі́к, *m.* Epiker, *m.*
 Епіле́птичний, *a.* epileptisch.
 Епіта́фія, *f.* Grabinschrift, *f.* Кч. 101.
 Епітрахі́ль, *f.* Epitrachilion, Schultertuch der Geistlichen, *n.*
 Епі́чний, *a.* episch. [derstoff.
 Епо́йкбвій, *a.* С. I. 92. Art Klei-
 Епопе́я, *f.* е́пос, *m.* Еро́пое, *f.* Epos, Heldengedicht, *n.*
 Епо́ха, *f.* Epoche, *f.* Zeitpunkt, *m.*
 Епоха́льний, *a.* Нав. epochema-
 Ера, *f.* Aera, Zeitrechnung, *f.* [ehend.
 Ерлі́ня, *f.* s. Гео́рліня.
 Ердек, *m.* ung. s. Чорт.
 Ере́й, *m.* Opferer, Priester, *m.* [ιερευς].
 Ере́йка, *f.* Priesterin, *f.* ОБ.
 Ере́йскій, *a.* priesterlich.
 Ере́йство, *n.* Priesterstand, *m.*
 Ере́нтій, *s. a. s.* Реэ́нтій.
 Ере́неніти ся, *M.+B.* 195 sich sträuben, *s.* spreizen. §. [довий.
 Ере́нудній, *a.* ВГ. 147 s. Яре́нуд-
 Ересь, *f.* Häresis, Ketzerei, *f.*
 Ере́тик, *m.* Häretiker, Ketzер, *m.*
 Ере́тичій, (-чний), *a.* häretisch, ketzerisch; * verflucht. [ner Bach.
 Ерик, *m.* Нє. (Ир. XI. (1) 115 klei-
 Ерма́к, *m.* Ermolaus.
 Еро́дула, *f.* К. griech. Hierodule, Tempeldienerin, *f.*
 Еро́тик, *m.* Erotiker, *m.*
 Еро́тичний, *a.* erotisch.
 Еро́ха, *m.* Hierotheus, *Зах.*
 Ерува́ти, *v. a.* кожух steppen.
 Ерусалі́м, *m.* Jerusalem, *n.* до -му іади тати vom Pferde geschleift werden zur Strafe für das Verschlafen der Wacht bei der nächtlichen Hutweide der Pferde, *К.*
 Ерш, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cer-
 ца). [ти: du bist.
 Есь, есі, 2. *pers. sg. praes.* von б́у-
 Есау́л, есау́ленко *рл.* есау́лці etc. *s.* Осау́л etc.
 Есе́нція, *f.* Essenz, *f.* [wesentlich.
 Есе́нциона́льний, *a.* essentionell,

Ески́з, *m.* К. esquisse, Skizze, *f.*
 Еськó, *m. s.* Юсько, *Зах.* [Entwurf, *m.*
 Еслі́, *conj.* wenn, wofern.
 Есьм, 1. *pers. sg. praes.* von б́ути: ich bin (-ем, -ех, *Ог.* 145); есьмо́ wir sind; есть (е) (sie, es) er ist, есьте́ ihr seid.
 Есмáнь, *f.* rechter Nbf. des Сейм.
 Есовáто, *adv.* Пол. in der Gestalt eines S.
 Еспарвэ́та, *f. s.* Дівóйник, *B.*
 Естестве́нный, *a.* Пол. natürlich; wesentlich.
 Естество́. *n.* Пол. Naturproduct, *n.*; 2) Natur, *f.* Wesen, *n.* К. wesentliche Eigenschaft. [ний, *a.* ästhetisch.
 Есте́тика, *f.* Aesthetik, *f.*; есте́тич-
 Ет! *int.* des Wegwerfens, Absprechens, Sträubens, des Unwillens: lass mich!
 Ете́ричній, *a.* ätherisch.
 Ети́ка, *f.* Ethik, Sittenlehre, *f.*; ети́чний, *a.* ethisch.
 Етике́та, *f.* Etiketete, *f.*; етикетáль-
 ний *a.* etikettenmässig.
 Етимоло́гія, *f.* Etymologie, *f.*; етимоло́гічний, *a.* etymologisch.
 Етноѓрафія, *f.* Ethnographie, *f.*; етноѓрафічний, *a.* ethnographisch.
 Етю́да, *f.* К. étude, Studienzeichnung, *f.* Studium, *n.*
 Ефе́ктовний, *a.* effectvoll.
 Ефиме́рія, *f.* Т. ephemerische Erschei-
 нung, Eintagserscheinung; ефе́мер-
 ний, *a.* ephemerisch. [[εφίμερος].
 Ефі́рний, *a.* Нє. s. Ете́ричний
 Ефі́р, *m.* Altvater, der von den beiderseitigen Eltern zur Leitung der Hochzeitsgebräuche bestellte Ceremoniär.
 Ех, *int.* der Sehnsucht, der Wehmuth, der Begeisterung ТР. III. II. 3.
 Еха́вку, ой —! hol' ihn der —! потз татуен!
 Ехидко́ватій, *Гр.* ехидний, *a.* Eidechsen-, Natter-; * boshaft, heimtückisch, schadenfroh, *Нє.*
 Ехидна, *f.* Natter, Eidechse, *f.*
 Ехо, *n. s.* Відголос, луна́.
 Еч! еч як! еч якій! sieh doch! schau! schau! wie — (mit Vorwurf).
 Ещэ́, *adv.* noch, annoch.

Ж.

Ж, achter Buchstabe (Живіте).
-ж. *conj.* s. Же; коли-ж wenn (wann) nun aber, під-ж бо я aber da werde ich gehen; робі-ж! *imperat.* mache doch! а вже-ж nothwendigerweise, ja; та вже-ж dennoch, *Ог.* 208—215 як же-ж wie denn? *Ог.* 59. 7. 159 8. що-ж ти такé? ja, was bist denn du? *P. I.* 1.

Жаба, *f.* Frosch, *m.* * — ціцьки дасть тобі wirst „in's Gras beissen“, w. enthauptet werden, w. sterben *Гр.* V. 336. *Пом.* II. 10.

Жабак, *m.* Schwänen-Teichmuschel *f.* (Anodonta cygnea). [Жабур.

Жабар, *m.* Froschtümpel, *m.*; 2) s.

Жабернатий, жаберний, *a.* Kiemen-, mit Kiemen (branchiae) versehen.

Жабин, жабій, жабинський Ч. II. 40. *a.* des Frosches, Frösche; -ні бчка Ackervergissmeinnicht, *n.* (Murosotis intermedia).

Жабина, (жвб-) *f.* grünlicher Schleim (Answurf) beim Erbrechen.

Жабка, *f. dim.* s. Жаба; 2) * Art Doppelnagel zum Beschlagen der Галари.

Жабник, *m.* s. Лобан; 2) s. Жабяник.

Жабовина, *f. coll.* Frösche, *pl. M.*

Жабод, *m.* Froschfresser, *m.* [II. 138.

Жабоблаець, лця, *m.* Froschstecher, *m.* (*scherzh.* W.).

Жабокрюкалка, *f. Plac.* s. Жабар.

Жабокрюкань, *n.* Froschgequack, *n. Plac.* [mäusekrieg, *m.*

Жабомишодраківка, *f.* Frosch-

Жаборіз, *m.* Froschmörder, *m.*

Жабра, *f. gew. pl.* жабри, Kiemen, (branchiae). *Пом.* III. 110.

Жабрей, жабрій, *m.* s. Жебрій.

Жабскій, *a.* *Иг.* 84 s. Жабячий.

Жабун-риболів, *m.* Froschfisch, Seeteufel, *m.* (Lophius piscatorius).

Жабур, *m.* жабурынє, *n.* Laichort der Frösche, Froschtümpel, *m.*; 2) Bach-Wasserfaden, *m.* (Conferva rivularis).

Жабурнік, *m.* кучерявий krauses Laichkraut, (Potamogeton crispus).

Жабяний, *B.* жабячий, *a.* des Frosches, Frosch; -а цибуля Binse, *f.* (Scirpus tabernaemontani); -і мицинкій, колицкій s. Жабак; -а зеленіна

s. Жабур 2).

Жабячка, *f.* s. Жабар; 2) Perlflussmuschel, *f.* (Unio margaritana).

Жавельскій, *a.* Javellisch, -а лужині J. Lange *Пол.*

Жаворонок, etc. s. Жайворонок etc.

Жавра, *f.* Hund, *m.*

Жавратий, *a.* s. Криклівий.

Жага, *f.* s. Згага; 2) Gier, *f.* Begehren, *n.* *M.+B.* 122. *ОП.*

Жаглік, *m.* *M.* *Kn.* kleines Segel.

Жагльвка, *f.* s. Жульвка.

Жада, *f.* Begierde, Gier, *f.* *ЛД.*

Жаданє, *n.* *M.* II. 164 das Begehren, Verlangen, *n.* Wunsch, *m.*

Жаданча, -ати, *n.* ersehnter Gast (*iron.*) (*Фр.*) [wünschen, fordern.

Жадати, *v. a.* begehren, verlangen,

I. Жаден, -дна, -дне *a.* s. Жадний II.

II. Жаден, -дна, -дне kein (жадний).

Жадібка, *f.* *M.* II. 94 *H.* 20 s. Жадба; комуєь щось не в -бкы јад hat kein Verlangen nach etw.

I. Жадний, жаден, *a.* *K.* I. 105. s. Кожлий, всякий. [etw.

II. Жадний, *a.* чогось begierig nach

Жадність, -ости, *f.* Begierde, Sucht, *f.* *Пар.* [süchtigem Blick, *KV.*

Жаднобкий, *a.* mit gierigem, eifer-

Жадба, *f.* das Begehren, Verlangen; Begierde, Lust, *f.* Wunsch, *m.* *Kn.* 186. *Зак.* про жадба auf dringendes Verlangen.

Жадбен, жадобний, *a.* gierig, begierig, habstichtig, lüstern *He.* *Пол.*; 2) durstig, *Ст.*

Жадучий, *a.* *K.* s. Жаждущий.

Жажда, *f.* Gier, *f.* heftige Begierde; 2) Durst, *m.* [harrend; sehr durstig *Ог.* 102.

Жаждєнний, *a.* *Ру.* sehnsüchtig

Жаждівий, жаждлівий, *V.* *a.* gierig, begehrlieh, unersättlich, Luts. *Гр.* 170. *Гол.* III. 523. [dürsten, *K.*

Жаждувати, *v. n.* Durst leiden,

Жаждущий, *a.* dürstend, durstig, lechzend. [*Ст.* s. Жижкий.

Жажкий, *a.* brennend, flammend,

Жайвір, -ора, *K.* жайворонок,

-нка, *m.* Lerche, *f.* [der Leroche, Lerchen-
Жайвороночий, (-рончий), *a.* *На.*

Жайворончиха, *f.* Lerchenweibchen, *n.*

I. Жак, *m. H.* 110 *Др. с.* 243 Arbeit um die Wette zum Zwecke grösseren Erwerbes, *f.* [wespe, *f.* (Sphex), *B.*

II. Жак, *m. (B.)* s. Бомок; 2) Мord-Жакувати, *v. a.* vernichten, verderben, zerstören; plündern; — тіло zerfleischen.

Жаль, *m. (und f. Ф.)* Leid, Herzeleid, *n.* wehmüthiger Schmerz, Wehmuth, *f.* жалі виводити за чим етв. beklagen; жаль мені когось es thut mir leid um jmdn; — чо́гось um етв.; 2) Reue, *f.* Leid, Bedauern, *n.*; 3) — и. жалá, *f.* Mitleid, Erbarmen; *n.*; 4) das Gefühl einer von jmdm erfahrenen Kränkung: на, до когось; жаль ему́ на когось er beklagt, beschwert sich über jmdn.

Жальворонок, *s.* Жайворонк.

Жалы́ва, *f. II. n.* 49 *с.* Кропыва, Brennessel, *f.*

Жалы́ти, *v. a.* stechen, brennen; 2) * когó jmdm Herzeleid verursachen, jmdn grámen, betrüben. [хус].

Жалы́ця, *f.* Stechfliege, *f.* (Stomoxys)

Жалі́б, -обу (-лі-) *m. Ч. V.* 238 *с.* Жалоба 2). [лбоний].

Жалі́бливий, *K.* Жалібний *s.* Жалібник,

Жалі́бник, *m. Пр. II.* 247 der Mitleidige, Wohlthäter, *m.*; 2) брáтик — *Ч. V.* 799 der Trauernde, d. Bemitleidenswerte; 3) — нашо́ю мови *Ос.* (61) IV.33 Liebbling? 4) Kláger, (actor) *Term.*

Жалі́бниця, *f. feminin.* Form *s.* Жалібник 4).

Жалі́бщик, *m. B.* Kláger, *m.*

Жалі́не, *n.* das Mitleiden, Bedauern, Erbarmen; 2) Betrübnis, *f.*; 3) Klage, *f. Кв. II.* 269.

Жалі́сливий, жалі́сливий, (-лі́стн-) *a.* barmherzig, mild; kláglich.

Жалы́ти, *v. n.* bedauern, Leid um етв. haben — чо́гось; 2) * ванно́ жалі́е (перегорі́т) der Kalk zerfällt zu Staub wegen Feuchtigkeit.

Жалкы́й, *a.* stehend; 2) klagend, kláglich, mitleidregend; жалко, *adv.* *Ос.* (61) V. 21 stehend, empfindlich; schmerzhaft; jämmerlich, — мені́ тебé ich fühle mit dir Mitleid, es dauert mich deiner. [Trauer, Sohweremuth, *f.*

Жалі́сть, жалы́кість, *V.* -ости, *f.*

Жалько́тїти, (жарк-), *v. n.* vom Gesang des жальворонок. [dauern, *n.*

Жалкува́ня, *n.* Leid, Mitleid, Ве-Жалкува́ти, *v. n.* за ким, по ким sich nach jmdm sehnen, mit jmdm Leid haben, um jmdn trauern, jmdn beklagen, beweinen, betrauern *АД. I.* 161.

Жалл́я, (-е), *n. Ч. V.* 653 *с.* Жаль.

Жальны́й, *a.* wehmüthig, traurig *B.*; 2) — четвѣ́р *s.* Стра́стний ч.; *adv. compar.* мені́ жалы́йше es thut mir mehr leid, ich bedauere mehr.

Жално́щї, *pl.* Mitleid, *n.* Condolenz, *f.*

Жалó (же-), *n.* Stachel, *m.*

Жалóба, *f.* Mitleid, *n.* Sympathie, *f. K.*; 2) Trauer, *f.* Leid, *n.* Traueranzug, *m.*; 3) жалóба Klage, *f.* (vor dem Amte: querela). *Term.*

Жалóбéць, -бóця, *m.* Trauermantel, *m.* (Vanessa Antiora) *B.*

Жалóбний, *a. Пр. II.* 247 mitleidig, barmherzig, mitleidvoll, sympathisch; klagend, wehmüthig, Trauer-.

Жаловáнник, *m. gew. pl. Ч. III.* 8. ungesäuertes Kornbrod als Fastenspeise.

Жаловáсний, *a.* wegen eines Leids leicht in Thränen ausbrechend.

Жалóсливї́сть, (-лі́сл-), -ости, *f. ВВ.* Mitleid, Erbarmen, *n.*

Жалóслик, *m. H.* 94 der sich u. den man beklagt. [trauernd.]

Жалóстывї́й, *a. ШМ.* klagend,

Жалóстонька, *f. дїм. s.* Жалі́сть.

Жалóщї, *pl.* Trauer, *f.* Gram, Schmerz, *m.*

Жалóванє, *n.* das Bedauern, Mitleid, *n.*; 2) Gehalt, *m. Term. Пом. III.* 53.

Жалóвати, *v. a.* jmdn bedauern, Mitleid mit jmdm haben; 2) jmdm Rücksicht, Pflege, Unterhalt angedeihen lassen, *Пом. III.* 53. *P. I.* 13; 3) lieb- kosen, lieben *M.*; 4) чо́гó, за чим, (грїхї́в, за грїхї́) Reue empfinden; *s.* Жалкувати. [Жалó.]

Жальцé, *n.* Nadelspitze, *f.*; 2) *s.*

Жалá, *f.* Schnitterin, *f.* [жáти].

Жалáчка, *f. s.* Жалы́ва.

Жандáр, *m.* Gendarme, *m.*

Жандáрик, *m.* s. Вудвуд, *Gr.* 30.

Жар, -у, *m.* жар, -и, *f.* glühende Kehlen, Glut, *f.*; 2) *W. II.* 81 Alpen- glühen (Pflze).

Жарá, *f.* Glut, Hitze, *f. Кв. II.* 328.

Жараннік, *т. с.* Яловець.
 Жаріна, *ф. М.* II. 174. *Ме.* 364
 glühende Kohle.
 Жарістий, *а.* glühend, *У.*
 Жаріти, *в. а.* rösten, braten, bren-
 nen; 2) * schlagen.
 Жаріще, *н. Зар.* Herd, Brennpunkt, *т.*
 Жарівка, *ф.* Feuerbecken, *т.* Koh-
 lenpfanne, *ф.*
 Жарівниця, *ф.* Feuegewehr, *н.?*
 Жаріне, *н.* das Glühen, *Пол.*; 2)
coll. glühende Kohlen *Ч.* III. 315.
 Жаріти ся, glühen, funkeln.
 Жарка, *ф.* -середушник Tausend-
 güldenkraut, *н.* (*Erythraea centaurium*).
 Жаркй, *пл. Н.* 50 *с.* Жарок.
 Жаркйй, *а.* brennend heiss, glü-
 hend; schwül; 2) glutroth *Л.* 1.
 I. Жарлйвий, *а.* вовк *Мл.* *с.* Па-
 жерлвий.
 Жарнівки, (жер-) *пл.* Krebssteine,
 -ауен, *пл.* (*Lapides cancerorum*) *Кв.*
 Жарнўти, *в. н.* *М.* * rasch ankom-
 men (*Нув.* 164).
 Жаровня, *ф. С.* *с.* Жарівка; Fleisch-
 bank, *ф.* Hackbrett, *н.* *Ру.?* [*Пфед.*
 Жароїд, *т. Н.* 199 vom tragen
 Жарок, -рка, *т.* glühende Kohle.
 Жаромір, *т.* Hitzemesser, *т.* *Ру-*
 roskop, *н.* *Пол.*
 Жаробта, *ф.* Hitze, Schwüle, *ф. С.*
 Жароцьвіт, *т.* Feuerblüthe, *ф.* Name
 der Мольня *КУ.* [*Вогел.*
 Жарптіця, *ф.* *Др.* *с.* 286 fabelh.
 Жарт, (*д.* жартк), *т.* жарта, *ф.* *Мор.*
 Scherz, Spass, *т.* жартом, жартком
 scherzweise, zum Scherz; *пл.* жарты *Га.*
 I. 101. 102.?
 Жартівлйвий, (-тлй-тобл-, -товл-)
а. scherzhaft, spasshaft; lustig.
 Жартоблйвість, -ости, Scherz-
 haftigkeit, *ф.*
 Жартувати, *в. н.* scherzen, spas-
 sen, spielen, Spass machen; schäckern.
Пом. II. 28.
 Жартўшки, *пл. с.* Жарт, *пл.*
 Жартўха, *ф. с.* Жйгавка, *В.*
 Жас, *т. Ф.* Schrecken, *т.* Entse-
 tzen, *н. с.* Жах.
 Жасмйн, *т.* жасмйнный *М.* III.
 52. *а. с.* Ясьмін, Ясьмйновйй.
 Жаснйй, *а. Ф.* schrecklich, grauenvoll.
 Жаснўти, *в. а.* schrecken,

Жатва, *ф.* Ernte, *ф. Кв.* II. 158.
 I. Жати, [жну, жнеш] *в. а.* ernt-
 ten, Getreide schneiden.
 II. Жати [жму, жмеш], *в. а.* drü-
 cken, pressen; серце жметь ся das Herz
 wird gepresst, beklommen, *Мак.* I. 27.
 Жатка, *ф. Ос.* (61) IX. 178 *с.* Жни-
 варка. [*т. Зак.*
 Жатний, *а.* — козак Gutsbesitzer,
 Жах, -ху, *т. С.* II. 256 Schrecken,
 Schauer, *т.* das Betroffensein, Stau-
 nen, *н.* жахом *adv.* II. schrecklich,
 waghalsig; *Пом.* II. 10.
 Жахане, *н. К.* Furcht, Angst, *ф.*
 Жахати ся, vor Schreck schaudern,
 sich ängstigen, fürchten. [*фurchtsam, scheu.*
 Жахлйвий, *а.* жахлйк, *н.* *Піс.*
 Жахлйвість, -ости, *ф.* Furcht-
 samkeit, *ф. Піс.* [*Вйканайй.*
 Жхлйй, *а.* wahr, lauter, echt; *с.*
 Жхно, *adv.* bange, mit Furcht.
 Жахнўти ся, *с.* Зжахнўти ся *Піс.*
 Жахтїти, *в. н.* *ГВ.* *с.* Жахати ся.
 Жбан, жбанок etc. *с.* Збан, збанок
 etc. *Ос.* 75, 2. [*stossen.*
 Жбєвхнути, жбїхнўти, *в. а.* stark
 Жби, жбїхи, *пл.* Sturzwellen, *пл.* (*Фр.*)
 Жбир, (*д.* жбїрик), *т.* Wiese mit
 Gesträuch; ganz magerer Weideplatz;
 3) Flussinsel, *ф.* [*wellen herausbrechen.*
 Жбириліти, *в. н.* in grossen Sturz-
 Жбўрити, жбурнўти. *в. а.* hin-
 schleudern, кимось; *с.* Шпўрити.
 Жбуртїти, *в. н.* rauschend anpral-
 Жбух! *int.* zu Жбўхнати. [*len, Зв.*
 Жбўхати, жбўхнути, *в. а.* heftig
 ausgiessen: водї, водбю; schiessen,
 strahlen lassen.
 Жвāvий, жвāvий, *а.* munter, flink,
 behend; жвāvо, *adv.* mit Lust, frisch.
 Жвāvість, -ости, *ф.* Munterkeit,
 Behendigkeit, Raschheit, *ф.*
 Жвāvка, жвāvчка, *ф.* das zum zweiten
 Male gekaute Futter; 2) Tabaksblätter
 zum Kauen, *пл.*; Art rothes Baumharz
 zum Kauen.
 Жвāti, жвїкати, жвїкати, *с.* Жўти.
 Жвāчний, *а.* -а повєрхнїсть, Kau-
 фäche, *ф.* *Пол.*
 Жвїканйна, *ф.* das Gekaute.
 Жвїндїти, (-дāti), *в. н.* undeut-
 lich sprechen; plārgen.
 Жвāvка, жвāvчка, *с.* Жвāvка, жвāvчка.

Жвяхтіти, *v. n.* Ко. 178 plätschern, des Geräusch von sich geben.

Жгут, *m. s.* Джгут.

Жгучка, *f. s.* Жгавка *Mi. II.* 271.

Жданé, *n.* das Warten, Erwarten.

Жданок, -нка, *m. M.* II. 133 Erwartung, *f. pl. H.* 109 мені не дожданків ich habe nicht wie zu warten, ich mag nicht länger warten.

Ждати [жду, ждеш], *v. a.* когó, на когó (що) warten, erwarten, кого, на когó (що).

Ждюхнути, *v. a. s.* Жобвхнути.

Же, *conj. declar. dass; 2) advers.* -же aber, hingegen, doch; 3) ja, *s.* -ж. In Verbdg. mit anderen Partikeln Conjunctionen u. Imperativen: nun denn, *Og.* 208—215.

Жебій, *s.* Щобій, абій *Og.* 212. 9.

Жебін, -ону, *m.* das Lallen, Lärmen; Gesumme, *n.* [summen, lärmén.

Жебоніти, *v. n.* lallen, *M. III.* 94;

Жебрак, жебран *Ч. V.* 433, *m.* Bettler, *m.*

[telei, *f.* Bettelstand, *m.*

Жебраніна, *f.* жебрацтво, *n.* Bett-
Жебрати, *v. n.* betteln; піті за жебрачим хлібом betteln gehen.

Жебрацкй, жебрачй, *a.* Bettler-, bettelhaft. [weib, *n.*

Жебрачка, *f.* Bettlerin, *f.* Bettel-

Жебри, на — піті, по жебрах ходіти betteln gehen, Bettler werden.

Жебрій, *m.* дрібноцпвітий, Daun, Hohlzahn, *m.* (*Galeopsis tetrahit*); — польовий Ackerhohlzahn, (*G. ladanum*).

Жебром жити vom Betteln leben *KV.*

Жебрувати, *s.* Жебрати, жебрущй, bettelnd, Bettel- *Og.* 102. 2.

Жевемъ, *АД.* I. 121, жевкйй *s.* Живем, живкйй. (*B.*)

Жевра, *s.* Жерва, жавра. [feuer, *n.*

Жевриво, *n. Kn.* Glut, Lohe, *f.* Loh-

Жевріти, *v. n.* glühen, glimmen.

Жеглій, *a.* пісок? *Госн.* 21.

Жегло, *n.* Brenneisen, *n. ГШ.*

Жегун, *m.* Blitzbube, *m.*

Жегунка, *f.* уха́та, Ohrenqualle, *f.* (*Aurelia aurita*).

Жегті, жегчі, жечі, [жегү (гу), жжеш (жжеш)] *Оц.* §. 204 brennen.

Жежко. *adv. Ч. II.* 403 brennend, heiss, *s.* Жжкйй. [Scepter, *n.*

Жезл, *m.* † bischöflicher Hirtenstab;

Жекнути, *v. n.* до когó ungestüm,

hitzig gegen jmdn dringen.

Желанé, *n.* Wunsch, *m.*; Gratulation, *f.*

Желати, *v. n. Me.* 68 wünschen, begehren; Wünsche darbringen, gratulieren; желанный, *a. У.* erwünscht.

Желв, *m.* Schildkröte, *f.* (*Testudo*) *Пол.*

Желва́к, *m.* Beule, *f.* Auswuchs, *m.*

Желвобвйй, *a.* Schildkröten-

Жельворонок, *s.* Жальворонок;

жел- *s.* жал-.

Желетка, *f.* gilet, Weste, *f.*

Желі, *conj. s.* Гелі [jželi].

Желізе, *n.* Eisenoxydul, *n.*

Желіза́к, *m.* Abscess mit Verhärtung der Oberfläche, *m.*

Желізінець, -нца, *m.* Eisenspath *m.* kohlenauerer Eisenoxydul.

Желіако, *n.* Platteisen, Biegeleisen, *n.*

Желізний, *a.* eisern, Eisen-; eisenfarbig; 2) * — дощ *s.* Ожелéда (nach e. Regen) *KV.*

Желізниця, *f. Ч. I.* 57 Art (eisenfarbige) Geschwulst am Gesichte; 2) veränderliche Kröte (*Bufo variabilis*); 3) Eisenbahn, *f.*

Желізничйй, *a.* Eisenbahn-, Bahn-

Желізняк, *m.* Eisenstein, *n.*; 2) Eisenkraut, *n.* Eiserich, *m.* (*Verbena offic.*)

Желізо, *n.* Eisen, *n. Og.* 71—72.

Желізок, -зка, *m.* Eisenoxyd, *n. Пол.*

Желізонóсний, *a.* eisenhaltig, eisen-schüssig, *Пол.* [fen *M. + B.* 129.

Желіпнути, *v. a.* klagend ausru-

Жемері, *pl.* Walddickicht, *n.*

Жемоїдь, *m. f.* Fresser, *m.*

Жемчуг, *m.* Perle; *coll.* Perlen, *pl.*

Жемчужйна, *f. С. II.* 225 *s.* Жемчүг; 2) Perlmutter, *f.*

Жемчужний, *a.* perlen.

Жемчужниця, *f.* — йста echte Perlmuschel (*Meleagrina margaritifera*).

Жень, *m.* Bastleiter der Bienenzeidler, *f. (B.).*

Женá, *f. s.* Жінка, *R.* 86.

Женавий, *a. (Ф.). s.* Побігүщйй.

Женé, женéш, etc. *s.* Гнáти, гóнит гóниш etc.

Женепйн (-пир), *m.* Zwergwachholder, *m.* (*Juniperus comm.*) *B.*

Женйло, *m. P. II.* 108 heiratsfähiger junger Mann; grosser Bengel.

Женйтьба *f.* Heirat, Verhehlung, *f.*

Женйти, *v. a.* сйна den Sohn hei-

raten lassen; — ся heiraten, sich ver-
ehelichen а ким, (на ким); * toben.

Женіх, (*d.* женишок, -ишенько; *aug.* женишіще), *m.* Freier, Bräutigam, *m.*

Женихане, *n.* Кв. II. 35 Liebes-
händel, *pl.* Liebelei, *f.* [einlassen.]

Женихати ся, sich in Liebschaften
Женихівский, *a.* Кв. II. 91 zu
женихане geh.

Женихлівий, *a.* Гол. III. 254 der
Liebeleie ergeben; liebeslustig; дурень
— Weibernarr, *m.* Ф.

Женихлівість, -ости, Unbestän-
digkeit in der Liebe, *f.* Ф.

Женіцький, *a.* Braut-, bräutlich,
Trauung, *Зг.* [liebte, *f.*; 2) *s.* Женіх. Л. 32.

Женишіна, *f.* Ме. 98 Braut, Ge-
Женкїня, *f.* Schnitterin, *f.*

Женник, *m.* с. Жнець.
Женський, *a.* weiblich, Frauen-
Женскість, -ости, *f.* Weiblichkeit, *f.*

Жентїця, *f.* Käsewasser, *n.* Molke, *f.*
Жентїчник, *m.* Molkencurgast,
Badegast, *m.*

Женчуг, *m.* *Wgr.* IX. с. Жемчуг.
Женчик, *m.* Schnitter, *m.*

Женщинá, *f.* Frau, *f.* Weib, *n.*
Женятїн, яловець-, *m.* Alpen-
Wachholder, *m.* (Juniperus nana).

Жербій, *m.* Haferdistel, *m.* Acker-
scharte, *f.* (Cirsium arv.).

Жерва, жїрва, *f.* (bissiger) Hund.
Жердїти, *v.* а. mit Stangen zäunen.

Жердка, (*d.* жердочка, (*aug.* жер-
дюга), *f.* Holzstange, *f.* — поля (прут
ц.) gewisses Feldmass.

I. Жереб, *m.* с. Жереп.
II. Жереб, жеребен Ф. *m.* Los, *n.*
Würfel, *m.* Не. Левч.

Жеребець, -бця (-бчик), *m.* junges
Pferd; 2) Nbf. des Донець bei d. St.
Славянське. [Stute].

Жеребїти ся, fohlen (von der
Жеребїя, *m.* ein bestimmtes Stück

Жеребїнь, *f.* с. Розвора. [Feldes.
Жеребїнка, *f.* Schneckenmuschel, *f.*

Жеребком, *adv.* durchs Los, Ч.
III. 103.

Жеребний, *a.* von e. Stute: trüchtig.
Жеребоване, *n.* Losung, Verlosung,
Жердєла, *f.* Aprikose, *f.* Левч. [f. Гуу.

Жеревник, *m.* Speiseröhre, *f.*
Жерелїнець, -нця, *m.* Sprudel-

stein, *m.* Пол.

Жерелїний, *a.* Quell-.

Жерелó, *n.* Quelle, *f.* Born, *m.*; 2)
s. Жирóвиско 2) (В.).

Жерелїстий, *a.* quellenreich, ГЕ.
Жеренкотїти, жеренчати, *v.* *n.*

Зар. tönen, schallen, schrillen.
Жереп, *m.* Zwergkiefer, *f.* krumm-

holz, *n.* (Pinus mughus): 2) s. Яловець.
Жерепнийк, *m.* mit Krummholzkie-

fer bewachsene Stelle in d. Gebirgen.
Жерети, *v.* а. s. Жерти, *Пом.* I. 154.

Жеретїя, *f.* Baumschlange, *f.* С.
Жерянка, *f.* ?

Жерлó, *n.* с. Жерелó Ле. Urquell,
m. Stammnest, *n.* злодїйске — Diebs-

nest, *n.* Räuberhöhle, *f.* (Ф.). [Жóрно etc.
Жерно, *Wgr.* 174; жерновати etc. *s.*

Жерновець, -вця, — павїнь, *m.*
Besenstrauch, *m.* (Sarthamnus scorarius).

Жерсть, *f.* Blech, *n.* Oz. 90. 2.
Жерстко, *adv.* вода йде — reissend
schnell.

Жерстяній, *a.* а. а. s. (Messing-) Blech,
blechern, *Ме.* 436. КУ. I. 286.

Жерстянка, *f.* Blechbüchse, *f.* Под.
Жертва, *f.* Opfer, *n.* безкрóвна —

unblutiges O. Messopfer, *n.*; Spende, *f.*
Beitrag, *m.*; 2) gefrässiges Unthier,
Drachen, *m.* Из. 18.

Жертвений, *a.* zum Opfer bestimmt,
Opfer- Кл; 2) opferwillig, selbstlos У.

Жертвенник, *m.* Opferaltar, Altar, *m.*
Жертволюбний, В. жертóвний,
a. opferwillig.

Жертвувати, *v.* а. opfern, *Не.*
Жерти [жру (жеру)], жреш (же-

реш) *v.* а. verzehren, fressen; * — ся
межи собою bissig hadern, sich zanken.

Жертівня, *f.* К. жертóвник, *m.* В
Opferaltar, *m.*

Жерун, *m.* Vielfrass, *m.*
Жеруха, *f.* с. Жерявка; 2) Bitterling,
m. (Cypripus amarus). [zehrend, К. См.

Жеручий (-ущий), *a.* zehrend, ver-
Жерць, *m.* жерця, *f.* Пис. с. Жрець,
жрїця.

Жерцем пожирати Ч. V. 448 gie-
rig auffressen, verschlingen, Oz. 192.

Жерюшник, *m.* Kressenweissling,
m. (Pieris cardaminis).

Жерявка, *f.* Kapuzinerkresse, *f.* un-
echte Kappern, (Tropaeolum majus).

Жес, жесати, жесний etc. s. Жас, жаснути etc.

Жест, *m. K.* le geste, Geberde, declamatorische Bewegung, *Vau.*

Жесткий, *a.* -мова s. Храпливий.

Жестóкий, *a. H.* 65 grausam, gräulich, grausenhafte, schrecklich, grimmig, *III. I.* 348. [кiсть.]

Жестóкiсть, -ости, *f. s.* Жорстó-

Жехувати, *v. a. (Ф.)* plündern s. Жакувати. [schön.]

Жехлйй, *s.* Жахлйй; 2) reizend

Жи, *s.* Же- (жа-).

Живати, *v. a. Ко.* 91 leben,

Живець, *вцй, m. Мак.* (II. 35) Lebenskraft, *f.*; 2) der Lebende, *У.*; 3) *Alburnus (Aspius) lucidus*; übht kleiner Fisch als Köder an die Angel aufgespiess; 4) *pl. живці He.* (Ipr. XI. (1) 120 Gurt (Riemen) mit hölzernen Schlägeln bei der ляма; 5) Knoten, *m.*

Жйвжик, *m.* Geck, Fant, *m. Ке.*

Живйй, *a.* lebendig; lebhaft, aufgeweckt; -а рйба (*opp.* сушена); 2) -вóлос Fadenwurm, *m.*

Живйло, *n. P.* II 183 das was Leben schafft, was belebt; Lebenselixir, *m.*; 2) Element, *n.* Lebensstoff, *m. Зг.*

Живйна, *f. У.* lebendiges Wesen, bes. *Insect.* [живйтелька *f.* Ernährerin, *f.*

Живйтель, *m. Пар.* Ernährer, *m.*;

Живйти, *v. a.* ernähren.

Живйця, *f. Нарз, n.*; 2) ледáщиця-живйця (живйти) *Вейн.* des Branntweins (Aqua vita) *III. I.* 87.

Живйчний, *a.* harzig; bituminös *Пол.*

Живййка ловимйха (держимйха), *f. Venus-Fliegenfalle, f.* (*Dionaea muscipula*).

Жйвйсть, -ости, *f.* Lebendigkeit. Lebhaftigkeit, *f.* Leben, *n.* Munterkeit, *f.*

Живйт, -вотá, *m.* Bauch, *m.* (*d.* живóтик, -отóчок).

Живйте, *n. N.* des Buchstabens Ж.

Живйте, *n. H.* 79 s. Житé.

I. Живкйй, *a.* lebhaft, rasch handelnd; жйвко, *adv.* *Гол.* s. Жйво.

II. Живкйй, *a.* bitter. [*n. Cm.*

Живлйна, *f.* belebtes Wesen, Thier,

Живлó, *n. M. + Б.* 39 Element, alles Lebende, Wesen, *n. Св. Ил.*

Живлóвий, *a.* elementarisch, *Пар.*

Живлóщйй, *a. M.* III. 44 am Le-

ben erhaltend.

Живнéча, *f. coll.* Thiere, *pl. Cm.*

Живнйй, *a.* nahrhaft, *Зг.*; 2) lebendpendend; 3) — четвёр der grüne Donnerstag (Отрáстний ч.)

Живнййка, *f. Пис.* Balsam, *m.*

Жйвнйсть, -ости, *f.* Nahrung, *f.* Nahrungsmittel, *n.*; 2) всáка — (*n. xv.б.*) alles Lebende.

Жйво, *adv.* lebendig; lebhaft; 2) wohl, gut; 3) viel; 4) schnell, geschwind.

Живобитé, *n.* das Ersten.

Живóкiсть, гáвяз —, -óту, *m.* Beinwurz, Schwarzwurz, *n.* (*Symphytum offic.*).

Живóкóстник, *m.* verschiedenblüthiges Veilchen (*Viola mirabilis*).

Живолйк, *m.* Lebenselixir, *n.*

Живонóсний, *a.* lebenspendend, belebend.

Живóпись, *f.* живописане, *n.* Malerei, *f.* bildliche, malerische, lebendige Darstellung [*цурар-*].

Живóписець, -ця, *m.* Maler, Darsteller der Zeichnung u. Malerei, *m.*

Живóписний, *a.* malerisch; plastisch. [*f.* malerisches Aussehen, *He.*

Живóписнйсть, -ости, *f.* Malerei,

Живóписувати, *v. a.* malen, zeichnen, *K.* [Zaun, Heckenzaun, *B.*

Живоплйт, -плóта, *m.* lebendiger

Живорйдник, *m.* Polygonum viviparum *B.* [plätschernd, *Пис.*

Живорóбкйй, *a.* потйк rieselnd,

Живорóбок, -óка, *m. P.* I. 130 belebt, lebend.

Живорóдний, *a.* lebendig gebärend.

Живосйлом, *adv. M.* II. 111 mit Gewalt, gewaltsam; plótzlich, unverhofft.

Живóт, *n.* Leben, *n.* к животу зволйти *P. I.* 134 das Leben schenken;

2) *pl.* живóти, *Пис.* s. Пожйток.

Животáтий, *a.* mit grossem Bauch, bäuchig. [All, Element des Lebens, *n. K.*

Животвйр, -óру, *m.* das belebte

Животворйти, *v. a.* beleben, *K.*

Животвóрний, *a.* Leben spendend, belebend, schöpferisch. [*s.* Живйт.

I. Животйна, *f. дим.* Ч. V. 1167

II. Животйна, *f.* Thier, *n. Кч.* 91 *Пол.*

Животйне, (*d.* -тйвйчко), *n. ПГ.*

— золотé goldgelber Fruchtboden sammt den Staubgefássen bei d. Rose.

Животинний, (-тинський *Кн.*),
a. dem Thierreiche geh., Thier-, -е ве-
щество *Пол.* Thierstoff, *m.* thierisch.

Животинник, *m.* Viehhändler, *m.* Гр.

Животиньство, *n.* Thierreich, *n.*
Пол. [merliches Dasein.

Животине, *n.* das Vegetieren; küm-

Животити, *v. n.* vegetieren; am
Leben sein, sein Dasein (kümmerlich)
fristen; 2) *s.* Жити *Кв.* II. 55. 196.

Животковий, *a.* -а горівка *Ст.*
„Magenbitter“, *n.*

Животний, *a.* Lebens-, physich,
sinnlich, vital, *He;* materiell *К.* (*гр.* 46).

Животність, -ости, *f.* Lebenskraft,
f. vitales Vermögen.

Животно, *n.* das Lebendige, *К.*;
das Thier (animal) *Вол.* [misch *ВВ.*

Животвий, *a.* Bauch-; gastrono-

Животочивий, *a.* lebenströmend,
-spendend, *К.*

Живочіти, *s.* Животити, глипити.

Живу, живеш, живе etc. *s.* Жити.

Живучий, *a.* lebend, belebt, *Вол.*

Живучість, -ости, *f.* Lebensener-
gie, Vitalität, *f.* *ВВ.*

Живушка, *f.* *Др. с.* 345 *Reimw.*
zu Шушка-Марушка.

Живущий, *a.* lebend, lebenbrin-
gend, -spendend; вода -а Lebenswasser, *n.*
Lebenselixir, Nervensaft, *m.*; kräftigend.

Живцем, живци, *adv.* lebendig, le-
bend; schnell *Оз.* 114. [*Ціс.*

Живчик, *m.* Schlagader, *f.* Puls, *m.*

Жйгавка, жйгучка, *f.* kleine Bren-
nessel, *f.* (Urtica urens).

Жйгало, *n.* *У.* II. 666 alles Spitze
u. Scharfe; 2) glühender Draht zum
Durchschlagen des Pfeifenrohres.

Жйгкий, *a.* brennend, glühend.

Жйгород, *m.* Björneborg, *Ціс.*

Жид, *m.* der Jude.

Жиденя, жидівленя, -яти, жидовча,
-ати *Кч.* 67 *n.* kleines Judenkind.

Жйдик, *m.* Judenjunge, *m.*; 2) *s.*
Тйжик (*В.*).

Жидівка, *f.* Jüdin, *f.*; 2) viele Arten
von Glanzkäfern, (Carabus, Cetonia etc.).

Жидівочка, *f.* jüdisches Mädchen.

Жидівский, *a.* jüdisch, Juden-; 2)
-а ленеха *s.* Ленех; 3) -і грүмі Вла-
сенкirsche, *f.* Judendeckel, *m.* (Physalis
Alkekengi); 4) -а кұкавка *s.* Вудуд.

Жидівство, *n.* Judenthum, *n.* jü-
dische Nationalität.

Жидовин, *m.* III. I. 92 *s.* Жид.

Жидовіти, *v. n.* verjuden, Jude
werden.

Жидок, -дка, *m.* (unansehnlicher)
Jude; 2) Rothhorn, *n.* (Harpalus ruficornis).

Жидолубець, -бця, *m.* Judenfreund.

Жйжа, *f. in d.* Kinderspr. Feuer,
n. das Brennende, *H.* 84. [Spatzen.

Жйжйв! *int.* vom Zwitschern der

Жйжка, *f.* *s.* Жйгавка.

Жйжкй, *pl.* Sehnen, Flechsen unter
den Knieen, Wadenmuskeln, *pl.*

Жйжкйй, *a.* brennend.

Жйзвйй, *a.* 3g. lebhaft, frisch.

Жйзнь, жйзь, жйздь *Ч. I.* 165. III.
25. *f.* Leben, *n.*; жйзь молочакова Ae-
dium euphorbiae, *B.*

Жйзненйй, *a.* zum Leben geh.,
Lebens- *s.* Жйзвотний. [kraft, *f.*

Жйзненність, -ости, *f.* Lebens-

Жйзнобсний, *a.* lebenspendend,
Гуш.

Жйзность, *f.* *К. I.* 272 *s.* Жйзнь.

Жйла, *f.* Ader, *f.*; 2) Nerv, *m.* Sehne,
f.; 3) Erzader, Gang, *m.* (Mineral.
Пол.); суха — Flechse, *f.*

Жйлавйй, *a.* nervig, sehnig; musculös;
zähe; * unverwüsthlich; понеділок der
erste Tag der grossen Fasten *Др. с.* 22.

Жйлавіти, *v. n.* zähe werden.

Жйлавник, жйлавець, -вця,
m. Kuchen, gebacken aus zu Teig ge-
knetetem Sauerkraut, rother Rübe u.
sogar Brennessel (mit Mehl).

Жйлатка, *f.* Speise-, Faltenpilz, u.
(Cantharellus cibarius), *Вол.*

Жйлба, *f.* *H.* 65. *s.* Жйте, пожйте.

Жйле, *n.* Под. Wohnung, *f.* Haus,
n. *Ос.* (61) *V.* 28. (жйля).

Жйлець, -ця, *m.* Bewohner, *m.* *Кч. Фр.*

Жйлстйй, жйлкйй, *Пар. а.* Ader-
aderig, *Ил.* [ort, *m.* Behausung, *f.*

Жйлшс, *n.* † Wohnstätte, *f.* Wohn-

Жйльнйй, *a.* — четвёр *s.* Жйвнйй;
2) жйльне *adv.* *М. III.* 11 reichlich; heftig.

Жйльница, *f.* Aderhaut, *f.* (chori-
oidea).

Жйльности, *pl.* Erlebnisse, *pl.?*

Жйло, *n.* Ф. (*Пр.* II. 489) Art Gift?

Жйлочка, *dim. f.* Aederchen, *n.*
Жйлувати, *v. a.* die Muskeln u.

das Adergeflecht ausnehmen, ausädern; 2) die Schafe u. Ziegen an den Hinterfüßen unterbinden, fesseln. [aderig.

Жилуватий, *a.* mit vielem Geäder, Жйляний, *a.* *H.* 4. aus Adern, aus Muskeln. [vgl. Жйлавник.

Жйлянийк, *m.* корж ohne Butter Жймёна, *f. gew. pl.* Semmelpaar für Taufpathen bestimmt.

Жймоїдник, *m.* Vielfresser, *m.* (*B.*). Жймок, однолістий Malaxis monophyllos. [nicera caprifol.). *Вол.*

Жймолость, *f.* Geisblatt, *n.* (Lo Жинь, *s.* Жень. [lerisch.

Жинькэшливий, *a.* на йдѹ wäh- Жйпавий, *a.* rüstig, kräftig, nervig.

Жиp, *m.* Frass, *m.* Nahrung, *f.*; 2) Trunkenheit, *f.* Rausch, *m.* *Кв.* 151; 3) Fett, *n.* 4) Bucheichel, *f.*; 5) in Karten s. Жолудь 2).

Жиpбій, *m.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium canum). [roth.

Жйрий, (жарий), *a.* feuerroth, gelb- Жиpівка, *f.* in Karten s. Жиp 5) *Пис.*

Жиркйй, *a.* tüchtig, wacker. Жиpлйвисть, -ости, *f.* verbissene

Hadersucht *He.* (*c. y. n.* 423). Жиpний, *a.* fett, feist, *Кв.*

Жйрність, -ости, *f.* Fettigkeit, *f.* Жиpнокйслий, *a.* fettsauer, -e

натрон, *Пол.* [schwanz. Жиpнохвостий, *a.* mit e. Fett-

Жиpовий, *a.* *H.* 128 Eichel, Ек- kern-; 2) von Trefle in d. Karten.

Жиpовина, *f.* s. Жабйна Жиpовиско, *n.* s. Жиpовице; 2)

Gebiss, Gefriss, *n.* (*B.*). Жйровица, *f.* Uferfliege, *f.* (Perla

als Köder beim Fischfang. Жиpовице, *n.* s. Жиp 1); 2) Fut-

terstelle, *f.* Futterplatz, *m.* Жиpовліни, *Ч. V.* 257? [f. *Пар.*

Жиpовний, *a.* — банк Girobank, Жиpоїдний, *a.* fett-fleischfressend,

Вал. [— ся zum Fettwerden fressen. I. Жиpувати, *v. a.* Nahrung suchen;

II. Жиpувати, *v. n.* s. Жартувати. III. Жиpувати, *v. a.* girieren.

IV. Жиpувати, *v. a.* Muster u.

Schmuck mit Messingdraht *n.* -blech aus- führen, verzieren: топорёць жиpова-

ний etc. [жидь *Ог.* 90. 3. Жисть, *f.* *Пр.* II. 210 s. Жизнь,

Жистяк, *m.* Lebensbaum, *n.* (Thuja) *B.* Житвб, *n.* Wohnsitz, *m.* Wohnstätte, *f.* *M.+B.* 143.

Житё, *n.* Leben, *n.* житё-битё *II.* Leben, *n.* Lebensart, *f.* Unterhalt, *m.*

Житёвий, *a.* *Св. Кн.* Lebens-, vital; -а енеpля Vitalität, *f.*

Жйтель, -еля, *АД.* II. 26 *С. II.* 135 житёлець, -ляця, *Ст. m.* Einwoh- ner, Insasse, *m.* [nerin, *f.*

Жйтелька, *f.* Einwehnerin, Bewoh- Житепйсь, *f.* Lebensbeschreibung,

-schilderung, Biographie, *f.* Житепйсець -сця, *m.* Biograph, *m.*

Житепйсний, *a.* biographisch. Житёць, -тця, *m.* *Ст. s.* Жйтель,

Житёчний, *a.* Lebens-, *M.+B.* 350. *Зак.*

Жйти [жию́, (жипу́) жиёш. (жи- вёш)], *v. n.* leben; 2) den Nutzen ziehen, geniessen.

Жйтин, *m.* *Ст.* (*Риз.* 33). Amboss, *m.*? Житкувати, *v. n.* sich nähren.

Житлб, *n.* *Др. c.* 242 Wohnung, Ansiedelung, *f.*; 2) s. Житё, пожитё *Ос.* (61) I. 323.

Жйтний, *a.* Roggen-, Korn- Жйтник, *m.* Feldsperling, *m.* (Fringilla mont.); 2) Art Insect. [gebaut war.

Жйтниско, *n.* Feld wo Roggen an- Жйтниця, *f.* *B.* Roggenstroh, *n.*; 2)

s. Стодбл, Kornkammer, *f.* *III.* II. 220. Житнівка, *f.* Kornbranntwein, *m.*;

2) Art Insect. [ця 1). Жйтнянка, (-тянка), *f.* s. Житни-

Жйто, *n.* Roggen, *m.* Korn, *n.*; *pl.* житá Kornfelder, -saaten, u. übhpt Getreidefel-

der; бйжйт жйтом er läuft durch das Kornfeld; за моё жйто ще менё бйто

für meinen guten Willen hab' ich schön- den Undank eingeerntet. [halt, *m.* *Левч.*

Житовй (-ё), *n.* *M.* Leben, *n.* Haus- Житяний, *a.* s. Жйтний.

Жих, *m.* s. Жак. Жйхлий, *a.* ähnlich, (*B.*) *vgl.* Жá-

хлий, (*Фр.*); 2) s. Живкйй. Жйчйти, *v. a.* wünschen: кому́сь

щось, чо́го́сь; 2) leihen s. Зйчйти. Жйчка, *f.* Wollengarn, *n.*; 2) Кра-

генband beim Hemd, *n.* Жичкувати, *v. a.* mit Wollengarn

sticken (нашивати волічков). Жичливий, *a.* wohlwollend, ge-

neigt, gewogen, günstig.

Жичливість, -ости, *f.* das Wohlwollen, Gewogenheit, Gunst, *f.*

Жінва́, *f.* с. Жінба *Оз.* 99.

Жінка, *f.* Weib, *n.* Ehefrau, Gattin, *f.* übht eine verheiratete Frauensperson.

Жінба́та, *f. coll.* Weiber, Frauen, *pl.* Weibervolk, *n.*

Жінба́цький, *a.* weibisch ро́зум —

Жінба́чий, *a.* des Weibes, weiblich.

Жінба́чник, *m.* с. Ба́бинедь.

Жінба́щина, *f.* с. Же́нщина.

Жінчи́н, *a.* der Ehefrau.

Жі́пнути, *v. n.* sich niederhocken, *s.* niederducken.

Жі́рніця, *f.* *Гол.* I. 45.?

Жли, *conj.* с. Єсли́ [jezeli].

Жльба́ти, *v. a.* schlürfen, dudeln.

Жлу́ктіти, (жлок-)с. Жльба́ти, *Зак.*

Жлу́кто́, *n.* Kufe *f.* Zuber, *m.* с.

Зі́льніця. [но́чний, *a.* Magen-]

Жлу́но́к, -нка́, *m.* Magen, *m;* жлу-

Жма́к, *m.* с. Маку́х *Левч.*

Жма́кати, *s.* Жми́кати.

Жме́ня, *f.* eine Handvoll; в жме́ни in der Hand; с. Руча́йка (пряжи) *Ч.* VII. 408. [sche abreiben, waschen.]

Жми́кати, *v. a.* шма́те die Wä-

Жми́крут, *m.* Knicker, Filz, *m.* *Оз.* 118.

Жми́т, (*d.* жми́то́к, -тра́) жми́н *m.* *s.* Жме́ня, Harpen, *m.*

Жми́нда, *m.* с. Жми́крут; жми́ндавий, *a.* knickerig. [hals, Knicker sein.]

Жми́ндати, *v. n.* knausern, Geiz-

Жми́нка, *f. dim.* kleine Handvoll, ein wenig. [stossen, drücken *§.*

Жми́нати, жми́нути, *v. a.* schlagen,

Жмо́нді́й, *m.* с. Ба́ланда 1).

Жму́, жмеш, жме (жметь ся), etc. *praes.* с. Жа́ти II. [Augen halb zumachen.]

Жму́рити, *v. a.* б́чи u. — ся die

Жму́рі́й, жму́рко, (-ка́йло) *m.* жму́рли́вий, *a.* der mit halbgeschlossenen Augen unfreundlich, trübe hinblickt, blinzelt. [steckspiel, *n;* 2) *s.* Пі́жмурка]

Жму́рка, жму́рка, *f. gen. pl.* Ver-

Жму́т, (*d.* жму́то́к) *s.* Жми́т.

Жне́ць, *g.* женця́, *m.* Schnitter, *m.*

Жнива́рка, *f.* Erntemaschine, *f.*

Жни́вний, *Зак.* жни́ваний *He.* *a.* Ernte-, Schnitt-; Hochsommer-.

Жни́во, *n. pl.* жнива́, жни́ця. *f.* Ernte, Erntezeit, *u. **; Fechsung, *f;* 2)

die geschnittene Partie Getreides: жа́ти —. [женкі́ня,

Жни́чка, *f. dim.* *M.* I. 125 *s.* Жа́ля.

Жни́й, (*d.* жни́йко), *m.* *Me.* 323 *s.*

Жне́ць.

Жну́, жнеш, жне etc. *praes.* с. Жа́ти.

Жня́кати, *s.* Жва́кати, (*B.*).

Жо́, *s.* Цо in *d.* Bdtg. котри́й.

Жова́ти, *s.* Жу́ти.

Жові́т, -вота́, *m.* с. Живи́т. [den.

Жо́вкнуги, жовті́ти, *v. n.* gelb wer-

Жо́вкши́й, *a. compar.* -жовті́йший.

I. Жо́вна, *f.* Specht, *m.* (*Picus*); — пі́сана Buntspecht (*B.*).

II. Жо́вна, *f.* Scrophel, Drüsenanschwellung, *f;* 2) krankhafter Erguss der Galle *Ч.* IV. 2.

Жовна́к, *m.* Scrophelbeule, *f.*

Жовні́р, (-нар, *d.* -няречок *aug.* жовня́ре́са), *m.* Soldat, *m.* [ne, *f.*

Жо́внірка, *f.* Soldatenweib, *n. ** Dir-

Жовні́рський, *a.* Soldaten-.

Жовні́рство, *n.* жовні́рщина, *f.* Soldaten, *pl.* Soldatenvolk, *n.*

Жовнова́тий, *a.* scrophulös.

Жовта́вий, *a.* gelblich. [*Пол.*

Жовтаво-сі́рий, *a.* gelblichgrau,

Жовта́чка, *f.* с. Жо́вті́льниця 1).

Жовті́вля, *f.* Gemisch aus gelbfärbenden Pflanzen u. Stoffen (zum Färben der Ostereier), *n.* [2) *M.* September.

Жо́вте́нь, -тя. *m.* Monat October;

Жо́вти́й, *a.* gelb; Жо́вти́ Во́ди rechter Nbf. des Дні́єр.

Жо́вти́к, *m.* круша́нець, Citronfalter, *m.* (*Colias rhamnii*); 2) -осма́к *C.* hyale.

Жовті́ло, *n.* с. Дро́к бі́ч, (*B.* 2) Scharte *f.* (*Serratula coronata*); 3) Gras-

nelke, *f.* Mauerlehm, *n.* (*Statice tatarica*).

Жовті́нець, -нця, *m.* Stiefel aus gelbem Leder, *Мак.* gelber Schuh

Жовті́льниця, *f.* Gelbsucht, Gal-

lensucht *f;* 2) Ackerscabiose, *f.* [gelb-

Жовті́ський, жовті́снький, *a.* sehr

Жо́вті́сть, -ости, *f.* das Gelbe, gelbe

Жо́вті́ти, *v. n.* gelb werden. [Farbe-

Жо́вткa, *f.* с. Скоропі́лка, (*B.*).

Жовткови́на, *f.* *K.* с. Жовто́к.

Жовтне́вий, *a.* October-.

Жовтобе́ріг, пливе́ць, *m.* Gelb-

rand, *m.* (*Dytiscus marginalis*), *B.*

Жовтобру́чка, (-бру́шка), *f.* *s.*

Жовтогру́дка.

Жовтоватий, *a. s.* Жовтатий.
 Жовтогорячий, *a. feuegelb, rothgelb.* [ammer, *m.* (*Emberiza citrinella*).
 Жовтогрудка. (-гру́дник), *m.* Gold-
 Жовт́ок, -тка, *m.* Eidotter, Dotter, *n.*
 Жовтокрилий, *a.* mit gelben Flügeln.
 [nops flavipes, *B.*
 Жовтоніжка, *f.* голова́тка — Со-
 Жовтоплу́г, *m.* Art Pflze. [trahalis.
 Жовтопу́з, *m.* Coluber od. Zamenis
 Жовторі́г, -ога, *m.* Melandrya flavicornis. *B.* [тогру́дка.
 Жовтору́а, (-ру́ва, *f.*) *m. s.* Жов-
 Жовтосто́пка, *f.* ока́тка- Panops flavitarsis, *B.*
 Жовточеревка, *f.* Meise, *f.* (Parus).
 Жовто́чниця, *f.* Milzkraut, *n.* Goldmilz, *f.* (*Chrysosplenium alternifolium*).
 Жовту́рка, *f. s.* Жовтогру́дка.
 Жовту́ха, *f.* Под. *s.* Жовті́льниця;
 2) Gelberde, *f.*
 Жовту́шка, (-ту́шка) *f.* Löwenzahn, *m.* Leontodon taraxacum); 2) *s.* Головокру́т.
 Жовтя́к, *m. s.* Жупля́к; 2) Menschenkoth, *n.*
 Жовті́яниця, *f.* *M. II.* 203 *s.* Жовті́льниця 1); 2) Leberfleck, *m.* *Km.* (Пр. IX. 814)? 3) *s.* Жовто́чниця.
 Жовч, *f.* Galle, *f.* (bilis).
 Жовче́вий, *a.* gallicht, gallig.
 Жовчний, *a.* choleric, Под. [sehnt.
 Жода́ний, *a. ptc. s.* Жада́ний ер-
 Жода́н, жо́дна, жо́дно *s.* Жада́н II. *Kv.* II. 8. kein; 2) jeder, -e, -es. *Kv.* II. 64. *M. II.* 109. *s.* Кода́ний.
 Жола́, *f.* підземна unterirdische Erdnuss, Erdeichel, *f.* (*Arachis hypogaea*).
 Жолд, *m.* Sold, *m.* *K.*
 Жолда́к, *m.* Söldner, Miethling, *m.*
 Жолзи, *pl.* ГШ. *s.* Зблзи.
 Жо́лоб, (*d.* жо́лобо́к, -бо́ка), *m.* Krippe; 2) Rinne, *f.*; 3) *dim.* III. I. 57 kleiner Brunnen; Bach; 4) Sternbild des Krebses, *CM.* [(des Flusses) *Гол.*
 Жо́лоба́на, *f.* Rinne, *f.* Beet, *n.*
 Жо́лоба́ти, *v. a.* meisseln, aushöhlen.
 Жо́лобо́ва́тий, *a.* krippenförmig, gefurcht. [*B.*
 Жо́лоба́ник, *m.* Holzwespe, *f.* (Sirex).
 Жо́лоба́нця, *f.* ausgehöhltes Holzstück auf dem Kamm (First) des Bretterdaches; Rinne, *f.*

Жо́лоба́чий, (-бо́ка-) *a.* -е долото gekrümmte Meissel zum Schneiden der Rinnen u. Furchen.

Жо́лоба́чий, -чий, -ости, *f.* ausgehöhlte, hohle Form, Concavität.

Жо́лоба́на, *f.* weibl. Schamglied (scherzh). (*B.*). [pfeife, *f.*

Жо́лоба́йка, *f.* Schalmei; Rohr-
 Жо́лоба́, *s.* Жо́лоб.

Жо́лоба́ний, *a.* hohl, concav, *Пу.*
 Жо́лоба́, (*d.* жо́лоба́ня) *f.* Eichel, Eichelfrucht, *f.*; 2) *Tréff.* Kreuz (in Karten).

I. Жо́лоба́ний, *a.* Eichel; жо́лоба́не *s. a. n.* Steuer für das Recht Eicheln zu sammeln.

II. Жо́лоба́ний, *a.* Magen.

Жо́лоба́док, -дка, *m.* Magen, *m.*

Жо́лоба́нки, *pl.* Meereicheln, *pl.* (Balanida). [*f.* -сток, *m.* *Пар.*

Жо́ма, *g.*; жо́ма, *m.* Daumenschraube,
 Жо́ма́ннр, etc. *s.* Жо́ма́ннр etc.

Жо́на́, *f. pl.* жо́ни, *s.* Же́на́, жі́нка III. I. 231.

Жо́на́тий, *a.* verheiratet.

Жо́на́ва, *aug.* жо́нвище etc. *s.* Же́вна I.

Жо́на́х, *m.* *M. II.* 122 *s.* Же́на́х.

Жо́нище, жо́ноба Ч. III. 116 *aug.* *s.* Же́на́, ба́ба I).

Жо́нови, (жо́нви), *pl.* жо́новатий etc. *s.* Же́вна, II. *pl.* жо́новатий.

Жо́ноба́, *f. coll.* Др.с. 171 *s.* Же́ноба́.

Жо́ноба́ти, *v. n.* *s.* Же́ноба́ти.

Жо́рванок, *s.* Жайворонок.

Жо́ржа́на, *f.* Ч. V. 440 *s.* Гео́ржина́.

Жо́рло, *n.* Flussbett, *n.*

Жо́рна, (*d.* жо́ре́нька) *f. s.* Яр, Kluft, *f.* Graben, *m.* [ні́вка I.

Жо́рна́к, *m.* жо́рна́тка, *f. s.* Жо́р-

Жо́рна́ти, жо́рнува́ти *v. a.* einen Graben (жо́рна) machen; 2) *s.* Мо́лба́ти.

I. Жо́рні́вка, *f.* Stange zum Wegeden des Steines bei der Handmühle, *f.*; 2) Quirl, *n.*

II. Жо́рні́вка, *f.* Perle, *f.*

Жо́рно, *n.* Mühlstein, *m.* *K. gew. pl.* жо́рна, *gen.* жо́рен Handmühle, *f.* *P. I.* 35.

Жо́рно́вий, *a.* zur Handmühle geh.: ка́мнь; 2) хлі́б Brot aus dem Mehle gebacken, das auf der Handmühle gemahlen wurde. [phyllum), *B.*

Жо́рст, *n.* Kølberkropf, *m.* (Chaerо-
 Жо́рсть, *s.* Же́рсть, Blech, *Pisc.*

Жорства, *f.* Др. с. 235 lockere Sanderde. [III. 124 (*adv.*) gauh.

Жорсткий, *Ру.* жбсткий, *a. M.*

Жорстокій, *a. s.* Жестокій. Ог. 90, 2.

Жорстокість, -ости, *f.* Grausamkeit, Rohheit, *f.*

Жость, *f.* В. с. Барючка?

Жостелйна, *f.* жбстър, *m.* Kreuzdorn, *m.* Purgir-Kreuzbeere, *f.* (Rhamnus cathartica).

Жохлі, *adv.* nur einmal. [Aetz- Пол.

Жрати. *s.* Жерти; жрүчий, *рпс.*

Жребувати, *v. n. K.* das Loswerfen *s.* Жереб. [ferer, Opferpriester, *m.*

Жрець, *g.* жреця у жерця, *m.* Ор-

Жрїця, *f.* Opferpriesterin, Priesterin, *f.* III. II. 174. [men, schwirren.

Жубелїти, жубонїти, *v. n.* sum-

Жубелиця, *f.* Ross-Mistkäfer, *m.* (Scarabaeus sterc.)

Жуберниця, *f.* *s.* Жабак.

Жубот, *m.* Ос. (62) VI. 14.?

Жувати *s.* Жўти.

Жувачка, *f.* *s.* Гризалака.

Жўжель, -жля, *m. pl. TP.* 236 Brandstätte, *f.*; 2) *s.* Жўжелиця 1). [nen.

Жўжелити ся, zu Kohle verbren-

Жўжелиця, *f.* Schlacke, Kohle, *f.* abgebrannter Docht; 2) Laufkäfer, *m.*

(Carabus). [(Cladosporium fumago) Вол.

Жўжлєць, -еця, *m.* Russthau, *m.*

Жўжомом, *adv.* М. II. 10 lärmend durcheinander, im Wirrwarr Ог. 114.

Жўйка, *f.* das Wiederkauen: жўйку жувати; das Wiedergekaute, *Mi.* II. 271.

Жук, *m.* Käfer; *bes.* Rosskäfer, *m.* (Scarabaeus sterc.); 2) -великан Гер-

кулескафер; 3) -носорогий Nashornkäfer (Oryctis nasicornis); 4) *pl.* Blatt-

hörnige (Lamellicornia); * жуки в голові *Пл. б.* 47 nicht recht im Kopfe; 5) *N. e.* Osterspieles u. -liedes *Kol.*

I. 156. 187.

Жукан, *m.* Käferschnecke, *f.* (Scarabus). В. [wie ein Жук.

Жуковатий, *a. M.* II. 32 schwarz

Жуковець, -вця, Käfermilbe, *f.* (Gamasus coleoptorum). [Stein, *m.*

Жуковина, *f.* Ring mit eingefasstem

Жуковка, *f.* Tetyra scarabaeoides, В.

Жулявка, *f.* Grashecht, *m.*

Жўнка, *f.* P. I. 39 *s.* Жїнка Ог. 30—33.

Жўна, *f.* Salzbergwerk, Salzsud-

werk, *n.* Salzsiederei, *f.*

Жупан, *m.* жупанїна, *f.* Art Untergock; weibl. Oberkleid. [Кс. II. 273.

Жупанний, *a.* im жупан gekleidet

Жўпель, -пля, *m.* Нс. *s.* Жўжель 2); 2) brennender Schwefel *Pls.*

Жупеня, *f.* Speise aus Kukurutzgrauen u. Fisoln, *f.* [Schacht, *m.* Зак.

Жўпище, *n.* Stätte einer жўпа;

Жупляк, *m.* Ч. III. 37 gelbe bittere

Жўпний, *a.* zur жўпа geh. [Gurke.

Жўпник, *m.* Verwalter einer жўпа, *m.*

Жўпничка, *f.* Weib des жўпник, *n.*

I. Жур, *m.* Эг. *s.* Журá.

I. Жур, *m.* Hafermus, *n.* *s.* Джур.

I. Жўра, *m.* *s.* Джўра.

II. Журá, *f.* *s.* Журбá.

Журавель, -вля, (*d.* журавлик -ичок) *m.* Kranich, *m.* (Grus); 2) *Brunnenschwengel, *m.* („Kranich“); 3) Art

Hochzeittanz u. -lied, *Pls.* [Пом. I. 139.]

Журавельник, *m.* *s.* Вовчўга (Geranium prat.).

Журавець, -вця, *m.* -крóвник, Storchschnabel, *m.* (Geranium phaeum).

Журавїна, *f.* М. Kranichbeere, Moosheidelbeere, *f.* (Vaccinium oxycoccos).

Журáвка, журавліця, *f.* Ме. 447 Weibchen des Kranich; *L.* 152 (*d.* -вочка); 2) Regenpfeifer, *m.* (Charadrius).

Журавлєвий, *a.* des Kranichs; 2) — горбюк wilde Platterbse (Lathyrus silv.) [Gewächse, *pl.* (Geraniaceae).

Журавлїнки, *pl.* Storchschnabel-

Журапїна, *f.* журапник, *m.* Це. *s.* Жереб. [Джўра.

Журáх, журапїн. *m.* А. Д. II. 63 *s.*

Журбá, журобá, *f.* Kummer, Harm, *m.* Sorge, *f.* журбá-мóва III. I. 13 kummervolle Klage. *Пом.* III. 33. 98.

Журбувати, *v. n.* Эг. sich dem Grame, dem Kummer überlassen.

Журжїця, *f.*? [*s.* Жур II.

Журїна, *f.* Ч. III. 472 Art Speise

Журїти, *v. a.* когось jmdm Sorge bereiten, jmdn grämen, betrüben; — ся чим (ким) Sorge, Kummer womit um jmdn haben, sich bekümmern; 2) * vom Gackern der Henne, wann sie sich nach einem Plätzchen für's Eierlegen umsieht.

Журїця, *f.* журїне, *Me.* 249 *n.*

жўрка, *f.* (В.) *s.* Журá, журбá. [mel, *n.*

Жўркіт, -оту, *m.* Geriesel, Gemur-

Журлівий, *a.* bekümmert, sich grämend, *s.* leicht ärgernd; gramvoll, sorgenvoll, kummervoll. [nis, *f.* Gram, *m.*

Журлівість, *-ости, f.* Bekümmertsein, *a.* Journal-, Journalisten-, Zeitungs-. [лівий, *МШ. Мх.*

Журній, *a.* kummervoll *s.* Жур-
Журчати, *v. n.* rieseln, murmeln (vom Bache). [кауен.

Жути, жувати [жуо, жуш]. *v. a.*
Жутко, *adv. Рч. 122 II.* gefährlich; *bange* *Еф. 64.*

Жухнути, *v. a. §.* mit Wucht hineinschleudern.

Жучина, *f. Га. I. 128* ходити жук по ні Höhlung in e. Baume, *f.;* 2) Weibchen des жука *Кол. I. 156.?* [чок 1), *f.*

Жучоловка, *f.* Falle für den жу-
Жучній, *a.* gefährlich, bange, *Зак. Пис.*

Жучок, *-чка, m.* Kornwurm, *m.* (*Anisoplia austriaca*); 2) *dim. s.* Жук: Käferchen; 3) Kreisel, *n.*; 4) Art Osterpiel der Mädchen mit dem entsprechenden Liede vom жучок.

3.

З, neunter Buchstabe (Земля).

З, *з-* (за, із, зо, зі с. съ) *praep. I* mit *d. Genitiv, Mi. IV. 529—533* *Ог. 187, 13. 182, 9. a.* *aus, von, herunter, herab:* *a)* örtlich: *з* комори *aus* —; *з* поля *von der Seite des Feldes; vom Felde;* *зі Львова;* *b)* *partitiv:* *хто з нас* віннен, найстарший *з* братів; *c)* *vom vom Stoffe u. Materie:* *з* дерева, не дай Боже *з* Івана пана; *d)* *die Zeit bestimmend:* *з* рана *des Morgens, з* нащада світа, *з* перовіку *von, am Anfange der Welt;* *ще з* літа *noch vom S. her;* *з* разу *anfangs;* *e)* *die Ursache bezeichnend:* *aus, vor, von, wegen, durch:* *з* бояни *aus Furcht, зі* злости *aus Bosheit; умер з* голоду *starb vor H.;* *знав з* тіла *wurde mager; з* тогож *самого Мор.* *aus eben demselben Grunde:* *глузувати з* корó *jmds spotten; f)* *die Art u. Weise bez:* *з* ласки *aus Gnade; з* губóй (*Ф.*) *mündlich; з* добра дiва [*з* добра-дiва (*Фр.*) *von ungefähr, ganz unverhofft; з* части *oft, des öfteren; з* низенька *tief etc. II) mit dem Accusativ, Mi. IV. 444. Ог. 182. 183* *ungefähr, etwa, wenigstens, gegen:* *з* тiждень *ungefähr eine Woche; годів* *зо* два *etwa zwei Jahre; завшикi* *з* чоловіка *beinahe mannshoch, зо* *двi* *милі* *etwa zwei Meilen. III) (с, зо) mit dem Instrumental, Mi. IV. 759—762. Ог. 193. mit:* *a)* *vom Beisammensein, Verbindung, Gemeinschaft:* *шáбля з* *пóхвою, Гóсподь з* *тобóю, иде з* *війском* *бiти* *ся з* *ким; von d. Wechselseitigkeit:*

стрiтати *ся, любiти* *ся з* *ким, рiвний з* *ким (кóму); von d. Trennung:* *розлучити* *ся з* *дiтьми. b)* *von d. Zeit:* *з* *бóнцем* *встáти* *mit Sonnenaufgang aufstehen; c)* *vom begleitenden Umstande, von Art u. Weise:* *з* *велiков* *чéств* *in grossen Ehren: зо* *страхóм* *mit Furcht; d)* *in Bezug auf etw. як* *вам з* *iдiньом?* *wie ist's (steht's) mit dem Essen? — In den Fállen I), III) bildet З- adverbiale Ausdrücke; з-вiльна* *langsam, з-мóлоду* *von Jugend auf; з-бкрпшем* *mit Stumpf und Stiel, gánzlich, не з-дóбрóм* *nicht in guter Absicht, schlimm etc., — welche, so wie dessen Verbindungen mit anderen Praepositionen wie з-за, з* *позá, из-за, з* *пéред* *etc. unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind. IV) In Zusammensetzungen bei Verben u. verbalen Substantiven bedeutet з-(si-, зо-, с-)* *die Vollendung der Handlung: auf, ab, weg- ganz, gánzlich, zu Ende; herunter-; herab- zusammen-, zer, be-, ver. Mi. IV. 211—212; 245—247. 197—200.*

Зá, *praep. I) mit d. Genitiv, Mi. IV: 527.* *während, in, unter — bezeichnet die Zeit, in die e. Handlung fällt: за-днiя* *bei Tage; за* *чáсу* *zeitig, за* *животá* *bei Lebzeiten; за* *дóбрá* *bei guten Zeiten ВБ; за* *панóваня, за* *держáви, unter der Regierung, за* *Володимiра* *Велiкого* *zur Zeit W. des Gr. II) mit d. Accusativ, Mi. IV. 404—411, bezeichnet: a)* *den Gegenstand hinter welchem e. Bewegung vor sich geht: влiа-*

ти за піч, sich hinter den Ofen, verkriechen; вийти за двірі zur Thüre hinausgehen, піти за граніцю über die Grenze, ins Ausland gehen; *b*) das Mass: за дві мйли (-лі) від Кйіва zwei Meilen von Kiew; за сім миль бачу ich sehe sieben Meilen weit; відійшли за мйлю ungefähr eine Meile *Оз.* 179; як б́уде за великий, за довгий etc.? wie gross, wie lang etc. wird er wohl sein? *c*) bei den Verben des Ergreifens, Bindens, Hängens, Ziehens, Haltens etc. bez. dasjenige wobei man etw. ergreift, woran man es bindet etc. взяти за р́уку; * брати ся за д́ло zum Handeln schreiten; *d*) bez. dasjenige, dem etw. angemessen ist, zu dessen Gunsten etw. geschieht: für; борода́ як у старого а ро́зуму нема́ і за малого; за здоро́вля чие́сь піти, за вітчину́ боро́ти ся; *e*) bez. dasjenige, desentwegen etw. geschieht (als Ursache): св́арка за ко́зячий хвист ѓиха de lana caprina; бю́ть ся за дівчину́ wegen —; ва злоді́йство, wegen Diebstahl; за ка́ру, zur —; за гр́ихі на́ші für —; за що́ wofür, weswegen; *f*) die Gleichstellung, Vergleichung, Vertretung, Vertauschung, Verwechslung, Vergeltung, den Preis, die Geltung: більший за не́го гр́оссер als er *Оз.* 179; про́мня́в ж́інку за тютю́н та лю́льку; зроби́ то за ме́не thue es anstatt meiner, für mich; про́да́ти, купи́ти за три зо́лоті — um, für drei Gulden; за бу́дь-що́ um einen Spottpreis; за всі́ го́лови *He. Пр.* XI. (1) 143 soll etw. als Opfer für alle Häupter gelten; за ні́що́ тебе́ не ма́ють; за на мак-зе́рно nicht das Geringste; за все́ *Ф.* vor Allem, vorzüglich; о́ко за о́ко, зуб за зуб; *g*) das Praedicat: був за пі́саря war Schreiber; став за о́городника trat den Dienst als Gärtner an; о́бйра́ти за коро́ля zum König wählen; бу́ти з ким за па́не-бра́та sehr vertraut mit jmdm sein, що́ то за чоло́вік? was ist das für ein Mensch? що́ то за ро́бб́ра? was ist das für eine Art? *Мі.* IV. 411 l. 206. *h*) bez. den Gegenstand auf den sich e. Thätigkeit bezieht: забу́ти за кого́ jmdm vergessen, незна́ти за ко́го́ von jmdm nichts wissen; чу́єм за черво́ні wir

hören von Ducaten; *й*) besond. Ausdrücke: за́ муж (між) и́ти́ (піти́), einen Mann heiraten; я за те́бе́ дочку́ (за муж) дам (віддам) ich werde dir meine Tochter zur Frau geben; висва́таю тебе́ за ца́рську дочку́ *P. I.* 32; *к*) die Zeit: на с́х, би́уна, за рік ein Jahr lang, nach Verlauf eines Jahres, übers Jahr; за час, за коро́ткий час in kurzer Zeit, bald; го́дів за де́сять до сме́рти zehn Jahre vor dem Tode. III) *mit d. Instrumental, Мі.* IV. 743—748, bezeichnet: *a*) dasjenige hinter dem etw. ruht, geschieht: hinter, nach, ausser, ausserhalb: за дверми́, за го́рами; за рікóю jenseits des Flusses, и́ти́ за ќйм hinter nach jmdm gehen, jmdm nachfolgen; по́глядати́ за ким́ jmdm nachschauen; за мо́єю голо́вою́ bei meinen Lebzeiten, bei meiner Fürsorge; за то́бо́ю всі́ке д́ло́ du bist der Anführer in Allem Handeln; за чим́ й́деш? welcher Sache gehst du nach? *b*) die Zeit, nach der e. Handlung vor sich geht: за ко́ждов стра́вов nach jeder Speise; за трéтим ра́зом das dritte Mal; всі́ за не́ю повста́вали́ alle standen nach ihr auf d. i. nachdem sie aufgestanden war; а за тим сло́вом бува́й ми здо́ров! nachdem ich das gesprochen habe — lebe nun wohl! за одні́м за́ходом in einem Zuge, mit einem Male, unter einem; *c*) bez. den Grund, die Ursache: за дрóбні́ми сл́ізньками́ св́ітонька́ не бачу́ vor Thränen sehe ich nicht; за ким́ дба́ти, тужі́ти, пла́кати ѓннути, про́мов за мнов до́бре сло́во sprich für mich, meinetwegen ein gutes Wort; за мал́ім *К.* es fehlte wenig, dass —, beinahe. *d*) bez. das Beisammensein, d. Zusammenleben der Gatten: за ким́ (=за му́жем) бу́ти mit jmdm verheiratet sein; мені́ за ним́ як за па́ном, ich lebe mit ihm gleich einer Gebieterin; я за мо́ім му́жем, як за му́ром стóю *Мі.* IV. 748 *d*); за вдівце́м хл́об гото́вий. IV) *als Adverb* ein Uebermass ausdrückend: за вели́кий zu gross, за мно́го zu viel; за сл́пий zu sehr, viel zu blind. V) *In Zusammensetzungen* als Praefix bedeutet за-: *a*) die Bewegung hinter einen Gegenstand; *b*) d. Hervorbringung eines Hindernis-

ses; e) d. Bewegung, Vertiefung in einen Gegenstand hinein; ein Abirren vom rechten Wege, dem rechten od. dem gewöhnlichen Masse; d) die Vollziehung u. die Vollendung einer Handlung; e) den Beginn der Handlung; f) den Verlust, Verbrauch eines Gegenstandes, ein Loswerden mittels der Handlung, *Mi.* IV. 206—208, wozu Beispiele sowie die Verbindungen des За- mit anderen Praepositionen (за-длѣя, за-про, из-за, по-за etc.) unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

Зальпéйский, *a.* jenseit der Alpen liegend, transalpinisch.

Замвóнный, *a.* was am Lesepult (амвóн, амвóна) in d. Kirche geschieht.

Заапортувáти, *v. a.* apportieren, *Фр.*

Заарендувáти, *v. a.* verpachten.

Зааркáнювати, *v. a.* um jmdn den аркáн werfen, schlingen.

Заасекурúвати, *v. a.* assicurieren, versichern (gegen Schaden: від —).

Забáва, *f.* Verzug, *m.* без -ви unverzüglich; 2) Zeitvertreib, *m.* Unterhaltung, Belustigung, *f.* Spiel, *m.*

Забáвити, забавлáти, *v. a.* aufhalten; 2) когó, (дегíну) jmdm die Zeit vertreiben, unterhalten, kurzweilen, amüsieren; — ся und *v. n.* sich aufhalten, ausbleiben, verweilen, sich unterhalten —.

Забáвка, забáвочка *f. dim.* kleine Beschäftigung, Unterhaltung; 2) Spielzeug, *n.*

Забáвний, *a.* unterhaltend, ergótzlich, lustig, amüsan, jovial, *He.*

Забáвник, *m.* Lustigmacher, *m.* *Пар.*

Забáвність, -ости, *f.* Ergótzlichkeit, Possierlichkeit, *f.*

Забáвчýна, *f.* дéвчýна- die Unterhaltung gewährt u. dadh. jmds Zeit in Anspruch nimmt; tändelndes Mädchen.

Зáбаг, *m. gew. pl.* Begehren, *n.* *Ил.* launige Wünsche. [ger Wunsch.

Забáганка, *f.* sonderbarer, launiger Wunsch.

Забáгáти, забáжáти, *v. n.* когó (чогó) nach jmdm (u. etw.) begehren; sehr wünschen; забáгáе, забáгло ся кому чогóсь, jmd verlangt (bes. etw. Unmögliches). [127 sich hin-einlassen?

Забáдити ся в щось *Ф.* *Пр.* III. 127

Забáйдúжити ся, gleichgiltig werden.

Забáлагúрити, *v. a.* §. когó чим

jmdn womit Nichtigem in Anspruch nehmen u. dadh. das Wichtige vergessen machen; — ся.

Забáлáкати ся in Geplauder gerathen u. dadh die Zeit verträdeln.

Забáлянтрáсити, *v. n.* zu witzeln anfangen. [kommen III. I. 264.

Забáндюрити ся §. Grillen be-
Забáнувáти, *v. n.* за ким sich nach jmdm sehnen. [Zögerung, *f.*

Забáра, *f.* Aufenthalt, *m.* Säumen, *n.*

Забáрабáнити, *s.* Затарабáнити.

Забáрвити, (-влáти) *v. a.* färben, Färbung geben, *Фр.*

Забáрвлене, *n.* Färbung, *f.* Colorit, *n.*

Забáррити, (-рювати), *v. a.* aufhalten; — ся sich (zu lange) wo aufhalten; säumen.

Зá-барки взáти, *s.* Бáрки 1).

Забáрлýвий, *Ст.* забáрний, *a.* zeitraubend, langwierig, langweilig mühsam, mühevoll, umständlich; saumselig *Me.* 215. [auftreten.

Забáскалýчити ся *Гр.* §. stolz

Забáстóванє, *n.* *Кн.* das Abtreten vom Spiele: das „Basta“-Sagen, Endigen, Aufhören. [aufhören.

Забáстувáти, *v. n.* „Basta“ sagen, *Забáчєнє, n.* Wiedersehen, Stell-

dichein, Rendez-vons, *n.* *ИГ.*; 2) Ansicht, Bemerkung, *f.* [бáчити.

Забáчити, забáчувати *Кв.* *s.* За-
Забáяти, *v. a.* mit Zauberspruch bannen.

Забáяч, *m.* Beschwörer, Zauberer, *m.*

Забéгáчкий, *a.* was sich zusammenlegen, (-biegen) lässt: (B.) нiж, [бáгáти]. [werden.

Забéзлюднítи, *v. n.* menschenleer

Забéзпéка, *f.* забéзпéченє, *n.* Versicherung, Sicherstellung, Garantie, *f.*

Забéзпечáти, (-чити, -чувати), *v. a.* versichern, sicher stellen; versorgen.

Забéзпокоítи, *v. a.* beunruhigen, incommodieren *ВВ.*

Забéндюгувáти, *v. a.* *М.* + *Б.* 229 *s.* Прирубáти (вiз рублém).

Забéраний, *a.* -а сорóчка gestickt.

Забéрáти, *v. a.* nehmen, weg-, fortnehmen; путь ко — seinen Weg wohin nehmen, einschlagen, *Зак.*; гóлос das Wort ergreifen; — ся (тай пiрiгá) seine Sachen nehmen u. fortgehen, sich

fortpacken; b) до чогось * sich zu etw. anschicken, etw. unternehmen.

Забереж, *т. N. e. Berges.*

Забережний, *а. jenseit des Ufers.*

Забеременіти, *в. н. Др. с. 299* schwanger werden.

Забеседувати, *в. н. Р. I. 170* e kим mit jmdm betreffs einer Unterhaltung Rede pflegen.

Забесідити, *в. а. Зг. s. Промовити.*

Забетегати (-гнути) *в. н. krank,* unpasslich werden. §.

Забивати, *в. а. verschlagen, fest schlagen; vernageln; feststopfen; * когдо до криміналу* ins Zuchthaus treiben; 2) tödten, schlachten. [ниж.]

Забигач, *т. Gr. 30 s. Забегачкий*

Забійня, *ф. Klemme f. zum Fest halten (Einkeilen) e. Holzstückes beim Behauen.*

Забинчати, *с. Забреніти.*

Забирати, *с. Заберати.*

Забіти, [забію, -біеш] *с. Забивати 1); забити [забію, забеш] с. Забивати 2); забита, с. ртс. ф. Ч. I. 160* Niederlage, *ф. (clades).* [verweht.]

Забитний, *а. -а дороба* vom Schnee

Забичувати, *с. Бичувати.*

Забіяка, *т. с. Забіяка.*

Забіг, *т. Др. с. 228* feindlicher Einfall; 2) Bemühung, *ф.*

Забіга, *ф. s. Затока (на санній доробі).*

Забігати, забігти, *в. а. когдо jmdn* ereilen, gefangen nehmen, erbeuten; *кому доробу jmdm* den Weg verrennen, versetzen; *jmdm* zuvorkommen; *в. н. wo* hineinlaufen, sich verlaufen, im Laufen sich verirren; *коло когдо (чогдо)* um *jmdn* sich eifrig bemühen, sich bemühen, sich bestreben; *най ти язик не забігає* schwätze kein dummes Zeug zusammen! (*B.*); *язик — по кутках* die Zunge läuft hin u. her wegen Verlegenheit od. wegen Leckerhaftigkeit.

Забіганий, *а. розум; забіговатий* launig, grillenhaft. [мом алтклог, пфифг.]

Забіглий, *а. М (Мет.) (65) 319* розу-

Забігмати ся, (-ми-) mit „Бігме“ betheuern.

Забідити, забідувати, *в. а. abhärten, abquälen: худобу; — ся* klägliches Aussehen bekommen.

Забій, -бію *т. зелений — Гол. III.*

419. *N. e. Berges.* [mit Todtschlag.]

Забійка, забійня, *ф. blutige Rauferei*

Забій-круча, *ф. Clematis integrifolia.*

Забійниця, *ф. с. Бодня.*

Забійчійня, *ф. U. Mörderin, f.*

Забіла, [бѣл-], *т. забілка, ф. Alles* womit man einer Speise e. weisse Farbe giebt (Milch, Rahm).

Забіла, *ф. Federweiss, н. Вол.*

Забіленє, забілюванє, *н. das Weissen, Uebertünchen.*

Забілити, забілювати, *в. а. weiss machen (борщ забілок); — хату* weissen, übertünchen; — *ся* weiss werden, weisse Flecke bekommen. [с. Білувати.]

Забілувати, *в. в. Др. с. 395* вивцю,

Забір, -бру, *т. gew. pl. Stickerei* am Rande eines Kopftuches u. A.; 2) *с. Грабіж, Eroberung, ф. ГШ.*

Забірний, *а. viel* nehmend.

Забірувати, *в. а. когдо с. Перебороти, überwinden.*

Забірчівий, *а. erobierungssüchtig, ГШ.* [rungssucht, *ф. ГШ.*

Забірчівість, -ости, *ф. Erober-*

Забісувати, *в. а. verteufeln; pl. забісований С.*

Забічи, *с. Забігати.*

Забіяка, *т. Raufbold; Haudegen; fester, stämmiger Bursche.*

Заблєкнути, *в. н. anfangen zu welken, verschiessen, verbleichen.*

Заблєстїти, заблєскотїти, *в. н. erglänzen.* [(v. Schafen).]

Заблєяти, *в. н. anfangen zu blöken*

Заблощений, *а. wanzig.*

Заблуда, *т. Irrweg, Holzweg, м. У; 2) * Ausschweifung, Unzucht, ф. К.*

Заблуда, *т. der Irrende, Ст. 2) с. Приблуда У.*

Заблудити, заблукати ся *в. н. irren, fehl gehen; sich verirren.* [rend, *К.*

Заблудливий, *а. leicht irre* füh-

Заблудний, *а. irrend, Ру.; verirrt, К.*

Забобон, *т. gew. pl. Aberglaube, т.*

Забобонний, *а. abergläubig.*

Забобонність, -ости, *ф. das abergläubische Wesen, Aberglaube, т. [с.]*

Забовдурити ся, *с. Набовдурити*

Забовтати ся *с. Захляпати ся. Заж.*

Забогатити, *в. н. reich, wohlhabend* werden. [betheuern, *на щось*

Забожити ся, *bei Gott schwören*

Забої, *рл.* — давнів Glockengeläute, *н.*; 2) *с.* Вибі́на.

Забі́на, *ф.* *с.* Забійня.

Заболбо́гати, *в. н.* kollernden Ton von sich geben. [kranken.]

Заболі́ти, *в. н.* krank werden, er-

Заболонники, *рл.* Splintkäfer, (*Scolyti*) *Пол.* [mit Koth beschmutzen.]

Заболо́гати ся, (-тя́нити ся) sich

Заболотний, *а.* hinter dem боло́то 2) 3) wohnend, liegend.

Забо́р, *т.* Sendung der Steuerschuldigen zur Feldarbeit *Ос.* (61) XII, 111.

Забора́, *ф.* *Др. с.* 229 Barrikade, Wehre, *ф.*

Заборозѣ́нник, *т.* einer von den Keilen, womit die Pflugschar in dem гряді́ль fest eingerammt wird.

Заборозник, *т.* *с.* Борозню́к.

Заборо́ло, *н.* Bollwerk, *н.* Schutzmauer, *ф.*; 2) der hinter der Schussweite (hinter dem Kampfplatze) gelegene Hort.

Заборо́на, *ф.* забороне́нє, *н.* das Verwehren, Verbot, *н.*

Заборо́нити, (-ня́ти), *в. а.* кому́ щось jmdm etw. verwehren, verbieten.

Заборонува́ти, *в. а.* *Мор.* beeggen.

Заборе́ати, заборе́увати, *в. а.* zuschnüren, umschnallen (die Schnürsohlen); 2) * — ся *з* ви́платою schlechter Zahler sein, Schuldner bleiben. [*Пол.*]

Заборчѣ́вий, *а.* eroberungssüchtig, Заборя́нн, *т.* Mitglied eines Забо́р, *н.*

Заборя́нство, *н. с.* Забо́р.

Забо́та, *ф. гр.* Mühewaltung, *ф.* *Др. с.* 378; бу́ти *з* забо́тах *Гр.* Sorge haben, in Verlegenheit sein. [-wabe, *ф. К. I.* 134.]

Забоце́нь, -дня, *т. К.* Honigscheibe,

Забочѣ́ти ся, на ко́го *ау* jmdn scheel blicken; schmollen; забочѣ́ний *с.* Нагнѣ́ваний.

Забра́ло, *н.* † *с.* Заборо́ло.

Забра́ти, *с.* Заберáти.

Забра́тїв, *т.* *В.* e. Berges.

Забре́ндати ся, sich beschmutzen §.

Забре́нїти, *в. н. с.* Бренї́ти II.

Забренѣ́чати, *в. н.* zu klimpern etc. anfangen.

Забрестѣ́, *в. н.* hineinwaten.

Забрехáти, *в. н.* anfangen zu bel- len; 2) — ся *С. I.* 134 sich hineinlü- gen; 3) sich irren. §.

Забре́ць, *т.* Art heilsames Kraut (für Zähne), *Піс.* [sudeln.]

Забрѣ́вкати, *а. а.* verspritzen; be-

Забрѣ́дник, *т.* der mittels der Aus- tretung eines Pfades die Grenze macht.

Забрѣ́д, *т.* Arbeit beim Fischfang am Don etc. *ф.* [Ві́дбродї́ти, забрѣ́дник.]

I. Забрѣ́джува́ти, *в. а.* стѣ́жку *с.*

II. Забрѣ́джува́ти, *в. н.* *Под.* in Gährung gerathen. [99 zum забрѣ́д geh.]

Забрѣ́дзький; *а. Не. Пр.* XI. (1)

Забро́дїти, *в. а.* mit Koth beschmutzen; — ся beim Waten nass werden.

Забрѣ́дчик, *т.* Arbeiter beim Fischfang, *т.* *Левч.* [beschmutzen *Р.* 71.]

Забрудї́ти, (-днї́ти *Ст.*), *в. а.*

Забрѣ́зчати, *в. н.* erklingen, er-

Забубонї́ти, *с.* Бубонї́ти [schallen.]

Забуба́нє, *н.* das Vergessen, Vergessenheit, *ф.* *Не.*

Забуба́ти, *в. а. с.* Забу́ти; — ся *Ф. (Мет.* (63) 100 *с.* Зага́дати ся.

Забудь; *в* — по́пасти *В.* in Vergessenheit gerathen. [*н.* Baulichkeit, *ф.*

Забудї́нок, -нку, *т. В. В.* Gebäude,

Забудї́ти, забуд́жувати, *в. а.* räuchern (Fleisch etc.).

Забудька, *ф. Н.* 5 (паля́нїця-) *с.* Забудько 2); забуд́ка, *ф. В.* das Vergessen; 2) * *с.* Чорно́бїль.

Забудько, забуба́чка, *т.* забуд́куватий, забуд́чивий, *Пар. а.* der leicht Alles vergisst, der Zerstreute; 2) *Др. с.* 32 das vergessene Laib Brot im Backofen.

Забудба́нє, *н.* das Verbauen; 2) Gebäude, *н.*

Забудуба́ти, *в. а.* verbauen.

Забуд́чивїсть, -ости, *ф. Пар;* Vergesslichkeit, *ф.*

Забуза́н, *т. Н.* 267; ? забї́ти *з* буза́н *с.* Заткнї́ти *з*а по́яс ко́го.

Забуба́увати, *в. а.* verstopfen, einmachen, füllen *Гр.*

Забундо́сити ся *ау* rauhes, unfreundliches Gesicht machen.

Забундо́чити ся, sich ungeber-

dig, unwillig zeigen; 2) *с.* Захмарї́ти ся.

Забунтува́ти, *в. а. К. I.* 273 zur Empörung, zum Aufstand jmdn bringen.

в. н. с. Бунтова́ти ся, *К.* [schmolzt.]

Забу́ра, *т.* der ungehalten wird, der

Забу́ренє, *н.* Verwirrung, *ф.* Auf- ruhr, *т.*

Забурити, *v. a.* in Verwirrung, in Unruhe bringen, Aufruhr erregen; — ся на ко́го gegen jmdn aufgebracht, ungehalten sein.

Забурі́ти, *v. a.* *АД.* I. 304 einschlagen, einstossen; 2) *v. n. s.* Бурі́ти.

Забурча́ти, *v. n.* zu brodeln, zischen, schäumen anfangen.

Забуте́, *n. s.* Забува́не.

Забу́ти, забува́ти, *v. a.* ко́го (що), на ко́го vergessen; = — ся *P. I.* 29. *М.* I. 138; *b)* sich vergessen, vergesslich sein.

Забуті́ти, *v. n.* *Гол.* I. 131 *s.* Загуді́ти. [der, die leicht vergisst, *См.*

Забутній, *a.* *Ліс.* забутни́ця, *f.*

Забу́ток, -тку, *m. Ф.* das Vergessen; 2) vergessenenes Ueberbleihsel, *Зак.*; 3) Denkmal, *n. Ос.* (63) I. 51. *К.*

Забушувáти, *v. n.* anfangen als Freibeuter, als Räuber zu leben.

Забу́лий, *a.* ausgelassen, ungestüm.

Забу́лість, -ости, *f.* *Пол.* Ausgelassenheit; Verbissenheit, *f.*

Завáга, *f. См.* Bedeutung, Geltung, *f.*

Заваго́нїти (-го́нїти), *v. n.* schwanger werden; заваго́нїлий *a.* *Н.* 177.

Завáда, *f.* Hindernis, *n.* [schwanger.

Заваджáти, *v. n.* im Wege stehen, hindern.

Завáдити, *v. a.* на себе́ щось ein Kleid anziehen; 2) *v. n.* ко́му *s.* Пошко́дити; 3) за, вщос. Зачепі́ти. [*К.*

Завадлі́вий, *a.* anstössig, schädlich,

Заважáти, завáжити *v. n.* wiegen; Ausschlag geben; * verschlagen, bedeuten *Кв.* 220.

Заважні́й, *a.* schwer wiegend, *Лесч.*; 2) завáжний hinderlich, lästig, *Н.* 205.

Заважні́ти, заважчáти *Лесч.*, *v. n. s.* Завагоні́ти. [digt, offen werden.

Завакува́ти, *v. n.* vacant, erle-

Завáл, *m. ГШ.* Einsturz, *m.*

Зáваль, завáла, *f.* Erdabrutschung, *f.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*; 2) grosse Schneeverwehung, *f.*; 3) Verschanzung, *Баррикада, f. К.*

Завалýдорога, *m.* unnütze Erdenlast, *Таугенichts, m.*; 2) Wegelagerer, *m.*

Завалýло, *m. N. e.* Berges.

Завáлина, *f. Фр.* завáлице, *n.* Ruin, *f.* Trümmer, *pl.*

Завалáйти, завáлювати, *v. a.* zuwerfen, vollwerfen, verschütten, vollstopfen,

verrammeln *Ш. II.* 53; 2) umstürzen.

Завáлки, *pl.* angeschwollene Drüsen.

Завáльний, завáлистий, *a.* -а до́рога, зимá mit vielem tiefem Schnee.

Завалува́ти, *v. n.* stark bellen, *Гр.*

Завáльчити ся з ким mit jmdm in Zank gerathen. [sudeln.

Завалáйти, *v. a.* beschmutzen, be-

Завалáщий, *a. Кс.* II. 77. 260. 320 gemein, ordinär; schmutzig; ver-

wahrlost *Лесч. s.* Валáйти I. II.

Завандрува́ти, *v. n.* einwandern.

Зáвар, *m.* Absud, *Decoct, m.*

Заварáйти, завáрувати, *v. a.* ein-

kochen, kochen lassen.

Зáварка, *f. (B.)* Zusatz an Käse etc. zum Verkochen der женті́ця.

Заварува́ти, *a. a.* ausbedingen, vorbehalten, versichern; verhüten.

Завархблїти, *(B.) s.* Заверте́нїти.

Завáрюванка, *f.* вурда u. sup zusammen eingekocht. [feuer, *n. (B.)*

Завáтра, *f.* zweites Feuer, Nach-

За-вбáчїнем, *adv.* mit Verlaub, *m.* Erlaubnis *(B.)*. (*vgl.* вибáчайте).

Заввихну́ти ся, rührig sein, sich sputen. [die Höhe *C. I.* 18.

Заввй́шкїй, *adv.* an Höhe, hoch, in

Заввблїти, *v. n. М.* II. 199 wollen, wünschen.

Завгéт, *adv. Ліс.* mit Ausnahme..

Завгли́бкїй, *Др. s.* 253 завглубшкїй. *adv.* der Tiefe nach, in die Tiefe, tief.

Завго́днїй, *adv.* frühzeitig, rechtzeitig.

Завгру́бшкїй, *adv.* der Dicke nach.

Зáвгар, *m.* Faulenzer, *m.*

Завга́рува́ти, *v. n.* faulenzten.

Завдáлий, *a. Ч.* V. 1025 *s.* Удáлий.

Зáвданє, *n.* das Aufheben u. Auflegen; Aufgabe, *f.*

Завдáти, завдава́ти, *v. a.* ко́му щось zur Aufgabe machen, aufgeben; на плéчї heben u. jmdm aufladen, auflegen, aufbürden; жалé — Schmerz, Leid erregen, machen, verursachen; брехні́ — *C. II.* 105 Lügen strafen; злоді́йство ко́му des Diebstahls zeihen; 2) до ко́го *У.* jmdm benachrichtigen; 3) далéко ко́го — weit wohin versetzen, weg-schaffen; 4) хлї́б (розчї́ну) квасні́м ті́стом mit Sauerteig anmachen; 5) gern reichlich geben *Н.* 1; 6) — ся з ким до прáва *Терм. s.* Запівáти; *c)* — ся

sich verstellen, simulieren. Завд́атий *ptc.* М. II. 34 = завд́аний.

Завд́аток, *s.* Зад́аток. [ge, lang. Завд́овж, завдовжккй, *adv.* in die Län-Завдо́вити, *v. n.* Ч. V. 806 zur Witwe werden, verwitwen. [ten Male. Завдр́уге, *adv.* Ч. II. 467 zum zwei-Завдяча́ти, *v. n.* verdanken. Заведе́нє, (-ниє), *n.* Brauch, *m.* Sitte Einrichtung, *f.*; 2) Institut, *n.* Anstalt, *f.* Заведэ́нция, *f.* К. II. 42. Einrichtung, *f.* Brauch, *m.* [людок.

Заведй́сьвітoк, -тка, *m. s.* Дурй́-Завэ́злisco, *n.* Stelle, wo die Erde eingefallen ist, od. wo e. Abrutschung stattgefunden hat, (B).

Завэ́зти, *v. a. s.* Завозы́ти; завэ́ло ся хма́рами der Himmel hat sich mit Wolken überzogen.

Завэ́йкати. *s.* Ба́йкати.

Завелича́ти ся zu prahlen anfangen, stolz werden *Кч.* 222.

За́верба, *f.* за́вербoкн. за́вербок.-бока, *m.* (B.) Art Weide, *s.* Лугови́на *Gr.* 30.

Завербува́ти, *s.* Вербува́ти. [ва́ти. Завередува́ти, *v. n.* Ко. *s.* Вереду-Заверэ́чи, *v. a. s.* Закы́нути 1).

За́вержка, *f.* У. das hingeworfene Wort, Andeutung, *f.* 2) Ueberwurf, *m.* Ueberkleid, *n.* [Kopf verdreht, verwirrt.

Заверни́ голова, *m. f.* der die den Заверну́ти, заверта́ти, *v. a.* — наза́д zurúckleiten; zurúckstellen; за-вертаний хлѳ abermals in den Backofen gesetzt; лист retourneren; товáр ab-, wegtreiben; * кому́ гóлову den Kopf verdrehen, jmdn belástigen; *ptc.* завернэ́ний *Gr.* 30 zum Militar einberufen; 2) — ся umkehren, sich umdrehen, sich umschlagen. [Завэ́ртнй; лй́ко?

За́верт, за́вертень, *m.* Н. 57? *s.*

За́верта-голови́, Schwindelkopf, *m.*

Завертани́на, *f.* *s.* Закругенй́я.

Завертепй́ти, *v. n.* Händelsuchen, eine Affaire machen, (B).

Завертй́ти, завэ́рчувати, *v. a.* an-, einbohren; 2) einwickeln, einhüllen;

— ся sich —; *s.* Закругити́ ся *К. I.* 124.

За́вертка, *f.* hölzerner Riegel, Klinke, *f.* [Schlitten; 2) *s.* Оголоблй́, *Зак.*

За́вертнй́, *pl. e.* Bestandtheil der Заверто́бка, *f. m.* auf jmdn lüsterne Blicke werfend.

Заверхови́нний, *a.* hinter dem Oberlaufe eines Flusses, *K.* [einbringen.

Заверхолй́ти, *v. n.* Zank u. Zwist hin-Завэ́рчи (заверэ́чи), *v. a.* У. werfen; — слóво hinwerfen, entgegenen.

Заверш́ати, (-шй́ти) *v. a.* den Gipfel aufsetzen; * ausführen, vollbringen, vollenden.

Завэ́ршє, *n.* Ort hinter dem Berge, *m.*; 2) —, завершкóва кй́сть Oberhauptsbein, *n. B.*

Завэ́сти, заводи́ти, *v. a.* wohin führen, leiten; щóсь etw. einführen. installieren; — тáнець den Reigen eröffnen; * когó, надй́ю gegen jmdn seiner Verpflichtung nicht nachkommen; betrúgen, täuschen; verföhren, verleiten *M.*; 2) — ся з ким mit jmdm sich gesellen, e. Geschäft anfangen; mit jmdm anbinden.

Заветй́ти, *v. a.* когó в чйм úbertreffen.

Заветш́ати, *v. n.* Зг. *s.* Обветш́ати.

Завеч́ати, *v. n.* *s.* Завич́ати; на старóго sichtbar alt werden.

Завечерй́ти, *v. n.* Abend werden.

Завешта́ти ся, *Ко.* 64 sich spruten, *s.* tummeln.

Зáвжде, *Др. c.* 250; зáвжди, *adv.* immer, jedesmal, *He. Левч.*

Завждэ́нний, *a.* М.—Б. 127 alltáglich, immerwährend.

Завзива́ти, *s.* Завы́зати.

Завзы́ля, *f. s.* Завзы́ля.

Завзы́те, *n.* завзы́ток, -тку, *m.* ungestümes, hartnäckiges Trachten; Verbissenheit; Verbitterung, *f.* Trotz, Ingrim, Groll, *m.*

Завзы́ти ся, sich nachdrücklich bemühen; auf etw. versessen, erpicht sein; 2) на когó sich úber jmdn erlosen, ergrimmen; завзы́тий, *a.* на щó worauf versessen; 2) erbost, ergrimmt; voll Trutz.

Завива́льниця, (*d.* -альничка), *f. s.* Покрива́йниця.

Завыва́ло, (-а́йло, -а́льце *Кол. I.* 262.) *n.* Wickeltuch, Hülltuch, Kopftuch für verheiratete Frauen; Hülle, *f.*; 2) *АД. I.* 216 Türkenbund, Turban, *m.* [Bedecken.

I. Завыва́не, *n.* das Einwickeln;

II. Завыва́не, *n.* вй́тру das Heulen

I. Завива́ти, *s.* Завы́ти I. [*d. W. He.*

II. Завива́ти *s.* Завы́ти II.

III. Завива́ти, *v. n.* wehen, blasen. brausen *III. I.* 18.

Завійка, *f.* Ч. III. 193 с. Закрутка (қолбса).

Завидь, -завидько, *m.* Гол. III. 33 der Neidische, Uebelwollende, *Vax.*

Завидати, *v. a. s.* Завидіти 1); zu sehen bekommen, *T.* не — кінця тому das Ende davon lässt sich nicht absehen.

Завидіти, *v. n.* 6.33; 2) *v. n.* комуь чогось *s.* Завидувати.

Завидія, (-і́я), *m.* Зг. Händelmacher, Renommist, *m.* (Tage.

Завідка, за відна, *adv.* noch bei Завідки беруть *Мор.* vom Neid.

Завідливий, *K.* завідний, *a.* neidisch; schnell, eifersüchtig; gierig; 2) завідний *Ко.* 331 beneidenswert; Neiderregend, *Ит;* завідно тобі du beneidest, dich wurmt, ärgert. [Missgünstige, *K.*

Завідник, *m.* Neider, Hassler, *m.* der Завідниця, *f.* *Te.* Neiderin, die Eifersüchtige, Nebenbuhlerin, *f.* [gen, *Зг.*

Завідніти, *v. n.* Tag werden, та-Завидощі, *pl. H.* 94 с. Завість, Scheelsucht, *f.*

Завидувати, *v. n.* комуь чогось jmdn um etw. beneiden, jmdm etw. missgönnen; завидущий (-дющ-) *Ст. Левч.* neidisch, eifersüchtig.

Завій, *m.* Geheul, *n.* [tern überhangend.

Завійка, *f.* Kopftuch über die Schul Завіляти, *v. n.* schwingen, wedeln. *C. I.* 169. [wickeln.

Завійн, *m.* *Ст.* завійнене, *n.* das Um-Завійна, *M. Фр.* завіййна, *f.* Anklage, Anschuldigung; Schuld, *f.*

Завинитель, *m.* *M.* Kläger, *m.*

Завиніти, *v. a.* щось, в чім verschulden, sich etw. zu Schulden kommen lassen; sich vergehen; грóши schuldig sein. [heit; *s. ?* Завійна.

Завіниця, *f.* Ч. I. 114 Art Krank-

Завиніне, (-я), *He.* (*n.* 361) Bündelchen, zusammengewickelttes Päckchen.

Завиніти, завиніти *v. a. s.* Завиріха, *f.* Schneegestöber. [віти I.

Завіс, ? (Ч. 967 спийи в завісі) Halter, *m.* Angel für e. Lanze, *f.*

Завісати, завісїти, завіснути, *v. n.* hangen bleiben; abhängen, abhäng-

Завісімий, *a.* abhängig. [gig sein.

Завісімість, -осги, *f.* Abhängigkeit, *f.*

Завіскрити ся, mit віскряк(и) sich bedecken *Ко.* 8.

Завісливий, *a.* *C. I.* 68. *МШ.* neidisch, missgünstig, schadenfroh, eifersüchtig; *adv.* -во, завісно (виен-) комуь jmd verfolgt mit Neid, *s.* Завідно.

Завіслянщина, *f.* Land jenseits der Weichsel, *K.*

Завість, *f.* Neid, *m.* Missgunst, *f.*

Завістити, завістувати, *v. n. s.*

Завидувати. [discher Mensch, Neider, *m.*

Завістник, *m.* Гол. III. 86 nei-

Завістниця, *f.* neidisches Weib, Neiderin.

Завітанє, *n.* *Ир.* III. 288 Besuch, *m.*

Завітати, *v. n.* eintreffen, gastlich ankommen, erscheinen.

Завітє, *n.* das Einwickeln, Einhüllen; 2) Kopftuch, *n.* -putz, *n.* -binde, *f.* für verheiratete Frauen.

I. Завіти, [-ви-], *v. a.* einwickeln, einhüllen; mit dem von verheirateten Brauen getragenen Kopftuche bedecken, od. umhüllen: дівчину* ein Mädchen, verführen; — ся з ким von jmdm verführt werden, sich Mutter fühlen; 2) — огень die Glut in Asche verbergen.

II. Завіти [-вы-], *v. n.* Geheul erheben, heulen.

Завітїти, *v. a.* (віткою) fest binden.

Завітка, *f.* verführte, Mutter gewordene Frauensperson, *s.* Завіти I. 1); 2) *s.* Завійка.

Завіток, -тка, *m.* Ringelsperling, *m.* (*Fringilla montana*) *B.*

Завіхорити, завіхрїти *v. n.* aufwirbeln, Verwirrung, Unordnung, Unruhe verursachen, aufwiegeln, anführen; — ся in stürmische Aufregung gerathen, heftig aufbrausen; до чого угестіум sich an etw. machen.

Завіхторити, *v. a.* §, gefährden, bedrohen; 2) einen Anschlag machen, gesonnen sein.

Завіцїти, завікотїти *KV.* *v. n.* schneidend, schrillend aufschreien (з бóлю), aufschmettern.

Завівати, *v. n. s.* Завіяти.

I. Завід, -оду, *m.* Anstich in der Falze des Pfahles zuoberst, durch welchen das Brett in e. Bretterwand eingeführt, eingelegt wird; в заводи йти zickzack gehen; 2) Einrichtung, Mass-

regel, Anstalt, *f.*; 3) Fabrik; не́ма́ й за́воду III. II. 192, а́ні на за́від іст keine Spur, kein Ansatz, nicht das Geringste; 4) Beruf, *m.* Amt, Fach, *n.*; 5) Täuschung, *f.* зроби́ти ко́му за́від der Verpflichtung nicht nachkommen; 6) Todtenklage *f.*

II. За́від, -іду, *m.* *Ф.* s. За́видуване. За́вiдатель, *m.* Verwalter, Administrator, *m.* [Administration, *f.* За́вiдательство, *n.* Verwaltung, За́вiдати, *v. a.* H. 79 kennen lernen, versuchen, erleiden Ч. V. 13, kosten: воді́ — ertrinken; *v. n. M.* куди — wohin gehen u. nachfragen (nach einer Anleihe); s. Звiдати ся.

За́вiдний, *a.* ВВ. enttäuschend, trügerisch, unzuverlässig; 2) за́вiдний der die Arbeit verschiebt.

За́вiдник, *m.* Bewerber, *m.* За-вiдома, *adv.* wissentlich, mit Vorwissen С. II. 180. [nachrichtigen. За́вiдомити, (-мляти), *v. v.* безавiдбмленє *n.* Benachrichtigung, *f.* За́вiдуване, *n.* Verwaltung, Besorgung, *f.* [walten, besorgen. За́вiдувати, *v. n.* чим etw. ver- За́вiдця, *m.* Unternehmer, Leiter, Obmann, (*Ф.*); Vorsänger, *m.* (*Ф.* Кол. 19). За́вiз, -озу, *m.* Нє. Zufuhr zur Mühle (des Getreides), *f.*

За́вiзване, *n.* Aufruf, *m.* Vorladung, *f.* За́вiзвати, *v. a.* aufrufen, vorladen. За́вiзно, *adv.* (в млинi) von starker Zufuhr.

За́вiй, -бя, *m.* Gewinde, *n.* Windung, *f.*; 2) Kopftuch, *n.* АД. I. 298; 3) -бю Gattung, *f.* Schlag, *m.* [tuch, Гол. За́вiйка, *f.* kleines Wickeltuch, Kopf- За́вiйна, за́вiйниця, за́вiйна, *Гр. f.* Art Herzkrankheit, K. Bauchschmerzen, *pl. Ко.* 108; Lähmung, *f.* — підвiяла ко́бсь jmd ist gelähmt (dh. Zugluft etc.). За́вiйник, *m.* Meerturban, *m.* (Cidaris).

За́вiкниця, *f.* У. s. Вікбниця. За́вiну́ти, *v. n.* anwehen, s. За́в'яти. За́вiрене, *Мл.* за́вiре, *У. n.* Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*

За́вiрити, за́вiряти, *a. a.* ко́б ver-sichern С. II. 60; щось ко́бу anvertrauen; *v. n.* ко́бу jmdm Glauben, Vertrauen schenken, trauen; *creditieren.*

За́вiрити ся (-вiр-), на ко́б grim-

mig u. grollend gegen jmdn sich wenden; erzürnen, schmolten; за́вiрений böse.

За-вiрне, *adv.* als wahr; за́вiрно allenfalls, *Пар.* [I. 253.

За́вiртувати, *v. a.* einwickeln С. За́вiрюха, *f.* s. За́вiрүха.

За́вiрюшливий, *a.* stürmisch, ungestüm, *T.*

За́вiє, -ієу, *m.* за́вiєсь, *f.* steiler Abhang, überhängender Felsen, e. solcher Ufertheil, (*B.*).

За́вiса, *f.* Vorhang, *m.*; 2) Thürhand, u. Thürangel, Haspe, *f.*; 3) Stange zum Aufhängen der Wäsche, *f.* [hängend, За́вiсейстий, *a.* angehängt, über- За́вiсити, *v. a.* vor-, zu-, an, aufhängen; вікно́ den Fenstervorhang zuziehen, vorziehen; — ся sich aufhängen; *b*) * s. Скрі́вити ся. [Підієок.

За́вiска, *f.* *dim.* s. За́вiса; 2) s. За́вiстiяти, *v. a.* М. II. 138 hören lassen, benachrichtigen.

За́вiєтка, *f.* Т. Kundmachung, *f.* За́вiт, -іту, *m.* Vermächtnis, *n.* Auftrag, *m.* Ку. 276. старій — das alte Testament; новій — d. neue T.

За́вiтiяти, *v. a.* Ос. (61) IX. 44 einladen.

За́вiтний, *a.* vom Testament vorbehalten, ausbedungen, testamentarisch, *Term.* -а думка angestammter Gedanke, Herzenswunsch, *m.* Ку.

За́вiтуване, *n.* К. Lehre, *f.* geistiges Vermächtnis. [tragen; 2) geloben.

За́вiтувати, *v. a.* vermachen, auf- За́вiчати, *v. a.* vorhersagen; ліхо ein Unglück —; на щось, *Ф.* etw. heraufbeschwören; — ко́бу на бо́гача vorhersagen, dass jmd reich sein wird.

За́вiшати, за́вiшувати, *v. a.* s. За́вiсити; — ся s. Пові́сити ся.

За́вiщанє, *n.* Vermächtnis, Testament, *n.* Auftrag, *m.* [tor, *m.* *Term.*

За́вiщатель, *m.* Erblasser, Testa- За́вiщательниця, *f.* Erblasserin, Testirerin, *f.*

За́вiщати, *v. a.* vermachen (im Testament), testieren; auftragen.

За-вiщо? wofür? weshalb?

За́в'яти, *v. n.* anfangen zu wehen; 2) *v. a.* zuwehen, verwehen: снігом, до́рогу за́в'яло der Weg ist mit Schnee zugeweht; 3) ко́б, на ко́б за́в'яло e.

böse Luft (Zugluft etc.) hat jmdn gelähmt; ростіну — hat im Wachsthum geschädigt. schön, *He.*

За-в-крашкі, *adv.* такий — so
Завкравдно, (-идно), *adv.* кому
jmd glaubt Unrecht zu leiden u. ist daher neidisch. [Заволодіти.

Завладати, (-діти), *v. n.* чим с.
Завладілець, -лця, *m.* Eroberer,
m. ГШ.

Завласний, *a.* Зак. с. Власний.
Завлекати, *v. a.* Кн. anziehen.

Завлюбки, *adv.* когось, чогось *Ф.*
jmdm zu Liebe, um jmds willen; 2) с.
Залюбки *Гол.* III. 130.

Завляг, *m.* за-вляго, *adv.* Зап. II.
353 с. Лягови, в —.

Завмер, *m.* Св. завмерлість, -ости,
f. ВВ. das Absterben, Tod, *m.* Abgestorbenheit, *f.* [sterben; verkümmern.

Завмерати, завмерти, *v. n.* ab-
Завмерлий, *a.* abgestorben, todt.
Завмирок, -рка, *m.* etw. Abgestorbenes.

Завод, -оду, *m.* с. Завід I. 2) 3);
2) Ч. VI. Rath aus 5—6 Schiedsrichtern.

Заводи, *pl.* Wettrennen, *n.*

Заводина, *f.* Creatur, *f.* Geschöpf, *n.*

Заводини, *pl.* Кн. (Пр. VIII. 951)
Einführung, Installirung, Einwirtschaf-
tung; 2) Eröffnung der Hochzeitfeier, *f.*

Заводистий, *a.* eingebogen, *Пар.*

Заводити, *v. a. s.* Завести; 2) weh-
klagen, weinen; — ся коло чогось, з
чим sich womit beschäftigen. [briks-Пов.

Заводський, *a.* zum завод geh., Фа-
Заводчик, *m.* Besitzer u. Leiter einer
Fabrik; 2) Rädelführer, *m.* Левч.

Завоєвник, *m.* Eroberer, *m.* Пар.

Завоєць, *m.* с. Підвоє.

Завозити, завозувати, *v. a.*
etw. wohin fahren, führen; — яму mit
herbeigeführter Erde verschütten; поле
гноєм mit Dung bedecken; 2) — ся
вонам beschäftigt werden; завожений,
ОП. abgetragen, abgenutzt.

Завойованє, *n.* Eroberung, *f.* das
Erobern, *n.* ГШ. Пар.

Завойовний, *a.* -а война Eroberungs-
krieg, *m.* Пар. [lium martagon).

Завойок, *m.* Türkenbund, *m.* (Li-
Завістий, *a.* -е дерево krumm.

Заволіканє, *n.* с. Занизуванє.

Заволікати, заволічїи, заволок-
ти, *v. a.* bis wohin schleppen; hinein-
ziehen, durchziehen; — нїтку в гóлку
einfädeln; — ся sich wohin schleppen,
mit Mühe wohin kommen.

Заволікуванє, *n.* завблòк, -оку
m. заволбченє, *n.* das Eggen.

Заволодіти, *v. n.* чим sich einer
Sache bemächtigen, etw. in Besitz neh-
men, erobern.

Заволока, *f. m.* ein Hergelaufener;
2) *f.* Haarseil, *n.* Haarschnur *f.* (bei
Pferdekrankheiten), ГШ.

Завблòком, *adv.*? Н. 138 = за-
вòлокòм с. Вòлок IV. 3).

Зав-волоси, *adv.* Фр. bei den Haaren.
Заволочити, *v. a.* mit dem Eggen
fertig werden. [Nadel.

Заволочка, *f.* -гòлка grosse platte

Завонїти, *v. a.* У. с. Занюхати;
2) — ся stinkend werden (В.).

Завонїлий, *a.* stinkend.

Завонїти ся, *s.* Засмердіти ся.

Завóра, *f.* Anfahrt, *f.* Angewende,
n. с. Забра.

Заворітє, *n.* Ме. 124. Ч. IV. 69
der Bereich, Platz vor voróта, vor dem
Thorweg. [girren.

Заворкувати, *v. n.* anfangen zu
Заворожити, (-окувати), *v. a.*
wahrsagen, prophezeien; 2) bezaubern,
besprechen, bannen; заворожений be-
zaubert, daher: unantastbar, unverwund-
bar III. I. 185. [lich sich benehmen.

Заворонїти ся, einer Krähe ähnl-

Заворот, *m.* (головї) Schwindel,
Taumel, *m.*; 2) в заворотї, М. I. 22
am Wege, unterwegs, im Vorbeigehen.

Завороть, *f.*? Keim, *m.* (Фр.).

Заворóта, *pl.* Н. 57 с. Ворóта;
рот без заворót loses Maul *Ос.* (61) IV. 31.

Заворóтичі, *pl.* die Enden des Ra-
dzirkels. [(Coenurus cerebrialis) Вол.

Заворотник, *m.* Drehwurm, *m.*

Заворохобити, *v. a.* aufröhren,
aus der Fassung bringen.

Заворóшити, *v. a.* aufrütteln.

Заворсити ся, mürrisch, barsch
werden; заворсело ся на дворї der
Himmel wurde trübe; заворсений =
захмурений. [kommen, sich röhren.

Заворóшити ся, in Bewegung
Заворчати, *v. n.* zu knurren, zu

murren anfangen.

[дістати.

Завоскѣмити ся, = Оскѣмину
Завоювати, *v. n.* erobern; unter-
jochen; obsiegen.

[вѣрдерст.

Завперѣд, *adv.* am allerersten, zu-
Завперувати, *v. n.* störrig, bals-
starrig werden. [merdar, (-ердѣ Кч.124).

Завсѣгда, (-ди), *adv.* immer, im-
Завсѣдній, *a.* alltäglich *M. + E.* 350;
immerwährend, *He.*

[гати.

Завстигнути, *v. n.* *Ф.* s. Всти-
Завстидати, *v. a.* beschämen; —
ся schamroth werden.

Завсѣди, *adv.* *M. II.* 106 s. Завсѣди.
Завтовшкѣи, *adv.* *P. I.* 104 der
Dicke nach, dick.

[Вторѣти.

Завторѣти, *Мог.* завторувати, *s.*
Завтра, *Мі.* IV. 528. завтрѣчки,
adv. morgen; до — bis —.

Завтрѣй, (день) *M. II.* 138, завтрѣй.
до завтрѣйого *P. II.* 68; (*Кв.* II. 29)
жѣти завтром *ВВ.* auf den morgigen
Tag bedacht sein, завтрѣшній,
(-траш-) *a.* morgend, der morgende,
nächstfolgende Tag.

Завтѣкати, *v. n.* vermögen, sich,
unterziehen, stehen щось зробѣти (*Фр.*).

Завузлѣти, *v. a.* den Knoten machen,
C. [mit Auswüchsen hinter den Ohren.

Завушницѣи, *pl.* Schweinekrankheit
Завухони, *pl.* Anwendung, *f.* *Пар.*
Завчас, завчасу, *adv.* frühzeitig, bei
Zeiten, zur rechten Zeit. [zeitig, *Пу.*

Завчасний, *a.* früh, vorzeitig, zu
Завчасно, *adv.* *s.* Часно, почащо.

Завчерашній, *a.* vorgestrig, *M III.*
Завчѣром, *adv.* vorgestern, *Oz.* 193.

Завчѣствѣ, (-я), *n.* III. II. 249 Ehren-
bezeugung, *f.* festliche Bewirtung?

Завшиий, *a.* *Под.* stet. [breit.

Завширшкѣи, *adv.* in die Breite,
Заввязь, *f.* *s.* Завязок. *K.*; 2) Frucht-
ansatz, Fruchtkeim, *m.*; 2) abrutschende
Erde an Abhängen. *Gr.* 30.

Завязати, завязувати, *v. a.* zubin-
den, unter- verbinden, einbinden; an-
knüpfen; 2) товариство stiften, grün-
den; — ся sich bilden, *s.* entwickeln,
s. enspinnen, *s.* ansetzen (овоч) sich
häupteln (капустѣ).

Завязь, *n.* Statur, *f.* Körperbau, *m.*
Завязи, завязини, *pl.* Grundlegung
e. Wohngebäudes u. Festmal dabei.

Завязистий, завязкуватий, *a.* kern-
haft, kernfest, stämmig; ausdauernd.

Завязка, *f.* Verknüpfung, Schür-
zung, *f.* Band, *n.* Binde, *f.* Knoten,
Ansatz, *m.*

Завязник, *m.* *B.* Fruchtknoten, *m.*
(germen); 2) Rothwurz, *f.* Heidecker,
m. (Tormentilla erecta).

Завязнути, *v. n.* stecken, heften
bleiben, *P. I.* 8. *Кч.* 276.

Завязок, -зку, *m.* Keim, Embryo;
Fruchtansatz, *m.*; 2) das Werden, Wachs-
thum; 3) Capacität *f.* не має -зку в
головѣ (*Фр.*) ist schwachsinnig.

Завялий, завялістий, *a.* eingetrok-
knet, verwelkt; zur Magerkeit hinnei-
gend; zähe, sehnig. [trocken, zähe werden.

Завянути, *v. n.* verwelken, welk,
Завга, *f.* *s.* Звга.

Загавити ся, *От.* sich vergaffen.

Загавкати, *s.* Забрехати.

Загагакати, *v. n.* mit weiter Stim-
me zu singen anfangen (*v.* дяк).

Заггад, *m.* *s.* Наказ, Auftrag, *m.*

Загадѣйко, *m.*?

Загадати, загадувати, *v. a.* собі
щось sich etw. denken (um dasselbe
errathen zu lassen); ersinnen; 2) ein
Räthsel, ein Problem aufstellen, aufge-
ben; auftragen, gebieten, befehlen, кому
щось *He.*; 3) gedenken, *e.* Gedanken
fassen, beabsichtigen, bezwecken, щось
зробѣти; — ся sich in Gedanken vertiefen.

Загадка, *f.* Räthsel, *n.*; 2) Aufgabe,
f. Problem, *n.*; 3) Berufkraut, *n.* (*Eri-
geron canadense*).

[selhaft.

Загадѣчний, загадѣвий, *a.* räth-
Загадѣчність, -ости, *f.* Räthsel-
haftigkeit, *f.*

Загадуванє, *n.* *s.* Загадати etc.

Загадѣти, *v. a.* §. leichtfertig
jmdm übergeben, кому щось.

Загай, *m.* ланѣ як загай *Ф.* (*Кол.*
38)? üppiges Weidengesträuch; 2) za-
гай *pl.* Unordnung, *f.* *vgl.* Загаїти.

Загайка, *f.* *s.* Гайка.

Загаїти, загаювати, *v. a.* чим щось
vollstopfen, verlegen; 2) aufhalten, ver-
zögern, unterbrechen; — ся zögern,
säumen, sich aufhalten.

Загал, *m.* das Ganze, die Gesamt-
heit, das Gemeinwesen *Ном.* III. 27.
загалом, в загалі Alle insgesamt; im

Allgemeinen, überhaupt.

Загалáкати ся, durch eitles. Ge-
pflarr zerstreut werden u. etw. vergessen.

Загалень, -ня, *B.* загáльник,
m. Gemeinplatz, *m.* vage, banale Phrase.

Загáльмува́ти, *s.* Гáльмува́ти 1).

Загáльний, загáльвий, *До. Ваг.*
a. allgemein, Gesamt-, Haupt-, uni-
versal; total.

Загáльниця, *f.* Fleischwoche, -zeit, *f.*

Загáльність, -ости, *f.* das Allge-
meine; Allgemeinheit, Gesammtheit, *f.*

Загáльня, *f.* allgemeine Versamm-
lung, *Щс.*

Загáнка, *f.* *Wgr.* XVII. s. Загадка.

Загану́ти, *v. a. s.* Загада́ти; 2) за
корось *У.* nach jmdm fragen.

Заганя́ти, *v. a.* hinein-, ein-treiben;
verschlagen; — ся eindringen, hinein-
stürzen; sich überstürzen, voreilig sein,
* за да́леко zu weit gehen.

Загáкати ся, *Зг. s.* Загáвити ся.

Зага́р, *m.* Kohlendunst, *m.*

Зага́ра, *f.* auflodernde Hitze; *Lei-
denschaft, *f. Cm.*; 2) Lichtnelke, *f.*
(*Lychnis chalcidonica*).

Зага́разди́ти, *v. a.* щось кому́ *s.*
Придо́бати.

Зага́раздрюва́ти, *v. a. H.* щось
чим mit Wust verlegen, vollstopfen.

Зага́рбати, зага́рмати, *v. n.* etw.
an sich reissen u. es verderben.

Зага́рбува́тий, *a. s.* Загребу́щий.

Зага́ркати, *s.* Га́ркати. [erig *ОП.*

Зага́рливий, *a.* feuerfangend; feu-

Зага́ртий, *a.* abgehärtet, *Cm.*

Зага́ртка, *f. s.* Заго́ртка, *B.*

Зага́ртува́ти, *v. a.* abhärten; die
Härtung geben.

Зага́са́ти ся, *П.* кінь sich über-
treiben, *s.* müde abtreiben.

Зага́са́ти, зага́снути, *v. n.* verlö-
schen, auslöschen (*v. n.*). [löschen (*v. a.*).

Зага́сити, зага́шувати, *v. a.* aus-

Зага́та, (*d* -áтка), *f. s.* Га́тка; 2)
Einkleidung der äusseren Hauswände
mit Stroh u. A.

Зага́тáвода, *m.* fabelh. Wesen, das
die Gewässer abdämmen kann, *Пз.* 78.

Зага́тáти, зага́чувати, *v. a. s.* Га́тáти.

Зага́чити, *v. a.* anhaken, anhäkeln.

Зага́чка, *f.* Haken, Zahn, *m.*

Зага́янка, *f. s.* Га́йка, *Щс.*

Загáвiздкóвий, *a. s.* Затичкóвий.

Загáвoди́ти, загáвoджува́ти, *v. a.*
zunageln; vernageln (ко́ня, пу́шку).

Загáвoдок, (-гвiз-), *n. дка, m. s.*
Зáтичка, льбóник.

Загáйб, (*d.* -бóчок), *m.* загáйба *f. Левч.*

загáйбóль, -ели, *f.* das Verderben; Ver-
nichtung, *f. Untergang* Tod, *m. Гол.*

III. 346. [загибну́ти ся, *T.* sich krümmen.

I. Загибáти, *v. a. s.* Загинáти;

II. Загибáти, *v. n.* untergehen,
umkommen. [tödtlich.

Загибáльний, *a. Кл.* verderblich,

Загибáлий, *a. У.* verloren, verschollen.

Заги́кувати ся, stottern.

Заги́лити, *v. a. §. H.* 75 schlagen.

I. Заги́н, -ну, *m.* Tod, *m. III.* I. 38.

II. Заги́н, *m.* Beuge, *f. Пар.*

Заги́на́ти, *v. a.* biegen, ein-um-verbie-
gen; krümmen; um-zurück-aufschlagen.

Заги́нка, *f.* Falte; Biegung, *f.*

Заги́нути, *v. n.* verloren gehen,
umkommen, zugrunde gehen.

Заги́нчастий, *a.* gebogen.

Заги́рити, *v. a.* verderben, ver-
lieren; vergeuden.

Заги́н, -ону, -бна, *m.* Ort wo das
Vieh ein getrieben wird, Hürde, *f. С.*

I. 39. II. 43; 2) Eintreibung, *f.*; 3)
Fiselfang von Mehreren, ausgeführt; 4) dh.

eine tiefe Furche abgetheiltes Ackerfeld.

Заги́нча́й, *m. (B.) s.* Погóнич (при-
плу́зі). [einem Berge.

Заги́ре, *n.* Ort (Dorf etc.) hinter

Заги́рмю́ рвати?

Заги́рний, заги́рекий, *Ф. a.* jenseit
des Berges, von hinter den Bergen.

Заги́рчи́ти, *v. a.* bitter machen.

Загла́вок, -вка, *m. Luts. gr.* 175
Kopfkissen, *m.*

Загла́га́ти, *v. a. s.* Гла́ти; —
ся unter einander Frieden machen.

Загла́д, *m. Зг.* загла́дь, загла́да, *f.*
(*B.*) зділа́ти кому́ — jmdm Verderben

bereiten; Untergang, *m.* Vernichtung, *f.*

Загла́джене, *n.* das Ebnen, Glätten.

Загла́дити, загла́джувати, *v. a.*
ebnen, glätten; 2) ver-tilgen; загла́-

дило ся за ним jede Spur ist nach
ihm verschwunden.

Загла́бина, *f. s.* Загла́бина.

Загла́бшкíй, *адв. s.* Загла́бшкíй.

Загла́бка, *f. s.* Пла́шка.

Заглобіти, *s.* Запашіти.
 Заглоти́ти, *v. a.* dicht u. gedrängt machen, — місце in dichter Menge einnehmen; * übertölpeln *ЛД.*
 За́глуб. *m.* заглубина, *f.* В. заглублене, *n.* Пол. Vertiefung, Einsenkung, *f.* Oehrchen, gebildet vom blattartigen Ausatz am Blattstiele, *B.*
 Заглубіти *ся* sich vertiefen.
 Заглубча́стий, *a.* vertieft, hohl eingedrückt, *B.* [II. (забити кому́ —).
 Заглу́здувати, *v. a.* *Мог. s.* Глузд
 Заглузува́ти, *v. n. s.* Глузува́ти.
 Заглу́пати, *v. a.* übertölpeln mit Geschrei etc.; *v.* Hunden *Иг. 9?* beilen; 2) де́гину плачу́чу чим beschwichtigen.
 Заглу́хнути, *v. n.* taub werden; verstummen: вість; 2) ersticken, eingehen (von zu dicht stehenden Pflanzen).
 Заглуша́ти, заглушіти *v. a.* betäuben, übertäuben; ersticken.
 Заглу́шка, *f.* стоко́лоса — Trespe, *f.* Dort, *m.* (*Bromus secalinus*).
 Заглу́шний, *a.* übertäubend, erdrückend, erstickend, *B.*
 Заглюба́ти, *v. a.* §. verdammen.
 Загляда́ти, загля́нути, *v. n.* hinblicken; nachsehen, nachschauen.
 Загляда́ти *ся*, *s.* Задивіти *ся.*
 Загля́дуванє, *n.* öfteres Ansehen, Hinschielен, Nachschauen.
 Загна́ти, *v. a. s.* Заганя́ти.
 Загнива́ти, загніти, *v. n.* faul werden; загнілий angefault. [erfüllen.
 Загнилі́чити, *v. a.* mit Faulbrut
 За́гниця, *f. gew. pl.* die Weichen.
 Загни́вати *ся* (на ко́б) zornig auf gebracht werden, erzürnen; grollen.
 Загни́здіти *ся* sich einnisten.
 Загни́руч, *adv.* mit in den Schos gelegten Händen, mit verschränkten Armen.
 I. За́гніт, *m.* загнітиця *s.* За́нигиця.
 II. За́гніт, *m.* das Bräunen des Brotes in Backofen mittels angefachter Flamme.
 I. За́гнітіти, загнічува́ти, *v. a. s.* За́місіти (в ді́жі).
 II. За́гнітіти, *v. a.* хліб в печі́ das Brot im Backofen durchs nahe Anschüren des hellen Feuers, od. dh. glühende Kohlen rostbraun anlaufen lassen, bräunen. [гніт II.
 За́гнітка, *f.* dürres Reisig zu За-

За́гнітко, *m.* gekrümmt; 2) *Knicker, *m.* [Fäulnis anfüllen.
 Загно́їти, *v. a.* mit Unrath od.
 Загну́ти, *s.* Загни́ти; 2) *verfänglich sprechen od. fragen etc.
 Заго́ва, *adv.* V. frühzeitig.
 Загові́ни, *pl. P. I.* 202. *C. I.* 29. letzter Fleischtag vor den Fasten, Fastenabend, *m.*
 Загові́ти, *v. n.* und — *ся*, заговля́ти *ся* das Fleischessen beschliessen, zu fasten anfangen.
 За́говір, -ору, за́говорок, (*Фр.*) *m.* Verabredung, Verschwörung, *f.* Complot, *n.*
 Заго́ворець, -рця, *m.* Verschworener, Verschwörer, *m.* *ОБ.*
 Заговора́ти, *v. n.* anfangen zu reden; до ко́го anreden; *v. a.* Andere nicht zu Worte kommen lassen; — зу́би кому́ *Кн.* jmds Rede auf etw. Anderes leiten; 2) *s.* За́мовити; 3) — *ся* ins lange Reden hinein kommen; vergessen was man spricht; заговорува́ти *ся* irre reden, *Кн.* [macht: -а со́кіра.
 Заго́втаний, *a.* sehr stumpf ge-
 Заго́да, *f. s.* Заго́женє. [fragen.
 Заго́дати, *v. a.* Зага́дати; 2) auf-
 Заго́дженє, *n.* das Zufriedenstellen, Vergütung, *f.*
 Заго́діти, заго́джувати, *v. a.* zufriedenstellen, begütigen; jmdm etw. vergüten; begleichen; — *ся* з ким sich mit jmdm worüber einigen, ausmachen, vergleichen, übereinkommen; 2) er-
 -warten *Иг. 51.*
 За́годі, *C. II.* 115, за́годя, *C. I.* 91. *Ог. 116. adv.* zeitig, zur rechten Zeit; frühzeitig, vorzeitig.
 Заго́дно, *adv.* *s.* За́єдно.
 Заго́дбува́ти, *v. a. s.* Годува́ти.
 Заго́їти, *v. a.* heilen; — *ся* zuheilen.
 Заго́літи, заго́лювати, *v. a.* entblößen, aufdecken; 2) в салда́ти als Soldaten kahl scheren lassen, *III. I.* 295.
 Заго́лоба, *f.* Plackerei, *f. s.* Морба.
 Заго́лобіти, *v. a.* verkeilen, vernieten.
 За́головє, *n. s.* За́головок, 2).
 За́головний, *a.* -ий лист Titelblatt, *n.* *Иар.*
 За́головок, -вку, *m.* Kopfstück beim Bette; 2) Kopfkissen, *m.* *Гол. III.* 372; 3) Titel, *m.*

Заголоднілий, (*Фр.*) заголодба-ний, *a.* ausgehungert, durch öfteres Hun-gerleiden verkümmert.

Заголомшити, *v. a.* betäuben, übertölpeln; ersticken.

Заголубіти, *v. a.* blau färben.

Заголубіти, *v. n.* anfangen blau zu schimmern, sich bläuen.

Загомони́ти, *v. n.* anfangen zu schallen, hallen, lärmern, laut zu sprechen.

Загбн, *m.* Ч. I. 199 s. Загін 1).

Загбна, *m.* загбнистий, *a.* zu weit gehend, voreilig, heftig, ungestüm, hitzig.

Загоні́ць, -ця, *m. dim.* s. Загін 4).

Загбнистість, -ости, *f.* *Пар.* Jähe des Gemüthes, Voreiligkeit, *f.*

Загбвий, *a.* -а урба́ва поля Beetbau, *m.*; -а шля́хта ackerbauend.

Загбра, *f.* *N. e.* Berges. [*Кв.* II. 93.

Загорді́ти ся, übermüthig werden

Загорі́чити, *v. a.* heiss machen.

За́горі́дь, *f.* *K.* s. Загоро́жа.

Загорі́лий, *a.* загорі́лець, -ляця, *ГШ.* *m.* fanatisch; Heissporn, Fana-tiker, Eiferer, *m.*

Загорі́лість, -ости, *f.* загорі́ль-ство, *n.* *Пар.* Fanatismus, *m.*

Загорі́ти, *v. n.* verbrennen, verdor-ren; 2) durch Kohlendunst betäubt wer-ден; 3) — ся zu brennen anfangen, ent-brennen sich entzünden; * sich entflam-men, sich begeistern чим до чо́го, *ГШ.*

Загорні́в, *n.* Kleidung, *f.*

Загорні́ти, *s.* Загортати. [*IX.* 100.

Загорі́бваний, *a.* gehässig *Ос.* (62)

Загоро́да, *f.* Verzäunung, Hürde *f.*

Gehege, *n.* Verschlag, *m.*; 2) Feld nahe beim Dorfe, *n.* (в ца́рині); 3) kleine Grundbesitzung.

Загоро́діти, загоро́джувати, *v. a.* ein-verzäunen, versperren.

Загоро́дний, *a.* hinter den Gärten.

Загоро́дник, *m.* † Frohnbauer mit 3 Joch Grundbesitz, Häusler, Hintersass, *m.*

Загоро́жа, *f.* *C.* II. 100 Zaun, *m.* Hürde, *f.*

Загортати, заго́ртувати, *v. a.* zu-sammenscharren, verscharren; 2) etw. an sich reissen, bringen; — ся в одё-жу, ein Kleid anziehen.

Загорті́на, *Гол.* III. 386, за́горт-ка, *f.* Oberkleid der Frauen, *n.*

Загорюва́ти, (-орув-), *v. a.* müh-selig erarbeiten, erwerben.

За-го́ряча, *adv.* * auf frischer That; ohne zu verschieben.

Загості́ти, заго́щувати, *v. a.* за-гостюва́ти ся als Gast einkehren; (auf lange Zeit) gastlich einziehen, sich g. einrichten. [bereiten, vor-zubereiten.

Заго́товити, (-вля́ти), *v. a.* *Лев.*

Заго́товка, *f.* *Под.* заго́товле́нє, *n.* Zubereitung, *f.* [-е Anknft.

Заго́щенє, *n.* gastlicher Einzug,

Заграба́ти, *v. a.* Граба́ти.

Загра́бити, *v. a.* s. Гра́бити 2).

Загра́да, *f.* (*лемк.*) Friedhof, *m.* s.

Загоро́да. [би му бчи! soll erblinden!

Заграді́ти, *s.* Загоро́діти; -яло

Загра́дник, *m.* Obstgärtner, *m.*

Загража́ти, *s.* Загрози́ти.

Заграні́ця, *f.* Ausland, *n.*

Заграні́чити ся, in Grenzstreit-igkeiten gerathen, z. kим. [wártig.

Заграні́чний, *a.* ausländisch, aus-

Загра́ти, *v. n.* anfangen zu spielen, aufspielen; ertönen; *s.* Гра́ти; ка́рту: ausspielen.

За́греб, *m.* in heisser Asche gebak-kener Kuchen, -es Brot *C.* II. 16.

За́греба́ти (-грі́б-) за́греба́ти, *v. a.* verscharren, zusammenscharren; auf die Seite schüren: жар в печа́, *s.* Гребі́ти vergraben. [rauberisch.

За́гребу́щий, *a.* Alles zerstörend;

За́гремі́ти, *v. n.* donnern; ertönen, er-aufbrausen, rauschen: в фа́лю *Гол.*

За́грі́вий, *a.* weiss aber um den Hals schwarz: ві́вця.

За́гриза́ти, за́гри́зти, *v. a.* mit den Zähnen zerreißen, todt beissen;

2) * dh. grossen nagenden Kummer jmdm das Ende bereiten; 3) — ся in über-mässigen Kummer u. Gram verfallen.

За́гримихті́ти, *v. a.* *M.* I. 69 s. За-грі́мати. [*III.* 215.

За́гріба́чка, *f.* Schürstock, *m.* *Гол.*

За́гріва́ти, за́грі́ти, *v. a.* erwärmen, erhitzen; 2) * anfeuern, anflammen.

За́гріток, -тку, *m.* *II.* n. 68 Wä-rme *f.*; Wärmestoff, *m.*; 2) Erwärmung, *f.*; 3) * Zufluchtsort, letzter Zehrpennig: тільки мо́го за́грітку.

За́гро́за, *f.* *За.* Androhung, *f.*

За́грози́ти, за́гро́жувати, *v. a.* ко-

му щось jmdm etw. androhen; чим womit drohen; — ся на ко́го *s.* За-
вва́ти ся на к.

Загрома́дити (-ма́джувати), *v. a.*
mit dem Rechen wegharken. [verstoekt.
Загру́білий, *a.* *Кн.* grob, roh, hart,
Загру́біти, *v. n.* dick, grob werden.
Загру́де, *n.* der dritte Brustring.
(bei Insecten). [Brust.
Загру́дний, *a.* Brust-, hinter der
Загру́зяти, *v. a.* beflecken, be-
schmutzen.

Загру́знути, загруза́ти, загра́з-
нути, *v. n.* in e. Sumpf hineinfallen,
gerathen, versinken; 2) untertauchen.

Загу́ба, *f.* *Пар.* Verderb, *m.* das
Verderben; Vernichtung, *f.*

Загуби́ти, *v. a.* verlieren; 2) ver-
nichten; — ду́шу die Seele verderben,
die Seligkeit verwirken; — ся verloren
gehen, in Verlust gerathen.

Загу́біль, -ели, *f.* *Пр.* VIII. 166
Verlust, Schaden, *n.* *Др. c.* 191 das
Verlorene.

Загуби́ник, *m.* Verderber, *m.* *Пар.*
Загу́гнати, *v. n.* näseln.

Загуготі́ти, *v. n.* dumpf schallen, *M.*
Загуда́ти, *s.* Загра́ти. [дзіти.

Загудя́ти, *v. n.* *Ке.* II. 33 *s.* Гу-
Загуді́ти, *v. n.* dumpf erschallen,
ertönen, erdröhnen; 2) gurren. [ся.

Загуду́рити ся, §. 3. Сбаламу́тити
Загукáти, *v. a.* *s.* Гукáти 1).

Загула́ти, *v. a.* детіну *s.* Забавити.

Загуля́ти, *v. a.* verführen, verlocken,
Ф. [т. *s.* Забавка, Spielerei, *f.*

Загу́лка, *f.* *gew. pl.* Zeitvertreib,
Загу́лювати ся, *He.* zu lange auf
dem Spaziergange ausbleiben, über dem
Lustwandeln Alles vergessen.

Загулю́кати, *v. a.* mit Geschrei
übertölpeln.

Загуля́ти, *v. a.* ліхо *He.* dh Tan-
zen u. flottes Leben seinem Ungemach
ein Ende machen.

Загу́мене, *n.* загу́менок, -нка, *m.*
Platz, Feld, etc. hinter dem гумно́.

Загуме́нний, *a.* hinter dem гумно́
liegend. [heftig schütteln.

Загурду́зати, *v. n.* ким *Ф.* jmdn
Загу́рити, (-ра́ти), *v. a.* *s.* Забала-
гуря́ти (*B.*). [seln; erdröhnen, poltern.

Загуркоті́ти, *v. n.* kollern, gas-
Малоруско-німецкий Словар.

За-гу́рт, *adv.* *M.* II. 132 unter ei-
nem; insgesamt.

Загу́ря, *f.* *V.* *s.* Загу́лка.

Загу́снути, загусі́ти, *v. a.* sich
verdichten; dicht, dick werden.

Загу́сти, *s.* Загуді́ти, *Оц.* §. 201.
Загусті́ти, *v. a.* verdichten, ver-
dicken.

Загу́тати, *v. a.* übertäuben; 2) be-
schwichtigen; 3) — ся sich vergaffen,
in Zerstreung etw. vergessen.

Загу́ти, *v. n.* den Laut „huu!“ von
sich geben, dumpf (klagend) ertönen;
2) dahin schwinden, verschollen sein:

бу́ло тай загу́ло.

Загуча́ти, *s.* Загуді́ти.

Загелка́ти, *v. n.* *III.* II. 35 zu
schnattern anfangen.

Загерло́гати, (-ті́ти), *v. n.* zu
kreischen, zu röheln anfangen.

Заля́гати, *v. a.* mit Ілес einmachen.
Загосподаро́ванє, *n.* Einwirt-
schaftung, *f.*

Загосподару́вати, *v. a.* dh Nach-
hilfe beim Wirtschaftsbetrieb jmdn wohl-
habend machen; — ся sich einwirt-
schaften; загосподаро́ваний, *ptc.*

Загрунту́вати, *v. a.* щось den
Grund zu etw. legen.

За́д, заду́, *m.* Hintertheil, *m.* Hin-
terstück, *n.* das Hintere; Steiss; Hin-
terwagen, *m.*; на-за́д *adv.* nach hinten,
zurück, *Mi.* IV. 529.

За́да, *f.* *Мор.* (*Иус.*) 37?

Задава́ти, зада́ти, *v. a.* aufge-
ben, auflegen, *s.* Завда́ти; зада́ти ся
ГБ. (*Пр.* III. 26), — ся за́дчею щось
вробі́ти *Кн.* den Vorsatz machen, sich
vornehmen, sich zur Aufgabe machen,
eifrig trachten.

Задава́ти, за́давлювати, *v. a.* er-
drücken, eindrücken; за́давлений со-
сав; 2) erwürgen; — ся sich die Speise-
röhre verstopfen. [tis; Halsbräune, *f.*

За́давка, за́давлячка, *f.* Diphtheri-

За́давненє, *n.* Verjährung, *f.* *Term.*

За́давня́ти, за́давнювати, *v. a.* ver-
altet machen; — ся sich verspäten;

2) verjähren; за́давненє пра́во Verjäh-
rungsrecht, verjährtes R.

За́давнїлий, *a.* *Term.* *s.* Застарілий.

За́данє, *n.* *s.* За́дча. [sonst.

За́да́р, за́да́ром, *adv.* vergebens, um-
16. a.

Задаріти, *v. a. He.* dh Geschenke, dh Bestechung etw. gewinnen, erwerben.

Задáток, -тку, *m.* Drangabe, *f.* Drangeld, Angeld; 2) Unterpfand, *n.*; 3) Element, *n.*

Задáча, *f.* Aufgabe, *f. Пол. К.*

Задвигтіти, *v. n.* sich rühren, *s.* regen, *He.*

Задвижа́ти, *v. n.* erbeben.

Задвійний, *a. ГШ.* doppelt, zweifach.

Задвійник, *m.* — яйцели́стий ei blättriges Zweiblatt (*Listera ovata*).

Задвійня́к, *m.* Doppelqualle, *f.* (*Diphyes*). [terraum des Hofes, *m.*

Задвіре, *n.* задвірок, -рку, *m.* Hin-

Задвірко́вий, Ч. IV. 557 за-
двірний, *s.* Загільний; задвірний
суд *К.* (*Пр. II. 317*) † königliches Ge-
richt für die nicht vollberechtigten Un-
terthanen, *Нис.*

За́-двоє, *adv.* doppelt.

Задемчи́кова, *s. a. f. N. e.* Berges.

Задена́ти, (-дин-) *s.* Задвіти.

Задеревені́лість, задереві́лість,
-ости *f.* Erstarrtheit, *f. Вах.*

Задеревені́ти, задереві́ти, (-рв-)
v. n. erstarren (wie Holz), *ptc.* -ілий.

Задéржалі́сть, -ости, *f.* Ausstand,
Rückstand, *m. Term.*

Задéржане, задéржуване, *n.* das
Anhalten, Aufhalten; Vorenthaltung, *f.*

Задержа́ти, задéржувати *v. a.* auf-
anhalten, zurückbehalten; пла́ту ко-
му́сь den Lohn vorenthalten; задéр-
жалі на́рости ausständige Zinsen, *Term.*

Задéржка, *f. Term.* *s.* Застереже́не.

Задері́й, *m. scherzh. Reimw.* zu Анд-
дрій, *Н.* 249 *s.* Задерáти.

Задéрти, задерáти, (-дир-), *v. a.*
anreissen; (— ся) splittern, Splitter
reißen; — хвіст in die Höhe heben;
— ніс die Nase rümpfen, hoch tragen;
*ко́го словами necken, auf jmdn sti-
cheln; — ся з ким mit jmdm anbin-
den, — verderben. [nach oben aufwirft.

Задерто́бкий, *a.* der die Augen

Задесéньски́й, *a.* задесéнець, -нця,
m. hinter, jenseits des Fl. Дéсна, *Н.* 267.

Задесéнщина, *f.* Land hinter der
Дéсна, *n.*

Задéяти, задéювати, *v. a.* verschlep-
pen; verlegen, einstellen, flicken: ді-
ру́; — ся verschoben, verjährt, ver-

gessen werden. [erklingen.

Задзвені́ти, задзвенко́ти, *v. n.*

Задзвоні́ти, *v. n.* zu läuten, zu klin-
geln, zu summen etc. anfangen. [fangen.

Задзизча́ти, *v. n.* zu summen an-

Задзі́орити, *s.* Дзі́орити.

Задзюрко́ти, *v. n.* rieseln, spru-
deln *Кч.* 306.

Зáдив, *m.* Verwunderung, *f. У.*

Задиві́ти ся, (-вля́ти, -влюва́ти)

на щось den Blick auf etw. wenden,
etw. aufmerksam, anhaltend betrachten,

на когось auf jmdn schauen u. ihn
befolgen, nachahmen; jmdm nachma-
chen; 2) sich vergaffen. [Anschauung, *f.*

Задівля́не, задівлюва́не, *n. В.*

Задивува́ти ся *s.* Здивува́ти ся.

Задимі́ти, (-мля́ти), *v. a.* voll

Rauch machen; räuchern; — ся vom
Rauche schwarz werden. [pugnaх).

Задира́к, *m.* Kampfhahn, *m.* (*Tringa*

Задира́ка, *m.* задиракува́тий, *a.*

händelstüchtig, raufstüchtig, Raufbold, *m.*

Задира́ти, *s.* Задéрти.

Заді́рсти́й, *a. s.* Заі́дливий, *Левч.*

Заді́рка, *f.* die sich abreissende

Haut oberhalb an den Fingerspitzen.

Заді́рчастий, *a.* -а до́шка split-

ternd; ніс aufgeworfen.

За́дих, *m. s.* Ді́хавиця.

Задиха́ти, *v. n.* чим nach etw.

riechen: вода́ сі́ркою ist schwefelhält-
tig; 2) — ся ausser Athem kommen;

sich verschrauben, keuchen. [вичний.

За́дихли́вий, (-ді́шл-) *a. s.* Ді́ха-

За́ді, за́дісь, *adv.* Зг. hinten, rückwärts.

Заді́вати, заді́нути, заді́ти, *v. a.*

etw. wo verschleppen, hinthun; verstek-

ken; — ся verloren gehen, *s.* Поді́ти.

Заді́духа́ти ся, *s.* Зау́пати ся?

За́ділува́ти, *v. a. s.* По́прати,

За́ділюнець, -нця, *m. Гол. s.* Гір-

няк, гірня́н. (*vgl.* Ді́л). [перемі́тка.

За́дір, *m.* gestickter Saum an der

За́дірча́тий, *a.* Пол. splittetig.

Задкува́ти, *v. n.* Мор. auf das Hin-

tere fallen? [2) wegen, halben.

За́-для, *praep. s.* Для, für, *С. He.*;

Задля́ти ся, *M. II.* 143 verweilen,

sich aufhalten; zögern, säumen; sich

in die Länge ziehen *Левч.*

За́дмух, *m.* Anlage, Natur, *f.* зло-

ді́йский — у ко́го (*Фр.*)

Задму́хнути. *v. a.* ausblasen.
 За́дний, *a.* der hintere, Hinter-; rückwärtig; -а страж Arriergarde, *f. Term.*
 За́днійк, *m.* hinteres Stiefelbrett.
 За́днійти, заде́нати, *v. a.* обчы mit zweitem Boden das Fass absperren; *ptc.* заде́нений (заде́нований *Пл.*).
 За́дниця, *f.* das Hintere, Gesäss; 2) der hintere Theil des Weiberkleides за́паска *Об. I.* 343 (*opp.* передниця).
 За́днійчий, *a.* *Пол.* Gesäss-, -а кість Steissbein, *n.* [des Дніпро́.
 За́дніпро́вий, *a.* hinter, jenseit
 За́дніпро́вонець, -нця, *m.* Bewohner des jenseitigen Dnieperufers, *m.*
 За́дністра́нський, *a.* hinter, jenseit des Дністе́р.
 За́днянка, *f.* Mastdarm, *m.*
 Задо́бідє, *n.* *Ме.* 393 die Zeit vor dem Mittagsmal = за (час) до обіду.
 Задо́бідний, *a.* *Пис.* vor dem Mittagmal. [mehr, *Пис.*
 Задо́бре, *adv.* nichts für ungut, noch
 Задо́брїти, *v. a.* корó begütigen, gewinnen; — ду́шу etw. Gutes, Lekereres verzehren.
 Задо́бу́ти ся, *s.* Запомочі́ ся.
 Задо́воба́ти, (-бувати), *v. a.* einmeisseln, einstemmen, einlassen; einprägen *Кв.* 83.
 Задо́вго, ще — до noch lange vor *К.*
 Задо́вжїти, задо́вжувати, *v. a.* verschulden, mit Schulden belasten; — ся in Schulden verfallen; 2) *v. n.* hinter sich etw. sich langschleppen lassen; 3) in die Länge ziehen: він не задо́вжит wird nicht mehr lange leben. [denheit, *f.*
 Задо́воленє, *n.* Befriedigung, Zufriedenheit.
 Задо́воля́ти, (-вольніти *He.*) задоволя́ти, *v.* befriedigen, zufriedenstellen; *ptc.* задово́лений zufrieden.
 Задо́їти, *v. a.* теля́ dh Abmelken der Milch das Kalb im Säugen u. Gebeihen beeinträchtigen.
 Задо́к, -дка, *m. dim. s.* Зад. [Houses, *T.*
 Задо́машний, *a.* ausserhalb des
 Задо́пта́ти, задо́птувати, *v. a.* nertreten, zertreten.
 Задо́р, (задо́р), -ору, *m.* *Ко.* 44. Zwist, *m.* Fehde, *f. К;* 2) *s.* За́взяток.
 Задо́сити, задо́ста, *adv.* genug, bei weitem ausreichend. [ersticken, *Под.*
 Задо́хнути ся, *s.* Зади́хати ся;

За́дра, *f.* Splitter, der in d. Leib sich einschlägt; 2) *s.* За́дрпка.
 За́драчка, *f.* Streit, *m.* Zerwürfnis, *n.*
 За́дрїгати, *v. n.* trippeln, ausschlagen.
 За́дрижа́ти, задро́жа́ти, *v. n.* erzittern, erbeben.
 За́дрїботіти, *v. n.* trillern; schnell u. ungeduldig sprechen, *М;* 2) trippeln *Кв.* 18.
 За́дрїпа, задрїпанка, *f.* *III.* I. 342 Weib mit zerlumptem, unten aufgedrieseltem Kleid; 2) liederliche Dirne. [*m.*
 За́дрїпанець, -нця, *m.* Haderlump,
 За́дрїпати, *v. a.* unten aufdrieseln, zerreißen; *ptc.* *f. s.* Задрїпа́ 1).
 За́дробняко́ва, *f. N.* e. Berges.
 За́дросний, *a.* *М. II.* 173 eifersüchtig.
 За́дрочити ся, gereizt werden.
 За́дру́тець, -ця, *m. Пис.* Märtyrer, *m.*
 Заду́бїти, *v. a.* gerben. [ду́бильї.
 Заду́біти, *v. n.* erstarren; *ptc.* заду́бонїти, (-бо́їти). *v. n.* mit Füßen stampfen u. dadh e. Schall hervorbringen.
 Заду́вати, *v. a.* anfangen zu wehen; auswehen, ausblasen; до́рогу снігом verwehen.
 Заду́дніти, *v. n.* erdröhnen. [wehen.
 Заду́дурити ся, *s.* betäubt werden, Geistesgegenwart verlieren, (*B.*).
 Заду́жати, (-жїти), *v. a.* корó, (на кого щó) überwältigen, an Stärke jmdn übertraffen.
 Заду́же, *adv.* zu sehr. [übertreffen.
 За́дум, *m.* Gedanke, Idee, *f. К;* 2) —, за́думок -мкы *См.* Vorsatz, *n.* Vorhaben, *n.*; 3) Staunen, *n.* Verwunderung, *f. V.*
 Заду́ма, *V.* заду́маність, *He.* заду́мчївість, -ости, *Пар. f.* Vertiefung in Gedanken, Tiefsinnigkeit, *f.* das Sinnen; Schwermuth, *f.* Trübsinn, *m.* Melancholie, *f.* [Schwärmer, *m. B.*
 Заду́манець, -нця, *m.* Kopfhänger,
 Заду́мати, заду́мувати, *v. a.* sich etw. denken, sich etw. vornehmen, etw. vorhaben; — ся nachdenklich, tief sinnig werden; sich in Nachdenken, in Sinnen vertiefen, *Ми.* IV. 207.
 За́думка, *f. К.* Vorhaben, *n.* Entschluss, Rathschlag, *m.*
 Заду́мливий, *He.* заду́мчївий, *V.* заду́мшливий *М. II.* 8. tief sinnig, schwermüthig, melancholisch; sinnend; brütend, *V.* [bung, *f.* Taumel, *m.* Bethörung, *f.*
 Заду́р, *m. V.* заду́ра, *f.* (*Фр.*) Betäubung.
 Заду́рїти, (-рювати), заду́рма-

нити *v. a.* bethören, betäuben; prellen.
 Задуркати, *s.* Затуркати.
 Задусь, *adv.* *s.* Взад.
 Задуть, *s.* Задувати.
 Задуфальство, *n.* Frechheit, *f.*
 Задуха, *f.* schlechte, verdorbene Luft; Stickluft; Luftfäule, *f.*; 2) Asthma, *n.*; 3) Engbrüstigkeit, *f.* [*s.* Затухнути].
 Задухнути, *v. n.* dumpfig werden;
 Задущевний, *a.* eigenen Herzens, innig, *T.*
 Задущити, *v. a.* erwürgen; ersticken; задущило ся сіно = сгущло *s.* Стухнути. [kurzathmig.
 Задущливий, *a. s.* Дихавичний,
 Задущний, *a.* -но *adv.* dumpfig, mit Stickluft angefüllt; schwül; 2) — день Allerseelen-Tag, *m.*
 Задущнійця, *f. Cm.* (*Срб.н.*) Opferwerk, vollbracht bei Lebzeiten für die Seelenruhe nach dem Tode.
 Задягати, задягнути, *v. a.* anziehen, ankleiden; — ся в що.
 Задягнув, *adv.* gekleidet.
 Заевий, *a. s.* Зайвий.
 Заеднакий, *a.* gleich gross, lang &
 Заедно, *adv.* ineinemfort, immer.
 Заеднозелений, *a.* immergrün.
 Заём, *m.* das Leihen, Borgen, *II.*; 2) Besitznahme, *f. K.* [Заячиха.
 Заёць, *m. s.* Заяць; Заечка, *f. s.*
 Зажадати, *v. a.* verlangen, fordern; begehren. [anfangen.
 Зажалити, *v. n.* Гущ. zu trauern
 Зажалувати когось чого jmdm etw. misgönnen u. für sich begehren.
 Зажарити, *v. n.* entbrennen, zu leuchten anfangen, *T.*; 2) — ся glüh-
 Зажати, *s.* Зажинати. [roth werden.
 Заждати, *v. n.* когò (що) auf jmdn, (etw.) warten; abwarten.
 Зажебрати, *v. a.* ausbetteln.
 Зажеврїти, *v. n.* *P. I.* 138 erglühen.
 Зажегальний, *v. a.* Пол. Brenn-, -е шкло Brennglas; Zünd-, Feuerzeug-
 Зажегане, *n.* das Anzünden.
 Зажегати, зажечь, *v. a.* anzünden, — ся sich —.
 Зажелати, *v. a.* wünschen, begehren.
 Заженхати ся sich verlieben.
 Зажерати, зажерти, *v. a.* auffressen, -zehren; todtheissen; — ся з ким mit jmdm in verbissenen, grimmigen

Streit kommen. [trächtig werden.
 Зажеребїти, *v. n.* von d. Stute:
 Зажерїстий, *a. Gr.* 30 *s.* Зажирливий. [Unersättlichkeit; Verbissenheit, *f.*
 Зажерливість, -ости, *f. K.* Gier,
 Зажерний, *a. K.* verschlingend, verzehrend; verbissen.
 Зажертий, *a.* verbissen, grimmig.
 Зажестїнь, *f.* Brennweite, *f. Пар.*
 Зажжати ся, *s.* Зажегати ся, *Оц.* §. 204.
 Зажив, *m.* Nährstoff, belebender Stoff, Nahrung, *f. Oc.* (61) *IV.* 34; 2) das Verharschen, Heilung, *f.*
 Заживане, *n.* Gebrauch; Genuss, *m.* das Geniessen; — табакі das Tabakschnupfen.
 Заживати, *v. a.* geniessen, gebrauchen; лікарство einnehmen; табаку schnupfen; вік leben; *s.* Зажити; — ся з ким sich mit jmdm einleben, *Зг.*
 Заживїти, заживляти, *v. a.* nähren, kräftigen, beleben, erquicken; рану *K.* heilen.
 Заживний, *a.* nahrhaft, stärkend; 2) wohlgenährt, beleibt; behäbig, *Важ.*; 3) wohlhabend, reich.
 Заживо, (за-животя) *He. adv.* am Leben, bei Lebzeiten.
 Заживок, -вку, *m.* Nahrungsstoff, *m.* etw. Nahrhaftes; 2) Lebenskeim, *m.* Lebenselement, *n. He.*
 Заживотїти, *v. n. Св.* anfangen zu leben, aufleben.
 Зажигальце, *n.* Brennglas, *n. ГШ.*
 Зажидати, *v. n. М.* *II.* 110 abwarten.
 Зажильй, *a.* wohlbeleibt, hehäbig, *Зг.*
 Зажильість, -ости, *f.* alte Bekanntschaft, Vertraulichkeit, *f. ВВ.*
 Зажїн, *m.* зажїнки, *pl.* das erste Ernten; — зроби́ти die Ernte anfangen *Зак.*; и́ти на — als Schnitter Arbeit suchen.
 Зажинати, *v. n.* anfangen Getreide zu schneiden; 2) als Schnitterlohn etw. Getreide erwerben.
 Зажирливий, зажирний, *a.* gierig, unersättlich; verbissen im Hader, *He.*
 Зажити, *v. a. s.* Заживати; verdienen, erwerben, verschaffen собі чого *Др. с.* 83. *Левч.*; 2) *v. n.* verharschen, vernarben, zuheilen *КС.* (82) *IV.* 509.
 Зажитий, *a.* wohlhabend.

Зажичати, (-іти) ся Anleihe, Schulden machen, leihen.

Зажму́рити, *v. v.* óчи und — ся die Augen schliessen.

Зажни́вний, *a.* -і піснї zu Anfang der Ernte gesungen, *Піс.*

Зажовтіти, *v. a.* gelb machen.

Зажовтіти, зажовкнути, *v. n.* gelb, fahl werden.

Зажо́га, *f.* *Н.* 65 с. Піджо́га.

Зажоло́бити, *v. a.* einkehlen, *Пар.*

Зажу́рїти, *v. a.* *М.* II. 126 jmdm Kummer bereiten; — ся Kummer, Sorge haben, sich bekümmern, s. grämen.

Зажурча́ти, *v. n.* anfangen zu rieseln, zu murmeln.

Зазáвидувати, *s.* Зáвидувати.

Зазахарі́ти, *v. a.* bezaubern, (*Ф.*).

Зазби́рати, зазо́брувати, *v. a.* auflesen, nachlesen, sammeln. [Зобруч *Т.* Забруче́вий, *a.* hinter dem Fl. Зазване, *n.* Vorforderung, Vorladung, *f.*

Зазва́тель, *m.* Vorforderer, *m.* *Term.*

Зазва́ти, *v. a.* vorfordern, vorladen, beschicken (vors Gericht).

Зазві́дати, *v. a.* *V.* fragen; — ся *Kst.* с. Звідати ся.

Зазво́їти, *s.* Зазво́їти; зазво́нна робóта *Ос.* (62) II. 58?

Заздалегі́дь, зазда́лігоди, *adv.* im voraus, in vornhinein; — животá noch weit bei Lebzeiten.

Заздалегі́дній, *a.* im voraus; -е слово Vorwort, *n.* *К.* [Zustande.

Заздо́рова, *adv.* *Пол.* im gesunden

Заздо́рòвкати ся, auf seine Gesundheit betheuern, (*B.*).

Заздо́рòвний, *a.* -а Служба, Бóжа für die Gesundheit, *Гол.* III. 24.

Зáздра, *Ст.* за́здристь, за́зристь, *ГШ.* -ости, *К. f.* Neid, *m.* Eifersucht, *f.*

Зáздрий, *Кн.* за́здрий, за́здрий, *а.* neidisch, eifersüchtig, missgünstig; *adv.* за́здры vom Neid *Ш. I.* 102.

Заздрі́ти (зазрїти) *v. a.* erblicken, zu sehen bekommen; 2) — ся neidisch blicken, scheel ansehen; — на що.

Зáздросити, *пол.* *АД.* I. 44 заздрувати, *Левч.* на щось с. Зáвидувати.

Зáздросі́, *пл.* Neid, *m.* Eifersucht, *ф.* *Ш.* II. 159. *С.* I. 70.

Зазелені́ти, *v. a.* grün färben.

Зазелені́ти, *v. n.* und — ся grün werden. [Допечї кому́.

Зазелі́ти, *v. a.* когó с. Догорі́ти, *Зáзив,* *m.* Aufruf, *m.*

Зазива́ти, *s.* Зазва́ти.

Зазивні́й, *a.* Aufruf-*К.* [sten Fröste.

Зáзимки, *пл.* Vorwinter, *m.* *B.* die er-
Зазимні́ти, *v. n.* kalt, winterlich werden.

Зазимува́ти, *v. a.* худóбу дóбре gut einwintern; *v. n.* über Winter bleiben, überwintern. [(Chimatobia brumata).

Зазимча́к, *m.* kleiner Frostspanner

Зазира́ти, зазира́ти, *v. n.* hineinblicken, -gucken.

Зáзир, -ору, *m.* нэ — beim Erblicken, *МШ.*; 1) за́зором нігдє не відко ist gar nicht zu sehen *Па.*; 2) Verdächtigung, *f.* Schatten eines Makels, einer Unehre; 3) die dem Sonnenlichte vorangehende Röthe des Himmels, Morgenröthe, *f.* *Ме.* 364.

Зá-зле, ма́ти кому́ щось — etw. jmdm für übel nehmen, verübeln.

Зáзлість, -ости, *f.* — на когó ма́ти Groll gegen jmdn hegen.

Зáзлісно, *adv.* кому́сь ста́ло *Др. с.* 89 jmd wurde worüber ungehalten, eifersüchtig. [sinnen u. bereiten *Пу.*

Зазломи́слити, *v. a.* Böses er-
Зазмага́ти ся з ким in Streit gerathen, *Гр.*

Зазна́ванє, *n.* Bekanntschaft, *f.*

Зазна́вати, зазна́ти, *v. a.* kennen lernen; erkennen; чо́го erleiden, erleben; sich jmds entsinnen, etw. gedenken; 2) — ся з ким Bekanntschaft mit jmdm machen *ІГ. М.* II. 141. б) übermüthig auf sich selbst vertrauen, eine stolze, wichtige Miene machen *М.+Б.* 85 *Левч.*

Зазнако́міти ся, зазнайо́міти ся *Кн. с.* Познако́міти ся. [nen, *Т.*

Зазнаменува́ти, *v. a.* kennzeich-

Зазначі́ти, зазначува́ти, *v. a.* ein Zeichen machen, bezeichnen, kennzeichnen, markieren; — ся das Kennzeichen, das Merkmal besitzen, *К.* [Strich, *m.*

Зáзначка, *f.* Zeichen, *n.* Marke, *f.*

Зáзно́бка, *f.* *К. I.* 20 Narbe, *f.* Brandmal, *n.*; 2) * Schande, Schmach, *f.*

Зазо́в, *m.* *Term.* с. Зазване.

Зáзови, (зазòвини *К.*), *пл.* *Пр.* II.

223 Einladung der Gäste, *f.* Fest, *n.*

Зазóрити, *v. a.* verdächtigen; *ptc.* зазóрений verdächtig, *Лев.*

Зазоріти, (-зар-), *v. n.* день anbrechen s. Засвита́ти.

Зазрїти, *v. a.* erblicken.

Зазубелати, *v. a.* коні den Pferden das Gebiss vom Zaume anlegen.

Зазубень, -бня, *m.* querliegende Sackgasse, *Лев.*

Зазубець, -бця, *m.* Einschnitt, *m.* Kerbe, *f.*; 2) Zahn, Haken, Angelhaken, *m.*; 3) *pl.* gezäbnte Strohflechte.

Зазубїти, *v. a.* hakig umbiegen; scharf machen; — ся *KV.* sich einbeissen.

Зазубрити, *v. a.* auszacken, zähnen, *Пол.* [2] versehen.

Зазубчастий, *a.* mit зазубці 1)

Зазуванці, *pl.* Stiefel auf beliebigen Fuss (rechten od. linken) anzuziehen.

Зазувати, зазўти, *v. a.* anziehen (e. Fussbekleidung).

Зазувїстий, *a.* чобіт geräumig, weit; 2) ungefüge; altmodisch.

Зазу́лиць, зазу́лячий, зазу́льчин, *a.* des Kuckucks; — чи чобіткі s. d. folg.

Зазу́льнець, -нця, *m.* Knabenkraut, *n.* Ragwurz, *f.* (Orchis morio); *pl.* Orchideae.

Зазу́лька, *f.* Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella septempunctata).

Зазу́ля, -ку́вка, *f.* Kuckuck, *m.* (Cuculus canorus). [erstarren, erfrieren.

Зазяба́ти, зазібнути, *v. n.* vor Kälte

Зазяба́ти ся, *Mx.* vom Ausgehen des Athems: athemlos werden, nach Luft schnappen. [Займа́, займи.

Зайви, *pl.* у зайви взяти *ГБ.* s.

Зайвїй, *a.* überflüssig, überzählig; — час Musse, Mussezeit, *f.*; frei, müssig, lose.

Зайвинá, *f.* *H.* 92. das Ueberflüssige, Entbehrliche; unnöthiges, leeres, müssiges Gerede: бўлоби зайвиною es wäre überflüssig, müssig, *Kч.*

Зайворонок, s. Жайворонок.

Зайгра́ти ся, über dem Spielen worauf vergessen.

За-йграшки, *adv.* spielend.

Зайгрувати ся з ким, *Kч.* Spass treiben, zu Schäckereien reizen.

Зайда, зайдєя, *m. f.* Ankömmling, Fremdling, *m.*

Зайди́кати, *v. n.* „иди́! иди́ = „geh' fort“ zurufen.

Зайди́сьвіт, *m.* *Гол.* I. 261 der jmds Sonne der Freiheit, der Freude untergehen macht; 2) *Зг.* (*Мар.* 9.) dem die ganze Welt des Lichtes, der Freude etc. untergangen ist: der Unglückliche.

Зайдо́чка, *f.* Bündel, *n.* *Тор.*

Зайка, *m. f.* зайкало, зайкливець, зайкавець, -вця, *m.* зайкливий, *a.* Stammer, Stotterer; *m.* Stammerin, *f.* s. Гікавий. [Eiern] belegen.

Зайкрити, *v. a.* mit Laich (mit Займа́, *f.* Pfand, *n.* в займу бра́ти pfänden; в — дава́ти, кла́сти verpfänden, versetzen; в займі бўти verpfändet sein; 2) займи, *pl.* das Borgen, Leihen; в — бра́ти borgen; *b)* vermiethen.

Займа́нщина, *f.* in Besitz genommenes Land, (Ort, Platz, Raum, Boden) Besitzthum, *n.* Besizung, *f.*

Займа́ти, займи́ти, *v. a.* in Besitz nehmen: зємляю; angreifen, sich an jmdn (etw.) kehren, jmdm einen Anstand machen; — слóвом anreden, sich an jmdn, an etw. machen; anziehen, einnehmen, interessieren; займа́ючий, einnehmend, interessant, *Цар.* това́р в по́ле auf die Weide mit- fortreiben; — з по́ля vom Felde ein- wegtreiben um zu pfänden, als Pfand wegnehmen; 2) entleihen, borgen (beim Subtrahieren *K.*); 3) — ся чим sich womit abgeben, beschäftigen, befassen; *b)* займа́є ся на сьвіт, на зóрю der Tag bricht, fängt an; *c)* ого́нь, ха́та займа́є ся: zu brennen anfangen, Feuer, Funken fangen.

Займе́ний, *a.* pronominal. [men *n.*

Займе́ник, *m.* Fürwort, Prono-

Займи́ско. *a.* *Ст.* Schar, *f.*

Займи́стий, *a.* viel um-fassend.

Займи́ще, *n.* *Ч.* VI. s. Займа́нщина; Gebiet zur Nutzniessung, *n.* *ОБ.*

Зайня́ти, s. Заня́ти. займа́ти.

Заирза́ти, *v. n.* s. Заржа́ти,

Зайскрити ся, funkeln *M.* II. 201.

*in Zorn entbrennen. [zu sprühen anfangen.

Заискрѣвїти, *a. n.* funkelnd werden,

Зайськувати, *n. a.* aufsuchen, worauf ausgehen, sich verschaffen.

Зайти́, заходи́ти, *v. a.* ко́г (сла-бо́ро) pflegen, warten, bedienen; 2) hintergehen, (з майки) beschleichen; *v. n.*

сльвіта собі *Фр.* sich Rath u. Rettung schaffen; у раду, в совіти *М. II.* 34 з ким mit jmdm sich berathen; — собі з ким mit jmdm anbinden, ein Verhältniß anknüpfen; кому дорóгу in den Weg kommen; 3) untergehen (собице); 4) hingelangen, hineinkommen; ausreichen, zulangen *Гол. III.* 438; заходять одно на друге kommt das eine über das andere zu liegen; 5) за ким *Кв. II.* 14 nach jmdm eintreten um ihn zu holen; 5) зайшов за край *См.* es ist weit mit ihm gekommen; зайдé гáдка кому es fällt jmdm ein; * — в гóлову, sich den Kopf zerbrechen; 7) schwanger werden *Р. I.* 81; 8) сльозáми очи заходять die Thränen treten in die Augen; кербóв — mit Blut unterlaufen; 9) заходить пítанє es entsteht die Frage; зайшло щось межí ними es fiel unter ihnen etw. vor; мені за́йде, заходить від Вас ще два рíньські mir kommt, gebührt noch von Ihnen —; 10) — ся чим sich womit beschäftigen; на чимось etw. in Angriff nehmen; б) з, від плачú, з кашлю, від сьміхú etc. vor — sich verschlucken, ersticken.

Заудовіти, *а. Ч. V.* 706. 709 zum Witwer machen. [ria vulg.]

За́йців льон, Leinkraut, *н.* (Lina-
За́йча́тина, *ф. с.* Заячина.

За́йченя́, -я́ти, *н. с.* Заяченя́.

За́йчик, *т. с.* Заячик; 2) *пл.* Stinkkresse, *ф.* (Lepidium ruderale).

За́йчина, *ф.* Hasenbalm, *т.*

Зава́нати, *в. а.* §. щось *с.* Ха́пнути (*vgl.* Іва́нова ха́та).

За́їда́ти, за́їсти, *в. а.* tüchtig essen; 2) verbeissen, nachbeissen *с.* Закусіти *Кв.* 8; 3) tödlich beissen, todt beissen; — ся сметаною, ма́ком etc. an den Lippen Spuren von gegessenem — behalten; * ся з ким mit jmdm in verbissene Feindschaft gerathen u. heftig hadern.

За́їди, *пл.* eiternde Mundwinkel; 2) gelbe Haut in den Schnabelwinkeln bei Vögeln; 3) * *К. I.* 70 Schelmstücke, Spitzbubenstreiche, *пл.* [eifersüchtig, *К.*

За́їдливи́й, *а.* bissig, verbissen;

За́їдник, *т.* Gelbschnabel, *т. В.*

За́їдок, *т. gew. пл.* за́їдки, *Левч.*

Nachtsch, *т.* Nachessen, *н.* Dessert, *т.*

За́їз, *т.* за́їза. *ф.* Wehre aus Steinen zum Zwecke des Fischfanges; Schleuse, *ф. В.*

За́їзд, -ду, *т.* Vorfahrt, Anfahrt, Einfahrt, *ф.*; 2) Einkehrhaus, *т.*; 3) *Ме.* 451?

За́їзджи́й, *а.* und *а. с. т.* der Reisende, Fremde.

За́їздѣти, за́їзджува́ти, *в. н.* vorfahren, anfahren; einkehren, ankommen; wohin gelangen, sich verirren; 2) *в. а.* ко́ня, віз etc. zuschanden reiten, — fahren.

За́їздний, *а.* дім Einkehrhaus, *н.*

За́їздне, *н. а. с.* Einkehrgeld, *н.*

За́їлий, *а.* verbissen, *Пар.*

За́їлість, -ости, *ф.* Verbissenheit, *ф.*

За́їнько, *т. дім.* Nase, *т.*; 2) Art га́ївка.

За́їсти, *с.* За́їдати; — ся з ким (чим) mit jmdm (etw.) sich zu Tode abquälen.

За́їхати, *с.* За́їздити; — ко́го dh unverhofftes Ankommen jmdm in Verlegenheit bringen. [211. bevor, *Пар.*

За́к, за́ки, *conj.* bis; während, *Оз.*

Закаба́їти, *в. н. с.* Зака́їмати ся.

Закаба́літи, *в. в. Кв.* 62 zum Leibeigenen machen.

Зака́бла, закаблúка, *ф. III.* I. 226 Absatz, *т.* Hakenstück eines Stiefels, *н.*

Закаблúчити, закаву́лчити, *в. а.* in einen Bogen umbiegen; eine Krümme machen.

Закава́ка́зе, *н.* Länder hinterm Kaukasus; закава́ка́зкий, *а.* transkaukasisch.

Закава́раш, *т.* Aufschlag, *т.* (am Закава́улок, *с.* Закау́лок. [Kleid].

Закада́їти, *в. н.* Rauchwerk, Weihrauch verbrennen, räuchern.

Зака́каз, *т.* заказа́не, *н.* Verbot, *н.* Untersagung, *ф.*; 2) Befehl, *т. II.*

Закава́їти, закава́ївати, *в. а.* ко́го, кому́ щось verbieten, verwehren, untersagen, verpönen; 2) anbefehlen, anberaumen, beauftragen; bestellen (etw. zu machen) *Р. I.* 215; fordern *II.*

Зака́зний, *а.* Verbots-, *Терм.*

Зака́кати, *в. а.* bescheissen, besudeln; 2) das grossruss. „как“ sprechen.

Зака́каль, — за́таль, *adv.* wie lange — so lange.

Зака́кала, *ф. Ф.* Riss, *т.* Spalte *ф.*; 2)

* Makel, *т.* Schande, *ф.* Schandfleck, *т.*

Закаламáзити, *в. а.* § *jmdm zum Unfall bringen (коломáзь).

Закалець, -ля, *m.* Wasserstrieme, *f.* Schließ, *m.* (im Brote).

Закаліти, *v. a.* härten; * abhärten; закалений *Пол.* glashart.

Закалічити, *v. a. s.* Скалічити.

Закалушити, *v. a.* mit dem kaluшknüpfen, verschliessen. [mig, schlig.

Закальцювати, *v. a.* wasserstrie-
Закаляти, *v. a.* beschmutzen.

Закамарок, -рка, *m.* verborgener Winkel, Versteck, *m.* [Stein verhärten.

Закаменіти, *v. a. K.* wie einen
Закаменілість, -ости, *f.* Ver-
stocktheit, Hartherzigkeit, *f.*

Закаменіти, *v. n. Др. с.* 98 ver-
steinern; *psc.* закаменілий, закамен-
ний versteinert; * verstockt, hartherzig.

Закаменіти ся, *Кс.* 64 *v.* Зако-
меніти ся.

Закандзюбити, *v. a.* krümmen,
hakenförmig biegen; — ся *Н.* 195 sich
krümmen.

Закапати, *v. n.* anfangen zu tröpfeln.

Закапелок, -лка, *m. Кв.* 317 *s.*
Закамарок.

Закаплунити ся, roth vor Aerger
werden wie ein каплун, когүт.

Закапризувати, *v. n.* Caprice ma-
chen *Ч. II.* 657. [bedecken, verkappen, *Зг.*

Закаптити, *v. a.* mit der Kappe.

Закарати, *v. a. impers.* -ало менé
в чим es ist mein Kreuz mit dieser Sache.

Закарлючий, *a.* krumm, *Шл.*

Закарлючка, *Левч. f.* Häckchen,
n. * Manier, *f. Нс.* [umbiegen.

Закарючити, *v. a.* hakenförmig

Закартати ся, verkrüppeln.

Закарятити, *v. n.* erstarren, *Кн.*

Закапати ся, sich schürzen.

Закасувати, *v. a. §.* jmdn übertreffen.

Закагати, *v. v. gr.* hineinschlagen
Ш. I. 79. [като *adv.* скакати *Гр. V.* 327?

Зака́тний, *a. s.* Жестокій, *Левч. за-*

Закато́лічити, *v. a.* katholicisie-
ren, *К.* [zu Tode martern.

Закатувати, *v. a. КV.* morden,

Закаулок, -лка, *m.* Gassenwinkel,
Ort hinter der Ecke, *m.*; Winkel-, Ne-
bengasse, *f.* [starren.

Закачати, *v. n.* vor Kälte er-

Закачати, *s.* Закотити.

Закашляти, *v. n.* anfangen zu hu-
sten; — ся fast ersticken vor Husten.

Зака́яти ся, anfangen zu büssen;
2) ein Gelübde thun.

За́квас, *m. Пол.*; за́кваска, *f. Фр.* Fer-
ment, Einsäuerungsmittel, *n.* Sauerteig, *m.*

За́квасити, (-снїти), за́кваси-
вати, *v. a.* sauer machen, einsäuern;

— ду́шу со́би dh säuerliche Kost (Obst
etc.) sich erfrischen.

За́квасува́ти, *v. a. §. III. II.* 131 *s.*
За́прото́рити. [nen, zu wimmern.

За́кви́літи, *v. n.* anfangen zu wei-

За́кви́чати *s.* Кви́чати.

За́кви́чати, *v. a.* mit Blumen schmük-
ken (bes. das Haupt.)

За́кенті́ти, (*Фр.*) *s.* Зама́нтіти,

За́керва́вити, *s.* За́крова́вити.

За́кереко́рити, *v. n. Ф.* *s.* Заго-
моніти.

За́ки, за́киль, за́ким, за́кинь, *сонj.*
während (kurzer Zeit), bis; bevor, ehe.

За́кид, *m.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f.*

За́кида́к, *m.* Rückenfüsser, *m.* (Maja
dromia) *B.*

За́кида́ти, за́кидува́ти, за́ки́ну-
ти, *v. a.* wegwerfen, hin-, verwerfen,

verschütten, verschleppen; сїти die Netze
auswerfen; но́ги, но́гами seitlich über-

schlagen; що на себе etc. über sich,
auf sich werfen, umwerfen; чим що́

vollwerfen, zuwerfen; * ко́му́ що́ jmdm
etc. vorwerfen, Einwendungen, Aus-

stellungen machen; 2) *v. n.* він заки-
да́е по німе́цки, з по́льска etc. er mischt

ins Ruthenische deutsche, poln. etc.
Wörter, Aussprache u. Accent ein; 3)

— ся verschleppt werden, abhanden

За́ким, *s.* За́к, за́ки. [kommen.

За́ки́мбати ся, hinschlendern.

За́кипа́ти, (-піти), *v. n.* anfangen
zu kochen, zu sieden; * hitzig werden.

За́кири́нити, *v. a.* verunreinigen.

За́кирка́ти, *v. a.* höhnisch mit Fin-
gern zeigen *Кс. II.* 123 *s.* Кир!

За́кирува́ти, *v. n.* *n.* ким, чим jmdm
eine Richtung geben; — *v. a.* ціну́

Левч. fordern, *vgl.* За́пра́вити.

За́кис, *m.* за́кисанé, *n.* das Ein-
säuern, Sauerwerden.

За́киса́ти, за́кисну́ти, *v. n.* sauer
werden; 2) о́чи — sondern aus den

zähnen Augenschleim.

За́киті́чити, *v. a.* ко́су die Haar-
flechte schmücken, *Зг.*

Закічний, *a.* vermögend, wohlhabend, (*B.*).

Закіштіти, *v. n.* anfangen zu wimmeln.

Закішкати на когó jmdn mit „а киш!“ verscheuchen. *Мор.* [персток.

Заківка, *f.* Beschlag d. Sense s. Назакіль, *s.* Заким, закиль.

Закілько, *adv.* *Ков.* s. По-закілько.

Закілкувати, *v. a.* den Pflöck einschlagen, mit Pflöcken festschlagen.

Закін, -бну, *m.* Beichte u. Empfang der heil. Communion: — брати, іти до закону. [Beendigung, *f.* Schluss, *m.*

Закінчане, *Кч.* 384, закінчене, *n.*

Закінчати, (-чїти -чувати), *v. a.* beendigen, beschliessen. [Schacht *m.* (*B.*).

Закіп, -опу, *pl.* закови Gesenke, *n.*

Закіс, -кóсу, закісок, -ску, *m.* Arbeit, Lohn eines Mähers; ити на закіски als Mäher Arbeit suchen; 2) erster Schwaden; 3) закіс кривий fließender u. das Ufer unterwaschender Fluss.

Закітліна, *f.* *Фр.* s. Кітловіна.

Закітувати, *v. a.* verkitten.

Закла, *f.* Haken, *m.*

Заклад, *m.* Anlage, Anstalt, Stiftung, *f.*; 2) Unterpfand, Pfand, *n.* *Кс.* 175 *Term.*; 3) die Wette u. der Preis welchen man gewinnt; в — піти *P. I.* 64 eine Wette eingehen s. Заложити ся.

Закладати, закласти, *v. a.* anlegen; gründen, stiften; 2) worauf fassen, basiren; 3) verlegen; vorsetzen; 4) beabsichtigen; 5) — в заліжку, — ся о що, *e.* Wette anstellen, wetten; s. Заставити.

Закладач, *m.* *He.* Gründer, *m.*

Закладень, -дня, *m.* † s. Закупень.

Заклади, *pl.* Grundlegung, Gründung, *f.*; 2) Gründungsfest, *n.*

Заклада, *f.* Falte, *f.* Einschlag, *m.*; 2) in *e.* Buch gelegtes Zeichen, Zeichenband, *n.*; 3) repartirte Geldquote.

Закладний, *a.* Pfand; 2) -а робота ausgesetzte, abgemessene Arbeit.

Закладник, *m.* Geisel, *m.* Pfand, *n.*

Закладчанін, *m.* *Ч.* VII. 376 Theilnehmer an d. Feierlichkeit der Grundsteinlegung zu einem Hause, *m.*

Заклане, *n.* s. Закóлене.

Заклеїти, заклеювати, *v. a.* verleimen, verkleben.

Заклекотати, (-тіти), *v. n.* zu

klappern, zu kreischen, zu brodeln anfangen. [schliessen.

Закленути, *v. a.* рýку (в кулак) Заклен, *m.* *Ос.* (62) VI. 52?

Заклепати, *v. a.* zuhämmern, zuklopfen; vernieten. [2) Verweis, *m.* *К.*

Заклик, *m.* Ruf, Aufruf, *m.* *II.*;

Закликáне, *n.* Aufruf, *m.* Einberufung, *f.* *II.* [закликати einberufen.

Заклікати, *v. a.* rufen, zurufen;

Заклимакувати, *v. a.* fest zusammenlegen,-packen,-binden. [theuerung, *f.*

Заклінане, *n.* Beschwörung, Be-

Закли́натель, заклинáч, *Ос.* 97 *m.* Beschwörer, Geisterbanner, *m.*

Закли́нати, закля́ти, *v. a.* beschwören (jmdn inständig bitten); — біса beschwören, bannen; — ся betheuern.

Заклі́не, *n.* *N. e.* Berges. [keilen.

Заклинкувати, *v. a.* zukeilen, ver-

Заклі́чник, *m.* *Фр.* Anrufer, Herold, *m.*

Заклі́н, -ину, *m.* *T.* Betheuerung, *f.* Schwur, *m.*

Заклі́пати, *v. n.* очі́ма blinzeln.

Заклі́пка, *f.* *B.* Verschlussklappe, *f.*

Закло, *n.* *Левч.* s. Закуток; 2) eingeteiltes Feldstück in fremdem Ackerland; Enclave, *f.*

Заклопотати, *v. n.* s. Клопотати.

Закльо́сувати, *v. a.* mittels кльо́сїво verbinden.

Заклю́ботати ся, sich in Knäueln zusammenschlagen, — mischen; sich aufballen, *B.* [zerhacken, zer-aufpicken.

Заклю́вати, *v. a.* mit dem Schnabel

Заклю́нути ся, s. Наклю́вати ся III. I. 141; hervorspriessen wollen II. 217.

Заклю́чати, (-чїти), *v. a.* einschliessen; — до́говір, мир Vertrag, Frieden

schliessen; в со́бі що́сь enthalten, in sich fassen, begreifen; 2) * з чо́го на що́ woraus schliessen, folgern; заклю́чений, *ptc.* verschlossen, eingekerkert.

Заклю́чене, *n.* Schluss, Schlusssatz, *m.* (conclusio) *Ил.* Folgerung, *f.*

Заклю́чка, *f.* *pl.* *III.* Einschlussschloß, *n.* Klammer, *pl.* *f.* *III.*; 2) на-ку zum Schluss; 3) *Vorwand, *m.* *II.*

Закля́ — за́гля, *conj.* wie lange — solange; solange, als, bis — *Ос.* 211.

Закля́кнути, за́клячї, *v. n.* von Kälte erstarren, steif werden.

Закля́те, *n.* Beschwörung, Betheu-

erung, *f.* Bann, Fluch, *m.* Verbot, *n.*

Закля́ти, *s.* Закли́нати; закля́тий, *a.* beschworen, gebannt; 2) verflucht, fluchbeladen *III.* I. 187.

Зикме́ти, *v. a. s.* Затя́мити.

Закоби́рчити, *v. a.* hakenförmig umbiegen, *§.*

Заковані́ти, *v. n.* -іла ми душа́?

Заковати́, закований *s.* Закувати́ &

Закові́лий, *a. Cm.* *s.* Завзя́тий.

Заковя́знути, *v. n.* erstarren (wie *e.* Leiche); sterben.

Заковакува́ти ся, sich in das Kosakenleben, in den Kosakenstand hineinfinden, hineinleben. [*starren.*]

Закоза́бнути, *v. n.* vor Kälte er-

Закоі́ти, *v. a.* unternehmen, anrichten, planen. [*zen, s.* aufblähen, *Зз.*]

Закоко́жити ся, sich drollig sprei-

Зако́ль, *adv.* *Гол.* *III.* 488 *s.* До́киль, до́ки.

Зако́лчани, *pl.* der letzte Theil in den Hochzeitsgebräuchen, *s.* Подару́нки *Сб.* I. 370. [*schlachten.*]

Зако́лене, *n.* das Abstechen, Ab-

Зако́лець, -ця, *m.* Art Schlupfwespe: Pimpla, *B.*

Зако́лісь, *adv.* ehemals, einst, *Cm.*

Зако́ліса́ти, (-сувати,) зако́ліхати *v. a.* einwiegen.

Зако́лінковати́ти, *v. n.* зако́лінчити ся steif werden (*нога́*): von gew. Fusskrankheit der Schafe u. Hühner.

Зако́лінок -нка, *m.* Bug, Kniebug, *m.* Krümmung, *f.*

За́колі́сник, *m.* Zusatzring zur Radnabe wann selbe zu kurz u. die Achse zu lang ist; 2) Radnagel, (*за́гичка*), *n.*

Зако́лосі́ти ся, Aehren bekommen, mit Ae. sich bedecken.

За́колот, *m.* зако́лочене, *n.* Verwirrung, Erschütterung, *f.*

Зако́ло́ти, зако́ловати, *v. a.* zu Tode stechen, todtstechen.

Зако́лоті́ти, *v. a.* um-aufführen; 2) beunruhigen, stören; Zank erregen.

Зако́лу́піти, *v. a.* ausklauben, stechen, schneiden;* drücken; wurmen.

Закоме́зїти ся, capriziös werden, *Ko.* [*mein, Левч.* rührig umherlaufen.

Закоме́шїти ся, anfangen zu wim-
Зако́мірник, *m.* Zellenkoralle, *f.* (*Cellaria*).

Зако́мброк, (*d.* -брочок), *s.* Закама́рок.

Зако́н, *m.* Gesetz, Recht, *n.* Religion, *f.* Glaube, *m.* — при́няти *Ks.* 229 gesetzliche Ehe eingehen, sich trauen lassen; 2) *s.* За́кін. [*Communion empfangen.*]

Зако́ніти ся, (-нювати ся) heil.

Зако́нний, *a.* gesetzlich, rechtmässig, legitim; gemäß der Sitte u. dem Brauche *III.* I. 380, giltig.

Зако́нник, *m.* Rechtsgelehrter, Schriftgelehrter; Rechtsverdreher; Vollstrecker des Gesetzes, *m.* *K.* *T.*

Зако́нниця, *f.* Nonne, *f.* [*keit, f.*]

Зако́нність, -ости, *f.* Gesetzlich-

Зако́нові́дїне, *n.* † Jurisprudenz,

f. *Тор.* [*тель, m.* Gesetzgeber, *m.* *Term.*]

Зако́нода́вець, -вця, зако́нода-

Зако́нода́вство, (-да́тельство), *n.*

Gesetzgebung, Legislative, Legislatur, *f.*

Зако́нода́вчий, *a.* gesetzgebend,

Term. [*de, f.*]

Зако́нозна́вство, *n.* Gesetzkun-

Зако́нополо́жник, *m.* *s.* Зако-

нода́вець. [*drig, Ku.*]

Зако́нопро́тївний, *a.* gesetzwi-

Зако́нопро́тївність, -ости, *f.*

Gesetzwidrigkeit, *f.* *Term.*

Зако́ноуча́тель, *m.* Rechtslehrer,

Lehrer des Gesetzes, *m.* *K.*

Зако́уане́ць, -нця, *m.* von Klüften

umgebener Hügel, (*B.*).

Зако́пати, зако́пувати, *v. a.* ver-

graben; eingraben. [*und lossreißen.*]

Зако́пати́ти, *v. a.* чим einstechen

Зако́пуване́, зако́пане, *n.* Vergra-

bung, Eingrabung, *f.*

Зако́поті́ти, *v. n.* trabend den Staub

aufschlagen u. einen Schall hervorrufen

Ku. 154. [*erheben, aufbrechen C.I.* 250.

Зако́поші́ти ся, sich massenhaft

Зако́пті́ти, *v. a.* beräuchern, mit

Rauch, mit Russ schwärzen.

Зако́пті́ти, *v. n.* schwarz vom Rau-

che werden, sich berussen; *psc.* зако-

ті́лий. [*Cordon wohnend.*]

Зако́рдóнник, *m.* *Мор.* hinter dem

Зако́рѣ́нок, -нку, *m.* Hauptwurzel, *f.*

Зако́рі́ти ся, * hart bleiben, sich

gegen etw. sträuben; 2) *s.* Завя́ти ся.

Зако́ріні́ти ся, einwurzeln, Wur-

zel fassen. [*schlagen; * Anfänge, pl.*]

Зако́рі́нки, *pl.* *Ваг.* das Wurzel-

Закоріти, *v. n. impers.* -іло когó jmdn lüstete nach etw. [erstarrt, steif.

Закорублий, (-рубий *Кч.*) *a.* starr, Закорчити, *v. a.* krümmen, umbiegen. [verkrüppeln, *Кч.* 67.

Закорявити, *v. n.* verkümmern, Закосіти, закóшувати, *v. a.* anfangen zu mähen.

Закосічити, *v. a.* mit Blumen die Haarflechten schmücken.

Закосніти, закосеніти, *v. n.* erstarrten, star werden; *pte.* -ілий.

Закосві свáшки, die der Brant nächstverwandten Frauen, *Кол.* I. 235.

Закостенілість, -ости, *f.* Erstarrung, Starre, *f.*

Зáкот, *m.* *M.* III. 94; закóта, *f.* *Ч.* VII. 427 Einfassung, *f.* Aufschlag, *m.* кóмір з -ою Art Façon des gestickten Hemdekragens; 2) Stumpfnase, *f.*

Закóте, *n.* *N.* e. Berges.

Закотелівна, *f.* *Фр.* s. Закітліна.

Закотіти, закóчувати, *v. a.* hinter, auf etw. zu-, gegen etw. hin -wälzen, schieben, rollen; рукаві die Aermeln hinaufwickeln, -schürzen, lüpfen; — ся hinter etw. rollen (*v. n.*); untergehen (*v.* Gestirnen). [M. rollend?

Зáкотом, *adv.* грім вигрімляв — Закохáння, закохáнство, *n.* das Verliebtwerden, Liebe, *f.* * Geliebter, -e.

Закохáночка, *f.* *Гол.* III. 520 s. Кохáнка.

Закохáти, *v. a.* когó *III.* I. 280 sich in jmdn verlieben, jmdn lieb haben, l. gewinnen; любóв закохáла мене до чогóсь die Liebe zu etw. hat mich umfassen; — ся в кім sich in jmdn verlieben.

Закоцáліти, *He.* (-цініти, -цябóфти, -ченівáти, *Под.* -ченіти,) *v. n.* erstarrten, erfrieren.

Закоцýрбити ся, sich krümmen. I. Закóчувати, *s.* Закотіти.

II. Закóчувáти, *v. n.* sich niederlassen, sich lange wo aufhalten.

Закоштувáти, *s.* Закóшати.

Закпíти собі з когó jmdm zum Narren machen, zum Besten haben, sich über jmdn lustig machen.

Закрадáти ся, sich hineinstehlen, sich heran -einschleichen.

Закрáкати, *v. a.* s. Крáкати.

Закрáйна, *f.* *Ос.* (61) VIII. 98 Rand, Ranft, *m.*

Закрáпати, *v. n.* *M.* II. 77 träufeln.

Зáкрас, *m.* *B.* зáкраска, *f.* Färbestoff, *m.* das Färben, Färbung, *f.* Colorit, *n.* Anstrich, *m.*

Закрасіти, закрашáти, (-áшувати), *v. a.* färben; bunt machen; 2) schmücken, verschönern. [roth werden, ergóthen.

Закрасніти, *v. n.* закрасніти ся

Закректáти, *v. n.* sich räuspern.

Зáкреп, *m.* Verstopfung des Leibes, Stuhlverhaltung, *f.*

Закривáти, *s.* Закрїти.

Закривáти, закривáяти, *v. a.* auf die Seite biegen, krümmen, krumm machen; — ся на цюь *A.-Г.* 157 на пáна als Herr auftreten, sich geberden.

Зáкривка, *f.* s. Háкривка.

Закрївлене, *n.* das Krümmen.

Закрїжіти ся, *s.* Забожіти ся (хресту свýтий!)

Закрїжніти, *v. n.* *Ом.* zu harten Schollen zusammenfrieren.

Закрїстія, *f.* Sacristei, *f.*

Закрїстіянін, *m.* Sacristan, *m.* *Кл.*

Закрїте, закрїване *n.* Verdecken, Zudecken, *n.*

Закрїти, *v. a.* verdecken, bedecken; verhüllen, verbergen; bedeckeln: закрїтий черв (пчл).

Закрїчáти, *v. a.* anfangen zu schreien, на когó jmdn anschreien, jmdm zuschreien; когó jmdn überschreien, über-täuben. [Gemüse einmachen.

Закрїшіти, *v. a.* einbrocken, mit Зáкрїшка, *f.* Gemüse, (Grünzeug) zum Einmachen, *n.*; Würze, *f.*

Закрївний, *a.* *Ом.* (*Ур.* VII. 450) mit Blut erworben? [Zuschnitt, *m.*

Зáкрїй, -бю, *m.* Anschnitt, Einschnitt;

Закрїпáти, *v. a.* fest schlagen, heften, schliessen; 2) verbürgen, *Ом.*; — ся sich fest klammern; b) erstarren *Me.* 293.

Закрїпнене, *n.* das Erstarren, *Пол.*

Закрїпнути, *v. n.* erstarren, *Пол.*

Закрїпостáти, *v. n.* in die Leibeigenschaft geben. [Leibeigenen.

Закрїпóщене, *n.* das Machen zum

Закровáвити, *v. a.* mit Blut benetzen, besudeln, beflecken; 2) bis aufs Blut kránken: сэрце.

Закроїти, (-бювати), *v. a.* anschnei-

den; на що * worauf abzwecken.

Закрóm, *m.* Speicherraum, *m.* С. I. 22. 76. Banse, *f.*

Закропíти, (-плювати) *v. n.* besetzen, besprengen; — дýшу, erschicken, laben.

Закругля́ти, *v. a.* abrunden; закруглений, gerundet, abgerundet.

Закружíти ся, (головá), *Св.* schwindlig werden. (*v.* кречёт).

Закрукáти, *v. n.* С. II. 143 schreiben

Закрундзвóбувати, *v. a.* К. fesseln, unterjochen; quálen, §.

Зáкрут, *m.* закрутина, *f.* Фр. Biegung, Schlingelung, Krümmung, Windung, *f.* (пíкí).

Закруганíна, закрутенíя, *f.* das Sichdrehen, das viele Schaffen, unausgesetzte Beschäftigung, Besorgung, *f.*

Закруті́ти, закручувати, *v. a.* zudrehen, zuschrauben, einwinden; вуса́ден Schnurrbart drehen; 2) закруті́в ся кому́ сві́т (в голові́) Schwindel bekommen; закручуванíй, *a.* von gewisser Gestalt der Ochsenstirn.

Зáкрутка, *f.* Art Schloss, (Hahn) zum Zudrehen; 2) die Spannwirbel der Geige; 3) das Schlingen der Getreideähren zu einem Knoten auf dem Felde zum Zwecke einer schadenfrohen Hexerei, *Марк.* 93; 4) * Verwirrung, *f.*

Зáкруток, *m. gew. pl.* закрутки К. II. 17 etw. Verdrehtes, Verworrenes.

Зáкруцьки, *pl.* Art kipfelförmig gekrümmte Erdäpfel.

Закрушнíти ся, *s.* Крушнíти ся.

Закува́ти, *a. a.* beschlagen, einschmieden; в кайдáни in Ketten legen; 2) vom Ruf des Kuckuck. [не].

Закувікати, *v. n.* quieken (*v.* Schweizen) zu gackern, (*v.* Hühnern).

Закуйбвдити ся, §. erregt, unruhig werden; 2) *v. a.* zerzausen.

Закукурíчити ся, zornig, roth vor Zorn werden wie ein Hahn; sich echauffieren.

Закульбúчити, *s.* Закобírчити, §. Закулі́ти, *v. a.* krümmen, unterbiegen. [lahm werden.

Закулі́ти, *v. n.* zu hinken anfangen,

Закульчистий, *a.* gekrümmt.

Закунíти, *v. n. s.* Задрімáти А. Г. 155.

Зáкуп, *m.* закупка, закупа́ня, *f.* Зан. I. 301 *f.*; за́купно, *n.* Einkauf, Ankauf, *m.* — вічійстий Emphiteusis, *f.* Term.

Зáкупень, -ня, за́куп, *m.* Пар. II. Einkäufer, *m.*; 2) † Arbeiter, Dienstmann auf Termin, Dienstpflichtiger wegen der Schulden (addictus per nexum).

Закупі́ти, за́купувати, *v. a.* aufkaufen; ankaufen; — ся † sich in Knechtschaft verkaufen (im nexum).

Заку́плене, за́купно, за́куповане, *n.* Aufkauf, *m.* [gekauft.

Заку́пний, *a.* К. V. I. 168 -і рабí

Заку́пник, *m.* вічійстий, Käufer für ewige Zeiten, Emphiteut, *m.* Term.

Заку́рене, *n.* das Anrauchen etc. s. d. folg.

Закурíти, (-у́рвати), *v. a.* anrauchen, anzünden (лю́льку); beräuchern; 2) *u.* — ся zu stöbern, zu stauben anfangen: сні́гом, поро́хом, etc. — bedecken; eine Staubwolke aufwirbeln.

Закурíти, *v. n.* P. II. 25 im Staubwirbel davonlaufen.

Закурникáти, *s.* Курникáти, С.

Закурíвити ся, verbrannt werden,

Закусáти, *v. a.* todtbeissen. [См.

Закусíти, за́кусувати, *v. a.* nachbeissen, etw. nachessen (nach e. Trunke)

чимь по чімсь; — зубí die Zähne zusammenbeissen von verhaltenem Ingrimm; — ся sich beissen (*v.* Thieren).

Зáкуска, *f.* Imbiss, was man nach e. Trunke nachisst, Nachbiss; Dessert, Nachtsch, *m.*; 2) *s.* Зáдрачка.

Заку́стри́ти, *v. a.* straubig machen?

Зáкут, за́куток, -тка, за́кутець, -тя, *m.* заку́тина, *f.* заку́те, *n.* Winkel, *m.* Nische, Ecke, *f.* verborgenes Plätzchen.

Заку́тати, *v. a.* zudecken, einverhüllen; 2) etw. wohin verlegen, verschleppen; 3) Ф. (Нов. 74) *s.* Залáгодити (einen Gläubiger).

Заку́ти, *s.* Закува́ти. [verborgen.

Заку́тний, *a.* Св. Winkel-, After-,

Заку́шати, *v. n.* kosten, verkosten, zu kosten bekommen.

Закушпелíти, *s.* Кушпелíти.

Заку́шувати, *v. a. s.* Закусíти, Ко. 156.

Залавля́ти, *v. n.* коло чо́го гschäftig um etw. herumlaufen um

zu erwischen.

Залáгода, *f.* залáгодженє, *n.* Beilegung, *f.* Vergleich, *m.* Abmachung, *f.* залáгодити, (-годжувáти), *v. a.* in Güte beilegen; abmachen, begleichen; zu Ende bringen. [bereiten; ausbessern.]

Залáдити, *v. a.* V. her-zurichten, Залазáйти, *s.* Залáйти. [gehen, *Пол.* Залакнúти, *v. n.* anfangen zu be-Залапцювáти, *v. a.* §. etw. ergreifen u. fest in den Händen halten.

Залáса, *n.* *См.* Náscherei, *f.* Naschwerk, *n.* Reiz, Kitzel; Geschmack, (falscher) Trieb, *m.* die Lüste, *pl.*

Залáсний, *a.* wonnig, Wonne-, *См.*; schmeichelhaft, schmackhaft *H.* 17.

Залатáти, *v. a.* zu flicken, ausbessern.

Залáяти, *v. n.* anfangen zu bellen.

Залебедáти, *v. n.* *s.* Лебедáти.

Залебевáйти, *v. a.* *Кн.* §. gleisnerisch etw. vorsprechen. [Radlone, *f.*

Залéвчник, *m.* *ungr.* *s.* Льбник,

Залéда, *f.* *Зар.* Eiskruste, *f.*

Залéдви (-во), *adv.* kaum, mit Mühe.

Зáлеж, зáлежа, *f.* *K.* müssiges Liegen; Verwahrlosung, *f.*; 2) залéжа нічний Nachtwächter, *m.*

Залéжати, *v. n.* від чо́го (кого) von etw. abhängen *Term.*; 2) залéжить мені на чім es liegt mir an etw.; 3) — ся, залéжувати ся länger im Bette liegen bleiben u. dadh faul u. träge werden; sich verlieren (im Schmutz).

Залежáтисть, -ости, *f.* Angelegenheit, *f.* *Term.* [Hörigkeit, *f.* *Фр.*

Залежність, -ости *f.* Abhängigkeit,

Залелáти, *v. n.* erglänzen, *Ф.*

Залéпух, *m.* schlifiger Streifen im Brote, *s.* Закáлецъ; 2) solches Brot;

3) Krüppler, *m.* [backen lassen.

Залéпушити хлáб, nicht recht aus-

Залетáти, *s.* Залáтати.

Зáлив, *m.* Meerbusen, Golf, *m.*

Залáва, *f.* *Фр.* Fluth, *f.* Fluthregen, *m.*

Залáванє, *n.* das Begiessen, Zu-, Ausgiessen; Auslöschen.

Заливáти, залáти, *v. a.* begiessen, übergiessen, auslöschen: водюю оронь; überschwemmen; zugiessen, zuschmelzen, zulöthen (дáру чим); 2) — ся слезáми in Thränen ausbrechen, schwimmen, sich in Th. baden; b) sich oft be-гаuschen; c) — ся зáливним рéготом

sich in erstickendes Gelächter ergehen;

3) *v. n.* папír заливáє schlägt durch. Заливáстий, зáливний, *a.* дощ fluthend, strömend.

Залигáти, *v. a.* in Banden schlagen, schnüren, *He.* anknüpfen, anspannen, heranziehen, *K.*; 2) in Beschlag nehmen, verpfänden.

Залáжник, *m.* *s.* Лáжник.

Зализáти, залáзувати, *v. a.* nach-lecken; durch Lecken heilen; залáзаний *glatt geleckt, geschniegelt.

Залипáти, залáпнути, *v. n.* sich verkleben, verwachsen, sich zusammenziehen; 2) *sterben, (*Фр.*).

Залáскати, *v. n.* Blitze schiessen, wetterleuchten, *K.*

Залáсити ся, sich kahl machen, sich eine Glatze machen.

Залáйти, [-люб, ллєш] *s.* Заливáти.

Залицáне, *n.* das Courmachen, die Liebesbewerbungen.

Залицáти ся, den Hof, die Cour machen, um Liebe werben, buhlen, lieben, до когó, на когó *III.* II. 37.

Зáлички, *pl.* Backenbart, *m.*

Зáличок, -чка, *m.* Backen *m.*; 2) Kinnbackenleder, *n.* [маскувáти.

Заличкувáти, *v. a.* *Лєвч.* *s.* За-

Залишáти, залишáти, *v. a.* liegen lassen, etw. nicht mehr thun; vernachlässigen; — ся *Др.* sich versäumen; zurückbleiben.

Залáшний, (-ній), *a.* *См.* überflüssig, überzählig, zu viel *H.* 228 *Кс.*

153; 2) übrigbleibend, rückständig, restirend, *C.* I. 92. *Зар.* [*m.* *См.* *Кс.* 154.

Залáшок, -шка, *m.* Rest, Ueberschuss,

Залáг, -бгу, *m.* *Ф.* Pfand, *m.* *s.* Зá-

став, грабáж; 2) *Term.* Caution, *f.* Va-

dium, *n.*; 3) Verpachtung, *f.*

Залáжка, *f.* *s.* Зáклад, Wette, *f.*

Залáжний, *a.* Pfand-, Cautions-, *Term.*

Залáжок, -жку, *m.* *Ф.* Wiese, Au, *f.*

Зáлэв, *m.* зáлэв, *f.* залáва, *m.* залáвка, *f.* *s.* Затéка.

Залáзати, *v. n.* *s.* Залáйти.

Залáзло, *adv.* *s.* Занáсно, завáзно.

Залáво, залáзний, etc. *s.* Желáво, желáзний etc.

Залáзняк, *m.* *Кс.* 42 Eisenwaaren-

händler, *m.*; 2) лáцар — неврáзний, *См.* eisenfest, nicht verwundbar; 3)

Blutkraut, *n.* (*Lythrum salicaria*); 4) козацький — *Phlomis pungens*.

Залізти, *v. n.* hinter- hinkriechen, -schleichen; hineingehen, -kommen; 2) hinaufsteigen, emporklettern *P. I. 4.*

Заліз'яка, (*d.* -зічка) *f.* Stück Eisen, *II.*; Falleisen; *n.* grosse eiserne Klammer, Ankerhaken, *m.*

Залім, -ому, *m.* Einbug, Absatz, *m.* eingebogener Rand; 2) Lücke beim Pflügen, Fehlstelle, *f.*; 3) das Brechen der Kukurutzkolben vom Stengel: Kukurutzernte, *f.*; 4) — леду Eisbruch, *m.*

Заліп'яти, заліплювати, *v. a.* zu kleben.

Залісніти, *v. a.* beforsten, *Фр.*

Залісок, -ска, *m.* Waldrand, *m.* Waldgebüsch, *n.*

Заліт'івія, Transleithanien, *n.*

Заліт'авський, *a.* transleithanisch.

Заліт'ати, *v. n.* einfliegen, herbeifliegen; weit wegfliegen; 2) anwehen (*v.* Geruch).

Заліт'яти, *v. a.* lauwarm machen.

Заліт'ний, *a.* hergefohen, Strich, Zug- (птиця) *М. ОП.*

I. Заліч'яти, залічувати, *v. a.* heilen, zneihen, *Кч. 174.* [*s.* Зачисліти.

II. Заліч'яти, залічувати, *v. a.* *Нас.*

Зал'ний, *a.* zum Saale geh., Saal-

Зал'га, *f.* das Verlegen, Hindernis, *n.* Ballast, *m.*; 2) Garnison, *f. K.*; 3) Umzingelung, *f. K.*; 4) Vorschuss, *m.* Umzringelung, *f.*

Зал'женє, *n.* Anlegung, Anlage, Stiftung, Gründung, *f.*; 2) Thesis, Voraussetzung, *f. Ил.*; 3) Vorstreckung (des Geldes) ког' чим *Term.* [*m. ГШ.*

Залож'итель, *m.* Stifter, Gründer,

Залож'ити, *v. a.* s. Заклад'ати; — р'ки die Hände in den Schoss legen, die Arme verschränken; 2) ког' гр'шми jmdm e. Summe Geldes vorschliessen, vorstrecken, *Term.*; 3) verpachten; 4) 4) — коні anspannen.

Заложник, *m. s.* Л'жник.

Зал'ва, (*d.* зал'зка), *f.* Drüse; Geschwulst, *f. Под.*

Зал'вний шлях, † der Weg nach den Städten der unteren Donau führend.

Заловув'ати, *s.* Золзув'ати.

Зал'ма, *f.* eingestürztes Ufer.

Залом'ити, заломлювати, *v. a.* an-

fangen zu brechen; einbrechen; überschlagen; — р'ки die Hände ringen; 2) * щось чим etw. womit übertreffen; * на ког' es auf jmdn abgesehen haben; 3) — ся einbrechen. [in Flaschen?

Зал'он, *m. Ос. (61) 224* „Verdruss“

Залоскн'ити, *v. n.* erglänzen, *B.*

Зал'оти, *pl. s.* Залицяне.

Зал'отчик, *m. М. II. 137* Courmacher, Freier, Anbeter, *m.* [verschmachten.

Зал'охати, зал'охнути *v. n.* за чим

Залохт'ати, *v. a.* *V.* kitzeln.

Зал'убиці (-бницї), зал'убні, *pl.* Schlitten mit e. Kasten, *m.*

Залуд'ити, *v. a.* s. Заклякати; 2) verführen, verlocken. [*m. V.*

Зал'удник, *m.* Verführer, Betrüger,

Зал'удуватий, *a.* rappelköpfig, thöricht, (*B.*).

Зал'ука, *f.* Stelle wo der Lauf des Flusses oft plötzlich verändert wird, Windung, Krümmung d. Flusses, *f.*

Зал'упа, *m.* männl. Glied mit aufgeschlagener Vorhaut.

Зал'упати оч'има, mit den Augen blinken, die Augen reissen.

Залуп'яти, *v. a.* aufschlagen, aufstülpen; 2) abschälen, aufdecken; 3) anspalten. [mit aufgeschlagenem Rohr.

Залупч'астий, (-чи-), *a.* чоб'ит

Зал'уп'ястий, *a.* schiefmäulig. [chen.

Залускот'ити, *v. n.* ein Gepolter ma-

Залуч'ати, залуч'яти, зал'чувати, *v. a.* hinzufügen, -schlagen, beilegen, *K.*;

2) ergreifen (das Moment), *Кч.*; — сла-ви собі sich erwerben *II.*; etw. an sich reissen, *Левч.*; 3) далі — *АД. I. 166*

weiter wohin fortziehen, -treiben, versetzen, werfen. [thium strumarium).

Зал'учник, *m.* Spitzklette, *f.* (Хан-

Зал'учно, *adv.* einschliesslich, *Пар.*

Зал'убити, *v. a.* *He.* lieb gewinnen,

gern aufnehmen; *s.* Злюб'яти *М. II.*

97; — ся sich verlieben.

Зал'юбки, *adv.* gern, mit Vorliebe.

Зал'юб'ванє, *n. V.* Vorliebe, Nei-

gung, Liebe, *f.* [sich einer Sache hingeben.

Зал'юбув'ати ся в щось mit Liebe

Залюдн'яти, (-н'яти), *v. a.* bevöl-

kern; 2) — ся *n.* залюдн'яти, *v. n.*

sich bevölkern. [den *III. II. 163.*

I. Залютув'ати, *v. n.* grimmig wer-

II. Залютув'ати, *v. a.* zu-verlöthen.

Залѣгане, *n.* das Lagern; Besatzung, *f.* К.; 2) подѣтку Steuerrückstand, *m.*

Залѣгати, залѣгати, залѣгати, *v. a.* einnehmen, decken (поля); 2) *v. n.* sich hinter etw. legen, im Hinterhalt liegen; müssig liegen; (подѣтки) rückständig bleiben.

Залѣгати ся, sehr erschrecken, aus der Fassung kommen; *рѣс.* залѣганий erschrocken, übertölpelt.

Залѣмистий, *a.* §. s. Запопадний. Залѣмити, *v. a.* §. s. Запопасти, захобити.

Залѣмувати, *s.* Лямувати.

Залѣщати, *v. n.* s. Лящати.

Замагати, *v. a.* bewältigen können, noch im Stande sein etw. zu machen.

Замазвати, замазувати, *v. a.* verzuschmieren; verkitten; — ся sich beschmieren. [z. Verkleben, z. Verstopfen.

Замазка, *f.* Stoff zum Verschmieren,

Замазура, *m. f.* Sudler, *m.* beschmutztes Wesen, *Левч.* [nem Laub schmücken.

Замайти, замаювати, *v. a.* mit grünem макарти, *v. n.* der Nässe ausgesetzt sein.

Замакитрити ся, zur макитра werden *Н.* 230; сьвіт замакитрив ся мені *Не.* (*Пр.* VIII. 914) die ganze Welt dreht sich mir vor den Augen um, mir ist schwindelig; — в голові -ло ся *Н.* 288 Rausch bekommen.

Замало, замалом, *Н.* 128 *adv.* es fehlte wenig, nicht viel.

Замалювати, *v. a.* vermalen; 2) * в писок ins Gesicht derb schlagen.

Заманистий, *Левч.* заманливий, *Фр.* *a.* s. Заманчивий. [Bethörung, *f.*

Заманіне, (-ене), *n.* Verlockung, *f.*

Заманути, *v. a.* bethören, berücken, hinter Licht führen; 2) замануло ся комуь на щось, чогось, *Пр.* I. 182 jmd empfand e. ungehörige Begierde, bekam Lust, widerstand nicht den Lockungen, dem Reiz, es gelüstete ihn, wünschte, sehnte sich *См.* [leiten.

Заманювати, *v. a.* verlocken, ver-

Заманчивий, *a.* verlockend, verführerisch, *Зг.* [Anmuth, *f.* *Фр.*

Заманчивість, -ости, *f.* Reiz, *m.*

Замарати, *v. a.* besudeln, beschmieren.

Замарнити, *v. a.* verderben, ver-

Замарудити, *v. a.* kitzeln. [nichten, *T.*

Замаскувати, *v. a.* maskieren; verbergen.

Замастити, замащувати, *v. a.* mit Fett beschmieren; beschmutzen; s. Замазати; — вапном vertünchen.

Заматеріти, *v. n.* † bejahrt werden, verhärten; заматерілий alt, eingewurzelt (durch d. Länge der Zeit).

Заммах, *m.* das Ausholen zum Schlag, zum Hauen; Schwung, *m.* der vor bereite Schlag, Streich; gewaltsames Unternehmen in böser Absicht, Gewaltstreich, Coup, — на конституцію Staatsstreich, *m.* [holen.

Замახнути ся, zum Schlag aus-

Замачяти, *v. a.* болячку dhs Be- tasten heilen.

Замачати, s. Замочити.

Замашки, *pl.* s. Покінь (конюлі).

Замашний, (-ахн-), *a.* den Schwung habend; rüstig, tüchtig; -е колесо Schwungrad, *n.* II V.

Замгнути, *v. a.* *Др.* с. 60 die Augen zum Schlummer schliessen.

Замеотати, замегтати, *v. n.* blinzeln, flimmern. [versüssen.

Замедити, *v. a.* щось mit Honig

Замерзание, *n.* das Gefrieren

Замерзати, замёрзнути, (-мергн-) *v. n.* frieren, zufrieren. [hunzen, *Зг.*

Замерзати, *v. a.* verderben, ver-

Замёрзлий, *a.* gefroren, zugefroren.

Замеріяти, *v. a.* II. phantastisch erscheinen, auftauchen, s. Заміри.

Замертвіне, *n.* das Absterben, Erlöschen. [sterben; замёрлий erstorben.

Замертвіти, замёрти, *v. n.* er-

Замёртво, *adv.* P. I. 135 für todt, sich todt stellend. [wehen, *Ми.* IV. 207.

Замести, s. Замітати, снігом ver-

Замет, *m.* замить, заметя, замете-

Замета, *f.* Schne, Sandwehen, *pl.* Ver-

wehung, *f.* Schneehaufen, *pl.* Schnee-

gestöber, *n.* III. I. 41.

Заметати, *v. a.* s. Закідати; -ало

снігом дорозу, (*B.*).

der Weg ist verschneit. [чити ся.

Заметлічити ся, s. Замотилі-

Заметня, *f.* Vielgeschäftigkeit, *f.* O II.

Заметушійти ся, sich hin u. her

werfen, sich rühren u. sich verwirren.

Замѣшкати, *v. n.* eine Wohnung

beziehen; *v. a.* bewohnen; парашю

dh längeres Wohnen die Zuständigkeit zu einer Pfarre erlangen; замешкалий *a.* замешканець, -ця, *m.* Insass, *m.* wohnhaft, ansässig.

Замешник, *m.* Sämischgerber, *m.*

Замешнийцтво, *n.* Sämischgerberei, *f.* Пар.

Замігати, *v. n.* Кн. s. Замеротати.

Замігати, *v. n.* schnell hinstreifen, — flattern u. verschwinden. [Пол.]

Замікальний, *a.* verschliessbar,

Замікатель, *m.* К. Schliesser, *m.*

Замікати, *s.* Замкнути.

Заміляти, замілювати, *v. a.* einseifen; очи кому́ einen blauen Dunst vormachen, Sand in die Augen streuen.

Замілуванє, *n.* das Liebgewinnen, Liebe, Vorliebe zu etw. до чо́го.

Замілювати ся, *He.* grosses Wohlgefallen an etw. finden, sich entzücken, entzückt werden; в кім До. sich jmdm in Liebe hingeben.

Заміморити, *v. n.* dumpf murmeln.

Заміна́ти, *s.* Замня́ти.

Заміинка, *f.* mit Wasser eingemachtes u. geknetetes Mehl od. Kleie.

Заміранє, *n.* tiefe, todenähnliche Ohnmacht.

Заміра́ти, замє́рти, *v. n.* das Bewusstsein verlieren, in Lethargie verfallen.

Заміре, *n.* II. Гр. Friede, *m.* Friedenszeit, *f.* [schluss, *m.*

Заміре́нне, *n.* C. II. 85 Friedens-

Заміри́ти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen; *v. n.* К. I. 51 u. — ся Frieden machen, F. schliessen.

Заміркотати, *v. n.* II. zu schluchzen anfangen. [Entschluss, *m.* Absicht, *f.*

Замісл, *m.* Vorhaben, *n.* Vorsatz,

Заміслівість, -ости, *f.* Кн. das Sinnen, Vertiefung in Gedanken, *f.*

Замісли́ти, замісля́ти, замішля́ти, *v. a.* im Sinne haben, Vorsatz haben, Entschluss fassen, gesonnen sein, wollen; 2) *s.* Зага́дувати (загадки) Ч. IV. 174; 3) — ся sich in Gedanken vertiefen C. II. 50.

Заміслик, *m.* s. Міслик.

Замішленє, *n.* Макс. s. Замісл.

Замішливий, *a.* sinnig, scharfsinnig.

Замішлівка, *f.* Н. 245 *Reimw.* zu дівка; замішлиниця *Reimw.* zu молодіця.

За-між, *Mi.* IV. 410. заміже, *n.* Heirat, *f.* Ehestand, *m.* М. заміжем *s.* Замужем; вийти за-між.

Заміжний, (-ній) *a.* das Verheiraten betreffend; Ehe-, Ehestand-, ehelich, Ч. III. 121. *He.* verheiratet.

Замі́н, *m.* заміна, *f.* Tausch, Umtausch, Austausch, *m.*

Заміненє, *n.* Verwandlung, *f.* Пол.

Заміні́ти, заміні́ти, *v. a.* vertauschen, wechseln; 2) verwandeln; 3) ersetzen, vertreten, Ке. 5.; заміні́мий, *ptc.* чимось womit zu vertauschen, ersetzlich, Кн.

Замі́нний, *a.* Tausch-*Term.* [Term.]

Заміно́ванє, *n.* Tauschgeschäft, *n.*

Замі́р, *m.* [мѣр-] Absicht, *f.* Voratz, Zwѣck, *m.*

Замі́ре, *n.* [море] *Ф.* Land jenseit des Meeres, hinter dem Meere, überseeisches Land.

Замі́ристий, *a.* C. II. 166 hochstrebend, hochtrabend, hochsinnig; kühn, verwegen.

Замі́рити, *v. a.* abmessen; 2) — ся zum Schlag ausholen; * sich an etw. machen, anlegen, im Begriffe, sein.

Замі́ркувати́й, *a.* [мер-] verküppelt, siech, abgestorben.

Замі́рок, -рку, *m.* См. s. Замі́р.

Замі́ря́нє, *n.* Ч. II. 665 das Ausholen.

Замі́се, -су, *m.* das Kneten (des Brodteiges). [wohl, dass; wohl.]

I. Замі́сь, *adv.* К. I. 173 es scheint

II. Замі́сь, К. II 11. замісь, замі́р, замі́ро, *praep.* mit d. *Genit.* anstatt,

statt, *Mi.* IV. 546. [einkneten, einmachen.]

Замі́сити, замі́шувати, *v. a.*

Замі́ський, *a.* ausserhalb der Stadt.

Замі́стити, замі́щати, *v. a.* корó jmdm einen Platz anweisen; 2) vertreten lassen, substituieren. [halt, *m.* Пол.]

Замі́стка, *f.* Masse, *f.* Inhalt; Ge-

I. Замі́т, *m.* чорний підняв ся К. (Пр. II. 317) Sturm-, Wirbelwind, *m.* Gestöber, *n.* s. Замі́т.

II. Замі́т, *m.* Einwurf, Vorwurf; Einspruch *m.* Einwendung, Einsprache *f.* *Term.* III.

Замі́тáвка, *f.* Kehrbürste, *f.* Gr. 30.

Замі́тати, *v. a.* fegen, kehren; мє́тіль замі́тас der Schneesturm fegt dahin.

Замі́тити, замі́чати, *v. a.* мер-

ken, bemerken, wahrnehmen, beobachten.

Замітка, замічка, *Кл. f.* Bemerkung, Anmerkung; на замітку собі ввіяти що sich etw. merken, *ОП.*

Замітливий, *a.* Зг. aufmerksam.

Замітний, замічний, *a.* bemerkbar, merklich *С. II.* 143.

Замітниця, *f.* langes dünnes Holz, das geschweemt wird. [tung, *f.*

Замічанє, *n.* das Merken, Beobachtung
Замічатель, *m.* Beobachter, *m.*

Замішанє, *n.* Verwirrung, 2) Vermengung, *f.* [wirre, *n.*

Замішаніна, *f.* Verwirrung, *f.* Gemisch
Замішати, *v. a.* vermengen, vermischen; verwirren, in Unordnung, in Verwirrung bringen; — ся sich unter etw. mischen.

Замішка, *f.* Brei, Speisebrei, Chymus, *m.* Gemenge, *n.*; 2) *s.* Лемішка; 3) *Др. с.* 242 Ursache zum Streit, *f.*

Замкненє, *n.* das Einschliessen, Schluss, *m.* das Verschliessen, *n.*

Замкнути, *v. a.* ver-, zu-, einschliessen, — ся sich zuschliessen, zugehen: сэрце ми ся замкло. [geh., Burg.

Замковий, *a.* Schloss-, zum Schloss
Замковище, *n.* *Др. с.* 80 *s.* Замчійско.

Замлівка, *adv.* in einem Augenblick.

Замліти, *v. n.* schwach, ohnmächtig, matt, abgemergelt, schwächlich werden; *ptc.* замлілий — ohne Leben.

Замлоїти, *v. n.* anfangen übel, unpässlich zu werden, *M.*

Замніти, *v. n.* *Пис.* woran zweifeln.

Замняти, *v. a.* zerknittern, zertreten; einkneten; * — діло *e.* Sache unterdrücken; — ся stecken bleiben (im Reden), stocken, inne halten, verlegen werden *Кч.* 162; лад замнявся *e.* Verwirrung ist eingetreten.

Замняток, *m.* замінка, *f.* Unordnung, Verwirrung, *f.* Wirrwarr, *n.* (В.).

Замова, замівка, *f.* Zauberspruch, *m.* formel, *f.*; Geisterbeschwörung, *f.* *КУ.*; 2) замова, *f.* замовленє, *m.* Bestellung, *f.* на -ву auf *В.* Под.

Замовитель, *m.* Kunde auf Bestellung, Besteller, *m.*

Замовити, замовляти, *v. a.* слабість, *e.* Krankheit besprechen, dh Zauberspruch heilen; 2) bestellen, ansagen (роботу).

Замовкати, замовкнути, *v. n.* aufhören (*v.* Geschrei etc.) still werden; verstummen; schweigen. [zaubert.

Замовний, *a.* dh einen Spruch be-

Замовчати, *v. n.* verschweigen, mit Stillschweigen übergehen. [-in, *m. f.* *Пис.*

Замовщик, *m.* -щиця, *f.* Beschwörer,
Замоба, *f.* *Ру.* Ueberwältigung, *f.* Sieg, *m.* [bes, vom Jenseit.

Замогільний, *a.* jenseits des Gra-
Замогоріччя, *v. a.* *Гр.* 30 *s.* Засватати.

Заможем, *s.* Замужем. [gend.

Заможний, *a.* wohlhabend, vermö-
Заможність, -ости, *f.* Wohlhabenheit, *f.* Wohlstand, *m.*

Замок, -мку, *m.* das Schloss an d. Thür; 2) Burg, *f.* Schloss, *n.*

Замокнути, *v. n.* nass werden.

Замолєдати, *v. a.* §. *s.* Замучити.
Замолїти, *v. a.* грїх abbitten, durch Gebete entschuldigen; корó mit Bitten erdrücken *К.* — ся до корó an jmdn ein heisses Gebet richten, inständig jmdn bitten. [jahren, von Jugend an.

Замолоду, (-да), *adv.* in Jugend-
Замолотїти, *v. a.* dh Dreschen etw. verdienen. [kümmertes.

Замора, *f.* etw. Abgemergeltes, Ver-

Замордувати, *v. a.* ermorden, erschlagen *III.* I. 23.

Заморїти, *v. a.* verhungern lassen; — ся verhungern, vor Hunger sterben (гóлодом); 2) ohnmächtig werden.

Заморка, *f.* *s.* Засклепка.

Заморозь, *f.* gefrorener Erdboden; Eisrinde, *f.* Frost, *m.*

Заморозїти, заморозувати, *v. a.* ge-, einfrieren lassen. [зок, *Зак.*

Заморозок, -зку, *m. s.* Пряморо-
Заморок, -рка, — музейник, *m.* Kabinetkäfer, *m.* (*Anthrenus museorum*); 2) — підгїнник, Knollenkäfer, (*A. scrofulariae*).

Заморобка, замороч, *f. s.* Моробка
Т. Betäubung, *f.* *Ст. рл.* -ки на него упали er wurde betäubt; 2) *s.* Чарівниця, *Зак.*

Заморочїти, *v. a.* *P. I.* 77 betäuben, bethören; — від чогó dh Betäubung, Bezauberung jmdn von etw. abwendig machen. [Закрутити ся.

Заморошити ся, *He.* голова *s.*

Заморский, *a.* überseeisch; ausländisch. [(моруг) bedecken.

Замору́жити ся, *sich*, mit morir

Зáмос, *m. rnt. s.* Мельон. [brücken.

Замосты́ти, *v. a.* verdielen; über-

Замостови́й, *a.* Ч. III. 159 hinter, jenseits der Brücke.

Замота́не, *n.* замотани́на, *f.* Verwicklung; Verwirrung, *f.*

Замота́ти, замотува́ти, *v. a.* verwickeln, verwirren; bestriicken; замобаний complicit.

Замотилы́чити, *v. a.* пень пчѣл mit Gespinnst u. Brut der Galleria mellonella und Achroea grisella (alvearia) erfüllen; — ся von den Wachsmotten heimgesucht werden.

Зáмоток, -тку, *m.* Gespinnst, Cocon, *n.*

Замоторошнѣ́ти, *v. n.* schwerfallen, drücken, *II.*

Замоту́вити, *v. a.* verschnüren; — ся sich in Stricke verwickeln.

Замоту́лька́ти, *v. a.* §. s. Замота́ти.

Замочѣ́, *v. a. s.* Замага́ти.

Замочѣ́ти, *v. a.* nass machen; in *e.* Flüssigkeit eintunken.

Замобчник, *m. s.* Шлюсар, *B.*

Зáмочок, -чка, *m. dim.* kleines Schloss.

Замра́, *f. m.* Todtengespenst, leichenähnlicher Mensch.

Замреко́тний, *a. s.* Захла́нный.

Замри́ти, *v. n.* Ф. замри́ло в очѣх *es* flimmerte vor den Augen.

Замри́лецъ, -лиця, *m.* замри́лий, *a.* düster, finster im Gesicht; * Sauerstoff, *m.*; 2) nichtsnutzig.

Замри́ти, *v. n.* dämmern, *V.* на пу́ти.

Зáмтуз, *m.* Unordnung, *f.* (Фр.).

Зá-муж, вѣйти — einen Mann heiraten; заму́жем verheiratet, vermählt.

Заму́жъ, (*d.* -жечко), заму́жество, *Ко.* 300. *Св.* Heirat, Ehe; Vermählung, *f.*

Заму́жня жінка, verheiratete Frau.

Заму́зати, (-зяти) *s.* Заму́рати.

Заму́лити, заму́лювати, *v. a.* verschlammen, verschleimen, verstopfen.

Зáмулок, -лка, *m.* mit Schlamm bedeckter Platz. [bartel, -hammel, *m.*

Заму́ранецъ, -ниця, *m.* Schmutz-

Заму́рати, заму́рдзати, замуру́цкати, *v. a.* лице beschmieren, beschmutzen; anschwärzen. [verkappt, maskirt.

Замурдо́ваний, *a.* *M. + B.* 214

Замурмота́ти, *v. n.* anfangen zu murmeln. [mauern.

Замурува́ти, *v. a.* zu-, ein- ver-

Зáмузь, *праер.* Ч. II. 77 *s.* Зáмисть.

Зáмут, *m. V.*, заму́та, *f.* *Кл.* Chaos, *m.* Verwirrung, *f.*

Замутѣ́ти, *v. a.* trüben, stören; — ся sich trüben, in Aufregung gerathen; sich zerstreuen; 2) sich womit beschäftigen *K.*; Vorwand finden zum Bleiben, Sprechen etc.

Замутнѣ́ти, *v. n.* trübe, düster werden, *Зар.*; заму́тний getrübt.

Заму́чити, *v. a.* zu Tode martern, quälen; — ся sich langsam abmergeln, sich zu Tode quälen u. sterben.

Замуштува́ти, *v. n.* zum Exercieren ausrücken *III.* II. 19. [schleppen.

Замча́ти, *v. a.* weit hintragen, —

Замча́ско, *Др. с.* 85 замча́ще 225. *Леч. n.* Ort wo ein Schloss eine Burg gestanden; verfallenes, wüstes Schloss.

Замча́стий, *a. R.* 128 mit vielen u. festen Schlössern.

Зáмша, *f.* Sämischleder, *n.*

Замшѣ́ти ся, so dicht wie Moos verwachsen; * verkümmern.

Замязнѣ́й, *a.* wohlbeleibt; 2) massiv.

Замя́те, *n.* замятнѣ́я, *f.* Verwirrung, *f.* Wirrwarr, *m.* Uebereilung, Ueberstürzung, *f.*

Замя́ти, *s.* Замя́ти. [clavus] *C. I.* 23.

Зáна, *f.* Mutterkorn, *n.* (Sclerotium

Зáнавіс, *m. gr.* Vorhang, *m.*

Занáдити, *v. a.* verlocken; — ся *s.* Внáдити ся.

Занáйкати, *s.* Занехáти.

Занапастѣ́ти, (-пащáти, -пащувати), *v. a.* verderben, dem Verderben preisgeben, zugrunde richten; verlieren; — ся zugrunde gehen.

Занату́рити ся, störrig werden.

Заневѣ́днѣти, *v. n.* dunkel werden, sich verdüstern.

Заневѣ́льний, *a.* Ч. V. 603 = заневблений; — свѣт (завязаний).

Заневбле́не, *n.* Beraubung der Freiheit, Unterjochung, *f.*

Заневблѣ́ти, *v. a.* jmdm die Freiheit rauben, jmdn zum Sklaven, unterthan, leibeigen machen.

Зане́дбане, *n.* *Кч.* 134, зане́дбаність, -ости, *f. T.* Vernachlässigung,

Verwahrlosung, *f.*

Занедба́ти, занедбувати, *v. a.* vernachlässigen; versäumen, verabsäumen.

Занеду́жати, *v. n.* krank werden, erkranken; занедужалий, *a.* чим ерkrankt an etw. [жати.

Занездоровіти, *v. n. s.* Занеду́-

Занезнава́ти, *v. a.* verkennen, *Кл.*

Занемага́ти, занемочі́, *s.* Занеду́жати; kränkeln. [Verfall, *m.*

Занепа́д, *m. K.* (moralischer) Fall,

Занепада́ти, занепасти, *v. n.* verfallen, in Verfall kommen; — на здо́рвлю von schwacher Gesundheit sein; krank werden, kränkeln.

Занепогоді́ти ся, vom Eintreten des schlechten Wetters.

Зане́рти, *v. n.* untertauchen, -sinken.

Зане́сени, *n.* das Weg- Hintragen.

Зане́сти, *v. a. s.* Заносі́ти.

Занеха́ти, (-ха́яти, -ха́совати, -хува́ти), *v. a.* unterlassen, bleiben lassen, einstellen; verschieben; vernachlässigen, verwahrlosen *III. I.* 276.

Занечи́щенє, *n.* Verunreinigung, *f.*

Занечи́щати, занечи́стити, *v. a.* verunreinigen.

Занешта́ти ся, *s.* Занедба́ти (ся).

За́нив, *m.* Brache (толка́) hinter den Fluren, *f. (B.).*

Занива́ти, зані́ти, *v. n.* in Gram zergehen, tief trauern, *K.;* vergehen, schwinden. [reihen, -hefteln.

Занива́ти, зані́зувати, *v. a.* auf-

Зані́зуванє, *n.* Art Leinenstickerei.

Занима́тельный, *a.* *Др. с.* 114 anmuthig.

Занима́ти, *s.* Займа́ти. [achten.

За́нич ма́ти когò jmdn gar nicht

Занишкнѹ́ти, *v. n.* still werden, nicht mucken.

Зані́шпорити, *v. n.* stöbern.

Зані́вечити, *v. a.* verunstalten, einstellen, *Под.;* 2) verderben, zugrunde richten *III. II.* 116.

За́нігтиця, *f.* Nagelgeschwür, *n.*

Fingerwurm, *m.* 2) — ска́лова Streifenfarn, Witherthou, *m.* (*Asplenium trichomanes*); 3) Mauerraute, *f.* (*A. ruta muraria*) *Вол.*

За́нідро, *n.* *Зг. s.* Па́суха.

За́ніжка, *f.* Hinterfuss e. Thieres.

За́ніз, -оза, *m.* за́нізка, *f. s.* За́ноза.

За́нікчемніти, *v. n.* verkommen, niederträchtig werden, *Пис.* [stummen.

За́німа́ти, *Мог.* зані́мити, *v. n.* ver-

За́німі́ти, *v. a.* stumm machen.

За́ніє, -осу, *m.* das Gedränge; *vgl.*

За́нієник, *m. s.* За́ніє. [За́нієно.

За́нієно, *adv.* в млині́ wenn viel

Getreide zum Mahlen von den Leuten gebracht wurde.

За-ні́ц, *s.* (за) Ні́щоб.

Зані́ячити, *s.* Зані́вечити 2).

Заньма́ти, *v. a.* *Зар. s.* Занима́ти.

За́нова, (-во), *adv.* *H.* 102 wann's

noch neu, frisch ist, anfangs; 2) un-

längst; 3) abermals. [новать?

За́новать, (-віть), *f.* Pflze *s?* Зі́-

За́новики, *pl.* gelbfärbende Pflze,

Кол. I. 68. [e. Flusses, *m.*

За́нога, *f. Gr.* 30 *s.* За́кут; *Arm*

За́ногтиця, *f. II. m.* 49 *s.* За́ногтиця 1).

За́ноза, *f.* Pflock am Ochsenjoch, *m.*

За́новистий, *a.* *Вол.* splitterig.

За́нозува́тий, *a.* unverfroren; pi-

kant, *Пис.*

За́носі́ти, зане́сти, заноса́ти, *v. a.*

hintragen, dahinbringen; сви́гом ха́ту

— verwehen, verschütten *III. I.* 245;

* ду́шу, — ся (стра́вов) sein Leben

unterhalten, sich laben; 2) *v. n.* чимось

nach etw. riechen; * etw. verrathen;

заносити, *Левч.* Grosssprecher, Auf-

schneider sein; 3) — ся на щось be-

vorstehen; на дощ nach Regen aus-

sehen, den Anschein haben — —.

Занослі́вий, *a.* *Кн.* hochmüthig,

stolz. [v. a. anmerken, notieren.

Занотува́ти, (заночувати, *H.* VI),

Заночува́ти, *v. n.* übernachten.

Зану́да, *f.* Ueberdruss, *m.*

Зану́дити, *v. a.* zu Tode langwei-

len; 2) *v. n.* Uebelkeiten erregen.

Зануді́ти, *v. n. s.* Затужі́ти.

Зану́дний, *a.* beschwerlich, uner-

träglich, *Пис.* [biss, *n.*

Зану́зда, *f. K.* I. 136 Zaum, *m.* Ge-

Зану́здати, *v. a.* zäumen, Zügel,

Gebiss anlegen. [senken.

Зану́рити, *v. a.* untertauchen, ver-

v. a. (*B.*) *s.* Зана́дити.

Занютува́ти, *v. a.* zu-, vernieten.

Заню́хати, *v. a.* dh den Geruch

wahrnehmen, riechen, wittern.

Занявча́ти, *v. n.* anfangen zu miauen.

- Заня́ти, *s.* Займа́ти; заня́в ся дух *K.* der Athem gieng aus.
- Заня́тний, *a.* *Др. Ст.* interessant.
- Заня́тність, *-ости, f. Ст.* das Einnehmende, Interessante. [enthülsen.]
- За́обара́тати, *v. a.* про́со в ступі За́оберну́ти ся, eine Schwenkung präcis u. wuchtig machen.
- Зао́бла́чний, *a.* über den Wolken.
- Зао́бри́сти ся, зао́бри́ти ся *s.* Запо́мочі́ ся. [Zaum anlegen, verkörbern.]
- Зао́брочува́ти, *v. a.* (dem Vieh) den За́огне́нє, *n.* Entzündung, *f. B.*
- Зао́гни́ти ся sich entzündен.
- Зао́ді́ти ся, sich ankleiden.
- Зао́кру́гленє, *n.* Abrundung, *f.*
- Зао́круглі́ти, (-глі́ти) *v. a.* abrunden, rund machen, arrondieren. [джити.]
- Зао́на́чити, *v. a. s.* О́на́чити, о́на́-
- Зао́пала́ти, *v. a. s.* О́пала́ти, *vgl. d. folg.* [tum Hirse etc. stampfen.]
- Зао́пиха́ти, *v. a. e.* gewissnes Quan
- Зао́пїкува́ти ся кимобь, *T.* jmdn bevormunden, jmdm seine Fürsorge angedeihen lassen.
- За́бра, *f.* Angewende, *n.* das Ende einer Flur, wo beim Pflügen zur Rückfahrt umgewendet wird, u. welches zuletzt selbst quer gepflügt etc. wird.
- I. Зао́ра́ти, за́брува́ти, *v. a.* umpflügen (querfeldein), anfangen zu pflügen; *vgl.* За́бра; im Frühjahr das erste Mal pflügen; ме́жу *Ku.* den Grenzrain unterpflügen; 2) *зао́рало у ко́г рóзум зóвсім *BB.* die Vernunft, ist spurlos gewichen; як зао́рало ist dem Gedächtnisse ganz entschunden, (habe ganz vergessen). [zu schallen, zu kreischen etc.]
- II. Зао́ра́ти, *v. n.* *А. Д. I.* 159 anfangen
- Зао́рудо́вати, *v. a.* в свої́ рúки щось *Ч. I.* 171 in seine Hände, unter seine Protection nehmen; 2) грóмі beschaffen, auftreiben; 3) *ptic.* зао́рудо́ваний abgehärtet.
- Заоско́мити ся, sich die Zähne dh etw. Sauerer stumpf machen.
- Заоста́ти ся, zurückbleiben, *V.*
- Зао́стрєнє, *n.* Verschärfung, *f.*; das Zuspitzen.
- Зао́стри́ти, за́острюва́ти, *v. a.* verschärfen; scharf wetzen, zuspitzen.
- Зао́строжї́ти, *v. a.* mit Pallisaden umgeben; einzäunen.
- Заостя́чити, *v. n.* коня́ mit Spreu voll von Grannen füttern.
- Заосу́жити ся, sich mit Schlamm (*осу́га*), bedecken.
- Зао́та́вити ся, mit Grummet (*ота́ва*) sich bedecken, *II. n.* 32.
- Зао́ха́бити, *v. a.* vernachlässigen, preisgeben; — ся sich — —.
- За́оха́ти, за́охкати, *v. n.* anfangen zu seufzen.
- Зао́хóта, *f.* заохóченє, заохóчуванє, *n.* Aufmunterung, Anregung, Lust, *f.*
- Зао́хотї́ти, заохóчува́ти, *v. a.* auf-, ermuntern, anregen, anfeuern, Lust wozu machen.
- Зао́хтемі́ти, *v. a.* §. дýшу seine Seele verderben, verlieren *vgl.* Анао́тема.
- За-óчи́ (по-за-óчи) *adv.* hinterrücks.
- За́бчний, *a.* hinter den Augen, hinterrücks, hinterrückisch: купець = Dieb *H. 205 Ч. 298*; 2) Contumaz-, — суд на ко́г вїдати, засудїти забчно́ jmdn contumazieren, (in seiner Abwesenheit).
- Зао́ща́дженє, *n.* Ersparung, *f.*
- Зао́ща́дїти, *v. a.* ersparen.
- Запаву́тати, *v. a.* *Вах.* mit Spinnewebe bedecken. [Зана́пастї́ти.]
- Запа́гу́бити, *v. a.* (*Ласт.* 226) *s.*
- За́пад, *m.* † Sonnenuntergang; Westen, *m. s.* За́хід.
- Запа́дати, *s.* За́пасти II.
- Запа́дець, *-дця, m.* *Гол.* Abendländer, Occidentale, *m.*
- Запа́дина, *f.* *He.* eingefallener, eingesunkener Ort, Einsturz, Riss, *m.* Spalte, Vertiefung, *f.*
- Запа́дїска, *pl. N. e.* Berges.
- Запа́дїстий, *a.* *He.* tief eingefallen, eingesunken.
- Запа́дний, *a.* -а зимá schneereich; 2) за́падний, abendländisch, westlich.
- За́падниця, *f.* eingefallene Weiche beim Vieh.
- Запа́днї́, *f.* Fallgrube, Falle, *f.* * Untergang, *m.*; äusserste Gefahr *Ku.* 112.
- Запа́довець, *-вця, m.* Westwind, *m.*
- Запа́док, *-дку, m.* Verfall, *m.* Trümmer, *pl. Ф.*; 2) Hinterschenkel beim Vieh, *m.* [зухо́ю] versteckt.
- Запа́зушний, *a.* im Busen (за па́-
- Запа́костити, *v. a.* *Кв.* 123 be-makeln, beeinträchtigen, schädigen.
- Запа́кува́ти, *v. a.* ver-, einpacken.

Зáпал, *т.* в горлі Halsentzündung, Entzündung, *ф.*; 2) Zündloch, *н.* Пар. Kammer der Kanone, *ф.* А.Д. I. 246; 3) *с.* Зáполоч; 4) rothes Kissentuch.

Зáпáла, *ф.* Ч. II. 557 Schmach, *ф.* Зáпáленє, *н.* Entzündung, *ф.*; 2) запáлне сѣрца Ч. V. 69 Glut, *ф.*

Зáпáленіти, *в. н.* erröthen, soham-roth werden.

Зáпáлий, *а.* Фр. eingefallen, eingesunken; 2) fällig, verfallen: змінóк *Term.*

Зáпáлийстий, *а.* hitzig, heissblütig.

Зáпáлийти, запáлювати, *в. а.* anzünden, anstecken; 2) anbrennen; 3) coc einbrennen, braun machen; — ся sich entzünden, s. erhitzen, s. entflammen.

Зáпáлість, *ф.* Fälligkeit, *ф.* день -ости Verfallstag (e. Wechsels) *Term.*

Зáпáлка, *ф.* Lunte, *ф.* Пар. Fidibus, *т.* ГШ. [Heissporn, *т.*

Зáпáлько, запáльок, *т.* Hitzkopf, Запáлкувати, *в. а.* Фр. mit Grenzpföcken abstecken.

Зáпáльний, *Ст.* запáльчивий, *Ме.* 416. *Пол.* hitzig, leidenschaftlich, leicht aufbrausend, jähzornig.

Зáпáморочити, *в. а.* betäuben.

Запáмятáти, *в. а.* щось im Gedächtnis bewahren, behalten; 2) vergessen, (*В.*) *Gr.* 30.

Зáпáмяток, -тка, *т.* У.с. Пáмятник.

Зáпаніти, *в. н.* запáнчити ся, *Лис.* grosser Herr werden; herrisch, hochmüthig auftreten; 2) запáнувати *в. н.* u. *в. а.* anfangen zu herrschen; beherrschen, (когó, ким).

Зáпанка, *ф.* Зак. weibl. Kopfbedeckung.

Запáрáити, *в. а.* mit Zudringlichkeit, etw. verlangen, begehren.

Запáрити, запáрювати, *в. а.* einab-brühen; — зáле einen Absud bereiten; 2) dh heisses Bad, Futter etc. an der Gesundheit beschädigen.

Зáпарі, *пл.* в пáльці зайшли die Kälte ist in die Finger eingezogen und sticht in denselben. [kenzaune umgeben.

Запáркáнити, *в. а.* mit e. Plan-

Запáршівіти, *в. н.* anfangen ráudig zu werden.

Зáпáс, *т.* Vorrath, *т.*

Зáпáска, (*д.* запáсочка, запáщíна), *ф.* Vortuch, *н.* Schürze, *ф.*

Зáпáсний, *а.* wohl versehen *W.*;

untersetzt, gedrunge, -á по́стать *ВВ.*; 2) Vorraths-, Aushilfs-, Reserve; vorrätig, *Term.*

I. Зáпáсти, *в. а.* Ч. I. 201 sich einen Vorrath machen; — ся чимóсь С. II. 95 sich womit versehen, versorgen.

II. Зáпáсти, запáдати, *в. н.* hinter etw. fallen, ver-, zufallen; (in die Erde) versinken, einsinken, sich senken, einfallen, einstürzen; 2) — нич bricht ein; зáсуд, вíрок — das Urtheil ist gefällt worden; verfallen, fällig sein, *Term.* змінóк; 3) ржев — Ф. mit Rost sich bedecken, verrosten; 4) чогóсь с. До-пáсти ч. [Duft, *т.*

Зáпах, *т.* Geruch, Wohlgeruch,

Зáпахнути, *в. н.* den Wohlgeruch verbreiten.

Запáхущий, *Гол.* запáшний, (-нийстий) *а.* duftend, duftig, wohlriechend.

Запáцькати, (запáчк-), *в. а.* besudeln, beschmieren.

Запáшítи, *в. а.* щось чим (Фр.) etw. riechen machen, etw. Riechendes hineinthun.

Запéвне, (-но), *adv.* *Не.* sicher, sicherlich, gewiss, allerdings; fürwahr *II.*

Запéвнítель, *т.* Versicherer, *т.*

Term. [behaupten. Запéвнítи, (-нítи), *в. а.* versiohern;

Запéка, *т.* ein Verbissener, Halsstarriger; Trotzkopf, *т.*; 2) Schwiele, *ф.*

Запéклий, *а.* dh Hitze verhärtet; höllisch *III.* I. 16; 2) кров geronnen. Запéкувати, *а.* с. Завзítий.

Запéкший, *а.* verbrannt, glühend; hitzig, *Ке.* 59.

Заперáти, запéрти, *в. а.* verschliessen, ver-, zusperren; 2) — ся sich verschliessen; б) sich stemmen, (ногáми etc.); * worauf bestehen; с) чогó verleugnen, nicht eingestehen, in Abrede stellen. [27 s. d. folg.

Заперéджувати ся, *Ос.* (61) XII. Заперезáти ся, заперізувати ся с. Оперезáти (ся).

Заперечáти, (-чити, -чувати), *в. а.* ко́му що jmdm etw. streitig machen, es ihm ableugnen, bestreiten; 2) verneinen. [Bestreitung; Verneinung, *ф.*

Заперéченє, *н.* заперéка, *ф.* Пар.

Заперéчка, *ф.* ГШ. Einwendung, *ф.* Einwand, *т.*

Заперечный, *a.* verneinend, Verneinungs-. *Term.* [kranken (пчóли).
 Запержити ся, an der Ruhr er-
 Заперенный, *a.* mit Quecken ver-
 unreinigt. [ten gebraucht, *f.*
 Заперізка, *f.* Anschrote zum Gür-
 Заперше, *adv.* früher, vordem *Кл.*
 Запестріти ся, *Фр.* bunt erschei-
 nen, sich bunt färben.
 Запецок, -цка, *m. s.* Запчок.
 Запечале, (ля), *n. Ч. V.* 635 s.
 Печаль.
 Запечаліти, *v. a.* когó Kummer
 und Gram jmdm bereiten, jmdn tief be-
 trüben; — ся *u.* запечалувати *v. n.*
Пр. II. 269 sich bekümmern, *s.* грá-
 men, in Gram verfallen; за ким für
 jmdn sich kümmern, sorgen. [siegelung, *f.*
 Запечáтанє, *n.* das Zusiegeln, Ver-
 Запечáтáти, *v. a.* versiegeln; 2)
 *besiegeln (крóвю); 3) гріó ein Grab
 schliessen: begraben.
 Запечй, *v. a. s.* Запíкати; запече-
 ний *s.* Запéка, запéклий.
 Запещеный, *a.* verzogen, verzärtelt.
 Запивáти, запíти, *v. n.* nachtrin-
 ken; und — ся beständig trinken, sich
 betrinken, saufen; *v. a.* супáву mit
 einer Zeche die Sache endgiltig beilegen.
 Запíкувати ся, запíкати ся, stot-
 tern, stammeln, anstossen. [bestäuben.
 Запилíти, запíлювати, *v. a.* an-
 Запíн, *m. Ру.* запíна, *f. С. II* 161.
Зар. Einhalt, *m.* Hindernis, *n.* Wehr, *f.*
 Запíнáло, *n.* Hülle, Kapuze, *f.* Kopf-
 tuch, *n.*; Mantel, *m.* Schleier, *m. Щоз.*
 Запíнáти, *v. a.* zuknöpfen, zuschnal-
 len, zustecken, zubaken; запíнный,
рф. М. II. 14 verhängt (вікно́). [ся.
 Запíндорити ся, §.s. Запíшнйти
 Запíнйти, *v. a.* auf-, anhalten; —
 ся *С. II.* 27 sich aufhalten, wo blei-
 ben; *b)* anstossen, stocken (im Lesen &).
 Запíнка, *f.* Schurzfell, *n.* Schürze,
f.; 2) Beistrich, *m.* Комма, *n.* Шар.
 Запíранє, *n.* Verschliessung, Ein-
 спрррррр, *f.*
 Запíрáти, *s.* Заперáти.
 Запíрити ся, sich ereifern, roth
 von Zorn werden, §.
 Запíриювáтйти, *v. n.* verquecken.
 Запíрханий, *a.* II. keuchend.
 Запíсе, *m.* запíсанє, *n.* Einschrei-

bung, Eintragung, *f.*

Запíсь, *f.* Verschreibung, schriftli-
 che testamentarische Bestimmung *Кл.*
 225; Eigenthumsurkunde, *f. Пис.*

Запíсáти, запíсувати, *v. a.* ein-
 schreiben, eintragen, registriren, proto-
 kollieren; aufschreiben, aufzeichnen, an-
 merken; schriftlich bestellen; кому щось,
 на когó щось — verschreiben, schrift-
 lich vermachen; voll schreiben; — ся
 sich einschreiben (lassen).

Запíска, *f.* Verschreibung, *f.* Schein-
 m.; Aufzeichnung, Notiz, *f. pl.* Tage,
 buch, *n.* Denkwürdigkeiten, *f. pl.*

Запíскотйти, *v. n.* anfangen zu
 wimmern.

Запíсний, *a.* -а кнйжка *С. II.* 107
 Vormerkbuch, Notizbuch, *n.*; 2) — по-
 ёта Dichter vom Fach. [*Term.*

Запíсник, *m.* Protokoll, (Buch) *n.*

Запíснйчий, *a. s. m.* Protokollist, *m.*

Запíт, *m. Ч. III.* 108 Frage, *f. ОП.*

Запíтáти, запíтувати, *v. a.* fra-
 gen, nachfragen; — ся — —; *b)* mit
 d. Infinit. *Кв.* 91 versuchen.

Запíти, *v. n. М. II.* 51 s. Запивáти.

Запíшáти ся, запíшнити ся, stolz
 werden, st. auftreten, sich brüsten *Н. 49. II.*

Запíшйти, *v. a.* stolz machen.

Запíщáти, *v. n.* anfangen zu pfei-
 fen, piepsen.

Запíвáло, *m. Б.* Vorsänger, *m.*

Запíзвáти, *v. a.* когó за що, о що
 (до сýду) jmdn gerichtlich um eine Sa-
 che belangen; за своє прáво sein Recht
 wider jmdn einklagen. [Bekanntschaft, *f.*

Запíзнáнє, *n.* das Bekanntwerden,

Запíзнáти, *v. a.* kennen lernen;
 ся *з* ким Bekantschaft machen;
 запíзнáлй лóде alte Bekannte.

Запíзнйти ся, sich verspáten, zu
 spät kommen.

Запíзно, *adv.* zu spät.

Запíй, -ёю, *m.* anhaltendes Trinken,
 beständige Trunkenheit; запóем пíти
 unmássig saufen, *Кл.*

Запíканка, *f.* starker Gewürzbrant-
 wein im heissen Ofen gekocht.

Запíкáти, *v. a.* db Hitze hart ma-
 chen, verhärten; einbacken.

Запíклувáти ся кимóсь sich jmds
 fürsorglich annehmen, *М. III.* 65.

Запíл, -ёлу, *m.* Fischnetz, *n. 2)* s. Запíле.

Запіле, *n.* Seitenraum in der Scheune zum Aufnehmen des Getreides *m.* Scheuerfach, *n.* Banse, *f.*; 2) Bausche des Schosses, *АД. I.* 125. [с. Запасака. Запілка, запільчина, *f.* Vortuch, *n.* Запільний, *a.* -а стіна Scheidewand bei запіле, *f.*

Запінити ся, запінювати ся schäumen, Schaum von sich geben, mit Schaum sich bedecken.

Запір, -ору, *m.* Einspernung, Einschliessung, Belagerung, *f.*; 2) Hemme, *f.*; 3) Bauchzwang, *m.* Stuhlverstopfung, *f.*; 3) Stützpunkt, *m.* rechtliche Grundlage, *Мх. (снр.)* 114. [захопити.

Запірвати, *v. a.* *He.* s. Зарвати,

Запіснити, *v. a.* *W.* anfangen zu singen. [201; 2) s. Запечений, *Н.* 173.

Запічний, *a.* hinter dem Ofen, *Ч. IV.*

Запічок, -чка, *m.* Raum hinterm Ofen, *m.* „Hölle“ *f.*

Запішвити, *v. a.* s. Припішвити.

Запіющий, *a.* *Кв.* 441 trunksüchtig.

Запіяти, *v. n.* krähen (v. Hahngeschrei); когось запіяти кўри der Hahn hat dh sein Geschrei um Mitternacht jmdn geannt; 2) * когўсь jmdm gegenüber e. überschwengliche Forderung stellen (ціну).

Заплавець, -вця, *m. s.* Затёка.

Заплакати, [заплачу, заплачем] *v. n.* anfangen zu weinen, in Thränen ausbrechen; — заплакани бчи verweinte Augen. [*f.* Entgelt, *n.*

Заплата, *f.* Bezahlung; Vergeltung

Заплатити, [заплачу, заплатиш] *v. a.* bezahlen; vergelten.

Запливаний, *a.* verrückt (mitunter auch: heimtückisch).

Запливанці, *pl. s.* Постоли, *pl.*; 2) Mehlaschen mit Schmierkäse, *pl.*

Запливати, заплыти, *v. n.* bis wohin fliessen; — schwimmen; schiffen; 2) verschwimmen; unterlaufen.

Заплескати, запліскувати, *v. a.* щось glatt schlagen; 2) руками, в долоні in die Hände klatschen.

Заплесок, -ску, *m.* vom Wasser überschwemmte Stelle, *Мі.* II. 416.

Заплести, заплітати, *v. a.* zu flechten, verflechten.

Заплід, -оду, *m.* Befruchtung, *f.* *Нар.*

Запліснити, (запліснити *Кж.*-сня-

віти), *v. n.* verschimmeln, schimmelig werden; *ptc.* заплісний.

Запліть, *n.* das hinter dem Zaune gelegene Feld, *Ос.* 85. [die Haarflechte schlingt.

Заплітка, *f. gew. pl.* Band, das man in Запліче, *n.* Stelle hinter den Schultern, Schultergegend, *f.* *Кж.*

Заплічки, *pl.* Stickerei an d. Schultertheilen des Hemdes, *f.* [Schnappsack, *m.*

Заплічник, (-пш-), *m.* Bettelsack, Заплішити, *v. a.* verkeilen, vernieten; * як заплішило kann gar nicht im Gedächtnisse aufkommen.

Заплідити, *v. a.* befruchten, *Г III.*; 2) — ся in Menge geboren werden, — aufkommen.

Заплідненє, *n. s.* Зплід.

Заплўтати, *v.* Замотати.

Заплювати, *v. a.* verspucken, -speien. bespucken; (e. krankes Auge in d. Volksmedizin); 2) * schnöde etw. werfen, *А Г* 161; 3) — ся, заплўнути ся sich einnisten (кўска); б) keimen, s. Заклўнути ся. (кўра в яйці).

Заплювиця, *f.* graue Schmeiss-, Fleischfliege (*Sarcophaga carnaria*).

Заплюск, свідкам в бчи дати — eine Lüge vorbringen, einer L. überführen.

Заплюскотіти, *v. n.* zu plätschern anfangen.

Заплющити, *v. a.* бчи schliessen.

Заплїмити, *v. a.* beflecken.

Запно, *adv.* *К. I.* 22 s. Завидно.

Запнїти, *v.* Запинати.

Запобігати, запобічи *v. n.* чомў zuvorkommen, vorbeugen, verhüten, vorkehren; 2) *v. a.* erwerben, erjagen, erraffen *II.* ласки у когб.

Запобігльвий, *III. нар.* запобігучий (*Фр.*), *a.* rührig, betriebsam, fürsorglich.

Запобіженє, *n.* Verhütung, Vorbeugung, Vorkehrung, *f.*

Запобіжний, *a.* präventiv; -e средство Verhütungsmittel, Präservativ, *n.* *Term.*

Заповідь, *f.* Gebot, *n.* Katechismus, *m.* *III. I.* 269; *pl.* Aufgebot, Eheaufgebot, *n.*

Заповідати, заповісти, *v. a.* ansagen, ankündigen, bekannt machen; verordnen, befehlen; aufbieten.

Заповідний, *a.* geboten, principiell angezeigt *Ос.* (62) *X.* 2) verheissen, gelobt, *Ф.*

Заповірйти, *v. a.* anvertrauen, *Пар.*
Заповіт, -іту, *m.* Vermächtnis, *n.*
Auftrag, *m.* III. II. 72.

Заповітний *a.* vermacht, anbefohlen.

Заповітриги, *v. a.* verpesten.

Запоганити, *v. a.* verunreinigen.

Заподіти, заподівати, *v. a.* verle-
gen, verkramen, verschleppen.

Заподіяти, *v. a.* кому́ щось (якє
ліхо) Unrecht zufügen, Böses anrich-
ten; смерть собі —.

Заподобіти ся, *s.* Забогати́ти.

Заподячити, *v. a.* Зг. danken.

Запозивати, *s.* Запизвати.

Запозичати ся у когò von jmdm
borgen, leihen; entlehnen.

Запо́зов, -ову, *m.* Belangen vors
Gericht, *n.* Vorladung; 2) Klage, *V. f.*

Запо́вни, *pl.* die dritte entscheidende
Brautwerbung, *R. 5.*; — дівóцькі *Ч. IV.*
214 *s.* Дівáч -вєчір.

Запо́ити, *v. a.* jmdm übermässig zu
trinken geben, jmdn besäufen.

За-по́котом, *adv.* nach der Reihe.

Запо́ла, *f.* Rockschoss, *m.* *Пис.*

За́поле, *n. s.* Запале. [*vgl.* Пола́.

Заполюти, (-ляти), *v. a.* einhüllen,

За́полок, -лка, *n.* Bauchleder, *n.*

За́полонь, *f.* — дівункòва Som-
merwurz, *f.* Kleetenfel, *m.* (Orobanchè
galii). [*men*, fesseln, erobern, *He.*

Заполоніти, *v. a.* gefangen neh-
Заполоніти ся, *V.* roth werden,
röthlich, rosig strahlen: нє́бо.

Заполонєвати, *pl.* Braunschupper,
od. Würgergewächse, *pl.* (Orobanchèae).

Заполоскати, заполіскувати, *v. a.*
an einer Stelle etw. ausspülen. [*ken.*

Заполòхати, *v. a.* bestürzen, schrek-

За́полоч, *f.* roth- od. blaufarbiges
Baumwollengarn; 2) *s.* Ча́полоть.

За́полочник, *m.* зелістий, krau-
tige weisse Baumwolle (Gossypium her-
baceum), *Вол.*

Запомагати, запопочи́, *v. a.*
когò unterstützen, jmdm Hilfe, Unter-
stützung angedeihen lassen; — ся Hilfe
finden; sich aufhelfen, *s.* aufrichten.

Запомежати, *v. a.* begrenzen, be-
schränken.

Запомігати, *v. a.* bemerken, *Ст.*

Запоміти, *v. a.* Мор. *s.* Запа-
м'ятати 1).

Запомòга, *f.* Unterstützung; Aus-
hilfe, *f.* [*gelder, pl. Term.*

Запомòжний, *a.* -ні грòші Hilfs-

Запòна, (*d.* запòнка), *f.* Vorhang,
Schleier, *m.*; 2) Schnalle, *f.* Knopf, *m.* *Ф.*

Запопа́дати, запопа́сти, *v. a.*
щось ergreifen, erwischen, habhaft wer-
den, bekommen, finden, ergreifen *III. I.* 146.

Запопа́длиий, *Пол.* запопаду́-
щий, *Вах. a.* emsig.

Запопра́ти, *s.* Забо́рпати.

Запопрілий, *a.* schweissbedeckt, *Py.*

Запопру́та, запопрути́ти etc. *s.*
Запру́та etc. [*aufräumen, (B.).*

Запора́ти, *v. a.* zurecht machen,

Забо́рище, *n.* Damm, *m.* Wehre,
Eindämmung, *f.* *ЛД. s.* Забо́ра.

Забо́рник, *m. s.* Звòрка.

Запо́рòже, *n.* hinter den Dnieper-
wasserfällen liegende Gegend; † Ко-
сакенlager, *n.* [*von запорòже, m.: Kosak.*

Запо́рòжець, -жця, *m.* Bewohner

Запо́рòжский, (-рòжецкий, *Ч. V.*
951; -рòский), *a.* am запорòже wohnend,
liegend etc.; † коза́к Saporogerkosak.

Запо́рòти, *v. a.* auftrennen; 2) *v. n.*
носом в що́ mit der Nase hineinstürzen.

Запо́рòха, запо́рòшина, *Ф. f. s.* По-
роши́на, пи́лина, *Н.* 260.

Запо́роши́ти, запо́рошувати, *v. a.*
bestäuben, staubig machen.

Запо́рощати, запо́рощати, *v. n.*
kreischen, poltern *Ко. 89. Леев.*

Запо́рощати, *v. n.* — град von
dichtem Hagelschlag, -regen, *He.*

Забо́рпати, *v. a.* einscharren.

Забо́рскати ся, *s.* Засма́ркати ся.

За́порток, -тка, *m.* verdorbenes Ei.

Запо́ручати, (-чати), *v. a.* verbürgen.

Запо́руче́нь, *n.* Verbürgung, *f.*

Запо́рчати, *v. a.* Ваг. verderben.

Забо́рче́нь, *n.* das Faulen, Ver-
faulen, *Пол.*

Запо́ряд, (-док), *m.* Einrichtung,
Verfassung, *f. B.*; Ordnung, — запо́ря-
дяти Verordnung treffen, (*B.*).

Запо́сідати ся, запо́сідати ся на
щось, versessen, erpicht auf etw. sein;
2) *v. a.* Ша́р. in Besitz nehmen.

Запо́слідати, *v. a.* Зг. zurückse-
tzen, hintansetzen, vernachlässigen.

Запо́средством, *adv.* mittelst.

За-по́сти́ле, *Н.* 41.?

Запотарáйки, *v. a. §. s.* Заподіти.
 Запотеозувáти, *v. a.* apotheosieren, *Шар.* [тілиця, *т.*
 Запотилішник, *т.* Schlag in по-
 Запотіти, *s.* Упріти. [zeit.
 Запотобний, *a.* *Гуш.* aus der Vor-
 Запотребувáти, *v. a.* verlangen;
 запотребіло ся кому́ jmd braucht, *Фр.*
 Запотрýс, *т.* землі Erdstoss, *т. Пар.*
 Запохмýрений, *a.* verdüstert; trü-
 be; mürrisch.
 Започáти, *v. a. К.* anfangen.
 Започáти, *v. n.* sich zur ewigen
 Ruhe begeben, *Шог.*
 Запобáска, *f. V. s.* Зàпаска.
 Запобáсник, *т.* Degen, *т. См.*
 Запрáва, *f.* Leitung, Zurichtung,
 Zurechtweisung, *f.*; 2) *s.* Зàправка; 3)
 das Vorschlagen des Preises, *Левч.*
 Запрáвжний, *a.* *Др. с.* 62 wirklich.
 Запрáвити, заправляти, *v. a.* zu-
 richten, zurechtmachen, legen; об́жими
 сáлами *P. I.* 93 mit göttlichen Kräften
 walten; woran gewöhnen, abrichten, ein-
 üben; auf herstellen, ausbessern, zu-
 flicken; ко́су брýсом wetzen; сгрáву,
 пáшу zurichten, würzen, anmachen; 2)
 (цiну́) zu viel fordern, im Preise vor-
 schlagen; fordern, verlangen у ко́го; 3)
 — ся besser werden, *b.* gedeihen; *b)*
 sich einüben, sich wozu vorbereiten, üben,
 до чо́го. [Würze, Tunke, *f.* Ueberguss, *т.*
 Зàправка, *f.* Würzung einer Speise;
 Запрáвний, *a.* -а товáрина die
 leicht fett wird. [führer, *т. Не.*
 Заправник, *т.* Urheber, Rädels-
 Заправтóрити, *v. a. III. I.* 255 *s.*
 Запротóрити.
 Запрагáти, *v. n.* запрагáе ся кому́
 чо́го (*B.*) jmd bekommt wonach ein
 Verlangen.
 Зàпражка, *f.* Einbrenn, *f.* [Заробіти.
 Запрацювáти, *v. a.* erarbeiten, *s.*
 Запрáшáти, *s.* Запросіти.
 Запреділіти, *v. a.* bestimmen, be-
 grenzen, *Зг.* [ünd nimmer.
 Запрені́ди, *adv. s.* Ні́коли, nie
 Запрéт, *т.* Verbot, *n.*
 Запретáти, (-прі́т-), запрічáти,
v. a. verbieten, (*B.*); — недóгу *Мог.*
 die Krankheit beschwören, bannen; 2)
 — ся läugnen *Левч. s.* Заперéчити.
 Запрéтний, *a.* verboten, *К.*

Запрідóх, *т. Wein.* des starken, den
 Athem benehmenden Branntweins *Мор.*
 Запримітáти, (-мічáти), *v. a.* be-
 merken, die Bemerkung machen.
 Запримітний, *a.* *См.* bemerkbar,
 merklich.
 Заприсягáти, (-сягну́ти) *v. a.* що
 beschwören, zuschwören; ко́го den Eid
 von jmdm abnehmen; *v. n.* sich eidlich
 verbinden; заприся́глий, *a.* der geschwo-
 ren, der ein Gelöbnis gemacht hat.
 Запрічастáти, (-чашáти) *v. a.*
 die heil. Communion ertheilen.
 Запріязнíти, *v. a. U.* freund-
 schaftlich verbinden, befreunden; — ся
 sich — —. [schwitzen, sich erhitzen.
 Запріти, запрівáти, *v. n.* durch-
 За-про, *праер.* mit d. *Accus.* wegen,
 von wegen, -halb; за-про-щó? wes-
 wegen, weshalb? 2) за-про лю́де an-
 gesichts der Leute, öffentlich.
 Запровáдити, (-ваджáти), *v. a.*
 bis wohin führen, geleiten; 2) що etw.
 einführen, installieren.
 Запрові́зне, *n. a. s.* Fuhrlohn, *т. Пар.*
 Запровóд, *т. T.* Einführung, Ein-
 richtung, *f.*
 Запродáвець, -вця, *т. См.* Ver-
 käufer, *т.* (in d. Solaverei); 2) *s.* За-
 продáтель. *Term.* [gebung, *f.*
 Запрóданє, *n.* das Verkaufen; Preis-
 Запрóданець, -нця, *т.* запрóдан-
 ка, *Pa. I.* 6. *f.* der (die) sich verkauft,
 preisgegeben hat. [Term.
 Запродáтель, *т.* Verpächter, *т.*
 Запродáти, запрóдувати, *v. a.* ver-
 kaufen, veräußern; verpachten; preis-
 geben. [häbig.
 Запромíжний, *a.* wohlhabend; be-
 Запромочí ся, грiшмí — sich
 mit Geld leidlich versehen. [ohne Lohn.
 За-пропáле, *adv. Ко.* 174 umsonst,
 Запропáстíти, запропáшáти, *v. a.*
 verlieren; verschleppen; verderben, zum
 Untergang bringen. [Einladung, *f.*
 Запрóсини, *pl.* запрóшенє, *n.*
 Запросі́тель, запрóсець, -сця,
Пар. т. Einlader, *т.*
 Запросі́ти, (-сивáти *P. I.* 79.) за-
 прóхувати, запрóшувати, *v. a.* ein-
 laden, zu sich bitten; чо́гось *У.* etw.
 bitten, verlangen; запрóшáти ся *M.*
 Nachfrage haben.

Зáпроста, (-то), *adv.* gradaus, gradhin, schlechtwegs, ohneweiters; schlicht.
 Запротóрити, (запрóвт-А.Г.164), *v. a.* verschlagen, verräumen, verschleppen.
 Запрошéдший, *a.* längstvergangen III. I. 393.
 Запру́та, (*d.* -тка), *f.* Holzstab zum Festbinden der Schnur bei d. Holzladung auf dem Wagen *m*; Ruthenklammer, *f.*
 Запрутíти, *v. a.* mittelst запру́та festschnüren.
 Запрýг, -гу, *m.* Gespann, *n.*
 Запрягáти, запрячí, *v. n.* voranspannen. [Wagen-].
 Запрягóвий, *a.* Gespann-, Spann-,
 Запрядáти, запрясти, *v. a.* anfangen zu spinnen; 2) ein- hineinspinnen;
 3) durchs Spinnen erwerben.
 Запрядáч, *m.* Ф. (Пов. 14)?
 Запрýтати, (-тувати), *v. a.* beschäftigen, Зг.; 2) aufräumen; verbergen.
 Запсува́ти, *s.* Зопсува́ти.
 Запу́гати, *v. a.* mit viel Kleidern etc. umhüllen, verumhüllen.
 Запу́дити ся, erschrecken.
 Запу́кати, *v. n.* anklopfen, anpochen.
 Запуска́ти, запустíти, *v. a.* hineinlassen; einschlagen, eindrücken, eintreiben; einstemmen; (на) міс einen Ort bewalden, wo Bäume wachsen lassen; горóд, поле vernachlässigen, verwildern lassen; бóроду den Bart wachsen lassen; корóву nachlässig melken; e. trächtige Kuh aufhören zu melken; *v. n.* кiнь з горí запуска́е lässt im Ziehen nach; — ся sich einlassen, *s.* vertiefen; *s.* vernachlässigen.
 Запусти, *pl.* *s.* Пу́щень, H. 282.
 Запуст, *m.* dicht aufgeschossener, nicht ausgehauener Wald, junges Dikicht; Hecke, *f.* Hageholz, *n.*
 Запу́сте, *n.* N. e. Berges.
 Запу́стíнь, *n.* He. B. Verödung, Verwüstung, Verwahrlosung, *f.*
 Запустошíти, *v. n.* veröden, wüste liegen, T. [werden].
 Запустува́ти, *v. n.* muthwillig
 Запу́тати, запу́тувати *v. a.* verwirren, verwickeln.
 Запу́тити, *v. n.* кому́ Га. II. 55 jmdm Einwurf machen, jmdn im Reden zum Stocken bringen, hindern; — ся sich einlassen.

Запушíти, *v. a.* mit Flaum bedecken, M.; запушéний, angefliegen. [скáти].
 Запу́щень, *n. s.* Запустíне (запу-
 Запнíлий, *a.* berauscht, berau-
 Зápясть, *f.* Nabe, *f.* [schend, Ст.
 Зápясте, *n.* Fusswurzel, *f.* (tarsus);
 2) *s.* При́пíсток. [geh., es bildend.
 Запýстний, *a.* Пол. zum запýсте
 Запýтáя, *s. a. f.* ГШ. Оч. *s.* Зá-
 пивка 2). [marken, Фр.
 Запятнáти, *v. a.* stempeln, brand-
 Зápяток, -тка, *m.* Hinterleder, Af-
 terleder (am Stiefel), *n.*
 Зáра, *f.* Gr. 30 Art Kraut.
 Зарáбляти, *s.* Заробíти.
 Зарáда, *f.* Abhilfe, *f.* getroffene An-
 stalten; Rath, *m.*
 Зарáдити, зарáджувати, *v. a.* Rath
 schaffen; R. geben; abhelfen, vorbeu-
 gen; — ся sich Rath schaffen; у когó
 sich bei jmdm Rath's erholen; зарáдано,
 зарáдано Ос. (61) XII. 55 ist ein Be-
 schluss gefasst, e. Rathschlag gemacht.
 Зарáдний, *a.* II. *n.* 40 Rath schaf-
 fend, abhelfend, vorbeugend; betriebsam.
 Заражáти, заразíти, зара́жу-
 вати, *v. a.* anstecken; verpesten.
 Зáраз, заразíьски (-ко) Ф. *adv.* also-
 gleich, gleich, alsbald, bald; 2) eben
 jetzt II. [untereinem, zugleich.
 За-рáз, зара́зом, *adv.* auf einmal;
 Зара́за, *f.* ansteckende Krankheit,
 Pest, Seuche, *f*; 2) grössere Sommer-
 wurz (Orobancha major) Вол. — зара-
 зиха Or. erithimum.
 Заразлíвий, зара́зний, *a.* ansteck-
 end, epidemisch [kende Eigenschaft.
 Заразлíвість, -ости, *f.* ansteck-
 Зарáйдати, *v. a.* §. verunreinigen;
 2) *s.* Рáйдати.
 Зарáлити, зарáляти, *v. a. s.* Рáлити.
 Зáран, *adv.* *s.* Зáвтра.
 Зарáне, (*d.* -áнечко), *n.* зарáнок,
m. Morgenfrühe, Morgenzeit, *f.* früher
 Morgen; по-зарáнки am frühen Morgen.
 Зарáний, *a.* — сьвіт der morgende
 Tag Л. 27; 2) зарáний 48, зарáньше
compar. adv. früher, zeitiger (рáньше).
 Зарáний, *Левч.* зарáння III. I. 235
 früh, in der Frühe; 2) rechtzeitig.
 Зарáнный, *a.* В. früh, frühzeitig.
 Зарастáти, *s.* Заростá.
 Заратува́ти, *v. a.* jmdm zu Hilfe

kommen; — ся у когó bei jmdm Hilfe, Aushilfe, Beistand finden.

Зараховане, *n.* das Sichverrechnen.

Зарахувати ся, sich verrechnen; * sich irren.

Зарва, *f. V.* zerrissene Bergsteile, überhängender Fels, Absturz, steiler Abhang; — зарвала ся ein Wolkenbruch stürzte herab; 2) * Veranlassung zum Zwist; Fehde, *f.*

Зарвати, заривати, *v. a.* erwischen, erhaschen; когó на скільки грóшей jmdm leihweise abschwindeln; 2) — ся *M. II.* 112 sich hineinreissen; zusammenstürzen, einbrechen; *b) s.* Поривати ся; 3) *v. n. s.* Знайти ся.

Зардати, *v. n. gr. Ko.* 181. — ся sich röthen, *s.* Запалити.

Заревати, заревти *III. I.* 245. 210 erdröhnen, erschallen; 2) zu brüllen anfangen.

Зарево, *n.* Glanz, Abglanz, *m. Py.*

Зареготати ся, *s.* Реготати ся.

Заретити ся, *Wgr.* 111 *s.* Посва-

Заречий, *s.* Зарікати. [йти ся.

Зарештований, *a.* vergittert.

Заржавити, *v. n.* verrosten; заржавілий, *a.* verrostet, rostig.

Заржати, *v. n.* zu wiehern anfangen; до когó jmdn anwiehern. [setzen.

Зарибляти, *v. a.* mit Fischbrut be-

Зарилювати, *v. a.* verriegeln.

Заридати, *s.* Ридати.

Зарікати, *v. n. s.* Заричати.

Зарістий, *a. Пол. s.* Лучистий.

Зарисувати, *v. a.* папір mit Zeichnungen ausfüllen; 2) — ся (сгінá) einen Riss bekommen.

I. Зарити, заривати, *v. a.* verscharren, vergraben; einwühlen; — ся sich — —.

II. Зарити ся на щось *K. (Пр. IX. 461)* nach etw. lüstern sein.

Заричати, *v. n. s.* Заревати 2).

Зарібки, *pl. s.* Зарбок.

Зарібний, *a.* Arbeiter-, і грóші егарbeitet, verdient.

Зарібник, *m.* Arbeiter, Tagelöhner, *m.*

Зарібниця, *f.* Arbeiterin, Tagelöhnerin, *f.* [*m. Пар.*

Зарібничий, *a.* стан Erwerbsstand,

Зарівнати, зарівнювати, *v. a.* ebenen, gleich machen; хаті зарівнала вода *d.* Wasser stieg haushoch.

Зарівний, *a. B.* gleich, gleichmässig.

Заріг, -огу, *m. s.* Зарóже.

Зарід, -оду, *m.* Keim, Fruchtkeim, *m.*

Зарідко, *adv.* selten.

Зарідливий, *a.* fruchtbar, *M.*

Заріз, *m.* зарізка, *f.* Einschnitt, *m.* Kerbe, *f.* Schnitt, *m.* Schnittfläche, *f.* На.; 2) заріз, *m.* зарізь, *f.* das Abschlichten, Niederhauen; на заріз гнати zur Schlachtbank treiben.

Заріза, зарізка, *m.* Kehl- Gurgelabschneider, Mörder, *m. Ko.* 178.

Зарізати, зарізувати, *v. a.* einschneiden, kerben; 2) schlachten, stechen; — ся sich die Kehle abschneiden; * sich zugrunde richten.

Зарізи, *pl. N. e.* Berges.

Зарік, *m. Не.* — дати, положить einen Schwur, ein Gelübde thun etw. nicht zu thun, sich einer Sache zu enthalten.

Зарікати, *v. a. s.* Чарувати; 2) — ся schwören, angeloben etw. nicht zu thun, etw. ab- verschwören; *b)* sich verreden *Mi. IV.* 207.

Заріне, заріче, *n.* зарінок, -нку, *m.* Uferstelle, wo das Gerölle sich ablagerte, Schotterbank, *f.* [Заросль.

Зарісль, *f. Се. s.* Гущавина; *s.*

Зарісльк, *m. B.* Buschwerk, *n.* [*Пол.*

Зарісль, -росту, *m.* Haarwuchs, *m.*

Зарісль, -рости, *f.* Gestrüppe, *n.* mit Buschwerk verwachsener Ort, (*Фр.*).

Заріти, *v. n. s.* Зоріти.

Зарічанін, *m. Ме. 37. Л. 43 (pl. -áne)* зарічанка, *f. H. 66* Einwohner, *m.*

(-in, *f.*) jenseits des Flusses, (*Flusses, f.*

Заріче, *n.* Land, *n.* Gegend jenseits des Зарічки, *pl. s.* Зарік; — кінуги в запічки das Gelübde (etw. nicht zu thun) missachten.

Зарічливий, *a.* der ein Gelöbni gemacht hat (etw. nicht zu thun: на щось).

Зарічний, *a.* jenseits des Flusses.

Зарішати, (-йти), *v. a.* den Schluss machen, *M.+Б. 57*; das entscheidende Wort sagen. [Засмутити ся.

Зармутити ся, *Гол. III. 490 s.*

Зармўток, -тку, *m. Гол. III. 132. s. Смўток.*

Зарний, *a. ЛД.* — луч glänzend

Зарно, *adv. P. II. 209* — стало смў er ward lüstern nach etw.; *s.* Завидно.

Заробіти, заробляти, *v. a.* егар-

beiten, dh Arbeit erwerben, verdienen; на чім woran verdienen, profitieren; 2) тісто & einrühren, einmachen; — ся sich hineinarbeiten; б) dh schwere Arbeit abarbeiten, sich abarbeiten.

Заробіток, -тку, *м.* с. Заробок.

Заробітчанійн, *м.* *Н.* 235 с. Заробітнік. [*м. Term.*]

Заробкованє, *н.* Erwerbszweig,

Заробковий, *а.* Erwerbs-.

Заробковість, -ости, *ф.* Erwerbsgeschäft, *н. Term.*

Заробкувати, *в. н.* als Arbeiter, Tagelöhner erarbeiten, verdienen.

Заробленіяна, *ф.* erarbeitetes Geld, Tagelohn, *м. Фр.*

Заробок, *г.* заріоку, *м.* das Erarbeiten; Verdienst, Erwerb, Dienstlohn; *пл.* Lohnarbeit.

Заробчий, *а.* Под. Arbeits-.

Зародити, *в. а.* erzeugen, hervorbringen; viel Früchte (садовина etc.) bringen, reichen Ertrag geben; — ся hervorgebracht, erzeugt werden, entstehen.

Зародний, *а.* Т. keimend, embryonell, anfänglich. [*ф.* (spora) В.]

Зародник, *м.* Keimkorn, *н.* Spore,

Зародвий, *а.* -е житє *Фр.* Keimleben, *н.*

Зарожє, *н.* abgelegener, einsamer Ort.

Зарозумілець, -ля, *м.* Пол. зарозумілий, *а.* eingebildet, voll Eigendünkel, der Dünkelhafte.

Зарозумілість, -ости, *ф.* Einbildung, *ф.* Dünkel, Eigendünkel, *м.*

Зароїти ся, *Кн.* übervoll werden, schwärmen; in Schwärmen auffliegen.

Зарок, *м.* *Кн.* 66 Ст. с. Зарік.

Заронїти, (-нїти), *в. а.* fallen lassen, verlieren; * — ся wegen magerer Kost schlecht aussehen.

Заросїти, заросувати, *в. а.* mit dem Thau nass machen, be-, umthauen befeuchten; — ся vom Th. nass werden.

Заросль, *ф.* С. II. 170 е. von Bäumen bewachsener Ort.

Заростї, *в. н.* verwachsen, bewachsen; він заріє der Bart ist ihm stark gewachsen; зарощений, *птс.* ver-, über-, bewachsen.

Заросточка, *ф.* Ч. V. 1118?

Зарося, (-є), *н.* die Landschaft hinter dem Fl. Рось; *адж.* заробяньський.

Заруб, (*д.* зарубок), *м.* зарубина зарубка, *ф.* Kerbe, *ф.* Einschnitt, Anschchnitt, *м.*; 2) с. Зарік; 3) *м.* * Merkmal, *н.* Charakter, *м.* Ваг. [не, *ф.* Заруба, *ф.* Scheidewand in der Scheidung; 2) niederhauen.

Зарубїти, *в. а.* хустку etc. umsäumen, mit einem Saum einfassen.

Зарублик, *м.* Gliederschnürchen, *н.* (Nodosaria). [(Crenatula).]

Зарубнічка, *ф.* Kerbmuschel, *ф.*

Зарубок, -бка, *м.* Saum, *м.* Ков.

Зарубчастий, *а. с.* Каробовий, В.

Зарука, *ф.* Ме. 124 К. с. Порўка;

Verpflichtung, *ф.* Haftobject, *н.* Шар.

під заруку zur Bürgschaft, zur Garantie; 2) с. Зарўчини. [Гол. III. 234.]

Зарукований, *а.* с. Зарўчений

Зарўти, зарусїти, *в. н.* Schrei der

Klage, des Entsetzens von sich geben.

Зарўхати, *в. а.* ВЕ. с. Порўшити.

Заруч, *adv.* als Caution, als Deposit, *Пис.*

Заручати, заручїти, *в. а.* verbürgen, bürgen; 2) verloben.

Зарўченє, *н. с.* Зарўка; 2) с. д. folg.

Зарўчини, *пл.* Verlobung, *ф.* Ver-

löbniß, *н.* [Sicherstellung, *ф.* Пис.]

Зарўчний, *а.* лист † Urkunde zur

Зарўчники, *пл.* das Gefolge des

Bräutigams bei den зарўчини Ч. IV.

94); 2) *sgl.* Пис. Bräutigam; 3) с. Ру-

читель. [с. Ручителька.]

Зарўчиця, *ф.* Пис. Braut; *ф.*; 2)

Зарўмати, *в. н.* с. Заплакати.

Зарна, *ф.* Röhre am Himmel, *ф.*; 2)

Lichtnelke, *ф.* (Lycham chalconica).

Зарябіти, *в. н.* roth werden.

Заряд, *м.* Verwaltung, Leitung, *ф.*;

як кому́ заряд Ф. wie es jmds Gewohn-

heit ist, wie es sich schickt, ziemt; 2)

Ladung e. Gewehrs, *ф.*

Зарядїти, заряджувати, *в. а.* anord-

nen, Anstalten treffen, bestimmen, fü-

gen; festsetzen, behaupten, fest beschlies-

sen, *Кн.*; 2) заряджувати чим etw.

verwalten; 3) стрáву (смерáною etc.)

einmachen; рўже laden.

Зарядка, *ф.* с. Смерána. [2) с. д. folg.]

Зарядник, *м.* Пу. с. Строїтель;

Зарядчик, *м.* Dirigent, Commissär, *н.*

Заряць, *ф.* rothblühendes Habichtskraut (Hieracium aurantiacum) В.

Зар'ятн ся, Ч. III. 475 sternenhell werden.

Зась, зас, *adv.* II. n. 12 *Luts. gr.* 156 s. Знов, оп'ять; 2) —, засі тобі від того hast hier nichts zu schaffen *Пом.* III. 55.

Заса́да, *f.* Grundsatz, *m.* Princip, *n.* 2) Hinterhalt, *m.* заса́дою ста́нути im Hinterhalt sich aufstellen, *C.* II. 242.

Заса́джати, заса́дити, заса́джува-ти, *v. a.* ansetzen, wohin setzen, auf-, anstecken; pflanzen, setzen, stecken, bepflanzen.

Заса́дка, *f.* *K.* s. Заса́да 2).

Заса́дний, *a.* haltbar, dauerhaft, tüchtig, stark; 2) stetig, anhaltend: зимá; — пра́во Staatsgrundgesetz, *n.* *Гуш.*

Заса́дність, -ості, *f.* Haltbarkeit, *f.* *У.*

Заса́дчикок, -чка, *m. s.* Пóшкροбок *K.* II. 32. [keuchen.

Заса́пати ся, nach Luft schnappen,

Засва́тати, *s.* Посва́тати.

Засві́нити, *v. a.* wie e. Schwein etw. besudeln. [pfeifen.

Засвіста́ти, *v. n.* anfangen zu

Засвіта́ти, *v. n.* tagen, dämmern, vom Aufgehen des Lichtes.

Засвѣ́дче́нє, *n.* Zeugenschaft, *f.* Zeugnis, *n.* *He.* Denkmal, *n.*

Засвѣ́дчити, *v. a.* bezeugen; — ся *Км. s.* Переко́нати ся.

За-свѣ́жа, *adv.* frisch.

Засвѣ́т, *m.* Tagesanbruch, *m.*

Засвѣ́тити, засвѣ́чувати, *v. a.* свѣчку anzünden, anstecken; Licht machen; — ся anfangen zu leuchten; hell, licht werden. [Tage III. I. 106.

За-свѣ́тла, *adv.* beim Licht, bei

Засво́їти, *v. a.* собі що sich etw. zu-, aneignen *Км. Мак.*

Засвѣ́гнути, *v. n.* Durst, Trockenheit empfinden, u. dadh in Abspannung kommen.

Заселѣ́нниця, *f.* *У.* Bewohnerin, *f.*

Заселѣ́ти, заселѣ́ти, *v. a.* mit Einwohnern besetzen, ansiedeln; — ся sich ansiedeln; — в довгі́ in Schulden verfallen. [II. 415.

Засело́к, -лка, *m.* Vorwerk, *n.* *Мі.*

Засѣ́вити, *v. n.* grau werden.

Засѣ́женє, засѣ́дне, *n.* Ersitzung, *f.*

Засѣ́дити, засѣ́джувати, *v. a.* dh längeres Sitzen, Wohnen etc. worauf sich Reoht erwerben, etw. ersitzen; за-

сѣ́женє пра́во ersessenes Recht; — ся zu lange wositzen, ausbleiben (u. darüber etw. vergessen); *b)* vom Sitzen steif werden.

Засила́ти, *v. a.* weit wegschicken; 2) zu jmdm schicken; — си до дѣвчини Brautwerber schicken.

Засила́ти, (-ла́ти, -са́лювати), *v. a.* нїтку в го́лку einfädeln; мо́туз, ланцю́х etc. anschlingen, anheften.

Засѣ́лка, (-са́вка), *f.* Schlupfe, *f.* Oehr zum Einziehen einer Schnur, (*B.*), *n.*

Засѣ́лковий, *a.* -а ассоці́яция Vorschuss-Verein, *m.* *T.*

Засѣ́лок, -лку, *m.* *Гол. pl.* засѣ́лки *Ваш.* Unterstützung, Aushilfe, *f.*; Subsidien, *pl.*; 2) засѣ́лка, *f.* *З.* Nahrung, Erfrischung, Labung, *f.* [засѣ́пати II.

Засѣ́пати, *v. n.* *М. s.* Засну́ти,

Засѣ́няти, *v. a.* blau färben; засѣ́няти, *v. n.* blau werden, *b.* anlaufen.

I. Засѣ́пати, засѣ́пувати, *v. a.* zu-, ver-, überschütten; порошко́м — einstäuben, bedupfen.

II. Засѣ́пати, засѣ́пляти, *v. n.* einschlafen; засѣ́пну́ло мя es überkam mich der Schlaf. [zu zischen.

Засѣ́пити, *v. n.* grimmig anfangen

Засѣ́пка, *f.* Graupen etc. zum Hinein thun zu e. Speise. [zu sprechen, (*B.*).

Засѣ́пнути, *v. n.* anfangen zischelnd

Засѣ́ротіти, *v. n.* *Левч. s.* Осѣ́ротіти.

Засѣ́тити, *v. a.* hineinstecken, *Левч.* — ся versinken u. sich in Wasserpflanzen verwickeln (*в грязь*), *b)* satt u. fett werden, daher nicht mehr essen wollen.

Засѣ́ткувати, *v. a.* verblenden (*в о́лю б́ю*).

Засѣ́хати, *s.* Засо́хнути.

Засѣ́яти, *v. n.* anfangen zu leuchten, aufleuchten, erglänzen.

Засѣ́іб, -о́бу, *m.* Vorrath, *m.* ма́ти ся при засѣ́і sich gut womit versehen, versorgen.

Засѣ́ібний, *a.* mit reichlichen Vorräthen, wohlhabend, reich an etw. *в щосє В.*

Засѣ́ів, *m.* засѣ́ване, *n.* засѣ́вок, *m.* *В.* das Säen, Besäen; 2) Satt, *f.* засѣ́вки *pl.* Ackergründe, *pl.* *Пис.*

Засѣ́вати, *v. a.* besäen; *в що́* ein-säen.

Засѣ́вник, *m.* Saatschnellkäfer, *m.* (*Elater agriotes*), *B.*

Засѣ́ід, *m.* das Sichhinsetzen; *s.* Засѣ́ід

2): за аднім засідам; 2) Grundstück, *n.* Засіда *f. Py.* Hinterhalt, *m. s.* Засіда 2). Засідане, *n.* Sitzung, Session, *f.* Засідацель, *m.* Beisitzer, Assessor, *m. C. I.* 161.

Засідаці, засіці, *v. a.* місце кому jmds Platz unrechtmässig besetzen; *v. n.* einen Sitz einnehmen, sich wohin setzen, wo Platz nehmen; — десь wo Sitz u. Stimme haben, Beisitzer sein; до чо́го, до ро́бѣти sich an die Arbeit machen; на ко́го sich in Hinterhalt legen, aufauern; 2) — ся sich niedersenken, einsinken, einfallen.

Засіджене, *n. Term.* s. Засіджене.

Засідка, *f.* Treibjagd, *f.* 2) s. Засіда 2); Anstand, *m.* ні́я на -дку auf den A. gehen, um das Wild schussgerecht zu erwarten.

Засік, *m.* засіка, *f.* Левч. Abscheurung (dh Verschlüge) in e. Magazine, Banse, *f.* Art Kornkasten, *m.* Bretterfach, *n.*; 2) Verhack, Verhau, *m.*

Засіпати ся, *Mx.* zu sehr u. zu früh seine Kraft anstrengen.

Засіпаці ся, *Кв.* 276 s. Засіпаці ся.

Засіч, засіча, *f.* У. засіче, *n.* Verhau, Wall, *m.* Schutzwehr, *f.* [peitschen]

Засічы, *v. a.* fast zu Tode hauen,

Засіяти, *s.* Засіяці.

Засіяці, *s.* Засіваці.

Заскавучаці, *s.* Скавучаці.

Заскакуваці, *v. n. s.* Заскачці; 2) коло ко́го dh zuvorkommendes Benehmen (dh Umspringen) jmds Gunst zu erhaschen streben.

Заскаліці, *v. a.* бѣи *МШ.* (*vgl.* Віскаліці) die Augen weit aufreissen; — ся sich e. Splitterchen einstecken.

Заскараці, (-іці) ся, *Фр.* schwören.

Заскаражене, *n.* Verklagung, *f. Term.*

Заскаражці, *v. a.* verklagen.

Заскарубіці, (-ру́буці -ру́пці) *v. n.* mit e. Schale, Rinde, Kruste überwachsen, sich überziehen, *s.* umgeben, verharschen; *ptc.* заскарабіый *Ос.* (62) X. 114. [schen, zu quiren.]

Заскаварчаці, *v. n.* anfangen zu ziflesken. [зачаці] *Кол.* I. 287.

Заскапаці в скрыпку *s.* Заграці

Заскапаці, *v. a.* Левч. *s.* Заскаліці ся.

Заські, *adv.* *s.* Зась, за́сі 2).

Заскігліці, *v. n.* kreischen, *Фр.*

Заскірній, *a.* unter der Haut, unter der Rinde befindlich, unterhäutig; -а во́да (в землі) Oberwasser, *n.*

Заскірнік, *m. s.* Зашкірнік.

Засклеп, *m.* Verwölbung; 2) Einspinnung der Raupen, *f.* Cocoon, *n. B.*

Засклепаці (-плаці), *v. a.* zu-, ver-, über-, einwölben, überziehen, zudecken, -schliessen; — ся sich schliessen, sich einspinnen; verharschen.

Заклепка, *f. s.* Кўколка. [schliessen.]

Заскобаці, *v. a.* in Klammer ein-

Заскобаці, *v. a. s.* Застругаці;

2) Заскребаці.

Заскоботаці, *v. a.* kitzeln.

Заскорбаці, *v. a.* betrüben, *ГБ.*

Заскорбаці, (-ро́джуваці), *v. a.* mit der Egge bearbeiten, eggen.

Заскорузіый, *a.* verschroben.

Заско́ря, *adv.* Зг. *s.* Чим ско́рше.

Заско́чці, *v. n.* bis wohin springen; hinter etw.; ein-springen, einfallen; *v. a.*

*ко́го überraschen, überrumpeln; до́ро́гу кому jmdm den Weg verennen.

Заскребаці, *v. a.* abschaben.

Заскрегопаці (-гіці), заскря́зкати, *Зг. v. n.* anfangen zu knirschen (mit d. Zähnen).

Заскрипаці, *v. n.* knarren.

Заслабаці, заслабуці, *v. n.* krank werden, erkranken. [tion, *f.*

Засла́не, *n.* Verbannung, Deportation,

Засла́нецъ, -нца, *m.* der Verbannte, Deportirte, *Кв.* [verweisen, verbannen.]

Заслаці, *v. a.* weit wegschicken,

Засла́нивецъ, -вця, *m.* Geifermaul, *n.* [decken, bespucken.]

Засла́нці, *v. a.* mit Speichel be-

Заслаці, *v. n.* einen Ruf erlangen, berühmt werden, *s.* Слаці *Оц.* §. 206.

Засла́діці, *v. a.* Гол. III. 440erspüren.

Засла́н, -бну, *m.* Зг. за́слнка, *f. s.*

Засла́на; 2) Blendfenster, *n.* Пар.

Засла́паці, засла́паці, *v. a.* blenden, verblenden; — ро́зум verdummen.

Засла́пка, *f.* wälzendes Doppelloch, (Diplostomum volvens).

Засла́плене, *n.* Verblendung, *f.*

Засла́вина, *f.* за́словок, -вку, *m.* Зг. Bedingung, *f.*

Засльожэний, *a.* Ф. bethrânt.

Засло́на, (*d.* засло́нка *R.* 12) *f.* Vorhang, *m.* Gardine, *f.* Schirm, Schleier, *m.* Hülle, *f.*; 2) Schutz, *m.*; 3) Deckmantel, *m.* *K.*

Засло́нити, засло́нювати, *v. a.* verhüllen, verschleiern; verdunkeln; кому́ jmdm das Licht vertreten, im Lichte stehen; 2) decken, schützen.

Засло́тити ся, vom langwierigen, regnichtem Wetter; —ло ся es trat Regenwetter ein. [служе́ння.

Заслу́га, *f.* Verdienst, *n.*; 2) *s.* Заслу́гбвий, *a.* *Пар. s.* Заслу́жний.

Заслу́гувати, заслу́жити, *v. a.* щось verdienen; 2) erwerben; — ся коло чо́го sich um etw. verdient machen, sich Verdienste erwerben; *b)* заслу́жила ся сама́ Служба die heil. Messe fieng von selbst an *Ч. III.* 443; заслу́жений, verdient; *avancirt (gr.).*

Заслу́женийна, заслу́жна *Ч. V.* 1023; заслу́жчина, *f.* der verdiente Lohn, Dienstlohn, *m.* Verdienst, *m.*

Заслу́женийсть, *Term.* заслу́говість, *Пар. -ости, f.* Verdienstlichkeit, *f.*

Заслу́жний, *Term.* заслу́жительний, *a.* verdienstlich, Verdienst-, verdienstvoll, lohnend. [ganz aufgehen.

Заслу́хати ся чо́гось, im Zuhören Заслу́шний, *a.* *Зак.* von Belang, beachtungswert.

Заслу́бити, *v. a.* ко́го́ jmdn verehelichen; — ся sich — *Term.*

Засма́гнути, *v. n.* braun werden wegen Trockenheit; засма́глий, *a.* *Не.* gebräunt.

Засма́жити, (-жувати), *v. a.* schmoren, einprägen, einbrennen, rösten.

Засма́жка, *f.* *s.* За́пжжка.

Засмакува́ти, *v. n.* кому́ jmdm schmecken; в чім an etw. Geschmack od. Wohlgefallen finden. [anbrennen.

Засма́лити, засма́лювати, *v. a.*

Засма́льцюва́ти, *v. a.* mit Fett beschmutzen.

Засма́ркати, *v. a.* mit Rotz beschmutzen; — ся rotzig sein.

Засма́рува́ти, *v. a.* zu-verschmieren.

Засме́рдіти, засме́рджувати, *v. a.* mit Gestank erfüllen; — ся stinkend werden; засме́рджений gestänkert, stinkend.

Засме́кати, *v. a.* verzipfen, verzausen.

Засьмі́тити, *v. a.* mit Kehrriecht unreinigen.

Засьмі́яти ся, auflachen; lächeln.

Засмо́лити, *v. a.* verpichen, theeren; — ся sich anschwärzen.

Засму́тити, засму́чувати, *v. a.* betrüben, traurig machen; — ся sich betrüben, traurig werden. [werden.

Засму́тніти, *v. n.* traurig, betrübt

Засна́діти, *v. n.* *Не.* (*Кож.* 33)?

Засні́діти, *v. n.* flau, matt werden; 2) schimmelig werden, *Ст.*

Засні́вка, *f.* *Кв.* 64. Anschrote, *f.*

Засні́т, *m.* засні́та, *f.* засні́чене, *n.* Verdorbenheit. Verkümmern, *f.*

Засні́тити, засні́чувати ся, mit сні́тій (Fäule, Faulbrand) sich anfüllen, verfaulen, verderben, verkümmern.

Засні́ток, -тку, *m.* etw. Verkümmertes, Verdorbenes; 2) *s.* За́порток; 3) *s.* За́вязок Embryo; 4) *pl.* Hungerzweitscken, *pl.*

Засно́ва, *f.* Weberzettel, *m.*; 2) Grundzug; Inhalt, *m.* *B. Шаp.*; Unterlage, *f.* Entwurf, *m.* *Пар.*

Засно́вати, засно́вувати, *v. a.* прія́жу ein Gespinst, e. Garn aufspinnen, aufziehen, anzetteln; 2) gründen.

Засно́вини, *pl.* *T.* Grundlagen, *pl.* 2) Grundsteinlegung, *f.* *s.* За́кладни.

Засно́вок, -вку, *m.* Keim, *m.* erster Ansatz, Grundsatz, *m.* Grundlage, *f.*

Засно́йти, *v. a.* verriegeln.

Засну́ти, *v. n.* einschlafen, einschummern; entschlafen, entschummern (sterben).

Засо́бити, *Ст.* засо́бляти, *Пар. v. a.* ко́го́ чим versehen, versorgen; helfen, heilen. [*Gelder, pl. Term.*; 2) *s.* Засо́бний.

Засо́бний, *a.* -і грóші Verlags-

Засо́бниця, *f.* Vorrathskammer, *f.* Magazin, *n.* *Term.* [(*B.*), *m.* [за со́бою].

Засо́бок, *m.* Hintertheil beim Hemd

Засо́в, *m.* Ort wo Felsen hinabrutschen, Rutsche, *f. Ф.* [verdüstern, schmollen.

Засо́вити ся, *Зг.* wie eine Eule sich

Засо́лити, *v. a.* salzen. [versüssen.

Засо́лодіти, (-ло́джувати), *v. a.*

Засопті́ти ся, *s.* Засо́пати ся *Кч.* 204.

Засо́рбити, *v. a.* beschämen; — ся sich schämen, schamroth werden.

Засо́хнути, *v. n.* ver-, eintrocknen; засо́хлий vertrocknet, verdorrt.

Засобхтувати, *v. a.* zurecht machen.

Заспа, *f.* Verschüttung von Sand od. Schnee, Sanddüne, Schneewehe, *f.*-haufen, *m.*; 2) *s.* Засипка.

Заспа́ти, *v. a.* verschlafen; versäumen.

Заспї́нниця, *f.* Art Krankheit, *K.* Заспису́вати, *v. a.* das Bajonett auf das Gewehr pflanzen. [*dium, n. K.*

Заспї́в, *m.* Vorgesang, *m.* Praelu-

Заспї́вати, *v. a.* singen, vorsingen.

Заспї́л, (-ль), *adv.* gemeinschaftlich, zusammen; 2) jederzeit, immer; про — *s.* Про будень; три дни в заспїл volle drei Tage nacheinander.

Заспї́р, -ору, *m.* Haer, Streit, *m.* *Ми. II. 10* входити в —, *Пис.* [gleichung, *f.*

Заспоко́енє, *n.* Beruhigung; Ве-

Заспоко́їти, заспоко́ювати, *v. a.* beruhigen, etw. friedlich abmachen; довг — ausgleichen; 2) — ся *C. I. 114 s.* Успокоїти ся.

Заспо́рїти, *v. n.* und — ся den Streit anfangen, in Streit, Zwist gerathen; Wettstreit unternehmen.

Заспо́сбїти, *v. a.* einrichten, anstellen, zurecht machen.

Засприсувáти, *v. a.* mit der спрїса auseinander stemmen, -spreizen.

Засрїбу́вати, *v. a.* zuschrauben.

Засса́ти ся, sich fest ansaugen, — anschlagen.

Зáстав, *m.* Pfandstück, Pfand, Unterpfand, *n.*; die versetzte Sache.

Застáва, *f.* Schlagbaum, *m.* Stadthor; Zollhaus, *n.*; на застáві сто́яти als Wacht den Eingang versperren *АД. I. 217*; 2) Fahne, *f. Гол. III. 422*; 3) *s.* Зáстав, *P. II. 21 He.*; 4) Bedingung, Verwahrung, *f. До.*

Застáвити, (-вля́ти), застáвлювати, *v. a.* vorsetzen, vorlegen, vorschieben; versperren; сто́лі, stellen, setzen; — стáрами besetzen, vollstellen; лáнку eine Falle stellen; вóду das Wasser abschliessen, abwehren, hemmen; schützen; ко́го до чо́го (до ро́бїти) jmdn etw. arbeiten lassen, zur Arbeit anhalten; jmdn veranlassen, anstellen; 2) що versetzen, verpfänden; — ся чим etw. zu seinem Schutz vorhalten, etw. vorschützen; б) — ся wetten.

Зáставка, *f.* Schleusenbrett, Schutzbrett, *n.* Klappe, *f.* *їсти на всі за-

ставкї mit vollem Mund gierig fressen; хронї́ти — — schnarchen mit allen Fugen u. Klappen der Rachenhöhle.

Застáвний, *a.* Зг. protegierend, schützend; 2) -а кáртка Pfand-, Versatzzettel, *m.*; versetzt.

Застáвник, *m.* *Luts. gr. 168* der auftrágt, servirt, Aufwárter, *m.*; 2) Pfandgeber, -leiher, *m. Term. 3*) Geisel, *m.* [amt, *n.*

Застáвничий, *a.* ұряд Versatz-

Застáвщїна, *f. s.* Зáстав. [*Gr. 30.*

Зáстáйка, *f.* піддáше bei кошáра Застáлїти ся, stetig, beständig, anhaltend werden, *H. 7.*; 2) застáлїти ся *Ко. 150* zu gewinnen suchen, anstreben.

Застáновá, *f.* Sperrung, Unterbrechung, Einstellung, *f.* Stillstand, *m. Пар. 2*) *s.* Зáстав *Кн. Левч.*; 3) * — застáновленє, *n.* Ueberlegung, *f.* Nachdenken, *n. В.*

Застáновїти, (-вля́ти), *v. a. s.* Застáвити 1), aufhalten, hemmen; кров stillen; einstellen: виплáту; 2) verpfänden, versetzen *Кв. 406. К. I. 206*; 3) — ся erwágen, worüber nachdenken, in Bedacht nehmen: над чим.

Застáновка, *f. s.* Застáновá 1) *Под.*

Застáнути, *v. a.* Ф. *s.* Заступїти schützen; 2) кому до́ро́гу sich jmdm in den Weg stellen.

Застарї́ти, *v. a.* + *М.* alt machen.

Застарї́ти ся, alt werden, einwurzeln; застарї́лий, *a.* eingeehlet, verjährt, eingewurzelt.

Застáти, *v. a.* *Иг. 60* besetzen, bestellen; 2) antreffen, betreffen.

Застéлїти, (-ля́ти), застéлювати, *v. a.* decken: стїл; bedecken, bestreuen; 2) verdecken, beschützen.

Застере́гáти, застере́чї, *v. a.* vorbehalten, sichern, ausbedingen; — ся прóтив чо́го, пéред чим sich gegen etw. verwarren. [Verwarren.

Застере́женє, *n.* Vorbehalt, *m.* das Застивáти, *v. n.* *Кв. 57 s.* Застигáти *I.*

I. Застигáти, застї́чи, *v. n.* kalt werden, erkalten, starr werden; gerinnen; застї́лий, kalt geworden, geronnen.

II. Застигáти, застї́чи, застигну́ти, *v. a.* *Lutsgr. 163. P. I. 14* erreichen, ereilen, überraschen. [schend, *Вол.*

Застї́жїтельний, *a.* übergr-

Застї́лáти, *v. a.* *М. s.* Застéлїти.

Застї́бáти, застї́бну́ти, *v. a.* zuhefteln,

zuhaken; — ся *Л.* 4 das Kleid zuknöpfen.

Застібка, *f.* s. Застяжка.

Застівка, *f.* dickflüssiges Eiter, *vgl.*

Застивати. [стільний.]

Застівний, *a.* *Рус. Дн.* 52 s. За-

Застій, -ою, *m.* засто́я, *f.* Stillstand, *m.* Stagnation, Stockung, *f.*

Застійка, *f.* Treibjagd, *f.*

Застіла, *m.* засто́ла, застілка, *f.* Stück Leder womit das Loch in постобли verdeckt wird; 2) застілка, *f.* Streustroh, *n.*

Застіле, *n.* (*д.* засто́лячко *Ч.* IV. 350) der Raum um den Tisch herum, die Sitze hinter dem Tische *Me.* 158. *Гол.* III. 65.

Застільний, *a.* bei Tische, Tisch-.

Застінок, -нка, *m.* *gr.* Folterkammer, *f.* *Кн.*

Застіяти кому́сь щось s. Затівнати.

Застов, *m.* *Др.* с. 393 s. Засув (на за́стві). [ден.]

Застовпіти, *v. n.* stumpfsinnig wer-
Застогнати, *v. n.* anfangen zu ächzen, zu stöhnen. [ходакй.]

Застобли, засто́лята, *pl.* s. Постобли

Застолітний, *a.* über hundert Jahre alt.

Застобльня, *f.* *Под.* Speisezimmer, *n.*

Засторба, *f.* Verwahrung *f.* Vorbehalt, *m.* *У.*

Засторонка, *f.* *He.* s. Запіле, засік 1).

Засторчити, *v. a.* *Гр.* s. Застроміти.

Застоса, *f.* Leder inwendig des záпток, *n.* [wendung, *f.*

Застосованє, *n.* Applicierung, An-

Застосувати, *v. a.* applicieren, anwenden, *Term.* s. Приличити.

Застобувати, засто́яти, *v. a.* *He.* чєргу на самій пєрид, in erster Linie stehen, den ersten Platz in einer Reihe einnehmen; 2) — ся lange stehen, vom Stehen steif werden (кони́, чоботи); stehen bleiben, stagnieren; matt werden; засто́яний, *a.* in altem Bestand, rückgeschritten; 2) steif.

Засто́ялість, -ости, *f.* s. Застій, *f.* *T.* das Zurückbleiben.

Застрашати (-шати), застрашити, *v. a.* in Schrecken, in Furcht setzen, erschrecken, bange machen; einschüchtern.

Застрекотіти, *v. n.* zirpen.

Застригати, застричи, *v. a.* anscheren, anschneiden.

Застрікати, (-ікнути), *v. a.* ein-

spritzen; 2) s. Стрікати.

Застрілити, (-лювати), *v. a.* erschliessen, todtschiessen; erlegen.

Застро́йка, *f.* *He.* Gebäude, *n.*

Застроїти, *v. a.* anlegen, zurecht legen, zurichten, fertig stellen *АД.* I. 35. *Зар.*; 2) verbauen *С.* II. 16.

Застромєць, -мця, *m.* Steckmuschel, *f.* (Pinna). [stecken.]

Застроміти (-мліти), *v. a.* ein-

Застромчак, *m.* Pinnenwächter, *m.* (Pinnotheres). [hobeln.]

Застругати, *v. a.* anschneiden, an-

Заструміти ся, hervorrieseln, *Py.*

Заструпіти ся, (von Wunden) verharschen, sich mit einer Kruste, *m.* einem Schorf überziehen.

Застряга, *f.* Sumpf, Morast, *m.*

Застрягати, (-явати), застрянути, застряти, *v. n.* *P.* I. 130 stecken bleiben, gerathen.

Застувати, *v. a.* *M.* II. 118 когось перед ким dazwischen hindernd treten, *Лєвч.* s. Заступати, заслонити.

Застуговіти, *v. n.* erdröhnen.

Застўда, *f.* застўженє, *n.* Verkältung, Erkältung, *f.* [ден.]

Застуденіти, *v. n.* kalt, starr wer-

Застудіти, застўджувати, *v. a.* verkälten, erkälten; — ся sich verkühlen; abkühlen, kalt werden lassen.

Застўкати, *v. n.* anfangen zu klopfen, zu pochen, zu schlagen; 2) *v. a.* *P.* I. 46 *III.* II. 56 mit Gewalt zum Schweigen bringen, übertäuben, in die Enge, in die Klemme treiben, zwingen; überrumpeln, fest bannen *He.*; gefangen nehmen; ertappen *Лєвч.* [des Waldes, *f.*

Застум, *m. pl.* — ліса *ОА.* 40 Einöde

Заступ, (*aug.* заступіще) *m.* Spaten, *m.* Grabschuit, *m.* *P.* I. 18.

Застўпа, *f.* *Лєвч.* застўплєнє, застўпанє *n. s.* Защїта; Vertretung, *f.*

Заступати, (-іти), застўпувати, *v. a.* vor jmdn treten, — sich stellen; jmdn vertreten, ersetzen, jmds Stelle vertreten; sich vor jmdn drängen, jmdn in den Hintergrund drängen; допору кому́ den Weg *dh* Dazwischentreten versperren; 2) *v. n.* кінь заступів das Pferd hat die Stricke vom Gespann vertreten; hat sich v.; заступило єму́ ist taub geworden; 3) — ся ким sich von

jmdm vertreten lassen; б) за ко́го sich für jmdn einlegen, für jmdn bitten, jmdn beschützen *С. I. 10.*

Заступний, *а. Zap.* als Vertreter, vertretend, bevollmächtigt.

Заступник, заступець, -пця, *К. Пар.* заступитель, *До. т.*; Vertreter; Beschützer, Vertheidiger, Fürbitter, *т.*

Заступництво, *п.* Vermittelung, Fürbitte, *ф. Пар.* [Schützerin, Fürbitterin, *ф.*

Заступниця, *ф.* Vertreterin; Bezastupni, *рл. В.* ausgewaschene Löcher, *с. Виобіна.* [vertretung, *ф. Term.*

Заступство, *п.* Vertretung, Stell-

Застягати, застягну́ти, *в. а.* zuhefteln, zubinden; — ся sein Hemd —; zuschnallen.

Застяжка, *ф.* das Band, gew. zum Zubinden des Hemdkragens.

Засув, -ва, *т.* (hölzerner) Riegel; hölzernes Schloss.

Засува, *ф.* Schlucht, *ф.* Geklüft, *п. (В.)*

Засувати, засу́нути, *в. а.* hineinstecken, -schieben; vor- zuschieben, verriegeln; vor- zuziehen; — ся sich verschieben, *с.* verstecken; verrutschen.

Засувка, *ф.* Riegel, Vorschieber, Schubriegel, *т.* [*Пар.*

Засувний, *а.* vorschiebbar, Schub-

Засудити, засуджувати, *в. а.* verurtheilen, strenge richten.

Засуетити ся, unruhig werden.

Засукати, засу́кувати, *в. а.* anfangen zu zwirnen; нитку das Ende des Fadens spitz zudrehen; 2) рукаві aufschürzen, aufstreifen; 3) *с.* Заметати (*В.*).

Засу́ла, *п.* das Land hinter (jenseits) des Fl. Су́ла.

Засумувати, *в. п.* — ся traurig werden; за ким чим trauern, (über etw., um jmdn).

Засупружити, *в. п. (В.)* in Zwist, in Conflict gerathen, hadern. [stossen.

Засурмити, *в. п.* in die сурми blasen,

За-су́ха, *adv.* trocken, im trockenem Zustande.

Засу́ха, *ф.* Dürre, Trockenheit, *ф.*

Засу́шечок, -чка, *dim. т. с.* осушечок, осу́х. [trocknen.

Засушити, засу́шувати, *в. а.* ein-

Засцяти, *в. а.* beissen.

Засчитати, (защи-), *в. а. Ме 359* anrechnen, für etw. halten.

Засябрувати, *в. п.* з ким in nachbarliche Beziehungen mit jmdm treten.

Засяг, *т.* на — каменем auf einen Steinwurf, *Пар.*

Засягати засягну́ти, *в. а.* ко́б bis zu jmdm (bis wohin) reichen, langen, jmdn erreichen; ра́ди у ко́б sich Rath's erholen.

Зася́не, *п.* das Land (eig. der Stadttheil von Перемішль) hinter dem Fl. Сян (am linken Ufer).

Затаба́чити, *в. а.* durchs Tabak-schnupfen besudeln.

Затава́ти, *в. п.* einfallen, einsinken; за́талый, *а.* eingefallen, eingesunken; *сочасн* *vgl.* Потáлий.

Зата́й-зі́ле, *п.* gelbes Labkrant, Unser Lieben Frau Bettstroh (Galium verum). [lichen, verbergen, verhehlen.

Зата́їти, за́таювати, *в. а.* verheim-

Зата́йливість, -ости, *ф.* Verschlagenheit, *ф. См.*

Затала́їти, *в. а.* (glücklich) eringen, erwerben, erarbeiten, *Ч. V. 479. ЗР.*

Зята́ляпати, *в. а.* beschmutzen.

Затамува́ти, *в. а.* verdämmen; кров stillen.

Затанцюва́ти, *в. п.* anfangen zu tanzen; *в. а.* своє лі́хо über dem Tanzen sein Ungemach vergessen, es bewältigen, *не.* [gen, trommeln.

Затарáбанити, *в. п.* Trommel schla-

Затарáбанчити, *в. п.* gellen, kreischen, *Б.*

Затарасува́ти, *в. а.* verrammeln.

Затаракті́ти, *в. п.* klappern, rasseln.

Затартáрити, за́тахтáрити, *в. а.* §. *с.* Запропа́стїти.

Затасува́ти, *в. а.* verdecken, *См.*

Зата́чувати, *с.* Заточити (ся).

Заташа́рок, -рку, *м. ?* |vertuschen.

Заташлюва́ти, *в. а.* verschachern,

Затверді́ти, затве́рджувати, *в. а.* bekräftigen, befestigen; bestätigen; * (собі в пам'яті) seinem Gedächtnisse einprägen, sich gut etw. merken; 2) gefangen nehmen, *Н. 53.* [verstockt.

Затверді́лий, *а.* hart geworden,

Затверді́лість, -ости, *ф.* Verhärtung, Verstocktheit, *ф.* Starrsinu, *м. Т.*

Затве́рднути, *в. п.* hart werden, sich verhärten.

Затві́р, -ора, *т.* Verschluss; Schlussdeckel (в у́лю) *т.*; 2) Gefängnis, *п.*

Затвірний, *a.* verschliessbar; rings ver-, umschlossen, *Kl.*

Затвірник. (-твор-). *m.* Einsiedler, *n.*

Затворак, затворник. *m.* Verschlussstock, *m.* (флий).

Затворити, *v. a.* zu-, verschliessen; 2) einschliessen, einbegreifen, zum Inhalt machen, *Зг.* [Затворак.

Затворовий, *a.* пень, (флий) *s.*

Затворчий, *a.* м'якул Schliessmuskel, *f.* Schliesser, *m.*

Затé, *adv.* dafür; hingegen, *Шог.*

Затéка, *m. f.* ein Hergelaufener, *vgl.*

Заволока. [läuten, zu klingeln.

Зателенькати, *v. a.* anfangen zu

Зателéпанка, *f.* Sudlerin, die sich beschmutzt hat.

Зателéпати, *v. n.* ким *s.* Телéпати; 2) *s.* Заталáпати; 2) — ся кудá hintroteln.

Зателепувáтий, *a.* Не. schmutzig, sudelhaft, gemein, plump, (*Пр.* III. 263).

Затéльник, *m.* der vordere Theil des Wagenkorbes (півкошюк).

Затемніти, затéмнювати, затемрїти, *Ст. v. a.* verdunkeln.

Затепа́ти, *v. n.* warm werden.

Затерáти, затéрти, *v. a.* einreiben, verreiben; 2) einmaischen; * — рúки до чо́го die Hände wozu reiben; 3) verwischen; спрáву vertuschen.

Затеркотіти, затерчáти, *v. n. s.*

Зачіркати. [zäunen.

Затерніти, *v. a.* mit Dornen um-

Затéрпнути, *v. n.* steif werden

(ногá etc.).

Затесáти, *v. a.* anzimmern, anspitzen, zuspitzen; — ся * sich heimlich hineindrängen; -dringen *M. + B.* 102.

Затетеріти, *v. n. s.* Задеревіти, (*Фр.*)

Затечá, *s.* Затікати 2).

Затибóувати, *v. a.* mit den тáблi zusammenschlagen.

Зáтика, *f. s.* Зáставка (в млинi).

Затика́льний, *a.* verdeckbar.

Затікати, *v. a.* гóлову, стріху

etc. зілем bestecken, — ся *vgl.* Обітá-

кати ся, закосічати.

Затика́ти, затка́ти, *v. a.* zu-, ver-

stopfen, zustöpseln.

Заті́ле, *n.* Hintergebäude, *n.* Offi-

cin, *f.* на -лю im H.; 2) Hintergrund, *m. Ф.*

Затилко́вий, *a.* zu затілок geh.

Заті́льний, *a.* Hinter-, hinterwärts -i двépi Hinterthür, *f.*

Заті́лок, -лку, *m.* Hinterhof, Hinterhaus, *n.* Ч. IV. 91. У.; 2) Hinterkopf, *m.* АД II. 93, Nacken, *m.*

Заті́м, *conj. К.* in Folge dessen; also *Н. I.*

Затимчасо́вий, *a.* derzeitig, provisorisch. [rohr], *f.*

Заті́н, *m.* Wehre, Wand (aus Schilf-

Затина́ти, *v. a. s.* Загáти; — (Гóрлиці) wacker tanzen etc.; 2) по німе́цки Deutsches im Sprechen einmischen; — ся в бéсiдi stottern, stocken.

Затині́ти, *v. a.* umzäunen, ummauern.

Затінчивий, *a.* hartnäckig, eigensinnig *ВГ.* 143. *vgl.* Заті́тий.

Заті́нщик, *m. К.* Maurer, Arbeiter

bei Festungswerken, *m.*

Заті́р, *m.* Maische, *f.*

Затирáч, *m.* затирáчка, *f.* Schlicht-

hobel, *m.* -eisen zum Ausglätten, *n.*

Зáтирка, *f. s.* Сті́ранка.

Затирлiкати, *v. n.* schlecht auf

e. Instrument spielen, klimpfern; — що́сь

dadh etw. verdienen.

Затискáти, затисну́ти, *v. a.* ein-

zwängen; pressen, zudrücken.

Затихáти, заті́хнути, *v. n.* still

werden, sich legen (бúря).

Заті́чяти, *v. a.* по́ле, флицю etc.

mit einer тiчка das Betreten, Befahren

etc. von etw. verwehren.

Зáтичка, *f.* Stöpsel; 3) Radnagel,

m.; 3) заті́чка. Ф. Blume, zum Einstecken

in die Haarflechten, *pl.* Zierblumen,

vgl. Косiця.

Зáтиш, *f.* заті́шок, *m.* Stille, *f.* vor

dem Winde gedeckter, geschützter Ort,

Ruheplatz, -winkel, *m.* stilles Plätzchen;

в заті́шку im Stillen, im Verborgenen,

ruhig *Ш.* I. 264.

Затишiти, *v. a.* stillen, beschwich-

tigen; затишáти *Под.* verlangsamen.

Зáтишний, *a.* gedeckt, geschützt;

still, ruhig. [vorhaben.

Заті́вати, *v. a.* anzetteln, anstiften;

Заті́ви, *pl.* Ránke, Anschläge, *pl.*

Зáтiк, -iку, *m.* ausreichende Geldmittel.

Заті́кати, *v. n.* ausreichen, auslan-

gen; 2) einregnen, einlecken; — ся

bis wohin laufen.

Зáтiнь, *f.* У. заті́не, *n.* заті́нок,

-нку, *m.* Schatten, beschatteter, schat-

tiger Ort, schattige Lage; 2) *затїнок* Sonnenuhr, *f. Gr.* 30.

Затїня́ти, (-ня́ти), *v. a.* beschatten; das Licht verstellen.

Затїпа́ти ся, *g.* rasch schlagen, *pochen* (v. Herzen); 2) *s.* Затрясти́ ся.

Заті́рка, *f. Л.* 24 *затіра́ти* -ку?

Заті́рочка, *f. dim. s.* Затірка.

Заті́снити, *v. a.* drücken, einklemmen; *заті́снювати* *Фр.* verengen.

Заті́сувати, *s.* Затеса́ти. [*heit.*

Заті́ч, *f. s.* Затэ́ка; 2) Art Halskrank-

Заті́чний, *a. s.* Закі́чний.

Заті́яти, *s.* Затіва́ти.

Затка́ло, *n.* затка́вка, *f.* Stöpsel, Ofenstöpsel, *m.* Klappe, *f.*

Затка́ниця, (затка́льниця), *f. s.* Затя́ла 3); 2) *scherzh. v. d.* Законни́ця.

I. Затка́ти, *s.* Затика́ти.

II. Затка́ти, [-тчѣ, -тчеш], *v. a.* anfangen zu weben; 2) durchwirken; *затка́ний ptc. He.* gewoben, durchwirkt.

Заткнѹ́ти, *v. a.* hineinstecken; 2) *s.* Затка́ти I. C. I. 113. * — *ко́го* за *пояс* jmdn übertreffen. [*zu faulen.*

Затля́ти ся, anfangen zu glimmen, Затля́мити, *v. a.* ersticken, erdrücken. [*ken, V.*

Затлу́стїти, *v. a.* mit Fett trän-

Затля́ — *закля*, solange — *wielan-*
ge, Oe. 211. [*Nachtigall II.*

Затля́мкати, *v. n.* vom Schlage der
Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

Затя́ми́ти, *v. a.* verdunkeln, ver-

in Erörterungen vertiefen, einlassen.

Зато́ми́ти, *зато́млювати, v. a.* zu Tode ermüden, abquälen.

Зато́н, *m. s.* Затінь, *затінок.* [*rast.*

Зато́на, *f.* Untiefe, *f.* bodenloser Mo-

Зато́нчі́ти, *v. a.* länglich zuspitzen,

Зато́на, *f.* Ueberschwemmung, Fluth. *f. III.*; 2) *pl.* vom Wasser überschwemmte Gründe.

Зато́пати, *f. Левч. s.* Задрі́па.

Зато́пати ся *куда́сь* *hintrotteln.*

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

Зато́пі́ти, *зато́плювати, v. a.* über-

2) — ся: кінь затратував ся d. Pferd hat sich den Fuss gestreift, h. s. eine Wunde in den Huf mit dem anderen (beschlagenen) Hufe geschlagen.

Затремтіти, *v. n. См.* erzittern.

Затрену́ти, *v. a. с.* Заподіти.

Затрива́ти, *v. a. См. с.* Затривати 2).

Затрива́ти, (-мува́ти) *v. a.* behalten; erhalten; 2) aufhalten, anhalten; — ся stehen bleiben, innehalten; verweilen.

Затриво́жити, *v. a.* bestürzt machen; bestürzen; — ся ängstlich, bangen werden.

Затривка верба́ s. Верболі́, *B.*

Затривний, *a.* dreifach, *B.*

Затривби́ти, *v. a. Ф.* auf der Schalmel (Trompete) spielen.

Затриво́тити, (-трип-) *v. n.* erzittern, erbeben, *C. II.* 172.

Затриво́кати, *v. a.* болотом etc. mit Koth bespritzen. [chen; — zu prasseln.

Затриво́жати, *v. n.* anfangen zu kratzen.

Затриво́жити, *v. n.* Трова́ти.

Затриво́жити, *v. a.* vergiften. [anfangen.

Затриво́жити, *v. n. Ф.* zu trommeln

Затриво́жити, *v. a.* hetzen.

Затриво́жити, *v. n.* in die Trompete stossen; 2) s. Заприва́ти §.

За́труд, *m.* Mühewaltung, *f.* [lästig.

Затрудли́вий, *a. Кл.* beschwerlich,

Затрудня́ти ся, *s.* sich in Gedanken vertiefen, zerstreut werden, §.

Затрудня́ти, *v. n. Кл.* erzittern, schauern. [Boden.

За́тряс, *m.* unsicherer, sumpfiger

Затрясе́нє, *n.* Verschleppung, *f.*

Затрясти́, затряса́ти, *v. a.* anfangen zu schütteln, rütteln; 2) verschütten; verschleppen; — ся anfangen zu zittern, zu bebem, erzittern; б) abhandeln kommen, in Verlust gerathen.

Затру́гнути, *v. n. с.* Тру́гнути.

Затру́гонити, *v. n.* dröhnen; anklöpfen. [stopfen? verharschen lassen?

Затру́жувати, *v. a.* ра́ну — ver-

Затру́жити, *v. n. по, за ким (чим)* nach jmdm Sehnsucht empfinden; sich grämen, in Leid vergehen; 2) *v. a.* що fest machen, fest binden etc. (т́ро).

Затру́коти́ти, *v. n.* anfangen heftig zu schlagen.

Затру́ла, *f.* Schirm, Schieber, *m.* Decke, *f.*; 2) * Schutz, Hort, *m.* Біл.; 3) Ver-

schluss, Ofenstöpsel, *m.*

Зату́ля, *n.* hinterer Brustkastenring, *B.*

Зату́ляти, зату́лювати, *v. a.* verhüllen, verdecken; zu-, verstopfen; — ру́ку (в кула́к) schliessen.

Зату́ляк, *f.* Schurz, Latz, Fleck, *m.*

Затума́нити, (-ма́нювати), *v. a.* mit e. Staubwolke (тума́н) bedecken, umnebeln; 2) * bethören, berücken.

Зату́пийти, *v. a.* stumpf machen, ab verstumpfen; — ся u. зату́пити, *v. a.* abgestumpft werden.

Зату́пленість, -ости, *f.* Abgestumpftheit, Blasirtheit, *f. BB.*

Зату́рбува́ти, *s.* Зажури́ти.

Зату́рвати, *v. n.* müde hetzen, über-tölpeln, unterjochen, *K.*

Зату́хати, зату́хнути, *v. n.* verlöschen; 2) verdumpfen. [muffig; stinkend.

Зату́хлий, за́тхлий, *a.* dumpfig,

Зату́хненє, *n.* das Modern, *Пол.*;

Dumpfigkeit, *f.*

Зату́шити, *s.* Поту́шити.

Зату́шка, *f. gew. pl. с.* За́гата.

Зату́шкува́ти, *v. a. Ке. с.* За-крити; зату́шувати vertuschen.

Затха́ти, *v. n.* затхну́ти ся, vom Ausgehen des Athems: aus dem Athem kommen, *См.* keuchen. [Anlage, *f.*

Затхи́нє, затхні́нє, *n.* Naturell, *n.*

Затю́кати *v. a.* mit Geschrei jmdn schrecken.

Затю́пати, *v. n.* hintrotteln.

Затя́вкати, *v. n.* vom Geschrei der Eule; vom Bellen. [bung, der Soldaten. *f.*

Затя́г, *m. Левч.* Werbung, Aushe-

Затяга́ти, затягну́ти, *v. a.* bis wohin ziehen; hinein, zu, an-, zusammen-

ziehen; locken; 2) в кни́ги що eintragen, verbuchen, verbüchern, *Term.*;

3) довгі́, по́жичку Schulden machen, Anleihe *m.*; 4) werben (во́йско); 5)

ва́рту aufziehen; пі́сню einen Gesang anstimmen; 6) verschieben, versäumen;

7) — ся (не́бо хма́рами) der Himmel überzieht sich mit Wolken, verdüstert sich; (ра́на) schliesst sich; б) aus dem

Athem kommen, kurzathmig sein; c) mit Mühe sich hinziehen; d.) sich in die Länge ziehen, langwierig werden;

verschoben werden.

Затяга́ч, *m. с.* Гля́ця. [Steuern.

Затя́глий, *a.* -і пода́тки rückständig

Затя́жець, -жця, заті́вець, Söldner, Mietling; 2) Freischärler, *m. s.* Гайдама́ка *K. I.* 153.

Затя́жиги, *v. n.* an Gewicht zunehmen, schwer ins Gewicht fallen.

Затя́жигий, *a.* beharrlich, hartnäckig, eigensinnig, *См.*; 2) tief greifend, weit ausholend, erschöpfend *T*; 3) chronisch, langsam sich entwickelnd, *Под.*

Затя́кнуги ся, anheben, anfangen.

Затя́мити, *a. a.* im Gedächtnis behalten, gedenken; merken собі щось; 2) у ко́гось щось bei jmdm etw. wissen; 3) на ко́б *У.* vergessen.

Затя́ти, *v. a.* an-, einhauen; anschneiden; ко́нi anpeitschen; 2) ся — hartnäckig, worauf bestehen, beharren, nicht nachgeben.

Затя́тигий, *a. s.* Завзя́тигий.

Зау́божиги, *v. n.* *Кн. s.* Зубожі́ги.

Заува́га, *f. У.* Bemerkung, *f.*

Заува́жати, *v. a.* wahrnehmen; bemerken; собі що sich merken.

Зау́жати, *v. a.* festbinden, *Мах.*

За́узок, -зка, *m.* Hinterleder, *m.*

За́улок, -лка, *m.* Nebengasse, Fusssteig, *m.*

Зау́мерати, *s.* За́вмерати.

Зау́прямити ся, *s.* За́взяти ся.

Зау́ряд, *adv. Ру. s.* Загалом.

Зау́трам, *adv.* morgen früh.

Заухне́ний, *a.* der vorbeigehend einen Anderen mit dem „Сла́ва Ісусу Христу́!“ nicht grüsst. [(за че́ров).

Зауче́редев, *adv.* nach der Reihe

За́ушень, -шня, *m.* Ohrfeige, *f.*

За́ушки, *m.* *Вах. s.* За́ушниці 1).

За́ушник, *m.* чийсь — Ohrenbläser, Vertrauter, *m.*

За́ушниця, *f. gew. pl.* Ohrringe, *pl.* Ohrengelenk, *n*; 2) *pl.* Drüsen; geschwollene Mandeln am Halse, Halsdrüsen, *Ко.* 58.

За́ушницькиий, *a. ВВ.* des за́ушник.

За́ушницьтво, *n.* Ohrenbläserei, *f. Пар.*

За́фактува́ти, *a. a. К.* щось etw. als Factum, als geschichtlich darstellen; *psc.* за́фактований thatsächlich, geschichtlich wahr. [sich besudeln.

За́фобидати ся, за́фотати ся (*Фр.*)

За́фрасува́ти ся, *s.* За́журити ся.

За́халама́ндрити, *v. a.* bethören §.

За́хаму́лити, *v. a.* etw. zu Brei, zu Mus kochen. [die Regierung antreten.

За́ханува́ти, *v. n.* *K.* als Chan (Khan)

За́хапа́ти, *v. a.* wegnehmen, verfolgen; 2) — ся *s.* За́сапати ся *C. II.* 217.

За́харя́пчиги, *v. a.* §. (Alles) an sich reissen, rauben. [стря́нути.

За́хара́стрити ся, *Зах. §. s.* За́

За́ха́ркати, *v. a.* bespeien; 2) *v. n.* sich räuspern.

За́ха́р, (-ко) За́ха́рія, *m.* Zacharias.

За́харця́зиги ся, wie Räuber unter einander raufen.

За́харча́ти, *v. n.* röcheln. [*f. У.*

За́харчова́нє, *n.* Verproviantierung,

За́харчува́ти, *v. a.* verproviantieren *У*; 2) elend verköstigen, *Не.*

За́хвалі́ти, за́хвалюва́ти, *v. a.* anpreisen, anempfehlen, loben.

За́хвалюва́нє, *n.* Anpreisung, *f.*

За́хват, *m.* *КУ. II.* 126 Lust, *f.* Eifer, *m.* Entzücken, *n.* *Ил.*

За́хвата́ти, за́хватува́ти, *s.* За́хобити; eingreifen (Räder in e. Uhr &)

За́хвату́ч, *m.* *Ч. IV.* 17 ein Pflock beim Pfluge.

За́хвире́сува́ти, *v. n.* §. *Ос.* (62) *VI.* 49 *s.* За́грівати ся (за́фрасува́ти ся).

За́хворі́ти, захирі́ти, *s.* За́хоріти.

За́хикати ся, *s.* За́дихати ся.

За́хійлий, *a. III.* I. 241 abgehärmt, müde, schwach.

За́хилі́ти ся за ко́гось hinter jmdn sich stellen, sich verbergen, — Schutz suchen, *Ко.* 391, *К.* [werden.

За́хилі́ти, *v. n.* schwach, hinfällig

За́хилі́ти, *v. a.* *Ме.* 209? *s.* Химло́.

За́хист, -ту, за́хисток, -тку, *m.* за́хисть, *f.* за́хистє (-я), *n.* *Щог.* Umfriedung, Hürde, *f.* 2) Schirm, Schutz *m*;

ruhiges Plätzchen, Schutzort, *m.*

За́хисті́ти, *v. a.* umfrieden; beschirmen, beschützen, bewahren.

За́хистний, *a.* gedeckt, geschützt, bewahrt; verborgen, ruhig, *М.*

За́хистник, *m. s.* За́щитник.

За́хита́ти, *v. a.* erschüttern; wankend machen; — ся, захитну́ти ся anfangen zu wanken, zu schwanken, erbeben.

За́хитри́ти, *v. a.* verlocken, verleiten, überlisten, *У.* [versteckt lachen.

За́хихі́кати, *v. n.* *Не.* kichern,

За́хі́бчиги ся, *Св. s.* За́хита́ти ся.

Захід, -оду, *m.* (— сонця) Untergang der Sonne, Westen, *m.*; 2) Eingang, *m.*; 3) das Verhalten, Betragen, der Wandel, *Wgr.* 153; 4) Beschäftigung bei d. Wirtsch. 153; не маю нічого на заході habe keinen Haushalt; *vgl.* Обійстя; Мühewaltung, Bemühung, *f.* не робіть собі заходу bemühen Sie sich nicht; за одним заходом mit einem u. demselben Aufwand, „unter einem“, mit einemal.

Західний, *a.* vom Sonnenuntergang, westlich, West; 2) zugänglich, mit gutem Eingang versehen; 3) Ankömmling, fremd, eingewandert; 4) * emsig, betriebsam, (*B.*).

Західник, *m.* (-ця *f.*) der (die) sich eifrig um etw. bemüht.

Захланний, *a.* захланник, *m.* gierig, habgierig, habsüchtig. [Habsucht, *f.*

Захланість, -ости. *f.* Habgier.

Захлебнути ся, захлскувати ся *M.* III. 50, захлинути ся *A. G.* 166, захлиснути ся sich verschlucken, (mit etw. Flüssigem, das in die Luftröhre, in die „unrechte Kehle“ kommt), ersticken wollen; 2) ertrinken, (*Фр.*).

Захліпати, *v. n.* anfangen zu schluchzen. [plätschern.

Захлюпостати, (-потати), *v. n.*

Захляпати, захлюстати, *v. a.* bespritzen, besudeln. [werden *Шл.*

Захляти, *v. n.* ganz schwach, müde

Захмарити, *v. a.* umwölken, umdüstern; — ся mit Wolken sich überziehen; *ptc.* захмарений umwölkt, trübe.

Захмеліти, *v. a.* mit Hopfen (хмель) anmachen; betäuben, übertäuben; einen Schlag versetzen, *Гл. б.* 74; — ся *Ст. s.* Убити ся. [die ihr Kalb wegstösst.

Захмилювати, *v. n.* von der Kuh,

Захмурити ся, ein finsternes Gesicht machen.

Захováти, *n.* das Bewahren, erhalten; 2) Aufführung, *f.* Benehmen, *n.* Term.

Заховати, заховувати, *v. a.* bewahren, behalten; 2) — ся sich bewahren, s. erhalten; *b)* sich verbergen, s. zurückziehen *III.* I. 2; *c)* sich aufführen, s. betragen *Пар.*

Заховний, *a.* geheimgehalten, *Ст.*

Заходець, -ця, *m. Св. Левч.* Захобжий.

Заходжене, *n.* Umgang, Verkehr,

m. Term.

Заходини, *pl.* *T. s.* Захід 4).

Заходистий, *a.* weit hinein gehend; 2) dem nicht leicht beizukommen ist, viel Mühe fordernd: -а дoшка Brett das nicht leicht zu hobeln ist; 3) händelsüchtig, (*B.*).

Заходити, *v. n. s.* Зайти: до когo eintreten, zu jmdm öfters kommen; 2) gut eingehen, passen; 3) в речі *M. I.* 14 sich in Gespräch einlassen; зймна вода в зуби заходить *L. 105* zieht ein = лoмить в.; * — в гoлову sich den Kopf zerbrechen; 4) — ся з ким дoбре gut, auf gutem Fusse mit jmdm leben; Umgang mit jmdm pflegen, *m. j.* verkehren; не заході собі з ним! gieb dich nicht mit ihm ab! *b)* коло чoгo sich worauf verlegen, etw. betreiben; *c)* — бідно, гoйно arm, wohl leben.

Заходливий, *a.* emsig, fleissig.

Заходлівість, -ости. *f.* *B.* Pflege, Wartung; 2) Emsigkeit, *f.*

Заходний, *a.* Zutritt habend. [*Фр.*

Заходвий, *a.* von Westen, westlich.

Заходолюб, *m.* Anhänger der occidentalen (europäischen) Cultur, *m. B.*

Заходом, *adv.* „*Ос.*“ (61) VI. 28 сeрце — бe ся schlägt übermässig.

Заходочок, -чка, *m. dim.* Захід 1).

Заходущий, *a.* вітер s. Західний 1).

Захобжий, *a.* eingewandert; Ankömmling. [gen; — ся — s. Захитати.

Захолітати, *v. a.* hin u. her bewe-
Захолода, *f.* das Kühle; в -ді im Kühlen. [worden.

Захолодалиж, *a.* kühl, kalt ge-

Захолодіти, *M.* II. 199 захоло-
нути, *Шл. v. n.* erkalten, frostig werden; erstarren.

Захомець, -ця, *m. N. e.* Berges.

Захобити, захоблювати, *v. a.* ergreifen, einnehmen, besetzen (einen Platz etc.); fest nehmen; sich bemächtigen, mit Gewalt an sich reissen; überraschen, захобив нас дощ на дорoзi der Regen überfiel uns auf dem Wege; він ще захобив тoго er hat noch das bekommen können. [kranken.

Захоріти, захорувати, *v. n.* er-
Захорона, *f.* Schutz, *m.* Verthei-

digung, *f.* [schützen, hüten.

Захоронити, (-рoнувати), *v. a.*

Захоронний, *a. Do.* schützend, schirmend.

Захотінка, *f. Зг. s.* Забаганка.
Захотіти, *v. a.* wollen, begehren; wünschen; захотіло ся, захоче ся кому чого jmd verlangt etw., gelüftet ihn nach etw., bekam Lust.

Захрамати, *v. n.* anfangen zu hinken.
Захрапати, захропті, *v. n.* anfangen zu schnarchen.

Захраснути, *v. n.* in grossen Haufen darniederliegen; stauen; чимось Гол. sich erfüllen, voll werden; ячмінь захряс die Gerstenhalme brachen zusammen = я. уклік.

Захрїпнути, *v. n.* heiser werden.
Захрумтіти, *v. n.* knistern, brechen, *Ku.* 276. [kendes beissen, essen.

Захрїпувати, *v. a.* щось etw. Кнак.
Захрїстїти, *v. n.* Нес. Захрумтіти.
Захрїчати, *v. n.* zu wiehern anfangen (v. Waldesel *Ko.* 156); grunzen.

Захряснути, *v. n.* mit Unrath bedeckt werden, darin untersinken, *Ш.* II. 225 s. Захряснути.

Зацвісти, зацвітати, зацвітати, зацьвісти, *v. n.* aufblühen, Blüten bekommen; 2) schimmelig werden, verschimmeln.

Зацьвіт, *m.* Blütezeit, *f. B.*

Зацїбаніти, *v. a.* etw. Ungeheuerliches vorbringen: цїну́ ete.

Зацїмбрувати, *v. a.* §. ins Zimmer einschliessen; 2) s. Обцїмбрувати.

Зацїтькати, *v. a.* кого jmdm Ruhe u. Schweigen empfehlen; j. beschwichtigen.

Зацїдїти, *v. a. Ko.* derb einschlagen.

Зацїкївити, *v. a.* die Neugier, d. Wissbegier rege machen.

Зацїліти, *v. a. s.* Замкнути, *Зг.*; — ся: поле зацїліло ся ist mit Gras dicht bewachsen; *b)* s. Замїрити ся.

Зацїніти, *v. a.* den Preis vorschlagen, — fordern.

Зацїнка, *f.* vorgeschlagener Preis.

Зацїненїє зацїненє, *n.* Пол. das Erstarren, Erstarrung, *f.* erstarrter Zustand. [лий, *a.* erstarbt.

Зацїненїти, *v. n.* erstarren; зацїп-

Зацїпїти, *v. a.* mit einer Kette anhängen, schliessen.

Зацїпкати, *v. n.* anfangen zu piepen.

Зацькувати, *v. a.* todthetzen, todtschlagen, *Ш.* II. 256.

Зацьмати, *v. a. Фр. s.* Затїмати.
Зацьмокатї, (-тїти), *v. n.* mit den Lippen schnalzen *S. I.* 199.

Зацьморк, *m. Фр. s.* Зашморк (зачм-).

Зацьніти, *v. n. s.* Засьвїгнути, (*Фр.*).

Зацькотїти, *v. n.* anfangen zu plärpern, zu plärren. [stottern, inne halten.

Зацькукати ся (-кнути ся) stocken,

Зацькурати, зацькувати, *v. a.* когб in den Bann thun, ächten; право чїє *Ст.* jmdm sein Recht absprechen, versagen; 2) щось mit e. Formel etw. zaubern, dass es nicht gestohlen werde *Н.* 278. 247? 3) *Кух. Ос.* (61) XI. 24. 30 усїм лїхом когб s. Відцькурати ся чогбсь, когбсь.

Зацькуванє, *n.* die Handlung v. Зацькувати, s. Замбвянє *Н.* II.

Заць—за що? wofür? *Оз.* 215.

Зацьавити, зацьавляти, *v. a.* курчї schlachten *Не.* (*ж.* 106).

Зацьавліти, *v. n.* kränkeln, hinsiechen, hinschwinden, *Зах.*

Зацьадїти ся, s. Закурїти ся *ІР.*

Зацьало, *n. †* Abschnitt in d. Büchern d. Neuen Testamentes, *m.*

Зацьарванє, *n.* Bezauberung, *f.*
Зацьарувати, *v. a.* bezaubern.

Зацьас, *m. adv. Кв.* 276 s. Завчасу geraume Zeit früher; 2) за час до обїду etc. in der Zeit vor dem Mittagessen, bis zum M.; 3) auf eine kurze Zeit.

Зацьастїти, *v. n. М.* III 137 oft wohin gehen.

Зацьати, *v. a.* anfangen, beginnen; 2) empfangen, schwanger werden; — ся (sich) anfangen; *b)* empfangen werden.

Зацьатїє, *n. †* Empfängnis, (im Mutterleibe), *f.*

Зацьатковий, *a.* den Anfang bildend, Ur-, *Св.*; als Grundlage dienend, bahnbrechend.

Зацьаток, -тку, *m.* Anfang, *m.* Erstgebilde, *m. Пол. Ос.* 2) s. Первинї.

Зацьахнути, *v. n.* anfangen schwindsüchtig zu werden; schwinden.

Зацьекати, *v. n.* на когб (щось) warten.

Зацьемерїшити, *v. a.* eig. mit чемерїця betäuben; berauschen. [*m. Ос.* 97.

Зацьенєда, зацьєна, *m.* Händelstifter,

I. Зачепїти, зацьїпати, зацьєляти, *v. a.* anhängen; anstossen; anlegen; зацьо an etw.; 2) — ся sich anhängen;

в ким mit jmdm anbinden; 3) *v. a.* — когб jmdn angreifen.

II. Зачепіти, *s.* Зачіпчити.

Зачервіти, *v. a.* mit (Bienen)brut anfüllen. [röthen.

Зачервоніти, *v. a.* roth machen, *Зачервоніти, v. n.* und — ся sich röthen, roth werden.

Зачеревати, *v. n.* dicken Bauch bekommen; schwanger, trächtig werden. *За-через-щоб s.* За-прощо wodurch, weswegen.

Зачерёти, *s.* Зачерпнути.

Зачеріти ся, *He. Нр. IX. 178?* на трех синів die Niederkunft von 3 S. andeuten, *s.* Значіти *v. n.*

Зачерк, *m. Гол. Umriss, m. Contour, f.; Strich, Zug, m. Лір.* [s. zuknöpfen.

Зачеркнүти ся, sich zumachen, *Зачерніти, v. a.* schwärzen, schwarz machen; austreichen. [ти, *v. a.* schöpfen.

Зачерпати, *зачерпнүти, зачер- Зачерствіти, v. n.* rösch, altbacken werden (*v.* Brot); derb, hart werden.

Зачертати, *v. a.* einen Umriss ziehen, zeichnen; entwerfen, feststellen, setzen, *Ил.* [черпнүти.

Зачеряптити, *v. a. P. I. 136 s.* За-Зачеса́ти, *зачісувати, v. a.* kämмен. [blauchgeruch erfüllen.

Зачесничіти, *v. a.* mit Кно-Зачійм, *adv.* ehe, bevor (*заким*) *Зг. 2)* за чім? weswegen, warum?

Зачинати, *v. a. s.* Зачати 1). *Зачинатель. m. Др.* Urheber, Initiator, *m.*

Зачиніти, *зачиня́ти, v. a.* zumachen, schliessen; 2) кому́ *s.* Починіти.

Зачіркати, *зачіркотіти, v. n.* zu schrillen anfangen, *Кс.*

Зачістити, *зачіщувати, v. a.* reinigen, aufräumen, reinmachen: ausleeren.

Зачіслене, *n.* das Anrechnen.

Зачисляти, *зачисляти, v. a.* mit einrechnen, mit dazu rechnen, dazu zählen.

Зачитати, *v. a.* zu lesen anfangen *III. I. 231;* — ся sich in Lesen vertiefen; 2) *s.* Заречі ся.

Зачіпати, *s.* Зачепіти I.

Зачіпка, *f.* das Anhäkeln; Angriff, Händel, *m.* (wenn man mit jmdm anbindet); 2) Veranlassung, *f.*

Зачіпник, *m.* Angreifer, *m. Пар.*

Зачіпчити, *v. a.* mit einer Haube bedecken, unter die Haube bringen.

Зачіска, *f. Ме. 207,* Flachs u. A. in das Haar eingeflochten; *Срепон, m.*

Зачісно, *adv. H. 236?*

Зачістріти, *s.* Чістріти.

Зачмеліти, *s.* Захмеліти 2).

Зачморком, *adv.* mittelst der Schlinge, (*зашморг*). [in Scherz ergehen.

Зачмутувати, *v. n. H. 248* sich *Зачобт, m. Веч. I. 239* Abrechnung, *f. у* — auf Abschlag?

Зачувати, *s.* Зачути.

Зачуд, *m.* Entzücken, *n. Св.*

Зачудованє, *n.* Verwunderung, *f.*

Зачудувати ся, sich verwundern, *Зачужа, H. 45?* [erstauen.

Зачулений, *a.* von einer Seite in die Höhe aufgebogen, aufgehoben.

Зачути, *v. a.* zu hören bekommen; — ся: *зачуло ся мені* ich glaubte zu hören.

Зачутіти, *v. a.* mit übelriechenden Dünsten erfüllen, verpesten.

Зачхати, *v. n.* niesen, schnauben.

Зашамотіти, *v. n.* Geräusch machen.

Зашамутати ся, *pol. He.* unruhig sich bewegen, sich aufrühren.

Зашанувати, *v. a.* schonen; *зашапований, ptc.* nicht abgebraucht, mit frischer Kraft. [19. *Левч.*

Зашарити ся, roth werden *C. II.*

Зашелестіти, *v. n.* anfangen zu rauschen, zu säuseln. [(bei Zaubereien).

Зашептуванє, *n.* das Besprechen

Зашептувати, *v. a.* besprechen, bezaubern u. dadh heilen.

Зашерхати, *v. n.* mit leichter Eiskruste sich überziehen, *Гр.*

Зашибати, *зашибнути, зашибети, v. a.* ver-,einschieben; schlagen, stossen, verletzen; *чегось* etw. gewinnen; — ся ohnmächtig werden; *гблос зашибає ся* wird dumpf, verhallt.

Зашибка, *f.* Schieber, Vorschieber, *m.*

Зашивати, *зашити, v. a.* zunähen; * — ся sich ganz zurückziehen u. zu Hause sitzen.

Зашідіти, *v. a. V.* spöttisch sagen.

Зашійок, *m.* Nacken, *m. H. 89?*

Зашіпіти, *v. n.* anfangen zu zischen.

Зашіпрбкий, *a.* два лікті etc. 2 Ellen breit, *Фр.*

Зашкалубіна, *f.* Spalte, Ritze, *f. He.*

Зашкандябати, *v. n.* zu hinken anfangen *C. II.* 58; 2) wohin trotteln.
 Зашкарупіти, *v. n.* sich bekrusten, den Schorf bekommen. [fletschen.
 Зашкїрїти ся, grinsen, die Zähne
 Зашкїрник, *m.* Mitesser, *m.* (с. Wurm, comedo) *Пар.*
 Зашкїдїти, *v. n.* кому́ schaden.
 Зашколїбїти ся, *s.* Заскалїти ся.
 Зашкрумїти, *v. n.* sich mit Brandkruste u. Schorf bedecken, *Фр.*
 Зашморг, *m.* Schlinge, *f.*; 2) зашморгом дивїти ся *H.* 61 mit scheelem Blick.
 Зашнурувати, *v. a.* zuschnüren.
 Зашоломїти, *зашолїпати, v. n. s.* Зашеместїти.
 Зашохувати ся, *Мета I.* 90?
 Зашпаний, *a. M.* III. 99 eingeschmiedet, umgegossen.
 Зашпалїти, (-лїти), *v. a.* mit Stecknadel zuheften.
 Зашпїнкати (-кувати), *v. a.* ремїнь mit Schnallen den Gürtel fest anziehen.
 Зашпїрїти, *v. n.* kriebeln, krabbeln, *Фр.* [stechende Schmerzen, + *M.*
 Зашпїбри, *pl. Ко.* 198 s. Занарї?
 Зашпїбтати ся, stolpern.
 Зашпунтувати, *v. a.* mit einem Spunde zumachen, spünden.
 Заштабувати, *v. a.* mit eisernen Stäben beschlagen, *Фр.*
 Заштукувати, *v. a.* stücken, flicken.
 Заштїркати, *v. a.* jmdn mit Stösen tödten (dh Misshandlung).
 Зашубортати, *v. n.* Geräusch machen, poltern.
 Зашугїкати, *v. a.* „шугї!“ schreien u. damit d. Vögel verschrecken. [fragen.
 Зашїкувати, *v. a.* aufsuchen, nach-
 Зашулудївїти, *v. n. C.* krätzig, räudig werden.
 Зашумїти, *зашумотїти, v. n.* anfangen zu rauschen, zu brausen.
 Зашутїти ся, *лїс зашутїв ся* die Waldbäume bekamen Knospen, (*Ф.*)?
 Зашурчати, *v. n.* anfangen zu rascheln. [*Кв.* 188.
 Зашїчувати, *v. n. s.* Жартувати
 Защадїти, *v. v.* schonen; *s.* Заощадїти.
 Защебетати, *v. n.* anfangen zu zwitschern, zu singen, zu lallen.
 Защезїти, *v. a. s.* Запропасти.ти.

Защезнути, *зашчезати, v. n.* schwinden, verschwinden. [den: серце -ло.
 Защемїти, *v. n.* beklommen werden.
 Защепїти, *защїплїти, v. a.* einimpfen; einpflanzen; 2) anhängen; zuheften.
 Защетенїти ся, sich mit Borsten bedecken, *Зг.* [Schirm, *m. Кв.* 104. *Ст.*
 Защїгта, *f.* Vertheidigung, *f.* Schutz,
 Защитїтель, *Ч. IV.* 703 защїтник, *m.* Beschützer, Vertheidiger, *m.*
 — державний Staatsanwalt, *m.*
 Защитїтельний, *a.* Vertheidigungs-, *Терм*
 Защитїти, *защїпати, v. a.* beschützen, beschirmen; vertheidigen (vor Gericht). [Windstrebe, *f.* (an Gebäuden),
 Защїток, -тку, *m.* Windschirm, *m.*
 Защїнка, *f.* Heftel, *m.* [zuknöpfen.
 Защїнкати ся, sich zuhefteln *s.*
 Защїпка, *f.* Heftel, 2) Thürhaken; Pflock zum Schliessen der Thüre, *m.*
 Thürklinke, *f.*; 3) * *s.* Зачїпка.
 Защо? wofür? weshalb?
 Защїкати, *v. a.* bei der Zauberei durch unzeitiges Fragen „а що?“ die Sache verderben. [*ze.*
 Защїрений пїсок, stumpfe Schnauze.
 Защїк, *m.* Защїк *Мі.* II. 253.
 Защїрити ся, hitzig werden, leidenschaftlich entbrennen.
 Защїрувати ся, in Aufregung, in Aufruhr, in Verwirrung gerathen, *К.*
 Защїшити ся, sich mit eigenem Blute besudeln; 2) grimmig werden.
 Защїшка, *f.* с. Art гаївка.
 Защїя, *m. Т.* защїя, *f.* защїялене, *n.*
 Аeusserung, Erklärung, Aussage, *f.*
 Защїяти, *заявлїти, v. a.* äussern, erklären, eine Erklärung abgeben; aussagen; — ся sich zeigen; кому́ *Ос.* (61) VIII. 89 sich vorstellen.
 Защїец, *m. s.* Защїец *Оз.* 56.
 Защїяк, *adv. Зап.* wie lange, seit, seit dem wann; 2) jehe, in der Zeit als, wann, *Зг.*
 Защїкорїти, *v. n.* den Anker werfen, *Вах.* [schmieren.
 Защїлїзїти, *v. a.* beschmutzen, be-
 Заясле, *P. II.* 174 *s. corr.* Защї Ясла.
 Защїти, *s.* Занїти, защїмїти.
 Защїць, *заявенець Вол.* (зашїць), *m. pl.*
 защїці u. защїці *P. I.* 17 Hase, *m.* (Lepus).
 Заячати, *v. n.* zu wimmern anfangen, *Щг.*

Зячий, (заячий Ч. II. 129) *a.* des Hasen, Hasen-. — горіх (весняний) Frühlings-Walderbse, *f.* (Orobis vernus); 2) — холодок Spargel, *f.* (Asparagus offic.); 3) — щавель, -а капуста Sauerklee *m.* (Oxalis acetosella); knollige Fetthenne (Sedum telephium); 4) -і лапки Eriophorum angustifol.

Зячик, *m.* заячені, -ячі, *n.* Häschen, *n.* junger Hase. [Hasen, *n.* Häsin, *f.*

Зячиха, зячиха, *f.* Weibchen vom Zбачити, *v. n.* с. Бабити.

Збачити ся, runzelig werden (wie баба 1); zusammenschrumpfen.

Збавляю здоровля, (збавляю-), *n.* alles Gesundheitsschädliche; zu harte Arbeit; *m. f.* Peiniger, Plagegeist, *m.* Wgr. 17.

Збавити, збавляти, *v. a.* verderben, verlustig machen; schädigen; збавив мене худоби hat mich um mein Vieh gebracht; — когось віку jmdm das Leben rauben; 2) verkleinern, vermindern Кв. 303: чо́гось; 3) когò від чо́го erlösen, befreien Кв. 227.

Збавкувати, *v. a.* час vertandeln.

Збавок, -ку, *m. Ne.* Verminderung, Herabsetzung, *f.*; цінь.

Збагати ся, *Gr.* 30 s. Взагати ся.

Збагнувати, *v. a.* unterdrücken, verderben, vernichten.

Збагнути, *v. a.* щось auf den Gedanken verfallen, ersinnen; errathen; ніхтò би не збаг niemand würde darauf kommen; ніби збаг vielleicht, ist's möglich. [den, Кл.

Збайдужити, *v. n.* überdrüssig wer-

Збаламутити, *v. a.* irre führen; verführen, bethören.

Збалакати ся, *s.* Зговорити ся.

Збалувати ся, muthwillig werden.

Збан, збанок, -нка, *m.* Krug, *m.*

Збанкрутувати, *v. n.* збанкрутити ся *Ne.* bankerott werden.

Збаночок, -чка, *m.* Krüglein, *n.*; 2) *pl.* -чкі weisse Seerose (Nymphaea alba).

Збантувати ся, aus den Bändern gehen; 2) *v. a.* aufrütteln, stören.

Збаня, -ячі, збанятко, *n.* *dim.* Krüglein, Krügel, *n.*; 2) *pl.* -ята Campanula garunculoides.

Збанятник жовтий, *s.* Лопатень.

Збанятоватий, *a.* krugförmig, *B.*

Збасувати, *v. a.* blau schlagen.

Збачати, збачити, *v. a.* *M.* II. 114. *H.* 80 s. Вибачати.

Збаяти, *v. a.* *Ос.* (61) II. 44 erzählen; 2) за когò *Гол.* III. 498 entzaubern, den Bann wegnehmen.?

Збезбожити, *v. n.* gottlos werden.

Збезволений, *a.* *См.* unschlüssig.

Збездільничати, *v. n.* Gaunerstreiche spielen; Schelm, Schurke werden Кв. 233. 324.

Збезобразити, *v. a.* verunstalten.

Збезумити ся, die Vernunft verlieren, sinnlos werden Ч. III. 87; sich verführen lassen (von e. Mädchen).

Збендежити ся, *С.* II. 19 (збендеж-) in Aufruhr gerathen, sich entrüsten.

Зберати, *s.* Збирати. [erhalten.

Зберегати, збережати, *v. a.* bewahren,

Збережити, *v. n.* einbjacken: trocken werden u. gutes Heu (бережні с.) liefern.

Зберка, *f.* *Гол.* s. Збірка, збірник.

Збетжити, *v. a.* verunreinigen; verhunzen. *vgl.* Бетжот.

Збивати, збити, *v. a.* щось zusammenschlagen-zimmern; zerschlagen (горня), нору etc. abquetschen; копу жыта збити — ausdreschen; ровту Хауен

Leute zusammenbringen um die Räuber aufzufangen; zusammenhäufen: грóми;

2) когò tüchtig abprügeln; *jmdn (etw.) widerlegen, etw. vereiteln; 3) *трівóру *M.* III. 41 Bestürzung hervorrufen, allarmieren; вóду *K.* aufwallen machen, trüben; 4) збивати ся на щось in etw. übergehen, abarten, hinüberspielen, *Гол.*

— з дорóги vom (rechten) Wege abirren; 5) зóйти ся з ким mit jmdm e. Schlägerei anfangen.

Збйгно, *n.* *N.* e. Berges.

Збйдзити ся, *s.* Гёдзати ся.

Збййвіч, *m.* alter, abgelebter Mensch.

Збиральник, *m.* s. Провідник, (Electr.) *Пол.*

*Збиранина, *f.* allerhand Gesammeltes, etw. Zusammengetragenes, ein Sammelurium.

Збиранка, *f.* das Auflesen, d. Sammeln; Sammlung (milder Beiträge), *f.*

2) Falte bei d. епідівця, обшевка & *f.*

Збирати, збирати, *v. n.* sammeln, versammeln, zusammen-auflesen; ern-

ten; 2) abnehmen, abschöpfen etc. сметану abrahmen: зóйране молóко; 3)

v. n. вода́ (ріка́) збирає nimmt zu, steigt; 4) — ся sich fertig kleiden, sich bereiten, s. aufmachen.

Збір'ач, збір'ател' *m.* Sammler, *m.*

Збір'кувати, *v. a.* etw. Leichtes auflesen, aufklauben. [den.

Збір'ок, -рку, *m.* das Siehfertigklei-

Збір'осьвіт, *m.* Brennpunkt, Focus *m.* (Розм. *n. z. сил.* 87).

Збіт, *m.* Ф. *s.* Збіток.

Збітєлїв, -єва, *m.* Holzkeule zum Einrühren der Milch, *f.*

Збітєнь, *m.* Ко. 166 Ко. 7 Aufguss von heissem Wasser mit Honig u. spanischem Pfeffer od. anderem Gewürz, welchen gemeine Leute als Thee trinken.

Збітєньщик, *m.* Ко. 300 Verkäufer des збітєнь.

Збіти, *s.* Збівати; — ся на щось (на хату) etw. zustande bringen, aufführen können. + *M.* [misshandeln.

Збіткувати ся над ким jmdn

Збітний, *a.* хлїб gebacken aus allerlei Gemisch.

Збіток, *m.* Ueberfluss, *m.*; 2) *gew. pl.* збітки, — робіти Spässe machen, böse Streiche spielen; на-збітки, *adv.* *T.* zum Ueberfluss, zu sehr, zu viel; на збітки кому́ jmdm zum Trotz, zu Fleiss (etw. thun).

Збітбчїти, *v. n.* muthwillig sein.

Збітбчний, *a.* збітбчник, *m.* збітбчиця, *f.* muthwillig, spasshaft; Spassmacher, -in. [TP. 17. К.

Збіг, *m.* Flüchtling, *m.* der Flüchtige

Збігати, збігти, збічи, *v. n. s.* Побічи; herunter, herab-, ablaufen, verlaufen, verfließen; 2) — ся zusammenlaufen; einlaufen, eingehen, sich zusammenziehen (сукно́); zusammentreffen; б) sich müde laufen; 3) *v. a.* durchlaufen, -rennen; 4) збігати, збічи überlaufen (*v.* etw. Kochendem).

Збігленє, *n.* збігліна, *f.* Gr. 30 unzeitige Geburt, Abortus, *m.*

Збігльць, -оця, *m.* Ueberläufer, *m.* Ог.

Збіглість, -ости, *f.* Гол. III. 420 Geläufigkeit, Fertigkeit, Erfahrung, *f.*

Збїдкати ся за чим etw. sehr ungerne vermissen u. darnach angelegentlich suchen.

Збїднїти, (-їти), *v. a.* arm maocen; — ся das Ansehen der Armut u. des

Elends annehmen *C. I.* 4. [tigkeit, *f.*

Збїднїнє, *n.* He. Verarmung, Dürf-

Збїднїти, *v. n.* verarmen, arm werden.

Збїже, *n.* Getreide *n. pl.* збїж'а Getreidesaaten, *pl.*; 2) Habseligkeit, *f.*

Збїжний, *a.* zusammenlaufend, convergierend.

Збїліти, *v. n.* weiss werden.

Збїльшїти, (-їти) *v. a.* vergrössern.

Збїльшїти, *v. n.* grösser werden.

Збїльшкї, *adv.* *s.* Завбїльшкї.

Збїц, -бна, *m. s.* Амббна, амвбн *Лев.*

I. Збїр, -їра, *m.* Ф. Sbirre, Häscher, Henkerknecht, Mörder, *m.*

II. Збїр, -бру, *m.* Sammlung; 2) Ver-sammlung (*pl.* збїри) *f.*; 3) Jahrmarkt, *m.*; 4) gesammelte Beisteuer, Steuer, *f. К.*

Збїранник, *m.* *B.* *s.* Збір'ач.

Збїрати, *s.* Збір'ати. [Fiaker, *m.*

Збїржа, *f.* Ко. 54 Mietkutsche, *f.*

Збїржанїк, *m.* Ко. 54 Kutschen-eigenthümer, Fiakerhalter, *m.*

Збїрка, *f.* *s.* Збірник,

Збїрнїй, *a.* Sammel-, -є місце Sammelplatz, *m.* -а сбчка Sammellinse, *f.*

Пол.; gesammelt, zusammengebracht, beigetragen: збїрнї гроші öffentlich eingehobenes Geld, Gemeingeld, *n.*; — тов'ар Stückgüter, *pl.*

Збїрник, (*d.* збїрничок, -чка, *m.* Sammlung, Collection, *f.*

Збїрниця, *f.* Ко. 145 allerhand zusammengelaufenes Gesindel; 2) Besen, *m.* *Зан.* II. 180.

Збїрнїчка, *f.* Sammellinse, *f.* *Пол.*

Збїрницє, *n.* Reservoir, *n.* *B.*

Збїросл'ов, *m.* Wörtersammlung, *f.* *H. I.* Wörterbuch, *n.*

Збїрщик, *m.* — баск'ак tatarischer Steuereinnahmer. [*m. Term.*

Збїрщина, *f.* Sammlungskreuzer,

Збїєти ся, wüthend werden, ergrimmen; збїєний *s.* Скажєний.

Збїєнов'їти, *v. n.* vom Teufel besessen werden, Ф.

Збїч, *gen.* збїчї *f.* Berglehne, *f.* seitliche Abdachung e. Hügels; *adv.* auf die Seite.

Збїчи, *s.* Збігати. [женїна.

Збїшїлість, -ости, *f.* *Пол.* *s.* Ска-

Зблажїти ся, sich demüthig zeigen, kleinlaut werden.

Зблазнїти, *v. a.* *s.* Соблазнїти; 2) *v. n.* — собою айг verstossen, sei-

ner Würde Eintrag thun.

Зблѣкнути, зблякувати, *v. n.* verblissen, verschossen, *Левч. Зак.*

Зблїженє, *n.* Annäherung, *f.*

Зблїжїти, (-ати), зблїзїти, *v. a.* etw. nahe, näher bringen, annähern; — ся sich nähern, nahen.

Зблїзька, *adv.* aus der Nähe.

Зблїднути, зблїдїти, *v. n.* blass werden, erblassen.

Зблудїти, *v. n.* irre, fehl gehen, irren, fehlen, einen Fehler machen.

Зблукати ся, sich verirren.

Зббвтати, *v. a.* trübe schlagen, schützen, trüben.

Збогатїти, збогачувати, *v. a.* reich machen, bereichern; — ся — —

Збогатїти, *v. n.* reich werden.

Збоєцкїй, *a. pol. K.* Raub-

Збожевий, *a.* Getreide-

Збожеволїти, *v. n.* wahnsinnig, irrsinnig werden.

Зббїка, *f.* Mordfliege, *f.* (*Laphria*) *B.*

Збоїти, *v. n. s.* Скипїти (молоко).

Зббїч, *m.* Weberwerkzeug zum Dichtschlagen, Dichten der Leinwand, *n.*

Зббїще, *n.* Stätte wo das Vieh gestanden ist u. dieselbe zerstampft hat, *f.*; 2) Schlacht, *f.* *Ис.*

Зболїти, *v. n.* Schmerzen leiden, wund werden; дерево зболїло wurde moderig, anbrüchig; *a.* зболїлий, зболєний.

Зббрець, -рця, *m. s.* Збір.

Зборикати, *v. a.* aufwühlen.

Зббрище, *n.* Versammlung, Zusammenkunft, Gesellschaft, *f.* [*ГШ.*

Зббрниця, *f.* Sammlungskasten, *m.*

Зббрня, *f.* Versammlung, *f.*; 2) Sammlungs- haus, Gemeindehaus, *n.* (*Веч. I. 223*); 3) Kaserne, *f.* [wehren, verbieten.

Зборонїти, *v. a.* кому щось ver-

Зборбник, *m. См. s.* Хранїтель.

Зборбти, *v. a.* bewältigen, überwinden.

Зббчїстїй, *a.* abhangend, abfällig.

Зббчїти, *v. n.* abweichen, abirren; — ся *M. III. 90* schiefe Lage bekommen.

Зббя, *f.* Durchschlag, Durchhieb in der шкалї (im Hüttenwerke *B.*).

Зббїти ся, Furcht bekommen, erschrecken.

Збрїга, *f.* *Гол. III. 459?*

Збрѣкнути, *v. n.* anbrennen, anbrüchig, nicht mehr frisch, sauer wer-

den, (молоко); *a.* збрѣсклїй.

Збрєстї, *v. n.* sich verlaufen, sich verirren; що на ум збрєдє was schlechtwegs in den Sinn kommt. [*лїген.*

Збрєхати, [*збрєшу, -шеш*], *v. a.*

Збрїдити, *v. a.* щось кому jmdm etw. ekelig, widerlich machen; собї щось vor etw. Ekel haben.

Збрїднути, *v. n.* garstig werden; ekelhaft werden.

Збрїкати ся, *s.* Брикати.

Збрїскати (-їзга-), *v. a.* bespritzen.

Збрїсти, *v. n. s.* Збрєстї: durchwaten.

Збрїти, *v. a.* wegrasieren.

Збрїчеловатїти, *v. n.* anschwellen (*v.* Menschen u. Thieren).

Збрїд, -бду *m. s.* Грядї.

Збрїдъ, -бди, *f.* *Фр.* Schlamm, *m.* Hefe, *f. s.* Збродъ. [*брїд.*

Збрїдє, *n.* die Stelle unterhalb des

Зброд, *m.* збродъ. *f. КУ.* zusammen- gelaufenes Gesindel; Rotte, *f.* [*treten.*

Збродїти, *v. a.* durwaten; mit Füßen

Збрбдник, *m.* Verbrecher, *m.*

Збрбдниця, *f.* Verbrecherin, *f.*

Збрбнїй, *a.* bewaffnet, *Кч. 3.*

Збрбнїйця, *f.* Waffenkammer, Rüst- kammer, *f.*

Збрбїти, *v. a.* be- waffnen; rüsten; 2) щось etw. Böses anstellen; — ся sich waffnen, rüsten.

Збрбїця, *f. s.* Збрбя *Гол. III. 55.*

Збрбня, *f. s.* Збрбя *С. II. 111.*

Збрбсати, *v. a.* *Ме. 205 s.* Ски- дати; збрбсїти що um einen Spott- preis etw. verschleudern.

Збрбя, збрўя, *f.* Rüstung, *f.* Waffen, *pl.*; 2) *pl.* Kleider, *pl.*

Збрбїрня, *f. КУ. s.* Збрбнїйця.

Збрўжїти, *v. n. s.* Струдобатїти.

Збрўхатїти, *v. n.* von jungen Vögeln: mehr entwickelten Rumpf bekommen.

Збрўч, *f. Гол. linker Nbf. des Дуїтерр.*

Збрўч, *f.* Збрбя.

Збўванє, *n.* das Loswerden, Weggeben einer Sache; Veräußerung, *f.* Verkauf, *m.*

Збувати, збўти, *v. a.* що etw. los- werden, sich etw. vom Halse schaffen,

— робїти е. Arbeit verrichten um sie loszuwerden, nur so obenhin betreiben; когб jmdn abfertigen, abweisen; 2) ver- äussern, verkaufen, weggeben; 3) *v. n.* на чїм mangeln, nicht ausreichen; збу-

вiае що, чоrо es bleibt etw. übrig, ist zu viel; 4) — ся *s. v. a.*: (чоrо, коrо) von einer Sache loskommen; verlustig werden, verlieren.

Збۇдь-вiк, збۇйвiк, *m. Kc.* 196. 585 abgelebt, sehr alt; 2) der sein Leben im Nichtsthum zugebracht hat *Oz.* 78.

I. Збудiти, *v. a. P. I.* 63 s. Збۇти,

II. Збудiти, збуджати, *v. a.* erwecken, aufregen.

Збудоване, *n.* Erbauung, *f. K.*

Збудувати, *v. a.* erbauen. [räuber, *m.*

Збуй, збуйник, *m.* Mörder, Strassen-

Збуйнувати, *v. n. Ч. V.* 1169 вi-три losgehen, stürmen.

Збур, *m.* Tripper, (*B.*), *m.* Genorrhoea.

Збурiковати, *v. n.* roth wie бурiк werden. [regung; 2) Zerstörung, *f.*

Збурене, *n.* Störung; Aufwallung, Auf-

Збурити, *v. a. s.* Бурити.

Збурмати, *v. ? Me.* 175. ?

Збуте, збۇти, *s.* Збுவане etc.

Збутковий, *a.* зiклад Umsatzanstalt, *f.* Absatzamt, *n.*

Збۇтний, *a.* entbehrlich, *Term.* [III.

Збۇтнити, *v. n.* übermüthig werden,

Збۇток, -тку, *m.* Absatz, Umsatz im Verkauf; *m.* на — zum Verkauf, zum Veräussern. [auf die Beine bringen.

Збуторажити, *v. v.* allarmieren,

Збухтити, *v. n.* (земля, дорога) locker werden u. sich heben, *s.* aufrühren.

Збучавити, *v. n. Oz.* (61) XII. 30 verholzen? [getümmel erfüllt *s.* Буча.

Збучений, *a.* -е поле mit Kampf-

Збۇшок, -шка, *m.* Butterstämpel, -sterl, *m.* [machen, erfrechen.

Збۇяти, *v. a. Cm.* ausgelassen, dreist

Зваб, *m.* Lockspeise, *f.* — робити verlocken, *Фр.* [beilocken.

Звабити, звабляти, *v. a.* an -her-

Зваблявий, *a.* Левч. verlockend.

Звага, *f. Cm.* Muth, *s.* Вiдвiга; 2) Vorsatz, Entschluss, *m.*

Звада, *d.* звадка, *f.* Hader, Streit, Zwist, *m. Ч. III.* 437.

Звадити ся, зваднити, *v. n. Ч. V.* 686 hadern, streiten, zanken.

Звадливо, *adv. Kc.* 25 ärgerlich, Aergernis, Verdruss verursachend, anstößig; lästig, beschwerlich.

Звадник, *m. s.* Пiядич *m.*

Зважати, *v. a.* achten; на коrо

(що) Rücksicht auf jmdn (worauf) nehmen; etw. beachten.

Зважити, *v. a.* abwägen, wägen (auf der Wage); 2) auf eine Seite herübersenken; 3) erwägen, зваживши

in Erwägung; щось душю — etw. mit Eid bekräftigen; 4) ся на щось

etw. wagen. [wegen, dreist.

Зважливий, зважний, *a. OII.* вер-

Звакувати, *v. a.* час — *A. Г.* 160. 161 vergeuden, *s.* Згайти.

Звал, *m. K. V. pl.* zusammengestürzte Felsen, Trümmer, *pl.*; 2) Wall, Klumpen, *m. V.*

Звала, *f.* grosse Menge, Gedränge, *n.*

Звалашати, *s.* Валашати.

Звалити, звалювати, *v. a.* herunter-, niederwerfen; коrо з нiг umwerfen, zu Boden werfen; ein-, niederrei-

sen; 2) що на коrо etw. auf jmdn schieben, *jmdm etw. zur Last legen; 3) — ся

sich häufen, (in Haufen) stürzen, fallen; на коrо * jmdm über den Hals kommen.

Звалка, *f.* Gedränge, Schlachtgetümmel, *m. Ру.*

Зваловийтий, *a.* schwerfällig, (*B.*).

Звалярник, *m. s.* Зiльниця.

Зваляти, *v. a.* beschmutzen, besudeln.

Званé, (-нi), *n.* Name, Titel, *m. H.*

17 Benennung, *f. K.*

Звантажити, *v. a.* einpacken, *Фр.*

Звар, *m.* Abkochung, *f.*; 2) Gebräude aus verschiedenen Salben als Brustheil-

mittel, *n.*

Зварильний, *a.* schweisbar, *Пол.*

Зварити, *v. a.* kochen; желiзо

Зварич, *m.* Salzsieder, *m.* [schweissen.

Зварка, *f.* Stelle, wo das Eisen zusammengeschweisst worden; 2) *s.* Звалярник. [gekochtes, Tränken, *n.*

Зварок, -рку, *m.* Decoct, etw. Ab-

Зварувати, *v. a. §.* stehlen.

Зваряти, *v. a.* шmate *s.* Золити

bähen, ausbrühen. [Verführung, *f.*

Зведе, *n.* Abführung, Ableitung;

Зведенця, *f.* verführtes Mädchen;

das Mutter geworden war von einem

Buhlen, (*B.*).

Зведеник, *m.* Kuppler, *m.*

Зведенята, *pl.* zugeführte Kinder

eines Witwers u. einer Witwe dh Hei-

rat derselben.

Звѣзти, звозити, *v. a.* zusammen-

bringen, zusammenfahren; 2) па́лицев когó jmdm mit dem Stock einen derben Schlag versetzen.

Звелича́ти, *v. a.* hochpreisen, rühmen; — ся *Me.* 103 prahlen. [цїня́. *f.* Звели́ченє, *n.* Под. Erhöhung, —

Звенó, *n.* Glied, Kettenglied, *n.* Ил. Звербува́ти, *v. a.* anwerben. [ти. Зверга́ти, звере́чи, *v. a.* О. П. с. Скида́-Зверетені́ти ся, *He.* звереті́ти ся wie eine Spindel sich schnell umdrehen; umkreisen.

Звѣрати, *v. a.* *H.* 133 s. Вѣрати. Звѣрник, яловець —, *m.* Sadebaum, *m.* (*Juniperus sabina*).

Зверну́ти, зверга́ти, *v. a.* umlenken; на що lenken, hinlenken, -richten; 2) umfallen lassen, stürzen; ві́вник зверну́в der Kutscher hat umgeworfen; 3) ко́му що wiedergeben, zurückstellen; 4) *v. n.* зверну́ло з полудня kurz nach Mittagszeit; 5) — ся до когó an jmdn sich richten, wenden; б) *s.* Верну́ти ся. [zurücklegen.

Зверста́ти, *v. a.* до́рогу den Weg Зверть, *f.* Abgrund, *m.*

Зверта́льний, *a.* nach rückwärts umwéndbar, wendbar, *Пол.*

Звѣртьєнь, -тня, *m.* Sonnenwende, *f.* (*Heliotropium peruvianum*, „Vanillekraut“).

Зверті́стий, *a.* — viz leicht umzuwerfen; 2) schief auf die Seite geneigt, steil: до́рога (*B.*). [schlingen.

Зверті́ти ся, sich krümmen, *s.*

Звертко́вий, *a.* -е вікно? [le, *n.*

Звертлю́х, *m.* Spulrad für dicke Sei-

Звѣртувати ся, *ГБ.* („*P. X.*“ 72) *s.* Обявля́ти ся.

Зверх, *praep.* mit d. *Genit.* über, оді́н зверх одно́го der Eine über dem Anderen *P. I.* 4; 2) darüber; überdies, ausser; зверхом *adv.* über die Massen, übermässig, *He.*

Звѣрха, *adv.* oben, auf der Oberfläche, von aussen, äusserlich.

Звѣрхний, *a.* *МШ.* der äussere.

Звѣрхник, *m.* *K.* der Obere, obrigkeitliche Person; Behörde, *f.*

Звѣрхні́а, звѣрхні́сть, (-рши-) -ости, *f.* Obrigkeit, Behörde; Obergewalt, Hegemonie, *f.* *Kч.* 106.

Звѣрхє́льний, *a.* die Kräfte über-

steigend, *Под.*

Зверше́ний, *a.* vollkommen, *K.*

Звершені́ти, (-ня́ти). *v. a.* *KV.* besiegen, aufs Haupt schlagen, vernichten.

Зверше́ньство, *n.* *Пу.* *s.* Совершенство.

Звѣсти [зведу́, зведеш], *v. a.* herab, herunter- abseitsführen, -leiten; потóмлені́ віка звѣсти ко́му *M.* I. 57 die müden Augen jmdm schliessen; 2) zusammenführen; звів нас у вели́ке при́ятелство redete uns ein wir seien grosse Freunde; звѣсти на толк когóсь *Ч.* V. 470 jmdm guten Rath geben; 3) in die Höhe heben, aufrichten, aufführen: буді́нок; emporheben; 4) *verführen, betrügen (з ро́зуму).

Звѣточі́ти, *v. n.* veraltern, *МШ.*

Звечері́ти, *v. n.* *impers.* звечері́ло wurde Abend, die Abenddämmerung trat ein.

Звива́ти, *v. a.* zusammen-einarollen, aufwinden, aufhaspeln; 2) *v. n.* — лі́са́ми sich in den Wäldern herumtreiben, 3)* — ся sich sputen, geschäftig umgehen.

Звиву́щий, *a.* flink, behend, (*B.*).

Зві́дини, *pl.* *Зг.* *s.* Розві́дини, Besuch, *m.* [*impers.* ко́мусь.

Зві́дити ся, scheinen, vorkommen,

Зві́діти, *v. a.* ко́мусь щось *H.* 80 *МШ.*

jmdm etw. aus Nachsicht darüber hinweg sehen indem man es nicht bemerken will, übersehen, nachsehen, *vgl.* Збáчити.

Зві́жка, *f.* Mehrbetrag, Ueberschus, *m.*

Зві́жки, *adv.* ти би все на — мōchtest immer höher.

Звикáти, зві́кнути, *v. n.* *P.* I. 132, — ся sich an-gewöhnen.

Зві́нка, *f.* Art Filzball, *m.* -spiel, *n.*

Зві́нный, *a.* flink, behend.

Зві́нність, -ости, *f.* Behendigkeit, Flinkheit, *f.* [die Schuld wälzen.

Звиновáтити, *v. a.* когó auf jmdn

Звину́ти, *s.* Звива́ти; 2) beseitigen, aufheben, auflassen; *звину́в ся з чим є́бро wurde schnell damit fertig. [zeihen.

Звиня́ти, *v. a.* entschuldigen, ver-

Зві́са, *f.* Pendel, *m.* *Зг.*

Звиса́ти, зві́снути, *v. n.* herabhangen, -hängen; — на кі́м auf jmdn sich stützen, sich verlassen; звис на дурні́цю ist gewohnt auf leichte, pfiffige Weise Gewinn zu erhaschen.

Звисястий, *a.* *МІІІ.* herabhängend.
 Звйсок, -ску, *m.* Ueberschuss, Rest, *m.*
 Звйти, *s.* Звйвати 1).
 Звйтці, *pl.* Drehblüthige (*Contortae*).
 Звйтѣжа, *W.* звйтѣзь, *f.* *Мог.* Sieg, *m.*
 Звйтѣжити, *v. a.* *Гол. гр.* 30 überwinden, besiegen. [*Св. Кл.*
 Звйтѣжний, *a.* siegend, siegreich
 Звйх, *m.* *Еф.* 30. звйхненє, *n.* Verrenkung, *f.* [chen; *vgl.* Звйвати *св.*
 Звйхати *св.*, flink umgehen, *f.* ма-
 Звйхнути, *v. a.* verrenken, ver-
 stancken; *ptc.* звйхнутий *и.* звйхн-
 ний; * auf Abwege führen.
 Звйхрватити, *v. n.* sich drehen,
s. werfen (дѣшка). [*s.* aufraffen.
 Звйхторити, *св.*, sich aufmachen,
 Звйчаєвий, *a.* -е право Gewohn-
 heitsrecht, *n.* *Term.*
 Звйчай, *m.* Gewohnheit, *f.* Gebrauch,
 Brauch, *m.* Sitte, Art, *f.*; за-звйчай ge-
 wöhnlich *ГІІІ.*; 2) *s.* Звйчайність.
 Звйчайний, *a.* gewöhnlich, gebräuch-
 lich; 2) sittsam, anständig, geschicklich,
 geziemend, züchtig, geschult *ІІІ. І.* 118.
 Звйчайність, -ости, *f.* gute Sitte,
 Etikette, *f.* *Кл.*; 2) Gewöhnlichkeit, *f.* *Пар.*
 Звйчати *св.*, звйчити *св.*, *М.* sich
 аeinander gewöhnen; звйчити *v. a.* *К.*
 angewöhnen; *ptc.* звйчений *М.* gewohnt.
 Звйчка, *f.* *См.* *s.* Звйчай 1).
 Звйчме, *adv.* *Н.* 18 *s.* Звйчайно.
 Звйчний, *a.* gewohnt *Р. ІІ.* 162.
Левч. — звйчно, *adv.* gewöhnlich
 Звйшка, *f.* *ЛД.* *s.* Вйшка. [*en.*
 Звйщати, *v. n.* kreischend aufschrei-
 Звйд, *g.* звѣду, *m.* Gewölbe, *n.* Wöl-
 bung, *f.* — нѣба; Balkengerüste, *n.* -ла-
 ге, *f.* zum Dachstuhl, *f.*; 2) Aufzug, *m.*
 übht was aufgezogen, gehoben werden
 kann; 3) Brunnenschwengel, *m.* *Зак.* 3)
 Fangeisen, *n.* [*МІІІ.*
 Звйданє, *n.* Erkundigung; Frage, *f.*
 Звйдати *св.*, звйдувати *св.* о, про,
 за когѣ (що), за ким (чим) sich erkun-
 digen, nachfragen nach jmdm, wornach.
 Звйдани, *ВБ.* звйди, *pl.* *s.* Розвй-
 дини; Besuch, *m.* *Пар.*
 Звйдки, *adv.* woher, von woher?
 Звйдкись, звйкільсь, *adv.* von ir-
 gendwoher.
 Звйдкільінде, *adv.* anderswoher.
 Звйдколї, *adv.* *См.* seitwann, seitdem.

Звйдний, *a.* — мїст Aufzieh-, Zug-
 brücke, *f.* *Пар.*; 2) verführerisch, trügerisch.
 Звйднѣн, *adv.* *Кст.* von dorten.
 Звйдѣмлєнє, *n.* *См.* Kundmachung, *f.*
 Звйдєси, звйдеїль (-ля), звйдти, звйд-
 тїля, *adv.* von hier aus.
 Звйдтам, *adv.* von dort her.
 Звйдѣн, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*
 Звйдусїль (-ля) звйдусїди *Кч.* 238
adv. von allen Seiten. [*чогѣ.*
 Звйдчѣго, *adv.* *s.* Від чѣго; Чомѣ,
 Звйжити, *v. a.* erproben, kennen
 lernen, erfahren; звйжлїй, *a.* *Га.* *ІІ.*
 8 erfahren, kundig.
 Зввїзда, *f.* Stern, *m.* *Оз.* 79.
 Зввїзданя, *f.* Stachelstern, *m.* (*Aster-*
acanthion). [*diger*, *Astrolog*; *Astronom*, *m.*
 Зввїздар, *m.* Sterndeuter, Sternkun-
 Зввїздарня, *f.* Sternwarte, *f.* Ob-
 servatorium, *n.*
 Зввїздатий, *a.* sternförmig; 2) кїнь
 mit *e.* weissen Flock auf der Stirn.
 Зввїдє, *n.* *coll.* *s.* Гвїздъ 1), гвїздє.
 Зввїздєнь, *m.* Milchstern, *m.* (*Gagea*).
 Зввїздик, *m.* *W.* *s.* Гвїздъ 1).
 Зввїздїця, *f.* Stern, *m.* *Зг.*; 2) —
 округлява rundsternige Sternkoralle, *f.*
 (*Astrea rotulosa*). [*Sternlein*, *n.*
 Зввїздкѣ, *У.* зввїздочка, *f.* *дїм.*
 Зввїздний, *a.* Stern- *КУ.* *ІІу.*; 2)
 gestirnt, *Кл.*
 Зввїздѣбраз, *m.* *В.* Sternbild, *n.*
 Зввїздовїй, *a.* aus Sternen, ster-
 nengleich *Ч.* *ІІІ.* 289. [*bedeckt*, *На.*
 Зввїздокрїтий, *a.* mit Sternen
 Зввїздѣслѣв. (-слѣвєць) *m.* *s.* Зввїз-
 дар. [*Sternen geschmückt.*
 Зввїздѣстрїйний, *a.* *МІІІ.* mit
 Зввїздѣцвїт, *m.* chinensische Stern-
 blume (*Aster chinensis*).
 Зввїздѣчний, *a.* *СМ.* Stern-
 Зввїздѣчник, *m.* Sternmiere, *f.*
 (*Stellaria*). [*rias*].
 Зввїздѣнѣкѣ, *f.* Seestern, *m.* (*Aste-*
 Зввїздѣчатий, *a.* *В.* sternförmig.
 Зввїздѣчатка, *f.* Sternkoralle, *f.*
 Зввїздчик, *m.* *Asterigerina*, *В.*
 Зввїздянїй, (*d.* -нѣнькїй), *a.* *Гол.*
ІІІ. 32 mit Sternen besät.
 Зввїздянѣкѣ, *f.* Sterndolde, Meister-
 wurz, *f.* (*Astrantia*).
 Зввїй, *g.* звѣю *М.* *ІІІ.* 124 Gewinde,
 Гєкрѣусел; 2) *s.* Сѣвїй.

Звійну́ти, *v. a.* abwischen, *ОЛ.*

Звійці, *pl.* Wickler, *pl.* (Tortricidae) *B.*

Зві́бка, *f.* *N. e.* Berges.

Звікува́ти, *v. a.* — вік ganze Lebenszeit verleben.

Зві́льна, *adv.* langsam, gemach.

Зві́льний, (-няти), *v. a.* nachlassen, freier, lockerer machen; * mildern; verlangsamen. [*cher* werden, *Фр.*

Зві́льни́ти, *v. n.* nachlassen; schwä-

Зві́н, зві́нок, etc. *m. s.* Дзвн etc.

Зві́нець, -нця, *m. s.* Луц.

Зві́ннийця, *f.* *Га.* I. 141 *s.* Дзвіннийця; Art Osterspiel.

Зві́нок, -нка, *m.* (зві́нка, *f.*) — розбрілий *a. B.* sperrigblütige Glockenblume (Campanula patula); 2) — ріби *АД. II.* 58. querdurch abgehauenes Stück.

Зві́нча́ти, *v. a.* bekränzen; 2) trauen.

Зві́нчик, *m.* Drottelblume, *f.* (Soldanella), *B.*; 2) — млячок nebelartiges Glockenthierchen (Vorticella nebulifera *Пол.*

I. Зві́р (зві́р), -ра, *m.* зві́рь, *f.* *Ф.* Thier, Unthier, *n.*; 2) Raubthier: Wolf; * Unmensch, *m.* [2] *s.* Розсо́ха.

II. Зві́р, *g.* зві́ру, *m.* Schlucht, *f.*;

Зві́ра́к, *m.* *Gr.* 30 Wolf, *m.*

Зві́рин, зві́рний, *a.* Thier-, Wild-

Зві́ринá, *f.* Thier, *n. dim.* зві́ринка, *f.* kleines Thier, Thierchen, *n. Sm.*

Зві́ринець, -нця, *m.* Thiergarten, *m.*; 2) — небéсний Зві́рокру́г, *Пар.*

Зві́рити, зві́рати, *v. a.* щось erproben, erfahren, — на со́бі an sich selbst die Erfahrung machen; prüfen, untersuchen *Ч.* IV. 712; 2) — ся ко́му, перéд ким з чимось jmdm etw. anvertrauen, bekennen; на щось — *Sm.* sein Vertrauen worin setzen, worauf bauen; 3) зві́рила мене хорóба hat mich ganz abgeschwächt.

Зві́рка, *f.* kleines Thier.

Зві́рки, на — *Га.* II. 55 zur Probe, um zu prüfen, versuchs halber, zur Ueberzeugung. [*trauenselig.*

Зві́рля́вий, *a.* offen gestehend, ver-

Зві́рний, *a.* *Ч.* I. 122 zum wilden Thiere geh. *Еф.* 16.

Збі́робóй, (-бóйник) ді́рāvий Наре́у, *n.* (Hypericum perforatum).

Зві́ровий, *a.* Thier-, *Лу.*

Зві́рова́то, *adv.* wann viele Wölfe sich herumtreiben.

Зві́родя́вий, *a. Ос.* (61) X. 53.?

Зві́ро́к, -рка, *m. dim.* *s.* Зві́ринá *P. I.* 128. *C. II.* 164. [*cus, m.*

Зві́рокру́г, *m.* Thierkreis, Zodia-

Зві́роло́в, (-ло́вець), *m. K.* Jäger, *m.*

Зві́роло́вний, *a. K.* zur Jagd geh., Jäger-, Jagd-.

Зві́ро́сть, *f. Гр.* V. 342 на — *s.* Злі́ть, на — ко́му.

Зві́ро́та, *f. См.* Bestialität, *f.*

Звьі́рекий, *a.* thierisch, viehisch, *Пар.*

Зві́ру́чка, *f. s.* Зві́рка. [*gehen.*

Зві́рюва́не, *n. K.* thierisches Vor-

Зві́рюва́ти ся, *s.* Па́чити ся (до́шка).

Зві́рють, *n. Гол.* III. 18 *s.* Зві́ря, *Оз.* 100.

Зві́ря, -ята, *n.* Thier, *n.*

Зві́ря́ний, зві́рячий, *a.* Thier-, Vieh-, thierisch.

Зві́ря́ти, *s.* Зві́рити.

Зві́ря́чість, -ости, *f.* Thierheit, viehische Wildheit, viehisches Wesen.

Зві́сь, *f. Гр.* *s.* Зві́сть. [*Victen.*

Зві́се́нь, *a. Ос.* (61) VII. 119 *s.*

Зві́сьголова, *m. У.* Kopfhänger, *m.*

Зві́сити, *v. a.* hängen lassen, herabhängen l.; sinken lassen.

Зві́єка, *f.* *Зг.* Schleier, *m.*

Зві́єть, (*d.* зві́єтка, зві́єточка), *f. s.* Ві́єть; на зві́єти *У.* auf Kundschaft.

Зві́єти́ти, *v. a.* ко́му що (о чім, про що) jmdm etw. bekannt geben, verkünden, jmdn von etw. verständigen

Зві́єтува́лець, -ля *Кл.* зві́єту́н, *Мог. m. s.* Ві́єту́н; Herold, *m.*

Зві́єтува́не, *K.* зві́єчене, *Term. n.* Bekanntmachung, Verständigung, *f.* Bericht, *m.*

Зві́єтува́ти, *v. n.* [*бсгс*], бурака́ wurden saftlos, blieben nur Fasern (лі́ко) von denselben.

Зві́трі́не, *n.* Verwitterung, *f. Пол.*

Зві́трі́ти, *v. n.* verwittern.

Зві́ча́ти, *B.* зві́ча́ти *s.* Зві́єти́ти.

Зві́чити ся ins Gesicht sich etw. sagen [*вчи*].

Зві́я́жка, *f.* Werkstück zum Aufwinden des Gespinnstes in *e.* Knäuel, *n.*

Зві́яти ся, (фа́ля) sich erheben u. stürmisch aufbrausen; sich fortmachen, sich aus dem Staube machen.

Звладáти, *v. n.* робóтї *e.* Arbeit bewältigen *s.* Зво́лодáти.

Звобро, *n.* Ч. IV. 496 s. Ребрó?
 Звóда, *f.* II. 69 s. Звáда. [ráther, *m.*
 Звóдець, -дця, *m.* См. Verführer, Ver-
 Звóди, *pl.* Gewölbe, *n.* C. I. 216 s.
 Звíd; 2) Betrug, Schwindel, *m.* Kuppe-
 lei, Kupplerschaft, *f.* Ke. 141; 3) Con-
 frontation, *f.*
 Звóдини, *pl.* Confrontation, *f.*; 2)
 Zusammenkünfte zum Zechgelage, *pl.*
 3) das Bedecken der Braut mit der
 Frauenhaube Ч. IV. 611.
 Звóдýстий, *a.* gewólbт.
 Звóдýтель, *m.* Гол. III. 253 Ver-
 führer, Verleiter, *m.* Term.
 Звóдýтельница, *f.* Verführerin, *f.* Нав.
 Звóдýти, *s.* Звéсти; — зо свýта
 когó ums Leben bringen; — бýчу, бídý
 ein Krawall, ein Unheil verursachen,
 hervorbringen. [gerisch *Мог.* У.
 Звóдýвий, *a.* verführerisch, trü-
 Звóдник, *m.* Kuppler, *m.* Ко. 79;
 2) Mäkler, *m.*
 Звóдниця, *f.* Kupplerin, *f.*
 Звóдня, *f.* Ко. 196 Kupplerschaft;
 2) s. Звóдниця, *См.*; 3) звóдýти звóднi
 (*pl.*) з кимбóсь Б. mit jmdm (*m.* Wei-
 bern) sich abgeben, sich herumbalgen.
 Звóдвий, *a.* Wólbung-
 Звóець, -бýця, звýйник, *m.* Wickler,
 (Tortrix) s. Звýйцi.
 Звóжай, *m.* Гол. III. 37 das Ein-
 führen des Getreides vom Felde.
 Звóздик, *m.* Nelke, *f.* (Dianthus);
 2) Seifenkraut, *n.* (Saponaria offic.).
 Звóздиковáти, *pl.* Nelkenblumen
 (Caryophyllaceae). [(Caryophyllinae)
 Звóздичáсти, *pl.* Nelkengewächse
 Звóздичник, *m.* Gewürznelkenbanm,
m. (Caryophyllus arom.); 2) Nelkenko-
 ralle, *f.* (Caryophyllia).
 Звóзчик, звóзичкий, s. Звóзчик etc.
 Звóлáти, *v. a.* Гр. s. Звóлодáти.
 Звóлене, (-лiне), *n.* См. II. 96
 Wille, Wunsch, *m.* Genehmigung, *f.*
 Звóленець, -нця, *m.* W. Urlauber, *m.*
 Звóлáти, *v. a.* erlauben, gestatten
 P. I. 5; 2) belieben, wollen, geruhen
 H. 112; 3) s. Увiльнiти; 4) — ся
 die Güte haben: звóльтесь! = бýдьте
 ласкáви *Кух.*; 5) звóлáти ся *Др.* с. 115
 гýтиг sein; wollen; звóлено, звóлано
 P. I. 130 nach dem Willen.
 Звóльнiти, *v. a.* См. s. Увiльнiти.

Звóлнувáти, *v. a.* У. stürmisch
 aufregen. [winden, besiegen.
 Звóлодáти, *v. a.* bewáltigen, über-
 Звóлочáти, *v. a.* viel umherschlep-
 pen; * когó jmdn zum müssigen Nach-
 gehen, zur Liederlichkeit bringen.
 Звóлбчний, *a.* -нi нáрости Zóge-
 rungсzinsen, *Term.*
 Звóля, *f.* Freiheit, *f.* [lauben.
 Звóлáти, *v. a.* u. — ся, Ко. 172 er-
 Звóмпити, *pol.* *v. n.* Ко. 37 звóнт-
 пити *K.* verzweifeln, verzagen, den kür-
 zeren ziehen; nahe sein dem Crepieren.
 Звон, *m.* Klang, *m.* Пол.
 Звонáтка, *f.* -лелiйка Campanula
 lilifolia v. Adenophora suaveolens.
 Звóник, звонiти etc. s. Дзвóник
 etc. дзвiн etc.
 Звонiстий, *a.* helltönend, *Зар.*
 Звонкiсть, -ости, *f.* Klangfarbe, *f.*
 Звонковáти, *pl.* Glockenblumen-Ge-
 wächse, (Campanulaceae).
 Звонкогóлбсий, *a.* mit wohlklin-
 gender Stimme, hellstimmig.
 Звонкоцвiти, *pl.* Glockenblüthige
 (Campanulineae). [giesser, *m.*
 Звонник, звонáр, *m.* Glocken-
 Звонovýй, *a.* Glocken-
 Звонovýна, *f.* Glockenspeise, *f.*
 Звонбчниця, *f.* Glockenpolyp, *m.*
 (Campanularia).
 I. Звóрáти, s. З'орáти. [umschliessen.
 II. Звóрáти, *v. a.* s. Загорóдýти,
 Звóри, *pl.* s. Звiр II.
 Звóрикáти (-ичáти), *v. n.* wie ein
 wildes Thier brüllen, (*Фр.*)
 Звóрiть, *f.* Т. звóрот, -оту, *m.*
 Umkehr, Schwenkung, Wendung; на
 звóрот Ко. 140 s. На вiвóрiт.
 Звóрка, *f.* Schliessmuskel, *f.*
 Звóрлуч, Syngnathus bucculentus B.
 Звóротýти ся, s. Вернýти ся, Зг.
 Звóрóтний, *a.* круг Wendekreis,
m. КУ. [ре, *f.*
 Звóрóтник, *m.* Wendekreis, *m.* Тро-
 Звóрохнýти, звóрýшити, *v. a.*
 in Unruhe, in Aufregung versetzen; —
 ся — — gerathen, unruhig werden.
 Звóрошýти ся, s. Змiшáти ся.
 Звóрчий, *a.* Schliess-
 З-вóстри стрiлáти, R. 92 scharf
 schiessen (bei d. Hochz.)
 З-вóсхíд сбнця *Ос.* (61) VII. von

Sonnenaufgang, von Osten her.

Звѳхченѳ, *n.* Befeuchtung, *f.*

Звохчѳти (-чѳти), *v. a.* бѳфеuchten, benetzen; *v. n.* feucht, nass

Звѳщик, *m.* Fiaker, *m.* [werden.

Звоювѳти, *v. a.* besiegen, bezwingen, unterjochen. [ertragen §.

Звудалѳти (з'удал-), *v. a.* aushalten,

Звужѳти, звуйѳти, звужувати, *v. a.* enger, schmaler machen, verengen.

Звўзло, *n.?*

Звук, *m.* Laut; Schall, *m.* Пол.

Звуковѳй, *a.* Laut-, Schall-

Звукѳбвний, *a.* Гуш. klangvoll, klangreich.

Звукѳслѳвѳе, *n.* Lautlehre, *f.*

Звўрдити, *v. a.* die Milch beim Kochen gerinnen machen; — ся geronnen (sauer) werden. [wohlklingend.

Звучнѳй, *a.* tönend *Оц. ep.* §. 15;

Звўчнѳсть, -ости, *f.* Wohlklang, *m.*

Звучногѳлѳбний, *a.* wohl- hellklingend, *Кл.*

Звѳга, *f.* Н. 192 Lärm, *m.*

Звѳгѳль = Новоград Волинск.

Звягльвй, *a.* Н. 140 bellend, bellend; lärmend.

Звяжѳрука, *m. f.* der (die) Hānde bindet, der (die) behindert.

Звяз, *m.* К. звязь, *f.* Zusammenhang, *m.* Verbindung; Būdigkeit (vom Boden); *f.;* 2) Structur, *f.* Gefūge, *n.* К.

Звязѳти, звязувати, *v. a.* zusammenbinden, knūpfen; verbinden; fesseln; — ся слѳвом ein bindendes Wort geben; *ptc.* звязаний *М. II.* 80 = (звѳзаний), завѳзаний. [2) gedrāngt, kurz.

Звязкѳй, звязнѳй, *a.* būdig, solid;

Звязкѳсть, -ости, *f.* В. Būdigkeit, *f.*

Звязнѳсть, -ости, *f.* enge Verbindung, *Се.*

Звѳзок, -зку, *m.* Zusammenhang, *m.*

Звѳк, *m.* Geklirre, Gerassel, *n.*

Звѳкнути, *v. n.* erklirren.

Звялѳти, *v. a.* krank, welk machen, Unpāsslichkeit verursachen; ankrānkeln.

Згѳга, *f.* Sod, *n.* Sodbrennen, *n.;* 2) *К. OII.* Durst, *m.*

Згѳд, *m.* Ст. s. Згѳдка.

Згѳдѳти, згѳдувати, *v. a.* erwāhnen, gedenken, an jmdn (etw.) erinnern: корѳ, що, про (за) корѳ, п. (з.) що; 2) errathen.

Згѳдждѳти ся, s. Згѳдждувати ся.

Згѳдждѳти (-ажѳ-), *v. n.* комў з чим s. Вигаждѳти.

Згѳдка, *f.* Erwāhung; Erinnerung, *f.*

Згѳдуванѳе, *n.* Erinnerung, *f.* *М. II.* 179; 2) das Errathen.

Згѳити, s. Гѳити.

Згѳмѳти, згѳмкѳти, *v. a.* §. auffressen.

Згѳмѳшѳти, *v. a.* s. Гѳмуз, на — зѳѳти.

Зганьѳѳти, *v. a.* s. Ганьѳѳти.

Зганѳѳти, *v. a.* комў щѳсь jmdn wegen etw. tadeln, rūgen.

Зганька, *f.* Зар. s. Згѳдка.

Зганути, *v. a.* s. Згѳдѳти.

Зганѳѳти, s. Згѳнѳѳти; 2) s. Зменшѳти.

Згар, *f.* das Angebrannte; 2) Fusel im Brantwein, *m.* Мак.; 3) Licht *n.* Wārmе der Sonne; weѳрна — Abendrѳthe, *f.* У.

Згарѳ, *m.* Schneesturm, *m.* Пис. згарѳѳом загарѳѳати mit Gewalt entreissen, rauben, *К.*

Згарѳѳати *v. a.* s. Загарѳѳати *Ме.*

Згарѳѳець, -рця, *m.* ausgebrannte Waldstrecke in eine Wiese (Weideplatz) umgewandelt.

Згарѳѳистѳй, *a.* brennbar, ver-

Згарѳѳище, згарѳѳиско, *n.* Brandstātte, *f.;* 2) s. Згарѳѳець.

Згарѳѳисть, -ости, *f.* Brandgeruch, *m.*

Згармонѳзувати, *v. a.* in Harmonie bringen.

Згарѳѳок, -рка, *m.* s. Недѳгарѳок.

Згарувѳти, *v. a.* dh. ųbermāssige schwere Arbeit aufreiben, abhārmēn;

ptc. згарѳѳований.

Згарѳѳя, *f. s.* Згарѳѳище, *У. 2)* s. Згарѳѳець.

Згарѳѳячу, *adv.* in der Hitze *III. I.* 385.

Згасѳти, згаснўти, *v. n.* erlѳschen, aufhѳren zu brennen, zu leuchten.

Згасѳѳти, згаснўвати, *v. a.* auslѳschen.

Згѳтлѳти, s. Гѳтлѳти.

Зги? *Ос.* (62) *II.* 55.

Згиѳ, *m.* Bug, *m.* Fusswurzel, *f.* Пол.; 2) Gelenk, *n.* Под.

Згиѳѳати, згинѳѳати, *v. a.* beugen, niederbiegen, krūmmen.

Згиѳлѳѳе, *n.* coll. Schindvieh, *n.*

Згиѳнўти, згѳнўнути, *v. n.* verloren gehen, verschwinden, s. Гѳнўнути.

Згѳдѳити, *v. a.* собѳ щѳсь vor etw. Abscheu bekommen.

Згинѳѳч, *m.* Beugemuskel, *f.* Beuger, *m.*

Згирѳѳти, s. Загирѳѳти.

Згіде, (-дде), *n.* Hab' und Gut, *n.* Oc. (62) VIII. 23.

Згіден, *K.* згідний, *a.* tauglich, nützlich, verwendbar; wert, fähig; 2) übereinstimmend, *B.* — го́лос Gleichlaut, *m.*; übereinkommend; *adv.* згідно überein, *Пар.*

Згідлі́вість, -ости, *f.* Oc. Verträglichkeit, Friedfertigkeit, *f.*

Згін, *g.* згону, *m.* Zusammenreibung, *f.* das Zusammenreiben des Viehes (der Schafe) auf die gemeinschaftliche Hutweide: в — до череді; 2) Vertreibung; (ehem.) gezwungene Uebersiedelung.

Згінний, *a.* -і дни *He.* (*Пр.* XI. 38) Tage an welchen die ganze Gemeinde zur Frohnarbeit aufgetrieben wird.

Згінник, *m.* Borsteuvertreiber, Schweinehändler, *m.* [thiger, *m.*

Згірник, *m.* Verächter, Hochmüthiger, *n.* M. I. 18 Gesenke eines Hügels, *n.* Abhang, *m.* Abdachung, *f.*

Згирнути, *v. n.* bitter werden; ма́сло -кло wurde ranzig.

Згірний, згірдний, *a.* stolz, beleidigend, unfreundlich: сло́во, böses Wort.

Згір'ок, -рка, *m.* Hügel, *m.*

Згірчивати, (-чати), *v. a.* MIII. bitter machen.

Згірше́нє, *n.* *Пар.* s. Сбблзнь.

Згірш'яти, *v. a.* Aergernis, Anstoss geben; — ся Aerg. Annehmen: чим, woran.

Згладити, *v. a.* glatt streichen, g. machen; ebenen III. I. 380; 2) *vertilgen: — зо сьвіта.

Згладмати, *v. a.* ГВ. (*Рус.* X. 72)?

Згладжити ся, gerinnen (v. Milch *vgl.* Глє!). [б'яти.

Зглибну́ти, зглиб'яти, *v. a.* s. Зглу-

Зглітно, *adv.* voll gedrängt, gestopft.

Зглода́ти, *v. a.* zer- abnagen.

Зглотá, *f. s.* Глотá, Zusammenlauf, *m.*

Зглот'яти ся, sich zusammendrängen, *s.* zusammenrotten.

Зглуб'яти, зглубля́ти, *v. a.* ergründen, erforschen, untersuchen. [werden.

Зглу́пати ся, §. rathlos, verlegen

Згляд, *m.* Blick, *m.* C. I. 200; 2) s. Взгляд, взгядний; згядь (згледь), *f.* Rücksicht, Pflege, *f.*

Згядáти ся, згядну́ти ся sich beschauen; на когó, на що auf jmdn

(etw.) schauen, sehen, anhaltend an-, zu-

sehen; Rücksicht nehmen, etw. berücksichtigen, sich jmds erbarmen.

Згнєсти, згн'яти (-ати), *v. a.* unter-, niederdrücken, zermalmen, *vernichten; згн'яти verdichten.

З-гн'ива, *adv.* Cm. zornig.

Згн'ит, *m.* Art Kinderkrankheit.

Згну́щати ся, s. Зну́щати ся; згну́щений *ptc.* Пол. unterdrückt, miss-handelt.

Зговори́ти, *v. a.* gesprochen, gesagt haben; 2) що з ким mit jmdm

worüber übereinkommen, sich einigen, etw. verabreden M. I. 43; 3) прóтиг

когó mit jmdm rechten, hadern, sich jmdm widersetzen M. I. 12; 4) — ся

(за що) im Gespräch, in der Rede worauf kommen (zusammen mit Anderen).

Згóда, *f.* Uebereinkunft, Uebereinstimmung, Einigung, *f.* що згóда

гемáсс, nach dem Vertrage; 2) Einigkeit, Eintracht, Harmonie, *f.* [mend.

Згóден, *a.* Cm. s. Згóдний, beistimmend

Згóджáти ся, згóджувати ся, II. zustimmen, übereinstimmen; in Eintracht leben. [2] Ehevertrag, *m.*

Згóдини, *pl.* das Uebereinkommen;

Згóдити, *v. a.* in Uebereinstimmung, in Einklang bringen; einigen; 2) mieten,

dingen: слугу́; accordieren; 3) когó, на когó чим womit jmdn treffen, jmdm

beikommen; 4) *v. n.* кому́ dem Schuldner die Erstreckungsfrist gestatten; 5)

— ся з ким sich mit jmdm verständigen, übereinkommen, übereinstimmen,

sich einigen, sich vertragen; на щось womit einverstanden sein, etw. acceptieren; до чо́гось C. I. 27 sich wozu eignen.

Згóді, згóдом, згóдя, *adv.* (трóха, ма́ло —) nach einiger Zeit, nach einer

Weile, kurz hernach, darnach, wenige Zeit später.

Згóдити, *v. n.* vermögen. [fertig.

Згóдливий, *a.* verträglich, fried-

Згóдний, *a.* einverstanden OP.; 2) s. Виг'ідний *Лєв.*

Згóдува́нє, *n.* Erziehung, *f.* К.

Згóдува́ти, *v. a.* aufziehen, erziehen, Pflege angedeihen lassen; ernähren; mästern.

Згóжий, *a.* übereinstimmend, *Др.*

Згóла, *adv.* *Лєв.* ganz, schier.

Зголару́ч, *adv.* s. Го́лруч.

Зголіти, *v. a.* ab-, wegrasieren.
 Зголови, *pl.* у зголовах *Ф.* zu den Häuptern; 2) з голови aus dem Kopfe, — рахувати von d. Kopfrechnen.
 Зголовіти, *v. a.* köpfen: das Kopfholz von dem Weidenbaume weghauen, *B.*
 Зголодіти, *v. a.* aushungern lassen; *ptc.* зголоджений ausgehungert.
 Зголодніти, *v. n.* hungrig werden.
 Зголосоїти, *v. n. s.* Закричати *МІІІ.*; 2) ся до чоґось sich zu etw. (bei jmdm) melden. [sonant, *m.*
 Зголосо́на, *s. a. f.* *Оз.* Mitlaut, Con-
 Зголосну́ти, *v. n.* сла́ва зголосла́ *МІІІ.* der Ruhm erscholl, wurde laut.
 Зголубіти, *v. a.* für sich freundlich stimmen, jmds Herz, Zutrauen gewinnen.
 Згомоніти, згомоти́ти *МІІІ.* *v. n.* dumpf erschallen, erklingen; laut werden; wiederhallen.
 Згон, *m. s.* Згін.
 Зго́нене, *n. s.* Згінане.
 Зго́бини, *pl.* зго́нице, *n.* Ueberkehr, *f.* Abbrechling, *n.* Kaff, *m.* (vom Getreide).
 Згоніти, згоня́ти, *s.* Зігна́ти; — ся з ро́зцу irre werden. [*m. C. II. 43.*
 Зго́нщик, *m.* Viehtreiber; Viehhändler,
 Зго́рба́ти, *v. n.* krummen Rücken bekommen, buckelig werden.
 Зго́рбити, *v. a.* bücken, buckelig machen; — ся sich bücken, gebeugt gehen.
 Зго́рда, *adv.* stolz, abstossend, wegwerfend. [den.
 Зго́рдіти ся чим worauf stolz wer-
 Зго́рдіти, *v. n.* ким jmdn verschmähen.
 З-го́рй, *adv.* набра́ти з го́рй ко́го jmdn herunternehmen; 2) voraus, im voraus. [schüssig; schief.
 Зго́ристый, (-исний), *a.* steil, ab-
 Зго́рівка, *f. s.* Го́рівка, *Гол. III. 81.*
 Зго́ріти, *v. n.* ab-, verbrennen; 2) *Ф.* (*Пр. X. 123*) im Hitzfieber phantasieren, delirieren.
 Зго́рну́ти, зго́рта́ти, *v. a.* zusammenscharren, -ziehen.
 Зго́рну́тість, -ости, *f.* *He.* (*Пр. XI. (2) 14*) Inbegriff, *m.*
 Зго́родіти, *v. a.* ein Flechtwerk, eine Hürde, e. Hecke anlegen, umzäunen; * anfertigen *Ч. I. 169.*
 Зго́ртка, *f.* *ОП.* Falte, *f.*
 Зго́стіти, *v. a.* У. besuchen.

Згра́бати, (згреб-) *v. a.* abharken; 2) zusammenharken. [pfänden.
 Зграбува́ти, *v. a.* plündern; 2)
 Зграмосі́ти, *v. a.* zusammenballen.
 Згребло́, *n.* Striegel, *m.*
 Згрижа́, згриса́, *f.* nagende Sorge, Kummer, Gram, *m.* 2) Hader, Zwist, *m.*
 Згриса́ти, згрі́зти, *s.* Грі́зти.
 Згримоти́ти, *v. n.* heftig, wuchtig dreinschlagen.
 Згрі́бний, *a.* -е полотно́ die grobe Leinwand von Hede, von Werrig, heden.
 Згрі́зну́ти ся, sich erbittern, aufbrausen, ergrimmen, drohende Miene etc. machen, *He.*
 З-грі́зна, *adv.* *s.* Грі́зно.
 Згрома́жене, *n.* Versammlung, *f.*
 Згрома́дити, (-аджа́ти) *v. a.* сіно — zusammenharken, -rechen; 2) versammeln.
 Згрубі́ти, *v. n.* dick, grob werden.
 З-гру́бша, з гру́бої грі́ски aus dem Groben. [liegendes Grundstück.
 Згру́док, -дку, *m.* trockenes höher
 Згряста́ти, *v. a.* Зг. zusammenfas- sen, resumieren.
 Згу́ба, *f.* Verlust, *m.* verlorene Sache; 2) Verderben, *n.* Vernichtung, *f.* Untergang, Tod, Fall, *m.*
 Згу́бати, *v. a.* verlieren; 2) verderben, vernichten. [derblich, vernichtend.
 Згу́блівий, *Мл.* згу́бний, *a.* ver-
 Згудя́ти, *v. a.* щось ко́му́ jmdm etw. tadeln; *ptc.* згуджéний, verspot- tet, widrig gemacht.
 Згуді́ти, *v. n.* anfangen stark zu schallen, zu dröhnen. [IV. 166.
 Згук, *m.* Lärm, Schall, *m.* *RC.* (82)
 Згукáти ся, *s.* Скричáти ся; згукну́ти, *v. n.* lauten Ruf erschallen lassen.
 Згуля́ти, *v. a.* betrügen, jmdn zum Besten haben, *Ф. Фр.*
 Згуля́ти, *v. n.* und — ся sich satt unterhalten, sich todmüde tanzen.
 Згурда́ти, *v. a.*; 2) — ся с. Зву́рдити.
 Згу́слий, *a.* zähflüssig. [werden.
 Згу́снути, *v. n.* dick, zähflüssig
 Згусті́ти, згу́щáти, *v. a.* verdicken, verdichten, condensieren. [(B).
 Згуча́ти ся, scheu, stutzig werden,
 Згу́щене, *n.* Verdichtung, Condensation, *f.* *Пол.*
 Зга́рда, *f.* Silbermünzen auf einer

Kette angereiht (B.) Halsband, Collier, *n. vgl. Гарда.*

Звалтувати, *v. a.* allarmieren, in Bewegung bringen; — лиху чутку schlimme Gerüchte mit Weh- u. Jammergeschrei vernehmen u. weiter verbreiten *Me. 373; aufschreien Ф. (Пов. 34)?*

Звѣлати, *s. Гѣлати.*

Звѣдзати ся, *s. Гѣдзати ся.*

Звѣя, *f. s. Свѣя, свѣя (B.).*

Зврасувати, *v. a.* mit den Füßen zertreten, zerstampfen.

Звряя, *f. Schar, f. Haufen, m. K.; 2) звряя Art Osterspiel Kol. I. 193.*

Зврунтувати, *a. a.* bis auf den Grund kommen, den Grund erreichen ergründen.

Здаванє, *n.* Herausgabe (des Restes); 2) Uebergabe, Anvertraung; 3) Ablegung, Erstattung *f. испиту, рахунку, справи; 4) Schein, m. См. s. Здавати 4 с.).*

Здавати, *здати, v. a.* den Rest herausgeben (beim Kaufe); 2) кому щось, на когò щось jmdn etw. übergeben, überlassen, abtreten, anvertrauen, übertragen; 3) испит, рахунок, справу — ablegen, erstatten; 4) — ся на когò sich jmdm ergeben (на чийсь ласку). Vertrauen in jmdn setzen, sich auf jmds Wort verlassen (на чийсь слово); sich auf jmdn berufen *Левч. б)* passen, taugen; * sich reimen; — на горє *III. I. 29* zum Unglück gut gerathen sein; *c)* erscheinen, scheinen, das Aussehen haben: *здає ся мені* es kommt mir so vor, es scheint mir als ob, mir dünkt, mich dünkt. [*здавленє, n. s. Стисненє, Пол.*

Здавѣти, *s. Стиснути; zerdrücken,*

Здавѣшня, *adv.* in der Frühe.

Здавна, *здавен, ОП. adv.* von alterher. [*a. -а монѣга Scheidemünze, f.*

Здаѣний, *Пар. здавковий, Term.*

Здалєка, *adv.* von weitem, weither, aus der Ferne; weitab.

Здалѣгидь, (-легидь), *adv. С. s. Задалѣгидь; zeitig. [Здатний.*

Здалий, *здальный, зданий, a. s.*

Зданути, *v. n. Ф. (Веч. I. 116) s. Здавати ся 4 с.).*

Здарити, *Др. с. 134 здарувати М. II. 164 v. a.* beschenken; 2) — ся: *колі ми ся здарит Гол.* wenn es mir

gerath, gelingt.

[*дати ся*

Здати, *s. Здавати; — ся s. При-*
Здатний, *a. Н. 220. Кч. 178* tauglich, fähig, befähigt; 2) schicklich anständig. [*Geschicklichkeit, f. ПШ.*

Здатність, -ости, *f. Fähigkeit; Здача, f. Rest, m. (beim Kauf) Др. с. 183. Кв. 73. Ueberschuss, m. * здачі давати Revanche geben; 2) Uebergabe, Capitulation, f. КУ.*

Здвиг, *m.* dicke Schar, Menge, *f.; 2) s. Здвиженє 2): на Здвига.*

Здвигати, *здвигнути, здвинути, v. a.* empor, auf, erheben; aufrichten, aufführen: *будову; 2) bewegen, erregen; 3) v. n.* кіньми einen Reiter angriff machen, zu Ross angreifen, — sich aufmachen; *плечима* mit den Achseln zucken; 4) — ся sich erheben; aus den Fugen gehen.

Здвиже, *n. Еф. 61 s. Горобок?*

Здвиженє, *n.* Erhebung, Aufführung, *f.; 2) s. Воздвиженіє Чѣстного Креста.*

Здвижка, *f. Зг. Bewegung, f.*

Здебєла, *adv.* unverbofft.

Здебільша, *здебільшого, adv.* vom Größeren; obenhin betrachtet, im grossen, *См.*

Здєла, *f. Wolf. m. (vgl. Зьвир).*

Здекретувати, *v. a.* anordnen, verhängen, bestimmen — *кару Кч. 272.*

Здекуційник, *m. §. Executor, m.*

Здєлека, *s. Здалєка (-ку).*

Здємгати, (-гувати) *ся, sich* verheben (*подвигати ся*).

Здєнова, *adv.* von neuem.

Здєргати ся, *s. Змарнѣти.*

Здєрєвєнѣти, *v. n.* holzig werden, *B.*

Здєрєвѣти, *v. n.* erstarren.

Здєржати, *здєржувати, v. a.* ab-, an-, auf, zurückhalten; 2) aushalten, ertragen *С. I. 103.*

Здєржка, *f. Левч. Euthaltbarkeit, f.*

Здєржно, *adv. Левч. enthalsam.*

Здєрка, *f. Ellritze, Pfrille, f. (Leuciscus phoxinus).*

Здєрти, *s. Здирати. [ger werden.*

Здєшевѣти, *v. n.* wohlfeiler, billi-

Здѣбати, *v. a.* когò jmdm begegnen, jmdn antreffen; — ся з ким mit jmdm zusammentreffen.

Здив, *m. Св. Verwunderung, f. Stau-*

nen, *n.* на — *M.* zum Verwundern, sehr befremdend.

[werden, *T.*

Здивачніти, *v. n.* zum Sonderling

Здивувати, *v. a.* verwundern, in Staunen setzen; 2) *v. n.* *Ks.* 33 seltsam finden u. daher tadeln; nicht genug satt sehen u. bewundern, staunen *III.* I. 298 — ся sich —; *ptc.* здивований, здивлий *Cs.* verwundert.

Здиминіти, *v. a.* vom Brandlegen = з димом пустити.

Здиміти, здимніти, (-меніти) *v. n.* vergauchen, in Rauch aufgehen, wie der Rauch schwinden, verschwinden, *H.* 38.

Здиняти, (здняти, зняти) *P. I.* 16 s.

Здоймати. [reissen; 2) schinden.

Здирати, *v. a.* abreiben, herunter-

Здирка, *f.* breite Spleisse; abgerisenes Stück von e. Stoff, Fetzen, *m.*

Здирлявий, *a.* der schindet, beraubt.

Здирник, здірщик, *m. s.* Дерун.

Здирство, *n.* здірщина, *f.* Leuteschinderei, *f. s.* Грабёжа.

Здирствувати, *v. n.* *K.* schinden, erpressen, habsüchtig sein.

Здитиніти, *v. n.* kindisch werden.

Здиханє, *n. s.* Зітханє.

Здиханка, *f.* *Гол.* III. 419 Seufzer, *m.*

Здихати, здихнути, *v. n.* seufzen, aufseufzen; — а) Athem holen; б) müde werden, *Cm.* 2) crepiren, verrecken.

Здичати, здичіти, *v. n.* verwildern, wild werden. [Gestalt, *f.* Habitus, *m.*

Здіб, *g.* здобу, *m. B.* das Aussehen.

Здібний, *a.* tauglich, fähig, tüchtig.

Здібність, -ости, *f.* Tauglichkeit, Fähigkeit, Tüchtigkeit, *f.* [verlassen.

Здівати ся на когб sich auf jmdn

Здівки, *pl.* — з когб робіти *Ч.* II. 9. argen Spass mit jmdm treiben.

Здівувати, *v. a.* wie das ganze Leben hindurch Jungfrau bleiben, *Km.*

Здігнати, *s.* Здогоніти.

Здіжити ся *H.* 241 vom Backtrog: schlecht werden.

Здіймати, здійняти, *s.* Здоймати.

Зділати, *v. a.* thun, machen; be-gehen; 2) *Me.* 137 an-, hinein thun, ausstatten. [dienstfertig.

Зділивий, (*B.*), зділишливий, *a.*

Зділка, *f. gr.* Thatsache, *f. Zs.*

Здільний, *a.* *Др.* tüchtig, fähig.

Здіп'равді, *adv. s.* Сп'равді.

Здіяти ся, *Щог.* geschehen.

Здоба, *f. s.* Здіб. *vgl.* Подоба; 2) *s.*

Здобич.

Здоба, *f.* Schmuck, *m.* Zierde, *f.* *Пар.*

Здобен, *a. s.* Здібний.

Здобіти, *v. a.* schmücken, zieren, *Пар.*

Здобіток, -тку, *m.* Erwerb, *m.*;

Beute, *f.* Raub, *m. pl.* *H.* 201 *P. I.* 27.

Здобич, здобіча, *f.* Beute, *f.* Raub,

m. dim. здобіченька, reiche u. schöne Beute.

Здобічний, *a.* Beute- zur Beute geh., erbeutet, *K.* [ter, Räuber, *m.*

Здобічник, (йшник), *m.* Freibeu-

З-добра дїва *s. Z. I. f.* [loben.

Здобріти, *v. a.* *Щог.* gutheissen,

Здобріти, *P. II.* 86. *He.* (*Пр.* XII.

675) *v. n.* чам womit zufrieden sein;

2) besser werden.

Здобрівати, *v. n.* *Др.* *s.* 245 gutmüthig, einfältig sich zeigen; besser, gütig werden, *C.*

Здобуванець, -нця, *m. K. s.* Здо-

Здобування, *f. K. s.* Здобуток.

Здобуватель, *m.* Ausbeuter, Ex-

ploiteur, *m. Под.* здобувач, der Produ-

ciierende, *Др.*

Здобувати, здобути, *v. a.* einnehmen, besetzen; 2) erbeuten, erobern;

3) erwerben, erringen; 4) — ся sich

mit Beute versehen, Beute machen *K.*;

б) — на що etw. hervorbringen, her-

ausbringen, bewerkstelligen. [*f.* *III.*

Здобутє, здобуванє, *n.* Eroberung,

Здобуток, -тку, *m.* Gewinn, Er-

werb; Nutzen, Vortheil, *m.* Errungen-

schaft, Beute, *f.*

Здовжати, здовжати, *v. a.* ver-

längern, dehnen; 2) здовжати *s.* Дов-

жати ралом.

Здовженє, *n.* Dehnung, *f.* *Бор.*

Здовідати ся, *До.* *s.* Довідати ся.

Здовольняти ся befriedigt wer-

den, sich genügen lassen.

Здогадати ся, здогадливий,

etc. *s.* Догадати ся etc. [deutung, *f.* *Zs.*

Здогадка, *f. s.* Догадка; 2) Ан-

Здогін, -ону, *m. ОВ. pl.* здогони

Бор. Wettlauf, *m.* ити на — den Wett-

kampf bestehen, wetteifern.

Здогодіти ся комуєь, jmdm in

den Wurf kommen, begegnen, *Гуш.*

Здогоніти, здоганяти, *v. a.* einholen, ereilen, erreichen.

Здогбня, *f. ОП.* s. Погбня.

Здойм, *m. s.* Нйчерт.

Здойма́ти, (-йти), *v. a.* herunter-, herabnehmen, -ziehen: скіру die Haut abziehen, abdecken; 2) aufheben, aufrichten; * — душею s. Зважити 3); — бучу Krawall machen.

Здоіти, здювати, *v. a.* ausmelken.

Здоконати, *v. a.* ausführen, vollbringen, *Пол.* [лвати überwältigen, *П.*

Здолати, *v. a. pol.* vermögen; здо-

здопта́ти, s. Подоптати.

Здор, *m. здрѣа, f. Р. I. 192* Schmerzhaut, *f.*

Здоровезний, здоровенний, *a.* gesundheitsvoll; rüstig, tüchtig, überaus gross.

Здоровець, -вця, *Левч.* здоровія *Ш. II. 245*, здоровінь, -іни, (*Фр.*) *m.* здоровця, *f.* ein Kerngesund; stark gebauter, hochgewachsener Mensch.

Здоробвий, *a.* gesund, wohlbehalten; здороб (був)! sei gegrüsst! *b)* zur Genesung! бувай здороб! lebe wohl! bleibe gesund; 2) stark, rüstig; sehr gross, s. hoch, s. dick, s. lang etc. *adv.* здорово, tüchtig etc.

Здоробвити, *v. a.* grüssen, — когб всім добром jmdm alles Beste wünschen; 2) не здоробить ся кому jmd ist unpässlich geworden.

Здоробість, -ости, *f. ПШ.* Gesundheit, *f.* (des Wassers).

Здоробіти, *v. n.* genesen, gesunden, von der Krankheit sich erholen.

Здоробканя, *n.* Begrüssung, *f.*

Здоробкати, *v. a. Luts. gr.* 164 grüssen.

Здоробкуватий, *a.* rüstig, robust.

Здоробля, (-ве), (*d.* -бвцяко, -бвенко), *n.* Gesundheit, *f.* Wohlsein, *n.* здоробля! zur Genesung!

Здоровленя, *n. М.* Genesung, *f.*

Здоробний, *a.* -а Служба Бжя für die Gesundheit abgehalten.

Здоробжити ся, dh den weiten Weg ermatten, müde werden.

Здоробіти, *v. n. s.* Подорожити.

Здосадувати, *v. n.* unzufrieden werden, ungehalten w.

Здбтний, *a. s.* Здтний.

Здох, на — комуь приходит bringt

zum Crepieren, *Фр.*

Здохати, здохнути, *Кв. 33 v. n.*; einen Seufzer, ausstossen; 2) crepieren, s. Здихати; здбхий, здбхий, *a. Кв. 220* crepiert, todt.

Здохленія, здохла, здохла-тина, *f. Aas, n.* [Sieches.

Здохляк, *m.* здохлаче, *n. coll. etw.*

Здрівкати, *v. n. s.* Пйти до когб.

Здріда, (*d.* здрідка), здрідити etc. s. Зрідати etc.

Здрантіти, *v. n.* lumpig, nichts-nutz werden, herunterkommen.

Здрістуй! *gr.* sei gegrüsst! (=здороб був!) *Ст.*

Здревніти, s. Здеревніти.

Здрегнвіти, здрівтіти, *v. n.* moderig werden. [sichtig (*B.*).

Здречковатий, (здря-) *a.* kurz-

Здріги, *pl. s.* Дрижакі, *Левч.*

Здригнути, (здріг-) здрігати ся, здріжати, *v. n.* sich rühren, betroffen werden, erbeben, erzittern, zusammenschauern *Ш. II. 35.*

Здрик, (здря-), *m.* Gesicht, *n.* корбкий — Kurzsichtigkeit, *f.*

Здрік, *m. Р. II. 174 s.* Здрбк.

Здрікунь, (-кан), *m. s.* Зіркач, здрічий мак.

Здрімати, *v. n.* — ся, einschlimmern.

Здробіти, *v. a.* klein zerstückeln; — землю lockern; здроблений дроб gebrochener Bruch.

Здрогніня, *n. КУ.* Schauer, Schauer, *m.* (edle) Regung, *f.* Mitleid, *n.*

Здрогнути ся, s. Здригнути ся.

Здрок, *m. s.* Дрок *II.*; Гедв.

Здротувати, *v. a.* mit Draht binden.

Здрбчати ся, gereizt werden, *К.*

Здружити, *v. a.* freundschaftlich verbinden; — ся зким Freunde werden.

Здруліти, *v. a.* herunterstossen, -schmeissen. [erhaft) werden.

Здрухніти, *v. n.* moderig (undau-

Здря, кудй здря, *adv. Кв. 92* blindlings, aufs Gerathewohl, durch Stock und Stein. [здріти.

Здрічий мак, s. Зіркач, [зрїти.

Здрічка, *f. В.* Pupille, *f.* Augapfel, *m.*

Здубіти ся, zur Eiche werden.

Здубоніти, *v. n.* zu stampfen an-

fangen.

Здувати, здути, *v. a.* wegblasen,

abwehen; 2) zusammenblasen, -wehen; 3) aufblähen, Blähungen verursachen.

Здудніти, *v. n.* anfangen zu poltern, zu dröhnen.

Здужати, *v. n.* Зг. sich entwickeln, stark werden, gedeihen; здужати vermögen; не-krank sein.

Здумалий, *a. АД.* II. 137 hochmüthig, übermüthig.

Здумати, *v. a. Р. I.* 71 s. Згадати; 2) *v. n.* und — ся sich vornehmen, sich entschliessen, beschliessen.

Здуміти ся, (-міти ся До.) Ч. V. 563 sich verwundern, erstaunen; 2) адуміти, *v. n.* verzweifeln.

Здумна, *adv.* s. Згорда.

Здуплівити, *v. n.* hohl werden (*v.* Baume). [werden.]

Здупліти, *v. n.* stutzig, betroffen

Здуріти, *v. a.* jmdn zum Narren, zum Besten haben, betrügen; täuschen.

Здуріти, *v. n.* thöricht, wahnwitzig, toll werden.

Здуркати, *v. a. Мх.* jmdn einen Thoren, e. Dummkopf schelten.

Здусіти, здушіти, *v. a.* zusammendrücken, -pressen; — ся dumpfig werden; schwitzen. [eigensinnig.]

Здуфалий, *a.* vermessen, dreist,

Здуфалувати, *v. n.* з ким jmdn zum Besten haben, mit jmdm Scherz treiben.

Здухи, *pl.* Darmgase, Blähungen, *pl.*

Здуховина, *f.* die Weichen des Bauches, Flanke, *f. Ру.*

Здякувати, *v. n.* und — ся, здячити ся, Ф. (genug) danken, dankbar sein, den Dank aussprechen, кому.

Зэбра, *f.* Zebra, *n.* (Equus Zebra).

З'єдиніти, з'єдиняти, *v. a. Ко.* 336. vereinigen, verbinden.

З'єднати, *v. a.* vereinen; gleichmachen; — ся Гол. III. 76 sich verdingen.

Зезуля, *s.* Зазуля (В).

Зезулькй, *pl. s.* Зазулінець.

Зекпіти, *v. n. s.* Змарніти.

Зелезь, зелэзка, *f.* Drüse, *f.* [Пол.]

Зелезистий, *a.* mit Drüsen, drüsig,

Зелэник, *m.* — міхурковий Balgmilbe (Simonea folliculorum).

Зелемінь, *m. N. e.* Berges.

Зелемовэнь, *m.* Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus).

Зелень, *f.* das Grün, II; 2) Grünzeug, Gemüse, *n. He.* (Цр. II. 497); 3) *N. e.* Berges: Зелэне.

Зеленавий, зеленастий, зеленкуватий, *a.* grünlich.

Зеленець, -ниця, *m.* Bertram-Schafgarbe, *f.* (Ptarmica v. Achillea vulg.); 2) Frohnleichnamstag, *m.* (lat. Rit.).

Зелэний, (*d.* зелененькй) *a.* grün; — ліс Laubwald; — овэс gemeiner Hafer (*opp.* канарок); Зелэні Свѣята die Pfingsten.

Зеленіти, *v. a.* grün färben.

Зеленіця, *f.* grünfärbendes Kraut.

Зелэність, -ости, *f.* das Grüne, die grüne Farbe.

Зеленіти, *v. n.* grünen.

Зелэнка, *f.* Grünerde, *f. Пол.*; 2) — зелэначка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arb.); 3) Agaricus aeruginosus.

Зелэноберэгий, *a. ВВ.* mit grünen Ufern. [düngung, *f.*

Зеленогноіне, *n. Гн.* 30 Grün-

Зеленолугий, *a.* -а рика mit grünen Auen.

Зеленобкйй, *a.* grünäugig.

Зеленорудь, *f.* Grünbleierz, Braunbleierz, *n.*

Зеленочок, *m. Ст.* das Grün.

Зелэноці, *pl. ОП.* grüner Plafond.

Зеленуха, зелэньчуха, *f.* Cretilabus. [Ам. 514.]

Зеленушка, *f. s.* Зелэний, -а

Зеленцем, *adv.* ще — noch grün u. unreif. [(Astasia euchlorum).]

Зелэнчик, *m.* schöngrünes Nixchen

Зелэнявий, *s.* Зелэнавий, *Пол.*

Зелэнявожэвий, *a.* grünlichgelb.

Зелэняк, зелэнюх, *m.* Goldkäfer,

(Cetonia aurata), *B.* [spe, *f. М.*

Зеленочок, -чка, *m.* (grüne) Кно-

Зеленуґа, *f.* зелэнуш, *m.* unreife

noch grüne Weichsel- od. Kirschen-

frucht; 2) Art grünlicher Pflaumen.

Зеліччок, -чка, *m.* Zaunkönig, *m.*

(Troglodytes parv.). [Желізо etc.

Зелізо, зеліско, зеліаний etc. *s.*

Зелэман, *m.* Art гаівка, *Пар.* (Пр.

II. 257). *Кол.* I. 166. 177. 183.

Зелэний, *a.* Kraut- III. II. 221.

Зелэ, *n.* Kraut, Unkraut, *n.*; Unkraut-

samen, *m.*; 2) *N.* des † Buchst. *s.*

Зелэстий, *a.* Kräuter-, *B.*

Земелька, *f. dim.* kleines Grundstück.
 Земельне, *n. a. s.* Grundsteuer, *f.*
 Земельце, -мца, *m. M. + B.* 418 Grund-,
 Gutsbesitzer; *Grossgrundbesitzer, Kn. m.*
 Земизелёня, *f. s.* Зелемозёнь.
 Землеводный, *a. -e* звiр'я Amphi-
 bium, *n. Oz.*
 Земледу́х, *m.* -медведюшок Maul-
 wurfsgrille, *Werre, f.* (*Gryllotalpa vulg.*).
 Землезна́вство, *n.* Erdkunde,
 Länderkunde, *f.; 2) Geognosie, f. Пар.*
 Земле́мiр, *m.* Geometer, Feldmes-
 ser, *m. Шл.; 2) pl.* Spanner, *pl. Вол.*
 Земле́мiрство, *n.* Geometrie, *f.*
 Земле́ни́стий, землева́тий, *a. ГШ.*
 erdartig; erdhaltig.
 Зе́мленька, *f. dim.* (lieber, theu-
 erer) Boden; рiдна — Heimatsboden, *m.*
 Земле́пи́сь, *f.* Erdbeschreibung,
 Geographie, *f.*
 Земле́пи́сець, -сця, *m.* Geograph, *m.*
 Земле́пи́сний, *a.* geographisch.
 Земле́рiйка, *f.* — мизiнна Zwerg-
 spitzmaus, *f.* (*Sorex pugnax*). [*m. Пу.*
 Земле́тра́с, *m.* Erderschütterer,
 Земле́тра́сеня, *n.* Erdbeben, *n. ГШ.*
 Земле́сти́й, *a.* *Важ.* erdig; 2) *s.*
 Земле́ни́стий.
 Земля́ця, *f. s.* Земля́.
 Земля́во́й, *a.* — бiб Kartoffel, *f.*
 Земля́, *f.* Erde, *f.* Erdboden, Boden,
 Grund, *m.; 2) Grundbesitz, m.; 3) s.*
 Тло, дно, поле *Кв.* 338; 4) *N.* des
 Buchst. Z.
 Земля́к, (*d.* землячо́к), *m.* Landsmann,
 (*pl.* Landsleute) *m.; 2) Kröte, f.* (*Bufo*).
 Земля́ний, *a.* Erd-; -е ма́сло Ae-
 talium septicum; 2) -i гру́ши knollige
 Sonnenblume (*Helianthus tuberosus*);
 3) -е се́рце *Rhizopogon albus*.
 Земля́ник, *m. s.* Дурило́.
 Земля́ни́н, *m. M.* II. 96 zustän-
 diger Insasse eines Dorfes, der Einhei-
 mische; Landmann, Bauer, *K.; Grund-*
besitzer, m. B.
 Земля́нка, *f.* Erd-, Lehmhütte, *f.;*
 2) Kartoffel, *f. (B.); 3) Braunkohlchen,*
n. (Saxicola rubetra); 4) s. Земля́к 2).
 Земля́ньскiй, *a. s.* Селя́ньскiй,
Зар.
 Земля́цкiй, *a. K.* vaterländisch.
 Земля́чка, *f.* Landsmännin, *f.*
 Зе́мний, *a.* irdisch Erden- *III. II.*

268; 2) -i поклóни I. 286 bis zur Er-
 de, fussfällig.
 Зе́мник, *m.* Keller, *m. Ф.*
 Зе́мничка, *f. s.* Дури́баба.
 Земно́водный, *a.* amphibienartig,
 beidleibig; -i *pl.* Amphibien, Beidleber,
 Lurche, *pl.* [der Erde lebend *III. II. 270.*
 Земно́родный, *a.* erdgeboren, auf
 Зе́мня́, *s.* Земля́.
 Земовíль, *m. s.* Пёсё молочко́ *B.*
 Зе́мский, *a. s.* Зе́мний 1) *У.*
 Земсть, *f. s.* Месть: то — не ба́ба!
 eine Furie!
 Зе́мчик, *m. He.* (*Пр.* IX. 178).
 Зе́ндрiвка, *f.* sehr hart ausgebrann-
 ter Ziegel.
 Зе́нит, *m.* Zenit; *m.* зе́нитний, *a.*
 Scheitel-, -окру́г Scheitelkreis, *m. Пол.*
 Зе́новíдь, *f. s.* Дiробо́й.
 Зе́ренце́, *dim.* Körnchen, Körnlein, *n.*
 Зе́ренча́к, *m.* Solitarium nucleatum.
 Зе́рiпати, *v. n.* kreischen, schrei-
 en, (*B.*). [gel-, spiegelig.
 Зе́ркале́вий, зе́ркальни́й, *a.* Spie-
 зе́ркале́не, *n.* — возду́шне Luft-
 spiegelung, *f. Пол.* [*m. Пар.*
 Зе́ркальни́к, *m.* Spiegelmacher,
 Зе́ркало́, (*d.* зе́ркальце), *n.* Spiegel, *m.*
 Зе́рня́к, *m.* Steinfrucht; 2) Schliess-
 frucht, *f.* (achenium) *B.*
 Зе́рня́тий, *s.* Зе́рнова́тий.
 Зе́рне, *n. coll.* *B.* Körner, *pl.*
 Зе́рны́на, (*d.* зерны́нка), *f. s.* Зе́-
 ренце́ *Ч. II.* 526; 2) zum Zucker ver-
 dickter Honig. [grosskörnig.
 Зе́рны́стий, *a.* kernvoll, körnig, *B.*
 Зе́рнiвка, *f.* Sämling, *m.*
 Зе́рно, *n.* Kern, *m.*, Korn, *n.*; зе́р-
 но перло́ве *M. I.* 123 *coll.* Perlen, *pl.*
 Зе́рнова́тий, *a.* grobkörnig (ка́минь).
 Зе́рно́да, *m.* -горошко́, Erbsen-
 Muffelkäfer, *m.* (*Bruchus pisi*). *Пол.*
 Зе́рня́, зе́рнятко́, зе́рнячко́, *n. dim.*
s. Зе́ренце́, зе́рно. [etw. ausrichten.
 Зе́хидствува́ти, *v. a. Кв.* tückisch
 Зе́жалiти́ся, sich erbarmen, Mit-
 leid fassen, fühlen, *III. II.* 25.
 Зе́жалiти́, *v. n. s.* Жалiти́ (вапно́).
 Зе́жа́ти, зжи́на́ти, *v. a.* mit der
 Sichel abschneiden, absicheln, abernten.
 Зе́жега́ти, *v. a.* ver-, abbrennen.
 Зе́жежи́ще, *n.* Brandstätte, *f.*
 Зе́же́рти, зже́рети́, *v. a.* auf-, abfressen.

Зжесати ся, im Schreck auffahren; *vgl. Жас*. [werden.]

Зжидовити, *v. n.* verjuden; Jude
Зжиловатити, *v. n.* zähe werden.
Зжимати, *v. a.* drücken, pressen, *Кн.*
Зжирати ся, zusammenschrumpfen,
schwinden, *s. Зжертв.*

Зжигти, (*зживати*), *v. n.* з розуму
den Verstand verlieren; 2) — ся з ким,
з чим sich durch Zusammenleben mit
jmdm enge, innig verbinden; sich wo-
rin einleben.

З-за, *праер.* von hinter, *s. Из-за; з (von).*

З-завідна, *adv. s. За-вїдка.*

З-за гóдї, *adv. Ф. (Пр. V. 216)*
unzeitig, verfrüht; vergeblich.

З-зámолоду, *adv.* noch in jungen
Jahren, noch jung. [wegen, *s. Рáди.*

З-за-рáди, *праер. Га. II. 55* von

Зáрань, *adv.* zeitig, frühzeitig (*з*
зараня).

Ззвїкнути, *s. Ззвїкнути.*

Ззивати, *v. a.* zusammen-, berufen.

Ззимати, *v. a. s. Ззимати [сзим-]*
Ог. 207, 11.

Ззирати, *v. n.* на щось, auf etw.
blicken; 2) — ся, ззирнути ся Blicke
wechseln; б) на когó с. Зглядати ся.

Ззїжа, *f.* starke Verzehrung, Consum-
tion; Gefrässigkeit, *f.; 2) Vielfresser, m. (B.).*

Ззїсти, *v. a. s. Ззїдати.*

Ззїхóд, *m. s. Вхїд, зхїд (сóнця).*

З-зóрї, *adv.* mit Tagesanbruch, *Шог.*

Ззивати ся, *s. Ззвати ся.*

Ззїзакóватий, *a.* im zickzack,
Ззїзакóватий, *зизоватий, a.* Schie-
ler, schielend. [tern (*v. Gänsen*).

Ззїзати, *v. n. Ч. III. 161* schnat-

Ззїзгати, *v. n.* zischen, schwirren.

Ззїздрити, *s. Призирати ся.*

Ззїк, *m. Gezisch, n. III. I. 256;*
schneidendes Zischen; Winseln, Krei-
schen, *n. P. II. 31.*

Ззїкнути, *v. n.* zischen.

Ззїкратий, *a. Ко. 163* der Augen
von zweierlei Farben hat; *vgl. Ззїкратий.*

Ззимá, *f.* Winter, *m.; 2) Schnee, m.*
(B.); 3) Fieber, n. — óв, das F. schüt-
telt, (B.).

Ззимати, *v. a.* fangen, ergreifen.

Ззимáрка, *s. Зимáвка. [m. (B.).*

Ззимéць, -мця, *m.* Dachgiebel, -kamm,

Ззимівка, *f.* Winterhütte mit Schaf-

stall u. Heukammer (auf der Alm), *f.*

Ззимóвний, *m.* [wintern (des Viehes).

Ззимівлє, *n.* das Ueberwintern, Durch-

Ззимний, *a.* kalt, kühl; 2) winter-
lich, Winter-, — Никóлай, -нї Никó-
ли, *pl. Ф.* heil. Nicolausfest am 18. Decemb.

Ззимнийця, *f. Гр.* Winterapfel, *m.;*
2) *s. Зимóха.*

Ззимно, *n.* Kälte, *f.* [nig.]

Ззимнокрóвний, *a.* kaltblütig, -sin-

Ззимнокрóвність, -ости, *f.* Kalt-
blütigkeit, *f. Цар.*

Ззимносердий, *a. Т.* kaltherzig.

Ззимовий, *a.* Winter-, winterlich.

Ззимовик, *m. s. Зимóвик; 2) —*
осінний, Herbstzeitlose f. (Colchicum
autumnale).

Ззимóвиско, *n. АД. II. 138* Win-
terlager, *n.* -quartiere, *pl. итї* на з.

Ззимóвок, -вкy, *m. s. Зимівлє.*

Ззимóмїрок, -рка, *m.* Frostspan-
ner, *m. В.* [(Alcedo ispida) *Пол.*

Ззиморóдок синявий, Eisvogel, *m.*

Ззимóха, *f.* kaltes Fieber.

Ззимувати, *v. a. (худóбу)* überwin-
tern; *v. n.* den Winter verbringen, über-
wintern; зимóваний = перезимóваний.

Ззимóвий, *m. s. Зимóкó; Зимóвїя,*
Ззимóвїда *s. Зимóкa.*

Ззир! ззирк! *int.* vom Heraus- Her-
vorschauen, -gucken -blicken: da sieh!
Ог. 217—218. [v. n. blicken, schauen.

Ззирити, *Кн.* ззиркати, ззирнути,

Ззирнийця, *f. К.* *s. Зимнийця.*

Ззирно прозирнути, *К.* durchdrin-
gend, scharf blicken.

Ззиск, ззиск, *m.* Gewinn, *m.*

Ззискати, (*зискати*), *v. a. К. II.*
101 ausfinden, ausfindig machen; 2) er-
werben; gewinnen.

Ззискóвий, *a.* — матэриал V. Gegen-
stand des Gewinnes, der Ausbeutung, *m.*

Ззискóдїл, *m.* Dividende, *f. Терм.*

Ззискóлюбвий, *a.* gewinnsüch-

tig, *Кл.* [wachen.]

Ззиснўти ся, *Фр.* vom Traume er-

Ззиспїти, *v. n.* begegnen.

Ззистїти, *v. a. Ф.* verwirklichen, voll-
bringen; (*Ф.*) — ся, *Зап. КV.* sich ver-
wirklichen, zur Wahrheit werden, in
Erfüllung gehen. [ховати?

Ззихабїти, *v. a. Гол. I. 208 s. За-*

Ззичити, *v. a.* leihen.

Зичіти, *v. n.* III. I. 361 zischen.
 Зично, *adv.* stark, im Ueberfluss III. I. 170; 2) mit dumpfem Lärm III. II. 149.
 Зі-, *s.* З-, зо-, с-. [брати.
 Зібрати, *v. a.* Кв. 341 s. Зімняти,
 Зібране, *n.* Кв. 208 Sammlung, *f.* gesammeltes Gut. [fangen.
 Зібрати, *s.* Збирати; — ро́я ein-
 Зів, *m.* Schlund; 2) Durchlass zwischen den Kettenfäden wo der Einschlag mittelst des Weberschiffes geschossen wird. [V.; 3) *pl.* зівви Kiemen, *pl.*
 Зіва, *f.* das Gähnen; 2) Schlund, *m.*
 Зіва́ка, зіву́н, *m.* Gähnmaul, *m.*
 Зівати, зівнути, *v. n.* gähnen, P. I. 42.
 Зівка, *f.* Lappenmuschel, *f.* (Chama).
 Зівкий, *a.* bitterlich schmeckend.
 Зівний, *a.* Kiemen-.
 Зіво, *n.* Ч. I. 85 s. Па́ца, зіва 2).
 Зіво́га, *f.* Gähnsucht, *f.*; Göttin des Gähnens Ko. 66.
 Зігна́ти, *v. a.* [зжену́, зжене́ш], zusammen treiben; aufreiben; 2) * zusammenzählen, summieren; 3) vertreiben, verscheuchen; fortschaffen; — плід die Frucht abtreiben; — а́лість, се́рце на ким seinen Zorn über jmdn auslassen.
 Зігну́ти, *v. a.* beugen, biegen.
 Зігра́ти, *v. a.* * — по́ле zerwühlen; 2) — ся zu spielen, zu toben anfangen (*v.* Flüsse); б) — в ка́рти im Spiel viel verlieren.
 З'ідь, *f.* Raubanfall der Bienen; 2) das Zorgen (im Inneren); 3) З'іджъ.
 З'іда́ти, *v. a.* aufessen, fressen, zehren; 2) * s. Зчарува́ти; 3) * — ся sich beklagen. [m. K. II. 54.
 З'ідень, *f.* das Auffressen, Frass,
 З'іджъ, *V.* з'іжъ, з'іжа, *f.* s. Ззіжа.
 З'іди, *pl.* Перéди См. 154; 2) Frass, *m.*
 З'іди́ща, *pl.* Ort wo die Ueberbleibsel des vom Raubthiere gefressenen Viehes liegen. [m. (Фр.).
 З'іду́н, *m.* Menschenfresser; Tyrann,
 З'іду́щий, *a.* Мо́г. verzehrend.
 Зіжда́ти, *v. a.* M. erwarten.
 Зіа́битеньга́віти, *v. n.* §. s. Зні-
 я́чити ся.
 Зівати, *s.* Ззивати.
 З'ізд, *m.* Zusammenkunft, *f.* (zu Wagen, zu Pferde).
 Зізда́ти, *v. a.* Зг. erbauen.
 З'ізжа́ти, з'іздіти, *v. n.* herab-

herunterfahren; 2) з ким Гр. mit jmdm gleiche Fahrt einhalten können; 3) — ся zusammenkommen (gefahren).
 З'ізуі́чений, *a.* K. jesuitisirt.
 Зійти́, зходіти, *v. a.* по́ле, ба́гато сві́та durchgehen, -wandeln; 2) *v. n.* aufgehen (die Saat, d. Sonne etc.) 3) з ким не мочі́ — mit jmdm im Gehen gleichen Schritt nicht einhalten können; 4) ab-, weggehen, ab- wegtreten: з очі́й aus den Augen gehen; з га́дки, з мй́сла aus dem Sinn kommen; з ро́зуму irrsinnig werden; з до́рбги (до́брої) auf Irrwege gerathen; зо сві́та mit dem Tode abgehen, sterben; 5) — ся zusammen kommen, -treffen; коро́ва зійшла́ ся з теля́тем die Kuh hat eben gekalbt, Kol. I. 119; * кінці́ не схода́ть ся man findet nicht sein Auskommen.
 Зікла́сти, *s.* Зложіти.
 Зікра́ти й, *a.* зікра́ч, *m.* schielend, Schieler, *m.*; 2) *s.* Зірка́тий (мак); 3) mit losem Maul.
 Зікри, *pl.* schielende Augen: зікрами глянупи (на кого), jmdn anschielen.
 Зіле, (*d.* зіленько, -ечко), *m.* Kraut, *n.* Pflanze, *f.* Kräutchen, *n. coll.* Blumen, *pl.*
 Зілі́на, *f.* Ме. 310. М. II. 151 s. Зіле.
 Зілі́стий, *a.* Фр. grasreich.
 Зілі́вка, *f.* Pflanzenwanze, *f.* (Phytocoris).
 Зілля́ти, *s.* Зливати.
 Зі́льний, *a.* Kräuter-, Pflanzen-Зг.
 Зі́льний, *a.* прі́кадок s. Зі́льниця.
 Зі́льний, (*d.* -ичо́к), *m.* Blumen-
 garten; *m.* 2) —, ві́лянік, Herbarium, Kräuterbuch, *n.*
 Зі́льний, *m.* зі́льни́ця, *f.* Beuch-
 fass, *n.* Aescher, *m.* (на скі́ри).
 Зіма́, *f.* s. Зима́.
 Зіміна́, *f.* s. Озимина́.
 Зімі́вля́, (-є), *n.* P. I. 30 s. Зімі́влє.
 Зі́мкну́ти, *v. a.* Ко. 233 fest aneinander schliessen. [Schwäche, *f.*
 Зі́млість, -ости, *f.* Ohnmacht,
 Зі́мліти, *v. n.* ohnmächtig werden, in Ohnmacht fallen. [Зімові́й.
 Зі́мний, *K.* зі́мовний, *Лєвч.* *n.* s.
 Зі́мний, *m.* Aster annuus.
 Зі́мни́чува́тий, *a.* spätreif, Winter-
 Зі́мня́ти, зіма́ти, *v. a.* zerknittern, zusammendrücken. [Farme, *f.* Gehöft, *n.*
 Зі́мові́к, *m.* Winter-Ansiedelung;

Зімовчак, *m.* Besitzer eines zimovik; Ansiedler, Farmer, *m.*

Зімо́дра, *f.* Gilb-Weiderich, *m.* (*Lysimachia vulg.*).

Зіме́ський, *a.* zimá -a der ganze, volle (starke) Winter *H.* 149. [dern.

Зімо́вий, *a.* *R.* 117 aus Flaumfe-

Зіні́ця, *f.* Augapfel, *m.* Pupille, *f.*

Зіні́чний, *a.* -е колесо, Augenbogen, *m.* *Пар.* [Зіні́ця.

Зі́нка, *f.* Augenlid, *n.* (*B.*); 2) *s.*

Зі́нька, *f.* Zenobia.

Зі́нько́, *m.* Zenobius. [striacus.

Зіно́вать, *f.* *Cytisus biflorus* u. au-

Зіно́вка, *f.* Dosten, *m.* (*Origanum vulg.*). [maus, *f.* (*Mus [Spalax] typhlus*).

Зіньске щеня́, *n.* *Ч. I.* 54 Blind-

Зіпа́вий, *a.* aufbrausend, auffahrend, barsch. [gekehrt, verkehrt.

Зіпа́к, на — *adv.* *Гол. III.* 55 um-

Зіпа́ка, *m. f.* Schreihals; Hässcher, *m.*

Зіпа́ти, *v. n.* nach Athem schnarpen; 2) на ко́го jmdn barsch, roh anschreien, ansprechen.

Зіпа́чий, *a.* (*B.*) abschüssig.

Зіпра́вджені́й, зіпра́вдний, *Зар.*

a. s. Спра́вдешний. [werden.

Зіпрі́ти, *v. n.* schwitzen, schwitzig

Зіпра́вди, *adv. s.* Спра́вді.

Зіпсува́ти, зіпсу́ти, зіпсу́те etc.

s. Зопсува́ти etc.

Зіпхну́ти, *s.* Спиха́ти.

Зі́р, *g.* зору, *m.* Sehvermögen, Gesicht,

n.; 2) Blick, *m.* *Лір.*

Зі́рвати, зрива́ти, *v. a.* abreissen, abpflücken; — би́кы (з ви́я від во́за) die Ochsen vom Joch befreien, ausspannen; — ру́ки, но́ги müde reissen; * бчи на щось (на чужий корова́й) neidisch, eifersüchtig blicken; — з ким бі́тку anfangen zu raufen; — на ким своє зло *s.* Зігна́ти злість — + *M.* — *са* schnell auffliegen, sich reissend schnell erheben.

Зі́рка, *f.* Sternlein, *n.*; 2) —, *pl. M. I.* 140 Art Lichtnelke „brennende Liebe“ (*Lychnis chalcadonica*).

Зі́рка, *f. m.* Schieler; mit e. Fleck auf dem Auge.

Зі́ркач, *m.* зі́ркачий мак Klatschmohn, *m.* Klatschrose, *f.* (*Papaver Rhoeas*); 2) Sperbergrasmücke, *f.* (*Sylvia nisoria*).

Зі́рки, (з'о́рки), *pl. s.* Су́головки.

Зі́ркий, *a.* mit scharfem Gesicht, umsichtig, *Мак. Лев.*

Зі́рне́нке слівце́, *s.* Зі́рний.

Зі́рний, *a.* sternenhell.

Зі́рниця, *f. s.* Зо́ря.

Зі́рну́ти, *Лір. s.* Зирі́ти.

Зі́рочний, *a.* Stern- *Еф. 13.*

Зі́рчак, *m.* сліз — Rosenpappel, *f.* (*Malva alcea*); 2) Plattstern, *m.* (*Asteriscus*).

Зі́є́ти ся кри́зь со́н, unruhig im Schläfe sich aufraffen, sich werfen [ажеса́ти ся]. [werden.

Зі́євино́ва́тіти, *v. n.* schweinish

Зі́єва́ти, *v. a.* з ко́го́сь щось в jmdm etw. einziehen, abfordern *s.* Зі́єсь.

Зі́єло́вєніти, *s.* Зо́єло́вєнціти.

Зі́єпа́ти, *v. a. s.* Пере́єпа́ти (ніч).

Зі́єсподу́, *adv.* von unten her.

Зі́єса́ти, *v. a.* aussaugen, auszehren.

Зі́єста́рити, *v. a. s.* Ста́рити.

Зі́єсти, *s.* Зі́єда́ти.

Зі́єста́ти, *Ф. s.* Зі́єста́ти. [ча́ти.

Зі́єстріну́ти, зі́єстрі́ти *s.* Зустрі-

Зі́єсу́нути, *s.* Су́нути.

Зі́єцянка, *f.* bepisster Windellappen.

Зі́єца́ти ся, *s.* Ве́ца́ти ся.

Зі́ткну́ти ся з ким in Berührung kommen. [dern.

Зі́тла́ти, *v. n.* verglimmen; vermo-

Зі́тха́не, *n.* das Seufzen, Seufzer, *m.*

Зі́тха́ти, зі́тхну́ти, *v. n.* auf seufzen; 2) — *са M.* zu Athem kommen, frei ausathmen.

Зі́хідний, *a.* *Ч. III.* 456?

Зі́ході́стий, *a. B.* convergierend.

Зі́шпа́ти, *v. a.* zerwühlen.

Зк-, *s.* Ск-

Зка́мпува́ти, *v. a. Гр. V.* 341 ver-

rathen, anzeigen (*computare*).

Зка́лтува́ти, *s.* Зо́псува́ти.

Зка́лизу́ти, *v. n. Гр. V.* 352?

Зко́вері́ти, *v. n. s.* Звихро́ва́тіти.

Зко́мї́вити ся, *Кух. Ос. (61) XI. 12.?*

З-кря́гу спі́ти ся, übermässig der Trunkenheit ergeben sein.

Зла́бу́дати, *v. a. §.* etw. mit Mühe, leidlich zu Stande bringen.

Зла́года, *f.* Vertrag, *m.* Uebereinkunft, *f.* в до́брій — im guten Einvernehmen.

Зла́годити, зла́годжува́ти, *v. a.* zubereiten, bereit, fertig machen, zu-

richten; s. Лѣгодѣти.

Злѣдѣти, владнѣти, *v. a. s.* Поладнѣти; — ся sich zurechtlegen, zu Stande kommen; *b)* * sterben.

Зладувѣти, *v. a.* zurichten, ausrüsten, laden: гармѣти.

Злавѣти, s. Злѣти. [I. 350. К.

Злак, *m. †* Pflanze, *f.* Kraut, *n. III.*

Злѣкомѣти ся на щось, lüstern nach etw. werden, gelüsten.

Зламѣч, *m.* — присяга, *He.* der Eidbrüchige.

Злѣпати, s. Зловѣти. [нѣдѣти ся.

Злѣсѣти ся, *Ст. s.* Знѣдѣти, по-

Зласкѣвити ся, sich gnädig, barmherzig zeigen, *IG.*

Златѣти, *v. a.* zusammenflicken.

Златѣти, s. Зологѣти. [Thoren.

Златоврѣтѣй, *a. Мл.* mit goldenen

Златоглѣв, *m.* goldgestickter Stoff.

Златогнѣздый, *a.* mit goldenem Zaume, *Py.* [schillernd; goldrandig.

Златогрѣнный, *a. Ч. I.* 179 gold-

Златоворѣстѣй, *a.* goldstrahlend,

Py. [III. II. 168.

Златокѣваний, *a.* Золотокѣваний

Златокѣстѣй, *a.* сад *Ф.* mit goldenen Zaunpfählen umgehen.

Златомѣлѣванный, *a.* goldgemalt *III. II.* 167.

Златонец, *m. Гол. III.* 225?

Златосѣнѣй, goldblau gelb und blau.

Златостѣльный, *a. Py.* goldthronend. [kleidet, *V.*

Златострѣбный, *a.* in Gold ge-

Златоустѣй, *a.* Goldmund, Chrysostomus, *m.*

Злѣти, *v. a.* ausschelten, rügen.

Зле, *adv.* s. Злий.

Злебедѣти, *v. a. Л.* 33 ertappen.

Злебедѣти, *v. n.* anfangen kläglich zu singen (лѣбѣдѣ). [М.+В. 14.

Злебенѣти, *v. a?* s. Згодѣти

Злѣгка, *adv.* leicht, sanft. [rung, *f.*

Злѣгчѣнь, (-шенѣ), *n.* Erleichter-

Злѣгчѣти, *v. a.* erleichtern.

Злѣувѣти, *v. n.* nachlassen (v. der Krankheit, Arbeit).

Злѣдѣщѣти, *v. n.* Taugenichts, werden, hiederlich w. [zu Eis erstarren.

Злѣденѣти, *У.* влѣдѣти *Мл. v. n.*

Злѣжѣти ся, sich verliegen; злѣжѣлий, *a.* dh langes Liegen verdorben,

verlegen.

Злѣкшѣти, *v. n. s.* Polekshѣти.

Злѣлютѣй, *a.* sehr grimmig, grimm.

Злѣнѣти, *v. n.* sich verflüchtigen; verbleichen. [ren, *Гуи.*

Злѣстѣти, *v. a.* überlisten, verfüh-

Злѣтѣти, *v. n.* auffliegen; 2) herabfliegen; 3) — ся zusammenfliegen.

Злѣтяжкѣй, *a. Ст.* schwer und unheilvoll. [Trankopfer, *n.* (libatio).

Злѣва, *f.* Guss Platzregen; 2) *pl.*

Злѣвѣти, *v. a.* abgiessen; 2) begiessen; 3) zusammengiessen; 4) eingiessen, einschmelzen; 5) — ся zusammenfließen.

Злѣвка, *f.* Abguss, *m.*; 2) Samenergiessung, Pollution, *f.*; 3) *pl.* злѣвки, *Ч. IV.* 13. das Waschen (Begiessen) der Hände der Hebamme durch die Wöchnerin; 4) *pl.* Zechgelage am folg. Tage nach der Kindestaufe, *n.* 5) *pl.* zusammengegossene Ueberbleibsel verschiedener Getränke od. Speisen.

Злѣвний, *a.* дощ *Фр. s.* Злѣва 1).

Злѣвок, -вку, *m.* Zusammenfluss, *m. He.*

Злѣгѣти, *v. a.* verschlucken, verschlingen, *Пис.* [verbinden, *§.*

Злѣгѣти ся з ким mit jmdm sich

Злѣгѣднѣ, *pl.* schlimme, schreckliche Zeiten *Кв.* 61.

Злѣдѣр, *К.* злѣдѣнь, злѣдѣнник,

И. 58. *m.* der Arme, Dürftige, Darbende

Elende; armer Schlucker; 2) Unglückstag s. Злѣднѣ; * unseliger Freier *Кв.*

357; 3) злѣдѣнь Teufel, *m. IG.*

Злѣдѣнный, *a.* unglücklich, elend.

Злѣдѣннѣсть, -ости, *f.* grosse Armut, Elend, *n.*

Злѣднѣ, *pl.* unglückliche Tage, Ungemach, Elend, *n.* (personif. *Ч. I.* 211);

böse Geister *Ч. II.* 393—399; товчѣ своѣ злѣднѣ seine Unglückszeit hinschieben; 2) „Siebensachen“ *Ч. II.* 413; 3)

* Rückenknochen des Vogels in der Speise.

Злѣднѣвати, *v. n.* in злѣднѣ 1) leben; leiden, darben; злѣднѣний aus-

gemergelt wegen des Darbens. [rier, *m.*

Злѣднѣк, *m. У.* s. Злѣдѣр, Proleta-

Злѣвѣти, (-зувати), *v. a.* abweg-

lecken.

Злѣванути, *v. n.* verschwinden.

Злѣвѣла (злѣвѣ), злѣ (злѣвѣ), *a.* schlecht,

böse, schlimm, übel.

Злінець, -нця, *т.* осетій — *Carduus defloratus*. [canadense].

Злінка, *ф.* Berufkraut, *н.* (*Erigeron*)

Злінок, -нка, — вошійник Wachshabe, *ф.* (*Achroea grisella*) *В.* [gen.]

Злину́ти, *в. н.* wegfliegen, verfliegen

Злипа́ти ся, зліпнути, *в. н.* sich zusammen- verkleben.

Злі́ти, *в. а. с.* Злівати; — ся: бчи слі́зми зли́ли ся *Ш. I.* 156 mit Thränen zugleich ausfließen, erblinden.

Злі́ти ся, *К. I.* 164 s. Злостиги ся.

Зли́те (-я́), *н. Нс.* Zusammenfluss, *т.* Verschmelzung, *ф.*

Зли́чува́ти, *в. а. Ос.* (61) VII. 5.?

Злі́чний, *а. Н.* 104 geziemend, schicklich, anständig; ehrlich; 2) hübsch *АД. I.* 69. [trauen, на когось jmdm *Ф.*

Зли́ши́ти, *в. а.* überlassen, anver-

Злі́шка, *ф.* Rest, *т.* 3г.; 2) Vor-schlag des Preises, *т. Кв.* 154.

Злі́шний (-ий), *а.* überflüssig, über-zählig, entbehrlich; злі́шнього *adv.* *М. II.* 94 überaus, gar sehr.

Злі́шок, -шку, *т.* — здобутку Erübrigung am Unternehmergewinn, *ф.* Mehrwert der Production, *т. Под.*; Uberschuss, *т. Term.*

З-лі́ва, злі́вруч, *adv.* links, *Лис.*

Злі́віти, злі́вати, *в. а. Шар.* etw. Gespanntes nachlassen.

Злі́за́ти, злі́зти, *в. н.* herabsteigen, herunterklettern; (скі́ра з ті́ла) abfallen, abgehen; 2) — на гору́ *Р. I.* 5. hinaufsteigen.

Злі́м, *г.* злі́му *Св.* Bruch, *т.*

Злі́нити ся, *с.* Ві́лінити ся.

Злі́нка, *ф.* *В.* Häutung, *ф.*

Злі́пинець, -нця, *т.* Conglomerat; — желі́зоні́сний Ortstein, Eisensandstein, *т.*

Злі́пі́ти, злі́плюва́ти, *в. а.* zusammen-ver-, zukleben, -leimen; — ся sich —

Злі́пище, *н.* Conglomerat, *н. Пол.*

Злі́пко́вий, *а.* gemengt, Conglo-merat, *Пол.* [слі́вий.]

Злі́сла́вий, злі́сний, *а. М.* s. Зло-

Злі́сний, *с. а. т. с.* Лі́сний.

Злі́сть, *г.* злі́сти, *ф.* Bosheit, *ф.* Zorn, Grimm *т.* на — ко́му щось зробі́ти jmdm etw. zum Possen thun, ihm einen schlimmen Streich spielen.

Злі́стни́ця, *ф.* s. Злі́сниця.

Злі́тати, *в. а.* etw. durchfliegen, -laufen; — ся sich müde laufen.

Злі́тні́ти, *в. а.* (вб́ду) lau erwärmen.

Злі́тце́, *дім. Ч. III.* 295 s. Зло́то.

Злі́чы́ти, *в. а.* zusammen-zählen.

Зло́, *н.* das Uebel, das Schlechte, das Böse; зло зробі́ти ко́му Leid, Unrecht jmdm zufügen *Р. I.* 7; на зло́ *Гол.* zum bösen Ende, zum Unheil.

Зло́ба, *ф.* *Н.* 4 Bosheit, Boshaftigkeit, Böswilligkeit, Schadenfreude, Tücke, *ф.*

Зло́би, *пл. Н.* e. Berges.

Зло́бі́вий, *II. н.* 26. 3г. злобі́вий *Ч. III.* 21 *См.* зло́бний, *а.* böseartig, böswillig, boshaft, tückisch; hämisch.

Зло́бі́тель, *т.* Peiniger, *т. См.*

Зло́бник, *т. V.* Bösewicht, *т.*

Зло́бі́ність, -ости, *ф.* s. Зло́ба.

Зло́бре́мний, *а.* unheilschwanger;

-а хма́ра gewitterschwanger, *Мог.*

Зло́ві́ти, *в. а.* ein- fangen, ergreifen, erwischen, ertappen. [Absicht *Др.*

Зло́ві́льний, übelwollend, mit böser

Зло́ві́стний, *а. КV. См.* s. Ли-хові́стний; unheilschwanger.

Зло́вле́нє, *н.* das Einfangen, Ertappen.

Зло́во́нець -нця, *т.* Stinkthier, *н.*

(Mephites putorius).

Зло́вре́дний, *а. † К.* sehr schädlich.

Зло́га, *ф. Лис.* s. Склад 1). [bett, *т.*

Зло́ги, *пл.* Niederkunft, *ф.* Wochen-

Зло́да́рний, *а. Гол.* III. 197 un-

gerathen, ruchlos.

Зло́ді́й, *т.* Dieb, *т.*; 2) Bösewicht,

Frevler, *т.*; 3) * Borkenkäfer, *т.* (Bo-

strychus).

Зло́ді́йка, *ф.* Diebin, *ф.* горі́вка

всьо́му зло́му — *М+В.* 400 Urheberin,

Ursache alles Bösen. [nen Dieb nennen.

Зло́ді́йкува́ти, *в. а.* ко́б jmdn ei-

Зло́ді́йкува́тий, *а.* diebisch.

Зло́ді́йни́й, *а. Нс.* frevelhaft, ver-

brecherisch. [*Лис.* stehlen, Dieb sein.

Зло́ді́йнича́ти, злоді́яти, *в. н.*

Зло́ді́йня́, *ф. coll.* Diebe, *пл.* Diebs-

gesellschaft, *ф.*

Зло́ді́йски́й, *а.* Diebs-, diebisch.

Зло́ді́ство, *н.* Dieberei, Spitzbü-

berei, *ф.* Diebstahl, *т.* [Gut.

Зло́ді́щина, *ф. coll.* gestohlenes

Зло́до́льний, *а.* unglücklich.

Зло́дю́га, *ауг.* злодю́жка, *дім. с.*

Зло́ді́й 1).

Зло́женє, *n.* Zusammensetzung; 2) *Structur*, *Пол.*; 3) *Absetzung*, *f.* (з у́раду), *Term.*

Зло́жити, скла́дати, *v. a.* zusammenlegen, -fügen, -falten, -setzen; bilden, machen: ру́ки з кимось за щось *Кч.* 109 *dh* Handschlag bekräftigen; умóву *Ст.* einen Vertrag machen; пісню, по́вість etc. dichten, verfassen, componieren; 2) раху́нок, испі́т ablegen; абстатен, дарbringen; niederlegen; ко́го з у́раду jmdn vom Amte absetzen; щось на ко́го etw. auf jmdn schieben, jmdm etw. andichten; 3) — ся sich — —; на ко́го (що), для ко́го zusammenschliessen, beitragen, sammeln für jmdn; sich auslegen (beim Fechten); — до стрілу anlegen, sich zum Schuss fertig machen; — до чо́гось Gewandheit, Routine worin bekommen; *demüthig werden.

Зло́жний, *a.* zusammengesetzt, gemengt *Пол.*; 2) zusammensetzend, Bestand-*Св.*

[*Bau*, *m.* *Пол.*

Зло́жність, -ости, *f.* *Structur*, *f.* *Зло́жня*, *f.* *Зг.* Bestandtheil, *m.* Element, Gefüge, *n.* Fuge, *f.*

Злоза́чатий, *a.* schlecht empfangen *Ш.* II. 236. [*bösen* Weibes.

Злої́дниця, *f.* *Др. с.* *Beim.* eines *Зло́ка*, *f.* *Rhaphiorhynchus*, *B.*

Зло́к, *m.* Schluck, *m.* зло́ком піти in einem Zuge trinken, *Пар.* [*Ч. V.* 435.

Зло-ко́рїне, *n.* böse giftige Wurzel, *Злолю́бвий*, *a.* *Мог.* das Böse liebend.

Зло́м, *m.* Bruch, *m.* *Пол.*; 2) *s.* Лом.

Злома́ти, злома́ти, *v. a.* brechen.

Зломи́слити, *v. n.* ко́му gegen jmdn Böses sinnen, *Пу.*

Зло́мок, -мка, *m.* Bruchstück, *n.*

Злонаміре́ний, *a.* *T.* heimtückisch, übelgesinnt. [*ternehmend* *Ш.* II. 239.

Злонача́иняючий, *a.* Böses un-

Злопа́дость, *f.* böses Schicksal, *Missgeschick*, *n.* [*selig.*

Злопа́достний, *a.* unglücklich, un- *Злопамя́тливий*, *a.* erlittenes Unrecht gedenkend.

Злопамя́тний, *a.* unseligen Andenkens; 2) Groll hegend, rachsüchtig.

Злопамя́тство, *n.* *Кч.* Groll, *m.* Tücke, Rachgier, Rachsucht, *f.*

Злопа́ти, *v. a.* *Пис.* auffressen, *vgl.*

Жльо́пати.

Злопо́вітре, *n.* *Пу.* verpestete Luft. *Злопо́тіти*, *v. n.* anfangen zu poltern, zu schlagen.

Злора́дий, *a.* schadenfroh, *Пар.* *Злора́дість*, -ости, *f.* Schadenfreude, *f.* *Пар. B.*

Злора́дця, *m.* der böse Berather, *Пис.* *Злора́ка*, *m.* злора́кий, *a.* *K.* Verleumder, Lästler, Spötter *m.*; verleumderisch; ruchlos.

Злора́чити, *v. n.* *KV.* fluchen.

Злосла́вий, злосний, *a.* böse, boshaft, böswillig; ärgerlich.

Злосла́вість, -ости, *f.* *s.* Зло́ба.

Злосла́вити, *v. a.* verfluchen; lästern, *K.*

Злосла́вний, *a.* *K.* lästernd.

Зло́сник, *m.* böser, boshafter Mensch; der Ungestüme, Zornige.

Зло́сниця, *f.* böses, boshaftes Weib; „Böse Sieben“, die Zornige.

Злоспро́тївний, *a.* *АД.* I. 177 zuwider, feindlich, ungünstig.

Зло́т-, злотарчик, *Ф.* etc. *s.* Золот-, золотар etc. [*thätig.*

Злота́врий, *a.* Böses thüend, übel- *Злота́стий*, *a.* *Ст.* goldig.

Злота́ти ся, in Gold strahlen, *М.*

Злота́вець, -вця, *m.* Art Scheidemünze, *Ч.* IV. 278.

Зло́тний, *a.* *Ф.* vergoldet.

Злота́нїк, *m.* Art Mädchenschmuck.

Зло́то, *n.* *s.* Зло́то.

Злота́гла́вий, злота́лїтїй, *a.* gold-durchwirkt, *Ч.* V. 847.

Злота́косі́ця, *f.* *Beim.* der Schafe mit goldenem Vlies, *vgl.* *Косі́ця*; *dsgl.* злота́во́лнїчки, (ягнїчки), *пл.* *Кол* I. 138. [*denem* Panzer.

Злота́панце́рний, *a.* *K.* mit gold- *Злота́цьві́тїй*, *a.* *V.* *ВШ.* mit goldenen Blüten, prächtig, blühend.

I. Злота́чити, *v. a.* *V.* zerstören, zerschlagen, *vgl.* *Лота́чити.*

II. Злота́чити, *v. a.* *s.* *Стола́чити.*

Злочес́тївий, *a.* gottlos, ruchlos.

Зло́чин, *m.* *Missethat*, *f.* *Пар.*

Злочі́нець, -нця, *m.* *Missethäter*, *Term.* Bösewicht, *m.*

Злочі́нка, *f.* *Missethäterin*, *f.* *Ст.*

Злочі́йний, *a.* *Кч.* *Missethäter*, *Uebelthäter*, *Verbrecher*, *m.*

Злочінок, -нку, *См.* злочіньство, *n.* *II.* böse That s. Злочин.

Злувати, *v. n.* на когб Ч. V. 555 böse, aufgebracht sein.

Злуда, *f.* *Ил.* Sinnestrug *m.*; *pl.* *Св.* Täuschung, Illusion, *f.* [bethören, *V.*

Злудіти, *v. a.* betrogen, verführen, Злудлівий, *V.* злудний, *Фр.* *a.* trügerisch, täuschend. [gung, *f.*

Злукá, *f.* *Гуц.* Bund, *m.* Vereini- Злукáвити, злукавнувати, *v. n.* *Кв.* 42 vom rechten Wege ablenken; sich falsch, tückisch zeigen; verrathen, wortbrüchig werden.

Злукто (*d.* -ечко), *n. s.* Жлукто.

Злупіти, *v. a.* abbalgen, abschinden; ausrauben; * з когб великі грбші.

Злупок, -пка, *m.* Ueberbleibsel von злупіти. [Fall, *m.*

Злучай, *m.* *P.* I. 76 Zufall, Vorfall,

Злучіти, злучувати, *v. a.* verbinden, vereinigen.

Злучованці, *pl.* Ochsenpaar, *n.* (zusammen im Gespann).

Злущити, *s.* Лущити. [bung, *f.*

Злюбини, *pl.* Ч. IV. 658 Brautwer- Злюбіти, *v. a.* lieb gewinnen, lieb haben, lieben, собі щось.

З-любóу, *adv.* *См.* aus Liebe.

Злюка, *m.* *II.* s. Злющий; 2) Bluthund, *m.* Ungethüm, *n.*

Злютувати, *v. a.* zusammenlöthen.

Злютувати ся, *Др.* *s.* 100 sehr zornig, grimmig werden. [grimmig.

Злющій, *a.* böse, tückisch, schrecklich,

Злягати, злячі, (злягчі), *v. n.* in Masse sich niederlassen (*v.* Vögel- scharen etc.) schwer anfliegen, *См.*; 2) niederkommen, in die Wochen kommen, in den Wochen liegen; 3) — ся с. Злэжати ся *M+B* 82; б) з ким Beischlaf pflegen.

Злядувати, *v. a.* *К.* colonisieren.

Злякати, *v. a.* erschrecken; — ся (sich) erschrecken, bange werden.

Зляпати, *v. a.* *s.* Ляпати.

Зляти, *s.* Зливати, зліти.

Змаганє, *n.* Bestrebung, Tendenz, *f.* das Ringen wornach.

Змагати, *v. n.* vermögen; 2) sich bestreben *s.* Намагати; 3) — ся крäftiger werden, an Kraft zunehmen; б) ringen, streiten, hadern, sich bekämpfen.

Змагач, *m.* *He.* Streiter, Kämpfer, *m.* Змаглівий, *a.* streitsüchtig; un- folgsam.

Змагнути ся, *s.* Змагати ся.

Змагфлити, *v. a.* §. bethören, be- trügen.

Змажка, *f.* *He.* Streit; 2) Scandal, *m.* I. Змаза, *f.* Befleckung, *f.* Schand- fleck, *m.* [Gr. 30.

II. Змаза, *f.* pertractatio massae

Змазати, *v. a.* aus-, verlöschen, *s.* Мазати.

Змазлівий, *a.* schön, nett, *III.*

Змазний, *a.* -і слова entehrend, schimpflich.

З-маїки когб взяти, зайті (захо- діти) jmdn hinterlistig beschleichen (mit verfanglichen, weitausholenden Fragen).

Змайстеріти, змайструвати, *v. a.* *Кв.* 145 zustande bringen, schaffen, ver- fertigen *III.* I. 162. [de werden.

Змаліти ся до дегіни zum Kin-

Змаліти, *v. n.* kleiner werden.

З-малу, змалу, *adv.* von Kindheit an.

Змамчіти, *v. n.* unfähig werden zum Ammendienst.

Зманіти, зманіти, *v. a.* verfüh- ren, verlocken, *Кв.* 129.

Зманьчівий, *a.* trügerisch, *Лір-*

Зманячіти, *v. n.* als Phantom ver- gehen *TP.* 157. [Strapatzen.

Змаргати ся, sich aufreiben dh

Змарніти, змарнувати, *v. a.* ver- geuden, verschwenden, verderben; elend machen. [schlecht werden, aussehen.

Змарніти, *v. n.* abgehärmt, mager,

Змастіти, змащувати, *v. a.* be- schmieren; * — ся с. Поскоробити ся.

Зматеріти, *v. n.* unfruchtbar wer- den (*v.* Weibe, Baume etc.).

Зма́ток, -тка, *m. s.* Безма́ток.

Зма́ччати ся, weisellos werden (о пчблах). [bleiben, nicht reussieren?

Зматчіти, *v. n.* *H.* 38 ohne Erfolg

Змахати ся, sich müde gehen, — arbeiten.

З-ма́ху, *adv.* *Левч.* *s.* Дбраз.

Зме́жи, *praep.* mit d. *Genit.* aus der

Mitte, aus, von.

Змежіти, *v. a.* *Зз.* begrenzen.

Змельну́ти, *v. n.* + *M.* sich rühren.

Змендікати, *v. a.* §. zerknittern, zermudeln, (*B.*).

Змендріти, *v. n. s.* Зміршавіти.
 Зменчіти, зменшати, зменшувати, *v. a.* verkleinern, verringern; kleiner, geringer, machen; зменшавме (число) *K.* Minuend; зменшена міра *verjüngter* Masstab. [mässigung, *f.*
 Зменшене, *n.* Verkleinerung; Ерг-
 Змерзати, змерзнути, *v. n.* erfrieren; змерзалий, *a.* erfroren.
 Змерзати, *v. a.* щось ко́му, собі zuwider, ekelig machen.
 Змерзлюх, *m.* (змерзлючка, *f.*) der leicht friert, gegen Kälte nicht ausdauernd ist.
 Змерк, *m. s.* Сумрак; змерком, о змерку́ bei (in) der Abenddämmerung.
 Змеркати ся, змеркнути ся vom Abenddämmern.
 Змерлий, *a.* Левч. *s.* Помёрший.
 Змертвіти, *v. n.* die Besinnung verlieren.
 Змерщина, *f. V. s.* Відумёрщина.
 Зметати, *v. a. s.* Скидати.
 Змивати, *s.* Зміти.
 Змигну́ти ся, *L. 43* in einem Augenblick, in einem Nu schwinden, vergehen.
 Змій, *m.* etc. Змій, etc.
 Зміївонна, *f. e.* Pflanzenart (*B.*); Rübenblatt, *n. Gr.* 30.
 Змикити, *v. a. §.* der Verbindlichkeit nicht nachkommen, täuschen.
 Змікнути, змикати, *v. n.* fortlaufen, eilen, entweichen.
 I. Зміляти, змілювати, *v. a.* — мило die Seife abreiben.
 II. Зміляти, *v. a.* irre machen, stören; — ся sich verirren, fehl gehen.
 Змільний, *a.* Irr-, -а до́рога Irrweg, *m.* [herzigkeit, *f.*
 Змілюванє, *n.* Erbarmen, *n.* Barm-
 Змілювати ся, змілюстити ся, *Dr. c. 2* sich erbarmen, над ким — jmds —. [мира́ти.
 Змира́ти, *v. n. M. III.* 31 *s.* За-
 Змірний, *a. B. s.* Смірний.
 Змирх, змирк, *m. s.* Змерк.
 Змиршавіти, *v. n.* mager, strob-
 belig werden.
 Змисл, *m.* Sinn, *m;* 2) Absicht, *f. II.*
 Змислений, *a.* gebildet, *OII.*
 Змисленник, *m.* Denker, *m. OII.*
 Змисленність, -ости, *f.* Bildung, *f. OII.*

Зміслити, змисляти (-шля-), *v. a.* aussinnen, ausdenken, erdichten.
 Змісльний, *a.* Пол. sinnig, gescheidt, erfinderisch.
 Змісльність, -ости, *f.* geistige Fähigkeit; Sinnigkeit, *f.*
 Змисловий, *a.* sinnlich. [keit, *f.*
 Змисловість, -ости, *f.* Sinnlich-
 Зміти, *v. a.* abwaschen.
 Змієвєць, -вця, *m.* Волги бо́кій Rohrpalme, *f.* Calamus draco; 2) Serpentin, *m.*
 Змієвий, *a.* Schlangen-, Drachen-
 Змієглавий, *a. V.* mit dem Drachen-, Schlangenkopfe versehen.
 Змієда, *m.* секре́гар, — Stelzengeier, *m.* (Gurogeranus serpentarius).
 Змієнкій, *pl. N.* einer полоніна.
 Змієня, -яти, зміяча́, -ати, *n.* Junges einer Schlange.
 Змія, (*d.* зміюк), *m.* Drache, *m.* grosse Schlange; змія-човен Drachenschiff, *n.* [in Form einer Schlange, *m.*
 Змійка, серга-змійка, *f.* Ohrring
 Зміїн, зміїний, *a.* der Schlange, Schlangen-; — ко́рїнь Vincetoxicum offic.
 Зміїха, *f. P. II.* 72 Weibchen des Drachen, der Schlange *n;* Schlange, *f.*
 Змінє, *f.* Aenderling, *m.* (Astasia) *B.*
 Зміна, *f.* Veränderung, Abwechse-
 lung, *f.* Wechsel, *m.* [bald so bald so.
 Змінєво, *adv.* Зап. abwechselnd,
 Зміняти, змінювати, *v. a.* ab-, ver-
 ändern; ab wechseln (гро́ші); 2) ver-
 rathen, untreu werden.
 Змінкованє, *n.* — обманчїве Miss-
 brauch des Wechselgeschäftes, *m. Term.*
 Змінковий, зміночний, *a.* Wechsel-,
 einen Wechselbrief betreffend, *Term.*
 Змінний, змінявий, *a.* veränder-
 lich, wechselnd, *Ф;* зміанє *n. a. s.* We-
 chselgeld, *n.*
 Змінник, *m. s.* Зрадник.
 Змінниця, *f.* — розтяжна ausge-
 strecktes Wechselthierchen (Amoeba por-
 recta). [Astasiaea).
 Змінничкїй, *pl.* Aenderlinge, *pl.*
 Змінність, -ости, *f.* Veränderlich-
 keit, *f. Пар.* [brief, Wechsel, *m.*
 Змінюк, -нка, *m. Term.* Wechsel-
 Зміняти, *s.* Зміняти; гро́ші —
 Geld wechseln.
 Змір, -їру, *m.* очїй Augenmass, *n.*
 Змірити, зміряти, *v. a.* ab-messen.

Зміркувати, *v. a.* ermessen; 2) be-merken.

Змірувати, *v. a.* betrügen, prellen.

Зміря, *f.* Мі. II. 46 Ausmessung, *f.*

Змітати, змісти, *v. a.* abfegen; 2) zusammenfegen. [дає лоша́.

Змітка, *f.* Stute die zмертає, ски-

Змітвіско, *n. s.* Згбніни.

Зміток, -тка, *m.* abgetragener, schlechter Bastschuh, *Гол.* III. 439. *У.*

Зміцніти, (-нювати, -няти), *v. a.* kräftigen, stärken.

Зміцніє, зміцненє, *n.* Kräftigung, Erstarbung, *f.*; grössere Heftigkeit.

Зміцніти, *v. n.* erstarren, sich kräftigen, *He.* [мітити.

Змічати, *v. a.* *R. s.* Замічати, за-

Змішати, *v. a.* mischen, unter-mengen; *verwirren, confus, verlegen machen.

Змішка, *f.* рахунок змішки Allegationsrechnung, *f.* [ге, *n.*

Зміюк, *m.* Männchen einer Schlan-

Змія, (*d.* зміюлька), *f. s.* Змія.

Зміястий, *a.* Schlangen-, schlangengähnlich. [wurz, *f.* (*Scorzonera humilis*).

Зміячка, — приземка, *f.* Hafer-

Змлоїти, *v. a.* -іло менє ich bin unprüsslich geworden u. bekam Erbreehen.

Змлоцок, (змол-) -цка, *m. s.* Молотільник. [Einverständnis.

Змова, *f.* Verabredung, *f.* geheimes

Змовини, *pl.* Uebereinkunft, Verhandlung die Hochzeit betreffend, *f.*

Змовити, *v. a.* hersagen, verriechten (молітву); 2) корб jmdn dh Verhandlungen gewinnen; etw. abmachen *Me.* 124; 3) — ся sich miteinander verabreden, sich bereden, s. verbinden (на корб gegen jmdn).

Змовк, *m.* Stillschweigen, *n.*

Змовкнути, змовчати, змовчувати, *v. n.* schweigen, stillschweigen.

Змовленник, *m.* *Др.* der Verschworene.

Змога, *f.* das Können, d. Vermögen; Macht, *f.* — поглядна Anschauungsvermögen, *n.*

Змогнути ся, *Зг.* змогчі (зможі) ся zu sich kommen, sich aufrichten, s. erholen; 2) *v. n.* vermögen, im Stande sein können, s. Спромочі ся; 3) kraftlos, müde werden. [Stande.

Зможний, *a.* möglich, *Зар.* *Кл.* im

Зможність, -ости, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* як чий — wie viel, in wie weit jmd vermag, kann, im Stande ist.

Змокнути, *v. n.* nass, durchnässt werden. [feucht werden.

Змокрівити, змокріти, *v. a.* nass, Змолодійшати, *v. n.* sich ver-

жюngen, *Св.* [ver-mahlen.

Змолбти, [змєлю, змєлєш], *v. a.*

Змолотіти, [змолбчу, змолбтиш], *v. a.* adreschen.

Змолбтник, *m. s.* Молотільник.

Змолбченє, *n.* das Adreschen.

Змбра, *f. s.* Мбра; *Alp, m.*; 2) s. Нічниця, *Пол.* [nicken.

Зморгнути ся, einander winken,

Змордувати, *v. a.* todmüde machen; — ся t. werden. [lung, *f.*

Зморенє, *n.* Abmattung, Abmerge-

Зморіти, *v. a.* abmatten; überwältigen; s. Заморіти.

Зморозь, *f.* Gefrierpunkt, *m.*

Зморозіти, зморозжувати, *v. a.* gefroren machen, frieren lassen. [450.

Зморозувати, *v. a.* ausdenken, *Кв.*

Зморщити, *v. a.* runzeln; falten s.

Рісїти (рас-); зморщений, *a.* runzelig.

Зморщниця, *f.* Flechtenspanner, *m.* (*Lithosia*). [tisieren.

Змоскаліти, *v. n.* sich moskowitieren, russifizieren. [einstellen.

Змостіти ся, Platz nehmen, sich

Змотати, *v. a.* aufwinden, haspeln.

Змотика́ти, *v. a.* müde reissen, *m.* machen; — ся müde, abgespannt werden.

Змрїк, *g.* змрїку *Фр.* змрїк *Мог.* *m.* Dämmerung, *f.* Dunkel, *n. s.* Змерк, сумра́к. [M. III. 90.

З-мбцна, *adv.* mit ganzer Kraft,

Змочі, *s.* Змагати, змогнути ся; 2) — ся sich verheben.

Змочіти, [мок-], *v. a.* durchnässen.

Змудрувати, *v. a.* überlisten.

Змукати, *v. n.* s. Змякати.

Змуль, *f.* abgeschwemmte Erde, Schlamm, *m.* *Фр.* змуль-вода Ueberschwemmung, *f.*

Змуляти, змулювати, *v. a.* abschwemmen, abspülen; 3) verschlämмен, *Фр.*; 3) abreiben.

Змунути, (*Ос.* (62) IX. 62 сонцї), змунити *Левч.* s. Помєркути.

Зму́рати, зму́рвати, *s.* Заму́рати.

Змурува́ти, *v. a.* mauern.

Зму́сити, змуша́ти, *v. a.* zwingen, nöthigen; зму́совати *Ко.* 102 zusammenzwingen, mischen.

Змуті́ти, *v. a.* *Гол.* *s.* Муті́ти.

Зму́чити, *v. a.* quälen; ermüden, müde machen; — ся —, *m.* werden.

Змя́гченє, *n.* Erweichung, *f.*

Змягча́ти, *v. a.* erweichen; rühren (сэрце). [kneten.

Змя́дагати, змя́цкати, *v. a.* zer-

Змяка́ти, змя́кнути, *v. n.* weich werden. [*B.*; змяснїлий *f.* geworden.

Змяснї́ти, *v. n.* fleischig werden,

Змяте́нний, *a. B.* erschüttert, unruhig.

Знава́ти, *v. a.* nur im *Praeter*: я etc. єго знава́в (ми etc. знава́ли etc.) ich etc. hatte mit ihm einige Bekanntschaft, kannte ihn einwenig *Оц.* §. 217. — ся *в* ким *в* jmdm *В.* haben, pflegen, *Ф.*

Зна́вець, -вця, *m.* Kenner, Sachkenner, *m.*

Знавіснї́ти, *v. n.* toll, rasend, verrückt werden *A.-Г.* 155; знавіснїлий, *a.* besessen, verrückt.

Знавіворот, *adv. s.* Наві́ворот.

Зна́д *praep.* mit *d. Genit.* von — her, (aus dem Raume über einem Gegenstande hervor *Ми.* IV. 536), *в* над Дністрѣ́ aus, von den Ufergegenden des *Д.* [Zauber, *m.*

Зна́да, *f. Cm.* Verlockung, *f.* Reiz,

Зна́двірний, *a.* знадво́ру, *adv.* aussengelegen, äusserlich, von aussen, vondraussen, *He. B.*

Зна́дити, *v. a.* anverlocken, anziehen; — ся *s.* Вна́дити ся. [sen, *Ф.*

Зна́дїбний, *a.* passend, angemessen,

Зна́дний, *a.* verlockend, reizend, bezaubernd, verführerisch, *Cm.*

Зна́дбо́а, *f.* зна́дїб, -обу, знадбо́ок-обку, *m.* günstiger Umstand, Gelegenheit, *f.* по знадбо́і gelegentlich; 2) Geräth, Zeug, *n. Св.*; 3) Material, *n. В.*

Зна́доба́йти, (-бля́ти), *v. a.* anpassen, anwendbar machen; versehen, ausrüsten, *У.*; — ся brauchbar, nützlich sein.

Зна́емий, зна́емний, *a.* -ість, *f.* etc. *s.* Знако́мий etc.

Зча́й, *adv.* nur immer, in einemfort; ohne worauf zu achten, *vgl.* Лише́, за-

єдно; так знай *Бор.* doch, doch aber.

Зна́йбі́льша, *adv.* grösstentheils, *Cm.*

Зна́йда, знайдѣ́х, знайдѣ́й, *m.* знайдена́, -яти, *n. Cm.* Findelkind, *n.* Findling, *m.* [Gescheite, Verständige.

Зна́йко, *m. Н.* 117 Alleswisser, der

Зна́йтї, *v. a.* знайдѣ́ний, etc. *s.* Знаходї́ти.

Зна́к, *m.* Zeichen, Merkmal, Anzeichen, *u.* по знаку́ бути ко́мусь *j*mdm bekannt sein; да́ти ся *в* знакі́ ко́му *j*mdm (von schlimmer Seite) nur zugut bekannt werden, *j*mdm sehr lästig werden; знако́м що —, знак то́му що — (es ist) ein Zeichen dass —, es ist sichtbar, man sieht, es erhellt, dass —.

Знако́мий, *a.* знако́мець, -мця, знако́мїця, *m.* bekannt, der Bekannte.

Знако́мїти́й, *a.* ansehnlich, bedeutend; не знако́міто *adv.* nicht allgemein bekannt, heimlich; меуе́хлїнґс (во́йто).

Знако́мїті́сть, -ости, *f.* За. Ansehen, *n.* Würde, Auszeichnung, Hoheit, *f.*

Знако́мість, -ости, *f.* Kenntnis, Bekanntschaft, *f. B.*

Зна́лець, -лця, *m. Cm. s.* Зна́вець.

Зна́лий, *a.* kundig, verständig, *Cm.* — чоловік ein Kenner; — до всього

За́р. in Allem Bescheid wissend, — fertig, bewandert. [Пере́ем.

Зна́лізне, *n. Пар.* *s.* На́лізне *vgl.*

Зна́лізник, *m.* Finder, *m. Term.*

Зна́мень, *m. Ч.* III. 312 *s.* Намѣ́т.

Зна́менате́ль, *m. Ос.* (61) VI. 28 der bezeichnet, bestimmt, der Gewährsmann.

Зна́менї́к, *m.* Art Merksiegel zum Abdruck der про́скури.

Зна́меникува́ти, *v. a.* mit dem зна́меник bezeichnen.

Зна́менї́тий, *a.* ansehnlich, bedeutsam; ausgezeichnet.

Зна́меннї́й, *a.* bezeichnend, markant, mit einem gewissen Gepräge, *ВВ.*

Зна́менник, *m.* Nenner, *m.* (Arithm.).

Зна́мено, *Лев.* знаменува́не, *К. n.* *s.* Знамя́.

Зна́менува́ти ся, *He.* sich mit dem Kreuze segnen, sich bekreuzen;

2) *в* кимось *Др.* *s.* 237?

Зна́мі́рити, *v. a.* beabsichtigen, *За́р.*

Зна́мка, *f. s.* Знамя́, прикме́та.

Зна́мя, *g.* зна́мени, *n.* Zeichen, Ab-

zeichnen, Merkmal, *n.* Insignien, *pl.* Banner, *n.* Fahne, *f.* [знáтник.

Зна́ник, *m.* *Еф.* 60 *s.* Знаха́р, Знапастувáти, *v. a. s.* Напастувáти.

Знарові́на, *f.* Caprize, Laune, *f.* Знарові́ти, (-вля́ти), *v. a.* launig, störrig machen. [довити ся.

Знаро́двити ся, *У. s.* Вінаро́-

Знаро́шне, *adv.* absichtlich, zu Fleiss.

Знаря́д, *m.* Ordnung, Bereitschaft, *II.*

Знаря́дє, *n.* Werkzeug, *n. K. См.*

s. Ору́дина; 2) —, зная́женє *Пар.*

Ausrüstung, *f. Term.* [versehen.

Знаряді́ти, *v. a. Пар.* anrústen,

Знаси́лувати, *v. a.* vergewaltigen,

misshandeln. [ten Aufspringen, *III.*

Знаско́ба, *adv.* vom schwunghaf-

Знасти́ти, *v. a.* ausbauen, ausrústen,

vgl. Снасть.

Зна́ть, *f. coll.* die Angesehenen, No-

bilität, Classe der Gesellschaft, *f.* Stand,

m. Standespersonen, *pl*; 2) зна́ть, знá-

тись, *T. adv.* es versteht sich, doch

wohl, wohl *vgl.* відáй.

Зна́тє, *n.* das Wissen; ко́бй —, що

wenn man wüsste; то ми ся в — не

дáло dessen erinnere ich mich nicht (*Фр.*).

Зна́тель, *III.* знáток, -ока, *m. s.*

Зна́вець, Fachmann, Sachverständiger, *m.*

Зна́ти, [знáю, знáш] *v. a.* kennen,

wissen; — ся з ким sich kennen, bekannt

sein mit jmdm; на чім etw. verstehen.

Зна́тити ся, *Мак.* II. 56.?

Зна́тний, *a.* merkbar, bekannt; з

Знахо́рюва́ти, знахо́рити, *v. n.*

знаха́р sein. [der Welt.

Зна́щада свѣ́та, von Uranfang

Значы́ти, *v. a.* bezeichnen, mit ein-

em Zeichen, mit e. Merkmal versehen,

merken (märken: бі́ле die Wäsche);

2) *v. n.* (щось etw.) bedeuten, Ansehen

haben, gelten, giltig sein; 3) ко́рѡва

знача́ть giebt ein Zeichen an dem Eu-

ter od. an den Geschlechtsorganen dass

sie in kurzer Zeit kalben wird.

Значі́ння, значє́нє, *n.* Bedeutung,

f. Sinn; Belang, *m.*

Зна́чий, *a.* bekannt.

Значко́вий, *a.* *Зак.* der bei der

Fahne dienende Soldat, *Ко.* 94.

Значлі́во, *adv.* bedeutend; bede-

utungsvoll, bedenklich.

Значні́й, *a.* bedeutend, merklich; er-

heblich, beträchtlich; bezeichnend; ansehn-

lich; значно́ es ist sichtbar, man sieht.

Зна́чність, -ости, *f.* Ansehen, *n.*

besondere Bedeutung. [Marke; Fahne, *f.*

Значо́к, -чка, *m. dim. s.* Знак;

Зна́ючий, *ptc.* zu Зна́ти; kundig,

tüchtig in einem Fach. [sehens.

Знеба́чки, (-ашки), *adv.* unver-

Знебелі́, *adv.* von ungefähr, (*Фр.*).

Знебу́ти ся, *ОП.* ermüden; знебу́-

лий, *a.* ermüdet.

Знева́га, *f.* Beschimpfung, Schmach, *f.*

Зневажа́ти, (-ва́жити), *v. a.* be-

schimpfen, schmähen, entehren; verachten.

Знева́жний, *a. См.* verächtlich;

ohne Achtung *Левч.*

Знева́жник, *m.* Verächter, *m. Пар.*

Зневѣ́сний, *a. Шо.* 120s. Ока́янный.

Зневѣ́жити, *v. a. Мак.* bethören;

beschwichtigen. ? [Verzweiflung, *f. См.*

Зневѣ́ре, *n.* Argwohn, Zweifel, *m.*

Зневѣ́рити, *v. a. См.* verrathen;

— ся ко́му *В. Кч.* 305 jmdm untreu

werden, verdächtigt w., das Vertrauen

verlieren; *b)* — ся вусѣ́ an Allem ver-

zweifeln *Др.* 2) зневѣ́ряти, *v. n.* zwei-

feln, *См.* 3) *v. a. II.* verachten *s.* По-

невѣ́ряти. [ungefähr, *Оз.* 115.

Зневѣ́сти, *adv.* unversehens, von

Зневѣ́лити, *v. a.* zwingen; müde

plagen. [re Zeit.

Знегѣ́де, *n. K.* Zeit der Noth, schwe-

Знеді́лі, на-знеді́лі auf die andere

Woche, gleich nach Sonntag, auf den

Anfang der nächstfolgenden W.

Знедобріти ся, *impers.* -яло ся єму̇ ist ihm unwohl geworden, (*Фр.*).

Знедужілий, *a. Гуш.* siech geworden.

Знежіти, *везати, v. a.* aufstecken, aufsetzen, *АД. I.* 149, s. Знизати.

Знелюдіти, *v. n.* menschenscheu werden, *Pa. I.*

Знемагати, *v. n.* schwach darniederliegen, krank sein, (на щось); *внемáгийнй, a. АД. I.* 249 geschwächt, todes müde. [leer machen.

Знемиліти, *v. a.* unlieb, freudezweifelnder geberden; sich abhärmen.

Знемога, *f. К.* *внеможене, n.* Ermüdung, Müdigkeit, Mattigkeit, Schwäche, *f.*

Знемо́чй, *внемощіти, v. n. s.* *Знемагати; внемощілий, a.* abgehärmt, siech. [werfen.

Зненáвйдіти, *v. a.* auf jmdn Hass

Зненáдійки, *зненáпа, зненáпаду, Gr. 30.* *зненáзнімка, зненáцька М. Ст.* *зненемка, знебачки, adv.* unversehft, unversehens, unversehrt; *urplötzlich.* [absichtlich *Оз. 115.*

Зне-на́року, *adv.* zufällig, nicht *Знеохóтити, (-óчувати), v. a.* die Lust benehmen, entmuthigen.

Знеохóченє, *n.* Unlust, Entmuthigung *f.* Missvergnügen, *n.*

Знеповáжити, *v. a. s.* *Зневажати.*

Зне́рти, *знєрати, v. n.* auftauchen; 2) sich abreissen (кiнь в припóну); 3) ermüden.

Зне́сенє, *n.* Aufhebung, Abschaffung, *f.*

Знеси́літи, *v. a.* рóзум, *Ст.* schwächen. [Berges u. e. Dorfes.

Знесі́нє, *n. s.* Вознесєніє; 2) *N. e.*

Знеслáвити, (-слáвляти), *v. a. s.* *Зневажати, V.*

Знесьміливілий, *a. Кл.* furchtsam geworden, schüchtern.

Зне́сти, *s.* *Зносити.*

Зне́тельки, *знечєвя, adv.* unversehens, plötzlich. [dig machen.

Знетерпáлити, *v. a.* ungedul-

Зне́хотя, *adv.* unwillkürlich, *Лєвч.*

Знечесті́ти, *v. a.* entehren, beschimpfen.

Зні́-бiда, *f. Н. 286?* [hinschwinden.

Знівáти, *v. n.* dh Qual und Pein

Знівéчити, *Гол. s.* *Знівéчити.*

Зні́діти, *v. n. s.* *Змарніти.*

Знижáти, *знижати, знизати, v. a.* niedersenken, niedriger machen; herabsetzen (*ціну*); *v. n.* — ся, *знизіти, v. n.* sich niedersenken, s. herablassen, s. neigen, herabsinken; * herablassend sein.

Знизáти, *v. a.* aufstecken.

Зник, *m.* *Adelosina, B.*

Зникáвий, *a.* vergänglich, *B.*

Зникáти, *знікнути, v. n.* verschwinden, vergehen; sich verflüchtigen; 2) aufkommen, zum Vorschein kommen, *He. (n. 122).* [Зніти.

Зні́лий, *v. n. s.* *Знемощілий s.*

Зни́мати, *v. a. s.* *Здійма́ти; — хлiб s. Жати; — ся* sich erheben, s. aufmachen, aufliegen.

Зни́мáдiти, *v. n. Ф.* verschwinden.

Зні́мок, -мку, *m.* Aufnahme einer Zeichnung, Copie, *f.* [*Кз. 201.*

Зни́рну́ти, *v. n.* hervortauchen,

Зни́спа́сти, *зниспáдати, v. n.* herabfallen, sich herablassen, *Зг.*

Зні́ти, *v. n.* сєрдцем, *взгаєн Кл. s.* *Знівáти.* [2]; *s.* *Скрутіти ся.*

Зні́тити ся, *Зак. s.* *Зні́тити ся*

Зні́шка, *adv. Н. 61 s.* *Нiшком, згiшка.*

Зни́цáти, *C. I.* 18 *знищєтіти, v. n.* verarmen, arm werden, herabkommen.

Зні́щенє, *n.* Vernichtung, *f.*

Зні́щити, *v. a.* vernichten, vertilgen, verderben, zugrunde richten.

Знів, *adv. Ос. (62) VI.* 56. 57 s. *Знов.*

Зні́веріти, *знівєчіти, v. n. s.* *Знікчємніти.* [reissen, wühlen, (*B.*).

Зні́верту́вати, *v. a.* sehr stark

Знівéчити, *v. a.* vernichten, verderben; entmannen *P. I.* 56.

Зні́жіти, *v. a.* verweichlicht machen, verzärteln.

Зні́й, *g.* *знiю, m. V.* Arbeit im Schweisse des Angesichtes, *f.*

Зні́кчємніти, *v. n.* in Nichts schwinden, verfallen, verkommen; 2) — u. *знікчємнювати ся, niederträchtig werden.*

Зни́мати, *v. a. s.* *Знимати, здоймати; М. II.* 95 *рiч* ein Gespräch anheben, anfangen.

Зні́мки, *pl. Ос. (61) IX.* 44 *Milchkammer, f. -keller, m.?*

Знімчити, *v. a.* verdeutschten, germanisieren; — ся sich — —; Deutschthümer werden.

Зніс, *g.* зносу, *m.* до зносу (одѣжу носити) *III. II.* 89 bis zum Abtragen, bis auf die Neige.

Знісок, *s.* Зносок.

Зніт, *m.* — узколістий Schotenweiderich, *m.* (*Epilobium angustif.*); — ріщастий *E. virgatum.* [(des Foetus)?

Знітінє, *n.* Art Kinderkrankheit,

Знітїти ся, in Nichts vergehen, schwinden; verfallen, verkommen, *Kч.* 263; 2) sich demüthig, *s.* harmless benehmen, „zum Kreuze kriechen.“

Знічтїжити ся, *Др. с.* 110 zu-nichte werden, untergehen.

Зніячити, *v. a.* vernichten, verderben; — ся zu nichts werden, verkümmern.

Зноби-баби, *Ч. III.* 8. = *Середя* сиропустної неділі.

Знобїти, *a. a. H.* 147 frieren lassen, erkälten; — ся sich erkälten, *Оц.* §. 54.

Знов, *зноу*, *зновоньку*, *Ч. II.* 195, *зновель* *Оз.* 115, *adv.* von neuem, wieder, wiederum.

Зновїти, *зновлїти*, *v. a. s.* Поновлїти, *Левч.*; 2) на когось щось *etw.* Neues, Seltsames gegen jmdn ersinnen, *etw.* Ungeheuerliches gegen jmdn aufbringen. [schädigen, todtmüde machen.

Знорїти, *v. a. III.* siech machen,

Зноровїти, *v. a.* verwöhnen, zu *etw.* Ueblem angewöhnen, widerspenstig, störrig machen.

Знос, *m. C. II.* 160 das Wegtragen, Forträumen Abbrechen; 2) das Eierlegen, *V. vgl.* Зніс; на зносі бути in den letzten Wochen der Schwangerschaft sein *Pa. I.* 245. [hungen, *pl. f.*

Зносини, *pl.* Verkehr, *m.* Bezie-

Зносіти, *зношїти*, *знєсти*, *v. a.* zusammentragen, -bringen; 2) aufführen, aufbauen; *er-*, aufheben, aufrichten; 3) abschaffen, aufheben; 4) біль, голод *etc.* ertragen; 5) яйці Eier legen; *b)* знєсїть (зніс) когь жаль, — знєсла когь охота *etc.* überkommt, wandelt an, ergreift der Schmerz —, die Lust *etc.*; *рїс* знєшенїй, *Кч.* abgetragen, abgenützt.

Знослївий, *a.* erträglich, leidlich, *T.*

Зносок, -ску, *m.* das letzte von der Henne gelegte Ei.

З-ночи, *adv. s.* Сночи.

Знудьгувати, *v. a.* свїй вік in Gram verleben.

Знудити, *v. a.* langweilen; — ся Langeweile bekommen; *b)* toll werden.

Знужа, *f.* Mühe, *f.* Drangsal, *n.*

Знуждїти ся, sich abmatten, *s.* abstrapazieren; *знужнїлий*, *a.* elend, miserabel, *Піс.* [млїти.

Знужувати, *v. a. Ст. s.* Пото-

Знурїти, *s.* Знорїти.

Знущїтель, *m. K.* der Misshandelnde, Schmäher, *m.*

Знущїти ся над ким, jmdn misshandeln, tyrannisieren, schüde behandeln, sich an jmds Qual weiden.

Знүхати, *v. a.* durch den Geruch *etw.* aus, aufspüren, auswittern, bemerken, merken, wahrnehmen, riechen: „письмо носом“ wohlweislich —; — ся (з ким) sich mit jmdm verstehen, *s.* verbinden, mit jmdm Bekanntschaft machen §.

Знїти, *s.* Здоймїти; знїте молоко abgerahmt, abgeschöpft *Под.*; знїти річ anfangen zu sprechen.

Зо-, *s.* Зі-, з-, зу-, с-. *Оз.* 207. 11.

Зоб, *m. Под. s.* Вблє. [-ня zum *W. Гр.*

Зобїченє, *n.* das Wiedersehen; до **Зобїчїти**, *v. a.* sehen, erblicken; wiedersehen.

Зобгїти, *v. a. s.* Зібгїти; zusammen thun, verfertigen, *III. I.* 327 поєму dichten. [digen, Unrecht jmdm thun.

Зобїдїти, *зобїжїти*, *v. a.* belei-

Зобїймїти, *v. a.* dh Umarmungen ganz aufreiben. [hüllen, *Зг.*

Зоблачїти, *v. a.* umwölken, um-

Зоблєкїти ся, *s.* Зодягїти ся, *Зг.*

Зобник, *m. s.* Залүчник.

Зобовязанє, *n.* Verbindlichkeit, Verpflichtung, *f.*

Зобовязїти, *v. a.* verbinden, verbindlich machen, verpflichten; — ся sich — —, *Term.*

Зоболочї, *v. a.* ausziehen: ein Kleid (*praet. зоболїк*). [Рівнодушнїсть.

Зобоятнїлїсть, -ости, *f. T. s.*

Зображенє, *n. Зг.* Begriff, *m.* Ansicht, *f.*; 2) Verbildlichung, *f.*

Зобраз, *m.* Bild, *n.* Darstellung, *f. II.*

Зобразувати ся, *Зг.* bildlich werden, sich verbildlichen. [Beschuhung, *f.*

Зобува, *f. H.* 141 Fussbekleidung,

Зобувати, *v. a.* कोब jmdm die Beschuhung verschaffen. [ladung, *f.*

Зов, *g. зву,* *Ks.* 192 Aufruf, *m.* Ein-
Зовиця, *f.* des Mannes Schwester,
Schwägerin; *зовичин,* *a. der z.* [Зблза.

Зови́стий, *a.* Пол. Drüsen-. *vgl.*

Зовладіти, *v. n.* з усіма Alle be-
herrschen, mit Allen Rath schaffen, *II.*

Зовпихати, *s.* Зопихати. [самт.

Зовсім, *adv.* ganz, gänzlich, vollends,

Зову́жна, *f. dim.* *s.* Зовиця.

Зоглядіти ся, beobachten, beme-
ren, berücksichtigen, *He.* (*xm.* 290).

Зогнати, *s.* Зігнати *Ks.* 74.

Зогніти, *s.* Зігніти.

З'одинічати, *v. a.* in Eins zu-
sammenbringen, -schlagen.

Зодіж, *f. s.* Одіж.

Зоді́як, *m.* Zodiacus, Thierkreis, *m.*

З'одкалі, *s.* Звідки. [(відбдня).

Зб-дня, *adv.* *Ф.* vom Tag, Tag, de jour

З'одоліти, *v. a. s.* Одоліти.

З'одягати, *v. a.* bekleiden.

Зождати, *s.* Заждати.

Зоз, *s.* Зос, *Ос.* 193.

Зозволити, *v. a.* erlauben; 2) —
ся ein müthig werden, *Зах.*

Зозля, *adv.* vor Zorn.

Зознавати ся, *з ким* Bekanntschaft
machen, *Ч.* IV. 679.

Зознати, *v. a.* Гол. III. 125 erfahren.

Зозначіти, *v. a. s.* Назначіти.

Зозуленя́, -яти, (-ня́тко), *n. dim.*
das Junge des Kuckucks.

Зозу́лин, *a. s.* Зазу́лин etc.; -і
рушничкій, сльози eiblättriges Zwei-
blatt (*Listera ovata*). [зу́лька, etc.

Зозу́ля, зозу́лька, *s.* Зазу́ля, За-

Зозуля́стий, *a.* dem Kuckuck an
Farbe ähnlich.

Зойк, *m.* Jammer, *m.* lautes Stöhnen.

Збйкати, збйкнути, *v. n.* auf-jam-
mern, -stöhnen. [Зі́йська́ти.

Зойщи́ти, *v. a.* *Ос.* (61) X. 95 *s.*

Зьок, *m.* Art Tanz.

З-око́ла, *adv.* rings um von Aussen;
draussen, von auswärts, *См.*

З'око́лотувати, *v. a.* die einmal
gedroschenen Roggenarben noch einmal
abdröscheln u. in Bundstroh zurichten.

З-окре́ма, *adv.* besonders, einzeln, *B.*

Зб-хрести́ти, *adv.* mit Tragkreuzen u.
Kreuzfahnen, *Ks.* 150.

З-бкрише́м, (-шом), *adv.* mit
Stumpf und Stiel, ganz und gar.

З-бкришкoм, *adv.* mit Verlust.

Зола́, *f.* Lauge; Sole *f.* Aschbeiz-
wasser, *n.*; 2) ausgelaugte Asche.

Золви́ця, *f. s.* Зовиця, *Wgr.* 179.

Зблене́, *n.* Beuche, *f.* das Einwei-
chen u. Einlaugen (der Wäsche).

Зблза́, *f.* Drüse, *f.*; 2) *pl.* Zahrfi-
stel; Drüsenanschwellung mit Secre-
tion (bei Pferden), Feifel, *f.*

Золзувати, *v. n.* зблзи haben, an
s. krank sein.

Золіти, *v. a.* mit Lauge sohlen, ein-
laugen, beuchen (шма́те); äschern (скіри).

Золі́йник, золі́нник, *m.* Laugen-
topf, -bottich, *m.*

Золб́вка, *f. Me.* 314 *s.* Золвиця.

Зб́лок, -оку, *m.* Hauptstätte eines
Uebels, e. Geschwürs, einer Krankheit, *f.*

Золотар, (*d.* -арчик) *m.* Goldar-
beiter, Goldschmied, -schläger, *m.*

Золотаре́нько, *n.* Sohn des zo-
лотар; 2) *dim.* *s.* Золотар.

Золотарі́вна, *f.* des Goldschmie-
des Tochter; -йха, *f.* des G. Frau.

Золотастий, *a.* goldfarben.

Зб́лотень, -тня, *m.* Affodil, *m.* (As-
phodelus).

Золоті́й, (*d.* золотє́нкий), *a.* gol-
den; goldig; goldenfarbig; 2) *s. a. m.*
Gulden, *m. b)* silbernes 15-Kopeken-
stück, *III.* (золт).

Золоті́ло, *n.* Stoff zum Vergolden,
m. Rauschgold, *n.* Гол. III. 402 *s.* Позлітка.

Золоті́стий, *a.* goldschimmerd, *B.*

Золоті́сто-зе́лений, *a.* goldgrün.

Золоті́сячник, *m.* *C. I.* 122 *s.*
Золоті́сячник.

Золоті́ти, *v. a.* vergolden.

Золоті́нник, *m. Ф.* (*IIp.* III. 204)
Art Zauberpfleze?

Золоті́ти, *v. n.* goldfarbig werden
Ф.; 2) *reicher werden *M. I.* 65.

Золотко́вий, *s. a. m.* Art Münze
Ч. IV. 198. [Goldmünzen), *m.*

Золотні́й, *a.* -а стопá Goldfuss (der
Золотні́к, *m. s.* Золотар; 2) gol-
dene Ader, Hämorrhoiden; 2) Gebär-
mutter, *f.*; 3) Bandwurm, *m.*; 4) Fin-
gerkraut, *n.* (*Potentilla tormenloides*);
5) Flachsseide, *f.* (*Cuscuta epilinum*);
6) ⁰⁻⁴⁰⁹⁵¹ Kilo.

- З́олото, n.** Gold, *n.* [nen Ufern.
Золотоберéжний, a. mit goldenen
Золотоверéхий, a. mit goldenen
 Kuppeln. [Wolle.
Золотовóвний, a. mit goldener
Золотого́ловка, f. gelbköpfiges
 Goldhähnchen (*Regulus flavicapillus*).
Золотого́лосий, a. K. goldstimmig.
Золотогрі́вий, a. goldmähmig.
Золотогу́зка, f. *Leucoma auriflua* (*B.*). [sosplesnium), *B.*
Золотозі́ль, m. Milzkraut, *n.* (Chry-
Золотоки́сть, -ости, f. Auripig-
 ment, Rauschgelb, *n.* *Вол.*
Золотоко́лосий, a. mit goldenen
 Aehren, *Ваг. Шар.* [Flügeln.
Золотокрі́лий, a. mit goldenen
Золотоку́дрий, золотокучеря́вий,
Ле. a. goldhaarig, goldlockig, *II.*
Золотолісто́чковий, a. Gold-
 blatt-, *Пол.*
Золотолу́щий, a. goldschuppig.
Золотому́шка, f. s. Золотого́ловка.
Золото́кий, a. Ф. -азóря goldäugig.
Золотопéрий, -пéречок, m. -пю-
 рочка (күрочка) *f.* mit goldenen Fe-
 dern, *m. g.* Flügeln, *См.* [Hufeisen.
Золотопі́дковий, a. mit goldenen
Золотопла́вний, a. goldströmend,
ВВ. [goldenen Fluren.
Золотопла́й, a. III. II. 151 mit
Золотопу́тий, a. Др. с. 38 mit
 goldenen Ketten. [nern, goldhornig.
Золоторóгий, a. mit goldenen Hör-
Золотосі́дальний, a. goldenthron-
 end, *Кл.*
Золототáсячник, m. Tausend-
 güldenkraut, *n.* (*Erythraea centaurium*).
Золототка́ний, a. goldgewirkt,
 -gestickt *III. I. 350.* [goldnem Munde.
Золотоу́стний, (-у́стий), a. mit
Золотохві́лій, a. III. II. 151 mit
 goldenen Wellen. [nen Kreuzen.
Золотохрест́ний, a. mit golde-
Золотоцв́іт, — сéрпник, m. weisse
 Wucherblume (*Chrysanthemum leucanth.*)
Золоты́в, n. Мс. 206 s. З́олото.
Золоту́ха, f. Goldrute, *f.* (*Soli-
 dago virgaurea*); 2) gelbe Wiesenraute
Thalictrum flavum); 3) Scropheln, *pl.*; 4)
 —, золоту́шник Bienenfresser, *m.* (*Xe-
 ropros apiaster*).
Золоту́шний, a. scrophulös.

- Золя́ник, m.** Aschbeizer, *m.*
Зóмкля, f. Wald mit Schluchten,
m. Schlucht, *f.*
Зомкнóти, v. a. Гр. zuschliessen.
Зомл'я́ти, M. II. 148, зомл'ти,
s. Зімл'ти.
Зóмплати, v. n. §. schluchzen, (*B.*).
Зóмпля, f. Мог. s. Зóмкля.
З'онáдити, v. a. s. Прина́дити.
З'онáчити, v. a. etw. so machen
 wie es nicht sein soll; verderben.
Зоольóгiя, f. Zoologie, Thierkunde;
f. зоольóчний, *a.* zoologisch.
Зоомóрфізм, m. Zoomorphismus;
 зооморфічний, *a.* *He.* zoomorphisch.
Зопáк, на — (сбнця) gegen Sonnen-
 untergang.
З-óпалу, adv. schnell.
Зопин'ти, (-н'яти) v. a. s. Спині́ти.
З'опихáти, v. a. fertig stampfen.
Зóплет, m. Schusterdraht, *n.*
Зоп'ясти ся (на но́ги) auf die Zehen
 treten; * sich auf die Beine helfen, —
 bringen.
Зоп'ятити ся, zurückweichen.
Зóр, g. зóру, m. Sehvermögen, *n.*
Зóря, f. Кв. 337 Nacht, *f.*; 2) s. Зóря.
З'орáти, v. a. be-pflügen.
Зорéвий, a. Sternen-, *МIII.*
Зорешл'вий, a. sternhell.
Зорі́ночка, f. См. s. Зірні́чка.
Зорі́стий, a. s. Звьіздáтий 2).
Зор'яти, v. n. blicken, schauen, *Ос.*
 (61) IX. 52; 2) — оч'яма *He.* vom
 Erglänzen der Augen.
Зор'я́ця, f. s. Зірні́ця.
Зорівка, f. s. Згорівка. [III. I. 76.
Зор'ити, v. n. leuchten (v. Sternen
Зорні́чка, f. Art huzul. Tanz zu 6
 Personen.
Зорнóти, v. n. K. hervortauchen, *K.*
Зорові́й, a. Seh-, нерв Sehnerv, *m. Ил.*
З'орудувати, v. a. ausführen, Ge-
 schäfte verrichten, bewerkstelligen, ab-
 machen, anstellen, ausrichten.
З'оруже, n. См. побратім по -жу
 Kriegskamerad, *m.* [rüsten.
З'оружити, v. a. Кв. bewaffnen,
Зорч'й, imperat. 2 sgl. von Зп'кати,
 зреч'й: sage, sprich aus *Гол. III. 30.*
Зорю́вати, v. n. die Sterne betrach-
 ten; wachend übernachten *Кс. 49.*
Зóр'я, f. Stern, *m.* Gestirn, *n.* — сьві-

товá *АД. I. 119 Кв. 17* Morgenröthe *f.* Tagesanbruch, *m.* Aurora, *f.* ні сьвітні зоря (зáря) *Кв. 35* vor Anbruch des Tages u. der Morgenröthe; — вечірна *Кв. 17* Abendröthe, *f.*; в зóрях, на зóрі mit Anbruch der M.; 2) Nacht *f. C. I. 22; Пот. III. 21—24.* [sternhell; Sternen-
Зорявий, зоряний, *He. a.* gestirnt,
Зоряніця, *f.* Morgenröthe, *f. M. III. 36;* 2) Stern, *m.* Himmelslicht, *n. ОЦ.; 3)* Sternjungfrau, *f. H. 292.*
Зорянок, -нку, *m.* Realgar, Rauschroth, *n. Вол.*
Зорястий, *a.* s. Зорістий.
Зоряти, *v. n.* und — ся dämmern am Morgen *M. II. 149;* * вода в судні зоряє ist nur noch sehr wenig da; 2) glänzen, funkeln, leuchten, *Ф. М.; 3) v. a. s.* Позоряти.
Зоряшний, *a. КУ.* Stern-, Gestirn-
Зос, *praep.* mit d. *Instrum.* mit, sammt, *Оз. 193—194. Mi. IV. 198.*
Зосáдженє, *n.* Absatz, *m.* Ablagerung, (со́ли) *f. В.* [densatz] *B.*
Зосáджений, *a.* abgesetzt (als В-
Зосерéджувати ся, *Нас.* sich concentrieren.
Зосим, *m.* Zosimus.
Зоська, *f.* s. Сòфія, Сòфка.
Зословя́нщити, *v. a.* slavisieren.
Зосòбна, *adv.* einzeln, besonders, speciell, *Пис.*
Зоспинáти, s. Зупенáти, спинáти.
Зостáльний, *a. КС. (82) VII. 88* hinter, rückwärtig.
Зостáнок, -нку, zostáток, -тку, *Др. m.* Ueberrest, *m.* Ueberbleibsel, *n.*
Зостáрити ся, alt werden.
Зостáти s. Зигáти.
Зостáль, ? Art Pflanze *R. 117.* [ся.
Зострахнúти ся, s. Насгрáшити
Зострáйти, *v. a.* dh das öftere Wetzten ganz abnützen. [Ziele vereinigen.
Зострáлити, *v. a. У.* zu einem
Зострíчáти, зострíти, зустрíчáти.
Зотлíне, *n.* Verwesung; Fäulnis, *f.*
Verderben, *n.*
Зотлíти, s. Зигáти. [er-, abwarten.
Зотрíváти, *v. a. М. II. 105* harren,
Зотрúхнути, *v. n. s.* Стрúхнути.
Зофія, *f.* Goldamsel, *f.* (Oriolus gal-
Зòфля, *f. N. e.* Berges. [bala).
Зохáбити, *v. a. Гол. I. 339* ver-

nachlässigen; 2) s. Охибáти.

Зо хворáти, s. Захорувáти.

З'òхмáти ся, (-ити ся), s. Охмáти ся, схáменúти ся.

З'охòчувати ся, до чо́го *Кл. Lust,* zu etw. bekommen.

Зо шíбти, зошибнúти s. Загáрба-ти; 2) s. Сшибнúти.

Зóшит, *m.* Heft, *n.* Schreibtheke, *f.*

Зо шíти, зошивáти, *v. a.* zusammennähen, heften. [flossen.

Зòшлий, *a. Левч.* vergangen, ver-
Зо щíти, *v. a. s.* Зиськáти, *Зан.*

(*Вер.*) *I. 22.*

Зп-, s. Сп- *vgl. З. Оз. 182, 9.*

З-пéред, *praep.* mit d. *Genit. Оц.* §. 237 *Ми. IV. 538* — очíй vor den Augen hinweg.

З-письмéнска, *adv.* gelehrt, *C. I. 68.*

З-пів (спів), *adv.* fast die Hälfte, halb.

З-під, *praep.* mit d. *Genit.* von unten auf, unter; з-під-òровíй, *M. II. 92;*

з-під-лòбя, з-під-лúба *У. adv.* подивíти ся von unten auf mit halbgeöffneten Augen, scheel blicken; *Оц. §. 237. Mi. IV. 537.*

З-під тíха, *III. I. 363,* з-під тíшка *H. 61 adv.* im Stillen, ganz sachte.

З-пòза, *praep.* mit d. *Genit.* von hinter *Ми. IV. 535.*

З-покòн, — з-потогдí, *adv.* seit wann, — seit dann, *Зг.* [nisch.

З-пòльська, *adv.* einigermaßen pol-

З-помéжи, *praep.* mit d. *Genit.* aus der Mitte, s. Змéжи *Оц. §. 237.*

З-пòнад, *praep.* mit d. *Genit.* von — darüber hin *Ми. IV. 536.*

З-по-пéред, s. З-пéред.

З-пòпід, *Ми. IV. 538* s. З-під,

З-прáва, *adv.* rechts.

З-при, з-по при, *praep.* mit d. *Genit.* von der Seite *Оц. §. 237. Mi. IV. 538.*

З-прíбо́ча, *adv. У.* глянúти einen Seitenblick werfen. [Zeit.

З-пригòдом, *adv.* nach geraumer

З-прòвола, з-прòвльна, *Вак.* з-прòволока, *adv.* langsam, gemach.

Зрáбувáти, *v. a.* rauben, ausplündern.

Зрáда, (*d.* зрáдка), *f.* Verabredung, Verschwörung, *f.; 2)* Verrath, *m.* не рòбй зрáди надò мною! verführe (ver-rathe) mich nicht!

Зрáдити, зрáджувати, *v. a.* ver-

rathen; preisgeben; 2) verführen (дѣвчину); 3) — ся sich zusammen berathen; verabreden, sich verschwören, beschliessen. [werden, sich erfreuen.

Зрадѣти, зрадѣти, *C. I. 48, v. n.* froh
Зрадѣчки, *adv.* verrätherisch, heimtückisch

Зрадливий, *A.-Г. 167* зрадний, зрадницький, *Фр.* verrätherisch, verderblich, falsch, arglistig; зрадливець, -вця, *т. О. II. s.* Зрадник.

Зрадник, зрадць, -дця. *Гол. I. 90*
зрадок *Ч. 1086*, зрадця, *Кч. 314* Ver.
räther, Verführer, *т.*; 2) е. Pflanzart, (*B.*).

Зрадниця, *f.* Verrätherin, *f.* die Treulose.

Зрадувати ся sich er freuen.

Зражати, зражити, *v. a.* den Muth benehmen, abschrecken, entmuthigen; собі когò abgeneigt machen.

Зраз, *т.* Schnitt, Pflöpfreis, Edelreis (*v. Baume*), *т.*; 2) Klops, Klopsfleisch, *н.*; 3) Form, *f.* Leisten, *т.*

З-раз, *adv.* = з оден раз etwa einmal; = на той раз diesfalls.

Зразіле, *н.* Berg Flockenblume, *f.* (*Centaurea montana*). [der Vorschrift, *См.*

Зразковий, *а.* Muster, des Musters, Зразок, -зка. *т.* Muster *н.* на —

чогось *Нс. (n. 153)* nach der Art, nach der Weise von etw.

З-разу, *adv.* mit einemmal, allso gleich *II.*; anfangs, zuerst.

Зрак, *т.* *Ш. s.* Ваор.

Зраковати, *v. n.* einen Krebschaden, е. Brand bekommen.

Зрăлити, *с.* Рăлити.

Зранене, *н.* Verwundung, *f.* [*Term.*

Зранительний, *а.* verwundbar, Зранити, зранювати *v. a.* verwunden.

Зраст, *т. s.* Зріст, Gedeihen, *н.*

Зрастати, *с.* Зрости.

Зреалізувати, *v. a.* realisieren.

Зремізувати, *с.* Времізувати [рѣмець].

Зречене ся, Entsagung, *f.* *Term.*

Зречій, *v. a. s.* Сказати; 2) — ся чогò sich von etw. lossagen, entsagen, worauf verzichten, resignieren.

Зрѣшта, зрѣштою, *adv.* übrigens, im übrigem, sonst.

Зривати, *с.* Зривати.

Зривка, *f.* gewisses Werkstück beim

Wagen; *pl.* abgerissene Bindfäden; 2) Sporteln. [*III. II. 221.*

Зримо, *adv.* sichtbar, augenfällig

Зринати, зринѹти, *v. n.* hervortauschen, an die Oberfläche herauskommen; 2) entfliehen; 3) — ся hervorströmen.

Зрѹти, *v. a.* umwühlen, umgraben.

Зрихтувати, *v. a.* zurecht machen, richtig, bereit, fertig stellen.

Зриштувати, *v. v.* aus-rüsten.

Зрѹще, *н.* Schauspiel, *н.* Anblick, *т. III. II. 39. Кч.*

Зрѹби, *pl.* grobe Leinwand.

Зрѹбок, -боку, *т.* поля das Abernten.

Зрѹбний, *а.* -е полотно *с.* Зрѹби, aus grober L.

Зривнати, (-нати), зривнювати, *v. a.* gleich machen; ebnen; 2) vergleichen; — ся sich vergleichen, s. gleichstellen, gleichkommen. [werden.

Зрідѹти, зріднути, *v. n.* schütt, dünn

З-рідка, *adv.* nicht häufig, selten.

Зріднати ся, *Св. s.* Поріднати ся.

Зрідно, *adv.* *Ч. III. 365* fruchtbar, reichlich.

Зривати, зривувати, *v. a.* ab, weg-schneiden; * — ся на екзамені *Кч.* bei der Prüfung durchfallen, *vgl.* Вривати ся 3).

Зривка, *f.* Streich auf dem Leder, *т.*

Зривонька, *f.* *КС. (82) III. 614?*

Зривованець, -нца, *т.* Schnittlauch, *т.* (*Allium schoenoprasum*).

Зривок, -зка, *т. s.* Полубічок, *Левч.*

Зрив, *Лис.* Steldichein, *н.* [срокъ].

Зривати, *с.* Зречій.

Зривий, *а.* reif. [*tät, f.*

Зривість, -ости, *f.* Reife, Maturität.

Зриве, *н.* das Sehen, *Пол.*

Зривѹця, *f.* *Пол. s.* Зивѹця, Stern *т.*

Зривѹти, *v. a.* in (reiche) Falten legen, *vgl.* Рясний.

Зривѹт, *г.* зривѹт, *т.* зривѹт, *г.* зривѹт, *f.* *Кол. I. 105*) Wachstum, *н.* Wuchs, *т.* Bildungsprozess, *т.*

Зривѹтель, *т.* Schauer, Beschauer, Zuschauer, *т. V.*

Зривѹтелька, *f.* Zuschauerin, *f.*

Зривѹтельний, *а.* Seh-, -і горбѹчки Seh Hügel, *pl.* (am Gehirn).

I. Зривѹти, [зривѹ, зривѹ], *v. a.* Зривѹ schauen, sehen. [fen, reif werden.

II. Зривѹти, [зривѹ, зривѹ], *v. n.* reif werden.

Зривѹність, -ости, *f. s.* Зривѹність 2).

Зрішати, *v. a. ?*
 Зробити, *v. a.* (fertig) machen, vollbringen, ausfertigen; thun; ausrichten; — ся (кого) sich zu Schanden abarbeiten, s. erschöpfen, s. entkräften, s. abnutzen; *b)* zustande kommen, geschehen.
 Зробо́к, -ба, *m.* abgearbeiteter, erschöpfter, abgelebter Mensch.
 Зроді́ти, *s.* Зародити.
 Зродні́ти ся, *Кн. s.* Зрідніти ся.
 З-рòду, *adv. Не.* von Kindheit an; (*Вил.* 31) von Natur.
 Зрòжай, *m. s.* Урòжай.
 Зрозумі́лий, *a.* verständlich, fasslich, begreiflich.
 Зрозумі́ість, -ости, *f.* Verständlichkeit; Fasslichkeit, Begreiflichkeit, *f.*
 Зрозумі́нє, *m.* Verständnis, Erkenntnis, *К.* Einsicht, *f.* [begreifen.
 Зрозумі́ти, *v. a.* verstehen, fassen,
 Зрозумі́но, *adv. ВВ.* begreiflich.
 Зроі́ти ся, alle Schwärme lassen.
 Зрок, *m.* Gesicht, *n. Ф.*
 Зроні́ти, зроні́ти, *v. a.* fallen lassen; vergiessen; verlieren; ко́са зрони́ла зуби die Sense bekam Scharren.
 Зросі́ти, зрòшувати, *v. a.* bethauen, befeuchten, benetzen (слєзàми).
 Зрослі́вий, *a.* das Wachsthum befördernd, gedeihlich.
 Зрòслий, *a.* zusammengewachsen, verwachsen; 2) aufgewachsen. *Кн.*
 Зрòслінка, *f.* zusammengewachsene Frucht. [kronblättrige (Gamopetalae).
 Зрослоплатóчні, *pl.* Verwachsen-
 Зрослопóлі, *pl.* stempel-, od. weibermännige Pflanzen (Gynandria).
 Зрослочє́люстні, *pl.* Haftkiefer, *pl.* (Plectognathi).
 Зрость, *f. s.* Зріст, Wuchs, *m. Зан.* II. 580; 2) dh übermässige Feuchtigkeit aufgekeimte n. verwachsene Aehren.
 Зрòстанє, *n. См. s.* Зріст.
 Зрості́, *v. n.* gross aufwachsen; 2) — und — ся verwachsen, zusammenwachsen; vom Getreide s. Зрость 2); * — ся з чим enge womit verknüpft sein.
 Зрості́ти, *v. a.* grossziehen, pflegen; — ся *АД.* I. 160 aufwachsen, gedeihen.
 Зрòстний, *a.* *Лєсч.* s. Зрòслий 2).
 Зрòсток, -тку, *m.* Organismus, *m. Др.*
 Зросходувáти, *v. a.* verausgaben, Kosten zahlen.

Зрошáти, *v. a. s.* Зросі́ти; — ся слізьмі *М. I.* 57 reichliche Thränen vergiessen.

Зру́б, *m.* Holzschlag, *m.* frisch gelichtete Waldpartie; 2) Gebälk, Balkengestell, *n.*; hölzerne Einfassung; — хáти etc. bis zum Dach ausgeführter Bau einer hölzernen Hütte etc.

Зру́бань, *f. N. e.* Berges.

Зру́бáти, зру́бувати, *v. a.* niederhauen, fällen. [lenstock, *m.*

Зру́бище, *n.* Kerngerüste, *n.* Korall-

Зругáти, *v. a.* beschimpfen.

Зруді́ти, *v. n.* rostbraun werden.

Зру́док, -дка, *m. s.* Згрúдок.

Зруйно́ванє, *n.* Ruin, *m.* Zerstörung, *f.* [stören.

Зруйну́вати, *v. a.* ruinieren, zer-

Зрумяні́ти, *v. a.* (лицє) röthen *См.*

Зру́хати, зру́шити, *v. a.* von der Stelle rühren, hinwegbewegen, auf-rühren; — ся * sich verheben.

Зруч, *adv. Н.* 234 von Hand zu Hand, gradaus. [ben, handlich.

Зру́чий, *a. См.* leicht zu handha-

Зручíти, *v. n.* ко́му чо́гось abtreten: столá Platz beim Tische machen.

Зру́чний, *a.* geschickt, gewandt.

Зру́чність, -ости, *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit; 2) Gelegenheit, *f.*

Зру́щити, *v. a.* ruthenisieren; ruthenisch (kleinrussisch) übersetzen.

Зря, ко́му зря dem ersten besten, wem immer *Кв.* 36., aufs Gerathewohl.

Зряді́ти, зряджáти, (-жáти), *v. a.*

Ме. 182 bereit halten, ausstatten, ausrüsten; — ся sich rüsten, seine Sachen zusammenlegen (auf d. Reise); зряжє́ний, *pte. Ч.* IV. 149 eingerichted, arangirt.

Зря́дник, *m.* Allermannsharnisch, *m.* (Gladiolus imbricatus).

Зря́к, *m. Зар. s.* Зрòк, взрок.

Зряту́вати, *v. a. Гр. См.* Вáра-тувати. [* umsichtig, klug.

Зря́чий, *a. Лєсч.* sehend, der sieht;

Зря́чка, *f. С.* Augapfel, *m.*

Зса́дїти, зса́джувати, *v. a.* absetzen, heruntersetzen; weg heben.

Зса́днїти, *v. a.* ко́ня wund reiten

Зсєв'áділий, *a.* сир ranzig. [[са́днó].

Зсі́лувати ся, *Св.* Kräfte sammeln, sich auffaffen; зсі́ляти, *v. a. Св.* kräftigen, stärken.

Зсип, *m.* das Zusammenschütten; Schüttboden, *m.* зси́па, *f.* Кол. I. 59 Behälter für Getreide, *m.*
 Зси́пати, *v. a.* zusammenschütten.
 Зси́дати, зси́сти, *v. n.* absitzen, absteigen; 2) — ся gerinnen, dick werden; зси́лий, *a.* geronnen, zusammengelaufen, -е молоко́ Schlickermilch, *f.*
 Зси́рїти, *v. n.* grau werden. [werden.
 Зска́літи ся, *TP.* 167 zum Felsen
 Зска́чити, *v. n.* K. hinaufspringen.
 Зсли́зати, зсли́знути, *v. n.* weggleiten; schwinden, zer-, vergehen, sterben H. 74.
 Зсмутні́ти, *v. n.* traurig werden.
 Зсо́увати, *v. a. s.* Зсува́ти; — ся allmählig niederrutschen.
 Зста́вити, (-вля́ти), *v. a.* чо́боги vom Leisten abschlagen.
 Зста́рїти, *v. a.* M. I. 30 alt machen; * niederbeugen.
 Зступі́ти ся, (-а́ти ся) зступля́ти ся, *Kv.* 120 sich zusammenschliessen, *s.* zumachen; vom Tuche; eingehen, zusammenlaufen; *v. a.* — — lassen.
 Зсува́ти, зсу́нути, *v. a.* herunter-, zusammenschieben, -rücken; 2) — ся herabrutschen; * — ся з глѣзду ver-rückt, närrisch werden.
 Зсука́ти, *v. a.* zusammendrehen; 2) * verdrehen, verhunzen.
 Зсурба́ти, *v. a.* §. mengen.
 Зсу́тенїти, *s.* Посу́тенїти.
 Зсуші́ти, зсу́шувати, *v. a.* trocken, dürrе, hager machen, ausdörren.
 Зт-, *s.* Ст-; *vgl.* Зп-. [viel, so sehr.
 З-так, *adv.* Ос. (61) V. 27 so, so
 З-та́мечка, *adv.* von dorten, von dort.
 З-ти́шка, *adv.* still, im Stillen, ohne Mucks.
 Зуб, *g.* зѣба, (*aug.* зѣбище) *m.* Zahn, *m.* Zacke, Zinke, *f.* зуб за́ зуб сваря́ти ся heftig hadern; взя́ли когó на зѣби reden (klatschen) viel von jmdm; полока́ти зѣби das Fasten mit Trunk anfangen.
 Зуба́нь, зубáч, *m.* Ст. зубáня, *f.* mit grossen hervorragenden, scharfen Zähnen.
 Зубáник, *m.* Meerzahn, *m.* (Dentalium). [(Chromis castanea).
 Зубáр, (-áрик), *m.* Rabenfisch, *m.*
 Зубáтий, *a.* gezähnt, zählig; mit grossen Zähnen, (Zinken).

Зубáч клева́тий, Zahnbrasse, *f.* (Dentex vulgaris).
 Зубáчка железовáта, Zahnwurz, *f.* (Dentaria glandulosa). [Pferde anlegen.
 Зубелáти, *v. a.* коня́ das Gebiss dem
 Зубел́ний, *a.* кінь Handpferd, *n.*; -а трумбóта frei liegend?
 Зубéло, *n.* das eiserne Mundstück an einem Zaum, Gebiss, *n.*
 Зубéць, -бця́, *m.* дїт. *s.* Зуб; 2) Zinke, *f.* Рюкк im Rechen; 3) — че-снику́ einzelnes längliches Zwiebelchen der Knoblauchzwiebel.
 Зубі́ти, *v. a.* zähneln, mit Zähnen versehen, die Zähne scharf wetzen, feilen (пилу́, серп etc.); 2) Пол. III. 44 beissen.
 Зубі́р, *m.* Eber, *m.* (Ф.).
 Зубі́ч, *f.* TP. 27 *s.* Обіч.
 Зубока́стий, *a.* gezähnelт, *B.*
 Зублі́нок, -нка, *m.* Nodosaria dentalina, *B.*
 Зуб́ний, *a.* Zahn- ГШ. *s.* Зубóвий.
 Зуб́ник, *m.* *s.* Лю́льок.
 Зуб́ниця, *f.* Rückenspinner, *m.* (Lithosia notodonta). *B.*
 Зубóвий, *a.* Zahn- (dentalis).
 Зубóва, *f.* N. eines Berges.
 З'убо́жене, *n.* Verarmung, *f.*
 З'убо́жити, *v. a.* arm machen; з'убо́жений, з'убо́жілий, *a.* verarmt.
 З'убо́жіти, *v. n.* arm werden, verarmen.
 Зубóк, -бкá, *m.* *s.* Зубéць.
 Зубока́вки, *pl.* Zahnschwäbler, *pl.* (Dentirostres), Пол.
 Зубон, Ф. („Нива“ 167)?
 Зуборі́г, -рóга, *m.* Narwal, See-Einhorn (Monodon monoceros).
 Зубоска́л, *m.* der die Zähne fletscht, der grinsend lacht, Lacher, *m.*
 Зуботі́чїа, *f.* Stoss unter das Kinn, Faustschlag in die Zähne, *m.*
 Зубочы́стка, *f.* Zahnstocher, *m.* Фр.
 Зубр, *m.* Auerochs, Ur, Wisent, *m.* (Bos urus).
 Зубри́щанїи, *m.* Anhänger des moskowitzisierenden Зубри́цкий Деніс, *m.*
 Зубрóвий, зубрóвий, Ф. *a.* des Auerochsen. [2) Weibchen des Зубр. *B.*
 Зубря́, *f.* linker Nbf. des Днісчєр;
 Зубці́, *pl.* *s.* Зубéць; 2) Gerstengrütze in Hanfsamenmilch abgekocht.
 Зубцьóваній, *B.* зубчáстий, зуб-

чаний, *He. a.* gezähnt, zahnig, zackig, mit Zinken.

Зубцювати, *v. a.* zähneln, zahnen.

Зубчик, *m.* kleiner Zahn; зубчики *pl.* das Ausgezackte am Bande etc.

Зу-, *s.* Зо-, зі-, з-, су- с-. *Ог.* 207. 11.

Зубага, *f.* zarte Aufmerksamkeit, Rücksicht, *f.*

Зувірити ся, untreu werden.

Зувічити, *v. a.* blutig todt schlagen, *Кв.* 35. [schickt, flink *He. OA.* 25? + *M.*

Зугарний, *a.* fähig, mächtig; ге-

Зугліти, *v. n.* verkohlen; зугляний, *a.* verkohlt, *B.* [werden, *Зг.*

Зугурніти, *v. n.* stolz, übermüthig

Зуделати, *s.* Зодоліти.

Зужувти, з'увати, *s.* Звужати.

Зуванівка, *f.* *N. e.* Berges.

Зузи, *pl.* Schäckerei, *f.* *Гол.* III. 225 загра́ти в — *Gr.* 30.

Зузка, Зузька, *s.* Зоська, Suschen.

Зуалоба, *f.* garstiges Wetter.

Зузни, *pl. s.* Зузи, Saus und Braus, Getöse, *n.* (*Ф.*). [zum Trotz;

Зу́кісь, *adv.* на — in die Quere;

Зу́кісьний, *a.* quer; schief.

Зуліти ся, *s.* Зумати.

Зульківка, *f.* *N. e.* Berges.

Зумати, *v. n.* wahnsinnig werden, (*B.*) *Gr.* 30.

Зуміти, *v. a.* *См.* berücken, aberwitzig machen, umstimmen; — ся, з'уміти ся sich verwundern, staunen, stutzen *Кч.* 298. (*B.*).

Зуміти, *v. n.* können, vermögen щось зробити. [vermögen.

Зумочій, *v. n.* *Ф.* (*Пов.* 65) *s.* Змочій

Зунижйти, *v. a.* erniedrigen.

Зупадати, зупасти, *v. n.* vorfallen, vorkommen, sich treffen, *Зг.*

Зуперечити, *v. n.* кому́ jmdm widersprechen, *Кн.*

Зупин, *T.* зупин, *Зап.* Hemmung, Behinderung, Aufhaltung, *f.* Hindernis, *n.*

Зупинйти, (-няти), *v. a.* aufhalten, jmdn worin hindern, hemmen; *zügelн; *Ог.* 207, 11.

Зупинка, *f.* *H.* 231 Unterscheidungs-, Interpunctionszeichen, *n.*

Зуповати ся, langweilig werden.

Зупокоїти, *v. a.* когó jmdm Ruhe gönnen.

Зупотребйти *s.* Спогребйти.

Зупотребліне, *n.* Verbrach, Verwendung, *f.*

Зупять, на — *adv.* gegen, wider — шєрєти gegen die Haare [въспять].

Зупятйти, *v. a. s.* Зупенйти.

Зурйвочний, *a.* unsicher, unzuverlässig, zweideutig, *II*; angegriffen, verunglimpft, beeinträchtigt.

Зуритйти ся кому́ für jmdn langweilig, verdræsslich werden, *Ф.* *vgl.*

Врйтний, [урóків.

Зуріку, *adv.* *s.* З und урóки = з

Зурка, *f.* Hundszunge, *f.* (*Cynoglossum offic.*).

Зурóченє, *n.* *Ч.* III. 4 *s.* Урóки.

Зурóчити, *v. a.* *s.* Уречй.

Зусйль, (*зусйль*), *n. K.* Kraftaufwand, *m.* Mühewaltung, *f.* Streben und Trachten, *n.*; *pl. s.* Подвйг.

Зусйльно, *adv.* mit Anstrengung, mühsam, *См.*

Зусйль, *adv.* allerseits, *IIc.*

Зусйм, *s.* Зóвсйм.

Зусймити ся, (*зусймити ся K.*) sich erkühnen, sich dreisten, wagen.

Зуспйти, *v. a.* *M.* II. 95 antreffen, begegnen; 2) einholen, erreichen *K.*;

3) зуспйти *M.* II. 120 von weitem sehen, erblicken, bemerken; *s.* Стрпнйти *Лєвч.*

Зустава, *f.* Gelenkung, *f.* (articulatio).

Зуставина, *f. B.* Knoten, *m.* (nodus).

Зустобйни, *pl. K.* Lage, *f.* Zustand, *m.*

Зустрйт, *m. Ч.* IV. 300. зустрйч,

зустрйча, зустрйчка, *f.* Begegnung, *f.* *См.* *Зг.* итй кому́ на зустрйч jmdm entgegengehen.

Зустрйти, (-тйти, -чати), *v. a.* когó (щó), begegnen; — ся кому́сь

P. I. 36 jmdm entgegen kommen.

Зустрйчний, *a.* *Кв.* 170 der Gegenstehende, Entgegengesetzte, kommende, der Gegenmann. [*лйй, кеєк, фєч.*

Зуфальний, *Мх.* (-альй) зухваль-

Зуфаль, *f.* зуфальство, *n.* *Пар.* зухвальсть, -ости, *f.* Keckheit, Frechheit, Verwegenheit, *f.*

Зух, зухованець, -нця, *m.* зуховатий, *a.* ein tüchtiger, wackerer Junge; keck, verwegen, dreist.

Зучати, зучйти, *v. a.* lehren, einüben; зучєний, *ptc.* gelehrt, geübt; gewöhnt.

Зуяти, *v. a.* §. zertreten, verderben.

Зф-, Зх-, Зц-, Зч-, Зш-, Зщ-,
s. das Fehlende unter Сф-, сх-, сц-,
сч-, сш-, сщ-.

Зфалюва́ти ся, s. Хвилюва́ти ся.
Зфарма́чити, v. a. *Ф.* verhunzen,
verderben.

Зфра́нцүзений, *ptc.* der franzö-
sische Manieren angenommen hat, *Ф.*

Зха́яти, v. a. *Шог.* s. Понеха́ти.

Зхвалева́ти, v. a. *Ос.* (61) 224?

Зхй́бити ся, auf die Seite ausbeu-
gen, -weichen. [*gehen, См.*

Зхи́рїти, v. n. in Siechthum unter-

Зхи́щати, v. a. s. Захи́щати; —
ся Schutz, Deckung suchen.

Зхню́рїти ся, das Gesicht ver-
ziehen, *МШ.* [*гїти.*

Зхра́ботїти, v. n. *Кст.* s. Храбо-

Зхудї́ти, (-днїти, -днути), v. n.
abmagern, mager werden.

Зху́тка, *adv.* s. Ху́тко. [*e. Bock.*].

Зца́пїти, v. n. närrisch werden (wie

Зца́дїти, v. a. absehen.

Зца́лїти, v. a. verknüpfen, verbind-
den (zu einem Ganzen) *В.* [*küssen.*

Зца́лува́ти, v. a. viel küssen, weg-

Зца́фкати ся, s. Заца́фкати ся.

Зца́люль, *adv.* s. Сюдо́ hierhin, *Оз.* 170.

Зча́ста, *adv.* des öfteren, oft.

Зчве́рка ти, зчве́ркнути, v. n. ein-
schrumpfen. [*den.*

Зче́зати, зче́знати, v. n. verschwin-

Зчеса́ти, зчїсувати, v. n. nieder-,
herabkämmeren; 2) * niederschlagen.

Зче́ркати, v. a. abstreifen *Кол.* I. 204.

Зче́ховзь, *adv.* unter einem Win-
kel geneigt.

Зчй́гати, v. a. erlauern, *См.*

Зчїни́ти, зчїновати, v. a. збїже
überkehren, reinigen; 2) — ся *Кч.* 197
aufkommen, werden.

Зчїни́ти, *pl.* Ueberkehr, *f.* Abrech-
ling vom Getreide, n. Kaff, *т.*

Зчїпу́рїти, v. a. schmücken.

Зчу́жа погляда́ти на ко́го, auf
jmdn feindlich blicken. [*чумлєний.*

Зчу́мляний, *ptc.* *ГР.* 199 s. За-

Зша́рка ти, v. n. Чахну́ти.

Зшй́банці, *pl.* Zugthiere, welche im
Gespann nicht zueinander passen.

Зшиба́ти, зшибну́ти, v. a. zusam-
menschieben, -werfen; 2) abstossen, ab-
schlagen: товáрина зшибла піг.

Зшива́ти, зшїти, s. Зошїти.

Зшй́лити, v. a. губи *Ос.* (61) IV.
З2 zuspitzen wie шйло?

Зшй́нути, v. a. krümmen; zerknittern.

Зшй́ток, -тку, *т. См.* s. Збшїт.

Зшолпа́ти, v. a. durchstöbern,
-klauben.

Зшума́ти, v. a. abschäumen, (*В.*).

Зщиба́ти, зщибну́ти, v. a. abreis-
sen, abschlagen, abstossen; abschürfeu.

Зщухну́ти, v. n. schwinden, un-
terdrückt werden. [*versicolor.*]

Зю́брїй, *т.* Hohlzahn, *т.* (Galeopsis

Зю́брува́ти, на зю́бер пустїти
збїже das erste Mal mahlen lassen um
es zu reinigen; sichten; schroten.

Зю́зник, *т.* s. Драголю́б 1); 2) ge-
meiner Wolfsfuß (*Lycopus europ.*).

З'ю́ртува́ти, v. a. *К.* s. Заю́рту-
ва́ти; 2) — ся sich haufenweise an-
sammeln. [*з'юшєний* im *В.* sich badend.

З'ю́шїти, v. a. mit Blut besudeln;

Зя́б, *т.* зя́б, зя́бля, *f.* Winterbrache,

f. зя́блєю лежа́ти winterbrach liegen.

Зя́бїти, зя́блїти, v. a. für den

Winter pflügen, Winterbrache ausführen.

Зя́бкїй, *a.* frierend, fröstelnd, *В.*;

зя́бо, *adv.* kühl. [(*Fringilla coelebs*), *В.*

Зя́блїк, *т.* зя́блїця, *f.* Blutfink, *т.*

Зя́бнїсть, -ости, *f.* Kältegefühl, *n.*

Зя́бнути, v. n. frieren.

Зя́брїй, *т.* Galeobdolon tetrahit.

Зя́ва, *f.* Schlund, Rachen, *т.*; 2) Rie-

senmnschel, *f.* (*Tridacna gigas*), *Пол.*

Зя́ви *pl.* s. Жя́бра, (*pl.*).

З'я́вїти ся, з'я́вля́ти ся, sich zei-

gen, erscheinen, sich sehen lassen.

З'я́вище, (-иско), *n.* з'я́вина, *f.* *Не.*

Erscheinung, *f.*

З'я́вленє, *n.* das Erscheinen.

Зя́вокля́вки, *pl.* Spaltschnäbler,

pl. (*Fissirostres*). [(*Branchiopus*).

Зя́вонїг, -ога, *т.* Kiemenfuß, *т.*

Зя́зюлькїй, *pl.* Pantoffelblume, *f.*

(*Cypripedium*). [*Henne, Gans etc.*

З'я́йчїти ся, von der befruchteten

З'я́кшати ся зким, §. sich mit

jmdm verbinden, s. Зя́гати ся, *Кв.* 139.

З'я́єнїти, v. a. *Зг.* *См.* erläutern,

erklären; — ся licht, hell werden.

З'я́єтра, *f.* Aussteuer, Mitgift, *f.*

З'я́єструбіти, v. n. *Н.* 82 Sperber

werden.

З'ясувати, *v. a. s.* Ясувати; offenbaren, *Ст.*

Зять, зят, *Ог.* 82 (*d.* зяттик, зятьок, зятуньо), *m.* Eidam, Schwiegersohn, *m.* Зятевий, зятів, зятний, *Ме.* 191.

H. 95. *a.* des Eidams.

З'яяти, *v. n.* entgegengehen; schnarren, schnauben, keuchen; speien, *ТР.* 93. *Pa.* I. 383.

И. И.

И, zehnter Buchstabe (Иже), *Ог.* 22. 38. Infolge der Lautwandlung ist *иней* = *еней*, *ікра* = *єкра*, *іскра* = *єскра*, *інчий* = *єнчий*, etc. *Ог.* 43, s. G. Als Vorschlag steht и (i) in *ирака* = *рака*, *издіймати* = *здіймати* etc. *Оц.* §. 22. *Ог.* 26. 54. 60. — Fremde Wörter sind fast durchgehends mit I (i) geschrieben.

И, genannt *іже* во слитною d. i. и mit dem Zeichen ° (й) hat die Geltung des J (j): *йо* = *jo*; *ой* = *oj*; *-ий* = *uj* etc. *Ог.* 22. *Оц.* §. 8. §. 39.

И, (i, й), *conj.* und; 2) auch; 3) и — и sowohl — als auch; и так и сяк so und so, so und desgleichen, auf allerlei Weise; и сюди боляче и туди горяче; 4) im Nachsatze entsprechend dem deutschen „so“ *Ми.* IV. 260 як прийшов и повідав; 5) nun, da, eben, wohl, gar, nämlich, „halt“ etc. *P.* I. 1: отту й взій; тоді ти й закусиш; чи так, то й так!; *P.* I 156. 157. то так и не засне; ищєб и ти, дурню, убій! тоді буде його жалувать, а нас и ні; потім и убійи його, sodann —; и — не nicht einmal; и потім не — *Ко.* 373 desto weniger, und vollends gar, erst recht nicht; и не-видьцо *M.* I. 26 was auch immer, was auch da kommen soll. *Ог.* 38. 208. *Ми.* IV. 257; *vgl.* Тай = та и, то й = то и. *Ог.* 62. *Кв. z. B.* 244—245; 250. И ва, *f.* Sahlweide, *f.* (*Salix caprea*); 2) s. Ивиль.

Иван, Ивась, Ивашко, Иваніна, *m.* Johann, Hans; Hänschen; Иван да Маря *gr.* Stiefmütterchen (*Viola tricolor*); Иван-чай *Пис.* *Epilobium angustifolium*; грабкі св. Івана *Geranium silvat.* [нїшин *m.* Sohn der Иваніна.

Иваніна, *f.* Gattin des Иван; Иванів, *g.* -ового, *a.* des Иван; Ивановна мўшка. Johannwürmchen; * Ивановна хата Kerker, *m.* Zuchthaus, *n.*

Ивано́к, -нка, св. Івана кров Нарту, *n.* (*Hypericum perforatum*); — Иванець Geschenk von der Johannis-Messe; Иваники, *pl.* Art Pilze (*Фр.*).

Иванчик, *m. dim. s.* Иван; 2) Art Vogel. Ивасик, *m. dim. s.* Иван; 2) *Trifolium montanum*, *Пис.*

Ивер, *m.* Span, Nobelspan, abgesprungenes Stück beim Holzhacken.

Ивиль, ивова, иво́лга, иву́ла, *f.* івол, *m.* Pyrol, *m.* (*Oriolus galbula*).

Иві́лга, *f.* Mistel, *f.* (*Viscum album*), *B.*

Ивка *f.* s. Ильце́.

Ива́к, па́дух-, *m.* Wollweiden-Furchtkäfer, *m.* (*Galleruca capreae*).

Игі, игі́й! *int.* на когò рфу́ über jmdn!

Игла́, (игло́к = го́лка), *f.* Nähnadel, *f.*; Dorn, Stachel, *m.*

Игла́нь, *f.* Echinus, (Art Seeigel). *B.*

Игла́ця, *f.* (bewegliche) Leiste, breitere Sprosse in der Wagenleiter, beim Joche, bei der Egge etc.; 2) Webernadel; 3) Meernadel, *f.* (*Syngnathus acus*).

Игло́вий, *a.* -е дере́во Nadelbaum *m.* -holz, *n.* [(Echinodermata).

Игло́скі́рці, *pl.* Stachelhäuter, *pl.*

Игна́т, Игна́тій, *m.* s. Гнат.

Иго́льний, *a.* Nadel-, *Пар.*

Иго́льник, *f.* Nadelbüchse, *f.*

Иго́льча́тий, *a.* nadel förmig, *Пол.*

Иго́льщик, *m.* Nadler, *m.* *Под.*

Игра́ль, *m.* Spieler, *m.* *Ми.* II. 108.

Игра́ти, *s.* Гра́ти.

Игра́шка, (*d.* игра́шечка), *f.* Spiel, *n.* * Spielzeug, Spielwerk, *n.*

Игре́ць, -еця́, *m.* Spieler, Spielmann, *m.*; 2) Sturmwind, Wirbelwind, Huragan, *m.* *C.* I. 74 (als Beherrscher der Steppe); 3) *N.* e. Berges.

Игри́вий, *a.* spiellustig; possierlich.

Игри́ще, *n.* Lustort, Spielort, *m.* *C.* I. 218; 2) Spiel, *n.* II. 28.

Игрóвище. *n.* Spiel, *n.* У. Tummelplatz, *m*; 2) *N.* e. Berges.

Игрóлюбѣвий, *a.* spiellustig, *Ф.* Игрóунка, *f.* Seidenaffe, *m.* (Hapale Jacchus) *Вол.*

Игрóша, *f.* Ч. V. 635 с. Грóша *Ог.* 54.

Игрóмен, *m.* Prior, Abt, *m.* [грóбленосъ].

Игрóменьство, *n.* Abtswürde, Ab-

Игрóменя, *f.* Aebtissin, *f.* [tei, *f.*

Ид. (д') *праер.* mit dem *Dativ.* *Гол.*

гр. 34. *Ог.* 55. 190. zu, gegen, nach,

-wärts, in; ид хáтї идé er geht nach Haus,

идй д' хáтї geh' in die Hütte (nach

Hause); д' мїні zu mir; ид зáходови

westwärts. *Mi.* IV. 622—624.

Идéя, идйля, идóл etc. с. Идéя etc.

Идóсї, *adv.* *K.* bis jetzt, bis nun zu.

Идóу, (йду), идéш, идé etc. *praes.*

s. Идй; *ptc.* идóучї gehend.

Ижé, *n.* *N.* des Buchstabens И.

Из, *праер.* с. З, с.

Из-; das Fehlende с. unter Ис-, З-, С-.

Избáвитель, *m.* Retter, Erretter,

Befreier, *m.*

Избáвити, избáвляти, *v. a.* retten,

erlösen *P. I.* 56 с. Збавити *Ог.* 54.

Избáнїти, *Еф.* 52 с. Избáвїти.

Изборонь? *Щог.* 154. [ти ся.

Избóути, избóувáти, *v. a.* с. Позбóу-

Извезлó, *impers.* ist gelungen, ist

vonstatten gegangen.

Извелáти, с. Звелáти *P. I.* 81.

Извérг, *m.* Auswurf, *m.* *Кв.* * У.

Извергнóути, *v. a.* (В.) abwerfen,

niederwerfen. [gewunden, gekrümmt.

Извилéстїй, *a.* (*adv.* Ч. II. 658)

Извїна, *f.* У. Entschuldigung, *f.*

Извинїти, извинáти, *v. a.* ent-

schuldigen, rechtfertigen.

Извїдати, *v. a.* auskundschaften,

ИГ; ерproben, erfahren *III.* I. 390.

Из-вїдтам, *adv.* von dort, von dorthier.

Из-вїдтїль, *adv.* von hier, von da.

Извїк, *adv.* immer, *Левч.* [гр.34.Ф.

Извїр, *g.* извóру, с. Звїр, *g.* звóру *Гол.*

Извїрїти, *v. a.* verificieren, *Иар.*

Извóдница, *f.* Verführerin, *f.* *Еф.* 23.

Извóльник, *m.* *Гуш.* williges Werk-

zeug, Anhänger, *m.*

Изворот, *m.* *Гол.* Redewendung, *f.*

Из-всїх-усю́дїв, *adv.* allenthal-

ben *Ог.* 100.

Изгóбница, *f.* Vernichterin, *f.*

Издáти ся, *H.* 156 с. Здáти ся,

вїдати ся scheinen.

Издéнь-годїни, seit dieser Zeit.

Издéржáти, *v. a.* Ч. V. 1157 auf-

wenden auf etw., etw. erhalten.

Издружїти ся, Ч. IV. 61 Ehe-

bund schliessen. [59 Mitleid bekommen.

Изжалáти ся, изжалóвати ся, *P. I.*

Изжарáти, *v. a.* rösten, braten.

Изживáти, изжїти, *v. a.* vík

verleben *Кв.* 81; 2) — ся *K. I.* 173

im Lebenslauf ausarten, kleiner, winzig

werden, eingehen.

Изяскáти, *v. a.* ausfindig machen.

И'звїзджáти, с. З'вїзджáти *P. I.* 81.

Из'вїсти с. З'вїсти. [altersher.

Изконéбе, (иск-) *adv.* *Кв.* 225 von

Излáяти, с. Злáяти.

Излáти, *v. a.* *III.* I. 180 с. Злáти.

Излáха, *adv.* *КС.* (82) IV. 170?

Из-лáшкою, *adv.* im Ueberfluss,

mit Wucher. [leer werden.

Излюднїти, *v. n.* *H.* 39 menschen-

Измéнї, *pl.* (*Веч.* I. 222) с. Штаня́.

Измїчáти, *v. a.* *M.* II. 91 bemer-

ken, wahrnehmen, beobachten.

Измóр, *m.* *Под.* Ermüdung, *f.*

Измóрозок, *m.* Reif am Boden od.

Gras, *m.* (*Розм. n. зем. с.* 25). [(ся) *ИГ.*

Изнапáстїти ся, с. Занапáстїти

Изнебóути ся, *Me.* 360 von Gram

verzehrt werden, dahin schwinden, с.

Знебóути ся *Иом.* II. 24.

Изнїтїти ся, с. Знїтїти ся.

Изнїв, *Ос.* (62) VI. 55, изнóв, изнó-

ву *M.* *adv.* wiederum.

Изнїжїти, *v. a.* verweichlichen.

Изнóда, *f.* Ч. V. 277 с. Нудьгá, скýка.

Изнóрене, *n.* с. Змóрене, *B.*

Изнóрїти, изнóрáти, *v. a.* abmat-

ten, erschöpfen, abmergeln, с. Знóрїти.

Изнóти, *v. a.* рїч с. Знóти.

Изó, с. Из, З-.

Изобїдити, изобїджáти, *v. a.* *Кв.*

Unrecht jmdm zufügen, jmdn beleidigen.

Изобїти, *v. a.* *P. I.* 20 abschlagen,

с. Збївáти.

Изобрáженé, *n.* Darstellung, *f.*

Изобрáзїти, *v. a.* (bildlich) dar-

stellen, *K.* [nen, erwerben.

Изобрїсти, изобрїти, *v. a.* gewin-

Изозволѣти ся, *Кв.* 241 — на

те 'darauf einwilligen.

Из-око́ла, *adv.* Ч. 459 von aussen.
 Изопе́рти, *s.* Спёрти.
 Изостри́ти, *s.* Зостри́ти.
 Изпа́р. *m.* Ausdünstung; *f.* К У. [Brut, *f.*
 Изпа́рище, *n.* К У. Ausdünstung, 2)
 Изпа́шений, *ptc.* gemästet, Эг.
 Изпа́ряду, *adv.* nach der Reihe,
 Шог. 107. [(aufeinander).
 Из-па́дтишка́, *adv.* Кв. 262 ruhig
 Из-па́бвиду, *adv.* äusserlich, Пол.
 Изпотиньга́, *s.* Спотиньга́ Зак.
 Изпустоша́лий, *a.* verödet.
 Изра́д, *a.* Зап. Вер. I. 27, *s.* Рад.
 Изра́да, изра́дница *ИГ.* изража́ти
 ИГ. etc. *s.* Зра́да etc.
 Изра́чий, *a.* Ме. 164 *s.* Гречий.
 Изра́вняти ся, gleichkommen. [*m.*
 Изра́сть, *f.* Кол. I. 107 *s.* Зриет, Wuchs,
 Из-ро́ду не —, *adv.* von Geburt, le
 benslang, im ganzen Leben nicht, gar nicht.
 Изрості́, изроста́ти, *v. n.* hervor-
 wachsen, entspringen; изрощений. *ptc.*
 М. II. 182 aufgewachsen, aufgezogen.
 Из-се́рця, *adv.* angebracht, zornig.
 Изслизну́ти, *v. n.* vergehen, schwin-
 den; wegthauen. [fassen.
 Изсовітувати, *v. a.* Rathschluss
 Изста́ри́ти ся, *s.* Зоста́ри́ти ся.
 Изсяка́ти, изсякнути. *v. n.* versiegen.
 Изтоща́ти, (-щати), *v. a.* В aussau-
 gen, entkräften. [wahninnigs. З'уміти.
 Изумле́ний, *ptc.* У. bewusstlos,
 Изумру́д, *m.* -удовий, -удний, *a.*
s. Сма́рад etc. [beschreiben.
 Изурочи́ти, *v. a.* *s.* Уречи́ Кл.
 Изуча́ти ся, *M.* *s.* Учи́ти ся.
 Изцілі́ти, (-ля́ти), *v. a.* heilen.
 Изчерну́ти, *v. a.* ausschöpfen.
 Из'ява, *f.* Пу. Erscheinung, *f.*
 Из'я́н, *m.* гр. Ко. 141 Verlust, Scha-
 ден, *m.* (Мак. I. 13 изья́н).
 И́ма́ти, *Gr.* 71 *s.* Има́ти.
 И́ня́ти, (и́ня́ти). *v. n.* віри кому́
 jmdm Glauben schenken, Zutrauen zu
 jmdm fassen; — ся sich treffen Ог. 55.
 И́ти́, Кв. 160 *s.* Ити́.
 Ик. *praep.* mit dem *Dativ.* *s.* Ко, к (к).
 Ог. 55. 189—190, ик съва́ту, ик пра́зни-
 ку (щось добу́ти) für das nahende Fest
 — Кв. 244, 246. *Ми.* IV. 622—624.
 И́кавка, *f.* das Aufstossen, Ge-
 schluchze, *n.* Зак.; 2) Berteroa incana.
 И́ква, *f.* rechts. Nbf. des Стір.

И́кий, *a.* *s.* Який, Ог. 57.
 И́кли, *pl.* *s.* Кло, *pl.* кла́ und кли.
 И́кнути ся́кати ся aufstossen (vom
 Geschluchze) den Schlucken haben (wo-
 bei man von jmdm gedacht wird С. I. 89.
 И́ко́на, etc. *s.* Іко́на.
 И́кра, і́криця, *f.* Rogen, Laich, *m.*
 2) і́кра Grundeis, *m.* Пар.
 И́кріць, *B.* и́кріак, *m.* Rogner, *m.*
 И́крі́нка, *f.* Insectenei, *n.*
 И́крі́стий, и́крі́ний, *a.* viel Ro-
 gen enthaltend; eiertragend.
 И́крі́ти ся. laichen.
 И́ль, (я́ли) † У. oder.
 И́л, *m.* Thon; Schlamm; — сільний
 Salzthon, *m.* В. [terschiefer, *m.*
 И́ля́к, *m.* Schieferthon, Brand-, Kräu-
 И́льва, *f.* Wgr. VI. *s.* Льві́ця.
 И́льві́в = Льві́в.
 И́левій́ місяць, Monat Juli.
 И́лем, *m.* Ф. (Пр. III. 348) и́ль-
 ма, и́льміна, *f.* и́льм, и́льмя́к, и́ль-
 ня́к, *m.* Ulme, *f.* (Ulmus montana).
 И́лець, -ця́, *m.* Ackerschafthalm,
m. (Equisetum arvense).
 И́льська, *f.* *s.* Ю́лька.
 И́лія́, И́лько́, *m.* Elias. [roderGouv.
 И́льмень, И́льмер, *m.* See im Nowho-
 И́льмові́й, *a.* -е дере́во *s.* И́лем.
 И́льничо́к, -ча́, *m.* Nbf. des Стрий.
 И́льнува́не, *n.* К. *s.* Понава́льне.
 И́льнува́ти, *v. n.* *s.* Понава́льне
 ходи́ти.
 И́льня́ний, *a.* leinen, Ог. 54.
 И́лові́на, *f.* Letten, *m.* Пар.
 И́лова́тий, *a.* -а земля́ schlammig-
 er Boden (В.). [der Achselhöhle.
 И́льтиці́, *pl.* Hemdzwickel unter
 И́льце́, *n.* *s.* Сосо́нка т.
 И́льця́, *f.* linker Nbf. des Че́ремош ч.
 И́льча́стий, и́льча́тий, *a.* leinen.
 И́льще, *n.* Irrlicht, Irrwisch, *n.* В.;
 2) Leuchtkäfer, *m.* (Lampyrus noctilu-
 ca), Ог. 54. [rosoma), *B.*
 И́льщи́ця, *f.* Feuerscheide, *f.* (Пу-
 И́ля́к, *m.* Schlammfliege, *f.* [f. (Lutaria).
 И́ля́нка, (Sialis), *f.* Schlamm-Muschel,
 Има́ти, и́ма́ти. *v. a.* fangen, fassen,
 ergreifen; 3) а) ся Feuer fangen, sich
 anzünden; б) ко́го по бє́сїді jmdn nach
 der Rede erkennen; има́е ся ко́го т'у́-
 по нау́ка will nicht verfangen, *vgl.*
 Бра́ти ся, взя́ти ся *Gr.* 57.

Имáчка. *f.* Assentierung, *f.* [offic.).
 Имбóр, *m.* Ingwer, Enfer, *m.* Zingiber
 Имéла, *f.* s. Омéла. [fest, *n.*
 Именíни, *pl.* Namenstag, *m.* Namens-
 Именíник, *m.* Шл. именíница *f.*
 He. einer (eine) der (die) seinen (ihren)
 Namenstag feiert. [nativus).
 Именíтельный. *a.* пáжеж Nomi-
 Именíтий. *a.* namhaft, angesehen,
 hervorragend, berühmten Namens.
 Именíто, *adv.* s. Именно.
 Имéнные. *n.* s. Иméне.
 Именний. *a.* спис Namen enthal-
 tend; íменно, *adv.* namentlich, insbe-
 sondere *Ks.* 282; wahrhaftig 329; aus-
 drücklich; а́имно и́звар. [Тезóб
 Именник. *m.* gleichen Namens *Иу.* s.
 Именнý. (йм-). *n.* s. Имá Р. I. 131.
 Именоване. *n.* Ernennung, *f.*; 2)
 s. Молáтвини.
 Именува́ти, *v. a.* ernennen, nen-
 nen, benennen; 2) s. Молáтвати дете́ну.
 Имжа́ти, (-и́ти). *v. n.* vom Staub
 regen (имгá Ог. 54) дрíбен до́щик
 имжа́ть *Me.* 270.
 Имíти, *v. a.* — ся s. Имáти (ся);
 2) mit dem *Infinit.* anfangen, *Фр.*; — ся,
 ня́ти ся *M.* II. 103 trachten, streben;
 имéть ся що́сь кому́сь (z. B. ко́ристь)
 jmd hat etwas für sich *K.*
 Ими́не, *n.* das Haben, Besitzen, *n.*;
 2) Habe, *f.* Hab' und Gut, bes. das Vieh.
 Ими́ти, † *V.* s. Ма́ти haben.
 Имла́, (мгá), *f.* Nebel, *m.* Ог. 54.
 Имнý, *n.* s. Имá. [*М.* II. 103.
 Имовíрний. *a.* leichtgläubig *M.* II.
 131; 2) wahrscheinlich, glaubwürdig,
 Имля́стий, *a.* nebelig. [*adv.*).
 Имовíрність, -ости, *f.* Glaubwür-
 digkeit, *f.* бóйти у ко́го на -ости *Ос.*
 (61) IX. 42 jmds Vertranen besitzen.
 Имо́щи, *pl.* Habe, *f.* Ог. 99.
 Имста́ти ся. s. Мста́ти ся.
 Имý (ймý), имеш (ймеш) etc. mit
 dem *Infinit.* dient zum Ausdrücken des
 Futurums, *vgl.* -му.
 Имхóвий, *a.* Flaumen-.
 Имча́ти, *v. a.* forttragen; имча́ти
 schnell gehen lassen *Ог.* 54.
 Имшенíк, *m.* s. Омшанíк.
 Имшíне, (см-), *n.* s. Мох *Gr.* 19.
 Имá, ѓ имени. *n.* Name, *m.* [но́ване 2).
 Имяни́ни, *pl.* s. Именíни; 2) s. Име-

Имяни́тий. *a.* II. s. Именíтий.
 Инáдий. s. Инде.
 Инáкий, II. инáкий, *a.* ander,
 ein anderer; инáко *M.* II. 103 *K.* инáкше,
 инáчий *M.* II. 197 *adv.* anders.
 Инáчити. *v. a.* anders machen, ändern.
 Инáш, *m.* Гол. III. 492 Jüngling,
m. [juncš].
 Инбарéць, -рця́, *dim.* s. Амбáр.
 Ингу́л, *m.* links. Nbf. des Бóг.
 Ингуле́ць, -лця́, *m.* rechts. Nbf.
 des Днiпрó.
 Ингер *m.* Bohrer zum Spundloch, *m.*
 Ингерáш. (ен). *m.* Bestechung, *f.*
 Gr. 19. [индóк. *m.* Truthahn, *m.*
 Инд. Гол. III. 101. Индик (ен-).
 Инде *adv.* anders, sonst, ein andermal,
 Ал́ инде — инд́. *Ku.* einmal — das andere
 Mal, hin und wieder, bald — bald; manch-
 mal; инд́-ж *Ku.* anderswo, anderwärts.
 Индимíна, *f.* nöthige Sache.
 Индичá, -ати. *n.* Junges vom Truthahn.
 Индичий, индóшачий, *a.* des
 Truthahns. [geberden, zornig werden.
 Индичити ся, wie e. индик sich
 Индичка, *f.* Weibchen vom Trut-
 hahn, *n.* [менéць liegt.
 Инéва, *f.* Fluss an dem die St. Кре-
 Ицéй, *m.* Reif, *m.* (gefrorener Thau).
 Иневáтий, *a.* bereift.
 Инкля́з, *m.* Zaubermünze, welche
 zu ihrem Besitzer immer zurückkommt
 u. ihm zur Bereicherung hilft.
 Инкол, *m.* Р. I. 63 Unke, Feuer-
 kröte, *vgl.* Пу́нькало. [wann III. I. 218.
 Инколи. *adv.* dann und wann, irgend-
 Инкотри́й, *a.* Лсвч. s. Инчий; 2) s.
 Дéкотрий.
 Инно́рич, *f.* Пар. s. Ино́сказ.
 Инно́сказний, *a.* Пар. figürlich.
 Ино́, (йнó), *adv.* nur, blos.
 Иновíрний, *a.* иновíрець, -рця́,
m. andersgläubig; ehem. Dissident.
 Инод́, ино́д́, *Ks.* 268. *adv.* zuwei-
 len; по́ ино́д́ (Ф.). [*m.* ГIII.
 Инозéмець, -мця́, *m.* Ausländer.
 Инозéмний, *a.* ausländisch, fremd,
 Инозéмщина, Ausland, *n.* Frem-
 де, *f.* K. [кíня, *f.* Nonne *f.*
 Ино́к, *m.* Mòach; Einsiedler *m.* ино́-
 Ино́мовний, *a.* anderssprachig,
 fremd, *He.*
 Ино́се, ино́си, *adv.* *Ks.* 172 *Gr.* recht

wohl, gut, einverstanden; 2) s. Бай-
дуже *Зак.*

Иносказ, *m. B.* Allegorie, *f.* [ГШ.

Иностранний, *a.* ausländisch,
Иноходець, -дця, *m.* Passgänger,
Zelter, *m.* *Мак.*

Иночеський, *a.* Mönchs-, mönchisch.
Иночество, *n.* Mönchsstand, *m.*
Mönchthum, *n.*

Иноші, *pl. Top.* s. Свѣтачі, *vgl.* Інох.

Иноязычний, *a. K.* s. Иномовний.

Инеліза, *f. s.* Анталюб.

Инціпнатий, *a.* äusserst schaff, bis-
sig, (бцет, оса, гадина etc. (Ф)).

Инчемо́вність, -ости, *f. He.* (Пр.
IV. 199) Sprachenunterschied, *m.*

Инчий, інший, *a.* ander, der an-
dere; — бував великий einige sind
grosse, (B.); mancher. [Инак, инакший.

Ина́к, *adv.* иншакій, (ен-). *a. s.*

Иншість, -ости, *f. He.* Besonder-
heit, Eigentümlichkeit, *f.*

Ин'я́к, *adv. M. s.* Ина́к.

Ин-який, *a. Oc.* (61) VII. 34 s. Дякий.

Ип'ястий, *a. BB.* bereift, mit Reif

Йов, *m.* Иов. [bedeckt.

Йовхі́м, = Ефимій, *Зак.*

Його́ = его́, *Genit.* u. *Accus.* v. Він
Oz. 62. чим його́ як —? wie? Oz. 176.

Йоде́н, s. Єде́н, оден.

Йой! *int.* au weh! o weh!

Йойк, *m. gew. pl.* Wehgeschrei, *m.*

Йойкати, йойкнути, йойкотати,
v. n. „an weh!“ schreien, wehklagen.

Йойлик, *m.* verzagter, leicht lamen-
tirender Mensch, (Ф). [(Sylvia rufa).

Йойчик, *m.* kleiner Weidenzeisig

Йокати, *v. n.* schlagen (v. Herzen) *Кв.*

Йо́лбма, *f. s.* Наголовок; Mütze, *f.*

Йо́лбтник, *m. s.* Сметанник, *B.*

Йо́луп, (*aug.* йолупса), *m.* Lüm-
mel, Trottel, Dummkopf, *m.*

Йолупова́тий, *a.* dumm, blödsinnig.

I. Йон! *Ко.* 8 da sieh! а йон же
йон *Кух. Ос.* (61) XI. 20 = а он же
он! 2) ach! + *M.* [вонó Oz. 60.

II. Йон, йона́, йонó, s. Він, вона́,

Йо́на, *m.* Jonas, *m.*

Йо́нія, йо́ньський etc. s. Іо́нія.

Йо́р, йо́рчик, *m.* Name des ausser Ge-

brauch kommenden Buchst. ъ.

Йорда́н, etc. s. Iordán etc. [Зак.

Йорза́ти ся, sich spreizen u. werfen,

Йо́рї, Name des ausser Gebrauch
kommenden Buchst. ы.

Йо́рш, *m. Ко.* 36 s. Їж; 2) Kaulbarsch,
m. (Acerina rossica). [Scherz treiben.

Йошкати, йошчати, *v. n.* *Зак.*

Йо́сеф, Йо́сефа, s. Іо́сеф etc.

Йпу́ть, *f.* links. Nbf. der Сож.

Йр, *m.* Kalmus, *m.* (Acorus calamus).

Йрга, *f.* Stein-, Quittenmispel, *f.* (Co-

Ирдіна, *f. B.*? [toneaster vulg.).

Йре́й, ирїя́, ира́й, *m. Зак.* s. Віре́й.

Йренъ, *m. s.* Гребїш.

Йре́нтій, *m. Кол.* I. 34 s. Ре́єнтій.

Йржа́, *f. s.* Ржа́; Иржа́вити, Ир-
жа́ти etc. s. Ржа́вити etc. Oz. 54.

Йржа́вець, -вця́, *m.* Morast, *m.* Oz. 54.

Йржа́й, *m.* Leindotter, *m.* (Cameli-

Ирїна, *f.* Irene. [na sativa).

Йрї́ця, *f.* Wasserthier, Amphibium,
n. *Wgr.*; Wassermolch, *m. B.*; 2) alte

Hexe, *Мак.*

Йрлі́к, *m. Зак.* s. Ірлі́га.

Йрні́к, *m. КУ.* I. 224 gemeiner

Kalmus (Acorus calamus); 2) Wasser-
assel, *f.* (Asellus) *B.* [ловий, *a.* teuflisch.

Йрда́, *m.* Herodes; * Teufel, *m.* іро-

Иро́й, *m.* Heros, Held, *m.* [иг, *m.*

Иро́ль, крїль- Иро́ль, *m. Ф.* Erlkö-

Ирпень, *f.* rechter Nbf. des Дніпэр.

Ирха́, *f.* gegerbtes Schaf- od. Bock-
fell (ohne Haare). [aus Schafleder.

Ирхо́вий, (іршаний, *a.* aus ірха,

Ирша́, *f.* Nbf. des Тетерев.

Иршї́ни, *pl.* иршї́не, *n. s.* Хре-
стї́ни Oz. 49. [Gouv.

Иса́, *f.* Nbf. der Вели́ка im Witebsker

Иса́їя, *m.* Jesaias. [stellen, verzerren.

Иска́зїти, *v. a. M.* III. 84 ent-

Иска́ти, *v. a.* suchen *P.* I. 32; lau-
sen s. Ська́ти.

Иски́пнїти, *v. n.* Стопнїти.

Искла́сти, *v. a. Мс.* 243 verschieben.

Иско́вати, *v. a. P.* II. 40 schmie-

den, verfertigen. [дїти?

Иско́дїти *v. n.* Ч. I. 233 s. Шко́-

Иско́ренїти, *v. a.* sammt der Wur-
zel ausreissen, vertilgen. [Fünkchen, *m.*)

Искра́, (*d.* іскорка), *f.* Funke, *m.* (*d.*

Искра́вий, *a. s.* Яскра́вий.

Искрашати ся, sich verschönern;

2) с. Красувати ся Л. 3.

Искренний, *a.* aufrichtig 2) *adv.* inständig (bitten).

Искрінці, *pl.* Kiese, Pyrite, *pl.*

Искрїстий, искривий *He.* искрїстий *M.* III. 87. *a.* funkelnd, funkensprühend, helleuchtend.

Искрїти, *v. n.* und — ся funkeln, Funken sprühen, *M.* II. 194.

Искромётний, *a.* funkensprühend

Искупитель, *m.* Erlöser, *m.* [КУ.

Искуе, *m.* Probe, Prüfung, *См.*; 2) Versuchung, *f.* *He.* [führer, *m.* Ку. 84.

Искуейтель, *m.* Versucher, Verführen. Искуейти, *v. a.* versuchen, verführen.

Искуество, *n.* Kunst, *f.* К.

Искушене, *n.* Versuchung, *f.* Ку. 184.

Исений, *a.* Зак. с. Истиний.

Исестрїти, *v. a.* B. bunt machen; verunstalten.

Испїт, *m.* Prüfung, *f.* † — тягнути die Nachforschung weiter führen.

Испитовий, *a.* Prüfungs-. [chen.

Испитувати, *v. a.* prüfen; untersu-

Испїльник, *m.* с. Спїльник, Зак.

Исповідь, *f.* с. Словідь; Bekenntnis, *n.* Ку. 55.

Исповідний, *a.* *He.* Beicht-

Исповїсти, *s.* Віповїсти; — ся с. Признати ся.

Исповнїти, исповнїти, *v. a.* an-, erfüllen; душу Ку. 139 das Herz, den Geist befriedigen; ausführen; исповнїмый *ptc.* Пол. ausführbar.

Исполин, *m. gr.* Riese, *m.* К.

Исправді, *adv.* с. Справді.

Исправний, *a.* с. Справний Р. I. 60; -е військо geübt, geschult. [Ш. II. 51.

Исправник, *m.* Kreishauptmann, *m.*

Исприяти, *v. n.* комуь за щось Пол. III. 473 Kunde bringen; Rath schaffen.

Ист, *m.* іста, *f.* Кс. 154 істе, *n.* Кв. Capital, *n.*; 2) Wesen, *n.* Пот. II. 24.

Истаскати ся, *s.* Обносати ся, herunterkommen. [с. Иті.

Исті, істї, *Веч.* I. 160. 161. 237.

Истізна, *f.* *Ще.* die gesuchte Summe.

Истїй, *a.* *He.* с. Истиний.

Истик. (істик) *m.* Pflugrente, *f.*

Истина, *f.* Wahrheit, Wirklichkeit, *f.*; 2) Capital, Stammgeld, *n.*

Истиний, (-инний), *a.* wahr, wahrhaft; істинно *adv.* wahrhaftig, wirklich R. 67; 2) істинне, *n.* *a.* с. с. Истина 2).

Истїчиско, *n.* Stiel des істик. *m.*

Истка-кіетка, *H.* 237 с. Кіетка й мастка. [f. Пол.

Истлїне, *n.* Verwesung, Zersetzung,

Истлїти, істлївати, *s.* Зотлїти.

Истний, (-ій), *a.* wahrhaftig, wirklich, leiblich, echt; eindringlich, lebhaft; *V. M.*;

істне *Wgr.* 130. [Wesen, *n.* Substanz, *f.*

Истнїсть, -ости, істнїга, *f.* Цар.

Истнїване, *n. a.* das Bestehen, d. Existieren, d. Dasein. [sein, existieren.

Истнувати, *v. a.* bestehen, vorhanden

Истнївина, *f.* Ф. с. Истина 2).

Истнївий, *a.* sicher bekannt, unzweifelhaft.

Истнїма, *f.* Ermüdung, *f.* Левч.

Истнїга, *f.* М. I. 99 Wesen, *n.* Natur, *f.*

Истратонька, *f. dim. s.* Стрїга Л. 64.

Истребїтель, *m.* Zerstörer, Vernichter, *m.* К.

Истрястї, *v. a.* с. Стрястї; 2) ausgeben, verschleudern, verthun, *Кс.* 327.

Истукан, *m.* Götzenbild, *n.* III. II 179.

Исус, etc. *s.* Ісус etc.; Исусик *B.* Christkindl, *n.*

Исусий, *a.* TP. 5. 91 jetzt seiend, gegenwärtig, jetzig, Zeitgenosse, *m.*

Исход, *m.* ніч на исходї die Nacht ist auf der Neige, ist bald zu Ende.

Исцїлєние, *n.* К. Heilung, *f.*

Исцїлїтель, *m.* Heilkünstler, Arzt.

Исцїлїти, (-їти), *v. a.* heilen.

Исч-, *s.* Сч-, Ш-,

Итїж, *m.* Etage, Stockwerk, *n.*

Итї, *v. n.* [praes.: идї, идїм. etc. praet. sg. ишб; pl. ишлї] gehen, kommen;

— за ким jmdm folgen; — за чимось sich, nach etw. richten, wovon abhängig sein Гн. 65; — за корб замуж heiraten; — на прїступ Sturm laufen; — на варту auf die Wache ziehen; im Kartenspiel: anspielen, mitspielen; идї емї на осьмий рік hat das achte Jahr angefangen; то так не идї das geht nicht, geht nicht an, das

schickt sich nicht; о тотб менї идї darum geht es mir; ціна идї в горї (до горї) der Preis steigt. *vgl.* Ходїти,

пїти; итї конєм, верхбм, reiten od. das Lastpferd führen.

Итильотар, *m. Pic. s. Интролі-
јатор.* [binder sein.
Итильотарувати, *v. n. Pic.* Buch.
Их, их, *i genit. pl.* von Онѣ, ihrer.
Ихнѣй, *a. ihr,* der ihrige, von ihnen.
Ицко, *m. Itzig,* Isaac.

Иця, *f.* — пѣва *Гол. III. 237?*
Иш, ич! *K. I. 161. III. I. 377* sieh da!
Ише-гѣ! *int. s. Гѣша гѣ!* а- ѡш!
Иши, *Гол. III. 420* ищѣ, *adv. s. Ёщѣ,*
щѣ, (ше). [laena) *B.*
Ищиця, *f. Nachtfalter, m. (Pha-*

I. І.

I, eilfter Buchstabe als reines nicht
jotiertes I. Das unter I Fehlende s. un-
ter И (Й). auch manches unter Ё (Іднѣн-
ка = еднѣнка). und unter Я (іѣшня =
яѣшня. Ізѣк = язѣк) *Ог. 26—40; 44—62.*

Ї hat die Geltung des (ruthenischen)
Ъ (ji) *Ог. 23. 26.:* їсти. essen, діло
Werk, сѣм sieben etc. den vorhergeh.
Conson. erweichend; 2) = іі Dativ zu Онѣ.

І, *sonj.* und, s. И. *Ог. 38. 208.*
Ібѣнка, *f. Bachbunge, f. (Veronica*
bessabunga).

Івѣн, etc. s. Ивѣн etc.

Ївга, *f. Eugenia.*

Ївгѣн, *m. Eugenius, Pic.*

Ївер, *m. s. Дѣвер.*

Ївин, *m. Ibis religiosa, Вол.*

Їд, *m. їдъ, f. Gift, n. das Aetzende.*

Їдѣ, *f. das Essen; 2) Speise, f.*

Їдѣк, *m. s. Їдѣць.*

Їдѣльній, *a. essbar, geniessbar, Пол.*

Їдало, *n. (scherzh) der Magen.*

Їдѣал, *m. Ideal, n.*

Їдеалізувати, *v. a. idealisieren.*

Їдѣальній, *a. idealisch.*

Їдѣйній, *a. der Ideen.*

Їдѣя, *f. Idee, f.*

Їдѣн, s. Одѣн, едѣн, *Ог. 135.*

Їдѣнѣ, *Ос. (61) VIII. 27* їдженѣ,
їдѣнѣ, *n. das Essen, d. Speisen; Speise, f.*

Їдеопродукцій, *a. 3z. ideenschaffend.*

Їдѣць, *m. (tüchtiger) Esser, m.*

Їдѣля, *f. Idylle, f. ідилічний, a.*
идиллич. [їдѣмий *K. a. essbar.*

Їдѣмий, *P. II. 157, їдній, Нар.*

Їдіот, *m. Idiot, m.*

Їдкій, *a. beissend, ätzend; *scharf.*

Їдкість, -ости, *f. Schärfe, f. das*
Beissende, Bittere (in Reden).

Їдло, *n. (Фр.) s. Їдѣ.*

Їднѣнка, їднѣти etc. s. Ёднѣнка,
Bestechungsgeld. [Істовѣтій, (Фр.).

Їдовѣтій, *a. Gift, giftig; 2) s.*

Їдѣл, (*aug. ідѣлицѣ*), *m. Idol, n.*

Їдѣлка, *f. weibl. Götzenbild, Крон.*

Їдолѣвий, ідѣльскій, *III. II. 171*

a. Götzen-, Teufels-.

Їдолопоклонник, ідолянѣн, *m.*
Götzenanbeter, diener, *m.*

Їдолопоклоньски, ідолянѣнски, *adv.* nach Art
der Götzendienner, *K.*

Їдолопоклонство, *n. Götzenan-*
betung, *f. Götzendienst, m.*

Їду, їдеш, etc. *praes. v. Їхати.*

Їдѣн, *m. s. Їдѣць.* [езуіцкій etc).

Іе-, а. Ё- (іерѣй = ерѣй, іезуіт = езуіт,

іѣшня, *f. s. Яѣшня.* [f. (Arctia), *B.*

Їжа, *f. s. Їдѣ; 2) їжѣ* Bärenraupe,

Їж, їжѣк, *m. Igel, m. (Erinaceus europ.),*
їжѣчиха Weibchen des J. *Лев.*

Їжанѣць, s. Їжѣць. [Hystrix).

Їжатѣць, -тѣя, *m. Stachelschwein, n.*

Їжѣнець, -нѣя, Seeigel, *m. (Echi-*

nus) *Пол.* [gen, s. Горѣжити ся.

Їжити ся, sich sträuben; herausra-

Їжитѣя, *f. Weibchen des Igel, n. Пол.*

Їжній, *a. essbar, (B.); їжно, в-їжно,*
adv. Н. 203 genug zu essen.

Їжник головѣтень, *m. Kugel-*
distel, *f. (Echinops sphaerocephalus).*

Їжѣць, -вѣя, кольчѣк -- igelgar-
tiger Stachelschwamm, Igelschwamm

(Hydnum erinaceum); 2) Seeigel, *m.*
(Sphaerechinus) *B.*

Їжорѣбка, пятнѣта (двузѣбка) ge-
tigter Igel fish (Diodon tigrinus).

Їз, *d. їзѣк, m. Н. 278* s. Яз, язѣк.

Ізда. Іздия, *Мі. II. 71, іздня, Левч.*
f. Fahrt, f. öfteres Fahren, Reisen. [Пар.
 Ізда́рня, *f. Reitbahn, Reitschule, f.*
 Ізда́ба, ізаба, *f. pol. Stube, f. Kol. I. 102.*
 Ізде́ць, -дця, *т. Левч. s. Іздо́к.*
 Ізда́ти, *v. n. sehr oft fahren, reiten;*
 ізда́лий кінъ зугеритен, eingefahren.
 Іздене, *n. das Fahren, Reiten.*
 Іздити, [ізджу, іздити]. *v. n. fah-*
 бен; reiten; * по ким jmdn schöne
 behandeln.
 Іздні́й, *a. -а дорóга Fahrweg, т.*
 Іздні́цтво, *n. (верхом) Reitkunst,*
f. Пар. [tersmann, т. Тор.
 Іздо́к. -о́ка, *т. TP. 51. Reiter, Rei-*
 тэіс, Ізда, *f. Isis.*
 Ізолюва́ти. *v. a. isolieren.*
 Ій-о́огу, ій же то́ Бо́гу, ж то́!
 К. *int. bei Gott! [Oz. 62. 131.*
 Іі, *gen. sgl. fem. ihr (von она́ sie)*
 Іі, іі, і, *dat. sgl. fem. ihr (von она́ sie).*
 Ікавка, *f. Пис. s. Икавка; 2) Вер-*
 їкїй, *a. s. Йкїй. [teroa incana.*
 Іко́на, *f. Heiligenbild, n.*
 Іко́нный, *a. M. III. 91 vom Hei-*
 лigenbilde, der Bilder. [mer, *т.*
 Іконобо́рець. -рця, *т. Bilderstür-*
 іконобо́рний, *a. bilderstürmend.*
 Іконобо́рство, *n. Bilderstürmerei, f.*
 Іконопі́сець. -сця, *т. Maler von*
 Heiligenbildern, Heiligenmaler, *т.*
 Іконопі́сь, *т. Malen von Heili-*
 genbildern, *n. іконопі́сний, a.*
 Іконопокло́нник, *т. Verehrer*
 der Heiligen, *т.*
 Іконоста́с, *т. mit Heiligenbildern*
 verzierte Scheidewand zwischen dem
 Allerheiligsten u. dem übrigen Theile
 der Kirche.
 Іль, *Пис. іліна IP. f. s. Яль, ялі́ця.*
 Ілкї́й, *a. Ч. IV. 303 s. Ёлкї́й.*
 Ільній, *a. aus іль, s. Ялво́й.*
 Імбрі́чок, *т. Kaffeekanne, f.*
 Імость, імбети, імбетиця, (*d. імо-*
 сцїня), *f. Frau des Ёлмость (des*
 Pfarrers).
 Ілюмінува́ти, *v. a. illuminieren.*
 Ілюструва́ти, *v. a. illustrieren.*
 Індіе́ць, -йця, *т. Indier, т. [disch.*
 Індія, *f. Indien, n. інді́йский, a. in-*

Індіянїн, *т. Indianer, т.*
 Іно́х, *т. pl. іно́ше, s. Сват, свато́ве.*
 Інстинкто́вий, *a. instinctmässig.*
 Інстїту́тка, *f. Institutsschülerin, f.*
 Інстїту́цкїй, *a. Instituts-, vom*
 Institute, Pensionat-
 Інтерес́ний, *a. interessant, B.*
 Інтересо́вний, *a. selbstsüchtig.*
 Інтересо́вність, -ости, *f. Selbst-*
 sucht, *f. Нав. [etw. interessieren.*
 Інтересува́ти ся чим, sich für
 Інтрола́гатор, *n. Buchbinder, т.*
 Інчїй, *s. Инчїй.*
 Іо-, *s. Йо-.*
 Іоакї́м, *т. Joachimus.*
 Іоанна, Іога́ся, *f. Johanna.*
 Іоанні́кїй, *т. Joannicus.*
 Іо́нїя, *f. Jonien, n. іо́ньский a. jonisch.*
 Іо́нець, -нця, *т. Jonier, т.*
 Іорда́н, *т. Jordan; Іорда́нский,*
a. zum Fl. Jordan geh; zum Jordanfeste
 (Eriphanie) geh, -а вода́ an dem Jo-
 rdanfeste geweihtes Wasser.
 Іосиф, *т. Josef; Іосифа, f. Josefa.*
 Іосифі́ньский, *a. josephinisch Gr. 35.*
 Ір, *n. Name des Buchst. ь.*
 Іра́к, *т. Fringilla montifringilla.*
 Іржї́ця, *f. Ч. IV. 458? s. Иржа́вець.*
 Ірмола́й, *т. Buch das die ersten Ver-*
 се der Kirchenlieder (кано́на) enthält.
 Ісько́, *т. s. Юсиф, Осїп.*
 Ісла́ндія, *f. Island, n. ісла́ндский,*
a. isländisch.
 Існї́й, *a. s. Яснїй. [n. III. I. 282.*
 Іство́, *n. Essen, n. Speise, f. Gericht,*
 Істи. [praes. ім. іш, (ісь, ісї), ість;
 praet. sgl. ів pl. іли] *d. істки, істоники,*
 істочкі, *v. a. essen, fressen, speisen;**
 двї́нїк doppelzünftig sein; — ся *s.*
 Грїзти ся.
 Істївнэ, *n. III. I. 372 das zum Es-*
 сен Bestimmte, Speisemittel, *n. істїв-*
 нїй, істoвнїй *a. Om. essbar; schmackhaft.*
 Істовї́тїй, істнї́й, *a. essgierig,*
 fresslastig. [Fresslust, *т.*
 Істовї́тїсть, -ости, *f. Essgier,*
 Істо́рїя, *f. Historie; Geschichte, f.;*
 істо́рик, *т. Historiker, Geschichtschrei-*
 бер, *т. історї́чний a. historisch, ge-*
 Істу́н, *т. s. Іде́ць, Пар. [schichtlich.*
 Іта́лія, *f. Italien, n. Італі́янець,*

-нця, Італіянин, *m.* Italiener, *m.* Італіянка, *f.* Italienerin, *f.*, італійський *a.* italisch, italienisch.

Їхане, *n. s.* Їджене.

Їхати, [їду, їдеш etc.] *v. n. s.* їдити;

* ой їхав-го! *M. x.* hol' ihn der Teufel!
Іспанія, *f.* Spanien, *n.* Іспанець,
m. Spanier *m.* іспанський, *a.* spanisch.
Їще, *s.* Єще.

К.

К, zwölfter Buchstabe (Како).

К, [къ, ко, ку] *praep.* mit dem *Da-tiv.* bezeichnet: *a)* Angabe des Ortes od. Gegenstandes, gegen welchen hin die Thätigkeit gerichtet ist: zu, an, hin, heran; ще й к тому noch obendrein, noch dazu; *b)* Bezeichnung der Zeit der sich eine Handlung nähert: к Великодню gegen, zu, um Ostern; ну тебе к бісу! zum Teufel mit dir, hol' dich der T., к мысли прийти кому nach jmds Sinn kommen, jmdm gefallen, к воли кому бути zu willen jmdm sein; *vgl.* Ик, ид; *Ми* IV. 622—625. *Ог.* 189—190.

Ка' = кáе (káе) = кáже *P. I.* 26. *Др. с.* 4 er (sie, es) sagt *Ог.* 92. 94.

Ка = кат. in der Redensart ка зна' der Henker mag es wissen! *Ог.* 94.

I. Кабáк, *m. gr.* Schenke, *f.*

II. Кабáк, *m.* Kopf; 2) Kürbis, *m.* *Зак.* Кабáка. *s.* Табáка,* кабáки дати кому §. jmdn strafen.

Кабáла, *f.* Kabbala, *f.* * Wahrsagen aus Spielkarten; клáсти кабáли Karten aufschlagen.

Кабалá, *f.* † Verschreibung zum Leibeigenen; кабáльний, *a.* leibeigen. Кабáлик, *m.* §. *s.* Кáлпнт, калабáлик. [Хабаліця.]

Кабалніця, *f.* *Ф.* (*PX.* 134) *s.*

Кабалáрка, *f.* Kartenaufschlägerin, *f.*

Кабáн, (*aug.* кабанюга), *m.* männliches (verschnittenes) Schwein; *adj.* кабáвчій. [mäster, *m.* *Пис.*

Кабáр, *m.* Schweinhirt; Schweин-Кабаргá. *C. II.* 151. 164. 165 кабáрда. *f.* tatarisches Bisamthier.

Кабардінка, *f.* Mütze aus dem Felle der кабáрда.

Кáбат, кабáтик, *m.* кабатіна, *f.* Jacke, *f.* Waffenrock, Wams, *m;* 2)

weibl. (bunter) Unterrock (спідниця) *Ал.* 420; 3) кабáте, кабатіне, *n.* *coll.*

Ф. Soldatenkleidung, *f.* [schlagen (*B.*).

Кáбата пітій, purzeln, Purzelbäume
Кабатірка, *f.* *s.* Табакерка.

Кабатувáти, *v. n. impers.* -ще мені
Гол. III. 237 es verdriesst mich.

Кабáч, (-áч), *s.* Калабáч. [fera].

Кабáчки, *pl.* Cucurbita pepo (ovi-

Кабáччик, *m.* Eigenthümer eines
кабáк I. [I. geh.

Кабáшний (-áчн-), *m.* zum кабáк

Кабáщина, *f.* *C. I.* 87 *coll.* Schen-
ken, *pl;* Kneipwirtschaft, *f.*

Кáбза, *f.* Geldbeutel, *m.* (capsa).

Кабзáн, *m. s.* Ходáк (*Фр*); 2) §.
Armenier, *m.* [schmähen, *s.* Кавзувáти.

Кабзувáти, *v. a.* (*B.*) verderben; 2)

Кáбійця, *f.* Herd, *m.* *III.* II. 220.

Кабіж, *m.* *K. II.* 66 Raub, *m.* на-
рбїти кабіжy einen Raub begehen.

Кáбка, кáпка, *f. dim s.* Кáпа, каптyр.

Каблáн, *m.* Kabeljan, Stockfisch,
m. (Gadus morrhua). [Bogen, *m.*

Каблyк, *m.* bogenförmige Krümmung,

Каблуковáтій, *a.* bogenförmig,
sichelförmig.

Каблyчка, *f.* *Кв.* 298 Ring, *m.*

Кáбня, *f.* *s.* Кáбійця. [(Кáвка).

Кав! кав! *int.* vom Schreien der Dohle

I. Кáва, *f.* Kaffee, *m.*

II. Кáва, *m.* *M.* III. 72 Knecht Ru-
precht (e. Art Popanz).

Кавáлер, (-лйр), *m.* Junggeselle, le-
digen Standes, Buhle, *m.*

Кавалерйст, *m.* Cavallerist, *m.*

Кавалерія, *f.* Cavallerie, Reiterei,
f; 2) Ritterorden, *m.* *C. II.* 85. 107.

Кавалерскій, *a.* zum кавáлер geh.

Кавалéти, *pl.* *Фр.?*

Кáвалиць, *m.* grössere Partie Ochsen
zum Verkauf auf dem Jahrmarkt.

Кавалок, (*d.* кавальчик), *m.* Stück, Stückchen, *n.* [reissen, stückeln].

Кавалцювати, *v. a.* in Stücke Кавдун, *m.* *H.* 238 Wanst, Dickbauch, *m.* (Kaldaun).

Каверза, *f.* *Ко.* 231 *pl.* Ränke, Chicanen *pl.*; 2) Bubenstreich, *m.*

Каверзник, *m.* Ränkemacher, Rabulist, Zungendrescher; Aufwiegler, *B.*; 2) der einen listigen u. muthwilligen Streich spielt *Кч.* 96; *fem.* каверзниця, *Пис.*

Кавза, *f.* das Schelten; Verleumden; 2) Zerwürfnis, *n.* Hader, *m.* [causa].

Кавзувати, *v. a.* schelten, schmähen; verleumden; 2) *v. n.* sich beklagen, seine Unzufriedenheit kundgeben (*B.*).

Кавід, -оду, *m.* Левч. *s.* Кбдло.

Кавка, *f.* Пол. (*d.* кавонька) Dohle, *f.* *s.* Галка I. 1).

Кавкнути, *v. n.* crepiereu.

Кавний, *a. s.* Калний, *Гол.* III. 362; *adv.* кавно *ЗР.* I. 120.

Кавовий, *a.* Kaffee.

Кавон, *m. s.* Кавун.

Каворон, *s.* Гайворон. [ster, *f.*

Кавбчиця, *f.* Пар. Kaffeeschwe-

Кавпіти, *v. n.* darben §.

Кавсікнути, *s.* Кавкнути.

Кавук, *m.* Зак. *s.* Мішбк.

Кавуля, кавулька, *f.* hakenförmig umgebogener Stock.

Кавун, *m.* кавуняче, *n. coll.* *P.* II. 9. Wassermelone, *f.* (Cucumis citrullus).

Кавуники, *pl.* Зап. II. 566 = Кавоньки *s.* Кавка. [Räthsel].

Кавурик, *m.* der Daumen (in *d.*

Кавуш, *m.* Ф. (Пр. V. 218) hölzernes Geschirr, *s.* Калуш; Becher, *m.*

Кавушка, *f.* Schöpfkelle, *f.*

Кавчати, *v. n.* kreischen, *P.* II. 190.

Кавчий кут, *N. e.* Berges.

Кавядина, *f.* *H.* 181 *gr. s.* Говядина 2).

Кавяр, *m.* Caviar, *m.*

Кавярка, *f.* Kaffeeschenkerin, *f.* Kaffeesmädchen, *n.*

Кавярник, *m.* Kaffeesieder, *m.*

Кавярня, *f.* Kaffeehaus; Café, *n.*

Кагал, *m.* Kahal, *m.* (jüdisches Consistorium); кагальный, *a.* vom кагал.

Кагалити ся, sich in lärmenden Haufen ansammeln, *Пис.*

Каганець, -ниця, (*d.* каганчик)

m. Lampenbecken, *m.* Lampe, *f.*; 2) Maulkorb, *m.*; 3) Isolator am Telegraphenpfahl, *m.*

Кагла, *f.* Ofen; Ofenloch, *m.*

Каглинка, *f.* Verschluss der кагла; Ofensetzen, *m.*

Кагор, *m.* *N. e.* Berges.

Кадь, *f.* *s.* Кадка. [Кадовб 4].

Кадавбѣць, -бця, *m.* *H.* 297. *s.*

Каджене, *n.* das Räuchern.

Кадди, кадивай, *s.* Куддй, куддй; кадийси инадий anderswohin.

Кадик, *m.* Adamsapfel, *m.* (Knorpel der Luftröhre).

Кадильний, *a.* des Weihrauchs, *K.*

Кадильниця, *f.* Rauchfass, Weihrauchfass, *n.*

Кадило, *n.* Weihrauch, *m.* Räucherwerk, *n.*; 2) Immenblatt, (Melittis melisophyllum). [Weihrauch streuen.]

Кадити, *v. n.* räuchern; *кому́ jmdm

Кадіб, -обу, *m. s.* Кадовб.

Кадка, *f.* Bottich, *m.* Brau-, Maisch-

бütte, Kufe, *f.*

Кадний, *a.* rauchig, *Зак.*

Кадовб, кадовб, *m.* Scheuerfach, *n.*

Bansen, *m.* *P.* II. 144; 2) Stock, *m.*

Stockwerk, *n.* Пол.; 3) altes Fass, Aschen-

behälter, *m.* *C.* I. 41 *s.* Кадуб Левч.

4) Hinterleib, *m.* (abdomen) *B.*; Rumpf, *m.*

Кадблa, кадблщик, *s.* Кодблa etc.

Кадуб, *m. s.* Кадовб; 2) —, кадушка

s. Кадка *Ог.* 166.

Кадук, (кадук *Пис.* *m.* Teufel; 2)

Henker, *m.* *Ог.* 166.; 3) *s.* Дукa, *Пис.*

Кадуцкый, *a.* teuflisch, henkermässig.

Каже, каже = каже (казати) *Ог.* 63.

Кажан, *m.* III. I. 81. *s.* Кожан.

Кажанок, -нка, *m.* Lederjacke, *f.*;

2) kurzes Pelz *Кч.* 85.

Кажба, *f.* *Мі.* II. 215 Erzählung, *f.*

Кажний, каждый, *s.* Кожний, ко-

ждый.

Каз, *m. pl.* кази та перекази *M+B.*

212 Gespräch, *Пис.* = u. Herreden; 2)

s. Сказ, скаженіна *Левч.*; 3) паны-

ский — *Др.* *s.* 39 Strafe?

Казальниця, *f. s.* Провідниця, *K.*

Казан, (*d.* казанок, -бчок), *m.* Kessel;

Topf, *m.* [2] —, казане, *n.* Predigt, *f.* *K.*

Казань, *f.* *Ко.* 49 Vorhersagung, *f.*;

Казанка, *f.* *Ч.* IV. 429?

Казатель, *m.* *Гол.* Redner *m.*

Казáти, (кáжу, кáжеш &), *v. a.* sagen, sprechen; 2) befehlen; 3) *s.* Показáти: кáжй сюдá, кáжйте с. zeig' her etc. (*B.*); 4) meinen. *Пом.* III, 12.

Кáзень, *m. Os.* (62) VIII. 30 Merkmal, Anzeichen, *n. Index, m.?*

Казéнецъ, -нця, *m.* von der казнá sustentiert, *Ku.* [Aerarial-.

Казéнный, *a. gr.* Staats-, Kron-,

Казéнцина, *f.* Staatswesen; Aerar., *n.*

Казйбрíд, -ода, казидорóга, *m.* Monat Februar.

Казидéрево, *m.* березняк Birkenrin-
denkäfer, *m.* (Eucrotopogaster destructor).

Казимйр, *m.* Störenfried, *m.*

Казйплíд, -оду, *m.* Вол. Eierschimmel, *m.* (Oidium). [gena, Вол.

Казйрожка, *f.* Art Balgpilz: Ony-

Казйтель, *m.* Пар. Verderber, *m.*

Казйти, (кáжй, казйш etc.), *v. a.* verderben, verstümmeln, bemakeln; zerbrechen (горнець, мáюу); 2) — ся ausgelassen sein, muthwillig s., toben, rasen, wüthen, *Пом.* III. 13.

Кáзйнка, *f.* H. 71 das Vergehen?

Кáзка, *f.* Erzählung, Sage, *f.* Märchen, *n.* Fabel, *f.*; *opp.* zu письмó: лйше п. як кáзка das blossе Sprechen.

Казкáр, *m.* Ф. Sagen-, Märchenzähler, *m.*

Казькó, *m.* Kasimir.

Казькóвий, *a. K.* sagenreich.

Казнá, *f.* Cassa, *f.* Aerar, *n.* (des Staates). [Гуш.

Казнйти, *v. a.* strafen, ahnden, *Ku.*

Казнйця, *f.* У. Strafanstalt, *f.* Zucht-
haus, *n.* (lingszelle, *f.* etc.

Кáзня, *f.* Фр. Gefängnisstube, Stráß-

Казьó, *m. s.* Казйбрíд.

Кáзочка, *f. dim. s.* Кáзка.

Казю́ка, (*d.* -ю́чка ГВ.), казáвка *Пис.* Blattlauskäfer, *m.* (Coccinella); 2) *coll.* Ungeziefer, *n. vgl.* Козявка.

Казя́рка, *f.* Hürde, *f.* [Fesseln, *pl.*

Кайдáни, кáйдй, кáйдйта, *Пис. pl.*

Кайзáк, *m.* III. I. 240 Nordenmann, Kajsak, *m.*

Кáйла, *m. gew. pl.* (*d.* кáйленá Гол. III. 232?) ungarischer grosshörniger Ochs.

Кайлáк, *m.* кайлáче *n. coll.* Krummholz, *n. s.* Ломáка.

Каймá, *f.* Шог. 69 zur Stickerei gehöriger Saum, Gebráme, *n.*

Кáйстра, *f. P. I.* 28 grosse Tasche, Sack, *m. s.* Тáйстра; 2) Tragmulde der Maurer, *f.*

Кáйся, *Imperat.* zu Кáйтися; кáй-
теся люде! der gewöhnliche Stoss-
seufzer der Huzulen. [Dreck, *n.*

Кáка, *f.* alles Unreine in d. Kinderspr.,
Кáкати, *v. n.* пйтá какý Stuhlgang
verrichten, *Пом.* III. 31.

Какáчин, *m. N. e.* Berges.

Кáко, *n. N.* des Buchstabens K.

Кал, *m.* Koth, Schlamm, Schmutz, *m.*

Калабáй, *m.* Taugenichts, *m.*

Калабáлик, *m.* Gezänk, *n.* Hader, *m.*

Калабáня, калабáтина, *f.* калабáч
(-áч), *m.* калабáуха, *f.* Мi. II. 291 Pfütze,
Lache, *m.*; 2) *s.* Козбáня.

Калавэ́рцй, *pl.* Stiefel mit aufge-
schlagenen Röhren, *Kol. I.* 44.

Калавúр, *m.* = караул, Wache,
Schildwache, *f.*; калавúрний, *a. s.* Сто-
рожевий.

Калавúрити, *v. n. s.* Сторóжити.

Калавúрня, *f.* Wachtstube, *f. Пис.*

Калагúзити, *v. a.* §. pfuschen.

Калад́ник, *m.* unbeholfener, unwis-
sender Mensch; Idiot, *m.*

Калакáлуша, *f. s.* Черémха, *Пис.*

Каламáга, *f.* Fischnetz: das Flock.

Каламáйка, *f.* buntes (gestreiftes)
Wollenzeug, Kalemank, *m.*; *adj.* кала-
майкóвий aus K. [Brantweins.

Каламáнка, *f.* verächtl. *Bein.* des

Каламáр, *m.* Tintenfass, *n.*

Кáламуть (*Фр.*), каламúта, кала-
мúтия *f.* Kst. das Trübe, trübes Wasser,
trübe Zeit; Verwirrung, *f.* [rühren.

Каламúтити, *v. a.* trüben, auf-

Каламúтний, *a.* trübe, aufgerührt.

Каландéк, *m. s.* Полýкинок, (*B.*)

Каланнйця, *f. Фр.?*

Калантáрити, *v. n. H.* 233 lang
weilig viel plärren. [161 Quarantäne, *f.*

Калантýр, = карантин, *m. А-Г*

Кáлап, *m. ungr.* s. Капелюх.

Калапúтати, (-úдяти), *v. a.* um-
rühren.

Калапúтька, *f. §.* Rührbrei, *m.*

Кáлат, *m.* Geklapper, Gepolter, *n.*

Кала́тайло, *n.* Klapper, *f.*

Кала́тати, калáтнути, *v. n.* klap-
pern, plärpern; 2) *v. a.* derb schlagen-

Кала́ч, калáчик etc. *s.* Колáч etc.;

калѣчки, *pl.* Malva borealis *Кс.* 194.

Калѣшниця, *f.* Weissbrodverkäuflein, *f.*

Кальбѹка, *f.* Krückenstange zum Herausziehen des Wassergeschirres aus dem Brunnen. [*rantha galanga.*]

Калган, *m.* Galgantwurzel, *f.* (Ма-

Калганівка, *f.* Galgantwurzelbrantwein, *m.*

Калданій, *pl.* *Левч.* Stellen, worauf vorjähriges Gras geblieben ist.

Калѣка, *f.* *s.* Мнюх.

Калѣндар, *m.* Kalender, *m.*

Калѣник, *m.* *Лука. Ос.* (61) XI. 27. *s.* ? Калѣнник 1); 2) Callinicus.

Каленічка, *f.* Nbf. des Сян.

Калѣта, *m.* Brotkuchen mit Honig bestrichen *Ч.* III. 259.

Калѣна, (*d.* -ѣнка) *f.* Schueeball, Schwellenbaum, Massholder, *m.* (Viburnum opulus); 2) *Ч.* IV. 443. 457 als Sinnbild der Jungferschaft, *s.* Чѣрчик и. Покрѣса; 3) * rothe Kuh; 4) *s.* Килѣна *К.*

Калѣнник, *m.* Brotkuchen mit Bienenhonig des Schueeballs eingemacht; 2) *s.* Калѣнниця: а де твѣй Бѣг? в калѣннику? als Verweis gegen Meineidige.

Калѣнниця, *f.* Grube unter der Bank, Gefäss & worin der weisse Lehm zum Tünchen gehalten wird.

Калинѡвецъ, -вця, *m.* *N. e.* Berges.

Калинѡвий, *a.* des Schueeballs, aus Sch. [*лѣна* 1).

Калинѡк, -нка, *m.* *Ва.* 3 *s.* Ка-

Калинѡнкѣ, *pl.* Art rother Aepfel.

Калѣта, (*d.* калѣтина, калѣтка), *f.* Geldsäckel, *m.* Börse; 2) lederne Umhängetasche *Пом.* III. 31.

Калѣти, *v. a.* glühendweiss (roth) machen, glühen; Eisen od. Stahl härten; 2) mit Kalk od. Lehm (Kreide) weissen, tünchen. [*pl.* (Colepina).

Калѣтѣнці, *pl.* Büchsenthierchen,

Калѣтка, *f.* *s.* ? Стѣжка *Ос.* (62) VIII. 15.

Калѣтник, *m.* *s.* Трясолѹпки, *Вол.* 2) Dorfbriefträger, Postbote mit der калѣта 2), *m.*

Калѣй, *m.* Kalium, *n.* *Пол.*

Калѣка, *m. f.* (*d.* калѣчка vom krüppeligen Kinde) Krüppel, *m.*; 2) *gew. pl.* и. *dim.* zusammenziehender Blätter-

schwamm (Agaricus stypticus) *Вол.*

Калѣкувати, *v. n.* die Bälge der Orgel treten [calcare].

Калѣня, *Ч.* IV. 15 Zauberw. in d. Formel der Hebamme. [Dünger, *m.*

Калѣраси, *pl.* Schubkarren zum

Калѣцтво, *n.* Krüppelstand, *m.* Verstümmelung, *f.* körperliches Gebrechen; * elendes Fristen. [*Кол.* I. 123.

Калѣцѹн, *aug.* калѣчина *s.* Калѣка 1)

Калѣч, *f. coll.* Krüppel, *pl.* alles Krüppelige, Verstümmelte, Verdorbene; Verkrüppelung, Verstümmelung, *f.* *He.*

Калѣчити, *v. a.* verstümmeln, zum Krüppel machen; radebrechen.

Калѣя, *f.* *H.* 159? як — сѣній.

Калѣй, *a.* glühend, -а грань.

Калѣкулювати, *v. a.* calculieren.

I. Калѣма, калѣман, *m. s.* Носар.

II. Калѣмѣ, *f. s.* Краѣнка (каѣма) *Левч.*

Калѣман, *m.* Diener beim Holzschlag zum Unterhalten des Feuers u. zum Kochen *Gr.* 21. [Meer mündend.

Калѣмѣюс, *m.* Fl. in d. Asowsche

Калѣний, (-льн-), *a.* kothig; schmutzig *Левч.*

Калѣнѣк, *s.* Калѣнник 2).

Калѡгора, *f.* *N. e.* Berges.

Калѡмѹтен, *a.* *К.* *s.* Калѡмѹтний.

Калѹгѣр, (-гѡр), *m.* griechischer Mönch [*κλδύηρος*].

Калѹжа, *f.* Kothlache, Pfütze, *f.*

Калѹжник, *m.* Pylbius, *B.*

Калѹжниця, *f.* Wasserkäfer, *m.* (Hydrophilus) *Пол.*

Калѹш, *m.* Schnur, *f.* Seil, *m.*; 2)

s. Ужѣвка, *Gr.* 21; 3) Holzstück in die Speichen eingelegt zum Hemmen (Bremsen), des Wagenrades.

Калѣций, *m.* Calcium, *n.* *Пол.*

Калѹга, *Ф.* калѹжа, *f. s.* Калѹжа; *adj.* калѹжный von, aus der *к.*

Калѹка, *f.* grundloser Koth.

Калѹх, *m.* Bauch, bes. Mastdarm,

m. pl. Gedärme, *pl. s.* Кѣлюх. [(-бѹха).

Калѣбѹха, *f.* *H.* 188 *s.* Калабѣя,

Калѣкати, *v. n.* plauschen, plärren, schwatzen *Мах.*

Калѣти, *v. a.* besudeln, verunreinigen, beschmutzen; 2) den Koth abwerfen, scheissen. [*fol.* *m.*

Калѣфѣйор, *m.* Blumenkohl, *Кар-*

Кам, *adv.* = чим, је: — бѣльше,

— дѣлѣ, — раз & je mehr & Oz. 164.

Камák, s. Кимák.

Камáн, *m.* Art Gewürz, *He.*

Каманák, *m.* huzul. Mütze, Barett; Hut, *m.* Ф. [(комарі).

Камарноб, *adv. wr.* viel Stechfliegen

Камáта, *f.* Ф. (Поэ. 74) Provision, *f.* Procent, *n.* ?

Камáче, *n. coll.* Abraum, *m.*; Abholz, *n.*

Камáши, *pl.* Gamaschen, *pl.*

Кáмбула, *káмбула*, *f.* *He.* Steinbutte, *f.* (Rhombus moeoticus).

Камезíti ся, *Ко.* 8 Caprizen, Grismassen machen.

Каменáна, *f.* s. Кáминь.

Каменáстий, каменáстий, *a.* steinig, felsig.

Кáмениця, *f.* Steinhaus, *n.* (auch aus Ziegel gemauert); 2) Rumex saxatilis; 3) *N. e.* Berges.

Кáменичний, *a.* пан, -а пánна. Besitzer (-in) einer káмениця 1).

Каменáти, *v. n.* versteinert bleiben.

Кáменка, *f.* Nbf. der Páра.

Каменóванє, *n.* Steinigung, *f.*

Каменопáсь, *Пар.* каменотискáрня, *f.* *Term.* Lithographie, Steindruckerei, *f.*; 2) —, каменотáск Steindruck, *m.*

Каменопáсець, -сця, *m.* Lithograph, *m.*; каменопáсний, *a.* lithographisch, *Пар.*

Каменувáти, *v. a.* steinigen; 2) *v. n.* unbeweglich wie ein Stein tráge liegen.

Каменюка, *f.* *aug.* каменюче, *n. coll.* *Лев.* s. Каминáче.

Каменáр, *m.* Steinmetz, -schleifer, -brecher *m.*; *adj.* каменáрский.

Каменáрство, *n.* Steinhauerarbeit, Steinmetzenkunst, *f.*

Кáмера, *f.* Camera, Kammer, *f.*; *adj.* камерáльный Cameral; камерáлистáчный cameralistisch, *Term.*

Камерáльщина, *f.* Kammergut, u. Staatsdomäne, *f.* [М+Б. 302.

Кáмза, *f.* s. Кáбза; 2) diebische Beute

Камилáвка, *f.* Kalotte, Scheitelkappe, *f.* -káppchen, *n.* *He.*

Камáлики, *pl.* Lederabschnitzel zu Absätzen, *Ч.* VII. 575.

Камизéлька, *f.* Kamisol, u. Weste, *f.*

Кáминь, (*d.* каминéць, -нцá, каминчик) *m.* камине, *n. coll.* Stein, *m.* (*d.* Steinchen); млин на два кáмені

mit zwei Mahlgängen; кáминь й водá = як к. в воду ist so ganz verloren gegangen wie ein Stein ins Wasser geworfen; Steinkrankheit; * злóдій & на великий — ein Erzdieb etc.; 2) Gewicht von 36 Pfund.

Кáминка, *f.* Steingut, *n.*; 2) — кунá Steinmarder, *m.* (Mustela foina).

Кáминний, *a.* steinern, Stein; -є прбсo Acker-Steinsame, *n.* (Lithospermum arvense) *Вол.*

Кáминнийк, (-ичóк), *m.* (-йчка, *f.*) Steinschmätzer, *m.* Saxicola (Braun-, Schwarzkehlchen: бурóшійка, чорношійка *Пол.*) [Maurer, *m.*

Кáминьщик, *m.* С. П. 127 s. Каменáр,

Кáминáче, *n. coll.* s. Камине, кáминь.

Кáмка перловá *Ме.* 333 ?

Кáмний, *a.* s. Кáлний.

Кáмошний, *a.* *He.* s. Комáшний.

Камрáт, (камерáт *Gr.* 47) *m.* камерáге *n.* und *coll.* Kamerad, *m.*

Кáмуз, на — розпáсти Ф. in kleine Stücke zerfressen.

Камфáл, *f.* *N. e.* Berges.

Камфóбра, *f.* Kampfer, *m.*

Камфóрívка, *f.* Kampferspiritus, *m.*

Камфóрóвець, -вця, *m.* Kampferbaum, -lorbeer, *m.* (Laurus camphora); *adj.* камфóрóвий. Kampfer-.

Камчфг, *m.* Wiesenraute, *f.* (Thalictrum minus).

Кáмяний. etc. s. Кáминний.

Кáмянáчин, *m.* *Зан. Вер.* I. 11. *Bein.* des Турчáн к. der in Steinhäusern wohnt; камянáчанин, *гсв. pl.* Ч. III. 313 —.

Кáмянка, *f.* *Bein.* eines natürlichen Felsenbrunnens; 2) *pl.* Art harter Birnen; 3) Preisselbeeren, *pl.*

Канáва, *f.* *АД.* II. 38; канáл, *m.* Canal, *m.* Gosse, *f.*

Каналáзация, *f.* Canalisation, *f.*; каналáзувати, *v. a.* canalisieren.

Канáлáя, *f.* Canaille, *f.* nichtswürdiger Mensch.

Канáльський, *a.* — похóд der Gang zum Graben der Canäle; 2) Canaille, *H.* 253; * schwer u. schmächtig *K.*

Канáпа, *f.* Canapee, *n.*

Кáнар, *m.* канарéчне сáмя kanarisebes Glanzgras (Phalaris canariensis).

Канáр, *m. coll.* Schöpsе, *pl. Вев.* I. 238.

Канаріха, *f.* Weibchen des канарок 1). [gelb.]

Канаркóвий, *a.* кольор канаріен.

Канарок, (канарашок), -рка, *m.* Kanarienvogel, *m.*; 2) Art früher klein-körniger Hafer. [sein fristen.]

Канархати, *v. n.* elend sein Да-

Канастас, *s.* Иконстас С. II. 152.

Канат, *m.* Seil, *n.* Tau, *n.*

Канате, *n. coll.* Hadern, Lumpen, *pl.*

Кандіба, кандюга, *f.* Mähre, *f.* Gaul, *m.*

Кандидувати, *v. n.* candidieren.

Кандійка, *f.* Art hölzernes Gefäß

III. II. 231. *s.* Кондійка.

Кандур, (*d.* -урик) *m. s.* Кандур.

Кандюга, *pl.* §. *s.* Ногá, *pl.* Гáли.

Кáників, -ова, *m. N. e.* Berges.

Канифáс, канавáц, *Пис. m.* Canevas, *n.*

I. Каниця, *f.* Kinderspiel mit Steinen, *n.* [(Chrysanthemum leucanth.)] B.

II. Каниця, *f.* weisse Wucherblume

Кáнка, *f.* Teichbinse, *f.* (Scirpus lacustris) B.; 2) Korpfeif, *m.*

Кáнов, *f.* канóвка. *Лев. m.* кановца́,

Гол. III. 712 *ungr. f. s.* Конóвка.

Канóн, *m.* Canon, *m.*; 2) *pl.* Geräuge

der Frühmette.

Канóна, *f.* Kanone, *f.*

Канóнер, (-нёр), *m.* Kanonier, *m.*

adj. каноні́рський. [heilig sprechen.]

Канонізувати, *v. a.* canonisieren,

Канонік, *m.* Canonicus, Domherr, *m.*

каноні́кова Frau eines Ehrendomherrn.

Каноні́чний, *a.* canonisch.

Кáнт, *m.* кáнта, *f.* Kante, *f.*

Кáнтар, *m.* Art grosse Schnellwage.

Кантáрій, *m.* † Beamter vom Ge-

wicht u. Mass auf dem базáр.

Кантáрка, *f.* кантáр, *m. s.* Обротáнка.

Кантáна, *f.* Kantine, *f.*

Кантóвий, кантáстий. *На. a.* kantig.

Кантоні́ст, *m.* Kind eines im Cantonirungsquartier liegenden Soldaten, *n.*

Канту́вати, *v. a.* mit Kanten zuschneiden, versehen.

Кану́к, *m.* Др. с. 380?

Кану́н, *H.* 213? пішо́в по — та

там і втону́в. [(Tanacetum).]

Кану́пір, кану́фер, *m.* Rainfarn, *m.*

Кáну́р, *m. s.* Кáндур.

Кáнути, *v. n.* herab-, zerrinnen,

schnell verschwinden *Оц. §.* 64 *s.* Кáну-

нути.

Канцеля́рист, *m.* Kanzleischreiber, *m.*

Канцеля́рія, *f.* Kanzlei, *f. adj.* канцеля́рійний, канцеля́рський, *Term.*

Канциля́жка, *m.* Ко. 388 verächtl.

Bein. der Beamten.

Кáнді́р, *m.* Krebs, *m.* (cancer).

Кáндур, *m.* канцу́р, *n. coll.* Fetzen,

Lumpen, *m.*

Канча́тець, -ця, *m.* Eckflügler,

m. — кропівце́в Nesselfalter, *m.* V-

nessa urticae).

Канчо́лик, *m.* Naphtageschirr, *n.*

Канчу́к, *m.* Kantschu, *m.* Riemen-

geißel, *f.*

Каню́к, *m.* каню́ка, (-ю́га), *m. f.*

s. Кáня 1); Männchen der кáня; 2) Co-

pulirwinkel beim Zimmern des Hauses.

Каню́пка, *f.* hölzerner hakiger

Schürstock.

Каню́чити, *v. a.* *H.* 55. *C.* II. 7.

plagen, martern; у ко́гось щось *Кн.*

jmdm etw. abdringen, etw. von jmdm

erbeteln. *Пом.* III. 19.

Кáня, *f.* Gabelweihe, *f.* Milan, *m.*

(Milvus regalis). *Пом.* III. 19.

Каня́, *f. s.* Рáдуга.

Кап! кап! *int.* vom Tröpfeln.

Кáпа, *f.* Карпе, Карuze, Capuchon,

n. f.; 2) Schirm über dem Küchenherd, *m.*

Капáк, *m.* Pflug zum Brachpflügen,

m. (B).

Капаня́на, *f.* Geträufel, *n.*; 2) *läp-

perndes Zahlen; капаня́ною läpperweise.

Кáпар, *m.* капáрка, *f.* verarmter

Mensch; в кáпар, на к. переходіти

zunichts werden, verarmen, verkommen.

Капа́рити, *v. n.* pfuschen, stümpern;

2) im Elend leben: сві́й вік —.

Капа́рний, *a.* elend, miserabel.

Капа́рник, *m.* капáрниця, *f.* der

(die) Elende; Stümper, (-in).

Капа́рства, *f.* (B.) *s.* Капе́стра.

Капа́рство, *n.* elendes Leben; 2)

Pfuscherei, Stümperei, *f.*

Капа́ти, ка́нути, *v. n.* tropfen,

träufeln; — довг die Schuld läppern;

капаній, *a.* рука́в mit rosettenförmiger

Stickerei (ка́пки *pl.*) geziert, getüpfelt.

Капелія́, *f.* Musikkapelle, -bande, *f.*

Капелька́, *f. dim.* *s.* Ка́пля Tröp-

fein, *n.* [lactit; Kalksinter, *m.*

Капельник, *m.* Вол. Tropfstein, Sta-

Капельниковатий, *a.* tropfsteinartig. [Hütchen, *n.*

Капелюх, (*d.* -юшок), *m.* Hut, *m.*

Капелюшанка, *f.* Stück vom alten Hute, *n.* [Stroh], *n.*

Капелюшина, *f.* Hutgeflecht (aus Kapelюши, *pl.* Blätter der Teichrose (Nuphar luteum).

Капелюшник, *m.* Hutmacher, *m.*

Капелян, *m.* Kapellan, Kaplan, *m.*

Капелянецъ, -нца, *m. gew. pl.* Spielmann (in einer Kapelle) bei der Hochzeit, *m.* Max.

Капелянїя, *f.* Kaplanei, *f.*

Капестра, *f.* Halfter, *f.* Zaum, *m.* [capistrum], [*schuh, m.* Latsche, *f.*

Капецъ, -ця, *m.* Hausschuh, Schlapp. Капїна, (-їнка, -їночка), капїлочка, *f.* Tröpflein, *n.*; 2) *ein bischen.

Капїця, *f.* Bandschlinge am Dreschflegel, *f.*; 2) *pl.* Firste einer Hütte, *f.*

Капїще, *n.* Ko. 167 Götzentempel, *m.* Pagode, *f.*

Капїв, *g.* -ова, *m.* Jagdhund, *m.*

Капїтал, *m.* Capital, *n.*

Капїтан, *m.* Capitän, Hauptmann, *m. adj.* капїтанський; капїтанова, капїтанша, *f.* Frau eines Hauptmanns.

Капїтолїйский, *a.* vom Capitol III. II. 172.

Капїтулювати, *v. n.* capitulieren.

Капка, *f. s.* Капїна; 2) kleine Quelle; 3) Tüpfel, *m.* Tüpfelchen, *n. pl.* rosettenförmige Stückerlei; 4) Tagelöhnerin, *f. Gr.* 21.

Капкан, (*d.* капканецъ *Ф.* (PX. 135) Art Fangeisen, Falleisen.

Капканїстий, *a.* getüpfelt.

Капкяч, *m.* hölzerner Topfdeckel.

Каплатий, *a. s.* Клапатий.

Каплатий, *a.* tropfbar, *Vax.*

Каплайця, (*d.* -йчка), *f.* Kapelle, *f.*

Каплоухий, *a. s.* Клапоухий.

Каплуң, *m.* Karain, *m.*

Каплуңити, *v. a.* karainen, karpen.

Капля, *f.* Tropfen, *m.*

Капнути, *s.* Капати.

Каповї пси, *pl. s.* Капів.

Капорецъ, -рця, *m.* Art weibl. Hut.

Капорщ, *m. s.* Капусняк *Kol.* I. 144?

Капость, *f. s.* Пакість; капостний, капостник, *s.* Пакістний etc.

Капота, *f.* bürgerliches Oberkleid; капотівий, *s. a. m.* der die капота

trägt: Kleinbürger, *m.* [träufeln, triefen.

Капотїти, капїти, *v. n.* tröpfeln,

Капочку чоґось ein bischen wovon.

Каправий, капровокїй, (*B.*), *a.* triefäugig. [keit, *f.*

Каправїсть, -ости, *f.* Triefäugig-

Капраль, *m.* Corporal, *m. adj.* капральский.

Капрїз, *m.* Caprice, Laune, *f.* He.

Каптан, *s.* Кафтан. [Karpe, *f.*

Каптур, (*d.* -урецъ), *m.* Kapuze,

Каптурка, *f.* *N. e.* Berges.

Капусняк, *m.* Sauerkraut Suppe, *f.*; 2) feiner Regen.

Капуст, *m. s.* Бруков.

Капуста, капустяця, *f.* Sauerkraut, *n.* Sauerkohl, *m.*; — цвїтна Blumenkohl; *pl.* капустї Krautfelder, -beete.

Капустяско, *n.* капустянка, *f.* Feld, wo Sauerkraut angebaut ist (war).

Капустїйник, *m.* *Гол.* III. 299?

Капустник білик —, Kohlweissling, *m.* (Pieris brassicae), *Пол.*

Капустяники, *pl.* Mehltaschen, Kuchen mit Sauerkraut gefüllt; капустанїй, *a.* Sauerkraut-. [pantchen.

Капустянити, *v. a.* *Зар.* § verhunzen,

Капустяниця, *f.* Fass mit Sauerkraut, *n.* III. II. 43.

Капўт, *indecl.* *s.* Tod, *m.* бўде емў —, дамб емў — *P. I.* 26 wir werden ihm Garaus machen. [ovinus).

Капуш, *m.* Schaffaus, *f.* (Melophagus

Капцян, *m.* § ein Verarmter, Herabgekommener, *m.* [terkommen.

Капцанїти, *v. n.* § verarmen, heruntergehen; 2) смїг капцїс fällt in latschengrossen Flocken, (*Фр.*)

Капчирїя, капчўри, *pl.* Art wollene Strümpfe, Winterhosen der Huzulinen; 2) капчўр *m. s.* Капецъ.

Капчўк, капшўк, (*d.* -учок), *m.* Beutel aus Leder od. Blase, *gew.* Tabaksbeutel, *m.*

Капша, *f. s.* Кабза.

Капшївий, *s.* Клапшївий.

Капщина, *f.* § Ausschanksteuer, Tranksteuer, *f.*

Кар, *m.* *Ф.* *s.* Караш.

Кар-карэзний, *adv.* überaus, sehr, ausnehmend, gewaltig viel, schön etc.

такї красота, що —... dass es eine

Pracht ist, *Фр.* vgl. Грді.

Кара, *f.* Strafe, Ahndung, *f.*; — каренна = кар карѣний.

Караб, *m.* *H.* 261 Art Essen.

Карабѣж, *m.* *Зак.* s. Каробѣж.

Карабѣн, *m.* Carabiner, *m.*; карабѣнѣр, *m.* Carabinier, *m.* [aufmachen.

Карабкати ся, mit Mühe sich hin-

Караблик, *m.* Art schiffähnliche Weiberhaube. [(Unio).

Карабулька, *f.* Flussmuschel, *f.*

Карабульци, *adv.* purzelnd.

Карабушка, *f.* Wachszelle, *f.*; 2) s. Коробка. [80. *C.* I. 18; 2) *Gr.* 55?

Караван, *m.* Leichenwagen, *m.* *Ко.*

Каравана, *f.* Karawane, *f.*

Карават, *pl.* *Гол.* I. 150? [(Фр.).

Каравадити, *v. n.* Lärm machen

Караульня, *f.* *C.* II. 117. Wachstube, *f.*

I. Карауш, *m.* Art Mehlgfäss.

II. Карауш, *m.* Karawane, *f.* тягне ся к. [beriza milliaria).

Каразія, *m.* Gerstenhammer, *m.* (Em

Каракавка, караушка, *f.* Laubfrosch, *m.*

Каракасти, *pl.* kurze Stiefeln.

Каракастиця, *f.* *Кух.* Dintenfisch, Blackfisch, *m.* (Sepia offic.).

Каракуля, *f.* s. Картопля; 2) s. Босорка 2).

Каракут, *m.* Dniesterbarsch, *m.*

Каракуцька, *f.* Cucurbita pepo citriformis, *Нис.* [der Flösse, (B.).

Каралѣш, *m.* Keil zum Verbinden

Каралѣх, *m.* s. Торган, *Пол.* [Нис.

Карамша, *f.* Cucurbita pepo ovifera,

Карамшия, *f. coll.* s. Мишця, übhpt. winzige Insecten.

Карандѣч, *m.* Knurrbahn, *m.* (Trigla).

Карање, *n.* das Strafen, Züchtigen.

Каранѣна, *f.* leidiges, garstiges Wetter. [microcarpa.

Каранчика, *f.* Ulmus campestris

Карапавка, карапана, s. Коропавка Kröte, *f.*

Карапуз, *m.* *Кч.* 139 dickes Kind mit gedrungenem Leib; Knirps, *m.*

Карась, (-ас), *m.* караска, *f.* Karause, Gareisel, *f.* (Cyprinus carassius).

Каратати, *v. a.* свѣй вѣк elend sein. Dasein fristen, seine langen Tage schleppen.

Каратель, *m.* *Не.* *Пч.* Strafer,

Züchtiger, *m.*

Карасти, *v. a.* strafen, züchtigen, ahnden; — ся sich quälen, Pein haben.

Караура, *f.* *N.* e. Berges.

Карауша, *f.* grosser Lastwagen.

Караушка, *f.* Art kleiner Kürbisse.

Карауци, *pl.* Gestrüpp, *n.* [spreizt.

Карауковати, *a.* auseinandergehen.

Караушів, -ова, *m.* *N.* e. Berges.

Караб, *m.* Kerbe, *f.* на чийсь — auf jmds Kerbholz. [zur Küstenfahrt, *n.* *Лев.*

Карабае, *m.* Carbasse, *f.* Ruderboot

Карабач, *m.* Karbatsche, Peitsche, *f.*

Карабаць, -баць, *m.* *дѣм.* s. Караб.

Карабѣнѣк, *m.* карабѣнѣчий, *s. a. m.* III. I. 40 Scheunenaufseher, Waldhüter, *m.*

Карабѣж, карабѣр. *Нис.* *m.* Kerbstock, *m.* Kerbholz, *n.* [seciert, *Нис.*

Карабѣваль, *m.* der kerbt, schneidet, Карабѣвальний, *a.* будѣнок *Нис.* anatomisches Theater. [bel, *m.*

Карабѣванець, -нця, *m.* Silberru-

Карабѣванка, *f.* alles Gekerbte: Münze, Stock, etc.

Карабѣвий, *a.* Carbol.

Карабувати, *v. a.* kerben, einkerben; Kerbe einschneiden; 2) secieren

Ос. (61) VII.; 3) * züchtigen, peinigen *C.* I. 249.

Карабулати, карабувати, *Кол.* I. 196 *v. n.* und — ся kollern, rollen; sich burzelnd wälzen.

Каравакар, *m.* *Ко.* 195 ehem. Gericht mit mündlicher Procedure auf Marktplätzen etc. in e. Zelt, *n.*

Караватка, *f.* *Кс.* 176 Trinkglas, *n.*; 2) Schachtel, *f.*

Карауши, *pl.* † Panzerärmel, *pl.*

Караган, караганець, *m.* s. Кажан.

Караганка, *f.* schwarze Vietsbohne,

карагані, *pl.* Körner der k. [III. 81.

Карадованій, *a.* s. Карадован *Гол.*

Карадовник, *m.* Igelkolbe, *f.* (Sparanium). [Kutschen, bei Wasserkarren.

Кари, *pl.* *Ко.* 135 Schwangbäume an

Кариерѣвич, *m.* der auf Carrière ausgeht, Stellenjäger, *m.* [Карпе, *m.*

Кариий, *a.* schwarz, dunkel; — кинь

Карикура, *f.* Caricatur, Zerrbild, *n.*; карикатурний, *a.* caricaturmässig.

Карикурувати, *v. a.* carikieren.

Каринтия, *f.* Kärnthen, *n.* *adj.* каринтійский.

Карѣта, *f.* Kutsche *f.*
 Карিশувати, *v. a.* P. II. schelten.
 Карк, -кѹ, *m.* Nacken, *m.* Genick,
m. Hals, *m.*

Каркани́ти, *v. a.* §. überbürden, (*Фр.*).
 Ка́ркати, *v. a.* Левч. s. Кра́кати.
 Каркови́на, *f.* Fleisch vom Nacken, *n.*
 Карковѣ залі́зце, Art Fangei-
 sen, *B.* [*Фр.*]

Карколѣмний, *a.* halsbrecherisch,
 Карконѣші, *pl.* Riesengebirge, *n.*
 Ка́рлик, карлю́к, *m.* Zwerg, *m.*
 Карлиноватка, *f.* N. e. Berges.
 Карлі́ця, *f.* Zwergin, *f.* Пар.

Карло́нальма, *f.* привѣмкувата
 Zwergpalme, *f.* (Chamaerops humilis). *B.*
 Ка́рлуш, *m.* Muschel, *f.* Gr. 21.

Карлю́ка, *f.* krummer Ast; кар-
 лю́чка, *f.* etw. Gekrümmtes, Haken, *m.*
 * Schlinge, Clausel, *f.* Kniff, *m.* — чку
 кому́ загну́ти jmdn verfänglich fragen
 Кв. 345.

Карля́, -я́ти, *n.* Мог. s. Ка́рлик.
 Карлю́чковати́й, *a.* krummgebo-
 gen, hakig; * verfänglich.

Карля́чий, *a.* Zwerg-, zwerghaft, *B.*
 Карма́зин, *m.* (-азина, *f.*) Karme-
 sin; carmoisinrothes Tuch.

Карма́зинний, (-инѣвий), *a.* aus
 rothem Tuch.

Карма́зинник, *m.* der ein karme-
 sinrothes Kleid trägt, dah. † dem Adel
 angehörig. [*n.* -а́ гра́ти.

Кармалю́к, *m.* Зап. I. 60 Billard,
 Карма́н, *m.* s. Кише́ня.

Карма́ш, *m.* H. 90 s. Карма́н?
 Карме́льок, *m.* Plätzchen, Bonbon
 aus Karmelzucker, *n.*

Кармні́к, *m.* Maststall, Koben, *m.*
 Карна́вка, *f.* Kirchenbüchse, Spar-
 büchse, *f.* С. II. 151.

Карнаво́чний, *a.* -i gromi, Geld
 aus der карна́вка. [Ohren (v. Ochsen).
 Карна́ухий, *a.* mit sehr kleinen
 Ка́рний, *a.* Straf-, Zucht-; -ий, *См.*
 стра́фlich.

Ка́рність, -ости, *f.* Strafe, Bestra-
 fung, Züchtigung, *f.* М. I. 45. H. 3.
 (*pl.* М. Strafen); 2) Zucht, Disciphin,
 Strafbarkeit, *f.* Ч. VII. 575.

Карно́ушки ягни́чки Ч. III. 454
 s. Карна́ухий.

Карбо́вий, *a.* Carreau.

Карогні́дий, *a.* кинь Sommerrap-
 Ка́рок, -рку, *m.* s. Карк. [ре, *m.*
 Карото́х, s. Карто́пя.

Карп. *m.* Пол. s. Кѣроу.
 Карпа́ти, *pl.* Karpathen, *pl.* кар-
 па́цкий, *a.* karpathisch.

Ка́рпель, *m.* карпѣля, *f.* Kohlrübe, *f.*
 Карпи́на, *f.* N. e. Berges.

Карпо́, *m.* Carpus. [(Argulus) Пол.
 Карповѣшка, *f.* Karpfenlaus, *f.*

Карпу́лець, (крап-) -ля, *m.* кар-
 пу́льце. *n.* Rolle beim Webstuhl.

Карсе́т, s. Корсе́т, Го́рсет.
 Ка́рта, *f.* Karte, *f.* Bilet, *n.*; 2) Brief, *m.*

Карта́люк, *m.* Hauptmast im Schiff,
 Mastbaum *m.* Ф. [druckten Blumen.

Карта́н, *n.* weibl. Unterrock mit ge-
 Ка́ртане, *n.* Rüge, *f.* Verweis, Vor-
 wurf, *m.* ОП.

Карта́новий, (-оно́вий) карта́тий,
 карта́цький, Кв. 5, *a.* s. Кра́мний,
 aus (weissem) Perkal; 2) carriert, wür-
 felartig gezeichnet, *Пис.* [ausstellt.

Карта́р, *m.* der die Viehpässe (ка́рти)
 Карта́ти, *v. a.* rügen, Verweis ge-
 ben, *Пом.* I. 66.

Карта́ч, *m.* Striegel, *f.*
 Ка́рте, *n.* Masern der Birke, *pl.*

Карте́жник, Ко. 156 (*Фр.*), -ѣчник,
m. (leidenschaftlicher) Kartenspieler.

Карти́на, (*d.* -и́нка), *f.* Bild. Ge-
 ма́лде, *n.* Landschaft, *f.* Пол.

Карти́нный, *a.* malerisch, *См.*
 Ка́ртка, (*d.* -точка), *f.* Zettel, *m.*

Карте́ж, *f.* Blatt (in einem Buche), *n.*
 Ка́ртник, *См.* карто́вник, *К.* кар-
 тогра́й, *m.* s. Карте́жник.

Карто́вництво, *n.* К Spielsucht, *f.*
 Карто́пя, (*d.* -пѣлька), карто́фій
m. Пис. карто́фля, (-ѣхля), *f.* s. Бара-
 бѣля, бѹльба, Kartoffel, *f.*

Карто́фляне, карто́фине, *n.* Кар-
 то́фелстengel, *pl.* [Spieltisch, *m.*

Карто́чний, *a.* Karten-, *У.* стил
 Карту́з, *m.* gr. Paket, *n.*; 2) Reishut, *m.*

Карту́н, *m.* Kattun, *m.* ein Zeig.
 Карта́р, *m.* s. Карте́жник.

Карува́ти, s. Чарува́ти, Ле. 241.
 Пом. III. 37.

Кару́вка, s. Карва́тка.
 Кару́к, карю́к, *m.* Tischlerleim, *m.*

Кару́н, *m.* Art Kleiderstoff. [Borte, *f.*
 Кару́нка, *f.* Ко. 251 Posament, *n.*

Кáрус, *m.* Carex hirta.
 Каруца, *f.* Ч. II. 565 Carosse, *f.*;
 2) zweirädriger Düngerkarren, *Gr.* 21.
 Каручити, *v. a.* mit Tischlerleim
 leimen (в'я́ти на кару́к). [scolymus].
 Карчо́ха, *f.* Artischocke, *f.* (Synara
 Карчу́нок, *m. s.* Корчу́нок.
 Ка́рявий, *a.* garstig, morsch, II.
 Ка́рячити ся, *Пис. s.* Розкаря́-
 чити ся.
 Карячува́тий, *a.* gespreizt.
 Ка́са, *f.* Cassa, Casse, *f.*
 Каса́рня, *f.* Kaserne, *f. adj.* касар-
 нийний kasernenmässig.
 Каса́ти ся, *K. s.* Косну́ти ся.
 Ка́сиєр, касне́р, *Др. с.* 221. *m.* Cassier,
 Zahlmeister, Kastner, *m.* касиєрчу́к,
m. des Cassiers Sohn; касиє́рський, *a.*
 Cassiers-. [f. Käthchen, *n.*
 Ка́ська, Ка́ся, *f. s.* Катері́на, Kathi;
 Касо́вий, *a.* Cassa-. [-gebarung, *f.*
 Касо́вість, -ости, *f.* Cassawesen, *n.*
 Каспíйске мо́ре, Kaspisches Meer.
 Ка́ста, *f.* Kaste, *f.*
 Касто́вий, *a.* Kasten-; касто́вість
 -ости, *f.* Kastenbildung, *f.* -wesen, *n.*
 Касті́ти, *v. a.* М+В. 88 *s.* Косі́ти,
 verunglimpfen.
 Касто́рний, *a.* Castor-.
 Касува́ти, *v. a.* cassieren, aufheben.
 Кастрáт, *m.* Castrat, Verschnittener, *m.*
 Касья́н, *m.* Cassianus.
 Кат, *m.* Henker, Scharfrichter; Pei-
 niger, Bluthund, *m.* кат-ма (ма́е), —
 зна́ (зна́е) der Henker hat es, — weiss
 es! дай го ка́ту! hol' ihn der H.!
 Катако́мби, *pl. III. II.* 174 Katakomben,
 Leichengewölbe, Todtengräfte, *pl.*
 Катала́жний, *a.* II. beunruhigend,
 unselig. [2] Mühewaltung, *f.*
 Катала́не, *n.* leidige Wirtschaft;
 Ката́нка, *f. s.* Ка́бат.
 Ката́ти, *v. a.* niederschlagen III. I.
 86; — *сн. P.* 164 *gr.* in Schlitten fahren.
 Катафо́йка, *f.* (B.). *s.* Канта́рка.
 Кате́орія, *f. Не.* Kategorie, *f.*
 Кателі́к, *m. s.* Ка́блик.
 Катерва́к, *m. s.* Тетерва́к.
 Катері́на, *f.* Katharina; 2) Latri-
 nenkübel in Arresten, *m.* Фр.
 Катері́нка, *f.* Drehorgel, *m.* [m. Не.
 Катері́нщик, *m.* Drehorgelspieler,
 Кате́хиза́ція, *f.* Ketechisation, *f.*

Кате́хизува́ти, *v. a.* katechisieren.
 Кате́хит, *m.* Katechet, *m.*
 Катехі́зм, *m.* Ketechismus, *m.*
 Каті́ня, *f.* Ф. Scharfrichterin, *f.*;
 2) Folter, *f.* [яз.] 41. ?
 Каті́вка, (кату́вка), *f.* Гол. (*p. o.*
 Каті́вній, *f.* Marter, Folterkammer,
f. Фр. [hirte.
 Катла́ма, *f.* Art Speise der Schaf-
 Катова́не, *n.* das Martern, Peini-
 gen; Misshandlung, *f.*
 Ка́то́вня, *f.* N. e. Berges.
 Ка́то́лик, *m.* Katholik, *m.* Като-
 лі́цький, *a.* katholisch.
 Като́ліци́зм, *m.* Catholicismus, *m.*
 Ка́то́рга, *f.* † Galeere mit 24—26
 Ruderbänken *АД. I.* 91; 2) Galeeren-
 strafe; Festungshausstrafe, *f.*
 Ка́то́ржний, *a.* Zuchthaus-, zu öffent-
 lichen Arbeiten verdammt; — *s. a.*
m. Ка́то́ржник, *m.* Galeerenslave,
 Züchtling, *m.*
 Катра́н, *m.* weibl. Vortuch, *s.* Кар-
 та́н; 2) Fetzen, *m.*; 3) Art Fisch: Acan-
 thias vulg.; 4) Bunias orient.; 5) Crambe
 tatarica. [gebr. *Gr.* 21.
 Катра́фій, *m.* Art Holz zu Stöcken
 Катра́йга, Ч. VII. 347. ката́йга,
f. Кч. 259. Dachsparren, *m.*; 2) Zelt,
 Wächterhaus, *n.* К.
 Катру́ся, Ка́тря, *f. s.* Ка́ська.
 Катыва́ти, *v. a.* martern, peinigen;
 arg misshandeln.
 Ка́ту́ль, *int.* beim Rollen.
 Ка́ту́лька, *f.* Walze zum Teig, *f.*;
 2) Werkstück des Webstuhles, worin
 die ничельні́ці stecken, *n.*; 3) Kloss, *m.*
 Ка́туля́ти ся, sich wälzen, *Зг.*
 Ка́ту́н, (*d.* -у́ник), *m. ungr. s.* Жі́в-
 нір, *Зар.*; 2) *s.* Переко́тіполе.
 Ка́ту́ша, *f.* Гол. Marter, Pein, *f.*
 Ка́тю́га, *m. aug. C. I.* 251 *s.* Кат.
 Ка́у, ка́е, (ка́е) ка́ут = ка́жу, ка́же,
 ка́жуть, (*sagen*).
 Ка́уш, *m.* (B.) *s.* Ка́вуш.
 Ка́фа́р, *m.* Rammblock, *m.* Ramme, *f.*
 Ка́фля, ка́хля, III. I. 399. *f.* Kachel,
 Ofenkachel, *f.* [cheln, Kachel-, *Кол. I.* 141.
 Ка́фля́ний, кахель́ний, *a.* von Ка-
 Ка́фа́н, *m.* Kaftan, *m.* Jacke; *d.*
 ка́фа́ник Unterziehjacke, *f.*
 Кахí! кахí! *int. v.* Keuchhusten;
 кахíкати, *v. n.* keuchen.

Кáхкати, кáхнути, *v. n.* vom Schreien der Enten (крижня). [gefütterte Jacke.

Кацаба́йка, кацаве́йка, *f.* weibl.

Кацаба́рка, кацабу́рка, *s.* Коцо-ба́рка.

Каца́н, *s.* Галадза́н, (*B.*).

Каца́п, *m.* Moskowiter, Grossrusse, *m.* (eig. grosser Bock, der Bártige im Gegensatz zum Kleinrussen) *Oz.* 166.

Каца́пка, *f.* Frau eines каца́п.

Каца́пня́, *f. coll. s. pl.* каца́пи; каца́пство, *n.* Moskowitenthum, *n. adj.* каца́пский, moskowitisch, grossrussisch.

Каца́пщина, *f.* Moskowitenland, *n.*; 2) *s.* Каца́пство.

Каца́р, *m.* grosser König (eig. welch' ein König.) *Oz.* 166.

Каца́рйха, *f.* Königin, *f.*

Каца́рйвна, *f.* Königstochter, *f. K.* II. 14; каца́ренко, *m.* Königssohn, *m. Nic.*

Ка́ця, *f.* Stange mit e. Haken zum Fangen e. scheuen Schafes, *f.*

Кача́, -а́ти, *n. s.* Кача́тко.

Кача́лка, (-ча́л-), *f.* Mangel, *f.* Mangelbrett-holz, *n.*; 2) Ring, *m.* Rolle, *f.*

Кача́лиця, *f.* = кача́лкова кість *B.* Rollbein, *n.* [rend, *Пол.*

Кача́льни́й, *a.* schwingend, *oscilli.*

Ка́чало, *n.* runde Scheibe aus Holz &

Ка́чане, *n.* das Schwingen, Rollen, *Пол.*

Кача́ти, *v. a.* rollen; — шма́ге die Wäsche mangeln, *d. i.* mittels einer кача́лка 1) glatt machen, *g.* rollen; 2) мід-вино́ — von Hand zu Hand gehen, kreisen lassen; 3) schwingen lassen, *Пол.*

Ка́чатко, (-а́точко), *n.* качечка, *f. dim.* Entelein, *n.* III. I. 368.

Ка́чачи́й, ка́чий, *a.* Enten-, -i пйеки Froschlöffel, *m.* (*Alisma plantago*); -пй а́ячюк *Lingula anatina*, *Вол.*

Ка́чий, *m.* Enterich mit verkümmerten Zeugungstheilen, *m.*

Ка́чка, *f.* Ente, *f.* (*Anas boschas*); — ду́ньска Eiderente; — острохво́стка Spiessente (*A. acuta*); 2) Haken am Ende der Deichsel, *m.*; 3) Clitoris, *m.*; * качкй заганя́ти betrunken wackeln.

Качма́рва, *f. N.* e. Berges.

Качни́к, *m.* Entenstall, *m.*

Качоно́с, *m. Пол.* *s.* Дзюба́к 1).

Ка́чор, ка́чур, (*d.* -у́рик), *m.* Enterich. [Art Leinenstickerei.

Качо́рйсти, у́ставки, *Кол.* I. 48.

Качо́рва, *f. N.* e. Berges.

Качу́ля, качу́лка, *f.* — ма́ку (*B.*) Mohnkopf, *m.*

Качу́ляти ся, *sich* wälzen.

Качу́нка, *f.* Enten- Klaffmuschel, *f.* (*Anatina*).

Ка́чур, *m. s.* Ка́чор; 2) Querholz im Läufenstein worin die Pfanne eingelegt ist, *n.* [clus aquaticus).

Качу́рик, *m.* Wasseramsel, *f.* (*Cin-Кáша, f.* Grütze, *f.* Grützbrei, *m.* *Пом.* III. 13.

Кашава́р, etc. *s.* Кашова́р etc.

Кашаве́ць, -вца́, кашаво́к, -вкá, *m.* каше́вка, *f.* -ко, *m.* Siebenschläfer, *m.* (*Myoxus glis*). [(*Palinurus*).

Каша́к, *m.* Heuschreckenkrebs, *m.*

Каше́ль, -шлю́, *m.* Husten, *m. Пом.* III. 84. [wehre im Flusse.

Каша́ця, *f.* schiefgelegte Wasser-

Кашка́, *f. dim. s.* Ка́ша aus feinen Graupen; 2) * о́резова — körperliche Züchtigung mit Birkenruthe *A-G.* 168.

3) männl. Blüte am Mais; 4) mehrere Pflanzen, als: *Trifolium repens*, *Capsella bursa pastoris*, *Lycium flos cuculi*, *Galium verum*, *Spiraea ulmaria* & mit Bei-

wörtern: о́ла, че́рава, жо́вта etc. [*Вол.*

Кашка́ра, *f.* *Rhododendron hirsutum*,

Кашке́т, (-кит), *m.* кашкитя́на, *f.* Caskett, *n.* Mütze mit Schirm, *f.* кашкето́вий, *a.* der den k. trägt.

Кашла́вий, *a.* viel hustend.

Кашлю́к, *m. Кш.* *s.* Ко́кляш.

Кашля́ти, (кашля́нути, кашльну-ти, кашнути, *sich* räuspern) *v. n.* husten.

Кашник, *m. Кс.* 216 Topf. *m.* (zum Grützenkochen).

Кашова́рка, *f.* Koch, *m.* Köchin, *f.* bei den Arbeitern, der (die) ihnen das Essen (bes. Grütze) kocht.

Кашова́рость, *f. Рч.* 83 das Kochen der Grütze etc. [*m.* (in d. Buchdr.).

Кашта́, *f.* Schriftkasten, Setzkasten,

Кашта́н, кашта́нник, *B. m.* кивь-ский Rosskastanie, *f.* (*Aesculus hippocastanum*); 2) Maronen-Kastanie, (*Castanea vesca*); 3) kastanienbraunes Pferd.

Каштанова́тий, кашта́новий, *Кш. a.* kastanienfarben.

Кашта́нок, -нка, *m. dim. s.* Каштан; 2) *pl.* Kastanien *d. i.* kleine Zehen (Rudimente) am Fusse des Pferdes.

Каштанчики, *pl.* Bartnelke, *f.* (*Dianthus barbatus*).

Каштерѣва, *s.* Костерѣва.

Кашуба, *m.?*

Каякъ, *m.* *АД.* I. 218 Flussboot, *n.*

Каятв, каятв (-яттв) *n.* III. II. 108 Reue, *f.*

Каяти, *v. a.* корѣ, самого себѣ (*Фр.*) jmdm, sich Vorwürfe machen, Reue empfinden; — ся bereuen; Busse thun.

Квадрат, *m.* Quadrat, *n.*

Квадратный, квадратный, квадратный, *кв.* *дровий, С.* II. 98. (*B.*) in Quadratform, in würfelformig; quadratisch; quadratförmig, Quader; квадратно, квадратом, *adv.* quadratförmig. [III. 31. 33.

Квак, *m.* квака, *f. s.* Бруков, *Пом.*

Квак! *int.* vom Gequak der Frösche.

Квакати, *v. n.* quaken. [*Фр.*

Квакитливый, *a.* -а жабѣ quakend,

Квандер, *m.* Asche, *f.*

Квандця, *s.* Клондця (*y* вѣза).

Кванька, *f. m.* Quengler, Greiner, *m.*; 2) *H.* 234 Art Brühe.

Кванькати, *v. n.* quengeln, im widerlichen Ton klagen. [fein u. Mehl, *n.*

Квац, *m.* Schweinefutter aus Kartoff-

Квацати, *v. a.* на корѣ jmdn zur Eile antreiben; — ся, sich sputen, eilen, *Пом.* III. 32.

Квацливый, *a.* eilfertig, voreilig hastig *См.*; zueilend, geneigt, *He.*

Квацливость, -ости, *f.* Eilfertigkeit, Hast, *f.*

Квацный, *a. s.* Поквацный; квацно менѣ ich habe Eile, ich eile. [derben.

Кварити, *v. a.* §. anrühren u. ver-

Кварный, *a.* кварник, *m.* der Alles anrührt (*кит, дѣтина*).

Кварт, *f.* ein Quart; der vierte Theil von einem гярнецъ, fast = 1 Liter.

Квартал, *m.* Quartal, Vierteljahr, *n.*

Квартальный, *a. s.* Чвертьрочный; 2) *s. a. m.* Aufseher eines Stadtviertels, *m.*

Квартовый, *a.* ein Quart fassend.

Кварц, *m.* Quarz, *m.* [siechen, (*Ф*).

Кварувати, *v. n.* kränkeln, dahin-

Квас, *m.* Säure, *f.*; alles Sauere; saurer Geschmack, Aufguss, Getränk etc.

Квасенина, *f.* saurer Sumpfboden.

Квасендця, *f.* Sauerklee, Hasenkohl, *m.* (*Oxalis acetosella*).

Квасецъ, -сця, *m.* kleiner Ampfer (*Rumex acetosella*).

Квасильный, *a.* zum Einsäuern geh.

Квасило, *n.* *H.* 89. schlechter квас.

Квасиньовати, *pl.* Sauerkleeartige, (*Oxalideae*).

Квасити, *v. a.* säuern, einsäuern;

* — ся griesgrämig werden, quengeln.

Квасковатий, (-вѣтій), *a.* säuerlich.

Квасный, *a.* sauer; Sauerteig, *m.*

Квасник, *m.* Sauerstoff, *m.*

Квасный, *f. s.* Сѣрватка; 2) gesäuerte Rüben (борщ — noch nicht gekocht).

Квасниско, *n.* *N. e.* Berges.

Квасити, *v. a.* sauer machen;

кваснути, *v. n.* *Пис.* *s.* Кйснути.

Квасиця, *f.* wilder Apfelbaum u. dessen Frucht; 2) *s.* Діжѣ.

Квасити, *v. n.* sauer werden.

Квасовина, *f. s.* Квасенина.

Квасок, -скъ, *m.* eine gelinde Säure; 2) Sauerampfer, *m.*

Квасоля, *s.* Фасоля.

Квасорид, -ѣду, *m. s.* Кисень.

Кватура, *f.* Quartier, *n.* на квату; 1) стояти, бѣти; 2) Stadtviertel; 3) Mondsviertel, *n.*; 4) Fensterfach, *n.* Fensterflügel, *m.*

Кватурант, *Б.* кватуранник, *m.* Quartiereinnehmer, der Einquartierte.

Кватурка, *f.* $\frac{1}{4}$ von einer кварта; 2) *s.* Кватура 4).

Кватурмаха, *m.* Quartiermacher, *m.*

Кватуровый, *a.* Quartier-

Кватурувати, *v. a.* quartieren, jmdm ein Quartier anweisen; 2) *v. n.* auf dem Quartier sein; wohnen.

Кватурунок, -нку, *m.* кватуруванье, *n.* Einquartierung (der Soldaten) *f.*

Квацок, -цка, *m.* Stück vom weichen Lehm.

Квацяти, *v. a.* beschmieren.

Квац, (*д.* квачик), *m.* Schmierquast; Tüchpinsel, *m.* *Пом.* II. 27.

Кваша, квашня, (*д.* квашка), *f.* süßlicher Brei aus gegohrenem Heidekornmehl; 2) * von weinerlichem Menschen; Sauertopf, *m.*

Квиль, *М.* II. 71. квильна, *f.* *Юл.* III. 319 das Weinen, Greinen, Jammern.

Квиліти, *v. n.* weinen, greinen, jammern, kläglich singen; quäken.

Квиніти, *s.* Цвісти.

Квит, квіти, *Ос.* (61) IX. 75. (квіт, квіта), quitt, frei.

Квичати, *v. n.* quicken, quicksen.

Квичіця, квичола, *f.* Wachholderdrossel, *f.* (*Turdus pilaris*).

Кві-кві! *int.* vom Quieken u. Grunzen des Schweines. [Grunzen.

Квік, *m.* квікане, *n.* das Quieken,

Квіт, *m. s.* Цвіт; 2) Quittung, *f.* (квітання).

Квічень, -тя, *s.* Цвічень.

Квітна, *f.* Blume, *f.*

Квітійстий, *См.* квітній, *He. a.* blumig, mit Blumen bewachsen.

Квітійстість, *ости, f. Пис.* Colorit, *n.*

Квітка, (*d.* квіточка), *f.* künstliche Blume, *Пом.* II. 5.; Blume übht *Пом.*

III. 34 Sträusschen, *n.*; 2) Cocardé, *f.* [*n. M.*

Квітнійк, *m.* Blumengarten, *m.* -beet,

Квітніця, *f.* Gartenlaube, Altane,

Квітня, *f.* Flora, *f. B.* [*f. См.*

Квітовік, *m.* (*d.* -ичок), *m.* Blumenelf, *m.*

Квітовник, *m. ГВ.* Blumenstrauss, *m.*

Квіток, -тка, *m. s.* Цвіток; 2) Zettel, *m.* Quittungschreiben, *n.* Empfangschein, *m.* на — повірити кому́ jmdm leicht Glauben schenken.

Квітогрость, *f.* індійська indisches Blumenrohr (*Canna indica*).

Квітогростні, *pl.* Blumenrohrartige, (*Cannaceae*).

Квітобчик, *m.* Blumenbeet, *n. Ф.*

Квітувати когось суми яко́ї jmdn über eine Summe Geldes quittieren, *Терм.*

Квітчанка, *f.* Blumenrädchen, *n.* (*Floscularia*).

Квітчастий, *M. II.* 183. (-чаній, -чатій), *a. s.* Квітійстий.

Квітчати, квічати, *v. a.* mit Blumen schmücken; verblümen; — ся sich —; квітчити ся: квіткі квітчати ся *Кн.* die Blumen prangen.

Квобкати, квоктати, *v. n.* glucken, glucksen.

Квобли, *adv. P. I.* 136 *s.* Повільно, поволі: *сmpar.* квоблій *M. II.* 179.

Квоблій, *a.* schwach, kränklich, leidend, *ГВ.*

Квобліти ся, квобліти, *v. n. P. I.*

136 krank sein, kränkeln, siechen; — ся на щось *He.* sich worüber beklagen.

Квобчити, *v. a. Мл.* (*Пр.* XII. 23) * brüten.

Квобчка, *f.* Glucke, Gluckhenne, Bruthenne, *f.*; 2) Stern Alcyon in der Sterngruppe der Plejaden.

I. Ке, (ка) aus кáе-, кáже, *Оз.* 92.

II. Ке, *sgl.* кéте, *pl. defect. Imperat.* gib her, gib an, reich' her, her damit, *К. II.* 21. *Кв. Оз.* 165—166.

Кебёта, *f.* Vermögen, *n.* Fähigkeit, Kenntnis, *f. III.* I. 3; Witz und Kunst, *См.*

Кебетлявий, кебётний, *a. Левч.* begabt, talentirt.

Кебзувати, не — щось etw. nicht wissen; не кебзую за того чоловіка ich büрге nicht für ihn.

Кёби, (*conj.*) *s.* Коб, кобі, *Оз.* 165.

Кёбина, *f.* Cabine, *f. Пис.*

Кёбуа, *m.* Kornweihe, *f.* (*Circus pygargus*). [Kiebitz, *m.*

Кевбаска, кевбуска, *f. s.* Чайка,

Кегінка, *f. s.* Попадя. [*Др.* *s.* 406.

Кедь, *conj.* wenn, da, als, *s.* Колий

Кёдзень, *m.* Monat Juni, *vgl.* Гёдзати.

Кёдзі-кёдзі! *int.* Lockruf für Ziegen.

Кедр, *m.* Ceder, *f.*

Кедрина, кедринина, *Ч. V.* 784. *f.*

Zirbelkiefer, *f.* (*Picea Sembra*). [dern.

Кедрвий, *a.* aus кедрина; 2) се-

Кедруша, *f.* Nusshäher, *m.* (*Corvus caryocatactes*).

Кейса, *f.* Futterschwinge, *f.*

Кёлавий, *a. s.* Кйлавий; -і ұставки Art Naht und Stickerei.

Кёлеп, *m.* Streithammer, *m.* -axt, *f.*

2) Stock mit e. matallenen hammerähnlichem Knauf, *m.*; 3) *s.* Черепáха *Др.* *s.* 10.

Келенбвий, *a. s.* Клинбвий, *Ч. V.* 938.

Келеня, келія, келія, (*d.* келенька, келёчка, келійка), *f.* Zelle in Klöstern, *f. adj.* келійний; *adv.* келійно, geheim, *Пис.* [*Кол.* I. 36.

Келіця, *f. s.* Кйтиця, Quaste, *f.*

Келіх, *m.* Kelch, *m. s.* Чáпа, кёлішк, -шка, Glásohen, Spitzglas, *n.*

Келія, *f.* Kelle, Mauerkelle, *f.*; 2)

Wagenkelle zur Aufnahme des Reisefutters. [unterschlucken.

Келтувати, *v. a.* (*B.*) begierig hin-

Кельтувати, *v. a.* verbrauchen.

Кѣльчѣк, *m. ungr. Gol. III. 422.*
Kosten, Auslagen, *pl.*; 2) Verbrauch,
m. tägliches Bedürfnis an Getreide: на
к. збіже і на насіне; 3) Nahrungs-
mittel übhpt.

Кѣлюх, *m.* Schlägel zur Bearbeitung
des Töpferthones, *m.*; 2) *pl.* Gedärme,
pl. s. Кѣлюх.

Кѣма, кѣмити, & с. Тѣма, тѣмити &.
Кемлѣк, *s.* Комлѣк, *Левч.*

Кѣмнях, *m. s.* Грѣда 1) *ОП.*

Кѣмпа, *f.* Flussinsel, *f.* Werder, *m.*

Кѣндѣ, *pl.* Wintersocken, *pl.*; * grosse
Stiefel, *Ч. VII. 575.* [Saucisson, *m.*

Кѣндюх, *m.* Magen, (des Schweines),
Кеп, *gen.* ква и. кѣпа (*pl.* кви) *m.*
Narr, Dummkopf; в кѣпа грѣти *Пис.*
— в дѣрня гр.; 2) Spott *m.* кѣпи бѣ-
ти в когось *Ф.* mit jmdm Spott treiben,
sich über jmdn lustig machen.

Кепар, *m.* *Ф.* muthwilliger Spötter,
Schurke, *m.*

Кепелюх, *s.* Капелюх. [Чемѣрка.

Кѣпень, кепенѣк, *m.* Art ungar.

Кепкарка, *f.* *Ог.* 98 Spötterin, *f.*

Кепковане, *n.* das Spotten, Lachen
über etw.

Кепкувати, *v. n.* над ким (чим),
— собі в когось (чогось) über jmdn (etw.)
spotten, sich lustig machen; *s.* Кліяти.

Кѣпский, *a.* schlecht, schofel.

Кѣпство, *n. s.* Кліяні *Мж.*; 2) Hunds-
füttererei, Schofelei, *f.* schoffles, albernes
Zeug *H. 57.*

Кептюга, *f. aug. s.?* Кеп *M+B. 83.*

Кепута, *f. N. e.* Berges. [кератобий.

Кѣрат, *m.* Kehrрад, *n.* Göpel, *m. adj.*

Керва, керванка, (*B.*) *f. s.* Кров;
кервѣвий, кервѣстий & с. Кровѣвий &

Кѣрвань, *f.* Weiderich, *m.* Blutkraut,
n. (Lythrum salicaria). [dix cerefolium).

Кервель, *f.* Kerbelkraut, *n.* (Scan-
Кѣрдаль, *m. s.* Кнур.

Кердѣль, (*d.* кердѣлець); *m. s.*
Кирд, кирдѣль etc. [Ч. IV. 565.

Кѣрез, *праер. s.* Чѣрез *Ог.* 75. 181.

Керекорѣти, *v. n.* kollern; girren;
quaken, (*Ф.*).

Керѣя, *f. s.* Кирѣя.

Керѣне, керѣнити etc. *s.* Кирѣне.

Кѣрма, *f.* Ruder, Steuerruder, *n.*

Керманнич, кермач, *m.* Ruderer,
Steuermann, *m.*

Кѣрмек, *m.* Statice gmelini u. tatarica.
Кермѣнь, *m.* *Пис. s.* Чѣрвець, Po-
tentilla argentea.

Кѣрмеш, *m.* Kirchmesse, Kirmess, *f.*
Кермѣвка, *f.* Steuerfeder, *f. gew.*

pl. Пол. [lenken *s.* Керувати.

Кермувати, *v. a.* чим etw. steuern,
Кернѣця, etc. *s.* Кирнѣця.

Керова, *f.* *Ми. II. 49.* кероване, *n.*
n. Lenkung, *f.*

Кѣрон, *m.* Unternehmer, Leiter, *m.*

Керосѣн, *m.* Naphta, Erdöl, *n.* Erd-
wachs, *n. adj.* керосѣновий, *He.*

Кѣрпець, -пя, *m.* Bast, Holzschuh, *m.*

Кертѣти, *v. n.* кінчми *s.* Керувати.

Кертѣна, кертѣця, *f.* Maulwurf, *m.*
(Talpa); 2) *N. e.* Berges.

Кертѣчина, *f.* кертовѣяне, *n. coll.*
Maulwurfhügel, *m.* [II. 108.

Керуваль, *m.* Lenker, *m.* *Пис. Ми.*

Керувати, *v. n. u. a.* ким, чим lenken,
leiten, regieren. [joch, *n.*

Керцѣн, *m.* Mittelstück im Ochsen

Кесѣт, *m.* Kesseltina, *f.* Säckel, Beutel,
m. Cassette, *f.*

Кѣскати, *s.* Таскати. *Кѣскати.*

Кестемѣн, *m. ungr.* Hochzeittuch, *n.*

Кѣте, *s.* Ке.

Кѣтяг, (*d.* кѣтяжок), *m. M. I. 156.*

Traube, *f.*; 2) Stumpf, *m. См.*

Кѣфаль, *f.* Art Fisch, *s.* Лобѣн.

Кѣца, *f.* Kotze, *f.* zottige Wollende-
cke, *Ос. (61) I. 223.*

Кѣша, кешуля, *f. s.* Кѣша.

Кѣшель, *m.* кешѣльстий, *a. s.* Кра-

Кешѣня, *s.* Кешѣни. [сѣстий

I. Кѣба, *f.* Kiebitz, *m. s.* Чайка.

II. Кѣба, *f.* Ungethüm, Ungeheuer, *n.*

Кибѣлка, (*d.* -ѣлочка), кибѣвка,
f. Korpfreif, Art weibl. Korfputz (ги-
бѣвка, гибѣти, бгѣти).

Кибѣта, *f. s.* Навѣчка.

Кѣбель, -бля, *m.* Kübel, *m.*

Кибѣць, (*d.* кѣбчик), *s.* Ковбѣць.

Кив, *g.* кѣва, *m. H. 75.* das Locken,

Drohen, Deuten mit dem Finger; 2)

das Nicken, Schütteln (des Kopfes) *К. М.*

Кѣвати, кѣвнути, *v. n.* wackeln,

nicken, schütteln, winken: пальцем,

drohen *s.* Накѣвати; 2) *v. a.* rühren;

— ся sich —.

Кѣвень, -вня, *m. s.* Сѣрпень.

Кѣвер, *m.* hohe Mütze, Szako, *n.*

Киву́ха, *f.* die zuwinkt, Kokette, *f.* Кв. 262.

Кигі́й, *int.* vom Geschrei des Kiebitz.

Кигі́йк, *m.* М. III. 117. кигі́кане. *n.* das Geschrei des Kiebitz.

Кигі́йкати, кйгати, *Пис. v. n.* vom winselnden Geschrei des Kiebitz s. Скиглі́ти; 2) herumlaufen *Кол. I.* 202.

Кигі́йтка, кигі́ця, кикигі́ця, кикигі́чка, кигі́чка, *f.* Kiebitz, *m.* s. Ча́йка. [Калы́тка.]

Кигле́нечка, *f.* Ч. III. 457. s.

Кй́готь, *m.* s. Кóготь.

Кй́дальник, (-альщик). *m.* Arbeiter der Garben, Heu etc. auf den Schober zuwirft.

Кй́дати, кй́нути, *v. a.* werfen, schleudern; — пля́ми Flecken werfen; — ся ка́мінем Steine werfen (von Gassenbuben); **b*) sich woran machen, sich ungehalten, ungeberdig benehmen; *c*) aufkommen, hie u. da zum Vorschein kommen (*B.*) *Пом. III.* 29.

Кй́дик, *m.* kleiner Mensch; Aschenbrödel, *n.* (*B.*).

Кй́дра, *f.* Bastsohle, *f.*

Кй́древ, *m.* Ф. s. Кедрі́на. [47].

Кй́злик, *m.* Art Blume *Кн. (Пр. VII.)*

Кивя́к, *m.* trockener od. gefrorener Viehkoth, -mist, *m.*

I. Кий, *pron.* s. Який́ *Гл. б.* 69. кий біс! was Teufel! + *М. Ос.* 91.

II. Кий, *gen.* кй́я, (*d.* кй́бок, -йкá), *m.* Stock, Prügel, *m.* кй́вний grosser St. *pl.* Stockschläge, *pl.*

Кй́овйй, *a.* К. Prügel-. [Kijewer-.

Кй́їв, *m.* St. Kijew; *adj.* кй́вский

Кй́ка, *f. m.* in d. Kinderspr. Fleisch, *n.* *Пом. III.* 31.

Кикиті́ня, *f.* Kokette, *f.*

Кй́кить, кй́коть, -ктя, *m.* (*d.* кй́ктик), *m.* verkümmertes Finger, Ellenbogen etc.; Rudiment, *B.* Stummel, Stumpf, *m.*; 2) Daumen, *m.* *Пом. III.* 31.

Кй́кнути, *v. n.* crepiereu.

Киль, *m.* Ру. Kiel, *n.*

Кй́ла, *f.* Leistenbruch, Bruch, Leibschaden, *m.* (ruptura) *Пом. III.* 32.

Кй́лавий, *a.* кй́лавецъ, -вця, *m.* leistenbrüchig.

Кй́лавка, *f.* verkümmerte, früh abfallende Zwetschenfrucht. [лй́ти.

Килька́ти, *v. n.* М. I. 78. s. Кви-

Кй́лим, (-лй́м), *d.* кй́лй́мок, -мка, *m.* Teppich, *m.* [-weberin, *f.*

Кй́лй́мниця, *f.* Teppichstickerin,

Кй́лй́на, *f.* Acilina, (Aquilina); 2) Ч. V. 564. s. Калы́на.

Кй́лй́ця, *f.* s. Ха́та.

Кй́лты́на, *f.* s. До́лына.

Кй́льчы́к, кй́льту́нок, & s. Ке́льчик.

Кй́люф, *m.* s. Ке́леп.

Кй́ля, *f. s.* Хвй́ля (*v. d. Zeit*) *Ос.* 79.

Кй́ма́к, *m.* кй́мачы́на, *f.* кй́ма́че, *n. coll.* (*aug.* -чы́ско, -чы́ще, *n.*) unbrauchbares, krummes Holzstück.

Кй́мбры́на, *s.* Цы́мбры́на.

Кй́мпй́на, *f.* *Пар.* s. Ке́мпа.

Кй́мштува́ти ко́го ро́зуму §. jmdn auf die Probe stellen, versuchen.

Кй́ндзе́рavyй, *a.* *pol. s.* Куче́рavyй.

Кй́нди, *pl. Ко.* 115 Art warme Schuhe.

Кй́ндиба́л, *m.* Art hitziges Getränk; 2) Bergtheer, *m.*

Кй́ндиры́ця, *f.* s. Те́ндиры́ця.

Кй́нды́к, *m.* Art Baumwollstoff zum Unterfüttern der Kleider; 2) Band, *n.* s. Ски́нды́чка.

Кй́нй́вний, *a.* launig, capriciös.

Кй́нути, *s.* Кй́дати; (кй́нй́! *imperat.* führe!). [2] Ballen, *m.* ГШ.

Кй́па, *f.* plumpe Person Ч. VII. 575;

Кй́пары́с, *m.* Cypresse, *f.* кй́пары́сний, *a.* С. I. 122. Cypressen-; кй́пары́совати, *pl.* Cypressineae.

Кй́пень, -пня, *m.* siedendes Wasser; кй́пне́м, *adv.* Шог. 143 kochend, kochend.

Кй́пй́нь, *f.* Siedepunkt, *m.*

Кй́пй́не, *n.* das Sieden.

Кй́пй́ть, кй́бок, *m.* s. Кй́пяток.

Кй́пй́ти, кй́пенй́ти, *v. n.* siedeu, kochen, wallen.

Кй́повы́з, *m.* Ballenbinder, *m.* ГШ.

Кй́прéй, *m.* s. Ива́н-чай. [[Кй́прис].

Кй́пры́да, *f.* *Vein.* der Aphrodite

Кй́пры́й, *a.* löcherig, porös; хлй́б wohlgebacken; -а земля́ locker.

Кй́пть, *m. Ос.* (61) VI. 42. Russ, Satz, *m.*

Кй́пты́р, (*d.* кй́пты́рик), *m.* kurzes ärmelloses Pelz. [Qualm, *m.* Staubwolke, *f.*

Кй́пты́ва, *ОП;* кй́пты́га, *Б. f.* Staub,

Кй́пты́ти, *v. a. Ко.* 163. siedendheiss kochen, siedeu lassen, auskochen, *Под.*

Кй́пяток, -тка, кй́пач, *К. m.* siedendes Wasser.

Кирпичка. *f.* Erdöl, Naphta, *n.* [Кс. 124.
 I. Кир! *int.* vom höhnischen Weisen
 II. Кир, *m.* nur im *Nominat.* u. *Vocat.*
 кѣрѣ in к. елѣйсон! Herr, *m.* [χέρως].
 III. Кир, *m.* кир-китайка. *f.* КС.
 IV. 501. Art leichtes Tuch; 2) Trauer-
 flor, *n.* Пис. [n. Kirgisenkind, *n.*
 Кирсѣя, *n.* Kirgise, *m.* кирсѣя, -ѣя,
 Кирд, кирдѣль, -ѣля, *m.* кирдѣля,
f. Пол. ein Theil der Schafherde; Rudel *f.*
 Кирдовѣк. *m.* Hirt, Hüter eines кирд.
 Кирѣй, *m.* s. Кирѣло.
 Кирѣя, *f.* Art vornehmes Oberkleid.
 Киржа, *f.* Ф. Hirtenstab, *m.*?
 Кирзѣти, *v. n.* und — ся мѹhevoll
 sich fortbringen, *m.* fortkommen.
 Кирк, *m.* Cyriacus [Κύριος].
 Кирлиця, *f.* Cyrillschrift, *f.* ки-
 рильскій, *a.* cyrillisch.
 Кирѣло, *m.* Cyrill.
 Кирѣно, *n.* etw. Aufgewühltes, Un-
 ordnung, Wust; Sudelei, *f.* Schmutz, *m.*;
 2) Reichthum, *m.*
 Кирѣнти, *v. a.* aufwühlen; in Un-
 ordnung bringen; beschmutzen; 2) *v. n.*
 dicht fließen.
 Кирѣнний, *a.* schmutzig, sudelhaft.
 Кирѣнник. *m.* unordentlicher Mensch,
 Sudler, *m.*; 2) ein Reicher, Geldprotz, *m.*
 Кирѣница, *f.* Sudlerin, *f.*; 2)
 Spüllichtzuber, *m.*
 Кирѣна, *f.* Beim der горѣвка.
 Киркати, киркнуги, *v. n.* schril-
 lend schreien, kreischen, scheu auf-
 schreien (v. d. Henne) *He.*
 Кирлѣг, *m.* s. Гирлѣга.
 Кирмак. *s.* Кимак.
 Кирма, кирмаѣти, etc. *s.* Кѣрма etc.
 Кирниця, (*d.* -ѣчка), *f.* Brunnen,
 Brunnenquell, *m.*
 Кирничина, *f.* kaltes Quellenwasser.
 Кирничий, *a.* vom Brunnenquell;
 2) *s a. m.* Nbf. des Чѣремош ч.
 Кирничник, *m.* Brunnenmoos, *n.*
 (Fontinalis) *B.*
 Киромѣн, *m.* Statice latifolia.
 Кирпа, *f.* gewundene Haarflechte;
 2) stumpfe Nase; * кирпу гнуги die
 Nase aufwerfen, rümpfen.
 Кирпѣвий, кирпѣтій, кирпий,
 КС. VIII. 351. mit aufgeworfener, ge-
 рümpfter Nase.
 Кирпити ся, *ВВ.* die Nase rümpfen.

Кирпѣч, *m.* in Ziegelform getrock-
 neter Viehmist zum Brennen gebr.; 2)
 —, кирпѣчина (*d.* -ѣнка), *f.* Ziegel,
f. Ziegelstein, *m.*
 Кирсѣтій, *a. s.* Курносій, *H.* 164.
 Киртѣда, *f.* Гол. III. 439.?
 Кирчѣти, *s.* Кричѣти.
 Кисѣ, *f.* Ч. VI. Stricksack; Geld-
 säckel, -beutel, *m.*
 Кисѣбѣнка, *f.* ungr. *s.* Павѣнка, *Тор.*
 Кисѣлѣця, *f.* кисѣль, (*d.* кисе-
 лѣчок; *aug.* кисѣлѣще), *m.* Sauer-
 suppe aus Hafer- od. Gerstenmehl erzeugt.
 Кисѣлѣчник, *m.* Gefäss worin ки-
 сѣлѣця gährt, *n.*
 Кисѣнь, -сѣя, *m.* Sauerstoff, *m.* (Оху-
 геніум); кисѣнный, *a.* -а сѣль, Sau-
 erstoffsalz, *n.* Пол. [vom Niederhauen?
 Кисѣим, *m.* *H.* 217. (сѣким) — голова
 Кисѣйр, *m.* coll. Mutterschafe mit frisch
 geworfenen Lämmern. [v. Кижев.
 Кисѣлѣвка, *f.* *N.* eines Stadthügels
 Кисѣка, *f.* Ф. *dim.* *s.* Кисѣа.
 Кисѣлий, *a.* sauer, gesäuert; 2) * wei-
 nerlich. [greinen.
 Кисѣлѣти ся, saure Miene machen,
 Кисѣлѣця, *f.* saurer wilder Apfel;
 * *A-I.* 157. -цѣ в пѣльку пхѣти viel
 Sauerer, viele Drangsale erdulden §.
 Кисѣлѣч, *m.* Sauerdorn, *m.* Berberitze,
f. (Berberis vulg.); кисѣлѣчѣвѣти, *pl.*
 Berberideae. [tergrün (Pyrula secunda).
 Кисѣлѣчкѣй, *pl.* einseitsblütiges Win-
 Кисѣлобѣкѣй, *a.* mit verschleimten
 verklebten Augen.
 Кисѣлотѣ, *f.* (кисѣлѣцѣ, *pl.*) Säure, *f.*
 Кисѣлѣк, *m.* gesäuertes Brod, *H.* 241;
 2) Sauer Milch, *f.* (*B.*).
 Кисѣнене, *n.* Gährung, *f.* *B.*
 Кисѣник, *m.* Пол. *s.* Зѣквас.
 Кисѣнуги, *v. n.* gähren, sauer wer-
 den; * weinen, *Пис.*
 Кистѣ, кѣстка, (*d.* кѣсточка Ф.),
f. Pinsel, (*d.* Pinselchen, *n.*) Büschel,
m.; 2) Traube, *f.* *B.*
 Кистѣць, -тѣя, *m.* Pinselschimmel,
m. (Pennisillum) *Вол.* [pogon).
 Кистѣюх, *m.* Bartmücke, *f.* (Cerato-
 Кит, *m.* Wall, Wallfisch, *m.* (Balaena
 mysticetus). [Büschel, *m.*; Rispe, *f.*
 Китѣ, кѣта, *f.* Quaste, *f.*; Strauss.
 Китаѣвий, китаѣковѣй, китаѣчѣ-
 ний, *a.* aus китаѣй, китаѣйка, *Пот.* II.

Китаецъ, -ѣця, *m.* Chinese, *m.* китѣйчѣ, -ѣти, *n.* kleiner Chinese; *adj.* китѣйскій, chinesisch.

I. Китаѣй, *m.* китѣйка, (*d.* китѣечка), *f.* Taffet, *m.* leichter Seidenzeug.

II. Китаѣй, *v.* — граѣти *Kol.* I. 113.?

Китѣйка, *f.* *s.* Китаѣй I.; 2) knäuelblütige Glockenblume (*Campanula glomerata*); 3) *s.* Китѣ.

Китѣви, *pl.* Klötze als Unterlagen bei Holzbauten, *pl.* *s.* Котѣ.

Китѣи, *pl.* *АД.* I. 121. *s.* Китѣица 4).

Китѣстиѣй, *a.* buschig.

Китѣти, *v. a.* *Ф.* in китѣици winden, binden; 2) segnen.

Китѣица, (*d.* китѣчка), *f.* Blumenstrauß, *m.*; 2) — горѣху Garben, *m.* Bündel, *n.* (der Erbse); 3) Quaste, *f.*; 4) *pl.* *АД.* 108 Unterfutter eines Kleides, *n.* *Пом.* II. 19.

Китѣчний, (-ѣшнѣй), *a.* *Кух.* mit einer Quaste bei dem Säbel. [*Xenia*].

Китѣчник, *m.* Strausskoralle, *f.*

Китѣще, *n. m. aug.* *s.* Китѣ.

Китѣв корм, Wallfischhaas, *n.* (*Clio borealis*) *Вол.*

Китѣвка, *f.* *Ко.* 107 Art Kartenspiel.

Китѣй, *pl.* Haarflechten oberhalb der Ohren. [*m.* (*Alopeurus pratensis*)].

Китѣник, *m.* — луговой Fuchsschwanz,

Китѣовець, *v.* *чп.* —, *m.* Wallfischlaus, *f.* (*Syamus ceti*). [*fänger, m.*]

Китѣовець, -вця, *m.* Wallfisch-

Китѣушка, *f.* — червѣна Erdbeeroinat, *m.* (*Blitum virgatum*).

Китѣстиѣй, *a.* *Ст.* mit китѣици 3) versehen, quastenreich.

Китѣух, *m.* Fuchsschwanz, *m.*

Китѣг, *m. s.* Кетѣг. [II. 304.]

Китѣвиця, *f.* Keuchhusten, *m.* *Мѣ.*

Китѣкотѣти, *v. n.* rieseln; schwellen.

Китѣтик, *m. dim.* *s.* Китѣготѣ, кѣготѣ *С.* I. 218.

Китѣць - китѣць! *int.* Lockruf der Katzen.

Китѣине, *n. s.* Китѣя.

Китѣирувати, *v. a.* mit der Katze die Schultern abkratzen. [*scholle, f.*]

Китѣчка, *f.* Rasenstück, *n.*; Lehm-

Китѣцька, китѣця, *f. s.* Китѣчка, *Ч.* V. 193

Китѣця, -ѣти, китѣятко, *n.* kleiner Topf.

Китѣятѣи, *v. a.* schlagen; betasten (*im* Blindkuhspiel).

Китѣчеленок, китѣчеренок, -нка,

m. Fingergelenk, *n.* (*Фр.*); 2) verkümmert Finger, Rudiment, *n.*

Китѣчера, китѣира, (*d.* китѣирка), *f.* bewaldete Bergspitze, *Ф.*; Hügelstrich, *m.* *N.* vieler Berge.

Китѣчерѣва, *f.* *Nbf.* des Прут.

Китѣчитѣи ся, sich aufblähen, *s.* brüsten, *ГIII.*; 2) wölfen *s.* Оценѣти ся.

Китѣчка, *f.* Bündel von Stroh od. Schilf zum Dachdecken, *n.*; 2) Art Kreppe aus Flachs; 3) Ring zur Haarfrisur, *m.* *Kol.* I. 38; Корѣпруц, *m.*; 4) Erdhügel, *m.*

vgl. Китѣцка; 5) Federbusch am Czako, *m.* *Пом.* III. 31. [II. 120.]

Китѣчувати, *v. a. s.* Корчувати, *P.*

I. Китѣш! *a.* китѣш! *int.* Scheuchruf.

II. Китѣш, *m.* Wälzer, *m.* (*Corophium*).

Китѣшеннѣй, *a.* *Пис.* Taschen-

Китѣшеня, (*d.* китѣшенька), *f.* Tasche, *f.*

Китѣшитѣи, *v. n.* (китѣшѣу, китѣшѣиш, китѣшѣит) wimmeln, *Пом.* III. 31.

Китѣшка, *f.* Darm, *m.*; 2) Leber-, Blutwurst, *f.*; 3) Art eiserner Haken, Anker am Ende der кодѣла *He.* (*Пр.* XI. 1) 130. 118.

Китѣшкати, *v. n.* mit dem Ruf „китѣш!“ verscheuchen, vertreiben, *He.* [*Кух.*]

Китѣшкатиѣй, *a.* gespreizt, aufgeblasen,

Китѣшкѣвка, *f.* Darmsaite, *f.*

Китѣшкѣвиѣй, *a.* Darm-; 2) Wurst-

Китѣшлѣб, *n.* *Др.* *s.* 239. Lagerstätte, *f.* Nest, *n.* [*wimmelnd, Левч.*]

Китѣшмѣ, *adv.* in ungeheurer Menge

Китѣшнѣецъ, -еця, *m.* *Coriandrum sativum*.

Китѣшнутѣи, *v. a.* *§.* stürzen, werfen, *Кн.*

Китѣяк, китѣях, *m.* Rohrkolben, *m.* (*typha*); Mais-, Kukuruzkolben.

Китѣянѣй, китѣянка, *f.* Schlägel, Klöpfel;

Böttcherhammer, *m.* [*der St. Китѣв.*]

Китѣянѣн, *pl.* Китѣяно, *m.* Einwohner

Китѣянка, *f.* Weib aus Китѣв; 2) Wallfahrerin nach Китѣв, *Мак.*

Китѣянскѣй, *a.* *М.* I. *s.* Китѣвскѣй.

Китѣянѣя, *f.* *Ф.* [*Поез.* (67)59] Art Spaten?

Китѣячник, *m.* *Psolus, B.*

Китѣи, *conj.* *s.* Хотѣи.

Китѣбгати, *v. a.* etw. schwer aufheben.

Китѣбѣецъ, *s.* Кѣбѣецъ, кѣбѣецъ.

Китѣбувати, (*Ф.*) *s.* Кѣбувати, китѣмувати.

[*Sperlings.*]

Китѣчик, *m.* *Ч.* III. 58. *Beim.* des Китѣвсаа, *f. s.* Кѣвсаа, *К.*

Ківна́та, *f.* Ко. 130 s. Кімна́та.
 Ківо́т, *m.* israel. Bundesslade; 2) s. Кіо́т.
 Ківш, (*d.* ківшик, ківшок), *m.* Trinkgeschirr, *n.* Schöpfkelle, *f.*
 Кігті, *pl.* Krallen, *pl.* s. Кóготь.
 Ківе́ць, -вці́, Кі́в, *m.* N. e. Berges.
 Кі́в, *m.* H. 161 das Innere des frisch abgeschlachteten Viehes.
 Кі́вій, *a.* s. Кóвій, ко́вчий, *Ог.* 35.
 Кі́вляти, *v. a.* etw. langsam zustande bringen, aufbauen: хатчи́ну etc.
 Кі́вля́, *pl.* s. Ковéл; ківля́кі, *pl.* ківля́їв, *coll. n.* Dachsparren, *pl.* 2) winkelförmig, sperrig zusammengeschlagene Hölzer zum Festhalten der obersten Strohschichte am Strohdache.
 Кі́вля́ця, *f.* Gazelle, *f.* Ф.
 Кі́вля́чка, *f.* Ziegenhaut, *f.*
 Кі́вля́к, *m.* s. Ковля́.
 Кі́вя, *f.* linker Nbf. der Шля́ця; 2) *N. e.* Berges.
 Кі́вя́к, *m.* s. Кизя́к; 2) *Ky.* s. Бордо́г (aus Ziegenhaut).
 Кі́й, кійо́к, etc. s. Кий etc.
 Кі́йкува́тий, *a.* -е про́со *Ос.* (61) IX. 192 Kolbenhirse, *f.* (*Setaria italica*).
 Кі́йло, *n.* Sumpfspirstaude, *f.* (*Spiraea ulmaria*); 2) Art Steppengras: *Stipa pennata*. [*Ог.* 77.
 Кі́кач, *m.* кика́чка, *f.* s. Тика́ч etc.
 Кі́л, *gen.* кола́, *m.* кіле, *n. coll.* Pfahl, Pflock, *m.* кіл від кола́ (кіло́к від кілка́), von Haus zu Haus.
 Кі́лька, *num.* etliche, einige, mehrere (bis zehn); на — час auf einige Zeit.
 Кі́лькадеся́ть, *num.* einige Zehner (bis hundert).
 Кі́лькадру́г, *v.* — mit etlichen, einigen Leuten, mit wenigem Gefolge, *V.*
 Кі́лькалі́тний, *a.* mehrjährig.
 Кі́лькана́йця́ть, *num.* einige über zehn (bis zwanzig). [*Пар.*
 Кі́лькача́стний, *a.* mehrtheilig,
 Кі́льки, (-и́сь) s. Кі́лька.
 Кі́льки́й, *a.* wie gross, wie viel; — час wie lange Zeit.
 Кі́лькиця́, *f.* Піс. s. Кі́льки, кі́лька.
 Кі́льки́сть, -ости, *f.* Пол. *V.* Menge, Quantität, *f.* Quantum, *n.*
 Кі́лько, *adv.* wie viel.
 Кі́лкорáкий? *a.* wie vielfach? wie vielfältig? *Оц.* §. 181.
 Кі́лко́ро, *num.* etliche, einige.

Кі́лькоцвѣ́тий, *a.* mit mehreren Blüten, *V.*
 Кі́лькощѣ́вний, *a.* mehrspaltig.
 Кі́лкува́ти, *v. a.* mit Pflocken, *m.* Nägeln beschlagen (чо́боти).
 Кі́льний, *f.* Fuhrmannssitz, *Book, m.*
 Кі́ло́к, -лка́, (*d.* кіло́чок) *m.* Pflock, Nagel, *m.* кіло́к від кілка́ s. Кі́л від кола́; 2) Wirbel an der Geige, *m.* *кі́лком сиді́ти unbeweglich sitzen, hocken.
 Кі́льце́, *n.* Rädchen, *n.* Ring, Reif, *m.* Scheibe, *f.* [kerig.
 Кі́льцевáтий, *a.* Пол. (з. 33) hö́к-Кі́льча́к, *m.* Keimlarpen, *m.* *V.* s. Про́заябе́ць, *vgl.* Колéць. [niculatae] *pl.*
 Кі́льча́сті, *pl.* Hornfrüchtige, (*Cor-*Кі́льче, *n. coll.* Keime, *pl.* *V.*
 Кі́льчити, *v. a.* keimen lassen; — ся keimen; *b)* von sich begattenden Hunden.
 Кі́ля́, *praep.* Ч. IV. 567 s. Бі́ля, neben.
 Кі́м, *m.* кіме, *n. coll.* — сні́гъ Schneeklumpen, *m.*
 Кі́мля́ч, *m.* s. Я́трак.
 Кі́мля́, *f.* Art Fischnetz, Zuggarn, *n.*
 Кі́мна́та, *f.* Zimmer, *n.* Wohnstube, *f. dim.* кі́мна́тка, *f.* Zimmchen, Stübchen, *n.* [Erdklumpen, *m.* etc.
 Кі́мса, *f.* H. 204 ein Stück Brot;
 Кі́меола́, *f.* dh Arbeit Erworbenes.
 Кі́мува́ти, *v. n.* (Ф.) vermuthen.
 Кі́н, *gen.* кона́, *m.* Ecke, [γῶνος]; 2) Scene, Bühne, *f.*
 Кі́нь, *gen.* коня́, *m.* Pferd, Ross, *n.* кінь-мерене́ць *H.* 17? конéм і́хати, reiten; — пі́ти zu Pferde etw. führen (im Gebirge mit бeса́рн).
 Кі́нва, *f.* hölzerne Kanne, *III. II.* 250. s. Ково́вка. [der Peitsche, *m.*
 Кі́ндзє́р, *m.* Haarzipfel am Ende
 Кі́ндра́т, *m.* Codratus, Konrad.
 Кі́не́ць, (*d.* кінчик), *m.* s. Конéць.
 Кі́нний, *a.* zu Pferde, mit Pferden fahrend; * hastig, schnell: та не бóдьте всі́ кінні́, трéба бóути трóха й волово́му; *adv.* кінно.
 Кі́ннийк, *m.* кінні́ця, *f.* Гол. III. 82. (*d.* кінничéнька *АД.* I. 37) Pferdestall, *m.*; 2) кінні́к, *Пар.* Reiter, Cavallerist, *m.*
 Кі́нні́ця, кінно́га, *f.* Reiterei, Cavallerie, *f.* [gespann, *n.*?
 Кі́нні́чка, *f.* Гол. III. 3. Pferde-
 Кі́ньскі́й, (-цький), *a.* Pferde.
 Кі́нча́ний, *m.* der am Ende des

Dorfes wohnt, (*Фр.*). [spitzig.]

Кінчастьи, *a.* am Ende zugespitzt,
Кінчати, (-аю, -аеш), *s.* Кінчати;
— ся *Зар.* sich zu endigen pflegen,
gewöhnlich das Ende nehmen.

Кінчик, *m. dim.* Endchen, Spitzchen,
Zipfelchen, Lärpchen, *n.*

Кінчина, *f. Пол.* Extremität, *f.*; 2)
—, кінчинé, *n.* Ende, Ableben, *n.* *Зг.*

Кінчати, *v. a.* endigen, beschlies-
sen; — ся sich endigen, schliessen.

Кінячий, *a.* -е зіле, Hexenkraut,
n. (*Circaea luteliana*).

Кіот, *m.* Glasschrank mit Heiligen-
bildern, *m. С. II.* 110.

Кіи, якім кіном ти міг то учини-
ти? wie konntest du dich nur unter-
stehen dieses zu thun? (*Ф.*).

Кіпнѣти, *v. n.* thauen, *s.* Топнѣти.

Кіпно, *adv.* ist Thauwetter; ist ko-
thig *Gr.* 21.

Кіпсти ся, erschrecken, *Gr.* 21.

Кіптѣти, (кип-), *v. n.* sich aufwir-
beln (vom Staube) *А. Д. I.* 300. *s.* Копогѣти.

Кіпцюванє, *n.* das Aufwerfen der
Grenzhügel *Pa. I.* 372 *s.* Конéць.

Кіпшѣти, *s.* Кипшѣти.

I. Кір, *g.* ко́ру, (кир, *g.* кіру), *m.*
Masern, *pl.* (morbilli).

II. Кір, *g.* кіра, *m.* Bein. des Zigeu-
ners, = Dieb.

Кірє, *n. coll. s.* Корá Rinde *f.* (*B.*).

Кіржак, *m.* ein Rüdiger.

Кіржѣти, *v. n.* rüdiger sein.

Кірка, *f. s.* Лїжка, *III. I.* 392; 2)
до кірок попу́стѣти *Ос.* (61) *VI.* 19. 35?

Кірмак, *m. s.* Кироман; кѣрмек, *Лис.*

Кірувати, *s.* Курувати, *Еф.* 19.

Кірх, *m. Ос.* (61) *VI.* 19. *s.* Корх; кулак.

Кірці, кірці, *pl.* Rinnen im Was-
serad der Mühle, *pl. vgl.* Корнѣти.

Кіс, *g.* ко́са, *f.* Amsel, *f.* (*Turdus merula*).

Кісьба́, *f.* Mahd, *f.*

I. Кіска, *dim. s.* Ко́са kleine Haar-
flechte; 2) Leine, *f.* Seil, *n.*

II. Кіска, *f.* abgenutztes Ueberbleib-
sel der ко́са (*Sense*); verwendet als Mes-
ser, bes. als Rasirmesser; Messer aus
einer Sensenspitze, *He.*

Кіськати, *v. a. s.* Паринувати.

Кісько́м, *adv.* seitwärts, schief, *s.* Косо́.

Кіснѣк, *m.* кіснѣчка, *f.* Band am
Ende der Haarflechte, *n.* *III. I.* 265.

Кіснѣця, *f.* Heuwiese, *f.*

Кістѣ, *gen.* ко́сти, *f.* Knochen, *m.*
Bein, *n. pl.* Gebeine, *pl.*

Кістка, *f.* kleiner Knochen; кістка
й ма́стка (масть) та́ка von ganz ähn-
lichen Wesen; 2) Steinkern, *m.*; 3)
Würfel, *m. Пар.*; 4) *gew. pl.* кісткѣй
Knöchel an Füßen, *pl.* [selatus].

Кісткóваний, *a.* gewürfelt (*tes-*
Кістлáвий, (-лéвий), *a.* knochig,
dürrbeinig.

Кістнѣй, *a.* Knochen.

Кістнѣця, *f.* Weinhaus, *n. Пар.*

Кістнѣк, *Ст. Щог.* кістѣк, *m.*
Beingerippe, Todtengerippe, Skelet, *n.*
Knochenmann, *m.* [schelchen, *n.*

Кісточка, *f. dim. s.* Кістка, Кнó-

Кістріця, *f. s.* Костріця.

Кістяній, *a.* beinern, aus Knochen.

Кістяністий, *a.* knochig, *Пол.*
knöchern. [Вол. *B.*

Кістянка, *f.* Steinfrucht, *f.* (drupa)

Кістяр, *m.* Knochensammler, *m.*

Кісчик, *m. dim. s.* Ко́сар, *Гол. III.* 76.

Кіса́, -а́ти, *n.* Sensenstiel, *m.*

I. Кіт, *g.* ко́та, *m.* кітка, (*d.* кі-
точка), *f.* Katter, *m.* Katze, *f.*; 2) мор-
ский Stechroche, *f.* (*Trygon pastinaca*),
He.; 3) Schwanzmeise, *f.* (*Parus cau-*
datus) wegen des langen Schwanzes, (*B.*).

II. Кіт, *g.* кіту, *m.* Kitt, *m.*

Кіть, -кіть, кіть -кілѣть, *int.* vom
Kollern, Rollen, Wälzen. [stampft, *m.*

Кітвиця, *f.* Klotz in dem man etw.

Кіткати, *s.* Скобогати, kitzelu.

Кітлик, *m. dim. s.* Ко́тел.

Кітліще, *n.* Gebirgkessel, *m.*

Кітлова, *f. N. e.* полонина.

Кітля, *f.* Kittel, *m.*

Кітляр, *m.* Kupferschmied, Kessler, *m.*;
кітлярка (*d.* -рочка), *f.* des Kesslers Gat-
tin; *adv.* кітлярчин, кітлярский, des K.

(Кітнѣй), *a.* nur *fem.* кітна́, träch-
tig (*v.* Schafen, Katzen, Rehen, Hasen &).

Кітувати, *v. a.* kitten.

Кі-у-віт! *int. W.* Nachahmung der
Vogelstimme. [Sohle), *m.*

Кіфлик, *m.* Kranz, Fleck (auf der
Кіц! кц! *s.* Кіть.

Кіцька, кіця *f. s.* Кіт, кітка, Kietze, *f.*

Кіцький, кіцький, *a.* wie gross,
wie klein; — час wie lange; кіцько
wie viel (wie wenig).

Кічка, *f. s.* Кічка 1); 2) kurzes an beiden Enden zugespitztes Holzstück zum gleichn. Knabenspiel; 3) rückwärtiger Theil des Wagens, Hinterwagen, *m.*; Art Fuhrwerk zum Henschleppen grosser Stämme u. Balken.

Кіш, *g.* кошá, *m.* Korb, *m.* Korb od. Rumpf über dem Mühlsteine; 2) Feldlager, *n.* (der Kosaken).

Кішка, *f. gr.* Katze *f.*; 2) *s.* Кішка 3).

Кішкати, *v. a.* §. sorgsam aufziehen.

Кішня, *f. s.* Кісьбá, косовиця *Gr.* 21.

Кіяк, *s.* Кийáк; Кійн, Кіянін etc. *Лев.* *s.* Киявін etc.

Клад, *m.* Scheiterhaufen, *m.* КУ; 2) *s.* Кáдовó, *Пол.*; 3) Schatz, *m.*; 4) Zinnia elegans. [óстрый —?

Кладенець, -нца, *m.* Ко. 208

Кладильце, -лця, *n.* Legestachel, *m.*

Кладина, *f.* Alles was aufgelegt wird: Brett als Steg (*s.* Кладка), Stein zum Beschweren des Sauerkrauts im Fass; *pl.* Balken einer Stampfe; Brett als Unterlage.

Кладильник, *m.* Гол. III. 17 Ка-
sten-, Stiegen-setzer (der Garben) *m.*

Кладка, *f.* ein über einen Bach, Was-
sergraben gelegtes Brett, Steg, *m.*

Кладня, *f.* — sóли *B.* Salzlager, Salzflötz, *n.*; 2) Halbschock der Getreidgarben auf dem Felde aufgelegt, *n.*

Кладница, *f.* У. Sparsasse, *f.*

Кладовище, (-овиско) кладвище,
n. Friedhof, Kirchhof, *m.*

Клажа, *f.* Vorrath, *m.* Ст.

Клак, *m.* *pl.* клаки, *s.* Кло́че.

Клам, *m.* *pol.* *W.* *s.* Лож; я повів тóв
на — (*B.*) ich habe zum Scherz gelogen.

Кламало, *m.* Lügner, *m.*

Кламати, *v. a.* *pol.* *M.* III. 145
lügen; zum Scherz etw. vorlügen (*B.*).
Пот. III. 64.

Клань, *W.* клáня, *f. s.* Кладня 2).

Кланіця, *s.* Клоніця.

Кланцати, *v. n.* зубáми mit den
Zähnen klappern.

Кланцатий, *a. s.* Зубáтий.

Кланці, *pl.* (*B.*) Wolfszähne, Eck-
zähne, *pl.* [82 das Sichverbeugen.

Кланяне, (*d.* кланя́ненько), *Га.* I.

Кланяти ся, sich verbeugen, eine
Verbeugung machen; jmdn grüssen:
кому́, до когó.

Клапáна, *f.* Klappe, *f.* (am Mieder).

Клапáня, *f.* Art haubenförmige Pelz-
mütze mit Ohrenklappen. [*Пот.* III. 64.

Клапати, *v. n.* klappern, plappern,
Клапáтий, *a.* klappernd.

Клапáч, *m.* клапáчка, *f.* Plapper,
(-in), Plauscher, (-in).

Клапати, *s.* Квáпати. *Оз.* 80.

Кланкий, *a.* niederhangend *Мі.* II. 261.

Клапоть, (*d.* клáптик), *m.* клáп-
тиця, *f.* Stück, *n.* — солóми eine Hand-
voll Stroh; Wisch, Fetzen, *m.*

Клапоухий, *a.* mit grossen herab-
hängenden Ohren, klappöhrig.

Клапáвий, клапáвий, *a.*
mit Fetzen, lumpig. [Art Pilz.

Клапáуля, *f. s.* Клапáвий; 2)

Кла́сти, (кладу́, кладеш), *v. a.* le-
gen, anlegen, setzen; — когó за когó
jmdn zu etw. wählen, jmdn als — an-
stellen; — когó, себó мýдрим jmdn,
sich für weise ausgeben; — ся sich
legen; б) * beschliessen, vorhaben.

Клатні: дбай о клатні землі *Шл.*
(*Пр.* VIII. 967) ?

Кла́цати, *s.* Кланцати. [piert.

Кла́че, *n.* Jännerferkel, das bald cre-
Кла́чити ся, wirr u. zähe werden
wie Werrig (кло́че), sich verfilzen.

Клеба́нїя, *f.* §. Pfarrhaus, *n.*

Клеба́нка, клеба́ня, *f. s.* Клапá-
ня; 2) *s.* Капелю́х.

Клебу́к, (-у́х), *m. s.* Клу́бок, *Фр.*;
2) Klumpen, Ballen, *m.*; 3) Kopfstück
vom Hut, *n.*

Клева́к, *m.* *Пол.* Eckzahn, Hauer, *m.*

Клеве́леченька, *dim.* *s.* Кле-
ве́тниця.

Кле́вер, *m. s.* Команіця. [rung, *f.*

Клеветá, *f.* Verleumdung, Läste-
Клеветáти, *v. n.* на когó jmdn
verleumden, verleistern. [verleüsternd.

Клеветни́й, *a.* ЛД. verleumderisch,

Клеветник, *m.* Verleumder, Lä-
sterer, Ehrenräuber, *m.* Ф.

Клеветниця, *f.* Verleumderin, *f.*

Клеветна́, *f.* (Фр.) *s.* Дзвінни́ця.

Клевету́ха, *f.* *Вейм.* eines schim-
pfenden, zänkischen Weibes Ч. III. 212.

Клеве́ць, -вця́, (*d.* клéвчик), *m.*
Hammer, *m.* [leus).

Кле́вич, *m.* Hammermuschel, *f.* (Mal-

Клеутува́ти, *s.* Кальтува́ти.

Клеветунок, -у́нку, *т.* Кельчик, кильтунок. [Ч. VII. 575.

Клевцу́р, *т.* vierschrötiger Mensch

Кле́нне, *н.* das Leimen.

Клезну́ти, *в. н.* А-Г. 162 Backenstreiche geben; schlagen *Кл.*

Клей, *т.* Weissbuche, *ф.* s. Граб; 2) s. Клий; к ле́йк, кле́ти, кле́йкый, etc. s. Клийк, клийкий. [т. Под.

Клейковина, *ф.* Kleber, Pflanzenleim, Клейма́ти, кле́йнити, *Левч. Др. с.* 214. *в. а.* stempeln; brandmarken.

Клеймо́, кле́йно́, *Левч. н.* Stempel, *т.* Brandmal, *н.* [gnien, *pl.*

Клейно́ти, *pl.* Kleinodien, Insi.

Клейо́нка, *ф. gr. Ко. 115* Wachstum, *н.*

Клейту́х, *т.* Левч. Pfropf, *т.*

Клеа, *т. с.* Клеа, кле́цок.

Кле́авка, *ф.* Schnarrheuschrecke, *ф.* (*Acridium stridulum*). [Schnarren.

Кле́кит, -оту, *т.* Geklapper, *н.* das Kleкотáти, (-тíти), *в. н.* klappern, plappern, schnattern. [Фр.

Клемезы́ти, *в. а.* zusammenleimen, Кле́мпа, *ф.* Schlampe, nichtsnutzige Dirne; 2) alte, schlechte Kuh.

Клень, кле́ник, *т.* кле́нця, *ф.* Döbel, Hasel, *т.* (*Leuciscus cerbalus*).

Клен, кле́нь, *т.* кле́нця, *ф.* spitzblättriger Ahorn, (*Acer platanoides*).

Кле́ньба́, *ф.* Пар. s. Клятьба́ das Fluchen; 2) Eidschwur, *т.*

Кле́нина, *ф.* Ahornbaum, *т.* Ahorngehölz, *н.* С. I. 89.

Кленове́ць, -вця́, *т.* Ahornfalter, *т.* (*Limenitis aceris*). [Ahornholz.

Кле́новий, *а.* vom Ahornbaum; aus Кле́нвка, *ф.* linker Nbl. der Рибниця.

Кле́нца́к, *т.* Kernbeisser, *т. с.* Костогрива. [bar, *Пол.*

Клепа́льный, *а.* hämmerbar, dehn-Клепа́ло, *н.* Bret auf welches man ebedem schlug um die Leute zur Kirche zu rufen, *н.*: пип в двин а чорт в клепа́ло; 2) Balzort der Auerhühner, *Gr.* 21.

Клепа́ня, *с.* Клапа́ня.

Клепа́ти, *в. а.* klopfen; dengeln, hämmern; 2) *на когось *К. jmdn* fälschlich beschuldigen, verleumden, anklagen.

Клепа́ч, *т. с.* Клеве́ць, Schláгел; 2) *Zugendiescher, Verleumder, *т.* R. 98; 3) geringe Scheidemünze.

Клепа́чка, *ф.* Dengelstock, -amboss, *т.* [2) Abramis sara.

Клепе́ць, -пця́, *т.* ГИЛ. s. Клеве́ць;

Кле́нка, *ф.* Brettchen, *н.*; 2) Daube, Fassdaube; * браку́е му одної кле́нки

в голові er hat seine fünf Sinne nicht beisammen, es ist bei ihm im Kopfe nicht richtig; 3) Butterwecke, *ф.*

Клепта́ти, кле́птіти, *в. н.* * viele Male ein u. dasselbe reden.

Кле́р, *т. Р. с.* Клер; кле́рик, *т.* Cleriker, *т.* клерика́л, *т.* (-а́льный etc.) clerical.

Клесáчка, *ф.* Art Schustergeräth.

Клест кривоно́с, *т.* Kreuzschnabel, *т.* (*Loxia curvirostra*).

Клесува́ти, *в. а.* Art Schusterarbeit, *vgl.* Кла́сува́ти.

Кле́ть, *ф.* Ме. 165 s. Кла́ть.

Кле́ц, кле́цок, -ца, *т.* Klotz, Hackestock, Block, *т.*

Кле́чальний, *а.* -а неділя Pfingstsonntag, *т.* Pfingstwoche, *ф.* [feste), *н.*

Кле́чане, *н.* Maienlaub (am Pfingst-Кле́чаний, (-а́нный III. II. 119), *а.* aus grünem Maienlaub; 2) s. Кле-чальний.

Кле́ша, *ф.* (Фр.) Spundloch, *н.*

Кле́шня, *ф. с.* Кла́шня; 2) s. Сакельня.

Кле́шняк, *т.* Bottenknüppel, *т.*

Кле́щевина, *ф.* Wunderbaum, *т.* Christuspalme, *ф.* (*Ricinus communis*).

Кле́щешо́к, -шка́, *т.* Bücherscorpion, *т.* (*Chelifer caneroides*) *Пол.*

Кле́щине́ць, -нця́, *т.* плями́стий gefleckter Aron, Zehrwurz, *ф.* (*Arum maculatum*); кле́щинева́ти, *pl.* Aronartige (*Aroideae*).

Кли́в, *т. с.* Клева́к. У.

Кли́ва, *ф.* nackter Gipfel eines Berges; *N. e.* Berges.

Кли́гати, *в. н.* mit Mühe im Gang sich erhalten (von e. Mühle etc.).

Кли́ж, *т. с.* Лі́жар.

Кли́й, *т.* Leim, *т.* [brig.

Кли́йкий, кле́йкий, *а.* leimig, кле́йквисть, -ости, *ф.* Klebrigkeit, *ф.*

Кли́йний, *а.* Leim-.

Кли́йова́р, *т.* Leimsieder, *т.*

Кли́йова́рня, *ф.* Leimsiederei, *ф.*

Кли́йк, *т.* Gersten-, Haferschleim, *т.*

Кли́їти, *в. а.* leimen, kleben. [Term.

Кли́к, *т.* Ruf, *т.*; 2) Lärm, Tumult, *т.*

Клякане, *n.* das Rufen.
 Клякати, (клячу, клячеш) клякнуги, *v. a.* rufen, anrufen; на когось sich auf jmdn berufen.
 Клякач, *m.* Rufer, *m.* Пар.
 Клякбвщина, *f.* † Art Abgabe. [*m.*
 Клякун, *m.* торговий Marktschreier,
 Клим-клим! *int.* vom Geklimper.
 Клим, Климко, *m.* Clemens.
 Климбас, *m.* Narr; Trottel, *m.*
 Климля, *f.* s. Кімля.
 Климятин, *m.* N. e. Berges.
 I. Клинь, клинь, клинина, клинв-ка, клинчук etc. s. Клен, клень etc.
 II. Клинь, (*d.* клинець, клинок-ня, клинчик), *m.* клинь, *n.* coll. Keil, *m.* 2) Zwickel im Kleide; keilförmiges Erdstück, *k.* Figur etc.; 3) Nagel, Pflock, *m.*
 Кляник, *m.* s. Голубель.
 Клянковатий, Пол. кляноватий, *a.* keilförmig.
 Клянкувати, *v. a.* mit keilförmigen Pflocken beschlagen (die Wände einer hölzernen Hütte). [*bein, n. B.*
 Кляновий, *a.* Keil-, -а кість Keil-
 Клянтух, *s.* Клейтух Левч. [*sen.*
 Клянути, *v. a.* з'єди аeinander pres-
 Клянювати, *v. a.* einkeilen.
 Клянчастий, (-атий), *a.* keilförmig zugespitzt; *pl.* (уставки) Art Muster der Leinenstickerei *Kol. I.* 48. 347.
 Кляп, *m.* Clerus, *m.* Geistlichkeit, *f.*
 Кляпос, *m.* s. Крылос; кляпосанин etc. s. Крылосанин, etc.
 Клясати, (кляшу, кляшеш) *v. a.* *H.* 26?; клясачка, *f.* *H.* 275 s. Клясачка?
 Клясиарх, *m.* Küster, *m.* [κλησιαρχος].
 Кляцяти, *v. n.* seine müden Tage schleppen.
 Кляч, *m.* кляча. *f.* Кл. Ruf, Aufruf, Schlachtruf, *m.* Parole, Losung, *f.* *M.* III. 20 КУ; кляч клявати den Ruf erschallen lassen, laut verkünden.
 I. Клячка, *f.* Zuname, Spitzname, *m.*
 II. Клячка, *f.* *Гол. I.* 90 Brustwarze, *f.*?
 Кляшавий, *a.* кляшавий, *m.* кляшавий, *a.* *Мі. II.* 398. krummbeinig, säbelbeinig; *vgl.* Кляшавий.
 Кляк, *m.* *Ф.* brodelnder Wasserwirbel, Strudel, *m.* *vgl.* Клякит.
 Клякучка, *f.* s. Клякичка.
 Клямка (-ця), *f.* Clementine.
 Клянь, *g.* кляну, *m.* Пар. s. Про-

клянь Fluch, *m.*

Кляньне, кляньно, *adv.* mit ehrerbietiger Verbeugung, ergebenst, *Фр. Kol. I.* 226.

Клянтити, *v. a.* zusammenbasteln, pfuschern. [*n.; Wimper, f.*

Клянавка, кляпка, *f.* Augenlid,
 Кляпати очима, mit den Wimpern nicken, mit den Augen blinken.

Клясати, *v. a.* s. Клянтити; 2) — ся s. Клясати ся.

Клясувати, *v. a.* гліну den Thon für den Töpfer kneten.

Клять, *f.* *Ч. IV.* 353 Kammer, Vorrathskammer; Stube, *f.* 2) s. Клятка. *Зар.*

Клятка, (*d.* кляточка), *f.* Käfig, *m.* Bauer, *n.; 2)* Grundcomplex aus 6 de-
 сятин, *m.* [*felt.*

Клятчастий, *a.* quadrillirt, gewür-
 Клятчатка, *f.* *Под.* vegetabilischer Zellstoff, Cellulose, *f.* [*Ог.* 47.

Кляч, *m.* *ungr. Гол. III.* 4. s. Кляч.
 Кляшавий, кляшавий, *f.* *H.* 214. 51.

Кляшавий, кляшавий, *f.* *H.* 214. 51.
 Зеhe; Schere, *f.* (beim Frosch, Krebs &).
 Кляшонбгий, *a.* *Ч. V.* 1177 s. Кляшавий.

Кляш, *m.* Zecke, *f.* (Ixodes).

Клящак, *m.* Ohrwurm, *m.* (Forficula)

Клящичи, (*d.* клящичики) *pl.* Zange, Kneipzange, *f.* [*f.* (Panorpa).

Клящохвостка, *f.* Scorpionsfliege,

Кля, *n.* (*Ф.*) Ecke, Kante an einem Gegenstande, *f.* 2) *pl.* кля s. Кляв.

Клявоб, *m.* Bund von 30 повісем.

Клявук, *m.* Karuze, *f.* (der Mönche)
 III. II. 125. [*m.* Пар.

Клявукар, *m.* Filzer, Filzmacher,

Клявучаний, (-вучный), *a.* Filz-,
 Клявучина, *f.* Filz, *m.* [*filzig.*
 Клявучити, *v. a.* filzen.

Клявучи, *pl.* Filzstiefel, *pl.* Пар.

Клява, клявакы, кля, *pl. B.* Hackenzähne, Eckzähne; Hauer eines Ebers, *pl.*

Клявий, — з'єб Eckzahn, *m.* Пол.

Клядничка, *f.* N. e. Berges.

Клякичка, — пернакка, *f.* Pimpernuss, *f.* (Staphylea pinnata).

Клякотити, *v. n.* *С. I.* 246 kochen u. dabei brodeln.

Клявон, клявоний, проклявоний *M+B.* 34 alle möglichen Flüche, s. Клянь.

Клявонити, *v. a.* biegen, neigen, niederbeugen; — ся sich neigen; * abzielen.

Клявонця, *f.* Runge, *f.* Seitenholz,

m. (beim Hinterwagen).

Кльбацок, -цка, *m.* Klumpen, *m.*

Кльпить, *s.* Кляпоть.

Кльпит, -оту, *m.* клопта, *f.* Кв. 374. 378. Kummer, *m.* Sorge, Verdriesslichkeit *f.*; 2) Brettchen oberwärts angeschlagen mit e. Loch für die Handmühlenstange, *n.*

Клоповник, *m.* Lepidium rudemale.

Клопитливыи, (-пот-), *Фр.* клопитный, *М.* III. 49. kummervoll, sorgenvoll, voll Mühsal u. Gefahr; 2) geschäftig, emsig, betriebsam, rührig, sorglich, besorgt *М.* II. 131; клоптоно, *adv.* viel Kummer.

Клопотати, (клопчу, клопчеш) *v. a.* когб, кому голову jmdn belästigen, jmdm Ungelegenheiten verursachen; — ся sich viel Mühe machen, besorgt, bekümmert sein; ängstlich geschäftig sein.

Клопотливість, -ости, клопотня, *f.* Mühe, Bemühung, Mühewaltung, Bekümmernis, Sorge, *f.*

Клопотуха, *f.* ängstliches, allzugeschäftiges Weib; *Вейм.* der Gluckhenne *Кв.* 266.

Клопоухий, *a. s.* Клапоухий.

Кльосиво, *n.* Holzstück zum vorläufigen Verbinden einer zerrissenen Kette, *n.*

Кльоче, (-ча), *n.* Ausschuss vom gehchelten Hanf od. Flachs, Werg, *n.*

Кльочити, *v. n.* glucksen; 2) balzen (*B.*) vom Гбтур.

Кльбчка, *f. s.* Квбчка, (*B.*).

Клочковатий, *Пол.* клочнистый, *a.* zottig, flockig; verfilzt.

Кльчний, *a.* aus Werg, wergen, *B.*

Кльчок, -чка, *m.* Büschel, *n.* Zotte, Klunker, *f.* *Пар.*

Кльб, *m.* Hüftbein, *n.* Wiederrist, *Rist, m.*; 2) grosser Knäuel.

Кльбък, *m.* Bandholz quer die Thürpfosten oben verbindend; 2) *s.* Кльббк *Фр.*

Кльбання, *f.* *T. s.* Калабання.

Кльбв, (-бв), *n.* (*coll.*) *s.* — шовкове in Märchen: als Ariadnefaden *Ф.* (*Пр.* X. 194).

Кльбенити *s. B.* кльбити ся knäueelförmig sich wälzen, sich wirbeln; sich knäueln.

Кльбйця, *f.* Hüftbein, *n.* [*meris.*]

Кльбівка, *f.* Schalenmuschel, *f.* (*Гло* Кльбковатий, *a.* knäueelförmig.

Кльбникй, *pl. gr.* Под. *s.* Полуницї.

Кльбовати ся, *Вах.* кльботати, *v. n.* sich knäueln, in Knäueln wallen.

Кльбоватка, *f.* Rollassel, *f.* (*Glo-*meris pustulata) *Вол.*

Кльббк, -бкя, (*d.* кльббчок -чка) *m.* Knäuel, Knaul, *m.*

Кльббчок, *m.* *Ч.* V. 761?

Кльмак, *m.* *Ч.* II. 506 *s.* Тлумак.

Кльнок, -нка, (*d.* кльнбчок) *m.* Ränzel, Felleisen, Bündel, *n.* Mantelsack, *m.*

Кльня, (*d.* кльнька), *f.* Scheune, Scheuer, *f.* *Пом.* III. 90.

Кльсувати, кльсом їхати, *v. n.* im Trab gehen (*v.* Pferde); — reiten.

Кльшня, *f.* *Пис.* *s.* Люшня, лүшня.

Кльб, *m.* Club, *m.* *adj.* кльбвий.

Кльба, *f.* Kloben, Schraubstock, *m.*

Клемме, Zwinge, *f.*; *pl.* Marterwerkzeuge, *pl.*; 2) Holzstamm mit der krummen Wurzel ausgegraben zum Zimmern der Галыри. [2] * sich sträuben (*B.*).

Кльбачити ся, sich stark winden;

Кльбка, *f.* Werkstück der Böttcher beim Einsetzen der Dauben in den Reif, *n.*

Кльв, *m.* Schnabel, *m.* *Пол.*

Кльвака, *f.* knorriger Stock.

Кльвати, *v. a.* picken, hacken; anbeissen; 2) vom Ansetzen der Eier dh die Schmeissfliege. [*cholophus.*]

Кльвопуч, *m.* Ziermilbe, *f.* (*Rhyn-*

Кльворбжок, -жка, *m.* Nashornvogel, *m.* (*Euceros rhinoceros.*)

Кльга, *f.* Spitze (der Schuh) einer Pike, Lanzenspitze, *f.*

Кльгівка, *f.* Trachea, *B.*

Кльй дерево, *m.* Specht, *m.* (*Picus.*)

Кльк, *m.* кльковá кисть, Hakenbein, *n. B.*; 2) Birkenstecher (Rüsselkäfer), *m.* (*Rhynchites.*)

Клька, *f.* Haken, *m.* Krücke, *f.*

Кльканя, *m. f.* кльковбсий, *a.* mit hakenförmig gebogener Nase.

Клькати, клькнути, *v. a. s.* Кльвати *Левч.*; 2) *v. n.* vom Rieseln u. Schlagen der Adern *Н.* 158; 3) einen Schluck machen u. sich berauschen *Кв.* 65.

Кльква, *f.* Moosbeere, *f.*; 2) *pl. s.* Кльчина. [*боток, Пол.*]

Кльну, *d.* кльнок, *m. s.* Кльв, хб-

Кльнути, *s.* Кльвати.

Кльня, *f. s.* Кльня, шбпа.

Кльпак, *m. s.* Ручйця (beim Wagen).

Клюпати, *v. n.* klopfen; picken (В.).
 Ключа́к, *m. m.* Glätter, *m.* Glättholz,
n.; 2) *s.* Ключа́к.
 Ключе́ дерево, *s.* Ключе́ дерево.
 Ключе́ска, *f.* Klösse, *f.*; 2) *N. e.* Berges.
 Ключе́ сува́ти, *v. a.* mit dem ключа́к
 glätten *vgl.*? Ключе́ сува́ти.
 Ключа́к, *m.* Kneif, *m.*
 Ключ, *m.* Schlüssel, *m.*; 2) Werk-
 стück im Webstuhl, *n.*; hakige Brun-
 nenstange; 3) Gelenk, *n.* (В.); 4) Stimm-
 hammer, *m.*; 5) — грани́чный Oster-
 grenzentafel, *f.* (in d. Kalenderrechnung);
 zusammengehörige Landgüter, Güter-
 complex; 6) Springbrunnen, *m.* Quelle,
f. Ко. 6.; 7) * Schluss, *m.* (ratiocinium,
 syllogismus) *Ил.* [fen, *m.* II.
 Ключа́, *f.* Schar, *f.* (v. Vögeln), Нау-
 ключа́р, *m.* *s.* Ключник 1). III.
 Ключе́нь, по́град — *m.* Waldrebe,
f. (Clematis vitalba). [wurzel.
 Ключе́зиль, *m.* Ф. fabelhafte Spring-
 Ключи́к, *m.* kleiner Schlüssel, Schlüs-
 selchen, *n.*; 2) *pl.* Schlüsseblume, *f.*
 (Primula).
 Ключи́на, *f.* Schlosshaken, *m.* oben-
 gekrümmte Holzstange, Schlüsselstange
 am Dache zum Festhalten der Bedek-
 kung bei Schobern & *Me.* 24. K. I. 219.
 Ключи́нє, *n.* Фр. Gefüge; Dachwerk,
n. (дбмів). [treffen.
 Ключи́ти ся, sich ereignen, sich
 Ключи́ця, *f.* Schlüsselbein, *n.* (cla-
 vícula).
 Ключи́вка, *f.* Nbf. des Прут.
 Ключи́вник, *m.* Sticta pulmonacea.
 Ключка́, *f.* Haken, *m.* Schlinge. *f.*
 Klinkhaken, Schlosshaken, *m.*; 2) Schling-
 falle, *f.* Kunstgriff, Kniff, *m.* ключки
 собі шука́ти * einen Vorwand suchen,
 anzubinden trachten.
 Ключкува́ти, *v. n.* schlingend lau-
 fen um irre zu führen, (за́яць); Aus-
 flüchte machen; 2) з ким *s.* Ключки
 собі шука́ти. [selbeinarterie, *f.*
 Ключни́й, *a.* -а́ арте́рия Schlüs-
 Ключни́к, (-юшн-), *m.* Schliesser,
 dem die Schlüssel anvertraut sind, Schlüs-
 selbewahrer; Aufseher, *m.* АД. I. 224;
 Beschliesser (eines Hauses) Güterver-
 walter, Wirtschaftsinspector, *m.* С. II. 27;
 2) Kratzdistel, *f.* (Cirsium oleraceum).
 Ключни́ця, (*d.* ключни́ченька),

f. Beschliesserin, Haushälterin, Ausge-
 berin, *f.* 2) *s.* Сивора́кина.
 Ключо́вий, *a.* Шу. Schliess-, Schluss-;
 -е зіль *s.* Ключе́зиль.
 Ключо́лєти, *pl.* Bein. der жура́-
 влики *Мл.* die in Form eines offenen
 Dreieckes (ключ) ziehen.
 Кля́вдий, Кля́вдик, *m.* Claudius;
 Кля́вдия, Кля́вдя, *f.* Claudia.
 Кля́вза, *f.* Klause, *f.*
 Кля́виш, *m.* Clavis, *m.* Taste, *f.*; кля-
 вяту́ра, *f.* Claviatur, *f.*
 Кля́л, кля́лати etc. *s.* Глєл etc.
 Кля́йстер, -стру, *m.* Kleister, *m.*
 Кля́йструва́ти, *v. a.* kleistern.
 Кля́к, *m.* (грани́чный). К. Лєвч.
 кляко́вє дере́во Grenzbaum, Grenz-
 pfahl, *m.* Grenzzeichen auf dem Baume, *n.*
 Кля́канє, *n.* das Knien.
 Кляка́ти, кля́кнути, *v. n.* öfters
 auf die Knie fallen, niederknien.
 Кля́мка, *f.* Klinkhaken. *m.* Sperr-
 klinke bei dem Triebrad (im Webstuhl), *f.*
 Кля́мпа, *f.* *s.* Кля́мна. [Spange, *f.*
 Кля́мра, (*d.* кляме́рка), *f.* Klammer,
 Кля́мрува́ти, *v. a.* zusammenklam-
 mern. [ушна Ohrmuschel, *f.*
 Кля́па, *f.* Klappe, *f.* Lappen, *m.*; —
 Кляпа́ч, *m.* *s.* Чєпиль.
 Кляце́ць, -ця́, *m.* *s.* Кляце́ць.
 Кляпи́на, *f.* *s.* Кля́мпа, кля́мна.
 Кля́рнет, *m.* Clarinette, *f.*
 Кля́са, *f.* Classe, *f.*
 Кля́сик, *m.* Classifier; кляси́фіку-
 ва́ти, *v. a.* classificieren; кляси́фіка́-
 ция, *f.* Classification, *f.* кляси́чний, *a.*
 classisch; кляси́чність, -ости, *f.* Clas-
 sicität, *f.* [zen А-Г. 166.
 Кля́снути, *v. n.* klatschen; schnal-
 Клясо́вий, *v.* Classen-.
 Клясо́вість, -ости, *f.* Нав. Clas-
 sensystem, *n.*
 Кля́сти, (клену́, клєнєш) *v. a.* flu-
 chen, verwünschen; — ся schwören.
 Клятьба́, кля́тва, *f.* Schwur, Eid;
 Fluch; Bannfluch, *m.*
 Кля́тий, *a.* verflucht, verwünscht.
 Кля́ч, *m.* Нє. (Ир. XI. (1) 120) Pflock
 beim Netz, *m.* *s.* Кляшнєк.
 Кля́ча, кля́ч, *f.* Stute, *f.*
 Кляча́ти, *v. a.* knicken, brechen:
 коміш *Ос.* (62) II. 65; 2) (клячу́,
 клячи́ш) *v. n.* knien.

Клячѣти, *v. a.* die Grenze mit einem
кляк bezeichnen, bestimmen, *Левч.*

Клячѣха, *f. N. e.* Berges.

Клячнѣця, *f. Knieschemel, т. Фр.*

Кляштор, *т. Kloster, н.;* кляштор-
ний, *а. klösterlich.*

Кмен, *т. s. Kmin.*

Кметь, кміть, кмѣтиця, *II. n. 83, т.*
кмѣтство, *п. coll. Freibauer; reicher,*
angesehener Bauer, Grosshüfner, *т.*

Кметѣня, кмѣтиця *Гол. III. 84. У.*
кмѣтя *f. Mi. II. 80* Weib eines кметь,
reiche Bäuerin. [*Аль. 515.*

Кметовѣн, *т. Sohn des кметь.*

Кмѣтскій, *а. des кметь Гол. III. 77.*

Кмечѣти, *v. n. Гол. III. 56.?*

Кмин, *т. Kümmel, т. (Carum carvi);*
адж. кминóвий.

Кминѣти, *v. a. kümmeln, Пар.*

Кминѣвка, *f. Kümmelbrantwein, т.*

Кмит, *т. — брѣти, на к.б. wahrnehmen,*
begreifen, sich einen Begriff bilden; мѣти
щось на кмитѣ *etw. im Sinne, im*
Аuge haben.

Кмитѣвий, *а. scharfsinnig. [Пол.*

Кмитѣвѣсть, *-ости f. Scharfsinn, т.*

Кмитувѣти, кмитѣти, *v. a. etw.*
begreifen; überlegen, worüber nachden-
ken, sinnen. [19: кляга?

Кмóга, *f. He. („Пр.“ II. 437)? Н.*

Кнегѣня, (-ѣнка). & *s. Княгѣня;*
2) кнегѣньки, *пл. Art der Leinenstik-*
kereй (*уставки*).

Кнѣга, *f. (grosses) Buch, н.; 2) пл. Buch-*
magen, Blättermagen, Psalter, *т. Пол.*
Книгѣр, *т. Buchhändler, т. адж.*
книгѣрскій.

Книгѣрня; (книгóвня, книгóвни-
ця) *f. Buchhandlung, f.; Büchersaal, т. Пар.*

Книговѣй, *а. Buch-, бичерlich, Терт.*

Книгóвник, *т. Bibliothekar, т. Пар.*

Книговóдець, *-дця, т. Buchführer,*
Buchhalter, *т. Пар.*

Книговóдство, *п. ГШ. Buchführ-*
ung, Buchhalterei, *f. [lung, f.*

Книговóбр, *-бру, т. Büchersamm-*

Книголюб, *т. ГШ. Bücherfreund, т.*

Книгописець, *-сця, т. Bücher-*
schreiber, *т.*

Книгоплѣт, *т. Buchbinder, т. Пар.*

Книгорѣй, *т. *Bücherwurm, т. ГШ.*

Книготискѣрня, *f. Buchdrucker-*
presse, *f. Пол.*

Книгохранка, книжкѣльня, *f.*
Bibliothek, *f.*

Книжка, (*д. книжочка, книжчина,*
f. книжѣ, -ѣти, н.) Buch, *н.; дѣт.*
Büchlein, Büchelchen, Büchel, *н.*

Книжкóвий, книжний, *а. Bü-*
cher-; büchergelehrt, *К.*

Книжники, *т. Büchergelehrte, Schrift-,*
Stubengelehrte *т.; 2) Buchbinder, т.*

Книжнѣцкѣй, *а. Ф. s. Княжескій,*
(*Поез. 1862.35*). [*т. Büchergelehrtheit, f.*

Книжнѣцтво, *н. Bücherwust, -крам,*
Книш, *т. gefüllter Kloss, Brot mit*
Fett u. sonstigem Füllsel zusammenge-
backen. [nenstickerei.

Книшѣви, *пл. Art Muster der Lei-*
Кнувѣти, *v. a. schmieden, etw. im*
Schilde führen, anzetteln.

Кнóроз, кнур. (*д. кнѣрик, т.*
Eber von zahmen Schweinen; *адж. кнѣ-*
рѣчий eines Ebers. [Ebers, *н. Левч.*

Кнуровѣна, *f. Fleisch das wilden*
Кнут, *т. Knute, Peitsche, f.*

Кнутóвѣтѣй, *а. Т. Knuten- [lus.*

Кнутóвѣк, *т. Gobius batrachosepha-*

Кнутóвѣще, *н. Knutenstiel, т.*

Кнутувѣти, *v. a. mit der Knute*
schlagen knuten. [sitzen, picheln.

Кнюпити, *v. n. коло чогó über etw.*

Княгѣня, (*д. княгѣнка, княжѣ-*
ка *АД. I. 45*), *f. Fürstin, Gattin des*
князь; Gattin eines Gemeindevorstan-
des; 2) Braut, *f.; жѣнка княгѣнка а*
хѣжа не мерѣна *Luts. 164* von e. putz-
süchtigen u. arbeitsscheuen Weibe; *адж.*
княгѣнин. [-ѣти, *н. s. Князь 1).*

Княгѣя, *-ѣти, АД. I. 36. княжѣ,*

Княж-двѣр, *-бра, т. Fürstenhof, т.*

Княжѣвич, *т. Fürstensohn, Prinz, т.*

Княженѣ, *н. Regierung eines Für-*
sten, *f.*

Княжескѣй, княжецькѣй, князь-
кѣй, *К. князѣвскѣй, княжѣй, а. des*
Fürsten, dem F. gehörig; fürstlich; си-
нѣця князька *Parus cyanus, Пол.*

Княжество, князтво, *н. fürstliche*
Würde; Fürstenthum, *н.*

Княжѣти, князювѣти, *v. n. ein Für-*
stenthum beherrschen, als Fürst regieren.
Княжна, князѣвна, *f. Fürstentoch-*
ter, Prinzessin, *f. адж. княжнин.*

Княж-ялѣця, *f. „gebannte“ Tanne, Ф.*

Князь, (*д. князьок*) *т. Fürst;*

2) Gemeindevorstand; 3) Bräutigam, *m. adj.*
 князі́в, -ева, -ево. [stenherrschaft, *n. Фр.*
 Князі́вщина, *f.* System der Für-
 князі́вобій, -бій, *m.* Fürstenmörder,
m. КУ. [Fürsten.
 Князюва́нє, *n.* das Herrschen des
 Княне́йка, *f.* Гол. I. 90?
 Ко, *praep.* с. К, ку.
 -ко, untrennbare Partikel zum Impera-
 tiv angehängt: дайко, підійко, *Wgr.*
 Коб, *conj.* с. Кобій. [XV. Оз. 165.
 Кобá, (*d.* ко́бка), *f.* + *M.* Карузе, *f.*
 Кобаніста, *f. a. s. N. e.* Berges.
 Кобáра, *f. N. e.* Berges.
 Кобéль, ко́блик, *m. s.* Ковблук.
 Кобельнік, *m.* Teichbinse, *f.* (Scir-
 pus lacustris) Вол.
 Кобéля, *f.* Kober, *m.* Lüsche, *f.* lä-
 glicher Handkorb aus Binse geflochten.
 Кобéнь, кобеня́к, *m.* Oberkleid mit
 Карузе, *n. vgl.* Кобá.
 Кобеніти, *v. a. Ко.* 73. 167 schim-
 пfen; 2) *v. n.* Grimassen machen, *Пис.*
 Кобéр, *Левч.* коберець, -рця, *m. Нав.*
 (Цр. III. 328), с. Ковéр.
 Кобéць, -бця, *m.* rothfüssiger Falke
 (Falco vespertinus).
 Кóбза, *f.* leier- od. lautenartiges Ton-
 werkzeug, с. Банду́ра 1), *Зан.* I. 315.
 344; 2) Art Geráth zum Fischfang, *Ос.*
 (61) V. 52.
 Кобза́р, (*d.* -арішка), *m.* Lauten-
 schläger, Leierspieler; nationaler Dich-
 ter u. Sänger.
 Кобзарюва́нє, *n.* der Stand, Beruf
 eines кобза́р; nationales Dichten, *К.*
 Кобзарюва́ти, *v. n.* кобза́р sein.
 Кобза́ти, *v. a.* wühlen, rühren, *Pa.* I. 372.
 Кобза́на, *f. Ф.* с. Кóбза.
 Кобі́, *conj.* auf dass; mit *d. Infinitiv.*
 möchte, möge s. Щобі́; 2) wenn, wann:
 кобі́ знатé що в кума́ питé, тобі́ и
 діти забра́в wenn man wissen möchte,
 dass —; коби́-йно́, warum nicht gar,
 mit nichten, nicht im geringsten; 3)
 gleichwie; *Оз.* 165. 210. 212.
 Кобі́ла, кобі́лиця, *P.* I. 87, *f.* Stute,
f.; 2) Bank od. Gerüst worauf man die
 Stráflinge prügelte III. I. 330; * Zucht-
 haus, *n.*; 3) ein Fehler (Knoten) beim
 Aufzug des Gespinstes; 4) * als Schimpf-
 wort: ein Weibstück.
 Кобі́лина, *f. R.* 95 Stuten-, Pfer-

Малоруско-німецкий Словар.

deffleisch, *n.*; 2) с. Кобі́льниця.

I. Кобі́лийця, (*d.* кобі́лечка), *f.*
 Grashüpfer, *m.* Heupferd, *n.* (Tettix).
 2) Nblf. des Прут.

II. Кобі́лиця, *f.* statt: Кобиби-
 лия, *II.* Fabel, Utopie, *f.*

Кобі́лка, *f. dim.* kleine, junge Stu-
 те; 2) Schaumzirpe, *f.* (Aphrophora) *B.*;
 3) *pl.* кобілки, ко́ники Art Schlingen
 beim Webstuhl; 4) Oehse, Schlinge, *f.*
 (bei dem Heftel); 5) Steg, *m.* bei der
 Geige & u. bei *d.* ко́бза.

Кобі́льник, *m.* Ackerschafthalm,
m. (Equisetum arg.); 2) Pferdliebhaber,
m. Пис.

Кобі́льниця, *f.* Werkbank eines
 Wagners, *f.* Radstock; Schneidebock, *m.*

Кобі́льо́ха, *f.* Eierpflaume, *f.*; 2)
 grosse Stangen-Vietsbohne.

Кобі́ляк, *m.* Rosskäfer, *m.*

Кобі́лячий, *n.* Stufen-.

Кóблиця, *f.* с. Кóвлиця.

Кобі́вка, кобі́льчина, *f.* кобі́вча,
 -ати, *n. dim.* Кобéля.

Кобі́та, *f. pol.* с. Невіста, жонá.

Кóбка, *f.* с. Кобá, відло́га. [dekuh.

Кóбле, ко́бле! *int.* bei *d.* Spiele Blin-

Кóблик, *m. s.* Кóвблук.

Кóблиця, *f.* bogenförmige Krüm-
 мung, Bogen, *m.*; 2) bogenförmig aus-
 geschnittenes Bankbein, *vgl.* Каблук.

Кобі́ша, *f.* runde Reuse. [buteo).

Кóбуз, *m.* Baumfalke, *m.* (Falco sub-

Кобу́ля, *f.* Meerschweinchen, *n.* (Ca-
 via sobaya). [Penhalfter, *f.*

Кóбур, кубур, *m. С. II.* 165 Pisto-

Кóбчик, *m. s.* Кобéць.

Ков, *gen. кл. т. с. Кло* 2) ко́ва, клева́к.

Кова́ль, (*aug.* коваліско, *d.* кова́ль-

чик), *m.* Schmied, *m.*; 2) Schnellkäfer,

m. (Elatер); кова́льчик, Baumläufer, *m.*

(Certhia familiaris); 3) der Alles ange-

strengt auswendig lernt, Büffler, *m. adj.*

ковале́вий, ковалі́в, -éва, -éве.

Кова́лик, *m.* безкри́лий, ungeflü-
 gelte Baumwanze (Pyrrhocoris apterus).

Кова́лін, ковалéнко, *m.* Sohn des

ковáль, *m. Ам.* 515; ковалéня, -ята,

n. Kind eines кова́ль.

Кова́лі́ха, *f.* Gattin des кова́ль,

Schmiedin, *f.*; ковалі́вна, *f.* Tochter

des Schmiedes, *f.* [schmiedbar.

Кова́льний, *a.* hämmerbar, *Пол.*

КОВАЛЬНЯ. *f. s.* Кузня, *Левч.*
 КОВАЛО, (*d.* ковальце), *n.* Amboss, *m.*
 КОВАЛЬСКИЙ, *a.* des Schmiedes, Schmiede- [*n.*
 КОВАЛЬСТВО, *n.* Schmiedehandwerk,
 КОВАЛЬСТВУВАТИ, ковалювати,
v. n. Schmiedehandwerk betreiben, Schmied sein.
 КОВАЛЬЧУК, *m.* Schmiedeknecht,
 ; 2) Hausrothschwänzchen, *n.* (Lu-
 tiola tithys). [*Erz. n.*
 КОВАНЬ, *f.* Hufbeschlag, *m.* *См.*; 2)
 КОВАНЕЦЬ, -ця, *m.* 3g. beschlagene
 Wagen.
 КОВАНИЙ, *ptc.* geschmiedet, gehäm-
 mert; — *viz* mit Eisen beschlagener
 Wagen; — *kinь* mit Hufeisen; — *a*
 дороба Eisenbahn, *f.* III. II. 42; 2)
 кований gefleckt *Ос.* (61) I. 279.
 КОВАНКА, *f.* künstelnd neu geschmie-
 detes Wort, *Бор.* [*hinterlistig.*
 КОВАРНИЙ, *a.* III. ränkesüchtig,
 КОВАРСТВО, *n.* III. Ränkesucht,
 Hinterlist, *f.*
 КОВАТИ, кúти, (кую, куєш), *v. a.*
 schmieden, hämmern; prägen; — *коня*
 etc. ein Pferd beschlagen; 2) * *речи* не-
 добриі III. I. 28 böse Nachrede führen,
 Anschläge, falsche Beschuldigungen
 schmieden; 3) **бүффел*, *s.* КОВАЛЬ; 4) vom
 Rufen, Schreien des Kuckucks: kucken.
 КОВАЦУВАТИ, *v. a.* zerdrücken, *Gr.* 22.
 КОВАЧ, *m. s.* КОВАЛЬ (*B.*).
 КОВАЧИК, *m.* Lappen, mit dem man
 dem Kinde den Bauch umbindet, *m.*
 КОВАЦ, *m. s.* КОВИЦЯ 1); kurzer,
 dicker Klotz statt eines Schemels.
 КОВАЦНЯ, (*aug.* ковацюга), *f.* jähre
 Tiefe im Wasser; 2) *s.* КАЛАЦНЯ.
 КОВАСА, *f.* (*d.* -аска Wurst, *f.*; *d.*
 кобаскы *pl.* Würstel, *pl.* [*macher. m.*
 КОВАСНИК, кобасяник, *m.* Wurst-
 КОВАСНИЦЯ, кобасянка, *f.* Wurst-
 darm, *m.* [*f. a. s. N. e.* Berges.
 КОВАСОВИЙ, *a.* Wurst; КОВАСОВА,
 КОВАТКА, *f.* grosses Fleischstück, *Пис.*
 КОВИК, *m.* Schmerhaut, *f.* (des Schweine-
 nes) *Левч.*; *Кн. Пр.* XI. (2) 104?
 КОВИЦЯ, *f.* Klotz, Block zum Holz-
 hacken, *m.*; 2) aus Lehm aufgetragene
 Bankstütze; 3) Aschennische beim Ofen, *f.*
 КОВІР, -ора, *m.* bewachsener Sumpf.
 КОВБЛИК, ковбель, (-ень), *m.*

Gründling, Gressling, *m.* (Gobio fluvi-
 tilis). [*Holzstamm, m. -stück, n. Ф.*
 КОВБОК, (-бка), ковбон, *m.* Klotz,
 КОВБОТА, *f.* ковбур, *m. s.* Ковба-
 ня 1), бакай. [*Кобець.*
 КОВБЧИК, *m.* *dim s.* Ковбок; 2) *s.*
 КОВГАНКА, *f.* Asch, *m. s.* Зілляця,
Пис. Ч. II. 489. [*rung, f.*
 КОВДИ, *ungr. Др. с.* 403 Wande-
 КОВДУШ, *m. ungr. Др. с.* 403 (ar-
 mer) Reisender.
 КОВДОБНА, *s.* Колодівина, *Левч.*
 КОВДРА, *f.* Decke, Bettdecke, *f.* *Левч.*
 КОВЛОК, *m. s.* КАВАЛОК, *Левч.*
 КОВНЬКА, *f.* knorriger Klotz; 2)
s. КОВИЦКА. [*pich, m.*
 КОВЕР, (*d.* коверець, -рця), *m.* Тер-
 Коверз. *f.* Ко. 95 das Nachden-
 ken, Grübeleien, *f.*; 2) Kauderwelsch, *n.*
 (*He. n.* 236); 3) *s.* КАВЕРЗА.
 Коверзати, коверзнути, *v. a.* *Пис.*
 begreifen, fassen.
 КОВЕРЗНИЙ, *a.* Т. -е діло ränke-
 voller Anschlag, Malversation, Intrigue, *f.*
 КОВЕРЗНИ, *pl.* Intriguen, *pl.* — стро-
 ити Ränke schmieden, *ОП.*
 Коверзувати, *v. n.* sich ungeber-
 dig benehmen, übelgelaunt sein; *vgl.*
 КАВЕРЗНИК. [*jammern.*
 Коверіти, *v. n.* wimmern, winseln,
 КОВЕРНИЙ, *a.* Teppich-.
 Коверник, *m.* Teppichmacher, *m.*;
 коверниця, *f.* Teppichstickerin, *f.* *Кв.* 401.
 КОВЕРТАТИ, ковертнути *v. n.* чим
 lenken, kehren, wenden.
 КОВЗАЛКА, ковзати ся *Ос.* (61) V.
 52 *s.* ХОВЗАНКА etc. *Пом.* III. 110.
 КОВИЗА, *f.* H. 278 *s.* Фаргүх?
 КОВИЗИТИ, *v. a.* quälen; 2) — ся
s. ГЕДЗИТИ ся, toll werden, *Зах.*
 КОВИЗНУТИ, *v. n.* *Пис.* *s.* КОВИРИТИ.
 КОВИЛЬ, ковила, *f.* ковил, *n.* feder-
 artiges Pfriemengras, (Stippa pennata).
 КОВИРИТИ, *v. n.* krank sein, krän-
 keln, dahinsiechen, *Мог.*
 КОВИРЯТИ, *v. a.* stochern, klauben;
 ковирувати, *s.* Конірувати.
 КОВИЦКА, *f.* Haken, *m.*; Haken,
m. Krümmung an der Krücke, am Stocke,
 der krumme Griff, *См.* (ansa); * *смү*
 на рүку — ihm kommt das recht ge-
 legen, zustatten, *P. II.* 25. [*серезки, pl.*
 КОВКИ, *Кух.*, ковики *pl. s.* Коеткы

Коввнуги, *v. a. H.* 238 s. Коввнуги 2). [bar, hämmerbar, *Пар. m.* Коввний, коввий, *ГШ. a.* schmied-Kovvnr, (*d.* коввнрик) *m.* Kragen, *m.* Ковок, -вка, *m. Sic.* s. Кълк.
Ковворот, *m. P.* II. 171 Feldthor; Hauptthor, *Oz.* 166. *n.*; 2) Leitung, Richtung, *f. vgl.* Ковертати. [lenksam.
Ковворотливий, ковворотный, *a.* Ковочка, *f. (dim. Ч. V.* 998 s. (Галка I. 1).
Ковп, *m. B.* Strunk, Stiel, *m.* (stipes).
Ковпак, *m.* Pilze: Merulius cantarellus; 2) Polyporus ovinus.
Ковпень, *m.* зельстий Salzkraut, *n.* (Salicornia herbacea).
Ковпéць, *s.* Кобéць.
Ковпиг, Ковпигати & *s.* Ковиг & Ковт! *int.* vom Pochen, Schlagen.
Ковтати, коввнуги, *v. a.* pochen, anschlagen; 2) verschlucken; — ся *s.* Бовтати ся. [europaea).
Ковтáч, *m.* Blanspecht, *m.* (Sitta Kовтók, (*d.* ковтóчок) -ткá, *m.* Lärpen, *m.* Lärpchen, *n. gew. pl.* ковтáч Ohrgehänge, *n.*; 2) Schluck, Biss, *m. P.* II. 81. *Kv.* 220. [bürgler, Philister, *m.* Ковту́н, *m.* Weichselzopf, *m.*; 2)* Spiess-Kовтуновáтий, *a.* mit dem Weichselzopf behaftet, filzig, struppig.
Ковтóх, *m.* Zwerg, Cretin, *m.* (B.).
Ковтáга, *f.* Klumpen, *m. K.*
Ковчéг, (*d.* -ежець), *m.* Kasten, *m.* Arche; Bundeslade, *f.*
Ковш, *m. s.* Кивш. [leicht erfriert.
Ковяга, *m. f.* ковязливий, *a.* der Ковявити, *v. a.* бідý Noth leiden.
Ковявнуги, *v. n. s.* Заковявнуги.
Кóга, *f. s.* Кáшель, *Gr.* 21.
Кóготь, *g.* кігті, *m.* Krallen, Klaue, *f.*
Когітнік, *m.* Alpenrose, *f.* (Rhododendron ferrugineum) *Gr.* 21.
Когóш, *m.?* *Зан.* II. 421 s. Когут.
Когут, *m.* Hahn, *m. 2)* *pl. Ф.* Hahnen-, Straussenfeder, *pl.*
Когутéць, -тця, когут, *m.* Schwarzsprecht, *m.* (Picus martius).
Когутик, *dim. s.* Когут; 2) Salmonssiegel, *m.* (Convallaria polygonatum).
Когутóк, -ткá, *m. gew. pl.* когуткá *s.* Ковтók 1) Ohrgehänge, *n.*
Когутянка, *f.* Hahnenfeder, *f.*
Когутячий, *a. d. z.* Hahnen-, Hahnen-

Кóда, *f. pl.* коди Hutbänder, *pl.*
Кодáш, *m.* Brautführer, *m. s.* Дружба;
2) Fuhrmann, *m. Зан.* II. 486.
Кодіма, *f.* rechter Nbf. des Bor.
Коді, *adv. s.* Колі. [щик.
Кодільничий, *s. a. m. s.* Кодбаль-
Кодільня, *f.* Gerüstbalken, *m.* -stange zum Aufhängen der Seile (кодбá), *f.*
Кодкати, *v. n. s.* Кльбчиги.
Кодло, *n.* Geschlecht, Gezücht, *n.* Nachkommenschaft, *f.* [Treibleine, *f.*
Кодбáла, *f.* Seil, *m.* Tau, *n.*; Zugleine,
Кодбальщик, *m.* Gehilfe beim Ziehen der Zugleine am Zagnetz (вóлок.) *vgl.* Крилáш.
Кóдря, *f.* Лещ. *s.* Кóвдра.
Кóец, *g.* кóйця, *m.* grösserer Geflügel-Käfig; Hühnersteige, *f.*
Кóжа, *f.* Haut, *f.* Leder, *n.*
Кожáль, *m.* Cribrina coriacea.
Кожáн, *m.* Fledermaus, *f.* (Vespertilio).
Кожаний, *a.* Haut-, aus Haut, ledern,
Кожанóк, *s.* Кажанóк. [ГШ.
Кóждий, кождйський (-ісінький), кожен, (-жна, -жне) *Oz.* 81 *a.* jeder, *j.* ohne Ausnahme.
Кожемяка, *m.* Gerber, *m.*
Кóжеця, -нця, *m.* Art Stiefel.
Кожістий, *a.* häutig.
Кожіця, *f.* Schurzfell, *n.*
Кожівня, *f.* Art Hemd? [Oz. 163.
Кóжний, кожнісінький, *s.* Кóждий,
Кожняк, *m.* Speckkäfer, *m.* (Dermostes) *B.*
Кожняр, *m.* Schaffelgerber, *m.*; 2) Kürschner; *m.* кожнярка, *f.* Gattin des кожняр. [Пар.
Кожовáтий, *a.* häutig, lederartig,
Кожóйд, *m.* Hautfresser, *m.* ГШ.
Кожумяка, *s.* Кожемяка.
Кожу́х, *m., dim.* кожушина (кожушáнка, *f.*) Pelz, Schafpelz, *n. dim.* kurzes Pelz, Pelzjacke, *f.* [bäume).
Кожухувати, *v. a.* pelzen (Obst-Кожушний, *a.* Pelz-).
Кожушник, *m.* Kürschner, *m.* кожушничка, *f.* Kürschnerin, *f.*; 2) Pelzmotte, *f.* (Tinea pellionella).
Кожушок, -шка, *m. dim. s.* Кожух; 2) dünnes Häutchen, Haut, *f.* auf der Milch, Sahne etc.; 3) — оріховий zer-schlitze, zerrissene Becherhülle hei der Haselnuss; 4) *pl.* Echinosperrum lappula.

Козá, *f.* Ziege, Geiss, *f.*; 2) *s.* Серна; 3) Gemse, *f.*; 4) junges Mädchen: Bockfisch, *m.*; 5) Arrest, *m.*; 6) *s.* Пірнікова; 7) Sack aus Ziegenleder, *m.* *óáба ко́зи го́нит von leichter Wellenbewegung der jungen Getreidesaat.

Козáк, *m.* Kosak; als Ideal eines freien wackeren ritterlichen (jungen) Mannes, eines Helden; Freibauer, *m.* 2) Art Tanz; 3) Bockäfer, *m.* (Cerambyx).

Козакáн, *m.* С.І. 161 Kosakenrock, *m.*

Козакувáти, *v. n.* als козák dienen, leben. [sakensitte angenommen hat.

Козакувáтий, *a. K.* der die Козáлка, *s.* Кóвзálка.

Козáр, *m.* Ziegenhirt, *m.*; 2) — правдивий *s.* Маслюк; — жóвтий *s.* Потóх; — пестрýй Sandpilz, *m.* (Boletus variegatus), *Vol.*

Козáрка, *f.* Ziegenhürde, *f.*

Козарю́га, козачи́ще, *aug. m.* ein riesiger козák 1). [haltend (αιγίονος).

Козáрний, *a.* — Ді́й Zeus die Aegis

Козáцкий, козáчий, *a.* Kosaken, zum козák 1) geh.; frei, ritterlich; 2) — залáзняк Phlomis pungens; 3) — шлях * vom Fl. Дніпро́ *Нис.*

Козáцтво, козáчество, *n.* козачія, *Веч.* I. 238). козáча, *TP.* 11 *coll.* die Kosaken, *pl.*; 2) Kosakenthum, *n.*

Козачá, -áти, *n.* Kosakenkind, *n. K.*

Козачéнько, *m.* (*dim.*) *s.* Козáк 1).

Козáчизна, *f.* III. II. 2 *s.* Козáччина.

Козáчин, *m.* Nbf. des Прут.

Козáчка, *f.* Gattin od. Tochter eines козák 1); 2) — пісковá Waldsandkäfer, *m.* (Cicindela silvatica); 3) Rosskäfer, *m.* (Scarabaeus); 4) Kupfernatter, *f.* (Pelias cherssea).

Козачóк, -чкá, *dim. m.* поко́вий — Zimmerlakai; 2) Art Tanz, *s.* Козáк 2).

Козáччина, козачина́, *f.* Kosakentland, Kosakenthum, *n.*

Козéл, *g.* кізлá, *m.* Ziegenbock, Bock; *m.* 2) Kutschenbock; *m.* 3) *s.* Кізэлí; крóква; ähnliche Art der Aufstellung von Lanzen; 4) *s.* Козáр 2); 5) Heracleum sibiricum; 6) Pimpinella saxifraga.

Козелéць, -лцá, *m.* scharfer Hahnenfuss, (Ranunculus acris); 2) *pl.* Asparagus offic.; 3) Art Weife, Gestell unter dem Zwirnstern, *n.*

Козелéст, деревні́к, — *m.* Geiss-

blatt, *n.* (Lonicera caprifolium); козелéстні, *pl.* Geissblattgewächse (Caprifoliae). [(Tragopogon).

Козéлок, -лка, *m.* Bocksbart, *m.*

Козелцьовáти, *pl.* Hahnenfussgewächse (Ranunculaceae).

Козенька, *f.* Anemone nemorosa, *Vol.*

Козерýти ся, *Ч.* III. 178 *s.* Козýрити ся. [räuchertes Schöpfsenfleisch.

Козýна, *f.* *s.* Козá; 2) козина *ge-*

Козинéць, -нцá, *m.* *N. e.* Berges;

2) козы́нець Ziegenstall, *m.* Пар.

Козýний, козы́нячий, *a.* Ziegen-; по козы́нячий, *adv.* nach Ziegenart.

Козýр, *m.* Trumpf, *m.* козы́рем бýти mit Trumpf stechen; сто́яти — *Kv.* 72,

розлягтý ся — *Ст.* fest, dreist Stand halten; 2) von etw. Ausserordentlichem :

козы́р-дівка Heldenmädchen; -гáрний wunderschön, *Kv.*

Козýрити, *v. n.* ушýма die Ohren spitzen; 2) trumpfen; 3) — ся sich ge-

berden, sich wichtig machen; Launen bekommen.

Козýрóк, -рка, *m.* *Нс.* Augenschirm an Militärmützen, am Czako; *dim.* козы́рóчок *Л.* 127.

Козýрýк, *m.* -липовéць, Lindenschwärmer, *m.* (Smerintus tiliae).

Козýрýти, *v. n.* Ко. 107 Hazard spielen; 2) fest stehen, sich fest halten, *Max.*

Козýця, *f.* *Гол.* III. 458 Art Blasinstrument; 2) Pelor blapoides.

Козýвка, *f.* *s.* Кúшка. [зáр 1).

Козýй, *a.* Ziegen-; козы́й, *m.* *s.* Ко-

Козýр, *m.* *s.* Козýрок.

Козýлик, *m.* *dim. s.* Козéл 1); *pl.* козýлики Pimpinella saxifraga.

Козýлін, козлóвий, козлýчий, *a.* Bock-, Widder-. [leder, Bockleder, *n.*

Козýлина, козлóвина, *f.* *ГIII.* Ziegen-Козýли́нник, *m.* Haubechel, *f.* (Ononis hircina).

Козýлиш, *m.* *N. e.* Berges. [Bock, *m.*

Козýлице, *m.* *gew. pl.* III. II. 245

Козлóнóгий, *a.* ziegenfüssig, bockfüssig, *III.* II. 178. [klein, *n.*

Козлý, -áти, (*d.* козлýтко), *n.* Зик-

Козлýтина, *f.* Ziegenfleisch, *n.*

Козовýз, *m.* з. Пю́нька.

Козогóн, -óна, Ziegentreiber, *m.*

Козодáй, -óя, — лóлок, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus europ. *Тол.*

Козоріг, -ога, *m.* Steinbock, *m.* (Сапрайвех); 2) als Sternbild *Иол.*

Козоріз, -іза, *m.* Ziegenstecher, -schlächter, *m.*

Козочка, -онька, *f. dim.* s. Коза.

Козуб, (*d.* козубок, -ока), *m.* Art (zahnförmige) Düte aus quer zusammengebogener Baumrinde, *f.*

Козубатий, *a.* wanstig.

Козубець, -оця, *dim.* s. Козуб; 2) Kibitzei, *n.* Schachblume, *f.* (Fritillaria meleagris); 3) Nachtschmetterling, *m.* (Ф.).

Козубня, *f.* s. Коробка.

Козулька, (козуля), *f.* kleine Kuh (mit rückwärts gebogenen Hörnern); 2) Bock, Bockkäfer, *m.* (Серамбух); 3) Art Doppelhaken zum Fischfang, *m.*

Козур, *m.* s. Козарлюга.

Козявка, *f.* — ярінна Erdflöh, *m.* (Haltica oleracea).

Козяна, *f.* s. Козуля.

Козяр, *m.* Ziegenhirt, -händler, *m.*

Козярка, *m.* ringsum nagter Zweig.

Козячий, *a.* Ziegen-.

Кой, *conj.* wie; wie immer; 2) wenn; 3) wann, *Иг.* 13. *Гол.* III. 737 wann immer; кой -як *Ос.* (62) X. 117, wie immer (як будь); кой який, wer immer (який будь, будь який); кой -де irgend wo (де куда) *Ос.* (62) X. 112; hin und wieder, da und dort; так як кой *Гол.* III. 718 wie wenn; *vgl.* Коль, колі *Ос.* 161. [fen, *f.* Bett, *n.*

Койка, *f.* Hängematte auf den Schiff.

Койстриця, *f.* *Кн.* (Пр. VIII. 212) s. Костриця.

Койти, *v. a.* schmieden, anzetteln *P.* I. 132: любощи den Liebesgenuss einander bereiten; — ся s. Скойти ся; 2) beruhigen, stillen, Ф.

Кок, *m. gew. pl.* Art Coiffure.

Кокарда, *f.* Cocarde, Bandschleife, *f.* Abzeichen, *n.*

Кокѣта. (-ѣтка). *f.* Kokette, *f.* кокетливий, *a.* kokett, *He.* коке́тство, *n.* Kokerterie, *f.*

Коківка, *f.* Funaria, *B.* [sen, gespreizt.

Кокіжний, кокоіжний, *a.* aufgebla-

Кокірички, *pl.* Corydalis sava.

Кокірний, *a.* verlockend.

Коблюш, *m.* Keuchhusten, *m.*

Кобко, *n.* in d. Kinderspr. s. Яйце.

Кокочка, *f.* in d. Räthsel: Maus, *f.*

Кокіжити ся, sich spreizen, sich breit machen, s. Горіжити ся.

Кокосовець, -вця, *m.* — щірий echte Cocospalme.

Кокот, *И.* 266 кокотень, -тня, *И.* 177. *ГБ.* *m.* munter lallendes Knäblein.

Кокоть, s. Коготь. [lallen; gackern.

Кокотіти, (кокочу, -бчеш), *v. n.*

Кокощ, *m. ungr.* Hahn bei der Flinte, *m. Mi.* II. 343. [2) s. Журіти ся 2).

Кокшити ся, s. Кокіжити ся;

Кокшкка, *f.* — зеленюга. Teichhuhn, *n.* (Gallinula chloropus); 2) Henne, *f.*

Кокшній, *a.* s. Голбрий.

Кокус, *m.* Potentilla verna.

Коль, *conj.* s. Колі, wann, wenn, *У.*

Колѣстра, *f.* Biestmilch *f.* (colostrum).

Колѣт, *m.* *Kol.* I. 82 Geklapper, *n.*

Колѣтати, s. Калѣтати.

Колѣч, (*d.* колѣчик), *m.* Weissbrod, (*gew.* geflochten), *n.* Semmel, *f.* Bretzel, *m.*; 2) Wiede, *f.* in Bretzelform als Reif

gewunden, Flechtenring, *m.* s. Зяколісник, aus einer Ruthe gewunden.

Колѣчини, *pl.* *Kol.* I. 311 колѣчине Ф. („Нуса“ 11), *n.* vierter Hochzeittag.

Колѣчки, *pl.* *N.* e. Berges.

Кольба, *f.* Kolbe, *f.* Kolben, *m.*

Колдвіна, колевина, *Лев.* *f.* s. Колодвіна, котевина.

Колѣбати, s. Колибати, *Иом.* III. 110.

Колѣбний, *a.* schwankend, wankend.

Колѣсія, *f.* Collegium, *n.*

Колѣра, корѣла, *f.* s. Холѣра.

Колесар, s. Колісник.

Колесачкй, *pl.* Art grosser Aepfel.

Колесяти, *v. n.* kreisen; 2) s. Колувати Фр.

Колесний, *a.* *M.* Räder-.

Колесник, колесництво, etc. колѣщатий & s. Колісник & коліщатий &

Колесницегонитель, *m.* *He.* scherzh. *Bein.* des Indenverfolgers Pharao.

Колесо, *n.* Rad, *n.*; 2) Scheibe, *f.*;

3) Kreis, *m.*

Колесувати, *v. a.* rädern; 2) *v. n.* kreisen, im Kreise herumgeführt werden.

Колѣць, *gen.* кільця, *gew. pl.* кільці Keim, *m.*

Колѣчко, *n. dim.* s. Коло; Ringel, *n.*

Колѣчковатий, *a.* geringelt.

Колѣшня, *f.* s. Возівній, шоба; 2)

s. Обора.

Колѣя, (*d.* колѣйка), *f. s.* Кóлїй, — залїзна *C. I.* 91. [*Пом.* III. 110.]

Кóлзнути, *v. n.* *V. s.* Хóвзнути.

Колї, *conj.* wann; wenn; da, da doch; máю кї, есть к. habe Zeit, ist Z., не máю колї, habe keine Zeit; колїсь іггенд wann; einst, künftıg; колї-не-колї, колї-то-не-колї, *K.*, колїсь-не-колїсь dann und wann; langsam fort (*Фр.*).

Колїба, *f.* Schäferhütte, Hirtenbude, *f.*

Колїбáти, колїбáти, колївáти, *v. a.* wankend machen, bewegen, erschüttern; колївáти, *v. n.* *M.* — ся *He.* wanken, sich hin u. her bewegen, sich schaukeln; schwingen; wackeln; trotteln, hinken *Нис.*

Кóлїво, *n.* geweihter, mit Honig (u. Beeren) gekochter Weizen; 2) *s.* Кўренъ запорóбскїй *Нис.*

Колїворот, -ота, *m.* Spinnrad, *n.*; 2) Drehholz für Seile; 3) Drehkreuz, *n.*; 4) *s.* Кéрат; 5) Насáд (в воáл).

Кóлїк, *m.* kleiner Pfahl, Pflock, *m.*

Колїко, † *Kc.* 101 *s.* Кїлько.

Колїмáга, *f.* grosser Lastwagen (*B.*).

Колїмáз, *m. s.* Коломáзь.

Колїмазýр, *m. s.* Мазýр.

Колїнішний, *a.* von den vorigen Tagen, *s.* Оногдáшний.

Колїньска сóрчка, *Тор. ?*

Колїсь, колїсь, *adv.* *s.* Колї; на — für künftıghın, für die Zukunft.

Колїсáнка, *f. s.* Гóйдалка; 2) *s.*

Колїска *Гол.* III. 41.

Колїсáти, колїхáти, *v. a.* wiegen; 2) schaukeln.

Колїска, (*d.* -їсочка), *f.* Wiege;

2) Schaukel, *f.* *Kc.* 43 (*pl.*).

Колїскóвий, *a.* Wiegen-.

Колїця, *f. s.* Сїкавица.

Колїшнїй, (-ий), колїшнїйсь, *Ос.* (61) II. 235. 237. *a.* aus der Vergangenheit, von einst (з колїшнїьго), gewesen.

Колїбáнь, *n.* Schwingung, Oscillation, *f.* *Пол. s.* Колїбáти. [*kölbchen, n.*

Колїбáнець, -нця, *m.* Schwing-

Кóлїбенъ, -бня, *m.* Pendel, *n. adj.* колїбénний, *Пол.*

Кóлїбнїй, *a.* *Пол. s.* Качáльний.

Колїбрі, *m.* Kolibri; — медосїсок honigsaugender K.

Колїєвий, *a.* Eisenbahn, Bahn-.

Колїй, *m. K. I.* 135 Räuber, Raub-

mörder; Lanzenmann, *m. Wein. u.* Synonym des Гайдамáка; 2) grosses Messer, *Нис.*

Кóлїй, *g.* колїї, *f. s.* Кóлїя.

Колїїник, *m.* Bediensteter bei der Eisenbahn, *m.* [*d.* Brantweinbrennerei, *m.*

Колїйщик, *m.* *Левч.* Arbeiter in

Колїївщина, *f.* Benennung der Bauernkriege in Ukraїna um d. J. 1768, Zeit der Anfúhrer Іóнта u. Залїанýк.

Колїнїчити ся, sich verbiegen (*Дрїт*).

Кóлїнки, на кóлїнках *adv.* auf den Колїнковáтий, *a.* knotig, knotenförmig.

[kriechen

Колїнкувáти, *v. n.* auf den Knien

Колїннїй, *a.* Knie-; -ї кóсти Knieknochen, *pl. B.*

Колїно, *n.* Knie; Gelenk, *n.* Winkel, *m.*; 2)*Stamm, *m.* Abkunft, Abstammung, *f.*

Колїнце, *n.* *дїм.* kleines Knie, Kniechen, *n.*; 2) Knoten, *m.* (am Halme).

Колїнчáтий, *a.* Winkel-, — друк Winkelhebel, *m.* *Пол.* [нїчка werden.

Колїнїчити, *v. n.* krank an колї-

Колїнїчка, *f.* Knie, Fusskrankheit der Schafe u. Hühner, *f.* [Räder, *pl.*

Колїсь, *n. coll.* Räderwerk, *n.* die Колїснїк, *m.* Wagner, Rademacher, *m.*

Колїснїцтво, *n.* Wagnerei, *f.*

Колїснїця, *f. gew. pl.* колїснї, *pl.* Rädergestell beim Pfluge, worauf der Pflugbaum aufliegt: Vordergestell, *n.*

2) колїснї Art ұставка *Кол. I.* 48.

Колїстрáтор, *m. §. Ос.* (61) IV. 31 Registrator, *m.*

Колїсьцé, колїсьцáтко, *n. дїм.* Rädchen, *n.* kleiner Kreis, Ringel, *m.*

Колїсчáстїй, (-áтий), *a.* auf Rädern; 2) in Ringel gedruckt, bemalt: -а запáска *Kc.* 81. [(*Rotalia*) *Пол.*

Колїсчáтко, *n.* Radthierchen, *n.*

Колїти, *v. n.* erstarren und niederfallen, + *M.*; darbenд hocken.

Колїтка, *f.* Stiel, Griff, *m. s.* Колóдка (до ножá); 2) Baumklotz, *m. Gr.* 63?

Колїчко, *n. s.* Колїсьцé; 2) *pl. s.* Колїснїці.

Кóлїш, *m.* Rad an der Welle, *n.*

Колїшénнїй, *a. P. I.* 182. an das Rädergestell des Pfluges angespannt.

Кóлїшки, на -ах *s.* Кóлївки.

Колїщáтий, *s.* Колїсчáтий.

Колія, *f.* Wagenspur, *f.* -geleise, *n.*; 2) Eisenbahn, Bahn, *f.*; 3) *pol.* s. Чёрга.
 Колька, *f.* *pl.* колькі, das Seitenstechen, die Kolik; 2) *pl.* Art sehr harter Birnen.
 Колкати, *v. a.* §. s. Ликати.
 Колькій, *a.* Ч. V. 442 stehend, stachelig. [oxyd, *n.*
 Колькотар, *m.* Kolkothar, Eisen-
 Кольнути, *v. n.* einen Stich geben, gestochen haben.
 Коло, *n.* Kreis, *m.*; 2) Rad, *n.*; 3) Art Tanz, *Гол.* (Вінок I. 178).
 Коло, *praep.* mit dem *Genit.* um, herum, rund herum, гриють ся коло огні sie wärmen sich am Feuer, eig. um das Feuer (stehend, sitzend); 2) bei, um, ungefähr, etwa; 3) neben, zur Seite: сісти, ити etc. коло ког; *ходити коло чог etc. besorgen, к. ког їмдн pflegen, warten; *vgl.* Докіла; обколо *Мі.* IV. 255. 538—540.
 Колобатина, *f.* s. Калабана.
 Колобич, *m.* Art Pflanze.
 Коло-бігуновий, *a.* Polar-, *СМ.*
 Колобилька, *f.* Ч. IV. 80 s. Кобілка, кобеля.
 Колоблизь, *adv.* ringsum.
 Колобок, -бка, *m.* Art Weissbrödenchen, Laibchen, *n.* Eierkuchen, *m.* P. II. 2.
 Колобрідити, *v. n.* Ко. 209 herumfuchteln, -schlagen; umhertoben.
 Коловатень, колова́тиця, (-агниця), *f.* einzeln wachsende (dah. grosse, ästige) Hanf-Samepflanze. [*Пол.*
 Колова́тиця, *f.* Drehkrankheit, *f.*
 Колова́тка, колова́йка, *f.* — мозговник, Drehwurm, *m.* Quese, *f.* (Coenurus cerebralis) *Пол.*
 Коловій, *a.* Kreis.
 Коловіна, *s.* Колевина.
 Коловка, *f.* N. e. Berges.
 Колово, *n.* Ч. III. 28 s. Ківиво.
 Коловодій, (-водічник, -водник), *m.* (B.) Wasserläufer, (Totanus); Bachstelze, *f.* [Коліворот.
 Коліворот, *m.* Drehbaum, *m.* s.
 Коліда, *f.* колід, *n.* coll. Holzklotz, Klotz; Block, Stock (der Gefangenen), Stamm, *m.*; 2) Bienenstock, *m.* ІГ.; 3) bestimmtes Schüttemass; 4) Schafherde in dichtem Anschluss gehend; 5) Schnee in grossen Flocken fallend.

Колода́ч, (*d.*-а́чик), *m.* schlechtes grösseres Messer; Кнеір, *m.* Га. I. 16.
 Колодїця, *f.* s. Коліда, Эг.; колідка;
 2) Knollenstock, *m.* (cormus, tuber), *B.*
 Колодїй, *m.* Radmacher, *m.* s. Колієнік; 2) s. Колода́ч *Др.* с. 357; 3) — бабське свята *Ос.* (61) X. 62 das Beschenken der попаді mit Haseln nebst eines Festmales.
 Колідка, (*d.* колідчка), *f.* s. Коліда; 2) Leisten, *m.* Stiefelholz, *n.*; 3) Hobelschaft, *m.*; 4) Vorlegeschloss, Hängeschloss; 5) s. Пісанка, крапанка; віддавати колідкі *Ос.* (61) X. 60. 63.; 6) Wurm zum Angeln, *m.*; 7) в колідочки вбиватись von Vögeln: kielen, Kiele bekommen beim Federansatz *III.* I. 236.
 Колідник, *m.* Sträfling, Züchtling (der im Stock sitzt) *Кв.* 157; *adj.* колідничий. [2) rechter Nbf. des Дністер.
 Колідниця, *f.* weiblicher Züchtling;
 Колідовбина, *f.* ausgefahrenes Loch,
 Колодрїст, *s.* Ковьодрїст. [*Лев.*
 Колодрічка, *f.* *dim.* *Гол.* III. 100?
 Колодюк, *m.* Klotz, *m.*
 Колодюх, *m.* kriecheude Acker-Brombeere, (Rubus caesius).
 Колідязь, (-дяз, *Пар.*), *m.* Brunnen, *m.* *adj.* колідязний Brunnen, *ГШ.*
 Колідязник, *m.* *ГШ.* *Пар.* Brunnenmeister, gräber, *m.*
 Колізь, *m.* s. Колодязь.
 Коліздрявий, *a.* s. Скоробарявий.
 Колікіль, -бу, (*d.* колікілець, -блчій, колікілок, *Gr.* 63.), *m.* Kuhglocke, Schelle, Klinge, *f.* (B.). [schmiere, *f.*
 Коломазь, (-масть), *f.* Wagen-
 Коломак, *m.* liuks. Nbf. der Вёркля.
 Коломієць, -ийця, *m.* *Ос.* (61) 226 Salzsieder, *m.*
 Коломійка, *f.* Ч. IV. 492 als Mädchen (s. Коломієць) Salzsiederin, *f.*; 2) s. Дьобівька; 3) Art nationaler Tanz u. kurzes Lied *Пр.* II. 188. *Оц.* §. 582; 4) Nbf. des Прут; 5) *pl.* Art Pflanze (B.); *adj.* коломийківий.
 Коломїя, *f.* ausgefahrenes mit Wasser angefülltes Loch; 2) *N.* der Stadt.
 Коломітний, *a.* s. Каламїтний.
 Колібна, (-бнна), *f.* Säule; Colonne, *f.* (bei Truppen).
 Кольонїст, *m.* Colonist, Ansiedler, *m.*
 Кольонія, *f.* Colonie, *f.* *adj.* кольо-

нѣяльній colonial. [gilla cannabina).

Колопѣнник, *m.* Hänfling, *m.* (Frin-Колѣбник, *s.* Підколѣбник.

Колѣбня, *f. gew. pl.*; колопѣнька est. *s.* Конѣпля etc.

Кѣльор, *m.* Farbe, Couleur, *f.*

Кѣльорѣвий, *a.* farbig, coloriert.

Кѣлос, (*d.* колѣсок, -скá), *m.* коло-сйна. *f.* Aehre, *f.*; колѣсв, *n. coll.* Aehren, *pl.*

Кѣльосáльній, *a.* kollossal, über- aus gross. [Segge, (*Carex vulpina*), *B.*

Колосáтка, *f.* — осѣка, fuchsrothe

Колосáйнв. *n. s.* Згѣнни (*B.*).

Колосáєтий, *a.* mit grossen, vol- len, reichlichen Aehren.

Колосáєти ся, Aehren bekommen, in Aehren schiessen.

Колосáльник, *m.* колосáльниця, *f.* Aehrenleser, *m.* Aehrenleserin, *f.* Пар.

Колосѣвий, *m.* колосáєний, *Пар.* *a.* Aehren-, aus Aehren.

Колоснувáти, колосувáти, *v.* *a.* die abgeschlagenen Aehren dreschen, die Grannen vom Getreide (Gerste etc.) abdreschen.

Колосувáньв, *n.* Ч. V. 674 *s.* Трѣни. I. Кѣлот, -оту, *m.* Aufruhr, *m.* Ver- wirrung, *f.*

II. Колѣт, -ѣта, *m. s.* Околѣт.

Колотáвка, *f.* Holzschelle, Klapper, *f.*; 2) *s.* Колотѣвка. [Fisolen, Bohnen.

Колѣтанка. *f.* zu Püree abgerührte

Колотáти, *s.* Корѣти. *Гол.* III. 207.

Колотáч, *s.* Ковтáч, довбáч; 2) Klopfkäfer, *m.* (*Termes pulsatorium*).

Колѣтáба, *f.* (*Фр.*) *Gr.* 21. колѣте, *n. s.* Кѣлка 1).

Колѣтвиця, (*B.*) колѣтиця, *f.* Spleisse, *f.*; eine Hälfte des gespaltenen Baumstammes. [Püree, *n.*; 2) Sepiola.

Кѣлотень, -гня, *m.* Brei, *m.* Mus,

Колѣти, (кѣлю, кѣлеш), *v. a.* ste- chen; schlachten; spalten: — скипкѣ, шпѣкѣ splittern, splittern.

Колѣтáло, *m. s.* Колѣтнѣк.

Колѣтáти, (колѣчу, колѣтиш), *v. a.* um schütteln, ab-, umrühren, querlen, durcheinander mischen: колѣченѣ бара- ѣблѣ Kartoffelpüree; triibe machen, ver- unreinigen; * verwirren, aufhetzen; — ким jmdn zwecklos beunruhigen, stören.

Колѣтáвка, кѣлѣтов, *f.* Quirl, Querl, *m.*

Колѣтáчка, рѣговáта, hornartige

Tellerschnecke (Planorbis corneus). [*m.*

Колѣтнѣча, колѣтнѣя. *f.* Zank, Hader, Колѣтнѣий, *a. s.* Каламѣтнѣий; 2) zanksüchtig, unruhig.

Колѣтнѣк, *m.* колѣтниця, (коло- туха, Ч. IV. 669) *f.* der (die) Streit- süchtige, Zänkische, Ränkesüchtige; Stö- renfried; Zänker, -in.

Колѣтѣха, *f.* Rahm mit Mehl od. Stärke untermischt, *m.*

Колѣтѣша, *f.* Käse mit Rahm ver- mischt (als Speise).

Колѣтѣшка. *f. s.* Колѣтáвка.

Колѣѣте, *n.* Besatz, Mündungs-, Mundbesatz, *m.* (peristomium), *B.*

Колѣша, *f.* Nase, *f.* H. 139; *pl.* *Gr.* *s.* Хѣлѣши. [teln, beunruhigen.

Колѣшкати, *v. a.* А-Г. 154 aufrüt- Колѣпáк, *n.* Ковпáк, Barett, *n.*

Кѣлпик, *m.* Löffelreihler, *m.* (Plata- lea leuceroedia). *Вол.*

Колѣтѣн, *s.* Ковтѣн; * в — заходѣти lose Streiche spielen; *Пом.* I. 63.

Колѣбáха, *f. s.* Ковбáня, калабáня.

Колѣвáти, *v. n.* einen grossen Um- weg machen. [bröckeln; stochern.

Колѣпати, *v. a.* spalten; brechen; Колѣпáшок, -шка, *m.* *Оз.* 95 *s.* Полуѣшок.

Колѣчáдáн, *m.* Kies, *m.* *Вол.*

Колѣчáк, *m.* — лѣсѣня Hirsh, На- бѣтсчшвamm, *m.* (Hydnum imbrica- tum), *B.*

Колѣчáв, *m.* N. e. Berges. [della).

Кѣльчѣк, *m.* Stachelkäfer, *m.* (Mor- Колѣчáйна, *f.* Stachelgeorginie, *f.* (Muricea).

Колѣчáєнецъ, -нця, *m. B.* колѣчѣж- ка, *f.* *Пол.* Stachelschnecke, *f.* Spin- nenkopf, *m.* (Murex).

Колѣчáнок, -нка, *m.* Stachelmō- nade, *f.* (Prorocentrum), *B.* [[kolebka].

Колѣѣка, *f.* *Иг.* 67. *s.* Колѣска,

Колѣюка, *M.* колѣючка, колѣюха, *f. s.* Кѣлька 1); 2) *pl.* Stechapfel, *m.* (*Datura stramonium*). [Kali).

Колѣюча, *f.* Salzkraut, *n.* (Salsola

Колѣючий, *ptc.* zu Колѣти; stehend, stachelig, dornig *III.* I. 353; -- дрѣк *Genista germanica.* [Stechende.

Колѣючѣсть, -ости, *f.* + *M.* das

Колѣючка, (-лѣюшка), *f.* alles Sta- chelige, Dorn, *m.*; 2) Stichling, *m.* Ga-

sterosteus pungitius); 3) Echidna, *f. Пол.*; 4) mehrere Pflanzen: Carduus, Echium, Tribulus, Xanthium spinosum.

Колючоплávчи, *pl.* Stachelflosser, *pl.* (Acanthopteri).

Кóлюш, *m. s.* Кóлш, *vgl.* Кáлуш.

Кóлядá, (*d.* кóлядка), *f.* Weinachtsfest, bes. zweiter Tag der Weinachten; 2) Weinachtslied, *n.*; 3) Festgabe für колядники.

Кóлядiни, *pl.* *N. e.* Berges.

Кóляднiк, кóлядчик, *Kob.* I. 106, *m.* Sänger der Weinachtslieder, *m.*; 2) кóляднiк *Ф.* Buch, Weinachtslieder enthaltend. [herumgehen.

Кóляднiчити, *v. n.* als кóляднiк

Кóлядувати, *v. n.* Weinachtslieder singen. [in diesen enthalten.

Кóлядчáний, *a. zu* кóлядкi geh.,

Кóляйкa, *f. s.* Кóлiя 3).

Кóлiк, *m. s.* Страхóлох.

Кóлiкa, *f. aug. s.* Кiл, Knüttel, *m.*

Кóлiндра, *f.* Coriandrum sativum.

Кóлiнецъ, -нця, *m. Zan.* II. 462?

Кóлiр, *m.* Stecher, der ein Schwein absticht. [Kutsche, *f.*

Кóлiса, (*d.* кóлiска), *f.* Kalesche,

Кóманá, кóманiця, кóманкa, *f.* Klee, *m.*; 2) -иця, geiles, unfruchtbares Weib; Нурe, *f.* († кóмóнь).

Кóмáнда, *f.* Commando, *n.*; 2) Trupp, *m. Кe.* 89. [Commandant, Chef, *m.*

Кóмáндiр, (*aug.* комáндiще), *m.*

Кóмáр, (*d.* -éнькo), *m.* комáриця, *f.* Stehmücke, Schnacke, *f. adj.* комáрбóвий, -iнóсики Delphinium consolida.

Кóмáрки, *pl.* *N. e.* Berges.

Кóмáрнiк, *m.* Schäferbude mit e. offener Seite, *f.* [ремóш ч.

Кóмáрнiчнiй, *a.* Nblf. des Чé-

Кóмáрскiй, *a.* zum комáр geh.

Кóмáха, (*d.* комáшка, -iна), *f.* Insect; Gewürm, *n.*; 2) Ameise, *f.*

Кóмáшнiк, *m.* (-ище, *n.*) комáшнiй,

M. f. Ameisenhaufen, *m.*; 2) комáшнiй, *coll.* Insecten, *pl.* Ungeziefer, *n.*; Ameisen, *pl.* *P.* I. 141. [gelage, *n.*

Кóмáшнiя, (кум-), *f.* Gastmal, Gast-

Кóмéдия, *f.* Komödie, *f.* Lustspiel, *m.* lustiger Vorfall. [-iнткa, *f.* -in, *f.*

Кóмeдиáнт, *m.* Possenreisser, *m.*;

Кóмeзiти ся, *II. s.* Комiзiти ся.

Кóмeн, etc. *s.* Кóмин.

Кóмeльгá, *f.* das Siehdrehen in d. Luft. [Luft drehen.

Кóмeльгувати, *v. n.* sich in der Кóмeндирувати, *v. n.* commandieren, befehligen: кóгó, ким.

Кóмeнiця, *f. s.* Комáниця 2).

Кóмeннé, *s. n. a.* Reitpferdesteuer, *f.*

Кóмeнотрýс, *m.* Kaminfeger, *m. Зах.*

Кóмeтa, *f.* Komet, Haarstern, *m.*

Кóмeти, *adv.* *s.* Кóмiть.

Кóмeтнiй, *a.* des Kometen, *CM.*

Кóмeшiти ся, *s.* Закомeшiти ся.

Кóмeшкa, *f.* kurzes Messhemd der lat. Priester. [launt sein, Grillen fangen.

Кóмiзити ся, ungehalten, übelge-

Кóмилáти, *v. a.* (*Фр.*) *s.* Вeршiти 2).

Кóмин, *m.* Kamin, Rauchfang, Schornstein, *m.*

Кóминóвe, *n. a. s.* Rauchfangsteuer, *f.*

Кóминок-, -нкa, *m. dim. s.* Кóмин; 2) Piston, *n.* Warze *f.* am Gewehr. [мiзити ся?

Кóмiчити ся, *He. Пр.* II. 384? *s.* Ко-

Кóмiш, *m.* Schilfrohr, *n.* Binse, *f.*

Кóмiшнiй, комiшóвий, *a.* Schilf-, Binsen-. [läufer; Wegelagerer, Räuber, *m.*

Кóмiшнiк, *m.* Buschdieb, Busch-

Кóмик, *m.* Komiker, *m.*

Кóминнiк, *m. s.* Комóвнiк 1).

Кóминiр, *m.* Rauchfangkehrer, Kaminfeger, *m. adj.* комiнiрскiй. [минiр.

Кóминiрство, *n.* Gewerbe des ко-

Кóмiр, кóмiр, *m. s.* Кóвнiр.

Кóмiрка, комiрчiна, *f.* kleine Kammer, Kämmerlein, *n.*; Zelle, *f.*

Кóмiрнe, *n. s. a.* Mietzins, *m.* Miete, *f.*; das Wohnen als Beisass, в комiрнiм сидiти *s.* Комóрувати; пiтi в комiрнe Einlieger werden.

Кóмiрник, *m.* комiрниця, *f.* Einlieger, Mietwohner, (-in, *f.*) Beisass, *m.*

(-in, *f.*); *adj.* комiрницкiй *H.* 56.

Кóмiрнiя, *f. BE.* комiрство, *n.* комiрщина, *f.* das Wohnen als Mietsmann, als Einmieter, Einlieger. [ris), *B.*

Кóмiрбчнiй, *a.* Zellen-, (cellula-

Кóмiрeати ся, *s.* Корiцмати ся.

Кóмiсe, *m.* Auftrag, *m.* Commission, *f. adj.* комiсóвий. [missar fungieren.

Кóмiсiйонувати, *v. n.* als Com-

Кóмiсiя, *f.* Commission, *f.*

Кóмiснiй, (-сьн-) *a.* — хлiб, комiснiк Commissbrot, *n.* [zelbäuser schlagen.

Кóмiть, *adv.* kopfüber; — iтi Pur-

Комітет, *m.* Comité, *n.*; *adj.* комі-
Комічний, *a.* komisch. [тебвий,
Комічність, -ости, *f.* das Komische.
Комляк, *m.* Левч. Kalmüke, *m.*
Комля, *f.* s. Кімля.
Комната, (-шина), *f.* s. Кімната.
Комблай, *a.* H. 67 ohne Hörner, s.
Шутий.

Комбн, *m.* † Pferd, *n.* [ийця 2).
Комоніяця, *f.* geile Stute, s. Кома-
Комонійк, *m.* комбний, *a.* s. *m.*
Ст. der Berittene, Reiter; 2) Pferdebesitzer, *m.*; 3) Pferdestall, *m.* Ф.; комбником *adv.* zu Pferde.

Комбра, *f.* Kammer, Vorrathskammer, *f.*; 2) Zollamt, *n.*; 3) Art Hürde, Wehr zum Fischfang; *adj.* комбрычий, *Зак.*
Комбрець, -рця, *m.* Mehlzünsler, *m.* (Asopia), *B.*

Коморіяти, *ЛД.* коморувати, *v. n.* als Einlieger, als Mietsmann, als Beisass wohnen.

Коморник, *m.* gerichtlicher Kämmerer, *Term.*; Advocat; Notar, *m.*

Коморництво, *n.* Kämmererei, *f.* Пар.
Коморниця, *f.* Kammerfrau, *f.* Пар.
Комбсити ся, sich unruhig geben. [Cavallerie; *adj.* компанійский.

Компанійці, *pl.* leichte reguläre
Компанія, *f.* Compagnie; Gesellschaft, Kameradschaft, Partie, *f.* компанувати з ким, -ію водіти P. I. 74. G. pflegen, K. halten. [terin, *f.*

Компаньонка, *f.* He. Gesellschaft.
Компанчик, *m.* Гол. I. 145 zur Compagnie geh. Soldat.

Компера, *f.* s. Бўльба Grundbirne, *f.*
Комперянка, *f.* Stengel, von Kartoffeln *pl.*; 2) Wasser worin K. gekocht worden.

Комплет, *m.* volle Zahl, vollständige Anzahl; 2) Tanzunterhaltung für Anfänger, *f.*

Комплетний, *a.* vollzählig, vollständig.
Комплетувати, *v. a.* completieren, vervollständigen, vollzählig machen, ergänzen. [verfassen.

Компонувати, *v. a.* componieren;
Компот, -бту, *m.* Compot, *n.*

Компут, *m.* † K. Armeebestand, *m.*
Комулєць, -ця, *m.* Stange beim Zuggarn (комля), *f.*

Комуністичний, *a.* communistisch.

Комунка, *f.* Шог. 78?

Комушка, *f.* Wundklee, *m.* Wollblume, *f.* (Anthyllis vulneraria).

Комяга, *f.* Kahn, *m.* Zille, *f.* Пис.
Комядувати, *v. a.* beunruhigen; aufhalten, (*B.*).

Кон, *m.* s. Кін, на кону буть auf der Scene sein, aufgeführt sein, *Ст.* 2)
КУ. s. Закон, суд.

Кобнань, *n.* s. Скбнань.

Конар, *m.* dicker Ast (*B.*).

Конара, *f.* Schafherde fürs Schlachten gefüttert.

Конарістий, *a.* starkästig, Фр.

Конат, *m.* K. II. 55 s. КанатStrick, *m.*

Конати, *v. n.* enden, in den letzten Zügen liegen, verscheiden.

Конатий, *a.* eckig, *B.*

Конвалія, *f.* Maiblume, *f.* (Convallaria majalis), *ЛГ.* [dem тропар.

Кондак, *m.* kurzer Lobgesang entspr.

Кондійця, *f.* Dienst, *m.*; 2) Privatlection, *f.* [einer Schneppe.

Кондійка, *f.* bauchiges Gefäss mit

Кондаш, *m.* ungr. Schweinhirt, *m.*

Кондури, *pl.* Stiefel mit Absätzen, *Кол.* I. 44.

Кондяк, *m.* s. Піддячий; Dorfschullehrer u. Kirchensänger, *m.* Марк. 62.

Конєнко, *m.* vom Pferde entsprossen, *Ст.*

Конєня, -яти, *n.* Rösslein, *n.*

Конєсор, *m.* Pferdekennen, *m.*

Конєць, *gen.* кінця, *m.* Ende, *n.* Beschluss, Schluss, *m.* die äusserste Spitze; — віку Lebensende; на — am Ende, endlich, schliesslich, zuletzt; на який —? zu welchem Ende, zu welchem Zwecke? до кінця bis zu Ende; *мєшкає на кінця язїка seine Wohnung kann wohl erfragt werden; *зробїв так і так, тай кінці в воду er hat es so und so angestellt und die Spuren der That vertilgt, vertuscht; (на) в тім тїяці два кінці zweifach, zweifelhaft ist der Ausgang in diesem Be-

ginnen; кий, парáраф два кінці мáс kann auf zwei Seiten geschwungen, gedeutet etc. werden, ist zweischneidig; 2) gleichbedeutend mit початок Anfang; з кінця в конєць von einem Ende zum anderen *Кв.* 39; 3) als unechte *Praep.* mit dem *Genit.* конєць столá, к. селá

etc. am Ende *Mi.* IV. 255. 540 *Oz.* 175.

Конечный, *a.* endlich, schliesslich; endgiltig; 2) nothwendig; конечне (-эш-не), *adv.* nothwendigerweise, unumgänglich, dringend. [keit, *f.*

Конечність, -ости, *f.* Nothwendigkeit; Кони, *m.* Pferdchen, Rössel, *n.*; 2) Heupferdchen, *n.*; Laubheuschrecke, *f.*; 3) Rothbeinlein, *n.* (*Totanus calidris*); 4) Art Gestell, Pflock zum Stützen der untersten Latte beim Strohdache, *m.*; 5) *pl.* Birkenknospen, *pl.*

Конилівка, *f.* *N. e.* Berges.

Коніна, *f.* (*aug.* коніще, -іско, *m.*), (kleines, schwaches) Pferd; 2) Pferdefleisch, *n.*

Кони́в, *m.* *N. e.* Berges.

Кони́н, *m.* fabelh. *N.* eines Pferdediebes.

Кони́на, *f.* Koniin, *n.* (des Schierlings).

Кони́ний, *a.* aus Hanf, hanfen.

Кони́ница, *f.* aus Hanf: сорóчка, полотно́.

Кони́чина, *f.* Klee, *m. s.* Конюшина.

Кони́чнсько, *n.* Kleeschlag, *m.*

Конка, Коньскі води linker Nbf. des Dнірб.

Конкомітація, *f.* Einbegleitung, *f.*

Кони́й, *a. s.* Киний; — боярйн

† Reiter als Krieger, *m.*

Коновал, *m.* Rossarzt, Pferdarzt, Curschmied, *m.* [kunst, *f.*

Коновальство, *n.* Rossarznei-

Конбвець, -бвця, конов, *m.* конбца, *f.* *Pl.* *s.* Конбвка.

Коновід, (конвовд), -бда, *m.* Pferdeführer *KC.* (82) III. 600; 2) Pferdedieb, *m.*

Конбвка, (*pl.* -кй), *f.* (*d.* конбвочка, *f.* коновля -яти, *n.*) Wasserkanne, *f.*

Коновбй, *m.* *Pl.* 85 Convoi, *m.* Escorte, *f.*

Коновязь, *f.* Seil zum Anbinden der Pferde, *n.* [dehüter, *m.*

Конокрмець, -мця, *m.* † Pferd-Kонокрад, *m.* Pferdedieb, *m.* *He.*

Конон, *m.* Сопод; Кононенко Sohn des С.

Конбпа, конбпадь, *f.* unruhiges Verhalten, Unruhe, *f.* — чадає на кобс juokt, peckt ihn.

Конобадити, конбпити, *v. a.* be-
fästigen; reizen, pecken; locken; — ся vor langer Weile vergehen, in Unruhe sein.

Конопелька, *f.* *dim.* *s.* Конбпля; 2) Buschwindröschen, *n.* (*Anemone nemorosa*); 3) *pl.* *Veronica latifolia.*

Конопельні -пієни, gesungen zur Zeit des Hanfreissens.

Коноплявий, *a.* neckisch.

Конбплик, *m.* коноплянка, *f.* Hän-
fling, *m.* (*Fringilla cannabina*).

Конопляця, *f.* *Ч.* IV. 458?

Конопляще, (-іско), *n.* Feld wo Hanf wuchs. [nabineae).

Конопляваті, *pl.* Hanfartige (*Can-*

Конбпля, *f.* *gew. pl.* конбплі, Hanf, *m.* (*Cannabis sat.*). [ніпний.

Конопляний, конбпний, *a. s.* Ко-

Конбпник, *m.* Locker, Necker, *m.*

Консиєторія, *f.* Consistorium, *n.*

adj. консиєторський, (-рийальний), Con-
sistorial-. [tionell.

Конституційний, *a.* constitu-

Контента́нт податко́вий Steuerge-
ldeverwahrer, *m.* [wirten, beköstigen.

Контентува́ти, *v. a.* † *Др.* *s.* be-

Конти, *pl.* Haarbund der ungr. Frau-
en, *m.* [häuschen, *n.*

Контіна, *f.* *s.* Кантіна; 2) Götzen-

Контітний, *a.* zufrieden (*conten-*
tus), (*Фр.*). [сити.

Контбсити, *v. a.* *Ч.* V. 789 *s.* Кундб-

Контракт, *m.* Contract, *m.* das
Abkommen. [trahieren, miethen.

Контракува́ти, *v. a.* щось con-

Контрббль, контрбльор, *m.* Con-
trollor, *m.* [*adj.* контрббльний.

Контролюва́ти, *v. a.* controlieren;

Контуба́ти, *v. a.* *Al.* *s.* Контен-

туба́ти. [schlitzten Aermeln, *n.*

Конту́ш, *m.* Oberrock mit aufge-

Контю́х, *m. s.* Киндю́х; Pferdema-
gen, Blinddarm, *m.* (*B.*).

Конун, *m.* Methschank, *m.*

Конунчиця, *f.* Methschenkerin, *f.*

Конфет, *m.* *Др.* *s.* 2. конфітура, *f.*

Confect, Zuckerwerk, *n.* Confitüren, *pl.*

Конфискува́ти, *v. a.* confiscieren.

Концур, *m. s.* Канцур.

Конча́ти, *s.* Кінча́ти.

Конче, *adv. s. adv.* zu Конечный;

2) не конче nicht eben, nicht gar sehr :
ци далёко? не конче nicht sehr weit.

Кончик, *m.* *N. e.* Berges. [sterben, *n.*

Кончина, *f.* Ende, Lebensende, Ab-

Конша, *f.?* Art Gras *Ч.* II. 309.

Конша́хти, *pl.* заходіти собі з ким
в — mit jmdm Machenschaften pflegen.

Коню́х, (*d.* конюшок -шка), *m.* Pfer-

dehirt, -hüter; Stallknecht, *m.*; 2) Rosskäufer, *m.*

Конюха́рители, *v. n.* коню́х sein.

Коню́ший, *a. s. m.* Oberstallmeister, *m.*

Коню́шина, *f.* Klee, *m.*

Коню́шиниско, (-и́ще), *n.* Kleefeld.

n. Kleeschlag, *m.* [lung, *f.*

Коню́шня, *f.* Pferdestall, *m.*, -stal-

Кони́я, *f.* *Др. с.* 386 *s.* Кони́я (Milvus).

Кони́к, *m.* Pferdemiß, *m.*; 2) Cognac, *n.*

Кони́ка, коня́чина, *He. f. s.* Кони́на 1).

Кони́кiвка, *f.* Ackerwicke, *f.* *ГШ.*

Кони́р, *m.* Pferdehirt, *m.*; 2) *s.* Лайна́р.

Кони́рня, *f.* Pferdestall, *m.*

Кони́стий, *a. s.* Кони́тий.

Кони́тина, *f. s.* Конюшина, *B.*; 2)

Pferdefleisch, *n.* *He.* [lutetiana).

Кони́тич, *m.* Hexenkraut, *n.* (Circaea

Кони́чка, *f. dim. s.* Кони́ка; 2) schwarze Stangenbohne.

Копá, *f.* Schock, *n.* (Anzahl von 60

Stück); *pl.* копи, Getreidefeimen; 2) =

15 Kopeken; 3) † Gericht, *n.* Gerichts-

verhandlung auf streitigem Orte, bes.

in Grenzstreitigkeiten, auch in Fällen

des Diebstahles, gewaltsamer Pfändung,

unbekannten Todschlages; прися́жна —

wobei alle Mitglieder des Gerichtes

schwuren; ко́ну ве́сти — halten (con-

descensio, iudicium condescensoriale).

Копага́, *f. s.* Чула́р.

Копа́йна, *f.* Mineral, *n.* *Вол. Пол.*

2) *N. e.* Berges. [Gräber, *m.*

Копáльник, копáльщик, *Под. m.*

Копáльница, копáля, *f.* Arbeiterin

mit dem Grabspaten, *f.*

Копáльня, *f.* Bergwerk, *n.*

Копáнь, *f.* kleines Feldstück mitten

im Walde; 2) *s.* Насип, *Wgr.* 15; 3) *N. e.*

N. e. Berges.

Копáнь, *n.* das Graben.

Копáни́ця, *f. s.* Моти́ка; 2) Schlitten-

tenkufe, *f.* -baum, *m.* (ausgegraben mit

gekrümmter Wurzel); 3) *N. e.* Berges.

Копáнка, *f.* Graben, *m.*; 2) Weg bei-

derseits mit Graben, *m.*; 3) Roden, *m.*;

durch Regengüsse entstandene Grube;

4) —, *d.* копи́очка, *P. II.* 64 ein (natür-

licher) einfacher Brunnenquell; schlechter

Brunnen, *B.* [s. Затка́льница,

Копáня, *f.* Backofenschlund, *m.*; 2)

Копáтельный, *a.* *H.* 96 rührig,

aufgeweckt; до чо́гобъ *K.* (*Хата* 190)

sorgfältig, emsig hütend.

Копáти, *v. a.* graben; mit dem Spaten

bearbeiten; 2) * — ся geschäftig

sein, sich tummeln; 3) копи́ти, *s.* Копи́ти.

Копáтильник, *m.* *Фр. s.* Копáльник.

Копáч, *m.* Stück Holz zum Graben

verwendet; 2) Mütze der Лёмки, *f.*

Копáчити, *v. n.* stochern, graben.

Копáчка, *f.* Werkzeug zum Ausschneiden

der Radfelgen, *n.*

Копáел, etc. *s.* Копи́л etc.

Копéнь, -ня, *m.* Monat August.

Коперва́с, *m.* Vitriol, *m.* Kupferwas-

Копёрта, *f.* Couvert, *n.* [ser, *n.*

Копéць, *g.* кiпця́, *m.* Erdhügel, Grenz-

hügel, *m.* *Кч.* 199.

Копи́л, (ко́пив), (-и́лецъ, -ильчу́к),

m. копéля, -я́ти, *n.* Bastard, Blending,

m. Kekskind, *n.* [pen stolz aufwerfen.

Копи́лити, *v. a.* — губы́ die Lip-

Копи́лица, *f.* Keksfrau, Keksdirne,

f. (B.). [f; 2) *s.* Копáто *H.* 6.

Копи́ль, копи́ле, *n.* Schlittenstolle,

Копи́льча́ки, *pl.* Pferdeschlitten,

pl. Левч.

Копирéати, *v. a.* grübeln, *Кс.* 105.

Копи́ренути, *v. n.* kopfüber, jäh

stürzen. [рало *Ч.* VII. 400.

Копи́сть, *f.* keilförmiger Haken des

Копи́стка, *f.* Spatel, *m.* Rührsoheit, *n.*

Копи́т, *Ч.* III. 309, копи́л, *He. m.*

s. Копáто 2).

Копи́тати, *v. a.* klopfen, (*Фр.*)

Копи́тень, -тня, копи́тник (-тняк),

m. Haselwurz, *f.* (*Asarum europ.*).

Копи́ти, *v. a.* (ко́блю, копи́ш), an-

aufhäufen, zusammenbringen.

Копи́ткова́тий, *a.* hufartig, *Пол.*

Копи́ткóве, *s. n. a.* Abgabe am

Schlagbaum für gehufte Thiere, *f.*

Копи́тлува́ти, *v. a.* abnützen, ab-

reiben, §. [Hufthier, *n.*

Копи́тний, *a.* mit Hufen versehen;

Копи́то, (*d.* -и́тко -и́тце), *n.* Huf;

2) Schuhmacherleisten, *m.* * всё на одне́

— Alles über einen Leisten geschlagen.

Копи́твiй, *a.* -а кiсть Hufbein, *n. B.*

Копи́ти́р, *m.* Leistenschneider, *m. Цар.*

Копи́цьке, *n. II.* ein mit dem Feldeigen-

thümer auf Antheil gebautes Getreide.

Копи́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Feimen; Scho-

ber, *m.*; Haufen, *m.* (*d.* Hауфе́н, *n.*).

Копичасти уставки, Art Leinstik-
kerei *Kol.* I. 48. [das Legen in Feimen.

Копичене, *n.* das Häufen, Häufung;
Копичити, *v. a.* häufen; *ГШ.*; in
Feimen legen. [beln und wiebeln, *Мор.*

Копишити ся, sich tummeln; крив-
Копишник, *m. s.* Коповище.

Копинка, *f.* mittelgutes Stück Lein-
wand von 60 Ellen.

Копіє, *n.* Lanze, Pike, *f.*

Копієвѣтій, *a.* *Пол.* lanzettenförmig.

Копійка, копійчина, *f.* Кореке, *f.*

Копійник, *m.* — стрілоліст („ци-
бульце“), Pfeilkraut, *n.* (*Sagittaria sagittataefolia*). [Heufeimens, *f.*

Копійо, *n.* Stange in der Mitte des

Копійце, *n.* *Ко.* 241 Pfeilspitze, *f.*

Копінь, *f.* Erdfleck ohne Schnee, *m.?*

Копіст, *m.* Copist, Abschreiber, *m.*

Копіт, -оту, *m.* *Ч.* V. 2. Gestampf,
m.; 2) *pl.* Staubwolken, *pl.*

Копіювѣти, *v. a.* copieren.

Копія, *f.* Copie; Abschrift, *f.*

Копкати, *s.* Копати 3). (*Фр.*).

Копко, *m. s.* Прокин.

Коплявий, *a.* eilfertig.

Копний, *a.* Grab-, Scharr-; 2) gru-
big; 3) in Haufen: сніг; -а дорóга ein
Schlittenweg mit sehr vielem unbefahren-
nem Sohnee; 3) — суд *К.* s. Копá 3);
кóпно, *adv.* dicht, vollauf *Н.* 29.

Копник, *m.* † Mitglied des Gerichtes
копá.

Копнути, *v. a.* ausschlagen, stossen
(mit dem Fuss), ногóю когó jmdm einen
Fusstritt versetzen; * — ся до чогó
sich eifrig voran machen.

Копня, *f.* Bergwerk, *n.* *Пол.*

Коповій, *a.* Schock.

Коповійк, *m.* = 50 Kopeken.

Коповище, *n.* Ort u. Sitz der копá 3).

Коповиця, *f.* das Verführen der
Getreideschocke vom Felde, die Zeit davon.

Копбрнути ся, zappeln, (*Фр.*).

Копвоть, *f.*: Russ, *m.* (vom Lichter-
od. Lampendampf); 2) Schlappe, Prü-
gelei, *f.* кому́ дати копоги *Ко.* 161.

Копрѣва, *f.* *Оц.* §. 39 s. Кропѣва.

Копрїй, *m.* *B.* Fenchel, *m.* (*Foeni-
culum offic.*). [berussen.

Коптіти, *v. a.* einrauchern, räuchern;

Коптіне, *n. s.* Вуджене, *Под.*

Коптіти, *v. n.* rauchen, schmau-

ohen; Russ ansetzen.

Коптюх, *m.* Mohrenaffe, *m.* (*Cerco-
pithecus fuliginosus*), *Вол.*

Копяк, (*d.* -ячóк), *m.* (kleiner) Fei-
men, Schober. [*f.* *Пот.* III. 110.

Корá, *f.* Rinde, Baumrinde, Borke,
Корáб, корабéль. -бля, *m.* Schiff,
n.; 2) *pl.* Traggestell mit Korb, *n.* [Schiffe.

Корабéльнич, *a.* Schiffs-, vom
Корабéльнич, (-éльщик), *m.* Schif-
fer; Steuermann; Matrose, Lootse; 2)

Schiffbaumeister, *m.* *Ст.*

Корабѣця, *f.* Arche, *f.* (*Arca*), *B.*

Корабін, *m.* *Зан.* II. 543 s. Корабéль.

Корáблик, *m.* *dim.* s. Корабéль;

2) Schiffsboot, *n.* (*Nautilus*) *Пол.*

Кораблѣнцѣ, *pl.* Schiffsboote, *pl.*
(*Nautilina*). [steuern, schiffen.

Кораблúвати, *v. n.* *Гуш.* segeln,

Кораблърня, *f.* Schiffswerft, *f.* *Ст.*

Корáвий, *a.* rauh, s. Рауавий.

Корáвити, *v. n.* rauh werden.

Корáль, корáл, *He.* *m.* Koralle, *f.*
pl. корáлі, корáлики, aufgereichte Ko-
rallen, *pl.*

Коралéвий, *a.* Korallen-

Кораліни, *pl.* Flechtenkorallen, *pl.*
(*Corallinae*). [(*Plysia scytale*) *Вол.*

Коралюха, *f.* Korallen-Natter, *f.*

Кораляк, *m.* Edelkoralle, *f.* (*Coral-*

Корап, *m.* s. Карп, короп. [*lium*).

Кóрба, *f.* Kurbel, Kurbel, *f.*

Корáн, *m.* s. Постіл, ходáк.

Корáня, *f.* *N. e.* Berges. [о́ница.

Корбасю́ка, *f.* linker Nbf. der Рѣ-

Корбáч, *m.* Knotenstock, *m.* *Gr.* 21.

Корбóвий, *a.* Arbeiter bei der Kur-
be, *m.* [liederlicher Kerl?

Коргель, *m.* *уагр.* *Гол.* III. 427

Коргіта, *f.* s. Клубá für Галáри.

Кордáч, (*d.* -áчик), *m.* Schnur zum

Umgürten, *f.* [*n. adj.* кордóваний *He.*

Кордóбан, (-вáн), *m.* Corduanleder,

Кордóбанець, -ница, *m.* Schuh aus

Corduan, *m.*

Кордóн, *m.* Kordon, *m.* Grenzsperré, *f.*

Кордóуб, *m.* *B.* Korkeiche, *f.* *Quer-*

cus suber).

Кордóля, *f.* *N. e.* Berges.

Кордóк, *m.* Zungengeschwür, *n.*; 2)

Wolfsmilchschwärmer, *m.* (*Deilephila*

euphorbiae); 3) s. Медведю́х.

Корéла, *f.* s. Холéра.

Корень, etc. s. Корінь etc.

Коренáстий, (-ніс-, -áтий, -нчá-тий, *М. II. 80*), *a.* mit grossen, starken, tiefgehenden Wurzeln. [schmähen.

Коренíти, (-рін-), *v. a.* schelten; Коренний, *a.* zur Wurzel geh., *ursprünglich, Stamm-.

Корéкта, *f.* Correctur, *f.*

Корéц, *m.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia), *B.* [von 12364 Hektol.

Корéць, *g.* кірця, *m.* Schüttmass Корéчний, *a.* млин obereschlächtige Mühle, *Kol. I. 61.*

Корéчник, *m.* obersohlächtiges Rad.

Корж, (*d.* коржик, -ичок), корзán, *m.* ungesäuerter trocken gebackener Kuchen, *Пот. III. 5.*

Коржáвити, *v. n.* hart, steif werden.

Корзán, *m.* s. Ходáк, *Пот. III. 5.*

Корзáти ся, die корзání anziehen.

Корзáна, (*d.* -янка), *f.* корзún, *m.* Korb, *m.*; корзúnна лозá Korbweide, *f.* (*Salix viminalis*).

Корзáти, *v. n.* s. Пустувáти.

Корíна, (*d.* -янонька *Гол. III. 101*), *f.* trockene Baumrinde zum Heizen.

Корíсть, (*d.* корíстка, -ястóнька, -ястóчка), *f.* Nutzen, Vortheil, Gewinn, *m.*

Користáти, *v. n.* з чо́го Nutzen ziehen, benutzen.

Корíстий, *a.* gewürzt, *Ч. IV. 687.*

Корíстка, *f.* Querstab der Weife (der Haspel), *m.*

Корíстний, *a.* vortheilhaft; Gewinn bringend, eintáglich.

Корíстник, *Под. (-яеник), m.* Gewinnhascher, Ausbeuter, Exploiteur, *m.*

Корíстність, -ости, *f.* Vortheilhaftigkeit, *f.*, Vortheil, *m.*; 2) s. Користолюбність, *He.*

Користолюбíний, (-любний), *a.* habsüchtig, gewinnsüchtig.

Користолюбність, -ости, *f.* *Иар.* Gewinnsucht, Habsucht, *f.*

Корíстунати, *v. a.* *K.* ко́го jmdm Vortheil gewähren; — ся чимось sich etw. zunutz machen, woraus Gewinn, Vortheil ziehen, etw. benützen *C. II. 56.*

Корíтáр, *m.* Corridor, *m.*

Корíти, *v. a.* tadeln, rügen; 2) — ся *У.* sich unterwerfen, gehorchen, ко́му.

Корíтник, *m.* Trogmacher, *m.*

Корíтниця, *f.* Trogmuschel, *f.* (Мак-

тра); 2) Schildkröte, *f.*

Корíто, (*d.* -ятце, -ятко, коритá, -яти), *n.* Trog, *m.*; 2) Mulde, *f.*; 3) корíтце *d.* s. Ложниця.

Корíця, *f.* Zimmt, *m.* *Под.*

Коричнéвий, *a.* zimmtfarbig.

Корíчний, *a.* mit Zimmt, *Ч. IV. 141.*

Корíвка, (-івчина), *f. dim.* s. Корóва.

Корíвник, *m.* Kuhwirt, der nur Kühe besitzt, *K.*

Корíзматися, sich sputen (*Ф.*).

Корíнь, (*d.* корíнець, -нця), *m.* Wurzel, *f.* (von Bäumen, Kräutern, Zähnen etc.); * — eines Wortes; — des Uebels; 2) Rücken beim Buche, *m.* *He.*; 3) вкóрени an der Deichsel. [würze, *n.*

Корíна, *n.* die Wurzeln, *pl.*; 2) Ge-

Корíневий, *a.* Wurzel- [gen.

Корíніти ся, wurzeln, Wurzel schla-

Корíнькóвий, *a.* -а лю́лька aus Wurzelholz verfertigt, *Мор.*; 2) -а горíвка gewürzter Brantwein.

Корíний, *a.* Gewürz-, — склеп Colonialwaarenhandlung, *f.*; gewürzhaft; 2) — кíнь Deichselpferd, *n.*

Корíнийк, *m.* — чиг Wurzelbaum, Leuchterbaum, *m.* (*Rhizophora Mangle*); корíниковáти, *pl.* Wurzelbaumartige, *pl.* (*Rhizophoreae*).

Корíниця, *f.* *ГШ.* Gewürzbüchse, *f.*

Корíно́нжкí, *pl.* Wurzelfüßer,

pl. (*Rhizopoda*). [stoma], s. Пелехáчки.

Корíню́ха, *f.* Wurzelqualle, *f.* (*Rhizo-*

Корíцматися, mit Mühe sich herausarbeiten; * auf die Beine zu kommen trachten.

Кор́рка, *f.* *III. I. 392* s. Кірка; на всі кóрки лáяти; 2) *N. e.* Berges.

Коркíшка, *f.* oberer Theil des Baumes mit abgehauenen Aesten; 2) s. Кóвінька. [*m. (B.)*]

Коркóбець, -бця, *m.* Regenbogen,

Коркóвий, *a.* Kork; — дуб s. Кордуб; 2) *d.* коркóвєнкий черевáчок *Ч. III. 435* mit hohem Korkabsatze.

Коркóвніці, *pl.* Korkpolypen, *pl.* (*Aleyonaria*).

Коркóтіти, *v. n.* brummen, (*Фр.*).

Коркóші, *pl.* кóркуш, *m.* Nacken, *m.* Achseln, *f. pl.* на коркóші ко́го взáти jmdn Huckerpack tragen; auf beiden Schultern tragen.

Коркувáти, *v. a.* verkorken.

Корм, *m.* Nahrung, *f.*; Futter, *n.*;
 2) Muttermilch, *f.* У.
 I. Корма, *f.* Пар. Aetzung, *f.*
 II. Корма, *f.* s. Керма.
 Корман, *s.* Курман.
 Кормач, (-аченько), *m.* Ф. s. Кермач, керманич. [та на --?
 Кормаш, *m.* ТР. 218 час берé лї-
 Кормалець, -лця, кормитель, *m.*
 КУ. Ernährer, Pflegevater, *m.*
 Кормило, *n.* III. I. 171 Steuerruder,
n. s. Керма.
 Кормити, *v. a.* er. nähren; füttern;
 mästen; — грудьмі сáуген, stillen
 (дитá).
 Кормиця, *f.* Mastkraut, *n.* (Sagina).
 Кормленє, *n.* das Náhren, Ernäh-
 rung, *f.* [III. 397.
 Кормний, *a.* gemästet, Mast- Гол.
 Кормнїк, *m.* s. Кармнїк.
 Кормовий, *a.* Futter-. Гу. 11.
 Кормок, -мкá, *m.* дїм. s. Корм.
 Кормоша, *ungr. f.* Art Apfelbaum.
 Кормчар, *m.* s. Кормач.
 Корна́дка, (*d.* -áдочка, *Зап.* II. 554)
f. Baumstrunk, *m.*
 Корна́з, ко́рноє, *m.* s. Кнур.
 Корна́к, *m.* Wurzelstumpf, *m.* [но.
 Ко́рне-поко́рне, *Кол.* I. 226 s. Покір-
 Корнїз, *m.* Не. Karnies, Gesims, *n.*
 Корнїло, (-я́лко), Корнїй, *m.* Cor-
 nelius. [tella), *B.*
 Корнїця, *f.* Art Lebermoos (Fega-
 Корнута вівця́, mit Hörnern (cor-
 nutus). [ma) *B.*
 Корнїк, *m.* Wurzelstock, *m.* (rhizo-
 Корнїти, *v. a.* stechen, schlagen,
 hauen; * antreiben; anrühren; wecken.
 Ко́роб, (*d.* -обок), *m.* Korb, *m.* Schach-
 tel, *f.* Bretterfach, *n.* [macher, *m.*
 Коробейник, *m.* Н. 22. Schachtel-
 Коробель, *m.* Гол. III. 120 s. Ко-
 рабель; 2) Art шона.
 Коробен, *m.* Гол. III. 23. s. Коробка.
 Коробити ся, *Ко.* 240 Н. 212 sich
 krümmen, sich krumm ziehen; *Ко.* 350
 sich spreizen, s. стра́uben.
 Коробка, (*d.* -обочка), *f.* Schach-
 tel aus Rinde, Kietze, *f.* Futteral, *n.*;
 2) der Bug an der люшня.
 Коро́ва, (*d.* -віна, -овиця, -овичка,
 -овонька, корóвка), *f.* Kuh, *f.*; 2) ко-
 ро́виця рога́та, *B.* Hamatochaerus cer-

do; 3) корові́чка, *s.* Сиро́жка, *Вол.*
 Корова́й, -а́й, *m.* grosses Hochzeit-
 brod, *n.* Пар. (Пр. II. 175). *Пом.* III. 66.
 Корова́йний, корова́вий, *a.* zum
 корова́й geh.; des *k.*; -на пара ein Paar
 kleine Brödchen, die vor dem корова́й in
 den Backofen geworfen werden, *Га.* I. 33.
 Корова́йник, *m.* der Schaffner des
 корова́й, *Зап.*
 Корова́йниця, *f.* Frau die beim
 Backen des корова́й beschäftigt ist, Bäk-
 kerin des *k.*
 Корова́ть, *f.* s. Крова́ть.
 Коро́вій, -і́я, *m.* Kuhhirt, *m.*
 Коро́влїй, *m.* N. e. Berges.
 Коро́вóд, (-вїд), *m.* Reigen, Reihen-
 tanz, *m.* поска́чу коро́вóда Р. I. 16;
pl. * Weitläufigkeiten, Umschweife, *pl.*
 Коро́вóдити ся з ким mit jmdm
 viel Umstand, viel Federlesen machen.
 Коро́волі́тник, протáчник —, *m.*
 Acker- Ehrenpreis, *m.* (Veronica agrestis).
 Коро́ва́к, *m.* Kuhmist, *m.*; 2) Stech-
 apfel, *m.* (Datura); 3) — жо́втий Ver-
 bascum thapsus *Еф.* 21.
 Коро́вї́рня, *f.* Kuhstall, *m.*
 Коро́вї́чий, *a.* Kuh-.
 Коро́вї́чка, *f.* Stechfliege, *f.* (Sto-
 moxus calcitrans). [Fahne, *f.* s. Хоругóв.
 Коро́говї́, коро́гов, (*d.* коро́говця) *f.*
 Коро́гва́й, *m.* s. Корова́й.
 Коро́гвї́ще, *f.* Fahnenstange, *f.* Макс.
 Коро́да, *f.* modriger Baumklotz, *Gr.* 22.
 Коро́дити ся, *s.* Корóбити ся, sich
 wegen einer Krankheit beklagen *Н.* 212.
 Коро́їд, (-ї́да), *m.* Borkenkäfer, *m.*
 (Bostrychus).
 Ко́рок, (*d.* ко́рочок), *m.* Kork; Kork-
 stöpsel; 2) Absatz am Schuh, *m.*
 Коро́ку́ля, *f.* Knorren am Baume,
m.; коро́кулюва́тий, *a.* knorrig.
 Ко́ро́ль, *m.* König, *m.*
 Коро́лева, *f.* Königin, *f.* *adj.* ко-
 ро́леві́й, (коро́лів) königlich, Kö-
 nigs-; цвї́т Kaiserkrone, *f.* (Fritillaria
 imperialis); Feuerbohne, *f.* (Phaseolus
 multiflorus); коро́левін, *a.* der Königin.
 Коро́леве́ня, коро́ля, -я́ти, *n.* К.
 kleiner König, (*v.* tyrannischen Magna-
 ten u. Satrapen); Königlein, *n.*
 Коро́леве́ць, *m.* *pl.* коро́лівці die
 Königlichen.
 Коро́леві́ч, *m.* Königsson, *m.*

Королівський, (-лівський, корольський), *a.* königlich, Königs-

Королівство, *n.* Königthum, Königreich, *n.* [gnus].

Королік, *m.* Goldhähnchen, *n.* (Рокороліцький, *a.* -а пісня Гол. (Він. I. 202).? [(Matricaria chamcsmilla).

Короліця, *f.* Kamillenmutterkraut, *n.* Королівна, *f.* Königstochter, *f.* königliche Prinzessin. [mäne.

Королівщина, *f.* königliche Dороблька, королівка, *f.* s. Золотопівіт. [schaft, Regierung, *f.*

Короліване, *n.* königliche Herr-Королівати, *v. n.* (королем — КС. III. (82) 613) als König herrschen.

Королівка, *f.* фасоля — vielblumige od. türkische Vietsbohne (Phaseolus multifl.). [f. (Libellula).

Короміслиця, *f.* Wasserjungfer,

Коромисло, (*d.* -исельце), *n.* Schulterjoch, *n.* (zum Tragen bes. des Wassers dienend), 2) Wagebalken *m.* Пол. 3) Art Osterspiel, Га. I. 137.

Коромбли, *pl.* Ränke, *pl. f.* II. (крамбла); — ковати, коромолувати II. на когó *v. n.* Ränke schmieden, spinnen gegen jmdn.

Корона, *f.* Krone, *f.*

Коронація, *f.* Krönung, *f.*

Коронківий, *a. pol.* молітва zum Rosenkranz geh., Зар.

Коронний, *a.* Kronen-, Kron-, Staats-

Короновати, *pl. B.* Coronariae.

Коронівка, *f.* Гол. III. 383 Krone bei der Trauung, *f.*

Коронівка, *f.* китовá Wallfisch-rosse, *f.* (Coronula balaenaris).

Коронувати, *v. a.* krönen; — ся sich krönen lassen.

Короп, коропель, *m.* Karpfen, *m.* (Surginus carpio).

Коропавець, -ця, свиняк, — rauhe Körnerassel, (Porcellio scaber).

Коропавий, *a.* rauh, rissig.

Коропавка, коропавиця, *f.* Kröte, *f.* (Bufo).

Коропадити ся, s. Конопадити ся.

Коропець, -пця, Коропчик, *m.* linker Nbl. des Dnister.

Коробня, *f.* Fischhaken, *m.*

Коробста, *f.* Krätze, *f.*

Коробставка, *s.* Коропавка.

Коростан, *m. s.* Веснівка 1). Вол.

Коростити ся, Krätze bekommen, haben; krätzig, schäbig werden.

Коростіль, *m.* Wiesenschnarrer, *m.* (Crep pratensis).

Коростявий, *a.* krätzig, schäbig.

Корот, *m.* Halbdeckkäfer, *m.* (Necydalis) B.

Коротати, *v. a.* свій вік, літа марне seine langen Tage elend schleppen, mühsam zubringen.

Коротеча, *f.* — на тебе! der Tod möge dich ereilen, (B.) vgl. коротка година!

Коротити, *v. a. s.* Вкоротити; — ся kurz werden Кол. I. 220.

Короткий, (*d.* -тєнький) *a.* kurz; — а година на когó früher, plötzlicher Tod.

Короткість, -ости, *f.* Kürze, *f.*

Короткогляд, *m. K.* (-глядність, *f.*) Kurzsichtigkeit, *f.*

Короткоглядний, *a.* kurzichtig.

Короткомовність, -ости, *f. K.* Kürze des Ausdrucks, *f.*

Короткобгий, *a.* kurzbeimig.

Короткоузий, *a.* mit kurzem (dikem) Schmerbauch. [ner, *m.* Hepiulus).

Короткоріг, -ога, *f.* Schmalspin-

Короткорігий, *a.* kurzhörig.

Коротлівий, *a.* B.geschäftig, rührig.

Коротня, *f. B.* Geschäftigkeit, *f.*

Коротюха, *f.* Weibsperson von niedrigem Wuchs, *f.*

Корпашня, *f. s.* Корпашня. [s. Корпаш.

Корпак, *m.* Stab zum Graben, *m.*

Корпаніна, *f.* mühevoll gesammelte Habe.

Корпати, *v. a.* stöbern, wühlen; * очі ко́му Р. II. 174 jmdn mit Vorwürfen stechen.

Корпач, *m.* Ausroderer, *m.*

Корпачка, *f. coll.* ausgerodetes Holz.

Корпесати, *s.* Копресати.

Корпінє, *n.* Charpie, *n.*

Корписочка, *f.* Wein. der лисичка, Höhlen grabend Ч. V. 812 s. Копресати.

Корс, *m. gew. pl.* Krümmung der Schittenkufe, *f.*; 2) *pl.* ausgerodete Striche Landes.

Корсаж, *m.* Corset, Mieder, *n. K.*

Корсан, *m. Gr.* 22 s. Корсан.

Корсар, *m.* Corsar, Seeräuber, *m. adj.* корсарський. [Seeräuberei, *f.*

Корсарство, *n.* Piratenwesen, *n.*

Корса́тка, *f.* косма́та, Habichtskraut *n.* (*Hieracium pilosella*).

Корсника. *f.* Stelle wo im Schlitten der Deichsel eingefügt wird.

Корта́вити, *v. n.* schnarren (im Sprechen).

Корта́ти, *s.* Карта́ти.

Корта́ти ся, (*ко́рпати ся*) sich durchhelfen, sich racken.

Корта́на, *f.* Courtine, *f.* Vorhang, *m.*

Корти́ти, *v. a. impers.* корти́ть, *ко́рб* jmdn lüstet nach etw., es juckt ihn.

Корча́чка, *f.* Gelüste, *n.* У. leidenschaftlicher Drang. [чити ся.]

Коружи́ти ся, sich werfen *s.* Па́-

Кору́на, *f.* Art Titulatur der Geistlichen: че́стна ко́руно! пресьвігла к. *Мог. s.* Корона.

Кору́нка, *f.* Spitze, *f.* (in d. Stickerei).

Кору́чка, *f.* Sumpfwurz, *f.* (*Epi-ractis latif.*).

Корх, *m.* на корх *K. I.* 156 vier Finger tief, *H. 295;* 2) Scholle, *f. s.* *Кряг H. 32.*

Корцу́вати, *v. n.* und — ся: зо́же корцу́е: ein Schock Getreidegarben liefert 1 ко́реп.

Корч, *m.* Strauch, Busch; 2) Krampf, *m.*

Корча́ва, *Wgr. XI.* Корча́га, *f.* irdenes enghalsiges Brantweingefäß, *n.* (*B.*).

Корча́к, *m.* oberflächliche Mühle, *Лев.*

Корча́стий, *a.* buschig, strauchig.

Корча́вниця, *f.* Kribbel Krankheit (*ergotismus, raphania*), *Вол.*

Корча́мка, *dim. s.* Корчма.

Корча́мний, *a.* Schenken; 2) * ungezogen, röbelhaft. [*pl. K.*]

Корча́мство, *n.* Kneipenstreich.

Корчи́к, *m.* Sträuchlein, Büschchen, *n.*

Корчи́нка, *f.* ästiger Röhrenpolyp (*Eudendrium*).

Корчи́ти, *v. a.* zusammenziehen; кому́ ру́ки jmdm in den Händen Krämpfe verursachen; — ся sich zusammenziehen, sich krümmen, zusammenschrumpfen.

Корчи́в. (-ши́в).-г. -чова, *m. s.* Корча́га.

Корчма, ко́ршма, (*d.* ко́рчма́на. *avg.* ко́рчма́ше), *f.* Schankhaus, Wirtshaus, *n.* Schenke, Kneipe, *f.* *Пом. I.* 66.

Корча́р, *m.* Schenkwirt, Schenker, Krüger, *m. adj.* ко́рчма́ре́вий des —; ко́рчма́ре́кий *ВВ.* zur ко́рчма geh.

Корча́рити, *v. n.* ко́рчма́р sein.

Корча́ри́ха, *f.* Schenkwirtin, *f.* Weib des ко́рчма́р; ко́рчма́ри́вна Tochter des к. [Verführen der Holzstämme.]

Корча́рги, *pl.* kurze Schlitten zum

Корча́рля, *f. s.* Корча́га.

Корча́к, *m. s.* Коршу́н *Ч. I.* 286; 2) Taugenichts, *m.*

Коршбу́ри (и́), *a. Из. 46* Wein. des Попелю́х, *s.* Бу́рий, *Пом. III.* 77.

Коршнѝвий, ко́ршнѝвий, *a. s.* Майку́т. [I. 86?

Коршовѝк, *m.* міряти -ом, *Гол.*

Коршу́н, *m. s.* Ка́ня, *Пом. III.* 5.

Кору́к, *s.* Кару́к, *Лев.*

Кора́вий, *a.* struppig.

Кора́вина, *f.* schorfige Rinde.

Кора́к, (*d.* ко́рячо́к, -чка́), *m.* Trinkgeschirr aus Rinde od. aus Holz, *n.*

Коря́ковати́й, *a.* krumm und knotterig (*v.* Baume).

I. Ко́са́, *f.* Haarflechte, *f.* Haarzopf, *m.*; 2) — богома́тери́на *Hypericum humifusum*; 3) Sehne, Flechse, *f.* (*B.*).

II. Ко́са́, *f.* Sense, *f.*; 2) schmale Sandbank, Erdzunge, Landsee Insel, *f.* Werder, *m.* *Др. с.* 243, *He.*; 3) ко́сью плит городи́ти schief flechten.

Ко́са́к, *m.* *Гол. II.* 486? 2) Sensenwesppe, *f.* (*Banchus*) *B.*

Ко́са́р, (*d.* ко́са́рик), *m.* Mäher, Sensenmann, *m.*; 2) *pl.* ко́са́рі Gestirn Orion; 3) Weberknecht, *m.* (*Phalangium opilio*); 4) *Ос.* (61) V 59 *s.* Кі́ска; 5) *s.* Ко́са́ч.

Ко́са́ри́ще, *n.* *N. e.* Berges.

Ко́са́ркі́, *pl. s.* Ко́силькі́.

Ко́са́ре́кий, *a.* des Mähers.

Ко́са́рци́на, *f.* die Zeel. der Mäher.

Ко́са́ра́р, *m.* *Ч. IV.* 201.?

Ко́са́те́нь, -е́ня, *m.* Wasser-Schwertlilie, *f.* (*Iris pseudacorus*).

Ко́са́ти́й, *a.* mit langen u. dicken Haarflechten; -а зьвіда́ Háarstern, *Комет, m. Пол.* [*pselus apus*].

Ко́са́тка, *f.* Mauersegler, *m.* (*Сукоса́тчик, вѝтъвъ* — *m.* Schwalbenschwanz, *m.* (*Papilio Machaon*).

Ко́са́ч, *m. овѝс* — Fahnenhafer, *m.* (*Avena orient.*) mit einseitwendiger Rispe).

Ко́се́н, *m. s.* Хо́се́н, *Wgr. X. Gr.* 22.

Ко́се́нь, *m.* Monat Juli, Neumonat, *m.*

Ко́се́ць, *g.* кісця́, *m. s.* Ко́са́р 1) *K V.*

Ко́си́ба, *m. f.* ко́сиба́стий, *a.* Rind

mit nach rückwärts gebogenen Hörnern, *m.*

Косий, *a.* schief, schräg, *Фр. Нс.*

Косилькѣ, *pl.* Feldrittersporn, *m.* (*Delphinium consolida*). [*Wiese, f.*

Косиніця, *f. Гл.* 30 Heuschlag, *m.*

Косинчик, *m. Нс.* (*Пр. III.* 105) *s.* Полиця, полицка 1).

Коситень, *s.* Косатень; коситньо-вѣти, *pl. B.* Schwertlilienartige (*Irideae*).

Косѣти, *v. a.* mähen; * — бчи до корб *Нс.* — ся scheell auf jmdn blicken.

Косѣця, (*d.* -ѣчка, -ѣченька), *f.* Blume, Zierblume, *f.*; Blumenstrauss, *m.*, 2) bogenförmiger Strahl, *Ф.*; 3) *gew. pl.* sichelförmig nach aufwärts gebogene Schwanzfedern des Hahnes; 4) Flechsen, Sehnen, *pl. s.* Косѣ I. 3).

Косѣчити, *v. a.* mit Blumen od. Laub schmücken. [*flechte.*

Косѣще, *n. aug.* überausgrosse Haar-

Косінка, *f.* Geflecht, *n. Га.* I. 9.

Коськати кболо корб, *Левс.* *s.* Пѣнькати ся.

Коськб! *int.* Lockruf für Pferde.

Ко-слбву, *adv.* — сказати nebenbei.

Косм, *m.* косма, косматина, *f.* Zotte, *f.* Büschel, *m. Cm. Ко.* 147; 2) -травѣ *Galium mollugo*. [2) *s.* Венрѣна. *B.*

Космак, *m.* Haarflechte, *f. Кч.* 204;

Космагий, *a.* zottig, rauh, hauschig, büschelig; 2) * космага Brantwein mit Honig eingekocht u. beim Besuche der Wöchnerin getrunken: итѣ на космагу.

Космагіеть, -ости, *f.* Zottigkeit, *f.*

Космацка сіль, *Ф.* Arsenik, *m.?*

Космач, *m.* mit grossen Haarflechten, zottig; (*in d.* Jägerspr.) der Bär, der Zottige *Mi. II.* 333.

Космачити ся, sich zerzausen, kraus u. wirr werden. [*wolligen Schafes.*

Космашечка, *f. dim.* Bein. des

Космик, космк, *m. dim.* *s.* Косм, Haarbüschel, Flocken, *m.*; 2) * Nasenschwanz, *m.* [*auf dem Kopfe, m.*

Космина, *m.* Ochs *m. e.* Haarbüschel

Космогрудий, *a.* mit behaarter Brust.

Косму́н, *m. s.* Ковту́н (*Фр.*). [*idea.*

Космушки, *pl.* Haarsterne, *pl.* (*Crino-*

Косники, *pl. s.* Кієнік.

Косну́ти ся чо́гось, *K.* etw. an-, berühren, anstossen.

Косовѣд, *m.* trigonales Trapezoëder,

I. Косовий, *a.* der Amsel. [*Вол.*

II. Косовѣй, *a.* schief; krumm; ко-совѣ *f. a. s. C. II.* 134. 140. schiefe Ebene, Schiefe, *f.*; -ий сѣжень II. 155?

Косовѣще, *n. Кч.* 260 *s.* Кієн.

Косодалник, *m.* Rhomboid, *n. Вол.*

Косогор, *m. Нс.* Abhang, *m.* abschüssige Seite eines Berges.

Косолапий, *a.* mit krummen Tatzten; mit *k.* Beinen.

Косонька, *f. dim.* *s.* Косѣ I.

Косонбга, *m.* Weberknecht, *m.* (*Phalangium*).

Кособкий, *a.* Ч. V. 34 schielend.

Косбрий, *a.* (-а вѣцѣ), dessen Hörner wie eine Haarlechte geformt sind.

Косбрити, *v. a.* ausstatten, schön, elegant ankleiden; 2) — ся до корбь gegen jmdn dreist auftreten; *s.* Горобжити ся; *b)* *s.* Відгражати ся.

Косбрич, *m.* Stutzer, *m.*

Косоу́стка, *f.* Zunge, *f.* (*Solea vulg.*).
Кост, Кбстик, Костюк, Костянтѣн, *m.* Constantinus.

Костак, костар, *m. s.* Косогрѣа.

Костар, костач, *m.* junge Flassbarbe (*Barbus fluviat.*).

Костѣл, *m.* lateinische Kirche; *adj.* костѣльний zur lat. *K.* geh. [*starren, B.*

Костѣнїти, *v. n.* sich verknöchern,

Кбстѣр, -тра, *m. Ко.* 24 Haufen, Stoss, Schober; Holzstoss; 2) Scheiterhaufen, *m.*

Костерѣва, *f.* Schwingel, *m.* (*Festuca ovina*); костеревоватий, *a.* schwingelartig, *B.*

Костѣрка, *f.* kleiner Holzstoss.

Костѣл, *m.* Krückenstock, *m.* Krücke, *f. C. I.* 23. [*Стоколбса; 3)* *s.* Токѣр, *Піс.*

Костѣр, *m.* Würfelspieler, *m.*; 2) *s.*

Костѣстий, *a.* voll Knochen, knochig, knöchерig.

Костѣти, *v. a.* *Кв.* 172 eig. jmds Knochen fluchen, schelten; 2) mit bunten Muscheln (mit bemalten Knochenplättchen) auslegen.

Костняк, костовець, -вця, *m.* Knochen-thier, *n.* (*Ostozoon*) *Пол.* [*let. n.*

Костбвище, *n.* Knochengerüst, Ske-

Костогрѣа, костоглѣд, -ода, ко-стюк, *m.* Kernbeisser, Kirschkink, *m.* (*Fringilla coccothraustes*).

Костоїд, (-жѣр, *Пар.*) *Под.* костоїд-

- ница, *f.* Knochenfrass, Beinflrass, *m.*; 2) * *m.* Nager am Marke, *m.* *Mx.*
- Костокрѣпій, *a.* mit knöchernen Flügeln (ohne Feder); — кажѣн III. I. 81.
- Костолѣпцїй, *a.* mit knöchigem, hagerem Gesicht, *Мог.*
- Костомара, *f.* Beingerippe (der Костяна баба, Яга, *KV.*) *n.*
- Костомаха, *f.* grosser Knochen; 2) *s.* Костомара. [nerci, *f.*
- Костопальня, *f.* *He.* Knochenbren-Костопальн, *m.* *s.* Постопальня, *B.* (Aster).
- Костоправ, *m.* Knocheneinrenker, (Wundarzt, welcher die verrenkten oder zerbrochenen Knochen wieder einrichtet), *m.* [*pl.* (Cataphracti)].
- Костошбчки, *pl.* Panzerwangen,
- Кбстрик, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acetina vulg.).
- Кострїця, *f.* Flachs-, Hanfschebe, Achel, *f.* *Др. с.* 22 *Mi.* II. 285 *K.* (*Пс.* 170); 2) abgehauene mittelgrosse Fichte, *f.*; langes Holzschreit; *ВШ.* (*Пр.* V. 14)?; 3) Steissbein, *n.* *Пол.*; 4) *N.* е. полонїна u. е. Berges.
- Кострїч, *m.* *N.* е. Berges.
- Кострїчєнька, *m.* *dim.* * der Unwillige, Straubige.
- Кострїчик, *m.* Nbl. des Прут.
- Кострїчїти ся, *H.* 49 sich spreizen, *s.* sträuben; stolzieren.
- Кострїще, *n.* *s.* Костєр, *См.*
- Кбструб, *m.* der Straubige, Struppige; 2) Skelet, *n.* 3), кострубонька, Art гаївка *Кол.* I. 158.
- Кострубатїй, *a.* кострубач, *m.* кострубана, кострубѣля, *f.* straubig, struppig, rauhaarig; garstig.
- Кострубатка, *f.* Bärenatze, *f.* (Clavaria flava) *Вол.*
- Коструля, (-ѣлька), *f.* Casserolle, Castrol, *f.* (flache Schmorpfanne) *He.* *Под.*
- Кострун, *m.* *s.* Костовище.
- Костур, *m.* Knüttel, Stock, *m.*; 2) *s.* Косторѣз. [mass, plump, garstig.
- Костурлѣвїй, *a.* *Зг.* ohne Eben-
- Костуха, *f.* rogata Seestier, Beinfisch, *m.* (Ostracion cornutus); 2) *pl.* Harthäuter, *pl.* (Sclerodermi).
- Костюк, *m.* *s.* Кость.
- Костюльки, *pl.* *s.* Стоколбса.
- Костяк, *m.* Skelet, Todtengerippe,
- n.* III. II. 52; 2) —, костяник, (-янич-
Junge vom Asciopenser huso.
- Костяній, костянійстїй, *a.* Knochen-, aus Bein. [(Rubus saxat.).
- Костяница, *f.* Felsenhimbeere, *f.*
- Костянковата ягода, *s.* Кістянка.
- Костяче, *n.* *coll.* viel, lauter Knochen.
- Косухна, *f.* *s.* Кбсонька, коса I. Ч. IV. 280.
- Косцьблїки, *pl.* Art Leinenstickerei ähnlich den Kirchthürmen (костєл), *Кол.* I. 48. 347. [genistaefol].
- Косюрки, *pl.* Leinkraut, *n.* (Linaria I. Косяк, *m.* H. 146 Thürstock, Fensterstock, *m.*; 2) schräg zugehauener Backstein; на косяк schräg, schief, zickzack.
- II. Косяк, *m.* Herde der Pferde, bes. der Stuten mit Föhlen, *Левч. Ос.* (61) IX. 177, *f.*; 2) Pferdehutweide, *f.* *K.*
- Косїнїк, *m.* Wetzstein für Sensen, *m.*
- Кбта! кбта на! (кага P. I. 64) *int.* Scheuchruf gegen Katzen u. Hasen.
- Котара, *f.* *KV.* Vorhang, *m.* Gardine, *f.* [ker, *m.* *adj.* котвїчний, *ГШ.*
- Кбтва, *ГШ.* котвїця, *V.* *Фр.* *f.* Ан-Котвїчий, *s.* *a.* *m.* Ankerknecht, *m.* *Пар.*
- Котєл, (*d.* котєлок, -лка) *m.* Kessel, *m.*; 2) *pl.* котєлки Wassernuss, *f.* (Trapa natans). [gefahrenes Loch *s.* Вїбїй.
- Котєлєбїна, котєлєвина, *f.* aus-
- Котїга, *f.* *gew.* *pl.* Fuhrwek der чабанї, *n.* starker niedriger Wagen *C. II.* 170.
- Котїгоршок, -шка, *m.* I. 213 *s.* Покотїгоршок.
- Кбтик, *m.* *dim.* *s.* Кит; Miskätzchen, *n.*; 2) *N.* е. Wiegenliedes „vom Miezchen“; 3) *s.* Бавька; 4) Köthe beim Pferd, Afterklaue *f.* Afterhut, *m.* 5) *pl.* *s.* Кошачкї.
- Котїна, *f.* *m.* junge Katze.
- Котїти; (кбчу, кбтиш), *v.* *a.* wälzen, rollen; * *нїс* die Nase aufwerfen; 2) — ся (бараббля) bildet Knollen; *b*) — ся Junge werfen (von Schafen, Katzen, &).
- Кбтки, *pl.* Ackerklee, *m.*
- Кбтько, *n.* in d. Kinderspr. *m.* Колицє.
- Коткодакати, *Пол.* *s.* Кудкудакати.
- Котлбвина, (-иця), *f.* Thalkessel, Kessel, Becken, *m.* *C.* II. 57 *Фр.*
- Котлофасити, *v.* *a.* §. in das Wasser zum Faulen hineinschlendern. [isson, *n.*
- Котнїк, котнїх, *m.* Presswurst, *f.* Sau-Котовїй, *a.* -а пісня *См.* Wiegenlied, *n.*

Котівка, *f.* P. I. 25?
 I. Коті́к, -ткі́, *m.* Druckerwalze, *f.*
 II. Коті́к, -ткі́, коті́чок, *m. dim. s.*
 Kir; 2) Art Wiegenlied, s. Коті́к 2).
 Котолу́п, *m.* Katzenschinder, *m.*;
Beim. der Hausirer, welcher Tauschhandel treibt, *Зап.* I. 288.
 Котолу́пня, *f.* C. Schindanger, *m.*
 Котора́, *f.* Fehde, *f.* Zwist, *m.* Gram, Kränkung, *f.* котору́ завдава́ти кра́н-
 кен, (*B.*) [pfen, *Oz.* 166.
 Котору́гаги, *v. a.* sehr rütteln, zu-
 Котору́й, *pron. s.* Котру́й; 2) ко-
 то́ри — коті́ри die einen — (einige),
 — die anderen, *Oz.* 163; 3) wer immer,
 einer von ihnen *H.* 126; 4) — раз!
 das wievielte Mal! [Піс.
 Котора́вий, *a.* feindlich; zänkisch,
 Которува́ти, *s.* Враждува́ти. Піс.
 Котохвѣ́й, *m.* P. I. 25 s. Коцький.
 Коті́чий, *a.* Ф. (Пр. V. 218)? s.
 Коті́чий.
 Котра́жка, *f.* kleiner Vorhang.
 Котру́й, котру́й, *Д. гр.* 53. *pron.*
 welcher; 2) irgendwer, s. Декотру́й;
 котру́й и хлі́ба не ма́є: einige haben
 sogar kein Brod (*B.*); котру́й-сь, котру́й-
 то, ein, irgend ein, ein gewisser; котре́-що
 welches (was) immer *Oz.* 163—164.
 Котуле́ць, -лця́, *m.* Sphaerocoum, *n.*
 Коту́рмаги, *v. a.* §. umwickeln.
 Коту́рнаш, *m. s.* Салаш. [но.
 Коту́рно, *adv. s.* Моторо́шно; хма́р-
 Котю́га, *m. f.* Hund, *m.*; 2) *Hunds-
 kerl, *m.* III. II. 253; *adj.* котю́жий
 des H. *vgl.* Катю́га.
 Котору́бка з'їдо́ма, *f.* Stein-, Stock-
 morchel, Frühlorchel, *f.* (*Helvella esculenta*); 2) — підба́рина Giftstockmorchel
 (*H. suspecta*) *Вол.* [Ч. IV. 43.
 Котю́чка, *f.* Rollspiel mit Eiern, *n.*
 Котя́, -я́ти, котя́тко, *n.* Kätzchen,
 Junges einer Katze, *n.* [Котя́чка 3) *Вол.*
 Котя́чий, *a.* Katzen-; -і́ бу́лки *s.*
 Котя́чка, *f. s.* Кіньска́ м'ята; 2)
 2) Ruhrkraut, *n.* *Gnaphalium dioicum*);
 3) — розхі́дниця, Gundelrebe, *f.* (*Glechoma hederaceum*) *B.* [denrosses, *Лук.*
 Кофу́рка віща, *f. N.* des fabelh. Hel-
 Кобу́ш, *m. s.* Ківш, ковш, *Wgr.* XI.
 Коба́, кофа́нка, *f.* Wasserkanne, *f.*
 Кофа́й, *m. gr. M. s.* Ка́ва I. [Зап.
 Ко́х, *m. Oz.* (61) III. 27 ein Gefäß; Korb, *m.*

Кохавѣ́ць, -вця́, *m.* Nbl. des Прут.
 Коха́н, *m.* Nbl. des Че́ремош б.;
 2) *N. e.* Berges.
 Ко́ханя, (-я́нне), *n.* das Lieben, Lie-
 be, *f.*; Liebe, Geliebte, *f.* III. I. 164.
 Ко́ханець, -вця́, коха́нок, -нка, *m.*
 der Geliebte, Liebhaber, Buhle; Lieb-
 ling, *m.* Пар.
 Ко́ханка, *f.* Geliebte, Buhle, *f.* Lieb-
 chen, *n. s.*; 2) ко́ханка P. I. 179 ver-
 zärteltes, verzogenes Mädchen.
 Ко́хати, *v. a.* lieben; — ся в кі́м,
 з кі́м іу́ їмдн verliebt sein; *v. a.* und
 — ся в кі́м für etw. Vorliebe haben, etw.
 mit Lust u. Liebe pflegen, aufziehen.
 Ко́хва, (ко́ффа), *f. s.* Ка́ва I. A. F. 161.
 Ко́хи, *pl.* Art Pferdekrankheit.
 Ко́хта, ко́фта, *f.* Art Frauenkleid;
 Leibchen mit Aermeln; Corset, *n. s.* I. 101.
 Ко́ц, *m.* Kotze, zottige, wollene Decke, *f.*
 Коца́рка, *f. Ke.* 401 Kotzen-, Dek-
 kenweberin, *f.* [Verkauf verfertigen.
 Коца́рюва́ти, *v. n.* Kotzen zum
 Ко́цати, *v. n.* kotzen, sich erbrechen, §.
 Ко́ціба, (-і́ба), *s.* Коцю́ба; 2) Stelz-
 fuss, *m.*
 Ко́цик, *m. dim. s.* Ко́ц; 2) *pl.* Ф. (Пов.
 28) у́горекі Art Schmuckgarn u. dgl.
 zum Sticken.
 Коцький, *m. a. s.* ein Fabelwort
 vom Kater (кі́т); пан К. „Herr Murr-
 ner, Miez, P. I. 24. [са́ти (Фр.).
 Ко́цкоти́ти, *s.* Чикчикува́ти, чем-
 Ко́цобі́рка, *f. s.* Ві́вирка.
 Ко́цовѣ́йка, *f. s.* Кацаба́йка.
 Ко́цопі́р, *s.* Кучопі́р.
 Ко́цофі́ст, (котофі́ст) -бета, *m.*
 Schwanzmeise, *f.* (*Parus caudatus*).
 Ко́цур, *m.* Kater, *m.*
 Ко́цюба́, (*d.* ко́цюба́), *f.* Ofenkrücke, *f.*
 Ко́цюбити́ ся, *H.* 209 sich krüm-
 men, * sich auflehnen, sich gegen etw.
 sträuben §. [reißen.
 Ко́цямба́ти, *v. a.* §. bei den Haaren
 Ко́ч, *m.* Halbkutsche, *f.*
 Ко́чадійник, *m.* glatter Schildfarn,
 (*Aspidium filix femina*).
 Ко́чан, *s.* Кача́н; Strunk, Stamm, *m.*
 Ко́чані́ти, *s.* Качані́ти, von Frost
 starren.
 Ко́чат, *m. s.* Ко́чут. [gallis].
 Ко́чатні́чка, *f.* Gauchheil, *m.* (Ana-
 Кочѣ́вний, *a.* nomadisierend.

Кочевник, *т. Пар. s. Кочовик.*
Кочегарувати, *в. п. Ofenheizer sein.*

Кочедійжник, *т. Ч. III. 196* Zauberbülte des Farnkrauts *s. Кочадійжник.*

Кочело, кочило, *Ф. (d. кочельцѣ, -чил-), п. Rolle, Kreissocheibe; 2) Spirale; aufgewundene Spule; f; 3) runder Platz.*

Кочѣрга, (*d. кочерѣжка*), *ф. Ofenkrücke, Schürstock, т.*

Кочерѣга, *ф. s. Бруква.*

Кочержаник, *т. кочержаньно, п. Ч. V. 879* Stiel der Ofenkrücke, *т.*

Кочержник, кочержик, кочерник, *т. der Winkel beim Backofen wo die Ofenkrücke steht.*

Кочѣт, *т. der Pflock am гряділь zum Anheften der тиж Ч. VII. 399; 2) Не. (Шр. XI. (1) 119?)*

Кочилъсти крѣстики, кочилъстий пѣя & *а. Art Leinenstickerei, gewirkt in кочелá (-о).* [tscher, *т.*

Кочиш, *т. ungr. Mi. II. 347* Кочковáта осѣка, *rasige Segge (Carex caespit.).* [у. garstige Person.

Кочкодán, *т. wunderbar gekleidete Кочованѣ, п. кочовиця. ф. Пис. Nomadisieren, Nomadenleben, п. 2) Lager, п. (der Nomaden) Ко. 126.*

Кочовик, *т. Не. Nomade, т.*

Кочовиско, кочовище, *п. Gegend in welcher sich е. Nomaden od. Hirtenvolk aufhált; Lagerplatz, п.*

Кочубѣй, *т. кочубѣйка, ф. Наубенлерче, ф. (Alauda cristata); 2) Кочубѣй † = Одѣсса.*

Кочувати, *в. а. hinwálzen, -schaffen, transportieren (Ф.); führen; 2) в. п. Standlager halten, lagern; б) nomadisieren.*

Кочуфк, *т. Sperrnagel beim Pflug, т.*

Кошáлка, *ф. s. Кошиль, Левч.*

Кошара, (*d. кошарка*), *ф. Hürden-schlag, т. Pferchhütte, ф. Pferchschlag, т.*

Кошаринѣ, кошарище, *п. Platz wo die кошара gestanden, т.*

Кошарити, *в. а. pferchen; кошарувати, в. п. wo eine кошара halten.*

Кошáтина, *ф. Katzenfleisch, п. Пис.*

Кошáтник, кошельник, *т. В. Binse, ф. (Scirpus).*

Кошачкѣ, *рл. кошечник, т. кошача мѣта, в. Кѣтячка 3) und Кѣшка 2).*

Кошѣй, *т. s. Батѣва, Пис.*

Кошелйна, *ф. s. Кошиль.*

Кошелувати, *в. п. Bestechungsmittel (im кошиль) bringen.*

Кѣшеля, *ф. Bauernhemd, п. s. Кошұла.*

Кошениця, *ф. abgemahetes (nicht mit der Sichel geschnittenes) dah. geringeres Getreide; 2) Feld wo das Getreide abgemáht worden, п.*

Кошеня, -яти, *п. s. Кѣтя.*

Кошѣрний, *а. kosher.*

Кошѣчник, *т. Sohn der Katze, т. Ч. II. 252. Пом. III. 77.*

Кѣшиво, *п. s. Кѣшá.*

Кѣшик, (*d. -ичок, т. Handkorb, т. s. Ким; 2) рл. Trifolium montanum.*

Кошикар, *т. Korbmacher, т. adj. кошикарский, -а шáла Korbflecht-schule, ф.* [f. -flechterei.

Кошикарство, *п. Korbmacherei,*

Кѣшити ся, * sich aufbláhen, sich spreizen.

Кошицѣ, *рл. Ме. 278. Art Pflze.*

Кошиль, -ель, (*d. кошелик*) *т. Binsenkorb, т. Lüschke, ф; * кошелá плѣсти, шáти з когѣ jmdn zum Gespott haben.*

Кѣшка, *ф. Kron-, Giftwicke, ф. (Coronilla varia); 2) рл. Katzenminze, ф. (Nepeta cataria).* [Космáтий; struppig.

Кошлáтий, кошмáтий, *Левч. а. s.*

Кошлáтка, *ф. Spinnerspanner, т. (Amphidasys).*

Кѣшлик, *т. Orthotrichium, В.*

Кѣшниця, *ф. grosses Geflecht (Hürde) mit Dach zum Aufbewahren der Kurutzkolben. [Kasacklagers Ким, т.*

Кошѣвий, *с. а. т. Befehlshaber des*

Кошѣвка, *ф. Левч. s. Кошáлка.*

Кошт, -у, *т. Kosten, Unkosten, рл. Aufwand; Unterhalt, т.*

Коштелити, *в. п. s. Косенити, von Frost erstarren.*

Коштѣвий, *а. Др. Kosten.*

Коштѣвий, *Ч. V. 748. кошѣвний, а. kostbar, kostspielig, theuer.*

Коштѣвнисть, -остѣ, *ф. Kostbarkeit, Kostspieligkeit, ф.*

Коштрубáнь, *т. s. Кострубáний.*

Коштувати, *в. а. kosten: etw. mit dem Geschmack versuchen! 2) в. п. kosten, Kosten erfordern, K. verursachen, zu stehen kommen.*

Кошұльник дѣвчий, *Art Pflze.*

Кошұля, (*d. -уленька*), *ф. s. Сорѣч-*

•ка; 2) Art Geschwür, Schorf auf dem ganzen Kopfe, (B.).

Кошур, *m. coll. s.* Водорости.

Кошавий, *a.* knochig, hager.

Кошій, *m.* wandelndes Gerippe, Skelet, *n.* Зг. [ний *K. He.* spöttisch.

Кошун, *m. †* Spötter, *m. adj.* кошун-

Кошунство, *n. K.* Spott, *m.* Spöterei, *f.* [s. schmiegen, s. krümmen.

Коязити ся, *sich* zusammenrollen,

Коўшник, *m.* Aufkäufer des Hausgeflügels, *Zam. I.* 288 *vgl.* Кбѣц.

Кпи, кпїни, (-їнки) *pl.* das Gespötte; на — zum Spott.

Кпильти, *Левч.* кпїти, (кплю, кпиш) *v. n.* з когб (з чогб) jmdn zum Besten haben, sich über jmdn lustig machen; sich aus etw. nichts machen, seinen Spott mit etw. treiben.

Крaб, *m.* Krabbe, *f.* (Brachyurus).

Крaбин, *m.* крaбна, *f.* *Пис.* s. Кїбт.

Крaвaльник, *m.* Zuschneidemesser, *n.* Kneif, *m.*

Крaвaльниця, (-aниця), крaвaнїця, *f.* Zuschneidebrett, Schneidebrett, *n.* [Schneider, *m.*

Крaвeць, -вця. (*d.* крaвчик), *m.*

Крaвeця, *f.* Ч. VII. 575 Verwirrung, *f.*

Крaвeцький, *a.* Schneider-.

Крaвeцтво, *n.* Schneiderhandwerk, *n.*

Крaвнїк, *m.* Zahntrost, *m.* (Odontites rubra); 2) s. Дїроббї.

Крaвцoвaти, крaвчити, *v. n.* schneiden, Schneider sein.

Крaвчїна, *f.* Schneiderzunft, *f.* *Пис.*

2) Heerschar, Heeresabtheilung, *f.* II.

(zur Zeit des гетьман Наливаїко, *Пис.*

Крaвчїха, *f.* Schneiderin, *f.*

Крaглї, *pl.* *См.* s. Крўглї, Kegel.

Крaгoль, *m.* Ч. III. 290 Mangel, *f.* Rollholz, *n.*

Крaдeмкїй, *a.* heimlich.

Крaдeмцї, (B.) крадиємци. (по-к.), крaдки, крaдьки, Ф. крадькомa. крaдьки, крaдцї, *adv.* verstorhen, geheim.

Крaдїж, -дежи, крaдїжка, II. 115, *f.* Diebstahl, *m.* Dieberei, *f.*; 2) das Gestohlene.

Крaдїжний, *a.* vom Diebstahl herführend; gestohlen. [das Stehlen.

Крaджене, крaдїне *Др.* s. 380, *n.*

Крaдькб, *m.* Dieb, *m.* [schaft, *f.*

Крaввїд, *m.* Naturansicht, Land-

Крaввїдний, *a.* landschaftlich, *Пар*

Крaввїй, *a.* Landes-, inländisch.

Крaввїр, -бру, *m.* *Км.* Aussicht, *f.*

Крaжa, *f.* s. Крaдїж.

Крaї, -aїо, *m.* Land, *n.*; 2) Rand,

Saum, *m.*; Ufer, *n.* Ecke, *f.* Ende, *n.* на

сам крaї посунути auf den äussersten

Rand schieben; з крaїо, на крaїо си-

дїти am Rande, an der Ecke, am Ende

sitzen; на крaїх an der Rändern; крa-

ем (крaїом) лїса & итї den Rand ent-

lang —; через крaї über das Mass,

über den Rand hin; до самoго крaїо,

прийшлo вже на крaї bis zum Aeus-

sersten; 3) als unechte *praepos.* mit

dem *Genit.*: крaї селa am Ende des

Dorfes; крaї дорoги neben, am Wege,

nahe an; крaї сьвїта *P. I.* 82. (на крaї,

за к. сьв.) an die äusserste Grenze,

ans fernste Ende der Welt, *Mi.* IV.

225. 540—541. *Oz.* 185.

Крaїдeрина, *f.* Art Baum.

•Крaїкa, (*d.* крaїочка), *f.* Tuchecke,

Anschröte, Sahlleiste, *f.* -band, *n.*

Крaїнeбо, *n.* *Пм.* Gesichtskreis,

Horizont, *m.*

Крaїний, *a.* am Ende, am Rande

gelegene, Eck-, äusserst, extrem; -им

слoвом zum letzten; крaїно, *adv.* äus-

serst, übermässig, sehr; recht.

Крaїник, *m.* *АД.* I. 44 Bezirksver-

walter der Cameralgüter, *m.*

Крaїнїця, *f.* *Пис.* s. Грaнїця.

Крaїнїсть, -ости, *f.* das Aeusser-

ste; Extrem, *n.*

Крaїнїяни, *m. gew. pl.* Країнїяне,

N. der Lemken an den Quellen der Fl.

Ляторїця u. Ондава.

Крaїoбpaз, *m.* Landschaft, *f.* *Пол.*

Крaїoк, -aїкa, *m.* kleines Land, Länd-

chen, *n.*

Крaїтoчка, *f.* Endpunkt, *m.*

Крaїна, *f.* Land, *n.* Landschaft, *f.*

Landstrich, *m.*; 2) Cameralgüter-Verwal-

tung, *f.* *Гол.* I. 279; 3) Herzogthum Krain.

Крaїнський, *a.* krainisch.

Крaк, крaк, *m.* s. Корч 1).

Крaкaти, (крaчу, крaчеш), *v. n.*

krächzen. [schas), *B.*

Крaквa, *f.* Stockente, *f.* (Anas bo-

Крaкїв, -ова, *m.* Krakau; крaкїв-

ский, *a.* Krakauer; крaкoвaк, *m.* III.

I. 71 poln. Nationaltanz.

Крaкїе, -ocy, *m.* s. Крoкїш.

Крaклі, *pl. s.* Скрaклі?
 Крaкун, *m. s.* Крyк. [II. 71.
 Крaлїя, *f.* Reich, Königreich, *n.* Mi.
 Крaльчик, *m.* feingeschärfte Spitze.
 Крaля, *f.* Königin; Prinzessin; *f.*;
 2) —, крaлька, Dame in Karten; *b)*
 Zehner in K.
 Крaм, -aмy, *m.* Kram; Kramladen,
m.; 2) Kurzwaare, *f.* Kostbarkeiten, Ga-
 lanteriesachen, *pl. P.* I. 80.
 Крaмaр, (крамoр, Ч. IV. 146), *d.*
 крaмaрчик, *m.* Krämer, *m.*
 Крaмaркa, *f.* Krämerin, Kaufmanns-
 gattin; *M.* II. 132; 2) *s.* Бoсoркa 2).
 Крaмaрний, *m. a. s. N.* einer по-
 лонїна.
 Крaмaрнa, *f. s.* Крамнїця.
 Крaмaрскїй, *a.* Krämer-. [*m. He.*
 Крaмaрствo, *n.* Krämerei, *f.* Haudel,
 Крaмaрчyк, *m.* Ladendiener, *m.*
 Крaмaрщїнa, *f.* Krämerwaare, *f.*
 Крaмaрювaти, крaмувaти, *v.*
m. einen Kramladen halten; чимoсь (кpa-
 мoм — *Me.* 317) womit Handel, treiben,
 feilschen, kramen, verkaufen, handeln.
 Крaмїнa, *Цe.* крaмнїнa. *f. coll.* aus-
 wärtige Handelsartikel, *pl. s.* Крамнїй.
 Крамнїй, крaмнїчний, крaм-
 eськїй, *a.* im Kramladen gekauft; Крам-
 des Krämerladens, des Gewölbes, *M.*
 Крамнїця, *f.* Kramladen, Krämer-
 laden, *m.* Handlungsgewölbe, *n.*
 Крамплювaти, *v. a.* krämpeln, Wolle
 kämmen.
 Крамщїнa, *f. s.* Крамарщїнa.
 Крaнeць, -нця, крaнeчик, *m.* Rand,
m. das äusserste Ende, Spitze, *f. Vax. Цe.*
 Крaнка, *f. Zap.* (Вeч. I. 335) *s.* Ворoна.
 Крaнкaти, (-ньк-), *v. n. s.* Крaкaти.
 Крaнт, *m.* Krahn; Hahn an e. Ge-
 fässe, Zapfen, *m.*
 Крап, *m.* Krapp, *m.* (Rubia tinctorum);
 крaпoвий, *a.* *M.* III. 95 mit Krapp ge-
 färbt, bunt. [дощ, träufeln, tropfen.
 Крaпaти, *v. n.* крaпaе (крaпїт)
 Краперчaстїй, *a. s.* Дзюбaтїй.
 Крапїна, (-їнка), *f.* Tröpfchen; Tü-
 pfelchen, *n.*
 Крапкaнїстїй, крaпчaстїй,
 (-aтїй), *a.* geträufelt, getüpfelt.
 Краплїстїй, крaпнїстїй, *a.* in
 grossen (*n.* dichten) Tropfen *Ф.*; 2) ge-
 tupft, getüpfelt (*e.* Stoff) *M.* II. 200.

Крaпля, *f. He. s.* Kапля.
 Крас, *m.* Färbestoff, *m. B.*; 2) — дї-
 вoчaй Ч. V. 71. [*f.* 2) *Amarantus caud.*
 Красa, *f.* Schönheit, Schöue; Pracht,
 Красaвeць, -вця, *m. V.* schöner
 Mann, der Schönste.
 Красaвїця, (-їчка), *f.* schöne Frau,
 sch. Dame; eine Schönheit. [*prepia.*
 Красaвкa, *f.* Bärenspinner, *m.* (Eu-
 Красaвчик, *m.* schönes Büblein,
Фр.; 2) Widderchen, *n.* (Zygaena).
 Красaнь, *f.* Kreiselschnecke, *f.* (Me-
 leager). [*deae.*], *B.*
 Красaнї, *pl.* Blütentange, *pl.* (Flori-
 Красaнка, *f. s.* Щїголь.
 Красaтка, *f.* — соснoвa. Kiefern-
 Prachtkäfer, *m.* (Buprestis mariana), *Пoл.*
 Красeнь, -eня, *m. M. Cm.* schöner,
 anmuthiger Jüngling. [*m.* (Calosoma).
 Красївeць, -вця, *m.* Puppenräuber,
 Красївїй, *a.* schön; 2) schillernd, *Пoл.*
 Красїй, *a.* buntscheckig.
 Красїльнїк, (-їльчик, *ГIII.*),
m. Färber, *m.* [*n.* Färberei, *f.*
 Красїльня, *f. ГIII. B.* Färbehaus,
 Красїло, *n.* Färbemittel; Schönheits-
 mittel, *n. Пар.* [*dung.*
 Красїнчїна, *f.* Art weibliche Klei-
 Красїстїй, *a.* bunt, farbig.
 Красїти, (крaшy, крaсїн), *v. a.*
 färben; zieren, schmücken. [Ч. III. 139.
 Красїти, *v. n.* schön sein, prangen
 Красїтка, *f. Фр. s.* Красaвїця, die
 holde Schöne.
 Красїтнїй, *a. Zap.* schönfarbig; schön.
 Краскa, *f.* Farbe, Couleur, *f.*; 2) Blut,
n.; 3) —, красиворoна. (-oнка), *f.* Man-
 delkrähe, *f.* (Coracias garrula).
 Краскaр, *m.* Farbenmacher, *m. Пар.*
 Краскувaти, *v. a. s.* Красїти, *V.*
 Краснїй, (*d.* -нeвський), *a.* schön;
 malerisch, *Ф.*; 2) -a дївкa Regenbogen,
m. Ч. VII. 575. [*N. e.* Berges.
 Краснїк, *m.* Nbl. des Прут; 2)
 Краснїця, крaпoпїркa, *f.* Rothau-
 ge, *f.* (Scardinius v. Leuciscus ery-
 throptalmus).
 Краснївeчко, *n. dim. Ч. IV. 70*
 rothe Schminke, Schönheitsmittel, *n.*
 Краснїти, *s.* Покрасїти. [erzählt.
 Краснoбaй, *m.* der schöne Märchen
 Краснo- *s.* Крaсo-
 Краснoвaтїй, *a.* röthlich,

Красно́вецъ, -вця́, *т.* *V. Erythroxylo.* [Rothhals, *т.* (*Anas ferina*).]
 Красно́голова, *ф.* Tafelente, *ф.*
 Красно́головець. -вця́, *т.* Art Schwamm, Pilz. *H. 8. Ч. V. 1183. Edf. 34.*
 Красно́гузка заплю́виця, *ф.* Afterschmeissfliege, *ф.* (*Sarcophaga haemorrhoidalis*).
 Краснодо́ушний, *а.* mit schöner Seele, edelgesinnt, *У. Ф.* [wohl lautend.
 Краснозвучни́й, *а.* schön klingend,
 Краснозвучни́сть, -ости, *ф.* Wohl laut, *т.* *Гол.*
 Красноко́ринь, *т.* Ochsenzunge, *ф.* (*Anchusa offic.*); 2) gem. Natternkopf. (*Echium vulg.*); 3) *Onosma echinoides.*
 Краснокрі́лець, -ля́, *т.* Seidenschwanz, *т.* (*Bombucilla garrula*).
 Краснокрі́лий, *а.* *W.* mit bunten Flügeln. [*K. Schönredner, т. ОЕ.*
 Красномо́вцець, -мо́вця, *т.* Redner,
 Красномо́вний, (красом-), *а.* *K. be-* redt, schön redend.
 Красномо́вність, -ости, *ф.* *He.* Beredsamkeit, Wohlredenheit, *ф.*
 Краснонаді́йний, *а.* *У.* mit schöner Hoffnung, zu schönen Hoffnungen berechtigend.
 Красноно́гий, *а.* schönfüssig.
 Краснобо́кий, *а.* schönäugig.
 Краснобо́чок, -чка, *т.* Schönauge, *т.* (*Euglena*).
 Краснопи́сь, *ф.* Kalligraphie, *ф.*
 Краснопи́сець, -ся́, *т.* Kalligraph, *т.*
 Краснопи́сний, *а.* kalligraphisch.
 Краснопи́вно, *adv. Те.* s. Милозвучно.
 Краснопі́рка, *ф.* s. Красніця.
 Краснорі́чйвий, *а.* beredsam, be- redt. *ГШ.*
 Краснорі́чйвість, -ости, *ф.* Beredsamkeit, *ф.* *ГШ.*
 Красно́та, s. Красота́.
 Краснота́ль, *т.* *Salix acutifolia.*
 Красноя́гідний, *а.* mit rothen Beeren. *В.* [*т. Пар.*
 Краснобе́сідник, *т.* Schönredner,
 Красно́вецъ, -вця́, *т.* Goldhähnchen, *т.* (*Regulus*).
 Красові́к, *т.* Monat April, *Мі. II. 250.*
 Красові́тий, *а.* *М. II. 146* schön.
 Красові́ця, *ф.* *М. II. 182* s. Кра-

сави́ця. [(красо́уля *Пис.*).
 Красно́уля, *ф.* Trinkglas, *н.* *Ко. 172.*
 Краснолі́ций, *а.* mit schönem Ge- sicht; *фем.* красолі́ця s. Краснолі́ця.
 Красно́ля, *ф.* красу́лька, *рл.* Кару- зинерkresse, *ф.* (*Tropeolum majus*).
 Краснопи́сний, *а.* bunt bemalt.
 Краснопи́сьмени́в, *н.* *W.* schöne Literatur, Belletristik, *ф.* [schön. *ГГ.*
 Красново́рний, *а.* schöngebildet,
 Красноу́мець, -мця́, *т.* Schöngeist, *т. Пар.* [*ф. Пар.*
 Красноу́метво, *н.* Schöngeisterei,
 Кра́сти, (краду́, краде́м), *в. а.* stehlen, entwenden; — ся diebisch, verstorhen her-, heranschleichen, sich nähern до чо́гось.
 Красувáти ся, *Ме.* 176 dh Schön- heit prangen, glänzen; schön auftreten, grossthuun, sich brüsten. [*rabus nitens*).
 Красу́лька, *ф.* Laufkäfer, *т.* (Са-
 Красу́ля, *ф.* волохáчка, *Пол.* Ва- renspringer, *т.* (*Eurperia saja*); 2) —, кра- суля́к, *т.* Puppenräuber, *т.* (*Colosoma*) *В.*
 Красу́ня, *ф.* die Schöne, schönes Weib; 2) Freudenmädchen, Dämchen, *н.* *Ст.*
 Кра́сый, красні́ший, кра́шый, кра́ций, *compar. adj.* zu Кра́сний.
 Кра́сук, *т.* s. Кра́сень.
 Кра́ся, *ф.* *У.* Regenbogen, *т.*
 Кра́та, *ф.* Gitter, *н.* *ГШ.* в кра́ти gegittert, gewürfelt. [*Хрепта́тий.*
 Кра́тчай́тий, кра́чай́тий, *Р. 11. а. с.*
 Кра́чкова́, *ф.* *N. e.* Berges. [*дák.*
 Крашани́к, *т.* roth umsäumter сер-
 Крашанка́, *ф.* einfarbig bemaltes Ei.
 Крашени́ці, *рл.* rothgefärbte Hosen.
 Крашні́на, *ф.* (bunte) Schnittwaagre ?
 Кра́цати, (-áю, -áшь), *в. н.* schö- ner werden, *М.*
 Кра́ще, (кра́ще. *adv. compar* zu Кра́- сний, schöner, besser, bequemer.
 Кра́я, *praep.* s. Край mit d. *Genit.* кра́я Дуна́я längs des Donaufers.
 Кра́яльний, *а.* schneidbar, *Пол.*
 Кра́яльник, *т.* Zuschneider, *т.*
 Кра́яне, *н.* das Schneiden.
 Кра́янин, *Св.* кра́йн, *Пар. т.* Lands- mann, *т.* Landeskind, *н.*
 Кра́яний, кра́йка, *Вар. ф.* ge- schnittenes Stück; Schnitt, Abstich, *т.*
 Кра́йка, *ф.* Landsmännin, *ф.* *Пис.*

Крѣяти, *v. a.* schneiden; * сѣрце ми ся крѣе das Herz blutet mir, es schneidet mir ins Herz; *Пом.* III. 110.

Крѣвѣти, *pl.* Garneelen, (*Caridina.*)

Крѣвний, *a.* (крѣвнѣк, *m.* -ячка, *f.*), blutsverwandt; 2) aufrichtig, intim *Пр.* II. 335; крѣвно, *adv.* mit Blut, blutig; mit blutigem Schweiss, mühsam *H.* 194. *Др. с.* 377; *b)* inbrünstig, sehnsuchtsvoll, *Пр.* II. 269; крѣвно ридати *s.* Рѣвний, рѣвно + *M.*

Крѣгит, *m. s.* Грѣхит.

Крѣглик, *m.* rundliches Stück.

Крѣгулецъ, (кряг-), -лцѣ, *m.* Sperber, *m.* (*Astur nisus.*)

Крѣдѣнецъ, -нцѣ, крѣдѣнс. *m.* Лев. Credenzisch, -schrank, *m.* [*f.* Credit, *m.*

Крѣдит, *m.* кредитність, -ости, *Кн*

Крѣдитовий, *a.* Credit-, Anleihe, Leih- [*ditfähigkeit, f.*

Крѣдитовість, -ости, *f.* Т. Кре

Крѣж, *m.* *Wgr.* VIII. 25. Stein, *m.* Gestein, *n.*; 2) —, крѣжа, *f.* Viehsalz, *n.* *Кол.* I. 71 *vgl.* Криж и кряж.

Крѣйда, *f.* Kreide, *f. adj.* крейдовий, kreidig; * крейдака Berechnung, *f.*

Крѣйдованя, *f.* *Фр.?* [*streichen.*

Крѣйдувати, *v. a.* mit Kreide an-Крѣймах, (*d.* -ашбѣк), *m.* Kieselstein, *m.* *Мор.* у креймахи грати *Кв.* 24 Art Spiel mit Steinchen, Scherbeu &

Крѣктати, крѣктити, *He.* крѣкнути (*B.*) *v. n.* sich räuspern; 2) ächzen, stöhnen *P.* I. 134.

Крѣля, *f.* sehr grosse Eisscholle, (*B.*)

Крем, *praep.* *Luts.* 156 *s.* Крѣмі; без; 2) allenfalls, *Фр.*

Кремезний, (-міз-) кремязний, *a.* rüstig, stark; fest, standhaft, unnachgiebig, *M.* II. 76. [*klette, f.* (*Petasites offic.*)].

Кремѣна, кремѣйна, *f.* Wasser-

Кремѣйна, *f.* Kieselgestein, *n.*

Кремѣнистый, *a.* Kiesel-, kiesig; steinig.

Кремѣниця, *f.* Kieselerde, *f.* *B.* горѣ-*Ф.* Berg von Kieselgestein; 2) Art harten Thones.

Кремѣняк, *m.* *Пол. s.* Крѣмінъ.

Кремѣзкій, *a.* *Фр. s.* Кремезний.

Крѣмінъ, (*d.* кремѣнѣць) *m.* Kiesel, *m.* (*Silicium*); Kieselstein, Feuerstein, *m.*

Крѣмінáръ, *s.* Крѣмінáл. [*selerde, f.*

Крѣмінка, *f.* *Пол.* Kieselsäure; 2) Kie-

Крѣмінний, (-яний), *a.* aus Kieselstein; Кремѣнна, *a. f. s.* *N. e.* Berges. Кремѣничатий, *a.* kiesig; kieselartig *MIII.*

Крѣмпиль, *m.* *H.* 272? кремполець (кремпулець) *m. K.* (*Meta. V. 33*) hölzernes einfaches Gerüste; 2) *s.* Карпулець.

Крѣмѣти, *v. a.* behauen; * пфусчен; * кремѣнути. *Ф.* scharf, heftig entgegen.

Кремѣняк, *m.* *Vuphthalmum cordifolium.* [*stein, Feuerstein, m. s.* Крѣймах.

Крѣймах, *m.* *H.* 284. *Кв.* 263 Kiesel-

Крѣничини, *pl.* Quellengebiet, *n.*

Крѣнишний, *a.* *s.* Киричний.

Крѣпáк, *m.* Frohnbauer; Leibeigener, *m.*; крѣпáчка, *f.* die Leibeigene.

Крѣпáцкий, *a.* leibeigen; zur Frohne geh. [*Frohne, f.*

Крѣпáцтво, *n.* Leibeigenschaft;

Крѣпáти, *v. a.* fest schlagen, drücken; — за щось *Гр.* fest halten.

Крѣпíсть, -ости, *Ч. I.* 135. крѣпíсть. *f.* Kraft, Kräftigkeit, *f.* [*кий &*

Крѣпкий, *a.* крѣпко, *adv.* *s.* Крѣп-

Крѣплики, *pl.* Mehltäschchen mit feinhackten Schwämmen od. mit Zwetschken, Sauerkraut etc. gefüllt zum борц *Кол.* I. 83. 86.

Крѣпнути, *v. n.* чим etw. schleudern; 2) * (*Фр.*) crepiereu, sterben, (*praeter.* крѣп).

Крѣсь, *int.* vom Feuerschlagen.

Крѣсáк, *m.* крѣсáня, *f.* Hut, *m.*

Крѣсáло, *s.* Крѣсáво.

Крѣсáнка, *f.* Art Vogelnetz; 2) крѣсáнька, *f. s.* Шапурка, *Вол.*

Крѣсáти, (крѣшу, крѣшем), крѣсáнути, *v. a.* огонь mit Feuerstahl an den

Kiesel schlagen um Funken hervorzulocken, Feuer, Funken schlagen; * *v. n.*

rüstig, wacker gehen etc.; — ся рогами von Ochsen: an einander mit Hörnern

schlagen; 2) крѣсáнути. *a n. s.* Скрѣсáнути (кряга); *b) v. a.* von Prügelu: auf-

setzen, aufzeln *Pу.*

Крѣсáчка, *f.* leichte Axt. [*m. B.*

Крѣсэнь, *m.* желіза Eisenkies, Pyrit,

Крѣсáво, крѣсáло, (*d.* -йвце, -йльце) *n.* Feuerstahl *m.* Feuerzeug zum Feuer-

anschlagen, *n.* [*снйця, f.* die Pathe.

Крѣсэник, (-ств-) *m.* Pathe, *m.*; крѣ-

Крѣсэниця, *f. Cm.* Kieselsteingewehr, *n.*; Hahn bei dems., *m.*

- Крест, *m.* Kreuz, *n.* крѣстный etc. s. Хрест &.
- Крестбѣни, *Сб.* I. 301, крестѣни, *pl.* крестѣти, *s.* Хрестѣни, хрестѣти.
- Крестѣць, -цѣя, *m. s.* Крѣжі, *pl.* Крестѣтель, *m.* Täufer, *m.*
- Крестовѣкъ, *m.* Kreuzkraut, *n.* (See-nesio vulg.) Вол; 2) *s.* Крижакъ 1) Вол.
- Крестовѣсець, -сеця, *m.* der Kreuztragende, Kreuzfahrer, *m.*
- Крестопоклѣнна недѣля die vier-
te Woche in d. grossen Fasten mit der
-на середѣ.
- Крет, *m. s.* Кертіца.
- Кретѣчина, кретовѣтина, *f.* кретовѣне, *n. s.* Кертічина, кретовѣне.
- Крех, *m.* Stockente, *f.* (Anas boschas).
- Крѣхкавка, *f. s.* Рѣхкавка.
- Крѣхкати, *v. n.* klappern; quaken.
- Крѣцький, *a. Me.* 295. ? [sandicans].
- Крѣчѣт, *m.* weisser Edelfalke, (Falco
Крѣчка. *f.* Art Pflze. [Грѣчний.
- Крѣчний, *a.* ГШ. artig, höflich; *vgl.*
- Крѣчність, -ости, *f.* ГШ. Artigkeit,
Höflichkeit, *f.* [Feuerwaffe, (Ф).
- Крешелѣне, *n.* das Schloss einer
Крешѣва, *f. N. e.* Berges.
- Крещѣмий, *a. m. s.* Täufling, *m.*
- Крещѣстний, *Га.* I. 14. крещѣгий,
a. s. Хрещѣгий; -е жѣто *B.* Secale
cereale multicaule.
- Крещѣтик, *m.* das Taufthal in Kiew
(Stadttheil) wo die ersten Russinen ge-
taufт worden.
- Крещѣтина, *f.* крещѣте пологно
kreuzförmig, quadrillirt gewobene Lein-
wand, (B).
- Крещѣние, *n.* Taufe, *f.*
- Крѣцет, *m. s.* Чорнѣклен.
- Крѣва, *f.* rechter Nbh. der Шльця.
- Крѣвакъ, *m.* krummes Holzstück; 2)
- Крѣвакъ, *v. n.* hinken. [s. Зѣяць.
- Крѣвда, крѣвдиця, *f.* Unrecht, *n.*
Beeinträchtigung, Kränkung, Beleidigung,
Unbill, *f.* Schaden, *m.*
- Крѣвдѣвий, *a.* См. beleidigend,
Unrecht thuend, schände. [ende, V. ВВ.
- Крѣвдѣтель, *m.* der Unrecht thu-
- Крѣвдѣти, *v. a.* Unrecht thun, be-
einträchtigen; beleidigen.
- Крѣвдѣний, *a.* ungerecht, unbillig,
He; 2) der Unrecht erlitten hat, der
Beleidigte, Gekränkte, Geschädigte, Ф;
- крѣвно (крѣвдо, (Meta 1863. 31)
beleidigend, mit Unrecht, ungerecht, Левч.
Крѣвдувати собі, sagen, glauben
etc. dass man im Unrecht ist, über sein
verletztes Recht klagen.
- Крѣвѣць, -вцѣ, *m. N. e.* Berges;
2) Nbh. des Черѣмош ч.
- Крѣвѣзна, Шол. крѣвинѣ, Левч.
f. Krümmung, Curve, f. krumme Linie.
- Крѣвѣй, *a.* krumm; schief; 2) lahm.
(dim. крѣвѣнький).
- Крѣвѣйки, *pl. s.* Черѣвѣк(и).
- Крѣвѣйти, *v. a.* krümmen; *когѣсь
judm zum Spott etw. nachmachen; *v. n.*
душѣю Ко. 80 gewissenlos handeln; —
ся sich krümmen; das Gesicht verzerren;
ein saueres Gesicht machen, на що во-
зу.
- Крѣвѣне, *n.* das Krümmen.
- Крѣвлѣга, *f. s.* Кривулѣка.
- Крѣвѣдрѣй, *a. s.* Кривошлѣбий.
- Крѣвѣбкий, *a.* mit gekrümmten
Seiten, schiefseitig; *baufällig III. I.
367; крѣвѣбка, *m. f.* Rückenschwim-
mer, *m.* (Notonecta).
- Крѣвѣтѣй, *a.* krumm; schief.
- Крѣвѣтѣсть, -ости, *f.* Krüm-
mung, Schiefe, *f.* [laden.
- Крѣвѣсий, *a.* mit krummen Kinn-
- Крѣвѣвѣрний, *a.* K. irrgläubig,
ketzerisch, häretisch.
- Крѣвѣвѣрто, *adv.* geneigt, schief.
- Крѣвѣвѣзний, *a.* крѣвѣвѣза, *m. f.* mit
schiefem Genick; Schiefnack, Schiefhals, *m.*
- Крѣвѣголовѣй, *a.* mit ungestal-
tetem Kopf (B).
- Крѣвѣголна, *pl. N. e.* Berges.
- Крѣвѣдушнев, *n.* III. II. 236 Gewis-
senlosigkeit, *f.* [gerecht, K.
- Крѣвѣдушний, *a.* gewissenlos, un-
- Крѣвѣзубий, *a.* mit schiefen Zähnen.
- Крѣвѣшлѣбий, *a.* mit schiefen Hüften.
- Крѣвѣшлѣбий, *a.* krummlinig.
- Крѣвѣшлѣбий, *a.* mit schiefem Ge-
sicht. [Muster in d. Leinenstickerei.
- Крѣвѣшлѣб, -бга, *m. Ч.* VII. 415 Art
- Крѣвѣшлѣбий, *a.* krummbeinig.
- Крѣвѣшлѣбий, *a.* krummnäsiger, mit
schiefer Nase; крѣвѣшлѣбий, -бга, крѣвѣ-
шлѣбий, *m.* Kreuzschnabel, *m.* (Loxia cur-
virostra). [a. krummäulig; Schiefnau, *m.*
- Крѣвѣшлѣбий, крѣвѣшлѣбий,
Крѣвѣшлѣбий, Ч. V. 497. крѣвѣ-
шлѣбий, *a.* mit krummer, schiefer Schulter.

- Кривоприсяга, *f.* Meineid, *m.* Ог.
 Кривоприсяжний, *a.* Ог. meideidig, eidbrüchig.
 Кривопрятый, *a.* Ч. V. 497 mit lahmen Fersen (Füssen). [(lahmer) Hand.
 Криворучка, *f.* *m.* mit krummer
 Кривостінний, *a.* krummflächig.
 Кривосудця, *m.* Гол. III. 95 falscher Richter. [maul, *Пар.*
 Кривоустий, *a.* schiefmäulig, Schief-
 Кривошійя, (-ійка), *m.* *f.* krumm-
 hälsig. [Stickeret; s. d. folg.
 Кривулька, *f.* schräge u. krumme
 Кривуля, *f.* alles Krumme; Krüm-
 mung, *f.* [Baum, -es Holz.
 Кривуляка, *f.* krummer, knorriger
 Кривуляти, *v.* *n.* s. Кривати.
 Криву́х, *m.* Acker- Krummhals, *m.*
 (Lycopsis arv). [kender.
 Кривцун, *m.* §. ein Lahmer, Hin-
 Кри́га, *f.* Eisscholle, *f.* [stöhnen.
 Кри́гнати, *v.* *n.* §. kränkeln, *n.*
 Кри́гущка, *f.* Wasserstar, *m.* (Cin-
 clus aquaticus).
 Криж, *m.* Kreuz am Rücken, *n.* кри-
 жем (крестом) упасти, лежати mit
 ausgebreiteten Armen in Kreuzform auf
 das Gesicht fallen, liegen III. I. 80.
 Крижа́к, *m.* Kreuzspinne, *f.*; 2) s.
 Крошня; 3) *K.* (Мета 1864. 53) Kreuz-
 рitter, *m.*? [Kopfkohles, des Sauerkrauts.
 Крижа́лка, *f.* eingesäuerter Kopf des
 Крижаній, *a.* aus кри́га; eisig,
 — океан Eismeer, *n.* Под. [boschas).
 Крижа́нка, *f.* Stockente, *f.* (Anas
 Крижа́стий, *a.* Левч. s. Хрещатий.
 Крижа́ти, *v.* *a.* Ч. VII. 448 kreuz-
 zen, kreuzförmig legen; 2) *Me.* 403 s.
 Кружати.
 Крижба́нти, *pl.* Kreuzbänder, *pl.* *n.*
 Криже́вий, *a.* Kreuz- *B.* von re-
 gelmässigem Geviert. [vogel, *Гр.*
 Кри́жень, -жня, *m.* Art Wasser-
 Кри́женька, *f.* *dim.* s. Кри́га.
 Кри́жник, *m.* *dim.* s. Криж; *adj.*
 крижикові важкі sich kreuzende Pfer-
 dezügel.
 Крижі́на, *f.* Eisberg, *m.* *См.* s. Кри́га.
 Кри́жі, *g.* крижий, *pl.* Kreuz, Kreuz-
 Bein, Heiligenbein, *n.* Rücken, *m.* біль в
 крижах Rückenschmerzen, *pl.* s. Криж.
 Крижі́вка, *f.* Rückenfleisch, *n.*; 2)
 s. Крижанка; 3) s. Крижа́лка; 4) Зе-
 che (могоріч) von dem bezahlt der
 zum ersten mal in e. Dorfe mäht.
 Крижі́внийця, *f.* Holzband der Wa-
 genleiter am oberen hinteren Theile, *n.*;
 2) s. Крижова́тка. [be, *f.*
 Кри́жка, *f.* (меду) Honigtafel, -schei-
 Кри́жма, *f.* weisses Leinwandstück
 bei der Taufe; 2) Pathengeschenk, Ein-
 gebinde, *n.* [хрещма]; *adj.* крижмовий,
 zu *кр.* geh. [жа́нка.
 Крижа́, у́тка, крижа́, *f.* s. Кри-
 Крижні́стий, *a.* breitschulterig.
 Крижні́ти, *v.* *n.* zu Eis erstarren, *Пис.*
 Кри́жно, *n.* *B.* Kreuzbein, *n.*
 I. Крижні́ний, *a.* *См.* s. Крижаній.
 II. Крижні́ний, *a.* світ, *См.* (*Цр.*
 II. 391) voll Kreuze, qualvoll.
 Крижова́тка, *f.* s. Крощня.
 Крижовий, *a.* Kreuz-, Becken-, s.
 Криже́вий.
 Крижовні́к, *m.* *gr.* Stachelbeere, *f.*
 Крижува́ти ся sich kreuzen; 2) *Мх.*
 die Arme ausstrecken, dass die Kreuzes-
 form entsteht; *vor Gram ringen.
 Крижу́лка, *f.* s. Крилу́жка.
 Крижчи́нка, со́гниця-, *f.* Honig-
 schabe, *f.* (Galleria Celleria).
 Кри́за, *f.* Krause, *f.* Пол.
 Кри́й Бо́же! кри́йó! *int.* *imperat.*
 Gott behüt! es ist ein Graus! s. Кри́ти.
 Кри́йда, *f.* s. Кре́йда. [kel, *m.*
 Кри́йка, *f.* Ф. Versteck, Schlupfwin-
 Кри́йма, *adv.* zur Verstärkung des
 Verbuns укрива́ти in seinem Begriffe
K. I. 176. *Цр.* VII. 218. *Ог.* 115.
 Кри́ймий, *a.* verborgen *Зг.*
 Крик, *m.* Schrei, *m.* Geschrei, *n.*;
 Лärm, *m.* криком крича́ти laut schreien.
 Кри́кати, *v.* *n.* vom Schrei „кри!
 кри!“ der Ardea cinerea.
 Крикла́вець, -вця, *m.* Ф. кри-
 клівий, *a.* schreiend, lärmend; s. Крику́н.
 Крикли́вці. *pl.* das viele Schrei-
 en des (kranken) Kindes.
 Кри́кнути, *v.* *n.* aufschreien; на
 ко́рó jmdn anschreien.
 Кри́княва, *f.* Левч. s. Крик.
 Кри́кци, *pl.* s. Но́щницї, *Еф.* 3.
 Крику́н, *m.* Schreier, Schreihals,
 Krakehler, *m.*; 2) *pl.* Schreibvögel, *pl.*
 (Clamatores) Пол.
 Кри́ла, *f.* kleiner Schober (ста́ртка).
 Крила́н, *m.* Vampyr, *m.* (Pteropus) Вол.

Крилѣс, *s.* Крилоє.
 Крилѣстий, крилѣтій, *a.* flügelig, geflügelt, Flügel. [(Strombus).
 Крилѣтиця, *f.* Flügelschnecke, *f.*
 Крилѣтка, *f.* Flügelfrucht, *f.* (samara). [schermeisters, *He.*
 Крилѣш, *m.* erster Gehilfe des Fi-
 Крилѣнка, *f.* Pterocanium.
 Крилѣний, криловій, *a.* Flügel-,
 ГШ. Пар.
 Крилѣ, *n.* Flügel, *m.*; *dim.* крилѣчко, крилонько, крилѣцѣ. крилѣшко Ч. IV. 71. крилѣ. -яти, Р. II. 42. крилѣтко. *n.* Пол. III. 110. kleiner Flügel, Flügelchen, *n.*; 2) крилѣ орлѣнне *s.* Десятилѣтник.
 Крилоплѣвка лѣтачка. *f.* Flugbahn, *m.* (Dactylopterus europ.).
 Крилѣс. *m. s.* Кліроє.
 Крилошанѣн, *m.* Клирошанѣн; *adj.* крилошанѣнский.
 Крилѣжечка. *f. dim.* Мета. (63) 166 Kiebitz, *m.* (чайка)?
 Крилѣк, *m. s.* Крилѣтка. В.
 Кримець, -мця. Кримчѣх АД. II. 136, *m.* (tatarischer) Einwohner aus Krim; *adj.* кримѣкий Krim.
 Кримѣа. *f.* Zinkvitriol, *m.* Вол.
 Кримѣнал, *m.* Criminal, *n. adj.* кримѣнальній. [ling, *m.*
 Кримѣнальник, *m.* Criminal-Sträf-
 * Кримѣка. *f.* Mütze aus Lammfell von Krim; 2) Pelz aus F. von K. *n.*
 Криѣ, *m.* Lilie; 2) Blume, *f.* III. I. 350.
 Криѣця, *f.* Brunnen, *m.*
 Криѣчаний, К. *He.* криѣчѣстий ГВ. *a.* Brunnen-, Quell; brunnenreich, quellenreich.
 Криѣчѣна, криѣчѣвна, *He. f.* Quelle, *f.* Born; Brunnen, *m.*
 Криѣчѣний, *a. s.* Кирѣчѣний; -а осѣка Carex praecox. [(Eucrinus).
 Криѣвѣць, -вця, *m.* Seelilie, *f.*
 Криѣновка, *f.* Brattpfanne, *f.*
 Криѣпта, *f. N.* *e.* полонѣна und *e.* Berges. [machen, *s.* Кунѣрувати, (Ф.).
 Криѣцувати ким. §. jmdn wirbeln
 Криѣпа, *f.* grosser Kahn.
 I. Криѣса, *f. gr. s.* Шур.
 II. Криѣса, *f.* Rand (des Geschirres), *m.*; Krämpfe (des Hutes), *f.*
 Криѣсѣк, *m.* Beschlag an den Enden der Wagenachsen, *m.*

Крисѣня, крисѣнина, *W. f. s.* Кре-
 сѣня.
 Криѣтал, криѣтал, *m.* Krystall, *m.*
 Криѣталѣньскѣий, *a.* Пол. kry-
 stallinisch; криѣталѣвий, krystallen.
 Криѣсталѣзаця, (-зѣванѣ, *n.*) Kry-
 stallisation, Krystalbildung, *f. adj.* кри-
 сталѣзацяйний.
 Криѣсталѣзувати. (und — ся Вол.),
v. n. Пол. krystallisieren.
 Криѣталѣний, криѣталѣчний,
 Пол. *a.* Krystall-, krystallisiert.
 Криѣти. (крѣю, крѣш), *v. a.* decken;
 2) verbergen, verstecken; — ся sich —
 —; крѣтѣий, *pte.* gedeckt.
 Криѣтик, *m.* Kritiker, *m.*
 Криѣтика, *f.* Kritik, *f.* крѣтику клѣ-
 сти den Massstab der Kr. anlegen, an-
 wenden III. *adj.* крѣтѣчний, kritisch.
 Криѣтикувати. *v. a.* kritisieren.
 Криѣтник, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) *s.*
 Очѣур.
 Криѣха. *aug.* крѣхѣта, крѣхѣта,
 (*d.* крѣхѣтка) *f. s.* Кришка I. III. I. 32.
 Криѣхѣий, *a.* brüchig; spröde.
 Криѣхѣкѣть, -осѣи. *f.* Brüchigkeit,
 Sprödigkeit, *f.* [(Salix fragilis).
 Криѣховѣрѣ, *m.* Bruchweide, *f.*
 Криѣхѣтвердѣий, *a.* glashart, Пол.
 Криѣхѣтѣлий, *a.* Leuch. schwächlich.
 Криѣхѣтѣний, *a.* klein winzig.
 Криѣця. *f.* Stahl, *m.* Kritzisen, *n.* 2) Cham-
 pagnerroggen, *m.* (hart wie крѣця 1).
 Криѣцяк, *m.* Chalcophora, *B.*
 Криѣцяний, *a.* Ф. stählern.
 Криѣчѣва, *f.* Luts. 25 *s.*? Корчѣва.
 Криѣчѣти, (крѣчѣ, крѣчѣш), *v. n.*
 schreiben; zurufen; на когѣ jmdn an-
 schreiben, schelten. [schreiend.
 Криѣчѣмо, *adv.* sehr, durchdringend
 Криѣчѣний, *a.* — горн, Frischherd,
 Frischhofen, *m.* ГШ.
 Криш. *m.* Pfannenstein, *m.* В.
 Криша, *f.* Dach, *n.*
 Кришѣнѣць, -нця, *m.* медовѣий,
 Art Honigzwieback, Мак.
 Кришѣнѣця, *f.* Еф. 24?
 Кришѣник, *m.* Schnitt, *m.* Stück,
n.; 2) кришѣник *s.* Кришка I.
 Кришѣнѣця, *f.* kleines Osterbrod
 (пасѣчка), das zerstückelt wird in den
 пасѣковѣий цѣбрѣк. [lorax major).
 Кришѣник, *m.* Doppelschnepfe, *f.* (Sco-

Кришнина, *f.* Unterfutter, *n.*

Крышница, *f.* zermalmender Frost.

Крышйти, *v. a.* zerstückeln, zerbröckeln; zermalen, brocken; *руки die Hände ringen.

I. Крышка. (*d.* крышечка, кришинка), *f.* Brocken, *m.* Bischen, *n.*

II. Крышка, *f.* Deckel, *m. s.* Покрышка; 2) *s.* Крыша.

Крив, *f. s.* Кров, *Левч.* [Blut.]

Кривавий, криваний, *Кн. a.* blutig,

Кривавити, *v. a.* mit Blut bespritzen, *III. II. 74.*

Кривавиця, *f. H. 266* mit Blut u. Schweiss erwerbene Habe, blutig erarbeiteter Lohn.

Кривавник, *m.* кривавница *f.* Schafgarbe, *f.* (Achillea millefol.)

Кривний, *a.* Blut- *C. II. 65;* 2) echt, naturwüchsig, geboren, *Кн.* кривне, *adv. Cm.* mit Blut, *s.* Кривний.

Кривъ, *praep.* mit dem *Accus.* bezeichnet: *a)* die Bewegung mitten durch einen Gegenstand: кривъ двѣ дверий durch zwei Thüre hindurch; кривъ нї в лукомбрѣ *Ф.* (*Пр. II. 146;*) кривъ-льози unter Thälen; кривъ сон im Traum; *b)* die Zeit in ihrer Dauer: кривъ нїч die ganze Nacht hindurch *Оз. 181. Мл. IV. 442.*

Кривний, *a.* durch und durch gehend, dringend; — вітер, Zugwind, *m.*

Край, *praep. s.* Край.

Край, -юю. *m.* Zusehnitt, Schnitt, *m.*; по́ле идѣ кро́мъ zieht sich längs hin als schmaler Streifen.

Кривль. -ля, *m. s.* Король; 2) —, кривлик Kaninchen, *n.* (*Lepus cuniculus*); *pl. P. II. 12* кролі.

Кривлиця, *f.* Weibchen des Kaninchen.

Крив, *praep.* mit den *Genit. s.* Криві, *Оз. 185;* в криві сидіти abgesondert, geschieden wohnen.

Кривка, *f. C. I. 199 s.* Крайка.

Кривити ся, (*Фр.*) *s.* Рушити ся.

Крив, *g.* криву, кривець, -ця, *m.* Dill, *m.* (*Anethum graveolens*).

Кривити, *v. a.* stark machen, stärken, kräftigen; — ся *P. II. 53* fest wоган halten, *f.* wobei stehen, ver-, ausbarren; dulden.

Кривка, *f. s.* Куривка, куро́пта. (*B.*)

Кривкий, (*compar.* кривший), *a.*

stark, fest, kräftig; heftig; streng (*морѣ*); *adv.* криво. [*herzig, hochherzig.*

Кривкодүшний, *a.* *Макс.* gross-

Кривколѣбий, *a.* mit starker Stirn, *K.*

Кривкорѣбрий, *a.* mit starken Rippen, *K.*

Кривнути, *v. n.* erstarken.

Кривовий, *a. Ч. III. 17?*

Кривость, -ости, *f.* Stärke, Festigkeit, 2) Festung, *f.*; 3) *Kaufbrief, *m.*; Bürgschaft, *f. Cm.* [stungs-; 3) leibeigen.

Кривостний, *a.* stark, *Зг.*; 2) Fe-

Криванйна, *f. s.* Кривавиця.

Кривати, *v. n.* sich zum Blutschweiss plagen, sich abarbeiten, *Оз. 90. 2.*

Крив, *g.* крива, *m.* Flinte, *f.* eig. Schiessgewehr mit Feuerstein, *n.*

Кривло, (*d.* кривець), *n.* Armstuhl, Lehnstuhl, Sessel, *m.*

Кривлатий, кривловатий, *a.* mit abstehenden Aesten etc. (-а тополя Populus nigra); gespreizt.

Крив, *m. s.* Край, *Левч.*

Кривати ся, *Фр.* rückwärts-, rückschreiten; 2) sich hin u. her unruhig werfen. [ständig, ruhig, (*Ф.*), [кратко].

Кривко, *adv.* züchtig, bescheiden, an-

Кривка, *f.* Seeschwalbe, *f.* (*Sterna*).

Кривчастий, (крещ-), *a. s.* Хрещатий.

Кривти, *v. n.* gesund u. stark werden.

Крив, крива, *Левч. f.* Blut, *n.* (*gen.* крива, крива).

Кривавий, *a. s.* Кривавий, blutfarbig.

Кривавиця, *f. Цар.* Blutfluss, *m.* Blutbeule, *f.*

Кривавити, *v. n.* von Blut übergossen sein, bluten; кривавити *v. a. s.* Кривавити.

Кривавниця, *pl.* rothe Glaskorallen.

Кривать, *Me. 52. 258.* (*d.* кровать-

ка), *f.* Bett, Lager, *n.* Bettstelle, *f.*

Кривель-вля, *m.* Rotheisenerz, *n.* Вол.

Кривельний, *a.* Dach-, *Пол.*

Кривистий, *a.* blutreich.

Кривль, *n.* кровля, *f. Зг.* Dach, *n.*

Кривля, *s.* Покривля.

Кривний, *a. C. I. 250 s.* Кривний.

Кривник, *m.* rothbrauner Storch-

schnabel, *m.* (*Geranium phaeum*).

Кривобіг, *m. Пу.* кровокружене,

n. ГШ. Blutumlauf, *m.* [gierig, *KV.*

Кривожадний, *a.* blutdürstig, blut-

Кривожадність, -ости, *f.* Blut-

durst, *m.* Blutgier, *f.* [de, *f.*

Кровозмішене, *n.* ГШ. Blutschand-
Кровозмішний, Пар. кровомі-
сний, Ст. *a.* blutschänderisch.

Кровозмішник, Пар. ГШ. (-міш-
ник, Ст.) *m.* Blutschänder, *m.*

Кровомститель, *m.* Bluträcher, *m.*
Кровомщєне, *n.* (кравва мєсть),
ГШ. Blutrache, *f.*

Кровобєний, *a.* blutführend.

Кровопій, КУ. кровопійця. *m.*
blutdürstiger Mensch, Blutsauger, Blut-
hund, *m.* С.

Кровопійка, (-пій-), *f.* Ос. (61)
XII. 28 Blutsteuer, *f.*; 2) дожджевї-
ця — Nematopota pluvialis, Пол.

Кровопійний, *a.* Ст. blutsaugend.

Кровопійність, -бєти, *f.* Не. *s.*
Кровжадність.

Кровосєсєнь, -сєня, *m.* кїньскїй,
Pferde-Laussfliege, *f.* (Hippobosca equina);
2) — овєчий Schaf-Laussfliege, Schaf-
zecke, *f.* (Melophagus ovinus); кровос-
сєні. *pl.* Laussfliegen, *pl.* (Puripara) Пол.

Кровотїк, -бєу, *m.* ГШ. кровотїч.
-єчи. *f.* К. Blutfluss, *m.*; Blutung, *f.*

Крєвця, *f.* *s.* Кров. [blutroth, Не.
Кровяній, *a.* Blut, blutig, Ст.; 2)

Крєгуй, крєгулєць, -ця, *m.* Sper-
ber, *m.* (Astur nisus). [— los, gen, hin.
Крєз. *praep.* *s.* Крїзь, круз; П. I. 64 auf
Крєк, *m.* Schritt, *m.*; 2) Spielraum
zwischen den Beinen, *m.*

Крєква, крєков, (*d.* крєковка),
f. Dachsparren, *m.* 2) крєковка, Пол.
s. Поемомїрка.

Крєкїш, *m.* Ringelblume, *f.* (Calen-
dula offic.); 2) — крєкїс, крєкує, Fär-
berdistel, *f.* (Carthamus tinctorius); 3)
Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria mollis).

Крєкотїй, *m.* Schlangenkraut, *n.*
(Calla palustris).

Крєкєша, *f.* N. e. Berges.

Крєлі, *pl.* N. e. Berges.

Крєма, *f.* Scheidewand, *f.*

Крємєць, крємцьє, *m.* ein (alter)
Bauer (od. Bäuerin), welche ärztliche
Hilfe nach ihrer natürlichen Art leisten.

Крємити, *v. a.* theilen, trennen;
* — сєя nicht zusammen, geschieden
essen, wohnen, leben; uneinig sein.

Крємі, *praep.* mit dem Genit. aus-
ser, ausserhalb, gesondert von; nebst;

Ог. 185. Mi. IV. 541.

Крємішний, *a.* † äusserste, letzte;
-а тьма tiefste Finsternis.

Крємпєль, *m.* Krummbirne, Grund-
birne, *f.* *s.* Бўльба. [Brocken, *pl.*

Крємши білі? Не. (Пр. VI. 385).

Крєпач, *m.* Fetzen an e. Stock zum
Löschen des Feuers in d. Schmiede.

Крєпєнь річний, Seseli anuum, *B.*

Крєпїва, *f.* Brennessel, *f.* (Urtica);
крєпївєвїтї, *pl.* Nesselartige, *pl.* (Ur-
ticaceae). [*n.* (Ceratophyllum demersum).

Крєпївка, *f.* Igellook, *m.* Hornkraut,

Крєпївник, *m.* *s.* Покрєпївник.

Крєпївїнка, *f.* Мор. Art Vogel?

Крєпїльниця, *f.* Weih-, Spreng-
kessel, *m.* Пар.

Крєпїло, *n.* Sprengwedel, Weihwe-
del, *m.*; 2) *dim.* крєпїльце, *n.* Kolben-
schimmel, *m.* (Aspergillus) Вол.

Крєпїти, крєпнути, *v. a.* bespren-
gen, bespritzen; 2) * *derb* schlagen; 3)
v. n. *s.* Крєпати (дош); Пол. III. 110.

Крєпка, *f.* Пар. *s.* Тєчка.

Крєпкєвий, *a.* -а горївка, Brant-
wein auf dem Dill (крїп) aufgegossen.

Крєпкєвїти, *v. a.* Пар. punctieren.

Крєплєстїй, *a.* tropfbar; Tropf;
-то-плїнїй, tropfbar-flüssig, Пол.

Крєпля, *f.* *s.* Кєпля.

Крєси, *pl.* Fangfäden, Ranken e.
Schlinggewächses, *pl.* (Ф).

Крєсна, крєсєні, Не. *pl.* (*d.* крє-
сєнка, крєсєнця. *pl.*) Rahmen, *m.* z. B.
des Fensters, der Tischlersäge etc.; Stick-
rahmen, *m.* Heftlade, *f.*

Крєсно, *n.* * Leinwand, *f.* Ч. III. 108.

Крєт, *m.* *s.* Крєт, крєтїця.

-крєт, -крєт zur Bildung der *Adverb.*
numer. mal, трикрєтъ dreimal, сто-
крєтъ, hundert (mal): до стєкрєтъ чор-
тїв! Оу. §. 182. Пар.

Крєтїсть, -єти, *f.* Sanftmuth, De-
muth; Friedfertigkeit, *f.*

Крєткїй, крєток, *a.* sanft, demü-
thig, friedfertig, ruhig, III. I. 348;
крєтко, *adv.* (В).

Крєтнїй, *a.* числївнїк, Adverbium
numerale, Оу. §. 182. Пар. auf die Fra-
ge: wie vielmal?

Крєтьник, *m.* Quotient, *m.*

Крєтєвнїк, *m.* Gundelrebe, *f.* (Gle-
choma hederacea), Вол.

Крохмáль, *m.* Kraftmehl, Stärkemehl, *n.* Stärke, *f.* [machen, stärken]
 Крохмáлиги, *v. a.* durch Stärke steif
 Крохмáльний, *a.* steif, gestärkt.
 Крохмáльниця, *f.* Erzeugerin, Verkäuferin von Stärkemehl, *f.*

Крохнáль, *m.* Ко. 118?

Крочáй, *m. s.* Крок.

Крб́шня, *f.* Art Fischnetz: die Senke; (кросхёнька S. ohne Stange); 2) Wagendecke, *f.* (бу́дка). [Kol. I. 48. 347.

Крубóчки, *pl.* Art Leinenstickerei,
 Круг, *m.* Kreis, Umkreis, *m.* Scheibe, *f.*; 2) Gesichtskreis: вже сонце в кру́зі

(beim Untergang); зійшли́ літа́ як вихор з кру́га свѣта КС. (83) II. 468.

3) Töpferscheibe, *f.*; 4) — бігунóвий Polarkreis; 5) grosser Backspaten (до пáски); 6) वो́ску Wachskuchen, -boden, *m.*; 7) — колі́е alle vier Wagenräder;

8) кру́гами, (кру́гом), сідáти sich herumlagern; в кру́зі́ бчи́ е́му́ е́тали er starrte mit den Augen; з кру́гу

спив ся Ко. 449 wurde Trunkenbold (ausser Rand u. Band); 9) круг, кругом, кру́гі́ нечте Praepos. mit dem Genit.

um, ringsum, ringsherum Mi. IV. 543. Oz. 185; als Adverb. III. I. 5. 6. &

Кругáв, *ф.* кругáвець, -вця, МШ. Sperber; Geier, *m.*

Кру́гель, *m.* N. e. Berges. [Schnepfen.

Кругя́кати, *v. n.* vom Schrei der Круглáвий, круглóвáстий, В. (-áтий) кругля́стий, *a.* rundlich.

Круглáня, кругло́лиця, *f.* Weib mit rundem wohlgenährtem Gesicht.

Кру́глий, (*d*-лє́нький). *a.* rund; 2) Кру́гле море Marmora-Meer; 3)

*кру́глий сиротá ein ganzer Waise, ganz verlassen. [Berges.]

Кру́глик, *m.* Orbulina; 2) N. e. Круглáця, *f.* Kst. Kreis, *m.* 2) s.

Круглáнка. (des evgl. Weizens. Круглáчка, ишє́ниця- *f.* Abart

Круглáш, *m.* Pallasadenwurm, *m.* (Strongylus).

Кру́гли, *pl.* Kegel, *pl. s.* Кру́жилъ.

Круглáти, *v. n.* sich runden, rund werden.

Круглобóкий, *a.* rundlich. [Form. Круглóвáтїсть, -ости *f.* rundliche

Круглóвáдий, *a.* mit rundlichem Gesicht, mit r. Schnauze.

Круглóвий, *a.* -е ві́бнице am Kopfende des Bettes gegen Osten.

Круглóвина, *f.* ОШ. Kugel, *f.*

Кругло́голóвий, *a.* rundköpfig.

Кругло́лиций, *a.* mit rundem Antlitz, Ш. I. 325.

Круглóта, кру́глисть, -ости, *f.* Rundheit, runde Gestalt. [(Cyclostomi).

Круглóусті, *pl.* Rundmäuler, *pl.* Кру́гла, *f.* Kuh mit einwärts krumm

gebogenen Hörnern.

Круглáк, *m.* runder Körper; Rundholz, *n.*; 2) Schafthalm, *m.* (Equisetum palustre).

Круглáнка, *f.* Art Kriechenpflaume.

Круглáночка, *f.* dim. Beim. der могя́лочка. [ner Topf, (B.).

Круглáнча, -áти, *n.* runder kleiner Кру́глáти, *v. a.* in die Runde trinken, А Г. 170.

[culation, *f.* Кругобі́г, *m.* Kreisumlauf, *m.* Cir-

Круговáтїй, кругля́стий, *a.* rund, rundlich, kreisförmig. [form, *f.*

Круговáтїсть, -ости, *f.* Kreis- Кру́говáй, *a.* Ко. 297 kreisförmig,

in die Runde, im Kreise; 2) gemeinschaftlich. [Umdrehung, *f.*

Кругóворот, *m.* Фр. Kreisgang, *m.* Кру́говóрбтїй, *a.* Фр. im Kreise

sich herumdrehend.

Круго́гáд, *m.* Gesichtskreis, *m.* He. Кру́гогáдник, *m.* Siebanemone, *f.*

(Cribrina). [kreisförmig sich windend. Кру́гогáдучий, *a.* Ос. (61) II. 234.

Кругóблэня, *f.* Kegelbahn, *f.* Кру́гобм-ду́рáк, *m.* Erz Narr, *m.*

erzdumm, Шар. [ke, *f.* (Cyclostoma). Кру́гогóбтїк, *m.* Kreismundschnek-

Круго́свѣт, *m.* К. Ос. (61) IV. 34. s. Кру́гогáд. [Welt umfassend.

Круго́свѣтїй, *a.* К. die ganze Кру́гу́дáти, §. Fersengeld zahlen,

Reis aus nehmen. Кру́гу́нькати, *v. n.* grunzen.

Кружáлєць, -лця, *m.* Kerbel, *m.* (Anthriscus).

Кру́жáло, *n.* Runde, *f.* runde Scheibe; Kreis, *m.*; 2) rundes Blumenbeet, He.

(n. 157); 3) Kloben, *m.* (an dem Tau des Prahmes); кружáлом М. I. 39 im

Kreise, kreisförmig, rundum, rundumher. Кружáстїй, *a.* R. 129 gemustert

(Tuch).

Кружати, *v. n.* дерево rund abbauen; збіже dh Kreiseln auf dem Sieb reinigen, sichten; мід-винó in die Runde trinken, kreisen lassen.

Кружівниця, *f.* Spitzenmacherin, Spitzenklöplerin; Spitzenhändlerin, *f. Под.*

Кружево, *n.* Spitze, *f.* (корунка; Streifen zum Besatz).

Кружелати, *v. a.* zusammenrollen.

Кружелики, *pl.* Scheibenthierchen, *pl.* (Cyclidina). [(Cobitis taenia).

Кружельчик, *m.* Dorngrundel, *f.*

Кружець, -жця, *m.* Rüttelfalke, *m.* (Falco tinnunculus).

Кружечка, *f.* Aster chinensis.

Кружильце, (-жиль-), *n.* kleine runde Scheibe; Rund, *m.*

Кружінки, *pl.* Vibrionidae.

Кружити, *v. n.* kreisen.

Кружія, *f.* Krone, *f.* (beim Pferd); кружична кість. Kronbein, *n. B.* [na].

Круживка, *f.* Kreismuschel, *f.* (Disci

Кружиль, *m.* Kegel, *m.* (conus), *B.* 2) в кружелькй грати Kegel spielen.

Кружка, *f. gr.* Krug, *m.* Flasche; 2) Sparg-, Armenbüchse, *f.*

Кружковатий, *Пол.* кружковий, *a.* kreisförmig, Rund-, *He.*

Кружколожискóві, *pl.* mit Mutterkuchen in Scheibengestalt: Discoplacentalia, *Фр.* [(Discophora).

Кружкоплавй, *pl.* Scheibenquallen,

Кружкоцьвітй, *pl.* Scheibenblumige, *pl.* (Discantheae).

Кружляк, *m. s.* Кружець.

Кружлястий, *a.* rundlich, *B.*

Кружляти, *v. a. s.* Кружати.

Кружніця, *f.* Kreiselschnecke, *f.* (Turbo).

Кружóк, -жкá, *m. dim. s.* Круг; runde Scheibe; 2) Kreis, Zirkel, *m.* у кружóк Ч. III. 108 in einem Kreis; кружкá сідати К. (посідати М. I. 87) im Kreise sich herumsetzen; sich in die Runde setzen.

Кружóли, *pl.* Гренджóли. [Oz. 101.

Круз, крузь, крузу, *praep. s.* Кризь,

I. Крук, *m.* Naken, *m.*

II. Крук, *m.* Rabe, *m.* (Corvus).

Крукати, *v. n. s.* Кракати.

Круль, *m. ungr. s.* Дідух.

Крулак, *m. s.* Кручóк.

Крумкáч, *m. s.* Крук II.

Крумчати, *v. n. He.* 83. quaken.

Крунькати, *v. n. s.* Хрунькати, grunzen. [ten; s. umkehren.

Крунути ся sich beeilen, *s.* спу-

Крупа, (*d.* крупна, -янка), *f.* ein Graupen, Grützenkorn; *pl.* крупнй Graupen; 2) крупа, *He. s.* Каша; 3) крупянка, *f. B.* Punctthierchen, *n.* (Monas).

Крупець, -пця, *m. N. e.* Berges.

Крупичити ся, zusammensintern, *Пол.* [für Graupen, *n.*

Крупиний, *a.* -е решетó Bastsieb

Крупник, *m.* dünne Grütze; 2) Brantwein mit Honig eingekocht, *m.*

Крупнийстий, *a.* grauig

Круподёр, *m.* Graupenmüller; 2) *Landbauer, *m. K.* [*f. Левч.*

Круподёрня, *f.* Graupenmühle,

Крупянка, *f.* Grütze, Graupenspeise; 2) Graupenwurst, *f.*

Крупяр, *m.* (-ярка, *f.*) Gräupner. Graupenhändler, *m.* (in, *f.*).

Крупчастий, *a.* gekörnt, *Пол.*

Крупчатка, *f. Под.* Graupenmühle,

М. für grobes Mehl, *f.* [ne: Gekröse, *n.*

Круски, *pl.* mesenterium (im Schweiß)

Крут, *m. s.* Крет, Кергця.

Круть, *adv.* — дорóги *Гол.* III. 342 auf dem sich windenden Weg; кру-

тóm *Гр.* V. 350 s. Кругóm; 2) *int.* vom jähen Drehen, *Oz.* 218. (круть-верть *A-G.* 156). [190 s. Крутий.

Крута, *f. Wein.* der рута *Гол.* I.

Крутай, *m.* Echinops ritro.

Крутаніна, *f.* Quertreiberei, *f.*

Крутáр, *m.* — прáва, Rechtsverdreher, *m. Цар.* [Gülle, *f.*

Крутьóа, *f.* Spitzfindigkeit; 2) Laune,

Крутёл, *m. Ч. II.* 337 s. Перевесло.

Крутень, -тня, *m. s.* Вáльок; 2) s. Скрутіль; 3) Herbstblütenschraube, *f.* (Spiranthes autumn.); 4) **pl.* крутні böse Streiche, *pl.*

Крутёник, *m.* солóми Strohwich, *m.; 2)* — (хлáба) Brotkügelchen, *n. OII.*

Крутенія, *f. s.* Закругенія.

Крутіголова, & s. Крутóголова &

Крутізна, *f.* Krümmung, *f. Пол;* 2) schwindelnde Höhe, Steile, *f. Мак.*

Крутіий, *a.* gewunden; verschroben; rauh; steil, abschüssig, jäh, schroff (горá); 2) — хвіст *Пол.* Rollschwanz, Wickel-

schwanz, *m.; 4)* — рід (ряд) Art Oster-

reigen, *Kol.* I. 176; 4) -é яйце (круто зварење) *Под.* hart gekocht; 5) * — чоловік hartnäckig; heimtückisch, listig.

Крутіло, *n.* крутіж, *f.* Wasserwirbel, -strudel, *m.*; 2) крутив, крутив та вже ся и крутіло перекутіло alle erdenklichen Mittel sind schon ganz fehlgeschlagen.

Крутіти, (кручу, крутиш), *v. a.* drehen, winden; ringen (шмаге); krümmen; — головою den Kopf schütteln; 2) verdrehen (правом); — съвитом mühsam, leidlich (auch pfflig) in der Welt sich durchhelfen; *v. n.* Ausflüchte suchen, Winkelzüge machen; круті-верті *P. I.* 14. круті-верті magst was immer thun, so doch —; — ся sich drehen etc. голова крутит ся der Kopf wird schwindelig; волбсе — kräuselt sich; * коло чого geschäftig sein, sich um etw. herumtummeln; *s.* Кручений.

Крутії, *m. s.* Крутір; 2) Taumelkäfer, *m.* (Gyrinus). [*s.* Скрутії.

Крутіїль, *f.* Seilerbahn, *f.* (B.); 2)

Крутіїлка, *f.* Ч. IV. 42 e. Art Caroussel auf dem Eise; 2) *s.* Голиця 3).

Крутіїнь, крутивїця, *f.* (-йвць, *m.*), (B.), *s.* Крутіло.

Крутіїй, *a. s.* Крутії, круто; -е діло missliche, schwierige Sache (B.).

Крутіїя, *f.* Зв. Wirbel, Strudel, *m.*; *bedrängnisvolle Verlegenheit; 2) Dreherei, *f.* Schwindel, *n.* Ausflüchte, *pl.*

Крутіїти ся, *H.* 38 sich wenden, *s.* umdrehen.

Круто, *adv. s.* Крутії; круто з ним, прийшло — коло него es steht mit ihm misslich, schlecht, schwierig, kritisch.

Круто березній, *a.* mit steilen Ufern, (*adv.* *Кс.* 170). [-а скеля,

Круто обокій, *a.* mit steilen Wänden.

Круто борозниця, *f.* Hirnkoralle, *f.* (Maecandrina). [Dreher, *s.* Вертіюх 3).

Круто вертень, -тня, *m.* *Пол.*

Круто верхій, *a.* mit gekrümmtem Wipfel; 2) mit jähem, schroffem Giebel.

Круто голов, (-ова, -овач, -овець, -овік) *m.* Wendehals, *m.* (Yuxh torquilla).

Круто горбий, *a.* -а могила mit steilen, hohen Seiten.

Круто горбий, *a.* III. I. 328 mit steilen, bergigen Ufern.

Круто клітник, *m.* Spiriloculina.

Крутоніжка, *f.* *Bein.* des Schafes. Крутоносій, *a.* mit gebogenem (Schiffs-) Schnabel: -а галера *Мор.*

Круто обц, *m.* *Ко.* 77. scherzh. statt Протообц. [Hörnern.

Круторогий, *a.* mit gewundenen Крутоярий, *a.* *Кч.* 62 mit steilen Abgründen, Gesenken.

Крух, *m. s.* Пєрга; 2) Erz, *n.* *Пар.*

Крухавці, *pl.* Faulbaumartige, (Frangulaceae). [*s.* Крихкий.

Крухий, крухкий, *Пар. a.* mürbe;

Крухість, -ости, *f.* Mürbigkeit, *f.*

Крухлик, *m.* böhmischer Granat,

Ругор, *Вол.* [etes nasicornis). *B.*

Крухляк, *m.* Nashornkäfer, *m.* (Ory-

Круцията, *f. pol. T.* Kreuzzug, *m.*

Круцю-верцю, *s.* Круть (-верть).

Круча, *f.* herabhängendes Ufer, Steile, Jähe, *f.* [grad, *n.*

Кручайвода, *f. s.* Точило, Schleif-

Кручак, *m.* ein Drehkrankes Lamm.

Кручанїця, *f. Фр. Пр.* II. 488?

Кручений, *ptc.* gedreht, gewunden;

2) — баран drehkrank; *verrückt; 3) кручени паничі *C. I.* 262. Art Windengewächs: *Промоеа tricolor*;

b) türkischer Bund (*Lilium pomponium*); *c)* *Asphodelus.*

Крученийці, *pl.* Art Pflze.

Крученя, -ята, *n.* Junge des Raben, *n.*

Кручий, *a.* Raben-, *Ф;* rabenschwarz;

2) *s.* Скурвій, *К.* [Kummer, Gram, *m.* II.

Кручина, *f.* steiler Pfad. *Гол.*; 2)

Кручинка, *f.* Bretzel, *m.* (B.)

Кручиняк, *m.* Tabak in gerollten Blättern, *m.* [zwickt.

Кручоватий, *a.* schnörkelig; ver-

Кручодєр, *m.* поліцейский der chicaniert. [Rechtsverdrehere, Rabulist, *m.*

Кручотворець, -рця, *m.* *Бл.*

Кручок, -чка, *m.* Näckchen, *n.* *ver-

fängliche Frage; Alles was das Recht verdreht; Ränke; Chicanen, *pl.*; 2) кру-

чок земледух Maulwurfsgrille, *f.* Gryl-

lotalpa vulg.).

Круш, *m. coll.* alles Brüchige

Крушець, -шця, *m.* Mineral, *n.* *Пар.*;

2) Fahlglanz, *m.* Fahlerz, *n.* *Вол. adj.*

крущєвий.

I. Крушиня, *f.* Faulbaum, Zwek-

kenbaum, *m.* (*Rhamnus frangula*). [2).

II. Крушина, *f.* Ч. V. 585 *s.* Кручина

Крушити, *v. a.* zerbrechen, zer-

trümmern, zerbröckeln; 2) bekümmern; крушений, *ptc. B.* vom Kummer gebrochen, niedergebeugt.

Крушіти, *v. n.* müde, gar werden.

Крушка, *f. TP.* 43 s. Крйшка I; Krumme, *f.*

Крушки, *pl.* Gekröse, *n. s.* Круски. Крушкувати ся, крушніти ся, sich unruhig hin u. her rühren, s. recken (mit e. leisen Geräusch, Gewimmer).

Крушний, *a. B.* s. Крихий; -а жыла *Цар.* Erzgang, *m.* [wand.

Крушок, -шка, *m.* eine Rolle Lein-

I. Крюк, *m.* Haken, *m. Hom.* II. 22.

крюка дати С. II. 14. einen Umweg machen; 2) *Ко.* 226 s. Кручкогворець.

II. Крюк, *m. С.* 161 s. Крук.

Крюць, крйцько, крйцьок, *m.* len- denlahmer Mensch.

Кряж, *m.* Schicht, Scholle, *f. С.* I. 227, s. Креж; 2) Rücken, *m. s.* Крйжі;

3) VII. 575; 3) Baumstamm, *m. ibid.*;

Ч. —, крйжа, *f. С.*т. Bergkette, Anhöhe, *f.* Hügel, *m. Кч.* 158.

Кряжіти, *v. n. H.* 35 s. Кружіти? als Schicht, (кряж), als Schirm aufliegen.

Кряжові гори, Felsengebirge, *n. OII.*

Кряжувати, *v. a.* ein Holzstück rund behauen, *Ч.* VII. 575.

Крйк, крйчок, -чка, *m.* Heerschnecke, *f.* (Scolorax gallinago); kleine Becassine, (S. gallinula).

Крйка, крйкавка, крйчка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea); крйчкою, *adv. He.* (n. 243) mit weit ausgespreizten Beinen, hockend (wie eine Höckerin, w. ein Frosch sitzend). [crecca].

Крйкавка, *f.* Kriekente, *f.* (Anas Крйкати, *v. n. s.* Крйкати.

Крйнути, *v. a.* (B.) s. Грйнути, парнүти.

Крйтати ся, (B.) geschäftig sein.

Крйчка, *f.* крйчок. *m. He.* See- schwalbe, *f.* (Sterna); 2) Nusshäher, *m.* (Corvus coruocatactes).

Ксандер, *m. s.* Александр. [ger, *m.*

Ксьондз, *m. pol.* der Geistliche, Pfar- Ктйтор, *m. s.* Тйтор [хтйтор].

Кто, *gen.* когб, ктось, *gen.* когбсь, *prop. s.* Хто etc.

Куб, *Ф.* кубай. *m.* aus Holz ausge- höhltes Geschirr, Pokal, *m.* [Klumpen, *m.*

Кубаток, -тка, *m.* кубате, *n. coll.*

Кубашйна, *f. N.* e. Berges.

Кубашок, -шка, *m.* Aschenwinkel, unter dem Ofen, *m.* [Кублб, Nestchen, *n.*

Кубельце, (*d.* -елечко), *n. dim. s.*

Кубйшка, (*d.* печка) *f. s.* Кубшшка.

Кубиль, *m. s.* Кобеля.

Кубичний, *a.* Kubik-. [Кублб.

Кублйти ся, *s.* Гнйздыти ся; *s.*

Кублйще, *n.* Lagerstätte, *f.*

Кублб. *n.* Vertiefung in dem Boden von dem stäubenden Huhn gemacht, *Левч.*; 2) Nest, Tageslager des Hasen, *n.*; 3) hölzernes ausgehöhltes Geschirr.

Кубовйй, *a.* -а спиднйця indigoblau.

Кубок, -бка, (*d.* кубочок), кубош- ка, *P. I.* 113. (-очка), кубошшка, (*d.*

-шпечка), *f.* Napf, *m.* bauchiges Ge- fäß, (hölzernes) kleines Geschirr; Kruke,

f. Krug, *m.*

Кубрак, *m.* Köcherfliegenlarve, *f.*

Hülsewurm, *m.* [Phryganea (larva)],

(B.); 2) armer Schlucker.

Кувкати, *v. n.* vom Geschrei des neugeborenen Kindes (кувё!).

Куване, (*d.* -анячко), *n.* das Schreien des Kuckuks.

Кувати, *s.* Ковати. [сус, *Пол.*

Куведраха, лонйк —, Totanus fu-

Кувкати, *v. n.* quieken, grunzen,

(v. Ferkel), *B.*; wimmern.

Кувшйн, *m.* idener, bauchiger Krug ohne Deckel mit weiter Oeffnung: die

Kruke; 2) *pl. dim.* кувшйнчики, Nuphar

luteum und Nymphaea alba.

Кувшйр, *m. coll.* Fadenalgen, *pl.*

(Confervae) s. Кушйр. [aus Mahaleb].

Кург, *m.* курйна, *f.* Steinweichsel, *f.* (Pru-

Курга, *f.* Art Wasserpflze III. I. 239.

Шог. 35. [Abhang.

Кургава, *f.* Felsengeklüft, *n.* steiler

Кудя, кудай? *Ле.* 94. wohin?; куд-

дась irgendwohin, s. Кудй. [spinnen.

Куделйти, *v. a. Me.* 236 s. Пряги,

Куделя, куделйна, (-йця) *f. s.* Ку-

жиль.

Кудер, кудйр. *m. s.* Кучер II.

Кудеревйй, *a. s.* Криелатий, ку-

черявйй. *Кол.* I. 118.

Кудерман, *m. Гн.* 37. s. Кундерман.

Кудерце, *n.* = кудереве деревце

Кол. I. 118.

Кудй, кудйй, кудййка? wohin? ку-

дйсь, кудйсь, кудйсьдика, irgendwo-

hin *Oz.* 163; але куді! нема куді!
ist gar nicht möglich, ist kein Raum;
куді не підеш wohin du auch immer
gehen magst.

Кудікати, закудікати, *v. a.* mit
dem Fragen zur Unzeit куді йдеш? jmdm
den Gang, die Reise verderben *Пом.* III. 30.

Кудількй, *pl.* Art Pflze, (*B.*).

Кудкудакати, *v. n.* gackern, gack-
sen (onomat. *v.* Laut кудкудак).

Кудкудачик, *m. s.* Когут.

Кудлй, *m.* кудлвий, кудластий,
(-агий), кудловгий, *См. a.* zottig;
2) bärtig. [*ten, pl. vgl.* Кудри.

Кудло. *n. pl.* кудла, *n.* кудли *Zot-*
Кудлюха, *f.* Sisuga, *B.*

Кудбвчити, кудбльчити, *v. a.* zer-
zausen, zottig machen.

Кудою, *adv. s.* Кудя, кудй *Oz.* 191.

Кудра, *f.* Weib mit geringelten Ha-
ren, die Krause *Ч. V.* 586; кудрягінка.
f. Гол. III. 530 = ? курятінка.

Кудравець, -вця, кудравий (-дря-
вий), *a. s.* Кучерявий; кудравець, *N.*
mehrerer Pflanzen: *Chenopodium botrys*,
Ryethrum millefoliatum, *Sysymbrium*
sophia; *Tanacetum vulg*; *s.* Кудеревий.

Кудри, (*d.* кудречка, кудрушки),
кудрята, *Ч. V.* 586, *pl. s.* Кучери, lok-
kiges Haar.

Кужба, *f. Ф.* (*P. X.* 154) Dreifuss,
m. zur Aufnahme des Kessels [*cuspis?*];
2) *m.* der sich gern bückt. [*ken.*

Кужбити ся sich bücken, sich duk

Кужва, *f. s.* Ужва, ужевка. [*(B.)*

Кужделёба, *f. s.* Кужява. alte Hütte,

Куждий, *s.* Кбждий, *Oz.* 43.

Кужйлка, *f. s.* Кушка.

Кужіль, кужеліна, кужілка, (-івка),
f. Rocken, Spinnrocken, *m.*; 2) *P. I.* 8.
Lied vom Sp.; 3) *m.* з носа гонить дим
кужілем *Не.* (*Пр.* XII. 349) in dicken
Knäueln.

Кужілька, *f.* Speichenbein, *n.*

Кужіловатий, *a. B.* keglig, konisch.

Кужка, кужька, кужочка, (*B.*) *f.* meh-
rere Arten *v.* Insecten, Käfern, übht.
Insect; 2) Lilienkäfer, *m.* (Lema); *vgl.*

Кужьма, *m.* Cosmas. [*Кужка.*

Кужьмін, *m. N.* e. Berges.

Кузнєць, *m. Др. с.* 107 Schmied,
m. s. Коваль; *adj.* кузнєцький, zur
Schmiede geh.

Кузнйця, *f. Пар. s.* Кричний горн.

Кузня, *f.* Schmiede, *f.*

Кузовйця, *f.* Salix, viminalis.

Кузюка, *f. s.* Кужіль, *Gr.* 22.

Кузйвка, *f.* (*B.*) *s.* Кужака.

Куйй, куйте, *Imperat.* zu Ковати, куйти.

Куйнара, *f.* Mütze des чабан. *f.*

Куйовда, *f.* ніч як — *M+B* 407.
Plage, *f.?*

Куйовдити, *v. a.* auf wirbeln; ent-
stellen, verhunzen, *K.*; — ся sich tum-
meln, *K.*

Куйон, *m.* *Мог.* Cujon, Kerl, Lump, *m.*

Кужка, (*in d.* Kinderspr.) Laus, *f. s.* Бош.

Кужкати, кужнути, *v. n.* vom Schrei
des Kuckucks; 2) gucken.

Кужелка, *f. s.* Колáč.

Кужкиш, *m. gr.* Zeigefinger, den
man ausstreckt, um jmdn damit zu ver-
höhnen; *s.* Дужя 2). *Філа.* *Пом.* III. 31.

Кужібниця, *f. Ч.* III. 132 eine em-
sige, sparsame Frau, Hüterin. [*githago.*

Кужіль, *m.* Kornraden, *m.* (*Agrostema*

Кужла, *f.* Puppe, Marionette, *f.*; *P.*
auch der Schmetterlinge etc. [*rum.*

Кужлівйк, *m.* Pteromalus puppa-

Кужлоід, (-іда), *m.* Puppenräuber,
m. s. Красулік. [*pl.* Pupipara.

Кужлорбднй, *B.* кужлорбдки, *Пол.*

Кужлінка, *f.* Windelschnecke, *f.*

Кужобити, (-бли-), *v. a.* emsig u. spar-
sam zusammenschaffen; — ся sich nistn.

Кужоване, *n. s.* Кужане (зазүлі).

Кужовати, *v. n.* *Гр. s.* Кужати, (*v.*
Kuckuck).

Кужольван, *m.* Art Giftköder zum
Fischfang, Kockelskörner, *pl. Кв.* 314.

Кужоїця, *f.* *Lychis vespertina*;

2) *Silene inflata.*

Кужолка, *f. dim. s.* Кужла; кужо-
чий, *a.* -а заклепка Hülle der Puppe, *f.*

Кужотати, *v. n.* gackern.

Кужку, *int.* von der Stimme des Kuk-
kuck; 2) vom Herausgucken; кужку в
ружку Rdrт von Bestechung im geheimen.

Кужул, *m. Ф.* Männchen des Kuk-
kucks; 2) *N. e.* полоніна.

Кукулйчка, *f. Wein.* der возүля.

Кукулюч, *m. s.* Слимák, *Кол.* I. 54.

Кукурвас, (-вас, *Др. с.* 393), *m.*
s. Копервас *Ч. V.* 791.

Кукурікане, *n.* Hahnengeschrei, *n.*

Кукурікати, кукурікнати, *v. n.*

„kikeriki“ schreien. [ruf].
 Кукуріку! *int.* kikeriki! (v. Hahnen-
 Кукурічка, *f.* жалобча́ста, hohl-
 knolliger Lerchensporn (*Corydalis cava*);
 2) Ochsenzunge, *f.* (*Anchusa offic.*).
 Кукурія, *scherzh.* Reimw. zu Гудулія.
 Кукурудза, (-рұза), *m.* ein Kukuruzkolben; 2) —, кукурұзка, *f.* blattlose Nestwurz, (*Neottia nidus avis*).
 Кукурудза, (-ұза), *f.* Kukuruz, *m.*
 Кукурұзйне, *n.* кукурұзбыванка.
f. Kukuruzstengel, *pl.* -stroh, *n.*
 Кукурұзвиеко, *n.* Kukuruz Storpelfeld, *n.*
 Кукұц, *m.* *Kol.* I. 125 Laibchen Brot, *s.* Балаўшок; kleiner Kuchen *Gr.* 22.
 Кукұшки, *pl.* *Orchis latifolia.*
 Кукұшкин, *a. s.* Зазұлин etc.
 Куль, *m.* *He.* (*Пр.* XI. 31) Bündel, *n.* (Stroh); 2) Sack, *m.* *P.I.* 68. *Пом.* III. 31.
 Кулагá, *f.* *H.* 80?
 Кула́йці, *pl.* *N.* e. Berges.
 Кула́к, *m.* (кула́ч, *n. coll.*), Faust, *f.* сьмія́ти ся в — *inc.* Fäustchen lachen; 2) —, кула́чник, Aufkäufer, *m.*; *adj.* кула́чний, Faust-, *Пар.*
 Кулакува́ти, кула́чити, (-ачкува́ти), *v. a.* mit Fäusten derb schlagen.
 Кула́стра, (-ейстра), *f. s.* Колáстра.
 Кула́чник, *m.* Faustkämpfer, Vohex, *n.*, [xacum offic.].
 Кульба́ба, *f.* Löwenzahn, *m.* (Tara-
 Кульба́ка, *f.* einfacher (primitiver) Sattel; *vgl.* Каблұк.
 Кульба́чити, *v. a.* satteln.
 Кульба́чник, *m.* Verfertiger von кульба́ки, Sattler, *m.*
 Кульга́вий, *a.* hinkend, *Кл.*
 Кульга́ти, *v. n.* hinken, на Бога пеня́еш, а сам кульга́еш, *H.* 2.
 Кулэ́ша, *f.* Maispolenta, *f.*
 Кулэ́шниця, *f.* Patron, Kugelta-
 sche, *f.* *Левч.*
 Кулэ́шня, *f.* *Гол.* II. 360 s. Колэ́шня.
 Ку́лик, *m.* Kulhaken, *m.* (Numenius)
Пол.; Wasserläufer, *m.* (Totanus) *B.*; 2)
gew. *pl.* куликá Klösse aus Heidekorn-
 mehl; 3) *с.* *Сніпок He.* (*n.* 274) *Пом.* III. 32.
 Куля́кати, *v. n.* saufen.
 Кулико́вецъ, -вця, *m. s.* Ку́лик 1).
 коловодік.
 Кулі́на, *f. s.* Килі́на. [gelig].
 Куліста́вий, *B.* кулістий, *a.* ку-

Кулі́стка, *f.* Kugelpilz, *m.* (*Sphaeria*).
 Ку́лити, *v. a.* но́ги під себе, — ся die Füße unter sich einziehen; vor Kälte, Armut etc. sich zusammenziehen, *s.* krümmen; *s.* Ску́лити ся.
 Кулі́ця, *f.* Art Unkraut, *Zan.* II. 530.
 Кулі́шр, (-леш-), *m.* Rührsheit, zu колéща, *n.*
 Кулі́бка, *f.* *Ч.* II. 446 Art Zwieback.
 Кулі́й, *m.* der Lahme, *Зс.*
 Кулі́ти, *v. n.* hinken, lahm sein.
 Кулі́ш, *m.* dünne Mehlspeise.
 Кулі́шівка, *f.* Orthographie des Schriftstellers Кулі́ш Панько́; 2) *N.* e. Berges.
 Кулі́шнийця, *f.* *Ос.* (62) II. 65.?
 Ку́лька, *f.* (*d.* ку́льочка *dim.* s. Ку́ля; Kügelchen, *n.* Kugel, *f.* Klümpchen; *n.*; 2) Kriechenpflaume, *f.* (*Prunus insititia*).
 Кульми́ч, *m.* Fettschwanz des wallachischen Schafes; *adj.* кульми́чувáтий, -а вівці́ Schaf mit dem Fettschwanz, *n.*
 Кульничкі́, *pl.* Kugelthiere, *pl.* (*Volvocina*).
 Кульо́н, *m. s.* Ку́лик 1).
 Кульо́ндра, *f.* Bocksfenchel, *m.* (*Seseli coloratum*).
 Кульпа́к, *m. s.* Кля́пак.
 Культ, *m.* Cultus, Gottesdienst, *m.* Anbetung, *f.* *He.* [civilisieren].
 Культи́нува́ти, *v. a.* cultivieren;
 Культи́рник, *m.* Culturträger, *m.*
 Ку́лш, *pl.* *A.G.* 157 s. Бе́дра.
 Кулю́шка, *f.* Kugelfliege, *f.* (*Gymnosoma*). (*Фр.*)
 Ку́ля, *f.* Kugel, *f.*; 2) *s.* Кля́ка, (цїхá),
 Куля́р, куля́ти, *s.* Кулі́й, кулі́ти.
 Куля́чка, *f.* Kugelassel, *f.* (*Amadillo*).
 Кум-кума́! *int.* vom Froschgequak (-schaurren).
 Кум, *m.* Gevatter, *m.* кума́, *f.* Gevatterin, *f.* (*d.* кумко, кумонько, кумка, кумася, -онька, кумцьо, -мця); 2) *Pathe, m.*
 Кумáн, *m.* Pokal, Becher, *m.* *Мак.*
 Кумáне, *n. s.* Кумівство.
 Кумáр, *m. s.* Кумлик, комáр.
 Кумáти ся, Gevatterschaft machen.
 Кумбу́к, кумбу́ч, *m.* (*B.*) krummes schlechtes Holz, *vgl.* Кимáк.
 Кумэ́дия, *f. s.* Комэ́дия.
 Кумэ́дний, *a.* komisch; lustig.
 Кумельга́, *f.* (*Фр.*) кумэ́ль, кумі́ль *Ос.* (61) XII. 35 Wirbelwind; *Кнáuel,*

т. кумельюм крутити ся.

Кумець. -мця. кумко, *dim.* с. Кум.

Куми. *pl.* с. Баба 13) *Kol.* I. 7.

Кумик, кумка, кунька, *f.* Unke, *f.* (Bombinator igneus).

Кумин, *a* von der Gevatterin, der G.

Кумир, *m.* Götzenbild, *n.* Abgott, *m.*

Кумирня, *f.* Götzentempel, *m.* Pagode, *f.* III. II. 245.

Кумити, *v. n.* Gevatterstehen, Rathenstelle einnehmen; * — ся *H.* 11. spielen u. tanzen.

Кумівство, *ГШ. n.* Gevatterschaft, *f.*

Кумівщина, (Куминщина *Сб.* I. 329), *f.* die Zeit der unglücklichen Schlacht bei Кумейки im J 1637; *K.I.* 56. *A.D.* II. 32.

Кумка, *f.* *He.* (*Пр.* II. 265 с. Кунка).

Кумлик, (*d.* -ичок), *m.* Stechmücke, *f.* *B.*

Кумля, *f.* с. Кимля. [*gnatus*].

Кумнат, *m. rum.* Schwager, *m.* [со-

Кумпанія, (купанія, *Кв.* 68), *f.* Compagnie, Sippschaft, Gesellschaft; кумпанієстий чийсь jmds Kamerad.

Кумпол, *m.* с. Кувол, *gr.* баян 1).

Кумствó, *n. coll.* alle Pathen (Gevatter (inagesammt; 2) кумство, *Пар.* с. Кумівство. [*zermalmen*, (*Фр.*).

Кумшити, *v. a.* in kleine Stücke

Кунá, *f.* Marder, *m.* (Mustela); 2) Gefäss fürs Talg, *n.* 3) Arrest, *m.*; 3) кунá Angelhaken, *m.*

Кунák, *m. Ос.* (62) *V.* 85.?

Кундерман, *m.* Gundelrebe, *f.* (Glechoma hederacea).

Кундóсити, *v. a.* кужіль *Га.* II. 42 den Spinnrooken gut bearbeiten.

Куніця, (*d.* -йчка). *f.* с. Кўна 1); 2) Lösegeld an den Gutsherrn für die zur Gattin zu nehmende Leibeigene *H.* 28; 3) Ripse des Schilfrohes, *f.* *Марк.* 92; *pl.* das Schilf selbst (Phragmites communis). [*lamagrostis epigaeos*].

Кунішник, *m.* Landschilf, *n.* (Са Кунірувати, *v. a.* когó, ким jmdn schurigeln, plagen.

Кунішити, с. Куняти. [с. Кунá1].

Кўнка, кўночка, *Ч.* IV. 182. *dim.* *f.*

Кунóватий, *a.* Marder-, *Пол.*

Кўнорити, *v. n.* grubeln, picheln.

Кўнтуш, с. Кóнтуш.

Куншт, *C.* II. 123, *m.* Kunstwerk, *n.* Kunst, *f.*; *d.* кўнштик, Schnörkel,

f.; Bild u. Abbildung, Vignette, *f.* III. II. 88.

Кунштація, *f.* *Кух.* Bühneneinrichtung; Scene, *f.* [*mus, m. См.*

Кунява, *f.* Halbschlummer, *Марас.* Куняти, *v. n.* schlummernd nicken, schláfrig sein; saumselig sein, hocken, (*B.*). *Пом.* III. 34.

Куп, *m.* куп-зілэ, *n.* Salomonssiegel, *m.* (Convallaria polygonatum).

Кўпа, *f.* кўп-, *n. coll.* Haufen; Trupp, *m.* до-кўпи zusammen, (*y*) в-кўпи beisammen, за кўною im Anschluss aneinander (*ixати*); на кўни haufenweise, übereinander; 2) Betrag, *m.* Quote, Summe. *f.* *Под.* (*p. xv.* 84); 3) с. Копá *He.* (*xm.* 17).

Купáвка, (-áлка). *f.* Johanniswürmchen, *n.* (Lampyrus noctiluca); 2) Ackerbahnenfuss, *m.* Ranunculus arv.) *Пом.* III. 95.

Купáйлиця, *f.* *Вейн.* der флиця als des Versammlungsortes am Купáлотage *Ч.* III. 195.

Купáйло. Купáло, (-áла) *m.* das Fest der Geburt Johannes des Täufers am 24. Juni a. St.; 2) Puppe, Larve aus Stroh bei d. Feste gebr. *Марк.* 10; 3) купáйло кўпáло, *Пар. n.* *K.* Bad, *n.* Badeort, *m.*

Купáйловий. (купáлий). *superl.* найкупáвший. *Ч.* III. 201, купáльский, *a.* zum Feste Купáйло geh.; — огóнь Sonnenwendfeuer, *n.* *He.*

Купák, *вяз.* *m.* Korkulme, *f.*

Купáлка, *f.* *Иг.* 32. das Feuer am Feste des купáло.

Купáльничка, купáлочка, *Ме.* 312 нічка. *f.* Купáло-nacht. *f.* [*chen, n. Под.*

Купáльня, *f.* Badekammer, *f.* -háus-Кўпане, *n.* кўпанка. *f.* *He.* das Baden.

Купáня, *f.* *N.* e. Berges.

Кўпатень. — суховёрх Brunelle, *f.* (Prunella vulg.). [— ся sich —.

Купáти, (-áю, -áем). *v. a.* baden;

Купáчка, *f.* Badegeschirr für Kinder, *n.*

Кўпа, *n. coll.* с. Кўпа; 2) с. Купáне.

Купéка, *f.* Convallaria multiflora.

Кўпель, *m.* *Кв.* с. Кўпиль.

Купелéвий, *a.* Bade-.

Кўпер, -пра, *m.* Steiss, Bürzel, *m.*

Кўпець, -пця, *m.* *K.* Häuflein, *n.*

Купéць, пця, *m.* der Kaufende, Käufer, Kauflustige; Kaufmann, Händler, *m.*

Купéцкий, *a.* (*adj.* по купéчки)

kaufmännisch; Kaufmanns.

Купѣцтво, (купечѣство) *n.* Handelswesen, *n.* Handel, *m.* Kaufmannsgeschäft, *n.*; бѣде наше —? werdeu wir handeleins? 2) Kaufmannschaft, *f.*

Купило *n.* (scherzh.) womit, worum man etw. einkauft; Geld: купилъ бимъ та нема купила; 2) grosse Theuerung; к. приступило Ч. II. 344. I. 232.

Купина. (*d.* купинка, -инка (*B.*) *f.* купине, купинье. *n. coll.* Haufen, Erdhaufen, *m.* Erdwarzen, Maulwurfshügel; Busch dicht stehender Pflanzen; Werder *m.*, *vgl.* Кѣмпа; 2) *s.* Купѣка; 3) Kreuzblume, *f.* (*Polygala vulg.*).

Купинястий *a.* buschig wachsend; *adv.* -сто horstweise, *B.*

Купитель *m.* Käufer, *m. Term.*

Купити ся *sich* in Haufen sammeln.

Купити *v. a.* kaufen, einkaufen.

Купилѣя *f. s.* Купля; 2) Kaufgeld, *n.* angebotener Preis, Anbot, *m.*

Купивний, *a.* zum Verkauf ausgestellt, angeboten.

Купиль. *f.* Bad, *n. adj.* купильный. Bader-, *Иар.* -ѣ. *n. s. s.* Badegeld, *n.*

Купильник, *m.* купильница, *f.* Baderwanne, *f. s.* Купачка.

Купинка, купца *f.* Häuflein, Häufchen; купка овоцка Fruchthäufchen, *n. B.*; до купки schön zusammen.

Купленія *f.* gekaufte Sache.

Купло. *n. Це.ОБ.* Kaufwaare, Waare, *f.*

Купля, *f.* das Kaufen, Kauf. Ankauf, Handel, *m.* Kaufgeschäft, *n. H* 205. *M.* II. 136. *Term.*; 2) das Gekaufte *H.* 146.

Купляк, *m.* Schmelzofen, *m.* Glas, Eisenhütte, *f.*

Купляти *v. a.* oft kaufen *M.* II. 137.

Купний, *a.* gekauft, Kauf; 2). *gr.* gemeinsam, allgemein, *adv.* купно + *M.* zusammen.

Купний, *m. s.* Підкамѣнець.

Купність, -ости. *f. Нс.* (*Ир.* XI. (2) 13) Gesammtheit, *f.* der ganze Inhalt.

Купно, *n.* Kauf, *m. Term.* цѣна купна Kaufpreis, Kaufschilling, *m.*

Куповане, купене, *n.* das Kaufen.

Купователь, *m.* Käufer, Kunde, *m.*

Купочка, *f. dim.* *s.* Купка.

Купочки-купусі, купці, *int.* beim (vom) Baden. [hühner, *pl.*

Купрастий, *a.* куркі -і, Steiss

Куприк, *m. dim. s.* Купер, *adj.* купровий, *a.* Steiss, *s.* Заднійчий.

Купрій, Купрійн. *m.* Surlianus.

Купити ся, *K. II.* 27?

Купувати, *s.* Купити.

Купул, *m.* Nbl. der Прут.

Купчѣ, *f. Ч. I.* 298 das Kaufen; 2)

—, купчая (грамотѣ, кріюсть) *Шл.* Kaufbrief, *m.*

Купчѣк, *m.* дѣкий, болотній, dreitheiliger Zweizahn, (*Bidens tripartita*); 2) *Tagetes erecta*).

Купчѣстий, *a.* buschig *B.*; -і ґставки *Kol. I.* 48. 347. Art Naht u. Stickerei.

Купчене. *s.* Купѣцтво 1).

Купчик, *m.* Handelscomis, *m. ГШ.*

Купчина, *f. coll.* Kaufleute, *pl.* Handelswelt, *f.* [gel, *pl.* (*B.*).

Купчини, *pl.* Erdwarzen, Erdhü-

Купчити, *v. n. АД.* II. 158 Handel treiben, Kaufmannsgeschäfte treiben: чим *Term.* Kaufmann sein.

Купчити ся, *sich* in Haufen versammeln, scharen; in *H.* aufgehen, buschig aufwachsen, *M.* [käuferin, *f.*

Купчѣха, *f.* Handelsfrau; Verkäuf-

I. Кур, *m.* Geruch, *m.* (sapor).

II. Кур, *m.* кѣра. *f.* Пол. домашній, Haushuhn; кѣри, *pl.* Hühnervieh: Heunen u. Hähne, кѣри піють die Hähne schreien.

Курѣ, *f. s.* Куревія, Sturm, *m. С.*

Курѣв. *f. s.* Курѣв.

Курѣж, *m.* Courage, Muth, *m.*

Курѣжити ся, *Др. с.* 11 den Muthigen spielen.

Курѣжка, *f. P. I.* 72? [spinoseum.

Курѣй, *m. s.* Колѣча; 2) *Xanthium*

Курѣйница, *f.* Schnur zum Festbinden des курѣй als Brennmaterial an der гѣрба, *f.*

Курѣстра, курѣстра, *s.* Колѣстра.

Курѣтул, *m. N.* е. половіяна; Курѣтулѣц, *m.* Nbl. des Прут.

Курѣх, *m. s.* Курій.

Курѣч, *m. s.* Вуглѣр.

Курѣчити, *v. n.* Kohlen brennen.

Курѣк, *m. s.* Курѣк, *Gr.* 22.

Курѣло, *n. s.* Курѣця, *Gr.* 22.

Курѣнї, *pl. s.* Постѣли.

Курѣлити, курѣлювати, *v. n.* wirbeln, (*B.*); dahinbrausen, -rollen. [ben.

Курбелі збивати, Staubwolken trei-

Курбельоха. *f. §. Schneegestöber, m.*
 Курбѣт. *m.* — хлѣба *H.* 242.
 Курва. *f. Hure; f. adj. курвин Hureu.*
 Курвалъ, курвій. *m. Hurer, m.*
 Курвати ся, Hure (-er) sein; sich preisgeben. [schlecht, *n.*
 Курвінець, -нця. *m. Hurenge-*
 Курган. *m. s. Могила, Пол.*
 Курганний. *a. орѣл Königsadler, m. (Aquila imper.).*
 Кургачати. кургачати. *v. n. grunzen; winseln, Левч.; leise singen Ko. 53.*
 Кургъвий, *a. H.* 61 stutzschwänzig, abgestutzt, kurz geschürzt.
 Курдѣля. *f. s. Куринь, курин.*
 Курдѣль. *m. s. Чукурдѣль; 2) Art Fussgeschwür beim Vieh. [geburt, f.*
 Курдупель, -пня. *m. Zwerg, m. Miss-*
 Курдюк, *s. Кордюк; 2) Fettsteiss, Fettschwanz des Schafes, m. [(виця).*
 Курдючний, *a. fettsteissig, Пол.*
 Куревича. куревильница. (-виця). *f. Schneegestöber, n. Stanb wirbel, m. 3g.*
 Курево. *n. Rauchmaterial zum Be- tauben der Bienen; 2) duftiger Rauch, He; 3) angeschrtes Feuer, He.; 4) Wirbel, Sturmwind, m. C. I. 248.*
 Курень, *m. Gesellschaft von Leuten die Esswaaren u. Getränke verkaufen P. I. 42; 2) ehem. Wohnort, Stadt- viertel der zaporohischen Kosaken im Bezirke der Січ, unter eigenem отаман.*
 Курене, *n. das Rauchen: тютюну; 2) das Aufwirbeln des Staubes.*
 Курент, *m. fröhliche Hochzeitsarie, -а граги. [raucher, m.*
 Курецъ, -рця, *m. Raucher, Tabak-*
 Куржан, *s. Кажан.*
 Кур-зіла, *n. Heidecker, m. (Potentilla tormentilla); Bingelkraut, n (Mercurialis annua) ГШ.*
 Курзү-верзү, vom kauderwelschen Geplärr, *K. [ниця.*
 Куривильница. *f. s. Куревиль-*
 Курильний, *a. He. zum Räucheru dienend, -а свѣчка Räucherkerze, f.*
 Курило, (*d.-ильде*) *n. Rauchbesteck,*
 Куриний. *a. Hühner. [m. (B.).*
 Курити. *v. a. räuchern (ладаном etc.); rauchen (любку die Pfeife); v. n. піч курить der Ofen raucht; на дворі курить ist ein Schneegestöber, wirbelt*

der Staub; *курить му ся а піска, з піска er lügt.

Куріця, *f. P. I. 18 s. Курка.*
 Курічка, *f. куриня, -яти, n. wild- des Huhn. [Brandstätte, f.; 2) Kehrriecht, m.*
 Куріще, *n. Feuerstätte, Feuerung,*
 I. Курій, *m. Др. с. 13 s. Курецъ.*
 II. Курій, *m. Haushuhnzwitter, m.*
 2) jüdischer Geflügelschächter.
 Курінь, *III. I. 245 курія. f. Gestöber, n. Sturmwind, m.; 2) m. Hütte, f. III. I. 39. vgl. Курень.*
 Курірка. (*d.-іючка*). *f. C. II. 231 s. Курпакта; 2) Schnepfe, f. Cm. [Staub.*
 Куріти, *v. n. rauchen, aufwirbeln (v.*
 Курійжний. *a. s. Охочий, (Фр.).*
 Курка. *f. Henne, f. Huhn, n. pl. кюри, курки die Hühner, die Hennen.*
 Куркоід, *m. Hühnerfresser, m. (Schimpf auf d. poln. Soldaten АД. II. 136).*
 Куркувати, *v. n. vom Geschrei des крчѣт.*
 Курланчуг, *m. s. Карандіч.*
 Курликати, курличити. (-люкати) *v. n. vom Schrei der Kraniche.*
 Курман, курмѣй, (*d* курманчики, *pl. Fesseln aus kurman), m. Schnur aus Werrig, f; 2) —, курманія zer-*
 rissenes, lumpiges Kleid.
 Курмаче, *n. coll. Lumpen, Fetzen, pl.*
 Курне, *n. N. e. Berg's.*
 Курний, *a. -а хара, o'ne Rauch-*
 fang; rauchig; staubig, staubaufwirbelnd; курить ся дорбга курно (*adv.*) bedockt sich mit Staubwirbeln.
 I. Курнийк, *m. Vorrichtung im Ofen zum Aufhalten der Flamme, f.*
 II. Курнийк, *m. Hühnerhof, Hühner-*
 stall; 2) *Chor in der Kirche für Sän-
 ger; 4) Hühnerhändler, Hühnerer, *m.*
 Курникати. *v. n. unter der Nase*
 singen, brummen, *III. I. 73s. Курликати.*
 Курносий, *a. stumpfnäsiger, + М.*
 Курнүти, *v. n. sich aus dem Staube*
 machen, davon laufen. [Hütte.
 Курня. *f. Rauchloch, n; 2) berusste*
 Курняв. *int. vom Miauen der Katze.*
 Курняжити. *v. n. stöbern.*
 Куроід, *s. Куркоід. [gewehr, m.*
 Курок. -рка, *m. Hahn beim Schiess-*
 Курокрѣд, *m. Hühnerdieb, m.*
 Куронька, курочка. *f. dim s. Кур-*
 ка, Кур II.

Куропáрник, *m. s.* Сакельня.
Куропáтва. (-áтка, *He.* -áтла, -óпа).
f. Rebhuhn, *m.* (*Perdix cinerea*).

Курослáп, *m.* *Anemone nemorosa*.
Курохвáт, *m.* *Co.* 22 Hühnerdieb;
Hühnerhabicht, *m.* (*Astur palumbarius*).
Курпéне, *n.* gewisser Theil der Stük
kereí am Hemd. [*curse, m.*

Курсáк, *m.* Hörer bestimmter Lehr-
Курсóвий, *a.* eines *Cursus*; Semester-
Курсува́ти, *v. n.* cursieren, im Um-
lauf sein.

Курта, *m.* kurzschwänziger Schäfer-
hund, *KC.* (82) VIII. 385; 2) *s.* Күртка.
Куртýй, (*d.* куртёнький, *a. s.* Кор-
рёткий, etc.

Күртка, *f.* kurzer Rock, kurze Jacke.
Куртонéг, -óга, *m.* равлín — *He-*
licophanta brevipes.

Куртóбий, *a. B.* kurz begraut.
Курúдва, *s.* Кукурúдва. [*lein, n.*
Курупáтко *n. Oc.* (61) VII. 17. *Küch-
Курдóвий, *a. s.* Затичкóбий
(свёрлик).

Курчá, курý. -áти, күрýтко,
n. Küchlein; Backhuhn, *n.*; 2) курчá-
та, *pl. s.* Порýкожа.

Курчáти, *v. n.* grunzen.
Күрýва, курýвиця, *f.* Staub-
wolke, *f.*; Schneegestóber, *n.* [*хавка.*
Күрýвка, *f.* Stäubling, *m. B. s.* Пóр-
Күрýний, *a.* staubig. [*fleisch, n.*
Күрýтина, (-áнка), *f.* Hühner-
Курýтник, *m.* Hühnerstall, *m.*

Күрýчий, *a.* des Huhnes, Hühner-;
-а слéпóгá Art Lichtblindheit (*nyctalop-*
ра); *b)* *Ranunculus polyanthemus*; -*i*
лáнки gelbliche Bärenatze, Hahnen-
kamм, *m.* (*Clavaria formosa*); — —
гвоздýети raubiger Keulenschwamm (*C.*
botrytis). *Vol.*; -*i* дýпки Ochsenzunge,
f. (*Anchusa offic.*); -*i* óчки Acker-Gauch-
heil, *m.* (*Anagallis arv.*); -*i* слéбзи gefl.
Кнабенkraut, (*Orchis macul.*).

Курýчка, *f.* Hühnerdeck, *n.*
Кус, *m.* ein Bissen; *adv.* *Гол.* III.
723 ein Bischen, ein wenig; кусь *int.*
vom Beissen.

Кусáк, *m.* ein Bissen, Biss, (abge-
bissenes) Stück, *n. pl.* Stücke Speck;
2) *sgl. u. pl.* (*d.* кусачкýй) Nussknacker, *m.*

Кусáка, *f. m.* beissiges Thier; star-
ker Pfefferbrantwein.

Кусáло, *n.* Gebiss, *n. Пол.*; 2) *sgl.*
s. Кусáк 2). [*ohen*: бóлхи, комарé etc.

Кусáти, *v. a.* beissen; (auch *); ste-
Күсенъ, -сня, күсник, *m. s.* Кусáк 1).

Күсий, *a. s.* Күщýй.

Күсик, *m.* Schmalkäfer, *m.* (*Stenus*).

Күсýти, *v. a. V.* versuchen.

Күсýйка, күсýйка, *f. s.* Күсýка; 2) *s.*
Гáдина; 3) *s.* Пóкүса.

Күсýка. (күзька), *f.* alles Beissende,
Nagende, Schmarotzende: Mäuse, Läuse,
Geschmeiss, *n.*; 2) Kriebelmücke, *f.* (*Si-*
mulia); 3) *Vein.* des Wolfes.

Күскýй. *B.* күслýвий, *H.* 140. *He.*
a. beissend, bissig, stechend; *anzüglich.

Күсник, *s.* Күсёк.

Күснýти, *s.* Укүсýти.

Күснýтина, *f. B.* Diatomea; 2) *pl.*
Stückeltange, *pl.* (*Diatomaceae*), *Vol.*

Күсёк. -екá, *m.* (*d.* -óчок; күснýтко,
n.) *s.* Кус, кусáк 1). [(*Brachelytra*).

Күсөкрýльцý, *pl.* Kurzflügler, *pl.*

Күсөхвóсти, *pl.* Kurzschwänzer,
pl. (*Brachyura*).

Күст, *m.* Strauch; Strauss, *m.*; 2)
ländisches Fest der Mädchen unter Lie-
dern u. Umzug mit einem blumen- u.
laubbekränztem Mädchen am zweiten
Pfungsttage. [*antipathes.*

Күстáрник, *m.* *Eunicea v. Gorgonia*

Күстерýва, күстрýця, *f. s.* Ко-
стерёва.

Күстрáтий, *a.* struppig.

Күстрéць, *m. s.* Струп, Geschwür, *m.*

Күсцýлькó, *adv.* kleines Bischen *s.*

Цáнку. [*bösen Weibe*; *s.* Күсýка.

Күсý, *f.* sehr bissige Schlange; *vom

Кут, *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* *нi в
кут нi в двёри з ним (з тим) weder

so noch so kann man ihn (es) brauchen,
anbringen, anstellen, sich mit ihm Rath

schaffen; *внáсти в кут ins Wochen-
bett kommen (i. d. Winkel der Stube).

Күтáс, *m.* Quaste, *f.*; 2) *d.* күтáсники,
pl. blasiges Leinkraut (*Silene inflata*).

Күтáти, *v. a.* verhüllen, verummen;
2) *Ф.* stillen, pflegen, erziehen (дýти);
beruhigen, befriedigen, *s.* Закүтáти;

Пом. III. 110. [*Скитáльство.*

Күтáтство, *n. KC.* (82) IV. 498 *s.*

Күтáч, *m. s.* Кочёрга.

Күтень, (-н), -тня, *m.* Bauch, Wanst,
Magen; Mastdarm, *m.*

Кутерно́га, *m. f.* H. 164 mit lahmem, hinkendem Fuss.

Куте́ць, *m. pl.* кутці Vorrichtung ans Schilf zum Fischfang, *f.*

Кѹти, *v. a. s.* Кува́ти.

Ку́тик, куто́к. -тка́, (-йчок, -бчок), *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* Winkelchen; Ruheplätzchen, *n.* Zufluchtstätte, *f.*

Кутні́й, (-і́й), *a.* im Winkel, in der Ecke; — зуб Ескзahn, II. n. 42; кутня́ кішкка, *s.* Кутня́нка 1); *s.* Покѹтні́й С. II. 110.

Ку́тниця, *f.* Winkelbrett, *n.* [le, *f.?*

Кутня́, сьміяти ся на кутні́ К. Fal-Кутня́к, *n.* Höckerzahn, *m.* Пол.; 2) der Dickbäuchige; 3) осерій — Carduus personata). [rboidalknoten, *m.*

Кутня́нка, *f.* Mastdarm; 2) Hämor-

Кутóвий, *a.* Winkel-. [porteur, *m.*

Кутомі́р, *m.* Winkelmesser, Trans-

Кутуля́ти, *v. a.* im Munde lange hin u. her einen Trank od. e. Bissen mit der Zunge bewegen, *vgl.* Катуля́ти.

Ку́тя, *f.* Weinachtsgesicht aus gekochtem Weizen mit geriebenem Mohn u. Honig eingemacht; * бага́та — der Abend (das Abendmal) vor den Weinachten; го́лодна — der Abend vor dem Tage des Богоявлéна.

Ку́тяр, *m.* der im Winkel müssig sitzt.

Ку́фа, кѹхва, *f.* Kufe, *f.*

Ку́фер, -фра, *(d. -эрок).* *m.* Koffer, *m.*

I. Куха́р, *m.* hölzernes ausgehöhltes 8 Liter enth. Gefäss.

II. Ку́хар, кухова́р, *m.* Koch, Küchenmeister, *m. adj.* куха́рский, кухова́рский, *a.* Koch-, Küchen-.

Куха́рити, кухторити, *v. n.* Koch (Köchin) sein, kochen. [ка] *f.* Köchin, *f.*

Ку́харка, кух(о)ва́рка, *(d. куха́роч-Куха́рство, n.* Kochkunst, *f.*

Ку́харча, -а́ти, *n.* куха́рчик, *m.* Küchenjunge, *f.* [gel, Krug, *m.*

Ку́хлик, ку́холь, -хля, *m.* Krü-

Ку́хня, кухова́рня, *(d. кѹхонка), f.* Küche, *f.* на кѹхні́ кого́ держа́ти in der Kost jmdn halten.

Кухо́нный, *a.* Küchen-.

Ку́хта, *m.* Küchenjunge, *m.* [Teufel.

Куца́к, *m.* A. G. 166 armer Wicht, *a.*

Куца́н, *m. s.* Куца́на; 2) Teufel, *m.*

P. I. 74. H. 237 (im gestutzten Kleid).

Куца́йка, *f.* weibl. Unterrock mit dem Mieder zusammengenäht.

Ку́цай, *(d. куцэнький).* *a.* kurz, gestutzt, geschürzt; 2) *s.* Куца́н 2).

Ку́цик, *m.* Pferd kleiner Race, Pony.

Куца́йна, *f.* ку́чик, *m.* kurzes Kleid; Jacke, *f.* (Ціца́баба.

Куца́йбаба, куца́йнабаба, куца́йбаба, *f. s.*

Куца́к, куца́, *int.* Lockruf der Schweine. [ном куца́ не мир!

Куца́к, -ца́, *m.?* II. n. 114; з па́-

Куца́рбóгий, *a.* mit Stutzhörnern;

s. Ку́со-.

Куцо́хвóстий, *a.* kurzschwänzig.

Куца́рга, *f. s.* Кочéрга.

Ку́ча, *f.* Schweinstall, Koben, *m.*

I. Ку́чер, *m.* Kutscher, Fuhrmann, *m.*

II. Ку́чер, *(d. кучерик) m. gew. pl.* Locken, Haarlocke, *f.* -ringel, *m.*

Куче́равити, (-ря́-), *v. a.* locken, (das Haar) ringeln, kräuseln; куче́рявіти, *v. n.* kraus werden.

Куче́рик, Ф. куче́рявець, (-явчик, H. 46), куче́ряк, *m.* Jüngling mit krausem Lockenkopf, mit reichlichen Locken, Krausekopf, *m.*

Куче́рявець, -вця, *m.* Steinbrech, Frauenkraut, *n.* (Saxifraga aizoon) B.

Куче́рявий, (-ра-), *a.* kraus, lockig, geringelt; *Пом.* II. 17; — Ма́цько Gretel im Busch (Nigella damasoena); -а ма́та Mentha piperita crispa.

Ку́чити, *v. n.* кому́ *s.* Докуча́ти, mit Vorstellungen u. Zureden jmdn belästigen K.; 2) — ся Langeweile machen: мені́ кучи́ть ся ioh langweile mich; *m. то́е* — das langweilt mich.

Ку́чка, *(d. кѹчка) f. dim. s.* Ку́ча, kleiner Stall, k. Koben; 2) кѹчки, *pl.* jüdisches Laubhüttenfest; 3) *gr.* kleiner Haufen, II.

Кучкува́ти, *v. a.* грéчку, gesohuitenes Heidekorn in Häufchen aufrecht stellen; 2) *v. n.* hocken.

Кучли́вий, *a.* langweilig.

Ку́чма, *(d. кучімка, -бмка), f.* Pelzmütze, *f.;* 2) *кѹчму да́ти кому́сь jmdm viel zu schaffen geben, viel Ungemach bereiten.

Кучма́н, Кучме́нский шлях tatarischer Einfallsweg von Оча́ків über Савра́нь u. Теребо́вля nach Lemberg.

Кучма́тий, *a.* dicht und zottig.

Кучмѣня, *f.* Nbf. des Бог.
 Кучопыр, *m. s.* Кожан, Fledermaus.
 Кучугура, *f.* (grosser) Haufen, Bal-
 len, Klumpen, *m. bes.* Schneehaufen;
 2) *pl.* Bergkuppen, Hügel, *pl.*
 Кучурувати, *v. n.* kutschieren.
 Күш! *int.* а куш! Scheuchruf der
 Pferde. [na malleus), *Пол.*
 Күша мблот, Hammerfisch, *m.* (Sphyr-
 кушак, *m.* Leibbinde, *f.* Gürtel, *m.*
 Ч. II. 73. [2) *gr.* Essen, *n.* Speise, *f.*
 Күшанв, *u.* das Kosten (Schmecken);
 Күшати, *v. a.* kosten; essen. [bank, *f.*
 Күшетка, *f.* *He.* couchette, Schlaf-
 кушір, кушір, (кушіра, *f.* В.) *m.*
 s. Жабурник; 2) Hornblatt, *n.* (Cera-
 tophyllum demersum); 3) *coll.* übhpt.
 Wasserpflanzen.
 Күшка, *f.* Kumpfen, *m.*; 2) *pl.* кушкы
 кумпенähnliche Aeepfel; 3) Maiskolben
 (шүлюк), *m.* [fer, *m.* (Myoxus glis).
 Күшлик, кушляк, *m.* Siebenschlä-
 кушлячий, *a.* кинь bissig.
 Кушнір, *m.* Kürschner, *m. adj.* куш-
 нірский zum Kürschner, zum Kürschner-
 handwerk geh. [Kürschnerin, *f.*
 Кушнірка, *f.* des Kürschners Frau,
 Кушнірство, *n.* Kürschnerhand-
 werk, *n.*
 Кушніати ся, sich necken.

Кушпела, *f.*; *M+B.* 128 Luftröhre,
 Lufthose, *f.* Wirbelwind, *m.*
 Кушпотіти, *v. n.* brausen, sausen
 (von d. кушпела).
 Күштра, *f.* *M+B.* 234 Kopf mit
 struppigem Haar, s. Кустрагий.
 Кущ, *m.* Strauch, *m.*; Gesträuch, *n.*
Пом. III. 116. [III. II. 219.
 Күща, *f.* Hütte, *f. s.* Күча, күчка,
 Кущавий, *a.* spröde, unfolgsam. [n.
 Кущавнік, *m.* В. Gesträuch, Gebüsch,
 Кущанка, *f.* kleine Menge Schafe.
 Кущастий, *ОП.* кущоватий, *a.* mit
 Sträuchern. [chen (.В).
 Күщик, *m. dim.* s. Куш; 2) ein Bis-
 кущина, *f. coll.* s. Кущавнік *МІ.*
 II. 145. [вати.
 Күю, куеш, etc. *praes.* zu Күти, ку-
 куя, куяга, *m.* Kopfhänger; Murr-
 kopf, Sauleder, *m.*
 Күява, *f.* (alte) einsamgelegene Hüt-
 те, Wohnung; elende Hütte; 2) wenig
 bekannte Gegend; 3) steiler Hügel, Ab-
 grund, (*Фр.*); 4) Nbf. des Прут.
 Куяльник, *m.* Steppenfluss bei Odes-
 sa ins Schwarze Meer fallend.
 Күяти, *v. n.* s. Куяти.
 Кчёмний, *a.* tauglich, fähig.
 Кшінка, кшіти etc. s. Кришина,
 кришити etc.

Л.

Л, dreizehnter Buchstabe (Люде).
 Лába, *f.* Pfote, Tatze, *f.*; Fuss; 2)
 Pedal, *m.* [erisithalis), s. Хаблаа, хабуа.
 Лáбáз, *m.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium
 Лабáзник, *m.* Sumpfspirstaude, *f.*
 (Spiraea ulmaria). [Ч. V. 621?
 Лабáйдáк, *m.* чоловіче-лабайдáче
 Лабáтий, *a.* mit grossen Tatzen,
 Füssen.
 Лабéти, *pl.* попáсти ся в чáсь — in
 jmds raubsüchtige Hände (Tatzen) fallen.
 Лабзá, лабзюк, *m.* junger Bettler,
 Зак. *Пом.* I. 127. [einbetteln, *id.* 128.
 Лабзюкувати, *v. n.* betteln, sich
 Лабнити, *s.* Лібати.
 Лабóрця, (Ля-) *f.* Nbf. des Вул.
 Лабóуз, *m. s.* Хабуз; 2) s. Шумеліне.
 Лабóзнити ся, s. Залицáти ся,

Пом. I. 128.
 Лабóунка, *f.* rechter Nbf. des Венр.
 Лабуптáн, *m.* тóя — echter Eisen-
 hut (Aoonitum napellus), *B.*
 Лабцювати, *v. a.* packen *КС.* (82)
 IV. 69. §. *vgl.* Лáпати.
 Лáва, лавіна, *Gr.* 51, лавиця, *f.*
 Bank, *f.*; 2) von allem Langhingestreck-
 tem u. Dichtem, dichtgeschlossene Reihe,
 Glied: жáто як лáва; пéрти, сýнуги
 лáвою; 2) fliegende Brücke vom Ufer zum
 Schiffe od. von e. Schiffe zum andern, *W.*
 Лáвка, (*d.* лáвочка), *f.* лавице, *n.*
coll. Ф. (Веч. I. 313), Bank, Sitzbank;
 2) Waschbank, *f.*; Steg, *m. s.* Кладка;
 3) Laden, *m.*; 4) Fleck Feldes, *m.*; 5)
 grosser Nobel zu Fassdauben.
 Лáвній, *a.* — член сýду *У.* s. Лав-

нік; 2) von der Fronte, Linien- *Пис.*

Лавнік, *т.* Gerichtsbeisitzer, -assessor, Schöppe, Schöffe, *т. adj.* лавнічий.

Лавніцтво, *н.* Schöppenamt, *н.*

Лавнічий, *Пар.* лавочний, *а.* -а ціна Ladenpreis, *т.*

Лавр, (лавір *Ф.* лавріна, *ф.* *Мог.*), *т.* Lorbeer, *т.* (*Laurus nobilis*); лавровий, *а.* Lorbeer-, *пл.* Seidelbastgewächse, *пл.* (*Thymeleae*); лавровати, *пл.* Lorbeer-Gewächse (*Laurineae*), *В.*

Лавра, *ф.* *N.* gewisser Klöster.

Лавреат, *т.* *K.* Baccalaureatus, mit Lorbeer bekränzt.

Лаврик, *т.* *с.* Лавро; 2) *с.* Равлик.

Лаврін, Лаврентий, *т.* Laurentius.

Лаврб, *т.* *Laurus*; Лавра, Лявра, *ф.* *Laura*.

Лавустіти, *в.* *н.* *с.* Белендіти.

Лавута, *т.* Dummkopf, Tölpel, *т.* (*B.*).

Лавути, *пл.* Laute, *ф.* ein Saiteninstrument, Geige, *ф.*

Лавчина, *ф.* *dim.* *с.* Лавка 1).

Лаганець, -ниця, *т.* Art Büchse, Gefäß mit Reifen, *н.*

Лакідь, -оди, лагода, *ф.* *См.* Harmonie; Frieden, *т.* Sanftmuth, *ф.* Beschwichtigung, *ф.* ruhiges Schaffen.

Лакідний, *а.* fertig, bereit, нема ще нічого лакідного ist noch nichts vorbereitet, fertig; 2) sanft, sanftmüthig, *Пар.*

Лакідність, -ости, *ф.* Sanftheit, Sanfmuth, *ф.* *Пар.*

Лакодити, *в.* *а.* vor-herreiten, fertig, zurecht machen; 2) besänftigen, beschwichtigen; lindern; 3) — ся übereinkommen, handeleins werden. [tung, *ф.*

Лакодіне, *т.* Reparatur, Einrich-

Лакодом, *adv.* gemacht, sachte; 2) fürlieb, vorlieb *H.* 113.

Лалаж, *т.* Art Futterkraut für Pferde.

Лад, *т.* Ordnung, *ф.* зробіти лад *O.* machen; 2) *пл.* ладі: пішли — das Einvernehmen kam zustande; не до ладу es ist eine Ungereimtheit, es reimt sich nicht, ist nicht in Ordnung, ладом, *М.*

II. 89 ordentlich; nach der Reihe; zuverlässig, solid, *H.* 55; ладом стояти кому *V.* bereit, fertig stehen; 3) ладом (*B.*) viel, im Ueberfluss.

Лада, *ф.* Lade, *ф.* Kasten, *т.*; 2) Nbf. des Сян (eig. der Танев); 3) *с.* Лодо.

Ладава, *ф.* linker Nbf. des Дністер.

Ладан, *т.* *Ladanum*, *н.* Sandarach, Weihrauch, *т.* на ладан (ладаном) дихати nahe dem Tode sein (weil man d. Todten mit *л.* beräuchert).

Ладен, *а.* *с.* Ладний 1); я вже тепер — jetzt bin ich schon nicht mehr hungrig.

Ладень, *ф.* *Пар.* *с.* Ладянка.

Ладига, *ф.* *с.* Бйда (хліба), (*Фр.*).

Ладин, *т.* *МШ.* Geliebter, Liebling, *т.*

Ладити, *в.* *а.* ordnen, zurecht machen, zurichten; — ся zu einander passen, sich reimen: одно з другим; übereinkommen, sich vertragen *IG. Kc.* 223; б) von statten gehen; *в.* *н.* з чим womit (schnell) fertig werden; etw. vorhaben.

Ладичка, *ф.* *dim.* *с.* Лада 1).

Ладі, *с.* Ладусі.

Ладівнік, *т.* Packer, *Пар.* [tasche, *ф.*

Ладівніця, *ф.* Ladetasche, Patron-

Ладка, *ф.* *K.* *II.* 27 Art Gebäck ?;

2) Venusmuschel, *ф.* *B.*; 3) *пл.* ладки біти *М.* *II.* 48 in die Hände klatschen, *с.*

Ладусі. [Hochzeitlieder bei d. Hochzeit, *ф.*

Ладкальниця, *ф.* Sängerin der

Ладканка, *ф.* Hochzeitlied; 2) Lied

übht. *н.*

Ладкати, *в.* *н.* Hochzeitlieder (u.

Erntelieder) singen (на весілю и на обжинках).

Ладнати, *в.* *а.* zurecht machen, in Ordnung bringen; *в.* *н.* з ким *Шл.* mit jmdm verhandeln, sich verständigen.

Ладний, *а.* fertig; 2) ладний hübsch, nett, zierlich; cecé не ладно (*adv.*) das ist keine Art; б) reichlich, genug gross, viel, ansehnlich; c) gut, gütig.

Ладня, *ф.* *B.* Werkstätte, *ф.* — прироби Haushalt der Natur, *т.*

Ладно, *т.* *н.* Лада, *ф.* † Gottheit der Liebe u. der Ordnung, *ф.*; 2) Gemahl, *т.* *III.* *I.* 359. [канка (*пл.*).

Ладовний, *а.* -і пісни, *Ф.* *с.* Лад-Ладовніця, *ф.* (іправити -цю *Гол.*

I. 203) *с.* Панахіда.

Ладон, *т.* *III.* *II.* 183 *с.* Ладан.

Ладонька, *ф.* *dim.* *с.* Лада 1).

Ладоня, (*д.* ладонька), *ф.* *Ч.* *III.* 189

с. Долоня.

Ладощник, *т.* *с.* Надощник.

I. Ладувати, *в.* *а.* laden.

II. Ладувати, *в.* *н.* (*B.*) *с.* Ладкати.

Ладун, *т.* Lader, *т.* *Пар.*; 2) *Мак.* *II.* 40?

Ладунка, (ля-) *ф.* *с.* Ладівніця.

Ладусеньки, ладки (в рученьки —) *adv.* vom Händeklatschen der Kinder.
Ладянка, (-дінка), *f.* Theil des Gespinstes (des повісто), Handvoll Flachs, Hanf, *f.*

Лаже, *n.* Agio, Aufgeld, *n.*

Лажене, *n.* das Hinaufgehen, -steigen, -klettern; das Kriechen; лазіне, *H.* 22 — гріхом das Schleichen, geheimes Gehen in böser Absicht des Ehebruchs u. der Unzucht. [2] *s.* Лазі.

Лаз, (*d.* ласок), *m.* Waldwiese, *f.*;

Лазя, *m.* fauler Landstreicher

Лазар, (-ор), *m.* Lazarus; *Лазаря скорчити sich armselig wie ein Lazarus vorstellen.

Лазіти, *v. a.* zeideln, *Ha.*

Лазі, *pl.* Schliche, Tritte. *pl.* минулися ті лазі через перелазі.

Лазиво, лазило, *n.* Leiter aus Bastseilen der Zeidler, *f.*

Лазити, *v. n. s.* Лазити; kriechen, schleichen; klettern, steigen. [chsend.

Лазівка, *f.* Art Pilz in dem лаз-ва-Лазничка, *f.* Dienerin in e. лазня, Badedienerin, *f.*

Лазнюк, *m. s.* Лазун; 2) Bademeister; Badediener, *m.* Мі. II. 253.

Лазня, (*d.* лазенька) *f.* Badehaus, *n.* Badestube, *f.* [(aus dem лаз).

Лазовій, *a.* -е сіно, Waldheu *n.*

Лазун, *m.* Steiger, *Пар.*; Klettervogel, *m.* Пол.

Лазункі, (-зан-), *pl.* Fleckeln, *pl.*

Лазурік, *m. s.* Лязурік, etc.

Лазюка, лазя, *f.* Зг. Schlange, *f.*

Лай, м. лаяне, *n.* das Bellen, Gebelfer, *m.*

Лайбик, *m.* Leibchen, *n.*

Лайбія, *f. s.* Вальбія, (-ійка).

Лайдак, *m.* лайдака, *Ф.* лайдачина, *m. f.* Lumpenkerl, Halunke, Schurke, *m.* Пот. III 99. *adj.* лайдацкий.

Лайдацтво, *n.* Schurkenstreich, *m.* Liederlichkeit, *f.*; 2) liederliches Gesindel.

Лайка, *f.* лаяне, *n.* das Schelten, Rügen, Schimpfen.

Лайкувати ся, *v. s.* Лаяти (ся).

Лайлівий, *a.* Ко. 219 schmählich; scheltend, schimpfend. *Нас.*

Лайніця плугівка, *f.* Kothdungfliege, *f.* (Scatophaga merdaria).

Лайно, *n.* лайнік, *m.* Koth, Unrath, *m.*

Лайнути, *v. n.* III. I. 232 *s.* Лаяти 1).

Лайнія, *f. s.* Лая.

Лайнір, *m.* Mistkäfer, *m.*

Лайстий, *a.* schwarz (nur v. Schafen u. Wollentuch) *Гол.* II. 16.

Лак, *m.* Ос. (61) III. 22 Art Heilmittel.

Лаката, (*d.* лакатка), *f.* Art Fischnetz; 2) Schloss, *n.*

Лакей, лакіза, (-ізка *Пис.*) лакюза, *С.* II. 7. *m.* Lakai, *m. adj.* лакеюватий Lakaien, von niederem, knechtischen Sinn.

Лакерда, *f.* Thunfisch, *m.* (Thynnus vulg.). [a. gierig, lüsteru; naschhaft.

Лакім, *Гн.* 16. лакомий. (-мний),

Лакімство, *n.* Gier, Lüsterheit; Naschhaftigkeit, *f.*

Лакітки, лакотинки. *pl. s.* Ласоці.

Лакітний, *a.* naschaft, lecker.

Лакомити ся на щось lecker, gierig auf etw. sein, gelüsten. [laxieren.

Лаксувати, *v. n.* лаксом иті *B.*

Ламаня, *n. s.* Залім 3). [chel, *f.*

Ламаніяця, ламанка, *f.* Breche, He-

Ламар, *m. coll. s.* Ломаче, *Лев.*

Ламатель, *m. K.* — умови der den Vertrag bricht, der Treubruchige.

Ламати, *v. a. s.* Ломати; шанку *Кч.* 214 die Mütze herunternehmen.

Ламкій, *a.* *См.* *s.* Ломкій.

Ламкотати, *s.* Вайкати. [ре, *f.*

Лампада, лампадс, *m.* Leuchte; Lam-

Лампіла, *f. s.* Ланва.

Лань, *f.* *He. s.* Ланя; 2) *m. K.* Rehbock, *m.*; 3) linker Nblf. der Припеть.

Лан, (*d.* ланок), *m.* ein Complex von Aeckern gleichmässig bebaut als einheitliches Eigenthum, Hufe, *f.*

Ланва, *f.* Beizug die Achsen mit der Stellwage des Vorderwagens verbindend.

Лан а ланділа, *m.* Vagabund, Faulenzer; 2) Plünderer, *m.*

Ландати, ландувати, ландиувати, *v. n.* vagabundieren; 2) stöbern, plündern.

Ландіш, *m.* Convallaria majalis.

Ланець, -ця, *m.* Lump, Haderlump, Halunke, *m.* [(Lycoperdon cervinum), *Вол.*

Ланиж, ланіжник, *m.* Hirschrüffel, *f.*

Ланіна, *f.* *Гол.* I. 240 *s.* Лан.

Ланіта, *f.* † Wange, *f.* III. II. 221.

Ланка, *f.* *Вав.* Reihe, Zeile, Schnur, *f.* (коралів); — острівна Inselreihe, -kette; 2) Kettenglied, *n.*; 3) Flechten- theil zur Peitsche, *m.*

Лановій, *a.* — газда der einen лан

besitzt; 2) Aufseher über die Feldarbeiter auf dem Herrngute III. I. 325. II. 131; 3) лановé, *n.* das frohnenmässig gebührende Quantum des geschnittenen Getreides, III. I. 344.

Лантір, *m.* alter Schuh.

Лантѣх, *m.* III. I. 83 s. Вантѣх.

Ланц, ланцѣх, ланціог, (*d.* лан-пушбѣ), *m.* Kette, *f.*

Ланцетоватиѣ, *a.* lanzettförmig. [*m.*

Ланцомір, *m.* Feldmesser, Geometer,

Ланцувати, *v. a.* piky den Fluss dem Laufe nach dh zwei convergirende, Wehren abdämmen, (*B.*).

Ланціюга, *m. aug. s.* Ланецъ. [ца ?

I. Ланча, *f. Ф.* (*Поез.* 1867. 53) s. Лан-

II. Ланча, *f. Пис.* geschlachtetes Vieh; Fleisch, *n.*

Ланя, *f.* Hirschkuh, *f.*; *von *e.* hübschen, gesundheitstrotzendem Weib.

Ланяк, *m. s.* Лайняк.

Ланпа, *f. s.* Ланба.

Ланпанина, *f.* Haschsucht, Rapserei, *f.* *schütte Saat zum Schneiden.

Ланпанчик, *m. Bein.* des Hasen (*in d.* Fabel) *P.* II. 1.

Ланпастий, *a.* *in* grossen Flocken (*снѣг*) *Ст. i. g.* Tropfen (*дош*).

Ланпатѣче, *n.* Fetzen, *pl. Gr.* 22.

Ланпати, ланпуги, *v. a.* fassen, fangen, greifen, erwischen.

Ланпатиѣ, *a.* *Не.* s. Лабатий.

Ланпацѣн, *m. Не.* s. Полішук.

Ланпики, *pl. s.* Ланте.

Ланпишки, *pl. N.* *e.* Berges.

Ланпій, *adv.* schneller!

Ланпка, ланпочка, *f. дѣт.* s. Ланба, Pfötchen, Patschen, *n.*; 2) Falle, — на миши Mäusefalle, *f.*

I. Ланпкѣ, *m.* Eulampius. [lump, *m.*

II. Ланпкѣ, *m. Кч.* 266 Lump, Nader-

Ланпотъ, -пя, *m.* Fetzen, Wisch, *m.*; 2) Bastschuh, *m.* [trägt, Bauer, *m.*

Ланпотник, *m. K.* der Bastschuhe

Ланпура, *m. aug. ПГ.* s. Ланпкѣ II. Гау-нер, *m.* [рлупрен Zugreifen, ripp! rapps!

Ланпу-цанпу, *adv.* vom übereilten, vom

Ланпчивий, ланпчивий, *a.* habsüchtig.

Ланпшѣ, *f. P. I.* 36 Fadennudeln, *pl.*; 2) ланшѣ, *pl. n.* *Левч.* dünne Bretter die Flügel der Windmühle bildend.

Ланпшвий, ланпшій, *a.* *Пар.* ge- schickt, behend.

Ларич, *m.* Meeräsche, *f.* (Mugil).

Ларивѣн, Ларко, *m.* Hilarion.

Ласач, *m. М.* III. 141 Nascher, *m.*

I. Ласий, *a.*, ласій, *m.*, лася, *f.* schwarz od. roth mit weissen Seiten (vom Rind) *Пом.* II. 6.

II. Ласий, *a.* begehrlieh, begierig, lü- stern: на що, до чо́го, до панянок Mädchenjäger, *m.* erpicht auf etw.; 2) verlockend, feinschmeckend, lecker.

Ласійти, *v. a.* kitzeln, anregen; lüstern, gierig machen; 2) — ся s. Ласіти ся.

Ласіця, (-ичка), *f.* Wiesel, *n.* (Foe- torius vulg.).

Ласівка, *f. Bein.* der спасівка *H.* 11 wann man viel zu essen u. zu nas- chen hat, (*opp.* н-трівка — голоднівка die Zeit des Darbens vor der Ernte).

Ласієть, -ости, *f. Лар.* Lüsternheit, *f.*

Ласка, *f.* Liebkosung, *f. pl.* ласки дівочи III. I. 346 Mädchenbald, -gunst, Liebelei, *f.* das Kosen; 2) Güte, Gnade, Gunst, Gönnerschaft, *f.* ласка бѣжа чо- го́сь sehr viel wovon, Gottes Segen: зіставайте ся в ласці бѣжій!

Ласкав, ласків, ласкавий, (*d.* -вѣнький) *a.* zutraulich, zahm; 2) gnä- dig, gütig, nachsichtig, wohlwollend, huldvoll, huldreich; бѣдьте ласкаві!

haben Sie die Güte, чо́му Ви бѣдше не ласкаві? warum wollen Sie sich nicht gütigst nähern?; — хлѣб Gnadenbrot, *n.*

Ласкавєць, -вця, *m.* вітер- *Ст.* sanfter Wind, s. Лѣгот; 2) Gönner, *m.* *Левч.*; 3) —, ласкавійця, (-овійця), *gew.*

pl. Hasenohr, *n.* Durchwachs, *m.* (Bu- pleurum rotundif.); Art Blumen *Кв.* 64.

Ласкавити, *v. a.* *КУ.* zahm ma- chen; 2) — ся для когѣсь гütig, gnä- dig sein, *Це.*

Ласкавієть, -ости, *f.* Anschmie- gung, Zuneigung; Eiuschmeichelung, Milde, Gütigkeit, Gnade, *f.* [halt, *n.*

Ласкавшина, *f. ПШ.* Guadenge-

Ласканє, *n.* das Schmeicheln; Gunst, *f.*

Ласкар, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua). [*ПГ.*; — ся s. Ласіти ся.

Ласкати, *v. a.* liebkosen, streicheln,

Ласкотати, & s. Ласкотати &.

Ласкоти, *pl.* das Kitzeln, Kitzel,

m. s. Ласкоти. [zend, schimmernd.

Ласновѣнький, *a.* *Ч.* IV. 318 glän-

Ласолуб, *Ст.*, ласѣта, *К. m.* der

Lüsterne, geiler Sohurke, Wüstling, *m.*

Ласо́ха, *f.* lüsterne Frauenzimmer, *Me. II.* 289. [*pl.* Naschwerk, *n.*

Ласо́щи, *pl.* Leckerbissen, Leckereien, Ласо́щолѣст, ласостохлѣст, *Зак. m.* Feinschmecker, *m.* [— кую?

Ласѣтѣ, *n. Ф.* (*Посз.* 1867. 36) у маю

Ласѣтѣти, *v. n.* ко: ѹ *Пар.* für jmdn halbvoll sein; — ся *Ру. III.* I. 373 um jmdn herum sein, sich einschmeicheln, до корб — sich an jmdn schmeichelnd anschmiegen. [*Wgr.* 26. *s.* Ласѣтѣвка.

Ласѣтѣчка, ласѣточка, ласѣтѣвѣця, Ласѣтѣвенѣ, ласѣтѣвѣя, (-овенѣя, -овенѣятко, -вѣятко), -ѣтѣ, *n.* das Junge der Schwalbe, Schwälbchen, *n.*

Ласѣтѣвка. (*d.* -ѣвочка). *f.* Schwalbe, *f.* (*Hirundo*), *adj.* ласѣтѣвѣчѣй.

Ласѣтѣвѣчки, *pl.* Taubenstorchschnabel, *m.* (*Geranium columbinum*).

Ласѣтка. *f. Ос.* (61) X. 30 Schneewiesel, *n.* (*Mustela nivalis*): кожѹх пѣд ласѣтки?

Ласѣтовенѣ, -венѣя, ласѣтѣчник, *m.* syrische Seidenpflanze (*Asclepias syriaca*).

Ласѣтовѣнѣ, *n.* Sommersprossen, *pl.* Ласѣтуна, *f. B.* *s.* Серпорѣзка.

Ласѣувѣтѣ, *v. n.* naschen; schmausen.

Ласѣун, *m.* Nascher, Feinschmecker, *m.*; 2) *s.* Ласѣлюб. *К.* [schmeckerin, *f.*

Ласѣуха, *f. Левч.* *s.* Ласѣо́ха; Fein-Ла́та, *f.* Flick, *n.* Fleck, *m.* (auf dem Kleide); 2) Latte, *f.* (auf d. Dache).

Латаман, *m. s.* Атаман.

Латѣтѣна, *f.* Flickerei, *f.* Flickwerk, *n.*

Латѣтѣть, *f.* латѣтѣ, *n.* *Caltha palustris* und *Nymphaea alba*. [bessern.

Латѣтѣти, (-ѣю, -ѣш), *v. a.* flicken, aus-

Латѣтѣнѣна. *f. См.* Teichrosenblatt, *n.*

Латѣтѣч, *m. s.* Полатѣйко; 2) *s.* Лѣтѣш.

Латѣтѣше. *n. coll. He. s.* Лѣтѣш; 2) Teichrose, *f.* (*Nuphar luteum*).

Латѣтѣ, *n. coll.* Flicke; Lumpen, *pl.*; 2) Latten, Dachlatten, *pl.*

Латѣтенѣ, многѣвѣднѣй, vielstaltiges Leberkraut (*Marchantia polymorpha*).

Латѣтер, -тѣра, *m.* Kubikklafter, *f.* Holzstoss, *m. adj.* латѣтѣвѣй.

Латѣти, *v. a. АД.* I. 65. *s.* Лѣяти [латѣ].

Латѣнѣ латѣна, (-ѣнѣцѣна *К.*), *f.* das Latein; *adj.* латѣнѣскѣй, lateinisch; латѣнѣник, *m.* der Lateiner.

Латѣнѣщѣти, *v. a.* latinisieren.

Латѣтир, *adv.* корбѣсѣ *Ф.* an der Seite

jmds [ab latere].

Латѣир, олатѣир, *m. s.* Янтѣр.

Латѣитѣ, латѣитѣ. *v. a.* (латѣу, латѣш у. латѣю, латѣнѣш) die Latten an die Dachsparren anschlagen, den Dachstuhl mit Latten beschlagen.

Латѣтка, (*d.* латѣточка), *f.* Flickchen, Fleckchen, *n.* Lappen, *m.*

Латѣкѣтѣй, *a.* gefleckt, scheckig.

Латѣнѣцѣя, *f.* Lappenschnecke, *f.* (*Delphinula*). [zu den Latten, *m.*

Латѣнѣк, *m.* Topfflicker; 2) Bohrer Латѣучѣка, *f. B.* Steinsalat, *m.* (*Prenanthes* od. *Lactuca*).

Латѣ, *m.* лѣха, *f. Ha.* lumpiges, zeretztes Kleid; *pl.* лѣхи Lumpen, Hadern, *pl.*

Латѣабѣунѣда, *s.* Макабѣунѣда.

Латѣавѣй, *a.* lumpig; unrein.

Латѣатѣ, *v. n.* Aehren lesen.

Латѣчѣ. *pl.* Sumpffedelbeere, *f.* (*Vaccinium uligin.*). [zeretzter Schuh.

Латѣхѣш, *m. Гол.* I. 143 schlechter, Латѣвѣа, *f. К.* 81. *He.* schöne, gute Zeit, Gelegenheit für jmdn комѣу, *H.* 8.

Латѣхѣмѣй, латѣхѣлатѣа, *m.* Haderlump, *m.*

Латѣхѣн, *m.* латѣхѣнѣка, латѣхѣтѣна, *f.* латѣхѣтѣс, *n. coll.* Lumpen, Fetzen;

*Siebensachen, *pl.*

Латѣхѣннѣк, латѣхѣнѣяр, *m.* Lumpensammler; 2) Trödler, *Пар. m.*

Латѣхѣнѣрѣка, *f.* Lumpenweib, *n.*

Латѣхѣтѣй, *a.* mit Lumpen bedeckt.

Латѣхнѣй, *a.* lüsteru, geil, *B.*

Латѣхѣтѣа, *f. s.* Латѣхѣн, (*B.*).

Латѣцнѣй, *a. s.* Лѣснѣй, (*Ф.*); 2) *adv.*

латѣчно leicht: — дурѣти комѣй приступѣс.

Латѣчѣна, *f. ptc.* gefleckte Kuh.

Латѣша, *f.* Zibethkatze, *f.* (*Viverra*);

adj. латѣшѣвѣтѣй, zu l. geh. *Пол.*

Латѣше, *n. coll. s.* Лѣхи *pl.*

Латѣшка, *f. Luts.* 170 *s.* Флѣшка.

Латѣшт, *m.* Schüttmass von 27 корѣц,

Пис.; 2) латѣштом, *adv.* im Ueberfluss,

in Hülle u. Fülle (*Ф.*). [ren (конѣ).

Латѣштѣувѣти, *v. a. Кн.* rüsten, schir-

Латѣштѣунѣки, *pl.* Holzgerüst, *n.* Holz-

unterlagen, *pl.* hölzerner Vorbau.

Латѣщѣитѣ ся, *s.* Лѣсѣтитѣ ся; we-

delu (*v.* Hunde) *III.* I. 390.

Латѣш, *f. H.* 28 eine Schar Hunde,

Meute, *f.*; Rudel, *m.* (Wölfe &). *Wgr.*

26. *s.* Пѣярѣня.

Ля́яти, (— ся *К.*), *v. a.* schelten, schimpfen.

Ля́вний *й. a.* Löwen-; -а часть Löwenmaul, *n.* (Antirrhinum majus); 2) -а лля́пка Frauenmantel, *m.* (Alchemilla vulg.).

Ля́вця, *f.* Löwin, *f.* [*a.* Lemberger-].
Ля́вів, -ова, *m.* Lemberg; ля́вевскій,
Ля́вовянін, (Ля́вовець, *He.*), *m.*
Ля́вовянка, *f.* Einwohner (in) der St.
Ля́вів.

Лга́р, *Ф.* лгач, *Зг. m.* Lügner, *m.*

Лга́ти, (лжу, лжеш), *v. n.* lügen.

Ля́гота, *f.* *К.* s. Пя́лга.

Ле, *s.* Лем (*B.*).

Лебе́дь, ле́бідь, лебеде́ць, -дця́, *Ч.*
V. 7. лебе́дин *Ч.* V. 567 Schwan, *m.*
(Cygnus), *Пом.* I. 127. II. 7.

Лебеда́ха, *m.* *Кв.* 337 s. Бідола́ха.

Лебе́дий, *T.* лебе́дин, *Пар. a.*
Schwanen-.

Лебе́динь, *m.* *N. e.* Berges.

Лебе́дина, лебе́дця, (als Kosewort
Гуш.), ле́бідка (*d.* -ідочка), *f.* Schwa-
nenweibchen, *n.* [Birne, *He.*]

Лебе́динка, гру́ша, -*f.* Art gute
Лебе́дти, *v. n.* (лебе́джу́, -дїш),
weinerlich inständig bitten, winseln.

Лебе́дї, -їти, лебе́дїтко, *n.* das
Junge vom Schwan; 2) лебе́дї, *f.* *M.*
II. 76 s. Ле́бедь. [*neu-*

Лебе́дїчий, *a.* des Schwanes, Schwa-
Лебе́дїван, *n.* Liebelei, *f.* *Км.*

Лебе́зува́ти, *v. n.* *Км.* s. Зали́цїти
ся; 2) plauschen, *Пом.* I. 128. [*cheu,* (*B.*).

Лебе́рда́ші, *pl.* messingene Kreuz-
Ле́бідь, *m.* Ле́бедь; кїнь- Milch-
schimmel, (*B.*); ле́бідка, *f.* s. Лебе́дина;

2) *s.* Матері́нка. [*vgl.* Бурда́ї.

Лебу́рда́їка, *f.* armselige Hütte,
I. Лев, *g.* льва, *m.* Löwe, *m.* (Leo).

II. Лев, *g.* льва, *m.* ein Guldenstück, *Пис.*

Ле́ва, *f.* Stich im Kartenspiel, *m.*

Лева́да, (*d.* лева́дка), *f.* nabegele-
gene Aue, Wiese, [*лѣзѣдїа*] *Оц.* §. 336.

Лева́дний, *a.* Wiesen-.

Ле́венець, -нця́, *m.* hochgewachse-
ner rüstiger Mann; 2) *s.* Га́йдама́ка,
Пом. II. 8. *АД.* II. 25.

Леве́нї, -їти, *m.* *К.* Junge des Löwen, *n.*
Леверже́т, *m.* *К.* (*Пр.* IX. 355)
кру́тїти за —?

Леве́товий, *n.* s. Ля́лєвий.

Ля́вик, *m.* junger Löwe.

Левиндо́вий, *a.* aus Lavendel, *Гол.*
I. 81. [*wiu,* *f.* s. Ля́вця.

Ля́вїха, ля́вїхна, ля́вїчїха, *f.* Lō-
Левко́, Лев, *m.* Leo. [*incana.*]

Ля́вко́нїя, *f.* Levkoje, *f.* (Matthiola

Ля́вко́вий, *a.* vom Löwen, Löwen-.

Ля́вон, Ля́вонти́й, *m.* Leo; Leontius.

Ля́вурда́, *f.* Nattern-Kuöterich, *m.*
(Polygonum bistorta).

Ля́вущик, *m.* Nblf. des Прут.

Ля́вча́, *f.* (*B.*) s. Ля́шнїя.

Ля́вчу́к, *m.* *К.* s. Ля́вик. [*spica*] *B.*

Ля́вядь, *f.* Lavendel, *m.* (Lavandula

Ля́вєнькїй, *s.* Ля́вонькїй.

Ля́вкє, *s.* *a.* *n.* Lunge, *f.* *gew. pl.* лє́гкї.

Ля́вкїй, *a.* leicht; — хлїб Unter-
halt (Brot) ohne Arbeit u. Mühe *P. I.* 5;

* лє́гка рука́ leichte glückliche Hand;
2) leichtfertig; *adv.* лє́гко.

Ля́вкїєть, -ости, *f.* Leichtigkeit, *f.*

Ля́вко́йт, *m.* leichtlebiger Mensch.

Ля́вко́варїмїй, *a.* Легко́стра́в-
ний. [*isländisches Moos,* (Cetraria island).

Ля́вко́вєць, -вчїя́, — ієля́ндскїй

Ля́вко́вий, *a.* Lungen-, *B.*

Ля́вко́вїрнїй, *a.* leichtgläubig.

Ля́вко́вїрнїєть, -ости, *f.* Leicht-
gläubigkeit, *f.* [*aufbrausend,* *W.*

Ля́вко́гнївнїй, *a.* leicht zornig,

Ля́вко́грївнїй, *a.* leichtmähnig, *Фр.*

Ля́вко́дїханїй, *a.* *К.* leicht hin-
gehaucht. [*fertig,* *Пс.*

Ля́вко́дїхнїй, *a.* leichtsinnig, leicht-
Ля́вко́дїметво, *n.* *К.* легко-
дїшнїєть, -ости, *f.* Leichtsinn, Leicht-
fertigkeith, *f.*

Ля́вко́дїхнїй, *a.* *M+B.* 45 klein-
müthig, wankelmüthig, feig; 2) —, лє́г-
кодїх, *m.* легко́дїшнїй, flatterhaft,
leichtsinnig. [*vallerie geh.*

Ля́вко́кбннїй, *a.* zur leichten Са-
Ля́вко́крїлїй, *a.* mit leichtem
Fittich, leichtbeschwingt, *M. K.*

Ля́вко́ля́стїй, *a.* mit leichten, lok-
kieren Blättern, *Зар.*

Ля́вко́мїсла́й, *Ф.* легко́мїшлєн-
нїй, *Тор.* *a.* s. Ля́вко́дїмнїй.

Ля́вко́но́гїй, *a.* leichtfüssig.

Ля́вко́рбба́, легко́рббонїк, *m.* der
Arbeitscheue. [*lich.*

Ля́вко́стра́внїй, *a.* leichtverdau-
Ля́вко́та́, *f.* s. Ля́вкїєть.

Ля́вко́тбннїй, *a.* leichten Kahn

- habend, l. K. führend. [короб, Faulenzer, *m.*
 Легкун, (-уль), легун, *m. s.* Лег-
 Лєбвище, (-иско) *m.* Lagerstätte, *f.*
 Лєбнький, *a. dim. s.* Лєкий;
adv. лєбнько, (-ки), leicht; sanft; 2)
 langsam, gemach, sachte.
 Лєгот, *m.* leichter, gelinder, lauer
 Wind, Zephyr, *m.* [kitzeln.
 Лєготити, *v. a. Zap.* (Пр. V. 37)
 Лєгочні слимакї *pl.* Lungenschnek-
 ken, (Pulmonata) *Pol.*
 Лєгчїти, *v. a. Пол. гр. 16 Др.* leichter
 machen, erleichtern. [den, nachlassen.
 Лєгшати, *v. n. Кв. 338* leichter wer-
 Лєга, *H. 194.* лєгїда, *m. s.* Лєжень,
vgl. Лєга. [sich erweisend.
 Лєгєндєваний, *a. К.* als Legende
 Лєгїнь, лєгїнина, *m.* (tüchtiger, wak-
 kerer) Jüngling, Bursche, [legeny],
Пом. II. 8. [treiben (v. Männern).
 Лєгїнити, *v. n. dh.* Ehebruch Unzucht-
 Лєгїньство, *n. s.* Парубоцтво.
 Лєдь, *Wgr. VI.* лєда, *adv.* im verächtl.
 Sinne: so einer, so ein; лєда-хто. *gen.*
 лєдакорє der erstbeste, irgend wer;
 лєда-що, *gen.* лєдачорє, das erstbeste,
 irgend etwas, woran nichts ist, was
 nichts wert ist; *gen.* aus geringstem An-
 lass; лєда-як irgend wie; schlecht,
 nachlässig.
 Лєдай, *Лєвч.* лєдака, лєдацїга, лє-
 дач, *P. II. 160.* лєдащо, (*gen.* лєда-
 ща), лєдащїчка *Кв. 130.* *m. f.* Tauge-
 nichts, Lump, liederlicher Mensch, Kerl;
 Faulenzer, *m.*
 Лєдар, *m.* — лєдачєнный *B.* ab-
 scheulicher Taugenichts; 2) лєдар, *f. coll.*
Кв. 106 nichtsnutziges Gesindel, die
 Nichtswürdigen, die Verworfenen.
 Лєдарний, *a.* träge, faul, *Пар.*
 Лєдарство, *n.* лєдачїсть, -ости,
f. Nichtsnutzigkeit, Fahrlässigkeit, *f.*
 Лєдарувати, лєдащити ся, лє-
 дерlich sein.
 Лєдачїти, *v. a.* schelten, schmähen.
 Лєдачїй, (-щїй), *a.* liederlich.
 Лєдащїця, *f.* liederliche Dirne.
 Лєдвє, лєдвї, лєдвє, *adv.* kaum; wohl
 nicht, wahrscheinlich nicht, schwerlich.
 Лєдвїцї, *pl. s.* Лїдвї. [tus, *m. Пар.*
 Лєдєнєць, -нця, *m.* Lotusbaum, Ло-
 Лєдєскїл, *m. N. e.* Berges.
 Лєдїй, *a. B.* schlecht; — горєшок
- Vogelwicke, *f.* (Vicia cracca).
 Лєдїна, *f.* Grundeis, *n. Пар.*
 Лєдїстїй, *a. ГШ.* eisig, eisbedeckt.
 Лєдїще, лєдєвїско, (-бвище *W.*)
 Eisfeld, *n.* Gletscher, *m. Пар.*
 Лєдїнь, etc. *m. s.* Лєгїнь.
 Лєднїк, *m.* лєднїця, *Лєвч.* лєдївнїй,
f. Eisgrube, *f.* Eiskeller, *m.*
 Лєдоватїй, (лєд-), *a. M. II. 152.*
 eisig, frostig; Eis; — цїкор Candis-
 zucker, *m.* eisförmig. [s. Злєдєнїти.
 Лєдоватїти, лєдєнїти, *ГШ. v. n.*
 Лєдєвєць, -вця, *m.* Gletscher *m.*
 ГШ; 2) scharfer Hufnagel (-beschlag)
 für den Eis.
 Лєдовїй, *ГШ.* лєдяннїй, *a.* Eis-
 Лєдовїця, *f.* Gletscherdecke, *f. Zap.*
 Лєдїнка, *f.* krystallisiertes Steinsalz.
 Лєжа, *f.* faules, müssiges Liegen, das
 Faulenzen: в лєжї не кїпим одєжї.
 Лєжак, *m.* Lagerholz, *n.*; 2) Lager-
 stock, *m.* Lagerbeute, *f.*; 3) *s.* Лєжень 1).
 Лєжалїско, *m.* Faulenzer, *m.*
 Лєжалє, *n.* Lagerstätte, *f.*
 Лєжанка, *f.* Zubau beim Heizofen
 fürs Liegen u. Ausruhen, *m.*; Lager-
 стätte, *f. s.* Лєже *ГГ.*; 2) faules, müs-
 siges Liegen, *V.*; 3) Nervenleber, *n.*
 Typhus, *m.*; 4) uneheliches Kind.
 Лєжати, (лєжї, -їш), *v. n.* liegen;
 *до корєсь jmdm geneigt, gewogen sein,
 zu jmdm die Neigung, den Zug haben
Кв.; *лєжачїй хлїб *МІ. 25.* лєжаний х.
 müheloses Leben; лєжачїй *He.*; faul
 liegend, bequemlich.
 Лєжачкї, *adv.* liegend.
 Лєжєбкїй, *a. Кв. s.* Лєжень 1).
 Лєжень, (-їнь, -їнь), -жнїя, *m.*
 Faulenzer, Faulpelz, Taugenichts; 2)
 längliches Weissbrod neben dem корєвїй
 Ч. *IV. 236*; 3) — лєжєньок, Schmerle,
f. (Cobitis barbatula).
 Лєжїмїсть, -ости *f.* Liegenschaft, *f.*
 unbewegliches Vermögen, *Нєв.* [мá.
 Лєжмá, лєжмїть, лєжмєм, *adv. s.* Лїг-
 Лєжнїк, *m.* Lagerstätte des Хєвã-
 нєць; 2) *pl.* faules müssiges Liegen, Siesta, *f.*
 Лєжнїха, *Кв.* лєжнїка, лєжїн
 Ч. *I. 262.* лєжїх, *m. s.* Лєжень 1);
 2) Buschbohnen, *pl.*
 Лєжнїя, *f. К. Шл. s.* Лєжа.
 Лєжєва, *f. N. e.* Berges.
 Лєзвє, *n.* *Лєвч. s.* Вістрє.

Лезний, *a.* *Пис.* müssig streichend.
 Лэйбик, *m. s.* Лайбик. [70.
 Лейстрóвий, *a. s.* Ревстрóвий. *Оз.*
 Лейця, *f. s.* Лей. [*a.* lexikalisch.
 Лексикальний, лексичний, *ОИ.*
 Лёкса, *f.* в лёксі щось máти етв.
 auf die leichte Achsel nehmen; она не
 в лёксі sie ist schwanger.
 Лёкция, *f.* Lectio, *f.*
 Лекшáти, & *s.* Легшáти, легчáти.
 Лекшáна, *f. s.* Пáльга, *K.*
 Лёкшинка, *f.* leichte Arbeit; він
 любить -ков ist mehr arbeitsscheu.
 Лёкші, *pl. s.* Лешáта. лешук.
 Лелелé ой лёлечко! *К.Ке.* leider! o weh!
 Лелéка, *f.* Art Reiher; Storch, *m.*
 Лелéлька, *f.* Korallen, *pl.*
 Лелéсати, *v. n.* hüpfen. [singen.
 Лелетіти, (-áти), *v. n.* (*B.*) trillern,
 Лелéчи, лелéкати, *v. n.* *Wgr.* 105.
 78. 83. *s.* Нарікáти. [holz, *n.*
 Лелéчій, *m.* Zwergkiefer, *m.* Krumm-
 Лéлик, *m. s.* Мотáль. [calopteryx).
 Леліця, *f.* Wasserjungfer, *f.* (Libellula
 Лéлі, лéлька, *Гол. I.* 223 *s.* Лéльо.
 Леліка, *f.* Tante, *f.*
 Леліт, *m.* Kauz, *m.* (Ulula).
 I. Леліти, *v. n.* blinken (водá &);
 2) sachte fliessen, *М. II.* 74. 75. *Пом. II.* 19.
 II. Леліти, *v. n.* weinen, greinen
 (*v.* Kindern u. Mädchen) *vgl.* Лелéчи.
 Лелітка, (*d.* леліточка auch als
Vein. der дівочка), *f.* Rauschgold, *n.* dün-
 nes Metallblättchen von Bojkenfrauen
 rings um die Stirn getragen; Medallion,
 bei den Korallen, *n.*; 2) * eitler Tand, *V.*
 Леліч, *f.* Alpenerle, *f.* (Alnus viri-
 Лелія, *f. s.* Лілія, лилéя. [dis). (*B.*).
 Леліяти, *v. a.* schaukeln, hätscheln,
 wiegen, herzen, zärtlich pflegen; 2) *v. n.*
 schimmern, *s.* Видніти ся, *vgl.* Леліти I.
 Лéльків, *m. N. e.* Berges. [Huzulen).
 Лéльо, *m.* Väterchen, *n.* Vater, *m.* (bei *d.*
 Лéльом-пóлельом, *Фр.* лéлe-по-
 лéлe, *adv.* langsam, gemach; fahrlässig.
 Лелюхи, *pl.* Eingeweide, *pl.* *Пар. s.*
 Кéлюх. [*vgl.* Леліка.
 Лéля, *f.* Ф. (*Пов.* 31) *s.* Панімáтка,
 Леляк, *m. s.* Лилік.
 Лем, (лэм, лéме), *conj.* aber, doch; son-
 dern, *Оз.* 209; 2) nur, blos, (*B.*) *Оз.* 74.; 3)
 als Einschlebsel in der Rede: „da, wohl,
 halt, nun denn“.

Лемáк, *m.* Einwohner hinter dem
 Beskid; Лемáчка, *f.* Einwohnerin h. d.
 B.; (aus der Marmaroszer Gegend).
 Лёмбик, *m.* Distillir, Scheidekolben,
m. C. I. 182. [schrei, Wehklagen, *n.*
 Лément, лéмин, *Пис. m.* Schmerzge-
 Лементувáти, *v. n.* lamentieren.
 Леместувáти, *v. a.* molestieren.
 Лемехувáти, *a.* steif, ungeschliff-
 fen, derb, *He.*
 Лемéшик, *m.* Kleibodengrund, *m.*
 Лёмза, *m.* Herumschwärmer, *m.*
 Лемзáти, *v. n.* schlendern, streichen,
Wgr. 96; 2) vom leichten Schneefall.
 Лёмич, *m.* вáльха — *s.* Леліч, *B.*
 Лёмін, *m. s.* Лéпит.
 Леміш, *m.* Pflugschar, *f.*; *adj.* лемі-
 шéвий, -а кість Pflugscharbein, *n. B.*
 Лемішка, *f.* dick gekochter Mehlbrei,
 Mus, *n.* [den Лёмки geh.
 Лемкáня, Лемчáнка, *f.* Weib zu
 Лёмко, *m. pl.* Лёмки, (so ben. nach
 dem Wörtchen „лем“) Russinen am nie-
 drigen Beskid u. im Zipser Comitате *Оз.*
 19.; *adj.* лёмківекий; das Land: Лём-
 ківщина.
 Лемнѳти, *v. n. M.* (*Нива* 165) sich
 zurückbiegen, -ziehen; abseits treten,
 sich entfernen, *s.* verflüchtigen.
 Лёмский, *s. a. m. N. e.* Berges u.
 einer полонáна.
 Лёмша, *f. s.* Лёнча.
 Лен, льон, (*ген.* лёну, льну, льону),
m. Lein, Flachs, *m.* [Лéжень 1), лён.
 I. Ленъ, *m. W. V.* Faulenzer, *m. s.*
 II. Ленъ, *s.* Лин, (Fisch). [дáти ся.
 Лэнджити ся коло чогó § *s.* Тру-
 Лёнъдвом, *adv.* §. — ходіти мýс-
 sig herumschlendern. [Webstuhl geh.
 Лэндра, *f.* Stück Leinwand zum
 Ленáна, *f.* Nbf. des Dністéр.
 Ленішóк, -шкá, *m. ZP. I.* 97. Tisch-
 decke, *f.* [bahn, *f.* (в лісі).
 Лёнія, *f. s.* Лінія. Wildfahre, Wild-
 Лёнка, *f. s.* Лінка, (*B.*).
 Лённий, лённичий, *a.* Lehen-, Le-
 hens-; -ча присяга Lehenseid, *m.* Roma-
 gium, *n. Term.* [*m. Term.*
 Лённик, лёнóвник, *m.* Lehenmann,
 I. Лёно, *n.* Lehen, *n.*
 II. Лёно, *conj.* *s.* Лем 2), (*B.*).
 Лёнóк, -нку, *m. dim. s.* Лен, *Ир. III.* 272.
 Лёнта, (*d.* лёнточка) *f.* Band, *n. Me.* 306.

Лентавий, (лен-), *a.* vom Kleiderstoff: leicht auseinandergehend; zerrissen, zerlumpt, (*B.*).

Ленча, лэнчица, Ч. V. 831. *f.* Linse, Saatlinse, *f.* (*Ervum lens*).

Лебн, Лебнтий, *m. s.* Левбн, &

Леопард, *m.* Leopard, *m.* III. II. 184.

Леп, *m.* TP. 37 Leim, *m.* Klebrigkeit, *f.*; 2) Koth, Schmutz, (vom Schweisse).

Лепанда, *f.* rohes Harz, *s.* Лпанда.

Лепетати, (лепечу, -эчеш), *v. n.* lallen; plärren, schwätzen, plauschen.

Лепетень, -тня, *H.* 124. лепетун,

Св. лепотій, лепотјч, *m.* Plappermaul, *n.* Plauderer, Schwätzer, Plauscher; Schreier, *m.* [haft, plauderhaft, *He.*

Лепетливий, *a.* lallend; schwatz.

Лепетуха, *f.* Plauscherin, *f.* Klatschweib, *n.* *He.*

Лепех, (-ix), *m.* Süßgras, *n.* hoher Schwaden (*Glyceria spectabilis*).

Лепеха, *f.* Schilfrohr, *n.* (*Acorus calamus*); 2) —, лепешняк, *m.* Binse, *f.* (*Scirpus silvat.*); *adj.* лепеховатий.

Лепець, -щя, лепок, -пка, *m.* Scharfkraut, *n.* (*Asperugo procumbens* u. *aparine*); 2) Labkraut, *n.* (*Galium aparine*).

Лепіж, *m. s.* Лупіж. [nes Blatt.

Лепісточка, *f. dim.* schmales, dün-

Лепит, -оту, *m.* das Lallen, Geplärr, *n.*

Лепкий, etc. *s.* Липкий etc.

Леповатича, *f.* klebriger, nicht durchlassender Boden.

Лепорт, *m.* Rapport, *m.* Ko. 41.

Лепотій, *ш. s.* Лепетень. [tüchtig.

Лепский, *a.* gut, gutherzig; 2) brav,

Лепсувати, *v. n.* Wechselgeld einnehmen. [der evang. Witwe, *m.*

Лепта, *f.* Scherfflein, *n.* Groschen

Лептиця, *Фр.* лепчиця, *f. s.* Лепець 1).

Лепух, *m.* Schließ, *m.* schliefiges Brod; 2) gebrechliche Person; 3) *s.* Лопух.

Лепуховатий, *a.* schliefig, striemig (Brod); 2) gebrechlich.

Лерва, *f.* Nure, *f.* [Gr. 22.

Лердерево, *n.* Lärchenbaum, *m.*

I. Лесь, *conj. s.* Лем Гол. III. 522. 528.

II. Лесь, Лесько, *m.* Alexander.

Леска, *f.* Alt Плотича (трійник).

Лесковка, *f. s.* Квасниця 1).

Лескотити, *v. a. s.* Лоскотати.

Лесниця, *f. s.* Лісниця.

Леснява, *f. N. e.* Berges.

Лест, *m.* лестом заходити mit List hintergehen. [chelei, *f.* Trug, *m.*

Лесть, *f.* List, Hinterlist; Schmei-

Лестець, -тця, лэстник, *m.* der Listige, Falsche.

Лестивий, *a.* einschmeichelnd, schmeichelhaft, listig, trügerisch, trügerlich, *K. C. I.* 16.

Лестивість, -ости, *f. Py. s.* Лесть.

Лестина, *f. N. e.* Berges.

Лестити, *v. n.* кому schmeicheln; — ся sich einschmeicheln, schmunzeln, III. I. 373; *s.* Пестити ся.

Лестка, *f. dim. s.* Лесть; лэстками кого підходити, jmdn mit List zu hintergehen trachten, verlocken.

Лестний, *a.* schmeichelhaft; verfänglich; 2) на щось *ВВ. s.* Ласий II.

Лестовочки, *pl. H.* 62 *s.* Лестка.

Лестьок, *m.* (-оха, *f.*) *s.* Пестун.

Лестощі, *pl.* Liebkosen, *m.*; 2) Schmeichelei; Lockung, Falschheit, *f. Левч.*

Лестун, *m.* Мак. Schmeichler, Augendiener, *m.* -унка, *f.* in *f.* [Пар.

Лестунство, *n.* Augendienst, *m.*

Лесюк, *m.* Sohn des Лесь.

Лесья, *f. s.* Олесья. [Fluge.

Лет, -у, *m.* Flag, *m. v.* на лету im Летарі, *m.* летарія, *f. Кн.* Lethargie, Schlafsucht *АД. II.* 142.

Летіти, (лету, летіш), *v. n.* fliegen; 2) schnell laufen; летучий (-ючий), *a.* (*ptc.*) fliehend, flüchtig: літа III. II. 170; ätherisch *Пол.*; -юче слово *М. II.* 140 das geflügelte Wort; 2) flatterhaft, flott *He.*; 3) *летучий злодій ein Erzdieb. [toffel.

Летівка, *f.* Art kipfelförmige Kar-

Летяга, *m. s.* Нетяга *Ме.* 377. *Зак. Oz.* 70. 78. [Левч.

Летячка, *f. s.* Лет, у -ку im Flug

Лэфа, *f.* Sportel, Bestechung, *f.* (*Фр.*).

Лехваря, *f.* schlecht schmeckende Suppe, (*B.*).

Лешка, *f.* Herzchen, *n.* (душка).

Лешка, *f.* лещок, *m.* Klee, *m.* (*B.*).

Лешко, *m. s.* Лесько.

Лещ, лэщик, *m.* Blei, *m.* Brachse, *f.* (*Abramis brama*), *Пол.*

Лещат, *Ко.* 96 лещет *См. m. gew. pl.* dünne Brettchen zum Einklemmen der gebrochenen Gliedmassen, (*Kleinme, *f. См.*); 2) zum Spiel u. Schlagen

bei der га́йвкі. [büsch].

Лещі́нник, *м. с.* Лі́щина, (Ге-
Лещу́к, *м.* лещі́тка, *ф. с.* Леща́т;
2) —, лещі́вка. *ф.* — золотобро́вй gem.
Brasse (*Chrysophrys aurata*), *Пол.*

Лє́я, *ф.* vorderer Theil des Stiefel-
schafftes. [Falsches, Falschheit, *ф.*

Лжа́, *ф.* *Пар.* Lüge, *ф.* Lug, *м.* etw.

Лжебра́тм. *К.* falscher Bruder. [*Тор.*

Лжеві́рство, *н.* Irrlehre, Häresis, *ф.*

Лжеі́менний, *а.* *ГІІІ.* falschnamig.

Лжепро́рок, *м.* falscher Propbet,
Lügenpropbet, *м.* [*К. Term.*

Лжесьві́док, -дка *м.* falscher Zeuge,

Лжесьві́доцтво, *н.* falsches Zeug-
nis, *Term.* [*Не.*

Лжесьві́дчити, *в. н.* falsch zeugen,

Лжеучі́тель. *м.* Irrlehrer, *м.*

Лжй́вий, *а.* lügenerisch, lügenhaft;
falsch, *ІІІ.* *ІІ.* 139. *Мог.*

Ли. *conj.* *К. І.* 207 oder; ці-ли, б́удь-
ли als Fragepartikel, (*vgl.* иль, или);

Ог. 216. [ter fressendes, wählerisches Vieh.

Лй́бавка, *ф.* nur das Obere vom Fut-

Лй́бак, *м.* der das Erdöl von der
Oberfläche des Wassers abschöpft, Naph-
tasammler, *м.* *adj.* лй́бацький.

Лй́бати, *в. а.* das Erdöl, Naphta von
der Oberfläche einer Lache abschöpfen,
sammeln (mittels Pferdeschweifes); 2) —,

лй́бати *в. н.* auf thauigem Gras weiden.

Лй́бів, *м. N. e.* Berges.

Лй́бй́й, лй́бнй́й, *adv.* wahrschein-
lich, wohl, vielleicht.

Лй́варник, *м.* Giesser, *м.* *Пар.*

Лй́варня, *ф.* Giesserei, *ф.* Giesshaus, *а.*

Лй́варский, *а.* Giess-, *Пар.*

Лй́вень, -ени, *ф.* -вня, *м. К.* Re-
genflut, *ф.* -guss, *м.* -strom, *м.*

Лй́внй́й, *а.* — дощ *М.* Platzregen, strö-
mender Regen; -е творі́лко *Пар.* Guss-
form, *ф.*

Лй́внй́ця, *ф.* Art Qualle; Aequorea.

Лй́вну́ти ся, sich aus-, ergiessen.

Лй́враті́, лй́врэй́ний, etc. *с.* Лі́бє́рія.

Лй́гати, лй́гати, лй́гну́ти *в. а. с.*

Лй́кати *Пом. ІІ.* 2.

Лй́гй́, *int.* vom Fortgehen. [lüstling, *м.*

Лй́гомй́нець, -нця, *м. Ко.* 78. Wol-

Лй́дацю́га, *с.* Лє́щяц.

Лй́жка, *ф.* Schlittschuh, *м. Пом. ІІ.* 2.

Лй́женй́й, -жня, лй́жнй́й, *м. с.* Лй́па-
те́нь Art grosser Bohrer. [*м. Пом. ІІ.* 2.

Лй́жка, лй́жка, (*д.* лй́жочка), *ф.* Löffel,

Лй́жник, *м.* Löffelbrett, *н.*

Лй́зати, (лй́жу, лй́жеш), *в. а.* lecken.

Лй́зє́нь, -зня, *м.* Zunge (eines Rin-

des), *ф.* *Лєвч. Пом. ІІ.* 7.

Лй́зоблю́д, *м.* Tellerlecker, *м. Кн.*

Лй́зун, *м.* Speichellecker, Schmei-
chler, *м.*; 2) teuflisches Waldthier, *Ч. І.* 193.

Лй́зунй́ство, *н.* Schmeichelei, *ф.*

Augendienst, *м.*

Лй́к, *м. с.* Лицє́; Bild, Bildnis, *ІГ.*

2) Schar, *ф.* *Ф.* Chor, *м.* Versammlung,

ф. — свй́тй́х der Heiligen. [bastartig.

Лй́кй́вий, лй́кй́втий, *а.* zähe;

Лй́кати, лй́кнути, *в. а.* schlucken,

ver-
schlingen.

Лй́кє́рія, *ф.* Glyceria.

Лй́ко, *н.* Bast, *м.*; *geringe, nichtige

Sache; 2) збвче — Seidelbast, *м.* (*Daphne*

mezereum). [(*Hylesinus*).

Лй́ковє́ць, -вця, *м.* Bastkäfer, *м.*

Лй́кувй́ня, *н. К.* Reigen; Jubel, *м.*

Лй́кувй́ти, *в. н.* jubeln; triumphie-
ren; лй́ку́ющий рй́нок *М. ІІІ.* 9.

Лй́лык, *м.* Fledermaus, *ф.* (*Vesper-*

tilio); лй́лыкй́вти, *pl.* Flatterthiere

(*Chiroptera*). *Пол.*

Лй́лия, *ф. с.* Лі́лія; лй́ліяс, *м. Ос.*

(61) *ІІІ.* 24 eine Lilienart; лй́ліє́вти,

pl. B. Lilienartige (*Liliaceae*).

Лй́лі́йка, *ф.* sperrigblütige Glocken-

blume, (*Campanula patula*). [*B.*

Лй́лі́лий, (ле-) *а.* weiss schimmernd,

Лй́лі́тка etc. *с.* Лє́лі́тка. лє́лі́ткй́вий.

Лй́ман. (*д.* анб́очок) *м.* Mündung eines

Flusses, Bucht, *ф.* Meer-Busen, *м.* [*λμῆν*].

Лй́манка, *ф.* junge Clupea pontica

im лй́мане des Днй́пру́ lebend.

Лй́мар, etc. *с.* Рй́мар etc. лй́мар-

щина, *ф. Н.* 117 *с.* Рй́марщина.

Лй́мба, *ф. Пар.* Zirbelkiefer, *ф.* (*Pin-*

us cembra).

Лй́мбас, *м.* Naderlump, *м.* (*Фр.*).

Лй́мон, *м.* лимб́на, *ф. с.* Цитрй́на.

Лй́мб́на трава́, *ф.* *Molucella laevis*.

Лй́мпй́ч, *м.* ungebrannte grössere Zie-
gel; Лє́мпй́цє́, *ф.*; *adj.* лй́мпй́чй́вий, aus *л.*

Лй́н, (*д.* лй́нок). *м.* Schleie, *ф.* (*Tinca*

Лй́нва, *ф.* grobe Leine, *Тав. н.* [vulg].

Лй́ндау́вати, (*Ф.*) *с.* Крй́ндувй́ти.

Лй́нє́ць, -є́йця, *м.* militärischer

Ansiedler; *с.* Лй́нй́я 3), 4), 5).

Лй́нй́на, *ф.* Fleisch vom linn.

Линїги, *a. n. s.* Линяги; 2) Ч. III. 163 вода — *s.* Лелїги.

Лїнїя, *f. s.* Лінія, лєнїя.

Лїнник, *m.* Seiler, *m.*

Линówka, *f.* Angelschnur, *f.* [argv.).

Линóк, -нká, *m.* Leinkraut, *n.* (Linaria

Линьскóго рóку, *s.* Лóни, в —

Лїнта, *f. s.* Лєнча.

Линтвáр, линтáвр, *m.* rohgegerbtes Leder, *Левч.*; 2) Schafpelz, *n. K.*; 3) линтварéвї, *pl.* Art Muster der Leinstickerei. *Пом. II.* 29. [понавáльне.

Линувáнэ, *n. Нє.* *s.* Ильнуванэ,

Линўти, *v. n.* fliegen, schweben, schweifen; hinschwinden (ле-) *Оз. 92;* 2) *v. a. P. I.* 171 *s.* Ля́ги; — ся sich ergiessen, herabstrómen, (доц).

Линя́нка, *f.* Leimkraut, *n.* Klebnelnelke, *f.* (Silene).

Линя́ти, *v. n.* verschiessen, verbleichen; 2) ausgehen *s.* Лїнити ся.

I. Лїпа, *f.* Olympias, Olympie.

II. Лїпа, *f.* Linde, *f.* Lindenbaum, *n.* Tilia grandif.); 2) Л. золотá, гнилá лїнке Nebenflüsse des Днїстрé; 3) *лїпа-лїсту (Ф.) in Hülle u. Fülle; 4) schmiegsam, einschmeichelnd.

Лїпати, лїпнути, *s.* Глїпати, глїпнути (лўпати о́йма); 2) schwach flaskern (огóнь).

Лїпень, -пня, Лїпець, -ця, *m.* Monat Juli. *adj.* лїпнєвий.

Лїпина, *f.* Lindenhain, *m.* -gehölz, *n.*; 2) Lindenhölz, lindene Spleissen.

Лїпівка, *f.* Gefäss, *n.* Bienenstock, *m.* (*Др. с.* 363) aus Lindenhölz; 2) лїпівка lindenes Brett.

Лїпка, *f. dim. s.* Лїпа; 2) *gew. pl.* knollenwurzlige Spirstaude (Spiraea filipendula); *Ос. (61) V.* 36.

Лїпкїй, *a.* klebrig, zäh.

Лїпкїсть, -ости, *f.* Klebrigkeit, *f.*

Лїпнїк, *m.* Lindenhain; mit Linden bepflanzter Friedhof; 2) *s.* Лїпнїк; 3) Walker, *m.* (Melolontha fullo); 4) Silene viscosa, Galium aparine, *Kol. I.* 202. *Пом. III.* 35.

Лїпнути, *v. n.* sich (ver-an-) kleben; *до когó, до чогó zu jmdm (etw.) eine starke Neigung haben, mit Lust woran hängen (мўхи до мєду) sich innig anschmiegen. [denhonig, *m. (B.).*

Лїпнїк, *m. s.* Лїпнїк 1); 2) Lin-

Липовáтї, *pl.* Lindengewáchse, (Ti-liaceae).

Лїпóвий, *a.* aus Lindenhölz.

Лїпóвник, *m. КС. (83) VIII.* 508 *s.* Лїпівка 1). [Milschaft.

Лїпоживїця, *f.* eingetrockneter

Лїпса, *f. Gr.* 23 Percent vom Silber.

Лїптиця, лїпчиця *f. s.* Лєпчиця.

Лїпучий, лїпучїсть & *s.* Лїпкїй &

Лїпчик, *m. s.* Лєпчик; 2) *s.* Лєпчиця.

Лїпáр, *m.* Arbeiter beim Herauslesen des Erdwachses aus dem Lehm, *m. Фр.*

Лїра, *etc. s.* Лїра *etc.*

Лїс, *m.* Fuchs, *m.*

Лїса, *f. P. II.* 4 Fuchsin, *f.*

Лїсáк, *m. s.* Лїсўха; 2) nackter Ufertheil, unbewachsener Berggipfel, (B.).

Лїсáн, *m. s.* Лїсий кїнь. [Frosch.

Лїсáня, *f.* kahler Berg; 2) grüner

Лїсий, лїс, *a.* kahl, mit einer Glatze, 2) — кїнь mit weisser Stirn: *знають ся як лїси кóнї sie verstehen einander nur zu gut; 2) *s.* Лукáвий, — чорт

Пом. II. 3. [f. (der Pferde).

Лїсинá, *f.* Kahlheit; Glatze; Blásse,

Лїсўха, *f. s.* Лїса.

Лїсўця, (д. лїсўчка) *f.* Fuchsin, *f.* Fuchs, *m.*; 2) Eierpilz, Róthling, *m.* (Cantharellus cibarius); — їдовїта, рїжка Gifttróthling, *m.* (C. aurantiacum);

3) Gipsophila muralis; 4) — мóрска Stachelroche, *f.* (Raja clavata); 5) Art Keilpresse, *s.* Лещáт (*pl.*); 6) Stütze, *f. Ос. (62) VI.* 35. [Fuchse.

Лїсиченá, -я́ти, *n.* Junges vom

Лїсїй *a.* *He.* лїсїччїн. (-їчкїн),

лїсїй, *a.* des Fuchses, Fuchs.

Лїсїчкїй, *pl. N. e.* Berges.

Лїсїччўк, *m. P. I.* 133 *s.* Лїсóк.

Лїсїти, *v. n.* und — ся *Фр.* kahl werden, *k.* sein.

Лїска, *m.* Schimmer, *m. Пол. Пом. II.* 6.

Лїска, *f. P. I.* 27. II. 5 Fuchsin, *f.*;

2) *s.* Лїсўха. [*n.*; 2) *s.* Плєскавїця.

Лїскавка *f.* Blitz, *m.* Wetterleuchten,

Лїскавочнїй, *a.* Blitzes, *Зг. 1 1/2*

Лїскати, лїскнути *IF. v. n.* bli-

tzen, wetterleuchten *Пом. II.* 6.

Лїсковєць, -вця́, *m.* Jaspis, *m.*

Лїснїчка, *f. N. e.* Berges.

Лїснїти, *v. n.* funkeln, schimmern,

glánzen, *He.*

Лїснўти, *v. n.* erglánzen, *W.*; blitzen.

Лисогорá, *f.* Kahlenberg, *m.*
 Лисóк, -скá, *m.* junger Fuchs.
 Лисóня, *f.* с. Лисóна; 2) *N.e.* Berges.
 Лисотá, *f.* Kahlheit, *f.*
 Лист, *g.* -та *m.* листé, *n.* *coll.* Blatt, *n.* (an Pflanzen); Laub, *n.*; 2) Blatt von Papier, von Metall; Bogen Papier, *m.*; 3) лист, *g.* -ту, Brief, *m.* — желяний Geleitbrief, *Plc.*
 Листá, *f.* с. Лйтá; 2) Liste, *f.*
 Листáтий, *a.* mit grossen, vielen Bláttren. [*n.* Bláttér, *pl.* *Ku.*
 Листвá, *f.* листé, *n.* *coll.* Laub,
 Листвá, (*d.* листóвка), *f.* Leiste, *f.* Leisten, *n.*
 Листвénниця, *f.* *He.gr.s.* Модрина.
 Листвйти ся, sich in Schichten lagern, с. Слойти ся.
 Листвýний, *a.* bláttérig.
 Листéнь, -тня, *m.* Bláttérkoralle, *f.* (Agaricia). [*I.* 144.
 Листикóвий, *a.* aus Bláttérn, *Kol.*
 Листýна, *f.* с. Лист.
 Листýнок, -нка, *m.* Frondicularia, *B.*
 Листýстий, *a.* lamellenartig, *B.*; 2) — лис Laubwald, *m.* *Pol.*
 Листýця, *f.* Phyllium.
 Листóвá кисть, kleines Unterschenkelbein, *B.* [*rig.* *Pol.*
 Листковáтий, *a.* blattartig, blátt-
 Листконóсий, *a.* mit Nasenblatt, Bláttnas, *m.* *Pol.* [(*phyllodium*).
 Лйтник, *m.* *B.* Blattstielblatt, *n.*
 Листовáтий, *a.* mit Bláttérn.
 Листовýй, *a.* aus Bláttérn; aus Platten bestehend: -е зóлото Bláttér-
 gold, *n.* *Par.*; -é желязо Eisenplatten, *pl.*; 2) — папír Briefpapier, *n.*; листовé. *s. a. n.* Briefgeld, *n.* *Par.* [(*Tortrix*).
 Листовýйка, *f.* Blattwickler, *m.*
 Листовýнь, *n.* bláttáhnliche Organe der Farne, Wedel, *m.* (frons).
 Листóвний, *a.* -а слýжба † Dienstpflicht zum Vorspann, zur Post etc.; brieflich, (-но *adv.*).
 Листóвник, *m.* Werkzeug zum Anpassen der Radfelgen, *n.*; 2) Briefsteller, *m.* *Par.* [*Portefeuille*, *n.*
 Листóвня, *f.* *Plc.* Briefbeháltér, *m.*
 Листóгрýз, *m.* Blattnager, *m.* (Phyllobius). [(*Chrysomela*).
 Листогрýзка, *f.* Blattkáfer, *m.*
 Листовелéнь, *m.* Blattgrün, Chlo-

rophyll, *n.* *Bol.*
 Листóк, (*d.* -óчок, -онько), -ткá, *m.* Bláttchen, Bláttlein, *n.*; 2) Brieflein, Briefchen, *n.*
 Листокрýлка велéна wandelndes Blatt, (Phyllium siccifolium). [(*Arus*).
 Листьонíg, -óга, Blattfusskrebs, *m.*
 Листонóжка, *f.* Blattfuss, *m.* *Par.*
 Листонóш, *m.* Brieftráger, *m.*
 Листопáдень, -дня, *m.* Monat November; *adv.* листопаднéвий.
 Листорóжки, *pl.* Blátthörnige, *pl.* (Lammelicornia) *B.*
 Листувáти, *v. a.* mit Leisten versehen; 2) — ся зким im Briefwechsel, in Correspondenz mit jmdm sein.
 Листýнка, *f.* *Mx.* с. Лесýнка.
 Лисýн, *m.* Glatzkopf, *m.*
 Лисýна, лйсá, *f.* Kuh mit weissem Fleck an d. Stirn.
 Лисýха, *f.* Blásshuhn, schwarzes Wasserhuhn, (Fulica atra).
 Лисýра, *f.* Fuchspelz, *n.*
 Лисá, -ýти, *n.* Fúchslein, *n.*
 Лисáк, *m.* с. Лисáк 2).
 Лйтвá, *f.* Lithauen, *n.* Литвýн, *m.* (-ýнка, *f.*) der Lithauer, (-in, *f.*) *adv.* литóвский, lithauisch. (Silene armeria).
 Литвýнчики, *pl.* Leimkraut, *n.*
 Литé, *n.* das Giessen, Guss, *m.*
 Литéйна, *f.* Giesserei, Giesshütte, *f.*
 Литéць, -тцá, *m.* Gusseissen; *n.* *Pol.*
 Лйти, лйти, *Оц.* §. 206. 217 *v. a.* ein-giessen; giessen (Glocken etc.); — слéзи — Thránen vergiessen; 2) *v. n.* und — ся fliessen, strómen, sich ergiessen (дощ etc.). [*massiv.*
 Лйтий, *a.* gegossen; 2) gediegen,
 Литýна желязна, *Bol.* с. Литéць.
 Лйтия, *f.* Herausgehen auf den Vorhof der Kirche, *n.* (bes. beim всенóчне).
 Лйтá, *f.* Wade, *f.* *Пом.* II. 4.
 Лйткуп, *m.* (*B.*) Leitkauf, Kauftrunk, *m.*
 Лйтня, *f.* *ГШ.* с. Литéйна.
 Литóвка, *f.* Sense, *f.*
 Литóня, *f.* *Par.* Lab, *n.* с. Глял.
 Лйтáра, лйтáра, *f.* Leiter, *f.* (*pl.* лйтéрки).
 Лйтá, *f.* с. Лéфа.
 Лифéрия, *f.* с. Медянички.
 Лйтá, *adv.* каум, *IG.* 12. [*Wucherei*, *f.*
 Лйтá, *f.* Wucher, *m.*; лихвáрство, *n.*
 Лихвáрити, *v. n.* wuchern, Wucher treiben.

Лихвѣр, *m.* Wucherer, *m. adj.* лихвѣрекий wucherisch.

Лихій, *a.* böse, arg, tückisch; 2) schlecht, elend, leidig, miserabel; лилоі влоі на когб бѣти böse auf jmdn sein; лихий *s. a. m.* der böse Geist, der Teufel: — поугав + *M.*; *Пом.* III. 84; *adv.* лихо schlecht, misslich, elend.

Лихо, (*d.* лишенько), *n.* Uebel, Unglück, Ungemach, *n.* не поминай лихом геденке meiner im guten.

Лиховѣтій, *a.* Ч. IV. 469 *s.* Лихій.

Лиховѣдій, *a.* boshaft, neidisch, *Зар.*

Лиховѣстувѣти, *v. n.* К V. Unheil verkündend.

Лиховѣстній, *a.* лиховѣстник, *m.* unheilverkündend, Unglücksbote, *m.* К V.

Лиховѣдити, *v. n. s.* Лихувѣти. *Левч.*

Лиховоробій, *a.* sehr feindlich, böswillig, tückisch, *Ф. У.* [Schuft, *K. Cm.*

Лиходѣй, *m.* Missethäter, Bösewicht;

Лиходѣйка, лиходѣльница *f.* Missethäterin, *f.* böses, tückisches Weib.

Лиходѣйний, *a.* schurkisch.

Лиходѣйство, *n.* Missethat, *f.* falsches Spiel, Schurkerei, *f.* *Cm.*

Лиходѣтній, *a.* — син entartet, missrathen. [*f.* der, die Unglückliche.

Лиходѣльник, *m.* лиходѣльница,

Лихоѣмство, *n.* Г III. К. Wucher, *m.*

Лихолаѣта, лихолѣтник, *m.* *s.* Лихолаѣта, Haderlump; 2) Pfuscher, *m.*

Лихолѣта, *n.* schlechte, böse, unruhige, unselige Zeiten.

Лихомѣнка, *f.* *s.* Лихорѣдка.

Лихомѣнник, *m.* Kreuz-Enzian, *m.* (*Gentiana cruciata*).

Лихомѣва, *f.* Invective, *f.* *Пар.*

Лихонѣсний, *a.* unheilbringend.

Лихобѣкий, *a.* scheelsüchtig, boshaft blickend.

Лихопѣдити, *v. n.* boshaft werden.

Лихопѣдній, *a.* unglücklich, *B.*

Лихорѣдка, *f.* (kaltes) Fieber.

Лихорѣдочно, *adv.* III. л. fieberhaft.

Лихорѣб, *m.* Ч. II 187 böses Ungethüm. [Schmähen; böser Leumund, *Cm.*

Лихослѣв, *n.* Гол. das Fluchen,

Лихослѣвити, *v. a.* когб, кому́ über jmdn schlecht sprechen, jmdn lästern, schelten; fluchen, *Зак.*

Лихотѣ, *f.* *s.* Злѣднї, *Зак.*; 2) erbärmliches Zeug, etw. Elendes. [вѣти.

Лихотворѣти, *v. a.* *Зар. s.* Лихосло-Лихотѣти ся. *Wgr.* 142, -ѣтъ ся кому́ jmdm wird übel.

Лихотѣти, *v. n.* кому́ fluchen.

Лихувѣти, *v. n.* arg hausen, schlimm verfahren, *АД.* I. 271; кому́ Böses thun, *B.* sinnen *IG.* *Левч.*

Лиху́н, *m.* Faulenzer, *m.* *Gr.* 23.

Ли́цар, *m.* Held, Heros; Ritter, *m.* *Oz.* 70.

Ли́царковѣтій, *a.* die Rolle eines Helden spielend.

Ли́царскій, ли́царювѣтій, *a.* Helden-, heldenmüthig, heroisch; ritterlich.

Ли́царство, *n.* Heldenmuth; 2) *m.* ritterlicher Kriegerstand.

Ли́царювѣти, *v. n.* als Held, als Ritter leben u. kämpfen, *IG.* [sicht.

Ли́цѣтій, *a.* mit grossem, vollem Gesichtовѣн, *m.* *s.* Литвѣн.

Ли́цѣ, *n.* Gesicht, Angesicht, Antlitz, *n.* Wangen, *pl.*; Miene, *f.*; 2) Vorder-

seite, rechte Seite, Glanz-, Aussenseite (eines Tuches), *f.* ставѣти в им ли-

цѣм до ли́цѣ *He.* (*Цр.* III. 273) von Angesicht zu Angesicht, leibhaftig; зрѣ-

бѣти щось так абѣ мѣло якѣсь ли́цѣ etw. so machen, dass es angehe, sich

zieme; в тѣм ѡму́ до ли́цѣ dieser An-

zug steht ihm gut; ли́цѣ обѣрѣти, об-

лунѣти кому́, jmdn beleumunden, in schlechten Ruf bringen; — лунѣть ся

man vergeht vor Scham; — мѣти до чогб wozu rechtmässigen Anspruch ha-

ben; не мѣе ли́цѣ до мѣне прийтѣ ist ihm nicht geheuer, schämt sich —;

в якѣм ли́цѣм? mit welcher Stirne? якѣ егб ли́цѣ! welch' eine Unverfro-

renheit! 3) Person, *f.*

Ли́цѣдѣй, *m.* handelnde Person, *Крон.*

Ли́цѣмѣр, ли́цѣмѣрник, *Ф. m.* Heuchler, Scheinheiliger, Gleissner, Hypo-

crit, Augendiener, *m.* [nerisch.

Ли́цѣмѣрній, *a.* heuchlerisch, gleiss-

Ли́цѣмѣрницѣ, *f.* Heuchlerin, *f.* *Пар.*

Ли́цѣмѣрство, *n.* Heuchelei, Gleissnererei, *f.* *He.* [*s.* Ли́цѣрство.

Ли́цѣрѣя, *f.* ли́цѣрѣвѣ, *n.* *Me.* 413

Ли́цювѣти, *v. a.* die rechte, die Glanzseite (bei e. Tuche) hervorkehren, *III.* II. 113; 2) umwenden (den Rock); 3) anpassen; *v. n.* тобѣ тогб не ли́цювѣ schickt sich nicht, passt nicht für dich.

buhlen, sich einschmeicheln, kokettieren.

Личак, *m.* Bastseil, *n.*; 2) Bastschuh, *m.*

Личаний, *a.* Bast-, basten; личаківий *Кч.* 64 aus Hanf od. Lein.

Личбá *f.* с. Личбá; личáйти & с. Личáйти.

Личе, *n.* с. Лико 1).

Личина, (*d.* -инка) *f.* Maske; Larve, *f.* зла — böses Wesen, *C.*

I. Личко, *n.* *dim.* с. Лико, dünnere Bast: від личка до ремінця (*v.* Dieb).

II. Личко, (личико *См.*) личенько, *n.* *dim.* с. Лице, Gesichtchen, Wangelein, *n.*

Личкувати, *v. n.* äusserlich etw. machen; — ся чим etw. heucheln, *См.*; 2) — ся з ким с. Ставати з ким до лича, до бка.

Личмак, *m.* Ч. V. 105?

I. Личман, *m.* der Aelteste unter den Schafhirten, welcher die Schafe für Zucht u. Schlachten sortiert, *H.* 17. *Пом.* III. 122. II. 27; übht: Hirt, *IG.*; 2) Rechenpfennig, ein Gegenstand beim Zählen für einzelne Zehner, Hunderte & als Zeichen, als Marke gesetzt; 3) Medaille, *f.* Medaillon, *n.* *Ос.* (61) VI. 19; 4)*strenger Richter. [Ohrfeige, *f.* (B.).

II. Личман, *m.* Schlag ins Gesicht, *m.*

Личний, *a.* persönlich, *adv.* лично *Шл.*

Личність, -ости, *f.* Persönlichkeit, *f.*

Лиш, с. Лише.

Лишай, *m.* Flechte, Schwinde, *f.*

Лишайці, *pl.* *Вол.* с. Обрієтники.

Лишанки, *pl.* в — яті von der Frau die ihren Mann verlässt (*u.* sich zu ihren Eltern begiebt).

Лишати, лишити, *v. a.* hinter-, zurücklassen, verlassen; — когò чогòсь jmdm etw. nehmen, entziehen, jmdn einer Sache berauben, um etw. bringen; — ся чогòсь *У.* etw. aus den Händen lassen, preisgeben, sich einer Sache begeben; *b)* zurückbleiben, nachbleiben, bleiben. [behaftet.

Лишаювати, *a.* mit Flechten

Лише, лишень, *adv.* nur, blos; —, що лише eben, nur so eben, kaum; лиш би прийти & da sollte man doch eben am liebsten kommen; doch einmal, ja nur, ja doch; лишє прийти & sobald er nur gekommen war.

Лишечко, (-енько) лишко *ТР.* 49. *ит.* с. Лихо; ох мені —! ach das ist

eben mein ganzes Uebel u. Leid.

Лишинé, *n.* Rest, *m.* -ня не було blieb nichts übrig.

Лишир, (-ар), *m.* (B.) с. Лишай.

I. Лишка, лишонька, *Гол.* III. 3. с. лис, лисиця 1), 2) *pl.* Fuchsfellgebräme; Fuchspelz, *n.*; 2) *pl.* Trifolium repens.

II. Лишка, *f.* das Ueberflüssige *Пом.* II. 12.; 2) im Spiel: чет чи лшка? Unpaar, ungleich. [thig, entbehrlich; müssig.

Лишний, (-ий), *a.* überflüssig, unnö-

Лишняк, *m.* *unggr.* Haselnuss, *f.*

Лиштґва, *f.* с. Листва. Art Zubehör

zur weibl. Kleidung *III.* I. 124. [nähen.

Лиштвувати, *v. n.* die лиштва an-

Лищак, лищик, *m.* Glimmer, *m.*;

лупець лищиківий Glimmerschiefer, *m.*

Пол. [— ся glänzen, funkeln, schimmern.

Лищати, (лищ, лищш), *v. n.* und

Лищіяця, *f.* Glanzkäfer, *m.* (Nitidula);

2) Mauer-Gypskraut, *n.* (Gypsophila).

Либ, лоба, *m.* с. Лоб.

Либерал, *m.* ein Liberaler; ліберальний, *a.* liberal, freisinnig.

Либерія, *f.* Livree, *f.*

Либець, -бця, *m.* Stange mit Köder zum Krebsfang, *f.*

Либра, *f.* паперу ein Buch Papier.

Лівак, *m.* лівачка, *f.* (B.) с. Лівцун &

Лівар, (*d.* -арок), лівер, *m.* Heber;

Кч.; Stechheber, *m.* *Пол. adj.* ліварковий.

Ліверант, *m.* Lieferant, *m.* ліверунок, *m.* Lieferung, *f.* ліверувати *v. a.*

liefern.

Лівий, *a.* link; в ліво, на л. *adv.* links.

Лівити, *v. n.* nachgeben, nachlassen: кому́.

[ke“.

Лівіяця, *f.* die linke Seite; „die Lin-

Лівізор, с. Ревізор.

Лівка, *f.* Faug, *m.* B.

Лівкий, *a.* locker, lose, schütter, leicht, abgespannt; (*adv.* лівко).

Лівкун, лівкутник, *m.* лівкутниця, *f.* (B.) Linkhand, *m.* linkisch, с.

Майкут; лівкутом *Фр.* с. Майкутом.

Лівний, *a.* *Wgr.* jagend, Jagd; der gut fangen kann *H.* 27.

Лівник, *m.* с. Лійка.

Лівниця, с. Лімніця.

Лівобереже, *n.* das linke Ufer, das Land am linken Ufer. [Hand, links.

Ліворуч, *adv.* *Кч.* 168 bei der linken

Лівцун, *m.* лівцунка, *f.* с. Лівкун &

Лівша́, *indecl. a.* der (die) links ist; die linke Hand.

Лігво́, *К.* лігвище (-иско), *n.* Lager,

n. Lagerstätte, *f.*; Prachtbett, *n.*; Sanfte. *f.*

Лігма́, лэ́зма, *adv.* — лежати даниедер liegen, hart *n.* fest liegen.

Лі́га, *f.* с. Брі́чка, Kutsche, *f.*

Лі́гаp, *m.* Lagerholz, *n.* Unterlage, *f.*

Лі́д, *g.* ле́ду, *m.* Eis, *n.* * як ле́ду massenweise.

Лі́двє́йний, лі́дві́чний. *a.* Lenden, -чні хре́би Lendenwirbel, *pl. B.*

Лі́двнн, лі́двннцн, (*d.* лі́двоньки) *pl.* Lenden; Hüften, *pl.*

Лі́днн́ця, *f.* с. Лє́днн́я.

Лі́ж, *m.* с. Плі́ш. [Bettchen, *n.*]

Лі́жко, (*d.* лі́жечко), *n.* Bett, *n.* (*d.*

Лі́жнн́к, *m.* wollene Bettdecke.

Лі́жнн́я, *f.* (*n.* *xвор.* 4) Grundlage, Date, *f.* Grundsatz, *m.*

Лі́зати, с. Лэ́зити. [Spross, *m.* *Py.*]

Лі́зка, *f.* *dim.* с. Лоза́, Sprössling,

Лі́зтвн́на, лі́зтвн́нця *f.* с. Драбі́на, *Эг.*

Лі́зтвн́чка, *f.* Wendeltreppe, *f.* (Sca-

laria) *B.* [die Haare gehen aus, fallen aus.

Лі́зти, *v. n.* с. Лэ́зити; волосє́ лі́зе

Лі́й, *g.* ло́во, *m.* Talg, *m.* Unschlitt, *n.*

Лі́йка, (*d.* лі́йчка), *f.* Trichter, *m.*

Лі́йковати́й, *a.* trichterförmig.

Лі́йнн́й, *a.* reich an Talg. [*m.*]

Лі́йнн́к, *m.* Schmiertalg (*v.* Schuster),

Лі́йнн́я, *f.* Giesserei, *f.* *Пар.*

I. Лі́к, (лік), (лі́ка, *f.* *Кє.* 339. *Ос.* (61) X. 146), *pl. Кє.* 183. 185. 340, das Zählen, Rechnen; Zahl, Anzahl, Menge, *f.*; без лі́ку zahllos.

II. Лі́к, *m.* (лі́ка, *f.* *Кє.* 338), Arznei, *f.* Arzneimitteln, Heilmittel, *n.*; 2) Heilung, Genesung, *f.*: кому́ на вік, то́му на лі́к. [künstler, *m.*]

Лі́каp, (*d.* лі́каpчик), *m.* Arzt, Heil-

Лі́каpнн́шка, *m.* *Кн.* verächtl.: Pflasterschmierer, *m.*

Лі́каpка, *f.* Heilkünstlerin, *f.*

Лі́каpник, *m.* Apotheker, *m.* [*Пар.*]

Лі́каpнн́цтво. *n.* Apothekerkunst, *f.*

Лі́каpнн́я, *f.* Apotheke, *f.* *Пар.*

Лі́каpекн́й, лі́каpствє́нн́й, *a.* ärztlich; Heil-, *Cur.* [*nei, f.*; 2] Heilkunde. *f.* *B.*

Лі́каpство, *n.* Heilmittel, *n.* Arze-

Лі́каpюва́ти, (-пу-). *v. n.* ärztliche Praxis üben, Arzt sein, heilen, curieren, *Кн.* III. II. 202.

Лі́кованє́, *n.* *Лєвч.* с. Лі́ченє́ II.

Лі́короб, *m.* Arzneibereiter, *m.*

Лі́ктє́вн́й, *a.* eine Elle lang & 2) -а кість Ellbogenbein, *n. B.*

Лі́ліє́вн́й, *a.* lilienfarbig, lilienblau.

Лі́лі́тка, (*d.* -очка) *f.* *Ф.* с. Лєлі́тка.

Лі́лія, *f.* Lilie, *f.*; 2) — лісна́ Knollililie, (Lilium martagon); 3) — водянá Wasserlilie (Nymphaea alba).

Лі́м, *g.* ло́му, *m.* das Brechen, Krachen; Bruch, *m.*; 2) Windbruch, *m.* Rahne,

f.; Reisig, *n.* (*d.* лі́мок *Gr.* 63); 3) сухн́й — das „todliogende“ trockene,

mager Erdreich: доорати́ ся до сухого ло́му; без до́му й без ло́му ohne Dach

u. Fach; 4) Bruch, *m.* Bruchzahl, *f.* *ГШ.*

Лі́мкн́й, & *Пар.* с. Ломкн́й.

Лі́мнн́ця *f.* rechter Nbl. des Dniester.

I. Лі́нь, *m.* (*B.*) с. Олі́нь, блень.

II. Лі́нь, *m.* Faulenzer, *m.*; 2) *f.* с.

Лі́ніє́нь.

Лі́ненє́, *n.* Haarung; Häutung, *f.*

Лі́нн́вє́ць, -вця, *m.* Faulthier, *n.* (Bradypus).

Лі́нн́вн́й, *a.* faul, träge.

Лі́нн́вн́ти, *v. n.* träge werden, *Фр.*

Лі́нн́вство, *n.* лі́нн́вн́сть, -ости,

f. лі́нн́га, *pl.* Faulheit, Trägheit, *f.* Müßiggang, *m.* das Faulenzen.

Лі́нн́ти́ ся, sich haaren, mausern; sich häuten.

Лі́нн́я, *f.* Linie, *f.* Strich, *m.*; 2) zehnter Theil eines Zolles; 3) Gefechts-, Kampf-

linie; 4) Linientruppen, *pl.*; 5) Befestigungslinie; Grenze; Wildfahre, *f.* das Geräumte, Richtweg, *m.* (im Walde), *f.*

6) Lineal, Richtscheit, *n.*

Лі́нка, *f.* (*B.*) faules Weib.

Лі́ннн́й, *a.* leinen, flachsen, *Пар.*

Лі́нн́вн́ще, (-иско), *n.* abgestreifte

Haut, Balg, *m.*

Лі́ногү́зка, *f.* с. Лі́нка.

Лі́нок, -нка, *m.* Faulheit, *f.* про лі́нок *Га.* II. 55 aus F.

Лі́нощн́, *pl.* Faulheit, Trägheit, *f.*

Лі́нува́ти́ ся, mit *d. Infinit.* faul,

träge sein etw. zu thun; не — unver-

drossen aus Werk gehen.

Лі́нюга, *m.* *aug.* лі́нн́й с. Лі́нь II. 1).

Лі́п, *m.* Leim, *m. B.*

Лі́пак, лі́паp, *m.* Arbeiter, der mit Lehm Wände & auflegt, ausrichtet; 2)

s. Пирі́г.

Ліпáнда, *f.* Baumwachs, *n.*
 Ліпáшка, *f.* Frau welche knetet, formt, leimt, klebt *Ч.* IV. 693.
 Ліпéць, -пця́, *m.* Brotkügelchen, *n.* *ОП.*
 Ліпáти, *v. a.* kleben, kleiben; den Lehm antragen; — горшкí formen; — пирогí gewalkten Teig zu Mehlaschen kleben; 2) * vom Schneefall in grossen, nassen Flocken; 3) *schreien *Лг.* 73.
 Ліпниця́, *f.* Collectes, *B.* [Töpferthon.
 Ліпний, *a.* -а гáна fetter, lettiger.
 Ліпнік, *m.* *s.* Ліпáч 2); (*B.*).
 Ліпóк, -пкá, *m.* *s.* Марынка.
 Ліпотá, *f.* † Pracht, Herrlichkeit, Schönheit, *f.* *МШ.*
 Ліпшáти, *v. n.* besser werden, *Пар.*
 Ліпший, *s.* Лúчий. [kel, *m.* *Вол.*
 Ліпянка́, *f.* *s.* Мáзанка; 2) Pappendek.
 Ліра́, *f.* Lyra, Leier, *f.* *Зан.* I. 315.
 Лірик, *m.* der Lyriker.
 Лірика́, *f.*; ліризм, *m.* Lyrik, *f.*; Lyrysmus, *m.* das Lyrische. [von der Leier.
 Ліри́чний, лірний, *Щог.* *a.* lyrisch;
 Лірнік, *m.* Leiermann, *m.* *adj.* лірніцкíй. [mannes.
 Лірні́цтво, *n.* Kunst eines Leier.
 Лірні́чити, *v. n.* die Leier spielen, лірнік sein.
 Ліровáтий, *a.* leierförmig.
 Лірохвóст, *m.* Leierschwanz, *m.* (Maenura). [2) Holz, Holzmaterial, *n.* *Шл.*
 Ліс. *m.* Wald, Forst, *m.* Waldung, *f.*;
 Лісá, *f.* Hürde, (als Thor); Flechtwerk, Geflecht, *n.*; Darre, *f.* geflochtener Zaun; Wehr beim Fischfang, *n.*
 Лісáниця́, *f.* Art des Spieles га́вкíй,
 Лісáтин, *m.* Hecke, *f.* Zaun, *m.* [*Фр.*
 Лісáстий, *a.* waldig, waldreich, *Пар.*
 Лісáща, *pl.* *KV.* grosse dichte Waldungen.
 Ліска́, *f.* *s.* Ліса; 2) *s.* Ліщíна; 3) *s.* Пáлиця, *Пом.* III. 1.; 4) Feldmass gegen 2 Joch, *n.*
 Лісковéць, -вця́, *m.* Haselnussbohrer, *m.* (Balanus nucum); 2) *N.e.* Berges.
 Ліскóвий, *a.* Hasel-, — опíх Haselnuss, *f.*
 Ліскогрíз, *m.* ліскóля (-óлька),
f. Haselmaus, *f.* (Muscus avellanarius).
 Лісна́, *f.* rechter Nbf. des Бур.
 Лісний, *m.* Wald-, waldig. [чий.
 Ліснійк, *m.* Forstwart; *m.*; 2) *s.* Лісній-
 Ліснійцтво, *n.* Forstwesen, *n.*; 2)

s. Лісничівка, *Мх.* [-birnen, *pl.*
 Ліснійця́, *f.* *gew. pl.* Waldäpfel,
 Ліснійчий, *s. a. m.* Förster, Waldmeister, *m.*
 Лісничíна, *f.* *Зар.* Försterin, *f.*
 Ліснійчити, *v. n.* Förster sein; 2) Holzgeráthe verfertigen.
 Лісничівка́, *f.* Forsthaus, *n.*
 Ліснійк, *m.* *K.* Waldbaum, *m.*
 Лісовóйй, *a.* Wald-; -і лóде Waldmenschen, *pl.* *Ч.* I. 211 *s. d. f.*
 Лісовóйк, *m.* Waldmensch, -bewohner; Waldgeist, -gott, Waldteufel, *m.* *С.* I. 111 Waldmännchen, *n.*
 Лісовóйна, *f.* Waldboden, *m.* *ГШ.*
 Лісовóдство, *n.* *Пол.* Waldbau, *m.*
 Лісóк, -скá, лісóнько, *dim. m.* Waldchen, *n.* Hain, *m.*
 Лісóун, *m.* *s.* Полісóун, лісóвік; лісóункь, *f.* Weib des Halbottes лісóун *Не.* (*Пр.* IX. 558).
 Літ, *g.* лéту, *m.* *См.* *s.* Лет.
 Літь, *f.* — напáла корóву die Kuh wird läufisch, stiert.
 Літавець, -вця́, *m.* *s.* Перелéсник.
 Літаві́ця, *f.* Sylphe, *f.* *Фр.*; 2) fliegendes weibliches Zauberungethüm, das junge Männer (zum Ehebruch) verführt, *Мог.* Brunst, Liebeskrankheit; Tobsucht, *f.* *s.* Гіне́.
 Літáвка, *f.* Schwungfeder, *f.* *Пол.*
 Літáвчий, *a.* -а болóнка Flughaut, *f.* *Пол.* [*n.* das Fliegen, Flug, *m.*
 Літанé, (*d.* літáлонько *Га.* I. 91)
 Літáнія, *f.* Litanei, *f.* *Ш.* I. 70.
 Літáрня, *f.* *Пол.* *s.* Ліхтáрня.
 Літáти, (-áю, -áш), *v. n.* fliegen, *s.* Леріти. [тувáти.
 Літацувáти, (літец-) §. *s.* Ліци-
 Літáч, *m.* Flieger, *m.*
 Літáчка крилопáвка, Flughahn, *m.* (Dactylopterus europ.)
 Літэнько, літэчкó, *dim. s.* Літо 1).
 Літéплий, літéпний, (*B.*) *a.* lau, lauwarm.
 Літэплíти ся, lauwarm werden.
 Літéпло (*d.* літэпельце) *n.* lauwarmes
 Літэра́, *f.* Buchstabe, *m.* [Wasser.
 Літэратýра, *f.* Literatur, *f.* *adj.*
 літэратýрний, літэра́цкíй, *a.* literarisch, schriftstellerisch.
 Літэ́рний віз, Leiterwagen, *m.* *Левч.*
 Літити, *v. a.* befruchten; бугáй ко-

рôву літит; 2) — ся laufisch werden, stieren (die Kuh).

Літись, *adv.* im vorigen, verflossene nen Jahre; по-за-літись im vorvorigen J.

Літiшній, *a. s.* Літній 1) vom Sommer her; 2) *s.* Літôшній.

Літній, (*d.* літненький *R.* 139), *a.* Sommer-, sommerlich; по літнôму вôрати ся sich sommerlich kleiden; 2) lau, lauwarm; 3) bejahrt, betagt, ältlich.

Літнійк, *m. Ga.* I. 117; літниця, *f.* weibl. Sommerkleid.

Літниця, *f. s.* Літавиця 2).

Літнійк, *m. Mi.* II. 242 Sommertag; 2; Südwind, *m.*

Літо, *n.* Sommer, *m.* — кризь — jeden Sommer; *Hom.* III. 9; 2) новô літо Neujahr, *n. pl.* літá Jahre. *pl.*; 3) Befruchtung, *f.*: корôва берô літо від бугай (*Фр.*), *vgl.* Лігити.

Літовийще, *n.* Sommerweide, *f.* Vieherde zur Sennerei geh.; Senne, *f. Gr.* 22. Sommeraufenthalt, *m.*

Літографічний, *a.* lithographisch.

Літографувати, *v. a.* lithographieren.

Літопись літописець, -ця, *m. Kch.* 412 Chronist, Annalist; Geschichtschreiber, *m.*

Літопись *f.* Chronik, *f.* Jahrbücher, *pl.*

Літописанє *n.* Geschichtschreibung, Historiographie, *f.* [geh., annalistisch.

Літописний, *a.* Chronik-, zur Ch.

Літопровôд, *m.* der 1. September (*a. St.*): der Tag des heil Simeon, *Пис.*

Літôрки, *pl. s.* Драбiна (*pl.*).

Літôрость, (-раеть, -расль, літôри, *pl. f.* Jahrestrieb, Reis, Schössling, Spross, *m.*

Літôсь, *adv. L. gr.* 133 *s.* Літись.

Літôчисленє, *n.* Zeitrechnung, *f. O.B.*

Літôшний, *a. H.* 268 vom vorigen Jahre, vorjährig.

Літра, *f.* Leiter, *f. (Фр.)*; 2) Liter, *f.*

Літствôванє, *n. Пар.* Glückwunsch, *m.*

Літствувати комú чогô jmdm einen Glückwunsch abstaten, jmdm gratulieren, *Пар.* [leben, übersommern.

Літупати, *v. n.* den Sommer ver-

Літúща миш (*B*) Fledermaus, *f.*

Літюган, *m.* вiвчáp — *L.* 77?

Літýвий, *a.* bejahrt *Mi.* II. 221 *s.* Літній 3).

Ліхтáр, *m.* Leuchter, *m.* [*cher. m.*

Ліхтáрник, *m. Пар.* Laternenma-

Ліхтáрня, ліхтáрка, *f.* Laterne, *f.*

Ліци, лічка, *pl.* Leitseil, *n. s.* Важкiй.

[leise]. [тувати, *v. a.* licitieren,

Ліцигація, *f.* Licitation; *f.* ліци-

Лічбá (ліч-). *f.* Rechnung, *f. H.* 271.

АД. I. 297; *Zahl, f. АД.* I. 278. не

лічбôю ohne Zahl, sonder Z., unzählig;

3) Rechnungsart, *f. K.*

Лічбувати, *v. a.* rechnen, *K.*

Лічôбний, *a.* Heil-, heilend, лічôбне,

s. n. a. Curgeld, *n. Пар.* [*m. Kch. Св.*

Лічôбниця, *f.* Heilanstalt, *f.* Spital,

Лічiй, [лiг, лег), *v. n.* [лягú. (ля-

жу) ляжеш, ляже, *Оц. §.* 204] sich

legen, sich hinlegen; 2) fallen, hinfallen.

Лічiльник, лічiльниця, *f. Левч.*

Rechner, *m. in, f.*

I. Лічiти, *v. a.* heilen, curieren.

II. Лічiти, *v. a.* rechnen, zählen.

Лічôвiр, -ôра, *m. M.* II. 122 der

Sterne zählt, Sterndeuter, Sternbeschauer, (vom sentiment. Jüngling.).

Лішувати, *v. a.* §. suchen.

Лiщ, *m. s.* Лящ.

Лiщавiця, (*d.* -iчка). *f. s.* Лôскир.

Лiщáниця, лiщáвник. (-инник) *m.*

s. Лiщiна. [busch, *m.* Haselgestràuch, *n.*

Лiщiна, *f.* Haselstrauch, Haselnuss-

Лiщiнець, -ниця, *m.* слôвник --

Nussbohrer, *m.* (Balaninus nucum).

Лiя, *f.* starker Regenguss. [85. 86.

Лiяти, льяти, *s.* Лiти, *Оц. §.* 217. *Ог.*

Льняско, (-iще), *n.* Feld wo Lein

angebaut war.

Льнувати, *v. n.* Naturalien: als Lein

(Flachs), Hanf, Getreide & in der Gemeinde

einsammeln; *subst.* Льнуванє, *Пис.*

Льнути, *v. n. M.* I. 111 до чогôсь,

(до когôсь), einer Sache zustreben, (*vgl.*

Ленúти); sich anschmiegen, *s.* anhängen,

anhaften [lgnac].

Льняний, *a. s.* Лянный, лiнный.

Лôб, *m. §.* Stirn, *f.* Kopf, *m.* Haupt, *n.*

Лôбáн, лôбáс, *m.* breitköpfige Meer-

ásche (Mugil cephalus); 2) *pl.* лôбáнi

Polypenquallen, *pl.* (Hydriformia).

Лôбáтий, *a.* der eine grosse od. breite

Stirn hat. [(Hydra).

Лôбáчка, *f.* Süßwasserpolyp, *m.*

Лôбiця, *f. s.* Лôб.

Лôбiще, *n.* (*aug. s.* Лôб); auf der

Grasflur e. höher gelegene u. kahle Stelle; 2) Conglomerat, *n. Пол.* [hort.).

Лобідка, *f.* Gartenmelde, *f.* (Atriplex) Лобіп, (-ірка, *f.* лобіпський, *a. s.* Лобур *Ог.* 30. 47. [*n.* Richtstätte, *f.* Лобне місце, Blutbühne, *f.* -gerüst, Лобник, *m.* Glas, Glatzkopf (Roth-eisenstein) *m. Вол.*

Лобовій, *a.* von der Stirne, Stirn-. Лобода, лободина, (-іця), (*d.* лободенька *Га.* II. 25), *f.* Gänsefuß, *m.* (Chenopodium album); 2) Melde, *f.* (Atriplex); *Пот.* I. 127; *adj.* Лободяний, лободоваті. *pl.* Gänsefußgewächse, Mel-den, (Chenopodiaceae).

Лободівка, *f.* Gänsefüsseule, *f.* (Mamestra chenopodii). [Лобода.

Лободянік, *m.* Brod, Kuchen aus Лободянка. *f.* Speise aus лобода (mit Zugabe der Hirsengrütze), *f.*

Лобок, -бка, *m. dim. s.* Лоб, kleine od. schmale Stirn.

Лобур, лобуряка. лобуріско, *m.* Strolch, Spitzbube, *m. adj.* лобуроватий spitzbüßisch.

Лобчійско, *n.* Hirnkasten, *m. См.*

Ловак, *m. s.* Ловець.

Ловаш, *m.* Faulenzer, Gaffer, *m.*

Ловець, -ця (*d.* ловчик), *m.* Jäger, *m. adj.* ловецкий Jäger, Jagd-.

Ловецтво, *n.* Jägerei, Jagd, *f.* Waidwerk, *m.* Jagdwesen, *n.*

Лови, *pl.* Jagd, *f.* das Jagen; Birsch, *f.*

Ловілка, *f.* Fangheuschrecke, *f.*

Ловітва, ловля, *f.* Fang, *m.* Jagd; Jagdbeute, *f. К. Пол.*

Ловіти, *v. a.* fangen, auffangen; greifen; haschen; *в мутній воді рйбу — im Trüben fischen; їави, віпрй — zerstreut, gedankenlos sein, gaffen.

Ловка, *f. Н.* 79 ловку ловіти jagen, Jagd machen; *s.* Хватка.

Ловний, *a.* der gut fängt, — пс guter Jagdhund; 2) jagdbar, *Пар.*

Ловніцтво, *n. s.* Ловецтво, *Пар.*

Ловниця, *f.* Jägerin, *f. Пар.*

Ловничий, *a. Пар.* Jäger, Jagd-.

Ловранкувати, *v. n. ungr.* Abendbrot essen.

Ловранок, -нка, *m.* Abendbrot, *n.*

Ловучий, *a.* Fang-.

Ловчий, *a.* Jagd-; *s. a. m.* Jägermeister, *m.*; 2) Ловча, *f. N. e.* Berges.

Лог, *m. Левч. s.* Логівиско.

Лоба, *f.* в морі лоби *Зам.* II. 528 Thiere die faul darnieder liegen; 2) —, лба *m.* *Faulenzer, *m.* faules Pelz.

Лобазя, *f.* Gerstengraupe, *f.* gerollte Gerste.

Лобвин, Логін, *m. s.* Логин.

Логін, *m.* gefälltter od. vom Sturme niedergeworfener (dah. liegender) Baumstrunk, *s.* Лежух; 2) *s.* Лоба 2).

Логівиско, (-ище), логово, *Левч. n.* Lagerstätte, *f.* Lager, *n.* (e. Thieres).

Льбгика, *f.* Logik, *f. adj.* льбгичний, logisch.

Льофетон, *m. N. e.* Berges.

Лодь, (*d.* лодочка), лбдка, лбдя, *f.* Kahn, Nachen, *m.* Boot, *n.*

Лбдар, лбдар, *m.* Taugenichts, Vagabund, *m. См.*

Лбдарство, *n. См.* Vagabundieren, *n.*

Лбдва, *f.* dickes Brett; Brett, *n.* Bank, *f.* (unter dem Strohsack im Bett).

Лбдниця, *f.* Schiffswerfte, *f. Ил.* [*n.*

Лбдочний, *a.* -а кість, *Пол.* Kahnbein,

Лоевій, *s.* Лойов-.

Лож, *a. К. (Ис. 33)* trüglich.

Лож, *f.* Lüge, *f.* Lug, *m.*

Лбжа, *f. ungr. s.* Пбстль.

Лбжа, *f.* Loge, *f.*

Ложбина, *f.* Vertiefung, Höhlung, *f.*; 2) Bett eines Flusses, *n. С. II.* 138.

Лбжбище, *n.* Bett, Flussbett, *n. Ос.* (61) VII. *Пар.*

Лбже, *n.* Bett, *n.* паныского лбжа von vornehmer Geburt; неправого — unehelich geboren; 2) Flintenschaft, *m.*

Лбжений, *a.* besetzt, ausgelegt (mit Edelsteinen).

Лбжечка, *f. s.* Лйжочка; 2) Ende des Brustbeins, *n.* Schwertfortsatz, *m.*

Ложечник, (-ёшник), *m.* Essbesteck, Löffelset, *n. К. С. II.* 169.

Ложіско, *n.* Aderkuchen, Mutterkuchen, *m.* (placenta), *Фр.*

Ложіти, *v. a.* betten, *ГШ.* (на щось грбші) auf etw. legen, Auslagen machen, verwenden, daransetzen. [*ка* 2) *Кл.*

Лбжка, *f. s.* Лйжка; 2) *s.* Лбжеч-

Ложкар, *m.* Löffelverfertiger, *m.*

Ложкомбй, (-мій), *m. Ко.* 175 Löffelreiniger, Aufwäscher, *m.*

Ложлівий, *a. У. s.* Лжівий.

Лбжний, *a.* falsch, unwahr, irrig;

adv. ложно falschlich.

Ложник, *m.* K. Lügner, *m.*

Ложница, *f.* Ehebett, *n.*; 2) Becken, *m.*

Ложність, -ости, *f.* Unwahrheit, Unrichtigkeit, *f.*

[Afterkrystall.

Ложновід, *m.* Вол. Pseudomorph,

Лоза, лозина, *f.* Korbweide, Uferweide, *f.* (*Salix viminalis*); *pl.* лози

Weidengebüsch, *n.*; 2) вінна — Weinrebe, *f.*; 3) лозі скакати, л. гра́ти ся

Art Osterspiel; 4) * Zuchtruthe, *f.* Пар. Пом. III. I. [serläufer, *m.* (Totanus) Пол.

Лознік, *m.* Weidenreisig, *n.*; 2) Was-

лбзница, *f.* с. Возніця.

Лозовець, -вця, *m.* лозівка, *f.* Sumpfrohrsänger, *m.* (*Sylvia palustris*).

Лозовий, лозинбвий, *a.* aus Korbweide; * лозовий стан. Ф. с. Гнучкий.

Лозовина, *f.* с. Лоза, (*pl.* лози).

Лбзя, лбзя, *f.* in d. Kinderspr. с. Лбжка, лбжка.

Лой, *m.* Männchen der лбйка, Gr. 22.

Лбйка, *f.* Schlange, Otter, *f.*

Лбйник, *m.* с. Лійнік.

Лойніця, *f.* Talgdrüse, *f.*

Лойоватий, лойстий, Пар. *a.* talgartig; лойовий, Talg.

Лбйок, *m.* Talk, (талък, Пол.) *m.* Вол.; 2) —, лобок, haariger Günsel, (*Ajuga reptans*).

Лоїти, *v.* *a.* mit Talg beschmierен.

Льок, *m.* Locke, *f.* с. Кўчур.

Льбкай, *m.* Lakai, *m.* *adj.* льбкайский, lakaienhaft. [лизати.

Лбкане, лбкати, & Пол. с. Лїзане,

Локатка, (лак-), *f.* с. Крощня.

Лбкнути. Фр. с. Лбхнути.

Лбкоть, *g.* лікта *m.* Ellenbogen, *m.*; *gen. pl.* ліктів); 2) Elle, *f.* (*g. pl.* локбт).

Лбкот, *m.* с. Мбток. [Оц. §. 135.

Локбтник, *m.* Ellenreiter, *m.* Пар.

Лбкша, *f.* leichte Axt. [nudeln, *pl.*

Лбкшина, лбкша. *f. gen. pl.* Faden-

Лбкшїти, *v.* *a.* Ко. 213 zerschlagen; tüchtig prügeln Ч. II. 117.

*Льбля, льблька, *f.* H. 170. 35. Hemd, *n.* (in d. Kinderspr.).

Лом, *m.* с. Лїм; gewaltiger Sturm der Bäume bricht; 2) Brechstange, *f.* Ст.; 2) лбми, *pl.* у зїанця Löcher, Grüfte, *pl.* II. *n.* 122.

Льом, *m.* с. Илем.

Ломака, *f.* abgebrochene (missgestaltete) Holzstange, -stück, *n.*

Ломакуватий, (-агуватий), *a.* ungestaltet, ungeschlacht, roh.

Лбмане, *n.* das Brechen; — в кбстях Gliederreissen, *n.*

Лбманець, -нця, *m.* dünner hartgebackener Kuchen zum geriebenen Mohn gebrochen.

Ломати, ломати, *v.* *a.* brechen, zerbrechen; — собї гблову над чим

sich den Kopf über etw. zerbrechen; рўки — die Hände ringen. [res Reisig.

Ломаче, (-а́дже), *n.* Bruchholz, dür-

Лбмбїш, *s.* Ловаш; ломбїшувати,

v. *n.* л. sein. [мака) jmdn schlagen,

Ломїгати, *v.* *a.* mit e. Knüttel (ло-Ломїна. *f.* Ч. IV. 163 Reishaufen, *m.*?

Ломїніс, -оса, ломїліс, *m.* Gift-, Schwalbenwurz, *f.* (*Vincetoxicum offic.*);

2) Teufelszwirn, *n.* (*Clematis recta*).

Лбміж, *m.* coll. Windbruch, *m.* abgefallene Reiser, *pl.*

Лбмінь зернястий, *a.* knollentragender Steinbrech, (*Saxifraga granulata*);

ломїньувати, *pl.* Saxifrageae.

Лбмка, *f.* Bruch, *m.* das Brechen,

Под.; 2) — ледова Кч. 10 mit Eis bedecktes Wasser, Eisbruch, *m.*

Ломкїй, *a.* brüchig, zerbrechlich, *B.*

Лбмкїсть, -ости, *f.* Brechbarkeit, *f.*

Ломоватий, (-їтїй), *a. m.* in grossen festen Schollen sich brechend; steif, brüchig; 2) * ungeheuer gross, ungeschlacht.

Ломовий, *a.* -а кїсть rheumatischer

Ломонбс, *s.* Ломїніс. [Schmerz.

Ломотá, *f.* Reissen in den Gliedern, *n.* Rheumatismus, *m.* Под. К.

Ломотати, лмотати, *v.* *a.* (*v.* *n.*) reissen, stechen (vom Rheuma). [*n.*

Лбмус, *m.* R. I. 118 Riese, *m.* Ungeheuer,

Лбн, *m.* H. 215 с. Лан.

I. Лбон, (*d.* лббник), *m.* Lünn, *m.* Lünse, *f.* (Nagel in der Wagenachse, *m.*).

II. Лбон, (*d.* лббник, льониченько), *m.* с. Лен.

Лбнган, *m.* Longinus.

Лбндати, *v.* *n.* с. Дїбуляти.

Лбне. III. I. 138. лбно, *n.* лбні *pl.*

Шог. Schoss, Busen, *m.*

Льбонець, -нця, *m.* дїкий с. Лїнбк.

Лбни, в — *adv.* с. Лїтїсь Пом. I. 128.

Лонїця, *f.* лоновá кїсть Schambein, *n.* B.

Льбнїще, *n.* Flaohsfeld, *n.*

Лонка, *gew. pl.* Werkstück im Webstuhl, *n.*

Лонька, *f. Н.* 234 с. Лбжка.

Льонкбвий, *a. s.* Лінній. [neae].

Льоноваті, *pl.* Leingewächse, *pl.* (Lil-
Lop! *int.* vom Klopfen, Schlagen, Bersten.

Лопало, *n.* Schwätzer, *m.* [glas, *n.*

Лопанець, -вця, *m.* Springglas, Knall.
I. Лопар, *m.*; лопарка, *f.* Spatel zum
Kneten des Lehmes; Ofenspatel, *m.*

II. Лопар, *m.* Larpländer, *m.* Пар.

Лопас, *m.* Мор. s. Лямус?

Лопата, *f.* Schaufel, *f.* Spaten, *m.*

Лопате, *n. coll.* Mühlklappern, *pl.*

Лопатень, *m. pl.* лопатні *He.* (xм.
257) breite, grosse schaufelförmige Vor-
derzähne; 2) gelbe Teichrose, (Nuphar
luteum); 3) Löffelreißer, *m.* (Platalea
leucorodia); 4) Nabenbohrer, Näber, *m.*

Лопати, *v. a.* poltern, pochen, schla-
gen; 2) bersten, zerplatzen; 3) с. Лупати.

Льопати, *v. n.* schwätzen, plauschen.

Лопатка, *f. dim. s.* Лопата, Spatel,
m.; 2) Schulterblatt, *n.* (scapula); 3)
unreife, dah. dünne spatelförmige Schote.

Лопатковатий, *a.* schaufel-, spaten-
förmig. [bemessung vom J. 1859, *Gr.* 35.

Лопатковий помір. Grundboden-

Лопаткувати, *v. a.* kócy mit der
мантáчка (лопáтка) abziehen.

Лопатобордий, *a.* Мор. mit schau-
feldförmigem Bart.

Лопець, -вця, *m. s.* Кляпа *B.*

Лопінник, *m. N. e.* Berges.

Лопіт, -оту, *m.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*

Лопітáвий, *a.* polternd, lärmend,
schallend, *Зар.*

Лопкане, *n.* das Klappern.

Лобкати, *v. n.* крильмі mit den
Flügeln schlagen, rauschen.

Лопкій, *a.* beissend, reissend.

Лопнути, лопну́ти *P. I* 63 с. Лб-
пати 2). [Лапацбн?

Лопотін, *m. II. n.* 9. с. Лепетун?

Лопотіти, *v. a. s.* Лопати 1).

Лопотун, *m. s.* Лепетень.

Лопіти, *v. n.* лопти́ть в голові,
в чолі & vom starken reissenden Kopf
weh, reissen; 2) jucken, *V.*

Лоптáчка, *f.* das Lucken, Reissen.

Лопунка, *f.* Fingerkoralle, *f.* (Lo-
Лопур, *m. s.* Лобур. [bularia].

Лопу́х, лопушня́к, *Ст. m.* лопуши́-

на, *f.* Klette, *f.* (Arctium lappa); *adj.*
лопухо́вий, лопуша́ний aus d. K.

Лопуцьок, -цька, *m. III. II.* 89.
Art Pflze, Unkraut.

Лопу́ше, *n. coll.* Kletten, *pl.*; 2) mit
K. bewachsene Stellen.

Лопуши́не, *n. coll.* Klettenblätter, *pl.*

Лопушнік, *m.* Klettenunkraut, *n.*;

2) Wasserklette, *n.* (Petasites offic.); 3)

— водяний. Seerose, *f.* (Nymphaea alba).

Льбри, *pl. engl.* Lowry, Lowries (offe-
ne Waggon), *pl.* [Iorgnieren.

Льорнетувати, *v. a.* Iorgnettieren,

Лось, *m.* Elenthier, *n.* Elch, Selch,

m. (Cervus alces). [Loszettel].

Льос, *m.* Los, *n.* (v. Wertpapier, v.

I. Лоск. *m.* Schimmer, *m. III.* 2) s.

Лощена *ГШ.* [ter, *n.* Фр.

II. Лоск, *m.* Knall, Schall, *m.* Gepol-

Лбскати, *v. n.* knallen; schmalzen.

Лбскир, *m.* (-йра -йрка *f.*) s. Пбскир.

Лбскит, -оту, *m.* Gepolter, *n.* [Пол.

Лоскбвий кобáльт, Glanzkobalt, *m.*

Лбском, *adv.* лежáти in hellen Hau-
fen liegen, brach, wüste, darnieder lie-
gen, *vgl.* Глбском.

Лоскотáрка. *Щог.* лоскбница *Ч.*

I. 206. лоскоту́ха *Ч. III.* 187 die Kit-
zelnde, s. Мавка, русáлка.

Лоскотати, (лоскбчу, -бчен) *v. a.*
kitzeln *Пот. I.* 128. [reizbar.

Лбскотно, *adv.* kitzlich, kitzelig,

Лосніти, *v. n.* glänzen, schimmern,

(*B.*); лоснáчий, *a.* schillernd, *Пол.*

Лосня́к, *m.* Glimmer, *m.*

Лосня́нка, *f.* Blende, *f.* *Пол.*

Льосбване, *n.* das Ziehen des Lo-
ses, Verlosung, *f.* *Term.*

Лосьбвий, *a.* des Elenthieres, aus
dessen Haut, *Ч. III.* 289.

Лбсось, *m.* Lachs, *m.* (Salmo salar);

лососе́ви, Lachsartige, *pl.* (Salmonoidei).

Лососі́на, *f.* Lachsfleisch, *n.*

Лосту́н, *m. N. e.* полоні́на und e.

Berges; 2) Nbf. des Чéремощ *ч.*

Льосувати, *v. a.* losen, verlosen.

Лосу́нь, *m. Пар. s.* Лось.

Лосу́ня, *f. s.* Кля́чак *л.*

Лотáва, *f. s.* Отáва.

Лбтан, *m.* Ranunculus ficaria.

Лбтатень, лбташ, *m.* Dotterblu-
me, *f.* (Caltha palustris).

Льотерія, *f.* Lottospiel, *n.*

Лотік, -оку. *т.с.* Лотіки. [fel; Rinne, *f.* Лотка. *f.* P.I. 101. II. 184 Mulde, Schau-Льотка. *f.* Laufkugel, Rehpost, *f.* Льотванє, (лют-), *н.* das Löthen. Лотвий, *а.* löthig, *Пар.* *с.* Лутівий. Лотька. *т. ф.* Оц. §. 43. *с.* Лоточь-голова.

Лотіки, *pl.* Gerinne, Mühlgerinne, *н.* * все на свої — immer seinen eigenen Vortheil im Auge habend.

Льотос пийний, indische Seerose, (*Nelumbium speciosum*).

Лоточьголова. *т. ф.* Kopfquäler, Quengler, Peiniger, *т.*

Лоточина, *f.* Flussbett, *н.*

Лоточити, *в. а.* голову комусь jmdn quälen, plagen.

Лоточити, *в. а.* §. vergeuden *Gr.* 23.

I. Лох, *т.* *Elaegnus hortensis*.

II. Лох, *т.* Schrecken, *н.*; 2) Begierde, *f.*; 3) *pl.* лѣхи tolle Streiche.

Льох, *т.* unterirdisches Loch, -е Гру-Льоха, *f.* Sau, *f.* [be, Keller, *т.*

Лоханя, *f.* Becken, Waschbecken, *т.*

Лохати, лѣхити, *в. а. с.* Полѣхати, полѣхити; 2) kitzeln; 3) *в. н.* schlucken, schluchzen; — *за чим*, und — *ся с.* Лѣхнути. [*т. Пар.*

Лѣхачка. (-анка), *f.* Kitzel; Kitzler, Лохяна, *f.* Trunkelbeere, *f.* (*Vaccinium uliginosum*).

Лохлявий, *а. с.* Полохлявий.

Лохман, лохмате etc. *с.* Лахман etc.

Лохматний, *а.* lumpig, zerrissen.

Лѣхний, *а.* begehrend, gierig; 2) bang; мені лѣхно es ist mir bange.

Лѣхник, *т.* (-иця. *f.*) gieriger, hab-süchtiger Mensch, *ГШ.*

Лѣхнути, *в. н.* (за чим wornach) lechzen, schmachten; hungern; sich sehnen; verschmachten *Мх. TP.* 51; 2) Bangigkeit, lange Weile haben; лѣхне ми ся

Лѣхня, *f.* Gier, *f.* [es ist mir bange.

Лѣцман, *т.* Lotsmann, Lotse, *т.*

Лѣчиця, *f.* wilder Lattich, (*Lactuca scariola*) *Вол.* [Füllen, *н.* Füllen, *н.*

Лошя, -ати; (*д.* лошатко), *н.* Fohlen,

Лошяк, лошук, *ш.* junges männliches Pferd.

Лошячка, лошяця, *f.* Stutfüllen, *н.*

Лѣшка, *дѣт.*, льошяско, *ауг.* *f. с.*

Лѣоха.

Лошун, *т.* Pferd, *н.* (*Фр.*).

Лошати, *в. н.* *М. II.* 159 leuchten, glänzen. [Appretur, *f.* *ГШ.*

Лощене, *н.* das Polieren, Glätten; Лощина, *f.* Lichtung in e. Walde,

f. с. Полянка. [кнѳ — appretieren.

Лощити, *в. а.* polieren, glätten; су-

Лошк, *т. с.* Лѳшок 2).

Льошльний, *а.* loyal.

Ллошльність, -ости *f.* Loyalität, *f.*

Лошний, лоштий, *а.* *Пар.* *с.* Ло-

шоватий.

Лошня, (*д.* лоянѳчка). *f.* Talgkerze, *f.*

Луб, *т. сол.* лѳбе, лѳбле. *н.* Baumrinde, *f.* Bast, *н.* (als dickere Rindenschicht); 2) Hakenstück, -leder im Stiefel.

Лѳбин, *т.* Feig-, Wolfsbohne, *f.* (*Lupinus*).

Лубкий, *а.* steif, stark. [ptogaster).

Лѳбник, *т.* Splintkäfer, *т.* (Ессо-

Лубоватий, *а.* bastähnlich, *В.*

Лубовий, лѳошний. *а. а.* aus Bast, basten.

Лубоид, *т.* еснѳк — Kieferzweig-

Bastkäfer, *т.* (*Hylesinus piniperda*).

Лубок, -бкѳ, *т. дѣт. с.*; Лѳо; kleines Brettchen zum Osterspiel der Burschen geh. *Kol.* I. 190; бѳти лубкѳ

Шѳ. I. 2. 28. Art Spiel bei einer Todtenfeier; 2) * Leiche, *f.*; 3) лубком *adv.* —

кашу сварити dicht, stark.

I. Луг, *т.* Lauge, *f. с.* Золѳ.

II. Луг, *т.* Wiesenland an den Flüssen; *н.* Ufertrift, *f.* Ufergebüsch, *н.* Au,

f.; 2) rechter Nbf. des Буг.

Лугѳк, джмѳль — *т.* Wiesenhummel, *т.* (*Bombus pratorum*).

Лугѳр, (*д.* лугѳрик), *т.* Buschläufer, Wegelagerer, Räuber *Pч.* 51. [sein.

Лугаревати. *в. н.* (в лѳзі) лугѳр

Луговий, *а.* vom луг II. mit hochbegraseten Auen. [Луг I.

I. Луговина, *f.* Пол. Lauge, *f. с.*

II. Луговина, *f. с.* Луг II. Fluss-ebene, Au am Flusse, *f. с.* I. 215;

2) Art stärkere Korb-, Uferweide zum Zaungeflecht dienend.

Лудѳ, *f.* Schuppe auf den Augen, *f.*

Ш. II. 34. 70 *vgl.* Пѳлуди; 2) Blend-

werk, *Пар.* Lockwerk, *Фр. н.*; trügerischer Schein, Trugbild, *н.* Deckmantel, *т.*

Лудѳн, *т.* Anzug, *т.* stattliches Kleid; жупани-лудѳни *Кч.* 85 aus glän-

zendem Stoff; mit Gold reich gesticktes Unterkleid; 2) Sattel, *т.* Rüstzeug, *н.*

Зан. Вер. I. 8. [stücke, *pl.* Kleidung, *f.* Лудина, *f.* лудіне. (В.), *n.* Kleidung-Лудіна, *f.* Lockspeise, *f.* Köder, *m.* Лудити, *v. a.* locken, ködern, чим; täuschen, berücken: дру́гому гудитъ а собі лудитъ (beim listigen Kaufe). Лудиця, *f.* с. Вудка, удиця. Луднік, *m.* Allium fallax, *B.* Лудова, *f. Ne.* полоніна п. e. Berges. Лудовець, -вця, *m.* Nbsl. des Чéремош ч. Лужа, *f.* с. Калужа, (*Фр.*) I. Лужина, *f.* Пол. с. Луговина I. II. Лужина, (*d.* лужиночка *АД.* I. 301) с. Луг II., луговина II. Лужко, *d.* луженько, *n.* с. Лжко. Лужна сіль, Alkali, *n.* ГШ. Лужок, -жкá, *m.* дит. с. Луг II. Лужати, *v. a.* knacken, (Nüsse, Sämereien etc.) *Л.* 123 *Пом.* III. 1. Лужакій, *s. a. m.* Nbsl. des Чéремош б. I. Лук, *m.* Knoblauch, *m.*; 2) Zwiebel, *f.* II. Лук, *m.* Bogen, *m.* Armbrust, *f.* стріляти з лука mit dem B. schiessen; 2) Flitschbogen; 3) Wasserfall im Bogen schiessend, *Пар.*; Bogenkrümmung, *f.*: ити́ лу́ком sich krümmen. Лука, Лукач, (-аш), *m.* Lucas. Лужка, *f.* С. I. 185 Krümmung, *f.* Bug. м. лужу дати K. machen, sich krümmen. Лука, *f.* Wiese, *f.* Thal, *n.* Лукавецъ, -вця, лукавник, *m.* Bösewicht, *m.* s. d. f. Лукавий, *a.* arglistig, tückisch, böse, schadenfroh, hämisch, schöde; 2) Teufel, *m.*; 3) *W.* (I. 11. 61) gierig, begierig. Лукавити, *v. n.* зким *Ш.* I. 340 listig handeln, zu betrügen suchen, sich freundlich stellen; тückisch, treulos vorgehen; 2) с. Чарувати. Лукавиця, *f.* Nbsl. der Луква. Лукавнувати, *v. n. s.* Лукавити, *Кн.* Лукавство, *n.* Arglist, Tücke, *f.* schönes Verfahren. Лука моря, *КС.* (82) IX. 451 с. с. Лукомбре. Лукар, *m.* *Пар.* с. Лужник. Лукатий, *a.* чеснік mit grossen Zwiebeln (зубці). Лукач, *m.* linker Nbsl. der Рáбниця. Лукерка, *f.* с. Ликерія. Лужи, *pl.* junge bastliefernde Linden. Лужич, *m.* des Lucas Sohn.

Луківка, *f.* двулїста zweiblättrige Meerzwiebel, (*Scilla bifolia*) *B.* Лукіян, *m.* Lucianus. Лужно, *n.* † Bibernest, *n.* Луковатий, лужвий, *СМ.* а. Bogen-, bogenförmig; Луковате *s. a. n.* (баєро) See im Stromgebiete der Самара, *m.* Луковина, *f.* Левч. Krümme, *f.* Bug, *m.* Луковіця, *f.* Knoblauchschwamm, *m.* (*Agaricus alliatus*), *Вол.*; 2) с. Лук I. Лукомбр, *m.* Art Balgpilz: Rhizoctonia, *Вол.* Лукомбре, *n.* Meerbusen, *m.* Bucht, *f.* Hafen, *m.* *Ф.*; fabelh. *Вейм.* des Meeres Ч. I. 1. Лукоплатца, *f.* ГШ. Bogenfläche, *f.* Лукувати ся, sich krümmen: кбні лужують ся — eine grosse Last ziehend. Лужкати, *v. a.* ein eigenthümliches Getöse von sich geben: совá, лéліг etc. (В.). Лужу, *int.* vom jähen Stürzen, vom wuchtigem Schlagen etc. *Оз.* 217. Лун, *m.* Зг. лунь. лунá, *f.* луно *n.* *У. Пар.* Reflex des Lichtes od. des Schalles: Gegenschein, Widerschein, Abglanz, *m.* Röthe, *f.*; b) Wiederhall; Nachhall, *m.* Лунь, *m.* Weihe, *f.* (*Circus*); 2) Bussard, *m.* (*Buteo*), *Пом.* II. 7. Лунавий, *a.* mit Augenstar behaftet; 2) kurzsichtig. [Лун б) Лунане, *n.* *См.* das Wiederhallen, с. Лунати, *v. n.* und — ся Зг. лунати ся *ТР.* 99 Abglanz wiedergeben; b) wiederhallen. Лунчак, *m.* Widder vom vorigen Jahre, einjähriger *W.* (*Фр.*) *vgl.* Лбни. Лунчина, (-щина, *f.* -ине, *n.*) von vorigem Jahre, з. В. Neu etc. Луня, *f.* с. Клуня. Лупа, *f.* с. Лупá, лупина. Лупак, *m. s.* Лупецъ; 2) grobe Spleisse. Лупакватий, *a.* schiefrig. Лупальний, *a.* spaltbar, späthig, *Пол.* Лупане, *n.* Spaltung, *f.* Лупаниця, *f.* Holzblock, *m.* Лупати, *v. a.* spalten, brechen. Лупати, *v. n.* очіма glotzen, gaffen. Лупатий, *a.* *Н.* 279. брехня — чоловік? [ber, *m.* Лупежник, *m.* Зг. Freibeuter, Räu-Лупей, лупіж, *m.* Eichelmaus, *f.* (*Myoxus nitela*). Лупень, *m.* Stoss, Schlag; Streich,

m. (лупня задáти, дiстáти).

Лупесáти, *v. a.* abschálen.

Лупесáнь, *n. coll.* Abfálle beim Abschálen, *pl.*

Лупе́ць, -ця, *Пол.*; лупок, -пка, *Вол. m.* Schiefer, *m.* schieferiges Gestein; *adj.* лупце́вий.

Лупи́на, (*d.* -и́нка), *f.* лупи́н, *n. coll.* Schale, Hülse, Haut, *f.*; 2) Лупи́нка,

Лупи́нiс, *s.* Ломинiс. [*N. e.* Berges.

Лупи́ти, *v. a.* ab-schálen, abhüllen; abschaben; schinden, abdecken, abháuten; *—зуби die Zähne beim Lachen fletschen.

Лупи́ж, *f. coll.* abgerindete Holzstücke; 2) —; лупи́ство Abdeckerei, *f.* *Пар.*

Лупи́й, *m.* Abdecker; *Leuteschinder, *m.*

Лупи́йка, *f.* Abdeckersweib, *n.*

Лупи́вка, *f.* Wohnung e. Abdeckers, Abdeckerei, *f.* *Пар.*

Лупи́нáтий, *a.* hülsig, schalig; -а кáпуста vielschalig, grossblättrig.

Лупи́рка, *f.* kleinere Abramis blicca.

Лупи́т, -оту, Schlägerei, *f.*

Лупка́, *f. dim.* *s.* Лупа; abgeschabte, abgetragene Mütze (strumpfhähnlich zum Aufstülpen), (*Фр.*).

Лупка́ти, *v. n.* von der Sense: an dünnerer Stelle sich biegen; лупка́вка, *f.* *e.* solche Sense *s.* Луска́вка 1).

Лупкíй, лупли́вий, лупни́й, *a. Пол.* spaltbar. [*den.* Abháuten.

Лупле́н, *n.* das Abschálen, Abrin-

Лупли́вість, лупни́сть, -ости, *f. Пол.* Spaltbarkeit, *f.*

Лупни́стий, *a. s.* Лупи́нáстий.

Лупну́ти, *v. a.* derb schlagen, stossen; 2) *s.* Лупати (очи́ма).

Лупу́р, *m. Bein.* des Wolfes.

Лупцю́вати, лупша́кувати, *v. n.* mit Gepolter dreinschlagen.

Лупи́як, *m. coll.* Schindvieh, *n.*

Лупи́р, *m.* Abdecker, *m.*

Лусь, лус! *int.* beim heftigen Schlagen.

Лус, *m. Пар.* Wiederhall, Nachhall, *m.*

Луск, лускíт, -оту, *m.* Gepolter, Geknack, *n.*

Луска́, *f.* Schale, Hülse; Schuppe, *f.*

Луска́вецъ, -вця, *m.* Schafthalm, *m.* (*Equisetum*).

Луска́вий, *a.* ablösbar, *B.*

Луска́вка, *f.* Sense mit ungleich abgearbeitetem полотёнце (Klinge), die leicht springt; 2) Knallbüschel am Ende

der Peitsche, *m.*

Луска́нецъ, -вця, *f.* Nuss, welche schon als ganz reif aus dem Hüllkelch sich selbst herauschált. [*rig.*

Луска́тий, лусковáтий, *a.* schup-

Луска́ч, *m.* Nussháher, *m.* (*Corvus caryocat*). [*(Abramis blicca)*.

Лускíр, *m.* Blicke, *f.* Güster, *m.*

Лускове́ць, -вця, Schuppenthier, *n.* (*Manis*); 2) — юри́к, лускíвник, Schuppenwurz, *f.* (*Lathraea squam.*).

Лускови́ця, *f.* Borstenschwanz, *m.* (*Lepisma*). *Пол.*

Лускогори́х, лускоори́х, *m. s.* Лускíч; 2) Siebenschläfer, *m.* (*Myoxus glis*); 3) *d.* лускоори́шок, -шка, *m.* Haselmaus, *f.* (*M. avellanarius*).

Лускоде́рево, *n.* Schuppenbaum, *m.* (*Lepidodendron*). [*pl.* (*Lepidoptera*).

Лускокрíльць, *pl.* Schuppenflügel,

Лусна́, *f.* Ausbreitung des Schalles, *f.* Nachhall, *m.* *Kst.* *s.* Лупа́.

Лусни́ця, *f. B.* *Agave americana*.

Лусну́ти, *v. a.* derb einschlagen; 2) bersten. [*chen, n.*

Лусочка́, *f. dim.* *s.* Луска́, Schüpp-

Лусочок, -чка, *m.* Schuppenthierchen, *n.* (*Lepidella*).

Луста́. — хлíба, (*d.* лустка́, лусточка́), *f.* Brotschmitte, *f.* *Ч.* III. 121.

Пом. II. 4; dünne Schicht *Лев.*

Лустки́й, *a.* aus Schichten bestehend, blättrig, aderig, *Лев.*

I. Лут, *m.* Loth, *n.* = 1·75019 Dekagr.

II. Лут, (*d.* лу́тик), *m.* Gerte, *f.*; 2) *s.* Лупи́на 2), *Пом.* II. 4.

Лута́ва, *f. s.* Лота́ва.

Лута́вий, *a.* hartnäckig; 2) dumm.

Луте́, *n. coll.* Weidenzweige, -ruthen, *pl.*; 2) Lindenbast, *m.*

Лутíга, *f.* Melde *f.* (*Atriplex*).

Лути́на, *f.* Korbweide, *f.* (*Salix viminalis*); 2) Lindenbast, *m.*

Лутка́, *m.* Taucher, *m.* (*Mergus serrator*); 2) Wasserjungfer, *m.* (*Agrion virgo*); 3) Thür-, Fensterstock, *m.*

Лутóвий, *a.* ein Loth wiegend.

Лутóса, *f. N. e.* полонíна.

Лу́фар, *m.* *Temnodon saltator*.

Луць, *m.* Lucas; Луцько, *Lucianus*; Луцьке, *n.* Луцк, *m.* St. Łuck.

Луца́к, *m.* † Priester der in Луцк studierte.

Луца́га, *f. s.* Лутга; Spinat, *m.*
 Луч, *m.* Strahl, Lichtstrahl *m.* III. I. 342.
 Луча, куды — *Кс.* (82) IV. 171
 aufs Gerathewohl, blindlings.

Луча́й, *m.* Гол. *s.* Луча́й.

Луча́кн, *pl.* Strahlthiere, *pl.* (Radiata).

Луча́ти ся, *v.* Лучити 4).

Луча́тка, *f.* Zwergflachs, *m.* (Radiola millegrana).

Луча́, *f.* Verbindung, Communication, *f.* Verkehr, *m.* V.; 2) Chemie, *f.* Вол. Пар. [(Chara foetida).

Луча́ва, *f.* вонюча, Armleuchter, *m.*

Луча́бний, *a.* chemisch, Пар.

Луча́бник, *m.* Chemiker, *m.*

Луча́ва кість, Vorarmbein, *n.* B.

Луче́вць, -ця́, *m.* Strahlstein, *m.* Вол. [Лукá Wiese, *f.*

I. Луча́йка, (-я́нка), *f. dim.* *s.*

II. Луча́йка, *f.* R. 108 *s.* Лук I, Lauch, *m.*

Луча́ч, лучний, *a.* *s.* Влуча́ч.

Луча́са, (-я́на), *f.* Nbl. der Двина.

Луча́ий, *a.* Пол. II. 9. *s.* Луча́ший.

Луча́йна, (*d.*-я́нка) *f.* Splesse, Schleise, *f.* Kienspan, den man auf dem Land zum Leuchten brennt; 2) *N. e.* Berges.

Луча́истий, *a.* strahlend, Пол. Кл.; gestrahlt, *B. pl.* луча́сти Strahlthiere, *pl.* Radiata); *b)* Doldentraubige (Corymbiferae) *B.*

Луча́истість, -ости, *f.* Strahlung, *f.*

Луча́йти, *v. a.* когó *Н.* 37 auf jmdn zielen, — на щось *Ч.* V. 3 auf etw. zielen, nach etw. trachten; treffen, antreffen; 2) verbinden, vereinigen, vereinigen; 3) *v. n.* — під дощ *Гн.* 80 knarr vor dem Regenwetter womit (з чим) treffen; 4) — ся sich (gelegentlich) treffen *Кч.* 28, vorkommen, sich ereignen (кому́, з ким).

Луча́ця, *f. s.* Луча́ва. [Прут.

I. Луча́чка, *f. s.* Силя́нка; 2) Nbl. des

II. Луча́чка, *m. dim.* Ч. V. 409 *s.* Луць.

Луча́квий, *a.* bogenförmig, *См.*

Луча́на, *f.* Fugenseite, Fugenfläche, *f. B.*

Луча́ний, *a.* sicher, *s.* treffend. 2) Wiesen-, потік dh die Wiese (лукá) fließend. [schütze, *m.*

Луча́ник, *m.* Bogenschütze, Armbrust-

Луча́нийця, (-шн-), *f.* Kien, Kienholz, *n.* Kienfackel, *f. s.* Луча́йна 1) Вол. (B.).

Луча́чок, -чка, *m. s.* Лук II.; — па-

пéру Bogen Papier. [tüchtiger werden.

Луча́ати, луча́ати, *v. n.* besser,

Луча́чий, луча́чий, *a.* лучше, *adv.* *compar.* zu Добра́й, besser, lieber.

Луча́па, луча́па́ка, луча́па́йна,

луча́па́йна, *f.* луча́па́йна, *n. coll.* луча́-

па́к, *m.* Hülse, (legumen) *f. s.* Лупа́на;

2) луча́па́к *s.* Луча́к 2).

Луча́па́ковати, *pl.* Hülsenpflanzen, *pl.* (Leguminosae).

Луча́, *m.* Spitzblätter, Schuppe, *f.*; 2)

s. Косторі́з; 3) Klappertopf, klingender

Hans (Rhinanthus major).

Луча́к, *m.* Fruchtbecher, *m.* Frucht-

hülle, *f. B.*; 2) *s.* Луска́нець.

Луча́ковати, *pl.* Näpfchen-, Be-

cherfrüchtler, *pl.* (Cupuliferae).

Луча́тити, *v. a.* aushülsen, krüllen

(Erbsen etc.); 2) knacken; 3) *v. n.* Р.

I. 145 knallen, dröhnen.

Луча́ціця, *f.* Ч. IV. 369 *s.* Луска́.

Ля́ще, *n.* zurückstrahlendes Licht,

vgl. Ильше.

Люб, *m.* до любу́ wie es lieb ist, nach dem Sinn, genehm, *См.*

Люба́, *f.* Liebe, *f.*; люба́, *a. f.* мо́я

люба́! meine Liebe! *m.* Geliebte!

Люба́нка, люба́нка, *Gr.* 22. Geliebte, *f.*

Люба́ня, *f.* *N. e.* Berges.

Люба́с, любасо́к, -ека́, *m.* Buhle,

Geliebte; Galant; 2) Beschäler, *m.* (B.).

Люба́сний, *a.* Liebes-, *Кч.* 407.

Люба́сник, *m.* Liebhaber, *m.*

Люба́стровий, *a.* *IG.* aus Alabaster.

Люба́ти, *v. a.* liebeln, Herzen.

Люба́чівка, *f.* rechter Nbl. des Сян.

Люба́шка, *f.* Buhle, Maitresse, *f.* Пар;

2) *pl.* Art Pflaumen. [süchtig, *Пар.*

Люба́шн(и́й), *a.* nur fem. -а, manns-

Люба́шність, -ости *f.* Mannsucht,

f. Пар. [-но in Liebe, lieb *Га.* I. 75.

Люба́зний, *a.* lieb, geliebt; *adv.*

Люба́ць, -бця́, *m.* der Geliebte; Lieb-

haber, *m.* Гол. III. 422.; до чо́гось *L.*

von etw. *Кч.*; 2) *s.* Люба́с, *Пар.* [folia.

Люба́жа, *f.* Orchis incarnata und lati-

Люба́вий, *a.* lieblich, lebenswürdig;

geliebt, lieb; traut; der Geliebte *M.* II. 131.

Люба́жний, *m.* перестріч — Wiesen-

Wachtelweizen, *m.* (Melampyrum prat.).

Люба́ий, (*d.* любе́нький), люб. *Кч.*

a. lieb, geliebt; lebenswürdig; 2) lieb-

lich, angenehm, einladend; freundlich;

-а година liebliches Wetter; *s. a. m.* der Geliebte, *f.* люба die Geliebte; *adv.* любо, любенько.

Люби-мене, *n.* Vergissmeinnicht, *n.* (Myosotis); 2) Knabenkraut, *n.* (Orchis morio); 3) —, любий мене-не-покинь, Wald Platterbse, *f.* (Lathyrus silv.); 4) Liebestrank, *m.*

Люби мець, -мця, *m.* Liebling, Günstling, Favorit, *m.* любиймиця, *f.* Пар. Favoritin, *f.*

Любий мий, *a. s.* Любий 1).

Люби ст. (-исть), любий сток, -тра. *m.* (люби стина, *f.* Ме. 130) Liebstöckel, *m.* (Levisticum offic.).

Люби стно, *adv.* lieblich, liebeserfüllt.

Люби тель, *m.* -елька, *f.* Liebhaber, Freund, Amateur, *m.* -in, *f.* III. II. 241.

Люби тельно, *adv.* innig, herzlich.

Люби ти, *v. a.* lieben; gern haben; — собі щось an etw. Gefallen finden, Vorliebe, Neigung wozu haben; — ся sich (einander) —; *b)* — ся комусь jmdm gefallen; *impers.* любити ся комусь щось es thut jmdm etw. wohl, gut, bekommt *g.* schmeckt gut.

Люби ш, *m.* Geliebte, Buhle, *m.* Зар. *adj.* любийшний lebenswürdig, lieblich, Зар.

Люби щє, *n. B.* (Пр. VI. 3) *s.* Люби мець.

Люби зна, *f.* Nbsl. des Прут.

Люби сенкий, *a.* der Theuerste; 2) любийско, любийсенко *adv.* (*s.* Любий, -бо), sehr leicht, recht wohl.

Люби сть, -ости, *f. s.* Люббв; до-ости *Kч.* 85 nach Gefallen; 2) Lieblichkeit, Holdseligkeit, Anmuth, *f.* holdes Wesen.

Любка, *f.* (*Ф.* любко любий, *m.*) die (der) Herzensgeliebte, Liebohen, *n.*; 2) — Люба, (Люббв) *Eigenm.* 'Λγάπη; 3) любка, *s.* Любжа; 4) Sumpfwurz, *f.* (Eripactis atrorubens); 5) *pl.* Orchis militaris.

Любляга, любяга *pl.* (meine) Lieben.

Любляти, *v. a.* belieben, sich gefallen lassen, gerne haben *Kч.* 353.

Любо, *adv.* *s.* Любий.

Люббв, *f.* Liebe, *f.* до люббви lieb.

Люббванс, *n.* herzliche Aufwartung, das Kosen; 2) Vergnügen, Ergötzen, *n.* Freude und Lust, *f. V.* [mageres Fleisch.

Любвий, *a.* ё-мясо, любвийна, *f.*

Любовийнки, *pl. Нє.* Liebschaften, *pl.*

Любовийця, *f. K.* Alraun, *m.* (Атро-

ра mandragora). [*m.* „Flamme“, *f.* Люббвище, *n.* Gegenstand der Liebe, Люббвний, *a.* voll Liebe, liebevoll; Liebes-.

Люббвник, *m.* Др. с. 294 der Geliebte, Buhle, *m.*; 2) *W.* *s.* Люббвль.

Люббвница, *f.* *s.* Коханка.

Люббвність, -ости, *f.* Liebe, *f.* Liebesverhältnis, *n.* Зар. II. 118.

Люббдияне, *n. K.* Unzucht, *f.*

Люббвняйка, *m. M.* III. 117 der Wissbegierige, Neugierige, Naseweise.

Люббйка, люббнька, *f.* (-ко, *m.*), Liebchen, Herzchen, *n.* (B.).

Люббмудр, *m. III. I.* 179 Weisheitsfreund, Philosoph, *m.*

Люббпахущий, *a.* wohlduftend, *Иу.*

Люббпытний, *a. MIII.* neugierig, wissbegierig.

Любббвний, *a. Ф.* liebevoll.

Люббприёмний, *a. K.* wohlgefällig, willkommen. [Люббци etc.

Люббости, *pl.* люббостний, *K.* etc. *s.*

Люббци, *pl.* Liebe, Liebeswonne, *f.* Liebesäusserungen, *pl.*; 2) Annehmlichkeiten, Ergötzlichkeiten, Genüsse, *pl. T.*

Люббщий, *a. Зар.* Liebes-, liebosend; von Liebe eingegeben; *adv.* -но, люббешко, Др. с. 298 *s.* Любо.

Люббрика, *f.* Röthel, *m.* [rubrica]. *Вол.*

Люббствб, *n.* Liebschaft, *f.*

Люббвати, *v. n. P. I.* 161 und — ся, чим, в чім, woran Freude, Vergnügen finden, sich woran ergötzen, erfreuen, seine Lust haben, собі в чім; 2) *v. a.* lieben, (*Фр.*) Herzen.

Люббуньо, -уненько, *m.* -уненька, *f.* люббунька, *f.* Га. I. 109 *s.* Люббйка, der (die) liebste.

Люббця, (-бка), *f. s.* Люббсток Ч. I. 82.

Люббчик, *m. dim.* der Geliebte. [*silv.*].

Люббчик, *m.* Engelwurz, *f.* (Angelica Люббщий, *m. gew. pl.* люббци Liebestrank, *m.*

Люббвний, *a. s.* Люббвий, *Kч.* 46 комү, lieb, geliebt; lieblich, lebenswürdig, willkommen; *adv.* in Liebe (-бля-ко. 308) freundlich, liebreich. [hören.

Люббчати, *v. n. IIIc.* schweigend zu

Люд, *g.* люда, *m. coll.* Volk, *n.*

Люде, люди, *pl.* (*d.* люденьки, -еньковє), Menschen; Leute, *pl.*; *вийти на люди zu einem selbständigen, orden-

тlichen Menschen bringen; зривнати ко-
гб в людми́ jmdn verheiraten; жежи,
за про люде öffentlich; люде мають
вас за люди die achtbaren Leute (die
Welt) achten euch (als anständige Leute);
2) *N.* des Buchstabens Л. [Weltlichen, *pl.*
Люди́н, *m. pl.* прбѣти — *IT.* Bauern; die
Люди́на. *f.* schlichter, gutmüthiger
Mensch; 2) pffiger, verschmitzter Mensch.
Люди́ска, люди́ща, *pl. aug.* *H.* 49
(böse) Leute. [*dim.* *s.* Люде, Leuten, *pl.*
— Людки, *Ч.* III. 109. людкѡвиці, *pl.*
Людний, (людни́стий *Пар.*) *a.* men-
schenvoll, volkreich, stark bevölkert, st.
besucht.
Люни́сть, -ости, *f.* Bevölkerung,
Population, Einwohnerschaft, *f.* Einwoh-
ner, *pl. K.*
Люднуванѣ, *n. s.* Полюднованѣ. *K.*
Людовлѡда, *f.* Demokratie, *f. Пар.*
Людовлѡдник, *m.* Demokrat, *m.*;
людовлѡдний, *a.* demokratisch.
Людѡвний, *a. Пар.* *s.* Людяний.
Людѡвѡлѡдець, -дця, *m. Кл.* Volksherr-
scher, *m.*
Людожерний, *K.* людоїдний, *a.*
menschenfressend, verzehrend, *IT.*
Людожйвний, *a. Кл.* menschen-,
volksnährend.
Людоїд, *m.* (людоїдка, *f. Ч.* II. 85),
Menschenfresser, *m. in, f.* Cannibale,
m. adj. людоїдекий *K.* cannibalisch.
Людоїдство, *n.* Menschenvernich-
tung, Tyrannei, *f.* [*f.* (Mandragora offic.).
Людокѡбринь, *m. К. У.* Alraunwurzel,
Людокрѡд, *m.* Menschenräuber, *m. К.*
Людолюбйвий, *a.* menschenfreund-
lich. [*dlich.*
Людолюбний, *a. У.* volksfreund-
Людомѡр, *m.* Menschenvertilger,
-feind, *m. III.* II. 63.
Людорѡв, *m.* Menschenmörder, *m.*
Людѡславний, *a.* männerberühmt,
heldenreich, -е Запорѡже.
Людский, *a.* Menschen-, der Men-
schen, der Leute, der Welt; der Ge-
meinde, -а бѡлѣсть Epidemie, Cholera,
f. Ос. (62) VI. 59.; 2) menschlich; 3)
s. Людяний; *adv.* по-людски wie es
ehrlichen, soliden Leuten ziemt, wie es
sein soll.
Людскість, -ости, *f.* Menschheit, *f.*;
2) Menschlichkeit, Menschenfreundlich-

keit, *f. K.* [2) *s.* Людність *Под.*
Людство, *n.* Menschheit, *f. У. Зар.*;
Людяний, *a.* menschlich, menschen-
freundlich, human, leutselig; glimpflich,
schonend.
Людяність, -ости, *f.* Menschlich-
keit, Menschenfreundlichkeit; Humanität;
Leutseligkeit, *f.* rücksichtsvolle Be-
handlung. [вом ходити lose, freigehen.
Люа, *m.* freier Raum, *f.* Platz; лю-
Люзьний, *a.* lose, frei, *Нас.*
Люзувати ся, einander ablösen;
визлюзе ся geht auf die eine Seite,
glitscht ab; 2) *v. a. s.* Полюзувати.
Люкрѣция, *f.* Süßholz, *n.* (Gly-
cyrrhiza glabra); 2) Lakritzensaft, Bären-
zucker, *m*; 3) *Saragana frutescens.*
Люлѣшник, люлькар, *Пар. m.* Та-
бак-, Pfeifenraucher, *m. H.* 247; 2)
Pfeifenfabrikant, *m.*
Люлі-люлі, *int.* vom (zum) Einlullen.
Люлікати, *K.* люляти, *v. a. s.*
Kollern, lullen; 2) *v. n.* schlummern.
I. Люлька, люля, *f. s.* Коляска;
2) weibl. Scham *Ч.* V. 143.
II. Люлька, (*d.* люльочка), *f.* Pfeife
zum Rauchen; 2) Bremse, *f.* начепити
люльку конѡви ein Pferd bremsen.
Люльок, -лька, *m. s.* Німіця. [*schen.*
Люльотити, *v. n. ВВ.* rieseln, rau-
Люлѡчник, *m.* Nachtkerze, Rapun-
zel, *f.* (Oenothera biennis), *B.*
Люнт, *m.* Lunte, *f.*
Люнути, *v. n.* plötzlich u. stark gies-
sen, herabströmen, rieseln.
Люра, *f.* schlechtes Getränk: Kafee &
Люстрина, *f.* Art Seidenstoff; *adj.*
люстриновй, люстрѡвй, seiden.
Лють, *f.* Grimm, Ingrim, *m.* Grim-
migkeit, *f.*; 2) grimmige, frostige, eisi-
ge Kälte. [*des Вул.*
Люта, *f. N. e.* Berges; 2) nördl. Nbf.
Лютвир, *Ф.* (PX. 136) лютір, *m.*
grimmiger Mensch, Wütherich, *m.*
Лютень, -тня, *m.* Лютий, *s. a. m.*
Monat Februar.
Лютер, -тра, лютеранін, *m.* Luthe-
raner, *m. adj.* лютерекый, лютерань-
ский lutherisch, lutheranisch.
Лютий, *a.* grimmig; ergrimmt (на ко-
гб); grausam, wild, hart, böse; 2) *s.* Лютень.
Лютик, *m.* scharfer Hahnenfuss (Ra-
nunculus acris), *Вол.*

Любити, *v. a.* jmdn grimmig machen, erbosen; — ся, люти́ти ergrimmen, wüthend sein, heftig zürnen.

Люти́сть, -ости, *f.* Grimmigkeit, Zorneswuth, Grausamkeit, *f.*

Лютне́вий, лютовий, *a.* Februar. Лютні́ст, *m.* Lautenist, Lautenspieler, *m.* Пар.

Люто́щі, *pl. s.* Лють 1). [stillieren, *f.* Лютри́вка, *f.* Anstalt zum Läutern, De-Лютрове́ заміще, Fangeisen, *n. B.* Лютрува́ти *v. a.* läutern, destillieren. I. Лютува́ти, *v. n.* III. I, 15 s. Люти́ти ся, wüthen.

II. Лютува́ти, *v. a.* löthen.

Люце́рна, *f.* в. Равлі́нник.

Люча́на, *f.* N. e. Berges.

Люша, *f.* N. e. Berges. [Füssen, *m.*

Люше́в, -ева, *m.* Spülzuber auf drei

Люшнюва́ти ся, herben aber witzigen Wortwechsel mit jmdm führen.

Люшня, *f.* Lüssstock, *m.* Runge, *f.* *Пом.* II. 16.

Ля, als Einschiesel „halt“ (*B.*).

Ля́бет, зайти́ в — in Schulden verfallen, fallit sein.

Ля́ва, *f.* Lava, *n. adj.* ляво́вий aus L.

Ляга́вий, *a.* -а соба́ка Пол. Vorstehhund, Wachtelhund, *m.* (*Canis avicularis*).

Ляга́ти, (лягаю, -аеш), *v. n.* sich legen, s. niederlegen, s. niederlassen; zu liegen kommen, *vgl.* Лічи́.

Лягá, *pl.* Ч. II. 183 s. Лягови.

Лягівка, *f.* B. Brütezeit, *f.* [II. 304.

Лягівни́ця, *f.* Schlafkammer, *f.* Мi.

Лягма́, *adv.* s. Лігма́.

Лягови, лягоми (*Фр.*), *pl.* Zeit wo man allgemein schlafen geht.

Лягові́ти ся, *Re.* 117 — спа́ти sich schlafen legen.

Ля́д, *m.* s. Ляно́чок.

Ля́да, *f.* Laden; Fensterladen; Fensterrahmen, *m.*; 2) oberes Gerüst, der Schlagbaum im Webstuhl, worin das Weberblatt eingelegt wird.

Лядве́нець, -ни́я, *m.* Schotenklee, *m.* (*Lotus corniculatus*). [sativa] *Вол.*

Лядве́ць, *m.* Futterwicke, *f.* (*Vicia*

Лядни́к, *m.* Art Pflanze.

Лядовни́к, *m.* R. polonisierter *u.* polnisch gesinnter Ruthene.

Лядува́ти, *v. n.* R. (*Пр.* II. 307)

als Pole sich gebahren, polnisch gesinnt sein; лядова́не, *n. R.* polnische Gesinnung.

Ляду́нка, *f. g. s.* Ладівни́ця.

Ля́жка, *f.* mittlerer Klee, (*Trifolium medium*).

Ля́вкати, *v. n.* *dim. s.* Ляга́ти.

Лязу́ревий, *a.* lazurblau; лязуро́во-си́ній lazurblau, *Пол.* [stein, *m.*

Лязу́рок, -рка, *m.* Lazur, Lazur. I. Ля́к, *g.* ляку́, *m.* Angst, Furcht, *f.* Schrecken, *m.* das Entsetzen.

II. Ля́к, *g.* ляку́, *m.* Lack, Siegellack, *m.*; 2) — золоті́й Goldlack, (*Cheiranthus cheiri*).

Ляка́ти, *v. n.* ängstigen, schrecken; — ся sich ängstigen, s. fürchten, s. entsetzen, *Пом.* III. 118; ля́каний, ляку́чий *Лев.* *a.* leicht zu erschrecken, sehen; gescheucht.

Ля́кер, *m.* Lackfirnis, *m.*

Ляке́рник, *m.* Lackierer, *m.*

Лякерува́ти, *v. a.* lackieren.

Лякове́ць, -вця́, *m.* че́рвень — Gummilack Schildlaus, *f.* (*Coccus lacca*).

Лякува́ти, *v. n.* laxieren, purgieren; ля́к, *m.* das Laxieren.

Лякува́ти, *v. a.* mit Lack verkleben, versiegeln. [re eines Insectes.

Ля́лечка, *f. dim. s.* Ля́лька; 2) Пур-

Ля́лька, *f. s.* Ля́ля, Kinderpuppe, *f.* (ein Spielzeug); *adj.* ля́льчин, der Puppe.

Ля́ля, *f.* Ч. III. 23 die Primadonna am Feste gleichen Namens vor dem Georgitage; 2) s. Ля́лька; 3) * Kind, *n.*

Ля́ма, (*d.* ля́мка), *f.* Lahn, Gold-od. Silberlahn; Tresse, *f.*; 2) Gurt, *m.* Seil,

n. zum Ziehen des Schiffes, des Fischernetzes, *He.*; das Ziehen, Schleppen selbst

C. II. 179. 190; — ля́му тягну́ти *H.* 61. 202; 3) Tragband, *n.*; 4) * те́рти собі ля́мку *Ки.* (*Пр.* VIII. 218) im Amte,

bes. im Militär dienen; 5) Lama, *n.* (*Auchenia lama*).

Ля́мент, etc. *s.* Ле́мент.

Ляме́ць, -мця́, *m.* *Зан.* I. 287 Filz *m.*

Ля́мівка, *f.* Einfassung, mit Band etc. *f.* Ч. V. 1120?

Ля́мна, *f.* Lampe, *f.*

Ля́мпас, *m.* Randstreifen am Tuch, *m.*

Ля́мпя́р, *m.* Lampenmacher, *Пар.*; 2) Laternenanzünder, *m.*

Лямува́ти, *v. a.* mit Lahn, Tresse,

Band etc. besetzen, einfassen.

Лямыс, *m.* gemauerte kleine Vorrathskammer, Lehmhaus, *n.*

Лямщик, *m.* Handlanger, Arbeiter beim Schiffziehen od. in der Fischerei, *m.*

Ляндáра, *f.* grosse, hässliche Landkutsche.

Ляно́, *n.* das Giessen, Guss, *m.*

Лянка, *f.* Hemd aus feinem Linnen, *n.*

Лянийй, *s.* Ліннийй, льянийй.

Лянийця, Flachsgespinnst (Werg) *n.* *f.*; 2) Leindotter, *m.* (Camelina sativa). *s.* Иржій. [gelwicke, *f.* (Vicia cracca).

Ляночóк, -чкá, *m.* горбошок — Во-

Ляпавка, *f.* *s.* Хляпавка.

Ляпанá, *n.* ляпаняна, *f.* *s.* Хляпаняна, Pfuscherei, *f.*

Ляпанець, -ця, ляпас, *m.* Maulschelle, Ohrfeige, *f.* *S.* I. 150.

Ляпати, ляпути, *v. a.* *s.* Хляпати; * — слово ein ungescheidtes Wort fallen lassen.

Ляпкати, *v. a.* klatschen, klopfen.

Ля́рва, *f.* liederliches Weib, *s.* Лёрва, *Нис.*; 2) Larve, *f.*

Ля́рко, *m.* *s.* Гиля́рко. [III. 103.

Ля́савці, *pl.* Art Händenspiel, *Ч.*

Ля́си, *pl.* Scherzreden; — підпускати *Ко.* 14. Lockungen anstellen, ködern, zu bethören suchen; schmunzeln.

Ляск, *m.* das Geklatsch.

Ляскати, *См.* ляснути, *v. n.* klatschen; klappsen, knallen. [Nachtigall], *m.*

Ляскит, -оту, *m.* Schall, Schlag, (der Ляско, *adv.* *См.* mit Schall.

Ляскóха, *f.* *Нис.* *s.* Цокотóха.

Ля́фа, *f.* *Gr.* 22. Pension, *f.* Gehalt, *m.*

Лях, *m.* Pole, (ляхівка, *f.* *s.* Ляшка) * ляхá býти seine Nothdurft vergrichten.

Ляхвá, ляховá *f. coll.* *s.* Ляшнй.

Ляхівский, *Др.* *s.* 214. *Мог.* ляховитий, *К.* лйцкий, лйший, *a.* polnisch.

Ля́ховка, (-івка), *f.* Stickerei an dem Hemde der Mädchen, *f.* *Сб.* III. 42; 2) *s.* Підтечка. [Korb, *m.*

Ляц, *m.* *Luts.* 155 Gerüststab beim

Лячлйвий, *a.* *Гуш.* bange, voll Angst.

Лячнійй, *a.* ängstlich, bange; мені & лйчно (*adv.*) mir & ist bange, ich fürchte mich, ich ängstige mich; 2) furchtbar *Wgr.* 154.

Лячність, -ости, *f.* *ГШ.* Bangigkeit, *f.* [s. Пóльца.

Ляччинá, ляшинá, *f.* Polenland, *n.*

Ляшеня́, -я́ти, *n.* Polenkind, *n.*

Ляшити, *v. a.* polonisieren.

I. Ля́шка, *f.* *Polin.* *f.*

II. Ля́шка, *f.* *ungr.* *s.* Фля́шка.

Ляшнй *f. coll.* die Polen, *pl.* [ger] Pole.

Ляшóк, -шкá, *d.* ляшёнко *m.* (jun-Ляшóга, ляхóга, ляшйско, (-йще), *m.* *aug.* *s.* Лях.

Ляшувáти *s.* Бушувáти.

I. Лящ, *m.* Blei, Brassen, *m.* (Abramis brama).

II. Лящ, *m.* *Левч.* *s.* Ляпанець.

Лящáти, (-гти), *v. n.* schallen; gellen, kreischen, lärmern.

M.

M, vierzehnter Buchstabe (Мислйте).

I. М а, *st.* Мать (*accus. sgl.*) *Л.* 24. *Оз.* 95.

II. М а, *st.* Мой *f.* (мйй &) *У.* *Оз.* 132.

III. Ма́, *st.* Мáа *IG.*; 2) in d. Kinderspr. = немá *Оз.* (61) VIII. 8. [zulen].

IV. Ма́! *st.* Маря́! (*vocat.* bei d. Nu

Ма́бу́ть, (ма́бу́ть *Оз.* 47. ма́бу́те *Кв.*) *adv.* wahrscheinlich, es kann sein, ist möglich, vielleicht (ма́е býти). *Оз.* 197. 117.

Ма́бу́тнийй, *a.* *Пар.* wahrscheinlich.

Ма́вáти, *v. a.* zu haben pflegen *Wgr.* 105. [nymph, *f.* *Пом.* III. 58.

Ма́вка, *f.* Wassernixe, -nymph; Wald-

Ма́вок, ма́лок. -вка, *m.* Kind der ма́вка, verwandelt aus dem погерчá nach 7 Jahren.

Ма́вра, Мавру́ня, *f.* Мауга.

Мавскйй, *a.* zu ма́вка geh.; — вели́кдень der Donnerstag in der Pfingstwoche. [helf! *Оз.* 94.

Ма́га́й-óй! = помага́й Bir! Gott

Ма́гла́ва, *f.* *У.* ?

Ма́гнй́тйй, *a.* armselig, dürftig.

Ма́гнй́тити ся, *s.* Заносй́ти ся на щось: на дощ.

Ма́гометáнин, *m.* Mahometaner,

Мохamedaner, -анка, *f.* -in, *f. adj.* магометанський. [магоньовий.]

Магонь, *m.* Mahagonibaum, *m. adj.*

Маго́ник, *m. s.* Бердулець.

Магази́н, *m.* Magazin, *n.*; магази́новий, *a.* zum M. geh. Magazin.

Магази́нєр, *m.* Magazineur, *m.*

Магази́нник, *m.* Magazinarbeiter, *m.*

Ма́гель, ма́голь, -лю, *m.* Mangel, Rolle, *f.*; 2) Brustbaum des Webstuhles, *m.*

Ма́єрка, *f.* (viereckige) Mütze.

Ма́гика, *f.* Magik, *f.*; *adj.* магічний, magisch.

Ма́гика, *f. s.* Ма́ндрик, Quarzkäse, *m.*

Ма́гистра́т, *m.* Magistrat, *m.* (*adj.* магістра́цкый); *m. ** — бо́жий, Kirche, *f. Gr.* 23. *vgl.* Маєста́т. [quehle, *f.*

Ма́ллівні́к, *m.* Rolltuch, *n.* Roll-

Ма́ллівні́ця, ма́лярка, *f.* Handmangel, *f.* (die Wäsche).

Ма́ллюва́ти, *v. a.* mangeln, rollen,

Ма́лляр, *m.* Appretierer, *m. T.*

Ма́лнат, *m.* Magnat, *m. C. I.* 56; *adj.* ма́лнаткый. [*n. Пол.*

Ма́гнезі́й, ма́лний, *m.* Magnesium,

Ма́гнес, ма́гнит, *Пол. m.* Magnet, *m. adj.* ма́гнесовий, ма́лнітний, магнетisch, Magnet-.

Ма́лніти́зм, *m.* Magnetismus, *m.*

Ма́лнитыва́ти, ма́гнесыва́ти, *v. a.* magnetisieren.

Ма́ббла, *f.* Rind ohne Hörner, *n.*

Ма́лфу́ра, *f. N.* mehrerer (höheren) Berge, *Wgr.* 178.

Ма́дь, ма́да, *f.* bodenloses Koth.

Ма́джер, (мяжа́р), *m.* Kolben zum Enthülsen der Hirse, *m. (B.).* [ratte, *f.*

Ма́дзу́р, *m. s.* Мазу́р; 2) Wander-

Ма́дринéць, (ма́нд-), *m. s.* Модри́нець. [Grasbutter, *f.* Має-*s.* Майо-.

Маєвй́й, *a.* Mai; -é ма́сло Maibutter,

Маєста́т, *m. Др. c.* 51 kirchliches heil. Geráth. [-тку, *m. s.* Майно́.

Ма́єт, ма́ят, *Мі. II.* 189. ма́єток,

Ма́єтність, -ости, *f.* Grundeigenthum, Gut, *n.*

Ма́жа, *f.* Frachtwagen, *m.* (der чумаки́, татарé &); *adj.* маже́вий zur *m.* geh.

Ма́жар, *m.* Wagner der ма́жа, *m. Пис.*

Ма́жара, *aug. f.* grosser Wirtschaftswagen, *Левч.*

Ма́жибре́да, *m. V.* elender Scribler.

Ма́зь, *f.* Theer, *n.* Wagenschmiere, *f.*

Маза́й, *m. Пар.* Tintenkleckser, *m.*

Маза́льниця, *f. Нє.* Arbeiterin bei dem Anwurf der Wände mit Lehm, beim Tünchen.

Маза́нє, *n.* das Streichen, Schmierен.

Маза́нка, *f.* Lehmhütte, *f.*; 2) Schäferhemd in Butter eingekocht; 3) einfarbiges Osterei.

Маза́ти. (ма́жу, ма́жеш), *v. a.* schmieren, bestreichen: ablöschen, wegwischen, streichen; * streicheln, liebkosen, verziehen (das Kind) *Нє*; маза́ний, *a.* verzärtelt, verzogen; ма́жучий, *psc.*

Пол. abfarbend.

Маза́га, *f. См.* Gehirn, *n.*

Маза́уля́ти. *a. a.* schmieren, klecksen.

Маза́пинци́на, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьма́н Маза́па, *K.*

Маза́лка, *f. s.* Ква́ч, *Пис.*

Маза́льниця, *s.* Маза́льниця.

Маза́стий, *a.* *Пол.* schmierig.

Маза́й, *m. s.* Мазу́н; zahmer u. sanfter Ochse.

Маза́рин, *m.* Sohn des Маза́р.

Маза́рка, *f.* Blut, *n. Ко.* 34; 2) *s.* Маза́нка 1) *Н.* 187. [Schmier-, Kaliseife, *f. Пол.*

Маза́кый, *a.* schmierig; fett; -е ма́ло

Маза́нця, *f.* Theermeste, *f.* Schmierfass, *n.* [Stromgebiete der Самара, *m.*

Маза́нчне, (бóзеро), *s. n. a.* See im Мазу́н, (*d.* -у́нчик, мазу́нятко, *n. См.*), *m.* verhätscheltes Kind, Mutter-
söhnchen, *n.*

I. Маза́ур, *aug.* масу́ра), *m.* Measure, Kleinpole, *m.*; 2) poln. Tanz; Маза́рка, *f.* Masurin; 2) Masur-Polka, *f.*

II. Маза́ур, масу́рач, *m.* масу́ра́тий, *a.* Sudler; beschmiert, besudelt.

Маза́урки, *pl.* Art Aepfel.

Маза́урок, -рка, мазу́р, *m.* Feldsperling, *m.* (Fringilla mont.); 2) Art Kuchen.

Маза́урский, *a.* masurisch.

Маза́урщина, *f.* Land, Volk, Sprache & der Masuren.

Маза́уха, *f. P. II.* 44. Sudlerin, schmieriges, tölpisches, faules Mädchen.

Маза́юка, *f.* Wagenschmiere, *f. s.* Маза́.

Маза́нка, *s.* Маза́нка 2).

Маза́р, *m.* Schmiernieder, Theerbrenner, *m.*; 2) *s.* Гивна́р 1).

I. Ма́й-ма́й-ма́й, *int.* vom schnellen Schwenken u. Schwingen.

II. Май, *adv.* s. Máйже; ещё май-май (B.) es geht noch an; 2) mehr: bei dem *posit.* u. *compar.* den Grad verstärkend: май менший bedeutend kleiner; 3) als Einschiebsel „halt“; 4) май — май theils — (B.); entweder — oder, sowohl — als auch. *Оз.* 200. 209.

III. Май, *g.* máю, *m.* Laub, *n.* Blätter, *pl*; 2) Löwenzahn, *m.* (Leontodon taraxacum); 3) *g.* Máя Monat Mai.

Мáйбóй, *conj.* als wenn; 2) s. Máйже.

Мáйбóути, *adv.* s. Мабуть.

Мáйва, *f.* Flagge, *f.*

Мáйгова, *f.* s. Очерёт.

Мáйдáк, *m.* *Egf.* 23? s. Хвiет.

Мáйдáн, *m.* freier, unbebauter Platz;

Anger, *m*; 2) s. Гáлява (B.); 3) Theer brennerei, *f.* P. II. 13; 4) Nbf. des Прут.

Мáйдáнчик, *m.* *Me.* 466 Theerbrenner, *m.*

Мáйдаги, *v. n.* wedeln (хвостом).

Мáйже, *adv.* fast, beinahe.

I. Мáйка, *з máйки кого заходíти auf Umwegen an jmdn herantreten, jmdn zu überlisten trachten.

II. Мáйка, *f.* spanische Fliege, Pflasterkäfer, *m.* (Lytta vesicatoria); 2) — оáйна Maiwurm, *m.* (Melcö proscarbæus), *Пол.* [майкутом mit linker Hand.

Мáйкóт, майкóтник, *m.* Linkhand;

Мáйло, *n.* Alles was hin u. her bewegt wird; Schleier, *m.* *См.* s. Мáяти.

Мáймóриця, *f.* Pfad, *m.*? (*Зоря* IV. 145.) (& *Оз.* 70.)

Мáймóр, маймóрвий, *s.* Мáрмур

Мáйнáчити, с. Манáчити, майчити.

Мáйнíй, *a.* reichbelaubt.

Мáйнó, *n.* Habe, *f.* Vermógen, *n.*

Мáйнóути, майнувати, *v. n.* forteilten, wegstieben, *III.* I. 356 *IG.*

Мáйбрити, *v. n.* s. Мáяти ся, *II.* 86; сáнце — vom Zwielflicht *Ос.* (62) IX. 62.

Мáйран, *m.* Mairan, *m.* (Origanum majorana) B. [*Ч.* III. 32.]

Мáйский, *a.* Maien, im Monate Mai

Мáйстáт, *m.* *Мх.* (*снр.* 66) на -тí вложéний aufgebahrt unter kirchl. Geráth s. Маестáт-

Мáйстер, (-тир, máйстро, *III.* *Ог.*),

-тра, *m.* Meister *m*; я на се — ich bin hierin ein Meister P.I.6; bes. Baumeister.

Мáйстёрний, *a.* künstlich verfertigt, *Фр.*

Мáйстёрский, *a.* meisterhaft, meisterhaft, meisterlich, *Пар.* *Фр.*

Мáйстёрство, *n.* Meisterschaft, *f*; 2) Werkzeuge (*pl.*) zum Meistern; 3) Bau, *m.* Bauart, *f.* C. II. 152.

Мáйстрóвийй, *s. a. m.* *См.* s. Máйстер; *a.* des Meisters; kunstfertig *Рч.* 82; kundig der Zimmermannsarbeit *Ч.* IV. 5; майстрóва, *s. a. f.* Meisterfrau, Meisterin, *f.*

Мáйструвати, *v. a.* (kunstfertig) arbeiten, ververtigen *III.* II. 231.

Мáйтáли, (-тол-) *v. n.* und — ся §. s. Мáяти. [hosen der Frauen, *pl.*

Мáйтки. (*d.* máйточки). *pl.* Unter-

Маíвка, *f.* Maifest, *n*; 2) dünne Holzstange; 3) Oelkäfer, *m.* (Meloë); 4) Mousseron, Mehlschwamm, *m.* (Agaricus prunulus) *Вол.*

Мáйк, *m.* s. Вéресень. [lauben.

Маíти, *v. a.* mit Laub verzieren, be-

Мак, *m.* Mohn, *m.* (Papaver somnif.),

Mohnsamen, *m*; мак-видóк *Ч.* I. 81 s.

Зíркáтий мак; máком сiети, s. Ровсiпати ся; — сидíти still sitzen; на

мак-зёрно не má в тiм правди nicht ein

Körnlein Wahrheit ist darin. *adj.*

мáкiв, -ова, -ове.

Макабóнда, *m.* Vagabund, *m.*

Мака́ла, §. Мака́рий, *m.* Macarius.

Мака́ц, *m.* kleiner Frosch, s. Нáла.

Мáкiвка, *f.* Mohnkopf, *m.* -kapsel,

f; 2) Knopf *e.* Thurmes; Kuppel, *f.*

Giebel, *m.* eines Gebäudes, *Левч.*

Мáкiвник, *m.* s. Мáковник.

Мáкiвочка, *f.* *dim.* s. Мáкiвка;

2) Art Mädchenspiel *Ч.* IV. 46.

Маки́тра, *f.* Reibschüssel, *f*; 2) s.

Котелевина *Левч.*

Маковéй, *m.* Makkabäer; маковéй-

ске зiле geweiht am Tage der heil Mak-

kabäer am 1. Aug. a. St.

Маковéць, -вця, *m.* *Ч* III. 48. s. Мак.

Мáковíй, *a.* Mohn, aus Mohn.

Маковíнь, *n.* Mohnstengel, *pl.*

Маковíця, *f.* Kuppel einer Kirche, *f*;

2) *N. e.* Berges u. der Umgegend; Мако-

вичанíй *m.* Einwohner dortselbst, *m.* *Тор.*

Маковíй, *m.* s. Макопíйка.

Маковíйка, *f.* der Tag der Márt-

tyrer Makkabäer, (1. Aug. a. St.); die Fa-

sten vor Успéниэ, s. Спáсiвка.

Мáковник, (*d.* -йчок), *m.* Mohn-

plätzchen, *n.* (in Honig gekochte Mohnkörner in viereckige Täfelchen getrocknet); Monkuchen, *m.*

Маковница, *f.* Verkäuferin von Mohnplätzchen, *f.*; 2) *Ф.* (*Поес.* 1867. 34) Kirchenthurm, *m.*

Макогін, -бна, *m.* (-гінка, *f.*), Walze, *f.* Mangelholz, Rollholz, *n.* Reibstock, Reibkolben zum Einreiben, Quetschen des Mohnes & *m.*; 2) der Achsentheil, worauf das Wagenrad kommt.

Макогоне, *n. coll.* Maiskolben, *pl.* Макодзьоба, (-дзьобница), *f.* Buchfink, *m.* (*Fringilla coelebs*).

Макобондра, (-лядра), макопійка, (пій-) *f.* Bluthänfling, *m.* (*Fringilla cannabina*). [кітра 1).

Макотертъ, *f.* макортет, *m. s.* Мамакотіра, *f. s.* Макогін 1); *glatt rasierter Kopf *M+B.* 128. [Rube.

Макоша, *f.* altslavische Göttin der Makріш, *m. Вест.* I. 161 Art Pflze.

Максім, *m.* Maximus; Максимха, *f.* Weib des M. [2) Nbl. der Стрімба.

Макімець, -мця, *m. N. e.* Berges; Макура, *f.* Alpe, *f. s.* Магура.

Макух, *m.* Mohnkuchen, Oelkuchen, *m.* (aus d. Oelmühle). [kuchen ähnlich.

Макуховатий, *Ч. V.* 176 dem Oelмакуша, *f.* hässliche, zwerghafte, untersetzte dabei putzsüchtige Kokette, (*Ф.*)

Макушанка, *f.* Speise aus макух be-Мал, *a. H.* 28 s. Малій. [reitet (*B.*)

Маль, *f.* (*pl.* малі) *coll.* junge Schafe. Малій, *m. s.* Мелій.

Маланка, (*d.* -аночка) *f.* Melania; 2) Unterhaltung mit Verkleidung eines Burschen als Mädchen, mit Liedern u. Neujahrwünschen am Abend vor dem Neujahr, *B.* (*Пр.* IX. 69) *Kol.* I. 121; 3) Art Spiel bei e. Todtenfeier *III.*

Маланкати, вті у Маланку; 2) an der Unterhaltung M. theilnemen.

Малахій, *m.* grosse Pelzmütze mit vier Zipfeln; 2) *C. I.* 187 Peitsche, Geissel, *f.*

Малацкати, маляцнути, *v. a.* mit flacher Hand schlagen.

Малашка, *f. s.* Маланка 1).

Мальгва, *f. s.* Яруга.

Малé, *s. n. a.* $\frac{1}{12}$ Liter als gew. Portion Brantwein. [*См.*; 2) Bild, *n.*

Малево, *n.* Zeichnung, Malerei, *f.* Малéвний, kleinlich, geringfügig.

Малéнький, малéнечкий, (-éсенький, -éсечкий), *M. II.* 163 *dim. a.* sehr klein, winzig; *adv.* малéнько wenig; по-малéньки (-ку) allmählig, sehr langsam, ganz sacht.

Малéня, *f. coll.* kleine, niedrige Sachen, Gegenstände, Gewächse. [desalter, *До.*

Малéнькість, з-ости, von, seit Kind-Малéня, -яги, *n.* kleines Kind.

Малетінець, -нця, *m. N. e.* Berges.

Малéча, *f.* Kindheit, *f.* Kindesalter, *n.*; 2) —, малéчина *coll.* die Kleinen, die Jüngsten, kleine Kinder, kleines Volk, *Біл. Левч.*

Малігарня, *f. s.* Розсадник, *Gr.* 23.

Малізна, *f.* Kleinigkeit, *f.* geringfügige Sache, *См.*

Малій, *a.* klein, wenig, gering.

Малійк, *m.* Zwerg, *m.* (von e. Bukkeligem); — маликуватий кнь Pferd mit eingefallenem Rücken.

Маліна, (*d.* -янка), *f.* Himbeere, *f. pl.* Himbeersträuche, *pl.* (*Rubus idaeus*); *adj.* малиновий.

Малинівка, Art Birnen; 2) славка — Rothkehlchen, *n.* (*Sylvia rubecula*).

Малинник, *m.* Ort wo viele Himbeeren wachsen.

Малиняк, *m.* Himbeerenwein, *m.*

Маліти, *v. a.* kleiner machen, verringern.

Малітовня, *f. Левч. s.* Молітовня.

Малішко, *m.* der Kleine, *s.* Малéча 2). [mel, *n.*

Малівка, *f.* Käselaiichen mit Küm-

Малівний, *a. Св. s.* Мальовний, bildschön. [klein, *pl.*

Маліг, *m. coll.* junge Lämmer, Zik-

Малігна, малігра, *f.* das Irrereden in der Fieberhitze.

Малість, -ости *f.* Kleinheit, *Пар.* Kleinigkeit, *f. Др.*; 2) Kindesalter, *n. M+B.* 90.

Маліти, *v. n.* kleiner werden, eingehen.

Маліч, *f. s.* Малéча 2) und Маліг (*B.*)

Мало, *adv.* wenig; nicht lange; ein wenig, das wenige, — чого wenig wovon; мало-арбдя ein wenig später, nach kurzer Unterbrechung; м. хто selten jmd, м. коли selten wann; м. не..., м. що не... es fehlte wenig, beinahe, fast, змала (з малого, з малку) von Klein an, von Jugend auf; мало по-малу allmählich, nach und nach.

Маловажити, *v. a.* собі щось (ко-
гось) etw. (jmdn) gering achten, leicht
nehmen, gering schätzen.

Маловажний, *a.* unwichtig, unbe-
deutend, geringfügig.

Маловажність, -ости, *f.* Unwicht-
tigkeit, Geringfügigkeit, *f.* [*m. Пар.*

Мальованець, нця, *m.* *Figurant,
Мальованка, *f.* bunt bemaltes Tuch,
Kleid &.

Мальовати, *v.* Малювати.

Мальовіло, *n.* Gemälde, Bild, *n.*

Маловірний, *a.* *Пар.* kleingläubig.

Маловічний, *a.* *Кл.* kurzlebend.

Мальовний, *Ос.* (61) II. 234, ма-
льовничий, *К. a.* malerisch.

Маловідний, *a.* wasserarm. [*det.*

Малограмбтний, *a.* wenig gebil-
Малограмотність, -ости, *f.* Un-
wissenheit, *f.*

Малодержний, *a.* geringhaltig, *Пар.*

Малодержність, -ости, *f.* Gering-
haltigkeit, *f.* *Пар.*

Малодушив, *n.* III. II. 108, мало-
душність, -ости, *f.* Kleinmuth, *m.* Ver-
zagtheit, Engherzigkeit, *f.* *ГШ.*

Малодушний, *a.* kleinherzig, eng
herzig; kleinmüthig.

Маловістний, *a.* wenig bekannt.

Малоземелъ, *n.* Knappheit, Unzu-
länglichkeit des Bodeneigenthums.

Малоземельний, *a.* Kleingrund-

Малозерний, *a.* mit spärlichem
Samen. [*Kaliber* (v. Feuerwaffen).

Малозіркий, *a.* (Ф.) vom kleinen

Малозначний, *a.* unbedeutend,
gering, geringfügig, *ГШ.*

Малокористний, *a.* wenig nütz-
lich, nicht vortheilhaft. [*einige wenige.*

Малокотрий, *a.* selten ein, s. jmd; *pl.*

Малокрбвий, *a.* blutarm, anä-
misch, *Кл.* [*mut, Anämie, f.*

Малокрбвність, -ости, *f.* Blutar-

Малоліт, *Ме.* 291; малолітний,

a. малоліток, -тка, *m.* jung an Jahren,
minderjährig, unmündig.

Малолітність, -ости, *f.* Minder-
jährigkeit, Unmündigkeit, *f.* [*Zahl.*

Малолічний, *a.* *К.* klein an der

Малолюдний, *a.* wenige Indivi-
дуен zählend; menschenarm, volksarm, *К.*

Малолюдність, -ости, *f.* geringe,
schwache Bevölkerung.

Малолюдком востати ся *К.* sehr we-
nig Menschen zählen, entvölkert werden.

Маломіщанійн, *m.* Kleinbürger,
Kleinstädter, *m.* [*Пар. a.* kleinstädtisch.

Маломіщанський, маломіщкий,

Маломобвий, *a.* wenig sprechend,
wortkarg. [*kargheit, f.*

Маломобвність, -ости, *f.* Wort-

Маломобжий, *a.* wenig vermö-
gend, unvermögend, unbemittelt.

Малоплодний, малоплодобитий,
Фр. a. wenig fruchtbar, fruchtarm.

Малоплодність, -ости, *f.* Unfrucht-
barkeit, *f.* [*m. Пар.*

Малопрбдаж, *f.* Kleinverschleiss,

Малорбслий, *a.* kleingewachsen,
von kleinem Wuchse, niedrig *He. ГШ.*

Малорбслість, -ости, *f.* kleiner
Wuchs. [*herzig B.*

Малосвідчий, *a.* unerfahren; eng-
Малосйль, *n.* Kraftlosigkeit, Schwä-
che, *f.* *Б.* [*ten*] III. II. 9.

Малосйлий, *a.* schwach (an Kräf-

Малота, *f. coll.* Menschen ohne Be-
deutung, *pl. Ос.* 155.

Малотумний, *a.* unverständlich, thö-
richt; blödsinnig, unzurechnungsfähig, (*B.*).

Малотумність, -ости, *f.* Blödsin-
nigkeit, *f.* Unverstand, *m.*

Малотучений, *a.* wenig gelehrt.

Малотціненъ, *n.* Geringschätzung,
f. Top. [*geringachten.*

Малотцініти, *v. a.* geringschätzen,

Малотціний, *a.* geringschätzig, *ГШ.*

Малочисленний, *a.* wenig zahl-
reich, gering an Zahl. [*ringe Anzahl.*

Малочисленність, -ости, *f.* ge-

Малпа, малфа, *Wgr.* XV. *f.* Affe, *m.*

Малпувати, *v. a.* nachäffen.

Мальство, *n.* Kindheit, *f.* з малоро
мальства *К.* von zarter, *К.*

Мальфівниця, *f.* Ф. Hexe, *f.*

Мальчик, малюк, *Левч. m.* der Kleine,
Knabe, Bursche, *m.*

Малювати, *v. a.* malen; *мальова-
ний, *a.* nur gemalt, nicht wirklich, nichtig.

Малювіна, *f.* s. Русалка, Melusi-
ne (halb Mädchen, halb Fisch).

Малюнквий, *a.* malerisch, *Кл.*

Малюнок, -нку, *m.* Gemälde, Bild, *n.*

Малюство, *n.* *Св.* Kleinigkeit, Ge-
ringfügigkeit; Kleinlichkeit, *f.*

Малюта, *m. f.* von kleinem Wuchse, vom

kleinen winzigen Menschen, *ЛД.С.П.* 112.

Малюхний, малюсенький, *а. Левч.*
с. Малёнький. [*Н. 23. О.П.*

Малы́, -яти, маля́тко, *n.* kleines Kind,
Ма́лява, *f.* Nbl. des Прут; 2) *N.*
e. Berges. [*ский, Maler.*

Маля́р, *m.* Maler, *m. adj.* маля́р-
Маляри́вна, *f.* Tochter des маля́р;
маля́рка *Weib* des *m.*

Маля́рня, *f.* Maleratelier, *n. Левч.*
Маля́рство, *n.* Malerei, *f.*

Маля́рчук, *m.* Malerbusche, *m.*
Ма́ма, *f.* Mutter, Frau Мама, *f. adj.*

ма́мин, — син *s.* Мама́й.
Мама́й, *m.* *КС. (82) V. 348* с. Ба́ба 13).

Мамалы́га, (-я́), *f.* с. Куле́ша.
Мама́й, *m.* Muttersöhnchen, *n.*

Ма́мка, *f.* Amme, *f.* пі́гі в мамкі́, за
ма́мку *s.* Ма́мчити, *v.* Mutter, *f.* с. Ма́ма.

Ма́мкува́ти, *v.* Ма́мчити.
Ма́мляти, ма́мрати, *v. a. s.* Га́мляти,

etw. flau arbeiten, *f.* gehen &
Ма́мна, *f.* Mammon, *m.* *Geld, *n.* *МШ.*

Ма́мочка, *f.* с. Мама́ня, (*vocat.*
ма́мчи́ко *У.*).

Ма́мра, *m. f.* (-а́вць, *m.* -а́вий, *a.*)
с. Га́млавий, flauer Arbeiter.

Ма́мрам, *m.* † *К. (Нива. 142. 175)*
schriftliches Document, Vollmacht, *f.*

Ма́мси, *pl.* с. Паляту́рки.
Мама́ула, *m.* с. Нью́нка.

Мама́ўня, *f.* (*vocat.* ма́мунь *Ле. 79.*
89) *dim.* Mütterchen, liebe Mutter.

Мама́ці́й, *m.* с. Мама́й.
Ма́мчин, *a.* der Amme, Ammen-.

Ма́мчити, *v. n.* Ammendienste ver-
richten, Amme sein; (*v. a.* — ді́ти).

Ма́на, Zusatzpartikel: кто-ма́на, що-
ма́на, де-ма́на & wer immer, was i.,
wo i. & (кто-бу́дь &); 2) *adv.* *Фр. с.* Мо́же.

Ма́на, *f.* с. Ма́ра *С. I. 200;* Trug,
m. Täuschung, Bethörung, Vorspiegelung,
Lockung, *f.* ма́ну ко́му пуска́ти блауи
Dunst jmdm vormachen.

Ма́насти́р, ма́насти́рище, & с. Мо-
насти́р &; ма́нах *Левч.* с. Мо́нах &.

Ма́на́та, *f.* яка́сь — з не́ба впа-
ла ==? планета, ein Wunderding.

Ма́на́те, *n. coll.* ма́на́тки, *pl. К.*
P. II. 194 Habseligkeiten, Siebensachen;
Lumpen.

Ма́на́тка, *f.* *Ф.* с. Хусти́на.
Ма́нэ́р, *m.* ehem. 1½ Kreuzer Wie-

nerwahrung; *pl.* *Geld, *n.* *ВВ.* [*nensis.*
Ма́нгеру́шок, -шка, *m.* Aster chi-
Ма́ндари́на, (*d.* -я́нка), *f.* weibl.
Obergeck.

Ма́нда́тор, (*verächtl.* ма́ндатори́на),
m. Mandator, ehem. Ortsrichter u. Be-
zirksvorstand, *m;* *adj.* ма́ндаторе́кий.

Ма́ндебу́рия, *f.* = Ма́гдебу́ргия
Magdeburgerrecht, ма́гдебу́рке пра́во.

Ма́ндель, (-ді́ль, -дзі́ль), *m.* Mass
von 15 Stück, bes. Bundstroh.

Ма́нджа́к *m.* Schabe, *f.* (Blatta orient.).
Ма́нджа́ти, *v. n.* rüstig, munter
wandern.

Ма́ндзьо́х, *m.* §. с. Ма́ндріве́ць.
Ма́ндибу́рка, *f.* Kartoffel, *f.* (Ма-
gdeburger Frucht). [*-kuchen, m.* (пирі́г)].

Ма́ндибу́рянйк, *m.* Kartoffelbrod,
Ма́ндилю́ха, *f.* с. Му́дбо́ха.

Ма́ндри, *pl.* *М+Б. 51* с. Ма́ндрі́вка
Ма́ндріфу́ля, *f.* Einbeere, *f.* (*Pa-*
ris quadrifolia); с. Ма́ндрі́вна. [*chen, m.*

Ма́ндрік, *m.* Quarkkäse; Käseku-
Ма́ндріве́ць, -вця́, *Ст.* ма́ндрі́в-
ня́к, *m.* Wanderer, Reisender, Tourist;
Nomade, *m.*

Ма́ндрі́вка, (*d.* -івочка), *f.* das
Wandern, Reisen; Wanderung, *f.* Wan-
derzug, *m. adj.* ма́ндрі́вничий, der Wan-
derung, Reise-. [*gereiste, s.* Захо́жий].

Ма́ндрі́вний, *a.* der Reisende, Zu-
Ма́ндрю́ха, *f.* Landstreicherin, die
„Fahrende“, *Мак;* liederliche Dirne
Кв. 126.

Ма́ндрувáти, *v. n.* wandern, rei-
sen, ziehen, streichen; ма́ндріваний,
a. Кв. 407 flüchtig, verlaufen.

Ма́ндя́к, *m.* Bauerkittel, *m.* [*machen.*
Ма́не́жити ся, sich zieren, Ziererei
Ма́не́нький, *a.* с. Ма́ле́нький.

Ма́не́ра, *f.* Manier, *f. adj.*; ма́не́р-
ний, manierirt, affectiert.

Ма́ні́сто, *n.* с. Мо́ні́сто.
Ма́ні́ти, *v. a.* trügen, täuschen, be-
rücken; vorspielen, vorgaukeln, verlok-
ken, ко́гось чим. [*Irrwege. pl. III. II. 226.*

Ма́нівці́, *pl.* Umwege, Nebenwege,
Ма́ні́жний, *a.* geziert, gezwungen,
affectiert.

Ма́ні́ти ся, с. Сні́ти ся, (*Фр.*).
Ма́ні́р, *m.* с. Ма́не́ра, *Ос. (62) X. 111.*

Ма́ні́я, *f.* Manie, Leidenschaft; Be-
thörung, *f.*; Wahnsinn, Taumel, *m.; 2)*

N. e. teuflischen Wesens, Quälgeist, m. Phantom, Ungeheuer, n.

Мáнка, *f. Blende, f. Пол.*

Мáнька, *f. Rind, n.*

Манклюв, *m. s. Яяклюв.*

Манькó, *m. s. Михáнь. [sinn, m.*

Манкóлля, *f. Melancholie, f. Trüb-
манлйвий, a. verlockend, trügerisch, ВВ. [fluitans); маннйсеге молокó?*

Мáнна, *f. Mannagras, n. (Glyceria*

Манновéць, -вця́, ясень — *m. Man-
naesche, f. (Fraxinus orní).*

Маннй́, (-вэ), *n. C. s. Марá, морóка?*

Мановéць, -вця́, *m. K. Пар. s. Ма-
ннй́. [seligkeit, f. Пар.*

Мáнок, -нку, *m. Cm. s. Майнó, Хаб-*

Маноцйвник, *m. КС. (82) 591*

Gaukler, Zauberer, *m. [f; 2) s. f.*

Мантá, *f. 3g. Verlockung, Betrügerei,*

Мантá, мантáч, мантй́й, мантй́нйк,

мантáр, *m. Betrüger, Schwindler,*

Gauner, *m. (-ярка, f. in, f.).*

Мантáчити, мантй́ти, мантй́-
лити, *v. a. betrügen, schwindeln, scha-
chern, feilschen. [Nachsetzen der Sense.*

Мантáчка, *f. hölzerner Spatel zum*

Мантй́вий, *a. betrügerisch, Бор.*

Мáнтйя, *f. Mantel eines Fürsten, e.*

Bischofs, *m. [gener Rock.*

Мантлйна, *f. schlechter, abgetra-*

Мантýли, *pl. Art Maiskuchen mit*

Káse; 2) мантýлки, *pl. Naschwerk, n.*

Ману́йло, *m. Manuel.*

Ману́ти ся, *impers. манé ся ко-
му́сь про щось jmdm ist etw. im Sinn,*

steht vor Augen, *B.; jmd fühlt sich hin-
gezogen, М. II. 101. [ziger Vogel.*

Ману́шка, *f. — спивóчка Art win-*

Мáнцй́, *pl. кйдаги в мáнцй́ Würfel*

spieleu, *Пар. [кйй.*

Маню́сенькйй, *a. dim. s. Манéнь-*

I. Мáня, *f. s. Мáрйя.*

II. Маня́, *f. Loch, woraus das Mehl*

von zwischen den beiden Mühlsteinen

herausfällt. [name der Frauen *H. 267.*

III. Мáня, *f. s. Манá, ОИ.; 2) Art Spitz-*

Маня́к, *m. Phantom, Gespenst, Gau-*

kelbild, *n. ТР. 55; 2) Schwindelkopf,*

Verführer, *m.; 3) s. Баламýт I. 1); 4)*

leichter Reiter, *K.*

Маня́ка, *f. K. II. 42 s. Маня́к I).*

Маня́чити, *v. n. s. Май́чити; мрй́-*

сти, *K.; stecken, P. I. 74. hocken, kauern, М.*

Мáпа, *f. Mappe, Karte, Landkarte, f.*

Мáрá, *f. Gaukelbild, Phantom; Ge-*

spenst; Traumgesicht, *n.; leerer Traum,*

He., s. Мрйя; 2) Täuschung, f. = манá

Кв. 206: напусгити на кого мару́.

Мáравйй, *a. В. schmierig.*

Марадй́к, *m. §. Ueberbleibsel, n.*

Марасýда, *m. f. H. 129 der (die)*

sich garstig u. schmutzig kleidet.

Мáрати, (-áю, -áеш), *v. a. beschmie-*

ren, besudeln.

Марáтка, *f. Kalmar, m. (Loligo).*

Марвáвкати, *v. n. s. Мйвкати.*

Мáргá, *f. s. Маржй́на; grosse Vieh-*

Мáргель, *m. N. e. Berges. [herde.*

Маргель, -глю, *m. Mergel, m.*

Маревнй́чйй, *a. Cm. schwärmend,*

Phantasie-.

Мáрево, *n. Zwielficht, Halbdunkel, n.; 2)*

Schwärmerei, Phantasie, *f. Wahn, m. H. 61.*

Марéна, (*d. -éночка*), *f. der Baum*

(Puppe &) am Feste des Кýпало, — ку-

пáльна Ч. III. 194; 2) s. Мерéна.

Марéнник, *m. Ungethüm, n. [fluv.*

Маренчýк, *m. junge meréна, Barbus*

Мáрець, -рця, *m. Monat März. (В.).*

Маржй́на, (*d. -йнка*), *f. Rindvieh, n.*

Мáри, *pl. Bahre, f. [ти собй.*

Марикувáти собй, *s. Кривдувá-*

Марй́лька, *f. Amaryllis; марй́лко-*

вáти, *pl. Narcissenartige, (Amaryllideae).*

Марй́на, (-йня), Мáрйся, (-йсень-

-йська), *f. Marina, Maria.*

Маринá, *f. А Г. 162 s. Марá, мэри-*

ще: осина́ им — марина́! =? Морéна.

Маринáта, *f. mariniertes Fleisch.*

Марй́нна, марй́на, *f. s. Мару́на;*

Anthemis nobilis.

Маринувáти, *v. a. marinieren.*

Мáрити, *v. a. М. Cm. träumen, im*

Traume sehen, мэрить ся в снй́, *Лзвч.*

Маричéска, *f. N. e. Berges u. ei-*

ner полонйна.

Мáрище, *n. s. Мáра I).*

Марй́юнка, *f. s. Йлэць.*

Марй́юнка, шенй́ця = *f. Art ro-*

ther Sommerweizen. [Mariechen.

Мáрйя, Марй́ка, *f. Maria, Marie,*

Мáрйян, Мáрдриан, *m. (Valeriana*

Мáрка, *f. Marke, f. [offic.).*

Маркитáнт, *m. Marketender, m.;*

маркитáнка, *f. Marketenderin, f. (adj.*

-áньскйй).

Маркіян, т. Marcianus.
Марко, т. Marcus.
Маркóтка, ф. s. Мархóтка.
Маркóтний, (-кiтн-), а. verstimmt, niedergeschlagen, traurig.
Маркувати, в. а. markieren.
Марлiвий, а. *Зап.* schwärmerisch, phantasiereich; trügerisch.
Мармазiнка, ф. Mütze aus rothem od. blauem Tuch.
Мармáрия. Мармáртица, *ф.* *Гол.* Marmaroszer Comitát = Мармарóска столиця. [Тiса.
Мармарош, ф. nördlicher Nöfl. der
Мармедюга, (-адюга), мармолай, т. nichtsnutziger, böser Bube. [245.
Мармiза, ф. §. Gefriss, Gesicht, *н.* *Кч.*
Марморiний, Нe. мармурóвий, *а.* aus Marmor.
Мармур, (-мip), т. Marmor, *т.;* 2) Heckensperling, *т.* (Accentor modularis).
Мармýрник, т. *В.* Lathyrus silvestris.
Мармурувати, в. а. marmorieren.
Марний, (д. -енький), а. schlecht aussehend, abgehärmt; elend, dürftig; 2) eitel, nichtig, vergänglich; *adv.* марно, — з сьвiта зiйтi elend umkommen; zwecklos, nutzlos, [Nichts, Nichtigkeit, *ф.*
Марнийця, ф. *МШ.* eitler Tand, eitles
Марнисть, -ости, ф. *К.* das Eitle, Eitelkeit; Vergänglichkeit, *ф.*
Марниги, в. н. verkümmern, elend, siech werden. [ben, *т.*
Марновiрство, н. К. Aberglaube
Марнодýмець, -мця, т. eitler (stumpfer) Tropf, *Ст.* [He.
Марнойдýчий, а. eitel vergänglich,
Марномóвець, -вця, т. eitler Schwätzer, *К.*
Марносьоль, т. = Марiсьполь, *Левч.*
Марносьвят, Ярэма, — Ра. I. 239? *с.* Пуэтосьвят.
Марносьлове, а. leeres Geschwätz, *К.*
Марнотрáвити, марнотрáтити, в. а. verschwenden, vergeuden, verprassen.
Марнотрáвиця, Гол. III. 167, (-áвниця, *Пар.*), *ф.* Verschwenderin, *ф.* hiederliches, leichtsinniges Weib.
Марнотрáвний, а. verschwenderisch, *Пар.* [ник, *Фр. т.* Verschwender, *т.*
Марнотрáвник, Пар. марнотрáт-
Марнотрáвство, н. Verschwen-

dung, *ф.* [schwenden.
Марнувати, в. а. vergeuden, ver-
Маровати, а. unrein, *В.* маровáто-
 жовтáвий trübel. [(in d. Landwirt.).
Марок, -рка, т. Zeichenmacher, *т.*
Марочко, т. *дiт.* s. Мáрко.
Марочний, а. *Wgr.* XV. s. Мрач-
 ний, захмýрений.
Март, мáрот, -рта, т. s. Мáрець;
adj. мартовий, März-, márzlich.
Мáрта, Мартýня, ф. Martha.
Марти, Мартiнець, -нця, т. Mar-
 tinus; 2) мартiн *Нe.* (*Пр.* XI. 1. 116)
Мöве, ф. (Larus); *б)* Flussfischadler, *т.*
 (Pandion haliaetos).
Мáртир, т. *Ф.* s. Мýченик.
Мартопáс, т. Spasmacher, Schalk;
 Hanswurst, *т.* *В.*
Марýда, т. Marodeur, marod.
Марýдний, а. *Св.* traurig, düster;
 lästig, zudringlich; *adv.* -но langweilig
Веч. I. 365.
Марузáтий, а. s. Мурзáтий.
Марýна, марýнка, ф. Mutterkraut-
 Kamille, *ф.* (Chrysanthemum v. Pyre-
 thrum parthenium); 2) -ýнка дiка kreuz-
 blättriges Labkraut (Galium cruc.).
**Марýня, (-ýнка), Марýся, (Ма-
 рýсина Л. 65); Марýсенька (-ýшка),
 ф.** Marianna, Maria, Mariechen.
Мáрфа, ф. Waare von Hausierern u.
 Tauschkrämern geführt, *ф.*
Мáрхiя, ф. — вхiдна Ostmark, *ф.*
Мархóтка, ф. schlechter Rauchtobak.
Марципáн, т. Marzipan, *т.* *С. I.* 192.
Марцивкi, pl. Hühner die im März
 ausgekrohen sind.
Марцовiця, ф. *ВВ.* Märzwetter, un-
 beständiges Aprilwetter (мартовi хвiлi).
Мáрця, ф. s. Мáрта; Marianna.
Марчá, -ати, н. Märzhärschen, *н.*
Марчик, т. *дiт.* s. Мáрець.
Марш, (д. маршик), т. Marsch, *т.*
Маршáл, маршáлок, -лка, т. Mar-
 schall, *т.* *adj.* маршáльский; 2) Art
 Damenspiel.
Маршáлка, ф. *Ч.* IV. 676 s. Вильцé.
Маршáлство, н. Marschallwür-
 маршiна, *ф.* (*Фр.*) s. Мамiна. [де, *ф.*
Маршувати, в. н. *КС.* (82) V. 353.
Машерувати, [т. (*Asperula odorata*).
Марýнка, ф. пахúча Waldmeister,
Маса, ф. Masse, *ф.*

Масельнічка, *f.* Butterbüchse, *f.*
 Масельцѣ, *n. dim. s.* Масло. [-нарф. *m.*
 Масивний, *a.* massiv.
 Масіло, *n. s.* Mastilo. [Masken-
 Маска, *f.* Maske, *f. adj.* Масковій,
 Маскаліти, (-аріти), *v. a. s.* По-
 гáнити.

Маськати, *v. a.* streichen, schmieren.
 Маскати́н, *m.* Nbf. des Чéремош б.
 Маскува́ти, *v. a.* maskieren.
 Масля́к, (*d.* -ачок), *m.* Knochen, *m.*
 Ко. 184. III. II. 186; II. 141?

Маслі́на, *K.* маслічина, *f.* ма-
 слінне дéрево Ф. Oelbaum, *m.* Oelbee-
 re, *f.* (Olea europ.) Вол. *adj.* масліч-
 ний vom Oelbaum *K.*

Масло, (*d.* маслицѣ, Ч. IV. 31, ма-
 сличко), *n.* Butter, *f.* Оу. § 277. 1; *adj.*
 масляний, Кол. I. 143 s. Масляний.

Масловáти, *a.* butterartig.
 Масловéць, -вця́, *m.* Oelpalme, *f.*
 (Elais guineensis), *B.*

Маслосьвѣтиє, *n.* letzte Oelung.
 Маслува́ти, *v. a.* letzte Oelung
 spenden.

Маслю́к, масля́к, *m.* Butterpilz,
 Schmalzling, *m.* (Boletus luteus v. an-
 nulatus); 2) Egelschnecke, *f.* (Limax);
 Weinbergschnecke (Helix).

Масля́ний, *a.* Butter; 2) -е зїле
 Fetthenne, *f.* (Sedum telephium); 3) ма-
 сляна́, *s. a. f. gr. s.* Пущене.

Масля́нка, *f.* Buttermilch, *f.*; 2) Li-
 ium martagon. [-in, *f.*] ГIII.

Масля́р, *m.* (-лárка, *f.*) Butterhän-
 Мясля́ч, *m.* Ausbruch vom Weine, *m. B.*

Масна́вий, *a.* fettig.

Масні́й, *a.* fett; масно́ (*adv.*) їсти
 fett (fette Speisen) essen (nicht fasten);
 *glatt, gleissnerisch.

Масні́ця, (*d.* -йчка), *f.* Butterfass,
n.; 2) Butterwoche, *f.* Fasching, *m.* IГ.

Масні́сть, -ости *f.* Fettigkeit, Fett-
 heit, *f.*

Масно́йський, масноязі́кий,
a. glatt, gleissnerisch listig sprechend,
 schmeichelnd.

Масо́, *n.* (in d. Kinderspr.) s. Масло.

Масса, массивний, & s. Маса &

Масť, *f.* Salbe; 2) Farbe, *f.* (bei
 Pferden, im Kartenspiel &); до масці
 von derselben Farbe.

Маста́к, *m.* Meister in e. Sache,

Sachverständiger, Kenner, Künstler, Ко.
 208. Гл. б. 8.

Масті́ла, *f. aug.* Schmiere, *f.*

Масті́ка, *f.* Mastix, *m.* [m. К. Cm.

Масті́ло, *n.* Salbe; Pomade, *f.* Pflaster,

Масті́ти, (мащý, масті́ш), *v. a.*
 salben, einschmieren; bestreichen (mit
 Lehm, mit Kalk); fett machen, mit Fett
 einmachen (сгрáву).

Масті́льниця, *f.* Arbeiterin die
 mit Lehm ein Gebäude bestreicht, weisst.

Масті́ка, *f. dim. s.* Мась 2) vgl. Кієвка,

Масткíй, *a.* schmierig, von Fett od.
 v. Feuchtigkeit glänzend; -á земля Тõр-
 ferthon, *m.*

Мастя́, *f.* Гол. *gr.* 49 s. Масť.

Масіо́венький, *a. s.* Маленький. &

Матъ, *g.* матери, *f.* §. s. Мати II.

Мата́, *f.* Matte, Strohmatte, *f.*

Маталáти, s. Гáлáти.

Матві́й, Маті́й, *m.* Matthäus; Ма-
 тві́й, *s. a. m.* des M.; 2) N. e. Berges;

Матві́ха, *f.* des M. Weib; Матві́шин,
s. a. m. der Матві́ха Sohn.

Матемáтик, *m.* Mathematiker, *m.*;

adj. математичний, mathematisch.

Мáтер, *f. s.* Мати II.

Матéрац, (*d.* -áчик), *m.* Matratze, *f.*

Матері́зна, матері́зна, *f.* Mut-
 tererbe, mütterliches Gut, *m.* Vermögen;

Mutterland, *n. adj.* материзні́ий zur
 Verlassenschaft der Mutter geh.

Мáтерій, *a.* in vorgerücktem Alter,
 in den älteren Jahren.

Мáтерин, матері́нский, *K. a.* Mut-
 ter, von mütterlicher Seite, mütterlich;

-на дýшка, *s. d. f.* 2).

Матері́нка, (-й́ска), *f.* Dost, *m.*
 (Origanum vulg.); 2) Feldthymian, Quen-
 del, *m.* (Thymus serpyllum).

Матері́я, *f.* Materie, *f.* Stoff, *m.*
 (in allen Bätgen); 2) Eiter, *n.*; 3) -ія́,
 linke Pflugsterze. [rial & *n.*

Матері́ял, *m.* Material; Baumate-

Матері́яліст, *m.* Materialist; *adj.*
 -лістичний materialistisch. [materiell.

Матері́яльний, (-я́ний, *He.*) *a.*

Мáтерний, *a.* Mutter-, — язýк Mut-
 tersprache, *f.*

Матері́к, *m.* Muttergestein, *n.* Пол.

Мáтерниця, *f. coll. s.* Маті́рка.

Матерюва́ти, *v. n.* Mutterstelle ver-
 treten.

I. Мати, (маю, маєш), *v. a.* haben; besitzen; — щось до себе die Eigenthümlichkeit besitzen; — щось на пам'яті im Gedächtnis behalten, gedenken, — на увазі etw. merken, beachten; — у кого 3 леви bei jmdm 3 Gulden gut haben; — щось з собою mit sich führen; — когось за що, чим wofür jmdn halten, als etw. haben; що маю діяти? was soll ich thun? маю за повинність сидіти ich bin verpflichtet zu sitzen, ich soll &; 2) — ся (одно до одного) sich verhalten; — ся sich befinden; як ся маєш? wie ist dein Befinden? wie geht's dir? wie steht es mit dir?; оні добре мають ся sie sind in guten Vermögensverhältnissen, sind wohlhabend; так має ся світ so geht es in der Welt; — ся до когось zu jmdn einen Zug, eine Neigung haben; вже ся має як ввечеру schon ist der Tag an der Neige; *ptc.* маючий wohlhabend.

II. Мати, *g.* матері, *f.* Mutter, *f.*; Мати Божя Gottesmutter.

Матидіва, *f.* Ф. Allerheil. Jungfrau.

Матіна, *f.* s. Натіна *Wgr.* IX.

Матиця, *f.* Gebärmutter, *f.* (uterus); 2) weibl. Scham, Geschlechtsglied bei Thieren; льоха- Weibchen des Wildschweins, Bache, *f. adj.* матичний *s.* Маточний.

Матичник, *m. s.* Матернік, *Пол.*

Матів, *m. s.* Матерія 1).

Матінка, *dim.* (-іночка), матір, матірка, *f. s.* Мати II Мütterchen, *n. adj.* матінчин. [Bästlinge, Maskel, *pl.*

Матірка, *f.* Samenhanf, Mäsch, *m.*

Матіркувати, *v. n.* кому́ auf die Mutter jmds fluchen, schimpfen.

Матірни, матірчати (коноплі) *pl. s.* Матірка.

Матка, *f.* Mutterbiene, Bienenkönigin, *f.* Weisel, *m.*; 2) s. Матиця 1) *Под. Левч.*; 3) Hauptader od. dicke Schicht des Erdwachses, *Фр.*; 4) — медведяча Lagerstätte des Bären, *Фр.* 5) — збожева Mutterkorn; Roggenbrand, *m.* (Claviceps, Solerotium); 6) паніматка Frau Mutter, ehrende Benennung einer Frau; *adj.* матчин, *C.* II. 219.

Мать-мачиха, *f.* Tussilago farfara.

Матнати ся, *s.* Маяти ся.

Матня, *f.* Mutterwurzel, Herzwur-

zel, *f.*; 2) mittlerer Theil e. Netzes, Mittelnetzsack,*Netz,*n.* Falle, Schlinge, *f.* H. 111; Hosenbeutel, *m.*; 3) Zeit wo viele Arbeiten zusammentreffen; Gewühle, *n.*

Матобане, *n.* gestampfte Hanfsamen zum Oelschlagen.

Матобий, *a.* matt (vom Stahl, Glas &).

Матоблич, *m.* Narr, *m.* alberner Tropf.

Маторженик, *m. coll.* Gebäck, Zwieback, *n.*

Маточна, *f.* Me. 177 s. Мати II.

Маточина, *f.* Nabe in e. Rade, *f.* Löcher, beide Oeffnungen der Radnabe, *pl.*

Маточка, *f.* das Innere, der Grund *Ст.* Fruchtboden in e. Blüte, *m.*

Маточний, *a.* zur Gebärmutter geh. -і припадки hysterische Zufälle, *Ко.* 127; — луг Mutterlauge, *f.* — корінь *s.* Матня 1), Pfahlwurzel, *f.*

Маточник, (-ошник), *m.* Weiselzelle, -wiege, *f.* Eierstock, *m.*; 2) mehrere Pflanzen: Ballota nigra, Dracoccephalum moldav., Nepeta nuda, Petasites vulg.

Матридуна, *f.* Scopolina atropoides, *B. Ф.* (*Пр.* III. 196).

Матрикаль, *m.* Matrikelführer, *m.*

Матрба, *m.* Matrose, *m.* *Пол.*

Матрбна, *f. s.* Мотрбна.

Матўлька, *f.* Puppe, *f.* [verdrehen.

Матўлькати, *v. a.* vermummen,

Матўля, *f. s.* Ваўля (*B.*).

Матўся, (-усенька), матўхна, *Ч.* III. 191, *f. s.* Мати II. ма́ма *adj.* матусин Mütterchens —.

Матўша, *f. s.* Тітка. [PfarrersFrau.

Матўшка, *f. gr.* Mütterchen *n.*; 2) des

Мах, *m.* Schlag in die Luft, Schwung, *m.* Wucht, *f.* (*int.* мах!) 2) grosses Stück; да́ти ма́ху *Ос.* (61) V. 73.

Махан, *m.* *Др. с.* 238 *Мах.* II. 22.?

Махане, *n.* das Schwenken, Wedeln, Schwingen.

Махати, махнути, *v. n.* чим, etw. schwenken, schwingen, hin u. her bewegen; winken; hineilen; махай! laufe schnell hin! 2) — ся зким Ф. mit jmdm ringen, raufen.

Махина, *f. s.* Машіна; —, махіння (*Фр.*) etw. überaus Grosses, Gewaltiges, Riesiges; grosse Strecke. [haft.

Махінний, *a.* gewaltig gross, riesen-

Махлювати, *v. n.* schwindeln, betriegen.

- Махляр, *m.* Betrüger, Gauner, Schwindler, *m.* *Пом.* III. 85; махлярка, *f.* — *in, f.* Л. 16. [nerei, *f.*
- Махлярство, *n.* Betrügerei, Gau-Mаховій, *a.* zum Schwingen dienlich, *z.* В. Flügel der Windmühle; -и вѣла sehr lange Gabel; -и перá Schwungfedern, *pl.*
- Махоїди, *pl.* Maul, Gefriss, *n.*
- Махомѣтник, *m.* Schlingel, Galgenstrick, *m.* [bak, *Левч.*
- Мáхóрка, *f.* inländischer Raucht-Mахорнѹти, *v. n. s.* Ал. hineinleiten.
- Мáхталь, *m.* Ф. (Цр. II. 488) Bund, *m.* Zaspel, *f. ?* [kuchen der Juden, *m.*
- Мáца, *f.* eine Metze (Mass); 2) Oster-Мацáк, *m.* крѣпкий як — *H.* 258 ? *s.* Моцáк.
- Мацáкѹ, итѹ на мацáкѹ gehen um mit den Händen die Fische unter dem Gestein zu fangen.
- Мáцáнѹ, *n.* das Tasten, Befühlen.
- Мацапѹра *f. s.* Monstrum, *n.* Попáз, *f.*
- Мáцáти, мáцáти, мацáнути, *v. n.* (*v. n.*) tappen, be-tasten, befühlen; greifen.
- Мацѣнá, (-инá), мацѣнчá, -áти, *a.* ganz kleiner Topf, (*B.*).
- Мацѣнѹкѹи, мацѣнѹенький, мацѣпкий, мацѣпкий, мацѣнѹенький, *a.* sehr klein, winzig. [mit Händen *s.* Мацáкѹи.
- Мацóк, -цáк, *m.* das Fangen der Fische
- Мáцóк, -цáк, *m.* Sausack, „Matthias“, *m.* [kleiner Mensch, Zwerg, *m.*
- Мацóба, *m. f.* мацóбкий, *a.* ein
- Мацóкати, *s.* Мацáти.
- Мáцóр, *m. s.* Кóцур *Гол.* III. 559.
- Мáчанка, *f.* Tunke, *f.* als Zuspeis zum Brot &, *z.* В. Käse mit Rahm eingemacht etc.
- Мáчáник, *m.* Kuchen mit Mohn, *m.*
- Мáчáти, *v. a.* eintunken, eintauchen; befeuchten, nass machen; * — рѹки в що unreine Hände bekommen wegen Theilnahme an Defraudation. [körnlein, *n.*
- Мáчáна, (*d.* -áнка *A-G.* 166) *f.* Mohn-I. Мáчáка, *f. s.* Кітка.
- II. Мáчáка, *f. s.* Бáла.
- Мáчóкѹд, *m.* der die мáчáка II. kaut.
- Мáчóкѹвати, *v. a.* збѹже beim schütterten Getreide bloß die Aehren abschneiden, wie маѹ beim Mohn bloß die Köpfe abschneidet; *s.* Мѹкати; * *s.* Перебѹрати *Gr.* 23.
- Мáчник, *m.* Mohnkuchen, *m.* (*B.*).
- Мáчóк, -чкѹ, *m.* Feuerblume, Klatschrose, *f.* (Papaver rhoeas); Pap. argemone; мáчки, *pl.* Mohnpflanzen, *pl.* (Rhoeades), *B.*
- Мáчóха, (-ѣха, -áха, -ýха), *f.* Stiefmutter, *f. adj.* мáчóшии, der Stiefmutter, stiefmütterlich. [мáчóвий.
- Мáчáга, *f. He.* Mastbaum, *m. adj.*
- Мáчóла, (-ýла), *f.* Keule, *f.*
- Мáчóлѣць, -лѣцá, *m.* eingelassene Stange eines Gerüsts. [*gr.* Mariechen.
- Мáша, Мáшечка, (-енька), Мáшка, *f.*
- Мáшерѹвáти, (маши-), *v. n.* marschieren.
- Мáшáна, *f.* Maschine, *f.* (*d.* мáшáнка, kleine Maschine); *adj.* машинóвий, Maschinen-. [nist, Maschinenführer, *m.*
- Мáшинѹст, машинник, *m.* Maschi-
- Мáшáти, (мáшу, мáшеш), *v. n.* Фр. *s.* Мáхати. [*f.* Ч. V. 253; Scheusal, *n.*
- Мáшáра, *f.* garstige Larve, Maske,
- Мáшт, *m. s.* Мáчáга &.
- Мáштáк, *m.* *H.* 203 *s.* Масáк.
- Мáштáлѹр, *m.* Stallknecht, *m.*
- Мáщѣнѹ, *n.* das Bestreichen, Schmie-
- ren; Befetten, *s.* Масáти.
- Мáю, *praes. & máючий ptc. s.* Мáти I.
- Мáюла, *m. f.* langsamer Patron; blöder Tötel.
- Мáявка, *f. ВВ.* (Цр. XII. 447) *s.* Мáвка; 2) — сѹня Blaugras, *n.* (Molinia coerulea), *B.*
- Мáяк, *m.* Feuerbake, *f.* Leuchtturm, *m.* III. II. 42; 2) *coll.* Gebüsch, *n.* Кол. I. 65.
- Мáяти, (мáю, мáеш, мáе), *v. n.* чим hin u. her bewegen; крильмѹ mit den Flügeln flattern, ГIII; schwingen; sich regen, *s.* bewegen, *s.* рühren (vom Laube), *He.* *Гол.*; — ся по сѹвѹтѹ кúmmertlich wandeln; 2) *s.* Маѹти K.
- Мáятник, *m.* Pendel, *m.* C. I. 169.
- Мáячѣнѹ, *n.* das Phantasieren, Schwärmen, *n.*; 2) Ч. I. 47 Phantom des bösen Geistes. [men, träumen.
- Мáячáти, *v. n.* phantasieren, schwärmen
- Мáячлáвий, *a.* ВВ. träumerisch, schwärmerisch.
- Мáячлáвѹсть, -ости. ВВ. маячнá, Пап. *f.* Schwärmerie; Einbildung, *f.* Wahn, *m.* [Utopist, *m.*
- Мáячник, *m.* Schwärmer, Phantast,
- Мáглá, *f.* Nebel, *m. s.* Имáлá, мрáка.

Мгліти ся, *Фр.* im Nebel verschwimmen, мрака мгліть ся.

Ме-ме! *int.* vom Blöken des Schafes.

Мѣбель, -бля, *т.* Möbelstück, *п. adj.* мебельный.

Мѣлювати, *в. а.* möbliren.

Мѣва хихотка, *ф.* Lachmöve, *ф.* Larus ridibundus).

Мѣвра, *ф.* s. Мѣрва. *Левч.*

Мегтіти, *в. п.* s. Мигтіти.

Мѣла, *ф.* Holz in Haufen aufgeschichtet, *п.* *Gr.* 23. [ten, sortieren.

Мѣлювати, *в. а.* дрова aufschichten.

Мѣдаль, *ф. т.* Medaille, Schaumünze, *ф.*

Мѣвѣдик, *т.* s. Мѣвѣдъ; 2) у млині Triebwerk, *п.* Drilling, *т. ?*

Мѣвѣдина, мѣвѣжина, *ф.* Bärenfleisch, *п.*

Мѣвѣдиха, мѣвѣдиця, *ф.* Bärin, *ф.*

Мѣвѣдівка, *ф.* Nfsl. des Bög.

Мѣвѣдовати, *а.* bärenartig, *Пол.*

Мѣвѣдча, мѣвѣжа (-еженя), -ати, *п.* медведчук, *т.* Junges einer Bärin, *п.*; 2) Maulwurfsgrille.

Мѣвѣдюх, мѣвѣдик, *т.* Bärenspinnerraupe, *ф.* (Euprepia — eruca).

Мѣвѣдяр, *т.* Bärenführer, *т.* Пар

Мѣвѣдний, *а.* vom Bären, Bären-

Мѣвѣдъ, -ѣдя, (*aug.* мѣвѣдско, -ище), *т.* Bär, *т.* (Ursus); *мѣвѣді *рл.* Bärenpelz, *п. adj.* мѣвѣдячий.

Мѣвѣдник, *т.* *H.* 23. старецъ мѣвѣднику не товариш?

Мѣвѣдниця, *ф.* Art doppelsehniges Schwert zum ehem. Gebrauch auf Bärenjagden, *Фр.* [Hund.

Мѣделян, *т.* Bullenbeisser, grosser

Мѣджи, мѣжо, *Ог.* 186 s. Мѣжи.

Мѣдзна, *ф.* Meth, *т.* Methessenz, *ф.*

Мѣдик, *т.* Hörer der Medicin; Doctor, *т.*

Мѣдитувати, *в. п.* meditieren, nachdenken.

Мѣдицина, *ф.* Medicin, *ф. adj.* мѣдицинський, мѣдичний, medicinisch.

Мѣдівка, *ф.* Honigthau, *т.* s. Спадь; 2) Honigbrantwein, *т.* *Гол.* III. 438; 3) *рл.* -кі Art sehr weicher u. süsser Pflaumen.

Мѣвний, *а.* Bag. s. Медовый.

Мѣдівник, *т.* Honigkuchen, Lebzeltten, *т.*; gelbes Labkraut (Galium ochroleucum).

Мѣдівникър, *т.* Lebzelttenbäcker,

Мѣдівниця, *ф.* Honigbehältnis, *п.* Пар; 2) Blütenstaub, *т.* Ф.

Мѣдінкі, *рл.* Art honigsüßer Aepfel.

Мѣлювати, *с.* Мѣлювати.

Мѣдлік, *т.* *Пис.* s. Меделян.

Мѣдній, *а.* honigreich, — рік.

Мѣдниця, *ф.*; Honigdrüse, *ф.* Honigbehälter, *т.* (nectarium) B. [sophyllum.

Мѣднб каділо, *п.* B. Melittis melis-

Мѣдобори, *рл.* N. der Berge längs des Fl. Зоруч.

Мѣдовый, *а.* Honig-, honiglich, honigsüß, -reich; — тиждень, Flitterwoche, *ф.* ГШ.

Мѣдовіця, *ф.* s. Мѣдівка 1).

Мѣдовчик, *т.* *Гол.* III. 488 s. Пасичник, *Пис.* [*ф.* (labellum) Вол.

Мѣдогубок, -бка, *т.* Honiglippe,

Мѣдодійний, *а.* honigspendend, honigend.

Мѣдодобри, *рл.* Honiglese, *ф.*

Мѣдоіда, *т.* Honigesser, *т.*

Мѣдоляннй, *т.* *H.* 279 s. Меделян.

Мѣдонсний, *а.* honigtragend.

Мѣдоточивий, *а.* honigströmend, beredt, *III.* I. 349.

Мѣдский, *а.* aus Medien kommend.

Мѣдѣза, *ф.* Meduse, *III.* II. 176; Art Qualle, Meduse, *ф.* *He.* (*IIp.* XI. 1. 122);

Мѣдѣзиці, *рл.* Medusae *Пол.*

Мѣдѣнка, мѣдуніця, (-ѣлка, -ѣшка), мѣдівка, *ф.* rother Bienenaug. (Lamium purpureum); 2) Lungenkraut, *п.* (Pulmonaria offic.); 3) Spiraea ulmaria; 4) Thalictrum angustif.; *дівка-м. süßes Mädehen, (B.). [Мѣдѣнка.

Мѣдѣха, *ф.* honigsüße Birne, s.; 2)

Мѣдянний, (мѣдінний, *Кол.* I. 143),

мѣдянншнй, *Кв.* 300 *а.* aus Honig, s. Медовый. [1), 2); 3) Primula offic.

Мѣяннйк. (*д.* -ичок). *т.* s. Мѣдівник Меж. *праер.* III. I. 60 s. Мѣжи.

Межъ, *ф.* (*рл.* мѣжи), Rain, Feldrain, *т.* Grenze, *ф.* [Rain-, Grenz-, Flur.

Межевий, межовий, *а.* am Raine.

Мѣжи, *праер.* I) mit dem Genit. *Mi.* IV. 544 *Ог.* 186. II) mit dem Instrumental. *Mi.* IV. 749 auf die Frage wo? :

mitten, unter, zwischen: межі білих харбк *M.* [*Ос.* (61) I. 9.], межі звѣздами zwischen den Sternen; межі нами unter uns, м. ворогами unter Feinden; III) mit dem Accus. *Mi.* IV.

412 bez. die Gegenstände, zwischen welche, nach deren Mitte e. Bewegung vor sich geht: zwischen, unter: *межи гóри* zwischen (in) die Berge; *межи люде* *пiтi* unter die Leute gehen; *vgl. Помéжи, помiж*; *межé-очи вdáрити* zwischen die Augen schlagen. In der Zusammensetzung: Zwischen-, Mittel-, inner.

Межибедренный, а. Пол. s. Межиудóвий. [zwei Furten s. *Межириче*.

Межибрiд, -оду, т. Stelle zwischen

Меживлáда, f. Interregnum *н. Пар.*

Межигiрець, -рця, межигiреский, а. zwischen Bergen wohnend, liegend.

Межигрá, f. Zwischenspiel, Intermezzo, *н. Пар.* [ring (beim Insect).

Межигрúда, н. der zweite Brust

Межигу́зв, н. Arschkerbe, *f. Пар.*

Межидiя, f. Zwischenact, *т. Пар.*

Межиклiтний, а. zwischenzellig, *Под.* [Zwischensatz, *т.*

Межимéтний, а. -е полáженъ ГIII.

Межимiр, т. Feldmesser, Geometer, *т.* [Völker-.

Межинáродний, а. international,

Межиплúцний, а. zwischen den Lungen.

Межирéбра, pl. B. Mittelrippen, *pl.*

Межири́че, н. Gegend zwischen zwei Flüssen, *f.*

Межисiдка, f. He. (Ipr. XII. 471) das grobe Mehl, welches man unter die Brodlaibe auf die Backschaufel streut.

Межисiтка, f. H. 272 etw. Zwitterhaftes. [innerlich entzweit, in Fehde.

Межисóбний, межиусóбний, а.

Межи́ти, с. Межува́ти.

Межиудóвий, а.-а болóнка, Schenkelhaut, *f. Пол.* [Bürgerkrieg, *т.*

Межиусóбниця, f. innere Fehde,

Межиусóбник, т. welcher innerliche Unruhen, einen Bürgerkrieg hervorruft u. unterhält. [terregnum, *н. Пар.*

Межицáрство, н. Zwischenreich, In-

Межичастiчний, а. Molecular, *Пол.* [schenkiefer, *т. Пол.*

Межичéлюстний, а. -а кiсть Zwischen-

Меживáка, f. межóванъ, *н.* Ausmessung, Feldmessung, *f.*

Меживнiк, мэжник, (Фр.), т. Anrainer, *т.*; 2) der den Rain verrückt, die Grenze verletzt.

Межовий, с. Межевий.

Межува́ти, v. а das Feld aus-, abmessen, die Raine bestimmen; 2) den Rain verrücken, verschieben.

Мез, миз, с. Мéжи, *Оз. 186.*

Мезани́на, f. Кн. Mezzanine, *f.* Halbgeschoss, *н.*

Мезгá, H. 16. мéзка, *К. f.*; weiches Fichtenbast; Splint, *т. adj.* мезговий.

Мездрó, н. innere Seite der Haut, des Leders, Aasseite, *f. с.* Мiяска.

Мезiнецъ, P. I. 86, мезiнный, мезiнка, *Ст. с.* Мiзiнецъ etc.

Мезковéць, -вцá, т. Splintkäfer, *т.* (Luctus) *B.* [barkeit *Пом. III. 99.*

Мезлéва, f. † Art Abgabe u. Dienst-

Мéi. gen. fem. pron. = моi(мói) Оз. 132.

Меканчáний, с. Миканчáний.

Мéкати, мекетáти, H. мéкнути, мекотiти (-бчу, -бчеш), (B.). v. н. meckern, blöken [fes.

Мекекé! int. vom Meckern des Scha-

Мекелiни, мекелiвини, pl. с. Мякiни.

Мекéтити, v. н. с. Микiтити.

Мéкiт, -оту, т. das Meckern, Geblöke, *н.* [brod, *н.*

Мелáй, т. Maispolenta, *f.* Kururutz-

Мелáйник, т. sehr brüchiges Schiefergestein. [Малáнка 1).

Мелáня, (-áнка, -áця, -áшка), f. с.

Мелений, ptc. gemahlen *с.* Молóги.

Мельдува́ти, v. а. melden.

Мельду́нок, -нку, мельдóванъ, н.

Мелдунг, f. [de, Mahlgut, *н. Пом. I. 165.*

Меливо, н. das zu mahlende Getrei-

Мелькати, мелькнути, v. н. win-

ken, blinken *III. I. 22*; vorbeihuschen.

Мелкiв, -овá, т. N. e. Berges.

Мелькóм, (-омá), adv. rasch vor-

überreitend, schnell vorbeistreichend;

obenhin; sehr kurz, geschwind *Ko. 99.*

Мельнé, с. н. а. Mahlmetze, Mühl-

gebüß, *f. Пар.*

Мельник, (мéлник Оз. 68. 88), т. Müll-

ler, Mühler, *т., adj.* мельничкий Müllers-.

Мельництво, н. Müllerhandwerk, *н.*

Мельничити, (меннi-), v. н. in der

Mühle mahlen; 2) Müller sein.

Мельничка, f. Müllerin, *f.*

Мельничу́к, т. des Müllers Sohn, Mühlbursche, *f.*

Мельодiйний, а. melodisch.

Мельон, т. Melone, *f.*

Мелун, *m.* Zungendrescher, *m.* Св., мелуна утну́ти *H.* 134 aufschneiden, lügen. [Міюс *Пом.* III. 122.]

Мелюс, *A.D.* I. 108 verdorb. st. Мі҃с, Мемозіна, *Ч.* I. 200 s. Малюзіна. Мень, меньок, *H.* 240, *m.* s. Мнюх, *Ма.* II. 290.

Менаж, *m.* менажка, *f.* Menage, *f.* Менажерія, *f.* Menagerie, *f.* Менажка, *f.* Art Menageschüssel aus Blech.

Менажувати, *v. a.* menagieren; — ся з чим womit haushälterisch vorgehen. Менакбвий, *a.* s. Меканчаний, *Зан.* II. 402. [Мінджувати.]

Менджувати, *v. n.* *M+B.* 364 s. Мендивешка, *f.* s. Вош, *B.*

Менё, *pron. pers. gen. and acc.* meiner, mich; мені (мінні) *dat.* und *loc.* mir, in mir *Ог.* 129.

Менё, менній, мнё, *n. s.* Имя, *Ог.* 56. 80.

Меніни, менійник, & s. Именіни &.

Менкет, *m.* Manchette, *f.* [im Nu.]

Мент, в один — in einem Moment,

Ментá, *f.* weibl. Pelzkleid mit Besatz.

Менталь, *m. s.* Медаль; (*d.* ментáлик).

Ментюк, (-юх, -҃с), *m.* s. Мнюх.

Менувати ся, sich nennen, *Левч.*

Менчел, Мёнчов, Мёнчул, *m.* *N. e.* Berges; Менчелик, *m.* *N. e.* полоніна.

Менчий, менший, *a. compar.* zu Малый; *d.* меншенький, der kleinste, jüngste; der jüngere unter zwei Kleinen; менче, менше, *adv.* weniger.

Менчія, *f.* kleinerer übrigbleibender Theil. [men, *n.* Verminderung, *f.* *Пар.*

Мёншане, *n.* Abnahme, *f.* Abnehmung. Меншати, менчити, *v. n.* kleiner, weniger werden, abnehmen, vermindert werden. [derheit, Minorität, *f.*

Меншіна, меншість, -ости, *f.* Minoren. Меншіти, *v. a.* kleiner machen, vermindern. [Dünger, *m.*

Мёрва, *f.* Wirrstroh. *n.* Streu, *f.*; 2)

Мервій, *s.* Мертвій.

Мёрвиско, (-ище), *n.* Strohlager, *n.*

Мервістий, мервастий, *a.* гній

Strohdünger, *m.*, -а солóма s. Мёрва.

Мёрвити, *v. a.* zusammenwirren; 2) düngen. [(v. Kranken).]

Мёрвіти, *v. n.* im Marasmus liegen

Мёрга, мёргало, мергун, *m.* Grüber, Grüberkopf, Silbenstecher, *m.* *Пар.*

ГIII. [sich verdüstern, (B.).]

Мергаснути, *v. n.* dunkel werden,

Мёре, *adv.* s. Мабу́ть, майже *Wgr.* 126; 2) genau, nett, *Фр.*; 3) als Be-

theuerungspartikel. [Gitter, *n.* *Пар.*

Мерэжа, *f.* Fischernetz, *n.* *He.*; 2)

Мерэживо, *n.* feine Stickerei, feines

Gewebe, *От.* [ausnähen; 2) gittern, *Пар.*

Мерэжити, *v. a.* sticken, Muster

Мерэживка, *f.* Florfliege, *f.* (Hemero-

robius); 2) Art Bauchpilz, *Вол.* [Muster.

Мерэжка, *f.* Stickerei, *f.* ausgenähetes

Мерэжник, губя́к-, *m.* Boletophagus

reticulatus. [tepora].

Мерэжніця, *f.* Netzkoralle, *f.* (Re-

мерэжчати́й, *a.* *Пар.* gewürfelt,

Gitter. [lach, *m.* (Pferd), *H.* 17.

Мёрен, (*d.* кінь-мерёнець), *m.* Wal-

Мерёна, *f.* Barbe, *f.* (Barbus flu-

viatilis). [kauen.

Мерёндати, (-дзати), *v. a.* wieder-

Мерёндя, *f.* zubereitete Speise; Pro-

viant, *m.*

Мереніти; мереніти, *v. n. impers.*

-ить es fällt ein Staubregen; der Him-

mel ist trübe geworden, regnerisches

Wetter steht bevor (B.).

Мересніця, *f.* мёрест, *m.* Pfrille,

f. Bitterfisch, *m.* (Phoxinus rivularis);

Мерёти, s. Мёрти. [*Пом.* I. 172.]

Мерэчити, s. Мёкати.

Мерешкій, *pl.* *N. e.* Berges.

Мёржа, *f.* s. Мерзь, мёрза.

Мержеліти, *v. n. impers.* мерже-

літь es fällt ein Staubregen, (B.).

Мерзь, *Мх.* мёрза́, *f.* alles Ekel-

hafte, abscheuliches, unflätiges Zeug;

Luder, *n.* ekelhafte Dirne.

Мёрзавець, -вця, *m.* *Др.* s. 189

der Abscheuliche, Sudler, *m.*

Мерзённый, мерзкій, *a.* ab-

scheulich, unflätig.

Мерзённость; мёрзість, -ости,

мерзота, *f.* Abscheulichkeit, *f.* Gräuel;

Unflät, *m.*

Мерзати, (мерзю́, мерзіш), *v. a.*

beschimpfen; 2) мерзять ко́сь що́сь

etw. verursacht jmdm Ekel, jmd verabscheut etwas; 3) — ся чим etw. verabscheuen, Ekel vor etw. haben.

Мёрзаль, *m.* sehr stinkendes Kraut.

Мерзінець, вінець — *Гол.* III. 392 s. Мерзённый.

Мерзѣти, (-ію, -іеш), *v. n.* in Un-
 fäherei verfaulen III. II. 267.

Мерзкій, мерзалий, *H.* 103 *a.*
 gefroren; мерзко, *vdu.* eiskalt, frostig.

Мерзанути, *v. n. ge-* frieren, *Пом.* III. 7.

Мерзѣчка, *f.* Beschimpfung, *f.*
 Schimpf, *m.*

Мерин, *m. Kч.* 115 *s.* Мѣрен.

Меринка, *f. s.* Мересниця.

Меркѣч, *m.* Widder, *m.* *Пом.* III. 9.

Мѣркнути, *v. n. s.* Помѣркнути.

Меркотѣти, *v. n.* schillern, spielen
 (v. Licht).

Мерль, *f.* linker Nbf. der Вѣрклеа.

Мерлѣви, *pl. N. e.* Berges.

Мерлѣць, *g.* мерцѣя, *s.* Мертвѣць.

Мѣрлий, *a.* todt, ein Todter *adv.*
 мерло, *Ст.* [Sterbefall, *m.*

Мѣрлїни, (*d.* -їнки), *pl. H.* 184

Мѣрлїця, *f.* Leder vom Aas, *n. Mi.*
 II. 304. [ний *Kл.*

Мѣрлѣк, *m. s.* Мертвѣць; 2) *s.* Смѣрт-

Мѣрства, *f. §.* bunter Haufen, Menge, *f.*

Мертвѣнний, *a. У.* Todes-, tödtlich.

Мертвѣнність, -ости, мертвѣчи-
 на, *f.* das Todtliegen, Marasmus, *m.*

Мертвѣць, *g.* мертвецѣ *Кв.* 136

мерцѣя, (*Оц. §.* 65) мертвѣк, *B. m.* der
 Todte, Leichnam, *m.* Leiche, *f. adj.*

мертвѣцкій Todten .

Мертвѣшниця заплѣвиця, *f.* Tod-
 tenfliege, *f.* (Sarcophaga mortuorum).

Мертвїй, *a.* todt, leblos; -ѣ свѣчка

die Kerze aus dem Fette einer Leiche;

-ѣ кістка harte Drüsengeschwulst, Scha-
 le, *f.* Ueberbein, *n.* (scirrhus); -а кро-

пїва *s.* Глухѣк; Мѣртвї Вѣди lin-
 ker Nbf. des Bor.

Мертвїти, *v. a.* ab-tödten; мерт-
 вїщїй, *a.* tödtend, tödtlich, todbringend;

мертвїща матерїя, *Ф.* Stickstoff, Azot, *m.*

Мѣртвїця, *f.* todte unfruchtbare
 Bodenschichte, Untergrund, *m.*; 2) ver-

kümmertes Heidekorn.

Мѣртвїсть, -ости, *f. K.* Todeslei-
 den, *n.* Todtenstarre, *f.*

Мертвїти, *v. n. TP.* 147 todt liegen.

Мертвороджѣний *a.* todtgeboren.

Мѣртвѣк, *m. s.* Мертвѣць; * von
 Schlitten im Sommer, die unbenützt
 (todt) liegen. [*Пом.* I. 153.

Мѣрти (мру, мреш), *v. n.* sterben,

Мѣрфѣлїти, (мерхвѣ-), *v. a.* ver-

wirren, auseinanderwählen, -stöbern (со-
 лѣму); *v. n. impers.* vom Sprühregen,
 vom Schneegestöber.

Мерфїй, *m. Wgr.* XV. *s.* Мѣрва.

Мѣрха, *f. m. s.* Мѣрха; 2) Мѣhre,
 Schindmähre, *f. (B.).*

Мѣрхнѣти, *v. n. M. II.* 75 *s.* Мѣркнути.

Мѣрцѣя, *f.?* -цѣяк, *m. Гр.* 343. 358
s. Мертвѣць. [*n.* (Cavia sobaya)

Мѣрчѣ, -ѣти, *n.* Meerschweinchen.

Мѣрча, мерчѣчка, *f. (B.) s.* Мѣж.

Мѣрчик, *m.* kleine Leiche (*Фр.*).

Мѣрчїти, *v. n. s.* Мѣрчїти, *Пом.* III. 9.

Мѣрша, *f.* Aas, *n. Luts.* 157. Vieh, *n.*

Мѣршѣвиця, *f.* мершѣник, *m.* Aas-
 käfer, *m.* (Silpha).

Мѣршѣнка, *f. (B.) Kuh, f.* мер-

шѣник Ochs, *m.* (Schindvieh), *n.* [lich].

Мѣршник, *m. coll.* Маржїна (verächt-
 Мѣршїй, мершѣнько *Ч.* VII. 576.

adv. schnell, *P. I.* I. schneller, *Пом.* I. 75.

Мѣрѣва, *f.* kalter Regen. [düster.

Мѣрѣвїй, *a. s.* Мїрѣвїй; *adv.* -во

Мѣрѣник, *m. Ст.* (*Пр.* II. 125) *s.*

Мертвѣць?

Мѣрѣстїй, *a. s.* Мѣрѣстїй.

Мѣсїя, *m.* Messias, *m.*

Мѣсть, *f.* Rache, *f.* [kehren.

Мѣсти, (мерѣ, мерѣш), *v. a.* fegen,

Мѣстнїй, *a. Лр.* 29. rächend; räch-

gierig, rachsüchtig.

Мѣстник, *m.* Rächler, *m. III.* I. 178.

-иця, *f.* Rächlerin, *f. Пар.*

Мѣт, *m. H.* 148 Wurf; Schwung, Schuss,

m.; в одїн мет, (в одну меть *Др. с.*

105) in einem Nu, *M.*; мѣтом чимось

кїнути в корѣ auf jmdn womit mit

Wucht schleudern; 2) *s.* Прїмет (*Фр.*).

Мѣтѣ, *f.* Ziel, *n.* однѣ на мѣтї мѣти

das eine Ziel vor Augen haben, den

einen Zweck verfolgen.

Мѣтѣвка, *f.* Wurfmaschine, *f. Фр.*

Мѣтѣль, *m.* Metall, *n. adj.* метале-

вїй, metallен.

Мѣтѣлїна, *f. coll. Ваз.* die Metalle, *pl.*

Мѣтѣлїчний, *a.* metallinisch; -чно

зелѣний metallgrün, *Пол.*

Мѣтѣлїцтво, *n.* Metallurgie,

f. Пар. металїнїчїй, металюрїчнїй,

a. metallurgisch. [meln.

Мѣтанїна, *f. ГБ.* geschäftiges Tum-

Мѣтарити ся, *Ос.* (61) VII. 6. sich

tummeln.

Метати (мечу, мечеш), *v. a.* werfen, schleudern; — ся zucken; *b)* sich tummeln.

Метелик, *m. dim. s.* Мотылок; 2) *pl.* Spergulla arg.; *b)* kleine Brochüren, Flugschriften, *pl.*

Метелиця, *f.* Windhalm, *m.* (Agrostis alba); 2) Art Tanz.

Метелі, *pl.* wilde Bienen, *B.*

Метельник, *m.* Wirbelwind, *m.*

Метельничка, *f.* M. Strassenkehrerin, *f.*

Метелочки, *pl.* Stinkkresse, (*f.* Lepidium ruderales). [III 149.]

Метельтя, *n.?* s. Мителка, *Гол.*

Метельщик, *m.* Strassenkehrer, *m.* M.

Метелиця, *f.* s. Мотылка; — медоїдка, Honigschabe, *f.* (Galleria melionella), *B.*

Метець, *m. s.* Митець, мистець.

Метикувати, *v. a. §.* urtheilen, erwägen. [tzig, *Левч.*

Метикуватий, *a.* scharfsinnig, wi-

Метити, *v. a.* Müllermassel beheben.

Метілка, *f.* Schneegestöber, *n.*

Метка, *f.* Gesellschaft, Compagnie, *f.* M+B. 326; *Ос.* (62) IX. 100 s. Купка.

Меткий, *a.* flink, hurtig; betriebsam, *ВГ.* 137. [und *pl.* s. Суголовки.

Метла, *f.* метлище, (-иско), *n.*

Метлиця, *f.* s. Метелиця 1).

Метличыще, *n.* mit метлиця bewachsenes Feld, *B.*

Метлюг, *m.* Windfahne, Ackerschmiele, *f.* (Aspera spica venti). [*f.* Пол.

Метний, *a.* Wurf-, -а даль Wurfweite,

Метнина, *f.* Müllermassel, *f.*

Метну́ти ся за чим, *III. П.* 89 nach etw. hinein um es zu holen.

Методий, *m.* Methodius.

Методичний, *a.* methodisch.

Метри́жа, метрѳа, *f.* Plackerei, Strapaze, *f.* [schein, *m.*; 2) Metrik, *f.*

Метрика, *f.* Matrikel, Geburts-, Tauf

Метри́кальний, *a.* Matrikel.

Метри́чний, *a.* metrisch. [den.

Метру́жити *v. a.* strapazieren, ermü-

Мету́шити ся, *K.* sich tummeln, geschäftig herumlaufen.

Мету́шня, *f.* das Jagen, Hasten, *См.*

Метчи́й, *adv. compar.* schneller, *Левч. s.* Меткий. [Ч. IV. 147.]

Метяни́й, *ptc.* = метений *s.* Мести

Механи́к, *m.* Mechaniker, *m.*

Механи́ка, *f.* Mechanik, *f.* механи́чний, *a.* mechanisch.

Мехе́д, Мехе́дко, *m. s.* Методий.

Меце́на, *m.* Maecen, *Лир.*; *меценат, Gönner, *m.* [nach Art des Maecenas.

Меце́натство, *n.* *Кс.* Gönnerschaft

Меч, *m.* Schwert, *n.*; *adj.* мечевий.

Мечани́н, *m.* Pilger von Mekka, *m.* *См.*

Мечаткы́, *pl. B.* schwertblättrige Gewächse (Ensatae).

Мечве́док, -дка, *m. s.* Почовід.

Меченбе́с, *m.* Schwertfisch, *m.* (Xiphias gladius). [*He.* Backofen, *m.*

Мечёт, (-еть), *m. КС.* (83) VII. 504.

Мечётъ, *f.* мечёт, *m.* Moschee, *f.*

Мэ́чик, *m. dim. s.* Меч, Schwertchen, *n.*; 2) Weberkahn, *m.*; 3) schwertförmiges Schwingebrett in der Hanfbreche.

Мэ́чий, *a.* Schwert-

Мэ́чник, *m. s.* Меченбе́с, *Вол.*

Мечова́л, *m.* Gladiator, *m.* *Пар.*; *adj.* мечова́льний.

Мечова́тий, *a.* schwertförmig.

Мечта́, *f.* Phantasie, Grille, *f.* Trugbild, Hirngespinnst, *n.*

Мечта́тель, *m. К.* Schwärmer, Phantast, *m.*; мечта́тельный, *a.* schwärmerisch.

Мечта́ти, *v. a.* schwärmen, phantasieren.

Мэ́шкальни́й, *a.* bewohnbar, *Пар.*

Мэ́шкальни́сть, -ости, *f.* Bewohnbarkeit, *f.* *Пар.*

Мэ́шкане́, *n.* das Wohnen; 2) —, мешканенько, *dim.* eheliches Zusammenleben.

Мэ́шканець, -ця, *m.* Bewohner, Einwohner, *m.*

Мешперга́ч, *s.* Мешперга́ч.

Меште́рний, *a. ungr. s.* Мисте́рний.

Мэ́шти, *pl.* leichte Halbschuhe.

Мжа, мжы́ця, мжы́чка, *f.* Sprüh-, Staubregen, *m.* Nasskälte, *f.* düsteres Wetter, (*B.*) *Левч.*

Мжы́ти, *v. n. s.* Имжати. [ter, *m.*

Мздо́возда́тель, *m. † К У.* Vergel-

Ми, *pl. prop.* wir, (*g.* нас unser); 2) dat. *sgl.* von я: mir (= мені).

Ми́г, *m.* Wink; Blick, *m.* в оди́н — in einem Nu. [oilla alba].

Ми́гавка, *f.* Bachstelze, *f.* (Mota-

Ми́гати, мигну́ти, *v. n.* und — ся *M. I.* 121. *He.* plötzlich erscheinen u. verschwinden, schwanken, blinken; flim-

mern, huckern; очіма — blinzen.

Мигічка, *f.* *Левч.* s. Мжа.

Мігкати, *v. n.* blinzeln. [ГШ.

Мигкій, *a.* flimmernd, schimmernd.

Мігля, мігла, *f.* s. Мєгла; 2) steiler Bergabhang. [Flimmern.

Миготіне, *n.* zitterndes Leuchten,

Миготіти, мигтіти, миготати. *v. n.* s. Мігати, flimmern, blinzeln, blinken; schimmern; rasche Bewegung machen.

Миготлівий, *a.* flimmernd.

Миготниця, *f.* Wimperorgan, *n.*

Мидикувати, *He.* s. Метикувати.

Мидлянка, *f.* Seifenkraut, *n.* (*Sapponaria offic.*). [ken, *m.* Waschschüssel, *f.*

Мідниця, (*d.* -ичка), *f.* Waschbek-

міза, *f.* Maul, *n.*

Мізати, мізнути, *v. n.* mit dem Maul rühren, lecken; — ся sich putzen, s. schniegeln; б) schmeicheln, schwänzeln, buhlen.

Мизатий, *a.* *He.* mit grossem Maul.

Мизір, *m.* Art grosse Spinne (*Lycosa ucrainensis v. syngoriensis*).

Мизєрний, мизєрник & s. Мізєрний &.

Мизійний, мизєльний & s. Мізій-

Мизінка, *f.* rechte Pflugsterze. [len.

Мізити, *v. n.* (намізити ся) schmol-

Мизун, *m.* (-ўнка, Schmeichler, *f.*) Buhler, *m.* (in, *f.*).

Мійка, *f.* Waschbank, Waschschleuse, *f.* (für Schafe); 2) s. Мірка, (*Фр.*).

Мійниця, *f.* Waschbecken, *m.*

Мик! *int.* vom jähen Sturz: schub! flugs!

Мікало, *n.* Art Fischangel.

Міканець, -нця, *m. gew. pl.* geheckelte u. glatt gezogene Theile des Gespinstes.

Міканка, *f.* Werg, *n.*

Миканчаний, міканичний, *B. a.* aus Werg. -е полотно grobe Leinwand.

Мікати, мікнути, *v. a.* rauhen, reissen, klauen; hecheln; zausen; — ся *H.* 37 hin u. her schwingen, streifen s. Вєштати ся, *Пот.* III. 63.

Микдїл, *m.* Mandel, *f.*; микдаловати, *pl.* Mandelgewächse, (*Amygdaleae*).

Микїта, *m.* Nicetas.

Микїтити, *v. n.* schwindeln, verdrehen, Ausflüchte suchen, zweideutig reden u. handeln; foppen.

Микїтка, *f.* Art Tanz.

Микóла, (-ай, *d.* -òлка, -òльцьò), *m.* Nikolaus; * -òлу звалїти *Кв.* 346? *adj.* Микòлин, (-òлчин).

Миколáйки, (-áйчики), *pl.* Mannstreu, *f.* (*Eryngium planum*), *He.*

Миколáйці, *pl.* Nestwurz, *f.* (*Nectottia nidus avis*).

Микòльник, ляц- die um den Tag des heil. Nicolaus laichende Abramis brama.

Микулáти, *v. n.* *H.* 63 s. Клáпати.

Милáй, *m.* *H.* 146 s. Мелáй.

Милáнка, *s.* Малáнка.

Милáти, *v. a.* winden.

Милéвий, *a.* Meilen; meilenlang; милéве, *s. n. a.* Meilengeld, *n.*

Мійлий, (*d.* милéнький), *a.* lieb, liebenswürdig, angenehm, willkommen; *s. a. m. f.* der (die) Geliebte; по під сам мійлий Біг просїти когò jmdn anfehen, beschwören.

Милíне, *n.* мїліни, *pl.* (милíне *H.* 206) Seifenwasser, *n.*

I. Милїти, *v. a.* seifen, einseifen.

II. Милїти, *v. a.* irre machen, stören; — ся irren. [Ш. I. 209.

Мїлиця, *f.* Krücke, *f.* hölzernes Bein,

Мїлість, -ости *f.* Gnade, Güte, Gunst, Barmherzigkeit; Liebe *МШ. III. I.* 258, *f.*; Вапа Мїлюсть Euer Gnaden.

Мїлка, *f.* Пол. Fehler, *m.*

Мїлька, *f. dim.* eine kleine Meile.

Мїльна, *f. N.* e. Berges.

I. Мїльний, (-лн-), *a.* Seifen; -а травá s. Мїльник 1); 2) -а свїта *Ал.* -е сукно *Кв.* 78 (Art weisses) Tuch, *Пис.*

II. Мильний, *a.* Irr-, irrig; -á до-рòра Irrweg, *m.*

Мїльник, *m.* Seifenkraut, *n.* wurzel, *f.* (*Sapponaria offic.*); 2) —, миловáр, *s.*

Милáр. [як тїі — *Левч.*? s. Мїлоци.

Мїльноци, *pl.* не так жáлноци

Мїлò, (*d.* мильцé), *n.* Seife, *f.*; 2) Schaum, *m.* *Pa. I.* 193; собáче — kahles Bruchkraut, (*Herniaria glabra*); кáче — Art weicher Stein.

Миловáрня, *f.* Пар. s. Малáрня.

Миловáтий, *a.* seifenartig.

Миловáдний, *a.* von angenehmem Gesicht, von a. Acussern, hold, freundlich *C. I.* 94. [reiche Miene.

Миловáдність, -ости, *f.* holde, lieb-Миловíне, *n. s.* Милíне, (*B.*).

Милодан, *m. Ks.* 216 der Geliebte.
Милоданка, *f. Ч. V.* 731 liebe Gattin; die Geliebte.

Милосвучний, *a.* wohlklingend.
Милосвучність, -ости, *f.* Wohlklang, Wohllaut, *m.*

Милосіркий, *a. Лис. s.* Милосіркий.

Милосіркий, *a.* von freundlichem Gesicht, von angenehmem Aeussern; hold, niedlich. [*a. Кл.* lieblich redend.

Миломоб, *m. Ру.* милосіркий,

Милосірдець, -дя, *m. Ст.* der Allbarmherzige. [*leid, n.* Barmherzigkeit, *f.*

Милосірдив, *n.* das Erbarmen, Mitleid

Милосірдити ся над ким Mitleid mit jmdm fühlen, Erbarmen haben.

Милосірдивий, (-срдивий, *IT.*) *a.* barmherzig, mitleidig. [*Пар.*

Милосірдивник, *m.* Erbarmen, *m.*

Милосірдувати, *v. n.* mitleidig, mild sein, *K.* [*ter, Gönner, m. С.*

Милостивець, -вця, *m.* Wohlthäter

Милостивий, *a.* gütig, gnädig; barmherzig, mild; -а грамота Gnadenbrief, *m.*

Милостиня, (*d.* -инка), *f.* Liebesgabe, *f.* Almosen, *m. Пот.* III. 53.

Милости, *pl. Л.* 129. Liebschaft, Liebelelei, *f.* Liebeshändel, *pl.*; 2) Anmuth, *f.* Reize, *pl.*

Милуванє, (*d.* -анечко), *n.* Liebe, Zuneigung, Sympathie; Liebelelei, *f.* на — нема силуваня die Liebe kennt keinen Zwang; 2) Barmherzigkeit, *f.* Erbarmen, *n. Н.* 95.

Милувати, *v. a.* корб *IT.* sich jmds erbarmen, Mitleid mit jmdm haben; — ся над кимось sich jmds erbarmen; *b)* — ся sich lieben *n. kosen Марк.* 16; *с)* — ся чимось *v. Любувати ся Др. с.* 199.

Міля, *f.* Meile, *f.*; 2) Meilenstein, *m. С.* II. 123. [*Fische, s. Мулявця.*

Мілявка, мілька, *f. coll.* kleine Seifenbaum, *m.* (*Sapindus saponaria*). [*-ярка, f.* -ин, *f.*

Міляр, *m.* Seifensieder, -händler, *m.*

Мілярня, *f.* Seifensiederei, *f. Пол.*

Мімка, *f.* Kuh (Schaf &) bei der eine od. zwei Zitzen verschlossen sind: на одну, дві дійки; 2) *s. Нюнька.*

Мімо, *праер. mit d. Genit.* an etw. vorbei, vorüber; *Ми.* IV. 544; мімо мене *Ме.* 73 ohne auf mich zu achten, ohne mein Wissen.

Мимовільний, *a.* unwillkürlich.

Мимоздом, *adv.* vorbeifahrend, im Vorbeifahren. [*sen, übergehen, МП.*

Мимолішити, *v. a.* bei Seite lassen

Мимосередочний, *a.* excentrisch, *Пол.*

Мимохідень, -дня, *m. К.* мимохідний, *a.* der Vorbeigehende, beiläufig, *Пар.*

Мимохіть, (-ітне, *МШ. Гол.*; -ітно) *adv.* мимохітний, *a.* wider Willen, un-

freiwillig, unwillkürlich. [*schuss, m. ГШ.*

Мимозільний, *a.* — сиріа Fehl-

Мімара, *m. f. s.* Нюнька, німара, (*B.*).

Мімарати, *v. a. s.* Гімрати (*B.*).

Мімарити, *v. a. n.* murmeln.

Мінь, -минь! *int.* Lockruf der Katzen.

Міна, *m.* Menas; Миніха, *f.* Weib des Міна.

Мінаги, (-аю, -аеш), *v. a. s.* Миніти; мінаемий, *a. s.* Миніщий.

Міндувати, (*Ф.*) *s.* Мельдувати.

Мінея, *f.* Buch, welches den Gottesdienst für jeden Tag eines Heiligen durchs ganze Jahr enthält, nach Monaten [*μην*] geordnet.

Мінжувати, *s.* Мінджувати, *С.*

Міно, *n. s.* Мія, менє.

Мінога річна, Flussricke, *f.* Neunauge, *n.* (*Petromyzon fluviat.*).

Мінобк, *m. s.* Мнюх. [*Брот, Левч.*

Мінтус, *m.* (in d. Bettlerspr.) Stück

Мінувати, *v. n. Ос.* (61) V. 15

чоробь etw. vermeiden, einer Sache loswerden; — ся *Щог. s.* Миніти ся *a.*

Мінівший, минілий, *Ст.* vergangen, verflossen, verstrichen.

Мінівшість, минілість, *Мор. Зг.*

-ости, *f.* Vergangenheit, *f.*

Мініти, *v. a.* корб, що (an jmdm, an etw.) vorübergehen, vorbeigehen, etw. meiden, übergehen, hinter sich lassen; не миніла менє кара bin der Strafe nicht entgangen; 2) *v. n.* vorübergehen, verfließen, verstreichen: миніло смі 7 літ ihm sind 7 Jahre verflossen; vergehen, aufhören; — ся з ким an einander vorüberkommen, -fahren; ausweichen; *b)* — ся vorbei sein, hin sein, sterben; crepieren.

Мінішка, *f. Н.* 243. *Reimw.* zu грішка: was schnell vergeht.

Мініщий, *a.* vergänglich, eitel.

I. Міня, *f.* in d. Kinderspr. *s.* Корова,

"Мух".

[tom, n.

II. Мивя́, -яти, n. C. Trugbild, Phan-
I. Мир, m. Frieden, m. як ся ма́ем?
ми́ром! Бо́гу дякувати! gut (im Frie-
den)! — Оц. §. 547. Оз. 114..

II. Мир, m. Welt, f. Volk, n. ме́жи
мира́ми Ч. III. 417 in der Welt, unter
den Völkern, u. d. Menschen.

Ми́рати, s. Гми́рати, (B.). [стбм].

Ми́рлати, ми́рдати, a. n. wedeln (хво-
Ми́ренє, n. s. Помі́ренє. [ский.

Мире́цкий, a. Гол. III. 57 s. Ми́р-

Мирзі́ле, n. Traubenkraut, n. (Che-
porodium botrys); 2) blutrother Storch-
schnabel (Geranium sanguineum); 3) Dra-
coccephalum Ruiscianum; s. Біждєрко. У.

Мирі́ти, v. a. Frieden stiften, aus-
söhnen; — ся зким mit jmdm friedlich
leben, sich aussöhnen; in Friedensun-
terhandlungen treten. [Gerede, n. K.

Ми́рканє, n. das Raunen, Munkeln,

Ми́ркати, ми́ркнути, v. n. Кє. 150
по-під віконию — bettelnd wimmern,
murmeln; munkeln, in den Bart reden.

Ми́ркач, m. K. Murmler, m. [няти?

Миркб́т, m. Ч. V. 1087 миркб́тами во-
Мирл́уга, f. Левч. s. Барлг, Оз. 80.

I. Ми́рний, a. friedlich, Friedens-
ruhig, still. [reich.

II. Ми́рний, a. TP. 69 Volks-; volk-
Ми́рниця, (d. -ичка), f. Kästchen
od. Büchse zur Aufbewahrung des М́ро.

I. Ми́рність, -ости, f. Кол. I. 131.
Гол. III. 116 Friede, m. Ruhe, f.

II. Ми́рність, -ости, f. W. s. Лю́д-
ність, Anzahl der Seelen, f.

М́ро, n. wohlriechende Essenz; das
heilige Oel, Chrisam, n.

Мирб́ванє, n. das Bestreichen der
Stirn mit geweihtem Oel bei dem Got-
tesdienste всенб́чне.

I. Мирові́й, a. schiedsrichterlich;
мирові́я (грамота) Кє. 167 gütlicher
Vergleich, Friedenstractat; s. a. m. Frie-
densrichter, m.

Мирові́й, a. He. Welt-, Volks-

Миродáвецъ, -вця́, m. Пч. Myrrha-
pender, m. [haltend, weltregierend.

Миродержáвний, a. K. welter-

Миродержáтель, m. K. Weltbe-
herrscher, m.

Мироі́д, m. Bein. des habsüchtigen
мирові́й I. (II.) der das Volk aussaugt.

Мироло́бвий, мироло́бний, a.
friedliebend, friedfertig.

Мироло́бвість, (-любність),
-ости, f. Friedfertigkeit, f.

Мирб́н, m. Miron.

Миробси́ця, f. Balsamträgerin;
gew. pl. die Frauen, die den Leichnam
Christi salbten.

Миробси́ця, f. Heiligenbild, n.
(von 4 Jungfrauen auf Stangen getragen).

Миропомáзанє, (миромп-), n. Fir-
mung, Firmelung, f. [Firming, n.

Миропомáзанник, m. ГIII.

Миропомáзувати, v. a. firmeln,
das Sacrament der Firmung erteilen.

Миротвóрець, -рця, m. Friedens-
stifter, m. [stiften.

Миротворі́ти, v. n. ГIII. Frieden

I. Миротвóрний, a. Мх. frieden-

stiftend. [Зє. weltbauend, schaffend.

II. Миротвóрний, (-твóрчий), a.

Миротвóчець, m. мироточі́вий,
a. Wohlgerüche duftend, wohlriechende
Flüssigkeit von sich gebend.

Мирб́цин, m. N. e. Berges. [den, pl. ?

М́рса, coll f. Ф. IIp. I. 32. II. 488 Goldfa-

М́рский, a. weltlich, Volks-, II.

Мирствóвати, v. n. mit den Wor-
ten „мир всім!“ segnen u. dabei mit
der aufrecht gehobenen Hand ein Kreuz
beschreiben.

Мирт, m. Myrte, f. (Myrtas commu-
nis); adj. миртóвий, Myrten-; мирт-
в́ати, pl. Myrtengewächse, pl. (Myrta-
ceae); миртоцьві́ти, pl. Myrtenblumige,
pl. (Myrtiflorae). [vollführen.

Мирувáти, v. a. das мирб́ване

М́рха, м́рхавка, f. s. М́рха 2);
elendes Rind.

М́рхати, s. М́рвити 1).

М́ршавий, (d. -авєнький), a. run-
zelig C. I. 66.

Мирцáк, m. s. Морцáк. [schwerfällig.

М́ржавий, a. (B.). langsam, faul,

М́ржаний, m. ein Weltlicher, Laie;

2) Bauer, (opp. пан), P. I. 63. C. I. 40;

adj. миря́нский, K. weltlich.

Мись, m. s. Мє́двїдь.

М́са, f. grosse Schüssel.

М́ска, f. Schüssel. f.; *миски́ прá-

вити=парає́тс п. weil in Schüsseln

Opfer dargebracht werden (B.). [-töpf, m.

Мискороб́, m. Schüsselfabrikant,

Мискоробство, *n.* Verfertigung der Schüssel, *f.*

Мисль, (*d.* мислонька). *f.* Gedanke, *m.* Meinung, *f.* Einfall, *m.*; Absicht, *f.*; Sinn, *m.* мисли менé занбсять (щось зробити) es bemächtigt sich meiner der Gedanke, ich bin im Begriffe (etw. zu thun); кому́сь то́то на мисли jmd hat das im Sinn, im Gedächtnisse; зійти́ з мисли кому́ aus dem Sinn kommen; він (то́в) мені не по мисли nicht nach meinem Sinn, nicht nach meinem Wunsch.

Мисльвець, -вця, (*d.* мисльвчик). мисльвий, *s. a. m.* Jäger, Jägersmann. Weidmann, *m.*; 2) мисльвець *Ос.* (62) *X. s.* Мисльтель.

Мисльвенький, *a. M.* II. 80 eigensinnig; hochmüthig (*Шог.* 2. мисльвий гомін).

Мисльвский, *a. У.* Jagd-. [*n. K.* Мисльветво, *n.* Jagd, *f.*; Weidwerk, Мислик, *m.* Meissel zum Abschneiden des Blechs, *f.*

Мисльтель, *m.* Denker, *m.*

Мислити, *v. n.* denken; erwägen; überlegen; 2) gesonnen sein, meinen, willens sein; о собі мно́го — sich viel dünken; кому́сь зло мислити *Кв.* gegen jmdn Böses im Sinne haben, vorhaben.

Мисльте, *n. N.* des Buchst. *M.*; *писати — betrunken umhertanzen. [*voll.*

Мисловатий, *a.* geistreich, geist-Мислови́й, *s. Мисльвий*. [*n. xv. 4.*]

Мислотвор, *m.* Gedankenkreis, *m.*

Мисльтин, *m. N. e.* Berges.

Мисник, *m.* Schüssel-, Topfbrett, *n.* Fächerschrank fürs Geschirr, *m.*

Мисничка, *f.* Semele, *B.* [*chen, n.*

Мисочка, мисчина, *f. dim.* Schüssel

Мистёрний, (-ёнцо, *adv.* *Важ.*), *a.* kunstvoll, künstlich, meisterhaft.

Мистець, *m. K. II. 96* Meister, Künstler, Virtuos, *m.*

Мистецький, *a. OII.* meisterhaft.

Мистецтво, *n.* Meisterhaftigkeit, Kunst, Kunstfertigkeit, *f.* [*pl.* (apothecia).

Мисчатка овочня, *pl.* Sporenlager,

Мисюрка, *f.* Panzerhemd auch den Kopf bedeckend, *n.* Sturmhaube, *f. Kв.* 425.

Мися, -яти, *m. s.* Мисочка.

Мисячий, *a. Га.* I. 106 *s.* Мисшачий.

Мит, не тільки через сіни а и в миті *Ос.* (61) IV. 29?

I. Мить, *f.* gesäuberter Wald.

II. Мить, у одну́, *P. II.* 82, в ту —, на — mit einem mal, in einem Augenblick, auf einen A., in einem Nu, allsogleich, *Ст. Оз.* 114.

Митар, митник, *m.* Zöllner, Mautner, *m. Пом.* III. 43.

Митарство, *n.* Betrügerei, Plesserei, *f.*; *pl.* listige Umtriebe III. II. 19.

Митё, *n.* das Waschen. [*C. I. 208.*]

Митель, (-тіль), *m.* Waschwasser, *n.*

Митець, -ця, *m. H.* 124 der Kundige, Kenner, Künstler, Meister; Schwarzkünstler, Zauberer, *m. Гл.* 6: 35.

Мити, (мію, міти), *v. a.* waschen; — хату, стіни, поміч & scheuern.

Митику́н, *m.* listiger, pfffiger Mensch, Strolch, *m.* [*pen, m.*]

Митка, (*d.* миточка), *f.* Waschlapp

Миткалевий, *a. Кв.* 218 von Mitkal od. Calico (Art grobe Mousselin).

Митьма́, митьмо́в, *adv. s.* Митусь; im zickzack *Оз.* 115. (*B.*).

Митництво, *n.* Zollwesen, *n. Пар.*

I. Митниця, *f.* Maut, Zollstätte, *f.* Zollhaus, *n. K.*

II. Митниця, *f. Гол.* III. 243 Waschfrau, die abspült, sauber wäscht; 2) *N. e.* Berges. *m. Пом.* III. 43.

Мито, *n.* Maut, *f.* Zoll, (*pl.* Zölle),

Митовий, *a.* Zoll-; *s. a. m.* Zollaufseher, einnehmer, *m. Пар.*

Мито́ка, *f. N. e.* Berges. [*митра*].

Митра, *f.* Bischofsmütze, -krone, *f.*

Митро́, Митрик, *m. s.* Митро́.

Митроно́літ, *m.* Metropolit, *m. adj.* митропо́лічий. митропо́літальний, Metropolitен-, Metropolitен-, Metropolitан-; [*митрополітис*].

Митропо́лія, *f.* Metropole, *f.* Sprengel eines Metropolitен, *m.* Metropolitенwürde, *f.*

Митусь, *adv.* wechselweise, abwechselnd (bald mit dem größeren, bald mit dem dünneren Ende gelegt, Holz &) im zickzack.

Митуса, *m. †* ein Mannesname.

Митуте́, (-тя), *n. H.* 122 etw. Nichtsnutziges, Schmarz, *n.*

Митю, *adv. s.* Митю, Мить II.

Мих, *m. Ч. V.* 1134 Art giftige Pflanze.

Миха́йло, Миха́й, (-ань, -ась), -а́йлик, *m.* Michael.

Михайлик, *m.* Art Trinkbecher aus Holz С. II. 150.

Миць-миць! *int.* s. Минь-минь.
Мицька, *f.* Vliess eines Lammes, *n.* Gr. 23.; Lammfellmütze, *f.* ЛД; 1) Rassenstück, *n.* s. Кіцька; 3) s. Базька; (В.); 4) Kiebitz, *m.* (чайка), (В.).

Мич, мич, *s.* Меч.

Мичати, *s.* Мекати.

Мичка, (*d.* мичечка), *f.* das glatt geraufte Bündel Flachs, Hanf & zum Spinnen; Spinnrocken, *m.* Пот. III. 63; 2) Haarbüschel oberhalb der ráтиця; 3) *Kopffhaare, *pl.* Ко. 4; 4) steifes Borstengras (Nardus stricta). [phoides, В.

Мичник, гребенястий, Villarsia пум-
Миш, мйша, III. II. 201, *f.* Maus, *f.* (Mus musculus); Пот. III. 84; 2) *pl.* мйши Feifel, *f.* eine Halsdrüsenkrankheit der Pferde, мйши дерти eine Kolikkkrankheit dh Reiben u. Kneifen der Haut beheben. [(Myosurus minimus) В.

Мишавка, *f.* Mäuseschwänzchen, *n.*

Мишак, *m.* Arsenik, *m.* Пол. 2) s. d. folg.

Мишаловок, — оріх, *m.* Кв. s. Мишелівка 1). [grau gelblich-braun.

Мишастий, мишачий, *a.* mäusefahl.

Мишати́на, *f.* Mäusefleisch, *n.*; 2) s. Мйшачка.

Мйшачий, *a.* Maus-, Mäuse-; — кирпич Maudreck, *n.* — о́гнь (огник) Johannwürmchen, *n.* (Lampyrus noctiluca).

Мйшачка, мйшечка, *f.* (*pl.* -кй), Mauskoth, -dreck, *n.* [ten).

Мишва́, *f. coll.* die Mäuse (und Rat-
Мише́й, *m.* мишовійка, *f.* Mäusekönig, Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvul.).

Мишелівка, *f. gew.* *pl.* Nüsse von dem aufgesammelten Vorrathe einer Waldmaus od. eines Eichhorns entnommen; 2) Waldmaus & selbst, В.; 3) s. Мишелівка.

Мишеня́, -яти, *n.* Junges einer Maus.

Мишій, мишій, *m.* Borstenhirse, *f.* (Setaria glauca).

Мишійн, мйшій, *a.* s. Мйшачий.

Мишійни, *pl.* Hosen aus Schaffell, (haut), *pl.* [шійстий, muskelig, muskulös.

Мйшиця, *f.* Muskel, *f.* Пар. *adj.* ми-

Мйшка, *f. dim.* s. Миш, Mäuschen, *n.*; 2) Мише́й.

Мишкар, *m.* s. Валах 1).

Мишкунати, *v. n.* schnüffeln, mau-

sen (*v. a.*); 2) *v. a.* s. Валапати.

Мишоватий, *a.* mäuseartig, Пол.

Мишовинє, *n.* Mäusefrass, *m.* z. В. Stroh, Getreide & von Mäusen zerfressen.

Мишоло́вн, — канюк, *m.* Mäusebussard, *m.* (Buteo lagopus); 2) Thurmfalke, *m.* (Falco tinunculus).

Мишоло́вка, *f.* Mäusefalle, *f.* Ст.

Мишук, *m.* s. Мись.

Мйшця, *f.* Пол. s. Мйшиця.

Мишїна, мйшїнка, *f.* s. Мйсочка.

Мівкйй, (*contrar.* мівший), *a.* s. Міакйй, В.

Мівнйй, *a.* Н. 27 s. Мовний.

Мід, *g.* меду, *m.* Honig, *m.*; — питущий, сичений Meth, *m.*

Мідь, *f.* Kupfer; Erz, *n.* [Kessel.

Мідень, -дня, *m.* Ко. 184 kupferner

Міденець, -нця, *m.* Kupfererzkies, *n.* Вол. [f. Spitzmaus, *f.* (Sorex).

Мідик, *m.* мідїця, (*d.* -ичка),

Мідїстий, *a.* s. Мідяністий.

Мідкйй, *a.* honigsüss; verführerisch, Ф.

Міднйй, *a.* kupfern, aus Kupfer, aus Erz.

Міднік, мідьник, ГШ. *m.* Gelbgiesser, *m.* Пар.

Мідніцтво, *n.* Gelbgiesserei, *f.*

Міднїця, *f.* Левч. s. Миднїця.

Мідноно́гий, *a.* mit kupfernen (ehernen) Füßen. [n.; 2) s. Мідяк.

Мідняк, *m.* Kupferkies, Kupfererz,

Мідовий, *a.* W. s. Мідяній. [Пар.

Мідокопня, *f.* Kupferbergwerk, *n.*

Мідорїт, *m.* Kupferstich, *m.* Пар.

Мідорїтник, *m.* Kupferstecher, -drucker, *m.* Пар.

Мідьося́нь, *f.* Kupferlasur, *f.* Вол.

Міду́нка, *f.* s. Меду́нка, (В). [geld, *n.*

Мідяк, *m.* Kupfermünze, *f. pl.* Kupfer-

Мідяний, *a.* kupfern, Kupfer-; kupferroth, Пол. [farbig; 2) kupferhaltig, Пар-

Мідяністий, *a.* kupferig, kupfer-

Мідяніця, *f.* змія — eiserne Schlange Пр. IX. 218; 2) s. Веретільниця.

Мідя́нка, *f.* s. Мідик; 2) Kupfergrün, *n.* Вол.

Мідя́нчик, до́гво́сик —, kupferfarbiger Rüsselkäfer (Rhynchites cupreus).

Мідя́р, *m.* Kupferschmied, *m.*

Мідя́рня, *f.* Kupferhammer, *m.* Пар.

Мідя́рство, *n.* Kupferschmiedhandwerk, *n.* [s. мєжи-

Між, міждо, *praep.* s. Мєжи; міждо-

Міжя, *f. K. s.* Межа.
 Міжгіре, *n. O.P.* Gegend zwischen zwei Bergen, *f.* Thalkessel, *m.*
 Міждорам'я, *n. K.* Stelle zwischen den Schultern, *f.*
 Міжній, *s.* Мобний.
 Міжнік, *m. s.* Межівнік, межнік.
 Міжовщик, *m. gr. Ko.* 236 Feldmesser, *m.* [чійський].
 Міжчійський, *a. (B.) s.* Муж-Міздря, *f. (B.) s.* Мездра.
 Мізель, *s.* Мозіль.
 Мізрак, *m.* armer Wicht; мізерачка, eine Arme, Elende *adv.* мізерачкий elend.
 Мізэрия, *f.* Misere, *f.* Elend, *n.* Erbarmlichkeit, *f.* dürftige Habseligkeit, 2) Gurkensalat, *m.* [spiel &].
 Мізэрка, *f.* la misère im Preference.
 Мізэрта, *f.* Kleinlichkeit, *Фр.* Erbarmlichkeit, *f.* [bel, elend].
 Мізэрий, *a. s.* Марний; misera.
 Мізэрик, *m. K.* der Elende; verkommenes Individuum; Mittelmässigkeit *f. T.*
 Мізэриця, *f.* Beim. des weibl. Schamliedes. [Nichtigkeit, *f. K.*
 Мізэрність, -ости, *f.* Elend, *m.*
 Мізэрство, *n. coll.* elende, dürftige, Leute *Os. (61) IV.* 158. [s. Древіне.
 Мізэряка, *f. Кух. Ос. (61) XI.* 39.
 Мізильний, мізіний, (-нн-) *a.* jüngste; kleinste; gering, winzig; — палець, мізінець, мізіничик der kleine Finger, das jüngste Söhnchen; мізільничка, дочка — das jüngste, kleinste Töchterchen; *Пом. II.* 23.
 Мізіники, *pl.* Afterklauen, *pl. (B.)*.
 Мізінкій, *pl.* Kleinschmetterlinge, (Microlepidoptera). [heit, Winzigkeit, *f.*
 Мізіність, -ости, *f.* Пол. Klein-Мізкя, *f. s.* Мязка (im Inneren des Kürbisses). *Мф.*
 Мізкати ся, *з ким III. I.* 342 schön thun, lieben; die Cour, den Hof machen.
 Мізкованє, *n.* Denken, *n.* Betrachtung, Erwägung, *f. Ку. 237.* [überlegen.
 Мізкувати, *v. n.* denken, bei sich
 Мізобник, *m.* — дідо *KV.* Zwerg, Kobold, *m.*
 Мізок, *s.* Мозок. *Левч.*
 Мізунка, *f.* Nfll. der Сьвіча.
 Мій, мой, моє, *pron.* mein, der meine; mein lieber; мій (чоловік) mein Mann; моя (жінка) meine Frau; мої,

pl. die Meinigen; (мої meine, *pl.*).
 Міський, *a. Пар. s.* Міський.
 Місце, *n. Левч. s.* Місце.
 I. Міль, [мѣл-]. *f.* seichte Stelle, Untiefe, *f. Ko.* 145.
 II. Міль, [моль], *m. f.* мільга, *f. H.* 81. *Мі.* 280 Motte, *f.* (Tinea); — пчільна Honigschabe, *f.* (Galleria cella).
 Мілик, *m.* Milbe, *f.* (Acarus) *Пол.*
 Міліня, *f. TP.* 77 s. Міль I.
 Міліон, *m.* Million; міліонний, *Св.* міліонний, *пум.* der millionste, Millio.
 Міліти, *v. n.* seicht werden. [nen-].
 Мілька, *f. s.* Молявка.
 Мілкій, *a.* seicht; 2) fein gemahlen, klein gestossen; *adv.* мілко.
 Мілкість, -ости, *f.* Seichtheit; 2) Feinheit, *f.*
 Мілко, *m.* Emil; Мілька *f.* Emilie.
 Мілковда, *n. He.* seichte Stelle im Wasser. [herzig].
 Мілкодушій, *a.* kleinemüthig, eng-Мільний, *m.* Bittsteller, *m. Пар.*
 Міло, *adv. s.* Дрібно.
 Мілоч, *f. gr. P. I.* 37 Kleingeld, *n.*
 Міміка, *f.* Mimik. *f. adj.* мімічний, mimisch.
 I. Міна, *f.* Mieuе, Haltung, *f.* Gesichtsausdruck, *m. Гол. III.* 679.
 II. Міна, *f.* Mine, *f. s.* Підкоп.
 Міня, міньба, *f.* Tausch, *m.* das Tauschen, Vertauschen; Bezahlung, Preis im Tauschhandel *Ч. III.* 300; das Wechseln; Wechsel, *m.* Verwandlung, Phase, *f. Гол.* — місячна.
 Мінджувати, *v. n.* чим *H.* 207 Tauscherei betreiben, feilschen; мінджує словом як цїган кіньми.
 Міньджути, *m.* der Tauschlustige.
 Мінеральний, *a.* Mineral, mineralisch. [adj. мінеральний].
 Мінеральбія, *f.* Mineralogie, *f.*;
 Мінйвець -вця, *m.* Spatheisenstein, *m. Вол.*
 Мінїти *v. a. s.* Мінїти; 2) im Tauschhandel zahlen *Ч. III.* 300; 3) комуьсь щось für jmdn etw. bestimmen, voranschlagen; anberanmen; versprechen, geloben; — ся die Farbe wechseln, schillern.
 Міністер, *m.* Minister, *m. adj.* міністерський, міністерський
 Міністерство, *n.* Ministerium, *n.*

Мінка, *f.* Erwähnung, Bemerkung, *f.*
 Мінкѣ́, мінкѣ́ да́ти, зроби́ти ei-
 nen Tausch machen, *Kч.* 401.
 Мінлі́вий, *a.* schillernd, *B.*
 Мінма́, *f. s.* Мінá, мінма́; 2) *adv.*
 im Wechseln, wechselnd: я́ ему́ дав
 то́то мінма́ ich habe mit ihm das ein-
 gewechselt, *Ог.* 115. [*m.* (Apatura iris).
 Мінні́й кло́снѣвець, *m.* Schillerfalter,
 Мінво́ий, *a.* -á конго́ра Wechsel-
 stube, *f. Кл.* [*m. Cm.*
 Мінко́п, *m.* Minengräber, Minirer,
 Мінорні́й акорд, *He.* Mollaccord
 (minore), *m.* [*Minuten.*
 Міну́та, *f.* Minute, *f. adj.* міну́тний,
 Міну́тник, *m.* Zauberer, *m.*
 Міня́йло, *m.* Tauschhändler, -krä-
 mer, Tauscher, *m.*; 2) Wechsler, *m. Ко.* 79.
 Міня́ти, *v. a.* tanschen, ändern,
 wechseln (грóші на дрíбні), щось на
 щось, за щось gegen etw. — час так
 на так, *Ш.* I. 332 die Zeit vergeuden.
 Міняту́рний, *a.* Miniatur-.
 Міня́чка, *f.* хйжка-würfelige Schne-
 pfenfliege, *f.* (Empis tessulata).
 I. Мі́р, *m. s.* Мір II. — со́нний У.
 Welt der Träume, *f.* [*f. К.* (пл. мóри).
 II. Мі́р, *g.* мóру, *m.* Pest, Epidemie,
 Мі́ра, [мѣр-]. *f.* Mass, *n.* без мі́ри
 ohne Mass, masslos; до то́ї мі́ри bis
 zu dem Masse, zu dem Grade, bis so
 weit, бра́ти з ко́го, від к. мі́ру Mass
 nehmen (einer Person zu einem Kleide);
 не ста́є до мі́ри entspricht nicht dem
 Mass, hat nicht das volle Mass; и́ти до
 мі́ри unter den Massstock als Recrut
 sich stellen; на мі́ри сто́яти in demsel-
 ben Masse bleiben, weder zu-noch ab-
 nehmen, das Gleichgewicht behalten;
 під мі́ру verhältnismässig; по мі́ри nach
 Massgabe, по кра́йній мі́ри wenigstens;
 2) мі́ра полотна́ & Art Längenmass.
 Мі́ре, *n. e. N.* Berges.
 Мі́ренє, *n.* das Messen.
 Мі́ренник, (-я́нник), мі́рець, *Gr.*
 23. *Кл. m. s.* Помі́рець; Ausmesser,
 Schaffner, *m.*
 Мі́ривчий, *a. m. s. s. d.* vorherg.
 Мі́рло, *n.* Mass, *n.* заводі́ти мі́рѣла
 U. Messungen anstellen; Masstab, *n.*
 Мі́рительний, *a.* messbar, *Пар.*
 Мі́рити, мі́ряти, (-рю, -бряю; -иш,
 -яеш), *v. a.* messen; — ся з ким sich

mit jmdm messen.

Мі́риця, *f.* Metze, *f.* = 0.61487 Hektol it.
 Мі́рїчний, *a.* — член Massglied, *n.*
 Мі́рка, *f. dim. s.* Мі́ра; Mässchen;
 2) Mahlmetze, *f.* Müllermassel, *n.*; 3)
 kleine Ackerparcelle.
 Мі́рко́тно, *adv. s.* Марко́тно.
 Мі́ркува́нє, *n.* das Sinnen, Ermes-
 sen, *n.* Denkart, *f.*
 Мі́ркува́ти, *v. n.* merken, *Пом.*
 II. 28. *Ог.* 80. meinen, erwägen, den-
 ken (*Оц.* §. 547 *ув. 3.*); по чім — wor-
 nach muthmassen, schliessen.
 Мі́рний, *a.* mässig, enthaltsam; 2)
 mittelmässig; 3) -а мо́ва *He.* gereimte,
 gebundene, gemessene Rede. [*scheffel, m.*
 Мі́рні́ця, *f.* Viertelmass, *n.* Viertel-
 Мі́рність, -ости, *f.* Mässigkeit; 2)
 Mittelmässigkeit, *f.* [*s a. n.* Messgebühr, *f.*
 Мі́рові́й, *a.* Бор. temporal; 2) -вє,
 Мі́родáвчий, *a.* massgebend, *ГШ.*
 Мі́рочка, *f.* Futtermassel, *n.*
 Мі́рочне, *s. n. a.* Messerlohn, *m.*
 Messgeld, *n.* *Пар.*
 Мі́рочник, (-о́шн-), *m.* Müllerge-
 sell, welcher von den Mahlgästen die
 Mahlmetze (od. das Mahlgeld) einnimmt;
adj. мі́рошницкий.
 Мі́рський, *s.* Мóрский, Meer, (*Фр.*)
 Мі́ртові́на, *f.* Myrtenholz, *n.* *Фр. s.*
 Мирт etc. [*Oberschäfer, (Фр.)*.
 Мі́ртук, *m.* 2 Liter; 2) Oberhirt,
 I. Мі́рча́к, *m. s.* Мурча́к.
 II. Мі́рча́к, *m.* Hohlmass, *n.*
 Мі́рчити, *v. n.* die Müllermassel
 einheben, (*B.*) [*ко́вий.*
 Мі́рчу́к, *m. s.* Мі́рка 2); *adj.* мі́рчу-
 Мі́ряник, мі́ряти, & *s.* Мі́рити;
 *мі́ряна сі́чка von allzulangeschnitte-
 nem Häcksel. [*Koth, Шс.*
 Мі́сіво, *n.* Teig, *m. К.*; 2) dickes
 Мі́сіти, (мі́шу, мі́сиш), *v. a.* kne-
 ten; — ногáми mit Füßen treten; —
 ся по чім (*Фр.*) sich herumtummeln.
 Мі́сія, *f.* Mission, *f. adj.* мі́сі́йний,
 Missions-.
 Мі́скá, *f. s.* Мі́скá; мяскá.
 Мі́ський, *a.* städtisch, Stadt-.
 Мі́снї́ця, *f. s.* Помі́стниця.
 Мі́ст, *g.* мóсту, *n.* -мóста, *n.* Brücke,
f.; 2) *s.* Помі́ст Fussboden, *m. K.* I. 204.
Иг. 61. *мóстом кла́сти ся servil sein.
 Мі́сть, *праер. V. s.* Зáмість, мі́сто 3).

Містѣць, & с. Мистѣць &. [Місточко. Містѣчко, *n. dim.* Plätzchen, *n.*; 2) *s.* Містївий, *a.* gehaltreich, gehaltvoll, *Цар.* [a. mystisch. Мистик, *m.* Mystiker, *m.* містїчний, Містїлище, *n.* Пол. Behälter, *m.* Містїна, *f.* Plätzchen, *n.* *ОИ.*; 2) Städtchen, *n.* 3) *N. e.* Berges. Містїйчєство. *n. gr.* † Rangstreit, *m.* Містиско, містище, *n.* містїй, *m.* Mutterkuchen. *m.* Nachgeburt, *f.* (placenta). Містїти, (міщї, містїш), *v. a.* jmdn, etw. placieren, aufstellen, jmdm einen Platz, eine Stelle geben; einräumen; — ся Platz finden, e. Stelle einnehmen; б) enthalten sein. Містич, *m.* *Шар.* *s.* Міщанїн. Місто, *n.* Stadt, *f.* 2) *s.* Міцѣ 1); перенєсти — übersiedeln; 3) statt, anstatt; місто -б *М. II. 95 s.* Нѣче -б, мѡвби. Містѡк, (*d.* містѡчок) -ткѣ, *m.* kleine Brücke. [fleckен, *m.* Містѡчко, *n.* Städtchen, *n.* Markt Містїштити, (-чїти), *v. a.* kneten, stossen, misshandeln. Містїюк, *m.* Städter, *m.* *Лєвч.* [*f.* *ИГ.* Містїянє, *s. n. a.* Stadtzoll, *m.* Accise, Місце, *n.* Stätte, Stelle, *f.* Ort, Platz; Raum, *m.*; Anstellung, *f.* місцїями, stellenweise; то має місце 10 миль до рѡги & es hat was zu bedeuten, ist von ansehnlicher Grösse, Menge; 2) *s.* Містиско. Місцєвий, *a.* örtlich, Orts, local; 2) hiesig. [Sesshafte, Ortinsasse, *m.* Місцєвїк, *m.* (*Фр.*) der in e. Orte Місцєвїсть, -ости, *f.* Ortschaft; Oertlichkeit, *f.* [bewegung, *f.* Місцєзмїннїсть, -ости, *f.* Fort- Місцїна, *f.* *s.* Містїна 1). Місцїрка, *f.* Glasperle, *f.* *vgl.* Бїсер. Місѣць, (*d.* місѣчєнько, місѣчя). *m.* Mond; 2) Monat, *m.*; місяцю Вла- димїру *У. I. 92. adj.* місяцїв Mondes. Місѣцьѡвѣтий, *a.* mondformig. Місѣцьѡслѡв, *m.* Kalender, *m.* Місѣчка, *f.* monatliche Reinigung, Menstruation, *f.* Місѣчний, *a.* mondhell; 2) monatlich, Monats; *adv.* місѣчно es ist Mondschein; 2) monatlich. Місѣчник, *a.* der Veränderliche, Unstete wie der Mond; 2) der Mondsüchti-

ge; 3) Monatschrift, *f.*; 4) Mondfisch *m.* (Orthrorogiscus mola), *Вол.* Місѣчничковѣти, *pl.* Mondsamen- Gewächse (Menispermeeae). Міт, *m.* Mythus, *m.* Mythe, *f.* Міть, *f.* *Зар.* *s.* Замїеть, замєт; люб- де йдуть до цѣрквї як мїть метє стрѡ- men in Haufen —. Мітѣ, *f.* Merk, Merkmal, Zeichen, *n.* Мітѣвка, *f.* *s.* Мітѡвка. Мітѣльник, *s.* Мітїлиця. Міти, *v. a.* † *s.* Мѣти I. [beruhigen. Мітїсувѣти, *a. a.* *K.* beschwichtigen, Мітїти, *v. n.* zielen, *Лєвч.* Міткїй. *a. s.* Мєткїй; мїтко, *adv.* *Крон.* treffend. Мітлѣ, *f.* Besen, *m.* Мітлѣстїй, -ѣтїй, (*a.* besenförmig, besenförmig; buschig (вус) *K.* Мітїлиця, мїтїлиця, *f.* мїтлѡчинє, *n.* Besenstranch, *m.* (Spartium scorarium); 2) Windhalm, *m.* (Agrostis) *s.* Мєтлѡга 3) Windfahne, *f.* (Aira spica venti). Мітлѣр, *m.* Besenbinder, *m.* Мітниця, *f.* *Ва.* 20 до дѡму — flinke dabei reinliche Frau. Мїтнїсть, -ости, *f.* *B.* Fertigkeit, *f.* Мїтѡвка. (-ѡлка), *f.* kleiner Besen. Мїтѡльѡбїя, *f.* Mythologie, *f.* *adj.* мїтѡльѡбїчний mythologisch; мїтїчний, Мїтра, *f.* *s.* Мїтра. [mythisch h Мїтрѡга, (-ўга), *f.* *t.* Мєтрїжа. Мїтїю, *adv.* *He.* geschwind, in einem Nu. Мїўє, *m.* *s.* Мїўє. I. Мїх, *m.* *M. II. 65 s.* Мох. [balg, *m.* II. Мїх, *m.* Sack, Schlanch, *m.*; 2) Blase- Мїхїр, *m.* мїхирїна, *f.* *s.* Мїхїр; 2) Tabacksbeutel aus мїхїр. Мїховїна, *f.* Sackleinwand, *f.* *ГШ.* Packeruch, *n.* Мїхѡвка, *f.* Sackspinner, *m.* (Psyche). Мїхѡдїй, *m.* Balgentreter, Calcant, *m.* *Цар.* [m. Sackträger, *m.* Мїхѡѡщ, (-ѡша, -ѡшїй. *Кол. I. 90).* Мїхїнка, мїхїрка, *f.* Eiterblase, *f.* Мїхїр, (*d.* -ѡрѡк), *m.* Blase, Urin-, Schwimmblase, *f.* Schlauch, *m.* [Цар. Мїхїрнїй кѣмїнь, Blasenstein, *m.* Мїхїрник хѡлѣтїй, Карпенrobbe, *f.* (Cistophora crist.). Мїхурчнїця, *f.* Schlauchfaden, -schimmel, *m.* (Ascophora mucedo), *Вол.* Мїхурчѣтїй, *a.* blasig, *Пол.*

Міць, *g.* мѳци, *m.* Kraft, Stärke, Festigkeit, *f.* в мѳци збіже жати in der vollen Stärke, in der ersten Reife (в сви́ду); зробіти щось на міць etw. fest, dauerhaft machen.

Міцка, *f.* міцѳк, -цкá, *m. s.* Мiц-ка 1); *adj.* міцѳвий, *Ф.* -а дзѳбѳлннка aus Lämmerwolle gewebt.

Міцний, *a.* fest; kräftig, stark.

Міцніти, *v. a.* stärker machen, — сiлу die Kraft steigern.

Міцніти, *v. n.* erstarken, *K.*

I. Міч, *g.* мѳчи, *f. s.* Міць *Щог.* 152.

II. Міч, *g.* мѳчи, *f. s.* Моч, Urin, *f.*

Міш-, зáмiш *adv. s.* Пѳмiш.

Мішáк, мішѳн, *m.* Mischer, *m.* *Пар.*

Мішáльний, *a.* mischbar, *Пар.*

Мішáльність, -ости, *f.* Mischbarkeit, *f.* *Пар.*

Мішана, *n.* das Mischen; 2) das Zusammentreiben der Schafe zum gemeinschaftlichen Hüten um Ostern (oder Pfingsten).

Мішанець, -нця, *m.* Mischling; Bastard, Blendling; 2) * Störenfried, *m.* ти —! ти би все гранiцю мішáв!

Мішаник, *m.* Bauer, der seine Schafe zusammen mit anderen auf die Senne giebt, (*B.*).

Мішанiна, *f.* Mischung, *f.* Gemisch, Gemenge, Gemensel, *n*; 2) —, мішанiця Mischfutter, Mengfutter, *n.*

Мішаниско, *n.* Feld, wo Mengfutter angebaut war. [Мішане 2).

Мішанка, *f. s.* Мішанiна 2) und Мішáти, (мішáю, -áш), *v. a.* mischen, mengen; umrühren, umschütteln, umstechen; (комѳ jmdm) hinderlich sein, stören; —ся sich —; sich einmischen.

Мішка, *f.* Mischwerkzeug, *n.* Mischgabel, *f.* (*B.*).

Мішкáне, *n. Ч. V.* 93. *s.* Мѳшкане 2).

Мішковáтий, *a.* beutelig.

Мішковѳ, *s. n. a.* Sackgeld, *n.* (Abgabe von jedem Sack Getreide etc.).

Мішкѳм, *adv. He.* (*Пр.* III. 361) стояти — зѳгернд, заuderнд?

Мішма, *f. s.* Мішанiна 2) *Мi.* II. 234; 2) *adv.* мішмá untermischt, gemengt *s.* Пѳмiш.

Мішнá, *f.* Riemengürtel mit Ringeln u. einem Säckel; Zierat, *m.*

Мішнѳ, *gew. pl.* мішнá Geschróte, *n.*

Мішѳк, -шкá, (*d.* мішѳчок) *m.* Sack; Schlauch; Beutel, *m.*

Мішá, -áти. (*d.* -áтко). *n.* мішѳк, *m.* Säckchen, *n*; 2) Schlauchfrucht, *f.* (utriculus).

Мішанiн, *m.* Bürger. Städter, *m.*

Мішáнка, (*d.* мішáночка). *f.* Bürgerfrau, Städterin, *f.* [lich, kleinbürgerlich.

Мішáньский, *a.* Bürgers-, bürger-

Мішáньство. *n.* Bürgerschaft, *f.* Bürgerrecht, *n. coll.* die Bürger, *pl.* [*m.*

Мішанчѳк, *m.* *He.* Kleinbürgerssohn,

Мішинá, *m. s.* Мужчинá.

Мішѳк, *m.* Städler, Spiessbürger, *m.*

Мішѳл, (*d.* мішѳлик), *m.* *Ф.* Sack; Käsesack, *m.* [mündend.

Міюс, *m.* Fluss ins Asowsche Meer

Міáзма, *f.* Miasma, *n.* Ansteckungsstoff.

Млá, *f.* *M.* *Щог.* *s.* Мглá; Alles was nicht consistent, was sehr schwach, und-

dauerhaft, mürbe ist: карѳѳлi як млá sind wenig nahrhaft; нiгка рве ся як — reißt schnell. [dumpf (гѳлос).

Млáвий, *a.* flau, matt, schwach;

Млáвість, -ости. *f.* Flauheit, Mattigkeit, Schwäche, Abgeschmacktheit, *f.*

Млáда, *f. a.* *Ч. III.* 215. *s.* Молодiй.

Младѳнець, *m.* † *III.* II. 226 Säugling, *m.* Kind, *n.*

Младенiця, *f. Ч. IV.* 3. Mädchen, *n.*

Млáка, млáковiна, *f.* Morast, Moorgrund, *m.* sumpfiger Boden, Flage, *f.*

Млáковáтий, млáчний, *a.* sumpfig, morastig, moorig.

Млáскавець. -вця, *m.* — áрин Rapunzel, Fettmännchen. *n.* (Valerianella v. Fedia olitoria).

Млáчник, *m.* Thysselum palustre, *B.*

Млѳвiнь, *f. s.* Млáка (*Ф.*). [ritima).

Млѳзiця, *f.* Milchkraut, *n.* (Glaux ma-

Млѳзоiдь труги́нник, *m. B.* Urasbaum, *m.* (Antiaris toxicaria). [вiльнѳ —

Млáво, *n. s.* Мѳливо; 2) Mahlrecht,

Млiй, *a. s.* Млáвий.

I. Млин, *m. s.* Блин. *Оз.* 81.

II. Млин, *m.* млiнá *f. С. II.* 116. Mühle, *f.*

Млинáр, млинáрка, & *s.* Мѳльник, мѳльничка & [нѳць.

Млинѳць, -нця, *m. P. I.* 136 *s.* Бли-

Млинiна, *V.* млинiця, *Гол. III.* 252, *f.* (kleine) Mühle. [Mühle war.

Млiниско, (-ище), *n.* Ort wo e,

Млiнiвка, *f.* Mühlbach, *m.*

Млинкува́ти, *v. a.* збіже das Getreide auf der Putzmühle reinigen.

Млиний, *a.* -á до́рога zur Mühle führend?

Млиновій, *H.* 302. млинський, *a.* Mühl; Млинський, *s. m. a.* Nbf. des Чéремош.

Млиновіця, *f. s.* Млинівка.

Млинок, -нка, (*d.* -бочок), *m.* kleine Mühle; — від кáви Kaffemühle; 2) Putzmühle, Kornklapper, Fege, Getreide-Reinigungsmaschine, *f.*

Млістий, *a. T. s.* Мглістий.

Мліця, *f.* Füllen, das zu Anfang des Sommers geworfen wurde. [На-млі́ока.

Млі́, *pl.* — єють es wetterleuchtet; 2) *s.*

Млі́йка, *f.* *Марк.* 135 *s.* Мліця?

Млі́йко, *adv.* *Мх.* *s.* Млісно.

Млі́лий, *a. Кв.* 319 schwächlich, abgemergelt.

Млі́сно, *adv. s.* Млісно.

Млість, *g.* млісти, *f.* Uebelkeit; Ohnmacht, Bewusstlosigkeit, *f.* млісти (млісти) удари́ли на ко́го, обні́ли ко́го Ч. III. 425 jmdn wandelte eine Ohnmacht an, (млість *Кв.* 149. *Леву.*).

Млістова́тий, *a.* leicht ermattend u. schwitzend.

Мліти, *v. n.* matt, schwach, kraftlos, erschöpft werden, schwachen, sich abzehren: го́лоду — am Hungertuche nagen; 2) in Ohnmacht fallen; 3) мліе на сло́ту ist vor dem Gewitter schwül geworden; 4) gar werden (мясо).

Мло́йний, *a.* Uebelkeit erregend, *Пар.*

Мло́йність, -ости, *f.* Uebelkeit, Neigung zum Erbrechen, *f.*

Мло́їти, *v. a.* schwächen, abmatten; мло́їть ко́го etw. erregt jmdm Uebelkeit, jmdm wird übel, unwohl (*B.*).

Мло́сний, мло́стівий, *ОП. a. adv.* млісно, unwohl, übel, präpsslich; млісно ко́му jmd ist nahe der Ohnmacht.

Мло́стіти, *v. a.* *ОП. s.* Млоїти.

Мля́ва, *Ст.* млявість, -ости, *f.* Schwächlichkeit, Dumpfigkeit, *f.*

Мля́вий, *a. s.* Млявій, weichlich; sad.

Мля́воці, *pl.* *Фр.* Fadheiten, *pl.* Anämie, *f.* [Мятник, ко́жемяка; *H.* 285?

Мнець, *m. II. n.* 88. Rohgerber, *m. s.*

Мні́мий, *a.* vermeint, angeblich; eingebildet, *ГШ.*

Мні́ти, *Ме.* 305, мніти *Лв. v. n.*

meinen, denken, wissen.

Мні́шки, *pl.* Käseknödel, *pl.* *Пис.*

Мно́гий, *a.* vieler, (viele, vieles); *pl.* мно́гі; число́ мно́ге Mehrzahl, Nu-

merus pluralis, мно́го, *adv.* viel; — лю́дй viele Menschen, viel Leute; мно́го раз vielmal, mehrmals.

Многоба́рвний, *a.* vielfarbig, *У.*

Многоба́рвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [*m.* *Пол.*

Многоба́рвний, *m.* Flaschenzug,

Многоба́рвний, (-іє), мно́гоба́рвнийство,

Пар. n. Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многоба́рвний, *m.* Vielgötter der mehrere Götter glaubt, verehrt, Poly-

theist, *m.*

Многоба́рвний, мно́гоба́рвний, *s.*

Многоба́рвний &, mit vielen Flächen.

Многоба́рвний, *a.* allzu wichtig;

vielgiltig; ernst.

Многоба́рвний, -ости, *f.* grosse

Wichtigkeit, Bedeutung *f.* der ganze Ernst.

Многоба́рвний, *a.* vielgestaltig, viel-

förmig. [*m.* *Пар.*

Многоба́рвний, -дця, *m.* Vielwaiser,

Многоба́рвний, *f.* Vielherrschaft, *f.*

Многоба́рвний, *a.* wasserreich, *Фр.*

Многоба́рвний, *a.* vielköpfig.

Многоба́рвний, *a.* vieleckig.

Многоба́рвний, мно́гоба́рвний, -нка, *B. m.* eckiger Körper, Polyeder, *m.*

Многоба́рвний, *a.* viel sündigend.

Многоба́рвний, *a.* viel, weit

herrschend. [fahren.

Многоба́рвний, *a.* vieler.

Многоба́рвний, -ости, *f.* *Пар.*

мно́гоба́рвнийство, *n.* Vielweiberei, Poly-

gamie, *f.* [gename, *m.* *ГШ.*

Многоба́рвний, *a.* -е імя́, Men-

Многоба́рвний, *a.* vielveränder-

lich, *Фр.* [giltig; hochwichtig, *T.*

Многоба́рвний, *v.* vieldeutig, viel-

Многоба́рвний, -ости, *f.* Viel-

deutigkeit; 2) hohe Bedeutung.

Многоба́рвний, мно́гоба́рвний,

Пар. a. vielnamig, mehrnamig, der viele

Namen hat. [namigkeit, *f.* *B.*

Многоба́рвний, -ости, *f.* Viel-

Многоба́рвний, -дця, *m.* Vielfrass, *m.*

Многоба́рвний, *a.* kummervoll,

sorgenvoll, *Пол.* [hufer.

Многоба́рвний, *a.* vielhuffig, Viel-

Многоба́рвний, *m.* Polychrom, *n. B.*

Многokróть, *f.* das Vielfache.
 Многokróтний, *a.* vielfach; vielmalig, oftmalig.
 Многokúтний, *a.* vieleckig. [*n.*
 Многokúтник, *m.* Vieleck, Polygon,
 Многолїт, = много лїт, многох лїт (многоя лѣта) *Ко.* 119.
 Многолїте, *n.* langes Leben.
 Многолїтний, *a.* vieljährig, langwierig; hochbejahrt. [*числѣнный.*
 Многолїчний, *a.* Зг. *Ст.* s. Много-
 Многолучевий, многолучий. *a.*
B. vielstrahlig.
 Многолюдний, *a.* volkreich.
 Многолюдність, -ости, *f.* много-
 людство, *n.* grosse Volksmenge.
 Многомїлостивий. *a.* (von Gott) sehr gütig, s. gnädig.
 Многомїслий, *a.* *Кл.* sinnig.
 Многомóвний, *a.* gesprächig, redselig, *M.* [*gend, mächtig.*
 Многомóвний, *a.* *Hy.* vielvermö-
 Многомóвність, -ости, *f.* Viel-
 männerie, Polyandrie, *f.*
 Многоно́г. -ога, *Пар.* многоно́жник,
B. Vielfuss, *m.* (Julus). [*(Myriapoda).*
 Многоно́жки, *pl.* Tausendfüsser,
 Многооовоцкóвї, *pl.* Vielfrüchtige,
pl. (Polycarpicae).
 Многоосéвий, *a.* viel, mehrachsigt.
 Многоострїв, -ова, *m.* Polynesien,
n. *MIII.*
 Многоочїтий, *a.* *K.* vieläugig.
 Многоочок, многоочник, *m.* Argus-
 falter, *m.* (Lycæna). [*Stämmen bestehend.*
 Многоплéменный, *a.* aus vielen
 Многоплóдный, *a.* *C. I.* 164 sehr
 fruchtbar, fruchtreich.
 Многоповáжний, (-повáжаний),
a. hochgeehrt, hochachtbar. [*teuern.*
 Многопрїгóдний, *a.* reich an Aben-
 Многорáзний, *a.* vielfach, vielfältig.
 Многорáкий, *a.* vielfach, vielfältig.
 Многорáкість, -ости, *f.* Vielfäl-
 tigkeit, *f.* *Пар.*
 Многорáменный, *a.* vielarmig.
 Многорїбний, *a.* fischreich.
 Многорїчний, *a.* *B.* flossreich.
 Многорóбгий, *a.* mit vielen Hörnern.
 Многорóдный, *a.* vielartig, *Пар.*
 Многорóзлїчний, *a.* s. Много-
 рáкий. [*Пар.*
 Многосїльний, *a.* grossmächtig,

Многосклáдный, многослóбный,
a. vielsilbig. [*voll, B.*
 Многослáвний, *a.* ruhmreich, ruhm-
 Многослівний, *a.* grossrednerisch,
Макс.
 Многостїн, *m.* *Пар.* Polyeder, *n.*
 Многосторóнный, *a.* vielseitig;
 mehrseitig. [*seitigkeit, f.*
 Многосторóнность, -ости, *f.* Viel-
 многострадáльный, *a.* der viel
 gelitten hat, Märtyrer, *III. I.* 353; -е
 житé voll Leiden. [*Märtyrer, m. (-in, f.).*
 Многострадáльник, *m.* (-иця, *f.*)
 Многострúнный, *a.* vielsaitig, viel-
 besaitet, *Фр.*
 Многотá, *f.* Menge, *f.* Quantum, *n.*
 Masse, *f.* grosse Anzahl; Vielheit, *f.*
 Многотрúдный, *a.* sehr mühsam,
 mühevoll, *Макс.*
 Многотрúдница, *f.* viel sich ab-
 mühende Frau, bes. Hausfrau, *T.*
 Многотрúдность, -ости, *f.* Schwie-
 rigkeit, *f.* das Mühevoll.
 Многоум, *m.* *Пар.* s. Мудрарéль. [*dig.*
 Многоумний, *a.* *KV.* sehr verstán-
 Многоцвѣтний, *a.* blumenreich.
 Многоцифэрний, *a.* mehrziffrig.
 Многоцїнный, *a.* kostbar, wertvoll.
 Многоцїнность, -ости, *f.* Kost-
 barkeit, *f.* grosser Wert.
 Многочáстный, *a.* vieltheilig.
 Многочéсний, *a.* *Вар.* ehrenvoll,
 hochgeehrt.
 Многочислéнный, *a.* zahlreich.
 Многочислéнность, -ости, *f.* grosse
 Anzahl.
 Многочлéн, *m.* Polynom, *n.* *adj.*
 многочлéнный, aus vielen Gliedern be-
 stehend. [*Sprachen enthaltend, polyglott.*
 Многоязїчний, *a.* verschieden
 Мно́жене *n.* das Vermehren, Ver-
 mehrung; Multiplication, *f.* [*(-е ч.).*
 Мно́жественне числó, s. Мно́гий,
 Мно́жество, *n.* Menge; Vielheit, *f.*
 Мно́жїме, *s. a. n.* мно́жень, -жня,
 мно́жїмок, -мка, *m.* Multiplicand, *m.*
 Мно́жїтель, мно́жник, *m.* Multi-
 plicator, *m.*; Mehrer, Vermehrer, *m.*
 Мно́жїти, *v. a.* mehren, vermehren,
 vervielfältigen, multiplicieren; — ся sich
 vermehren.
 Мно́жїнь, *f.* *MIII.* s. Мно́жество.
 Мно́жність, -ости, *f.* *R.* 18. Ver-

- mehring, *f.* [fluviat).
 Мнюх, *m.* Aalgruppe, Quarre, *f.* (Lota
 I. Мня = мя = менé *accus. sgl.*
 mich *Og.* 129. 80.
 II. Мня, *mне*, *s.* Имя́ (имня́), *Og.* 56.
 Мня́к, *m.* verbrauchte Wagenschmiere.
 Мнякй́й, *a.* III. II. 77. *s.* Мягкй́й.
 Мнякй́ш. мня́куш, мнякй́ни, мня-
 кй́ть *КС.* (83) VII. 503. & *s.* Мя́киш &
 Мня́со, мнясо́д. & Мня́та & *s.* Мя́со,
 Мя́та etc. *Og.* 80.
 Мня́ти, мя́ти, (мну, мнеш), *v. a.*
 kneten, zerdrücken, zer- knittern, zer-
 kneten, bearbeiten; — ся sich zerknit-
 tern; *sich winden, Umstände machen,
 ängstlich, verlegen sein.
 Мняткй́й, *a.* (*Фр.*) *s.* Мягкй́й.
 Мняшкй́рка, *f.* flache (innere) Hand;
adv. мняшкй́рный. [(61)IX.76; *Og.* 95.
 Мо, *adv.* *s.* Мбж. мбже, мабу́ть, *Oс.*
 Мов, (мо́б *Пис.* =) мо́вби, *conj.* gleich-
 wie, gleichsam, wie wenn *Og.* 200. 210.
 Мо́ва, *f.* Sprache, Rede, *f.*
 Мо́вдъ, *f.* *s.* Смо́вдъ.
 Мо́вити, мо́вляти, *v. a.* sprechen,
 reden, sagen; мо́вляв (той) wie es je-
 mand einst wohl sagte, wie wenn, näm-
 lich, wohl, doch wohl, so zusagen *Og.* 204.
 Мо́вка, *f.* Redensart, *f.*
 Мо́вкй́ни, *pl.* *s.* Мякй́ни.
 Мо́вкй́ня, *f.* Sprecherin, *f.*
 Мо́вна, *f.* Welle, Woge, *f.* мо́внй́ бьют
 die Wellen schlagen an (*B.*); *vgl.* Во́вна II.
 I. Мо́внй́ця, *f.* Бор. *Фр.* Redner-
 бühne, *f.* [Waschstube, *f.*
 II. Мо́внй́ця, *f.* [мы-] Badehaus, *n.*
 Мо́внй́сть, -ости, *f.* Redefluss, *m.*
 Beredsamkeit, *f.* ОИ.
 Мо́внй́, *f.* Blitz, *m.* — бe es blitzt,
 es wetterleuchtet; 2) Lichtschein, *m.*;
 3) Wiederhall, *m.* Echo, *n.*
 Мо́вчазя́йвецъ, -вця, *Mi.* II. 312.
 мо́вчазя́йвий, мо́вчазя́нний, *a.* schweig-
 sam, verschwiegen.
 Мо́вчя́к, *m.* *s.* Мо́вчун. [samkeit, *f.*
 Мо́вчазя́йвй́сть, -ости, *f.* Schweig-
 Мо́вчя́льник, *m.* schweigsamer,
 Мбнch.
 Мо́вчя́н, *m.* III. *s.* Мо́вчун; у мо́вча-
 ня́ гря́ти Art Kinderspiel: Stillschwei-
 gen beobachten, *Kn.* [*f.* das Schweigen.
 Мо́вчя́нка, (*d.* -я́ночка *f.*) мо́вчя́нe. *n.*
 Мо́вчя́ти, (мо́вчю́, мо́вчй́ш), *v. n.*

schweigen (мо́вчй́ язя́чком); stumm sein;
 (*pte.* мо́вчю́щий, *K.* st. мо́вчя́щий).

Мо́вчкй́, *adv.* schweigend; im Stillen
Og. 114.

Мо́вчля́вий, *a. s.* Мо́вчазя́йвецъ.

Мо́вчю́к, -чкя́. *m.* II. 115. *s.* Мо́вчун;
 Muckser, *m.* мо́вчю́к, *Og.* 114 мо́вчу-
 ко́м *K. adv.* stillschweigend, schweigsam.

Мо́вчю́н, *m.* der Schweigsame, Ver-
 schwiegene, Schweiger, *m.* He.

Мо́вчю́ньство, *n.* das Schweigen.

Мо́гя́, *f.* *Oс.* (61) VI. 26. 42. як мо́гя́,
 скілько мо́гй́ nach Möglichkeit, nach
 Vermögen, so viel es möglich ist, so viel
 man vermag; möglichst stark, schnell &.

Мо́гя́ля, *f.* Erdhügel, Grabhügel;
 Grab, *m.* Grabmal, Ehrenggrabmal, *n.*

Мо́гя́льнй́, мо́гя́льний, *a.* Grabes-,
 Gräber-.

Мо́гя́лка, (*d.* -я́лочка), *f.* kleiner
 Grabhügel; *pl.* мо́гя́лкй́ Gottesacker,
 Friedhof, *m.*

Мо́гя́льнй́к, *m.* Arbeiter der für
 Wachposten Erdhügel aufwarf; 2) —,
 мо́гя́льщик, *Щог.* Todtengräber, *m.* Ст.

Мо́гя́льнй́ця, *f.* *s.* Баря́нок.

Мо́гя́ляк, *m.* — гробя́р, *Пол.* Tod-
 tengräber, *m.* (Necrophorus vespillio).

Мо́гя́ра, *f.?* *s.* Мо́гя́ля *Og.* 70?

Мо́гя́йцй́, *pl.* Ч. VII. 551 II. 336.
s. Мо́гя́лкй́.

Мо́гя́л, *m.* III. II. 67. *TP.* *s.* Мо́нгя́л.

Мо́горя́ч, мо́гря́ч, *m.* Kauftrunk,
 (mercipotus).

Мо́горя́чй́ти, мо́гря́чй́ти, *Kрон.*
 I. 14, *v. a.* II. ко́г я́мдм einschen-
 lassen, eine Zeche veranstalten, jmdn
 bewirten; — ся *Гол.* III. 324 einander —.

Мо́готя́, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen,
n. Macht, *f.* ста́ло не в мо́готу́ *K.* I.
 285 war (ist) nicht möglich, war (ist)
 unerschwinglich.

Мо́гуря́нй́н, *m.* *s.* Ко́зьодра́ст.

Мо́гу́чй́й, *a.* mächtig, stark III. II. 73.

Мо́гу́чй́сть, -ости, *f.* Macht, *f.*

Мо́гчя́, мо́гтй́, *s.* Мо́чя́, *Og.* 66.

Мо́да, *f.* Mode, *f.*

Мо́да́льнй́сть, -ости, *f.* Modalität, *f.*

Мо́дель, *m.* мо́дло, *n.* *K.* Model,
 Vorbild, *n.*

Мо́делю́ва́ти, *v. a.* modellieren.

Мо́де́рнй́й, *a.* modern; моде́рнй́-

зуба́ти, *v. a.* modernisieren.

Модний, *a.* modisch, der Mode angemessen.

Модництво, *m.* Modesucht, *f.* Цар.

Модниця, модосвітка, *f.* Цис. putz-süchtiges Weib, Modenarrin, *f.*

Модяр, *m.* Modenarr, *m.* Цар.

Модярка, *f.* Modistin, *f.*

Модравий, *a.* meergrün, Пол.

Модрина, *f.* модринець, -ниця, *m.* Lärche, Lärchentanne, *f.* (Larix europ.).

Мбе, *Ог.* 92. *s.* Мбеже.

Мож, *s.* Можна.

Мож: жір, *m.s.* Моздір, *Ог.* 76. [leicht.

Мбеже, *adv.* ist möglich dass —, viel

Можевельник, *m.* *s.* Яловець.

Можіль, *m.* *s.* Мозіль.

Можливий, *a.* möglich, thunlich.

Можливість, -ости, *f.* Möglichkeit, *f.*

Можна, *adv.* es ist möglich, man vermag, man darf, man kann, es ist erlaubt.

Можний, *a.* mächtig. [keit, *f.*

Можність, -ости, *f.* Macht; Möglich-

Можніти, *v. n.* Левч. mächtig, reich werden. [ство, *n.* К. Aristokratie, *f.*

Можновлада, *f.* Цар. можновлад-

Можновладний, *a.* Цар. aristokratisch; 2) КУ. mächtig herrschend.

Можновладник, *m.* Aristokrat, *m.*

Моба, *f.* Nbf. des Слuch. [Цар.

Мозаїка, *f.* Mosaik, *f.* *adj.* мозаїчний, *Мл.* musiv, Mosaik-. [mark, *n.*

Мозганы, *f.* хребетна — Rücken-

Мозговийк колобайка, *m.* Drehwurm, *m.* (Coenurus cerebri).

Мозоловатий, Пол. мозоловатий, *a.* schwierig. [dorn, *m.*

Мозіль, -оля, *m.* Schwiele, *f.* Leich-

Мозийця, *f.* Gehirnkasten, *m.* Цар.

Мозок, -зку, *m.* (пл. мозки и мізки) Hirn, Gehirn, *n.* *В мізкій лізе Р. I. 130 drängt sich auf (im Gedächtnis, in Gedanken). [strengung, *f.* Drangsal, *n.*

Мозоля, *f.* Ф. mühevollen Arbeit, An-

Мозолястиий, мозольвий, Ф. (-льбовий Р. II. 174), мозольвий (-ляний), *a.* schwierig; * mühsam erworben.

Мозоловати, *v. n.* harte, mühevollen Arbeit verrichten; мозолована праця Н. 194 harte Ar. die Schwielen auf den Händen erzeugt.

Мой, Partikel zur Hervorhebung bei d. Huzulen: ході мой! а що там мой? so viel als ти! du (mein)! du halt!

Мойка, *f.* *gr.* Под. *s.* Мійка. [mosaisch. Мойсей, *m.* Moses, *adj.* мойсеевий, Моканічний, *a.* *s.* Меканчаній.

Мокбит, *m.* N. e. Berges. Моква, *f.* B. Nässe, Nasskälte, *f.* Моклавіна, мокліна, *f.* nasser Boden, Moorgrund, Sumpf, *m.* Моклиця, *f.* *s.* Мокротá, Цар. Мокляк, *m.* *s.* Моклявина; 2) taube, verkümmerte Nuss, (B.). *adj.* моклякуватий, *nass, sumpfig.* [chares).

Мокляха, *f.* Sumpfmilbe, *f.* (Limno-Моклячка, *f.* *s.* Золотозіль, B. Моклячник, *m.* klebrige Salbei, (Salvia glutinosa). [sein, *nass, feucht* werden. Мокнути, *v. n.* der Nässe ausgesetzt Моковина, *f.* coll. *s.* Маковійне. Мокотá, *f.* Ч. III. 107. H. 179 e. Wort der Kinderspr. гиря — von kurz geschorenem Kinde.

Мокон золотобка Osmylus chrysops. Моконні, *pl.* Wasserrosen, *pl.* (Nelumbiae, Hydropeltideae), B. Мокра, *f.s.a.* rechter Nbf. des Дніпер. Мокравець, -вця, мокравийк, мокринець, -ниця, *m.* Sternmiere, *f.* Hühnerdarm, *m.* (Stellaria). Мокравий, *a.* nässlich, Цар. Мокравинець, -ниця, *m.* Sumpfschnecke *f.* (Paludina). [ремощ ч. Мокренький, *s. a. m.* Nbf. des Черемш. Мокрець, -ецю, *m.* Alles was sehr nass ist: nicht trockenes Holz &. 2) mehrere Pflanzen: Saatenmiere, *f.* (Alsinia segetalis); Mastkraut, *n.* (Sagina procumbens); Galium aparine, Asperugo procumbens. Мокрий, *a.* *nass, feucht.* Мокрин, *m.* N. e. *полоніяна*; 2) linker Nbf. des Черемш ч. I. Мокрина, *f.* Macrina. II. Мокрина, *f.* *s.* Мокровина. Мокрийця, *f.* Kellerassel, *f.* (Oniscus); Wasserassel (Asellus aquat.) Вол.; 2) Steinkriecher, *m.* (Lithobius forfic.); 3) Scolopendra. [umbellatum); 2) N. e. Berges. Мокрийш, *m.* Spurre, *f.* (Holosteum Мокрити, *v. n.* *nass* werden. Мокрб, *n.* Nässe, *f.*; 2) *adv.* мокрб *nass, feucht.* Мокровина, *f.* III. *s.* Моклявина. Мокротá, *f.* Nässe, Feuchtigkeit, *f.* Мокруха, *f.* Wein. des Brantweins.

Мокр'явий, *a. См.* s. Мокр'явий.
Мокр'як, *m.* alles Nasse; nasses Holz;
Sumpf, *m.*

Мокр'яній, *pl.* Sümpfe, Moräste, *pl.*
Мокр'ячка, *f.* Milzkraut, *n.* (Chry-
sospelenium alternifol.). [Мок'отя.

Мокутіря, гіря — *f. Н.* 179 s.
Моль, *f. К.* s. Міль II.

Молá, *f. Н.* 210 Hausfrau, die zu
mahlen (молóти) hat.

Молáня, (-а), *f. s.* Мелáня.

Мольбá, *f. У.* Gebet, *n.*

Мóлва, *f. ф.* Мóва *Wgr.* 179. {Прут.

Молдáва, Молдавiця, *f.* Nbf. des
Молéбен, *m.* Art Litanei zu der Got-
tesmutter, s. Параклiс; Befest, *n. ГШ.*

Молéбни́й, *a. Sz.* flehentlich, flehend,
Bitt; — прáвник *У. V.* 469 Andachts;
adv. молéбно. [Bittgánger; Pilger, *m.*

Молéльщик, *m. Ко.* 167 *ГШ.* Beter,
Мóленє, (-iє), *n.* das Beten, Flehen,
Gebet, *n.* [stieren mit Bitten.

Молестувáти, *v. a.* (*Фр.*) mole-
Молiбiг, -ога, *m. Lerche, f.* (Alauda).

Молистрiти ся, (*B.*) s. Просiти ся.

Моли́тва, *f.* Gebet, *n.*; 2) Fluch, *m.*
Verwünschung, *f. АД.* I. 180. 187.

Моли́твати, *v. a.* mit einem Gebet
weihe: хáту, полiжницю; 2) детiну
— das Hauptsáchliche von der Taufhand-
lung an dem neugeborenen Kinde verrich-
ten; *прс.* моли́тваний, (-вян-) u. мо-
литвéнный.

Моли́твэний, *Бл.* моли́тэний, *W.*
a. zum Gebet geh., andáchtig, weihevoll.

Моли́твэник, моли́твэслóв, (*d.*
-бвэць), моли́твэник, *m.* Gebetbuch,
(*d.* -бüchlein). *n.* (pelle, *f. ГШ.*

Моли́твэниця, *f.* Bethaus, *n.* Ка-
Моли́твэннiсть, -ости, *f.* Fróm-
migkeith, Andacht, *f.*

Моли́твиця, *f. dim.* *У.* Gebetlein, *n.*

Моли́твувати, *v. n.* *М+Б.* 257
beten, das Gebet verrichten.

Моли́ти, *v. a.* instándigst bitten, flehen;
— ся beten; *b)* s. Просiти ся; *c)* *flu-
chen, *А. Г.* 159; *d)* — на когó jmdn
anbeten, +*М.* [turgisch.

Моли́твэний, *a. См.* Gebet; li-
Моли́нє, (-я), *n.* s. Мóленє.

Мóлька тáтова, §. *У. II.* 492 s. Стýпа.

Мóльниця, *f.* ausgespülte Lache,
Kothlache, *f. Loch, n.* (*B.*).

Мóлнiя, *Пол.* мóлня, *Кол.* I. 104. 106.
f. Blitz, *m. Пом.* I. 64. 87, s. Мовнiя 1).

Мóлбóдь, *f. coll.* junge Leute, die Ju-
gend *М.* [sche, *m. vgl.* Милодán.

Молодáн, *m. Ч.* 15 Geliebter, „Bur-
Мóлодень, -днiя, *m.* Mauerpfeffer,
m. (Sedum acre).

Молодéць, -дцá, *m.* Jüngling, junger
Mensch, *übhft.* jung *P. I.* 6); Barsche,
m. *unternehmender, wackerer, kühner
Mensch: молодцém спрáвити ся *Гр. б.*
19 etw. gut u. wacker bestehen, sich
wacker halten.

Молодéцкий, молбóдський *ТР.* 147
einem jungen Menschen eigen: *wacker,
brav, ritterlich, heldenhaft. der kriege-
rischen Jugend geh.

Молодéцтво, *n. Марк.* 137 Jungge-
gesellenstand, *m.* *Bravheit, *f.*

Молодéчий, (-éчний, *Св.*) *a. s.*
Молодiй 1), jugendlich; молодéцкий.

Молоджáва, & s. Моложáва &

Молодiй, (*d.* -éнький), *a.* jung,
Jugend- *s. a. m.* Bráutigam, *m.* -а, *s.*
a. f. Braut, *f.*; *pl.* молодi die Jungen
pl. Brut; 2) Brautleute, *pl.* Brautpaar (мо-
лодá пáра); * — хлiб *P. I.* 180 nicht
gut ausgearbeitetes Brod aus lockerem
Teig; з-мóлоду *adv.* von Jugend auf.

Молодiк, *m.* junger Mensch, junger
Bursche, Junggeselle; у молодикáх *P.*
I. 74 in jungen Jahren; 2) Bráutigam;
3) Mond im ersten Viertel; Neumond, *m.*

Молодикувáти, *v. n. Шл.* Jung-
gesellenleben führen.

Молодiло, *n. Вол.* Sedum telephium;
2) Sempervivum tectorum.

Молодiна, *f. (B.)* Rahm, *m.* Oberes, *n.*
Молодiнiй, *ТР.* 91. молодiчний,
a. s. Молодéчий.

Молодiти ся, sich noch als Jüng-
ling geberden *H.* 166; sich für jünger
ausgeben, *He.*; 2) *impers.* молодiть ся
es zeigen sich Vorboten des nahenden
Ungewitters, es wird düster am Himmel,
(vor dem Regen) *Пом.* III. 5—6.

Молодiця, (*d.* -iчка), *f.* junge
verheiratete Frau.

Молодiчити, *v. n.* von Weibern:
ehbrechen, Unzucht treiben.

Молодiчник, *m.* der jungen verhei-
rateten Frauen nachläuft, Weibernarr, *m.*

Мóлодiж, -ежи, *f.* Jugend, jungé

Leute; — шкільна Schuljugend, *f.*

Молодість, -ости, *f.* Jugend, Jugendzeit, *f.* [н.; с. Молодиця Ч. III. 192.

Молодка, *f.* Jungfrau, *f.* Mädchen, Молоднеча, *f.* coll. s. Молодіж, junges Geschlecht.

Молодник, молодняк, молодойик, *Лзвч. т.* Jungvieh, *н.*, junge Bäume, junger Waldstand; junger Trieb, Spross (am Baume) &. [verjüngen.

Молодніть, *v. н.* jung werden, sich Молодьюжа *f.* Ч. III. 191? [VII. 412.

Молодожбн, *т.* junger Ehemann Ч. Молодбйка, *f.* (В.) feine Maisgrütze in der Süßmilch gekocht.

Молодщї, *пл. К.* Jugendzeit, Jugend, *f.* Jugendjahre, *пл.*

Молодствб, *н. Біл. Св.* Jugend, *f.* junge Jahre, в молодствá *Пр. II.* 211 von Jugend auf.

Молодўха, (*d.* -ўся, -ўшка) *f.* III. junge Braut; *Га. I.* 21. Ч. IV. 301; 2) junge Henne.

Молодчына, *т. Л.* 24 s. Молодць. Молодьюк, *т. Р. II.* 53 kleines Kind.

Молодвий, *а. Зан. II.* 452 jugendlich.

Молодяк, (*d.* молодячок), *т.* Junggeselle, Junker (В.); *Geißschnabel, *f.* (Ф.).

Молодята, *пл.* die Jungen, das junge Paar (Brautpaar).

Молож, *т.* Plattmuschel, *f.* (Tellina).

Моложва, (-авина), *f.* моложак, (-авник), *т.* Jungwald, junger Waldstand, *т.* [jugendlich. *Д. гр.*

Моложвий, *а.* sich jung haltend, Моложиво, (-ево), *н.* erste Milch nach dem Kalben, Biestmilch. *f.* (В.) *Пом. I.* 163.

Молокб, *н.* Milch, *f.* *Пом. I.* 164. 148.

Молобвець, -вця, *т.* Milch-Kuhbaum, *т.* (Galactodendron utile).

Молокосійс, *т.* gefleckte Salamander. Молосувати, *v. а. с.* Полосувати misshandeln.

I. Мблот, -ту, *т.* Treber, *пл. d. i.* Hülssen vom ausgekochten Malz [молбти]; 2) kleine Stücke, Scherben, *пл.*

II. Мблот, -та, *т.* (grosser) Hammer, *т.*; 2) (*г.* -ту) Drusch, *т.*; 3) лен — Lein der gedroschen wird (Фр.); с. Мблотень.

Молотьба, *f.* das Dreschen, Drusch, *т.* Dreschzeit, *f.*

Мблотень, -тня, *т.* Dreschlein, *т.*

Молбти, (мелю, мелеш), *v. а.* mahlen *Пом. 164.*; 2) wedeln; 3) plappern.

Молотїти, *v. а.* dreschen.

Молотїлка, (-їльня), молотнїя, (В.), *f.* Dreschmaschine, *f.* [т. Drescher, т.

Молотїльник, молотнїк, *Н. 180.* Молотбк, -тка, (*d.* молотбчок), *т.* (kleiner) Hammer. [Молотьба.

Молбча, *f. Ра. I.* 373, молбченв, *н. с.* Молочай, (молочак псїярник, *т.*

Wolfsmilch, *f.* (Euphorbia cyparissias u. esula); 2) с. Молочїй.

Молочанїй, *а. Пар.* milchartig. Молочанїк, *т.* (В.) с. Молбчник 2).

Молочарня, *f.* Milchgewölbe, *н.* Молочїстїй, *а.* milchig, *Пол.*

milchreich. [chus oleraceus). Молочїй, *т.* Gänsedistel, *f.* (Son-

Молбчка, *f. с.* Молочай 1); Euphorbia procera; 2) Lactuca scariola; 3) Nbf. des Віслок, *Гол. (Вьн. II.* 176).

Молочкб, *н.* milchiger Saft; Futterbrei, -saft, *т.* (der Bienen); Miloh eines Milchners (Fisch); 2) — пєсв, кбтяче

Wolfsmilch, *f.* (Euphorbia); 3) Молбчка 2); *adv.* молочковатїй milchig.

Молочлївий, *а. Ч. III.* 266 reichlich Milch gebend.

Молбчний, (-бшнїй), *а.* Milch-, -а кáша Milohgrütze, *f.* Milchbrei, *т.*

mit Milch; -ий брaт, -а сестрá *С. II.* 200 Milchbruder, Milchschwester; 2)

milchig; 3) milchreich; 4) Молбчна *с. f. а. Fl.* in den See Молбчне mündend.

Молбчник, (-бшник), *т.* Milchmann, -händler; 2) Milcher, Milchner, (Fisch); 3) Milchtopf, *т.*; 4) Schöllkraut,

н. (Chelidonium majus).

Молбчниця, *f.* Milohfrau, *f.* Milohmädchen, *н.*; 2) gute Milch-, Melkkuh.

Молочнобїлїй, *а.* milchweiss. Молощавий, *а.* -е дєрево schwach, brüchig.

Молощак, *т.* junger Wald. Молцїкати, *v. а. §. с.* Мбскати.

Молбчїчки, *adv. с.* Мовчкї.

Молявка, *f. с.* Мулявїця, мулявка. Молянка, *f.* просовá Hirsezünsler,

т. (Pyralis silacealis); 2) — мучнá Aсopia farinalis. [н. kleine Weile.

Мбмент, (*d.* моментик), *т.* Moment, Мбмич, *f.* Wasserlilie, Seerose, *f.* (Nymphaea); 2) Nbf.

Момотлівий, *a.* Гол. III. 732 dhs Zischen lästig.

Момфа, *f.* Affe, *m.* s. Мала.

Монарх, монарха, *m.* Monarch, *m.*; *adj.* монарший dem Monarchen eigen, geh.

Монархія, *f.* Monarchin, *f.*

Монархія, *f.* Monarchie, *f.* *adj.* монархічний monarchisch.

Монастир, (*d.* -ірець), *m.* Kloster, *n.* *adj.* монастирський, zum Kloster geh.; klösterlich. [ein Kloster gestanden.

Монастирище, (-иско), *n.* Ort wo Монах, *m.* Mönch, *m.*

Монахія, монашка, *f.* Nonne, Ordenschwester, Klosterfrau, *f.*; 2) Liparis monacha. [Mönche, Mönchs.

Монашеский, монаший, *a.* vom Монашество, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchswesen, -leben, *n.* [leben, M. sein.

Монашествувати, *v. n.* als Mönch Монество, *n.* Ф. s. Моністо, в. а. место.

Монета, *f.* Münze, *f.* *adj.* монетний Münz-. [adj. монетарний Münz-

Монетарня, *f.* Münzamt, *n.* Пар.; Монетарство, *n.* Münzwesen, *n.*

Монетник, *m.* Münzer, *m.* Пар. Моністо, *n.* s. Намісто, Ог. 95.

Монька, моня, *f.* молонь, *n.* in d. Kinderspr. s. Молоко.

Монсір, *m.* Art ausgehöhltes hölzernes Geschirr, (Фр.) vgl. Мосир, u. Мусирча.

Моняги, *v. a.* Ос. (62) IV. 107? Мопс, (*d.* мопсик), *m.* Mops, *m.*

I. Мбра, *f.* Moire, *f.* Art Zeugstoff.

II. Мбра, *f.* Alp, *m.* Maare, Trut, *f.* Nachtmännchen, *n.*

Моравія, *f.* Todesfleck, Leichenfleck, *m.* s. Сукровиця; 2) s. Муравія.

Моралізувати, *v. n.* moralisieren. Моральний, *a.* moralisch; 2) von guten Sitten. [*f.* gute Sitten.

Моральність, -ости, *f.* Moralität Морандель, *m.* s. Мурандэль.

Мораністий, *a.* mit dunklen Streifen. Моранка, *f.* Панораа, *B.*

Морáха, Морáшка, *s.* Мурашка. Морáхва, *f.* linker Nbl. des Дністр.

Морва, *f.* Maulbeerbaum, *m.* (Morus nigra); морвовати, *pl.* Maulbeerbaumartige, *pl.* (Moreae).

Морвовий, *a.* von морва. Моргавка, *f.* H. 12. Wein. des blitzenden Wetterstrahlens.

Моргати, моргнути, *v. n.* mit den Augenlidern (-brauen); blinzeln, winken (вусом). [Blinzler, *m.* Пар.

Моргач, моргун, *m.* der blinzet, Моргла, *f.* gew. *pl.* моргли грають es wetterleuchtet, s. Моргавка.

Моргуляця, моргуля, моргуха, *f.* die blinzelt, Kokette, *f.*

Морс, *m.* Morgen, Joch Acker, *m.* = 0.57546 Hektar; *adj.* морсовий.

Морсуля, *f.* He. Пр. XII. 422 s. Іуля. Мбрда, (*d.* мбрдочка, *aug.* мордйще, *n.*), *f.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.*

Морданий, *a.* mit grossem Maul. Мордван, *m.* e. Schimpfname. [mühen.

Мордвань, *n.* das Morden; 2) das Ab-Мордвник, *m.* N. e. Berges.

Мордувати, *v. a.* morden; 2) abmühen, — ся в. ким sich womit zu Tode plagen.

Мордуля, *f.* s. Іуля, морсуля. Мордун, *m.* Mörder, *m.*; in d. Räthsel: die Katze.

Мордунка, *f.* Mörderin, *f.* [Mord. Мордунство, *n.* das Morden, der

Море, *n.* Meer, *n.* See, *m.* übht. Wasser Ч V. 552. [schillernd.

Моревий, (-овий), *a.* aus Moire, Моревладець, -дця, моревладник, *m.* Meerbeherrscher, *m.* Пар. Фр.

Мореля, *f.* Art grosse süssliche hellrothe Weichselfrucht.

Мореплав, *m.* Seefahrer, *m.* Ст. Мореплавок, -вка, *m.* Papierboot, *n.* (Argonauta). [„mores“ учіти.

Моресіти, *v. a.* корó jmdn rügen: Мореходець, -дця, *m.* Seefahrer, Schiffer, *m.* [wandelnd; See-, Schiffarts-

Мореходний, *a.* Py. meerdurch-Мореходство, *n.* Фр. Schiffahrt, Seefahrt, *f.* [chechus rosmarus).

Морж, *m.* Пол. Wallross, *n.* (Tri-Моржовина, *f.* Wallrossfleisch, *n.*

Моримух, *m.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius).

Моріти, *v. a.* jmdn Hunger leiden lassen (голодом); durch Hunger u. andere Entbehrungen quälen.

Моріг, -огу, (*d.* моріжок, -жкá), *m.* Rasen, *m.* mit Rasen od. Moos bedeckter Platz. [cupressiforme).

Моріжник, *m.* Astmoos, *n.* (Hypnum Моркавець, -вця, *m.* Merk, *m.* (Sium latifol.)

Морква, морков, (морх-) *f.* Möhre, gelbe Rübe, Mohrrübe, *f.* (Daucus carota); *хата морква häuslicher, ehelicher Unfrieden, üble Laune der Hausfrau, *Kv.* 78; *vgl.* Скрамадити.

Морквінє, *n.* Blätter von морква.
Морквиця, морковка, *f. dim. s.* Морква.

Морквянка, *f.* Art Pflze. [таги].
Моркнути, *v.n. У.с.* Боркнути. (-ко-
Морковий, *Kol.* I. 144. морковий-
ний, *a.* aus gelber Rübe.

Моровий, *a.* pestartig, ansteckend.
Моровиця, *f.* Мак. Pest, Seuche, *f.* зарази — Pesthauch, *m. B;* 2) *s.* Моравиця 1).

Морожене, *s. n. a.* Gefrorenes, *n.*
Морожене, *n.* das Gefrierenlassen.

Мороженщик, *m.* der Gefrorenes verkauft. [*m.* (Polygonum aviculare)].

Морожок, -жкá, *m.* Vogelknöterich,
Мороз, (*d.* морозець, -зця), *m.* Frost;

Frostreif, *m.*; 2) Schauer, Fieberfrost, *m.*
3) Herbstzeitlose, *f.* (Colchicum autumnale) *Vol. II.* 7.

Морозити, *v. a.* frieren lassen *III.*
I. 353; *impers.* морозить мене es fröstelt mich, überläuft mich kalter Schauer.

Морозний, морозовий, *L.* 120. *a.* frostig, eiskalt. [Schneeschimmel, *m.*

Морозоватий, (морзов-), *a.* кинь
Морозюк, *m.* Eisvogel, *m.* (Alcedo ispida). [wurm, (Bothrioccephalus latus)].

Морюдник, *m.* breitgliedriger Band-
Морок, *m.* Ч. I. 196. *K.* морюка,

f. dunkler Nebel; Todesgrauen, *n.*; 2) Plage, Qual, Plackerei; 3) Betäubung, Bethörung, *f.*; 3) Name des Teufels als Bethörers Ч. I. 196.

Морюквá, *f.* Moor, *n.* Morast, Pfuhl, *m.* Quebbe, *f.* (B.) *II.* 9. [bethörend.

Морюквий, *a.* KV. betäubend,
Морюквати, *v.n.* (B.) *s.* Марикувати,

verdächtig sein, murren: на когó wider jmdn. [sam, *K.*

Морюкватий, *a.* schwierig, müh-
Морон, *pl.* морючки, *m.* Gänseblümchen, *n.* Massliebe, *f.* (Bells perennis).

Морючити, *v. a.* plagen, quälen; betrügen, bethören. [plagt etc.

Морючник, *m.* (-иця, *f.*) der (die)
Морюшка, *f.* Rubus chamaemorus.

Морюкати, *v. n.* *II.* I. 75 *s.*

Морюти 1), *s. d.* folg.

Морюке дерево, über dem Wege überhangend und daher das Gesicht der Vorbeigehenden schlagend, *Левч. С. I.* 98; морюка галуза.

Морюкий, *a.* zum Meere, zur See geh., Meer-, Meeres, See-, -a рóвень Meeresspiegel, *m.* *Pol.*

Морюти, *v. a.* leicht schlagen; 2) dreinhauen, *B.*; 3) rasch hinspringen.

Морюля, *m.* Block, Klotz, *m.*

Морюя, -яги, *n.* (Фр.) *s.* Порюя.

Морюр, *m.* Mörser, Pöller, *m.* *K.*

Морюн, *m.* Meer, Wassergott, *m.* *Пар.*

Морюворий, *m.* *Beim.* des Haus-
schweins: „Rübenwühler“.

Морюца, морюца *Pol.* морюина (*d.* -инка), *f.* Falte, Runzel, *f.*

Морюцáк, *m.* Meerschweinchen, *n.* (Cavia sobaya).

Морюченє, *n.* das Falten, Runzeln.

Морючинє, *n.* die dichten Falten am weibl. Kleide.

Морючити, *v. a.* falten; runzeln; * — ся *P.* II. 133 die Stirne runzeln, sich sträuben. [Weiberhemde.

Морючинка, *f.* gefalteter Kragen beim

Морюк, *m.* Seemann, Matrose, *m.* *Ст.*

Морюнка свюгяца, leuchtende See-
qualle (Pelagia noctiluca). [2] *s.* Морюля.

Морюря, *f.* Dieckkopf, -schädel, *m.* §.;

Морюр, -ору, *m.* (B.) Salzfass aus einheitlichem Holz gemacht. [ремю б.

Морюрний, *s. a. m.* Nbf. des Чє-

Мосюкаль, *m.* Grossrusse, Moskowite;

2) Soldat, (in d. Ukrajina) *m.* *мосюкаль

підвєзти когю *Kv.* 376. jmdn betrügen;

2) Sardelle, *f.* (Engraulis encrasicolus);

3) Rothwanze, *f.* (Pyrrhocoris apterus);

4) *ung.* Haferkuchen, *m.*

Мосюкаленя, (-альченя), -яги, *n.*

des Moskowiten & Kind.

Мосюкалик, (*aug.* мосюкалюга), *m. s.*

Мосюкаль; 2) Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua) *He. Пр.* XI. (1) 121.

Мосюкальня, *f.* мосюкальство, *n.* *He.*

Soldatesca, *f.*; 2) Moskowitismus, *m.*

Russenthum, *n.*

Мосюкальщина, *f.* V. Art Abgabe.

Морюкати, *v.n.* schlagen; poltern, rügen.

Мосюка, *f.* St. Moskau; 2) *coll. s.*

Мосюкаль 1).

Мосюкофіль, *m.* Anhänger mosko-

witischer Gesinnung, Sprache &, *m.*

Москвофілство, *n.* Vorliebe für grossruss. Sprache etc.

Москóвка, *f.* Moskowitin, *f.*; 2) Sol-latenweib, *n.* s. Москáль 2).

Москóвский, *a.* moskowitzisch, gross-russisch; *adv.* по москóвски; — ві-грéць Nordwind; — канáрок Gimpel, *n.* (Fringilla pyrrhula).

Москóвство, *n.* Moskowitismus, *m.*

Московцeнá, -яти, *n.* Kind e. Sol-laten (москáль) III. I. 365.

Москóвщина, *f.* Russland, *n.* gross-russische Sprache etc.

Москóвщити, *v. a.* moskwitisieren.

Москорóдити, *v. n.* s. Мóскати.

Москóла, *m. s.* Ковáль Schmieđ, *m.*

Мóсьондв etc. s. Мóсяж etc.

Мóсьчі, *pl.* Ternstroemiaceae, *B.*

Мóства, *f.* Nbf. der Ствáга.

Мостáвий, *a.* K. I. 51 als Titnlatur: „Gnaden“, gnädig; 2) wohllehrwürdig, hochgeehrt, *Иар. Левч.*

Мóстик, (-óк), *m. c.* II. 125 s. Містóк.

Мостáна, *f.* Diele des Fussbodens, *f. c.* I. 116 Ч. V. 424; 2) der Fussboden, (*B.*); 3) Brückendiele, -balken, *m.*; Brükkenjochträger, *m. Иар.*

Мостáти, *v. a.* мiет eine Brücke schlagen, brücken; доpóгу einen Weg pflastern, legen; den Sitz auf dem Wagen herrichten; 2) — ся sich einen Platz suchen *Кч.* 415; 2) Platz einnehmen *ОП.*

Мостáвка, *f. s.* Гноóвка, *B. vgl.* Муст.

Мостовáй, *a.* zur Brücke geh.; 2) мостовá, *s. f. a. He.* Pflaster, Steinpflaster, *m.*; 2) мостовé, *s. n. a.* Brückengeld, *n.* Brückenmaut, *f.* [стáна 3).

Мостовáна, *f. s.* Міст; 2) s. Мо-

Мóсур, *m.* Knorren, *m.*

Мóсяж, *m.* Messing, *n. Пол.*

Мóсяжий, *a.* messingen, aus Messing.

Мóсяжник, *m.* Messingschläger, Gelb-giesser, *m.*

Мот, *m. Ко.* 79. *gr.* s. Марнотрáвник.

Мотáлька, *f. s.* Мотáль.

Мотáнв, *n.* мотанáна, *f.* das Haspeln; * Verwirrung, *f.*

Мотáти, (-áю, -áем) *v. a.* aufwinden, haspeln, weifen; * — собí щось на нiс, на вус etc. sich wohl merken, — ся sich winden, s. wickeln, s. verwirren, *P. I.* 18; б) sich hin u. her be-

wegen, s. hinüberwerfen.

Мотáчка, *f. Иу.* Spulle, *f.*

Мóтив, *m.* мотáва, *f. К.* Motiv, *n.* мотивувáти *v. a.* motivieren.

Мотáга, мотáга, *m. Левч.* s. Мот.

Мотáка, *f.* Hacke, Haue, *f. Karst, m.*; *dim.* мотáчка до косí (до грабкíв) hakenförmiges Werkstück bei dem Sen-senrechen.

Мотикáти ся, sich abmühen.

Мотáль, мотáль, (*d.* мотáлик, мо-тáльок), *m.* Schmetterling, Falter, *m.*; 2) Zeichen der Geometer, *n.*; мотáлики *pl.* Kleinschmetterlinge (Microlepidoptera) *B.*

Мотáлиця, *f.* Wachsmotte, Rang-made, *f.* (Galleria cerella); 2) Leberegel *m.* (Distoma hepaticum); Egelkrankheit, *f.*

Мотáлívка, *f.* Schmetterlingsmücke, *f.* (Psychoda). [blüтер (Papilionaceae).

Мотáльковáти, *pl.* Schmetterlings-

Мотирбáс, *m. He.* Art Kleiderstoff.

Мотáця, *f. Кч.* Krücke, *f.* (Ир. IX. 849).

Мотáчити, *v. a.* karsten, hacken s. Сá-пати.

Мóглох, *m. К.* мóглош, *f. m. К.* Knäuel, *m.* Gerümpel; Gesindel, *n.* Póbel, *m.*

Мотáштити, (мотáш-), *v. a.* derb schlagen, stossen; * vertilgen.

Мотáтити ся, sich hin u. her bewe-gen, s. Мотáти ся; sich herumtreiben, herumschlendern.

Мотнóти, *v. n.* чим womit schüt-teln; — ся sich rühren, rührig, rasch sich wohin begeben.

Мóто, *n. ГИИ.* s. Мотóк; 2) Elle, *f.*

Мотовáло, (*d.* -áльцé), *n.* Haspel,

Weife, *f.* [вáвок, -зка, Bindfaden, *m.* Fitze, *f.*

Мотовáз, *m.* Strick, Strang, *m.* мото-

Мотовáзв, *n. coll.* Stricke, Stränge, *pl.*

Мотовáзити, *v. a. ГИИ.* fitzen, ver-wirren.

Мотовáзник, *m.* Seiler, *m.*

Мотóк, *pl.* мiтки; (*d.* мотóчок, -чка), *m.* Zaspel, Toeke, *f.* Garngewinde, *n.*

Мотóлити, мотóлштити, *v. a.* zu-sammendrücken, verwirren.

Мотóлка, *f.* Viehseuche, *f.*

Мотóрити, *v. a.* thun, treiben *III.* I. 92; künsteln *ОП.* [nett, hübsch.

Мотóрний, *a.* rüstig, wacker, tüchtig;

Мотóрність, -ости, *f.* Rüstigkeit; Nettigkeit, *f.*

Моторóшно, *adv.* комúсь стáло —

jmdm wurde unheimlich, bange.

Мотоуз, *m. gew. pl.* die Aalflösse, Aalpurpe; Grundschnur, *f.*

Мотѳати, *v. a. ГIII.* hin u. herziehen, herumreißen, zupfen; — ся sich herumzerren.

Мотрѳна, Мѳтра, *f.* Matrona.

Мотрѳштити, *v. n. s.* Порѳштити (снѳжѳом) + *M.*

Мѳтуз, *m. Mi.* II. 374 s. Мотѳвѳа.

Мотѳзити ся, *Сms.* Повѳзити ся.

Мотѳзний, *a.* Seil-, -а мѳшина Seilmaschine, *f.* *Пол.*

Мотѳзник, мотѳзѳр, *m.* Seiler, *m.*

Мотѳзѳк, (*P.I.* 18. мотѳзѳка. *f.*), -зѳка, мотѳзѳлок, (*d.* мотѳзѳлок), *m.* Schnur, Leine, *f.* Strick, *m.* Fitze, *f.* Bindseil, *n.* Angelschnur, *f.*

Мотѳзѳлити, *v. a. s.* Мотѳвѳзити.

Мотѳшний, *a. s.* Похмѳрний.

Мотѳга, *m. Ko.* 68. Ränkespinner, Rabulist, *m. s.* Mot.

Мох, *g.* мѳху u. мху, *m.* Moos, *n.*

Мѳхна, *f.* kriechendes Fingerkraut, (*Potentilla reptans*).

Мохнѳвий, мохнѳтий, *a.* moosig; flaumig, behaart, rauch.

Мохнѳтѳсть, -ости. *f.* moosiges Aussehen, das Behaartsein.

Мохнѳтѳтити *v. n.* sich mit Moos bedecken, Flaum bekommen; 2) *reich werden.

Мохнѳток, -тка, *m.* Hainbinse, *f.* (*Luzula pilosa*).

Мохнѳч, *m.* *ein Reicher.

Мохнѳчка, *f.* in d. Rѳthsel: die Maus; 2) Gift-Reizker, *m.* (*Agaricus torminosus*) *Вол.*

Мохоборѳдий, *a.* milchbartig, *Пар.*

Моховѳтий, *a.* etwas moosig.

Моховѳтѳцѳ, *B.* моховѳцѳ, *Фр. pl.* Mooskorallen, Moosthiere, *pl.* (*Bryozoa*).

Моховѳвий, *a.* moosig, bemoost.

Моховѳйк, *m.* Mooschwamm, *m.* (*Boletus subtomentosus*).

Моховѳця, *f.* Federbuschpolyp, *m.* (*Alcyonella reptans*). [wächst.

Моховѳще, *n.* Ort wo viel Moos

Мохтѳлик, *m. s.* Пѳсмо, пасемцѳ.

Мохѳнки, *pl.* *Physalis alkekengi*.

Моц, *f. s.* Миць; моц чѳгѳсь sehr viel von Etwas. [Rauchtabak.

Моцѳк, *m. s.* Моцѳр; 2) starker

Моцѳр, *m. Гр. s.* Силѳч.

Моцувѳти ся з кѳм mit jmdm ringen, seine Kraft, messen.

I. Моч, *f.* Kraft, Macht, *f.* *Гр.*

II. Моч, *f.* Urin, Harn, *m.*

Мочѳ, *f. s.* Слотѳ; 2) s. Моч II. (*B.*).

Мѳчар, *m.* мочѳра, *f.* Sumpf, Moor, Morast, *m.*

Мочѳрка, *f.* Bachmücke, *f.* (*Tipula B*; 2) — живѳрѳдка Sumpfschnecke, *f.* (*Paludina vivipara*).

Мочѳрний, *Пол. B.* мочарѳгий, *a.* Sumpf, sumpfig, morastig; — грунт Moorgrund, *m.*

Мочѳ, [моу (мѳжу), мѳжеш], *v. a.* können, vermögen, im Stande sein.

Мочѳвий, *a. pass:* -е лиго.

Мочилинѳвка, *f.* *Гол. III.* 378; мочѳло, *n.* мѳиль. *m.* Weiher, Lache, Flusstelle wo Hanf zum Rѳsten gelegt wird, Hanfrѳste, *f.*

Мочѳти, *v. a. nass* machen, anfeuchten; einweichen; — нѳги den Fussbad nehmen; — конѳплѳ den Hanf rѳsten; 2) *v. n.* harnen, pissen.

Мѳчка, *f.* Rѳsten des Hanfes, *n.* *Под.*

Мочѳвий, (-ѳвий), *a.* urinѳs, *Пол.*

Мочѳвийтий, *a.* dauerhaft, s. Моч I.

Мочувѳтий, *a.* -а земля morastig.

Мѳша, *f.* Grossmutter; 2) Hebamme, *f.*

Мошѳна. *f. s.* Мошѳнка.

Мошѳнник, мошѳельник, *Ал.* Spitzbube, Betrѳger, Beutelschneider, *m.* (*B.*). Мѳшечка, *f. dim. s.* Мѳшка, мѳшка, *III. I.* 167.

Мѳштити, *v. n.* коло сѳбе u. — ся viel um sich herumwѳhlen, trѳdeln; 2) Hokus Pokus machen, zaubern; wahr-sagen; mucken.

Мошѳя, *f. rum.* grosse Alm, Meierei, *f.*

Мѳшка, *f.* Stechmücke, Stechschnecke *f.*; 2) Wollschweber, *m.* (*Bombylius*); 3) — тулѳанка Кѳcherfliege, Frѳhlingsfliege, *f.* (*Phryganea*).

Мѳшко, *m. §.* Moses. [ти. мѳштити 2).

Мошкорѳдити, *v. n. s.* Божкорѳдѳ-

Мѳшна, *pl.* Hodensack, *m.*

Мошнѳч, *m.* *Sedum acre*.

Мошнѳхѳ, *pl.* Мохѳнки.

Мѳшня, *f.* *Mx.* s. Мошѳнка.

Мѳшок, -шка, *m.* Milchbaar, *n.* leichter Flaum, *Пар.*

Мошѳнка, *f.* Beutel, Sѳckel, *m.* [*Пар.*

Мошѳнник, *m.* Beutelschneider, *m.*

Мошул, *m. rum.* Grossvater, *m. vgl.* (Моша 1). [*thier, n.* (Moschus moschiferus).
Мошусовець, -вця, *m.* Moschus-
Мош, *m.* Most, *m.*
Мошаниця, *f.* N. e. Berges.
Мошевий, *a.* mostig. [*f.* Tafelwerk, *n.*
Мошене, *n.* — дошкове Tafelung,
Моший, *a.* Ф. (Поэз. 62) 135 schwach?
Моши, *pl.* Kraft, Macht, *f.* КУ.; 2) die
 rdischen Ueberreste, Reliquien. [*ний.*
Мошваний, *ptc.* zu Мошати, моше-
Мра, *f.* s. Мара 1).
Мраіти, *v. n. s.* Мрачати.
Мрак, *m.* мрака, *f.* (*pl.* мракі В.)
 Nebel, *m.* мрака січе vom kalten schnei-
 denden Nebelregen, es ist nasskalt; *Dun-
 kelheit, Finsternis, *f.* [Abgrund der Teufel.
Мракобісна безодня, *K.* finstere
Мраколюбець, -бця, *m.* мрако-
 любний, *a.* Фр. Liebhaber der Finster-
 nis, Finsterling, Obscurant, *m.*; lichtscheu.
Мракотіти, *v. n.* nebelig werden.
Мрамор, *m.* Пол. s. Мармур 1); мра-
 морний, *a.* s. Мармуровий.
Мраморець очняк, *m.* Schachbrett-
 falter, *m.* (Hirarchia Galathea).
Мраморка, *f.* Achateule, *f.* (Hadena).
Мраморник, *m.* Kalkstein, *m.* Гн. 29.
Мрачати, *a. n. impers.* мрачати на
 дворі es ist Nebel, es nebelt, es näs-
 selt; — ся es wird Nebeldämmerung.
Мрачний, *a.* nebelig, (день); ne-
 belfeucht; düster; мрачно ми в очех
 es ist mir wie Nebel vor den Augen
 d. i. ich vermag nicht klar zu sehen;
 мрачна далечина Nebelferne, *f.*
Мрачність, -ости, *f.* Dämmerheit,
 Dunkelheit, *f.*
Мрево, *n.* Н. 61 s. Марево, мряво.
Мрежи, *pl.* (Iemk.) Stickerei, s. Ме-
 рэжа.
Мрець, *m.* s. Мертвець Ог. 94.
Мрея, *f.* Гол. (розн. о яз. 61).?
Мриво, *n.* В. düsteres, nebeliges Wetter,
 Nasskälte, *f.*
Мригати, *v. n.* blinzeln, s. Мопрати.
Мрий, *a.* nebeltrübe, düster; dumpfig;
 finster; на дворі мро (*adv.*) draussen
 ist düster; сонце мрое (*a.*) die Sonne
 ist umdüstert; * діти мрії die Kinder
 sind abgezehrt, abgemergelt.
Мрїти, *v. a.* dunkel machen, ver-
 dunkeln; 2) *v. n.* träumen: о чім, wovon.

Мрич, *m.* sumpfiger (junger) Wald, (Ф.).
Мрий, *g.* мрія, *m.* Nachtgespenst, *n.*;
 2) finstere Mensch, Griesgram, *m.*
Мрийний, *a.* dämmernd, schimmernd;
 -а даль d. Ferne КУ. [*m.* (in, f.) Пар.
Мрийник, *m.* (-їця, *f.*) Schwärmer,
Мрїти, *v. n.* düster, nebelig werden,
 vom Fallen des Nebel-, Staubregens;
 сонце мріє die Sonne umdüstert sich
 (*vgl.* Мрий); 2) schimmern, dämmern,
 grauen, III. I. 2; wimmeln; 3) leise schla-
 fen, schlummern; мрїють ся сні ОП.
 es tauchen Träume auf. [Мрїти Лесч.
Мрїяти, *v. n.* Cm. s. schwärmen; 2) s.
Мроїти, *v. n.* impers. мрїють es
 bilden sich kleine leichte Wellen. [ти.
Мру, мрещ, & *pl.* 3 pers. мрутъ s. Мёр-
Мружити очима, s. Жмурити очи.
Мружки, *pl.* s. Жмурка.
Мрук, *m.* mürrischer Mensch, Brumm-
 bär, Griesgram, *m.*; темного мрука гра-
 ти Мх. Blindekuh spielen.
Мрукати, М. II. 134, мрумрукати,
 мрукотіти, *v. n. s.* Мурлика́ти,
 муркотіти. [mig.
Мруклий, *a.* mürrisch, griesgrä-
Мрух, *m.* Anthrenus, В.
Мря, Ф. мряка, Лесч. *f.* s. Мрака;
 2) Пар. s. Мрявица 2).
Мрява, *f.* КС. VIII. 385 s. Марево,
 мрево, Zwielight, Sonnenspiel, *n.*; 2) Пар.
 s. Мрявица 2).
Мрявиця, *f.* das Dämmerwerden, Ne-
 beldämmerung, *f.*; 2) Gewimmel, Ge-
 wühl, *n.* Schwarm, *m.*; 3) leiser Schlaf,
 Schlummer.
Мрякуватий, *a.* С. düster, finster.
Мряч, мрячня, *f.* В. dichter Nebel,
 Dunkel, *n.*
Мстець, *m.* К. КУ. s. Местник.
Мстївий, мстїгельний, До. *a.* s.
 Местний. [sucht, *f.* Пар.
Мстївість, -ости, *f.* Rachgier, Rach-
Мстїтель, *m.* (-їтелька, мстїця,
 КУ. *f.*) s. Местник. [Rache üben.
Мстїти, (мщу, мстиш), *v. a.* rächen,
Му, мещ, & *pl.* 3 pers. муть mit d.
Infinit. dient zur Bildung des Futu-
 rums, Ог. 56.
Мугір, *m.* gemeiner Bauer, Bengel,
 Кч. 75; (*f.* мугірка gemeine Bäuerin, Пис.).
I. Мудь, мудь, *m.* gemeiner Kerl,
 Lämmel, Bauerbengel, *m.*

II. Мудъ, мѹда попова, *f.* мудѹ попова. *n.* Spindelbaum, *m.* (Evonymus europ.).

Мудѹрний, мудѹрѹский, *a.* (*Фр.*) kunstvoll; hübsch. [*ma hederacea*].

Мѹдики, *pl.* Gundelrebe, *f.* (Glechoma) *удина*, *f.* *Gr.* 23. s. Гордовина II.

u. Мудъ II.

Мѹдка, *f.* Fingerfeige: Nichts.

Мудник болотный, Parnassia palustris, *B.*

Мѹдо, *n.* Hode, *f.* (*B.*). [*lümmehaft*].

Мудоватый, *a.* dem Мудъ Entspr.,

Мудоволь, *m.* Bauernfreund, *m.*

Мудоба, *f.* Filzlaus, *f.* (Pediculus pubis).

Мудрагѹль, (-ѹлик), мудракъ, III.

мѹдрикъ, *W.* der Altkluge, Spitzfindige, Naseweise, Geisterling, *m.* [*s.* Мѹдрощи].

Мудращина, *f.* Kunststück, *n.* Кс. 300.,

Мѹдрецъ, *m.* der Weise.

Мѹдрѹво, *n.* *См.* s. Мѹдрѹ.

Мѹдриый, *a.* weise, klug; einsichtsvoll, verständig, witzig; 2) sinnig *Gr.* 23 schön, künstlich, *adv.* мѹдро.

Мѹдрикъ, мѹдрень, *m.* s. Модрина.

Мудрѹти, мудруваты, мудрѹчити (-ѹч-), *Левч. v. a.* klügeln, *C. II.* 178. philosophieren, deuteln *Пар.*

Мудривник, *m.* III. s. Мудрагѹль.

Мѹдрѹсть, -ости, *f.* Weisheit, Klugheit, *f.* [*flüchte*, *pl.*

Мудрѹшки, *pl.* s. Мѹдрощи, Aus-

Мудрѹ, *n.* *См.* *Маг. слов.* Kunst, Er-

findung, *f.*

Мудроватый, *a.* künstlich, compliciert, schwierig, verfänglich, sonderbar.

Мудровина, *f.* *coll.* junge Triebe an Nadelbäumen *Gr.* 23. [*prophetisch*].

Мудровищий, *a.* *Мог.* weissagend,

Мудрѹта, *f.* etw. kunstreich Verfertiges, Kunststück, *n.* *Ф.*

Мѹдрощи, *pl.* *Рч.* 108 weises, geschiedtes Verfahren; das Klügeln; Weisheiten, hochgelehrte Meinungen; Spitzfindigkeiten, *pl.* Schwänke, witzige Streiche.

Мудруваты, s. Мудрѹти.

Мудрѹля, *f.* Klüglerin, *f.*

Мудрѹчий, *a.* *K.* weise denkend, sinnig; klügelud *Левч.*

Мудѹтник, *m.* männliches Knabenkraut (Orchis mascula).

Муж, *m.* Mann; Ehemann, *m.* (*dim.*

мѹженько, lieber M.).

Мужати ся, sich ermannen, на щось

wozu; mannhaft vorangehen *Пу.*; 2) tapfer kämpfen, ringen, streiten *ГБ. Зг.*

Мужва, *f.* *coll.* *P.* II. 82. *Кч.* 309 Bauernvolk, *n.* -haufen, *m.*

Мѹжеский, *a.* männlich; Mannes-
Мѹжескѹсть, -ости, *f.* Mannbar-
Mannesreife, *f.* [*chem Sinn*, starkmüthig.

Мѹжесливый, *a.* *Пар.* von männli-

Мѹжество, *n.* Mannheit, *f.* *Пар.*, männlicher Sinn; Energie, Tapferkeit, *f.* Muth, *m.*

Мѹжий, (-ий), *a.* *Зг. T.* Mannes-, männlich; mannbar.

Мужик, *m.* Bauer; 2) Ehemann, *m.*

Мужиковатый, *a.* bäurisch, grob, *Кч.* 250. [*Me.* 322, *a.* des Bauers.

Мужиковый, мужичин, мужин

Мужичкий, *a.* Bauern-. [*Bauern, pl.*

Мужичтво, *n.* Bauernstand, *m.*; 2)

Мужичка, *f.* Bäuerin, *f.* III. I. 377.

Мужити, мужити, *Св. v. n.* zum Manne heranreifen, mannbar, reif, stark werden.

Мѹжний, (-ний), *a.* männlich, mannbar, mannhaft, *Пар.*; 2) *fem.* мѹжня

жѹнка (жѹна) *Ч. V.* 486. *Me.* 361. *He.* verheiratete Frau.

Мѹжність, -ости, *f.* Mannbarkeit, Mannhaftigkeit, Tapferkeit, *f.*

Мужоложник, *m.* Knabenschänder, *m.* *K.* *Пар.* [*derei*, *f.* *Пар.*

Мужоложничтво, *n.* Knabenschänder-
Мужувати с; s. Мужати ся 2).

Мужчина, *m.* Mann, *m.* Mannsperson, *f.* (мужчин *G.* 23). [*Männern geh.*

Мужчиньскый, *a.* (*B.*), Männer-, den

Мужчѹр, *m.* *Кс.* 76 s. Мушѹр.

Мѹза, *f.* Muse, *f.*

Музей, *m.* Museum, *n.* [*зика*, *f.* Musik, *f.*

Музик, *m.* Musiker, Tonkünstler, *m.* мѹ-

Музика, (*d.* музичѹньо), *m.* Musicus, Musikant, Spielmann, *m.*; 2) *coll.* die Musik (*грѹе*: spielt), Musik-Kapelle, *f.*

Музикальный, *a.* musikalisch.

Музичка, *f.* Dorcadion holosericum.

Музичний, (-ичкий, *Левч.*), *a.* Musik-; музично, *adv.* im Takt der Musik, *См.*

Музѹль, *m.* Knieeschwamm, *m.* (у коня), *vgl.* Мозѹль. [*мѹжество*].

Музкѹсть, -ости, *f.* *Зг.* s. Мѹжескѹсть,

Музувѹр, *m.* II. s. Бузувѹр.

Мука, *f.* Marter, Qual, Pein; *pl.* мѹки *B.* Folter, *f.*

Мука, *f.* Mehl, *n.* (*pl.* мѹки).

Му́кати, му́кнути, *s.* Мекати, muen, brüllen; mucken, mucksen.

Мукачівка, *f.* Art Fisolen.

Му́кїця, *f.* *Нав.* (*Пр.* III. 270) *s.* Мука.

Мукомельня, *f.* Getreidemühle, *f.*

Мукосі́й, *m.* der das Mehl siebt, beutelt, *Пис.*

Мукосі́йня, *f.* Beutelkammer, *f.* III.

I. Мул, *m.* Maulthier, (*Equus mulus*).

II. Мул, *m.* Schlamm, *m.* III. I. 15; 2) —, муліско, *n.* Gemüll, Mull, *n.* schlechteste Spreu. [schlammig;

Мула́вий, мула́стий, *Фр. a.*

Мулавіна, *f.* schlammiger Boden.

Мула́к, *m.* головель — Meeräsche, *f.* (*Mugil cephalus*).

Му́лити ся, зогєрн, säumen.

Мула́ця, *f.* Mauleselin, *f.* *Пар.*

Му́лич, *m.* Miesmuschel, *f.* (*Mytilus*).

Му́лявіця, муля́вка, мулі́вка, муля́ка, *f. coll.* junge Brut verschiedener grösserer Fische, Fischbrut, *f.*; 2) *s.* Мересніця.

Мула́кій, *a. s.* Глейкій, мула́вий; 2) *adv.* му́ло, *Пис.*? *s.* Муляти.

Мула́нка, *f.* Wasser-Sumpfkraut, *n.* (*Limosella aquatica*).

Муля́р, (*d.* муля́рчик), *m.* Maurer, *m. adj.* муля́рський Maurer.

Муля́рка, *f.* Weib des муля́р, *n.*; 2) Maurerarbeit, *f.*; 3) чмола́-Мauerbiene, *f.* (*Anthophora parietina*) [Маля́р.

Муля́рничок, *m. dim.* Ч. III. 146 *s.*

Муля́рство, *n.* Maurerhandwerk, *n.*

Муля́рчу́к, *m.* Maurerlehrling, -gesselle, *m.*

Муля́ти, *v. a.* drücken, *s.* Давіти; 2) *v. n.* кому́сь в голові муляють нові іде́ї: arbeiten, sich rühren, schwärmen; 3) — ся *s.* Ба́брати ся. [H. 58.

Му́ма, *f.* егїпедка — vom bösen Weibe

Му́мізбана́, *n.* *Пол.* Mumienbereitung, *f.* [tour, *f.*; 2) *Soldat, *m.*

Му́ндїр, му́ндур, *m.* Uniform, Мон-Му́ндирува́ти, *v. a.* uniformiren, montieren.

Му́ндїрша, *f.* Weib eines му́ндїр: eines verabschiedeten Soldaten. [пєя —!

Му́не́рія, *f.* §. Naturell, *n.* Anlage, *f.*

Му́ні́ція, *f.* Munitions tasche, Patron-

Му́нька, *m. s.* Ню́нька. [tasche.

Му́нькова́тий, му́ньвий, *a.* stumpfsinnig, blöde.

Му́р-му́р! (мурк), *int. ánt* — nicht einen Muck!

Му́р, *m.* Mauer, *f.*; 2) gemauertes Haus.

Му́ра, *f.* Staub-, Getreidebrand, *m.* (*Uredo segetum*).

Мура́ва, *f.* Rasen, *m. s.* Моріг. [oa].

Мураве́ль, -вля́, *m.* Ameise, *f.* (*Formi-*

Мураве́льний, *Фр.* мура́віний,

(-вняий), муравліний, *B.* Ameisen;

-e ма́сло *Aetialium septicum*.

Муравіна, *f. s.* Мура́ва.

Мураві́не, муравлі́не, *n.* Ameisen-

haufen, -hügel, *m.* [rauhschalige Birne.

Мура́вка, *f. s.* Мура́шка; 2) Art

Муравлю́ха, муравля́к, *m.* Amei-

senlöwe, *m.* (*Murmecoleon*), *B.*

Муравля́р, *m.* — грива́стий. Amei-

senfresser, *m.* (*Murmecophaga jubata*),

Пол.

Муравні́к, *m. s.* Мура́ва, *B. ВБ.*

Мура́вський шлях, Strasse von

der grossen Січ, bis zum Quellenge-

biete der Во́рекла u. До́нець.

Мура́вчик, *m.* *Под. s.* Муля́р.

Мура́жок, *m. s.* Моріг, морі́жок.

Мура́йка, *f. s.* Мура́шка.

Мура́ль, мура́р *Гол.* III. 710. *m. s.*

Муля́р, *Мі.* II. 108.

Мура́нь, *f.* *Melanopsis, B.*

Муранде́ль, (-ді́ль), *m. s.* Мураве́ль.

Мурані́стий, *a. s.* Мургані́стий.

Му́рати, *v. a.* beschmieren, be-

schmutzen.

Мура́ха комахо́бка, *f.* Ameisen-

löwe, *m.* (*Murmecoleon formicarius*).

Мура́шка, *f.* Ameise, *f.* (*Formica*,

Murmica).

Мурашкóвина, *f.* Ameisenhaufen, *m.*

Мурашні́я, *f.* Ameisengesellschaft, *f.*

Мурашчóк медвє́жий, grosse Wald-

ameise. [Augenbraunen, *pl.*

Му́ргай, (морга́й), *m.* in d. Räthsel:

Му́рганістий, *a.* dunkel gestreift,

bunt, *s.* Морані́стий.

Му́ргатий, (-а́стий), мура́вий,

(-а́тий), му́ргий, му́ргурій, *K. a.*

von unreiner Farbe, schmutzig dunkel-

braun, sch. gelb.; schwarzgrau.

Му́рґа, *m.* schmutziger Kerl, Saukopf;

2) schwarzer Ochs, (*B.*) [m. s. Му́рґа.

Му́ре́й, *m. K. I.* 252 Bauerlummel,

Му́ре́ля, *f. s.* Морє́ля. [Лбатень.

Му́ржиле́вий, *a.* свє́рлик — *s.*

Мўра, *m.* Mursa, tatarischer Fürst.
 Мураалець, -ля, *m.* Diener, Soldat eines Мўра.

Мўрйй, (*d.* -ёнький P. I. 6.), *a.* schmutziggrau, schwärzlich braun.

Мўрин, *m.* Mohr, Neger, *m.*

Мўринка, *f.* Mohrin, Negerin, *f.*

Мурынський, *a.* mohrisch, *Пар.*

Мури́вка, *f.* му́рик, *m.* Mauer-, Hausschwalbe, *f.*

Мури́щик, *m.* *Левч.* s. Муля́р.

Мури́ти, *v.n.* roth scheinen *M+B. 142.*

Му́ркіт, -оту, *m.* das Murren, Schnurren. [brammen, murren.]

Му́ркотати, (-тіти), *v. n.* murren,

Му́ркотій, му́ркотіло, му́рміло, *m.* Brummer, Brummbart, Murrkopf, *m.*

Му́рлика́ти, му́рника́ти, (му́рничу, -йчеш) *Кв. 135, v. n.* schnurren, brummen.

Му́рло́, *n. s.* Gefriss, Maul, *n. Левч.; 2) Ос. (61) VIII. 50* Lümmel, *m. ?*

Му́рлы́, *int.* vom Schnurren (Spinnen) des Katers.

Му́рник, *m. s.* Муля́р.

Му́рно-ка́мінь, *Гол. III. 121* на перетіні — vom Edelstein.

Му́рванець, -нця, *m.* gebaute Strasse, Chaussée, *f.*

Му́рваний, *ptc.* gemauert; му́рваненький, *a. P. I. 6. e.* Spielwort.

Му́рва́ниця, *f.* gemauertes Haus.

Му́рви́ця, *f.* Leichenblässe, *f. s.* Морави́ця 1).

Му́рува́ти, *v. a.* mauern.

Му́ру́гий, *a. s.* Мурга́тий, му́ргий.

Му́рча́к, *m.* Meerschweinchen, *n.* (Cavia sobava). [*m.s.* Муранде́ль, мура́шка,

Му́ряньок, му́ряндже́й, му́рашок.

Му́с, *g.* му́су, *m.* Muss, *n.* unvermeidliche Nothwendigkeit: „— великий пан, Muss ist eine harte Nuss, ist ein Bretnagel“; через му́с gezwungen.

Му́са́т, (-а́д, *ГIII*), Wetzstahl, *n.; 2) Feuerstahl, n. Пу. ГIII.*; му́сца́к *Gr. 23.* Dolch, *m.*

Му́си́р, *m.* Asch, Aschkrug, *m.*

Му́си́ть, *adv.* doch wohl, gewiss, sicherlich, ohne Zweifel; es scheint, wohl, fürwahr, *МIII.*

Му́си́й, Му́си́йко, *m.* Moses.

Му́си́йщина, *f. К.* Zeitalter u. Gesetzgebung Mosis.

Му́си́рча́, -ати, *n.* Mehlnapf, *n. s.* Мо́сир.

Му́си́ти, (му́шу, му́сиш), *v. n.* müssen; sollen; му́сить так бу́ти es muss so sein; 2) können *P. I. 137; II. 38* не му́сить = не мо́же; 3) *Щог. 104. 108* dringend wollen; 4) *impers. s.* Му́сить.

Му́скота́, *f.* grosses Koth.

Му́ску́л, *m.* Muskel, *f.;* му́ску́льний, *a.* Muskel-, muskelig.

Му́ску́лїсти́й, *a.* muskulös.

Му́снути, му́ска́ти, *v. a.* leicht berühren, *Пол. [ern, m. II. К.*

Му́со́р, му́сур, *m.* Schutt von Mau-

Му́ст, *m.* Flussschlamm, Bodensatz, *m.* Koth, Mistwasser, *n.*

Му́стали́к, *m.* tatarischer Commissär.

Му́сти́ти, *v. a.* mit Koth anfüllen; mit Füßen treten, mischen.

Му́сти́нка, *f.* Mistwasser, Jauche, *f.*

I. Му́сува́ти, *v. n. Ко. 61* nachdenken, überlegen §.

II. Му́сува́ти, *v. n.* mousieren. [Stoff.

Му́сула́бе, *m.* baumwollener, rother

Му́су́лес, *m.* Brantweinaufguss mit aufgelassenem Honig, *m.*

Му́су́лець, -ля, *m.* Molke, *f.*

Му́сю, му́си, & *s.* Му́си́ти &

Му́сяндрови́й, *a. Ос. (62) VI. 53 ?*

Му́сянжо́вий, *a. III. II. 25 s.* Мо́сяжний, bronzen.

Му́т, *m. У.* му́ть, *f. Левч.* das Trübe, Schwall, *m.* schmutzige Feuchtigkeit.

Му́та́ль, *m.* му́та́лька, *f. s.* Му́ти́ль.

Му́тва, *f.* Gewühl, Gewirre, *n.* Wirrwarr, *m.*

Му́те́рка, *f.* Schraubenmutter, *f.*

Му́ти́тель, *m.* Ordnungsstörer, Störenfried, *m.*

Му́ти́ти, (му́чу, му́тиш), *v. a.* trüben; verwirren, stören; му́ти́ща вода́ *Ч. I. 44* = горі́вка betäubend, Schwindel erregen. [му́таі, му́тлики.]

Му́ти́ль, *m. TP. 69 s.* Мо́ти́ль, *pl.*

Му́ткі́сть, -ости, *f. Ле. (Лір. 35. 41)* Beweglichkeit, *f. ?* [unlauter.]

Му́тні́й, *a.* trübe, getrübt, unklar, Múтні́сть, -ости, *f.* Trübheit, Unlauterkeit, *f.*

Му́тнова́тий, *a.* etwas trübe, *Пу.*

Му́тні́во, *adv.* flau, langsam.

Му́тня́к, *m.* Dintenfisch, *m.* (Sepia).

Му́тра, *f. s.* Му́те́рка.

Мутувати, *v. a. Gr. s. Мутити.*
 Мутушувати, *v. n.* кимбсь jmdn hin u. her werfen, *Др. с. 249.*
 Мўфка, *f.* пульсова Handmuff, Pulswärmer, *т. Пол.*
 Мух, *т. Р. II. 39 s. Мох, Ог. 43.*
 Мўха, *f.* Fliege, (*Musca*) *gew.* Stubenfliege; *ähnliche Insecten: Biene, *f.*; — ясе́ньова spanische Fliege; 2) *мўхами годобаний witzig, piffig; мае свої мўхи (в но́сі) hat seine Launen, Unarten; мўху вбїти *Кн.* sich einen tüchtigen Rausch holen. [des Бур.
 Мўхавець, -вця, *т.* rechter Nbsl.
 Мухарїця, (-їчка), *f.* Eintagsfliege, *f.* (*Ephemera*).
 Мухарка вїсоватка, *f. B.* Glatt Wiesenhafer, *т.* (*Arrhenaterum avenaceum*).
 Мухва́, *f.* (*Фр.*) *s.* Мупня́.
 Мухолан, *т.* (Fliegenfänger), Entomolog, *т. Gr. 23.* [(*Muscicapa*).
 Мухолівка, *f.* Fliegenschnapper, *т.*
 Мухомор, мухотрут, *т.* Fliegenstein, *т.* Fliegengift, *н. Пол.*; 2) — мухотрутка, *s.* Моримўх, *Вол.*; 3) *Delphinium elatum*.
 Мухоморка черво́нява, Perlenchwamm, *т.* (*Agaricus rubescens*).
 Мухорїця, *f.* Hautausschlag, *т.* Nesselsucht, *f.*
 Мухор, *т.* türkischer Kamlot.
 Мўхта, мўфта, *f.* Muff, *т.* [Pferd, &
 Муц, *т.* bausbäckiger Junge, feistes
 Мўцик, *т.* kleiner Hund, Mops.
 Мучанка, *f.* Gemengsel aus Mehl, Milch u. Schafkäse, *н. vgl. Мачанка.*
 Мучар, *т. Т.* Mehlerzeuger; 2) Mehlhändler, *т.*
 Мучелик, *т.* Nbsl. des Чéремощ ч.
 Мўченє, *н.* das Martern, Quälen.
 Мўченик, (мўчень, *Ст.*), *т.* Martyrer, *т.* [Т. Пар.
 Мўчеництво, *н.* Märtyrertum, *н.*
 Мўчениця, *f.* Märtyrerin, *f.*
 Мўченичий, *а.* -а смерть Märtyrertod, *т. Пар.*
 Мучїлице, *н. ГИИ.* Folterkammer, *f.*
 Мучїна, *f. B.* Stärkemehl, *н.* Stärke, *f.*
 Мучїнець, -нця, *т.* Gänsefuss, *т.* (*Chenopodium album*), *Вол.*
 Мучїнити, *v. a.* mit Mehl bestauben.
 Мучїстий, *а.* *Пол.* mehlig.
 Мучїтель, *т.* Peiniger, Quäler, Fol-

terer, *т. ГИИ.*

Мучїтельница, *f.* Quälerin, *f. Пар.*
 Мучїтельний, *а.* Marter-, peinlich.
 Мучїтельство, *н. К.* Pein, Marter, Grausamkeit, *f.*

Мўчити, *v. a.* quälen, peinigen, martern; — ся sich quälen, Qual, Pein fühlen, sich Zwang anthun, *Кн.* — ся над чим sich wobei sehr viel Mühe geben, sich martern.

Мучїця, *f. s.* Мукá. [кўчма ?
 Мўчма, *f. Зап. II. 452 Reimw.* zu
 Мучній, *а.* mehlig, mehlig, mehligreich, *В.*

Мучнік, *т.* Mehlbehälter, *т. ГИИ.*
 Мучніця, *f.* Bärentraube, *f.* (*Arctostaphylos uva ursi*). [rinalis.

Мучняк, *т.* коморєць-Asopia fam.
 Мўша, *f. Ст.* (*Ир. III. 372*) Zwang, Muss, *т. s.* Мус; Pflicht, *f.*

Мухарка, *f.* (*В.*) *s.* Моримўх.
 Мухе́вий, *а.* aus Pelz, *К. s.* Смупе́вий. [Пол.

Мухелькóвий, *а.* kleinmuschlig,
 Мухе́нник, *т.* (*В.*) *s.* Моше́нник.
 Мухїй, (-їй), *т.* *Setaria verticillata*.
 Мухїни, *pl.* lederne Hosen (*Вел. I. 229*).

Мухїний, мўшїй, *ГИИ. а.* Fliegen-
 Мўшка, *f. dim. s.* Мўха; 2) blasenziehender Fliegenpflaster; 3) mouche, Schönheitspflasterchen, *н.*; 4) — наcrivна́ Тимоtheusgras, *н.* (*Phleum pratense*); 5) *pl. s.* Начóси *Ос.* (61) XI. 29 vorderer Bestandtheil einer Art von Haarfrisur, „Seehserl“ bei den Ohren.

Мухкáтник, *т.* Muskatnussbaum, *т.* (*Myristica moschata*). [ний Musketen-.

Мухкэ́т, *т.* Muskete, *f.*; *adj.* мушкэ́т-
 Мухкэ́тик, *т. N.* е. полонїна.

Мўшлїн, *т.* Mousselin, *н. adj.* мушлїновїй. [*f. adj.* мушлє́вий. Muschel-.

Мўшля, (*d.* мўшелька), *f.* Muschel,
 Мухна́, *pl. s.* Мошнá.

Мухнїй, *а.* — ўлїй (пень) volkreicher Bienenstock. [оорнутum.

Мухнїк, *т.* Mutterkorn, *н.* (*Secale*
 Мухнїя, *f. coll.* Fliegen, *pl.*

Мўштра, *f.* Exercieren, *н.*; *adj.* муштрє́ский vom Exercieren.

Мухтрувати, *v. a.* exercieren; dresieren, drillen. [degeschirr, *н.*

Мухтўк, *т.* Mundstück vom Pfer-

Мушч-, с. Мужч-. [II. 28.
 Мушчър, (-ip), *m.* Mörser, *m.* *Пот.*
 Мчáлка, *m.* Ordner bei der Hochzeit, *m.* *Ми.* II. 271; *f.* Eilbotin, *f.* *Ко.* 120.
 Мчáти, (мчу, мчйш), *v. a.* schnell fortbringen; forttreiben; 2) *v. n. u.* — ся schnell laufen, eilen, sich stürzen.
 Мшанéць, -нця, *m.* Nbf. des Дністёр; 2) лóмíнь — *Saxifraga muscoides*, *B.*
 Мшаннйк, *m. s.* Омшаннйк.
 Мшедь, (им-), *f.* Flechte, *f.* (Lichen).
 Мшйстий, *a.* mit Moos bedekt, moosig.
 Мшйти, *v. a.* mit Moos ausstopfen; — ся wie Moos dicht verwachsen, faserig werden.
 Мшйця, *f. s.* Вшйця, *Ог.* 80. [dius].
 Мшичáк, *m.* Blattlausbohrer, *m.* (Aphimя, мe, *accus. sgl.* st. менé, mich, *Ог.* 129.
 Мýвка, *f. s.* Мáвка. [miauen.
 Мýвкати, мýвкнути, мýвчати, *v. n.*
 Мягкйй, (*d.* мягéнький), *a.* weich; weichlich; zart; mürbe; sanft.
 Мягкйлíнь, *n. s.* Мякйни.
 Мягкíсть, -ости, *f.* Weichheit; Weichlichkeit, *f.* *Цар.*
 Мяковáтий, *a.* etwas weich.
 Мяковáтисть, -ости, *f.* geringe Weichheit.
 Мягковолóбий, *a.* flaumig, *B.* [дний].
 Мягкодúшний, *a. s.* Мягкосёр-
 Мягкоплáвчй, *pl.* Weichflosser, *pl.* (Malacopteri). [weichmüthig.
 Мягкосёрдний, *a.* weichherzig,
 Мягкосёрднíсть, -ости, *f.* Weichherzigheit, *f.* [schalig.
 Мягкокорлúпний, *a.* *Пол.* weich-
 Мягкослúхий, *a.* fein hörend, weich h. *Лe.* [Лeу.; das Weiche.
 Мягкотá, мякотá, *f.* Weichheit, *f.*
 Мягóнький, *a.* *dim. s.* Мякйй.
 Мягчáстий, *a.* weich.
 Мягчáти, *v. n. s.* Мýкнути, мягшáти.
 Мягчáти, *v. a.* weich machen, weichen, erweichen. [Мýцлати.
 Мýглати, мýгдзити, (*B.*), *v. a. s.*
 Мяжнйй, *a.* saftig.
 Мяжнйцй, мýжнй, *pl.* Cactuspflanzen, *pl.* (Opuntieae), *B.*
 Мяжшйти, *v. n. s.* Мýзнýти.
 Мяз, *m. B.* мязь, *f. Ил.* Muskel, *f.*; 2) der körperliche Inhalt, Masse, Dichtigkeit, Dicke, Belebtheit; Festigkeit (des Holzes), *f. ГШ.*; 3) Splint, *m.*

Мязгунй, *pl.* Fleischpolypen, *pl.* (Holosarca). [Мeздрб, *Ог.* §. 27.
 Мýздра, *f.* Borke, *f.* (rhytidoma) *s.*
 Мýзйстий, мязкйй, *a.* dicht, dick, massiv. [heit, *f.*
 Мýзйстíсть, -ости, *f.* Dichte, Dicht-
 Мýзйти, *v. a.* dicht machen, *Цар.*
 Мýзка, мýзкйй, *s.* Мýска, мяскйй &
 Мýзнýти, *v. n.* dick werden, *Ми.* II. 261.
 Мýзок, -зка, *m.* Mark, Kern, *m.* das Beste.
 Мýкйй, мякéнький, *dim. a. s.* Мякйй.
 Мýкйна, *f.* Balg der Getreidekörner, *n.* *ГШ.*; Spreu, *f. H.* 112; *pl.* мýкйнцй, *pl.* Hülsen von der gestampften Hirse. *Ос.* (61) IV. 28.
 Мýкйш, *m.* weich, gar bearbeitetes Feld, (*opp.* облíг твердйй); *s.* Мýкуш.
 Мýкíть, -оту, *m.* Fleischtheile, (на ногáх &) *s.* Мýкуш. [cher werden.
 Мýкнути, мякшáти, *v. n.* weich, wei-
 Мýкунй, *pl.* Weichthiere, *pl.* (Mollusca).
 Мýкуш, *m.* das Weiche ühpt.; die Weichen bei Thieren; Fleisch der Früchte, fleischiger Theil am Leibe; 2) *wankelmüthiger Mensch; 3) Potentilla anserina.
 Мýкушка, *f.* das Weiche des Brodes, Brosame, *f.*
 Мýлб, *n.* Mörserkeule, *f. Лeу.*; 2) —, мýлка, *f. I Ш.* Hanf- od. Flachsbreche, *ф. H.* 120. [двйдъ *К.*?
 Мýловáтий, *a.* rundlich, — мé-
 Мýмкати, *v. n.* stammeln, *vgl.* Мá-
 мляти.
 Мýнйй, *a. s.* Мýданий (дэвйв) *Кол.* I. 188.
 Мýсйво, *n.* мясйна, *f. s.* Мýсо.
 Мýсйстий, мяснйстий, *a.* fleischig.
 Мýсйти, *v. a.* *TP.* 103 zerfleischen.
 Мýска, *f.* von Saft strotzendes Pflanzengewebe: Cambium; Baumsaft, *m.* Essenz, *f.*; мýски набирáти *s.* Мýсчйти ся.
 Мýскйй, мяскáвий, *a.* fleischig, saftig, weich, *B.*
 Мýснйй, *a.* Fleisch-
 Мýснйцй, *pl.* Fleischwochen, *pl.* Fastchingszeit, Zeit vor den Fasten: — зймнй, тéплй, великй *Нас. Пр.* III. 269.
 Мýснйця, *f. Ил.* Fleischbank, *f.*
 Мýснýха, *f.* Schmeissfliege, *f.* (Sarcophaga carnaria).
 Мýсо, (*d.* мясцé), *n.* Fleisch, *n.*
 Мýсодéрний, *a. B.* fleischreissend.
 Мýсожéрецъ, -éрця, *m.* мясожéр-

ний, *a.* Fleischfressend.

Мясоїд, *m.* Др. с. 5. s. Мясніці.

Мясоп'єст, *m.* Anfang der Fasten; *adj.* мясоп'єстний (гїждень).

Мясу́н, *m.* Fleischesser, *m.*

Мясчи́на, *f.* с Мя́ска; мясчино́вий сок Cambialsaft, *m.* [(дерево).

Мя́счити ся, in den Saft gehen

Мя́та, мя́тка, *f.* Minze, Krauseminze *f.* (Mentha); 2) — пє́счя, ко́тяча мя́тка Katzenminze, (Nepeta cataria).

Мя́теж, *m.* Aufruhr, Aufstand, *m.* Меуте́рї, *f.* ГШ. Терм.

Мяте́жний, *КУ.* мяте́зький, Эг. *a.* aufständisch, rebellisch. [*m.* ГШ.

Мяте́жник, *m.* Aufrührer, Meuterer,

Мя́ти, (мву, мнеш), *v. a.* с. Мня́ти.

Мя́тиця, *f.* Haarbüschel am Schweif beim Rindvieh. [(Malachium aquat.)

Мя́тинь, *m.* Wasser-Weichkraut, *n.*

Мя́ткий, *a.* weich, *B.*

Мя́тлиця, *f.* с. Метели́ця 1).

Мя́тний, *a.* -а горі́вка Brantwein auf Pfefferminze aufgegossen.

Мя́тник, *m.* Gerber, *m.* с. Мнець.

Мя́укати, & с. Мя́вкати.

Мя́цгати, мя́цкати, *v. a.* kneten.

Мя́цнути, *v. n.* schmeissen.

Мя́ч, (*d.* мя́чик), *m.* Ball (zum Spielen), *m.*; у мя́ч побіва́ти ся *C. I.* 141

Art Laufspiel; 2) с. Мя́тник. [tifolia].

Мя́чка, *f.* Rohrkolben, *m.* (Turpha la-

Мяшкúрний, *a.* *H.* 150? с. Мняшкúрка &

Н.

Н, fünfzehnter Buchstabe, (Наш); 2) *n. pr.* = на примір з. В.

I. На, *praep.* auf, an, in; gegen, wider; über, durch; bei; für, zu; nach; I. *mit d. Accusativ* (*Ми.* IV. 413—423)

bezeichnet es: *a*) den Gegenstand nach welchem die Bewegung gerichtet ist, die Richtung der Weltgegend, die Erstreckung über einen Raum od. eine gewisse Zeit (Zeitpunct des Eintrittes einer Thätigkeit u. ihre Dauer) und das Mass: итї на гору́ auf den Berg gehen, — на лóви auf die Jagd, — на місто in die Stadt; — на Угóрщину, — на Дон, nach Ungarn, nach dem D., an den D., — на хáти von Haus zu Haus gehen (betteln, leihen &); є́істи на коня́ zu Pferde steigen, крїкнути на ко́го jmdn anschreien, jmdm laut zurufen; на схід со́нця gegen Sonnenaufgang; пан на всю Україну Gebieter über die ganze Ukrajina, на всю село́ im ganzen Dorfe, на весь лі́с durch den ganzen Wald hin; на Пє́тра am Tage des h. Petrus, на Рїздво́ zu Weihnachten; на три дни auf drei Tage, на той часъ zu der Zeit, zur selben Stunde; на сьогодні́ für heute, на віки für ewige Zeiten, на рік auf ein Jahr (versch. ná-рік w. s.) дїд на ку́лак, борода́ на са́жень ein Greis gross wie die Faust, während sein Bart

klafterlang ist *Oz.* 180, на чо́тири мїлі III. I. 284 (fast) vier Meilen weit; чи-слїти, жáти & на ко́пи per Schock —, *b*) bez. на die feindliche Absicht, den Zweck, die Bestimmung, den Erfolg, den Ausgang einer Handlung, die Veränderung, den Tausch in Etwas, die Theilung eines Ganzen in Theile: итї, є́тати на во́рота gegen den Feind ziehen &, ворогува́ти на ко́го gegen jmdn feindselig gesinnt sein, пла́кати на ко́го, über jmdn klagen; на ме́льника вода́ рóбить für den Müller arbeitet das Wasser; на пáнщину гнáти zum Frohndienste treiben; на все zu Allem, für, auf Alles; на що я уродїв ся? wozu bin ich geboren? итї на гри́бі auf Schwämme, Sch. sammeln; да́ти на слúжбу бóжу eine Messe mittelst einer Gabe bestellen; д. на бїдних für die Armen; мїх на збі́же Sack für Getreide; на знáк zum Zeichnen; на шкóду zum Schaden, на згúбу судїти zu Tode verurtheilen, на по́житок zum Nutzen; на забї́ток zum Abschlachten (*B.*); на якї́й ко́нець? zu welchem Ende? на сон бї́ти ко́му jmdm oft im Traume erscheinen; на сме́рть порубáти zu Tode —; не-реве́сти, переложїти на рúске ins Russinische übersetzen, щось промїна́ти на щось, etw. womit umtauschen; на

трѣс, in drei Theile, на дрїонї кўснї in kleine Stücke; на двѣ ворожити doppeldeutig; c) bez. die Beziehung einer Handlung und eines Attributes od. Praedicates; worauf, woran, wozu, wobei — was anbetrifft, anbelangt: лакомити ся, напоєсти ся, вѣжити на щось gelüster nach etw., erpicht, versessen worauf sein; заслужити на кѣру eine Strafe verdienen; надїяти ся, положити ся на Бѣга auf Gott vertrauen; надїю на кого вѣрлиг; присягати на що worauf schwören (на Евангѣліє); навїкнути на що woran gewohnt sein; на лихо вчїти zum Bösen anleiten; налягати на нѣгу hinken; на жѣвнїра нїтї ein Soldat werden, на понá вчїти ся um Priester zu werden; кривїй на нѣгу lahm; лѣгкий на роботу, ласкáвий на кого; на слово невїрний *Л.* 39 aufs Wort nicht zuverlässig, das W. nicht haltend; на имя́ Ивãн mit dem Namen —; d) bez. die Art und Weise, das Werkzeug, das Mittel: кричати на весь рот aus vollem Halse schreien; на превелику силу mit schwerer Not; на чужу голову *He.* (*Виз.* 12) ganz unnötig, koplos; на догад буряків щоб дáли капўсти von einer listigen Anspielung; на щасть-Бѣже auf gut Glück, *У.*; на втїкачá die Flucht ergreifend; на вїтер говорїти in den Wind hinein &; на сопїлку грати auf der Flöte spielen; на мїд, не на жовч люде мух лоблят mit Honig, nicht mit Glöde fängt man Fliegen. II) *mit d. Local* (u. *Dativ.* *Оз.* 191) *Ми.* IV. 661—668, bezeichnet 1) den Ort wo, auf od. an dem sich etw. befindet, etw. geschieht, wo etw. hingelegt & wird: на горї auf dem Berge, oben; на мїстї in der Stadt, на чужинї in der Fremde, на Днїпрї auf dem D., an dem D., на конї zu Pferde; на ворѣтах ам, im Thore *P. I.* 43; на сонци сушити, сидїти & an der Sonne (auf dem von der Sonne beschienenem Raume) trocknen &; 2) übertragen auf Personen, Handlungen u. Zustände: на обїдї бўти у кого zu Mittagmal bei jmdm sein, на розмѣвї бўти в ким е. Unterredung mit jmdm haben, на меду & beim Methgelage, на пересторѣзі der Warnung halber; на ўмї, на гáдцї im

Sinn, на пáмяти im Gedächtnisse, на повáсі мáти кого *M. II.* 111 jmdm in Ehren halten, на менї ся тѣ не покаже an mir wird sich dies (Uebel) nicht zeigen; на тїм вáша вїдповїдь dafür seid ihr verantwortlich, на кїмѣсь собї щось пошукати an jmdm etw. eintreiben, sich schadlos halten; жѣнити ся на єгѣ дочцї er heirathet seine Tochter; на дївчинї бїти ся, посварїти ся wegen des Mädchens kämpfen &; 3) bez. die Zeit, in der, während der etw. geschieht: на вѣснї im Frühjahr, на безпрїбї beim Mangel der Fische, на зорї in der Morgendämmerung; на нѣчи, трїчи —, (т. нá нїч) dreimal des Nachts, на тїм днї an dem Tage, на днях ходїти in den letzten Tagen der Schwangerschaft sein *КС.* (83) II. 394; на тїм ще тїжни noch vorige Woche; 4) bez. die Art u. Weise, wie — und das Mittel, mit dem etw. geschieht: на письмї schriftlich, на борсá (scherzh. на борщї); schnell, на пїслáх durch Gesandte, (in Vertretung); на перешкѣдї hinderlich; на сопїлцї, на гўслях & грати; 5) bez. die Beziehung eines Attributes od. Praedicates: на лицї бїлий, хорѣший &, знáти ся ро-зумїти ся на чїм sich auf etw. verstehen. III) *in den Zusammensetzungen* als Praefix hat на- die Bedeutung, die ihm als Praeposition beim Accusativ oder Local zukommt, mit den Bezeichnungen bei Verben, dass eine Handlung a) angefangen, b) an vielen Gegenständen vollzogen wurde od. bis zu einem gewissen Punkte gediehen ist, c) dass das handelnde Subject (bei reflex. Verben) die Handlung bis zur Sättigung ausgeführt hat, d) dass das Verbum überhaupt eine perfective Bedeutung hat, *Ми.* IV. 213—217 *Оз.* 116—117 — wozu Beispiele sowie Verbindungen mit Adverbien etc. unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

II. На, (на ти), нáте, (нáте вам), *partic.* да hast (du), nimm hin, на-ж тобі! bei Ueberraschung, da habt ihr; *Ми.* IV. 156. 799. *Оз.* 171. 199.

Набáвити, набавляти, v. a. hinzugeben, -setzen, -fügen, *Лєв.*; 2) verursachen, *Пар.*; 3) -ити ся sich zur Ge-

nüge unterhalten, amüsieren.

На́бавка, *f.* Zugabe, *f.* *Лзв.*

На́ба́гну́ти, (*B*) *v. a.* aussinnen, на ве́щину — Alles in Gedächtnis zurückrufen; 2) sehnlich verlangen; (*praet.* наба́г).

Наба́дурати, *v. a.* § auffinden *H. VI.*

Наба́жний, *a.* sehnlich verlangend

Наба́кир, *adv.* *s.* Ба́кир. [(*B*).]

Наба́лда́шник, *m.* *Ко.* 164 Stockknopf, *m.*

Наба́рхати, (-рк-), *s.* Набрехати.

Наба́чити, *v. a.* erblicken; — ся sich satt sehen, viel sehen. [plauschen.]

Наба́яти, *v. a.* viel vorschwatzen, vor-

Наба́гати, *v. a.* vieles umbiegen; 2)

s. Наухати.

На́бгом, *adv.* biegend *Оз.* 95.

Набе́дра́ги, *pl.* *II. n.* 89 ein Kleidungsstück?

Набе́дренник, *m.* Theil der Rüstung an den бе́дра; viereckiges Stück Tuch von Bischöfen u. dgl. beim Hochamt an der Seite getragen. [*Зак.*]

Набе́збаш, *adv.* lose, ohne Aufsicht,

Набе́зрик, (*st.* на че́рез рік) *adv.* übers Jahr, im kommenden Jahre.

Набекре́нь, *adv. gr.* *s.* Наба́кир.

Набеленди́ти, *V. s.* Наба́яти.

Набе́рати, (-бир-), наба́рати, *v. a.* an, aufnehmen; anwerben, recrutieren, schöpfen (води́, переко́наны); aufladen; viel nehmen; — на шта́ні etc. (су́кна́ etc.) kaufen; — на борг auf Borg nehmen; 2) *v. n.* an-, aufschwellen, набра́ло sammelte sich viel Eiter; 3) — ся sich vollfüllen; *s.* ansammeln; bekommen, sich zuziehen, erleiden (га́ньби, стра́ху etc.).

Набе́рэвка кошля́тка, *f.* Birken-spanner, *m.* (*Amphidasis betularia*).

Набива́льня, наби́йня́, *f.* Zeugdruckerei, *f.* *Пол.*

Набива́ти, наби́ти, *v. a.* viel schlagen, ein-schlagen, einrammen, einstampfen; be-, anschlagen: обру́чі на бо́чку; drucken (Zeuge, Kattun etc.); льбу́ку — e. Pfeife stopfen; ці́ну — den Preis erhöhen, aufschlagen; anfüllen; laden (стрі́льбу́); го́лову ко́му ду́нім jmdm den Kopf mit albernem Zeug anfüllen, — со́бі чим го́лову sich etw. in den Kopf setzen; viel schlachten; dreschen etc.; 2) — ся viel schla-

gen; sich aufdringen, eindringen, — в чим; zudringen.

Наби́вки, наби́лки, *pl.* Bestandtheil der кро́вна; Lade, *f. s.* Наби́вка.

Наби́вок, -вку, *ш.* rührige Naohfrage, Concurrenz; starker Anbot.

Наби́в, *m.* набивом нічо́ не вда́еш mit Drang, mit Gewalt wirst nichts ausrichten.

Наби́літи, наби́літити, *v. a.* leicht erwähnen, andeuten, *Пар.*

Наби́ти́й, (*d.* наби́ті́ський), *a.* ganz voll, vollgestopft; compact, *Пар.*

Наби́ток, *m. s.* Набу́ток.

Наби́я́к, *m.* Ladestock, *m.* *Пар.*

Наби́вка, *f. gew. pl.* Werkstück des Webestuhles zum Dichtschlagen der Leinwand, *n.*

Наби́г, *m.* Einfall, Ueberfall, *m. C. II.* 155.

Наби́гати, наби́чи, *v. n.* anlaufen, anschwellen, (су́ля, чира́к, синя́к); oft kommen; — на що auf etw. im Laufen stossen; — ся sich satt, sich müde laufen.

Наби́дити ся, наби́дува́ти ся, viel Leid ertragen, in Müh' u. Elend viel leiden.

Наби́жа́лий, *a.* -а фа́рба angelaufen.

Наби́жний, наби́жливість, *Пар. s.* Набобжий, набобжність etc.

Наби́й, -о́ю, *m.* fest getretener und und gefrorener Schnee, — Schlittenweg, *m.*; 2) Ladung e. Gewehres *f.*; 3) Stollbeule, Balggeschwulst, *f.* (у ко́на́); 4) Bäurenraupe, *f.* (*Arctia*), *s.* Підби́й.

Наби́к, *adv.* abwärts, seitwärts, auf die Seite.

Наби́л, *m.* Milchwerk, *n.* Milch, *f.*

Наби́літи, *v. a.* weiss machen, weissen.

Наби́р, -ору́, *m.* Ladung, Last, Fracht, *f.* і́хати з набо́ром e. Fracht führen; 2) *pl.* крамові *Зг.* gekaufte Tuch- u. Schnittwaaren. [*Borg.*]

Наби́рок, -рку, *m.* das Nehmen auf Наби́жа́ти ся, (-жа́ти, -зі́ти ся), sich nähern, herankommen.

Наби́з, *m.* Annäherung, Nähe, *f. Cm.*

Наба́фу́д, *m. Ф.* хоть аби́ з наба́фу́ду doch wenigstens umherirrend, -schweifend, nicht absichtlich (hinschauend).

Наба́луді́ти ся ид ко́му́ nicht gradweg, nicht absichtlich zu jmdm herantreten, *Фр.* [auswerfen.]

Наба́люва́ти, *v. a.* viel erbrechen,

Наба́люда́, *f. Mi.* *II.* 23, наба́люда́нє, *n. Oz.* Aufsicht, *f.* Beachtung.

Наблю́дѣти, *v. a.* † *Oz.* beobachten, befolgen. [3] werden; *schmollen.

Набовдурити ся, wie ein бовдур

Набогастѣйка, *f.* Rothkehlchen, *n.* (*Sylvia rubecula*): не дуже втїкає від чоловіка, стоїть мов на Бѣга, *B.*

Набожєнний, *a.* -а тїша feierliche Stille. [tesdienst, *m.*

Набожєнство, *n.* Andacht, *f.* Got-

Набожний, *a.* fromm, andächtig.

Набожність, -ости, *f.* Andacht, Frömmigkeit, *f.* [Leinwand, aus Percal.

Набойчѣтий, *a.* von gedruckter

Наболѣти, *v. n.* viel schmerzen *M.* II. 98; 2) schmerzlich, wund werden; наболѣлий, *a.* der viel Schmerz erlitten.

Набо́р, *m. s.* Набір; Recrutierung, *f.* розпустѣти над ким набѣр *III.* I. 342?

Набо́рстий, *a.* *C.* II. 111 eingelegt, besetzt, verziert (mit Silberblech).

Набо́рний, *a.* Fracht-, *Паp.*

Набо́рщик, *m.* Schriftsetzer, *Setzer, m.*

Набо́рщичество, *n.* das Schriftsetzen, *Под.* [(бpага) saufen, besoffen werden.

Набра́жити ся, viel Brantwein

Набра́ти, *s.* Наберѣти.

Набрѣда, *m. s.* Набрѣдень.

Набрѣснуги, *s.* Набрѣснуги, (*B.*); набрѣгле молоко́ einwenig sauer geworden.

Набрєніє, *n.* Geschwulst, *f. B.*

Набрєніти, *v. n. s.* Брєніти *I.*

Набрєстѣ, набрѣсти, *v. n.* на щось auf, gegen etw. anstossen, auf etw. von ungefähr kommen; etw. finden.

Набрєхѣти, *v. a.* viel vorlügen.

Набрєхѣч, *m.* Ohrenbläser, *m. Cm.*

Набрѣдистий, *a.* набрѣдка, *gew.* *f.* launig, rappelköpfig, besessen.

Набрѣдѣти, *v. a. impers.* набрѣдѣло когѣ jmd wurde besessen, ungeherdig.

Набрѣднуги, *v. n.* ко́му́ ekelig werden. [spritzen.

Набрѣзати, (-брѣсѣти), *v. a.* be-

Набрѣск, *m.* — водѣ das herabspritzende, -sprinkelnde Wasser, *V.*

Набрѣдь, -ѣда, *m.* Fabelname des Bären *P.* II. 1; *vgl.* Набрєстѣ. [стий.

Набрѣдень, -дня, *m. s.* Набрѣди-

Набрѣдѣти ся, viel waten.

Набро́ити, *v. n.* viel Unfug, Unheil machen, anrichten.

Набро́стѣти ся, Knospen treiben.

Набруднѣти, *v. n.* Schmutz machen.

Набрўнити ся, schwellen (von Blütenknospen) *Cm.* [m.

Набрўшник, *m. gr.* Bauchumschlag,

Набрўкнути, (-брўк-), *v. n.* anschwellen, anlaufen, etw. Flüssiges in sich einsaugen, strotzen.

Набрўск, *m.* Geschwulst, *f. B.*

Набу́бнѣти, набу́бнѣвити, *v. n.* anschwellen, aufgedunsen sein, strotzen;

набу́бнѣло егѣ *P.* II. 191 blähetete ihn auf; *A.-I.* 159.

Набу́ндзѣбрити ся, набу́ндзѣчити ся, набу́рмѣсити ся, *s.* Нацєпўрити ся (*B.*); aufgebracht, unwillig, ungehalten werden, schmollen.

Набу́ти, набу́вати, *v. a.* erwerben, erlangen, an sich bringen, kaufen; 2) *s.* Наслўгувати; 3) — ся viel, lange wo verweilen, leben; б) — грѣхѣ сündigen.

Набу́ток, -тку, *m.* *Лєвч.* das Erwerbene, Gewonnene; Erwerb, *m.* Errungenschaft, *f.*; 2) *pl.* das flotte Leben.

Набу́хѣти, набу́хтѣти, *v. n.* *Лєвч. s.* Набу́бнѣти; 2) набу́хати ся sich voll, satt fressen.

Набу́чѣвити, *v. n. M. s.* Научнѣвити.

Нав, на́ва, *f.* Sarg, *m. Зак.*; 2) Schiff, *n.* Mittelraum (einer Kirche) *V.*

Нава́га, *f.* Last, *f.* Ballast, *m. Пис.* 2) fester Vorsatz *Мі.* II. 46.

Навагу́вати ся, *s.* Нава́жити ся.

Нава́дити ся, (*Пр.* VI. 577) sich etw. vornehmen, beabsichtigen, *s.* Вна́дити ся. [verleumdet, hetzt, chicaniert,

Нава́дник, *m.* (-иця, *f. M.*) der (die)

Нава́жба, *f. s.* Нава́га 2) *Пис. Мі.* II. 215.

Нава́ждєніє, *n. † P. I.* 77. *C. I.* 201. Anstiftung, Anhetzung, Anreizung, *f.*; teuflische Versuchung.

Нава́жити, *v. a.* abwägen; 2) *v. n.* und — ся sich vornehmen, einen Vorsatz fassen, — на щѣ (кого) auf etw. versessen, erpicht sein.

Нава́жний, *a.* *Зг. s.* Відважний.

Нава́жувати, *v. a. M. I.* 43 einschärfen, einprägen: ко́му́ щѣсь.

На́вал, *m. Не.* нава́льність, -ости, *f. Лєвч.* Drang, Andrang, *m.*

Нава́лѣти, нава́лювати, нава́лѣти, *v. a.* aufwerfen, aufschütten, -häufen, -laden; 2) -ѣти когѣ derb schlagen.

Нава́льне, *s. a. n. s.* По-нава́льне. Нава́льний, *a.* dicht, stark (збіже, травá, погіє).

Нава́льниця, *f. Пар.* Platzregen, *m.* Sturmwetter, *n.* [den, belasten.

Наванта́жити, *v. a.* schwer auf-

Навапса́ти, *v. a.* — вус mit Wachspomade wischen *C. I.* 219.

Нава́рїти, нава́рювати, *v. a.* viel kochen; 2) — ся dh Aufquellen beim Kochen an Volumen, an Masse grösser werden (кру́пи etc.).

Нава́їтки, *pl.* Art Spiel mit Stossen der Ostereiern, *Ч. IV.* 43. [К.

Нава́їпередки, *adv.* um die Wette, Нава́їпинки, *adv.* stramm, steif *C. II.* 83.

Нава́їринки, *adv.* bald untertauchend, bald auf dem Wasser schwimmend; 2) in den Strudel hinab, auf den Grund hin, untergehend, *Оз.* 117. *Ко.* 52.

Нава́їшкі, *adv. Пис. s.* Завишкі.

Нава́д(ь), *adv. Оз.* 116. *s.* Наэд(ь)ад.

Нава́га́йти ся, sich müde laufen.

Нава́гін, *adv. s.* Наэдгін.

Нава́далáти, *v. a.* Наєдáрчити.

Нава́далі, *adv.* in der Ferne, von weitem, *Ст.* [flössen, (*Фр.*).

Нава́дáти кому́ страху́ einjagen, ein-
на-ва́дэри, *P. I.* 174 нава́дэранці, *adv.*
пішо́в — nahm Reissaus; in die Flucht.

Нава́диво́ї жу, *adv. C. I.* 197 zum Erstaunen, staunenswert; merkwürdig.

На-ва́д(ь)о́сьвіта, *adv. s.* Д(ь)о́сьвіта *П.*

Нава́де́нє, *n.* Anführen, *n.*; 2) In-
duction, *Пол.* Anleitung, *f.*

Нава́зе́нє, *n.* Zufuhr, *f.*

Нава́эти, *v. a. s.* Наваэїти.

Нава́ре́чи, *v. a.* auf- anwerfen, на се́бе umwerfen (e. Kleid); *на ко́го́сь що́сь jmdm etw. wegwerfen, etw. von jmdm nicht annehmen.

Нава́рвáти ся, *impers.* нава́рвло́сь, in den Sinn kommen, einfallen, *Зак.*

На-ва́рв(ь)а́, *adv. Левв.* in entgegen-
gesetzter Richtung, *s.* Нава́пакі.

Нава́рне́нє, нава́рта́нє, *n.* Bekehrung, *f.* das Bekehren.

Нава́рник, *m. Пар.* Bekehrer, *m.*

Нава́рну́ти, нава́рта́ти, *v. a.* umkehren, umlenken; 2) bekehren; 3) — ся zurückkommen, sich bekehren; sich wieder einfinden; sich (unvermu-

thet) treffen, sich finden; сльо́зи у не́го нава́рну́ли ся die Thränen kamen ihm in die Augen. [sprechen.

Нава́рня́кати, viel unsinniges Zeug

Нава́рєтвувáти, *v. a.* ка́ру на ко́го́, *Кз.* hinlenken, -wälzen. [Eisenbahn, *m.*

Нава́рта́ч, *m.* Weichensteller bei der

Нава́ртїти, нава́рчува́ти, *v. a.* an-, einbohren, (*дїри*).

Нава́рхня, *f.* Gehäuse, *n. Пар.*

Нава́ршенє, *n.* das Aufeinanderlegen.

Нава́ршїти, *v. a.* voll, in eine Spitze auflegen, aufschichten, anfüllen.

На́ва́ршник, *m.* oberer Theil des Butterfasses (масні́чка). [machen.

Нава́селїти ся, sich recht lustig

Нава́эсти, *v. a. s.* Навадо́їти; нава́де́нє рече́нє, angeführter Satz, *Пар.*

Нава́эводи, *adv.* um die Wette; 2) im Galopp. [der Sterbensstunde, *Шог.* 37.

На-ва́эхо́дї, *adv.* beim Untergang, in

Нава́эдо́вж, *adv.* der Länge nach.

Нава́эдо́гін, нава́эдо́гінці, *He. (B.) s.* Наэдгін. [rücklings, rückwärts.

На́ва́эна́к, нава́эніч, (-ніч, *He.*), *adv.*

Нава́эрд, *adv.* laut schluchzend *Ke.* 121 (запа́кати). [aufwickeln, spulen.

Нава́вáти, *v. a.* aufwinden, aufrollen,

На́ва́вїдїти, *v. a.* besuchen; 2) * — ся sich gern sehen, sich vertragen (ме́жи собо́ю einander).

На-ва́вїдн(ь)о́ці, *adv.* sichtbar, vor Aller Augen; — б(ь)у́ти e. öffentliche, merkbare Stellung einnehmen.

Нава́вїзна́чний, *a.* bedeutend, haupt-
sächlich, *Зак.* [На́ва́вїй І.

Нава́вїчик, *m. дїм. Ме.* 213 *s.*

Нава́вїк, *m.* Gewohnheit, *f. Кн.*

Нава́вїка́ти, нава́вїкнути, *v. n.* до чо́го́ wozu, woran sich gewöhnen; нава́вїклий, *a.* angewöhnt, gewohnt, *Пар.* [*n. Пис.*

Нава́вїльня, *f.* — сїна Heubündel,

Нава́вїлок, -лака, *m.* Gabelspitze, *f.*; 2) Heuhäufel, *n.*

Нава́вїну́ти, *v. a. s.* Нава́вїати; 2)

— ся * unter die Hand, in den Wurf, zur gelegenen Zeit kommen, aufstossen.

На-ва́вїпе́редки, *adv. Ч. IV.* 39 *s.*

Нава́вїпе́редки. [tung, *Пис.*

На-ва́вїру́ч, *adv.* zu Hilfe, zur Ret-

Нава́вїса, *f.* Sumpfgas, *n.*

Нава́вїса́ти, нава́вїснути, *v. n.* herab-
hängen, überhängen.

Нависній, нависноголовий, *a. drohend; zudringlich, frech, dreist, Kч. 200. 280.*
 Нависний, *a. willkommen, angenehm, vgl. Навидіти ся.*

I. Нависть, *f. Freundlichkeit, Gewogenheit, f. (opp. ненависть).*

II. Нависть, *f. † s. Наклеп.*

Навистний, *a. verhasst, hassenswert, Зар. (Пр. V. 115).*

Навіти, *s. Навивати.*

Навих, *m. s. Звих Еф. 30.*

Навичка, *f. Angewohnheit, f. Ган.*

Навіш, *adv. Н. 98 s. Навскáč?*

На-віват, — стріляти zur Parade Salutschüsse geben.

Навивати, *v. n. s. Навіяти.*

I. Навід, -оду, [вед-], *m. Anleitung, Unterweisung, s. Прівід; Induction, f. Пар.; 2) Anzeige, Denuntiation, f.*

II. Навід, -іду, [вѣд-], *m. Besuch, m. Мi. II. 35; 2) Heimsuchung, f. В.*

Навідане, *n. Besuch, m. Пу.*

Навідати, *v. a. kennen lernen, erfahren dass etw. wo sei, finden, Ч. III. 283; 2) besuchen; heimsuchen; 3) — ся до когó sich nach jmdm erkundigen, jmdn besuchen.*

На-відвájне, *adv. muthig los.*

На-відвечер, *adv. Зар. gegen Abend, am Abend; vor dem A. Ог. 116.*

На-відворіть, (-от), *adv. umgekehrt, wieder zurück; gegenseitig; s. На-відлг. [Zeit zu Zeit.]*

На-відгоди, *adv. КУ. jeweilig, von*

Навідіти, *v. a. Фр. s. Навістіти; — когóсь удовою zur Witwe machen; 2) behexen, Др. с. 143; навіджений, ptc. behext, besessen (vom Teufel), toll, verrückt.*

Навідка, *f. Besuch, m. К. См.*

На-відлг, (-ів), *adv. s. Відлі.*

Навідний свёрлик, навідник, *m. mittelgrosser Bohrer.*

Навідувати ся до когóсь *s. Навідати ся; 2) v. a. heimsuchen, Н. 2.*

Навіжньство, *n. Левч. Thorheit, Tollheit, f.*

На-віжкй, (на вісткй) дати кому́ *Н. 76 jmdm zu erkennen, zu wissen geben, bedeuten, die Weisung geben.*

Навіз, -озу, *m. starke Zufuhr, f. 2) Dünger, m. [stuhl, Kettenbaum, m.]*

I. Навій, -ою, *m. Aufzug im Web-*

II. Навій, -ою, *m. Schneewehe, f. На-віки, (вічні), на вік-віки III. II. 79 adv. ewig, auf immer, jederzeit С. II. 75. Навіконник, m. Fenstergerüst, n. -stock, m.*

Навікувати, *v. a. Б. s. Нажіти, Навінүти, v. a. schicken, senden, Н. 2; — гáдку den Gedanken anregen, ОИ.*

Навірити, *v. a. багáто viele Schulden machen; 2) — ся impers. überdrüssig, langweilig werden.*

Навіса, *f. der von den Bäumen & herabhängende Schnee.*

Навісити, *v. a. s. Навішати.*

Навісний, *a. Ко. 235 -а дівка die die man vielen Männern anbinden will.*

Навісноголовий, *a. verrückt, toll, (Пр. VI. 575).*

Навістіти, навіщати, *v. a. когó jmdn besuchen; heimsuchen; 2) belehren; — ся до когó s. Навідати ся, ВВ.*

Навіть, *adv. sogar, ja sogar. [strebe, f.]*

Навітренник, *m. Windlatte, Wind-*

Навічом, *adv. s. Навирци. [gen.]*

Навішати, *v. a. (vieles) auf-, einbän-*

Навіщане, (-ене), *n. ВВ. Belehrung, Lehre, 2) Heimsuchung, f.*

На-ві-щó? wozu, weshalb?

Навіяти, *v. n. anwehen; 2) v. a. — мно́го зóжа wofeln. [vgl. Навський.]*

Навк, *m. ein Todter, Пс. Мi. II. 239.*

Навка, *f. Макс. s. Мávка.*

На-вкáв, *adv. äusserlich.*

Навкидй, *adv. Н. 234 wurfweise.*

На-вкірки, *adv. zum Trotz (на укóри). [schräg.]*

Навіс, на-вкóся, *К. adv. schief, Навкóлїшки, adv. knieend, fuss-*

фáлліг. [*adv. ringsum, rundum.*

Навкóло, (*d. -лїненько, -лїсїнько*),

Навкóругй, *pl. Umweg, m; 2) adv.*

—, навкóруг, навкóругно, *ringsum, kreis-*

фóрміг, *Ог. 116. [sten, boxend.]*

Навкóлачкй, *adv. mit den Fä-*

Навкóучити ся, *langweilig werden.*

Навлéжачки, *adv. Н. 274 liegend.*

На-в-летý, *adv. im Fluge.*

Навля, *f. linker Nbf. der Десна.*

Навманй, *Ог. 117, навманй, на-*

вманйкй, *adv. aufs Gerathewohl, gradaus, wie es eben kommt, schlechthin, regel-*

los, frei, ungebunden. [Seitenwege.]

Навманці, *adv. auf Umwegen, auf*

На-вмируще, *adv.* auf sicheren Tod.
 Навмісне, *adv.* absichtlich, zu Fleiss.
 На-вмір, *adv.* *Лев.* dringend, gar sehr nothwendig. [genblick, augenblicklich.
 Навмлівіч, навмлібка, *adv.* im Au-
 Навнувати, *v. n.* *Wgr.* 112 zum Ueberdruss werden, sich langweilen: *impers.* навнує ся; ermüdet sein *Гол.* III. 553.
 Навогіти, *v. a.* etwas anfeuchten.
 Наводи, *pl.* Anführungszeichen, *pl.*
 Наводіти, *v. a.* in Menge herbeiführen, -bringen; що на корб über jmdn bringen; 2) eine Richtung geben, richten; *ан-леитен, führen (когб на путь, на дббре zum Guten); — колёса die Felgen auf die Speichen anschlagen um ein Rad herzustellen; 3) anführen, citieren; beweisen, *V.*
 Наводженє, *n.* Irrigation, *f.*
 Наводняти, наводнювати, *v. n.* unter Wasser setzen, irrigieren.
 Наводні знакі, *pl.* *B.* s. Наводи.
 Навозайка, *f.* nicht voll geladener Wagen.
 Навоздушний, *a.* luftig, ätherisch.
 Навозити, навбжувати, *v. a.* in Menge zuführen (zu Wagen); — ся viel, satt fahren; б) *з ким viel mit jmdm sich plagen, herumschleppen; 2) düngen.
 Навозний, *a.* vom Dünger, Dung-
 Навозник, *m.* Mistfreund, *m.* (Philonthus). [Düngen.
 Навозованє, навбжуванє, *n.* das
 Наволікати, наволічі, *v. a.* auffädeln, auf eine Schnur ziehen, aufreihen.
 Наволок, *m.* *Pa.* I. 371 Art Egge; 2) *Гн.* 36? наволоком сіяти auf dem ungepflügten Stoppelfelde säen, *Ос.* (61) VI. 34.
 Наволока, *f.* s. Волбкы.
 Наволос, *m.* *Ліс.* Perücke, *f.* [*m.*
 Наволосник, *m.* *Ліс.* Perückmacher,
 Наволоч, *f.* Gesindel, *n.* *M+B.* 280.
 Наволочі, (-окті), *v. a.* aufziehen, über etw. bringen, schaffen, s. Наволікати.
 Наволочіти, наволбчувати, *v. a.* viel auf einen Haufen zusammenschleppen, -ziehen; 2) — ся viel eggen; б) — ся sich genug in der Welt herumschleppen, treiben. [рбжка).
 Наволочка, *f.* Art Stickerei (ме-
 Навоняти, *v. a.* mit Gestank anfüllen, vollstänken.
 Наворжати, навбжувати, *v. a.*

vorzaubern, dh Weissagung od. dh Zauberkünste jmdm helfen.

Наворот, *m.* das Umkehren, Umwenden; Rückfall, *m.* *Пар.*; 2) Periode, *f.* (in d. Arithm.); (другим &) наворотом abermals, periodisch, (zum zweiten eto. Male) zurückkehrend.

Наворотень, наворотиш, (наворотник, *m.* Reinfarn, *n.* (Tanacetum vulg.); 2) Frauenmantel, *m.* (Alchemilla)

Навороти, *adv.* zurückkehrend, *До.*
 Наворотіти ся, *s. Напосіти ся.

Наворотний, *a.* rückfällig; periodisch: десятний дроб; *adv.* -но *B.*

Наворочати, навбрбчувати, *v. a.* umkehren lassen, umlenken; *він до того навбрбчує er hat es darauf angelegt, *Пар.*

Наворсити ся, wiederhaarig werden, finster, griesgrämig werden, schmolten. [Wachs überziehen; wichsen, bohnen.

Навоскувати, навошціти, *v. a.* mit

Навпак, *B.* навпакі, *adv.* wiederum, zurück; 2) im Gegentheil, *B.* *См.*;

3) *praep.* mit d. *Genit.* entgegen, abgewendet навпакі сонця, von der Sonne abgewendet *Ос.* 186. [Віворотний.

Навпаківий, *a.* *Кн.* verkehrt s.

Навпачний, *a.* *K.* widerstrebend.

Навперігінка, *f.* Concurrenz, *f.* *Др.*

Навперед, *adv.* vorher *Ос.* 116.

Навпереджати, *v. a.* когб, *Рy.* jmdm eine vorläufige Weisung geben, jmdn vorerst aufmerksam machen.

Навперейми, *adv.* um die Wette *ВГ.* 147; vorgehend *Кн.* 397; 2) ent-

gegen *М.* II. 136. [*Ос.* (61) III. 26.

Навперемінку, *adv.* abwechselnd

Навперіч, *adv.* *Шог.* 107 s. На-

перекір. [halb.

Навпів, (-пів, -півь), *adv.* zur Hälfte,

Навпик, на-впак, *Пар.* *adv.* s. На-

прбтив, не-перекір, *Зак.* [Плбзом.

Навплбз, *adv.* gestreckt, liegend s.

На-в-покіннь, *adv.* aufs Liebwohl,

Ос. 119. [hernach.

Навпбслї, *adv.* *Лев.* in der Folge;

Навправець, навправці, навпростець, навпрошкі, навпрямець, навпрямкі, *adv.* gradaus, gradhin, *Ос.* 117. 179. [en profil.

Навпрек, *adv.* *Зак.* von der Seite, На-в-прібузь, *adv.* (*Фр.*) s. Голббсь.

На-в-прісідки, *adv.* niederhockend, sich niederbückend; — *ни́ти* Art Tanzes bei dem man sich gegen den Boden niederlässt u. dann schnell sich aufrichtet.

Навпрóти, *praep.* mit d. *Genit.* gegenüber *C. II.* 142; — *то́го* im Gegentheil.

Наврítити ся *кому́* jmdm lästig werden.

Наврокува́ти, наврóчити, *v. a.* behexen, bezaubern, s. *Уречі́; Eф.* 28. *Ме.* 472. [*hexend, schädlich, böse.*

Наврочлívий, *a. He.* leicht be-
Наврýд (чи), — *adv.* fraglich ob, sehr unwahrscheinlich; gewiss nicht, *Кв.* 323. 348. [*sitzend, hockend.*

Навсýдячки, навсýдки, *adv. Левч.*
Навскáч, *adv. II.* 98 im Gallop? хоч на час, та —.

На́вський вели́день, *Ч. III.* 14 Donnerstag in d. Osterwoche, die Ostern der Verstorbenen.

Навскі́с, навскóси, *adv. К. s.* Навкі́с.
Навсклéзь, *adv. s.* Навкі́с.

Навскýбки, *adv.* vom Zupfen u. Rupfen bei e. Art Kartenspiel od. Damenspiel *Кв.* 489. [*wärts.*

Навспа́кі, *adv. Гол.* zurück, rück-
Навспі́нчак, *adv.* итí, auf den Fingerspitzen, auf d. Zehen gehen, *Кв.* 278; rücklings?

Навспра́жкí, *adv.* wirklich, in Wirklichkeit, wahrlich, fürwahr; 2) —, на-вспра́жне, *М. II.* 99 im Ernst, ernst.

Навстéж, *Левч.* на-встéж, *Кв.* 139. s. Настежі́р.

Навсто́пужити ся, sich borsten, sich emporsträuben (*волóсе*).

Навсто́ячки, *adv. s.* На-сто́ячки.

На-встрі́ч, *adv.* entgegen *P. I.* 36, — *кому́ брáти* ся, *М. I.* 14 jmdm in den Weg kommen, entgegenkommen, begegnen; gegenüber, *vis-à-vis*, *Зар.*

На-вте́ки, (-вті́ки, *P. I.* 23, -вте́ки 26), навті́качá, *adv.* in die Flucht, fort, fliehend, *Оз.* 179. 116.

Навті́шати ся *кимóсь*, an jmdm Freude haben, sich freuen *Ч. IV.* 7.

На-в-трúхí, *adv.* hintrottelnd *КС.* (83) *IV.* 625.

Навтáмити ся, überdrüssig werden, Langeweile machen (*кому́*).

Навтáмний, *a. B.* lästig.

На́вхилки, *adv.* sich rücklings überbeugend.

Навхрéст, *adv. s.* Наóхрест, *Оз.* 116.

Навчíти, *v. a. s.* Научáти etc.

Навчíтелька, *f. He. s.* Учíтелька.

На-вчúнку, *adv. См.* laut dass man hören könnte. [*вширшкí.*

Навширшкí, *adv. Левч. s.* За-

Навшпíньки, навшпíнячки, *adv. He. s.* Навспíнячки, *Оз.* 71.

Навю́чити, *v. a.* bepacken, beladen.

Нав́язá, *f.* das Anstricken; *aufgebürdete Last.

Нав́язáти, нав́язувати, *v. a.* auf-, anbinden, -knüpfen; in Menge fertig binden, anstricken; *jmdm etw. Lästiges aufbürden; 2) — ся на *кого́ Др. с.* 394 an jmdn sich zudringlich heften, *vgl.* Причепíти ся до *кого́.* [*geld, n.*

На́в́язка, *f. †* Art Geldstrafe, Schmerz-

Нав́язлívий, *II.* (-зчíвий), *a.* zudringlich, lästig. [*lichkeit, f. У.*

Нав́язчíвість, -ости. *f.* Zudring-

Нагáба, *f. (B.) s.* Нахáба. [*verfolgen.*

Нагáбати, *v. a.* anfallen, angreifen, *Ф.*

Нагавíцї, нагавки *pl. s.* Нагавíця.

Нагадáти, нагадувати, *v. a.* щось *кому́* jmdn woran erinnern; etw. erwáhlen, gedenken; — *собí* щось *кого́сь* sich an etw. an jmdn erinnern, sich jmds entsinnen; — ся sich besinnen, überlegen, sich bedenken. [*Andeutung, f.*

Нага́дка, нагáнка. *f. Зг.* Erwáhnung,

Нага́й, *m.* нага́йка. (*д.* нага́йочка),

f. Peitsche, Knute, *f.* [*цї.* nogaische Tataren.

Нага́йва, *f. coll. Др. с.* 234 die Horáй-

Нага́йний, *a. Ч. V.* 268 s. Нагáльний.

На-га́ла́й, *s.* Балáй eifertig, nicht

solid. [*sen, zuschanzen, (B.)*

Нагáла́ти, *v. a.* zureichen, zuwei-

Нагáльний, *a.* heftig, stürmisch, ungestüm; unvermuthet, plötzlich; 2)

dringend schnell, keinen Verzug leidend.

Нагáльність, -ости. *f.* Heftigkeit,

f. Ungestüm, *n.* Dringlichkeit, *f.*

Нага́на, *f. М. II.* 92 Tadel, Vorwurf,

m. Ausstellung, *f.*

Наганúти *собí* що *До.* s. Нагадáти.

Наганáти, *v. a. s.* Нагна́ти.

Нага́рбати, *s.* Награ́бити, zusam-

menraffen.

Нага́рний, *a. s.* Нагáльний 2) *Оз.* 70.

Нагати́ти, *v. a. s.* Гати́ти; 2) *s. d.* folg.

Нагатляти, *v.* Гатляти.
 На́гбом, *adv.* *s.* На́гбом.
 Нагваря́ти, *s.* Намовляти; — на когось über jmdn schimpfen (*B.*).
 На-ге́рць, *adv.* *s.* Навкулачкі, герць.
 На́гиб, *m.* Bug, *m.* Biegung, *f.* Пар.
 Нагиба́ти, *v. a.* antreffen, ertappen, *Пот.* III. 27; 2) beanstanden *Др.* *s.* 85 *s.* Га́бати.
 Нагибу́ти ся, *Гол.* I. 238, наги́бити, *v. n.* oftmals am Rande des Verderbens sein, viel leiden.
 На́гий, *a.* nackt, bloss; до на́га роздигну́ти когó jmdn nackt ausziehen.
 Наги́ляти, *v. a.* ohne Wahl nehmen, *Левч.* 2) *s.* Нагаліти. [Beugung. *f.*
 На́гинане, *n.* das Biegen, Beugen,
 Нагинати, *v. a.* beugen, biegen; neigen; *— ся до чо́го sich wozu anpassen.
 На́гинка, *f.* МШ. Biegung, Anpassung, *f.* [schmeidig, *Пар.*
 На́гинчастий, *a.* beugsam, *ge-*
 На́гидкі́, *pl.* Ringelblume, *f.* (Caulendula offic.).
 На́гин, -ону, *m.* das Antreiben, *Антри́в, *m.*; 2) starker Zutrieb, das Auf-treiben, Zusammentreiben. [Hetze, *f.*
 На́гинка, *f.* Klopffagd, Hetzjagd,
 На́гірє, *n.* Gebirgsgegend, *f.* Hochland, *n.* [birge, *См.*
 На́грий, *a.* Berges-, auf dem Ge-
 На́гла́ти, *v. a.* ЗР. *s.* Нагледіти.
 На́гласник, *m.* Ос. (61) XII. 70 Art Liederbuch mit Noten?
 На́глевисти́й, *a.* gebückt; buckelig.
 На́гледіти, *s.* Нагледіти 2).
 На́глий, *a.* plötzlich, dringend.
 На́гли́ти, *v. a.* До. antreiben, drängen.
 На́глад, -ода, на́гладок, -дка, *m.*
 Hühnerauge, *n.* Leichdorn, *m.*
 На́глість, -ости, *f.* Dringlichkeit, *f.*
 На́гліт, -оту, *m.* Andrang, *m.* Пар.
 На́глода́ти, *v. a.* wund drücken, *w.*
 reiben.
 На́гло́тити, *v. a.* anhäufen, *Пар.*
 На́глу́дувати, *v. a.* auf den Kopf derb schlagen.
 На́глу́мити ся, *s.* Глу́мити ся.
 На́глу́пати ся, viel stöbern, *v.* suchen. [на́глядом, *Р. I.* 172 *s.* На́зирци.
 На́гляд, *m.* на́глядане, *n.* Aufsicht, *f.*
 На́глядати, *v. a.* auf etw. sehen, schauen, beaufsichtigen III. II. 60.

На́глядач, *B.* на́глядник, *Пар.* *m.* Aufseher, *m.*

На́глядіти, на́глянути, *v. a.* erblicken; 2) ausersehen, finden; 3) — ся sich satt sehen.

На́глядний, *a.* anschaulich, augenscheinlich, sichtbar, Anschauungs- [*f.* Пар.

На́глядни́цтво, *n.* Aufseherschaft,
 На́глядни́ця, *f.* Aufseherin, *f.* Пар.

На́гладність, -ости, *f.* Anschauung, Augenscheinlichkeit, *f.*; 2) Sucht Alles zu sehen; Aufmerksamkeit, *f.* Зє.

На́гна́ти, на́ганя́ти, *v. a.* antreiben; zu-zusammentreiben; 2) aus-, fort-, vertreiben; 3) ereilen, einholen, nachholen; на́ганя́ем бу́льба́ми аби добу́ти до но-во́го хлі́ба (*B.*) wir schlagen uns durch, helfen uns durch mit etc.; — ко́му́ страху́ einjagen; — грóшей, зиску́ eintreiben; — на честь ко́му́ jmds Ehre anrühren; 4) — ся Anlauf nehmen; losgehen, zielen; *на́гнаний, *ptc.* verrückt, rappelköpfig.

На́гнівати ся на когó jmdm zürnen.
 На́гніт, *m.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.*

На́гніта́ти, *v. a.* drücken.

На́гніток, -тка, *m.* *s.* На́глід.

На́гно́ти, *v. a.* mit Koth, Unrath anfüllen; düngen.

На́гну́дати, *v. a.* aufzäumen.

На́гну́ти, *s.* Нагинати.

На́гові́р, -ору, *m.* (üble) Nachrede, Verleumdung, *f.* См.

На́говори́ти, *v. a.* vorplaudern; на когó jmdn verleumden, jmdm (Uebles) nachreden; 2) besprechen, bezaubern (dñ Zauberworte) М. II. 66; 3) — ся sich satt sprechen, schwatzen.

На́гобо́жити ся, М. III. 82 sich aufblähen, die Federn sträuben (*v.* Vögeln).

На́го́да, *f.* Gelegenheit, *f.* К.; 2) Ur-sache, *f.* Фр.

На́годи́ти, *v. a.* слуг viele Dienst-leute dingen, mieten; 2) zufällig her-bringen; 3) — ся gelegentlich, zufällig kommen, in den Wurf kommen.

На́годний, *a.* gelegentlich, *Пар.*; *adv.* -но, на́годом.

На́годува́ти, *v. a.* когó, jmdm zu essen geben, die Kost reichen; на́годо-ваний, der gegessen hat, gesättigt.

На́голі́ти, *v. a.* abrasiieren, abschaben.
 На́голі́нник, *m.* Beinschiene, *f.* (vom

Harnisch). [Ueberzug, nicht überzogen.]

I. Нагольный, *a.* кожух ohne

II. Нагольный, *a.* Ч. V. 15 s. Нагаль-
ный, негальный.

I. Нагло, *adv.* nackt *Ко.* 69; 2) im ganzen und grossen, insgesamt, lauter, allgemein, durchgehends III. I. 391. *Кв.* 292 *Пом* III. 27.

II. Нагло, *adv.* s. Нагло, наглий.

Наголов, *adv.* s. Стрімголов.

Наголоватень, -тня, *m.* Kornblume, *f.* (Centaurea cyanus).

Наголоватки, *pl.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium arvense); 2) Jurinea cyanoidea.

Наголовач, *m.* Stosshebel der Stampfe; 2) s. Пуголовач. (e. Hutes etc.).

Наголовок, -вка, *m.* Kopfstück, *m.*

Наголось, *m.* Accent, *m.* [*adv.* laut.

На-глось, на-глосьи, на-глоськи, Наглосьити, *v. a.* viel etw. ver-lauten lassen; viel wehklagen; 2) —, наголосувати accentuiren; 3) — ся s. Відзивати ся.

Наголосник, *m.* В. Accentzeichen, *n.*

Нагомоніти, *v. n.* s. Гомоніти; — ся на когò *Др.* с. 111 poltern, schelten.

Нагонаєнні, *pl.* Nacktsamige (Gymnospermae) *B.*

Нагнїти, *v. a.* II. s. Нагнати.

Нагрбнїця, *f.* Hügelkoralle, *f.* (Monticularia).

Нагбрджувати ся, s. Гордіти.

Нагоріти, *v. n.* anbrennen.

Нагорнїти, нагортати, *v. a.* hinein-, auf-, anscharren, -kehren, -häufen.

Нагорба, *f.* Belohnung, Vergel-tung, *f.* [*v. a.* belohnen, vergelten.

I. Нагородити, нагорбджувати,

II. Нагородити, *v. a.* viel flechten (einen Zaun); 2) *viel hindreinsagen, faseln *P. I.* 187.

Нагорок, -рка, *m.* Hügel, *m.*

Нагостити ся, lange als Gast wo verweilen.

Наготати, *f.* Nacktheit, Blösse, *f.*

Наготити, *v.* nackt, nackend sein, *К.*

Наготівити, (-овїти), наготу-вати, *a. a.* zu- bereiten, bereit machen, in Bereitschaft bringen, zurechtlegen.

На-готіві, *adv.* in Bereitschaft, bereit, fertig. [den.

Награбити, *v. a.* viel rauben; pflan-

Награвати, награти, *v. a.* viel spie-

len *P. I.* 76; — ся sich satt spielen; музїка награє гóлос die Musik accom-pagniert den Gesang, *Крон.* [schmieren.

Награмузїати, *v. a.* zusammen-
Нагребати, нагребстї, *v. a.* an-aufscharren; -harken.

На-грєць, *adv.* *К. I.* 106 s. На-гєрць.

Нагризок, -ака, *m.* benagtes Stück-chen e. Apfels etc.

Нагрїати, *v. a.* viel beissen, nagen; 2) * —, und — ся s. Грїати *.

Нагрїмати, *v. n.* s. Грїмати *.

Нагрїти, нагрївати, *v. a.* warm ma-chen, erwärmen, erhitzen, на робóту sich hitzig an die Arbeit machen; *impers.* *Га.* II. 46 hitzig werden. [digen.

Нагрїшити, *v. n.* und — ся viel sün-

Нагрбнїй, *a.* am Grabe, s. Над-грбнїй.

Нагрбнїк, *s. m.* *Ог.* s. Надгрбóк.

Нагрбаа, *f.* Androhung; Verwar-nung, *f.* Verbot, *n.* [androhen.

Нагрозити, нагрбжувати, *v. a.*

Нагруднїй, *a.* was auf der Brust getragen wird, Brust-.

* Нагрудник, *m.* Bruststück am Har-nisch, *n.*; Brustriemen (der Pferde), *m.*; Brustlatz, *m.* Brustschild des jüdischen Hohepriesters, *n.* [(e. Schiff).

Нагрузити, *v. a.* beladen, befrachten

Нагрушак, *m.* Birnblattnager, *m.* (Phyllobius pyri) *B.*

Нагрюкати, нагрючити ся, viel poltern, krachen, s. Гуркати. [werden.

Нагрїанути, *v. n.* sumpfig, kothig

Нагрїанути, *v. n.* plötzlich heran-stürzen, -kommen. [lieren, vertilgen.

Нагубити, *v. a.* viel verderben, ver-

Нагудїти, *v. n.* viel brausen, dröhnen.

Нагула, *m. f.* *Мх.* нагулько, *m.* на-гулистий, нагульковатий, (*B.*), *a.* hän-delsüchtiger Hitzkopf, aufbrausend, heftig, jäh; einfältig; Tölpel, *m.*

Нагулити, *v. a.* zufällig finden, auf etw. stossen (*B.*); s. Нагулити; 2) — грбшей у людєй zusammenschwindeln.

Нагуляти ся, sich satt tanzen, ge-nug spazieren gehen; flott leben. [кати.

Нагуркати, нагуркотити, s. Нагрю-

Нагучати на когò auf jmdn schrei-en, jmdn anherrschen, (*B.*).

Нагосподарувати, нагаду-вати, *v. n.* als Landwirt viel schaffen.

Над, *praep.* über, auf, darüber, an, gegen, dazu, oberhalb; I) *mit d. Accusativ.* (*Mi.* IV. 423—424) bezeichnet над *a*) den Gegenstand gegen welchen e. Bewegung von obenher gerichtet ist, od. worüber etw. sich befindet, steht, ruht etc., in Betreff dessen e. Handlung vor sich geht, (drgl. по-над): над ріку, над пробасть прийти über einen Fluss, an einen F., an einen Abgrund kommen, над хату вилетіти über die Hütte auf-fliegen, по-над грэблю стоіти, по-над море, по-над Дунай сидіти; † над то лист в нашою печатію даєм in Betreff dessen, darüber erlassen wir den Brief mit unserem Siegel; надто überdies, darüber, obendrein; *b*) bez. dasjenige, über das hinausgegangen, d. i. was von etwas anderem übertroffen wird, (dah. häufig bei Comparativen), und dasjenige, wider das, gegen das gehandelt wird: єрбзум над рбзум ein Verstand ist vorzüglicher als der andere; нема в світі над Бога es giebt nichts Gewaltigeres als Gott; над сілу, über seine Kräfte; незнайдеш над мене вірнійшу... treuer als ich bin; другої над тебе не маю ich habe keine ausser dir, над усі mehr, ärger als Alle; † над право своє gegen sein Recht; над старину, над стародавний звичай gegen den alten Brauch; *c*) bez. bei Zeitbegriffen: „gegen“ над вѣчер gegen Abend. II) *mit d. Instrumental* (*Mi.* IV. 750—752) bez. над *a*) dasjenige über dem etwas ruht, vor sich geht (drgl. по-над): над лісом über dem Walde, над рікою am Flusse; по над Бугом längs des Ufers des B., по-над землею über — hin; не шумі дїбровнько на-до (на-ді) мною rausche nicht über mir; *b*) bez. над in übertragener Bedeutung dasjenige worüber man gesetzt ist, wodurch man in eine Gemüthsbewegung versetzt wird, worüber man nachdenkt, woran man arbeitet; ferner das Mass über das hinausgegangen wird: над ким панувати, стоіти (als наставник), над всіми найстарший, над ким плакати, змілювати ся, сьміяти ся, зробив над дївчиною зраду; над чим, думати worüber nachdenken, над чим сидіти, працювати, wobei sitzen, woran arbeiten;

III) *in den Zusammensetzungen* hat над als Praefix *a*) die Bedeutung die ihm als Praeposition zukommt; *b*) bez. es wie на den Anfang u. die Deminution der der Handlung; *c*) bedeutet es die energische Vollziehung der Handlung, dah. ein Uebertreffen; *d*) ein Hinzufügen (*Mi.* IV. 217—218. *Оз.* 205) wozu Beispiele unten an entsprechenden Stellen zu suchen sind.

Надавати, надати, *v. a.* aufgeben, geben, verleihen; — щось за дочкою etw. als Mitgift geben *Др. с.* 373; 2) — ся viel, genug geben, schenken; *b*) sich bieten, gelegen kommen, passen (до чогось wozu), gefallen.

Надавити, надавити, *v. a.* ausdrücken, auspressen; klemmen, drücken (ein Schuh etc.); etw. anfüllen (mit e. ausgedrücktem Saft).

I. Надавка, *f. s.* Надгд.

II. Надавка, *f.* Aufgeld, Agio, *n.*

Надальш, *adv. K.* für die Zukunft, künftighin.

Надане, *n.* das Aufgeben; Verleihung, *f.*

Наданий, *a.* на все zu Allem fähig, geschickt, Fertigkeit besitzend, begabt, passend *Ос.* (62) I. 72.

Надаремний, *a.* vergeblich, unnütz.

Надаремність, -ости, *f.* Vergeblichkeit, *f. Пар.* [ken; belohnen.

Надарити, надаряти, *v. a.* beschenken.

Надармо, *adv.* vergebens, vergeblich, umsonst.

Надатель, *m.* Verleiher, *m. Term.*

Надати, *s.* Надавати; хмари надали ся die Wolken sammelten sich an.

Надбавити, надбавляти, *v. a.* hinzugeben, -fügen, *Лев.* — ся чогось etw. mehr bekommen; — сили sich stärker fühlen.

Надбавка, *f.* Zusatz, *m.* ein Mehr.

Надбане, *n.* надбанка, *B. f.* надбанок, -нку, *Пар.* *m.* Erwerb, Gewinn, Lohn, *m.* das Erworbene.

Надбати, *v. a.* erwerben, vorsorgen, verschaffen; надбане *s. a. n. s.* Надбане.

Надберіже, *n.* Ков. Ufer, *n.* Uferstrich, *m.*; *adj.* надберіжний.

Надбивати, надбїти, *v. a.* ein wenig an-zer-abschlagen.

Надбільшати, *v. a.* grösser machen.

Надбїчи, (-бїрати), *v. n.* heran-, herzulaufen.

Надближѣти ся, *s.* Наближѣти ся.
 Надбужаньскій, *a.* am Fl. Буг.
 Надважка, *f.* Einwage, *f.* *Пар.*
 Надвѣзти, надвозѣти, *v. a.* heranführen (zu Wagen). [*iron.*].
 Надвеличество, *n.* Obere Majestät
 Надвередѣти, *v. a.* verletzen, antasten, *K.* [der Thür, an der Schwelle.
 Наддвѣрех, (-ix), *P. I.* 30 an, in
 Наддверѣчи, *a. a. s.* Надкѣнуги; 2) — ся чим den Kopf mit e. Tuche bedecken (*Фр.*). [*findlich.*]
 Наддвѣрній, *a.* über einer Thür be-
 Надвечорѣй, *adv.* (над вечер) gegen Abend, *He.*
 Надвѣгати, *v. a.* und — ся genug, viele Lasten tragen; 2) -ѣти, *v. n.* *Макс.* heranbrechen, -stürzen.
 Надвинян потажобвий, Weinsteinrahm, *m.* (Stromor tartari).
 Надвисѣти, *v. n. s.* Нависѣти.
 Надвислѣнщина, *f.* Weichselland, *n. K.*; *adj.* надвислѣньскій.
 Надвишка, *f.* Ueberschus, *m.*
 Надвѣдний, *a. K. s.* Навѣдний. [*gehen.*
 Надвѣр, *adv.* — вѣйти draussen aus-
 Надвѣрѣ, *n. K. II.* 28 s. Подвѣрѣ.
 Надвѣрній, *a.* Aussen-, von aussen, auf den Hof ausgehend, Hof-, im Hof; -i двѣри äussere Thür; -a хата Hintergebäude, *n. He.*; 2) Hof, Schloss, *Kч.* 12.
 Надвѣрній, *m.* Schwein frei im Hof gemästet, (nicht im Koben), *n.* [Wasser-
 Надвѣдний, *a.* nahe am Gewässer,
 Наддворі, *adv.* draussen.
 Наддвѣрній, *a.* Hof-, — совѣтник Hofrath, *m.* — уряд Hofamt, *n.* Hofstelle, *f.* *Term.*
 Надганѣти, *s.* Надігнѣти. [*gen.*
 Надгинѣти, *v. a.* etwas biegen, anbieten
 Надглотѣчній, *a.* oberhalb des Schlundes.
 Надглядѣти, *s.* Наглядѣти.
 Надгнивѣти, надгвѣти, *v. n.* anfaulen; надгнилий, *a.* angefault.
 Надгорѣда & *s.* Нагорѣда &.
 Надгортѣнник, *m.* Kehldeckel, *m.* (epiglottis).
 Надгортѣти, надгорнѣти, *v. a.* von e. ganzen Haufen etwas wegscharren, nehmen. [*nagen.*]
 Надгрѣзѣти, надгрѣзти, *v. a.* an-
 Надгрѣбній, *a.* über dem Grabe

befindlich; Grab-, Leichen-, (*камінь*, -е слово). [*mal, n.* Grabstein, *m.*
 Надгрѣбок, -бка, *m. Kч.* 100 Grab-
 Наддавати, наддѣти, *v. a.* noch mehr zugeben, mehr als nöthig, darüber geben; 2) ausliefern, weggeben, *Ke.* 164.
 Наддавка, *f.* Ueberbot, Uebergebot, *n. Пар.* [*schuss, m.* das Mehr.
 Наддѣток, -тку, *m.* Zugabe, *f.* Ueber-
 Наддѣшник, *m.* Oberbau über dem flachen Dache, *m.*
 Наддѣрти, наддирѣти, *v. a.* anreissen.
 Наддѣяти, *v. a. s.* Надпочѣти.
 Наддирѣктор, *m.* Oberdirector, *m.*
 Наддніпрѣнець, -нця, *m.* Bewohner am Дніпрѣ; *adj.* наддніпрѣньскій, наддніпрѣвий.
 Наддністрѣнець, -нця, *m.* Bewohner am Дністрѣ; *adj.* наддністрѣньскій, наддністрѣвий, (-ѣнка), *f.*.
 Наддостѣток, -тку, *m.* Ueberfluss, *m.* Uebermass, *n. K.* Ueberschuss, *m. Шу.*
 Наддунѣйскій, *a.* an der Donau.
 Наддурѣстий, *a. s.* Нагѣла (*B.*).
 Наддѣти, наддѣнѣти, *v. a.* иглѣ — einfädeln (*B.*). [*verlässig, sicher.*
 Надѣжній, *a. gr. Kс.* 23. *C. I.* 98 zu-
 Надѣржувати, *v. a. s.* Задержѣти, *B.*; anhalten, zurechtthalten.
 Надѣрти, надирѣти, *v. a.* viel reissen, rupfen, schleissen. [*природний.*
 Надѣстествѣнній, *a. † K. s.* Над-
 Надѣчѣй, *v. a.* кудѣлю am den Rokken Flachs etc. wickeln; * ankleiden, *s.* Надягѣти, наддѣти. [*nen.*
 Наджигѣти, наджечѣй, *v. a.* anbrennen
 Наджидѣти, *v. a.* er-, zuwarten.
 Наджинѣти, наджѣти, *v. a.* ein wenig Getreide von einem Saathfeld schneiden.
 Наджмѣрити, *v. a.* ѳко zudrücken, *ОП.*
 Наджупѣн, *m.* Obergespan, *m.*
 Наджупѣнство, *n.* Obergespannschaft, *f.*
 Наджѣпник, *m.* Salinenverwalter, *m.*
 Надзаслѣга, надзаслужѣна, *f.* Ueberverdienst, *m. Term.* [*sudwerke*]*m.*
 Надзѣрич, *m.* Obersieder (im Salz-
 Надзѣвичѣйний, *a.* ausserordentlich, ungewöhnlich.
 Надзѣвичѣйність, -ости, *f.* Ungewöhnlichkeit, etwas Seltenes. [*halbgrün.*
 Надзелений, (*надзелень*), *a.* noch

Надзиратель, надзирач, надзорець, -рця, *Вол. м.* Aufseher, Inspector, *т.*

Надзирателька, *ф. с.* Наглядница.

Надзирати, *в. а.* die Aufsicht über etw. haben, etw., jmdn überwachen, beaufsichtigen.

Надзір, -ору, *т.* надзірань, *н.* Aufsicht, — головній Oberaufsicht, *ф.*

Надзоряний, *а.* hoch über den Sternen, *Ру.* [шійбоватий.

Надзудзувати, *а.* (*Фр.*). *с.* Надзюндзюрити *с.* sich drollig spreizen, *с.* zornig aufblähen.

Надйбати, *в. а.* antreffen, finden.

Надивити ся, sich satt sehen.

Надивувати ся, sich satt wundern, не мочы — sich nicht genug wundern

Надий, *adv.* dorthin. [көnnen.

Надумати, *в. а.* aufblähen, aufblasen; — ся sich — *Пол.*

Надими, *pl.* (*В.*) Leistenbruch, *т.* (eig. starke Anschwellung).

Надими́ти, *в. а.* voll rauchen.

Надыра, *ф. с.* Надра (*Фр.*).

Надыти, *в. а.* ködern, locken; 2) härten (желізо), stählen, mit Stahl belegen (сокіру) *Ог.* 205.

Надых, *т.* Hauch, Odem, *т. К.*

Надыхати, надыхувати, *в. н.* viel hauchen; anhauchen; — ся чо́го etw. viel einathmen.

Надйбе, *н.* Geräth, *н.* Gerätschaft, *ф.*

Надйбний, *а.* Le. nöthig, nothwendig; *К.* (*Р. X. 46*)? [zubereitetes Bauholz.

Надйбок, -бку, *т.* Zubehör, *н. См.*; 2)

Надывати ся, *III. с.* Надйти ся.

Надыгнати, *в. а.* zu- heran-, herzutreiben; — ся sich herantreiben, plötzlich ankommen, anstürmen.

Надыгнути, *с.* Надгнати. [Нады.

Надыжка, надйця, *Гол. III.* 405 *с.*

Надызд, *т.* Anritt, *т.* das Anfahren, Ankommen.

Надыздыти, надыздыжати, над'ихати, *в. н.* anfahren, ankommen, anreiten, angefahren kommen.

Надыний, надйний, *а.* Hoffnung, Zuversicht weckend, hoffnungsvoll, *ВВ.*

Надыність, -ости, *ф.* Zuversichtlichkeit, *ф.*

Надытй, *с.* Надходити.

На-дйл, *adv.* herunter, abwärts, nieder.

Надыл, надйлок, -лку, *т.* zugetheil-

ter Grundbesitz, Antheil, *т.*

Надылати, *в. а. с.* Наробити.

Надылити, надйлити, *в. а.* когб чим jmdn womit versorgen, versehen; 2) *с.* Дылити.

Надылка, (-дыл-?) *ф.* (*Мета V. 44*) Art Grabwerkzeug? Säbelscheide, *ф. Зак.*

Надыллати, надйлати, *в. а.* etw. vom Ganzen weggiessen. [theilung bestimmt.

Надыльний, *а.* -земля, zur Ver-

Надынути, надйти, *в. а.* anziehen, kleiden.

Надырвати, *с.* Надривати.

Надыслати, *с.* Надсилати.

Нады'исти, над'идати, *в. а.* anfressen.

Надыя, *ф.* Hoffnung, Zuversicht, *ф.*; при надйй о́ути im hoffnungsvollen, im gesegneten Zustande sein.

Надыяне, *н.* das Hoffen.

Надыяти ся, hoffen; на когб, на що́ sich auf jmdn, auf etw. verlassen.

Надыка, *ф.* = Надйжда *Eigen.* 'Ελπίς.

Надыкыдати, надкынути, *в. а.* von dem Ganzen einen Theil, ab-, wegwerfen, -nehmen. [wenig spalten, anstechen.

Надыколбти, надкблювати, *в. а.* ein

Надыкомбрник, *т.* Oberkammerherr, *т.*

Надыкопытна кйсть, Kronbein, *н. В.*

Надыкрыле, *н.* (*gew. pl.* -йля, -йла), Flügeldecken, Vorderflügel, *pl.* (elytra).

Надыкройти, *в. а.* anschneiden.

Надыкусыти, надкышувати, *в. а.* anbeissen. [heranfliegen, -laufen.

Надылетити, надлытати, *в. а.* herbei-

Надылзти, *в. н.* herankriechen, -schleichen. [*н. Пар.*

Надылсництво, *н.* Oberforstamt,

Надылсничй, *с. а. т.* Oberförster, *т.*

Надыловчий, *т.* Oberjäger, — великий Oberjägermeister, *т. Пар.*

Надыложыти, *в. а.* etw. vom Ganzen wegnehmen; -legen; 2) *с.* Надоложыти,

Надыломати, *в. а.* anbrechen.

Надылюдский, *а.* übermenschlich.

Надыдыр, *т.* наддырність, -ости, *ф.* Uebermass, *н.*; Vermessenheit, *ф.*

Надыдырити, наддырати, *в. а.* zu viel, mit einer Zugabe messen.

Надыдырний, *а.* übermässig. [ний.

Надыдыльний, *а. с.* Намогыль-

Надыдырній, *а. См.* über dem Meere liegend.

Надмóрскій, *a.* am Meere liegend, wohnend.

Надналéжність, -ости, *f.* Ueber-
Наднебéсний, *a.* *См.* über dem
Himmel. [heran-, herbeibringen.

Наднéсти, надносíти, *v. a.* her-,
Наднизóвий, *a.* überragend, *Кл.*
Надобýти ся, надоблýти ся, *Т.В.В.*
sich darbieten, до чогóсь anwendbar
sein, passen. [Wolken *В.И.*

Надоблáчний, *a.* hoch über den
Надобóність, -ости, *f.* *V.* Anmuth,
f.; Behagen, *n.* [thig.

Надобóно, *adv.* gefällig, lieb; 2) нó-
На-добрáнич! gute Nacht!

Надовбáти, *v. a.* viel meisseln, sto-
chern, klauben.

Надовжýти, *v. n.* (*B.*) viel Schulden
machen, auf Credit nehmen.

На-дóгáд, (наводóгáд), *adv.* aufs Ge-
rathewohl, schlechthin. [Надоїдáти.

Надодівáти, надодíти, *Тор. v. n. s.*
Надождáти комý. *КС. IV.* (83) 552
s. Подождáти на когó.

Надоїдáти, надоїсти, надозолý-
ти, *С. II.* 59, *v. n.* комý jmdm übel, arg
zusetzen, sehr lästig werden.

Надоїти, *v. a.* (viel Milch) melken;
2) säugen. [zeugend, (*Фр.*).

На-дóкладь, *adv.* genau, klar, über-
Надóкóла, *adv.* ringsum, herum.

Надóкротýти, надóкучити комý,
a. n. lästig werden, zur Last fallen.

Надолóжене, надолóжити *s.* На-
долýжене etc. [Kleides, *s.* Надшивка.

Надóлок, -лка, *m.* Untertheil eines
Надолýга, надолýжене, *n.* Ersatz,
m. Vergütung; Genugthuung, *f.*

Надолýжити, *v. a.* zugeben, hinzu-
fügen + *M.*; 2) ersetzen, vergüten, er-
statten, genugthun.

Надóмисл, *m.* *V.* Nachdenken, *n.*
Надóмíр, *adv.* *Мх.* überdies noch mehr.

Надопíкфýчий, *a.* *T.* obervormund-
schaftlich.

Надоптáти, *s.* Натоптáти.

Надорóжити ся, *s.* Дорóжити ся.

Надорóжний, *a.* auf dem Wege
liegend. [den, langweilen, *IT.*

Надосáдýти, *v. n.* комý lästig wer-
Надосóбний, *a.* *См.* besonder, aus-
serordentlich.

Надофýмити, (-умлýти), *v. a.* когó

jmdn belehren, unterrichten, jmdm klu-
gen Rath geben, *III. I.* 372, *ВГ.* 139.

Надóшник, *m.* *s.* Натóшник; 2)
Flussschwamm, *m.* (*Spongilla fluvialis*), *B.*

I. Надпáсти, надпадáти, *v. n.* von
oben herfallen. [wenig abweiden.

II. Надпáсти, надпасáти, *v. n.* ein
Надпилýти, надпилувáти, *v. a.*
anságen; 2) anfeilen. [Überschrift, *f.*

Надпись, *f.* Aufschrift, Inschrift,
Надписáти, надписувáти, *v. a.* щóсь
e. Aufschrift worauf setzen.

Надпíти, надпивáти, *v. a.* ein we-
nig wovon trinken.

Надпíзь, *adv.* *Левч.* *s.* Пíзно.

Надпíльний, *a.* gegen das Feld
(g. den Hof) hin.

Надплáта, *f.* Ueberzahlung, *f.* *В.В.*
Надплатýти, надплáчувáти, *v. a.*
aufzahlen. [segeln.

Надплýсти, *v. n.* heranschwimmen,
Надполовíнити, *v. a.* eine Hälfte
vom Ganzen wegnehmen, halb theilen.

Надпорýчник, *m.* Oberlieutenant, *m.*
Надпочáти, надпочíнáти, *v. a.* an-
fangen, anrühren; — хлíо das Brodlaib
anschneiden.

Надприрóдний, *a.* übernatürlich.
Надпсувáти, *v. a.* ein wenig ver-
derben; надпсований, *a.* anbrüchig.

Надра, *f.* wundgerissene Stelle.
Над-раблýти, над-робýти, *v. a.*
etw. hinzu machen, hinzuarbeiten; *чим
sich durch etw. zu helfen suchen (*минов* &).

Надривáти, *v. a.* anreissen, ein-
reissen; — ся sich verheben, sich (*dat.*)
Schaden thun. [poda).

Надрик, *m.* Busenthierchen, *n.* (*Col-*
Надрíгóнчик, *M.* (*Мема* (65) 223)
Geck, *m.* Fäntchen, *n.*? [einschneiden.

Надрíсати, надрíзувати, *v. a.* an-,
Надрó, *n.* Schoss, Mutterschoss, *n.* *M.*
I. 79. *См.*

На-дробýти, *v. a.* einbrocken, Brok-
ken streuen: хлíба Brot —; 2) klein-
theilen; *in Deminutiven sprechen, lallen.

Надрóжити, *v. a.* *II.* 198. *II. n.* 71?
Надрóчити, *v. a.* *С. I.* 163s. Дрóчити.

Надрубáти, надрубувáти, *v. a.*
anhauen. [ordnet, supraordiniert.

Надрядний, *a.* *Ил. Др.* überge-
Надсáд, *m.* *Ко.* 188, надсáда *f.* *Ч.*
V. 532 das Verheben, Verhebung, *f.* Scha-

den, *m. Ks.* 216; Ueberbürdung, *f. Term.* Mühsal, *n.* Plackerei, *f.*

Надса́дѣти, надса́джати, *v. a.* dh schwere Arbeit, dh Ueberanstrengung, schwächen, überanstrengen; jmdn schaden; — ся sich verheben, sich (*dat.*) Schaden thun (dh Heben).

Надсе́ла, *f.* Ueberanstrengung, *f.*; 2) *s.* Насы́льнѣсть, *См.*

Надсе́лѣти, *v. a.* zuschicken, -senden.

Надсе́лѣти, *v. a.* von einer ange-reiheten Schnur Korallen etc. etw. weg-nehmen u. auf eine andere Schnur an-reihen, anfädeln. [(ура́ця) *Фр.*

Надсе́льнѣй, *a.* über die Kräfte

Надсе́пати, *v. a.* einen Theil weg-schütten.

Надсе́дѣти ся, надсе́сти ся, bersten, einen Riss bekommen, *s.* Надса́дѣти ся.

Надсе́какувати, *v. n.* ко́ло когó *s.* Заса́кувати 2).

Надсе́луженіни, *pl.* das Hinzudie-nen ausser der vertragsmässigen Dienst-zeit, *s.* Наслѣ́гувати.

Надсе́ток, -тка, *m. Те.* Procent, *n.*

Надсе́трóчний, *a.* was über den Zeilen steht od. geschrieben ist.

Надсе́сати, надсе́сувати, *v. a.* ein wenig behauen. [den.]

Надсе́тинѣти, надсе́ти, *v. a.* anschnei-

Надсе́тинник, *m.* Alpranken, *m.* (*Solanum dulcamara*).

Надсе́тинѣти, *v. n.* heranschlendern.

Надсе́тихѣти, *v. n.* vom Wind: ein wenig still werden, sich legen.

Надсе́тичка, *f.* unten angestückeltes Hemd der Weiber, *n.*; *vgl.* Нодо́лок.

Надсе́то, *adv.* überdies, zu viel, zu sehr; im ausserordentlichen Masse *ОИ.*; надсе́тоце und noch dazu *III.* I. 183; що вадсе́то — was zu viel ist —.

Надсе́торóчити, *v. a.* *s.* Надсе́точѣти; — со́бї сьвіта etw. für sich erarbeiten, zu etw. kommen. [stücken; zufügen.]

Надсе́точѣти, надсе́точувати, *v. a.* an-

Надсе́трати, надсе́трати, *a.* halb zerbrochen, h. geborsten. [ranziehen-rücken.]

Надсе́тягати, надсе́тягнути, *v. n.* he-

Надсе́дув, *m. Пар.* *s.* Надсе́дуге.

Надсе́дувати, *v. a.* aufblasen; an-, zusam-menwehen; aufschwellen. [Glasbläser, *m.*

Надсе́дувач, *m.* Bläser, *Пар.* — шкла

Надсе́дунѣй, *a.* blähend, *Пар.*

Надсе́дѣти, *v. a.* § когó jmdm Un-recht zufügen. [очере́т inwendig hohl.]

Надсе́дува́тий, *a. Ч.* II. 471 —

Надсе́дува́ти, надсе́дувати, *v. a.* miss-brauchen: чо́гось. [Missbrauch, *m.*

Надсе́дуги́те, *n.* надсе́дуги́ток, -тку, *m.*

Надсе́думувати ся, надсе́думати ся, sich lange besinnen, nach langem Be-sinnen, Ueberlegen sich entschliessen.

Надсе́дурѣти, *v. a.* когó jmdn viel for-pen, betrügen.

Надсе́дуркати, *v. a.* когó jmdn viel ein-Dummkopfschimpfen; 2) **s.* Намерѣ́ти.

Надсе́дувати, надсе́дувати, *v. a.* viel pressen, würgen.

Надсе́дуге, *n.* Blähung, Trommelsucht, *f.*

Надсе́дуги, *v. a.* *s.* Надсе́дувати; * — ся, надсе́дугати ся (*Фр.*) maulen, schmallen; aufgeblasen, stolz sein; надсе́дуги́й, *a.*

aufgedunsen; schwülstig, *Пар.*

Надсе́дуги́сть, -ости, *f.* Aufgeblasen-heit, *f.* Schwulst, *m.* Schwülstigkeit, *f.* *Пар.*

Надсе́дунѣй, *a.* ober den Ohren. [*ОИ.*

Надсе́дхмарнѣй, *a.* über den Wolken,

Надсе́дчѣлисте́й, *a.* *s.* Нагѣ́ла.

Надсе́дчѣти, *s.* Надсе́дочѣти.

Надсе́дчисло́, *n.* Ueberzahl, *f.* *Пар.*

Надсе́дчисло́вий, *a.* überzählig, su-pernumerär, *Term.*

Надсе́диба́ти, *v. a.* *s.* Надсе́дибати.

Надсе́дшива́ти, *v. a.* annähen.

Надсе́дшивка, *f.* *s.* Надсе́дтичка.

Надсе́дгати, надсе́дгнути, *v. a.* оде́жу, anziehen, ankleiden; — ку́жиль *s.* Надсе́дчи́.

Надсе́дсене́ва, *s. a. f. N. e.* Berges.

Надсе́ем, *m.* das Mieten, Vermieten; Din-gen; Miete, Vermietung; Verdingung, *f.* Mietgeld, *n.* жи́ти на́ймо́м в чу́жій ха́ти als Mieter, zur Miete wohnen fürs Mietgeld; и́ти в на́йми als Tagelöhner Dienst, Arbeit suchen. [kutscher, *m.*

Надсе́емець, *m.* Mietkutscher, Lohn-

Надсе́емни́й, *a.* Lohn-, Miet-, -ий ви́з-ни́к, *s.* Надсе́емець; -а Служба́ Бо́жа be-stellt (*privat*).

Надсе́емник, *m.* Mietling, Söldling, *m. adj.* наемни́цкий, *K.* наемни́чий, ge-mietet, Söldlings-.

Надсе́жалувати ся, viel bereuen, be-dauern; за чим, за ким den Verlust von etw. beklagen; на когó sich über jmdn beklagen, beschweren.

Надсе́жарѣти, *v. a.* viel braten; rö-

sten, heizen, heiss machen.

Нажбухати, *v. n.* viel plötzlich gies-
sen; 2) stark stossen.

Нажати, нажинати, *v. a.* (viel)
schneiden, (Getreide), ernten.

На-жебри *пирі* Betteln gehen.

Нажерти ся, sich vollfressen. [*m. K.*]

Нажйва, *f.* Erwerb, Gewinn, Vortheil,

Наживати, нажити, *v. a.* erwerben,
gewinnen; — ся, наживіти ся *Кн.* sich
bereichern; нажити ся viel, satt leben.

Нажйвний, *a.* einträglich.

На-живо, *adv.* *Ос.* (61) X. 32 um am
Leben zu bleiben; fürs Leben *II.* 229.

Нажйлювати, *v. a.* *Ос.* (61) X. 32
bedrücken?

Нажйчити, *v. a.* viel borgen, leihen.

Нажувати, нажути, *v. a.* in Menge
kauen.

Нажуріти ся, viel sich kümmern.

На-завлеги, *adv.* um die Zeit,
wann man sich gewöhnlich zum Schlafen
legt (*B.*).

Назавтра, *adv.* auf, für Morgen; на-
завтрю *III.* morgen, am folgenden Tage.

Назад, *adv.* zurück, nach hinten, rück-
wärts; *mit d. Genit.* — мене hinter mir.

Назадводі, *adv.* hinter sich führend.

Назадгузъ, *adv.* rückwärts; rück-
lings.

Назадний, *a.* von rückwärts, Rück-.

Назадніцтво, *n.* Rückschritt, *m.*

Назадовець, -вця, *m.* Reactionär,
Obscurant, *m.* [sammeln.]

Назапати, *v. a.* Vorrath wovon

На-запори, *adv.* unterm Schloss, un-

Назар, *m.* Nazarius. [term Verschluss.]

На-за-уміру, *adv.* *M.* II. 80 über
die Massen, masslos, übermässig *Ос.* 116.

Назахват, *adv.* *Кн.* 33 um die Wette,
eilig, *Ос.* 116..

Назбивати, *v. a.* zusammenschlagen,
-legen, -raffen, (*барато грощей*); ein-,
aufheben.

На-зобітки, *adv.* im Ueberfluss, zu
viel, zu sehr; *Гол. Т.*; — кому jmdm
zum Trotz, zu Fleiss. [*me, m.*]

Назва, назване, *n.* Benennung, *f.* На-
звати, *v. a.* benennen, nennen;

названий *ptc.* genannt, sogenannt, -а
родйна, vom gleichen Namen, Namen-
verwandschaft; 2) viel zusammenrufen,
einladen.

Назвиско, *n.* *Ле.* Name, *m.* Benen-
nung, *f.*

Назвишка, *f.* s. Надвишка

На-звище, *adv.* über die Gebühr,
mehr als nöthig, (*Фр.*). [Andenken.]

На-згяд, на-згядки, *II.* *adv.* zum

Назйв, *adv.* zum Erstaunen, *Ос.* 116.

Наздивіти ся, *Ч.* IV. 176 sich wun-

Наздовж, *adv.* s. Наздовж. [dern?

Наздогад, *adv.* s. Наддогад.

Наздогін, (-гін), наздогінці, (-ці),
adv. um die Wette, im Galopp, im Ver-
folgen *Ос.* 116. 117.

Наздогнати, *v. a.* s. Здогоніти.

На-здоніс, *adv.* tragbar, was noch
möglich ist getragen zu werden, (*Фр.*).

Наздоптати, *v. a.* mit dem Fuss treten.

Наздоровкати ся, наздрастувати
ся, „zur Genesung, zum Wohl!“ viel zu-
rufen *II.* 92. [fallen, sichtbar werden, *Левч.*

Наздрити ся, (на бочи) in die Augen

Назёмки, *pl.* Schweine, *pl.*

Називати, *s.* Назвати, (назову,
-назвѣ, назовеш -назвеш &); — ся heis-
sen, sich nennen.

Назймый, *a.* s. Озймый.

Назимка, *f.* — малá kleiner Win-
terspanner (*Acidalia brumata*); — велика
Hibernia defoliaria; 2) —, (*d.* назймоч-
ка) Färsе, *f.* s. *d.* folg.

Назимок, -мка, *m.* junges Stück
Vieh, das schon einen Winter durch-
lebt hat, überwintertes Kalb.

Назир, *m.* *К.* s. Надзир.

Назирати, *v. a.* когó nach jmdm
nachsehen; jmdn beobachten; hüten,
beschützen, *К.* [ken; hinschauen.]

Назйрити, назирнути, *v. a.* erblick-

Назирком, назирцем, назирци, *adv.*
beobachtend, nachsehend, aufmerkend,
— за ким итй.

Назйчити, *v. a.* zuweisen, zuschan-
zen, zukommen lassen, etw. verhelfen
P. I. 9; 2) s. Нажйчити. [kommen.]

Наз'їздіти ся, in Menge angefahren

Назіляк, *m.* *Phytoecia, B.*

Назімок, *m.* s. Назймок. [gen.]

Назітати ся, in Menge herbeiflie-
Назлбгах, *adv.* auf den Ellbogen
gestützt.

На-змеркѣ, *adv.* s. Змерк, змерком.

Назітати, назітувати, *v. a.* zu-
sammenkehren, -fegen.

Назна́ка, *f. s.* Наказка.

Назнаменува́ти, *3g.* назнамена́ти, *Kч.* 148. *v. a.* bezeichnen, anzeigen, bedeuten, andeuten; vorhersagen.

Назна́рошки, назна́рошни, *+ M. adv. s.* Зна́рошне.

Назна́ти, *v. a.* kennen lernen, Bekanntschaft mit jmdm machen *III. I.* 219; erfahren, bemerken, auswittern *P. I.* 21.

Назнача́ти, назна́чити, назна́чувати, *v. a.* bezeichnen, markieren; bestimmen, festsetzen; день einen Tag —; *s.* Зна́чити 3). [Woche.

На-знеді́лі, *adv.* auf die andere

Назобня, *f.* Nomenclatur, *f. B.*

Назолоті́ти, *v. a.* mit Gold belegen,

vergolden.

Назолоті, так як — *adv. H.* 268 von geheimem starkem Wunsche. [скій.

Назорей, *m.* Nazaräer, *m. adj.* назорей-

Назорі́ти, *v. a. IG. s.* Наа́ирити.

Назорі́ти ся, *Ч. V.* 354 genug glänzen: зоря назоріла ся.

Назр́ичий, *a. s.* Зиз, зивова́тий.

Назубі́ти, *v. a.* zähnen (серп).

Назуга́д(ь), *adv. s.* Надо́гад, нава́гад, *Ог.* 116.

Назу́спять, *adv.* zurück, rückwärts.

Назу́стріт, (-іч) *adv.* entgegen.

Назу́стрітник, *m.* Gegenwohner, *m.*

Назу́ти, назува́ти, *v. a.* чо́боти anziehen.

Наза́бнути, *v. n.* viel frieren.

Най-, Praefix zur Bildung des Superlativs von Adjectivis u. Adverbien an den Comparativ, seltener an den Positiv angehängt: am-, sehr, überaus, *Ог.* 104.

Ми. IV. 213; як най eben da, gerade, just.

Най, *pl.* най́те, imperativ. Verbalansdruck: lass es, lasset es sein, störe es nicht & (= неха́й &) *Ог.* 142; 2) най dass, weil *Ог.* 212. най би й так (бу́ло) soll es, mag es auch so sein; най би він пішов er soll, er möge gehen: най він іде.

Найба́р, *adv. III. I.* (2) 21 am wenigsten, zum w. [der grösste.

Найба́льший, *a. superl.* zu Вели́кий

Найва́льни́йший, *a. s.* Ва́льний, hauptsächlichst. [schlechteste, ärgste.

Найгі́рший, *a. superl.* zu Зли́й der

Найда́, найду́х, найду́шка. (Mädchen) *s.* Зна́йда. [Оу. §. 379.

Найдо́брійший, *a. s.* Найлі́пший,

Найка́ло, *m.* Mensch, der Alles verschiebt, ein Unschlüssiger, (*Ф.*)

Найкра́йний, *s.* Найкра́йні́йший, кра́йній. *Кол. I.* 173.

Найлі́пший, найлу́чший, *superl.* zu До́брій, der beste, der allerbeste.

Найма́, *f. Wgr.* 146, найма́не, наймле́нє. *n.* Miete, *f.* das Ding, Mietung, *f.*

Найма́тель, найма́ч, *m.* Mieter; Arbeitgeber, *m. Term.*

Найма́ти, найми́ти, *v. a.* mieten, vermieten; dingen; — ся sich verdingen, *s.* vermieten.

Наймéнший, (-чій), *superl.* zu Ма́лий, der kleinste, wenigste; вже найме́нше zum mindesten.

Найми́т, (*d.* -іто́нько), *m.* Hausknecht, Diener, *m. coll.* найми́те, die Knechte, das Gesinde, *adj.* найми́товий, найми́дкий.

Найми́то́к, -тка, *m.* kleiner Bursche als Knecht, Dienstmännlein, *n.*

Найми́тува́ти, *v. n.* Knecht, Diener sein, als solcher dienen. [магд *f.*

Наймичка, *f.* Dienerin, Magd, Haus-

Наймичкува́ти, *v. n.* als Hausmagd dienen.

Найми́, ой, — *adv.* mit nichten, nicht im mindesten, *s.* Коби́-йно́; а найми́ а найми́ und besonders, *Фр.*

Найпа́к, *Кл.* найпа́че, *К. adv.* vor-allererst, insbesondere. [152 *a.* allererst.

Найпе́рвий, *M.* найпе́рший, *III. II.*

Найпе́редні́йший, *a.* der erste von Allen, der vorzüglichste. [wundervollst.

Найпре́чудовни́й, *a. III. II.* 13

Найпри́ємно́, *adv.* am liebsten, *Фр.*

Найпри́требни́й, *a.* sehr nöthig, *Зах.*

Найра́дше, найра́дні́ше, *adv.* am liebsten, besonders. [Seite, *К.*

Найско́сь, *adv. s.* Навскі́, von der

Найство́, *n. Ч. I.* 95. Напа́сть.

На-йсте́ї, *adv.* wirklich, *Ог.* 117.

Найти́, *v. a.* (на́йду́, на́йде́ш) ко́го, на ко́го über jmdn kommen, jmdn über-

raschen, überfallen; найшли́ єї зло́ги die Wehen kamen über sie; 2) finden,

— собі́ світа́ sich etw. erarbeiten; — ся sich finden, vorkommen; gefunden werden; найшла́ ся дити́на ein uneheliches Kind kam zur Welt.

Найти́ча́нка, *f.* Kutsche aus der Neutitscheiner Fabrik, *f.*

Найтіє, *n. † К.* Herabsteigung, *f.* — Святѣго Духа Ausgiessung, das Herabkommen des heil. Geistes. [цїй ОП.]

Найтѣмущій, *superl.* zu Тѣму-Найтѣперше, *adv. Zap. s.* Найнѣрше.

Наївній, *a.* naïv, unbefangen.

Наївність, -ости, *f.* Naivität, Unbe-

Найдати, *s.* Наїсти. [fangenheit, *f.*

Наїдок, -ду, *m. Ч. I. 6* Speise, *f.* Gericht, *n.* das Essen, Sattessen.

Наїжити ся, sich borsten, *s.* emporsträuben. [Streifzug, *m.*

Наїзд, *m. Кс. 315* Einfall, Ueberfall,

Наїзджати, наїздїти, *v. a.* корѣ, на корѣ auf jmdn losfahren, an- losreiten; jmdn überfallen; *v. n. Кс. 316* angefahren kommen (in Menge), zufahren.

Наїзний, *a.* zugefahren.

Наїзник, *m.* der Einfälle in fremdes Gebiet macht, Räuber, Freibeuter, Raubritter, *m. Нс. 2)* Riesenschlupfwespe, *f.* (Pimpla); *pl.* Ichneumonidae.

Наїзниця, *f. Ко. 144* die feindlich einfällt.

Наїсти, *v. a.* багато, (*dgl.* напїти) viel essen; — ся sich satt essen; 2) *s.* Грїяти.

Наїхати, *v. a. s.* Наїзджати.

Накадїти, накаджувати, *v. n.* viel räuchern. [Наказїти ся.

I. Наказ, *m.* Art Rinderkrankheit, *s.*

II. Наказ, *m.* Befehl, *m.* Geheiss, *n.*

Наказанїє, *n. †* Strafe, Ahndung, *f.*

Наказати, наказувати, *v. a.* jmdm einreden, einschärfen; gebieten, befehlen; jmdn belehren, er- mahnen, rügen, ahnden strafen; — кимось до корѣ *Л. 158 s.* Переказати; 2) *s.* Наговорїти (vom Klatsch) + *М.* [verseucht werden.

Наказїти ся, von e. Viehkrankheit: Наказка, *f.* Anweisung, Assignation, *f. Term.*

Наказний гетьман, *n.* отаман, der amtsführende, fungierende гетьман, *Левч.* Stellvertreter des гетьман im Frieden, *m.*

Наказник, *m.* Anweiser, Assignant, *m. Term.*

Накапати, *v. n.* tröpfeln.

Накапник, *m.* Stalagmit, *m. Вол.*

Накаповатий, *a.* tropfenartig.

Накара, *f. Пис. Мї. II. 49 s.* Кара.

Накарати, *v. a.* bestrafen, züchtigen.

Накарувати, *v. a.* ein-, aufkerben.

Накаркати, *v. n. III. II. 42 s.* Накаркати.

Накарканийчити собі, * viel auf seinen Nacken (карк), auf die Schultern aufnehmen.

Накарпїс, *m. Ко. 187* Stoss, Schlag, *m.*

Накартати, *v. a.* jmdn rügen, ausschelten. [streichen (карпїй)].

Накарувати, *v. a. Пис.* schwarz an-

Накат, *m. гр.* Balkendecke *f.*; 2) Pritsche, *f.*

Наквасити, *v. a.* einsäuern.

Наквітник, *m.* Blumentopf, *m. См.*

Накєрвати ся, Blutüberfluss bekommen; 2) *s.* Крївати

Накєртїти, *v. a.* vom Erdaufwerfen des Maulwurfs. [richten, lenken.

Накєрувати, *v. a.* корѣ, ким wohin

Накївати, *v. n.* кому drohend ab- winken, einschärfen; androhen; * — пятами Персєгєлд zahlen, Reisaus nehmen.

Накїдальний, *a.* zum Aufwerfen, zum Ueberwerfen.

Накїдальник, *m.* (-иця, *f.*) Arbeiter, (-їн, *f.*) zum Aufladen der Garben.

Накїдати, накїнути, *v. a.* auf etw. werfen, aufhäufen; — на корѣ робѣту zwangweise aufdringen; umwerfen: на себе одѣжу einen Mantel; — латку flicken, *Левч.* — ся чим etw. um sich werfen, sich womit über werfen; б)

— ся на корѣ jmdn anfallen, behelligen.

Накїдом, *adv.* mit Gewalt, zwangweise.

Накїпати, накїпїти, *v. n.* beim Kochen Schaum, steinigen Ueberzug ansetzen; 2) gut im Kochen aufquellen (горѣх, крїпи). [stein, *m. Пол.*

Накїпник, *m.* Kessel, Topf, Pfannen-

Накїпчастий, *a.* von Körnern die gut aufquellen u. sich weich kochen lassen, *Ч. I. 256.*

Накїрїнити, *s.* Напакїудити.

Накїсати, накїснути, *v. n.* von der Säure durchdrungen werden, die Säure einziehen. [тицї] schmücken.

Накїтїти, *v. a.* mit Quasten (кї-

Накїльчити, *v. a.* aufkeimen lassen; — ся *s.* Кїльчити ся.

Накїпчасто, *adv. Н. 241* haufenvoll.

Накїтча, -ати, *n. gew. pl.* накїтчата trächtige Schafe.

Наклад, -ду, *m.* Aufwand, *m.* Aus-

gabe, *f.*; 2) Verlag, *m.* Auflage, *f.*; — податковий, Steuersatz, *Нає.*; 3) *pl.* накладі Sohlen beim Schuh etc.

Накладати, накладувати, *v. a. s.* Наложити, (viel) auf, hinauflegen, auf-laden; die Kosten hergeben, auflegen, Aufwand machen (на когó, на що); 2) чóботи neue Sohlen anlegen; 3) *s.* Надолужити, *Тор.*; 4) — з ким mit jmdm sich verbinden; im unzüchtigen Ver-hältnis sein.

Накладник, *m.* Verleger, *m.*

Накладно, *adv. Ko.* 288 mit Kosten-aufwand, mit Nachtheil; mit schwerer Last beladen; beschwerlich, lästig.

Накладжа, *f.* Ladung, *f. Kov.*

Накланяти ся, recht viel Verbeu-ungen, Bücklinge machen: комф.

Наклáсти, *v. a. s.* Накладати.

Наклеветати, наклепати, *s.* Клеветати. [men, ankleben.

Наклеіти, наклеювати, *v. a.* anlei

Наклен, *m. Левч.* Verleumdung, *f.*

Наклепати, *v. a.* ко́су die Sense dengeln; 2) *s.* Наклеветати.

Наклякати, *v. a.* (in Menge) her-beirufen; heraufbeschwořen; наклику-вати ся einander zurufen.

Наклякованє, *n.* Zuruf, *m.*

Наклін, -ону, *m.* (Ф.) Neigung, *f.* Trieb, Zug, *m.* Leidenschaft, *f.*; 2) наклóн *V.* Declination, Motion, Beugung, *f.*

Наклóненє, *n.* Inclination, *f. Пол.*

Наклоніти, накланяти, *v. a.* nei-gen, herunterbiegen, beugen; *bewegen, bestimmen; — ся sich niederbiegen, *s.* бücken, *s.* senken; *sich wozu hinnei-gen, *s.* entschliessen.

Наклóнный, *a.* geneigt; schief, *Пол.*

Наклóнність, -ости, *f.* Neigung, Lust, *f.*

Наклопотати, *v. a.* jmdm viel Kum-мер u. Sorgen machen (го́лову комф); — ся sich abhärmen, sich viel bekümmern.

Наклянути ся, наклеювати ся, an-fangen auszukriechen (von Kúchlein); *aufkeimen.

Наклячистий, *a.* gebückt. [(комф).

Наклясти, наклáти, *v. n.* viel fluchen

Наклячати ся, viel knien.

Наклячати, *v. a. s.* Накарбувати, *Левч. vgl.* Кляк. [stimmen.

Накмітити, *v. a.* bezeichnen, be-

Наковальце, *n.* Ambos, *m.* (am inneren Gehörorgan).

Наковань, *m.* kleiner Ambos.

Наковати, накути, *v. a.* hämmern, schmieden; beschlagen; на скелі — *III.* II. 24 einhauen; 2) vom Kuckucksruf.

Наковка, *f.* Beschlag, *m.*

Накобжні, *pl. Ч. IV.* 560 Art Stiefel?

Накобй, *conj. Гол. I.* 209 *s.* Наколй.

Накоіти, *v. n. s.* Наброіти.

Накокожити ся, sich spreizen, stolzieren, (Ф.). [sobald nur, wenn.

Наколй, на́коль, *V. conj.* wann, als,

Наколисати ся, sich viel schaukeln.

Наколінок, -нка, *m.* Kniescheibe, *f.* (patella); на-колінках auf den Knien.

Наколóти, наклеювати, *v. a.* an-stechen, anpicken, Löcher stechen; 2) viel hauen, spalten, (дрóв); viel schlach-ten, abstechen (Schweine).

Наколóтити, наколóчувати, *v. a.* einrühren, einmachen, einmischen; *ким jmdn hin u. her treiben, irreführen.

Наколóпати, *v. a.* viel klauben, stochern. [zuletzt, schliesslich.

Наконéць, *adv.* endlich, am Ende,

Наконéчний, *a.* am Ende (des Dor-fes etc.) wohnend, endlich, *Пар.*

Наконéчник, *m.* Ende, *n.* Spitze, *f.* (des Wurfgeschosses), *Под. s.* Кля́га;

2) Peitschenschnur, *f.* -riemen, *m.*

Наконéчність, -ости, *f.* Endlich-keit, *f. Пар.* (Pygaera).

Наконешняк, *m.* Pinselspinner, *m.*

Накопати, *v. a.* herausgraben, -schar-ren, aus der Erde ausklauben; — ся sich müde graben. [stossen.

Накопати, *v. a.* viel mit Füßen

Накопичити, *v. a.* сіно etc. einen Feimen bilden, häufen.

Накопотити, *v. a.* Staub aufwirbeln.

Накоптити, *v. n.* voll rauchen, be-russen.

Нако́ренко, (-рінок), -нку, *m.* Wur-zeltrieb, Spross, Spróssling; 2) Geschlecht,

n. Schlag, *m.* Abstammung, *f.*; 3) Erb-übel, *n.* (Ф.). [geben, füttern, nähren.

Накормити, *v. a.* sättigen, zu essen

Накóрпати, *v. a.* mit Mühe etw. schaffen, herausbringen.

Накóрник, *m.* Band für die kóрєа bei den Schlitten, *n.* [viel mähen.

Накосити, накошувати, *v. a.* recht

Нако́тиги, набо́чувати, *v. a.* heran-, aufwälzen. [me herankommen, -ziehen.

На́кочва́ти, *v. n.* *H.* 177 in e. Schwar-

На-кп́й, *adv.* zum Spott, zum Besten, сказа́ти щось —, бра́ти ко́го — s. d. folg.

Накп́йти ся з ко́го, viel über jmdn spotten, sich über jmdn recht lustig machen.

Накрада́ти ся, *Оп. s.* Закрада́ти ся; 2) накра́сти, *v. a.* viel stehlen, zusammenstehlen.

Накра́кати, *v. n.* viel krächzen.

Накрапа́йчик, *m. H.* 262 *Bein.* des Regens, s. d. folg. [regnet tropfenweise.

Накрапа́ти, *v. n.* tropfeln; -а́е дощ ес

Накраси́ти, накра́шувати, *v. a.* färben.

Накра́яти, *v. a.* viel schneiden.

Накрети́ти, *s.* Накерти́ти.

Накрив, *m. Пар.* Накривка, (*d.* накривчина, накривочка), *f.* Deckel, *m.*

Накрива́ти, накрі́ти, *v. a.* bedecken, zu-, verdecken; — ети́ den Tisch decken; *ко́го jmdn überrumpeln, fangen; — дівчину dh Verführung zum Tragen der Frauenhaube zwingen, s.

Покрі́ти, завіти I. [schleier, *n.* *Wa.* 9.

Накриве́нце, *n. dim.* Hochzeits-

Накриві́ти, *v. a.* krümmen. [zielen.

На-крі́во, *adv.* ці́лити, *K. I.* 317 fehl-

Накрі́нка, *f.* Lilienhähnchen, *n.* (*Lema meridgera*). [f. Dach, *n.*

Накрите́, *n.* das Bedecken; Bedeckung, Накритка, *f. КС.* (82) *II.* 427 s.

Покритка. [— ся sich satt schreien.

Накрича́ти, *v. n.* viel Lärm machen,

Накриши́ти, *v. a.* ein brocken, klein schneiden (zum Einmachen).

Накришка, *f.* s. Покришка.

Накрути́ти, накру́чувати, *v. a.* wohin drehen, lenken; — го́динник die Uhr aufziehen; — мото́уа viele Seile drehen; * — слова́ verdrehen, eine andere Wendung geben; — на сво́е zum eigenen Vortheil wenden; — ся коло ко́го sich viel um jmdn dienstbar drehen.

Накува́ти, наку́ти, *s.* Накова́ти.

Накуп, *m. Пар.* наку́пле, *n.* Ан-

накуп, *m.* Aufkaufen, *n.*

Накупа́ти ся, viel baden.

Накупі́ти, накуповува́ти, *v. a.* viel einkaufen, aufkaufen.

Накуру́ти, накурува́ти, *v. a.* mit

Rauch anfüllen, durchräuchern; 2) vollstauben, bestäuben; 3) — бага́то горі́в-ки viel Brantwein brennen.

Нала́годити, *v. a.* bereit machen, zurecht machen, -legen; bereiten; — ся sich bereit machen, in Bereitschaft sein.

Нала́д, *adv.* — чо́го gemäss, analog dem, *Св.*

Нала́дити, нала́днити, *v. a.* ausbessern, zurechtlegen, fertig machen, f. stellen; — ко́ні fertig anspannen; — (екрп́нку) stimmen *P. I.* 76. [кати.

Нала́дка́ти, *v. n.* viel singen, s. Ла́д-

Наладува́ти, наладо́вувати, *v. a.* aufladen, beladen.

Нала́зити, *v. n.* (кому́) für jmdn zudringlich heranschleichen, ungebeten über jmdn kommen; 2) — ся genug wohin gegangen sein, sich müde gehen.

Нала́зливий, *a. Не.* zudringlich.

Нала́зливість, -ости, *f.* Zudringlichkeit, *f.*

Нала́пати, *v. a. s.* Налові́ти; 2) herumtastend etw. ergreifen, fassen, ertappen.

Налаштува́ти, *v. a.* ordnen, *H. II.* fertig rüsten. [schelten.

Нала́яти, *v. a.* viel jmdn schimpfen,

Нала́гати, *v. a.* viel vorlügen. [116.

Нала́леко, на-ла́гці, *adv.* leicht, *Оз.*

Нала́жати, *v. n.* durch Liegen in Gelegen (in Schwaden) vollere Körner bekommen z. B. gemähter Hafer etc.; 2) — до ко́го gehören; 3) — und — ся кому́ gebühren; на́лежить ся кому́сь щось es gebührt, es kommt jmdm zu; es ziemt, man soll, *b)* sich satt (wund) liegen, lange gelegen haben.

Нала́жити, *a.* gehörig, nöthig, *Фр.*; *adv.* на́лежато, *Ч. IV.* 478 wie es gebührt.

Нала́житість, -ости, *f.* Schuld-

forderung, *f. Фр.*

Нала́жений, *a.* gebührend, gehörig; *У.*; — сю́да hierher gehörend; як на-ла́жно (*adv.*) wie es geziemt.

Нала́жність, -ости, *f.* Gebühr, *f.*

Нала́пяти, *v. a. К.* anbinden.

Нала́ет, *m.* Anflug, *m. ГШ.*; stürmisches Heranfliegen, *Ру.*

Нала́етити, *v. n. s.* Налі́тати.

Нала́етлий, *Пол.*; на́летний (*л. с.* 26) *a.* angeflogen; plötzlich, zufällig.

Нали́ба, *f.* Dach des Schachtenganges, *n.*

Налибоватий, *a. s.* Нашібуватий, *Фр.*

[ker, *m. Пар.*

Налива́йко, налива́ч, *m.* Einschen-

Налива́ти, наля́ти, *v. a.* eingies-
sen, vollgiessen, er-füllen; in Menge
Euter der Stute etc. füllt sich, weil sie
schon hochträchtig ist; 3) — ся sich
mit Säften ausfüllen; einfließen, strotzen,
zeitig werden (черешня &) III. I. 243.

Нали́вка, *f.* Art Liqueur, Aufguss
auf Beeren. [gossen, im Ueberfluss.

Нали́вний, *a.* 3г. reichlich aufge-
Нали́вочки, *pl.* Aufgussthierchen,
pl. (Infusoria).

Нали́вчатий, *a.* voll Saft.

Нали́гати, нали́гувати, *v. a.* Zaum,
Schlinge anlegen, zügeln, koppeln, fesseln.

Нали́гач, *m.* P. II. 142 s. Воловід 1).

Нали́жник, *m. s.* Лійжник.

Нали́зати ся, viel lecken.

Нали́зник, *m.* Art weibl. Kleid.

Нали́зати ся, viel verschlucken.

Нали́м, *m.* Quappe, *f.* (Gadus lota);
2) — морский Motella tricirrata, Ophi-
dium barbatum.

Нали́ну́ти, *s.* Налітати. [kleben.

Нали́пати, нали́нути, *v. n.* sich an-

Нали́сити ся на щось II. n. 74 wo-
rauf erpicht sein, etw. erlisten wollen.

Нали́сник, нали́стник, *m.* (B.) aus
Maismehl bereiteter auf e. Krautblatt
gebackener Kuchen; 2) Plinse, *f.*

Нали́ти, *v. a. s.* Налива́ти.

Налихо́діяти, *v. a.* корó 3г. кому́
jmdm Schaden zufügen, — anrichten.

Нали́ци, (на лице́), *adv.* auf der
Vorderseite (на прáвий бік).

Нали́цюва́ти ся, *v.* eine Farbe
von aussen bekommen. [Gr. 23.

Нали́чман, *m.* Maske, Larve, *f.* (Ф).

Нали́чний, *a.* äusser, *Пар.*; на-
лічно, *adv.* persönlich. [sung, *f.* Gerüst, *m.*

Нали́чник, *m.* Thür-, Fenstereinfas-

Нали́во, *adv.* links. [wohnheit, Sucht, *f.*

Нали́г, -огу, нали́г, I. III. *m.* üble Ange-

Нали́г, -ігу, *m.* drückende Last.

Нали́жна, *a.* (nur fem.) trächtig,
(лб́ха).

Нали́ва́ти, нали́зати, *v. n. s.* Налазіти.

Нали́вне, *s. n. a.* Fundlohn, Finderlohn,
m. Term.

[kleben.

Нали́пніти, нали́пляти, *v. a.* auf-, an-

Нали́сники, *pl. s.* Пращеня́, на-
лісник.

Нали́тати, *v. n.* на корó, на що
auf jmdn, auf etw. fliegen, im Fluge stos-
sen; aufliegen, sich ansetzen; — ся viel
fliegen, umherlaufen.

Нали́чй, *v. n.* sich auflegen; aufliegen.

Нали́чйти, *s.* Лічйти I. und II.

Налові́ти, *v. a.* in Menge fangen.

Налóга, *f.* Auflage, *f.* Anwurf, An-
strich, *m.* 3г. (св. в. 67) з гли́ни; Last,
f.; 2) Anlage, *f.* „das Zeug wozu“; 3) An-
gewóhnung, *f.*

Налóбовий, *a.* Gewohnheits-

Налóже, *n. s.* Лóже 1).

Налóжйти, *v. a. s.* Наклада́ти; —
ру́ки на себе Hand an sich legen, den
Selbstmord begehen; *v. n.* (у стóвб) го-

ловóю den Tod finden, sterben u. starr
werden; — ся до чогóсь wozu sich an-

gewóhnen, worin Routine erlangen.

Налóжниця, *f.* (-ліж-), *f.* Concu-
bine, Beischläferin, Maitresse, *f.*; *adj.* на-
лóжничий unehelich.

Налóй, *m.* Ч. III. 402 s. Аналóй.

Налóїти, *v. a.* mit Talg bestreichen.

Наломáти, наломі́ти, *v. a.* (genug,
viel) brechen, umbrechen, knicken; —

собі́ голо́ви на чимóсь sich lange den
Kopf über etw. zerbrechen; * — ся до

чогóсь sich biegen s. anpassen, s. an-

gewóhnen, etw. anlernen, sich worin
einarbeiten, *Kv.* 117. [sich voll fressen.

Налóпати ся, налóпувати ся *He.*
Налóпом, *adv.* С. II. 265 unver-

sehens, plötzlich.

Налóуди, *pl. Zan.* I. 57 s. Пáлуди.

Налóдоватий, *a. s.* Нашібуватий,
дурний. [Hirse bereiten.

Налóзати, *v. a.* enthülsen; — ши́юна́
Налу́пйти ся, zum Abschálen sich
halb öffnen.

Налу́чйти, *v. a.* auf etw. hinzielen,
treffen, на щось worauf treffen, stossen

(Фр.). [schálen.

Налу́щити, *v. a.* viel klauben, krüllen,

Налу́бувати ся, не мо́гу — ich
kann nicht genug Freude woran finden,
kann mich nicht satt ergózen.

Наля́гати, *a. n.* auf etw. liegen, la-
sten, drücken; * — на корó in jmdn

heftig dringen; — на робóту einem Wer-
ke eifrigst obliegen, etw. eifrig betrei-

ben, in der Arbeit ganz aufgehen; 2) — на нбгу an einem Fusse hinken, einen bösen Fuss haben.

Наліканець, -нця, *n.* наліканій, *a.* der leicht erschrickt, *s.* Напуда.

Налікати, *v. a.* schrecken; einschüchtern. [Hand schlagen, klatschen.

Наліскати, *v. n. K.* viel mit flacher

Наліщати, *v. n.* viel schreien, gellen.

Намавліти, *s.* Намовити.

Намаганє, *n.* Bestrebung, Tendenz, Gravitation, *f.*

Намагати, *v. n.* до чого wornach streben, trachten, worauf zielen; — ся чогось dringend worauf bestehen, etw. dringend begehren.

Намагнесувати, намагнитити, *Пол. v. a.* magnetisch machen.

Намазати, намазувати, *v. a.* bestreichen, einschmierен. [zu wenig.

На-малі, *adv.* wenig, in kleiner Menge;

Намалювати, *v. a.* malen, aufmalen.

Намамати, *v. a. s.* Намацяти.

На-мані, на-манівці, *adv.* auf Umwege, auf Irrwege. [Wurf kommen.

Наманути, *v. n.* gelegentlich, in den Наманячити ся, in der Einbildung erscheinen (vom Trugbild), *Kn.* [schmutzen.

Намарати, *v. a.* beschmierен, be-

Намаст, *m. B.* Färbung, *f.* Colorit, *n.*

Намастір, etc. *s.* Монастір.

Намастіти, намащувати, *v. a.* be- streichen; salben.

Намахати, *s.* Махати.

Намацяти, (-ацати), *v. a.* anfühlen, auftappen, auf tasten. [*s.* Намочіти.

Намачати, *v. a.* benetzen; beissen

Намащенє, *n.* das Bestreichen; Salbung, *f. Пар.*

Намащєник, *m. K. s.* Помазанник.

Намедліти, *v. a. s.* Набиліти.

Намек, *m.* Anspielung, *f. Пар.*

Намекати, *v. n.* на що worauf anspielen, andeuten.

Намеліна, *f. s.* Омелá, *B.*

Намелюшка, *f. s.* Омелюха.

Намелістий, *a.* -езбіже viel Mehl liefernd. [Namen nennen, *Лєвч.*

Наменіти, *v. a.* benennen, beim

Намено, *n. s.* Імá.

Наменути, *v. a.* erwähnen, anführen, andeuten, erinnern; — ся *M. II. 86* im Begriffe sein, anheben.

Намервати, намерзнути, *v. n.* an- frieren; — ся viel frieren. [sterben.

Намерти, *v. n.* (— ся) in Menge Намєсти, намітати, *v. a.* zusammen kehren, -fegen; 2) viel anwehen.

Намет, *m. Zelt, n. aug.* наметіще, *n.* Riesenzelt, *n.*

Наметати, *v. a.* viel auf-, anwerfen.

Наметник, *m.* Verfertiger von Zel- ten, Zeltmacher, *m. K.*

Наметце, *n.* наметець, -тця, *m. dim.* kleines Zelt; 2) Regenschirm, *m. ОЦ.*

Намікати, *v. a.* ausziehen, -rupfen, -raufen, -reissen.

Намілити, *s.* Міліти I. und II.

Намілувати ся, sich genug in Lie- belei ergehen.

Намініта, два́ти, *H. 286:* баранá стережуть а козлú — дають?

Намініти, *v. a. s.* Намніти.

Намиріти ся, *s.* Помиріти ся.

Намісл, *m.* Ueberlegung, Erwägung, *f.* Bedenken, *n.* час наміслу Bedenkzeit *f. Пар;* Reflexion, *f. Пл;* з наміслом mit Bedacht.

Наміслити, намісліти, намішляти, *v. a. M. II. 79.* erdenken; beschlies- sen; — ся sich besinnen, bedenken, etw. überlegen, erwägen.

Намістина, *f. Ч. II. 293* Koralle, *f;* намістинка, *f. He.* Glasstück od Stein- chen in d. Musivarbeit (Mosaik), *n.*

Намісто, (*d.* намістечко), *n.* Ко- rallenschnur, *f.*

На-мітусь, *adv. s.* Мітусь *Оз. 117.*

Наміг, -бгу, *Фр. s.* Наміганє.

Наміл, -олу, *m. s.* Намул.

Намініти, намініти, *v. a. s.* Помі- ніти; 2) kurz erwähnen, andeuten; 3) viel tauschen, ein-wechseln; — ся *Ч. V. 756* sich verändern. [Andeutung, *f.*

Намінка, *f. Пар.* kurze Erwähnung,

Намір, *m.* намірене, *n.* Absicht, *f.* Vorhaben, *n. Пар.* [keit, *f. Пар.*

Наміреність, -ости, *f.* Absichtlich-

Намірити, намірати, *v. a.* voll ab- messen, recht viel aufmessen; 2) die Absicht haben, beabsichtigen, vorhaben, gesonnen sein; — ся на щось worauf zielen; намірений, *ptc.* abgemessen; 3) gesonnen, in der Absicht.

Наміркувати ся, sich bedenken, bei sich überlegen, sich besinnen.

Намісіти, намішувати, *v. a.* viel kne-
ten. [Замість.]

Намість, *праер. mit d. Genit. s.*
I. Намістіти, [мост-], *v. a.* хату
mit Fussboden versehen.

II. Намістіти, наміщати, [мѣст-],
v. a. когò jmdm einen Platz wo ver-
schaffen, jmdn placieren, anstellen.

Намістка, *f.* Schwingkölbchen, *n.*
(halteres).

Намістник, (*d.* -ичок), *m.* Statthal-
ter; 2) Decan, *m. Пар. adj.* намістничий.

Намістництво, *n.* Statthaltereі,
Statthalterschaft *f.*; 2) Decanat, *n.*

Намістниця, *f.* Stellvertreterin, *f. B.*
Наміт, *m. Ру. s.* Намет.

Намітати, намічати, *v. a.* bemerk-
ken, merken, bezeichnen, notieren, her-
vorheben, *Kn.*

Намітка, *f.* Ueberwurf, Ueberzug, *m.*;
Kopfbedeckung der Frauen *II. Зак.*

Намітувати, *s.* Наметати.

Намішати, намішувати, *v. a.* verm-
schen, einmengen. [од. Kuchen.

Намішованик, *m.* Art Zwieback

На-млі́бка, *adv.* im Augenblick, in
einem Nu.

Намліти ся, (гòлоду) *s.* Мліти.

Намножити, намножувати, *v. a.*
sehr vermehren; — ся sich häufen, sich
stark vermehren.

Намняти, *v. a.* viel knüttern, kneten,
quetschen, zerdrücken, abreiben.

Намова, намовіна, *Гол. III. 28 Ч.*
V. 929 f. Ueberredung, *f.*

Намовити, намовляти, *v. a.* когò
überreden, bereden; 2) щось на когò
A. Г. 167 heraufbeschwören; 3) — ся,
n. собі mit sich selbst zurate gehen.

Намогати ся, *II. G.* sich erbieten.

Намогільний, *a.* Grabes-, auf dem
Grabe.

Намоглювати, *v. n.* Hügel, Erd-
haufen (могіли) aufwerfen, -schütten.

Намок, -оку, *m. III. G.* kalter Aufguss.

Намокнути, *v. n.* Feuchtigkeit u.
Nässe einziehen, nass werden; — ся
dem Regengusse viel ausgesetzt sein.

Намолити ся когò sehr viel jmdn
bitten; — ся sich satt beten.

Намолот, *m.* Druschertrag, *m.*

Намолоти, *v. a.* viel mahlen; —
язіком viel Unsinn plappern.

Намолотити, намолбчувати, *v. a.*
recht viel dreschen. [beim Drusch.

Намолотний, *a.* -е збіже ergiebig
Намоняти ся, *Кух. Ос. (61) XI.*
26 sich abmüden §.

Намордник, *m. Пол.* Maulkorb, *m.*

Намордувати, *v. a.* viel morden;
— ся sich viel abmühen.

Наморозень, -зня, *m.* schmales
Brett bei den Schlitten auf die копял
oben festgeschlagen. [gefrieren lassen.

Наморозити, наморбжувати, *v. a.*

Наморщити, *v. a.* runzeln; falten;
— ся (*n.* брови) die Stirn runzeln.

Намоскаліти, *II. 59 s.* Змоскòв-
щити ся. [haspeln, wickeln.

Намотати, намобувати, *v. a.* auf-

Намочі, *v. a.* (намобу od. намоб-
жу, намобжеш) когò jmdn zu etwas
vermögen, (*Фр.*); 2) — ся, *K. I. 319* etw.
durchaus haben wollen, verlangen, drin-
gend begehren, *s.* Намагати.

Намочити, намобувати, *v. a.* nass
machen, einweichen.

Намул, *m.* намўла, *f.* Schlamm, *m.*

Намулїзна, *f.* aufgeschwemmte La-
gerstätte, *f. Вол.*

Намулїстий, *a.* schlammig, *B.*

I. Намулїти, намўлювати, *v. a.*
mit Schlamm bedecken.

II. Намулїти, *v. a.* wund reiben
C. I. 208; viel drücken.

Намулбвище, *n.* Wiese mit ange-
setzten Schlammsschichten, *f.*

Намулїнка, *f. coll.* Algen, Wasser-
fäden, *pl. (B.).* [сити ся.

Намурбсити ся, *s.* Набурмò-

Намурувати, *v. a.* viel mauern.

Намутити, *v. a.* *s.* Мутити.

Намўчити, *v. a.* viel plagen, quälen;
— ся sich recht lange quälen, sich ab-
arbeiten. [weich werden.

Намякати, намякнути, *v. n.* etwas

Намяти, *v. a.* *s.* Намняти.

Намяшкурити, *v. a.* zwicken, knei-
fen, bei den Ohren reissen. [in jmdn.

Нанагліти, *v. a.* zwingen, dringen

Нанадити, *v. a.* *s.* Надити. [рах!

На-на́-ж тобі! nun da hast! da sieh!

Нанаймати, *v. a.* *s.* Наймати, *Оз. 206.*

На-на́-рік, *st.* на́рік, im künftigen

Jahre *Оз. 206.* [діяки-

Нанацько, *adv. Ко. 296 s.* З-ненá-

Напáшка, *f.* Pathin, *f.*
 Напáшко, *m.* Pathe, Taufpathe, *m.*
 Напéсти, *s.* Наносити.
 Нанивáти, *v. a.* auf einen Faden, auf eine Schnur aufreihen, auffádeln; einziehen. [beschmutzen.
 Нанйкати, *v. a.* etw. dh Nippen
 Нá-нич, нанівич, *Os.* (61) VIII. 31, на-нищó, *s.* В-нивець. [nichten.
 Нанйщити, *v. a.* viel verderben, ver-
 Нá-нич, *adv.* auf die Nacht, просити ся — um Nachtherberge bitten.
 Нáнка, *f.* нанкин, *m.* Nankin, (Art Zeug), *m. adj.* нанкóвий, нанкинóвий.
 Наньмáти, *v. a.* наньми, *pl. s.* Наймати, найми *etc.*
 Нáново, *adv.* aufs neue, von neuem.
 Нáнос, *m. f.* Ansatz, *m.* Anlage der Schichten, Schichtung, *f.*
 Наносити, наношувати, *v. a.* viel herbringen, herbeiholen, -tragen; ansammeln; anháufen; anschwemmen.
 Нанóсї, от сьвáто, — +М (*Pa.* I. 128) in Sicht, vor der Nase.
 Нанóсний, *a.* Под. angeschwemmt.
 Нанýкати, *v. n.* unverständlich dh die Nase sprechen, (*B.*). [-wittern.
 Нанюхати, *a. a.* anriechen, ausriechen,
 Наняти, *v. a. s.* Наймїти.
 Наоббйрати, *v. a.* recht viel abschálen; 2) *r. v.* wáhlen.
 Наобинякй, *adv.* *H.* 110 mit Umschweife, *s.* Навманй. [oft versprechen.
 Наобйцювати, *v. a.* recht viel u.
 Наобрйзувати, *v. a.* viel abschneiden. [(обротáнка) anlegen.
 Наобротáти, *v. a.* коня den Zaum
 Наобтинáти, *v. a.* recht viel (Aeste *etc.*) abhauen.
 Наоглядáти, *v. a.* себе einander satt sehen; — ся корó recht viel jmdn schauen.
 На-óдчебї, на-óдшибї, *adv.* abseits, einsam.
 На-óзнак, *adv.* *s.* Навзнак.
 На-окáв, *adv.* *s.* На-пóказ.
 На-околйчний, (-йши-), *a.* ringsum wohnend, herum-, umliegend (*селó*).
 На-окбóло, *adv.* ringsum, *r.* herum; rundum.
 Наóкриж, *adv.* *s.* Наóхрест.
 Наокрýг, *adv.* ringsum, rundum; in Ringen (*B.*). [Gegentheil.
 Наóпак, *adv.* *Luts.* 121 umgekehrt, im

На-óпуль, *adv.* *Ч.* VII. 551 *s.* zur Hálfte, halb (на половйну).
 На-óслїп, *adv.* blindlings.
 На-осóбї, *adv.* *Св.* abgesondert, lose.
 На-остáнку, *adv.* zuletzt, am Ende.
 Наострйти, *v. a.* schárfen; * — ся йти & auf dem Sprunge sein zu gehen *etc.* (*Фр.*). [dert, abseits.
 На-отльóтї, *adv.* *Кó.* 126 abgeson-
 Наóхрест, *adv.* kreuzweise, *Os.* 116.
 Наочкувáти, *v. a.* oculieren.
 Наóчний сьвїдок, Augenzeuge, *m.*
 Наóчники, *pl.* Пар. Brillen, *pl.*
 Наóчувати, *v. a.* Зг. vor Augen stellen, veranschaulichen, versinnlichen.
 Напад, Auffall, Ueberfall, Angriff, *m.*; 2) Art acute Viehkrankheit.
 Нападáти, *v. n.* in Menge herabfallen; 2) нападáти, *v. a.* корó, на корó überfallen, anfallen, über jmdn herfallen auf etw. stossen; jmdn angreifen, jmdm zu Leibe gehen, *H.* 56.
 Нападйстйй, *a.* aufwallend, *Os.* 101. -ї хвйлі Launen, *pl.* zeitliche Misstim-
 мung.
 Нападка, *f.* Ráuberei, *f. s.* Напад; нападóк, -óкy, *m. Kó.* 173. *pl.* нападки, *Кó.* 270 Angriff. *m.* Verfolgung, Unterdrückung, *f.*; 2) нападка Art Fischnetz (*крóшня*).
 Нападний, *a.* *s.* Напáстний.
 Нападник, *m.* Фр. Angreifer, *m.*
 Напакувáти, *v. a.* vollpacken.
 Напáлйти, напáлювати, *v. n.* viel verbrennen; 2) stark einheizen; * Ф. (*Веч.* II. 101) rügen? [auf die Finger.
 Напáлькй, *pl.* das Klappen, Klopfen
 Напáлбчник, *m.* Podocoryna.
 Напамятáти (ся), *s.* Спамятáти.
 Напар, *m.* напарене, *n.* Aufguss von heissem Wasser, *m.* das Brühen.
 Напарити, напарювати, *v. a.* brühen, báhen; wund reiben, w. drücken. [sehen.
 Напартóлити, *v. a.* zusammenpfu-
 Напасáти ся, (-áю, -áвш), *s.* Напáсти (ся) II. [verunreinigen.
 Напаскýдити, (-ýджувати), *v. n.*
 Напасливйй, *a.* Бор. handelsüchtig, stórisch, zudringlich. [weide, *f.*
 Напасочка, *f. dim.* *Ч.* III. 180 Hut-
 Напáсть, *f.* Anfall, Ueberfall, *m.* Anfeindung, Behelligung, Unbill, Gewaltthátigkeit, *f.*; 2) Verderben, *n.* II.

I. Напáсти, (напáду, -áдеш), *v. a. s.* Напáдати 2); 2) *s.* Попáсти *He.* як напáло. wie es unter die Hand, in den Wurf kam.

II. Напáсти, (напáсу́, -асéщ), *v. a.* satt weiden, füttern; — ся sich satt weiden.

Напáстний, (-асний), *a. s.* Напáсливий.

Напáстник, (-сн-), *m.* der Hándel-süchtige, -macher, *m.* Befehder, *m.*

Напáстниця, напáстýнка. (*Фр.*), *f.* Hándelmacherin, Befehderin, *f.*

Напáстувáти, *v. a.* jmdn behelligen, anfeinden; — ся *B.* mit jmdm Hándel suchen, anzubinden trachten, = напáсти собі шукáти. [(e. Duft).

Напáхати ся, viel, genug riechen.

Напéвно, *adv.* sicher, gewiss *M. II. 46.*

Напелéшкати, *v. a.* § aufsammeln.

Напелéнга, *f.* Anstrengung, Anspannung, *f.*

Наперéберáти, *v. a.* (— ся) viel zu viel wáhlen, máckeln; 2) sich vie umkleiden.

На-перéбесá, *adv.* нéсти etw. wie einen Doppelsack (бесáги) um den Arm (auf die Schulter) umgeworfen tragen (*B.*).

Наперерáи, *adv.* *Hy.* um die Wette.

Напéред, I. *adv.* voran, vorwärts, voraus, an der Spitze, zuerst; 2) künftigt; II. *praep.* mit d. *Accus. Genit., Instrum.* vor, voran s. Пéред, попéред *Mi. IV. 440. 562. 563. 755—757. Oz. 205.*

Напередкáй, *adv.* *Др.* in vornhinein, künftighin.

Напередовéць, -вця, *m.* der Voranschreitende, Anfúhrer, Vorkámpfer &, *m.*

На-перéкi р, (-кóри) *adv.* zum Trotz.

На-перелáй, *adv.* *Веч. I. 229* gradhin, feldüber.

Напéрстник великоцвiтий, grossblumiger Fingerhut (*Digitalis grandifl.*).

Напéрсток, -тка, *m.* Fingerhut; *m.*; 2) Ring die Sense am Sensenstiele festhaltend.

Напéрти, наперáти, *v. a.* когó, на когó auf, gegen jmdn drángen, jmdn heftig zusetzen, an jmdn dringen; — ся чогó etw. mit Zudringlichkeit begehren, verlangen, etw. durchaus haben wollen.

Наперчáйти, *v. a.* tüchtig pfeffern.

На-першý, *adv.* zuerst, ursprúnglich, früher, vorher.

Напечáтáти, *v. a.* viel siegeln; 2) drucken, den Druck beendigen.

Напéчаток, -тку, *m. He.* Eindruck, *m.*

Напечáй, *v. a. s.* Напíкáти.

Напивáти, *v. n.* und — ся viel trinken, zechen, Trinkgelage halten.

Напíвити ся, sich aufbláhen.

Напíлий, напíтий, *a.* betrunken, berauscht.

Напилувáти, *v. a.* viel feilen, sägen.

Напíнало, *m.* Hülltuch, Umhángetuch, *n.*

Напíнáти, напíвати, *v. a.* aufziehen, -spannen, anspannen, anstrengen; 2) auf-, einstecken. [Neigung zum Erbrechen, *f.*

Напíнки, *pl.* Geburtswehen, *pl.*; 2)

Напíрати, *s.* Напéрти.

Напíрскливий, *a.* aufbrausend, auffahrend, fuchtig.

Напíс, *m.* напíсь, *f. s.* На́дпис etc.

Напíсáти, *v. a.* auf-schreiben; — ся viel schreiben; 2) — malen.

Напíтáти, *v. a.* erfragen; * — собі бiдáй sich Unheil holen.

Напíти, *v. n.* на волá — trinken auf Rechnung des zu verkaufenden Ochsen; на здорóвля — auf Gesundheit trinken, toastieren; — ся чогóсь trinken; *b*) sich betrinken, *s.* berauschen.

Напíток, -тку, *m. s.* Напíй.

Напíхáти, *s.* Напхáти.

Напíщáти, *v. n.* viel piepsen, pfeifen.

На-пiв, *adv.* zur Hálfte, halb.

На-пiвгорi, *adv.* mitten am Berge.

На-пiвперек(á), *adv.* der Quere nach (*B.*).

Напíй, -óю, *m.* Getránk, *n.* Trank, *m.*

Напíйка, *f. Cm.* *s.* Пiятáка.

Напíкáти, *v. a.* viel backen, braten; — ся, напечáй ся на сóвци, коло печi & unter Sonnenhitze, beim Kochofen viel leiden.

Напíльний, *a.* auf das Feld (пóле) hin ausgehend, -е вiкóнце (das Fenster in der Wand, bei welcher das Bett (пiл) steht).

Напíлювати, *v. a. M. III 95 s.* Напáлiти. [Schaum anmachen.

Напíнiти, *v. a.* voll scháumen, mit Напíнка, *f.* Schaumfliege, *f.* (*Actora*).

Напíр, -ору, *m.* Andrang, Anprall, Druck; Eindruck, *m.* Wucht, *f.*; 2) Radnabe, *f.* (*B.*).

Напíрити, *v. a.* viel Federn aus-

streuen; 2) viel Kleider anziehen.

Напірній, *a.* gewaltig, stürmisch, plötzlich, heftig (доц). [сипка Ч. V. 1184.

Напірник, *m.* Sack für Federn, *s.* На-

Напіткати, *v. a. pol.* begegnen.

Напічнійвѣти, *v. n.* aufschwellen,

Напіяти, *v. n.* viel krähen. [aufquellen.

Наплáвистий, *s.* Наплѣвистий.

Наплáвити щось комусь, jmdm einen Streich spielen, (*Фр.*).

Наплавній млин, Schiffmühle, *f.*

Наплáкати, *v. n. P. I.* 138 und — ся genug weinen.

Наплáта, *f.* Eisenstäbchen als Beschlag des полб(с), *n.*

Наплатити ся, viel zahlen.

Наплéсти, наплітати, *v. a.* in Menge flechten; 2) *viel albernes Zeug schwatzen.

Наплéча, *pl. OII.* Epauletten, *pl.*

Наплéчки, *pl.* Nacken, *m.* Schulter, *f.*

Наплéчник, *m.* Schulterstück am Harnisch; Rückengurt, *m.*; Humeral, *n. III.*; 2) Mусеточаres humeralis.

Наплив, *m.* Zufluss, Erguss, *m.* das Zuströmen; — крѡви Blutandrag, *m.*

Напливати, наплісти, *v. n.* zufließen, zuströmen; — на щось auf etw. im Schiffe, im Schwimmen gerathen, stossen.

Напливійстий, *a.* aufwallend, aufbrausend, toll, *Oz.* 101. [luviał.

Напливій, *a.* angeschwemmt, Al-Наплинок, -нку, *m.* angeschwemmte Erde. [gebären.

Наплóдити, *v. a.* viel erzeugen,

Наплóдок, *m. s.* Зáплід.

Наплювати, наплюти, *v. n.* hinspreien, sprucken, *verachten, drein speien.

Напнѣти, напнѣти, *s.* Напнѣти.

Напобивати ся, *s.* Побивати ся, (viel —). [кувати.

Напоблікувати, etc. *s.* Напублі-

Наповáжити ся, *s.* Навáжити ся.

Наповáл, *adv. Ко.* 188 zu Boden nieder. [geben.

Наповáти, *v. a.* tránken, zu trinken

На-повéрсі, *adv.* áusserlich; 2) *s.*

На und повéрх. [fláche, áusserlich.

Наповéрхній, *a.* auf der Ober-

Наповéрхність, -ости, *f.* Oberfláche, *f.*; 2) Flácheninhalt, *m. Пар.*

Наповід, *m.* — снів *У.* Traumbild, gesicht, *n.*

Наповідний, *a.* áusserlich, scheinbar, *Зг.*; 2) *adv.* schön zu sehen, anmuthig, malerisch, *У.* [nerung, *f.*

Наповідáне, *n. К.* Mahnung, Erin-

Наповідáти ся, наповісти ся, не mir — konnte nicht genug Worte finden, wusste nicht sich satt zu erzählen.

Наповніти, наповнѣти, наповнювати, *v. a.* anfüllen, voll füllen, erfüllen.

На-поворіт, на-поворітмя, *adv. К.* zurück, rückwärts. [tze, vorwärts *Oz.* 116.

Наповперéд, *adv.* voran an der Spi-

Наповпередити, наповпережати, *v. a.* когѡ jmdm vorangehen, vorlaufen, (*В.*). [Нагибнѣти ся.

Напогибáти ся, *Гол. I.* 238 *Gr.* 57s.

Напоготѡві, *adv. III. I.* 377 *s.* На-готѡві.

Напожичáти, *v. a. s.* Нажичити.

Наповірній, *a. CM.* scheinbar, angenommen.

Напоіти, *v. a. s.* Наповати.

На-повáз, *adv.* zum Ansehen, Probe-

Напоказувати, *v. a.* viel zeigen.

На-покрѡл комѣ, jmdm zum Gespott.

На-повки, *adv. Ф.* so lange, auf wie lange. [dringend fordern, heischen.

Наполегáти, *v. a. M. II.* 20 dringen,

Наповльній, *a.* — гетьман Stellvertreter des гетьман im Felde.

Наполонити, *v. a.* in Menge gefangen nehmen.

Наполóти, *v. a.* in Menge jäten.

Наполóшити, *v. a.* jmdn aufschrecken, schrecken.

Наполягáти, *v. n.* schwer aufliegen, lasten, на когѡсь, *He.*; 2) *v. a.* eindringlich sprechen, einschärfen *M. II.* 176,

На-повмацки, *adv.* tastend, tappend, mit den Händen umherfahrend (im Finstern). [mahnung; Warnung, *f.*

Наповмин, *m. К.* наповмінане, *n.* Er-

Наповминáти, *v. a.* ermahnen; erinnern.

Наповéрек, (-кѣ), *adv.* quer hin, quer.

Наповéремїну, *adv.* abwechselnd, *Пол.* [пѡприк würzen.

Наповрїти, *v. a. Гол. III.* 530 mit

Наповрати, *v. a.* erwerben, anschaffen, *Кв.* [пїрній.

Наповристий, *a.* zudringlich, *s.* На-

Наповрѡха, *f.* gefallener Staub, Kehricht.

Напорóшити, напорóшувати, *v. a.* bestäuben, viel Staub machen.

Напорпати, *v. a.* auf-, ausscharren.

Напортіти, *v. a. s.* Напсувати.

Напорядіти ся, sich ankleiden.

Напорядках, *adv.* nach der Reihe; durchgehends; allerorts.

Напóслї, напóслїдок, *У.* на-пóслїдку, *adv.* zuletzt, am Ende; endlich.

Напóстити ся, viel, lange fasten.

Напóтому, напóтім, *adv.* auf späterhin, in der Zukunft.

Напоумляти, напоумити, *v. a.* belehren, berathen, *М. I.* 53. [Hast, eilfertig.]

Напóхаци, (-ці), *adv.* in der Eile, mit

Напóхвати, *adv.* schnell unter der Hand, bei der Hand, gleich.

Напóчки, *adv.* sich anheftend, sich anschliessend *Ог.* 117.

Направа, направка, *f.* Ausbesserung; Herstellung, *f.*; 2) Anzeige, Denuntiation, Anstiftung, Aufhetzung, *f.* на корó.

Направець, -вця, *Пол.* направок, -вкy, *т. s.* Напрямок; 2) *adv.* *У.* *s.* Направець; —, на-пправо rechts.

Направити, направляти, *v. a.* ausbessern, zurecht machen, wieder herstellen; 2) mit *d. Infinit.* корó bereden, dahin bringen; 3) — на корó jmdn anzeigen, denuncieren; — на корó винý die Schuld auf jmdn wälzen; 4) — ся viel Gottesdienst verrichten.

Напражити, *v. a.* viel rösten, schmoren, braten, einbrennen.

Напрáсний, *a.* gewaltsam, heftig, gewalthätig, plötzlich, jäh.

Напрáснина, *f.* *Кó.* 173 unverdiente Beleidigung, Gewaltthat, *f.*

Напрáсниця, *f.* wer (was) plötzlich kommt, heftig u. zudringlich ist, *Н.* 78 *s.* Напасть.

Напрáти (ся), viel Wäsche waschen.

На-прáх, *adv.* ganz, völlig (eig. zum Staub). [*f.*]

Напрацьованє, *n.* Arbeitsleistung,

Напрацювати ся, sich müde, *s.* satt arbeiten. [andermal.]

Напредкя, *adv.* in Zukunft, ein

Напрестóльний, *a.* was auf den Altar gelegt wird. [schärfen, gebieten.]

Напретіти, *v. n.* *М. III.* комý ein-

На-прикляд, на-примір, *adv.* zum Beispiel.

Наприйкрити ся, (-кряти ся), lästig werden, zuwider sein, zur Last fallen, комý. [zen * schmollen.]

Наприйндити ся, *Мор.* sich spreizen

Наприйсїдки, *adv. s.* На-в-прийсїдки, *Ог.* 117.

Напридь, *adv. s.* На-пéред, на-пéредї.

Напровадити, (-áджувати), *v. a. s.* Наводїти. [sten Erstaunen.]

На-продїво, *adv.* *Не.* zum höch-

На-пролай, *adv. К. V.* *s.* Наперелай.

На-пропале, *adv.* zum Verlieren, auf Verlust; 2) zum Sterben, sterblich *М. II.* 136 (закохати ся).

Напророкувати, напорóчити, *С. I.* 143, *v. a.* prophezeien, vorhersagen.

Напросїти, напрохувати, (-ошувати), *v. a.* viel einladen (гóстей багáто); — ся lange, viel bitten; б) з чим selbst bitten, dringend etw. anbieten.

Напростець, напросткї, *adv. s.* Направець, schnurstracks, feldüber.

Напростувати, *v. a.* gerade machen, *g.* stellen.

На-прóтивь, *adv. u. praep. s.* Прóтив, entgegen, gegenüber; hingegen, im Gegentheil. [gegenüberständig, *B.*]

Напротивлїстий, *a.* den Blättern

Напротївний, *a.* entgegengesetzt, gegenüberliegend, contrastierend, *Фр.*

Напротївність, -ости, *f.* Contrast, Gegensatz, *m.*

На-прошкї, *adv. s.* Напростець.

Напрщати ся, viel verzeihen.

На-прошкї, *adv. На.* aufrecht.

Напру́га, *f.* Anspannung, Anstrengung, *f.*

Напругати, напружати, напружити, (-фжувати), *v. a.* anspannen, anstrengen, straff anziehen; — ся sich —.

Напру́го, (-фгом), *adv. Фр.* gewaltsam, plötzlich.

Напрудїти, *v. a.* stark ziehen, spannen; starke Strömung verursachen; 2) anschwellen, auftreiben (мердя); — ся *Н.* 243 sich aufblähen, *s.* spreizen, *s.* ausdehnen, *Ст.*

Напрутїти, *v. a. Н.* 273 etw. steif aufrichten (прут); напручений, *ptc.* gespannt, aufgezogen: спруна.

Напругати, *v. a.* anspannen, anstrengen: сїли. [*v. a. s.* Напражити.]

Напругті, *P. I.* 195 *Не.* напругті,

Напряженність, -ости. *f. Пол.* Spannkraft, *f.* [*adv.* s. Навправець.

На-прямикій, *Ч. II. 541*, на-прямкій, Напрямити, направляти, *v. a. М+Б.* 125 jmdn lenken, weisen, jmdm eine Richtung geben; до ко́го щось *T.* an jmdn etw. richten, kehren; — ся sich richten, eine Richtung (wohin) einschlagen + *M.* [*denz.* *f.*

Напрямок, -мку, *m.* Richtung; Тен-На-прямоту, *adv. К.* gradaus, offen, unbefangen. [*spinnen* (in Menge)

Напрясти, направляти, *v. a.* fertig Напрятати, *v. a.* viel irgend wo hinstecken, aufsammeln.

Напрячій, *s.* Напрягати, напрягті. Напсьобити, *v. a.* jmdn arg wie einen Hund beschimpfen. [*verderben.*

Напсувати, напсути, *v. a.* viel Напублікувати, напублічити, *v. a.* когó jmdm öffentlich einen Schmach anthun.

Напувати, *s.* Наповати. Напугати, (-ужати), *v. a. s.* Напудити, *Лев.* [*schrickt.*

Напуда, *m. f.* der (die) leicht er Напудити, *v. a.* erschrecken; — ся sich e., *s.* entsetzen. [*rudern.*

Напудрити, *ОШ.* напудрувати, *v. a.* Напужити ся, sich aufblähen, *Кв.* 218; anschwellen, *Ст.*

Напузати ся, sich voll fressen (пузо). Напускати, напустити, *v. a.* herein-, einlassen; anlassen, ätzen; 2) niederlassen, -senken (брови *Л.* 41); 3)

— ся на когó über jmdn herfallen, sich in Vorwürfen, Schmähreden über jmdn ergehen.

Напуский, *a. Ки. гр.* äusserlich. Напуст, *m.* напусть, *f.* ungestümer Angriff; — напустити, *ІГ.* viel Geschrei wegen etw. machen; 2) Ungemach, *n.* Verheerung, *f. Ос.* (61) VI. 170.

Напугати, *v. a.* viel fesseln, zusammenkoppeln.

Напутити, *Кв.* 29 *СІ.* 121. напучувати, *v. a.* jmdn unterweisen, -richten, anleiten, belehren; überreden, verleiten; jmdm e. Weisung gehen, zureden.

Напуганиця, *f. Мак.* Wegweiserin, Gefährtin, *f.*

Напухати, напухнути, *v. a.* an-, aufschwellen; *adj.* напухлий angeschwollen.

Напуктити, *v. a.* voll stopfen; *viel schlagen *Ст.* [*зати ся.*

Напуценькати ся. *Н.* 240 *s.* Напучнавіти, *s.* Напичнавіти.

Напушити, *v. a. ІШ.* aufblähen; — ся sich aufdunsen, *Пот.* III. 86.

Напахати, *v. a.* einstopfen, voll stopfen, einpolstern; 2) — ся sich voll eindrängen.

Напхом, набїти, voll, dicht stopfen.

Напяляти, *v. a.* ausdehnen, ausspannen, anstemmen, spreizen; aufblähen.

На-пїно, *adv.* mit Rausch.

Напїсти, напїти, *s.* Напінати

Напїтість, -ости, *f. Пол.* Spannung, *f.*

Нарада, *f.* нараджене, *n.* Berathung, Berathschlagung, *f.*

Нарадити, нараджувати, *v. a.* щось кому́ anrathen; — ся sich berathen, berathschlagen.

Нарадувати ся, sich sehr freuen.

Нарадя, (є), *m. Ч. II.* 523 *s.* Орудина.

Наражати, наразити, *v. a.* когóсь на щось jmdn der Gefahr aussetzen, blosstellen; — ся sich der Gefahr aussetzen, sich preisgeben; — ся кому́ jmdm zu nahe treten, unbequem werden, jmdn beleidigen.

На-раз, *adv.* auf einmal, на-разї in diesem Augenblicke, на-разу anfangs, gleich zu Anfang, *Ог.* 117.

Нараїти, нараїати, *v. a.* anrathen, zuweisen, zuschanzen.

Нараквиці, *рл.* aus Wollengarn od. Pelz gemachte Manchetten.

Наральник, *m.* die Schar (der eiserne Schuh) des рало.

Нараменик, *m.* Achselband, *n.*

Нарастати, *v. n.* worauf, wachsen, anwachsen; in Menge wachsen.

Нарахувати, *v. a.* aufzählen, genug rechnen.

Нарва, *f.* obere Einfassung der Krippe; 2) eiserige Geschwulst, Abscess, *m.*

Нарвати, *v. a.* viel reissen, pflücken; вітер нарве дощу der Wind wird den Regen nach sich bringen; *v. n.* schwären, Eiter ziehen. [*rogon nardus.*]

Нард, *m. К.* s. Благодїш (Andro-

Нарелувати, (-рил-), *v. a. Р.* II. 21 aufzeichnen, drucken *А-Г.* 157.

Нарегулювати, *v. a.* regulieren.

Нареканє, & s. Наріканє &

Нарёмний, *a. У. КВ.* leidenschaft-

lich, feurig, ungestüm.

Наречій, *v. a.* nennen, heissen, er-nennen, bestimmen, bezeichnen; *ptc.* на-речений, *Me.* 171 verlobt, наречена *f. s. a.* *Кв.* 103 Braut, *f.* (нарекovaný *M. II.* 115 ernannt, bestimmt).

Нáри, *pl. Kn.* Pritsche zum Schlafen, *f.* Нáрибець, -бцю, нáрибок, -бку, *m.* Fischbrut, *f.* [Ochsen spannen.

Наривáти, *v. a. s.* Нарвáти; — бикій Нарйльник, *m. s.* Нарйтник.

Нарипйти ся, (-пйти ся), viel wei-nen, weinend erbiten, inständig worauf dringen *H.* 21 lästig werden, *Зах. s.* Рипйти. [in *d. Miner. Вол.* *m.*

Нáрис, *m.* Grundriss, Entwurf; Strich Нарисувáти, *v. a. Л.* 160 aufzeichnen. [graben; — ся sich satt — —.

Нарйти, *v. a.* viel aufwühlen, auf-Нарйтник, *m. H.* 22 Nasenriemen, *m.* Nasenband, (am Kappzaum), *n.*

Нарихтувáти, *v. a.* her-richten. На-ривнй, *adv.* gleich; — в землёю der Erde gleich, auf ebener Erde; на ривни мáти що (когб) gleichachten, *Пар.*

Наривячок, -чка, *m. ? Me.* 222.

Нáрид, -оду, *m.* Volk, *n.* Nation. Völ-kerschaft *f.* такóго нарбду so viel Volk, so zahlreich der Menschen, viel Leute.

Нарйже, *n.* Ecke, *f.* [Ecke.

Нарйжний, *a.* Бил. К. Еск., an der Нáрижний, *m.* нáрижниця, *f.* Stro-bündel zum Dachdecken von der Ecke; 2) Giebel, Seitensparren, *m.*

Наризáти, наризувати, *v. a.* ein-, anschneiden, einkerben, viel schneiden; **v. n.*; vom Instrument: schneidend scharf tönen; 2) *— ся на когб auf jmdn stossen; б) § sich besaufen.

Нáризка, *f.* нáриз, -изу, *m.* Ein-schnitt, *m.* Incision, *f.*

Нáризно, *adv.* geschieden, einzeln, einzelnweise. [gen Jahre.

Нá-рик, *adv.* aufs Jahr, im künfti-

Нарикане, *n.* Klage, Ausstellung, *f.* Vorwurf, *m.* Murren, *n.*

Нарикáти, *v. n.* klagen, на щось на когбс über jmdn; 2) *s.* Наречй *IG.*

Нарикля шовкóва, *Мл. s.* Рикля.

Нарисйти, *s.* Рисйти.

Нáрист, -осту, *m.* Auswuchs, *m.*

Наричие, *n.* Mundart, *f.* Dialect, *m.*; 2) Adverbium, *n. adv.* наричевий mund-

artlich, dialectisch; 2) adverbiiell.

Наричóвисть, -ости, *f.* *Гол. гр.* 82 dialectische Eigenthümlichkeit.

Наробйти, наробляти, *v. a.* viel machen, anrichten, verursachen; — ся sich müde arbeiten.

Наровá, *f. K. II.* 65. пид нарову пйтй кому́ jmdm gefallen; 2) *s.* Нарови, *pl.*

Нá-ровень, *adv.* parallel, gleich-laufend, in gleicher Linie, auf gleicher Stufe, (*Фр.*).

Нáрови, нарówki, *pl. Ч. IV.* 401 Freiheiten, Annehmlichkeiten; Unarten, üble Angewohnheiten, *pl. s.* Нóров. [159.

Наровйстий, *a.* stórrig, launig, *A. Г.*

Наровйти, *v. n. Ч. III.* 77 nachge-bend den günstigen Augenblick abwar-ten, sich bereit machen, vorhaben; 2) die Laune spielen lassen, Grillen fangen *С. I.* 171. [*m. s.* Нáрид, (*d.* Völklein, -chen).

Нарбд, (*d.* нарбдець -дця, народок);

Нарбжене, *n.* Geburt, *f.* starker Anwuchs. [gen; — ся gehören werden.

Нарбдити, *v. a.* viel gebären, erzeu-

Нарбдний, *a.* Volks-, national.

Нарбдник, *m.* Schüler der Volksschu-le, *m.* [Volksthümlichkeit, *f.* Volksthum, *n.*

Нарбднйсть, -ости, *f.* Nationalität,

Нарббвець, вця, *m.* der Natio-nale, Nationalgesinnte, Patriot, *m.*

Нарббвий, *a.* Volks-, *IG.*

Нарббвйдане, *n.* Völkерkunde, Ethnographie, *f.* *Пу.* [fresser, *m.*

Нарббжёрець, -рця, *m.* Volks-

Нарбблюбний, *a.* народлюбёць, -бця, *m.* volksfreundlich, patriotisch,

Volksfreund, *m.*

Нарббвийсь, *f.* Ethnographie; *adj.* народопйсний, ethnographisch.

Нарббпрáвець, -вця, *m.* Репу-бликанер, *m. adj.* народопрáвний, ре-публиканisch, *Под.* [f. *Под.*

Нарббпрáвство, *n.* Republik,

Нарббприхйльний, *a.* Мор- volksfreundlich. [des Volkes, *m.*

Нарббучитель, *m.* *Де.* Lehrer

На-рббдý, *adv.* *P. I.* 81 bei der Ge-burt, von der *G.* an, fürs Leben, im *L.*

— написано praedistinirt.

Нарббдёнёць, -ниця, *m.* der Neu-geborene, das *n.* Kind *M. II.* 48. *III.* 13.

Нáроженъ, -жня, *m.* Schlittenstán-der, *m. s.* Копйле.

Нарожний, нарожняк, & s. Наріжний, наріжняк &.

[mässig.]

Наробмір, *adv.* *Зар.* verhältniss-

Наробствір, (-роствір), *Ф.* на розтв́орі бра́ми *М.*), на робтїж, *adv.* s.

Настижір.

Нарозтаг, *adv.* langdehnend.

Нарозумити, *v. a.* когó jmdn verständigен Rath ertheilen, jmdn erleuchten, auf guten Weg führen; — ся verständig werden.

Нарок, *m. У.* Anspruch, *m.* нарóком, *adv.* absichtlich, mit Vorsatz; *b)* bequem *R.* 101. [(v. Soldaten).

Нарокувати, *v. n.* auf-, einrücken

Наронїти, *v. a.* fallen lassen, *Кол.* I. 292

Нарост, *m.* Nachwuchs, Anwuchs, *m.* *Тор*; 2) *pl.* нарости angewachsene, angelaufene Zinsen, Interessen *Term.*

Нарость, *f.* наростень, *m.* Auswuchs, Aufsatz, Zapfen, *m.* Beule, *f.*

Наростї, *v. n. s.* Нарастати. [nips].

Наростник, *m.* Gallwespe, *f.* (Сунаросток, -тка, *m.* Schiele, *f.*

Hühnerauge, *n.*; 2) Suffix, *n.* *Пар.*

Нароха, *f. s.* Норá.

Нарочїто, *adv.* *ГБ.* s. Нарóком.

Нарочний, (-бшний), *a.* besonders od. eigens bestellt, express, besonder, vorsätzlich, absichtlich, geflissentlich; *adv.* -не, -но; *Пар.*

Нарский, *a.* *Гр.* von Narwa.

Наруб, *m.* Nau, Anschnitt, *m.*

Нарубати, нарубувати, *v. a.* anbauen; 2) fertig (viel) fällen, hacken (дров).

Наруби, *adv.* s. Вїворїт, на —, на лївий бїк.

Наруга, (*d.* наружєнька), *f.* наруганє, *n.* *ІГ.* наругательство, *n.* *Кв.* 434 Spott, Hohn, Schimpf, *m.* Schmach Verhöhnung, *f.*

Наругати ся, наругувати ся ко́му, над ким, з когó über jmdn spotten, jmdn verhöhnen, beschimpfen.

Наружу, *adv. gr.* *Под.* nach aussen.

Нарукáвник, *m.* Aermeling, Ueberármel, *m.* *ГШ.* [roth, rosig.]

Нарумяний, *a.* -е лицє *Л.* 161

Нарумянити, *v. a.* roth schminken, *Пар.*

Наруч, *adv.* борбá — Handgemeiße, *n.* *Шар*; 2) gerade recht, zur rech-

ten Zeit, *Левч.* се менї — das kommt mir gelegen (на рўку).

Наруче, (-ча, *g.* -áти), *n.* Armvoll, *m. pl.* в на́рұчах, *Мл.* in den Armen, auf den Händen.

Наручка, *f.* ein Schustergeráth.

Наручний, *a.* günstig, gelegen, gelegen kommend, passend, (-а хвїля passender Augenblick); *adv.* на́ручно, bequem, gelegen, handlich.

Нарушенє, *n.* Verletzung, *f.*

Нарушити, на́рушувати, *v. a.* berühren, stören; verletzen, versehren.

Нарцис, *m.* Narcissus poeticus.

Наряда, *f.* *Гш.* 15 Verbesserung, Melioration, *f.* (dh Dünger &).

Нарядженє, *n.* Ladung, *f.* *Пол.*

Нарядити, на́ряджати, *v. a.* anziehen, ankleiden, ausstatten, schmücken, putzen; 2) aufbahnen; 3) laden, *Пол.* 4) — цїну́ ко́му den Preis festsetzen, -stellen *Ме.* 98; bestimmen, commandieren.

Нарядка, *f.* Geráth, *n.* [det, *ІГ.*

Нарядний, *a.* stattlich, schön geklei-

Нарядочка, *f. dim.* дочкá — schön, reichlich ausgestattete Tochter.

Нарядчик, *m.* Aufseher über die Arbeiter; 2) Unternehmer, *m.* [*acc. pl. uns.*

Нас, vom *pron.* ми *gen. pl.*: unser; 2)

Насáд, *m.* Theil des Wagengestelles auf der Vorderachse; 2) s. Садно́ (у ко́ня: насáд); 3) Grund, *m.* Basis, *f.* *В.*

Насáда, *f.* Wurzel (des Schnabels), *f.* *Пол.* *n.* (stylopodium) *В.*

Насáдень, -дня, *m.* Stempelrolster,

Насáдїтель, *Пу.* насáдник, *Ф.* *m.* Pflanze, Verbreiter, Stifter, *m.*

Насáдїти, насáджувати, насáджáти, *v. a.* an-, ein-, aufsetzen, an-, auf stecken; anmachen; pflanzen, setzen, leere Stellen einer Pflanzung noch einmal bepflanzen, bestecken; aufsetzen (кўрку на йїці).

Насáдовий, *a.* -а кістка Stielknochen, *m.* (den Unterkiefer hei Vögeln u. Reptilien mit d. Schädel verb.).

Насáляне, *n.* *Пол.* s. Насáлюванє.

Насáсам, сам-на-сам, *adv.* allein, selbst.

Насарáт, *m.* Nbf. des Прут.

Насварїти, *v. n.* на когó jmdn рügen, jmdn einen Verweis geben; 2) — ся viel hadern.

Насварка, *f.* B. Rüge, *f.* Verweis, *m.*
Насвистати, *v. a.* viel pfeifen,
trällern. [leuchten.

Насвітяти, насвічувати, *v. n.* viel
на-світї, *adv.* Ф. für wahr, aller-
dings. [*m.* Пар.

Насвічник, *m.* Leuchter, Blaker,
Населїти, населювати, *v. a.* an-
siedeln, mit Einwohnern besetzen, colo-
nisieren. [sein.

Насердити ся, viel zürnen, böse
Насердний, *a.* des Herzens, inner;
-а болячка Magenbrennen, *n.*

Насердник, *m.* Pfefferminze, *f.* (Men-
tha piperita).

Насердниця, *f.* Krankheit, Schmerz
in der Herzgegend; 2) Magenkrampf, *m.*

На-серед, *adv.* (*praep.*) — чого
mitte von etwas, *m.* in — *s.* Серед.

Насїдїти, *v. a.* *s.* Засїдїти ersit-
zen; — ся viel sitzen, sich satt sitzen.

Насїла, *f.* Gewaltsamkeit, *f.* Zwang,
m.; 2) Anstrengung, *f.*; на-сїлу *adv.* mit
Gewalt; mit grosser Anstrengung, kaum.

Насїлати, *v. a.* *s.* Насїлати.

Насїлїти, насїлїти, *v. a.* an-, auf-
fädeln, anheften; aufreihen, aufziehen.

Насїлка, *f.* *s.* Насїланс *Kv.* 206.

Насїлком, *adv.* mit Gewalt, zwangs-
weise. [thätig; *adv.* насїльно.

Насїльний, *a.* gewaltsam, gewalt-
Насїльник, *Макс.* насїлувач, *Пар.*

m. Gewaltthäter, -thuer, Schänder; Wi-
dersacher, *m.* [der плакєвицї.

Насїльницї, *pl.* Nebenbestimmung

Насїльність, -ости, *f.* У. на-
сїльство, *n.* К. насїлуванє, *n.* Gewalt,
Gewaltsamkeit, Gewaltthat; Nothzucht,
Uebermacht, *f.* Zwang, *m.*

Насїлувати, *v. a.* jmdm Gewalt
anthun, nothzüchtigen, schänden.

Насїнїти, насїнїти, *v. a.* bläuen;
blau schlagen.

Насїп, *m.* насїпище, *n.* aufgeschüt-
tete Erde, Erdhaufen, *m.*; насїпом, *adv.*
viel aufgeschüttet, in Fülle und Hülle.

Насїпати, насїпувати, *v. a.* auf-
schütten, aufstreuen, hineinschütten;
-giessen.

Насїпка, *f.* Einschüttung, *f.* Inlet,
Indelt, *n.* (sackförmiges Behältnis für
die Federn eines Kissens od. Bettstücks).

Насїпчастий, *a.* dessen viel in

ein Gefäss geschüttet werden kann, des-
sen viel — — eingeht; *adv.* voll, reich-
lich geschüttet *Ч.* I. 256.

Насит, *m.* Под. Т. насїченє, *n.* Sät-
tigung; Befriedigung, *f.*

Наситїти, насїщати, *v. a.* sättigen.
На-сїх-мїсть, *adv.* *Mx.* auf der
Stelle, allsogleich.

Насївати, *v. a.* besäen, bestreuen;
nachsäen: die Lücken im Saatfelde des
Wintergetreides mit Sommergetreide;
2) viel durchsieben. [*n.* Ueberfrucht, *f.*

Насївка, *f.* Saatgut zum Nachsäen,
Насїд, *m.* Ansatz; Anflug, *m.*; насїд-
дом, *adv.* К. mit Zudringlichkeit, mit Zwang.

Насїдати, *v. n.* *s.* насїєти. [*Пол.*

Насїдка, *f.* Bruthenne, Brutgans & *f.*

Насїка, *f.* feingeschnittene Wolle.

Насїканець, -ниця, *m.* mit Kies
eingefasster Stock. [(Staub &).

Насїлий, *a.* was sich angesetzt hat

Насїне, *n.* Samen, *m.* Sämerei, *f.*

Насїний, *a.* zur Saat bestimmt,

Насїнник, (-їльник), *d.* насїно-
чок, *m.* Samenfrucht, *f.* Samenbaum,
m.; 2) Zuchtstock, Mutterstock, *m.*

Насїньонбсний, *a.* fruchttragend.

Насїпати, *v. a.* *s.* Сїпати.

Насїрчити, *v. a.* anschweifeln.

Насїєти, *v. n.* sich ansetzen; etw.
besetzen; гусєницї канїєту; 2) sich
in den Hinterhalt setzen *P.* I. 30; —
und — ся на когось in jmdn dringen,
jmdm nachstellen, *C.* II. 138; *b.) s.* На-
посїєти ся.

Насїч, *f.* У. Verwundung, *f.*

Насїчї, *v. a.* ein-schneiden; an-
einhausen; viel einhacken, damascieren,
beschlagen.

Насїчка, *f.* *Ko.* 155 eingehaueses
Zeichen; Beschlag, Beleg mit kleinen
Nägeln, *m.*; Damascierung, *f.*

Насїчнї, *pl.* schnittkammerige Wur-
zelfüsser (Entomostegia).

Насїяти, *v. a.* *s.* Насївати.

Наскакати ся, recht viel herum-
springen; 2) наскакувати, наскоб-
чити, *v. a.* an jmdn heran-, hinzu-
springen, anrennen, herfallen *Kv.* 176.

Наскїдати, *v. a.* viel zusammen-
werfen, -schiessen, beitragen.

Наський, *a.* einer von den Unsri-

gen, heimisch, vaterländisch, hierzulande, inländisch *Га. II. 26. Мог.*

Наскипати, *v. a.* spalten, spleissen.

Наскірниця, *f.* Oberhaut, *f.* Epithel, *n.* [ger Mensch *vgl.* Наскакувати.

Наскіцька, *m.* zudringlicher, heftig-sprengend (groшей); *v. a.* zusammenlegen, -sparen (грошей); *s.* Складати.

Наскликати, *v. a.* zusammenrufen.

Наскобляти, *v. a.* viel abschaben.

Наскок, *m.* Ansprung, *m. Ко. 184.*

Наскорбіти, *v. n.* sich mit Gram u. Kummer erfüllen. [geschwind.

На-скору-рұч, *adv.* *Ал.* in Eil,

Наскочити, *s.* Наскакати 2).

Насочка, *f.* silberner & Beschlag, ausgelegte Verzierung; Fournier, *n.* *Левч.*

Наскупити, *v. a.* erkargen, *Пар.*

Наскуповувати, *v. a.* viel auf, zusammenkaufen. [jmdn langweilen.

Наскучити, *v. n.* коуч, (*impers.*)

Наслане, *n.* Zauberei, durch welche man über jmdn eine Plage sendet; Zuschicken in Menge, *n.*

Наслати, *v. a.* zuschicken, zusen- den; (von Gott: verhängen); на коро über jmdn senden.

Насляити, *v. a.* viel auf-, hinspei- sen, mit Speichel benetzen; —, наслиб- нити, (*Фр.*) viel Speichel beim Spinnen verwenden, dah. sehr fein spinnen.

Насляде, *n. К.* Erbe, Erbgut, *n.* Erb- theil, *m.* Erbschaft, *f.*

Наслядити, наслідувати, *v. a.* erben, beerben; 2) nachahmen.

Наслядний, *a.* (rechtmässig) nach- folgend, folgend, 2) Erb-, *Term.*; 3) er- folgreich; *adv.* наслідно folglich.

Наслядник, *m.* Nachfolger, Erbe *m. adj.* насліднячий erblich im subjecti- ven Sinne, *Term.* [bin, *f.*

Наслядниця, *f.* Nachfolgerin, Er-

Наслядність, -ости, *f.* Folgerich- tigkeit, Consequenz, *f.*

Наслядовач, *Фр.* наслідуватель, *Бор. m.* Nachahmer, *m.*

Наслядок, -ду, *m.* Folge, Wirkung; Consequenz, *f.* *Тор. К.*; 2) Andenken nach jmdm, *n.*

Наслядственний, *a.* *ОБ.* erblich.

Наслядственність, -ости, *f.* Thronfolge, *f.* [*В.* Erbfolge, *f.* *Term.*

Наслядство, *n.* Folge, Nachfolger,

Наслідуване, *n.* Nachahmung, *f. Пар.*; 2) das Erben. [(zum Ersatz), dienen.

Наслугувати, *v. n.* über die Frist

Наслужити ся, viel, genug dienen.

Наслухати ся, viel hören, sich satt hören.

Наслуховач, *m. Пар.* Horcher, *m.*

Наслухувати, *v. n.* horchen, lau- schen. [brennen.

Насмалити, *v. a.* ansengen, an-

Насмаркати, *v. n.* berotzen. [ren.

Насмарувати, *v. a.* auf-, beschmie-

Насмердіти, *v. n.* vollstänkern, чимось.

Насьмівати ся, насьміхати ся, насьміхнути ся, насьмішкувати ся з когo jmdn verlachen, höhnen, ver- spotten, Scherz, Spass-, Spott womit treiben, sich worüber lustig machen.

Насьмілити ся, *M. II. 121. Ст.* sich erkühnen, wagen

Насьміх, *m.* насьміхане, насміва- не, *n.* Spott, Hohn, *m.* Gelächter, *m.*

Насьмішити, *v. a.* zum Lachen jmdn bringen, lustig machen, ergötzen, er- freuen, *Кч. 117.* [nie, *f. Кн.*

Насьмішка, *f. s.* Насьміх; 2) Gro-

Насьмішкуватий, *He.* насьмі- шливий, *Фр. a.* spöttisch, höhrend, mit Hohn.

Насьмішкуватість, *He.* насьмі- шливість, -ости, *f.* Spott, *m.* Spottsucht, Spötterei, *f.* [Skeptiker, Satyriker, *m. Б.*

Насьмішник, *m.* Spötter, Lacher, *He.*;

Насьміяти ся, viel lachen; 2) з ко- гoсь, на щoсь *III. II. 3. s.* Насьмівати ся.

Насмоктати ся, sich satt saugen; *sich besaufen. [berichen, betheeren.

Насмоляти, насмолювати, *v. a.* Насмотріти ся, sich satt sehen.

Насмрбити, *s.* Насмердіти.

Насноба, *f.* Grundaufzug am Web- stuhl, *m.* [träumen.

Насновідити ся, viel Sonderbares

Наснувати, *v. a.* das Garn am Web- stuhl aufziehen; weifen, aufwickeln, spinnen.

Насолити, *v. a.* einsalzen, einpökeln.

Насолити, *a. n.* salzig werden.

Насоблюване, насоблене, *n.* das Einsalzen, Einpökeln.

Насобхнути, насихати, *v. n.* an- trocknen; *adj.* насобхлий angetrocknet.

Наспа, *f.* Sandbank; Schuttablagerung, *f.*

Наспа́дки, *pl. Cm. s.* Спадщина́.

Наспа́к, *adv. Luts.* 121 s. Навспа́к.

Наспа́ти ся, sich satt schlafen.

На-спі́в, *Ф.* на-спіл, *adv.* mit-zusammen, in-Gemeinschaft, zu gleichen Theilen.

Наспи́вати ся, sich satt singen.

Наспи́льний, *a. s.* Спи́льний.

Наспи́ти, *v. n.* zur rechten Zeit ankommen, anlangen. [men (viel Holz &).

Наспла́вляти, *v. a. ГПШ.* aufschwem-

Наспові́вати, *v. a.* zuwehen.

Наспо́ри́ти, (-ра́ти), *v. a.* erwerben, Vorrath schaffen; zulangen, liefern, in Fülle geben, darreichen, *B.*

На-спра́вді, *adv. Cm.* wirklich.

На-спро́даж, *adv.* zum Verkauf.

Насра́ти, *v. a.* scheissen.

Насъри́т. -ігу, *m.* Werkstück worauf glühendes Eisen durchschnitten wird.

Насса́ти ся, sich voll saugen.

Наста́, *f.* Merkmal, *n.*

Наста́в, *m. Ф. (кол. 12)* Ohrigkeit, *f.* Amt, *n.?* 2) наста́в, Unterweisung, Anleitung, *f.* [stellung (на чи́сь житі́ &), *f.*

Наста́ванє, *n. s.* Наста́не; 2) Nach-

Настава́ти, *v. n.* entstehen, erstehen, aufkommen; ankommen, eintreten: наста́е місяць es kommt der Neumond; наста́ла дорожні́ die Theuerung trat ein; 2) — на ко́г jmdn drängen, antreiben, — на чи́сь житі́ dem Leben jmds nachstellen, jmdn zu verderben suchen; — на що́ь worauf bestehen, halten.

Настава́ительний, *a. K. s.* Наста́вний 2).

Наста́вити, наста́вляти, наста́влювати, *v. a.* що́ь кому́ etw. jmdm entgegenhalten, -strecken; auf etw. richten, ansetzen (горне́ць до огню́); stellen, zurechtstellen, -legen (па́стку на мійи); — чо́боти die Stiefel über die Leisten schlagen; — ко́г чим (па́ном & P. I. 59) jmdn als Herrn & aufstellen, wozu machen; voll stellen, besetzen; 2) anweisen, anleiten, anführen, belehren, *He.*; 3) — ся sich dar bieten, sich richten, neigen; — на що́ auf etw. absehen, sehlich wonach trachten.

Наста́вка, *f.* Aufsatz, Ansatz, *m.* angesetztes Stück, Schicht, *f. Др. ГПШ.*

Наста́вний, *a.* vorstehend, vorge-

setzt, Ober.; 2) belehrend, lehrreich, *Cm.*

Наста́вник, *m.* der Vorgesetzte, Vorsteher, Aufseher, Leiter, Führer, Lehrer, *m.*

Наста́вни́цтво, *n.* Aufseherschaft, *f.*

Наста́вни́ця, *f. K.* Aufseherin, Leiterin, Lehrerin, Führerin, *f.*

Наста́вничий, *a.* zum наста́вник geh.; 2) *K. s.* Наста́вний 2).

Наста́вни́чити, *v. n.* кому́ jmds Vorgesetzter, Aufseher sein, *Кл.* [len.

Наста́ли́ти, наста́лювати, *v. a.* stäh-

Наста́люванє, *n.* das Stählen; 2) der gestählte Theil der Axt, *M.*

Наста́не, *n.* das Werden, Aufkommen, Erscheinen, *n.* Genesis, *f.* — сьвіта Erschaffung der Welt, *f.*

Наста́нівка, *f. s.* На́дгичка.

Наста́нові́ти, наста́новля́ти, *v. a.* voll stellen, setzen; 2) ко́г чим — aufstellen, ernennen.

Наста́рчити, & *s.* Наста́чити.

Наста́с, *m.* Anastasius.

Наста́ся, Наста́ся, Настка, Насту́ня (-у́ся), *f.* Anastasia.

Наста́ти, *v. n. s.* Настава́ти.

Наста́чити, (-а́ти), наста́чча́ти, *v. a.* liefern (nach Bedarf), verschaffen, zukommen lassen; 2) *v. n.* ausreichen.

На-сте́ж, на-стежі́, *M.* на-стежі́нь, на-стежі́р, *adv.* sperrweit, angelweit, weit offen, weit-, breitaufgerissen.

Насте́літи, наста́лювати, *v. a.* belegen, bedecken, überdecken; bestreuen (со́ломи), ausbreiten.

На-сте́пкы́, *adv. Ч. III.* 187 auf dem offenen step, unter freiem Himmel.

Настига́ти, наста́гну́ти, *v. n.* rechtzeitig, noch zur rechten Zeit ankommen. anlangen, thun; aufkommen; reif werden; 2) *v. a. s.* Наздогна́ти.

Настига́тор, *m.* Instigator, Aufreizer, Antreiber, *m.* [s. На-сте́ж.

На-стижі́р, на-сти́ж, *Кч.* 222, *adv.*

Насті́луванє, *n.* Art glatte Leinenstickerei. [sticken.

Насті́лувати, *v. a.* glatt und voll

Насті́нути, (-і́гн-), *v. n.* allmälig frieren, kalt werden (*Фр.*).

Насті́рити ся кому́сь, *He.* jmdm überdrüssig, langweilig, unerträglich, werden.

Насті́чи, *v. n. s.* Настига́ти.

Насті́бати, *v. a. s.* Сті́бати.

Настійка, *f. s.* Настобійка.

Настійливий, *a.* standhaft, beharrlich, energisch. [Stroh.

Настілка, *f.* Art Dachdecken mit

Настілько, *adv.* so viel, in dem Masse; настільчко, *dim.* nur so kleinwinzig.

Настільник, *m.* Tischdecke, *f.* Tischtuch, *n.*; 2) Hochzeitkuchen, *m. R.* 125.

I. Нástка, *f. s.* Настáся.

II. Нástка, (гáстка), *f.* Stück Leder od. Holz zum Feststemmen, (-schlagen) des Leistens, *n.*

Настобóрчити, (-бóрчити), настобóрчити, *v. a.* steif, straff ansetzen, aufstellen, aufrichten, sträuben, nach oben spreizen. [чити, *Левч.*

Настовпúжити ся, *s.* Насторб-Настобійка, настобіванка, *f.* Aufguss, Art gewürzter Brantwein, Gewürzliqueur.

Настойчівий, *a. Зг. s.* Настійливий.

Настолóчити, *v. a. s.* Надоптáти.

Насторожáти, (-йти), *v. a.* bereit aufstellen, zurichten, bereit halten; — ноги die Füße zum raschen Lauf richten, spannen *P. I.* 16; 2) — ся scharf achthaben u. wachen, aufpassen *M. III.* 55.

Насторбóньский, *a. Ф. s.* Сторбóньский.

Насторбóчити, (-бóрчити), насторбóшити, *v. a.* vorstrecken, vorrecken, ausspreizen; — уха die Ohren spitzen; — ся *He.* sich aufrichten, die Spitze kehren.

Насторбц, насторбч, *adv.* aufgerichtet, mit der Spitze nach oben umgestürzt.

Настобóвати, *v. a.* — горівку aufgiessen auf Gewürz, infundieren, würzen, *vgl.* Настобійка; 2) *s.* Настобяти.

Настобя, *f.* Instanz, *f.* ток настобя Instanzenzug, *m. Term.*

Настобяний, *a. Ко.* 92 aufgegonnen; -i чобóги geleistete Stiefeln, на едно правило — über einen Leisten geschlagen, von einerlei Art.

Настобяти, *v. n.* на що worauf bestehen, dringen, *s.* Наставáти 2); — ся viel stehen, sich müde stehen.

Насто́ящий, *a.* eigentlich, echt, *Пар.*

Насто́ящина, *f. К. s.* Теперішність.

Настра́мкати, *v. a.* viel hineinstecken.

Настра́шити, *v. a.* schrecken, jmdm

Schrecken einjagen; — ся erschrecken, sich entsetzen.

Нáстремок, нáстромок, *ГШ.* -мка, нáстрім, *m.* — сіна Fuder Heu, *n.* kleine Fuhre nur leicht aufgeladen.

Настрénчити, *v. a. He. s.* Настрóчити 1). [gewisse Menge scheren.

Настригáти, настрйчи, *v. a.* eine Настрикнúти, *v. a.* aufspießen, aufsetzen, *He.* [Stimmung, *f.*

Нáстрі́й, -бю, *m.* настрбóнь, *n.*

Настрiмго́лов, *adv. s.* Стрiмго́лов.

Настрiлити, *v. a.* *когó на щось bereden; настрiлáти viel zusammenschliessen.

Настрiльник, *m. См.* Geschoss, *n.* Nagel, *m.* Spitze des Geschosses, *f.*

Настрiтiти, *v. a. (B.) s.* Нарáти.

Настроiти, настрбóвати, *v. a.* in Menge bauen; 2) stimmen (e. Instrument); 3) jmdn anhetzen, abrichten, vorbereiten. [вiло) *B.*

Настрбóми, *pl.* Stiefelholz, *n.* (пра-

Настрбóмити, настрбóлювати, *v. a.* aufstecken, auf-, ansetzen.

Настрбóчити, *v. a.* на когó gegen jmdn richten, anhetzen, aufwiegeln; 2) *s.* Нарáти; 3) Zeilen setzen (vom Schreiben); 4) — ся *К.* 106 sich bereit ma-

оуhen zum Haschen, Springen &, *s.* Навáжити ся, насторбóчити. [hобелн.

Настругáти, *v. a.* viel zuschneiden,

Настудiти, *v. a.* kalt machen, abkühlen, erkállen.

Нáступ, *m.* Aufeinanderfolge, Reihenfolge, Ordnung, *f. B.*; 2) das Anrücken Angriff, *m. ГШ.* нáступом, *adv.* angriffsweise. *Пар.*

Наступáти, наступiти, наступу-вати, *v. n.* auf etw. mit Füßen treten; 2) на когó auf, gegen jmdn anrücken, losgehen, auf jmdn dringen; anbrechen; — на чи́сь честь jmds Ehre anrühren, на чи́сь житé dem Leben jmds nachstellen; 3) по кiм, по чiм nachfolgen, folgen, erfolgen. [Пар.

Наступлiвий, *a.* offensiv, Angriffss-Наступний, *a.* nachfolgend, kom-mend, *Гуш.*; 2) angreifend, — бiй Ау-грiffskrieg, *m. Пар.*

Насту́пник, наступовець, -вця, *ОП. m.* Folger, Nachfolger, *m.*

Наступниця, *f.* Nachfolgerin, *f.*
Наступність, -ости, *f.* *АД.* Folge,
Consequenz, *f.*

Наступство, *n.* Reihenfolge, Succession, Nachfolge, *f.* *Пар.* [*paecolum majus*].

Настурция, *f.* spanische Kresse, (Тро-
Настучати, наступкати ся, viel
oltern, rochen.

Настя, *f.* *s.* Настаса.

Настяг, *m.* das Schnüren; зоплеги
а — Schnürdraht, *m.* [Sammeln.

Настяганє, *n.* das Zusammenziehen,
Настягати, *v. a.* zusammenziehen,
schleppen, sammeln; 2) schnüren.

Насукати, насукувати, *v. a.* *s.* Су-
ати, fertig zwirnen.

Насуляти, *v. a.* *s.* Наобицяти.

Насунути, насувати, *v. a.* schie-
en, stossen; — капелюх на очи den
[ut auf die Augen drücken; — ся in
lenge sich aufschütten, rutschen; he-
anziehen, -brechen; *nahe kommen, ein-
ullen: насувася гадка etc.

Насупити, насупляти, *v. a.* чолó,
рóви und — ся die Stirn runzeln, die
raunen niederschlagen, sauer, finster,
ürrisch aussehen; schollen; sich trü-
en, sich wölken (vom Wetter, Himmel).

На-супроти (в), *praep.* mit dem
tenit. gegen, *s.* Прóти (в); gegenüber;
- чого говорити in Aubetracht worauf
rechen, dem gegenüber —. [вляти ся
Насупротивляти ся, *s.* Супроти-
На-сúхо, *adv.* trocken; *ohne was
i trinken.

Насушити, насушувати, *v. a.* viel
ocknen; * — собі голову *s.* Сушити.
Засущний, *a.* zum Dasein, zum
eben nothwendig, gehörig; alltäglich, *Зг.*
Засущник, (-сущн-), *m.* Alltags-
weise, alltägliche Nahrung; Stück Brot;
las Fortkommen, *Ст.*

Засуятити ся, *s.* Суятити ся.

За-так-дóвго, *adv.* auf solange.

Затакмяти, *v. a.* *У.* *s.* Натокмяти.

Заталь, *m.* Anatol.

Заталка, Наталья, *f.* Natalia.

Затантірити, *v.* *КС.* (82) *V.* 354
Наброїти.

Затасувати, *v. a.* einstopfen, -legen.

Затачка, *f.* *Зак.* *s.* Натикт. [gehen.

Затаяти, *v. n.* viel schmelzen, zer-

Затворити, *v. a.* viel schaffen, zu-

bereiten, verursachen.

Нате, *s.* На II. *Лоз. gr.* 128.

Натєвкати ся, натємлялати ся,
s. Нажєрти ся.

На-тепєрь, *adv.* für jetzt, vorderhand.

Натеремкóтїти, *s.* Теремкóтїти.

Натерпїти ся, viel leiden, aus-
stehen, erdulden. [намяти.

Натерпужити, *v. a.* § *s.* Натєрти,

Натєрти, натєрати, (-ираги),
v. a. einreiben, zerreiben.

Натєсати, натєсувати, *v. a.* viel
zuhauen, zuschneiden.

Натєчї, *v. n.* *s.* Натїкати.

Нати, *v. a.* *s.* Знати *Ог.* 91; 2) *s.* На II.

Натикан, *m.* *Кух.* *Ос.* (61) *XI.* 27. ?

Натїкати, *v. a.* *s.* Натквѣти.

Натїкт, *m.* *gew. pl.* *Гол.* Wink, *m.*
Hinweisung, Spur, *f.* Anzeichen, *n.*

Натїна, *f.* натїна, *n. coll.* Blätter
einer Staude, des Gemüses; 2) Zauber-
kraut, *n.*; 3) *s.* Лободá.

Натинати, *v. a.* *s.* Натяти.

Натинина, *f.* vorjährige Wolle im
Frühjahr geschoren.

Натїрáč, *m.* Reiber, *m.*

Натїрхати, натїрхувати, (-тєрх-),
v. a. aufladen, laden, verpacken.

Натиє, натїєк, *m.* Druck, Drang, An-
prall; Nachdruck, *m.*

Натїєкати, натїєснүти, *v. a.* auf-
drücken, hineindrücken, einpressen; на
корó auf jmdn dringen, jmdn urgieren.

Натїєсливий, *a.* gewaltsam, gewalt-
thätig.

Натїхати, *v. a.* *Ст.* den Gedanken
eingeben, einhauchen, *s.* Натхнүти.

Натїчка, *f.* *s.* Натїчка, натїшивка.

Натїкати, *v. n.* hineinfließen, -re-
gnen.

На-тїлькó, *s.* На-стїлькó [schatten.

Натїнати, *v. a.* schattieren; be-

Натїнка, *f.* Schattierung, *f.*

Натїнок, -нка, *m.* Schattenriss, *m.*

Натїє, -єсу, (-їсу), *m.* Einschnitt,
Anschnitt, *m.*

Натїєсувати, *s.* Натєсати.

Натїчка, *f.* Riemen in die острóки
eingezogen, *m.* [genugsam ergötzen.

Натїшити ся, sich satt freuen, sich

Наткати, *v. a.* fertig weben.

Наткнүти, *v. a.* ein- stecken; auf-
spiessen (*praeter.* натóк); 2) *v. n.* und

— ся на когó, на що auf jmdn, worauf stossen, über jmdn stürzen; *anspielen, hindeuten, erwähnen.

Нáтовк, *m.* Quetschwunde, *f.*

Нáтови, *m.* Gedränge, *n.* Schwarm, *m.* dichtes Drängen; — слів Wort-schwall, *m.* *Пар.* [gen.

Натовпýти ся, sich zusammendrängen. Натовстýти, *v. a.* *Фр.* mit Fett beschmieren.

Натовчý, натовкáти, *v. a.* klein stossen, zerstoßen; viel stampfen; zer-schlagen, zerbrechen; *комý щось вгóлову einbleuen, einprägen.

Натóка, *f. coll.* Nüsse von den Mäusen & für den Winter zusammengetragen.

Натокмýти, *v. a.* s. Намисýти; * — собі свýта s. Доробýти ся чо-гóсь; 2) begreifen, verstehen.

Натолóче, *n.* zertretener wüster Platz.

Натолочýти, *v. a.* viel zertreten, zerstampfen; viel feststampfen.

Натомýти, *v. a.* ermüden; — ся genug müde werden.

Натомість, *adv.* *He.* statt, anstatt.

Натомістник, *m.* *Ош.* s. Намістник.

Натопýти, натоплювати, *v. a.* eine gewisse Menge schmelzen; 2) einheizen; 3) ersäufen. [Chrysomela populi)

Натополýк, *m.* Rappelnblattkäfer, *m.*

Натоптувáти, натопкувати *H. 141.* *v. a.* vollstopfen, -stampfen, pferpfen; *натоптуваний, *a.* untersetzt, gedrun-gen.

Наторóчити, *v. a.* s. Торóчити.

Натот дýх, *adv.* s. На-дýх, *Ог.* 116.

Натотеж, *adv.* und dazu noch, über-dies *III. I. 226;* eben, just, gerade *II. 237.*

Наточýти, натóчувати, *v. a.* an-zapfen; genug zapfen; 2) viel dreheln; schleifen, wetzen.

Натóшник, *m.* Pfefferminze, *f.* (Mentha piperita). [wand, *Gr. 24. vgl.* Натря.

Нáтра, *f.* das befransete Ende der Lein-

Нáтрава, *f.* Giftbissen, *m.* [wehr, *f. IIIc.*

Нáтравка, *f.* Pfanne am Schiessge-

Нáтрафити, (-áфити), *v. a.* antreffen, auf etw. stossen.

Нáтрий, *m.* Natrium, *n.* [anschütteln.

Натрúпати, *v. a.* recht viel klopfen,

Натрúскати ся, §. sich satt an-fressen.

Натроїти, *v. a.* viel vergiften.

Нáтруд, *m.* Eiter, *n.* Geschwulst, *f.*

Натрудýти, *v. a.* *Ст.* ermüden; — ся sich viel Mühe geben: коло чо-гó, над чим.

Натрудовáтити, *v. n.* aufgetrie-ben, aufgedunsen werden; 2) rüudig werden (*B.*). [Sargtuch, *n.* Sargdecke, *f.*

Натрúтник, (-úтник, -úвник), *m.*

Натрусýти, натрúшувати, *s.* На-трястý. [Wischer, *m.*

Нáтруска, *f.* *Кв.* 182 Rüge, *f.* Tadel, Натрúта, *f.* Zwang, Stoss, Schub, *m.*: з натрúти, не зо свóї во́лі.

Натрúтство, *n.* *T.* Zudringlichkeit, Impertinenz, *f.* [aufdringen.

Натрúчувати ся комý jmdm sich Натрúюдити (натрою-), *v. a.* комýсь щось bösen Rath geben; hetzen.

Нáтря, *f.* Partie Gespinstes auf dem Webstuhle, *f.*

Натрястý, натрясáти, *v. a.* schüt-teln, ab-, herunterschütteln; rütteln; 2) auf-, bestreuen.

Натýга, *f.* *Гл. б.* 38 Anstrengung, Spannung, Ueberspannung; Mühewal-tung, *f.* *Фр.*

Нáтугом, на-тузý, *adv.* gespannt, in Spannung, gefasst: бýти, тримáти ся на-тузý.

Натýжити ся, (натужжýти ся *H. 269*) sich anstrengen, *Фр.*; *v. a.* натýжу-вати, anstrengen, *Фр.*; 2) — ся s. Тужýти.

Натýжний, *a.* angestrengt.

Натумáнити, *v. a.* у когó щось erschwindeln. [nesart, *f.* Gemüth, *n.*

Натýра, *f.* Natur, *f.* Naturell, *n.* Sin-Натурáльний, *a.* -áльність, *f.* & s. Прирóдний.

Натýрити ся, стóрриг, launig werden. Натýркати, *v. n.* plappern, klappern.

Натýрщик, *m.* натýрщик, *f.* der (die) als Modell zum Abzeichnen dient, *K.*

Нáтха, *f.* das vom bösen Thiere, vom Zauberer Angehauchte (ein Getränk &); 2) Asthma, *n.* Athembeschwerde, *f.*

Нáтхнене, *n.* *K.* Eingebung, Begei-sterung, *f.* [geben *III. II. 237.*

Натхнýти, *v. a.* einhauchen, ein-Нá-тще, — сёрце, на тощакá, *adv.* nüchtern, ohne gegessen od. getrunken zu haben, eig. auf leeren Magen, *Ог.* 116.

Натю! *int.* komm her! Lockruf des Hundes. [кáти.

Натюкнúти, *v. a.* *Кв.* 127 s. Натя-

Натягáвка, (-гáнка, -гáчка), *f.* Gummi elasticum.

Натягáти, натягну́ти, *v. a.* anziehen, spannen, aufziehen (струну), straff spannen; — рýку, нóгу einrenken; 2) *когó за що jmdm etw. anhaben, jmdn rügen, zur Rede stellen; 3) — ся sich recken; *sich zieren, spróde thun.

Натягáч, *m.* Reck-, Sperrholz der Schuster, *n.*; 2) *Vein.* des Wolfes; 3) Paris quadrifolia; 4) Silene noctiflora; 5) —, нáтяж Ranunculus lingua.

Нáтяк, *m. gen. pl.* натякi Ч. II. 561. Н. 110 с. Нáтикт.

Натякáти, натякнóти, *v. n.* на що, про що auf etw. anspielen, worüber leise Anspielung, Erwáhnung machen, über etw. ein Wort fallen lassen.

Натýти, *v. a.* an-, ein-, umhauen; 2) in Menge schneiden, fällen.

Наувiрити ся, langweilig werden, zuwider sein, с. Навiрити (ся).

На-удáчу, *adv. Gr.* aufs Gerathewohl.

Наудýти, *v. a.* *Wgr.* 149 angeln.

На-фýзбiч, *adv. K.* von der Seite, an der Grenze.

На-узкрáй, *adv. K.* am Rande.

Нафýка, (*d.* нафýчка), *f.* Lehre, *f.* Unterricht, *m.* Wissenschaft, *f.* в нафýку zur Warnung.

Наукобýй, *a.* wissenschaftlich.

Наукобiсть, -ости, *f.* Wissenschaftlichkeit, *f.* ВВ.

Нафум, *m.* Nahum.

На-умiр, *adv. Mi.* II. 135 zu Tode, vernichtend; 2) с. На-вмiр.

Наумовлýти, *v. a.* Ф. bereden.

На-упáд, *adv. Kn.?* с. На-вмiр.

Нафýскати, *v. a.* §. с. Наустýти.

Науст, *m. K.* нафýщене, *n.* *Pу.* Anreizung, Anstiftung, Aufhetzung, *f.*

Наустýтель, *m.* Anstifter, Antreiber, Aufhetzer, *m.* [ben, anstiften, aufhetzen.

Наустýти, наущáти, *v. a.* antreiben, нафýтка, *f.* Leistenleder beim Schuh, *m.*

Научáти, научýти, *v. a.* lehren, belehren, unterrichten; тóе менé вже научýло ich bin schon gewitzigt; 2) — ся erlernen, gelernt haben.

Нафýчний, *a.* ОII. с. Наукобýй.

Нафýшник, *m.* нафýшниця, *f.* Ко. 126 Ohrenbläser, *m.* -in, *f.*

Нафарбувáти, *v. a.* färben.

Нáфта, *f.* Naphtha, *n., adj.* нафтяний, нафтóвий. [Erdwachs).

Нафтiвка, *f.* Naphthakerze, *f.* (aus Нафтýр, *m.* Naphthahändler, -exploiteur, *m.*

Нахáбá *f.* К. нахáбство, *n.* Т. с. Нáпасть.

Нахапáти, *v. a.* viel erhaschen, -schnappen, rauben, stehlen. [sauber.

Нахарафýтний, *a.* schmutzig, un-

Нахáркати, *v. a.* bespucken.

Нахвáбрити, вус, *KС.* (83) VII. 501 schwärzen, wichen.

Нахвалка, *f.* с. Пóхвалка, Drohung mit Prahlerei, Grossthuerei, *f.* Б.

Нахвалýти ся, prahlen, grossthun, P.I. 202; laut u. entschieden ansagen M. II. 116, androhen; 2) sich berathen P.I. 29.

Нахвátáти, *v. a.* с. Нахапáти; пахапáти; нахвátýти ся M. II. 151 in die Hände, unter die H. kommen. [tel, *m.*

Нахвостень, -тня, *m. K.* Damensatt-

Нахил, *m.* нахiльнисть, -ости, *f.* Hinneigung, Neigung, Tendenz, Richtung, *f.* Zug, *m.* Не. Ган.

Нахилýти, нахилýти, *v. a.* hinneigen, beugen; — ся sich hinneigen.

Нахилки, (-илцi), в нахилку, *Лев.* *adv.* sich hin überbeugend, s. überbeugend.

Нахiльний, *a.* geneigt.

Нахiльцем, *adv.* с. Нахилки; 2) aus Gewohnheit, aus Neigung *Ос.* (61) XII. 102.

Нахитáти, с. Хитáти.

Нахiд, -оду, *m.* Einwanderung, *f.* Einfall, *m.* *Св.*; 2) Fund, *m.* *Зг.* 3) —, нахiдок -дку, *m.* з. В. — з чоbи́т das Tragen, Benutzung auf eine gewisse Zeit.

Нахiдка, *f.* das Betreten, Begegnung, *f.* М.; 2) Fund, *m.* Erfindung, *f.* Бор; як — wie gefunden; 3) с. Нахiд(ок) 3).

Нахлeптáти ся, нахлeстáти ся, sich satt schlürfen.

Нахлiпати ся, einschlucken, einziehen — вiтру; 2) с. Хлiпати.

Нахлiпка, *f.* Ventil, *n.*

Нахлiбник, *m.* Kostgänger, *m.*; *adj.* нахлiбницкий (звiчай *М. + Б.* 122).

Нахлiбниця, *f.* Kostgängerin, *f.* горiвка — невблi *Ос.* (61) XII. 101, Genossin, *f.*

Нахмáлювáти, *v. a.* с. Нагáтлýти.

Нахмáрити, *v. a.* *Кч.* 238 Wolken sammeln, W. aufziehen; — чим W. bilden.

Нахмúрити, *v. a.* чолó und — ся

die Stirne runzeln, ein finsternes Gesicht machen, sich umwölken. [düster.

Нахмурний, *a. Ko.* 430 umwölkt,

Наховати, *v. a.* recht viel aufbewahren, verwahren, verbergen.

Наховстати, *v. a.* коня dem Pferde das Gebiss anlegen, es zäumen; 2) наховстати, *v. a.* derb schlagen.

Наховсте, *n.* das Gebiss im Zügel.

Находити, *v. n. s.* Найти и. — ся; herankommen *Kv.* 381; — ся sich müde gehen, viel gehen, коло когó viel jmdn pflegen, sich um jmdn viel Mühe gehen.

Находище, *n. Пол.* Fundort, *m.*

Находка, *f. Н.* 115. 117. s. Нахідка 2).

Находжий, *a.* aus der Fremde herankommend, auswärtig; zu Besuch kommend, *M.*

Нахопити, нахопляти, *v. a.* hastig auf sich etw. nehmen, rasen; 2) — ся на когó *C. I.* 54 auf jmdn herfallen, dringen, stossen; *b)* с. Віхопити ся; день нахопяє ся *M. I.* 100 der Tag bricht an.

Нахорóшити ся, *B. (Пр. VI.* 587) zornig, leidenschaftlich werden.

Нахорувати ся, viel kränkeln, lange krank sein. [sam, dreist, plötzlich.

Нахрáпом, *adv. Лесч.* heftig, gewalt-

Нахурувати ся, seine Fuhre beladen, sich befrachten, *Пис.*

Нахух, *m. Пар.* нахуханє, *n.* Anhauch, *m.* das Anhauchen, Anhauchung, *f.*

Нахухати, *v. a.* anhauchen, voll hauchen. [ritzen, *Пол.*

Нацарáпати, *v. a.* zerkratzen, an-

Наційо́нальність, -ости, *f.* Nationalität, *f;* *adj.* національний, national; *s.* Народний &.

Нація, *f.* Nation, *f.* [sehen, voll zapfen.

Наці́дяти, наці́джувати, *v. a.* viel

Наці́ляти, наці́ляти, *v. a.* стріляти на що *Фр.* das Geschoss worauf richten, mit dem G. zielen; — ся на когó auf jmdn zielen, abzielen, anlegen, aufs Korn nehmen; zu treffen suchen, *He. P. I.* 142, s. Нава́жити ся на щось. [küssen.

Наці́лювати ся, sich recht satt

Нацькувати, *v. a.* §. s. Наусти́ти.

Нацупі́ти, *v. a.* §. s. Натягну́ти *ВГ.* 138.

Нач? = нащо, wozu? *Оз.* 214.

Нача́л, *m. М.* начало, *K.* нача́льство, *n.* Obrigkeit, Behörde, Oberherr-

schaft, Regierung; *coll.* die Oberen, Vorgesetzten, Beamten, *pl.*

Нача́льний, *a.* — вожд Oberbefehlshaber, *m. Мог.* нача́льницький, *K. Фр.* нача́льний, *a.* oberbehördlich, Magistrats-, eines Oberhauptes, *e.* Anführers (dem geziemend), Vorsteher-.

Нача́льник, *m.* der Vorgesetzte, Obere, Vorsteher, Vorstand; Befehlshaber, Anführer, *m.* [berin, *f.*

Нача́льниця, *f.* Vorsteherin; 2) Urthe-

Нача́льствува́ти, *v. n.* die Oberherrschaft führen, den Oberbefehl haben.

На-ча́с, на-часочок, *adv.* auf kurze Zeit.

Нача́тє, *n.* Зг. Anfang, *m.*

Нача́ти, *v. a. s.* Начина́ти; *ptc.* нача́тий angefangen.

Нача́ток, -тку, *m.* Anfang, *m;* 2) das Vorhaben, Unternehmen, *Шл.*

Начахóлити, *v. a. s.* Нарубáти (хворосту́) *B.* [lyciflorae).

Нача́шні, *pl.* Kelchblütige, *pl.* (Са-Начваніти ся, übermässig sich selbst loben, prahlen. [Ненáче, *Оз.* 210.

Нáче, *coll.* gleichsam, gleichwie, wie, *s.*

На-чеку́, *adv.* auf der Wacht. *Зак.*

Начепі́ти, начепля́ти, *v. a.* ansetzen, -heften, -haken; aufstecken; 2)

— ся * на когóсь jmdn mit scharfen Worten mitnehmen. [bláhen; *zornig werden.

Начепу́рити ся, sich drollig auf-

Начерві́ти, *v. n. s.* Черві́ти. [(*B.*)

Начеремші́ти, *v. n.* in Fülle geben

Начерéник, *m.* Säulenglöckchen, *n.* (Epistylis).

Нáчерк, *He.* náчерт, *m.* Zeichnung, *f.* das Zeichnen; Abriss, Grundriss, Entwurf, *m.* Construction, Aufnahme einer Zeichnung, *f.*

Начерка́ти, *C. I.* 163. начертáти, (-ті́ти), *v. a.* ver-, aufzeichnen, den Grundriss, den Entwurf machen; darstellen, reissen, entwerfen *Др. с.* 94. construieren.

Наче́рпа́ти, наче́рти, (-чєру́, -чєрєш), *v. a.* voll schöpfen, anfüllen.

Наче́рти, (-чру́, -чрєш), *v. a.* die Rinde abschälen, entrinden.

Начеса́ти, начісувати, *v. a.* aufkammen; 2) hecheln. [(ся) *З).*

Начидáти ся, (*Фр.*) *s.* Наца́дяти

Начимса́ти, начимха́ти, *s.* Намі́яти (*B.*).

Начина́тель, *m.* У. Urheber, Initiator, *m.* [inchoativ.]

Начина́тельный, *a.* Гол. *gr.* 132

Начина́ти, *v. a.* anfangen, beginnen.

Начине, *n.* Gefäß, Geschirr, *n.*; 2) *coll.* Werkzeuge, Instrumente, das Geräth eines Handwerkers, Webers &.

Начиня́ти, начиня́ти, *v. a. s.* Наробя́ти *Кч.* 199; 2) когò дурнем zum Narren machen, foppen; 3) anfüllen, füllen (mit dem Füllsel); 4) mit dem Bast siebe viel Getreide dh Kreiseln reinigen.

Начинка, *f.* Füllsel, Füllsen, *n.*; 2) gefettete Maispolenta.

Начиня́ти, (-чип-), *s.* Начепя́ти.

Начисля́ти, начисля́ти, *v. a.* aufzählen, rechnen.

Начисня́ти ся, *s.* Набодя́ти ся.

Начыта́ність, -ости, *f.* Belesenheit, *f.* *Пар.*

Начита́ти, *v. a.* aus-herauslesen, *III.* I. 59; — ся viel lesen; начыта́ний, *a.* belesen.

Начівка, *f. s.* Начичка. [лок.]

Начілок, -лка, *m.* *Пар. s.* Причб-

Начолко, *n.* Stirnblatt, *n.* Stirnriemen, *m.* *Пар.*

Начорня́ти, *v. a.* schwärzen.

Начо́рта! zum Teufel! = до чо́рта.

Начоси, *pl.* Scheitelhaare, *pl.*

I. Начувя́ти, *v. n. s.* Почувя́ти.

II. Начувя́ти, *v. a.* und — ся horchen, lauschen, wachen, Acht haben.

Начу́до, *adv.* начудный, *a.* Ч. V. 775 zum Erstaunen, wunderbar.

Начу́дувати ся, sehr staunen, viel bewundern: над чим, sich wundern.

Начха́ти, *v. a.* spucken *III.* II. 261.

Наш, наша, наше, *pron.* unser, der (die, das) usrige; 2) *N.* des Buchst. Н.

Наша́тыр, *m. gr.* Salmiak, *m.*

Нашвидку́, *adv.* in der Eil, unverzüglich, *III.* II. 221. [ches Zureden.]

Нашепт, *m.* das Zuflüstern, heimlich-

Нашепта́ти, нашептувати, *v. a.* zu-einflüstern, zulispeln, eingeben *III.* I. 57 (vom Monde als Gedankenfreunde); besprechen, dh Worte bezaubern.

Нашибя́ти, нашибну́ти, *v. a.* когò jmdn befallen. [Fallsucht, Epilepsie, *f.*

Нашибка, *f.* hinfallende Krankheit,

Нашы́бовати й, *a.* launig, mit Scherz, *Фр.* rappelköpfig.

Нашыванка, *f.* Art Muster der Leinwandstickerei. [annähen; viel nähē.]

Нашивя́ти, нашы́ти, *v. a.* auf-

Нашивка, *f.* angenähertes Stück Leinwand (an der Schulter des Hemdes).

Нашыйний, *a.* Hals-

Нашыйник, нашыйник, (-ше́й-, -шель-), *m.* Halskette, Deichselkette, *f.* Deichselriemen, *m.*; 2) * der auf dem Nacken sitzt, Zwingherr, Aufseher, *m.*

Нашыйок, -ийка, *m.* Halsbinde, *f.* *Пар.*

Нашина́, *f.* das Heimische, unser Heimatliches, *III.*; Inland, *n.* *adj.* нашынський, *s.* Наський.

Нашко́дити, *v. n.* кому́ jmdm Schaden bringen; Sch. anrichten, Unfug treiben.

Нашле́ць, -е́лця, *m.* Ankömmling, *m.* *Пар.* [Ohren spitzen *III.* I. 49.]

Нашоро́шити, *v. a.* — ўха die

Нашпи́ляти, нашпи́лювати, *v. a.* (auf eine Stecknadel) aufstecken, spießen.

Нашпи́лювати, *v. a.* mit scharfen Spitzen, Nadeln & besetzen, spicken, spiesen, stechen, *Кч.* 241 vollspicken.

Наштуко́творити, *v. n.* *Пр.* V. 411 böse Streiche spielen.

Наштукува́ти, *v. a.* anstückeln.

Нашука́ти ся когò (чо́го) viel, recht lange suchen. [2) viel brausen.]

Нашумя́ти, *v. n.* viel schäumen;

Нашурубу́фрити, *v. n.* viel Unfug treiben, böse Streiche spielen.

Наша́д, *Зар. (pl.)* наша́док, -дку, *m.* наша́да, *f.* Anfang, Ursprung, *m.*

Abstammung, *f.*; 2) das Erübrigte, Ersparniss, *f.* Ueberrest, Vorrath, *m.* Hab' und Gut, *K.* до наша́ду, до наша́ди, von Grund aus, gänzlich; з-наша́да сьвіта von Uranfang der Welt.

Наша́дыти, *v. a.* хлопця́ жы́нці einen Knaben dem Weibe erzeugen; 2) viel sparen, ersparen, zusammenlegen; 3) — ся seinen Anfang nehmen, aufkommen; zur Welt kommen wollen; на сьвіт — aufkeimen (*Фр.*).

Наша́дний, *a.* von der Nachkommenschaft, erblich, *Пис.*

Нашце́ка, наша́чка, *f.* Werkstück beim Jochdeichsel, *s.* Протя́ка; Riegel beim четвёрнь, *m.*

Нашцепя́ти, (-чип-), нашцеплювати, *v. a.* дереви́ну mit einem Edelreis bepfropfen, veredeln; дере́ну, (дети́ні

віспу) ein-impfen.

Націпати, *v. a.* ab-pflücken; 2) kneipen; 3) spalten (щипкі).

Націт, до націту, *T. s.* Нацад.

На-що́, wozu; 2) на що — —, да і те (то), на що вже, нащо — — оджеж і wie sehr (es) auch, wie wohl auch, wie wohl — — so doch, dennoch — *Гр. Бор.*; ohnegleichen.

Націрйти, *v. a.* ўши *s.* Напоршита; — ся на щось einer Sache aufbauern.

Наюдити, *v. a.* § *s.* Наустіти.

Наюрити ся, zornig, aufgebracht, böse werden, schmallen.

На-яві, *adv. Ф.* in Wirklichkeit.

Налязати, *v. a.* aufschmieren, Unrath anhäufen. [купіти, *Зак.*

Наямліти, *v. a. Мак. I.* 20 *s.* На-

Наярювати, *v. a.* на скріпці „козака“ passende Töne aufsuchen u. componieren *Ос. (61) XII. 101. vgl. s.* Напрати.

Не, *Partikel.* der Negation: nicht; in Zusammensetzungen: un-; ohne, misslos; *Mi. II.* 353—358; *IV.* 170—195; *Оз.* 208—216; den Begriff verstärkend *Mi. II.* 354. *Wgr. IX.*; 2) = нема́ ist nicht da *Фр.*

Не-абия́к, *adv. Мор.* nicht schlechtwegs, nicht gemein. [*adv. s.* Незабавки.

Неба́вком, неба́вці, *Фр.* неба́вом, *Мх.* Небага́то, (-а́цьо), (*d.* небага́течко, *adv.* nicht viel. [chig, wortkarg.

Небалаклі́вий, *a.* nicht gesprächlich; *s.* Неба́чний &.

Не-без-ді́б, *adv.* nicht umsonst.

Не-бе́з-ма́й, непобэ́змай, *adv.* leider!

Небезпе́ча, *f. Св.* небезпеченство, *n. ГШ.* Gefahr, *f.*

Небезпéчний, *a.* gefährlich.

Небезпéчність, -ости, *f.* Gefährlichkeit, *f.* [ungegründet.

Небезпéдста́вний, *a. ВВ.* nicht

Небезси́лий, *a.* nicht ganz schwach.

Не-без-то́го, *adv.* — що wohl auch, es ist wohl anzunehmen, dass —.

Небеса́, *pl. s.* Не́бо. [*a.* himmelblau.

Небесно́ий, *В.* небéський (*В.*).

Небéсний, *a.* Himmel-, himmlisch.

Небилі́ско, *n. N.* e. Berges.

Небилі́ця, (-бел-), *f.* Unding, *n.* Fabel, Mär, Anekdote, *f.*

Небилі́чити, *v. n.* fabeln, faseln,

albernes, eitles Zeug sprechen.

Небилі́чний, *a.* (*adv.* небелі́чно *ТР. 5*) märchenhaft, fabelhaft, mythisch.

Не́битъ, *f.* Unannehmlichkeit, *f.*

Не́бі, *conj. s.* Ні́би. [бір *ІГ.*

Не́біж, -ожа, *m.* Neffe, *m.*; 2) *s.* Не-

Не́біжка, (*d.* небі́жечка), небі́жчиця, (-бжчиця *М.*) die Verstorbene, Gottselige.

Небі́жчик, (*d.* небі́жчикок), *m.* der Verstorbene, der Selige *Mi. II.* 356.

Не́бі́й, -оя, *m.* der Furchtlose *Ч. I.* 270.

Небі́йсь, не́бісь, *ІГ. adv.* ist nicht zu befürchten, wohl, vielleicht.

Не́бі́р, *m.* не́бірка *f. (В.) s.* Небо́г, не-

бо́га, небо́рак. [greifend; *vgl.* Не-емкі́й.

Небі́рчий, *a. Н.* 235 nicht gut zu-

Небі́сь, *n. Ф. coll. s.* Не́бо, небеса́.

Небі́шка, небі́щик, *s.* Небі́жка &.

Не́бо, *n. (pl.* небеса́). Himmel, *m.*

Небові́д, *m. Ф. s.* Небоскло́н.

Небові́сь, *f. ? Б. (Пр. VI.* 526) *pl.*

Wolken, *pl. ?*

Небо́г, небожа́сько, (-йще), *m. s.* Небо́рак, (*vocat.* небо́же, небо́ре mein Lieber! *Оу. §* 88).

Небо́га, небожа́ця, *Ф. f.* eine Arme, ein armes Ding, hilfloses Wesen; мо́й & небо́га meine & Geliebte, Liebe.

Небо́гий, *a.* arm.

Небо́гобо́ящий, *a.* gottlos.

Небожа́, -а́ти, небожа́тко, *n.* ein armes Kind, armes Geschöpf; мо́й -а́тка meine Lieben.

Небові́д, -о́ду, *m.* Himmelsgewölbe, *n.* wölbung, *f. V. Фр.*; *adj.* небозві́дний *Фр.* am Н.

Небора́к, (-а́ка, *P. I.* 63), небора-
ча́сько, (-йще), *m.* armer Mensch, *a.* Teufel, *a.* Schlucker, *a.* Wicht, ein Hilfloser.

Небоскло́н, *m.* небоскло́на, *n. V.* Himmelsgewölbe, -zelt, *n.*; 2) Gesichtskreis, Horizont, *m.*

[боскло́н.

Небоспа́д, *Б.* небоскі́л, *Ніс. m. s.* Не-

Небося́глий, *a. V.* bis zum Himmel reichend. [furchtlos.

Небо́язкий, *Др.* небо́язний, *Ру. a.*

Небува́лець, -ля́, *m.* der sich nicht in der Welt herumgesehen, *ВБ.*

Небува́лів, -ова, *m.* „Nirgendheim“, *n.* Utopie, *f.* [was nicht wirklich war.

Небува́лість, -ости, *f. Мак. II.* 59

Небува́льщина, *f.* noch nicht Da-

gewesenes, Ungeheuerlichkeit, *f. Фр.*

Небу́лий, *a. См.* nicht daseiend; nicht leben könnend.

Небу́тність, -ости, *f. Кн.* Abwesenheit, *f.*

Нева́да, *f. Пис.* Unschädlichkeit, *f.*

Нева́жити, *v. a. Ч. V.* 141 s. Зневажати, misshandeln.

Нева́жний, *a.* ungiltig, nichtig; unважність, -ости, *f.* Ungiltigkeit, Nichtigkeit, *f.*

Невалóвний, невалóчний, невалóшний, *a. (В.)* untauglich.

Нева́рка, *f.* ungekochte Molke.

Нева́рта, нева́рто, *adv.* nicht wert, wertlos: нічó — [*m.* Wertlosigkeit, *f.*

Нева́ртість, -ости, *f. Св.* Unwert,

Нева́ртувати, *v. m.* nicht wert sein.

Нева́чливий, *a.* -е óко kurzichtig, schwach, *T.* [Невомóлий.

Нева́лабмий, *a. Ос.* (61) II. 237 s.

Нева́жливий, *M.* нева́жний, *K. a.* unachtsam, zerstreut; etw. nicht beachtend, ausserachtlassend, на щóсь,

Нева́жливість, -ости, *f.* Mangel an Aufmerksamkeit, *m.* Unachtsamkeit, *f. Не.*

Невага́ти, *v. n. Ме.* 85 nicht aufhören, ohne Unterlass etw. thun: ніжкй невагають танзен — —; *adj. (psc.)* невагающий, невагающий, (-у́щий), *M. II.* 166; *K.* нева́нный, *Kz. a.* ununterbrochen, unablässig, unaussetzlich, unaufhörlich, stet, eifrig.

Нева́дно, *adv.* ungewiss, unsicher.

Нева́мовний, *ОП.* нева́мущий, *a.* unaufhaltbar, unablässig, rückhaltlos.

Нева́рен, *a. Ос.* (61) VIII. 20 s. Нева́рний.

Нева́сймий, нева́сущий, *a.* unlöslich, nicht erlöschend, unauslöschlich.

Нева́да, *f. Ваг.* Entbehrung, Noth *f.*

Нева́дйти, нева́джати, *v. a.* кому́ jmdn nicht befriedigen, s. Го́дйти; — чййсь во́ли nicht willfahren.

Нева́дний, нева́жий, *a.* schwer (nicht) zufrieden zu stellen; nicht befriedigend; *adv.* нева́же nicht hübsch, schlecht; нева́дно unangenehm; 2) untauglich, unbrauchbar.

Нева́омний, нева́омный, *Py. a.* unaufhaltsam, unwiderruflich *Ro.* 60; 2) unablässig, unverdrossen, unermüdet; unruhig. *C.*

Нева́лий, *a. s.* Нева́тний.

Нева́лиця, нева́люга, нева́ха, (*d.* -ашечка), *f. m.* eine missrathene, unglückliche (*ИГ.*) Person; der Untaugliche, Ungefuge, Taugenichts, *m.*

Нева́тний, *a.* нева́тний, *m. Ч. V.* 1173 нева́чний *ТР.* 97 misslungen, missrathen; untauglich.

Нева́ча, *f. Н.* 37. + *M.* das Misslingen, Missrathen, Fehlschlagen.

Нева́ржмий, *Фр.* нева́ржний, *a.* unaufhaltbar, unaufhaltsam.

Нева́вовй жу, *adv. Не.* nicht zum Erstaunen, nicht staunenswert.

Нева́одо́да, *f. У.* нева́одо́де, *n.* Missbehagen, *n.* Unzufriedenheit, *f.*

Нева́дка, *Гн.* 21. нева́дність, -ости, *f.* Undank, *m.* Undankbarkeit, *f.*

Нева́дчий, нева́дчий, *См. Кн.* *a.* undankbar. [Undankbare.

Нева́дчик, *m. Гол.* I. 348. 374. der Нева́дчиця, *f. Ч. V.* 229 die Undankbare, Schnöde.

Нева́жа, *m. Др. с.* 214 s. Нева́жа.

Нева́лчкий, *a. дим.* kleinwinzig.

Нева́лти, *v. a.* verbieten *М.* IV. 173.

Нева́селый, *a.* missvergnügt.

Нева́черний, *III.* II. 71. нева́чорний, *Py. a.* ohne Abend, ohne Untergang, immer hell, nachtlos.

Нева́же-ж? нева́жж? *Др. с.* 115 ob doch nicht? doch wohl? wie? sollte es sein? wäre es möglich?

Нева́жчивий, *a. Кн.* der sich nicht einleben kann, unverträglich, schroff.

Нева́житóчність, -ости, *f. К.* Unbrauchbarkeit, *f.* [nach, bald *M.* II. 121.

Нева́заба́ри, *adv.* nicht lange her.

Нева́за́мітку, *adv. Др. с.* 210 unbekannt.

Нева́за-у-мі́ру, *adv. М.* III. 39 unverhältnismässig viel, u. gross, zahlreich; übermässig. [stand, *m.*

Нева́здо́да, *f. К.* Empörung, *f.* Auf-

Нева́здо́дина, *f. gew. pl.* злії — Fehden, *pl.* unselige Zeiten, Ungemach, *n.*

Нева́значай, *adv.* unversehens, plötzlich. [n. fehlen, n. ausgehen.

Нева́бува́ти, *v. n.* nicht mangeln,

Нева́вдо́ний, *a.* nichts herauszubringen, nicht enden wollend, ohne Ende, fort-, immerwährend, unausgesetzt, stet.

Нева́го́да, *f.* Unbequemlichkeit, *f.*

Нева́гидний, *a.* нева́гидний, *m.*

unbequem, ungelegen, unpassend.

Невид, *m.* Hades, *m.* Unterwelt, *f.* *Py.*

Невидаль, невидальщина, *n.* eine (nie gesehene) Seltenheit, Wunderding, *n.*

Невидальце, *n.* etwas noch nie gesehenes, höchst seltenes (u. dah. kostbares) ein neues Spielwerk, Naschwerk für Kinder; eitle Vorspiegelung, alles Enttäuschende, Unding, *n.*

Невидати, *v. a.* nicht zu sehen; *iron.* невидати тебе ich achte gar nicht auf dein Gebahren, das möchte noch fehlen, warum nicht gar!; *ptc.* невіданий, невидальний noch nie gesehen, seltsam, wunderlich.

Невидержимий, *a.* unausstehlich.

Невидержимість, -ости, *f.* Unausstehlichkeit, *f.* *Пар.*

Невидержка, *f.* *P. I.* 118 etw. aus zuhalten; ist nicht zum Aushalten.

Невидимий, невидний, *a.* unsichtbar; dunkel, finster, (хата, ніч); 2) невідний (*Фр.*) unansehnlich; *adv.* невидимо nicht ersichtlich, unvorgesehen *АД. I.* невідно, невідко ся ist nicht hell, ist dunkel *Оз. 171.* [barkeit, *f.* *Пар.*

Невидимість, -ости, *f.* Unsicht-

Невидімка, *f.* шапка — Kappe welche jmdn unsichtbar machen kann, Tarnkappe, *f.*

Невидніти, *v. n.* dunkel werden.

Невидючий, *a.* der nicht sieht, blind; 2) unsichtbar. [lend, ohne Ausgang, *См.*

Невикрўтний, *a.* nicht enden wol-

Невилазний, *a.* woraus man sich nicht herausbringen, nicht herausgelangen kann, grundlos, bodenlos (болото); 2) der nicht fortgehen, herauskriechen will.

Невилічимий, *a.* unheilbar, incurabel, *Нав.* [barkeit, *f.*

Невилічимість, -ости, *f.* Unheil-

Невимовний, *a.* unaussprechlich, unsäglich; 2) *adv.* най то буде невимовно ohne jmdm etw. vorzuhalten, vorzurücken, vorzuwerfen, *Н. 3.*

Невимушени, *a.* ungezwungen.

Невимушеність, -ости, *f.* Ungezwungenheit, *f.* *Пар.*

Невинний, невинуватий, (-оват), невинівний, *Кв. 385.* *a.* unschuldig, schuldlos; unbefangen.

Невинничати, *v. n.* *Кв. 200* sich

unschuldig stellen, einen Unschuldigen vorgeben, scheinheilig sein.

Невинність, -ости, *f.* Unschuld, Schuldlosigkeit, *f.*

Невиносимий, невиносний, *Вах. a.* unerträglich, unaustehlich.

Невиносимість, -ости, *f.* Unerträglichkeit, Unausstehlichkeit, *f.* [*B.*

Невинуждений, *a.* ungezwungen, Невипарлявий, *a.* *Пол.* unverdampfbar.

Невиписаний, *a.* *M.* unbeschreiblich, nicht zu beschreiben, schwer zu malen.

Невиплатний, *a.* довг unbezahlbar.

Невиповнення, *n.* Nichterfüllung, *f.*

Невипра́нець, -ня, *m.* *V.* ein Ungewaschener, Sudler. [führbar.

Невипровадний, *a.* *Пар.* unaus-

Невирізний, *a.* undeutlich, *ГШ.*

Невіречений, *a.* *B.* unaussprechlich. [niert, ungeübt.

Невіроблений, *a.* nicht routin-

Невіробленість, -ости, *f.* *Зг.* Unfertigkeit, *f.* Mangel an Ausführung, *m.*

Невірозумілий, *a.* rücksichtslos nachsichtslos. [*ВВ'*

Невисловний, *a.* unaussprechlich;

Невитерпимий, *Фр.* невитерпний, *См. a.* unerträglich, unausstehlich.

Невіткка, капуста — *f.* Blätterkohl, *m.*

Невитравний, *a.* unauslöschlich, unvergänglich, *См.* [ernd.

Невитреваллий, *a.* nicht ausdauer-

Невитревалість, -ости, *f.* Mangel an Ausdauer, *m.* [schöpfflich.

Невічерп, до невічерпу, *K.* uner-

Невігла́с, *Кв. 445.* *КУ.* невіголос,

m. der Unwissende, Unkundige, Dumme, Thor, Idiot. *m.*

Невіголосо́й, *a.* *K.* lautlos, sprachlos; 2) unwissend, unkundig, barbarisch.

Неві́д, -оду, *m.* Grossgarn, Kurrengarn, *n.* grosses Fischnetz.

Неві́да, *f.* *II. n.* 97 s. Невідомість.

Неві́дбері́мий, *a.* uneinbringlich.

Неві́дбері́мість, -ости, *f.* Uneinbringlichkeit, *f.* *Term.*

Неві́дверні́мий, *Пар.* невідворотний, *a.* unabwendbar, unwiderruflich, unausbleiblich, unausweichlich. [*У.*

Неві́дгада́вмий, *a.* unenträthsel,

Неві́дді́льний, *a. s.* Невідлүчний.

Невідклічний, *a.* unwiderrufflich.
Невідклѳбний, *a.* *ОП.* s. Невд-
вернийий.

Невідлѳчний, *a.* unzertrenlich.
Невідлѳчність, *-ости, f.* Unzer-
trennlichkeit, *f.*

Невідмінний, & s. Незмінний &
Невідмітний, *a.* unverwerflich, *Пар.*
Невідмѳвний, *a.* T. unwiderlegbar.
Невідомий, *a.* unbekannt, невідомо
es ist u., man weiss nicht.

Невідомість, *-ости, f.* das Unwissen,
Nichtwissen, Unkenntnis, Unwissenheit,
f. *M.* II. 162. [lich.

Невідрадний, *a.* trostlos, sehr miss-
Невідразимий, *a.* *КУ.* unabwend-
bar, unaufhaltsam.

Невідступний, *a.* unzertrenlich.
Невід-того, він — er wird es
gern nehmen, thun, sehen &.

Невідхідно, *adv.* nicht weggehend,
sich nirgends entfernend, *M.*

Невідходом, *adv.* ununterbrochen.
Невіжа *f.* Unkenntnis, Unkunde, *f.* *Пар.*

Невіжий, *a.* unkundig, *Зв.* [ний etc.

Невільній, невільник, & s. Неволь-
Невіра, *f.* Unglaube, Untreue, *f.*; 2)
—, невірнька s. Невірний 1).

Невірливий, *a.* misstrauisch.
Невірний, (*d.* невірненький, не-
вірниченько), *a.* ungläubig, heidnisch;
untreu, treulos, unsicher, unzuverlässig,
wortbrüchig; unwahr, unrichtig; невірне
жити keine Treu u. Glauben halten;
невірно в рѳті, *He.* übel, fad.

Невірник, *m.* der Ungläubige (*Фр.*);
невірниця, *Гол.* I. 262 невірничка
Фр. Untreue, Treulose; die Ungläubige.

Невірність, *-ости, f.* Untreue, Treu-
losigkeit; Unwahrheit, Unnatürlichkeit,
f. *Ки.* [Misstrauen, *n.*

Невірство, *n.* *Тор.* Unglaube, *n.*
Невірчйво *adv.* *Зар. s.* Недовірчйво.

Невісник, *m.* *Вейн.* des шѳрин, (Gat-
te der невістка?) *Ч.* IV. 346. [*Кв.*

Невіста, *f.* Weib, *n.* Frau, *f.* У. Braut, *f.*

Невість що, *Кух.* не вісь що, *Гр.*
не віть що = не знати що, *iron.* Gott
weiss was.

Невістен, *-тнá, -тнé, a.* unkundig;
я — що ich weiss nicht davon dass —.

Невістятель-дружитель, *m.* *Пу.*
der zur Frau macht.

Невістка, невістиця, невісна,
Me. 49 (*d.* невісточка), *f.* Schwieger-
tochter, Ehefrau des Sohnes; Schwäge-
rin, *f.* *adj.* невістчин, невістѳчий.

Невістний, *a.* *КУ.* bewusstlos, un-
bewusst. [*m.* *Ф.*

Невістовѳійство, *n.* Frauenmord,
Невістѳлки, невістки, *pl.* weisse
Wucherblume, (*Chrysanthemum leucan-
themum*); 2) *Aster chinensis.*

Невістѳх, *m.* *пол. К.* weibischer
Mensch, Memme, *f.*

Невклѳжий, *a.* s. Неарѳчний, *Левч.*
Невкрітний, *a.* (*Ф.*) unruhig, „ohne
Sitzfleisch“; ausgelassen, händelsüchtig.

Невлад, *adv.* nicht genehm, un-
gelegen. [mässig.

Невласновѳльний, *a.* unfrei, bot-
Невласновѳльність, *-ости, f.*
Unfreiheit, Botmässigkeit, *f.* *Фр.* [bar.

Невлѳвий, *a.* *К.* unfangbar, unfass-
Невлѳвий, *a.* unbeliebt, un-
liebsam, *M.*

Невлѳдник, *m.* s. Відлѳдок.

Невмивáка, невмиванець, *-нця,*
m. der Ungewaschene, schutziger Mensch.

Невмивáка, *-лицар, m.* unsterbli-
blicher, „entrückter“ Held *Ос.* (62) I. 19.

Невмирѳчий, невмірѳщий, *a.* nie
sterbend. [*M.* I. 88.

Невмісне, *adv.* nicht absichtlich
Невмівки, *adv.* *Ф.* (*РХ.* 175) s.

Непрѳчком?

Невмілий, *a.* unwissend, unkun-
dig, чоґось *К.* ungelehrig, ungebildet,
unverständlich, *H.* 117. *He.*

Невмілість, *-ости, f.* невміне, *n.*
H. 117 das Unwissen, Unwissenheit,
Unkenntnis, *f.*

Невмірний, *a.* s. Надмірний.
Невмістїмий, *a.* *Пу.* unerfasst.

Невмістний, *a.* unstatthaft, un-
schicklich, *Гол.*

Невмѳлий, *a.* unerbittlich, *II.*
Невмѳсний, *a.* *Ос.* (61) IV. 35 un-
folgsam, unbändig. [ertragen.

Не-в-мѳ кому́ jmd kann nicht mehr
Не-в-обáв, *adv.* s. Необáвки.

Неводичий, *s. a. m.* Verfertiger von
неводи (Fischernetzen), *m.* [Невѳльник.

Невѳлець, невѳлець, *-лиця, m.* *ОП. s.*

Невѳлити, *v. a.* zwingen, nöthigen,
quálen, plagen, jmdm Zwang anthun,

Leid verursachen; — ся sich in Unfreiheit abhärmen, sich abmühen.

Невѳльній, *a.* unfrei, botmässig, abhängig, unterthan; невѳльно ist nicht erlaubt, nicht frei.

Невѳльник, *m.* Slave, Knecht, Kriegsgefangener, *m.* невѳльників до-рѳга Milchstrasse, *f. K.* (Хама. 187).

Невѳльниця, *f.* Sclavin, Gefangene, *f.* Невѳльничий, *a.* slavisch, knechtisch, dienstbar, servil, Solaven-.

Невѳльній чество, *n.* У. Slaverie, *f.* Servilismus, *m.*

Невѳля, невѳлиця, *f.* Unfreiheit, Slaverie, Knechtschaft, Leibeigenschaft, Gefangenschaft, Gefangennehmung, *f.* Zwang, *m.* що мені за — wer kann mich zwingen etw. zu thun. [Schaf.

Невѳра, *f.* anderthalbjähriges weibl.

Невѳрог, *m.* W. gar nicht feind; 2) невѳрѳзі, *pl.* Гол. II. 129 = ворогѳ? Verstärkung des Begriffes *Mi.* II. 354.

Невѳоротъ, *f.* Ort aus dem man nicht mehr zurückkehren kann, Abgrund, *m.* идѳ в невѳороти (*pl.*) sollst nicht mehr zurückkehren!

Невѳоротом, (ходѳти), herumirren; auf verkehrte, verderbliche Weise, durcheinander. [воротній.

Невѳртній, *a.* P. I. 24 s. Невѳ-

Невоскресѳмий, *a.* nicht mehr zur Auferstehung zu bringen *ВВ.*

Не-впадѳе, = не випадѳе, *H.* 19. es ziemt nicht.

Невпінѳмий, *a.* unaufhaltbar, *M.*

Невпѳрѳий, *a.* unbefiedert; *arm *H.* 145.

Невповѳага, *f.* Rücksichtslosigkeit, *f.* *M+B.* 162.

Невповѳажній, *a.* verachtet, *Py.*

Невповѳати, *v. n.* на щѳеь worauf nicht bauen, *n.* vertrauen, sich nicht verlassen. [losigkeit, *f.* Ч. II. 252.

Невпѳкѳий, -бѳю, *m.* Unruhe, Ruhe-

Невпѳкѳійний, *a.* unruhig, ruhelos, unстет, stürmisch.

Невпросѳмий, *a.* unerbittlich.

Невразлѳвий, *Ст.* невразній, *Кл.* *a.* unverwundbar.

Неврѳд, *m. s.* Неурѳжай, (*B.*).

Неврѳда, *f.* (*Фр.*) *s.* Неврѳд; 2) Mangel an Schönheit, das Missrathen, *Эг.*

Неврѳчлѳвий, *a.* gegen Hexerei geschützt.

Невсипѳщій, *a.* unverdrossen, unermüdlich.

Невситѳмий, *a.* unersättlich, *M.*

Не-в-сподѳбу комѳ jmdm nicht gefallend, *Св.*

Невстигнѳти, *s.* Не und Встигнѳти: не встигнѳ го посварѳти, раз покидѳе kaum dass man ihn рѳгт, allsogleich verlässt er den Dienst.

Невстѳд, *m.* *Пар.* невстѳдність, -ости, *f. Кл.* Unverschämtheit, Schamlosigkeit, Frechheit, *f.* [Гол. III. 521.

Невстѳдлѳвий, *a.* unverschämt, Невтѳйний, *a.* nicht zu verheimlichen. [*Infin.* die Geduld verlieren.

Не-в-терпѳж комѳ стѳло mit d. Невтѳшно, *adv.* *Ос.* (61) V. 21 untröstlich, trostlos.

Невтомлѳний, (*adv.* -ѳнно), невтомлѳвий, *M.* невѳмний, *ВВ.* *a.* unermüdlich, unverwüstlich. [*IF.*

Невторѳпній, *a.* unverständlich,

Невѳдничок, (-вѳдн-), *m.* *dim.* Ч. III. 300 Fischer, *m.*

Не-в-час, *adv.* nicht zu rechten Zeit; 2) nach einiger Zeit, ein wenig hernach.

Невѳнущій, (невѳдѳ-), невѳльній, *IF.* *a.* nicht welkend, unverwelklich.

Неѳга, *m. f.* Zärtling, Weichling, *m. s.* Ніжний 2), нѳга.

Неѳгѳдѳнно, *adv.* *Кл.* unvermuthet.

Неѳгѳдка, неѳгѳдки комѳ, собѳ fällt gar nicht ein, kümmerst nicht, ist ganz gleichgiltig, gleichmüthig *M.* II. 33.

Неѳгѳйний, *a.* *K.* II. 251 nicht zeitraubend, leicht von statten gehend; 2) unverzüglich *Кл.* 389; *adv.* -но ohne zu säumen.

Неѳгамѳрній, *a.* ohne Lärm.

Неѳгаре, *adv.* — менѳ житѳе собѳ відѳрѳати ich bin nahe daran mir das Leben zu nehmen (*Ф.*) *s.* Невѳре.

Неѳгѳсѳмий, *a.* unlöschar, *III.* II. 218.

Неѳгѳидъ, (-ѳда), *f.* *Ос.* (61) VII. etw. Abstossendes, Garstiges.

Неѳгин, *m. s.* Кукѳль, *III.*

Неѳгѳд, *m.* *Mi.* II. 356. *s.* Невѳда.

Неѳгѳдъ, *f.* *coll. M.* II. 43 Taugenichtse, *pl.* Canaille, *f.*; 2) Nichtswürdigkeit, Verworfenheit, *f.*

Неѳгѳда, Ч. V. 338. неѳгѳдник, *m.* неѳгѳдниця, *f.* der (die) Nichtswürdige, Ruchlose.

Негідний, *a.* unwürdig, nichtswürdig, ruchlos, verworfen.

Негідність, -ости, *f.* Nichtswürdigkeit, Verworfenheit, *f.*

Негінний, *a.* unerlaubt, verboten.

Негія чого *ist* nicht nöthig. [perig.

Негладкий, *a.* nicht glatt, rau, hold-
Негладкість, -ости, *f.* Rauheit, Rau-
higkeit, *f.* [2] fast, beinahe *Wgr.* 126.

Негли, *adv.* † kaum s. Лєдвѣ *Кв.* 188;

Неглумливий, *a.* nicht spottend; anständig.

Неглул, *m.* *МІІІ.* dummer Kerl, erzdumm, (не- verstärkt den Begriff глул *Мі.* II. 354). [verweshlich.

Негниучий, *a.* nicht faulend, un-

Негнивливий, *a.* nicht zum Zorne geneigt, nicht leicht auffahrend *Кв.* 122.

Неговіркий, неговорливий, *a.* nicht gesprächig, wortkarg.

Негода, *f.* Ungewitter, *n.* vgl. Непогода *ІІІ.* I. 224; Widrigkeit, *f.*

Негоден, *a.* s. Не- und Гбден.

Негодивий, *a.* *пол.* Зг. böse.

Негодить ся, *impers.* es ziemt nicht.

Негодї того ще — nicht genug dessen, noch — *Мж.* [keit, *f.*

Негодність, -ости, *f.* До. Niedrig-

Негодяй, *m.* Taugenichts, *m.*

Негжий, *a.* untauglich, nichtsnu-

tzig, gar schlecht; *adv.* негже unan-

gemessen, unschön.

Неголоп, *m.* *Wgr.* IX. s. Нєглуп.

Неголос, *m.* Misston, *Пар.* [46]?

Негбндель, -дя, *m.* С. Ос. (61) IX.

Негора кому щось робити, un-

bequem, ungelegen.

Негоре, *adv.* gleichgiltig.

Негостинний, *a.* ungestlich, un-

wirtlich; -ни води *ТР.* 167 das Schwarze

Meer (Πόντος Ἀζηνος).

Негостинність, -ости, *f.* Ungast-

lichkeit, Unwirtlichkeit, *f.*

Неграмотний, *a.* der weder lesen noch schreiben kann.

Негрєчний, *a.* unartig, unhöflich.

Негрєчність, -ости, *f.* Unartig-

keit, Unhöflichkeit, *f.* [unschuldig, keusch.

Негрішний, *a.* *ІІІ.* I. 224 unsündlich,

Негґурт (то), *adv.* Не. nicht eben

oft, nicht viel.

Неґер, -ґра, *m.* Neger, Mohr, *m.* *ІІІ.*

II. 59; неґретянка, *f.* Negerin, *f.* Не.

Неґліжний, *a.* Neglige-. [genichts, *m.*

Неґляс, *m.* (Фр.) Ungethüm, *n.* Tau-

Неґосподарний, *a.* unwirtschaft-

lich, unräthlich. [wirtschaft, *f.*

Неґосподарність, -ости, *f.* Un-

Неґраційбзний, *a.* nicht graziös,

unschön, *He.*

Неґувати, *v. a.* negieren; 2) *КС.* (82)

I. 225 gering schätzen, verwerfen.

Недávно, *adv.* unlängst, vor kurzem.

Недávність, -ости, *f.* Neuheit (eines

Ereignisses), *f.*

Недáй-свѣта чвара, *f.* unheil-

schweres Gewitter, eig. ein Gewitter,

welches das Tageslicht raubt *Ог.* 119.

Недалєкий, недалєнный. *Лєвч.* *a.*

unweit, unfern, nicht weit, nahe; *adv.*

недалєко, (*d.* -áлєчко, -áлїчко).

Недалєкість, -ости, *f.* Nähe, ge-

ringe Entfernung, *f.*

Недбáлий, недбáливий, *He.* не-

дбáйний, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Недбáлийця, недбáйница, недбáль-

ница, недбáйла, *m. f.* ein nachlässi-

ger, fahrlässiger, unachtsamer Mensch.

Недбáлість, недбáйливість, -ости,

f. Nachlässigkeit, Fahrlässigkeit, Unacht-

samkeit, *f.* [P. I. 196. *Ог.* 98.

Недбáха, *f.* ein fahrlässiges Weib

Недвїгий, *a.* *ІІІ.* II. 260 fem. -а

сєрцем unbeweglich, schwerfällig, träge;

недвїга P. I. 120 *N.* des Hundes (in d.

Fabel).

Недвїжмий, недвїжний, *a.* un-

beweglich, unerschüttert, ohne sich zu

rühren, fest, fix; -i дббра Immobilien, *pl.*

Недвїжність, -ости, *f.* Unbeweg-

lichkeit, *f.*

Недзька! *int.* Lockruf für Schafe.

Недївний, *a.* Зг. unansehnlich, ge-

ringfügig, mittelmässig; недївно би бѣ-

ло wäre nicht zu verwundern.

Недївнийця, недївота, *s.* Дивнийця &

Недїйка, *f.* Kuh, die nicht gemol-

ken wird.

Недїйний, *a.* unthätig.

Недїйність, -ости, *f.* Unthätigkeit,

Schwäche, *f.* *Пар.* B.

Недїйшлість, -ости, *f.* Не. das Nicht-

zeitgemässe, d. Vorzeitige, Unvollkommen-

heit, Unreife; 2) Nichtverwirklichung, *f.*

Недїлєжний, *Зар.* недїлїмий *Терм.*

a. untheilbar; individuell.

Неділиця, *f.* Atom, *m.* Oz.
 Недільний, неділений, *a.* Sonntags, sonntägig. [tag feiern, müssig sitzen.
 Неділювати, *v. n.* R. 90 den Sonn-
 Неділя, (*d.* -ділка, -діленька, -ділечка), *f.* Sonntag, *m.* Ч. III. 12: — збірнá, збір erster S., — середкрéсна, vierter S., — похвáльна fünfter S., — цвiтна, véрона sechster S. Palmsonntag: in den grossen Fasten; — великóдна Ostersonntag, 2) Woche, *f.* [Пар.
 Недобáчний, *a.* s. Недогáдний 2)
 Недобáтий, *a.* nicht ganz geschlagen; kaum am Leben, völlig abgequält III. II. 91.
 Недобáток, -тка, *m.* Krüppel, *m.* kümmerliches Ueberbleibsel, *n.* III. I. 327.
 Недобiнець, -нця, *m.* Wein. des карабiн(ець), Зап. II. 572.
 I. Недобiр, -ору, *m.* Rest, Rückstand, *m.* Deficit, *n.*; 2) geringe Auswahl; 3) місяць — Ч. V. 129 Mond im Viertel, *m.*
 II. Недобiр, *m.* Wein. des лiс, бiр Ч. III. 419? *vgl.* Медобiри. [пл. *m.*
 Недовáра, *f.* 3г. *pl.* Fehler, Mängel,
 Недовáрець, -нця, *B.* недовáрок, -рка, *m.* der Schule zu früh entlaufen, Gelbschnabel; *etw.* Unfertiges, Unreifes.
 Недовáрка, *f.* Schlacke, *f.*; 2) *s. Недовáренець, *V.*
 Недовéрний, *a.* Гол. III. 472 unvollkommen, verstümmelt, krüppelhaft.
 Недовiдити, недовiджувати, *v. a.* jmdn nicht bemerken; 2) *v. n.* schlecht sehen, schwache Augen haben.
 Недовiдомий, *a.* unbekannt, unbegreiflich, unverständlich, unerforschlich, namenlos, *K.* [zufrieden, missvergnügt.
 Недовiльний, *a.* M. III. 103 un-
 Недовiр, *m.* Др. недовiра *He.* недовiрiннiсть, *V.* недовiрливiсть, *Py.* недовiрчливiсть, -ости, *f.* недовiрство, *n.* M. III. 29. Misstrauen, *n.* Ungläubigkeit, *f.* Skepticismus, Zweifel, Argwohn, *m.*; 2) недóвiр, *m.* См. der stolze Ungläubige.
 Недовiркувати, недовiрливий, недовiрчливий, *a.* misstrauisch, argwöhnisch, verdächtigend, ungläubig.
 Недовiрок, -рка, *m.* der Ungläubige, Renegat; Ketzler, *m.* [denken, *n.*
 Недовiруваня, *n.* U. Zweifel, *m.* Ве-
 Недовiрувати, недовiряти, *v. n.* nicht ganz vertrauen, glauben, misstrauen,

argwöhnen. [am Gewicht
 Недовiсок, -ску, *m.* das Fehlende
 Недовiдний, *a.* untauglich, unfähig?
 Недовiльний, *v. s.* Недовiльний.
 Недовiльнiсть, -ости, *f.* Unzufriedenheit, *f.* Missbehagen, *n.*
 Недо-вподóби, *adv.* nicht gefallend, nicht lieb, тось кому.
 Недовчéний, *a.* III. II. 55. s. Недоу́к.
 Недогáдливий, *a.* der nicht leicht etw begreifen kann, nicht selbst worauf kommt, einfältig.
 Недóгарок, -рка, *m.* s. Огарóк. [gen.
 Недогiдний, *a.* unbequem, ungelegen
 Недогiднiсть, -ости, *f.* Unbequemlichkeit, *f.* До. [brantwein, *m.*
 Недогiн, -бну, *m.* Fusel, Fusel-
 Недóгляд, *m.* Mangel an Aufsicht, *m.* nachlässige Aufsicht; Versehen, *n.*
 Недоглядний, *a.* unabsehbar, *V.*; 2) unsichtbar; unergründlich. [barkeit, *f.*
 Недогляднiсть, -ости, *f.* Unabseh-
 Недогóда, *f.* Unzufriedenheit, *f.* Missbehagen, Leidwesen, *n.*
 Недогóдний, *a.* nicht fähig zu befriedigen, unzulänglich, ungenügend.
 Недóгризок, *m.* s. Недóдок.
 Недодéржаня, *m.* Nichteinhaltung, *f.*
 Недодóума, *f.* Gedankenlosigkeit; Unwissenheit, *f.*
 Недóзимки, *pl.* Ausgang des Winters und Anfang des Frühlings, *m.*
 Недóзiр, -ору, *m.* s. Недóгляд.
 Недознáмий, *a.* unwissend, *ОП.*
 Недознáлiсть, -ости, *f.* Unwissenheit, *f.* Mangel an Kenntnis, *m.* *ОП.*
 Недозрiмий, *a.* unabsehbar; 2) unwahrnehmbar, *Py.*
 Недозрiлий, & s. Незрiлий etc.
 Недозубий, *a.* zahnarm, mit unvollständigem Gebiss, *Пол.*
 Недоимiтка, *f.* Зак. s. Недостáток.
 Недоимка, *f.* *gew. pl.* rückständige Steuern, Rückstand, *m.*
 Недоiдати, недоiгти, *v. a.* nicht zu Ende essen; *v. n.* am Essen beeinträchtigt werden. [bleibsel eines Essens, *pl.*
 Недóдок, *m.* *gew. pl.* недóдки Ueber-
 Недокáзний, *a.* unerweislich, *Term.*
 Недоквáс, *m.* Oxydul, *n.* Пар. [(Фр).
 Недокiваний, *a.* s. Недотáкий,
 Недокипiти ся, s. Недопитáти ся.
 Недокiрливий, *a.* *He.* ohne Vorwurf.

Недóклад, *m.* Ausfall, Abgang, *m.* Deficit, *n.*; 2) недоклáд *B.s.* Недоклáдність.
 Недоклáдний, *a.* ungenau, unbestimmt, *III.* [nauigkeit, *f.*
 Недоклáдність, -ости, *f.* Unge-
 Недóкурки, *pl.* unverrauchte Ueberreste in *d.* Tabakspfeife, *Фр.* [дбóдок.
 Недóкусок, -ска, *m.* *Mi.* II. 260 *s.* Не-
 Недокúчливий, *a.* nicht zu sehr lästig.
 Недóлад, *m.* недолáдність, -ости, *f.* *K.* gestörte Ordnung, Unordnung, *f.* Mangel an Harmonie, *m.* Schlechtigkeit, *f.*
 Недолáдний, *a.* nicht ordentlich, schlecht.
 Недóламок, -мка, *m.* *s.* Недóломок.
 Недолéжаний, *a.* -е курчá *III.* II. 236 unzeitig ausgekrochenes Hühnchen.
 Недóлецъ, -ля, *m.* ein Unglücklicher, *См.* [sigkeitsmass, *m.*
 Недóливки, *pl.* Abbruch beim Fließ-
 Недолýмок, -мка, *m.* *K.* I. 206. 319. kleine Streitaxt. [lust. *m.* *II.*
 Недолýк, *m.* Deficit, *n.* Mangel, Ver-
 Недолýку, *adv.* *Мор.* ungefáhr.
 Недолýток, -тка, *m.* nicht volljäh-
 rig, minderjährig, unmündig; недолýт-
 ний, *a.* unerwachsen, unerzogen, *Пар.*
 Недолóмок, -мка, *m.* das Halbzerbrochene, Verstümmelte, Bruchstück, Stümmel, *n.* Krüppel, Zwitter, etw. Halbes, Zwitterhaftes; *pl.* Trümmer, *pl.* *H.* 16.
 Недолýга, *Me.* 26 недолýжність, -ости, *Ил. Пол. f.* Gebrechlichkeit, Schwäche, Mangelhaftigkeit, *f.*
 Недолýгий, *a.* *Др. с.* 118 schwächlich, gebrechlich, unbeholfen; blóde *Wgr.* 50.
 Недолóбляти, *v. a.* *M.* II. 79 nicht gerne haben.
 Недолóуд, недолóдок, -дка, *m.* ohne Menschenwürde, entmenschet, Unmensch, *m.* *III.* I. 110. II. 120. 10 etc.; 2) Halb-
 menschen, Wildfang, *m.* *Mi.* II. 398.
 Недóбля, *f.* Ungemach, Missgeschick, Leiden, *n.*
 Недолýшок, -шка, *m.* (-ýшка, *f.*) polnisch gesinnter Russine, (-in, *f.*). [keln.
 Недомагáти, *v. n.* krank sein, krän-
 Недóмысл, (-ýсел, *K.*), *m.* Missverstand, Irrthum, Fehltritt, *m.* *He.* Unwissenheit, *f.* Schwachsinn, *m.* Kurzsichtigkeit, *f.* [unergründet.
 Недомислýмий, *a.* unerforscht,

Недомóвний, *a.* schlechte Aussprache habend. [Fehlende am Mass.
 Недомóр, недомóрок, -рка, *m.* das
 Недомóрити, (-ýти), *v. n.* falsch messen, im Messen betriegen.
 Недомóва, *f.* abgerissene Rede.
 Недомóвний, (-бвий, *Ч. V.* 497)
a. unverständlich, abgerissen, undeutlich :
 -а річ. [nicht bis an den Tod gereinigt.
 Недомóчений, *a.* *III.* II. 116 noch
 Недомóмок, -мка, *m.* ein Halbdeutscher, *Ф.*
 Недоносýти, (-бшувати), *v. a.* ein Kind nicht austragen, unzeitig nieder-
 kommen.
 Недонóсок, -ска, *m.* недонóшена
 дитýна, unzeitige Geburt, Frühgeburt,
f. unzeitiges, nicht ausgetragenes Kind.
 Недóборок, -рка, *m.* nicht umge-
 пфúgte Stelle eines Ackers. [backen.
 Недопóчений, *a.* nicht gut ausge-
 Недопívки, *pl.* недóбиток,
 -тку, *m.* Ueberbleibsel vom Getránk, *n.*
 Недопилýнувати, *v. a.* verabsáumen.
 [trunken.
 Недопýтий, *a.* nicht ganz ausge-
 Недопýло, *n.* Zaubertrank, *m.* *C.I.* 5.
 Недоплáвчи, *pl. s.* Голочерéвки.
 Недоплáта, (*d.* -áтка), *f.* nicht volle
 Bezahlung, Rückstand einer Schuld, *m.*
 Недоплатýти, недплáчувати, *v.*
n. nicht voll bezahlen, im Rückstand
 einer Zahlung sein.
 Недоплáд, -оду, *m. s.* Недóрід 2) *Пар.*
 Недопрядок, -дку, *m.* Ueberbleibsel vom Gespinst, *n.* [Term.
 Недопустýмий, *a.* unzulässig,
 Недопустýмість, -ости, *f.* Un-
 zulässigkeit, Unstatthaftigkeit, *f.*
 Недопущенє, *n.* Nichtzulassung, *f.*
 Недорáдосен, *a. Me. s.* Неорáдосен.
 Недорáся, *f.* *Reimw.* zu Парáся, *vgl.*
 Недорé.
 Недорéд, -оду, *m.* Misswachs, *m.* *M.*
 II. 81; 2) Fehlgeburt, Missgeburt, *f.* Abortus, *m.* *K.*
 Недорéдний, *a.* missgewachsen, miss-
 ratben; — рік unfruchtbares Jahr + *M.*
 Недорéрка, *m.* unmündig; geistes-
 schwach *III.* II. 70.
 Недорéс, -бса, *m.* minderjähriges Kind.
 Недорéчf. Absurdität, *f.* *Пар.* [surd.
 Недорéчвий, *a.* *T.* ungereimt, ab-

Недорічнийй, *a.* 3g. unfähig.
 Недоробити, *v. n.* abortieren.
 Недоробок, -дка, *m. s.* Недорід 2).
 Недоброзум, *m. K. s.* Нерозум.
 Недороблий, *a.* unmündig, jung
 III. II. 15.
 Недоросток, -тка, *m.* etw. noch
 nicht Aufgewachsenes, Unreifes, Unmün-
 diges; Zwerg, Cretin, *m. K.*
 Недорубок, -бка, *m.* noch nicht
 ganz hingemetzelt, schwerverwundet.
 Недосвід, *m.* Unerfahrenheit; Un-
 kenntnis, Unwissenheit, *f.*
 Недосвіджений, *Фр.* недо-
 свідчений, *a.* unerfahren. [*Пар.*
 Недосвідний, *a.* unerforschlich,
 Недосвідомий, *a.* nicht verständ-
 lich, *K.* [Erfahrenheit, *f.*
 Недосвідченість, -ости, *f.* Un-
 недосвіт, *m.* III. I. 363 ein verlieb-
 ter Nachtschwärmer (im Gärtlein des
 Mädchens die Blumen zertretend).
 Недосідок, -дка, *m.* unzeitig aus-
 gekrochenes Hühnchen.
 Недосипанє, *n. K.* schlaflose Nächte.
 Недосипати, недіспати, *v. a.* ночі
 — sich nicht vollen Schlaf gönnen, sich
 an Ruhe verkürzen.
 Недсів, *m.* Lücke beim Säen aus
 Versehen, *f.*, *s.* 'Обмил.
 Недосіль, (-л, *Ки.*) -бу, *m.* Mangel
 an gehöriger Salzung *H.* 243; ungesal-
 zene Speise; — на столі пересіль па-
 хребті Sparsamkeit (im Salzen, im Ge-
 würz &) in der Küche erlaubt stattliche
 Kleidung zu tragen.
 Недослідимий, недослідний, *a.* un-
 ergründet, unerforschlich unmerklich, *Фр.*
 Недослідність, -ости, *f.* Uner-
 gründlichkeit, Unerforschlichkeit, *f.*
 Недосьмівати, *v. n. s.* Несьміти.
 Недосёл. *s.* Недосиль.
 Не-до-сёл *adv.* Ко. 13 nicht an der
 Zeit, nichtsdestoweniger §. [s. Неставати.
 Недоставати, *v. n.* fehlen, mangeln,
 Недостатний, недостатчний, *a.*
 unzureichend, unzulänglich, ungenügend,
 mangelhaft; unbemittelt.
 Недостатність, -ости, *f.* Unzu-
 länglichkeit, Mangelhaftigkeit, *f.*
 Недостаток, -тку, *m.* недоста́ча,
f. Mangel, *m.* Noth, Dürftigkeit; Mangel-
 haftigkeit, *f.*; Gebrechen, *n.* Fehler, *m.* Не-

Недостіглий, *a.* unreif, *K.* [*Фр.*
 Подостижимий, *a.* unerreichbar,
 Недостижимість, -ости, *f.* Un-
 erreichbarkeit, *f.* У.
 Недостойний, *a.* unwürdig.
 Недостойність, -ости, *f.* Unwür-
 digkeit, *f.* [schickt sich nicht, ist nicht fein.
 Не-до-сто́ту, *adv.* ziemt nicht,
 Недоступ, *m.* Art volkstümlicher
 Tanz. [113, nicht herablassend.
 Недоступний, *a.* unzugänglich, *Ки.*
 Недоступність, -ости, *f.* Unzu-
 gänglichkeit, *f.*
 Недосяглий. *Пар.* недосяжливий,
Ру. недосяжний, *K. Кл. a.* unerreichbar,
 unerreicht. [Unerreichbarkeit, *f.*
 Недосяглість (-сягність. *Св.*) *f.*
 Недотёпа, *m. f.* недотёпний, *a.* indo-
 lenter, unfähiger, ungelehriger, schwach-
 sinniger Mensch, Taugenichts.
 Недотёпність, -ости, *f.* Indolenz,
 Unfähigkeit, *f.*
 Недотіка, *m. f.* III. II. 44 недотікий,
a. Фр. Rührmichnichtan, nicht zu berüh-
 ren, schmerzlich, reizbar, empfindlich,
 unantastbar, kricklich.
 Недотички. *рл.* Fransen zum An-
 nähern an die Hochzeithandtücher die-
 nend, *рл.*
 Недотікати, *v. n.* nicht auslangen,
 nicht ausreichen, mangeln, fehlen, *Гол.*
 Недотрканій. *a.* (дідько), Не-
 недотркливий, *M. II.* 98. (-тіркливий,
 -тіркливець, -вця, *Пар.*) недотрж-
 ний, *a. s.* Недотіка.
 Недобудок, -дка, *m.* Halfter, *f.*
 Недоучк, недоучка, *m.* недоучений,
a. Halbgelehrter, Halbwisser, *m.*
 Недоум. *III. II.* 101 недоумок, -мка,
K. m. unverständlich, leichtsinnig; Thor,
 Ignorant; недоумковатий *H.* 282. *a.*
 unsinnig. [fen können; anstehen, zweifeln.
 Недоумівати *v. a. f.* Не, nicht begrei-
 Недоход, -оду, *рл.* недоходи Abfälle
 in der Wirtschaft, (*Фр.*); 2) s. Недогін. *Пол.*
 Недоходний, *a. Т.* — шлях nie
 zum Ziele führend.
 Недоходячи когó, чо́го nicht weit
 von —; 2) *adv.* aber leider!
 Недохристе, *m.* *IG.* Halbchrist, *m.*
 der Ungläubige.
 Недочёкане, *n.* — тебе! & щобій
 — du & sollst (wirst) das nie erleben!

Недочѣпа, *m. f. B. s.* Недотѣпа.
 Недочлѣнці. *pl.* Ungleichzehige, *pl.*
 (Heteromera).
 Недочувати, недочути, *v. a.* nicht
 gut (ganz) hören; schwachhörig sein.
 Недочутний, *a.* kaum hörbar, leise,
 Недошубок, -бка, *m. Kl.* nicht ganz
 todt herabgeworfen.
 Недруг, *m. Kc.* 12. Feind, *m.*
 Недружний, (-ій), *a. M.* III. 79
 unfreundlich, feindlich.
 Недуга, *f.* schwere Krankheit; 2)
 Typhuskrankheit, *f.* в недугаї лежати,
 schwerkrank darnieder liegen.
 Недугувати, *v. n.* schwer krank lie-
 gen; 2) kränkeln.
 Недужий, недужний, *a.* krank.
 Недужість, недужність, -ости, *f.*
 Krankheit, Krankhaftigkeit, *См.* Schwä-
 che, *f.* [дужницький, *Term.*
 Недужник, *m.* Invalide, *m. adj.* не-
 недумок, -мка, *m.* Недоум, *Idiot, m.*
 Недумство, *m.* Gedankenlosigkeit,
f. Idiotismus, *m.*
 Недура, *f. Ф.* (Пов. 64). ?
 Не-ѣ, *s.* Немѣ.
 Неѣдѣн, *s.* Неодѣн.
 Неѣдниця, неѣдність, -ости, *Св. f.*
 Uneinigkeit, Ungleichheit, Streit, Zwist, *m.*
 Нежар, нежер, *Др. c.* 241, *f.* über
 den Winter bleibendes Gras auf den Wie-
 sen; altes, ungeniessbares Gras.
 Нежат, нежет, нежит, *m.* Katarh,
 Schnupfen, *m. adj.* нежетовий katar-
 рhalisch.
 Нежахливий, *a.* furchtlos.
 Нежданно, *adv.* unerwartet, unverhofft.
 Неживий, *a.* leblos, ohne Leben, todt.
 Нежид, *m. H.* 239 *s.* Ненажир.
 Нежити, *v. n.* III. I. 219 kümmerliches,
 qualvolles Leben; нежитѣ, *Зап.* Tod, *m.*
 Нежидь, *m. Ко.* 354 Begierde Lü-
 sternheit, *f. Mi.* II. 354 *vgl.* Жада, нежид.
 Нежичливий, *a.* ungünstig, miss-
 günstig, nicht geneigt.
 Нежований, *pte.* nicht gekaut.
 Нежурблівий, *M. I.* 38 нежур-
 лівий, *a.* sorgenfrei, sorglos.
 Не-жур-дівка, *f. M+B.* 113 sor-
 genfreies, lustiges Mädchen.
 Нежурниця, *f. Вем.* der горівка :
 Sorgenverscheucherin. *f.*
 Неза, *f. s.* Немза.

Незабавки, незабавно, *H.* 125.
 (-авом), незабаром, *adv.* unverweilt,
 sogleich.
 Незабáгливий, *a.* anspruchlos.
 Незабáгливість, -ости, *f.* An-
 spruchlosigkeit, *f. Пар.* [mend.
 Незабарлівий, *a. Л.* 10. nicht säu-
 незаберéжка, *f.* Unvorsichtigkeit, *f.*
 Незаборóнно, *adv.* rückhaltlos, frei.
 Незáбудь, *f.* на — zum Andenken,
Ог. 119; 2) —, незабúдка, (-бúдка),
f. Vergissmeinnicht, *n.* (Myosotis).
 Незáбúтний, *a.* unvergesslich.
 Незáбúтність, -ости, *f.* Unver-
 gesslichkeit, *f.* [net.
 Незавáжений, *a. K.* leicht bewaff-
 Незаввáжливó, *adv. M.* III. 68 un-
 merklich.
 Незáвúдний, *a.* nicht beneidens-
 wert, nicht zu beneiden; ohne Neid.
 Независímий, *a.* unabhängig.
 Независímість, -ости, *f.* Unab-
 hängigkeit, *f.*
 Незавíренє, *n. s.* Недовір.
 Незагáнный, *a.* *-а худóба vom
 zuchtlosen Gesindel &.
 Незагíйний, *См.* незагоímий, *Kl.*
 unheilbar, heillos; trostlos. [sühnt, *Фр.*
 Незагáдний, *a.* — грix unge-
 незадавнímий, *a.* unverjährbar,
Term. [задавнений, *Мог.*
 Незадавнíлий, *a.* unverjährt (не-
 незадавнíлiсть, -ости, *f.* Unver-
 jährtheit, *f.* [sigkeit, *f. T.*
 Незажúренiсть, -ости, *f.* Sorglo-
 незаздрий, *a.* nicht neidisch, *Mi.*
 II. 356.
 Незазнáний, *a. K.* verkannt.
 Незазóрний, *a.* makellos, untadel-
 haft, tadellos, *У.* [sigkeit, *f.*
 Незазóрність, -ости, *f.* Makello-
 Незаклáдний, *a.* -а робóта, unge-
 messene Arbeitsleistung, *Term.*
 Незакóбний, *a.* ungesetzlich, ge-
 setzwidrig, unrechtmässig.
 Незакóбність, -ости, *f.* Ungesetz-
 lichkeit, Gesetzwidrigkeit, *f.*
 Незамáйник, *m.* Teufelszwirn, *m.*
 (Lycium barbarum). [Пар.
 Незамíний, *a.* unersetzlich, *Мор.*
 Незамíність, -ости, *f.* Uner-
 setzlichkeit, *f.* [ний.
 Незамíрний, *a. Term. s.* Незаклáд-

Неза́мітний, *a.* unmerklich, unvermerkt. [lichkeit, *f.*

Неза́мітність, -ости, *f.* Unmerk-

Незаму́тний, *a.* ungetrübt.

Неза́нятий, *a. ptc.* unbeschäftigt; — е місце unbesetzt.

Незапла́каний, *a.* nicht weinend, nicht verweint III. II. 176.

Незапла́тний, *a.* nicht käuflich, nicht genug zu belohnen, *K.*

Незапла́чене, *n.* Nichtzahlung, *f.*

Незара́дний, *a.* rathlos, unbehilflich.

Незара́дність, -ости, *f.* Rathlosigkeit, Unbehilflichkeit, *f.*

Незара́зний, *a.* der keiner ansteckenden Krankheit unterliegt.

Незара́бний, *a.* arbeitsunfähig, erwerbsunfähig (*v.* Krüppel). [den.

Незаслі́пий, *a.* nicht zu verblenden

Незасо́бний, *a.* arm, dürtig.

Незасо́бність, -ости, *f.* Dürtigkeit, *f.*; — гроше́ва Geldarmut, *f.* Geldmangel, *m.*

Незаслу́жений, *a.* unverdient.

Незасту́пний, *a.* *Sm.* unersetzlich.

Незату́рбований, *a.* *Фр.* *s.* Не und Зажу́рений.

Неза́хідний, *a.* unzugänglich, *Це.*; 2) —, незаході́мий, nicht untergehend

— со́нце *ІГ.*; *III.* II. 217; unvergänglich.

Незаба́гнений, *a.* unfassbar.

Неза́бачити, *v. a.* чо́гось nicht merken, nicht achten; 2) — ся sich nicht fassen, *Мор.*

Неза́бний, *a.* *Фр.* *s.* Неза́бний.

Неза́льш, *adv.* nicht viel mehr.

Неза́бний, *a.* *Зак.* *s.* Безза́бний.

Не-за-бо́лга, *adv.* *s.* Не-за-до́бра.

Неза́брений, *Кл.* неза́бримий, *Фр.* *a.* unüberwindlich. [unerfüllt, *Ру.*

Незабу́тний, *a.* nicht verwirklicht,

Неза́га, *f.* Missachten, *n.*; 2) *s.* Необа́чність.

Незава́жати, *v. a.* nicht beachten, на ко́го, на що́ auf jmdn etc.; etw. nicht beobachten, nicht berücksichtigen; *v. a.* ко́го nicht ehren, *vgl.* Зневажа́ти.

Незава́жений жаль, *Sm.* nicht zu erleichtern, *s.* Перова́жений.

Незава́яти, *v. a.* nicht erlauben.

Неза́вклий, *a.* *Др.* *s.* 63 з кимо́сь ungewohnt an jmdn. [siegbar, *К.*

Незави́таний, *a.* unbesiegt, unbe-

Неза́вчай, *m. K.* неза́вчка, *f. s.* Неза́вчайність, Ungewohnheit, *f.*

Неза́вчайний, *a.* ungewohnt, ungewöhnlich; 2) ungesittet, unartig.

Неза́вчайність, -ости, *f.* Ungewöhnlichkeit, Sonderbarkeit, Seltsamkeit, *f. Не.*; 2) Verstoss gegen gute Sitte, Unsitte, Ungezogenheit, Unartigkeit, *f. K.*

Неза́врити, *v. n.* чо́мусь etw. nicht glauben wollen, woran zweifeln.

Неза́всний, (-сний), *a.* unbekannt; 2) unkundig. der nicht berichtet ist, *Sm.*

Неза́всність, -ости, *f.* das Unbekanntsein; 2) Ungewissheit, *f.*

Неза́воротний, *a.* ohne Rückkehr, nicht rückgängig, *Зв.*

Неза́взлий, *a.* ohne Zusammenhaug, abgerissen; wenig fest, *Пол.*

Неза́рний, *a.* garstig, *Фр.*; *s.* Неза́рний *M.* II. 94.

Неза́расимий, *a. s.* Неуга́симий.

Неза́рід, *Фр.* неза́рідливість, -ости, *f. s.* Неза́рід 1). [неза́рідливий *s. d.* folg.

Неза́рідний, *a.* untauglich, *K.*; 2) —, Неза́рідник, *m.* (иця, *f.* *ЗР.* I. 90)

der (die) Unverträglich, Zänkische.

Неза́рший, *a.* *III.* II. 170 *s.* Несо́рший.

Неза́рда, *f.* Uneinigkeit, Zwietracht, Unverträglichkeit, *f.*; 2) Ungemach, Unglück, *n.* Uebelstand, *m.* *Гол.* III. 207; Gefahr, *n.* *A. Г.* 167. *vgl.* Неза́рдина

и. неба́да. [entschlossen.

Неза́рдів, *a. V.* unentschieden, un-

Неза́рдно, *adv.* ungünstig.

Неза́ржий, *a. s.* Неза́ржий.

Неза́ржимий, *a.* unergründlich, *Фр.*

Неза́ржимість, -ости, *f.* Unergründlichkeit, *f.* [nichts, *m.*

Неза́рда, неза́рдіга, *m. f.* Tauge-

Неза́рді, *a.* unnütz, unbrauchbar, untauglich; verdorben, schlecht.

Неза́ржений, *a. M.* II. 199 un-

weglich, regungslos; unerschütterlich, *Пар.*

Неза́рливий, *a.* unzerreissbar.

Неза́ривати, *v. n. s.* Здивува́ти 2); nicht für übel nehmen, *Кв.* 145.

Неза́рний, *a.* untauglich, unfähig, unbrauchbar.

Неза́рність, -ости, *f.* Untauglichkeit, Unfähigkeit, Nichtsnutzigkeit, *f.*

Неза́рливий, неза́рливий, *a.* nicht dienstfertig, ungefällig.

Нездобний, *a.* schlimm, arg; arglistig (*Фр.*).

Нездобра́, *adv.* nicht wegen Wohlgehen, nicht aus Uebermuth.

Нездобре́га, *m. f. s.* Ледащо.

Нездога́дливи́й, *a. & s.* Недогадливий *ето.* [(до нічого).

Нездо́ре́чи, *adv.* Ч. IV. 529 zu nichts,

Нездо́рoв'и́й, *a.* ungesund; unwohl, unpráslich.

Нездúга, *f. Пар.* Altersschwäche, *f.*

Нездужа́лий, *ОП.* нездужий *Пар.* (*ужний См.*) *a.* schwach, schwächlich, siech, altersschwach.

Нездужати, *v. n.* schwach sein; kränkeln, krank sein; nicht vermögen wegen Schwäche.

Нездякувати ся кому́ jmdm nicht genug danken können, *K.* [disch, *Ос.*

Незёмний, *a.* nicht irdisch, überir-
Незичли́вість, -ости, *f.* Missgunst, *f. s.* Жичли́вий *ето.*

Нез'їда́емий, *a. ПУ.* nicht verzehrbar.

Незла́года, *f. s.* Нелáгода.

Незлі́чений, *АД. I.* 301, незлі́ч-
мий, незлі́чний, *Не. См. a.* unzählig,
zahllos, *s.* Несчислénний *ето.*

Незло́б'и́й, (-блiв-), *II.* незло́-
ний, *a.* unschuldig, harmlos, gutherzig,
bieder, gerecht, ehrlich *Кч.* 311.

Незло́биє, *n. † К.* Unschuld, Sanft-
muth, Rechtschaffenheit, *f.* [absetzbar.

Незложі́мий, незложний, *a.* un-

Незложі́мість, -ости, *f.* Unab-
setzbarkeit, *f.* (судіі). *Term.*

Незломі́мий, (*См.* -е слово), нез-
ломний, *Фр. a.* unverbrüchlich, unge-
brochen, fest; unbeugsam.

Незломні́сть, -ости, *f.* Unverbrüch-
lichkeit, Unbeugsamkeit, *f.*

Незлучі́мий, *a.* unvereinbar.

Незлучі́мість, -ости, *f.* Unverein-
barkeit, *f. Пар.* [grenzt.

Незме́жаний, *a. КУ. I.* 150 unbe-

Незмисль, *K.* незмисль, *Ос.* (62)
I. 72, *m.* незмислénний, *a. Кч.* 196
unvernünftig, unverständlich, unreif, un-
vermögend zu denken, blöde.

Незміні́мий, *ВВ.* незмінний,
незмінáемий, *a.* unabänderlich, unver-
änderlich.

Незмінні́сть, незміні́мість, *Пар.*
-ости, *f.* Unveränderlichkeit, Unabänder-

lichkeit, *f.*

[messlich.

Незмі́рений, незмі́рний, *a.* uner-

Незмі́ренні́сть, незмі́рні́сть, *СМ.*
-ости, *f. У.* Unermesslichkeit, *f.*

Незмі́ркований, *a.* unergründet,
unerforschlich.

Незмо́га, *f.* — кому́ jmd vermag
nicht, ist nicht mehr im Staude, *ГБ.*

Незмо́жні́сть, -ости, *f.* Unvermö-
gen, *n.* Unmöglichkeit, *f.*

Незмучéний, *a.* *Гол.* ungetrübт.

Незмúчно, *adv. Ос.* unermüdlich, un-
verdrossen.

Незна́в, незна́гь, *adverb.* Ausdr. —
чи, man kann nicht wissen, ob —; glaubt
man zu wissen ob nicht etwa (— чи не.),
wer weiss, vielleicht wohl, *Ос.* 204.

Незнаві́діти, *v. a. s.* Зневі́діти.

Незна́мець, -мця, *m. Гол. Кн.* не-
зна́емий, незна́комий, *a.* unbe-
kannt, fremd. [зна́ний, несвiдомiсть.

Незна́мі́сть, -ости, *f. Term. s.* Не-
Незна́йко, *m.* der Unwissende; der vor-
geblich nichts versteht, nichts weiss *H. 111.*

Незна́комі́сть, -ости, *f. s.* Незна́-
ні́сть. [зна́ний, *a.* unbekannt.

Незна́мий, *Мор. Ос.* (61) V. 28, не-
Незна́нє, незна́гє, *n.* Unkunde, Un-
kenntniss, Ignoranz, *f.* [heit, *f.*

Незна́ні́сть, -ости, *f. Т.* Unbekannt-

Незна́рошний, *a.* unabsichtlich,
unvorsätzlich, *Пар.* [allerliebster Schatz!

Не-зна́ти-що, ти моє — du mein

Незна́чний, незначу́чий, *Фр. a.* un-
bedeutend, unansehnlich. [lichkeit, *f. Пар.*

Незна́чні́сть, -ости, *f.* Unansehn-

Незвiрені́й, *a.* nicht vom Zweifel
angenagt, *ЩОс.*

Незні́щимий, незні́вощимий, *a.*
Фр. unzerstörbar, unvertilgbar, unau-
löslich.

Незно́сими, *У.* незно́сний *АД.*
II. 142. *КС. VIII.* 281. *a.* unerträglich,
unausstehlich. [gen könnend, (*Фр.*).

Незно́сли́вий, *a.* nicht viel ertra-

Незну́дєн, *a. У.* unermüdet.

Незогля́дний, *a.* unabsehbar, *Гол.*

Незотлі́нє, *n. К. s.* Н-тлі́нє.

Незра́да, слуга́ незра́да, *m. См.* nicht
verrätherischer, treuer Diener.

Незра́днiця, жінка, — *f. См.* die
nicht verräth, die treu bleibt. [відразу).

Не-зразу, *adv. Кн.* nicht also gleich (не

Незрѣимий, *a.* III. I. 313 unsichtbar; 2) nicht anzuschauen, *v.*

Незрѣилый, *a.* unreif. [heit, *f.*

Незрѣлисть, -ости, *f.* Unreife, Unreif-

Незрозумѣлий, незрозумѣльний, *Гол. a.* unverständlich.

Незрозумѣлисть, -ости, *f.* Unverständlichkeit, *f.*

Незрѣслий, *a.* nicht verwachsen.

Незрѣучний, *a.* ungeschickt, unbehilflich; 2) dessen Hand beim Verkauf kein Glück bringt. [lichkeit, *f.*

Незрѣучнисть, -ости, *f.* Ungeschick-

Незрушеність, -ости, *f.* BB. Unantastbarkeit, Unversehrtheit, *f.*

Незрушимий, *a.* unerschütterlich.

Незрушимість, -ости, *f.* Unerschütterlichkeit, *f.* [III. I. 350.

Незрѣчий, *a.* nicht sehend, blind,

Незугадний, ? *Л. Б.* неугарпний, *a.* unangenehm, widerlich.

Незумисний, *a. К.* unwillkürlich.

Незумілий, *a. Фр. s.* Незрозумѣлий.

Незупинно, *adv.* ununterbrochen, *См.*

Незхѣбний, *He. s.* Несхѣбний &

Ней, *partic. s.* Най. [unentwegt, *Фр.*

Неизбѣжный, *a. s.* Неминуемый;

Неизвѣлий, *a. Пар.* unverwellich.

Неиз'ілий, *a.* unverzehrt, *Пар.*

Неизломний, *a.* unzerbrechlich.

Неизломнисть, -ости, *f.* Unzerbrechlichkeit, *f. Пар.*

Неизповимий, *Пол.* неисповідимий, *Тор.* неизреченый, III. II. 232. *a.* unaussprechlich. [erklärlich.

Неизслѣдимий, *a.* unerforscht; un-

Неимовірний, *a.* unwahrscheinlich, ungläublich.

Неимовірнисть, -ости, *f.* Unwahrscheinlichkeit, Ungläublichkeit, *f.*

Неимущий, *a.* arm, dürftig, *IT.*

Неистиність, -ости, *f. Пар.* неистіовань, *n. Нав.* das Nichtsein, Nichtexistieren; das Fehlen. [сходимий.

Неисходимий, *a.* III. II. 58 *s.* Не-

Неїзжѣлий, *a.* nicht eingeritten, *n.* eingefahren. [geh.; nicht officiell.

Неказенный, *a.* nicht der Krone

Неквар, *m.* breiige, schlecht gekochte Speise.

Некївальний, *a.* 3g. unantastbar.

Некїнений, *a.* unberührt.

Некїльки, *adv.* Kein gewisser Theil.

Некїс, -осу, *m.* ungemäher Strich Grases; ungemähetе Wiese.

Неклан, *m.* кабан. P. II. 2. *Bein.* des wilden Ebers (in d. Fabel).

Неклѣйда, *m.* неклѣйдоватий, *a. (Ф.)* Tölpel, der nichts auf sich hält.

Неклѣйка, *m. s.* Лелѣка.

Неклєн, *m.* Acer tataricum; 2) Acer camp. *Пот.* III. 116.

Неклєсний, *a.* H. 211 ? *s.* Недбалий.

Неклопотливий, *a.* sorgenfrei.

Неключий, *a.* Кл. plump.

Неключимий, *a.* Кч. 265 untauglich, unvernünftig.

Не-к-місту, *adv.* Кн. nicht am gehörigen Ort, unnöthig. [He.

Некнїжний, *a.* nicht geschrieben,

Некѣнче, *adv.* nicht nothwendig, nicht gerade, eben nicht.

Некѣристиний, *a.* schädlich, beeinträchtigend, nachtheilig.

Некѣтн(ий), *a.* -а вівця, *См.* Schaf das noch nicht gelammt hat.

Некрѣчний, & *s.* Нєрѣчний.

Некрут, некрутчина, & *s.* Рєкрут &

Некрушимий, *a.* unzerbrechlich.

Некукібниця, *f. Me.* 305 нашому добру — die nicht für unser Hab u. Gut sorgt, nichts dazu beiträgt, missgönnd ist, *vgl.* Кукѣбити.

Некупний, *a.* ungekauft *Фр.*

Некчѣмний, *a. s.* Нікчѣмний.

Нелѣбший, *a.* nicht gut.

Нелѣгода, *f. Me.* 471 Uneinigkeit, Zwietracht, *f.* Zwist, *m.* [n. Лѣгидний.

Нелѣгодний, *a.* ungeordnet, *s.* He.

Нелѣйливий, *a.* nicht schmähend, friedfertig, ruhig. [мливий.

Нелапшївий, *a. Пар. s.* Нєперей-

Нелѣска, *f. Term. s.* Немїлість.

Нелѣдно, *adv. s.* Нєнаручно.

I. Нѣльга, *f. Га.* II. 55. nasskaltes Schneewetter.

II. Нѣльга, *Ос.* (61) X. 126, нєльгї *gr. adv.* man kann nicht, *m.* darf *n.*

Нелегкоумен, *a. M.* III. 74 nicht flatterhaft, nicht leichtsinnig, gesetzt.

Нѣлень, *Meta.* (63) 19. нѣлін, дубе нѣліне *Ч. I.* 132 ? [fängt, jagt.

Нєлівний, *a. H.* 27 der nicht gut

Нєлїпа, *f.* ungezogenes, garstiges Weib, Sudlerin, *f. (m. -er, m.).*

Нєлїпка, *f.* junge Kuh schon im

zweiten Jahre trächtig, (Ф).

Нелітка, *f. s.* Ялітка. [*Term.*

Нелітний, *a.* unmündig, minderjährig,

Нелітність, -сети, *f.* Unmündigkeit, *f. Term.*

Неліток, -тка, червонох — ungeflügelte Rothwanze, (*Pyrrhocoris apterus*).

Нелѡви, *pl.* Hegezeit, Schonzeit, *f. Пар.*

Нельѡсіка, *f.* Mangel an Logik, *m.*

Нелѡжний, *a.* wahr, wahrhaftig, treu, aufrichtig *III. I. 342.*

Нелукавий, *a. III. I. 340* ohne Trug, aufrichtig, offenherzig.

Нелупка, *f.* Kartoffel, gekocht ohne Abschälung der Hülse, *f.*

Нелюѡ, *m.* нелюбій, *a. (d.* нелюбчик, *aug.* нелюбїще), der nicht liebe Mann; unlieb; was missfällt.

Нелюѡв, *n.* Unbeliebtheit, *f. M.*

Нелюѡѡв, нелюѡ, *f. He.* Mangel an Liebe, *m.* Unfreundlichkeit, Feindschaft, *f.* Hass, *m.* Missbehagen, *n.;* Ungunst, Ungnade, *f. Cm.*

Нелюѡѡвний, *a. K.* lieblos.

Нелюѡщї, *pl. Кух.* Mangel der Liebe, der Zuneigung, *m.* [thum, Ungeheuer, *n.*

Нелюд, *m. Фр.* Unmensch, *m.* Unge-

Нелюдїмий, *a. Ру. s.* Нелюдний 1).

Нелюдїмка, шапка — *f. Ч. II. 95. s.* Невидїмка. [*Egoist, m. Мак.*

Нелюдько, *m.* schnöder Geizhals,

Нелюдний, *a.* nicht volkreich, volkarm, *Левч.* nicht besucht, einsam, *M. III. 39;* 2) *s.* Нелюдний *M+Б.*

Нелюдский, *a.* ungewöhnlich, sonderbar *III. I. 339* (билїця); 2) *s.* Нелюдний.

Нелюдскїсть, нелюдянїсть, -ости, *f.* Unmenschlichkeit, Bosheit, grobes, inhumanes Verfahren.

Нелюдяний, *a.* unmenschlich, menschenhassend, ungesellig, nicht leutselig, inhuman.

Нема, (нема; (*d.* немаѡчки *Левч.*) *impers.* ist nicht da, es giebt nicht, man hat nicht; — комуѡсь jmd hat nicht; — мя в сѡбі, в головї & ich bin unwohl, habe Kopfschmerzen.

Немалѡважний, *a.* nicht unwichtig, nicht unbedeutend. [*Fehlen, Mangel, m.*

Неманє, *n. He.* das Nichtsein, das Неметкїй, *a. Зак.* unbehelfen.

Нема, *f. coll.* Ungeziefer, *n.*

Немїл, немїлий, *a. s.* Нелюѡ & немїло nicht lieb, nicht freundlich.

Немїлїсть, -ости, *f. МШ. Term.* Ungnade, *f.*

Немїлостивий, немилосрдний, *a.* unbarmherzig, gefuhlos, grausam.

Неминайло, *m. Ф.* der nicht ausweicht; 2) der nicht vergeht.

Неминучий, (-ѡмо, *adv. K.*); unvermeidlich, unvergänglich. [*lichkeit, f.*

Неминучїсть, -ости, *f.* Unvermeid-

Немїрець, -рця, *m.* Strahlbaumchen, *n. (Acineta).*

Немїрний, *a.* unfriedlich, uneinig.

Немїрно бѡлоби вурде sich nicht schicken, *s. Мир II;* мїрний II.

Немїлка, *f. II. 110.?* -лку чѡвпстї.

Немїраний, (-рянїй), *a.* ungemessen, unermesslich, sehr weit.

Немїсячний, *a.* mondlos.

Немїч, немїць, -очи, немїчнїсть, -ости, *Шог. f.* Unvermögen, *n.* Schwäche, Alterschwache; Krankheit, *f.*

Немїчний, *a.* schwach, siech, kraftlos.

Немїя, *f.* linker Nbf. des Днїстр.

Немїний, *a. II. 214* ungeschickt, plump; 2) *adv.* немїно *МШ.* unfassbar, unbegreiflich, undeutlich, (не+имно?).

Немнѡго, (*d.* немнїжечко), *adv.* nicht viel, wenig, ein wenig, nur eine kurze Zeit.

Немѡв, *adv.* fast möchte man sagen, gleichsam; 2) *Кч.* 178 vielleicht.

Немѡва, *m. f.* немѡвливий, немѡвний, *Пар. a.* nicht gesprächig, wortkarg, einsilbig, schweigsam. [*sehens, plötzlich?*

Немѡвїльне, *adv. (P. Дн. 14)* unver-

Немѡвїр, *m.* немѡвїрний, *a.* der Ungläubige (*Фр.*).

Немѡвля, -яти, *n.* (noch nicht sprechendes) Kind, Säugling, *m.* [*мѡв.*

Немѡвляє, *s.* Мѡвляв(той), *vgl. He-*

Немѡвлящїй, *III. I. 238* (-ячий, *Левч.*), *a.* nicht reden könnend, noch nicht sprechend (детїна); sprachlos,

stumm; 2) unvernünftig, *Левч.*

Немѡга, *f. W.* ein Siecher, Krupel;

2) *s.* Немїч, *Пар.*

Немѡгнўти, *v. n. Зг. s.* Знемагати.

Немѡгота, *f.* Kraftlosigkeit, *f.* Unvermögen, *n.*

Немѡж, немѡжна, *adv.* man kann nicht, man vermag nicht, ist nicht möglich; man darf nicht.

Неможливий, *a.* unmöglich.
Неможливість, -ости, *f.* Unmöglichkeit, *f.*

Немощний, немощний, немощен, *III. I. 177. 242.* немоций, *a. s.* Немічний.

Немобла, *f. (B.) s.* Намула. [kunft.
Немохідний, *a.* unbekannter Ab-
Немочій, (немогу, неможеш), *v. a.* krank sein.

Немощник, *m. (л. с. 32)* der Kranke.
Немрущій, *n. Cm. s.* Невмиручий.
Не-му, не-меш, & *3 pl.* не-мутъ
mit *d. Infinit.* ich werde nicht etc. *s.*
Му, меш etc.

Немудрий, *a.* nicht weise; 2) nicht
sonderlich, gering, mittelmässig, *III. I. 180.*
Ненавідець, -дя, *K.* ненавідник,
m. Hasser, Feind, *m.* [scheuen.

Ненавидіти, *v. a.* hassen, verab-
Ненавидний, *K.* ненавистний, *a.*
verhasst; unausstehlich, unerträglich, *(B.)*.
Ненависливий, *a.* gehässig, feind-
lich.

Ненавість, *f.* Hass; Widerwille, *m.*
Ненавистник, *n. s.* Ненавідець;
2) Garten-Rittesporn, (*Delphinium Ajacis*).
Ненаглий, *a.* nicht plötzlich, *He.*
Ненаглядний, *a.* an dem man sich
nicht satt sehen kann, sehr anziehend,
ungemein schön, *K. V.*

Ненадійний, *a.* unzuverlässig, *Пар.*
Ненадійність, -ости, *f.* Unzu-
verlässigkeit, *f.* [Zuversicht, *m. (n. xv. 41)*.
Ненадія, *f.* Mangel an Hoffnung, *M. an*
Ненажераненнаїда, *m. f.* ненаїдок,
-дка, ненаїсник, *m.* Nimmersatt, Viel-
frass, *m.*

Ненажерливий, ненажерний,
(-жир-), ненаїдливий, *Фр.* ненаї-
чений, *a.* unersättlich, gefrässig, unge-
sättigt, *Cm.*

Ненажир, *m. H. 239.* ненаїдність,
Фр. (-ієність), -ости, *f.* Vielfrässigkeit,
Unersättlichkeit, *f.*

Ненаручний, *a.* unhandlich, un-
gelegen, un bequem, ungeeignet.

Ненаручність, *f.* Unhandlichkeit,
Unbequemlichkeit, *f.*

Ненарушеність, -ости, *f. T. Term.*
Unantastbarkeit, Intactheit, Unversehrt-
heit, *f.* [unverletzlich, unantastbar.

Ненарушіймий, *a.* unverletzbar,

Ненарушіймість, -ости, *f.* Unver-
letzbarkeit, Unverletzlichkeit, *f.*

Ненасит, *m.* ненаситність, -ости,
f. Unersättlichkeit, *f.* unersättlicher Hun-
ger; Blutdurst, *m. Mi. II. 357.*

Ненаситець, Ненаситенець, -ця,
m. Ненаситецький поріг, einer von
den ammeisten brausenden Wasserfällen
des Дніпроб; 2) -итець, *s.* Богоробка.

Ненаситний, ненаситіймий, *a.*
unersättlich, Nimmersatt, *m.*

Ненаський, *a.* *Гол.* fremd, ausländ-
isch, eig. nicht unser, *Mi. II. 356.*

Ненаслідовальний, *a.* *Пар.* un-
nachahmlich. [ablässig, stettig.

Ненастанний, *a.* unaufhörlich, un-
Ненасущний, *a.* *Гуш. TP. 73* nicht
alltäglich.

Ненатлий, *a.* ненатля, *m. f. Cm.*
s. Ненаситний; 2) -атля, *f. Cm. III. II.*
159. *C. I. 181* Unersättlichkeit, Gier, *f.*

Не-на-тше, *adv. (Oc.) XII. 28* nicht
umsonst, nicht ohne guten Grund; 2) *s.*
Не и на-тще. [heit, Unwissenheit, *f. T.*

Ненаученість, -ости, *f.* Ungelehrt-
Ненахлапа, *m. f. s.* Ненажер.

Неначатий, *a. ptc. He. s.* Непочатий.

Ненаський, *a.* *Гол. s.* Ненасський.

Ненащо, *m. s.* Нінащо.

Неневістн(ий), *a. †* -а невіста,
Frau die keinem Manne vermält war, *Пг.*

Неньо, *m.* Vater, *m.* Väterchen, *n.*
Ненуж, *adv. Oc. (62) I. 60* nicht
weniger; 2) *H. 141 s.* Ніж, *Зах.*

Неня, (нене), ненька, неничка,
f. Mutter, *f.* Mütterchen, *n.* [bald.

Необавки, необавці, *Фр.* unverweilt,
Необачки, *adv.* unversehens.

Необачний, *a.* необака, *m. f. Эг.*
неachtsam, unklug, leichtfertig, sorglos.

Необачність, -ости, *f.* Unacht-
samkeit, Unklugheit, *f.*

Необдільний, *a.* nicht genügend zu
vertheilen, unzulänglich, spärlich, wenig.

Необзир, *adv. K.* ohne sich umzu-
schauen. [unübersehbar, unabsehbar.

Необзорій, *Kл.* необізнаний, *Фр. a.*
Необичайний, *a.* unsittlich.

Необичайність, -ости, *f.* Unsitt-
lichkeit, *f.* Sittenlosigkeit, *f.*

Необійміймий, *Фр.* необійнятий,
ВВ. a. unumfassbar; unbesetzt.

Необманний, *a.* *Kл.* untrüglich.

Необмежі́мый, У. необмеже́ний, а. unbegrenzt. [legt, leichtfertig.

Необмі́рковано, *adv.* Не. unüber-
Необов'язко́вий, а. unobligat, *Term.*
Необогляні́мый, а. *МШ.* s. Не-
обво́рий.

Необору́мий, необо́рний, *М.П.* 125.
Шог. а. unüberwindlich, unbesiegbar,
unwiderstehlich.

Необору́мість, -ости, *f.* Unüber-
windlichkeit, Unbesiegbarkeit, *f.* [trostlos.

Необра́дливий, а. *М.* untröstlich,
Необхі́дний, *См.* необхідо́дий, а.
unumgänglich, unentbehrlich, unvermeid-
lich. [gänglichkeit, Unentbehrlichkeit, *f.*

Необходи́мість, -ости, *f.* Unum-
Необчисле́нний, а. unberechen-
bar, *Пар.*

Необгя́дки, *adv.* ohne umzuschauen,
Необгя́дко́м, *adv.* *Кв.* 138 ohne sich
zu versehen. [Необачні́й, *Зг. Фр.*

Неога́дний, а. с. Необво́рий; 2) s.
Неограниче́ний, а. unbegrenzt;
unumschränkt. [umschränktheit, *f.* *Пар.*

Неограниче́ність, -ости, *f.* Un-
Неодбу́рний, а. *Не.* nicht abnehm-
bar, unzertrennlich, untrennbar.

Неодвіча́льний, а. unverantwort-
lich, *Пар.* [verantwortlichkeit, *f.*

Неодвіча́льність, -ости, *f.* Un-
Неодворо́тний, а. unablenkbar,
unabwendbar, unvermeidlich. [kratin, *f.*

Неодемокра́тка, *f.* *Кв.* Neudemo-
Неоди́н, неоден, *prom.* nicht einer,
mancher, wohl mancher, viel.

Неодло́жний, а. *Под.* s. Необхі́дний.
Неодмінно, *adv.* *М.П.* 182. unabän-
derlich, unwiderrufflich, unvermeidlich.

Неодмо́вно, *adv.* *Левч.* ohne Wi-
derrede, ohne Entschuldigung.

Неодна́кий, неодна́ковий, а. nicht
gleichartig, verschieden; *adv.* неодна́ко
(-аково) кому́ es ist jmdm nicht einer-
lei, nicht gleichgiltig. [heit, *f.* *Кв.*

Неодна́ковість, -ости, *f.* Ungleich-
Неоднота́йний, а. ungleichförmig,
nicht einheitlich.

Неоднота́йність, -ости, *f.* Un-
gleichförmigkeit, *f.* *Пар.*

Неодво́го, *Тор.* неодво́зі, *Вак.* *adv.*
über kurz und lang, in Bälde.

Неодо́лимий, а. s. Необору́мий.
Неодра́досен, а. *Ме.* 71. untröstlich,

trostlos.

Неодо́квани́й, а. *Ш.* I. 254 unge-
Неодо́хили́мый, а. *Ру.* s. Неодо-
во́рний. [kleidet.

Неодо́гний, а. *Кв.* 223 schlecht ge-
Неодо́рний, а. *М+Б.* 80 mit dem
Blicke nicht umfassbar, grenzenlos, s.
Неодо́рий. [unbehauen.

Неока́мшаний, а. У. ungeschliffen,
Неока́рний, а. *Ш.* II. 10 nicht
boschnitten, ungetheilt; unbegrenzt, *Не.*
(n. 155). [niptera). *Пол.*

Неока́рлені, *pl.* Flöhe, *pl.* (Apha-
Неока́рстня́ний, а. У. nicht
nach Christenart eingeweiht. [че́ний.

Неока́рваній, а. *Не.* s. Неограни-
Неока́рки, *adv.* s. Неока́рки.

Неока́рний, а. *См.* unermesslich.
Неока́рки, *adv.* s. Нека́рдіки.

Неока́рчений, etc. s. Неока́р-
дний 2), etc. [umgebraten, ganz (roh).

Неока́рчений, а. -е ка́ро *М.* 41? nicht
Неока́рчений, а. unbefiedert. [111.

Неока́рканій, а. unbeweint, *Ш.* II.
Неока́рті́мый, У. неопла́тний, а.

unbezahlbar, unbezahlt; unerschwinglich;
*unschätzbar. [nicht weit, n. fern.

Неока́рда́ль, *Левч.* неопода́леки, *adv.*
Неока́рдо́лимий, а. *Пол.* s. Неодо-
лі́мый.

Неока́рні́чний, а. unorganisch.
Неока́рний, а. unbewaffnet, wehr-

los, *Кв.* 9. [rung, Unwissenheit, *f.*
Неока́рті́та, *f.* *Б.* Mangel an Aufklä-

Неока́рті́тний, а. ungebildet, *См.*;
2) *Кл.* finster. [kört, öde.

Неока́рті́ний, а. *М.* II. 159 unbevöl-
Неока́рті́ний, а. nicht ansässig, unan-
sässig, *Пар.* [unstreitig.

Неока́рті́ний, а. unbestreitbar,
Неока́рті́ний, а. unstatthaft, un-
haltbar.

Неока́рті́ність, -ости, *f.* Unstatthaft-
tigkeit, *f.* *Term.* Unhaltbarkeit, *f.* *Пар.*
Неока́рті́ний, а. unvorsichtig,
unbehuksam. [sichtigkeit, *f.*

Неока́рті́ність, -ости, *f.* Unvor-
Неока́рті́ний, а. unverdamulich, *Пар.*

Неока́рті́ний, а. nicht zu verwir-
klichen, nicht actuell. [wirklichung, *f.* *ВБ.*

Неока́рті́мість, -ости, *f.* Nichtver-
Неока́рті́ний, а. *Пар.* nicht trocken
geworden.

Неосяжний, *a. St.* unfassbar, unerschaffbar, unermesslich. [чальний. Неотвітний, *a. U. s.* Неодві. Неотеса, *m. f.* ungeschlachtet, großer Kerl, ungeschliffen, *Гр. V.* 349.

Неофіт, *m.* (неофітка, *f.*) Neophyt, der (die) Neugetaufte, Neubekehrte.

Неохайний, (-харний, -хамраний), *a.* unsauber, unrein, ekelhaft; 2) *T.* unachtsam, unzurechnungsfähig.

Неохайність, -ости, *f.* Unsauberkeit, Unreinlichkeit, *f.* [derwillig, ungerne.

Неохітний, *Ог.* неохотний, *a.* willig. Неохолонувший, *a.* nicht erkaltet *III. II.* 166.

Неохота, *f.* Widerwille, *m.*

Неохрястанець, -ця, *m.* der nicht zugeknöpft, nicht ordentlich angezogen ist. [unschätzbar.

Неоцінений, неоцінений, *R. a.*

Неошанно, *adv.* in schlechter, lumpiger Kleidung. [Необачний &.

Неошестеленний, *a. & (-ість, f.)* § s.

Неошкульний, *a. Nic.* unschädlich, harmlos, §. [погришимість.

Неошйбність, -ости, *f. Мог. s.* Не-
Неощадність, -ости, *f. Нав.* Mangel an Sparsamkeit, *m.* [betasten.

Неощупний, *a.* unfassbar, nicht zu fassen, *f.* Vergessenheit, *f.*

Непам'ятливий, *Пар.* непамятущий, непамяткий, *Левч. a.* uneingedenk, vergesslich. [pflichtig.

Непанцанний, *a.* nicht frohn-

Непарістий, непарністий, *Фр.* непарний, *a.* ungerade (число); unpaarig.

Непівний, (непів, *indecl. m. f. n.*; непівен, *M. II.* 128), *a.* ungewiss, unsicher; unheimlich, gefährlich, böse, tückisch, hämisch, *III. I.* 158. 180; zweideutig, räthselhaft, wunderlich, dämonisch, *III. I.* 335. [heit, Unsicherheit, *f.*

Непівність, -ости, *f.* Ungewiss-

Неперобраний, *a.* unerschöpflich.

Неперобутий, *a. M. II.* 147 schwer —, nicht zu verleben, zu bestehen, zu überdauern. [сравний.

Непереваримий, *a. Под. s.* Не-

Неперевисшій, -ости, *f.* Unübertrefflichkeit, *f.* [undurchdringlich, *V.*

Неперезримий, *a.* undurchsichtig,

Непереймливий, *a. Пар.* unge-

Непереймливість, -ости, *f.* Unempfanglichkeit, Ungelehrigkeit, *f. Пар.*

Неперекупний, *a.* unbestechlich, *T.*

Неперелівки, *pl.* to — das ist kein Spass.

Неперелічний, *a.* unzählig, zahllos.

Непереможний, *a. Не.* unüberwindlich, unwiderstehlich.

Непереносний, *a. Не.* unerträglich.

Непереплаканий, *a. T.* nicht genug beweint.

Непереробний, *a. -а робота Др. с.* 170 eine Arbeit, mit der man nie fertig wird, die nicht fertig sein will.

Непереставком, *Фр.* неперестанно, *adv.* unaufhörlich, anhaltend, beständig.

Непереступний, *a. T.* nicht zu überschreiten, unübersteiglich; 2) -но, *adv. III.* ohne auszulassen, o. zu übergehen, ununterbrochen. [lich.

Непересяглий, *a. Б.* unübersteig-

Неперехвально, *adv. Пол.* ohne übertriebene Prahlerei.

Непереходимий, неперехідний, *a.* unwegsam, *Пар.*; 2) непереходний, intransitiv, unübergehend. [bestritten.

Неперечний, *a.* unbestreitbar, un-

Неписьмений, *a. s.* Непграмотний.

Неписьменність, -ости, *f.* Unwissenheit, *f. Не.* [I. 204. nüchtern.

Непитущий, *a.* nicht trinkend, *C.*

Непідвладність, -ости, *f. R.* Unabhängigkeit, *f.*

Непідглядність, -ости, *f.* Sorglosigkeit, Harmlosigkeit, Unverdächtigkeit, *f.* [ОП. nicht bestochen.

Непідкупний, *a.* unbestechlich; *adv.*

Непідкупність, -ости, *f.* Unbestechlichkeit, *f.*

Непідложний, *a.* nicht unterschoben, unverfälscht, authentisch, echt.

Непідложність, -ости, *f.* Unverfälschtheit, Authenticität, Echtheit, *f. Пар.*

Непідозримість, -ости, *f.* Unverdächtigkeit, *f. Терм.*

Непідплечє нам щось, nicht unserer Kraft entsprechend, *KU.* [störig.

Непідхильний, *a.* ungehorsam,

Непідхильність, -ости, *f. KU.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, Störigkeit, *f.* [widrig.

Непідхожий, *a.* unpassend; zweck-

Нéнит, (-от), *m. rum.* Neffe; 2) Enkel, *m.* [nepos], *Ф. vgl.* Нéти.
 Неплáтний, *a. У.* vergeblich, erfolglos; 2) unbesoldet, *Пар.* [bar. Неплáдний, неплáдний, *a.* unfruchtbar.
 Неплáдність, -ости, *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*
 Непóбит, *m. К.* Abwesenheit, *f.*
 Непобíдмий, непобíдний, *Пар.* *a.* unbesiegbar, unüberwindlich.
 Непобíдмість, непобíдність, *Пар.* -ости, *f.* Unbesiegbarkeit, Unüberwindlichkeit, *f.* [*a. s.* Несобóримий.
 Непоборýмий, непобóрний, *Ст.*
 Неповáга, *f. Ко.* 308, *Не.* Verachtung, *f.* Mangel an Achtung, Rücksichtslosigkeit, *f.* [bändigheit, *f. Пар.*
 Неповдérжаність, -ости, *f.* Unповeртайло, *m. Не.* s. Неповорóтливий. [setzlich, unwiederbringlich.
 Неповeртний, *a.* -а страáа, unerповадержимий, *К. У.* неповдérжаний, *Пар.* *a.* unaufhaltbar, unaufgehalten, unaufhaltsam, unbändig.
 Неповýнен, -ýнна, -ýнно, *a.* er, sie, es soll nicht, darf nicht.
 Неповýнний, *a. III. I.* 358, неповýнність, *f. К. s.* Невýнен &. [sam, stützig.
 Неповýрний, *a.* unlenksam, unbeug-
 Непóвний, *a.* nicht voll, unvollständig, nicht complet, lückenhaft.
 Непóвність, -ости, *f.* Unvollständigkeit, Lückenhaftigkeit, *f.*
 Неповорóтливий, (-óткий, -óтний), *a.* un gelenk, unlenksam; unbeholfen, träge, schwerfällig, plump, vierschrotig; hartnäckig (*Ф.*). [derkehrend.
 Неповорóтний, *a. В. В.* nicht wie.
 Неповорóтність, -ости, *f.* Schwerfälligkeit, Unbehilflichkeit, *f.*
 Неповорухлýвність, -ости, *f.* Unbeweglichkeit, Unbeholfenheit, *f. В. В.*
 Неповорýшно, *adv.* unbeweglich, regungslos. [schámen brauchen.
 Неповестидáти ся, sich nicht zu Непогáсний, *a. Эг.* nicht leicht auszulöschen.
 Непогáдý, *s. Не-стýй.*
 Непогáда, (неúбогодь, -идь, *Бил.*), *f.* schlechtes Wetter, Unwetter, *n.*
 Непогодýмий, *a.* unversöhnlich, *В. В.*
 Непогодýливий, *a.* -а порá schlechtes, ungünstiges, regnichtetes Wetter.

Непогóжий, *a. s.* Негóжий.
 Непогрíшймый, *a.* unfehlbar.
 Непогрíшймість, -ости, *f.* Unfehlbarkeit, *f.*
 Непóдавно, *adv.* unlängst.
 Неподáлеки, (-áлеку, -áлець, -áлеци), *adv.* nicht weit, unweit.
 Неподáвний, *a. Фр. Пол.* unbeweglich, *fix.* [weglichkeit, *f.*
 Неподáвність, -ости, *f.* Unbeweglichkeit, *f.*
 Неподíбний, *a.* unähnlich. [keit, *f.*
 Неподíбність, -ости, *f.* Unähnlichkeit, *f.*
 Неподíльний, *a.* untheilbar; *а рука ungetheilte Hand, стоáти за цю рукою -ою, zur ungetheilten H. haften (in solidum), *Term.* [barkeit, *f.*
 Неподíльність, -ости, *f.* Untheilbarkeit, *f.*
 Неподíяти, *v. a. Ч. I.* 32 s. Не und порáдити.
 Неподóба, *f.* кому́ mit d. *Infinit.* es ziemt nicht, es schickt sich nicht für jmdn.
 Неподóбистий, *a.* unförmlich.
 Неподóбний, *a.* unähnlich, unwahrscheinlich, seltsam, sonderbar, unmöglich, ungewöhnlich (-а рiч *До.*); ungeziemend, unselig *С. I. Э;* garstig, zotig.
 Неподолýмий, *a. s.* Неодолýмий.
 Неподáчi, *adv. (В.) s.* Не-до-впо-дóби.
 Неповóдний, *a.* unveráusserlich.
 Неповóдність, -ости, *f.* Unveráusserlichkeit, *f. Пар.*
 Неповóл, -óлу, *m.* Verbot, *n. (Фр.).*
 Неповóбкий, *a.* nicht wankend, fest, standhaft, unerschütterlich, unbeweglich, *Мi. II.* 356. *М. II.* 145.
 Неповнáчний, *a. Пар.* unmerklich, allmählich.
 Непоимáти ся, *ptc.* непоимáвши ся, ohne sich zu schámen, ohne sich Scrupeln zu machen, (*В.*) *vgl.* Внимáти ся.
 Непокáзний, *a.* unansehnlich.
 Непóкiр, -ору, *m.* непокóра, *f.* — до Бóга Verstocktheit gegen Gott, *f.*
 Непокiрливий, непокiрний, *a.* ungehorsam, unfolgsam, widerspenstig.
 Непокiрливість, *Кн.* непокiрність, *Ко.* 299, -ости, *f.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, Widerspenstigkeit, *f.*
 Непоклýканий, *a.* ungerufen.
 Непокóбене, *n.* Beunruhigung, *f.*
 Непокóйти, *v. a.* beunruhigen.
 Непокрýтйй, *ptc.* unbedeckt, un-

verhüllt; -а коса́, Kopffhaare ohne Haube (von e. verführten Mädchen) III. I. 90. Неполітій, *ptc.* unbegossen, unbewässert, III. I. 350.

Неполічмі́й, *a.* unzählig. [tert, frei.]

Неполѳханій, *a.* nicht eingeschüch-

Неполучні́й, *a.* ungünstig.

Непомі́льній, непомі́лешній, *M.* II. 155, *a.* unfehlbar, untrüglich; unzweideutig, sicher, fest, accurat.

Непомі́льність, -ости, *f.* Top. Св. Unfehlbarkeit, *f.*

Непомі́ркований, *a.* unbegreiflich, unergründlich; 2) masslos, rücksichtslos,

Непомі́рний, *a.* übermässig gross, hoch; -а ціна́ nicht billig.

Непомня́щий, *a.* der das Gedächtnis verloren hat, geistesschwach.

Непоня́тливий, *a.* ungelehrt.

Непоня́тливість, -ости, *f.* Ungelehrigkeit, *f.* Фр. [fassbar, unverständlich.]

Непоня́тний, *a.* unbegreiflich; un-

Непоня́тність, -ости, *f.* Unbegreiflichkeit, *f.*

Непопра́вний, *a.* unverbesserlich.

Непопра́вність, -ости, *f.* Unverbesserlichkeit, *f.* [holfen.]

Непора́дний, *a.* unberathen, unbe-

Непора́дність, -ости, *f.* Rathlosigkeit, Unbehilflichkeit, *f.*

Непора́тований, *a.* *M.* verlassen, verwahrlost, hilflos.

Непора́да, *f.* *s.* Неврѳд.

Непорозу́міна, *n.* Missverständnis, *n.* Missverstand, *m.* [stehen, missverstehen.]

Непорозу́міти, *v. a.* nicht gut ver-

Непорозу́мний, *a.* begriffsstützig; unbeholfen. [barkeit, *f.*

Непоро́к, -ока, *m.* *Mi.* II. 356 Ehr-

Непоро́ки, *pl. M.* II. 111 schlechter Ruf.

Непоро́чний, *a.* makellos, keusch, unbefleckt. [sigkeit, Keuschheit, *f.*

Непоро́чність, -ости, *f.* Makello-

Непорухо́мий, *M.* II. 205, непо-

ру́шний, *a.* unbeweglich, regungslos.

Непору́шіймий, *a.* unverrückbar; 2) unvermeidlich.

Непора́дний, *a.* unordentlich.

Непора́дність, -ости, *f.* *K.* Unordentlichkeit, Unpünctlichkeit, *f.*

Непора́док, -дку, непѳряд, *K. m.* Unordnung, Verwirrung, *f.*

Непосидю́щий, непосидлі́вий,

(-йвець, *m.*) непосидний *Пар. a.* der an einem Platze nicht lange sitzen bleibt, unruhig; vielgeschäftig.

Непосидю́щість, -ости, *f.* Бор. Vielgeschäftigkeit, *f.*

Непослу́х, *m.* непослу́шність, -ости, *f.* Ungehorsam, *m.* Unfolgsamkeit, *f.*

Непослу́шний, *a.* ungehorsam, unfolgsam; 2) nicht botmässig, *K.*

Непоста́вний, *a.* unförmlich.

Непоста́вність, -ости, *f.* Unförmlichkeit, *f.* *Пар.* [schlich, unergründlich.]

Непости́жимий, *a.* *Пу.* unerfor-

Непости́жимість, -ости, *f.* Un-ergründlichkeit, *f.* [Nichtfasten.]

Непості́нє, *He.* непощене, *n.* das

Непосту́пний, *a.* keinen Schritt weichend; 2) nicht rasch fortschreitend die Arbeit auf d. Erntefelde).

Непота́йний, *a.* *He.* nicht heimlich, rückhaltlos. [sichtslosigkeit, *f.*

Непотерплі́вє, *n.* Ungeduld, Rück-

Нопоті́р, *s.* Непѳр.

Непоті́шіймий, *До.* непотішний, *Лвр. a.* trostlos, untröstlich; -шний, un-

ерfreundlich. [schickt, einfältig, plump.]

Непоторо́чий, *a.* *M.* II. 196 unge-

Непотре́ба, *s.* Нептѳба.

Непѳтрі́б, *m.* Taugenichts, *m.*

Непѳтрі́бний, *a.* unnöthig, unnütz; liederlich, nichtsnutzig, *n.* nichtswür-

диг; 2) nicht bedürftig, *n.* dürtig.

Непѳтрі́бство, *n.* Nichtsnützigkeit, Niederträchtigkeit, Lumperei, *Ko.* 399; Laster, *n.* Unfug, *m.* Ф.; Faulheit, Faul-

ленzerei, *f.* *Kn.*

Непохі́бний, & *s.* Непомі́льний & *s.* непохі́лий, *a.* *Ст.* unbeugsam, hartnäckig. [nicht wankend.]

Непохі́тний, *a.* unerschütterlich, непохі́тність, -ости, *f.* Unerschütterlichkeit, Festigkeit, *f.*

Непохі́чно, (-хѳчно), *adv.* ist keine Lust, man will nicht gern.

Непохо́чувати, *v. n.* nicht gern wollen, ungerne etw. thun.

Непоча́тій, непочі́наний, *ptc.* unangefangen; unberührt, unversehrt.

Непоче́сний, *a.* unansehnlich; unschön, unangenehm; 2) gemein, unsittlich.

Непочі́танє, непошано́ванє, *n.* Nichtachtung, Missachtung, *f.* [schädigt.]

Непошко́дований, *ptc.* *Зг.* nicht be-

Непоштівий, *a. См. s. Нечесний*, anstössig, *См.*

Непощада, *f. К.* непощадіне, (-а́дже-не), *n.* Schonungslosigkeit, Härte, Strenge, *f.* [sichtslos, *ВВ.*

Непощадний, *a.* schonungslos, rück-
Непра́вда, *f.* Unwahrheit, Lüge, *f.* unbilliges Benehmen, *n.* Verfahren, Unrecht, *m.* Schlechtigkeit, *f.*; — тво́й *Ч.* V. 204 auf deiner Seite ist Lüge, du lügst.

Непра́вдйвий, *a.* unwahr, trügerisch, unehrlich, *s.* Непра́вий, *III. I.* 299; unecht, falsch.

Непра́вдйвість, -ости, *f. К.* Unwahrheit, Unechtheit; Mangelhaftigkeit, *f.* Fehler, *m.*

Непра́вдо, *adv. Зап.* falsch.

Непра́вдува́ти, *v. n. Н.* 25 un-
gerecht leben; — ме́жи собо́ю Unrecht und Betrug gegen einander ausüben.

Непра́весний, *a.* unrechtmässig, unehelich, *Пар.*

Непра́весник, *m.* (-иця, *f.*), un-
rechtmässiger Erbe, unehelicher Sohn,
-e Erbin, -e Tochter.

Непра́вий, *a.* unrecht, unrechtlich;
непра́вого ло́жа (син, дочка́) illegitim,
unehelich; *adv.* непра́во, *К.* widerrecht-
lich, ungerecht. [unrichtig.

Непра́вильний, *a.* unregelmässig,
Непра́вильність, -ости, *f.* Unre-
gelmässigkeit, Unrichtigkeit, Anomalie, *f.*

Непра́вний, *a.* unrechtmässig, un-
gesetzlich, gesetzwidrig.

Непра́вність, -ости, *f.* Unrechtmäs-
sigkeit, Ungesetzlichkeit, Gesetzwidrig-
keit, *f.* [rechtgläubigkeit, *f.*

Непра́вова́рність, -ости, *f.* Un-
Непра́вота́, *f.* Untugend, *f. Пар.*

Непра́нка, *f.* ungewaschenes Hemd.

Непре-, *s.* Непере-; Непреари-
май, *a. ЛД.* *s.* Необзо́рий.

Непремі́нно, *adv.* unfehlbar, ganz
gewiss, durchaus. [лі́мий.

Непреобо́рймый, *a. К.* *s.* Неодо-
Неприбли́жущий, *a.* unnahbar,
schroff, *Ф.*

Непри́браний, (-а́тий *Ме.* 53) *a.*
nicht aufgeräumt; 2) nicht geschmückt.

Неприві́чка, *f.* Ungewohnheit, *f.*

Неприві́чний, *a.* ungewohnt.

Неприві́тний, *a.* unfreundlich.

Неприві́тниця, *f. Ме.* 305 die Un-

freundliche, Missgünstige (ма́чоха & *ОП.*).

Неприві́тність, -ости, *f.* Unfreund-
lichkeit, *f.*

Непригі́дний, *Пол.* (-о́дний *Не.*),
неприго́жий, *a.* unbrauchbar, unnützlich,
unbequem, unzweckmässig; unanständig,
ungeziemend. [zweckmässigkeit, *f.*

Неприго́жість, -ости, *f. В.* Un-
Непри́ємний, *a.* unangenehm, un-
lieblich; (*adv.* -мко, *В.*).

Непри́ємність, -ости, *f.* Unan-
nehmlichkeit, Unlieblichkeit, *f.*

Непри́значний, *a.* unbedeutend.

Неприка́зувати, *v. a.* in d. Rdrt.
най ся не прика́зує (най ся прич ка́-
же) soll ausgesagt bleiben, und wenn
schon das böse Wort (böse Sache) in
der Rede ausgesprochen wurde so möge
es nicht Schaden bringen.

Неприка́яний, *a. К. I.* 291 ohne
Busse, nicht entschuldigt, am Seelenheil ver-
zweifelnd; ein verstockter, grosser Sün-
der, *См.* [ком.

Неприка́дко, *adv. s.* Неприч-
Непри́лічний, *a.* unzukömmlich;
unanständig.

Непри́лічність, -ости, *f.* Unzu-
kömmlichkeit, *Term.* Unanständigkeit, Un-
schicklichkeit, *f.* [*Пар.*] *a.* unversöhnlich.

Непри́мирймый, (-ми́рйвий),
Непри́мирймість, -ости, *f.* Un-
versöhnlichkeit, *f.* [verdächtig.

Непри́митний, *a.* unmerklich, un-
Напри́мусний, *a. К.* ungezwun-
gen, willig.

Непринале́жність, -ости, *f.* —
суда Incompetenz des Gerichtes, *f. Term.*

Непри́пйний, *a.* ohne Hindernis,
unbehindert. [bar, seltsam, *В.*

Непри́питий, *a.* -е ба́жане сондер-
Непри́ро́дний, *a.* unnatürlich.

Непри́ро́дність, -ости, *f. Нас.* Un-
natürlichkeit, *f.* [nicht als solche geboren.

Непри́ро́дєнний, *a.* -а відьма
Непри́стівно, *adv. s. d.* folg. [*Пар.*

Непри́сто́йний, *a.* unschicklich,
Непри́сто́йність, -ости, *f.* Un-
schicklichkeit, *f.* [teüsch.

Непри́сто́бно, *adv. М.* unpar-

Непри́сто́пний, *a.* unzugänglich.

Непри́сто́пність, -ости, *f.* Un-
zugänglichkeit, *f.* [*a.* abwesend.

Непрису́тний, непрису́тний,

Неприсутність, непритомність, -ости, *f.* Abwesenheit, *f.*

Непритобреный, *a.* *Кух.* nicht gegeben, *n.* geschult, ungeschliffen, nicht abgefeimt, schlicht; 2) unverbesserlich, ausgelassen, unbändig; 3) ungeheuer.

Непритобрный, *a.* ohne Theilnahme, o. Berührung, indifferent.

Неприторбный, *a.* sehr gross; 2) herzlich lieb, (*Фр.*) [dersacher, *m.* *Св.*

Неприхильник, *m.* Gegner, Wi-Непричастный, *a.* в чім nicht theilhaftig, keinen Antheil habend.

Не-при-чѣм, *adv.* fern soll etwas bleiben, (*B.*).

Непричком, неприщип, *adv.* *s.* Немов, beispielweise, ohne hämische Anspielung, Vergleichung. [keit, *f.*

Неприязнь, *f.* Feindschaft, Feindlich-Неприязный, *a.* III. I. 154 unlieb, unfreundlich; feindlich.

Неприятель, (-елька, *f.*), *m.* Feind, Gegner, *m.* (-in, *f.*) *adj.* неприятельский, feindlich, feind, des Feindes.

Неприятный, & *s.* Неприемный & Непробудимый, III. II. 244, непробудный, *a.* nicht aufzuwecken, nicht zum Erwachen zu bringen, unerwecklich, geistestodt. [ungesäumt.

Непробовочно, *adv.* unverzüglich,

Непроворняка, *m.* *f.* II. 128. непроворный, *a.* unbehend, ungeschickt.

Непроглядный, *a.* unübersehbar; 2) undurchdringlich + *M.*

Непрогорный, *a.* III. -а тьма undurchdringlich. [veräusserlich.

Непродажный, (-дажный), *a.* un-

Непроворный, *a.* dunkel, finster, *См.*

Непровористый, *a.* undurchsichtig, *Ил.* [vorsichtig, *Term.* nicht umsichtig.

Непроворный, (-зорливый) *v.* un-

Непроворность, -ости, *f.* Unvorsichtigkeit, *f.* Mangel an Umsicht, *m.*

Непроворный, *a.* *Мог.* *s.* Непроглядный 2). [проходимый.

Непролазный, *a.* -а дорога *s.* Не-

Непромакальный, *a.* *Пол.* was-serdicht.

Непроміжно, *adv.* *См.* unmöglich.

Непроницаемый, *B.* непроницаемый *Пол.* *a.* undurchdringlich.

Непроницаемость, -ости, *f.* Undurchdringlichkeit, *f.* *Пол.*

Непропускной, *a.* nicht durchlassend. [brochen.

Непрорывной, *a.* *Кл. Т.* ununter-

Непробсвѣток, -тку, *m.* *Т.* Finsternis, Unwissenheit, *f.*

Непросипенный, *a.* — пияцца *Кв.* 408 ein Sauffer ohne Unterlass, ohne eine Weile durchzuschlafen.

Непросипуший, *a.* -а ніч langdauernde, ewige Nacht, die man nicht verschlafen kann. [det.

Непрослѣдимый, *a.* *Фр.* unergreu.

Непростимый, *a.* unverzeihlich.

Непростовільный, *a.* -а (*f.*) schwanger.

Непротобреный, *a.* II. 216 *s.* Неприторбный 1); -енно, *adv.* sehr viel, ohne zu erschöpfen, o. zu verschwenden.

Непроходимый, непрохідный, *a.* undurchdringlich, unwegsam. [rect.

Непрямый, *a.* mittelbar, *Term.* indi-

Непряха, *f.* *P.* I. 176 träge Spinnerin.

Непутити, *v.* *a.* *Мак.* auf Irrwege führen.

Непутный, *Левч.* непутный, *a.* *s.* Непотрибный, II. II. 84. *Мі.* II. 356.

Непутство, *n.* *См.* *s.* Безпуте 2).

Непутствовати, *v.* *n.* niederlich leben, lumpen, *См.* [meinen, wännen.

Непщевати, *v.* *n.* † *К.* dafür halten,

Нерадити ся, *M.* III. 36 nachlässig, unachtsam sein.

Нерадо, *adv.* nicht gern, nur ungern.

Нерадостен, *a.* *Ч. V.* 242 trostlos, untröstlich, freudeleer, unerfreulich, *Л.* 132.

Неразом, *adv.* II. II. nicht auf einmal.

Нераніщ, *adv.* *compar.* *К.* = нераньше.

Нервистый, *a.* nervig, *Пар.*

Нервѣвка, *f.* Nervenfieber, *n.*

Нервовый, (*Не. нервий, Пр. XII.* 147, нервозный) *a.* Nerven-; 2) nervös, reizbar.

Нересулярный, *a.* *Не.* unregelmässig.

Нерезный, *m.* *a.* *s.* Nbl. des Прут.

Нересница, нерез, нерестъ, *f.* *s.* Нересница; 2) нерестъ. *coll.* *b.* Laich, *n.* Frösche, *pl.* *Пот. I.* 172. [*n.* 283.

Нерет, *m.* *Н.* 196 Art Fischreue, Netz,

Неретивый, *a.* folgsam, sanft, harmlos.

Нерівний, ungleich, uneben, ungebahnt. [Unebenheit, *f.*

Нерівність, -ости, *f.* Ungleichheit,

Нерівнобедренний, *a.* ungleichschenklig, *Пол.* [wertig.]

Нерівновартостний, *a.* ungleich-
Нерівноволбсий, *a.* mit unglei-
chen Naaren. [flügler, *pl.* (Heteroptera).

Нерівнокрільці, *pl.* Ungleich-
Нерівня, *m. f.* nicht ebenbürtig.

Неріг, -ога, *m.* Art antediluviani-
sches Thier. [geschwärmt hat.]

Нерійник, *m.* Bienenstock, der nicht
Нерісниця, нерістка, нерінка, *f. s.*
Мерсінця.

Нерістка, -ости, *f.* Mineral, *n.* Term.

Нерічівий, *a.* -і устá nicht beredt,
Пол. [a. unentschlossen, unschlussig.]

Нерішіймий, (-ійвий, -ільний, *Зар.*)

Нерішіймість, (-ійвість), -ости, *f.*
Unentschlossenheit, *f.*

Неробб, *У.* нероба, неробиско, *m.* неро-
боблящий, *a.* Taugenichts, arbeitsscheu.

Неробак, *m. M. s.* Неборак. [same.]

Неробітниця, *f.* die nicht Arbeit-

Неробство, *n. ВВ.* Liederlichkeit,
Verkommenheit, *f.*

Неродючий, *a.* unfruchtbar.

Неробір, -ору, *m.* Unachtsamkeit, *f.*

Нерозвага, *f. Пар. s.* Нерозсудність.

Нерозважений, нерозважний, *a.*
ohne zu lindern, untröstlich, (сльози, тугá,
сум), *Ст.* [важний, & s. Необачний &.]

Нерозважець, -жця, *m. Т.* нероз-

Нерозгадливий, *a. В.* unachtsam,
unbedächtig. [unbegreiflich.]

Нерозгадний, *a. Ст.* unerklärlich,

Нерозглядність, -ости, *f. Т.* Un-
achtsamkeit, Kurzsichtigkeit, Unzurech-
nungsfähigkeit, *f.*

Нерозділмий, (-дільний), неро-
зділмість, (-дільність), *Терт. s.*

Неподільний, &, нерозлучний &.

Нерозквічаний, *a. С. І.* 199 von
unerschlossener Blüte. [unentschieden.]

Нерозлучен, *a. У.* unentschlossen,

Нерозлучний, *a.* unzertrennlich,
unzertrennbar. [trennlichkeit, *f.*

Нерозлучність, -ости, *f.* Unzer-

Нерозміжбований, *a.* ungetheilt
III. I. 137. [35 immer ungewechselt.]

Нерозмінний, *a.* — рубель *Др. a.*

Нерозмірний, *a.* unverhältnismäs-
sig. [hältnis, *n.* Unverhältnismässigkeit, *f.*

Нерозмірність, -ости, *f.* Missver-

Нерозполбженя, *n.* Ungeneigtheit,

Verstimmung, *f.* [sam; unzählig, *Под.*

Нерозп'утний, *a.* pfadlos, unweg-

Нерозр'ивний, *a.* unlösbar, unauflöslich. [löslichkeit, *f. Пар.*

Нерозр'ивність, -ости, *f.* Unauf-

Нерозр'ішіймий, *a. Мог. s.* Нероз-

р'ивний. [unvergänglich.]

Нерозрушіймий, *a.* unzerstörbar,

Нерозрушіймість, -ости, *f.* Unzer-

стörbarkeit, *f.*

Нерозсудливий, *К.* нерозсудний,
a. unbedachtsam, unklug, unverständlich;
ungereimt.

Нерозсудливість, (-удність),

-ости, *f.* Unklugheit, Unüberlegtheit, *f.*

Unverstand, *m.*

Нерозтопний, *v.* uneschmelzbar, *Пол.*

Неробзум, *m.* Unverstand, *m. s.* Неробтроп. [вий; sinnlos.]

Нерозумний, *a. s.* Нерозсудли-

Нерозпорядність, -ости, *f.* Man-

гел an guter Anordnung, *m.*

Неробтроп, *m. У.* Unbesonnenheit,

f. Unbedacht, *m.* Thorheit, *f.*

Нерти, (нру, нреш, нре), *v. n. s.*

Нирн'ути. [(Scyllaea)]

Нертиця, *f.* Seemooschnecke, *f.*

Нерукá комуць, *Кн.* nicht gezie-

mend, ziemt nicht.

Нерукотворний, *a.* nicht von Men-

schenhänden gemacht, *III. I.* 197.

Неруне, *n. s.* Курмáче; schmutzige

Wäsche (*Фр.*).

Неруся, *f.* linker Nbf. der Десна.

Нерухлівий, *Фр.* нерухомий, *Пар.*

нерушіймий, нерушний, *Щог. a.* un-

weglich, bewegungslos, regungslos, starr.

Неруш, *m.* Art Pflanze.

Неряд, *m. Левч. s.* Непорядок.

Нерядівий, *У.* нерядний, *a.* nach-

lässig, fahrlässig, unachtsam; nicht wirt-

schaftlich. [ресть 2)?]

Неряд, *m. Гол. II.* 276 s. Нє-

Не-саме — то, *adv.* nicht eben, nicht

allzu sehr.

Несамовітий, *a.* besessen; eig-

unselbständig, *Mi. II.* 195; 2) unbewusst
(*adv.*) *Левч.* [самхіть *adv.* unwillkürlich.]

Несамовільно, *ОП.* несамохіть, не-

Несвѣдѣмецъ, -мця, *m. В.* несвѣ-

домий, несвѣдущий, *Фр. a.* der Un-

wissende, unerfahren, unkundig, — чорѣ-

Несвѣдомість, -ости, *f.* Unkennt-

niss, Unwissenheit, *f.*

Несвій, *a. s.* Свій.

Несвітний, несвітовий, несвіцкый, *Кч.* 379 *a.* nicht von dieser Welt, übernatürlich, unnatürlich, ungewöhnlich, unqualificierbar, übermässig.

Несвітщина, *f.* geistlicher Stand.

Несвоборний, *a. Зг.* unbändig. [*ВБ.*

Несець, -спя, *m.* Träger, *m.*

Несила, *f.* Kraftlosigkeit, Indolenz, Ohnmacht, *f.* — mit *d. Infinit.* nicht vermögend, ausser Kraft. [*se Kraft.*

Несильна сила eine überaus grosse

Несильний, *a.* schwach.

Несильно, *И.* 96 несильвано, *adv.* ohne Zwang, ungewungen.

Неситий, *a.* unersätlich, *III. I.* 348.

Неситість, -ости, *f.* неситство, *n.* *Левч.* *s.* Ненасит, Habgier, Habsucht, *f.*

Несказаний, *a.* *Кч.* 282; -анно, *adv.* *III. I.* 69 unaussprechlich, unnenbar, ungemain, überaus. [*Неначе.*

Несказати, *adv.* *Не.* (*г. н.* 266) *s.*

Несказність, -ости, *f.* *Ог.* Saumseligkeit, Trägheit, *f.*

Нескверний, *a.* unbefleckt, rein.

Нескинүтий, *ptc.* — оком unabhsehbar, noch nicht mit Augen bemessen.

Нескінчавий, *Ос.* (61) *IX.* 176, (-анний *Кл.*) нескінчавий, *a.* nicht enden wollend, endlos, unendlich.

Нескінченість, -ости, *СМ.* *f. s.* *Безкопечність.*

Нескладний, *a.* ungefüge, ungeschickt, plump; unpassend, ungereimt, unharmonisch. [*schicktheit, Ungereimtheit, f.*

Нескладність, -ости, *f.* *Унге-*

Нескладний, *a.* unbiegsam, *ГШ.*

Несколюбий, (-ли-), *a. МШ.* *Зг.* unerschütterlich. [*rotten.*

Нескорений, *a.* schwer auszu-

Нескоро, *adv.* nicht bald.

Нескоротий, *a.* *Кч.* der sich nicht abkürzen lässt (*Bruch*).

Нескрéба, *m. f.* нескрéбений, *a.* ungeschlacht, ungeschliffen, roh, unrein.

Нескусний, unschmackhaft, unappetitlich. [*haftigkeit, f. Пар.*

Нескусність, -ости, *f.* Unschmack-

Нескусно, *adv.* nicht gewandt, *Пол.*

Неслава, *f.* Ruhmlosigkeit; Schmach, *f.* *ruchlose That, *Кол.* *II.* 3.

Неславити, неславляти, *v. a.* когд

schmähen, verleumden, in schlechten Ruf bringen.

Неслыханий, *a.* unerhört; seltsam.

Неслухняний, -яність, *f. К. & s.* Непослушний etc. [*recht.*

Неслушний, *a.* ungebührlich, unge-

Неслушність, -ости, *f.* Ungebühr, Ungerechtigkeith, *f. Term.*

Неслюбний, *a.* unehelich, *Term.*

Несмак, *m.* Missbehagen, *n.*

Несмертний, *a. s.* Безсмертний.

Несмыслений, *a.* † *К.* unvernünftig.

Несмилий, несмиливий, *a.* schüchtern. [*ternheit, f.*

Несмиість, -ости, *f.* Schüch-

Несмити, *v. n.* nicht wagen; befangen, schüchtern sein. [*leidlich.*

Несогірший, *a.* nicht gar schlecht,

Несогласка, *f. М. П.* 131 Uneinigkeit, Misshelligkeit, *f.*

Несовзучний, *a.* dissonierend, *Пол.*

Несовзучність, -ости, *f.* Dissonanz, *f.* [*Auführer, m. der Unzufriedene.*

Неспокойник, *m.* Friedenstörer,

Неспокойниця, *pl. Wein.* der плаксивиця.

Несосвітний, (-тєний), *a.* nicht in aller Welt zu finden, unerhört, wunderbar; 2) unzählig, zahllos *Га. П.* 55.

Неспалый, *a. М. П.* 127 unverbrennlich, nicht verbrennend. *Пу.*

Неспалість, -ости, *f.* Unverbrennlichkeit, *f. Пар.*

Неспасєний, *a.* nicht erlöst, ohne Erlösung, verdammt; 2) ewiges Verderben bringend: *грх.*

Неспєртий, *a. Пар.* unwiderlegbar.

Неспиний, *a. Ру.* unaufhaltsam.

Неспільчивий, *a.* nicht mittheilend, selbstsüchtig.

Неспірний, *a.* nicht leicht damit fortzukommen, zeitraubend; *adv.* -но, mühsam.

Неспішний, *a.* nicht eilig, gemach.

Несплавний, *a.* unschiffbar, *Term.*

Несплавність, -ости, *f.* Unschiffbarkeit, *f.* [*nicht leicht.*

Неспляха, *adv. Не.* nicht alsobald;

Несплячка, *f. gew. pl.* -чка, Schlaflosigkeit, *f.* (*b.* Kindern).

Несповіджений, *Зг.* несповід-

ний, *Вах.* (неповіто, *adv. Ф. Пр. П.* 127) *a.* unaussprechlich, unsäglich. [*Пол.*

Несповназубий, *a.* mit Zahnlücken,

Неспівний, *а. Пар.* unvollständig, nicht voll, nicht ganz, *adv.* неспівна два кірці nicht volle 2 Scheffel; — рбзуму nicht bei (allen) gesunden Sinnen, aberwitzig, wahnwitzig; *Оу.* § 169.

Неспівнийми, *а.* unerfüllbar, *Фр.* Неспівність, -ости, *ф.* Unvollständigkeit, *ф. Пар.*

Несподаний, *а. Заж.* unerklärlich. Несподіванка, несподівня, *ф.* Ueberraschung, *ф.*

Несподійний, *К.* несподіваний, *а.* unverhofft, unvermuthet.

Несподобане, *н.* das Missfallen, *Ил.* Неспожийлий, *а. Зг.* nicht abgelebt, lebensfrisch. [gleichlich.

Неспорівний, *а. Пар.* unvergleichlich. Неспорний, *а. Ко.* 122 anstandsloswillig. [dorben, unverfälscht.

Неспорчений, *рпс. Зг.* nicht verheiratet, *обф, т. Гол.* Unmöglichkeit, *ф.* [unfähig; *adv.* s. Непаручний.

Неспосібний, (-соб-), *а.* untauglich, Неспосібність, -ости, *ф.* Untauglichkeit, Unfähigkeit, *ф.* [sern.

Несправийми, *а. С.* nicht zu besprechen, *ф. Ч. V.* 618?

Несправний, *а.* ungefüge; unordentlich, nicht solid, schadhaft + *М.*

Несправність, -ости, *ф. П.* Ungechicklichkeit; Unordnung, Mangelhaftigkeit, *ф.* [überwindlich, *Кст.*

Несприйимий, *а.* unabwendbar, unabweisbar, *а.* unbemittelt, unvermögend, insolvent.

Неспромоба, неспромобність, -ости, *ф.* Unvermögen, *н.* Indolenz; Unfähigkeit zu zahlen, Insolvenz, *Лев.*

Неспроста, *adv.* *Не.* nicht schlechtwegs, *н.* ohne weiteres, *н.* ohne besonderen Grund.

Неспячий, *а.* nicht gern schlafend. Неспячка, *с.* Несплячка.

Неставати, нестати, *в. н. с.* Не ставати; нестаеть чогось кому es gebriecht jmdm an etwas, es fehlt, mangelt; ще чогось нестало! da fehlte noch das! когось -ло, jmd hörte auf zu sein.

Несталий, *а.* unbeständig, wechselnd. Несталість, -ости, *ф. В.* Unbeständigkeit, *ф.* Wankelmuth, *т.*

Несталок, -лка, *т.* Wechselthierchen, *н.* (Amoeba).

Нестановитий, *а. Ф. с.* Nestanchig, [ziemt nicht.

Нестать, *adv. П.* steht nicht an, Нестатечний, (-бчний), *а.* unbeständig, veränderlich; haltlos, unsolid, leichtfertig; 2) arm *Ра. I.* 375.

Нестатечність, (-бчність), -ости, *ф.* Unbeständigkeit, Leichtfertigkeit, Unmässigkeit, Haltlosigkeit, *ф. К.*

Нестаток, -тку, *т. с.* Нестаток, *Н. Зз. Фр;* *рл.* нестатки на щось Mangel an etw. *М. П.* 144; Dürftigkeit, Unmöglichkeit, *ф.*; 2) erschöpfter Boden, *Фр;* 3) Unbestand, Mangel an Ernst u. Festigkeit, *т. Н.* 225; 4) unbeständiger, wankelmüthiger Mensch. [статок.

Нестача, *ф. Под. с.* Недостача, недостяга, *т.* Ungeethüm, Ungeheuer, *н. Пар.*

Нестелепа, *т. ф. с.* Гамела.

Нестемний, *а. Н.* 230 wahr, echt, unzweifelhaft (*adv. М. + Б.* 16); *adv.* нестемно, *д.* нестемнісінько accurat. just, eben; nicht verdunkelt, *Кн. Пр. X.* 376.

Нестерпий, *Ил.* нестерпний, *Ст.* нестерпчий, *С. П.* 228 unausstehlich, unerträglich. [bitterung.

Нестерпуча, *ф. С.* unerträgliche Verletzung, *в. а. с.* Носити; заносити 2) *Кн.* несе пустынею man fühlt dass man in der Wüste ist; 2) — яйці Eier legen; 3) — ся getragen werden, ziehen; несе ся чутка es geht, läuft das Gericht; *б)* — ся (Eier) legen.

Нестягий, *а.* unreif.

Нестягнути, *в. н. с.* Невстягнути; *impers.* нестягло, нуж — kaum dass man sich erholte, da — *Мх.*

Нестядник, *т.* Bergsternblume, *ф.* (Aster amellus).

Нестий, *adv. (В.) с.* Як-стий.

Нестіпний, *а. Зг. с.* Нездібний, geistesschwach, indolent.

Несторівка, *ф.* Nhhf. des Céper.

Несторобжкий, *а.* unbehutsam, unwachsam.

Несторбно, *adv. Кн.* unparteiisch.

Нестотно, *adv. См.* ganz so wie —, beinahe, *с.* Достоту.

Нестрепений, *а. Ос.* (61) IV. 31? Нестріпний, *а.* unregelmässig, unförmlich; unharmonisch. [aus, *См.*

Нестрімно, *adv.* übermässig, über-

Нестя́м, *т.* нестя́млене, *н.* *Лу.* das Vergessen, Unwissenheit, *f.* Bethörung, *f.* Taumel, *т.*

Нестя́мний, *а.* † *М.* masslos.

Несха́бно, *adv.* ohne Bedenken, ohne Zweifel.

Несха́льчивий, *а.* *М.* II. 84 unbeugsam, unnachgiebig, unerbittlich, unnachichtig. [*lie*, Abnormität, *f.*

Несха́дність, -ости, *f.* *ВВ.* Аномалія.

Несхо́дний, *а.* *Ч.* III. 271 nicht zum Durchgehen, unermesslich; 2) nicht abzutragen, sehr dauerhaft (v. Kleid).

Несхо́жий, *а.* — на се́бе sich selbst unähnlich, ganz verändert, † *М.*

Несуви́рний, *а.* unruhig, unbändig.

Несуме́нна су́ма, (*Фр.*) unermessliche Zahl, Unsummen, (*pl.*). [*unstreitig*.

Несупе́речно, *adv.* ohne Zweifel.

Несуства́чий, *а.* ungegliedert.

Несу́щий, *а.* s. Нездобний.

Несу́чка, *f.* Henne die gut Eier legt, gute Legehenne. [*sentlich*.

Несу́щний, *а.* *Ил.* zufällig, unwesentlich, *т.* s. Базнік, (*vgl.* Сча́зник).

Несчи́слений, *а.* unzählig, zahllos.

Несю́чка, *f.* s. Несу́чка.

Не́твар, не́твір, -ру, *т.* s. Не́твір.

Нетве́рдий, *а.* nicht hart, zart; schwach, *Ш.* II. 33. [*heit, f.* *ВВ.*

Нетвере́зисть, -ости, *f.* Trunken-

Нете́мшті, *v.* *а.* s. Нетя́мти 1).

Нете́пи, *pl.* schlechter Hauf der sich nicht brechen lässt. [*erant*.

Нетерпи́мый, *а.* unduldsam, into-

Нетерпи́мисть, (-пі́лєсть), -ости, *f.* Unduldsamkeit, Intoleranz, *f.*

Нетерпи́вий, (-пел-), нетерпи́чий, (-пучий), *а.* ungeduldig; unduldsam; nicht aushaltend.

Нетерпи́вість, (-пел-), -ости, нетерпи́вча, *И.* 107 нетерпи́вча *Л.* 19, *f.* Ungeduld, *f.* — берé ко́го jmd wird ungeduldig.

Не́теч, не́теча, не́течина, *f.* nicht fließendes, stehendes Wasser; Sumpf, *т.*

Нетеча́нка, *f.* s. Найтеча́нка.

Не́ти, *Дар.* (*Пр.* III. 17); не́тий, *Мі.* II. 63, *т.* † Sohn des Bruders od. der Schwester, Nefte, *т.*

Не́тик, *т.* — слаби́нґа, Rührmichnichtan, Springkraut, *н.* (*Impatiens noli*

tangere). [*rig*, blasirt (не втирка́ти ся) §.

Не́ти́тїрний, *а.* (*Фр.*) nicht neugier-

Не́тифо́р, *т.* s. Никифо́р.

Не́ти́лько, (-ки), *adv.* nicht nur.

Не́тіпа, не́тіпанка, *Ч.* V. 1137, не́тіпа́ха, *f.* ungezogene, tölpische Dirne, Sudlerin, Schlumpe, Trulle, *f.*

Не́тле́нний, *а.* der Immerhungrige, s. Не́тля; 2) —, не́тлі́нний, unverweslich, *К.*

Не́тлі́не, *н.* *К.* Unverweslichkeit, *f.*

Не́тля, *f.* nimmersattes, immerhungriges Wesen, (*Ф.*); s. Не́тля́мий; 2) Motte, *f.*; kleiner Schmetterling; Lithocolletis, *В.*

Не́то́, *conj.* — (denn) anders, geschieht das nicht —; не то (що) не — але (а́й) nicht nur nicht; nicht nur das, dass nicht; не то що, а не то geschweige denn, dass —. *Ог.* 209.

Не́топі́р, *т.* *В.* s. Лілі́к.

Не́то́тїжний, *а.* nicht identisch, *Кл.*

Не́то́тїжність, -ости, *f.* *Ил.* Nichtidentität, *f.*

Не́то́я, *f.* Art Pflanze.

Не́тра, не-тре́ба, *adv.* ist nicht nöthig, ist entbehrlich, man braucht nicht.

Не́тре́ба, *f.* *Н.* e. Berges.

Не́тре́бство, *н.* *См.* s. Непотрі́бство.

Не́труд, *т.* s. Не́рба́.

Не́тру́жений, *а.* nicht arbeitsam; 2) mühelos erworben. [*f.* *Агруд, т.*

Не́тря, (-а), *f.* Waldesschlucht, -kluft,

Не́тфу́нтавий, *а.* §. nichtsnutzig.

Не́тутбу́ло. *Гр.* das gelang nicht.

Не́тя́га, не́тя́жище, не́тя́женька, *т.* *f.* obdachloser, armer, vielgeprüfter, unglücklicher Mensch, s. Бу́рля́к; *adj.* не́тя́зький, — ку́рїнь *КС.* IV. 505 der не́тя́ги (*pl.*). [*schwer, leicht.*

Не́тя́жний, *Св.* не́тя́жкий, *а.* nicht

Не́тя́к, *т.* s. Не́ти.

Не́тя́м, *т.* не́тя́ма, *К.* не́тя́мка *МШ.* *f.* besinnungsloser Zustand, Unwissenheit, Vergessenheit, *МШ.* *f.*

Не́тя́мити, *v.* *а.* sich nicht an etw. erinnern; 2) nicht gedenken.

Не́тя́мливий, *а.* *Ваг.* unbedächtigt; ohne Rückhalt. [*wusstlos.*

Не́тя́мний, *а.* — з дїву *Фр.* be-

Неува́га, *f.* s. Неува́жність, Versehen, *н.* Неу- s. Нев-.

Неува́жене, *н.* *В.* Geringschätzung,

Verachtung, *f.* [achtsam, rücksichtslos.
Неувáжний, *a.* unaufmerksam, un-
Неувáжність, -ости, *f.* Unaufmerk-
samkeit, Unachtsamkeit, Rücksichtslosig-
keit, *f.* [щий.

Неувядáемий, *a.* † *III.*s. Невáynu-
Неугаря́ющий, *a.* nicht verbrenn-
bar, *Top.*

Неудáча, неудáлий, & *s.* Невдáча &
Неужíтний, *a.* unnütz, unbrauchbar,
B. [bringender Strich Landes, öder Boden.

Неужíток, -тка, *m.* keinen Nutzen
Неу́к, *m.* неу́кий, *a.* *R.* 41 ein Unwis-
sender, Ungelehrter; ungeschult, nicht
abgerichtet, unerfahren. [bar.

Неукло́нимий, *a.* *Kov.* unabwend-
Неуло́вимий, *a.* *Фр.* nicht zu fangen,
n. z. ergreifen, *n.* z. erhaschen.

Неумíлий, *У.* неумíтний, *Левч. a.*
s. Невмілий.

Неумíрний, *a.* *B.* unregelmässig.
Неу́мний, *a.* unvernünftig, dumm.
Неумо́вний, *a.* stumm.

Неупо́вні, *adv.* *s.* Неспобний.
Неупра́вка, *f.* *Под.* (*ж.* з. 197) Un-
ordnung, *f.*; Misslingen, *n.* [te, *f.*

Неуро́жай, *m.* Misswachs, *m.* Missern-
Неуси́пний, *a.* *У.* *Фр.* *s.* Невсипу-
щий. [unablässig.

Неуста́нный, *a.* *He.* unaufhörlich,
Неусту́пність, -ости, *f.* *B.* Un-
nachgiebigkeit, *f.* [giebig.

Неусту́пчивий, *a.* *Пар.* unnach-
Неути́шний, *a.* *III.* 387s. Невти́шно.

Неуто́млений, *III.* II. 59. неуто-
мливий, *Ле.* (-мíмый), неутрудíмый,
У. *s.* Невтомлений.

Неуто́млений, *a.* neutral.
Неуто́рний, *a.* nicht giftig, (*B.*).
Неу́чий, *a.* *От.* *s.* Не́ук.

Не́форощ, *m.* *III.* *s.* Не́хворощ.
Не́фта, *f.* *Ко.* 76 *s.* На́фта.
Не́ха, *m.* *f.* *s.* Не́рба.

Неха́й, *conj.* es sei darum, es mag sein,
lass (ihn, sie, es &); нехай що — gesetzt
dass — angenommen dass —, *s.* Неха́ти.

Неха́р, *m.* неха́ра, *m.* *f.* Sudler, *m.* *Gr.*
24; 2) —, неха́ринець (*B.*) Wolf; не́-
хар, *f.* *coll.* Raubthiere, *pl.* bes. Wölfe.

Неха́рний, неха́рний, *m.* (-иця, *f.*)
неха́рапу́тний, *a.* unrein, unsauber, un-
flätig, unordentlich; Sudler, *n.* (Sudel-
weib, *n.* feile, unflätige Dirne).

Неха́рність, -ости, *f.* неха́рство,
n. Schmutz, *m.*; Unordnung, *f.*

Неха́ти, *v.* *a.* mit *d.* *Infinit.* etw.
nicht thun wollen, etw. unterlassen, sich
von etw. enthalten.

Нехва́ла, *f.* *Зг.* *s.* Несла́ва.
Нехва́лит, *m.* *Кв.* 430 Invalide, *m.*

Нехва́льний, *a.* nicht lobenswert,
n. belobt, *K.*

Не́хворо́щ, *m.* Feldbeifuss, römischer
Wermut, (*Artemisia campestris*). *Пом.*
III. 116. [wankend, fest.

Нехи́бкий, нехи́тний, *a.* *Біл.* nicht
Нехи́блений, *a.* nicht verfehlt, un-
fehlbar, *K.*; nicht falsch, aufrichtig, *Ки.*

Нехи́бний, *a.* fehlerfrei, correct,
genau.

Нехи́бнути, *v.* *n.* gewiss nicht aus-
bleiben; *impers.* ohne allen Anstand.

Нехи́рий, *a.* (*Ф.*) missgelaunt.
Нехи́ть, -оти, *f.* Antipathie, Abnei-
gung, *Пар.*; 2) —, нехи́тьма, *adv.* *s.* Не́хотя.

Нехла́нный, *a.* gefrässig; 2) grausam.
Нехла́юти, *v.* *a.* *Ф.* besudeln.
Нехла́юя, *m.* *f.* нехла́ю́йний, *a.* не-
хла́ю́иця, *f.* *s.* Неха́рний; нехла́ю́ство,
n. *s.* Неха́рність.

Нехо́рбшкுவатий, *a.* unschön.
Не́хотя, нехотя́чий, не́хоч, *adv.* (*eig.*
ptc. zu нехотіти) ohne zu wollen, un-
willkürlich; хоч не́хоч magst wollen
oder nicht.

Не́хрест, *m.* не́христ, *m.* Unchrist,
Ungläubiger, Heide; Iude *m.* (der Un-
getaufte).

Нехто́лиця, *f.* *s.* Ніхтоніця.
Нехтува́не, *n.* *Біл.* Geringschä-
tzung, Ignorierung, *f.*

Нехтува́ти, *v.* *a.* nicht beachten,
nicht anerkennen; 2) zu nichte machen,
verderben, misshandeln.

Неце́ремо́вність, -ости, *f.* *He.*
Grobheit, *f.* Cynismus, *m.*

Не́цки, (*d.* не́цята), *pl.* Mulde, *f.*
Не́цбота, *f.* *II.* *n.* 65 Untugend, Ver-
worfenheit *f.* [bischen.

Не́ця́т, *adv.* gar nichts, nicht ein
Неча́е́вець, -вця, *m.* Kampfgenosse
des полко́вник Не́ца́й, *m.*

Неча́йний, неча́емий, неча́яний,
У. *a.* unerwartet, unverhofft; 2) hoffnungs-
los, desperat; (-áянно, *adv.* *M.* III. 118).

Неча́р, *m.* (*pl.*) *s.* Я́ничар, *КС.* VIII. 267.

Нечасовій, *a.* unzeitig, früh, *Ф.*
 Нечёмник, *m.* *Ф.* Taugenichts, *m.*
 Нечепура, *Ст.* (-уруха), *f.* *s.* Непіпа, нечепурний, *a.* Непічепурний.
 Нечесані панночки, *pl.* Gretel im Busch, *f.* (*Nigella damascena*).
 Нечесть, нечестівість, -ости, *f.* нечестие, *n.* *К.* Ehrlosigkeit, Niederträchtigkeit; Ruchlosigkeit, Gottlosigkeit, *f.* 2) нечесть, Schande, Schmach, *f.*
 Нечестівець, -вця, *m.* нечестивий, *a.* der Ehrlose, Nichtswürdige; ruchlos, gottlos.
 Нечестний, *a.* *s.* Нечестний.
 Нечётний, *a.* *Пар.* *s.* Нечеткий.
 Нечётність, -ости, *f.* Unleserlichkeit, *f.* [umsonst, weshalb wohl.
 Нечім (то), *conj.* weswegen nicht
 Нечисть, *f.* alles Unreine, *Еф.* 36. *coll.* unreine Geschöpfe, Canaille, *ТР.* 29.
 Нечістий, *a.* unrein, unsauber, unlauter; 2) unheimlich, nicht geheuer, *s.* *a.* *m.* der böse Geist, Teufel, *m.*
 Нечістість, -ости, нечистота, *f.* Unreinigkeit, Unsauberkeit; Unkeuschheit, *f.*
 Нечиткий, (-тєльний), *a.* *Term.* unleserlich, unlesbar.
 Нечіпай-зілє, *n.* *s.* Переступень.
 Нечоловічий, *a.* *К.* übermenschlich.
 Нечувалий, *Ст.* нечуваний, *a.* unerkhört. [wusslos, sinnlos.
 Нечувствєнний, *a.* gefühllos, be-
 Нечувствєнність, -ости, *f.* нечувство, *n.* *Пу.* Gefühllosigkeit, *f.*
 Нечуй, *m.* *Ф.* *Поз.* (67) 39? purer Geist; нечуя-ангіль, 130 Genius, *m.*?
 Нечуй-вітер, *m.* Ruhrkraut, *n.* (*Gnaphalium*); 2) Nabhichtskraut, (*Hieracium pilosella*).
 Нечумазний, *a.* *К.* I. 308 nicht hübsch; ungeschickt, plump.
 Нечупайда, *f.* нечупарний, *a.* & Нечепура &.
 Нечуть, *adv.* *Пу.* kaum hörbar, leicht.
 Нечутий, *a.* III. II. 225 *s.* Нечувалий.
 Нечутливий, *a.* *Ст.* unempfindlich.
 Нечутний, *a.* *gew.* *adv.* нечутно, ist nichts zu hören, man hört nichts neues.
 Нешанба, *f.* *Под.* *s.* Непочитане.
 Нешановлявий, *a.* до когось *К.* für jmdn keine Achtung habend. [Bohrer.
 Нешивальний, *a.* — сверлик Art
 Нєшищє, *aug.* *n.* *s.* Нєха.

Нєшпєргáč, *m.* *s.* Лилік.
 Нєшпєтний, *a.* *pol.* nicht garstig.
 Нєшпир, *m.* *s.* Сумрák; 2) *pl.* нешпори, *pl.* Vesper, *f.*
 Нєшта, нєчта, *f.* *Ф.* Dirne, Hure, Metz, *f.*; 2) *s.* Нєчєсть 2).
 Нєщадїмий, *a.* *H.* 32 keiner Schonung wert, nichtsnutzig, verworfen, werwerflich, *M.* [sichtslos.
 Нєщадїний, *a.* schonungslos, rück-
 Нєщаслївець, -вця, *m.* нещасливий, *a.* нещастник *МШ.* (-ипя, *f.*) нещастний, (-сний), *a.* unglücklich; unselig, unglücklich.
 Нєщаслївїсть, *n.* 198 нещастність, *B.* -ости, *f.* Unglück, Elend, *m.* Calamität, *f.*
 Нєщастє, *n.* Unglück, *n.* Unglückseligkeit, *f.* [Нєчислєнний.
 Нєщєтний, *a.* *ЛД.* *КС.* IV. 491 *s.*
 Нєщїрїсть, -ости, *f.* Mangel an Aufrichtigkeit, *m.* Missgunst, Unlauterkeit, Falschheit, *f.*
 Нєщо, *conj.* нещобї geschweige denn, desto mehr, *МШ.*; нещоданвоще — nicht eben gar lange her, als — *Кн.*
 Нєщобт, *adv.* *Кв.* 43 nicht viel.
 Нєявний, *a.* nicht sichtbar, *n.* offenbar *n.* klar *Зє.*
 Нє-як, *adv.* nicht anders, ohne weiters.
 Нєяково, *adv.* *s.* Нїяково.
 Нєялий, *a.* ungeziemend, unrecht, nicht schicklich; unzüchtig; ungeschickt.
 Нєясить, *f.* † *К.* Kropfgans, *f.* (Pelecanus). [kel.
 Нєясний, *a.* undeutlich, unklar, dunkel.
 Нєясність, -ости, *f.* Undeutlichkeit, Unklarheit, Dunkelheit, *f.*
 Нє, *conj.* *Оц.* §. 257. *Гол.* *гр.* 217 *s.*
 Нї I. und Не.
 Нїв, *m.* *Ч.* I. 10. *s.* Нїв.
 Нїва, *f.* *coll.* нївє, *n.* нївї *pl.* *IT.* Acker, *m.* Ackerfeld, *n.* Flur, *f.* Gefilde, *n.* *adj.* нїванийй.
 Нївинá, *f.* Heu vom Ackerfelde, *n.*
 Нївомїрка, *f.* -колосівка Getreidelaubkäfer, *m.* (*Anisoplia fruticola*) *B.*
 Нївоштбжити, *v.* *a.* *s.* Ничтбжити.
 Нївянка, *f.* *Sherardia argensis*.
 Нїгда, нїгди, *adv.* *s.* Нїкблї.
 Нїджа, *m.* *f.* *s.* Недолугий.
 Нїдїти, *v.* *n.* schwinden, vergehen, abnehmen, verkümmern. [Нїзкийй.
 Нїже, *adv.* *сотпар.* (*B.*) = нїзш · *s.*

Нижний, (-й), *a.* unter, Nieder.
 Нижний, *m.* Untermann; Bube (im Kartenspiel) *m.* Ч. III. 45. ГШ.
 Нижня, *f. coll.* die Unterbeamten (*pl.*), Dienstmannschaft, *f.* (Gendarmerie etc.).
 Низ, *m.* der untere Theil, das Untere; das der Mündung e. Flusses nähere, unterwärts liegende Land, *vgl.* Поділе, низина; Souterrain, *n.* низом, *adv.* unterwärts, niederwärts; на низ *P.* I. 8; до низу *Кч.* 5. в низ 179 nach unten hinab, bis hinunter, herunter, niederwärts.
 Низь, *f.* (Фр.) Tiefland, *n.*; jene Richtung in der das Wasser hinabläuft.
 Низанка, *f.* *s.* Нізка.
 Низати, (нижу, нижеш), *v. a.* aufreihen, -fädeln, -ziehen; *холод менє ниже Шог. 16 es durchzieht mich ein Frösteln; 2) — ся *M.* II. 113 sich durchschlingen, sich schlängeln.
 Низень, низина, *f.* Niederung, *f.* niedrig gelegener Ort; Thal, *n.*
 Низити, (нижу, низиш), *v. a.* niedriger stellen, jmdn herabsetzen.
 Низити, *v. n.* herabgehen, -kommen, -gelangen, -steigen *Ш.* I. 237.
 Нізка, *f.* etwas Aufgefädeltes, Angereihtes; — наміста Korallenschnur, -kette; — цибулі Kranz etc.
 Низкий, (-зк- (*d.* низенький, -бнький), *a.* niedrig; *нидериächtig, gemein.
 Низкість, -ости, *f.* Niedrigkeit; *Niederträchtigkeit, Gemeinheit, *f.*
 Низкоділ, -бу, *m.* Мак. низовина Левч. низота, ВВ. *f.* *s.* Низень.
 Низкорослий, *a.* niedrigwachsend.
 Низовий, *a.* am низ, (низь), liegend, am niederen Laufe e. Flusses, in der Niederung. [Tasche, *f.* Loch, *n.*
 Низок, -зька *m.* Höhle, Nische, Grube;
 Низпослати, *v. a.* † hinsenden; 2) spenden, *Ш.* II. 238. [gestürzt.
 Низриновенний, *a.* К. † herабник, *int.* (*adv.*) zu нікати 1).
 Никадій, нікуда, *s.* Нікуда.
 Нікати, *v. n.* schnopern, schneibend riechen, *P.* I. 11 herumflunkern, gucken; 2) sich niederdrücken.
 Нікіцько, *adv.* *Иг.* 84 nicht im mindesten, gar nichts. [Гол.
 Ніклява, *f.* linker Nbf. des Дністрє, Ніклий, *a.* schwach, zart, *Зг.*
 Ніклюшка, *f.* Microgaster, *B.*

Никнути, *v. n.* schwinden.
 Никола́й, (-бла, *d.* -ольцо, -олуно, -блка), *m.* Nikolaus, Niklas, *adv.* Никблин, (-блчин). [поле, *B.*
 Никола́ець, -айця, *m. s.* Пожити-Никола́йки, *pl.* St.-Niklasgeschenke für Kinder, *pl.*
 Никбли, *adv.* *s.* Ніблі.
 Никбльщина, *f.* Gastgelage am Tage des heil. Nikolaus (9. Mai a. St.), *n.*
 Ни-кѹс, *adv.* nicht ein bischen, gar nicht. [„Unaussprechlichen“ selbst.
 Нильзя, по самє — *Кс.* 51 bis zum Нимє, *Ф.* (Иов. 50) wird nicht (mit *d.* *Infinit.*), *s.* Имати.
 Нимохід, -ода, *m.* Nachtwandler, *m. ?*
 'ниний, *a.* МШ. (Ис. III.) *s. d.* folg.
 Нині, ниніка, (-каль, -калі), нинька, (-ки), ніночки, *adv.* heute; jetzt.
 Нинів, *m.* *N.* e. Berges.
 Нинішний, *a.* heutig; jetztig; von heute.
 Нинішність, -ости, *f.* *КУ.* heutige Zeit, Jetztzeit, Gegenwart, *f.*
 Ниняти, *v. n.* in *d.* Kinderspr. *s.* Спати.
 Ніпа, *f.* *rum.* *У.* dicke Schar.
 Ніпавий, *a.* naschhaftig. [keit, *f.*
 Ніпавість, -ости, *f.* Naschhaftig.
 Ніпати, *v. n.* nippen, tasten; *s.* Гнипати. [(Podiceps), *m.*
 Нірець, -рця, *m.* Taucher; Steisssfuss
 Нірище, *n.* Höhle, *f.*
 Нірка, *f.* *Niere, f.* 2) *s.* Нурок, прбнурець; *adv.* нирковий Nieren.
 Нирковатий, *a.* nierenförmig.
 Нирнути нирати, *v. n.* untertauchen.
 Нирцєм, нирці, *adv.* untertauchend, geduckt, *Ог.* 114. [стїти у корб.
 Нирювати, *v. n.* у корб §. *s.* Гона
 Ніта, *f.* *ТР.* 33. 346 das sich ablösende Streifen an der Schneide; 2) die Schneide selbst.
 I. Нйти, (нию, ниш), *v. n.* dumpfen Schmerz fühlen, in Gram sich abhärmen, sich ängstigen. [stücke beim Webstuhl.
 II. Нйти, *pl.* zwei hölzerne Werk-
 Нйтиці, *pl.* Fadenalgen, *pl.* (Confervae). [f. Faden, Zwirn, *m. pl.* Garn, *n.*
 Нйтка, нйтчина, *См.* (*d.* нйточка, Нитковатий, *a.* fädllich, fadenförmig.
 Ниткоплет, *m.* scherzh. *Вейн.* des Webers: Fadenverwickler, Zwirnverdreher, *И.* 246. [annotinum.
 Нитба, *f.* пядич — Lycopodium

Нитувати, *v. a. s.* Нютувати.
 Нитчак, *m.* Fadenwurm, *m.* (Mermis) *B.*
 Нитчати, *a.* fadenförmig.
 Ніяляльниці, *pl.* Garnaufzug, *m.*
 Ніяняний, *a.* zwirnen, Zwirn-.
 Ниць, *adv.* mit dem Gesichte zur Erde, nach unten.
 Ницьак, *m.* ein Niederträchtiger, *K.*
 Ницелбз, *m.* kriechende Weide (Salix repens).
 Ніцїий, *a.* niedrig wachsend: -а лоза *Еф.* 21.30; gesenkt, demüthig, *Kv.* 263. 267; 2) niederträchtig, *K.*; ніця собака *H.* 61 heimtückischer Hund. [heimlich.
 Ніцьки, *adv.* gebeugt, geduckt;
 Ніцько! *int.* Lockruf für Lämmer.
 Ніця, *f. dim.* *H.* 295 *s.* Нічка.
 Нич, *pron. n.* nichts, *s.* Нічб.
 Нічгїд, -ода, *m.* ein Nichtsnutziger.
 Ничельниці, ниченїці, (*d. йчки*), *pl.* Zettel, *m.* Kette (zu e. Gewebe), *f.* *Аль.* 407; (*sgl.* йця, *f.* *Гол.* III. 439).
 Ничемний, *a. s.* Нікчемний.
 Ничицїр, -бра, *m.* Nicerphorus.
 Нічка, *f.* Göttin als Nachtspinnerin; 2) — непрамітка, Acker-Kleinling, *m.* (Centunculus minimus).
 Ничбгїй, *a.* *Ч.* VII. 551 = ні-до-чбго, nichtsnutzig.
 Ничбї = ничбго = ничб *s.* Нічб.
 Ничоман, *m.* Habenichtes, *m.* *Пар.*
 Ничтбжити, *v. a. s.* Нївечити, нї-цїти. [stöbern, wühlen.
 Нишпорити, *v. a. A-I.* schnüffeln,
 Нищета, нищотá, *f.* Dürftigkeit, Armut, *f.* [arm, dürftig; Bettler, *m.*
 Нищїй, нищук, (-ун), *m.* *Зак. a.*
 Нищїтель, *m.* Vernichter, Vertilger, Zerstörer, *m.* [heerend, *Пол.*
 Нищїтельний, *a.* verwüstend, zerstören.
 Нищїти, *v. a.* vernichten, vertilgen; zerstören.
 Нищїти, *v. n. s.* Нїдїти.
 Нїяк, нїякий, & *s.* Нїяк &.
 I. Нї, *conj.* nein; нї-же-нї gar nicht, nicht im mindesten; нї — нї, (áні — áні) weder — noch, *Ч.* V. 458; не... áні... нїже weder — noch — noch, nicht einmal *III.* II. 68; нї-для-чбго *C. I.* 211, нї-за-для-чбго *Ме.* 365 нї за що, вї прб що, нї з тбго нї з сьбго ohne einen Grund, um nichts, *Лев.* нї сїло нї пáло, нї дай нї підї, *Зар.* ganz unverhofft;

нї сáк-нї тáк weder so; noch so, nicht gut, so leidig, so elend; нї за сé нї за тó, — сесé нї за тотó für nichts und wieder nichts; хто-нї wer nur, wer nur immer.

II. Нї = мя = мене, *Accus. sgl.* *pron.* mich *Ог.* 129. [unversehens.

Нїбэзда, *adv.* *Га.* II. 55. unvermuthet,
 Нїби, нїби то, *conj.* wie wenn, als ob, gleichsam, gleich als, *Ог.* 210.

Нїв, *g.* нбва, Neumond, *m.* (häufiger новїй мїсяць).

Нївечити, *v. a.* zu nichte machen, vernichten, vereiteln; 2) thätlich miss-handeln. [derben.

Нївечїти, *v. n. T.* verkommen, ver-

Нївжé, *Щог.* *s.* Невжé. [was; Nichts.

Нївїть-що, *C. I.* 18 man weiss nicht
 Нїворот, *m.* -отом итї, *Фр.* in Zer-störung, in Verfall kommen; 2) irren, durcheinander gehen.

Нїгá, *f.* *Ч.* IV. 299 Weichlichkeit, Verzärtelung, *f.* *Пом.* III. 109 das Kosen.

Нїгдé, (нїдé), *adv.* nirgends; нїгдé-нїчб gar nichts; нїгдé дїти ся *Ог.* 118 nothwendig, unvermeidlich; н. правди дїти mann kann die Wahrheit nicht ver-bergen.

Нїгїч, *m.* Nichts, *n. Cm.* (*Пр.* VII. 414).

Нїготь, *m. s.* Нбготь, *B.*

Нї-гý! *int.* zum Antrieb der Pferde.

Нїгди, *adv. pol. s.* Нїкбли.

Нїдїха, *f. N. e.* Berges.

Нї-до-кбго = до нїкбго *III.* II. 257.

Нїдрицяя, *f. s.* Сорбмиця.

Нїдрб, *n. Зг. s.* Нáдрб. [ця.

Нїдровїй, *a.* -é корїтце *s.* Ложнїй-

Нїж, *g.* ножá, *m.* Messer, *n.*

Нїж, *conj.* (bei *Comparat.*) als, wie, denn.

Нїжáден, -дна, -дне, *pron.* kein, gar kein.

Нїже, *conj. s.* Нї I. [keit, *f.*

Нїжéне, *n. M.* Liebkosung, Zärtlich-

Нїжїти, *v. a.* корб liebkosen, zärtlich für jmdn sein, verzärteln, verweichlichen; 2) — ся зо злбети *Ф.* vor Grimm vergehen.

Нїжка, нїженька, (-ечка), *f. dim.* Füßchen, *n.* Fuss, *m. s.* Норá.

Нїжкувати, *v. n.* von Schafen: zu-sammenkommen u. mit Füßen stampfen.

Нїжнá, *f.* Messerscheide, Säbelschei-de, *f.* (*Ласт.* 246).

Нїжнїй, *a.* Fuss-.

Нїжнїй, *a.* fein, zart, zärtlich, mit

Zartgefühl; 2) verzärtelt, verzogen *Ka.* 131.

Ніжність, -ости, *f.* Zartheit; Zärtlichkeit, *f.*

Ніжчата, *pl. n. s.* Ніжка. [beitscheue.

Ніза, *m. f.* Weichling, Zärtling, der Ar-
Ні-защо, ні-зац, *s.* Ні І.

Ніздра, *f.* Rückseite des Leders, *s.*
Мяздра, мяздро.

Ніздри, ніздра, *pl.* Nüstern, Nasen-
löcher, *pl. bes. des* Pferdes). [te, ? *s.* Нізка.

Нізка, *f. Ф.* (Пос. 21) Ring in einer Ket-
Ніз'я, *s.* Нільга, нель'я.

Ніковатий, *a. s. m. N. e.* Berges.

Нікб'ли, *adv.* nie, niemals, niemehr;
мені — ich habe keine Zeit; 2) zur
unrechten Zeit.

Ніколити ся, *impers.* -ить ся кому'
jmd hat keine Zeit, *Левч.*

Нікб'льство, *n. K.* (*Хата.* 179)
Mangel an Zeit, keine Zeit. [кб'льщина.

Нікб'льщина, *f. Ч. III.* 184 *s.* Ни-
Ніб'трий, *a. s.* Ніжаден.

Нікб'т, *s.* Ніхтб.

Нік'уди, (-да), *adv.* nirgends, *n. wo-*
hin; — к'ч'мний *s.* Нік'ч'ма.

Нік'ус, нік'ушик, *s.* Нік'ус.

Нік'ч'ма, *m. f. Ст.* нік'ч'мник, нік-
ч'мен, *M. II.* 151 нік'ч'мний, *a.*
Taugenichts; nichtig, geringfügig, bedeutungslos; 2) nichtswürdig, niederträchtig.

Нік'ч'мнити, (-ніч'ити), *Kn. v. a.*
entwürdigen, erniedrigen, niederträchtig
machen, verderben.

Нік'ч'мниця, *f. K. Б.* Geringfügig-
keit, Kleinigkeit, Albernheit, *f.*

Нільга, *adv. K.* unmöglich *Оз.* 117.

Нільовець, -вця, *m.* Nilpferd, *n.* (Hir-
potamus amphih.).

Нім, *adv.* ehe, bevor; bis.

Нім'ак, нім'ан, *Левч. m.* ein Stummer.

Нім'енщина, *f.* Land am Flusse Nje-
men, *K.*

Німець, -мця, *m.* ein Deutscher.

Нім'ецкий, *a.* deutsch.

Нім'еччина, *f.* Deutschland, *n.*

Нім'ий, *a.* stumm; -а хорб'ба nicht
erkannt. [Wesen).

Нім'ина, *f.* Thier, *n.* (eig. stummes

Нім'ія, *f.* — ч'рна Bilsenkraut,
n. (Hyoscyamus niger). [stummen.

Нім'ити, *v. n.* stumm werden, ver-

Нім'ка, нім'к'ня, (*д.* нім'очка), *f.*
eine Deutsche.

Нім'но, *adv.* — рб'бит' ся кому'є jmd
wird befangen, beklommen, verstimmt.

Нім'оватий, нім'енький, *a.* etwas
stumm, halbstumm; stammelnd.

Нім'от'а, *f.* Stummheit, *f.* [Нім'ити
Нім'от'ити, *У.* нім'ув'ати, *K. v. n. s.*

Нім'ра, *m. f.* нім'равий, нім'ровб-
кий, *a.* undeutlich, unverständlich spre-
chend; 2) nicht offen in die Augen schau-
end, mit gesenktem Blick.

Нім'рати, *v. n.* undeutlich, unver-
ständig sprechen, nuscheln.

Нім'ч'а, -'ати, *n.* kleines, noch nicht
sprechendes Kind.

Нім'ч'ай, *H. 21.* нім'ч'ура, *m. aug.*
(*д.* нім'чик.) нім'ч'ин *s.* Німець.

Нім'чити, *s.* Знім'чити.

Нім'нащо, нінац, *m. n.* Taugenichts,
m.; 2) ні-на що б'уло куп'ити *Kn.* ==
= не б'уло за що. [ziger.

Ні-б'дний, ні-од'н, *a.* nicht ein ein-
Ні-о-ч'ім, *Св.* == о ніч'ім.

Ні-по-о-ч'ому == по-ніч'ому für
Nichts, um den Spottpreis.

Ніпрб', *m. s.* Дніпрб', *Левч.* [serables.

Ніпрох, *m.* (*Фр.*) etwas Schöb'iges, Мі-
Ніраз, ніраз'енник, ніразч'ук, *m.*
Teufel, *m.*

Нірка, *f. Nörz, m.* kleine Fischotter.
Ніс, *g. нб'са, m.* Nase, *f.* [eitel, *Ф.*

Нісенітний, *a. T.* albern, nichtig,
Нісенітниця, *f.* Albernheit, albernes,
fades Zeug, Schnurpfeiferei, *f.* Un-

sinn, *m.*

Ніск'ільки, *adv. Ч. III.* 76 gar nichts.

Ністр, *m. s.* Дніст'ер, &; ністрб'ве
Uferstrich des Dniest'ер; ністрб'яне,
pl. Bewohner des Dniesterufers (*s.* По-

бер'єжц'ї), *pl.*

Нісч'имний, *a. H. 241. Оз.* 102 [ни-
сч'-чим-ьн], ungewürzt, pur, ohne Fleisch,
Speck etc. gekocht.

Ніт, *adv.* ist nicht da, ist nicht mehr
да *Оц.* § 223; nein (*B.*).

Ніт'ити, *v. a. s.* Об'ніт'ити; 2) ся sich
ducken, lauern, *K.*; *b)* -ить ся сніг
thaut auf. [Motte, *f. s.* Н'єт'ля.

Нітка, *f.* Nachtfalter, *m.* (Phalaena);
Ніткати, *v. n.* „nein“ sagen, läugnen,
abschlagen.

Нітник, *m.* Helianthemum vulg.

Ніхоть, *m. s.* Ніготь.

Ніхтб', *g.* нік'б'го, *pron.* niemand.

Ніхто́вця, *f.* ein niederträchtiges, unwürdiges Weib.

Ні́ць, *s.* Нічó, *нич.* [tiefe N.

Ні́цька́ ніч, *H.* 149. *M.* ganze Nacht;

Ні́цьва́ти, *v. a.* *H.* 1 zu nichte machen, vereiteln.

Ні́ч, *g.* но́чи, *f.* Nacht, *f.* — *ночува́ти* die N. zubringen; *пусті́ти на ніч* übernachten lassen, beherbergen.

Ні́чвї́д, ні́чвї́док, -дка, *m.* Fledermaus, *f.*; 2) Nachtschwalbe *f.* (*Caprimulgus europ.*). [Оц. § 164.

Ні́чий, -ія, -іє, *pron.* niemandes,

Ні́ччї́чї́рк, *adv.* keinen Mucks, mäuschenstill.

Ні́чка, *f. dim. s.* Ніч; 2) weiblicher Poltergeist, Nachtgeist, Nachtmahr, *f. He.* (*Пр.* IX. 500); 3) *s.* Ні́чвї́д 1).

Ні́чкува́ти, *v. n. s.* Ночувати.

Ні́члї́ва, *f.* Nbf. des Дністер.

Ні́члї́г, (-ніг), *m.* Nachtlager, *n.* Оз. 70.

Ні́члї́жанї́н, *m.* der Uebernachtende; der mit Pferden auf d. Hutweide übernachtet.

Ні́чний, ні́чняний, *Ст. a.* Nacht,

nächtlich; *adv.* ні́чно *Me.* 429 Nachts.

Ні́чний, *m.* Nachtwächter, (*Ф.*), *m.*;

2) *pl.* Nachtfalter, *pl.*

Ні́чнийця, *f.* Eule, *f.* (*Strix*) *Ф. Поез.*

(67)20; 2) *pl.* Eulen, Nachtfalter, (*Noctuae*);

3) zusammengesetzte Angel für die Nacht ausgelegt, (*B.*). [sehend.

Ні́чно́вї́дний, *a.* *Мог.* in der Nacht

Ні́чó, ні́чóго, (*d.* ні́чóгї́сько, -ієнько),

pron. n. nichts; *менї́ ні́чóго я ні́чóго*

P. II. 21 mir ist nichts (übles vorgefallen);

thut nichts, schad't nichts

P. I. 14; *ні́чóго ді́ля* um nichts, um-

sonst, vergeblich; *Оц.* § 160.; 2) so

ziemlich, geht wohl an, annehmbar, ge-

nug gut, hübsch & : *о́на со́бі ні́чó.* *Оз.* 118.

Ні́чóгї́й, *a.* *Ч.* II. 409 nichtsnutzig,

= *ні́ до чо́го.*

Ні́чóгї́ч, *adv.* gar nichts.

Ні́чóжнї́й, *a.* eitel, vergeblich.

Ні́щї́мнї́ця, (ні́щї́м-), *f. s.* Ні́се-

ні́тнї́ця (*л. с.* 36).

Ні́щó, *s.* Нічó, sehr wenig; *ні́що*

менї́ то́го робї́ти es ist für mich eine

Kleinigkeit, — *b)* habe keinen triftigen

Grund dies zu thun. [mit nichten.

Ні́як, *adv.* auf keine Weise, gar nicht,

Ні́якї́й, *a.* kein; 2) nichtsnutzig,

nicht zu brauchen, *якї́йсь* — verkommen, schlecht; 3) *якóсь ні́яко, ні́яко во ко́му́* ist für jmdn unthunlich, ungeziemend, schickt sich nicht.

Ні́яковї́й, *a.* kein; 2) nicht deutlich, *n.* erkenntlich.

Ні́яко́сь, *adv.* *С.* II. 130 *s.* *Не́яче,* einiger-, gewissermassen, eigens. [pfen.

Ні́ячї́ти, *v. a.* *ко́го́* jmdn arg schim-

пнати, = *не зна́ти,* (*Фр.*) es ist unbekannt, *Оз.* 94.

I. *Но! мї́. nun! auf! wohlan!*

II. *Но, со́ж.* aber, allein; sondern;

doch; *но прї́вї́!* doch einmal! *Оц.* § 257.

3. *Оз.* 209; 2) *s.* *Іно́,* що-но (*що́ й*

но́) kaum dass, eben, gerade. [*Новї́к.*

Новя́к, m. *Ч.* I. 10 Neumond, *m.*; 2) *s.*

Нóва́тї́нь, f. Auswuchs auf e. alten

Eichenbaume, *m.* [*новотя́р, m.* *Neuerer, m.*

Новя́тор, Оз. *новї́тель, Term.*

Новя́зна, f. *B.* *новотóрство, n.*

Neuerung, f.

Новї́й, a. neu; — *мі́сяць* Neumond, *m.*

Новї́к, d. *новї́чок, -чка, m.* *Noviz(e),*

Novitius; Neuling, m.

Новї́на, (d. новї́нка), f. das Neue,

Neuigkeit, *f.*; 2) neu umgepflühtes, zum

ersten Male bestelltes Grundstück, Neu-

bruch, *m.*; neue Ansiedlung; 3) neuer

Aufzug der Leinwand, neue L.; 4) *pl.*

новї́нкї́ Zeitungen, *pl.*

Новї́нка́р, m. Neuigkeitskrämer, *m.*

Новї́нї́, -ї́ти, новї́нї́тко, -тка, n.

das Neugeborene, das Kleine, *Ст.*

Новї́ця, f. *Novize, f.* *Ч.* III. 392?

Новї́ннї́й, a. -е *пóле s.* *Новї́на* 2).

Новї́сенькї́й, (-ієнькї́й), a. ganz

neu, neubacken, *Пом.* III. 108.

Нóвї́сть, -ости, f. Neuheit; Neue-

rung, *f.* *Term.*

Новї́тнї́й, a. neu, jetztig, modern.

Ново́бра́нець, -нця, (-бра́нчик),

m. *новобра́ний, a.* der Neuerwählte,

Neuausgehobene, *Recrut, m.*

Ново́бра́нка, f. neu Aufgenomme-

ne, *Novize, f.*

Ново́вї́рець, -рця, m. der Neube-

kehrte, Neugetaufte, Neophyt, *m.* *Зг. К.*

Ново́вї́рство, n. neuer Glaube.

Ново́дра́нка, f. *H.* 219 *s.* *Дра́нка.*

Ново́же́нє, n. *Ч.* I. 68?

Ново́же́нець, -нця, m. gew. pl. -і́нці́

die Neuerwählten.

Новозавітний, новозакбний, *a.* neuteamentlich. [neugezimmert.

Новозрублений, *ptc.* neugehaut, Новолітний, *a.* Neujahrs-. [т. Пар. Новолітник, *m.* Neujahrsgratulant, Новолітувати, *Ч. III. 2.* новоліт- ствувати *Пар. v. n.* zum Neujahr wün- schen, gratulieren. [-geld, *n.* Пар.

Новолітщина, *f.* Neujahrs Geschenk, Новобдний, *a.* neumodisch. [ren.

Новонароджений, *ptc.* neugebo- Новонастанє, *n.* Пу. Neuerstehung, Wiedererschaffung; neue Verfassung, *K.*

Новобрядний, *a.* neuen Ritus. Новоприбувший, *a.* neu ange- kommen, *Фр.* [Säen gepflügter Acker.

Новоріа, *f.* im Frühjahr vor dem Новорождєнець, *Ч. IV. 8.* (-ро- жєнець, *Ваз.*), -нця, *m.* der Neugeborene.

Новорічний, (-річ-), *a.* Neujahrs- Новорічник, *m.* Almanach, *m.*

Новосад, *m.* neue Pflanzung. Новосвітний, *a.* der neuen Welt,

der Neuzeit, der Jetztzeit angehörig, modern, *Зар.*

Новоселія, *C. II. 101* новоселів- ка, новосілка, *f.* новосіле, *n.* neue Ansiedlung, neues Haus, neue Woh- nung, neuer Haushalt.

Новосівець, -вця, *m.* *N. e.* Berges. Новосілянєць, -нця, *m.* der Neu- angesiedelte.

Новослідця, (-дниця, *B.*), *f.* fri- sche Spur auf frisch gefallenem Schnee.

Новотар, *m.* *Term.* s. Новатор. Новотвір, -твору, *m.* новотворєтво,

n. Пол. Neubildung, *f.* Новохрєщенєць, -нця, *m.* *III. II. 175* der Neugetaufte, Neophyt, *m.*

Ногá, *f.* Fuss, *m.* Bein, *n.* *на ногáх auf den Beinen, in Bereitschaft; на одній ногі flugs, schnell; ногá за ногóв Schritt, vor Schritt, langsam; до горі ногáми verkehrt durcheinander; вїтяти до ногі mit Stumpf u. Stiel aushauen; в ногі пугáти ся Reisaus nehmen; упáсти кому в ногі, до нїг, zu den Füßen fallen; збáти когó з нїг jmdn zum Fal- len bringen, пострáвити когó на ногі jmdm auf die Beine helfen, jmdn in bes- sere Umstände versetzen; задєрти ногі crepiieren, sterben §.

Ногавиця, *pl.* Unterhosen, *pl.* (*sgl.*

ногавиця eine Hose); ногавкí, *pl.* Ober- hosen, *pl.* [4-ter Th. der куна.

Ногáть, *f.* † 20-ster Theil der грівна, Ногáтка, *f.* Ringelblume Todtenblu- me, *f.* (*Calendula offic.*).

Ноготь, *g.* вігті, *pl.* нїгті, *m.* Nagel (am Finger, an d. Zehe), *m.*

Ноготки, *pl.* s. Нáгáдки. Ногочєлюсти, *pl.* Kieferfüsse, *pl.*

Ногтик, *m.* s. Кóстрик. Нобє, *g.* Нобя, *m.* Noah, *adj.* Нобєвий,

Нобєйна, *f.* Versteinerung, *f.* Petre- fact, *n.* *vgl.* das vor.

Ножáка, *m.* *aug.* s. Нїж, grosses Messer. Ножаний, *a.* Fuss-, mit Füßen be- weglich, s. Нїжний.

Ножар, *m.* Messerschmied, *m.* *B.* [500. Нобжен, *g.* ножна, *m.* Scheide, *f.* *RC. IV.*

Нобженє, *n.* *coll.* Fussglieder, Zehen, *pl.* Нобженька, *f.* *dim.* s. Ногá, нїжка.

Нобжик, (-ичок), *m.* *dim.* kleines Messer.

Нобжиці, нобжниці, *pl.* Schere, *f.* Ножище, *n.* *aug.* s. Ногá; 2) s. Нїж.

Ножівник, *m.* Messerscheide, *f.* *B.*; 2) s. Ножар, *Пар.*

Ножковє пўщенє *Марк. 153* Fleisch- wochen, wann гижкí, дрегá, (kalte Füsse) gegessen werden. denn!

Нож-но — нож! nun denn! auf

Нозрáвий, *a.* s. Носáгий 2); смар- кáгий. [zwischen zwei Bächen.

Нозрїця, *f.* dreieckiges Feldstück Нозровій, *a.* s. Носовій.

Нозрюватий, *a.* *Под.* порóс. Нойна, нобє *pron. demon.* s. Оний, нон.

Ноївка, корáбиця- Noahs Arche (*Arca Noae*). [fen, *III. 02.*

Нобкнути на когó: но! но! зуги- Но-ле! *int.* s. Ну-же!

Номáдний, *a.* nomadisch. Нон, нонá, нонó, *pron.* jener, s. 'Онон

02. 57. II. 8. Kst.

Нонáшок, etc. s. Нанáшко. Нора, *f.* unterirdische Höhle, Erdloch,

n.; 2) Quelle, *f.* Норвежин, *m.* Norwege, *m.* *Ст.*

Норєць, -рця, *m.* *Ч. II. 17* s. Нур, нурєць. [cementaria).

Нобрик, *m.* Minirspinne, *f.* (*Steniza* Норїстий, *a.* quellenreich, *Пар.*

Норїця, *f.* Feldmaus, *f.* (*Hypudaeus* (*arvalis*), *Пол.*; 2) Eingeweidewurm, *m.*

Helminthes). [Нóров.

Норівки, норівоньки, *pl. dim. s.*

Норіти, *v. n.* quellen, sprudeln, hervorrieseln.

Нóров, *m. gew. pl.* нóрови, норová, *n. Ч. V.* 644 Sitte, Unsitte, Art, Unart, Angewohnheit; *pl.* Launen, Mucken; по нóрову *Ко.* 235 nach Belieben.

Норовійй, *Зг. (Пр. II.* 236. 248) норовтвѣнній, *a.* sitlich, moralisch.

Норовійстиий, норовлівий, *a.* eigen sinnig, launig, unachgiebig, störrig, schroff *M.* 76. [keit, *f.*

Норовістість, -ости, *f.* Störrig-

Норовіти, *v. n.* trachten, besorgt sein, *Др. с.* 243; 2) sich auslassen, sich launig gebahren, sich viel herausnehmen, *Кч.* 132. [Sittlichkeit; Moral, *f.*

Норовтвѣнність, -ости, *f. Топ.*

Норцовійй, *К. I.* 203, *s.* норцовійй, *Ме.* 378, *a.* -é піво Märzbiere, *n.*

Носáк, *m.* Lichthütchen, *n.* (zum Auslöschen der Lichter), *Зан. I.* 44.

Носáр, носáрик, *m.* Kaulbarsch, *m.* (*Acerina rossica*).

Носáтáзна, *f.* Rotzkrankheit, *f.*

Носáтий, *a.* grossnásig; 2) rotzkrank (*v. Pferd*). [langer Schneppe.

Носáтка, *f. Ко.* 111 Art Gefäss mit

Носáч, *m. s.* Носáтий 1).

Нóсик, (*d.* -ичок), *m. dim. s.* Нис; Náschen; 2) Schnáblein, *n. Кв.* 17.; 3) Vorsprung an d.Theekanne, Schneppe, *f.*; 4) das schmalere Ende des Eies; 3) *pl.* комарóви нóсики Rittersporn, *m.* (*Delphinium consolida*). [(*B.*) *pl. s.* Нóши.

Носáли, (-áлки *Ко.* 221), носáленки,

Носáльник, *m. Пол. В.* Träger, *m.*

Носáр, *m. s.* Носáр.

Носáтельность, -ости, *f. Ков.* Gehalt, *m.* Tragfähigkeit, *f.*

Носáти, (нóшу, нóшиш), *v. a.* tragen; — имя den Namen führen, tragen; — ся з гáдкоо etwas im Sinne führen; *s.* Нéсти 1), 3 а).

Носáльник, *m.* Garbenträger, (zum Setzen in Kasten &). *m.* (-иця, *f.* -in, *f.*).

Нóска, *f.* Schleppe, *f. См. ?* [zen, *pl.*

Носкá, *pt. Ос.* (61) VI. 39 Schuhspit-

Нóски-плóски, *int. Fabelw.* vom Schnattern der flachschnabeligen Enten, *P. I.* 49.

Носно-завáйкóвий, ноздрáчний,

a. -i kósti Nasenmuschelbeine, *pl.* (concha inferior).

Носовійй, *a.* Nasen-, Nasal-

Носогрáз, *m.* Art Vogel.

Носóк, -ска, *pl.* нискáй *КС.* (83) VII. 501 *s.* Носкáй, Fusspitzen, *pl.*

Носорáг, -áга, носорóгáч, *B.* носорóжець, -жця, *m.* Nashorn, *n.* (Rhinoceros); 2) *Др. с.* 95 -рóжець *e. fabelh.* Vogel.

Носорóгий жук, носорóжок, -жка, *m.* Nashornkäfer, *m.* (*Oryctes nasicornis*), *Пол.* [Noten, *pl.*

Нóга, *f.* Note; Musiknote; *pl.* нóти

Нотáция, *f.* Bemerkung, *f. Не;* 2) Angedenken, *n. Ос.* (62) VIII. 28. [Schaft, *n.*

Нóтинка, *f.* Lamm vom einjährigen

Нотувáти, *v. a.* notieren.

Нóчви, *pl. s.* Нóчови.

Ночвáд, ночовáд, *m. s.* Ничвáд.

Ночелáз, *m.* Schreitwanze, *f.* (*Reduvius*).

Нóчини, *pl. Пис.* Abenddämmerung, *f.*

Ночáвле, *n.* ночáвок, -вку, *m. См.* ночáг, (ношá-). *s.* Ничáг.

Ночáвлá, *f.* Nachtherberge, *f.*

Ночáжник. *II.* 252 ночáженик, *m. s.* Ничáжанин.

Нóчник, *m.* Mond, *m. Ч. I.* 9.

Нóчниця, *f. s.* Ничниця 1).

Нóчови, (*d.* нóчовки), *pl.* Schwinge, Futterchwinge, *f.*; 2) *s.* Нéчки; 3) Waschtrog, *m. Зак.*

Ночувáти, *v. n.* übernachten.

Нóша, *f.* Tracht, *f.* Kleider, *pl.*

Гол.; 2) Bürde, Last, *f.*

Нóши, нóши, носáта, носáи, *pl.* Traggestell, -geflecht, *n.* -korb, *m.* Trage, Tragbahre, *f.* [2) *pl. s.* Нóши.

Носáк, *m.* Träger, Handlanger, *m.*

Нóщиця, *f. s.* Ничниця.

Ну, *conj.* nun, also; ну́-же, ну́-но, *P. I.* 78. *Мх.* ну! nun wohl, wohlán, auf denn! ну ще де то про щó *Кн.* nun wohl noch wovon; ну, ну́тетко чи нóшов винó мéго? wer weiss, ob, vielleicht, (*Фр.*).

Нудь, *m.* нудá, нудьгá, *f.* Langeweile, Verstimmlung, *f.* Ueberdruss, *m.* Missbehagen, *n.*; Qual, *f.* нудьгá чипáе ся, збирáе корó — — überkommt, überfällt.

Нудь, нудáчка, *f.* Uebelkeit, Ueblichkeit, *f.*

Нудьга́ти, *v. a.* quälén, reinigen, *Зар.*
Нуджува́ти, *v. n.* У. in Elend u.
Noth leben.

Нудити, (*нуджу, нудиш*), *v. a.* langweilen, belästigen; zwingen; 2) Uebelkeiten erregen; *v. n.* — съвітом, собдоу sich selbst plagen, seine langen Tage schleppen. [erregend.]

Нудкйй, *a.* süsslich, Uebelkeiten
Нудкйсть, -ости, *f.* Süsslichkeit, Uebelkeit, *f.* [Esf. 31. *a.* langweilig.]

Нудлйвий, *Ст. нуднйй, нуданйй,*
Нудниця, *f.* die langweilt.

Нудбта, *f.* *Кн.* s. Нуд.
Нужа, нужда, *f.* Elend, *n.* Noth, *f.*; 2) Bedürfnis, *n.*; 2) нужа Läuse-suchtslaus, *f.* (Pediculus tabescentium); übhpt. Ungeziefer, Läuse.

Нужда́ти, *v. a.* quälén, reinigen; miss-handeln; — ся, нуждува́ти, *v. n.* *МШ.* und — ся *Ф.* sich abhärmen, s. abmühen, s. plagen, Noth u. Elend leiden; — ся на чім wegen etw. einander kränken.

Нуждённий, *a.* elend, jämmerlich, erbärmlich; *adv.* -ённо elendiglich.

Нуждённість, -ости, нуждбга, *Пар. f.* s. Нужда 1), Jämmerlichkeit, *f.*

Нуждйти, *v. a.* *Мак.* zwingen.

Нуждний, *У.* нужний, *К. a.* nothwendig, nöthig; kümmerlich.

Нужкати, *v. a.* antreiben; — ся ким, *s.* Послугувати ся. [grube, *f.*

Нужник, *m.* *Кн.* Abort, *m.* Senk-
Нуда́ти, *v. a.* *С. II.* 22 — коня́ Zaum anlegen, Gebiss einlegen.

Нудбчка, *f.* s. Уздбчка.
Нукати, *v. n.* на когб! ну! нуже zurufen, aufmuntern, antreiben.

Нуля, *f.* Null, *f.*

Нум! нумо! *int.* wohlan, heda! frisch zu! нумте (*pl.*) *P. I.* 6.

Нумер, *m.* Numer, *f.* [ferung, *f.* *R.*

Нумера́ция, *f.* Numerierung, Bezif-
Нумерува́ти, *v. a.* numerieren.

Нунавка, нунка, *f.* Art kleine Trom-pete aus dem Riedgras &. [temtrionalis].

Нур, *m.* Seetaucher, *m.* (Columbus ser-
Нурець, -рця, *m.* Lappentaucher,
Steissfuss, *m.* (Podiceps cristatus).

Нурити, *v. a.* niedersenken; в землй — wühlen, *B.*; — ся schmallen.

Нурйця, нурка, *f.* Nörz, *m.* (Mu-stela lutreola).

Нурок, -рка, *m.* Taucher, *m.*; да́ти, *пйти* нурка untertauchen; *adj.* нурко-
вий дзвнн Taucherglocke, *f.*

Нурт, *m.* *M.* Welle, Woge, Flut, *f.*
Нурці, *adv.* s. Нурпём.

Нута, *f.* Musiknote, *f.* Weise, Arie,
f. на нуту nach —.

Нутер, -тра, *m.* Pferd mit verküm-
mertén Hoden, *n.* Einhode, *m.*

Нуткйй, *a.* s. Нудкйй.
Нутриця, *f.* s. Гайста.

Нутрб, *n.* das Innere, Inhalt, *m.*
Нутрйний, *a.* *B.* s. Внутренний.

Нушторити ся, sich unruhig einen
Platz suchen, (*Фр.*).

Нюгати, нюгати, *v. a.* § jmdn klein-
lich quälén, aus Rache sticheln, *Га. II.* 55

Нюнка, *f.* Igelkolbe, *f.* (Sparganium).
Нюнька, *m. f.* weichlicher Mensch;
Мемме, *f.* Taugenichts, *m.*

Нюряти, *v. n.* grübeln, keifen. (*B.*)
Нюсьб! *int.* Lockruf, für Schweine.

Нюстрити ся, s. Нушторити ся.
Нют, *m.* Niete, *f.*

Нютува́ти, *v. a.* nieten, vernieten.
Нюх, *m.* Geruchsinn, Geruch, *m.*; 2)
— табакки Prise Tabaks, *f.* [Schnupfen.

Нюхане, *n.* das Riechen; 2) das
Нюхар, нюхач, *m.* Tabakschnupfer,
Schnupfer, *m.* [2) Tabak schnupfen.

Нюхати, нюхати, *v. a.* anriechen;
Нюхтйти, *v. n.* *Гуш.* schnoppén, wit-
tern, schnüffeln.

Нюхтом, нюхцём, *adv.* witternd.
Нюхцюва́ти, нюхтйти, нюшйти
H. 268, *v. n.* s. Нюхтйти. [Katze.

Няв-няв! *int.* vom Miauen der
Нявкати, нявкнути, нявчати, *v. n.*
miauen, winseln, wimmern, greinen *Ф.*

Няга, *f.* Wasserfrosch, *m.* [хай, най.
Нягай, *adv. ungr.* *Гол.* III. 262 s. Не-
Нягати, *v. a.* *Гол.* III. 711 s. Нехати.

Няй, няйге! s. Нехай, нехайге.
Нянин, *a.* der няня. [нянчин.

Нянька, *f.* Kinderwärterin, *f.* *adj.*
Няньо, (*д* нянечко, няньонько), *m.*
s. Нёньо.

Нянчене, *n.* Wartung, *f.* (e. Kindes).
Няньчити, *v. a.* kleine Kinder war-
ten, pflegen; — ся з ким jmdn wie e. klei-
nes Kind warten, hätscheln; — ся з своім
сёрцем das Herz beruhigen, warten.

Няньчити, *v. n.* winseln, wimmern.

Няня, *f.* s. Неня; 2) s. Нянька.
 Няти (ня́ти, ня́ти), *v. a.* fassen, rühren;
 віри ня́ти (поня́ти) *P. II.* 18 Glauben
 fassen, Ueberzeugung gewinnen; — ко-
 му́ jmdm glauben; — ся чо́гось *M.* an

etw. sich machen, zugreifen, etw. auf-
 nehmen; го́ре мені ня́ло ся bitteres Los
 wurde mir zutheil, *b)* — ся с. Бра́ти ся,
c) *Зак.* [nehmung; Arreststrafe, *f.*
 Ня́тство, *n.* † *Wgr. III.* Gefangen-

O.

O, sechzehnter Buchstabe, (Онъ).
 I. O! *int.* o! ach! 2) *deiktisch:* da,
 hier, s. Одека &, аво.

II. O. *praepr.* (verkürzt aus об) um, an;
 von, über, wegen; bei, nahe; I) *mit d.*
Accusat. (*Mi.* 425—430) bezeichnet 1)
 den Ort: плече́ о плече́ Schulter an
 Schulter, обру́ку ити́ з ким, *Kn.* Arm
 in Arm, о стіну́ an die Wand, об зе́-
 млю́ an (um) die Erde: спёрти ся, уда́-
 рити, упа́сти, &); 2) bez. die Zeit: о
 той час, о сю́ пору́ um diese Zeit, о
 північ *Ф.* um Mitternacht; 3) bez. das
 Mass: о во́лос um ein Haar, о е́ден
 ся́жень до́вший, о два ро́ки мо́лдо-
 ший, о-малъ (о ма́ло) um ein weniges,
 fast, о мно́го um vieles; 4) bez. dasje-
 nige um dessentwillen, aus dessen Ver-
 anlassung eine Handlung unternommen
 wird, ferner bez. den Gegenstand gei-
 stiger Thätigkeit: спи́рати ся о що́ (о
 ко́го) worum, worüber, weswegen strei-
 ten, бі́ти ся, бо́роти ся о що́ um etw.
 kämpfen, стою́, да́ю о що́ es ist mir
 woran gelegen, о що́ ходи́ть? worum
 geht es, w. handelt es sich? про́зба,
 ста́ране, пита́не о що́ & тья́кко о хлі́б
 ist schwer ums Brot. II) *mit d.* *Local*
 (*u. Dativ. Oz.* 191) *Mi.* 668—676, bez.
 о (об) 1) die Zeit um die, in der eine
 Handlung vor sich geht: о півночи, о
 трети́й годи́ні, о Пе́трі, об Ми́колі
 um den Tag des heil. Petrus &, *Oz.* 195;
 2) bez. dasjenige worauf sich die Thä-
 tigkeit bezieht, hinsichtlich dessen etw.
 ausgesagt wird, ferner den Grund einer
 Affection des Gemüthes: гово́рити, ду́-
 мати, зна́ти, зга́дувати, забу́вати, бла-
 га́ти *III.* II. 109, пла́кати, жури́ти ся
 & о ким, о чім: мисль, ду́мка, ка́зка,
 слух (слих), суд, журба́, ста́ране &
 о ким, о чім von, über, an, für jmdm,
 jmdn, — etwas, worauf, woran &); 3)

bez. das Mittel u. die begleitenden Um-
 stände: о сво́ій силі́ aus eigener Kraft,
 сам о со́бі für sich, einzeln, selbstän-
 dig, о хлі́ві і во́ді bei Wasser u. Brot,
 о го́лоді і хо́лоді unter Entbehrungen;
 4) bez. dasjenige womit etw. versehen
 ist: о є́днім оку́ einäugig, о шести́ но-
 га́х &. III) *in Zusammensetzungen* als
 Praefix bedeutet о-, об-, обі-, обо-, um,
 ringsum, ringsherum, rund herum, um-
 her, herum; be-, ab-, herab-, weg-, er-,
 ver-; bei Verben drückt es die Perfecti-
 vität der Handlung, bei Adjectiven hat
 es meist eine beschränkende Bedeutung,
Mi. II. 406. IV. 218—223, wozu Beispie-
 le unten an entspr. Stellen zu suchen sind.

О́аза, о́азис, *III.* I. 291, *f.* Oase, *f.*
 О́о, *praepr.* s. O II. Das Fehlende un-
 ter Об- s. unter O-. [beide, *Oz.* § 156.
 'Оба́, *m. n.* збі́, *f.* (обадва́, обидві́) *num.*
 Оба́бити ся, weibisch werden, *Мем-*
ме w. II.

'Оба́бок, -бка, *m.* Boletus scaber.
 Оба́бу́рити, (оба́мб-), *v. a. s.* Оба́-
 ба́мбу́рити.

Оба́ва, *f.* K. Furcht, Besorgnis, *f.*
 Оба́вля́ти ся, säumen, zu lange wo
 verweilen.

Оба́гра, *f.* Sanguinolaria.

Оба́грі́ти, (-грі́-), *v. a.* in Purpur,
 roth färben; mit Blut beflecken.

Оба́гря́нець, -ця, *Иг.* 9. оба́гря́-
 нок, -нка, *m. Гол.* III. 431 Bretzel, *m.*
 (von beiden Seiten geröstet).

Оба́дати, *v. a.* beschauen, (*Фр.*).

Оба́нити, *v. a.* baden lassen, *Зан. I.* 298.

Оба́пблі, *praepr.* mit *d. Genit.* auf
 beiden Ufern, *K.*

Оба́полок, *m. Левч.* s. Опи́лок; *рл.*
 оба́полки *Ч. II.* 395 die beiden Hälften
 e. zerspaltenen Stammes.

Оба́рані́ти, *v. a. Oz.* (62) IX. 66?

Оба́рата́ти, *v. a.* derb schlagen.

Обрати ся, s. Забрати ся sich verspäten.

Обарвити, v. a. befärben, *Ст.*

Обарінок, обарінець, m. s. Обарінець. [ти zum Abschalen.]

Обарки, *adv.* на — бульбу зварити.

Обаряти, v. a. kochen, sieden lassen, *vgl.* Обварити, обарити.

Обахморити, v. a. § etw. bekommen, kriegen (*Фр*); 2) — ся sich von allen Seiten sprühend umschauen.

Обачати, v. a. wahrnehmen, schauen; — ся в собі *АД.* II. 139 auf sich selbst Acht geben, sich selbst betrachten, überwachen.

Обачити, v. a. erblicken; 2) — ся на когo s. Зглянути ся на к.; b) s. Вибачити (кому); c) — ся sich erholen, von e. Krankheit genesen.

Обачіне, n. Rücksicht, Aufmerksamkeit, f. — мати на когo für jmdn.

Обачливий, *Ст.* обачний, a. achtsam, umsichtig, vorsichtig, klug.

Обачність, обачливість, -ости, f. Achtsamkeit, Umsichtigkeit, Vorsicht, Sorgfalt, f.

Обаяти, v. a. *Зак.* s. Обворожити.

Обамбурити, v. a. derb, blau

Обберати, s. Обірати. [schlagen.]

Обвивати, обвіти, v. a. herum-schlagen; abschlagen; abprügeln; обвивати пороги кому *Не.* mit Zudringlichkeit jmds Haus zu oft betreten.

Оббиті, n. Beschlag, m. Ausschlagen mit Tapeten, n. Tapezierung, f.

Оббігати, оббіти, v. a. um etw. herumlaufen; umlaufen und dach ausweichen, *М.*

Оббідити, v. a. unglücklich machen.

Оббілувати, v. a. *Р.* II. 106 abhäuten.

Оббікрати, v. a. крила, *Не.* stützen.

Оббув, m. s. Обвід, обід (des Rades).

Оббути ся, sich einleben, s. angewöhnen.

Оббухати ся, sich vollfressen.

Обважнити, v. n. schwerer, schwerfällig werden, *ІГ.* *Кн.*

Обважувати, v. a. überlasten, überbürden; 2) beim Abwägen jmdn betrügen, *Кв.* 269.

Обвал, m. Einsturz, m. *Под.*; eingestürzter, eingefallener Felsen, *М.* II. 159.

Обвалище, n. — дерев gestürzte Baumstämme, *Фр.*

Обвапнити, v. a. kalkan, tüncchen, *Пол.*

Обварити, обварювати, v. a. etw. aufkochen, brühen, aufsieden lassen.

Обваруцкати, v. a. beschmutzen.

Обвезти, s. Обвозити.

Обвертка, f. Umschlag, m. Embalage. f. *adj.* оберточний, *Ракк-*, *Под.*

Обвеснувати ся, обвеснити ся, (*В.*) die Frühlingsarbeiten zu Ende bringen. [führen, betrügen, *М+Б.* 228.]

Обвєсти, v. a. s. Обводити; 2) ver-
Обветшіість, -ости, f. *Пол.* veralteter Zustand.

Обвивати, обвинути, v. a. umwinden, umwickeln; — ся sich winden, s. schlingen.

Обвіднити, v. n. Tag werden, hell w.

Обвіднути, v. n. *Др.* с. 62 sich gewöhnen.

Обвіна, f. *Пар.* обвинене, обвиноване, *Не.* n. Beschuldigung, Anklage, f.

Обвинитель, *Лутс.* 157 обвиняч, *Пар.* m. Beschuldiger, Ankläger; (*ителька, f. -in f.*).

Обвинити, (-яти), обвинуватити, v. a. an-, beschuldigen, anklagen. [*Пар.*]

Обвинка, f. Bandage, f. Verband, m.

Обвинний, a. Anklage.

Обвіслий, обвислуватий, *Под.* a. hängend, herabhängend, schlaff.

Обвіти, s. Обвивати.

Обвід, -оду, m. *Не.* Umriss, m. Peripherie; Contour, f.

Обвідка, f. Ring, m. Einfassung, f. — коло очий Augenrad, n. *Пол.*

Обвідмити ся, sich mit відьми abgeben *Кв.* 219.

Обвінки, *рл.* das Worfeln des Getreides: обрві обжинки а ще пильнійші —.

Обвінчати, v. a. trauen, ehelich verbinden *Кв.* 282; 2) bekränzen.

Обвір, -бру, m. *Оц.* §. 65. das Umpflügen.

Обвістити, обвіщати, v. a. öffentlich bekannt machen, ankündigen. [*ка.*]

Обвістка, f. обвіщене, m. s. Опвіст-

Обвітріти, v. n. *ОП.* verwittern; обвітряний, *рлс.* *М.* II. 148 vom Winde u. in Wetter gepeitscht, verwettert.

Обвіяти, v. a. um-, anwehen; 2) worfeln. [*сен, Ог.* 77; 2) Herumführen, n.

Обводжуване, n. das Einschlies-

Обводистий, a. bogen-, kreisförmig-

Обводити, обводжувати, v. a. um-

herumführen; womit umgeben; umzeichnen, umstreichen. [quallen (Craspidota)-
Обводівки, *pl.* gesäumte Scheiben-
Обводюванє, (-джуванє), *n.* das Einschliessen *Ог.* 77.

Обвозити, обвожувати, *v. a.* herum-, umführen (zu Wagen, zu Pferde &) umfahren. [sprechen.

Обворожити, *v. a.* bezaubern, be-
Обворушити, *v. a.* erschüttern, *М.*
Обвоскувати, *v. a.* mit Wachs überziehen. [binden.

Обв'язати, обв'язувати, *v. a.* um-
Обгáва, *f. s.* Бгáл.

Обгáдати, *s.* Обд́умати.

Обгáдити, *v. a.* besudeln, beschmieren.

Обгáнка, *f.* Achsenring der Lünse, *т.*

Обгáнянка, *f.* das endliche Eggen um den Acker umher.

Обгáняти, *s.* Оби́гнати.

Обгáн, -бну, обгáнок, -нку, *т.* tägliche Bestreitung der Bedürfnisse, laufende Ausgaben.

Обгáдати, *s.* Оглядáти. [den.

Обгáлити, *v. n.* nackt, bettelarm werden.

Обговóрити, *v. a.* besprechen.

Обгорóити, *v. n.* ringsum verbrennen

adj. обгорóлий, verbrannt.

Обгорóда, *f.* Umzäunung, *f. s.* Огорóжа; das umzäunte Feld nahe beim Dorfe; 2) Gehóft, *n.*

Обгорóдити, обгорóджувати, *v. a.* umzäunen, umfrieden; місяць обгорóдив ся der Mond hat um sich e. wolkenigen Ring (den Hof).

Обгорóдати, обгорóну́ти, *a. a.* umfassen, ergreifen, *s.* Огорóну́ти; — ба-
рабóлi beháufeln; — ся sich umkleiden,
'Обгорóтка, *f.* Ueberzug, Ueberwurf.
т. Oberkleid, *n.*

Обгривáти, *s.* Оби́рáти. [benagen.

Обгривáти, обгривáти, *v. a.* ringsum

Обгóбвдати, *v. a.* ganz abscheren, abnagen.

Обдавáти, обдáти, *v. a.* rings umgeben, umfassen, *С. II.* 143; обдáти телá das Kalb zur Kuh lassen, dass diese besser Milch gebe; морóзом обдаé корó jmdn überfällt ein Schauer.

Обдáнiти, *v. a.* besteuern.

Обдарóити, обдарóувáти, обдáрювати *Кв.* 392, *v. a.* beschenken, mit Gaben versehen.

Обде́мати, *v. a. s.* abputzen. [fen.
Обде́ргати, *v. a.* rings umzausen, -rau-
Обде́рi-лу́пiй, *т.* schnöder Schin-
der, Exploiteur, *т.* [dend.

Обде́рливий, *a.* habsüchtig, schin-
Обде́рти, обде́рáти, *v. a.* überall, ringsum abreissen, zerreißen; plündern, schinden; — ся sich zerkratzen; б) sich abreissen (in Kleidern).

Обде́ртьох, (-тýс), *т. s.* Обiдра́нець.

Обди́вiти ся, nachschauen, -sehen; sich umschauen, *s.* umsehen.

Обди́ра́йло, *т. s.* Дерýн.

Обди́рeтно, *n.* Schinderei, Beraubung, Plünderung, *f.*

Обдíлити, (-iти), *v. a.* theiligen.

Обдíльнийи, *a.* beim Theilen ausreichend, genügend. [abpicken.

Обдзвóбати, *v. a.* mit dem Schnabel

Обдовжiти, *v. a.* mit Schulden belasten. [hen; 2) wegblasen.

Обдувáти, обду́ти, *v. a.* aufblá-

Обду́манiсть, -ости, *f.* Ueberlegtheit, Ueberlegung, Besonnenheit, *f.* Vorbedacht, *т.*

Обду́мати, обду́мувати, *v. a.* über-, nachdenken; in Bedacht ziehen; überlegen; — ся sich anders berathen.

Обдурiти, *s.* Оду́рити.

Обдурiщиця, *f.* Betrügerin, *f. He.*

'Обдурó, *adv. Ос.* (61) VI. 36 mit Trug.

Обевропéити, *v. a.* Мор. europáisieren. [tödtet; anGesundheit schädigen.

Обезвiчити, *v. a.* das Leben rauben,

Обезглуздiти, *v. a.* verrückt, nárisch werden. [köpfen, *С.*

Обезголовiти, *v. a.* enthaupten,

Обездблений, *a.* unglücklich, III. *Ос.* 137. [das Land, den Boden rauben.

Обезземéлювати, *v. a.* корó jmdm

Обеззубiти, *v. a.* корó jmdm die Zähne ausbrechen; обеззубiти, *v. n.* die Zähne verlieren, zahnlos werden.

Обезневинiти, *v. a.* T. als un-

schuldig vertheidigen, verwahren.

Обезобразiти, (-ажáти), *v. a.* ГIII. entstellen, verunstalten.

Обезоружiти, *v. a.* ГIII. entwaffnen.

Обезпамiтiти, *v. n.* das Gedácht-

nis verlieren, bewusstlos werden.

Обезпéка, *f.* обезпеченє, *n.* Sicher-

stellung, Versicherung, Sicherheit, *f.*

Schutz, *т.*

Обезпечати, обезпечити, *v. a.* sicher stellen, versichern. [tend werden.]

Обезпечити ся, schwach, unbedeutend.

Обезсебїти, *v. a.* когó jmdm die Besinnung rauben, jmdn lähmen; — ся wahnsinnig; werden, ausser sich vor Zorn gerathen, *Ф.*

Обезсилїти, (-їти, -їлювати), *v. a.* entkräften, ermüden, schwächen.

Обезсилїти, *v. n.* Kräfte verlieren, kraftlos, schwach werden, *К.*

Обезславити, *v. a.* entehren, beschimpfen, *III. I. 353.* [machen, *Б.*

Обезсмертїти, *v. a.* unsterblich

Обезумити, *v. a.* die Besinnung rauben, bethören; обезумити, *v. n.* den Verstand verlieren. [Обезславити.]

Обезчестїти, (-ствїти, *У.*), *v. a. s.*

Обезчувствїти, *v. n.* *Др. с.* 186 gefühllos, besinnungslos werden.

Обектївний, *a.* objectiv.

Обём, *m.* Umfang; Bereich, *ГШ.*; Rauminhalt, *m.* *Пол.*

Обемїстий, обемний, *Пол. a.* umfassend, umfangreich; geräumig; stark, voluminös (Band, том)

Обемїстїсть, обемнїсть, -ости, *f.* Umfang, Fassungsraum, *m.* Stärke, *f.*

Обемомір, *m.* Volumeter, *m.* *Пол.*

Оберво, *n.* *gew. pl.* оберва *Иг. 4. s.* Брва, брвои, *pl. Мї. II. 406.*

Оберегати, обережї, *v. a.* behüten, beschützen, schirmen; — ся sich hüten.

Обереже, *n.* Mundrand, *m. В.* (колу́сте).

Обережений, *a.* um-, berandet, *В.*

Обережка, *f.* Verhütung, Vorsichtsmassregel, *f.*

Обережний, *a.* vorsichtig, behutsam; — лист *К.* Schutzbrief, Geleitbrief, *m.*

Обрежник, *m.* Schirm, Parapluie, *m. В.*

Обрежнїсть, -ости, *f.* Vorsicht, Vorsichtigkeit, Behutsamkeit, *f.*

Оберемок, -мка, оберемок, *m.* wie viel man mit beiden Armen erfassen kann: сїна & so viel Heu &, ein Armvoll; оберемком, *adv.* mit den Armen: носїти &

Оберестїти ся, sich umwerfen, umbüllen; 2) sich womit erwürgen (удавїти ся) (*Фр.*). [fes, *Gr. 24.*

Оберка, *f.* Zeichen am Ohre e. Scha-

Обернути, обергати, *v. a.* um-

kehren, umwenden, um-drehen, umlenken; verwandeln; — грóшї на що verwenden; — бика́ castrieren; *v. n.* und — ся: менї оберну́ло (ся) на 23. рік habe das 23. Lebensjahr angefangen; — ся з ким mit jmdm verkehren.

Обертáк, *m.* Dreher, Art Rundtanz.

Обертáльний, *a.* drehbar, *Пол.*

Обертáне, *n.* das Umkehren, Um-drehen, Umwenden; з кимóсь Verkehr, *m. К.*; 2) Verwandlung *He. (Пр. IX. 776);* das Reducieren (in d. Arithm.) *Кн.* [griff, *m.*

Обертáс, *m.* Dreherei, *f.* Kniff, Kunst-

Обертáтель, *m.* Wechsler, *m. Пол.*

Обертéнь, (-ель, -тюх), *m.* Drehholz im Wagen s. *Насáд 1); 2) Art Pflze, nach der Sonne sich wendend.*

Обертéние, *m. Ч. III. 7* verdorb. st.

Обрїтéние w. s.

Обертїй, *m. s.* *Вáлах 1).*

Обжалованє, *n.* Verklagung, *f.*

Обжалувати, *v. a.* verklagen; 2)

— ся klagen, sich beklagen, *Кв. 156.*

Обжáти, *s.* Обжинати.

Обжегати, обжежї, обжигати, *v. a.* an-, verbrennen.

Обжерти ся, обжирати ся sich voll fressen, sich überfressen; * — ся з ким sich gegen jmdn mit Zähnen wehren, arg hadern.

Обживїти ся, *Кн.* обжїти ся, länger leben u. dadh sich besser einrichten, sich einleben, s. angewöhnen.

Ожидáти, *s.* Ожидати.

Обжинати, *v. a.* ringsum schneiden (mit d. Sichel); — ся die Ernte vollenden, beenden.

Обжинки, *pl.* Erntefest, Schnitterfest *n.* Beendigung der Ernte, *f. adj.* обжинковий.

Обжїрний, обжирливий, *a.* gefräßig, *ГШ.* [f. Gefrässigkeit, *f. ГШ.*

Обжїрнїсть, обжирливїсть, -ости,

Обжїлка, *f. s.* Бжїлка, *пчолá, Ог. 54.*

Обжóра, *m. f.* Vielfrass, *m.* der (die) Gefrässige. [telied, u. s. Обжинковий, *Зак.*

Обжнїва, (-ївка, -ївонка), *f.* Ern-

Обзаведенция, *f.* Haushalt, *m.*

Ос. (62) VIII. 31.

Обзерїти, (-їти), *v. a.* an-, betasten.

Обзивати ся, auf einen Ruf antworten, e. Zeichen von sich geben; wiederhallen.

Обзир, *m.* Gesichtskreis, *m.*
 Обзирати, *v. a.* beschauen, besichtigen; — ся sich umschauen.
 Обзир, -бру, *m.* Umschau, Rundschau, Uebersicht *f.*; Rückblick, *m.* *Ил.*;
 2) —, *gew. pl.* обзор Assentierung, *f.*
 Обзирник, *m.* Beschauer, *m.* *У.*
 Обзначити, *s.* означити. [waschen.
 Обзолити, *v. a.* in Lauge (золá) auswaschen.
 Обзорець, *m. gew. pl.* обзорці, Beschauer, Kundschafter, *m.* bes. von сваті на обзорилах.
 Обзирини, *pl.* Umschau, Besichtigung, Beschauung, *f. s.* 'Обзир 1).
 Обзоровий, *a.* карта, -ова, Beschauzettel, *m.* *Term.*
 Обзянути, *v. a.* anhauchen, (*B.*) *Мі.* IV. 223; 2) ver-, abbrühen.
 Обій, *conj.* с. Щобі, кобі, би, абі, *Ог.* 212. *Гол.* III. 504.
 Обиватель, *m.* *Кв.* 277 Bürger; Landmann; Gutsbesitzer, *m. adj.* обивательський, Bürger-, bürgerlich; des Gutsherrn.
 Обивательство, *n.* Civität, Bürgergemeinschaft, *f. coll. s.* Обиватель *pl.*
 Обійвка, *f. He. s.* Оббиті.
 Обіда, *f.* Beleidigung, Kränkung, Unbill, *f.* Unrecht, *n.* [двоє, *num. s.* 'Оба.
 Обидва, *m. n.* обидві (-дві), *f.* обидво.
 Обидводіяне, *n. He.* (*Пр.* XI. 2. 14.) Doppelthätigkeit, Reciprocität, *f.* [Tage.
 Обідень, *adv. Ос.* (62) II. 58? in einem
 Обиджати, (-жá-), обидіти, *v. a.* beleidigen, kränken, jmdm Unrecht thun.
 Обідливий, *ВВ.* обідний, *КУ.* *a.* beleidigend, kränkend, verletzend.
 Обідниця, *f.* Beleidigerin, *f. КУ.*
 Обідчик, *m.* Beleidiger, *m.* der Unrecht thut, *К. ГШ.* [geschlagen wird.
 Обій-бокá, *f. m.* träges Vieh, das viel
 Обійник, *m.* Teufel, *m.*
 Обійкість, -ости, *f. † Лев. s.* Звичай.
 Обійле, *n. ГШ.* обійність, -ости, *f. Ил.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.*
 Обійльний, *a. s.* Бійний.
 Обименувати, *v. a.* benennen.
 Обинієний, *a.* mit Reif (иній) überzogen, bereift, *B.*
 Обинувати ся, обинути ся, *К.* Ausflüchte suchen, Umschweife im Reden machen.
 Обиняки, *pl.* Umschweife, *pl. Кв.*

Обиняти, *v. a. М. s.* Обняти.
 Обиральник, *m.* Schabeisen der Gerber, *m.*
 Обирати, *s.* Обірати.
 Обирві, *pl. gen.* обірв *s.* Оберво.
 Обиськати, *v. a.* durchsuchen.
 Обитáция, *f.* Wohnsitz, *m.*
 Обитель, *f. †* Wohnung, *f.* Haus; Kloster, *n.*; *adj.* обительний град (город) *К.* Wohnungen habend, bewohnt. [тріти.
 Обитріти, *v. n. К.* (*Хата.* 184) *s.* Обі-
 Обихідка, *f. Р. II.* 25 Hausgeräth, *n.* Einrichtung, *f.* die häuslichen Bedürfnisse; Regie, *n.* *Кул.*
 Обихідни, *pl.* Umgang, Verkehr, *m.*; 2) Fest, *n.* Feiern des Festes.
 Обійчай, *m.* das allgemein Giltige; Brauch, *m.* Sitte, *f.*
 Обичайка, *f.* Siebreif, Siebbogen, *m.*
 Обичайний, *a.* gewöhnlich *Ос.* (61) VII. *М.* III. 124. *s.* Звичайний; 2) sittsam, sittlich.
 Обичайність, -ости, *f.* Sitten, *pl. Гол.* Moral, Moralität, Sittlichkeit, Sittsamkeit, *f. Зг.*
 Обичая, *f. s.* Обичайка.
 Обічний, *a. Н.* 183, *corr. s.* Обачний?
 Обі, *num. f. s.* 'Оба, *Гол. гр.* 114.
 Обірати, *v. a.* ausziehen, enthüllen, wegstreifen, abschaben, abschälen, wegnehmen; кого з чого бераубен, ausplündern; 2) aus-, erwählen, -lesen, erkiesen, sich aussuchen; — ся до чого sich wozu an-, erbieten, за що auftreten als...; б) в що an sich etw. ringsum ziehen, nehmen, sich beschmutzen; 3) *v. n.* eiterig anschwellen. [*f. Пар.*
 Обіг, -ігу, *m.* Umlauf, *m.* Circulation,
 Обіганець, -нця, *m.* Laib Brot womit bei d. Hochzeit herumgelaufen wird, *Р.* 93, *n.*
 Обігати, обічи, *s.* Обігати.
 Обігнати, (обжену, обженеш), *v. a.* ringsum weg-, ab-, vertreiben; 2) * etw. bestreiten *vgl.* Обігн; wobei sparen.
 Обіграти, *v. a.* jmdm im Spiele abgewinnen. [wärmen.
 Обігріти, *v. a.* von allen Seiten erwärmen.
 Обід, *g.* обода, *m. s.* 'Обвід; Umfang (des Rades), *m.* Radfelge, *f.*; 2) *dim.* обідець, -дця, *m. Ring, m. s.* Перетін, *Мор.*
 Обід, *g.* обіду, *m.* (д. обідець, -дця), Malzeit, Mal, Mittagmal, eig. aber Mor-

genessen, da ruthen. Bauern den obід gew. um 8 Uhr früh einnehmen.

Обідальник, *m.* Mittagsmalesser, *m.*

Обідало, *m.* *P.* II. 83 in d. Fabel: Vielfrass, *m.* [essen.

Обіданє, *n.* das Frühessen, Morgen-

Обідати, *v. n.* das Morgenessen, die Malzeit einnehmen, zu Mittag essen.

Обідати, *s.* Обієти.

Обідє, *n.* Radfolge, *f.* Reif, *m.*; 2) replum (in d. Botan. *B.*).

Обідїти, *v. a.* jmdn bestehlen, (u. dadh) ins Elend stürzen *Га.* II. 55.

Обідка, *f. gew. pl.* обідки, Ueberreste von Speisen, Ueberbleibsel, *pl. s.* Огризок.

Обідний, *a.* zum Morgenessen, zur Malzeit geh., um die Zeit des Mittagmal, -а година Mittagmalstunde, *f.*

Обідниця, *f.* Art Gottesdienst anstatt des Hochamtes gehalten.

Обідніти, *v. a.* verarmen, arm werden; обіднений, *a.* verarmt, *s.* Збідний.

Обідно, *adv.* на корó für jmdn be schwerlich, lästig.

Обідранець, -нця, *m.* Haderlump, lumpiger, schäbiger Kerl.

Обідрати, *s.* Обдєрти.

Обідри-лицє, *m. n.* jmd, dessen man sich in der Gesellschaft schämen muss, *vgl.* Лицє. [gel, *m.* *II.*

Обідце, *n. dim. s.* 'Ободо, обід; Rin-

Обідчик, *m.* *C.* II. 174 *s.* Обідчик.

Обіжати, *v. a. s.* Обиджати; — ся *M.* II. 92 sich beleidigt fühlen, un gehalten sein.

Обіз, -озу, *m. s.* Обóз, *Term.* *Пар.*

Обізвати, *v. a.* когóсь ким benennen, nennen; 2) — ся *s.* Обзивати ся.

Обізвд, *m.* обіздка, *f.* Umweg, *m.* *P. u.* 257 їхати на — einen Umweg machen, *II.* Rundfahrt, Recognoscierung, Patrouille, *f.* das Bereisen.

Обізджати, обіздїти, *v. a.* umfahren, bereiten, umreiten, bereisen.

Обізнавати, обізнати, *v. a.* kennen lernen, wissen, erforschen, auskundschaften; — ся з ким einander kennen lernen, bekannt werden; sich auskennen; обізнаний, *a.* bewandert, kundig.

Обізначати ся, merken lassen, Zeichen geben, *C.* II. 130. [нути ся.

Обізріти ся, *Гол.* III. 240 *s.* Огля-

Обізїана, *f.* *Не. gr.* Affe, *m.*

Обійм, *m. T. s.* 'Обём; *pl.* обійми, *M.* II. 178 Umarmung, *f.*

Обійманє, *n.* обійманка, *f.* *Гол.* III. 419 das Umarmen, Umarmung, *f.*

Обіймати, обіймати, обійнати, *v. a. s.* Обнимати. [Mantel, *m.* (in d. Geom.).

Обіймїця, *f.* Umfang (e. Rades);

Обіймїще, *n.* *P.* II. 106 Weite der Armumfassung, *f.*; 2) *s.* Оберемок, *K.*;

3) *pl.* -ці und -ца Umarmungen, *Не.* Обійний, *a.* beiderlei, *Пар.*

Обійстє, *n.* Behausung sammt Wirtschaftsgebäuden, *f.* Wirtschaftshof, *m.*; 2) Umgegend, *f.*

Обійтї, *v. a. s.* Обходити; 2) — обманом hintergehen; 3) *v. n.* zu Ende sein; 4) — ся sich irren; обійшло ся щось кому es kostete jmdn etw. *Др. c.* 18.

Обійщик, *m.* Tapezierer, *m.*

Обік, *praep.* mit d. *Genit.* an der Seite, zur Seite, neben.

Обікласти, *s.* Обкладати.

Обікрати, обкратати, *v. a.* bestehen, ausrauben.

Обімліти, *v. n. s.* Зімліти. [umlegen. Обімшити, *v. a.* mit Moos (Heu &)

Обініж, *adv.* an beiden Füßen, *Кл.*

Обірванець, -нця, *m. s.* Обідранець.

Обірвати, *s.* Обривати.

Обірний, *m.* Dünger, Mist, *m.*

Обірок, -рка, *m.* *Лев. gew. pl.* обірки *s.* Перєберки. [mit beiden Händen.

Обіруч, обіручки, *M.* II. 112, *adv.* Обіручий, *a.* für beide Hände zu gerichtet, — ніж = віснїк.

Обірчина, *f. dim. s.* Оббра.

Обісити, *v. n.* wie der Teufel unausstehlich, widerlich, ekelig werden, *III.* II. 51.

Обіслати, *s.* Обсилати.

Обісний, *a.* gefrässig. [übersaugen. Обісати, *v. a.* besaugen; — ся sich

Обістати, *v. a.* (Фр.) *s.* Обсугнїти.

Обісти, *v. a.* ringsum benagen, etw. aufessen; когó jmdm Schaden machen

dh das Essen; — ся sich überessen *Мі.* IV. 221, sich tüchtig anessen. [хати.

Обісхнїти, *v. n. s.* Обсòхнути, *обси-*

Обісїати, *v. a.* bepissen.

Обіт, *m.* обітованїє, *n.* † Gelübde, Gelöbniß, *n.* Verheissung, Gelobung, *f.* *Пар.*

Обітне, *n.* Opfer, *n.*

Обітниця, *f. K.* Versprechung, Verheissung, *f.* Gelübde, *n.* *Пар.*

Обітній, *a.* gelobend, verheissend; 2) gelobt, Gelübde.

Обітніати, *v. a. s.* Обітнати.

Обітрити, *v. n. K. I.* 40. s. Обутрити, *Пом. II.* 20—21. [повітре *М+Б.* 61. 70.

Обітря, (-я), обвітря, *n. s.* Повітре, Обітувати, *v. a.* geloben, verheissen, *ГШ.*

Обіхати, *v. a. s.* Обіаджати. [&.

Обіхідка, обіхідина, & *s.* Обіхідка

Обіхідливий, *a.* gesellig, leutselig, з кимось freundlich verkehrend, umgehend. [Kreise umgehend.

Обіхідом, *adv. K.* umringend, im

Обіцянка, обіщанка, *Ос.* (61) VII. 35 *f.* Versprechen, *n.* Versprechung, *f.*

Обіцяти, обіщати, *v. a.* versprechen, geloben; — ся zusagen, sein Wort geben, versprechen (mit *d. Infinit.*) III. I. 19.

Обіч, *gen.* обочи, *f.* Seite, *f.* Seiten-
abhäng; на, при обіччi abseits; *adv.* обіч zur Seite, an der Seite *s.* Побіч; abseits, fern; fremd, *K.*

Обічний, *a. Св.* an der Seite stehend, nebenstehend, *s.* Побічний, *Зар.*

Обкадити, обкаджувати, *v. a.* ringsum beräuchern.

Обкапати, *v. a.* beträufeln. [stickerei.

Обкидан, *m.* Art Bordüre in d. Leinen-

Обкидати, обкинути, *v. a.* rund herum einen Aufwurf (von Erde &) machen, werfen. [Ausgaben, *s.* Обгін.

Обкидок, -дку, *m.* kleine laufende

Обкипіти, *v. n.* beim Sieden, Kochen sich ansetzen; gerinnen (кров). [werden.

Обкиснути, *v. n.* nass, durchnässt

Обкитити, *v. a.* umlegen, umgeben, зieren, *Ваз.* (mit китиці). [Heuernte, *f.*

Обкіски, *pl.* Zeit der Mahd, der

Обкіт, -бту, *m.* Zeit des Lämmerwurfes, des Lammens. [Besatz, *m.*

Обклад, *m. B.* обклада, *f.* Umschlag;

Обкладати, *v. a.* rund herum belegen, besetzen, einfassen, *s.* Обложити; — киями prügeln. [обкладний.

Обкладки, *pl.* Diphtheritis, *f.*; *adj.*

Обклинити, *v. a.* fest umfassen.

Обколок, -лка, *m. Вол. s.* Окружок.

Обколоти, обколювати, *v. a.* umspalten, ringsum absplessen.

Обколотити, *v. a. s.* (Околотувати), обмолотити.

Обкопати, обкопувати, *v. a.* ringsherum graben; mit einem Graben umgeben.

Обкорити, *v. a.* abrinden.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-mähen; — ся mit dem Mähen fertig werden. [umherziehen.

Обкочелати, *v. a.* umzingeln, rings

Обкратити, *s.* Обкратити; *ptc.* обкратаний *См.* beträufelt,

Обкружити, *v. a.* bezirken, *Пар.*

Обкрутити, обкрутити, обкрутити *Др. с.* 204.

Обкручувати, *v. a.* umdrehen, umwinden, umschlingen, umwickeln. [räuchern.

Обкурити, (-урювати), *v. a.* an-, be-

Обкурити, *v. a.* § *s.* Обкружити.

Обкусати, (-іти), обкушувати, *v. a.* ringsum abbeissen.

Обкутати, обкутувати, *v. a.* umwickeln, ver mummen.

Облав, *m.* облава, *f.* Treibjagd, Klapperjagd in der das Wild eingetrieben od. eingeschlossen wird; облавою, *adv.* in zerstreuten Haufen, haufenweise. *Пом. I.* 199.

Облавка, *f. gew. pl.* А. Д. I. 218 Ringe (Rinken, Henkel) an den Seiten des Schiffes zum Anfassen u. Schleppen, *pl.*

Облагодити, *v. a.* einrichten; — ся seine Verhältnisse ordnen.

Облагодити, *v. a.* kogó jmdm Wohlthaten erweisen, jmdn beglücken, mit Wohlthaten überhäufen, *Св. He.*

Облагородити, (-днити, -роджувати), *v. a.* veredeln, *He.*

Облагороднене, *n.* Veredelung, *f.*

Облад, *m.* облад, *f.* gute Einrichtung; Verwaltung, Ordnung, guter Stand; — дати чому etw. gut ausführen worin Rath schaffen. [Regierer, *m. До. K.*

Обладати, обладатель, *m.* Beherrscher,

Обладати, *Wgr.* 112. обладувати *M. I.* 137. *Др. с.* 249 *v. n.* чимось etw. beherrschen, verwalten, in seiner Macht haben, besitzen, über etw. verfügen, walten; — царством die Regierung verwalten, leiten.

Обладати, *v. a. s.* Облагодити.

Обладувати, обладувати, *v. a.* beladen, belasten, befrachten.

Облаз, *m.* Bergabhang der abrutscht, Rutsche, *f.*; leidlicher Weg um steile Felswände (*dim.* облазок, -чок).

Обла́зяти, облáзти, (обла́жу, обла́-
зиш); *v. a.* umherkriechen, herumschlei-
chen; *2) v. n.* kahl werden, sich ab-
trennen, *s.* abziehen, ausgehen (волóсе,
скіра &); *b)* verbleichen, Farbe verlie-
ren (im Waschen).

Обла́к, *m. gew. pl.* обла́ки, (weisse,
heitere) Wolke; Gewólk, *n.* [wólk, *n. Ф.*

Обла́комóre, *n.* Wolkenmeer, Ge-
Обла́мом, *m. s.* 'Обломок, *Гол.*

Обла́нці, *pl.* Zimmereinrichtung, *f.*

Обла́пати, облáпати, *v. a.* mit den
Tatzen umfassen; betasten.

Обла́пки, *adv. Левч.* im Finsternen
herum tappend. [zähmen.

Обла́скáвити, *v. a.* zahm machen,

Обла́скáвлене, *n.* Zähmug, *f. Пол.*

Обла́сть, *f.* Gebiet, *n.* Kreis, District,
m. Provinz, *f.* — річнá Fluss-, Strom-

gebiet, *n.*; *adj.* областний, zur обла́сть
geh., provinziell. [machen, *Ф.*

Обла́стýти ся в ким Liebschaften

Обла́чка, *f.* Wolkenwollschweber,

m. (Bombylius nubilus). [säule, *f. Пар.*

Обла́чний, *a.* — стовп Wolken-

Обла́чниця, *f.* wolkige Wiesen-

mücke (Limnobia nubeculosa).

Обла́чок, *m. dim. s.* 'Облок. [schmähen.

Обла́яти, *v. a.* ausschelten, vollends

Обла́йда, *m. f.* schamloses Klatsch-

maul.

Обле́кати, *v.* Обле́чї I. [tern.

Обле́кшýти, обле́гчýти, *v. a.* erleich-

Обле́па, *f.* das Angeleimte.

'Обле́ск, *m.* Beleuchtung, *f. Ф.*

Обле́сливий, обле́стний, (-сн-),

a. schmeichlerisch, gleissnerisch, mit

Kriecherei u. Lobhudelei; schmeichelhaft.

Обле́сливість, обле́сність, -ости,

f. обле́сте, *n. См.* Schmeichelei, Schmei-
chelsucht, *f.* das Einschmeicheln, Lob-

hudelei, *f.* [*f. -in, f.*]

Обле́сник, *m.* Schmeichler, *m.* (-иця,

Обле́стýти, *v. a.* *Мх.* überlisten.

'Обле́т, *m.* erster Ausflug der Bienen

im Frühjahr, Reinigungsausflug, *m.*

Обле́ти, *v.* Облáтати.

I. Обле́чї, *v. a.* einkleiden; investie-

ren; — ся sich kleiden.

II. Обле́чї, *v. n. s.* Обля́гати. [*f. (B).*

Обля́ва, *f.* Eiskruste auf Baumästen,

Обля́вáльник, *m.* Bursche der be-

giesst am обля́ваний понеділок.

Обля́ване, *n.* Begiessung, Bespü-
lung, *f.*

Обля́ванець, -нця, *m.* der bei der
Taufe mit Wasser begossen, nicht ein-
getaucht wurde.

Обля́вати, облáти, *v. a.* be-
giessen; bespülen; *ptc.* обля́ваний по-
неділок Ostermontag, an dem man ein-
ander mit Wasser zum Scherz begiesst.

'Обля́з, *m. s.* 'Обла́з.

Обля́зати, обля́зувати, *v. a.* be-
lecken; — ся sich — ; *b)* von d. Flüssig-
keit, die übergossen aus e. Topf in e.
anderen, auf der Aussenwand überfließt.

'Обля́зень, -зня, *m.* nichts mehr als
Leckerei (kein wirkliches Sattessen),
*обля́зня пійма́ти mit Nichts, mit lee-
ren Händen, erfolglos u. dazu beschämt
weggehen. [B. s. Ві́блей.

'Обля́й, *a.* walzenförmig; drehrund,

'Обля́к, *m. К.* обля́ч, *f. (Фр.)* обля́-

че, *n. Нс.* Antlitz, Gesicht; *2)* Bildniss,

Portrait, *n.* Gesichtszüge, *pl.* [kleben.

Обля́пнути, обля́пати, *v. n.* sich an-

Обля́снýти, *v. a.* er-, beleuchten,

umscheinen.

'Обля́ця, *f.* Leuciscus rutilus. [I. 348.

Обля́чíteль, *m.* Ueberführer, *m. III.*

Обля́чýти, (-áти), *v. a.* ко́б в чім

jmdn eines Dinges überführen, überweisen.

'Обля́чки, *pl.* Backenbart, *m.*

Обля́чнїй, *a.* прекра́сно- mit wun-

derschönem Gesicht, *Кл.*

Обля́пáти, (-áти), *v. a.* verlassen,

im Stiche lassen, verwarloseu, zurück-

lassen; — ся zurückbleiben.

Обля́вýти, *v. a.* leichter machen,

nachlassen, schwach zusammenbinden.

Обля́вкі, *pl.* Walzenscheiden, *pl.* (Sal-

pacea).

Обля́г, -ога, (*d.* обля́жок), *m.* Brach-

feld, *n.* обля́гом лежа́ти brach liegen,

unbenutzt sein.

Обля́зти, *v. n. s.* Обля́зти; *adj.* обля́з-

лий ausgefallen, ausgegangen; abge-

schelfert.

Обля́н, -ону, *m.* Jalousie, *f.* Vorhang, *m.*

Обля́нїти ся, träge werden, *Кл.*

Обля́пýти, обля́плювати, *v. a.* rund

herum bekleben, leimen; *sich in Menge

auf etw. setzen; як обля́пів wie ange-

leimt d. i. in dichter Menge, sehr reich-

lich angesetzt (Früchte etc.).

Обліплена, *n.* Beklebung, Leimung, *f.*
 Обліски, *pl. N.* е. Berges.
 Облітати, *облетіти, v. a.* um etw. herumfliegen, umherfliegen; — ся, облітувати ся den Ausflug im Frühjahr halten (учоблі); sich im Fluge zurechtfinden u. heimisch werden; 2) *v. n.* abfallen, sich ablösen (глина &); *verfallen, sich abnützen. [s. Обчисліти &].
 Обліч, *f.* Rechnung, *f. У.*; Облічити, &
 Облічувати, *v. a. Кв.* 269 in der Rechnung jmdn betrügen. [beute, *f.*
 Облів, *m. gew. pl. s.* 'Облав; Jagd-
 Облѳга, *f.* обложене, *n. К.* Belagerung, *f.* das Belagern; Berennung, *f.*
 Облѳги, *pl.* Fensterrahmen, *pl. (В.).*
 Облогувати, *v. a.* brach liegen.
 Обложенець, -нця, *m. К.* der Belagerer.
 Обложіти, *v. a. s.* 'Обкладати; beschweren, belasten (mit Abgaben); обложений язик belegte Zunge; — ся sich umgeben; verlegt sein.
 Обложний, *a.* bettlägerig; langwierig, anhaltend; 2) zum Brauchfeld geh; -е сіно vom обліг.
 Обловѳнка, *f. дїм. Га. II.* 25. ?
 'Облок, *m.* Fenster, *n. s.* 'Облок.
 Облокотати ся, sich mit Ellenbogen stützen, *Км.*
 Облѳма, *f.* — горї Bergsturz, *m. Т.*
 Обломати, обломлювати, *v. a.* rund herum abbrechen; — ся einstürzen, einreißen. [Brocken, Ueberrest, *m.*
 Облѳмок, -мка, *m.* Bruchstück, *n.*
 Облочковатий, *a.* wolkig, *Пол.*
 'Облуд, *m. s.* Блуд, облудом ходіти = блудом х.; 2) *N.* des Teufels als des Verführers *Ч. I.* 191.
 Облуд а. *f.* Heuchelei, Gleisnerei, *f. ГШ.*
 Облудний, *a.* heuchlerisch, gleisnerisch, falsch. [*m.* (-иця, *f.* -in, *f.*).
 Облудник, *m.* Heuchler, Gleisner,
 'Облук, *m.* oberer Bestandtheil des ярѳ.
 Облукватий, *a.* oval, *Ф.*
 Облупіти, *v. a.* abschälen, -hülsen, -schinden, decken.
 Облуче, *n.* Widerrist, *m. В.* [125.
 'Облучко, *n. s.* 'Ябло(ч)ко, *Кол. II.*
 Облюбѳнниця, *f.* Левч. Geliebte, *f.*
 Облюбіти, *v. a.* Гол. III. 413 s. Полюбіти; — ся sich verlieben.

Облюзѳнок, -нку, *m.* Ablösung, *f. §.*
 Облягати, *v. a.* belagern, umlagern, berennen; 2) *v. n.* Др. с. 11 ringsum sich lagern; sich darnieder legen, krank liegen.
 'Обляги, *pl. К.* das Darniederliegen im tiefen Schlaf.
 Обляжник, *m.* Пар. Belagerer, *m.*
 Обляк, *m.* Walzenbock, *m.* (Saperda).
 Облямувати, *v. a.* ringsherum besetzen, beschlagen.
 Обляпати, *v. a.* betupfen, beflecken.
 Обляти, *v. s.* Обливати.
 Облячі, облягті, *v. n. s.* Облягати, 2); sich lagern s. Вілячи (збіже etc.).
 Обляшити, *v. a. Кч.* 217 polonisieren.
 Обмазати, (-азувати), *v. a.* anstreichen, anfärben; schmieren; bewerfen (mit Lehm &); — ся sich womit beschmieren; обмазати ся mit Wagenschmiere sich b.
 Обмазѳрити ся, sich beschmieren.
 'Обмалъ, *adv.* — чоґось s. 'Омалъ.
 'Обман, *m.* обмана, обманливість, -ости, *МШ. f.* Betrug, *m.* Betrügerei, *f.* Täuschung; List, *f.*
 Обманитель, *m.* Betrüger, *m.*
 Обманіти, (-ѳти), обманювати, *v. a.* betrügen, hintergehen, täuschen.
 'Обман-край, *m. Ф.* fabelhaftes, Wunderland.
 Обманливий, обманний, Зг. обманчивий, *a.* trügerisch, verführend, beirrend.
 Обмарати, *v. a.* beschmutzen, beschmieren.
 Обмаріти, *v. a. s.* Обманіти.
 Обмастіти, обмащувати, *v. a.* beschmieren.
 'Обмастка, *f. s.* Прїмастка.
 Обмахувати ся від чоґо, von sich etw. wegwedeln, abfegen, fortreiben; 2) *обмахнути ся sich irren, fehlgreifen.
 Обмацати, обмащувати, *v. a.* befühlen, betasten.
 Обмачати, *s.* Обмочити.
 Обмежати, обмежіти, обмежувати, *v. a.* um-, begrenzen, beschränken.
 Обмежене, (-оване), *n. Не.* обмеженість, -ости, *f. Пол.* Begrenzung, Umgrenzung, Beschränkung, *f.*
 Обмерестіти ся малім, durch weniges sich losmachen, loswerden.
 Обмерзати, обмерзнути, *v. n.* rund herum frieren.

Обмертвіти, *v. n. M. II. 109* ohnmächtig, bewusstlos werden, ersterben, erstarren.

Обмести, *s. Обмітати.* [schen.

Обминати, обміяти, *v. a.* abwa-
'Обмил, (*d. óbmilok*), *m. óbmilka*,
f. Irrthum, m. Versehen, n. Fehler, m;
2) *bes. eine beim Säen übergangene*
Stelle des Ackers: Lücke, Blösse, *f.*

Обмиліти, *s. Омиліти.*

Обмільний, *a.* trügerisch, irrig.

'Обмин, *m.* Ausweichung, *f.* — зро-
біти з правдою *s. Обминути* ся з п.
2) *s. Обмил* 2).

I. Обминати, *v. a.* zerknittern, ein-
drücken; — пресо stampfen *s. Мняти.*

II. Обминати, (-йти), обминувати
Ч. III. 173 v. a. когó, щó *an* jmdm
etc. vorbeigehen, jmdn meiden, stehen
lassen; *v. n.* umgehen, ausweichen.

Обминóвище, *n.* — людске *wer*,
was von Allen gemieden wird.

Обминякáми казати, ausweichend,
mit Umschweife sagen, *s. Обняки.*

Обмира́ти, обмерти, *v. n.* in den
Scheintod, in Lethargie verfallen; ab-
sterben, in Ohnmacht fallen. [gung, *f.*

Обмісленє, *n.* Berechnung, Erwä-

Обміслити, обмишляти, *v. a.* er-
wägen; когóсь чим jmdn womit beden-
ken, versehen; Vorsorge, Vorkehrun-
gen treffen.

Обмисну́ти ся, §. *s. Омиліти* ся.

Обмівний, *a.* verleumderisch, klatsch-
liebend, (*Фр.*) [(in) Klatschmaul, *n.*

Обмівнийк, *m.* (-йця, *f.*) Verleumder,

Обміжка, *f. ГБ. óbmíжок*, -жка, *m.*
Левч. s. Межа; сýголовки; Stück freien
Ackers bei dem Feldrain; Grenzlinie, *f. R.*

'Обміль, -ли, *f.* seichte Stelle, Un-
tiefe; на óbmíль сісти *ГБ.* stranden.

Обміліти, *v. n.* seichter werden
C. II. 120.

'Обмін, *m.* обміна, *f.* обмінняє, *n.*
Ф. Tausch, *m.* das Umtauschen, Wech-
seln; 2) Verkehr, *m. T.; adj.* обмінний,
Фр. обмінóчний, *Вах* Tausch-.

Обмініти, обмінювати, обміняти,
v. a. um, ab-, wechseln, umtauschen;
neu aufstellen; — хлїб *III. I. 146* ent-
gegennehmen.

Обмінчик, *m. s. Міняло* 2).

Обмірити, (-яти), *v. a.* bemessen,

ermessen; 2) когó *im Mass* jmdn be-
trügen, *Кс. 269.* [bedenken, erwägen.

Обміркува́ти ся, *M. II. 112* bei sich

Обмітати, *v. a.* rundum abfegen,
abkehren.

Обмóва, *f.* Verleumdung, *f.* Klatsch, *m.*

Обмóвити, обмóвляти, *v. a.* verleum-
den, bereden; in den Klatsch ziehen.

Обмóний, *a. s. Обмівний.*

Обмóвність, -ости, *f.* Sucht zu Ver-
leumden, Klatschsucht, *f.*

Обмóкнути, *v. n.* durch u. durch
pass werden; *adj.* обмóклий.

Обмóлоти, обмóлювати, *v. a.* theil-
weise mahlen; — ся vom Mahlen theilt
werden, sich abmahlen (*v. Múhlsteinen*).

Обмóлотити, обмóлóчувати, *v. a.*
ab-, ausdreschen. [*f.* Taumel, *m.*

'Обморік, -оку, *m. Фр.* Betäubung,

Обмоска́лити ся, sich moskowiti-
sieren, *Мор.*

Обмóтати, обмóтувати, *v. a.* um-
wickeln, umwinden, um-, zuschnüren,
umgarnen. [ken, benetzen; 2) bepissen.

Обмóчити, *v. a.* eintauchen, eintun-

Обмóшенничувати, *v. a. Под.* be-
trügen, übervorthellen. [verbauern, *R.*

Обмóжичити ся, Bauer werden,

Обмурувати, *v. a.* ummauern.

Обмóчяти, *v. a.* mit Mehl bestreuen
bestäuben.

Обнадéжити, (-éжувати), *v. a.* когó
R. gr. jmdm Hoffnung machen, etw.
zusichern. [*m. Др.* Hoffnung, erweckend.

Обнадéжливий, *a.* обнадéжчик,

'Обнаж, *f. s. Обніж.*

Обнажати, (-яти, -увати), *v. a.*
entblóssen, entkleiden, ausziehen, nackt
lassen. [*m.* (*Fidonia defoliaria*) *B.*

Обнажець, -жця, *m.* Blatträuber,

Обнародовіти, (-вляти), *v. a.*
öffentlich bekannt machen, publicieren,
Пар. [terweisen, Gesittung geben.

Обнатúрити, *v. a. Pa. I. 242* un-

Обне́сти, *v. a.* herumtragen; — тї-
ном & umgeben, umzäunen, umfrieden
Кч. 199; 2) forttragen, berauben; *jmdn
beleumunden, üble Nachrede von jmdm,
verbreiten, *См;* 2) — ся sich abtragen,
abreissen, abnützen.

Обнеха́йкати, (-ха́яти), *v. n. §.*
nicht rühren, d. i. sparen, weglegen.

Обнижати, (-йти), *v. a.* erniedri-

gen, niedriger machen, herabsetzen; ermässigen (ціну). [setzung, f.

Обніжене, *n.* Erniedrigung, Herab-
Обніжник, *m.* Erniedrigungszei-
chen, *n.*

Обнізати, обнізувати, *v. a.* rings
reihenweise umgeben, umhängen, be-
setzen. [armen; *n.*; Umarmung, *f.*

Обнімане, *n.* das Umfassen, Umarmung
Обнімати, *v. a.* umfassen, umgreifen;
enthalten; umgarnen, umarmen. [werden.

Обнищати, *v. n.* verarmen, arm
Обнищене, *n.* Verarmung, *f.*

Обніж, *f.* обніже, *n.* Fussgestell,
n. Leiste die Füße e. Tisches unten
verbindend; 2) Gebirgsfuss, *m.*; 3) —
обніжка, *f.* Blütenstaub, Blumenmehl
von den Bienen an ihren Füßen (Schen-
keln) fortgetragen, „das Höschen“.

Обніжати, *v. a.* leer machen, ab-
pflücken, — яблінку etc.

Обніжок, -жка, *m.* (tiefergelege-
nes) Ackerende, *H.* 198. *Ос.* (61) *X.*
27; 2) Fusspfad, *m.* [мане &

Обнімане, обнімати, & *s.* Обни-
Обнова, (*d.* обновка), *f.* Erneuerung,
f.; 2) jede neue Sache, neues Kleid &
Angebinde, Festgeschenk, *n.* Bescherung,
f. (neuer) Besatz (am Kragen). *m.*

Обновитель, обновник, *Пар. m.*
Erneuerer, Wiederhersteller, *m.*

Обновити, обновляти, *v. a.* erneuern,
wiederherstellen, neumachen.

Обновлене, *n. s.* Обнова 1), Wieder-
herstellung, *f.*

Обнога, *f.* Gebirgsweg, -fuss, *m.*
Вах.; 2) *Крон.* 54 *s.* Обніжок (обніг?)

Обножити ся, § sich angewöhnen,
anhängen. [нести.

Обносити, обношувати, *v. a. s.* Об-
Обночувати, *v. n. s.* Переночувати.
Обнождати, *v. a.* arg mitnehmen,
misshandeln.

Обнохати, (-увати), *v. a.* beriechen.
Обняти, *s.* Обнимати.

Обобічний, *a.* beiderseitig, *Пар.*

Обовязати, обовязувати, *v. a.* ver-
pflichten, verbindlich machen. [*Term.*

Обовязковий, *a.* Pflicht-, obligat,
Обовязок, -зка, *m.* обовязане, *n.*
Pflicht, Verpflichtung, Obliegenheit, Ver-
bindlichkeit, *f.* [reichern.

Обогатити, обогачати, *v. a.* be-

Обод, (обід, *d.* ободок), *m.* ободо, *n.*
Radfelge, *f.* Reif, Ring, *m.*; ободом *adv.*
bogenförmig. [thigung, *f.* *ГШ.*

Ободрене, *n.* Ermunterung, Ermu-
Ободрити, (-яти), *v. a.* ermuntern,
ermuthigen.

Обода, *gen.* ободіх, *num.* beide *Гол. гр.* 114.
Ободжане, *n.* Anbetung, Vergötte-
rung, *f.* [beter, *m.* (-in, *f.*).

Обожатель, *m.* (-ателька, *f.*) Ан-
Обожати, *v. a.* anbeten, vergöttern.
Обождати, *v. a. s.* Обжидати.

Обожеволіти, *v. n. s.* Обожеволіти.

Обов, (*d.* обовець), *m.* Lager im Krie-
ge; Fuhrwesen, *n.*; 2) zusammengezogene
Wagen auf e. Jahrmarkt *Кв. 331 М. II. 407.*
обовом стояти im Lager liegen.

Обовиско, обовиско, (-ище), *n.*
ГШ. Ort wo ein обов stand, Lagerplatz, *m.*

Обовнак, *m.* genaue Merkung.

Обовначити, *v. a.* bezeichnen, genau
merken, *Св.*

Обовний, *a.* zum Lager geh; Ger-
päck; *s. a. m.* Wagenmeister im Kriegs-
wesen, Lagercommandant, *m.*

Обойко, *num. dim. s.* Обове *M. II. 9*
zwei zusammen, ein Pärchen.

Обойчик, *m.* Schlüsselbein, *n.*; 2)
Halsbinde, *f.* (der kathol. Priester).

Обовіско, *n. s.* Обійсте.

Оболечй, *v. a. s.* Облєкати, облєчй *I.*
Оболєга, (облєга), *f.* *МШ.* Gewölbe,
n. s. Звід.

Оболок, (*d.* оболочк, *V.*) *pl.* обо-
локи, *m. s.* 'Облак; 2) Fenster, *n.* *Гол.*
III. 389; 3) Umriss, Zug, *m.* Contour,
f.; оболочком, *adv.* massen-, scharenweise.

Оболонь, оболоня, *f.* оболонє,
n. s. Болонє; breiter Strich Feldes, *Ог. 55.*

Оболоня, *f.* Fensterscheibe aus durch-
scheinender Haut; Glasscheibe, *f.*; 2)
pl. оболони, оболоники, Fensterrahmen,
pl. (*B.*).

Оболоничі, *pl.* Steg über Sümpfe, *m.*
Оболонка, *f. s.* Болонка; 2) *s.* По-
лонка, *Кн.*

Оболонник, *m. s.* Болонкар.

Оболочина, *f. s.* Півшевка, Zieche, *f.*

Оболочники, *pl.* Hautpilze, *pl.* (Hу-
menomycetes).

Оболочня, *f.* Sporen-Fruchtlager, *n.*
Fruchtschicht, *f.* (hymenium).

Обопільний, *a.* beiderseitig, ge-

genseitig, wechselseitig, *ГШ.*; *adv.* -но beiderseits *М. II.* 79. [tigkeit, *ф. Пар.*

Обопільність, -ости, *ф. Gegensei-*

Обобра, *ф. Hürde für das Vieh; ф. Viehstall, т.; 2) Vieh, н. Viehstand, т.*

Оборати, оборювати, *в. а. rings umpfügen.*

Оборри, *рл. Me.* 383 Schubänder od. Riemchen die Bastschuhe zuzubinden, — пов'язати *Ч. V.* 1108; Löcher in den postobli zum Festschnüren, *рл.* [вар.

Оборриско, (-ище), *н. Ort wo обора*

Оборриг, -ога, оборрив, (*д. -бжок, -енько, aug. -ожіще*), *т. Schober, Feim, Fehm, т. (Heu- &). Oz. 55. [ф. He. (Пр. III. 155).*

Оборрка, *ф. Besatz, т. Franse, Spitze,*

Оборожень, -жня, *т. оборбжина, ф. Pfahl vom оборриг, т.* [stand.

Оборбжиско, *н. Stelle wo ein оборриг*

Оборбна, *ф. оборбнене, н. Vertheidigung, Beschützung, Gegenwehr, ф. Schutz, Schirm, т.*

Оборонитель, оборонник, *ИГ. Ст. оборонца, М. т. Vertheidiger, Beschützer, т.*

Оборонителька, оборонниця, *He. Пар. ф. Beschützerin, Vertheidigerin, ф.*

Оборонити, (-няти), *в. а. vertheidigen, beschützen, beschirmen; — ся від кого gegen jmdn sich vertheidigen, s. wehren.*

Оборонний, *а. Schutz-, schützend, defensiv, Vertheidigungs-, Пар.; 2) bewaffnet, К.*

Оборот, -оту, *т. Wendung, (ф. Дзр. 125); 2) Rückseite, ф. на — umgekehrt; 3) —, оборотъ, ф. T. Umsatz, Umlauf, Betrieb, т.*

Оборотати, *в. а. пшонó & с. Опихати.*
Оборотливий, *а. gewandt, rührig, betriebsam.*

Оборотливість, оборотність, -ости, *ф. Gewandtheit, Betriebsamkeit, Rührigkeit, ф.*

Оборотний, *а. с. Оборотливий; 2) zum оборот 3) geh.; — капітал Betriebs-, Geschäftscapital, н. Под.*

Оборбчене, *н. Verwandlung, ф. Пол.*

Оборбчка, *ф. Schnürchen, н. (vgl. 'Обротъ) С. I. 170? дівчина зібрала губки на оборбчку zog die Lippen zusammen.*

Оборбдувати, *с. Зорбдувати.*

Обосоніж, *adv. с. Босоніж.* [пільний.

Обосторбний, *а. Пар. В. с. Обо-*

Обострити, *в. а. verschärfen.*

'Обоч, оббча, *ф. Seitenabhang e. Hü-*

гелс, *т.; 2) Umweg, т.; 3) Обійстрé.*

'Обоченé, -чня, *т. von der Seite kommender Wind, Mi. II. 406.*

Обочкй, *рл. N. e. Berges.* [II. 11.

Обоюдний, *а. † zweischneidig III.*

Обоюду, *adv. † von beiden Seiten III. II. 272.* [гати (Фр.).

Обпáрити, *с. Опáрити; 2) с. Обб́-*

Обпáтрити, обпáтршити, *в. а. с. Патрбшити.* [Trunkbold, Sauger, т.

Обпивáло, *т. P. II. 84 in d. Fabel:*

Обпивáти ся, обпйти ся, *sich voll-*

trinken.

Обпйсувати, *He. с. Описати.*

Обпíрити ся, *sich mit Federn, mit Flaum bedecken.*

Обпóй, *рл. Vorderkniegalle, ф. (у коня).*

Обполячити ся, *sich polonisieren, Мор.* [anschwellen.

Обпухáти, обпухнути, *в. н. rings*

Обрабляти, *с. Обробити.*

Обрáда, *Зан. (Вер. I. 29) (д. обрá-*

донька *Кв. 368), ф. guter Rath, Trost, т. vgl. Відрáда; 2) Berathung, Berath-*

schlagung, *ф.*

Обрадíti, *в. н. М. II. 97 froh werden.*

Обрадовáнна, *ф. А-Г. 154 Erfreun-*

ung, *ф. Liebesgeschenk, н. Dank, т.*

Обрадувати, *в. а. erfreuen; — ся sich freuen.*

'Обрáз, *т. Bild, Bildniss; Gemáldé; Heiligenbild, н. на — оббжий nach dem Ebenbilde Gottes; Gestalt, ф.*

Обрáза, *ф. АД. Beleidigung, ф.*

Обрáзець, -зця, *т. с. Обрáзок; 2) Muster, н. Пар.* [gen, jmds Ehre verletzen.

Обрáзити, обрáжáти, *в. а. beleid-*

Обрáзкар, *т. Verkäufer kleiner Bilder, т.*

Обрáзкй, *рл. Calla palustris.*

Обрáзкувáти, *в. а. mit Bildern versehen, illustrieren.*

Обрáзливий, *а. beleidigend, ver-*

letzend, anzüglich; 2) empfindlich; *adv.*

-во beleidigt, entrüstet.

Обрáзливість, -ости, *ф. Anzüglich-*

кейт; 2) Empfindlichkeit, *ф.*

'Обрáзний, обрáзовий, *а. Bilder-;*

bildlich, plastisch; metaphorisch.

Образник, *m.* angemachtes Brett worauf Heiligenbilder gestellt werden.

Образоборець, -рця, *m.* Bilderstürmer, -feind, *m.* [rei, *f.* -streit, *m.* ГШ.

Образоборство, *n.* Bilderstürme.

Образованє, *n.* образованість, -ости, *f.* ГШ. Bildung, geistige Ausbildung, Erziehung, *f.*

Образователь, *m.* Bildner, *m.* ГШ.

Образовитий, *a.* ГШ. bilderreich.

Образок, -зка, (-бочок), *m.* kleines Bild, Bildchen, *n.*

Обраувати, *v. a.* bilden, ausbilden, Bildung geben; gestalten, *Пар.* — ся sich bilden.

Образумити ся, zur Besinnung kommen; 2) *v. a.* образумлювати, belehren, *Кн.* [giltig, musterhaft.

Образувий, *a.* Muster-, muster-
Обрамувати, *v. a.* umrahmen.

Обрандувати ся, sich kleiden, §.

Обранє, *n.* Wahl, *f.* С. II. 148. [kleid].

Обрані, *pl.* schwarze Hosen (als Fest-
Обранка, *f.* farbiges Tuch zum Aus-
statteten der gewöhnlichen Kleidung (гуня
&), Besatz, *m.*

Обрастати, *s.* Обрости.

Обрати, *v. a.* erwählen, *ИГ.*

Обрахувати, (-бувати), *v. a.* be-
rechnen; überlegen *К.* [Berechnung, *f.*

Обрахунок, -нку, *m.* Rechnung,

Обрекаїти, *s.* Обречї, *К.* на щось
wozu verurtheilen, verdammen.

Обременєнє, *n.* Ueberbürdung, Be-
lastung, *f.* *Тор.*

Обременити, (-яти), *v. a.* belasten,
überbürden, überladen; beschweren, be-
lästigen. [los kleiden *Га.* II. 55.

Обрендувати ся, sich geschmack-

обрепкати ся, *Н.* 240. обрєпшити
ся sich satt fressen. [werden.

Обрєскнути, *v. n.* aufgedunsen

Обрєхати, *v. a.* belügen, verleumden.

Обрєхи, *pl.* Lügen, Verleumdungen,
pl. *См.*

Обречї, *v. a.* *К.* II. 288 geloben,
angeloben, weihen; bestimmen mittels
einer Aussage, weisen. [Jähe, *f.* III. II. 99.

Обрив, *m.* steiler Abfall e. Berges;

Обривати, *v. a.* abreissen, abpflük-
ken; — ся einfallen, ein-reissen, herun-
ter-, durchfallen, durchbrechen (*v. n.*).

Обривок, -вка, (*d.*-йвочок *Н.* 260),

m. abgerissenes Stück von e. Stricke,
e. Bande &; Kukurutzkolben dessen
Hüllblätter abgerissen sind; 2) *pl.* обрив-
ки, Nebeneinkünfte, Sporteln, *pl.*

Обрид, *m.* *КУ.* обрідженє, *n.* Фр.
обрідлівість, обрідність, -ости,
f. обрідство. *n.* Ekel, Abscheu, *m.* Ab-
scheulichkeit, Ekelhaftigkeit, *f.*

Обрідити, *v. a.* verunstalten, gar-
stig, widerlich machen; 2) *v. n.* —, обри-
дати, обріднути, widerlich, ekelig,
abscheulich werden.

Обрідний, *a.* обрідник, *m.* *Гол.* I.
262, обрідливий, *a.* обрідливець, -вця,
m. abscheulich, ekelhaft, ekelig. [gen.

Обрідзати, *v. a.* bespritzen, bespren-
Обрїкотїти ся, *Н.* 273 § sich
krank stellen.

Обрїн, *m.* *pl.* Обри, *Avar.* *Ми.* II. 131.

Обрїпати ся, *s.* Обрєпкати ся.

Обрїс, *m.* Abriss, Entwurf, *m.* Con-
tour, *f.* *С.* [entwerfen, umzeichnen.

Обрїсувати, *v. a.* einen Abriss

Обрїтвати, обрїти, *v. a.* rasieren.

Обрїхтїнок, -нку, *m.* Abrich-
tung, *f.* § (milit).

Обрївнати, (-нувати), *v. a.* gleich-
machen, -schneiden, abstützen.

Обрїдний, *a.* etwas dünn, nicht
dicht, schütt, licht.

Обрїз, -їзу, *m.* Schnitt, *m.* золотїй
— Goldschnitt (e. Buches) *ГШ.*

Обрїзанє, *n.* das Beschneiden, Be-
schneidung, *f.* [tener, *Пар.*

Обрїзанець, -нця, *m.* ein Beschnit-

Обрїзати, обрїзувати, *v. a.* beschnei-
den, abschneiden.

Обрїзок, -зка, *m.* abgeschnittenes
Stück, Schnitzel, Schnittling, *m.* [Зак. *Лєвч.*

Обрїй, *m.* Horizont, Gesichtskreis, *m.*

Обрїк, -оку, *m.* beschiedener Theil
von Speise zum täglichen Unterhalte,
tägliche Kost u. Nahrung; das Futter der
Pferde bes. Hafer mit Häcksel: *обрїк му
виграє es sticht ihn der Hafer; 2) Sold,
m. Besoldung, *f.*; 3) † Abgabe e. Bau-
ers, Erbziins, Geldziins, *m.* Steuer, *f.*

Обрїкати, *v. a.* *s.* Обречї.

Обрїкувати, *v. a.* корó jmdn rü-
gen, jmdm Vorwürfe machen.

Обрїнок, -нку, *m.* kleine Flussin-
sel von рінь umgeben.

Обрїс, Обрїско, *m.* Ambrosius.

Обрістники, *pl.* Flechten, *pl.* (Lichenes).

Обріхтіти, *v. a.* § s. Обезпечіти.

Обрѣба, *f.* Einfassung, *f.* Beschlag (einer Pfeife &), *m.*

Обробіти, (-бляти), *v. a.* bearbeiten, urbar machen; ausarbeiten; 2) mit e. Einfassung etc. versehen; — ся die Feldarbeiten vollenden.

Обрѣбка, *f.* обрѣблована, *n.* Гол. Bearbeitung, Pflege, *f.*

Обрѣбок, *gen.* обрѣбку, *m.* Vollendung, der Feldarbeiten; Ernte, *f.* [bett kommen.

Обродіти ся, *He.* ins Wochen

Обрѣдїти, *v. n.* viel Früchte bringen, reichen Ertrag geben; 2) — ся gebären, mit e. Kinde niederkommen, *He.*

Обрѣк, *m. s.* Обрїк; *adj.* обрѣковий zum обрїк geh., ihn geniessend.

Обрѣмок, *m. s.* Облѣмок *H.* 239.

Обрѣсть, *f.* das Bewachsene.

Обрѣстень ляскусовий, Lackmusflechte, *f.* (Rocella tinct.). [bewachsen.

Обрѣстї, *v. n.* umwachsen, ringsum

Обрѣтъ, обрѣтъка, обрѣтънка, *f.* Halfter, *f.* Halfterband, *n. s.* Уздѣчка.

Обрѣчка, *f.* *N. e.* Berges.

Обрѣб, *m.* hölzerne Einfassung, *s.* Обрѣбина 1).

Обрубати, обрубувати, *v. a.* rings umhauen, -hacken; 2) — ся sich verhauen, einen Verhau aufführen.

Обрубїй, *a.* -а бѣсїда *M+B.* 184?

Обрубїна, *f.* Einfassung, *f.* (des Steines in d. Handmühle, e. Brunnens etc), Zimmerung, *f.* (auch *pl.*); 2) *coll.* Unterlagen (Balken) beim оборїг, *pl.*

Обрубїти, обрублювати, *v. a.* umsäumen, einfassen. [Holz.

Обрубок, -бка, *m.* abgehauenes Stück

Обругати, *v. a.* beschimpfen, verhöhnern. [Tischtuch, *n. adj.* обрусівий.

Обрус, (*d.* -сѣк, *m.* обрусча, -ати, *n.*)

Обрусїти, *v. a.* russificieren.

Обруч, *adv.* unter die Hände, *K.*

Обруч, (*d.* обручїк), *m.* обруче, *n. coll.* Reif, Bandreif; Ring, *m.* Band, *n.*

Обручакї, *pl.* Ringelwürmer, *pl.*

Обручати, *a. a. s.* Заручати 2).

Обручка, (*d.* обручїнка), *f.* Reifring, Trauring, *f.*; 2) kleiner Reif, Band, *n.*

Обручковатїй, *a.* ringförmig.

Обручувати, *v. a.* mit Querstrei-

fen versehen; 2) ringeln; обручований, *pte.* geringelt.

Обручник, *m.* der Verlobte; обручниця, *f.* die Verlobte; 2) -иця Ringelspinner, *m.* (Gastropacha neustria); 3) *pl.* Ring-Blätterschwämme *Вол.*

Обрушати, обрушити, *v. a.* dh Hin- u. Herbewegen losmachen, lose machen, woran rütteln, rühren, umstürzen, umstossen, einreißen; 2) * jmdn aufbringen, in Harnisch bringen, entrüsten; — ся *s. v. a. b*) * aufgebracht werden, sich entrüsten.

Обряд, -ду, обрядок, -дку, *m.* Ritus, *m.* Ceremonie, *f.* Ceremoniel, *n. n.* Sitte u. Brauch, kirchlicher Gebrauch; 2) Regierung, *f.*

Обрядїти, *M.* schmücken, garnieren; anlegen *Pa. I.* 374; — коня ширен *КС.* (83) 506.

Обрядкувати, *v. n. s.* Рядїти.

Обрядний, *a.* rituell, die Ceremonien betreffend, *K.*

Обрядність, -ости, *f. s.* Обряд 1). *ОБ.*

Обрядовець, -вця, обрядлюбець, -бця, *T. m.* Kenner u. Freund des echt griechischen Rituale, Ritualist, *m.*

Обрядовщина, *f.* Ritualismus, *m.*

Обряджувати ся, sich ankleiden, den Staat anlegen, *КС.* (83) VII. 501.

Обрямувати, *He. s.* Обрамувати.

Обрятувати, *v. a. s.* Поратувати.

Обсїда, *f.* III. *Пар. s.* Облѣга.

Обсїдження, *n.* Besetzung; Verpflanzung, *f.*

Обсїдїти, обсїджувати, *v. a.* besetzen; ringsum bepflanzen; Обсїд-, *s.* Осад-

Обсїдний, *a.* Belagerungs-

Обсїдник, *m.* *Пар. s.* Облїжник.

Обсїднїти ся, zu Pferde aufsitzen, aufgeritten sein. [*f. Пар.*

Обсїднїцтво, *n.* Belagerungskunst,

Обсїпати, *v. a.* ringsum behacken mit der сапа. [sen *He.* 77.

Обсїчити, *v. a.* umgeben, einschlies-

Обсївїдчїти ся, sich bekannt machen, *s.* zurechtfinden, bekannt werden

M. II. 92. [Licht versorgen.

Обсївїтїти, *v. a.* Ос. (61) III. 26 mit

Обселїпити ся, sich tüchtig ansaufen. [lonisieren.

Обселїти, (-їти), *v. a.* ansiedeln, со-

Обселяти, *pl.* Kanten e. Brettes, *pl.* Обсилати, обсилати, *v. a.* zu mehreren der Reihe nach herumschicken; — ся *Кч.* 16 einander mit Geschenken beschicken.

Обсіпати, обсіпувати, *v. a.* beschütten, bestreuen, überhäufen; einfassen; — ся sich verschütten, ausfallen (зёрно з колбся). [um trocken werden.

Обсіхати, обсіхнути, *v. n.* um und 'Обсів, обсівок, -вку, *m.* Besäung; Saat, Fehsung, *f.*

Обсівати, обсіяти, *v. a.* besäen; — ся mit den Saatarbeiten fertig werden.

Обсідати, обсісти, *v. a.* koró sich rings um jmdn setzen, in Menge etw. besetzen; (von den Mädchen am дівичвечер). [обсічй behauen.

Обсікати, *v. a.* behacken, s. Сіпати, Обсіпати, *v. a.* ringsum reissen, zerren.

Обсікаржувати, *v. a. M.* anklagen.

Обсікчити, *v. a.* jmdn von allen Seiten umspringen, umringen.

Обсіквати, *v. a.* berupfen.

Обсікурánt, *m. Кч.* Obscurant, Finsterling, *m.* [Ruf bringen.

Обсілавити, *v. a.* jmdn in schlechten

Обсілджень, *n.* Untersuchung, *f. He.*

Обсілуга, *f.* Bedienung, *f.* [dienen.

Обсілугувати, обсілужити, *v. a.* be-

Обсімішійти, *v. a.* lächerlich machen.

Обсімоктати, *v. a. s.* Обсіцати.

Обсімушити, *v. a.* kurz scheren.

Обсіновák, *m.* Zellenspinne, *f.* (Se-gestria). [wickeln.

Обсінувати, *v. a.* umspinnen, um-

Обсіорóмити, *v. a.* beschämen, *Кч.* 91.

Обсіохнути, *s.* Обсіхати.

Обсітава. *He. M + B. 70.* обсітавіна, обсітанóва *Тор.* обсітанóвіна, *B.* обсітанóвка, (-нівка), *f.* Umstand, *m.* Bewandtnis, Verhältniß, *n.* Lage, Situation. *f.* Sachverhalt, *m.* Bild, *n.* Erscheinung, *f.*; 2) Bühne, Scene, *f.* C. II. 201; 3) обсітавіна *s.* Загáта 2).

Обсітавати, *v. n.* при чім auf etw. bestehen, bei etw. beharren; 2) за кім sich jmds annehmen, für jmdn schützend auftreten.

Обсітавити, (-вляти), *v. a.* herumstellen, -setzen; —, обсітанóвити *Кч.* meublieren; 2) — ся sich mit etw. umstellen.

Обсіталювати, *v. a.* bestellen.

Обсітанути, *v. a.* umstehen, umgeben.

Обсітарáти ся о що für etw. sorgen um es zu verschaffen.

Обсітáти, *v. a. Ф. s.* Обсітупити; 2) *v. n.* на що sich zu etw. verpflichten (*Фр.*); *b)* sein Auskommen finden; *c)* u. — ся bleiben.

Обсітелýти, обсітелювати, *v. a.* bedecken, ringsum unterbreiten.

Обсітій, обсічій, *m.* ältliche von den Freiern ausseracht gelassene Jungfrau, *vgl.* Обсіцятн §. [Обсітавати 2).

Обсітóвати за когó, *v. n. Ст. s.*

Обсітóя, *f.* обсітóятельство, *Пол. s.* Обсітава 1). [stehen bleiben.

Обсітóяти ся, das Fèld behaupten,

Обсітрýчи, *s.* Острігати.

Обсітрýбпати, *v. a.* (dh Abnutzung) abreissen, ablumpen, *He.* [schneiden.

Обсітругáти, *v. a.* behobeln, be-

Обсітупáти, (-ити), *v. a.* umgeben, umzingeln, umringen, einschliessen, belagern.

Обсітяжка, *f. Пар.* Florband, *n.*

Обсіувáти, обсіунути, *v. a.* abschieben, abrutschen, -schälen, -ziehen; — ся sich ablösen, abgleiten, abrutschen.

Обсіуда, *f. s.* Обсіова, wegwerfendes Urtheil.

Обсіудити, *s.* Осудити.

Обсіудливий, *a. s.* Обсівний.

Обсіукáти, *v. a.* óвочі з дёрева abnehmen, reissen.

Обсіушійти, *v. a.* trocknen; — ся seine nassen Kleider trocknen.

Обсічитáти, *v. a.* bei der Rechnung betrügen, zum Nachtheil jmdm rechnen.

Обсіяг, *m.* Umfang, Bereich; 2) Inhalt, *m. III.* [chen, umfassen.

Обсіягáти, *v. n.* ringsum aus-rei-

Обсіяглість, -ости, *f. s.* Обсійстрé.

Обсіяжній, *a.* umfangreich.

Обсітавати, обсітáти, *v. n.* ringsum aufthauen, schmelzen, *Гр.*

Обсіталáпати ся, sich bespritzen, nass u. schmutzig werden.

Обсіталкáти, *s.* Опсіхати.

Обсітарити ся, обсітарювати ся, sich in Schmutz wälzen, (*B.*).

Обсітенétити, *v. a.* mit e. Netz umstricken, umgarnen. [schälen.

Обсітерéбити, *v. a.* enthülsen, ab-

Обсітёрлений, *a.* abgeschabt, abge-

schunden, *Кн.* [gen rings umgeben.
 Обтерня́ти, *v. a.* mit Dornenzwei-
 Обтерпа́ти ся, *ГБ.* viel gelitten
 haben. [schen, abreiben.
 Обте́рти, обтира́ти, *v. a.* abwi-
 Обтеса́ти, обтисувати, *v. a.* behauen.
 Обты́кати, обты́чити, *v. a.* um-
 stecken, bestecken; bestopen; 2) um-
 kränzen; — ся um sich rings stecken,
 sich umheften, s. umgeben etc.
 Обты́нати, *v. a.* beschneiden, ab-
 schneiden, behauen, stutzen. [gachile).
 Обты́нач, *m.* Blattschneider, *m.* (Ме-
 Обты́ня́ти, обты́ня́ти, *v. a.* um-
 zäunen.
 Обты́рка́ти, *v. a.* сьвічку & putzen.
 Обто́вий, обто́м, & s. Оптові́й &.
 Обто́чы́ти, *v. a.* abdrechseln; 2) s.
 Ото́чы́ти umzingeln; *обто́чений во-
 робець etc. *B.* rund am Leib, fett.
 Обтре́ха́ти, (-трях-), *v. m. s.* Підтре-
 ха́ти.
 Обт́рощи́ти, *v. a.* ringsum zerbre-
 chen, zerschlagen; 2)*wegstehlen *C. I.* 145.
 Обту́жа́ти, *v. a.* ко́го s. Ту́жа́ти
 за́йм (по ким) *Ч. V.* 268 (analog dem
 о́плака́ти u. damit verb.).
 Обту́кува́ти, *v. a.* *Др. c.* 202 belagern.
 Об-тще, *C. I.* 49. ? [ziehen.
 Обтя́га́ти, обтягну́ти, *v. a.* über-
 Обтя́жа́ти, (-а́ти), *v. a.* beschweren,
 belasten. [schwerlich, lästig drückend.
 Обтя́жлі́вий, обтя́жний, *a.* be-
 Обтя́кну́ти, *v. a.* *Ф.* (*Пр. III.* 133) um-
 fassen.
 Обты́ати, s. Обты́нати.
 'Обу́в, обу́ва, *f.* обу́ве, *n.* *K.* Fussbe-
 kleidung, Beschuhung, *f.*
 Обу́ванє, *n.* das Stiefel-, Schuhan-
 ziehen, Beschuhung, *f.* [постобли.
 Обу́ванка, *f.* ledernes Riemchen zu
 Обу́ва́ти, обу́ти, *v. a.* und — ся
 Stiefel etc. anziehen. [*f.* (*Calceolaria*).
 Обу́вєць, -вця́, *m.* Pantoffelblume,
 Обу́да, *f.* *Ру.* обу́дженє, *n.* Erwek-
 kung, *f.*
 Обуды́ти, s. Збуды́ти II.
 Обудова́ти ся, Bauten im eigenen
 Gehöft ausführen, *III.* [Kummer, *m.*
 Обу́за, *f.* *Кн.* Last, Bürde, Beschwerde,
 Обу́зда́ти, *v. a.* *K.* den Zaum an-
 legen, im Zaume halten, bändigen.
 Обу́ри́ти, *v. a.* umwerfen, -stürzen;

vom Sturme: umher treiben, -werfen;
 bestürmen; *empören, entrüsten *ГШ.*
 Обу́ти ся, s. Обу́ва́ти (ся).
 Обу́ток, -тку, *m. s.* 'Обу́в.
 Обутри́ти, *v. n.* сонце, aufgehen
 (v. der Sonne); anbrechen (v. dem Tage)
Пом. 20—21.
 Обу́х, (*д* обу́шок) *m.* Axthelm, Rücken
 einer Axt *m.* *під обу́хом unter schwerem
 Druck.
 Обуча́ти, (-и́ти), *v. a.* lehren, un-
 terweisen, unterrichten; — ся lernen
III. I. 264. [bezeichnen, markieren.
 Обу́шкыва́ти, *v. a.* mit dem обу́х
 Обу́шниця, *f.* Hemmeisen, *n.* (*Фр.*).
 Обу́яти, *v. a.* *Ст.* jmdn überkommen,
 aufregen.
 Обха́морити, обха́мрати, обха́ми-
 ти, обханю́чити, *P. II.* 55, обха́рити,
 обха́яти, *v. a.* reinigen, säubern, putzen.
 Обха́рка́ти, *v. a.* bespucken.
 Обха́рчити ся, Mangel an Essvor-
 rath leiden, *Кн.*
 Обхва́т, *m. C.* eine Partie Bäume die
 auf einmal gefällt werden; eine Arm-
 weite (gross), Armvoll, *n.*
 Обхва́та́ти, обхва́чувати, *v. a.* um-
 fassen, umgreifen, umspannen; anhalten.
 Обхис́тати, *v. a.* umfrieden. .
 Обхі́д, -о́ду, *m.* Umgang, *m.* das Um-
 gehen; Gang, Umzug, *m.* Procession, *f.*;
 das Begehen, Feiern, Begängnis, (e. Fe-
 stes), *n.*; 2) Arbeit im Haushalt, *f.*; 3)
 täglicher Bedarf im Leben, Regie, *n.*
 Обхі́дний, *a. B.* (*Пр. VI.* 15) um-
 gänglich, anständig, praktisch; 2) *adv.* об-
 хі́дно mit viel Umweg, Umstand ver-
 bunden, (*B.*). [(-in, *f.*).
 Обхі́дник, *m.* (-и́ця, *f.*) Diener, *m.*
 Обхі́дча́стий, *a.* -а хата, *C. I.* 26
 ein Haus, welches aus Mangel an Ge-
 räth u. Zubehör im Inneren wie auch
 nach Aussen genug freien Raum zum
 Durch- u. Umgang bietet.
 Обхі́дчина, *f.* s. Обхі́д 3).
 Обход́женє, обході́не, *He. n. s.* 'Об-
 хі́д 1); обході́ни 3).
 Обході́ни, *pl. s.* 'Обхі́д, *T.*; 2) Се-
 римонієл, Ritual, *n.* Gebräuche, *pl. K.*;
 3) Verfahren, *n.* Behandlung, *f.* *ОШ.*
 Обході́ти, *v. a.* umgehen, um etw.
 herumgehen, jmdn meiden; etw. begeben
 (поля́ &); umgeben, umringen; e. Fei-

erlichkeit begehen, — день, съвѣто & — feiern; 2) *angehen, interessieren; 3) — ся з ким mit jmdm umgehen, jmdn behandeln; — ся з чим sich womit behelfen, womit vorlieb nehmen; — ся без чого etw. entbehren können, nicht nöthig haben, s. Обійти.

Обходчик, *m.* Nachtwächter, *m.*

Обхопити, *v. a.* schnell umfassen, ergreifen. [geräth.

Обцалик, *m. gew. pl.* Art Schuster-

Обцаркувати, *v. a.* Ф. s. Обгородити. [Absatz beim Stiefel &, *m.*

Обцає, *m.* обцасна *f.* (*d.* -асик),

Обцвѣт, -іту, *m.* das Abblühen.

Обцєньги, (-єньки), *pl.* Zange, Hufzange, *f.* *Пот.* II. 28.

Обцирклювати, *v. a.* mit dem Zirkel umschreiben, einen Kreis ziehen.

Обцілувати, *v. a.* mit Küssen überschütten. [werden; *adj.* обцалий.

Обцадіти, *v. n.* von Rauch geschwärzt

Обчанути, *v. n. impers.* -уло (коло горла) geschwollene Halsdrüsen verursachen, e. Beklemmung machen. [bern.

Обчарувати, *v. a.* (ringsum) bezau-

Обчверкнути, *v. n.* rings abbrennen.

Обчепирити, § обчепити, *v. a.* anheften.

Обчеркнути, (-кати), обчертити, *v. a.* eine Linie, einen Umriss, Contour um etw. ziehen, umzeichnen, umschreiben.

Обчєрсти, обчєрти, *v. a.* abschälen.

Обчєсати, *v. a.* rund herum kämmen.

Обчєський, *a. s.* Громадский, *v.* сбірний.

Обчєствб, *n. C. II.* 102 Gemeinde, *f.*

Обчєхоліти, *v. a. s.* Обчїмхати.

Обчїкрївати, *a. a. Gl. б.* 47. s.

Обрїзати, zututzen.

Обчирати, *s.* Обчерстї. [nen.

Обчислїти, обчислїти, *v. a.* berechnen.

Обчїстити, обчїщувати, *v. a.* überall rein machen, säubern; *v.* Bäumen, schneiteln.

Обчитати ся чого, viel wovon lesen.

Обчїкувати, *v. a. Гол.* III. 709 s.

Обчїкувати. [schneiden (Zweige v. Baume).

Обчїмхати, *v. a.* glatt behauen, be-

Обчути, *v. a. Гол.* III. 700. s. Почути.

Обшанувати, *v. a.* zu ehren wissen, *Kol.* I. 19.

Обшар, *m.* обшара, *f.* (*Фр.*) Gebiet, *n.* Strecke, Ländlerstrecke, *f. f.* — двірський Grossgrundbesitz, *m.*

Обшарити, *v. a.* überall herumstänkern, -suchen. [zausen.

Обшарпати, *v. a.* ringsum reissen,

Обшивати, обшити, *v. a.* umnähen; корб jmdm alle Kleider fertig nähen.

Обшивка, ббшийка, *f.* Besatz, *m.*

Verbrämung, *f.* Saum, *m.*; 2) Kragen, *m.*

Обшивні, *f.* Art Boot, *Ос.* (61) I. 230.

Обшивчати, (-уставки), *a. pl.* Art Leinenstickerei *Kol.* I. 48.

Обшир, *f. s.* Обшар, weite Strecke.

Обширний, *a.* geräumig, weit, umfangreich, ausgedehnt, ausführlich; *adv.*

широ, обширо *Ст.*

Обширність, -ости, *f.* Weite, Geräumigkeit, Ausführlichkeit, *f.*

Обшиновувати, *s.* Обшанувати.

Обшкляти, *v. a.* glasuren; 2) verglasen.

Обшкробати, *v. a.* abschaben.

Обшматаний, *a.* lumpig, zerlumpt, *B.*

Обшморгати, *v. a.* abschinden, abschälen, abrinden.

Обшнїпирити, *a. a. C. II.* 59 herum schnorren, -wühlen, -suchen. [ти.

Обшпирити, *v. a.* Др. с. 385. s. Опарити

Обшпилити, *v. a.* mit Stecknadeln etc. bestecken. [umgeben.

Обштахєтити, *v. a.* mit Staketen

Обшука, *f.* Hausdurchsuchung, *f.*

I. Обшукати, обшукувати, *v. a.* durchsuchen, -spüren, revidieren, *P. I.* 207.

II. Обшукати, *v. a.* Н. 20 s. Опукати.

Обшуліти, *v. a.* abschlagen, *s.* Шулі.

Обшустати, обшустрати, *v. a.* abschaben, -klauben, enthülsen, ummahlen; abreiben

Общєлюбний, *a.* das Gemeinwohl eifrig anstrebend, patriotisch, *Моз.*

Общєнє, *n. K.* ббщність, -ости, *f.* Gemeinschaft, *f.*; 2) Verkehr, *m.*

Общєствб, *n. s.* Товариство.

Общєствувати, *v. n. Нє.* (*Пр.* VIII. 907) beim Festmale speisen.

Общїй, *a. Kч.* 360 gemeinsam, gemeinschaftlich.

Общїна, *f.* gemeinschaftliches Gut, Gemeingut, *n.*; 2) Gemeinde, *f. adj.*

общїнный. [nen, -rupfen.

Общїпати, (-їувати), *v. a.* abknei-

Общита́ти, с. Обрахувати.
 Общóт, *т.* с. Обрахунок, *Pa.* I. 382.
 Общóбрати, *в. а.* zermudeln, zusammenknicken, den Schopf (чóпер) abreissen, (*B.*).
 Общóпати, (-óпувати), *в. а.* betasten; * — ся viel um sich nesteln um hübsch gekleidet zu sein.
 'Объяв, *т.* Bezeugung, Kundgebung, *f.*
 Объява, *ф. с.* 'Объяв, *Пу.* —, объявление, *н.* Kundmachung, *ф. Др.*
 Объявити, объявляти, объявлювати, *в. а.* anzeigen, erklären, bekannt machen, kund thun, zu wissen thun; — ся sich aussprechen, s. erklären; sich offenbaren. [terjochen, unterdrücken.
 Обярміти, обярмувати, *в. а.* He. un-
 Обярувати ся, с. Обвеснувати ся.
 Обясненє, *н.* Erklärung, Erläuterung, Beleuchtung, *ф.*
 Обяснитель, *т.* Erklärer, *т.*
 Обяснити, объяснати, *в. а.* erklären, erläutern, beleuchten.
 Обя́ти, *в. а. с.* Обня́ти; — ся за ким sich jmds annehmen.
 Ов-, с. Вів-. [Gleichgiltigkeit.
 Ов! овва! *вт.* des Erstaunens; 2) der
 'Овад, *т.* Insect, *н.*; 2) с. 'Овод.
 Овадожерний, *а.* insectenfressend.
 Овалашити, *в. а.* §. entwenden, stehlen.
 Овальний, *а.* oval, eirund. [rund, *н.*
 Овальність, -ости, *ф.* das Ovale, Ei-
 Овдїй, Овдїйко, Овдїць, *Пис. т.* Abdias.
 Овдовити, *в. н.* verwitwen; *adj.* овдовілий verwitwet.
 Овдвленє, *н.* T. Verwitwung, *ф.*
 Оведя́н, *т.* Primula elatior.
 'Овершки, *пл.* Левч. s. Верх, верхок.
 Овес, *ген.* вівса, (*d.* овесець, вівсик), *т.* Hafer, Haber, *т.* (Avena).
 Овесь, *Кл. с.* Весь II.
 Оверко, *н.* Abercius.
 Овечá, -áти, *н.* Schäfflein, Schaf, *н.*
 Овечий, *а.* Schaf, von Schafen.
 'Овечка, *ф. с.* Овечá; 2) овечка, Assel, *ф.* (Oniscus asellus).
 Овечник, *т. с.* Вівчинець. [Вах. К У.
 'Овид, *т.* Gesichtskreis, Horizont, *т.*
 Овідовий, *а.* des Ovidius; -а горá, -е озеро nahe beim Städtchen Күти, (*Witw.* 94).
 'Овій й, óvá, óvé, (ováя, óvé), † *pron.*

jenen, -e, -es, *Гол. гр.* 117. 125. *Оц.* §. 155.
 'Овин, *т.* H. 301 Riege, Korndarre, *ф.*
 Овисати, овиснути, *в. н.* niederherabhängen; *adj.* овислий.
 Овіти, с. Обвивати. [віяти 1).
 Овівати, овівнути, *в. а.* МШ. с. Об-
 'Овін, *pron.* = Він, óний, *Зг. Гол.*
 I. 90. *Ог.* 55. [Diadema.
 Овінець, -нця, *т.* Art Seeigel:
 Овіршописати, *в. а.* † *Зак.* in Versen beschreiben.
 Овіще, *н.* junge Saat.
 Овія, *ф.* *Зар.* Atmosphäre, *ф.* Anbauch, *т.* [zum Webstuhl geh.
 Овідла, *пл.* Art Spulen u. Weifen
 Овіяти, с. Овивати.
 Овксєн, *т.* Auxentius. [schen, *Кл.*
 Овладати чимось, *етв.* beherr-
 Овлажати, *в. а.* *Гум.* befeuchten.
 Овлічй, *Ч.* IV. 71, оволочй, *в. а.* bedecken; verhüllen.
 'Овод, *т.* кінський Pferde-Magenfliege, *ф.* (Gastrus equi); 2) — бйчий Dasselfiege, (Hypoderma bovis).
 'Оволока, *ф.* Hülle, *ф. В.* [Obstes.
 'Овоц, *т.* aromatischer Geruch des
 'Овоч, *т.* Frucht, *ф.*; 2) Obst, *н.*; *adj.* овочєвий Obst-. [Пол.
 Овочожерний, *а.* fruchtessend,
 'Овоц, *ф. coll.* Früchte, *пл.*; 2) óвоцá, *ф. Кв.* 194 Gartenfrüchte, *пл.* Gemüse, *н.*
 'Овоцний, *а.* He. fruchtbar, reich an Früchten.
 Овра́м, *т.* Abraham.
 'Оврах, óврапок, -шка, *т.* Zieselmaus, Erdziesel, *ф.* (Mus citellus).
 'Оврашкóвий, *а.* zu óврах geh.; 2) — ві хвості Triticum cristatum.
 Овсинá, *ф.* в овсину пшати mit weiter (schüter) Nacht nahen (lang wie e. Haferkorn) *Н.* 217.
 'Овсі, *adv.* Ч. IV. 686. *ПГ.* с. Зóвсім.
 Овсі́й, *т.* Eusebius.
 Овсі́ниця, *ф.* Вівсі́ниця.
 Овсі́нка, *ф. с.* Стоко́ло́са.
 Овчáрик, *т.* kleine Bekassine (Scolorax gallinula). [pelz, *н.*
 Овчйна, *ф. Сб.* I. 305 Schaffell, Schaf-
 Овшє́м, óвшім, *adv.* ще й — just, eben, desto mehr etc. с. 'Овсі.
 'Овши́й, *а.* *Зак.* ander, besonder.
 'Огар, *т.* с. Вугрák.
 Ога́рина, *ф.* мідна́ Kupferasche, *ф.*

Kupferhammerschlag, *m.*

Огарок, -рка, *m.* ein Endchen Licht, kleines Ueberbleibsel von verbranntem Lichte od. Span, Lichtstumpf, *m.*

Огвара, *f.* s. Окара.

Огварчѣвий, *a.* s. Обмівний.

Огваряти, *v. a.* s. Обмовляти.

Огеж, *m.* s. Ожег, ожево.

Огѣнь, *m.* s. Огѣнь.

Огѣник, *m.* Feuerschürer, Heizer, *m.*

Огѣда, огѣдливість, огѣдність, -ости, *f.* огѣдство, *n.* *Фр.* Abscheu, Ekel, Schmutz, Greuel, *m.* Abscheulichkeit, Schande, *f.*

Огѣдити, *P. I.* 132. огѣднути, *II, M. v. n.* widerlich, zuwider, ekelig, un-erträglich werden.

Огѣдлий, *II.* огѣдний, *a.* огѣдник, *m.* огѣдница, *f.* abscheulich, widerlich, ekelig; ekelhafter Mensch, -es Weib.

Огнѣти ся, *P. I.* 137 zögern, säumen.

Огнѣнати, *v. a.* würdig machen; 2) umstimmen, besänftigen.

Огнѣний, *a.* ordentlich, solid, geschlecht, fleissig; nett. *Gr.* 24. (-ик, *m.* -їця, *f.* (*Фр.*)).

Огій, *m.* Aggaeus.

Огірѣк, огірок, -рка, (*d.* огірѣчок), *m.* Gurke, *f.* (*Cucumis sativus*), *adj.* огірѣковий, 2) *pl.* огірѣчки Art гаївка *Кол. I.* 154. 170—171.

Огірѣчник, *m.* огірѣчна трава, Borrago offic., 2) Spiraea ulmaria; 3) Trifolium arvense. [2] *s.* Оголѣни (*B.*).

Огнѣблѣ, *n.* огнѣблѣ, *pl.* s. Оголѣблѣ;

Оглав, *m.* Kopfzeug, *n.* Kopftheil des Pferdegeschirrs, *Mi.* II. 406. *s.* Уздѣчка; 2) —, оглавлѣна, *n.* *W.* Inhalt, *m.* Inhaltsverzeichnis, *n.* [ches)machen.

Оглавлѣти, *v. a.* einen Inhalt (e. Buch) bilden, *f.* *Нас.* оглѣдженѣ, *n.* äusserer Bildung, Glätte, Politur, *f.*

Оглѣдити, *v. a.* glatt, eben machen, glätten; — ся glatter werden.

Оглас, *m.* *K.* s. Оголооска.

Огласѣти, оглашѣти, *v. a.* s. Оголоосѣти; когѣ benennen, betiteln; когѣ чим öffentlich wählen, ausrufen *Кч.* 107; — ся sich bekannt machen, öffentlich auftreten.

Оглашѣнный, *ptc.* † Katechumen; aufgeboden, angekündigt; 2) preisgestellt, auf den Pranger gestellt *C. I.* 172; ver-rückt *Кс.* 84.

Оглѣн, *a.* *W.* s. Оглѣдний.

Оглѣблѣ, *f.* s. Оголѣблѣ; *adj.* оглѣблѣный (*кнѣв*) an die Femeerstange angespannt *Кс.* 18.

Оглодѣти, *v. a.* ringsum benagen.

Оглѣни, *pl.* Geschwulst des Zahn-fleisches bei Pferden, *f.* Zahnstein, *m.* (*Фр.*); 2) Hunger-Ungeschmack, *m.* (*Фр.*) — *внѣнати* — beheben. [werden

Оглумѣти, *v. n.* rasend, verrückt

Оглѣпати, *v. a.* berücken; — *бѣсѣду* das Gespräch auf etwas Anderes trügerisch lenken. [werden.

Оглушѣти, *v. n.* dumm, verduzt

Оглух, *m.* *H.* 122 s. Олух.

Оглѣхнути, *v. n.* taub werden.

Оглушѣти, (-їти), *v. a.* taub mǎchen, betäuben.

Огнѣд, (*d.* огнѣдок), *m.* Umschau, Rundschau, Besichtigung, Revue (*Кс.* 186) *f.* без огнѣду *Кн.* ohne sich umzuschauen; 2) Umsicht, Rücksicht, Berücksichtigung, Aufmerksamkeit, Obacht, Vorsicht, *f.*

Огнѣдѣ, *f.* Ungeheuer, *n.*

Огнѣдѣти, огнѣдѣти, огнѣдѣти, *v. a.* besehen, besichtigen, um-, beschauen, betrachten, schauen; — ся, огнѣдувати ся, *K.* sich umschauen; за кимѣсь nach jmdm rückwärts sehen, -schauen, *jmdn vermissen; на когѣсь (на щѣсь) auf jmdn (etw.) sehen, Rücksicht nehmen; -їти ся sich orientieren.

Огнѣди, *Гол.* III. 711 огнѣдини, *pl.* Schau, bes. Brautschau, *f.*

Огнѣдка, *f.* s. Огнѣд 2).

Огнѣдний, *a.* umsichtig; *adv.* -но haushälterisch; огнѣдне, *s. n. a.* Gebühr für richterlichen Beschau u. Bescheinigung, *f.* [ти, *s.* Огнѣдѣти.

Огнѣдѣти ся, *R.* 121. огнѣдѣти

Огнѣи, *TP.* 153 s. Обнѣнати ся 1).

Огнѣвий, -а сторожа Feuerwehr, *f.* 2) *He. M.* II. 69 s. Огнѣнный, огнѣстый.

Огнѣжѣрлий, *Ст.* огнѣдищѣий, *Пар. a.* feierspeierend.

Огнѣнный, *a.* Feuer, feurig, glühend, sengend, Flammen-.

Огнѣпальмий, *a.* *III.* II. 217 mit Feuer sengend, brennend.

Огнѣпальний, *a.* *He.* durch's Feuer. Огнѣтревѣлий, *a.* feuerfest, feuerbeständig, *Пол.* [des обгорѣ.

Огнѣвина, *f. gew. pl.* Dachbalken

Огниво, *n.* Ring, Glied einer Kette; Band, *n.* rahmenähnlicher Querbalken zum Einfügen &; итй в огнива им зичзак gehen. [48 Art Leinenstickerei.

Огнивчáстї, *a. pl.* (-уставки). Кол. I.

Огний, *a.* Ч. I. 133 *s.* Огняній.

Огник, *m.* Brandblasen am Gesicht bei kleinen Kindern, *pl.*; 2) Lichtnelke, *f.* (Lychnis viscaria) Вол.; 3) kleines Feuer.

Огністий, *a.* ТР. *s.* Огнѣнный; * — влбдй Erzdieb, (що би і з огню вхбпв). [rochroa].

Огніця, *f.* Cardinalkäfer, *m.* (Ру-

Огничок, -чка, *m.* *s.* Кочáтничка (Anagallis arv.). [eigenen Herd besitzt.

Огнищанйн, *m.* † freier Mensch der Огнище, *n.* Др. с. 344. Feuerherd, Herd, *n.*; 2) Brennpunkt, Focus, *m.*

Огнівати ся, *s.* Загнівати ся, *См.*, zornig werden. [errothen Haarflechten.

Огньоксїй, *a.* К. V. I. 28 mit feu-

Огня, *f.* *m.* fauler Müssiggänger.

Огнянець, -нця, *m.* Гол. I. 210 Feuerteufel, *m.* [ний.

Огняній, огнявий. Левч. *a. s.* Огнѣн-

Огнянійк, *m.* rothköpfiger Würger, (Lanius ruficeps). [dreisten Auftretens.

Ого! *int.* der Ueberraschung *u.* des

Оговорйти, *v. a.* когб в чім *He.* jmdn wegen etw. verleumden, anklagen; 2) — ся *K.* sich verwehren, *s.* erläutern.

Оговтати, *v. a.* dressieren, zurichgewöhnen, zähmen; — ся sich — lassen, sich abschleifen, *s.* einleben, *s.* beruhigen, heimisch werden.

Оголыти, *v. a.* rasieren.

Оголыти, *v. m.* M. I. 117 *s.* Обголыти.

Оголббля, *f.* *gew. pl.* Femerstange, Stange einer Gabeldeichsel, *f.*; 2) *pl.* Schlittendeichsel für Ochsen, *f.*

Оголомшити, *s.* Заголомшити.

Оголомни, *pl.* *s.* Огломи.

Оголосйти, оголбщувати, *v. a.* verlaufbaren, verkünden, kundmachen, bekannt machen, veröffentlichen, publicieren, ankündigen, *s.* Огласйти.

Оголоска, *f.* оголбшена, *n.* Ankündigung, Kundmachung. Publication, Affiche, *f.* [Unrath etc.

Огомзати, *v. a.* beschmutzen mit

Огбнь, *g.* огню, (*d.* огоньок), *m.* *m.* Feuer, *n.*; 2) Feuerbrunst, *f.*

Огор, *m.* ? *s.* Баштан.

Огоріти, *v. m.* (von der Sonne) verbrannt werden.

Огорнўти, огортати, *s.* Обгорнўти, *jmdn befallen, sich jmds bemächtigen. [огорбдний Garten. II. 21.

Огорбд, *m.* *s.* Горбд Garten, *m.* *adj.*

Огорбдина, *He.* огорбдина, ГШ. *f.* *s.* Горбдина.

Огородйти, *s.* Обгородйти.

Огорбдник, *m.* Gärtner, *m.*; 2) † Frohnbauer nur 3 Joch Feld besitzend; *adj.* огорбдничий. [dienst versehen.

Огородникувати, *v. n.* Gärtner-

Огородництво, *n.* Gärtnerei, *f.* Gartenwesen, *n.*

Огорбдничка, *f.* Gärtnerin, *f.* ГШ.

Огорбжа, *f.* Flechtwerk, *n.* Hürde, *f.* Zaun, *m.* С. I. 89.

Огортати, *s.* Обгортати, огорнўти.

Огортка, *f.* *s.* Обгортка.

Огорцати, (-йти), *v. a.* Пр. II. 203. *U.* verbittern, bekümmern, jmdm Verdruss bereiten, jmdn beleidigen.

Ограбйти, *v. a.* ausplündern.

Ограбки, *pl.* *s.* Огрипки.

Ограда, *f.* Ме. 238 Befestigung, Verschanzung, Mauer um ein Kloster od. eine Kirche, Vormauer, Umzäunung, *f.* П.

Оградйти, *v. a.* *s.* Обгородйти *Ос.* (61) III. 25. [Gebäudes, *f.*

Ограждєниє, *n.* Weihung e. neuen Ограмотйти ся, sich hinter einer Wust von Actenstücken schnöde halten, 3z.

Огранйти, *v. a.* Пол. eckig schleifen, facetten; einfassen (v. Edelsteinen).

Ограниченість, -ости, *f.* Beschränktheit, Eingeschränktheit, *f.*

Ограничйти, (йти), *v. a.* be-, umgrenzen; be-, einschränken.

Ограшка, *f.* Fieber, *n.* В.

Огридний, *a.* *s.* Огрядний.

Огриз, гризок, -зка, *m.* *gew. pl.* das Nachgebliebene vom Benagen, Ueberbleibsel, benagtes Stück.

Огриза, *f.* *s.* Гризота.

Огризати, огризти, *s.* Обгризати; — ся, огризнўти ся beissende, grobe Antwort geben, gereizt entgegenn, mit Wortwechsel sich wehren, *v.* ким.

Огриця, *f.* пасковга bandfüßiges Grünauge (Chlorops taeniopus).

Огрибати, *v. a.* Гол. II. 118 um-

beharken; — ся веслом Ч. V. 163 von beiden Seiten mit dem Ruder arbeiten.

Огрибач, *m. s.* 'Ожер.

'Огриби, *оґрибки, pl.* das Abgeharkte, Abgerechte vom Heufeimen, & Werg, *n. Ф.*

'Огрибка, *f. s.* 'Орябка, *оґрябок.*

Огривань, *n.* das Erwärmen, Heizen, Erhitzen. [*heizen, erhitzen.*]

Огривати, *оґрити, v. a.* erwärmen;

Огримкій, *a. (Фр.)* gewaltig gross, ungeheuer.

Оґрих, *m. s.* 'Обмил, *залим.*

Оґришїти, *v. a.* душу, *См.* mit Sünde beladen, beflecken, — ся *Пр.* II. 247 sich versündigen.

Оґрѳва, *f. Ф. s.* Поґрѳва.

Оґрѳма, *f.* gewaltige Grösse, grosse Ausdehnung, *g.* Menge.

Оґрубіти, *оґрубути, v. n. Кч.* grob, roh werden, in Rohheit verfallen.

Оґруде, *n.* Brustkorb, *m. (thorax).*

Оґрудини, *оґрудники, pl. К.* weibliche Brüste.

Оґряда, *f. Шог.* Schönheit, *f.*

'Оґрядка, *f.* Astarte vel Crassina, *B.*

'Оґрядний, (*d. -ненький*), *a.* stark, dick gewachsen; wohlbeleibt, corpulent; 2) ordentlich, staatlich, *Шл.* wohlgestaltet *Кч.* 104.

Оґрядність, *-ости, f.* hoher, starker Wuchs, *He.* Wohlbeleibtheit, *f.*

Оґрязнѹти, *v. n.* garstig werden, an Schönheit verlieren, *s. Змарїти. [ти.*

Оґрянїчити, *Кч.* 199 *s.* Оґранїчи-

Оґуд, *m. Н.* 296 *s.* Оґудина.

Оґуда, *f.* Tadel, *m.*

Оґудий, *a.* tadelhaft, schlecht, *Н.* 33.

Оґудина, *f. Н.* 294. *Ч. III.* 185 Stengel der Kürbisgewächse; Stengelblätter, *pl.*

Оґудїти, *v. a.* tadeln, verlästern; rügen, *Ш.* I. 119. [*Lästerer, m.*]

Оґудник, *m. (-иця, f.) К.* Tadler,

Оґузка, *f. Гол.* III. 358 etw. in der Mühle?

Оґуль, *оґульник, & s.* Ворул &

Оґуль, *n. coll. s.* Вуґоль, *уґле.*

Оґульїти, *v. a. Н.* 18 prellen, betrügen; — ся sich verrechnen, Verlust erleiden, *§. Н.* 88 — себе.

Оґульний, *a. He. pol. s.* Заґальний.

Оґулом, *adv. К. pol. s.* Заґал, заґалом, *Пом.* III. 27.

Оґурити ся, *§* hartnäckig, eigen-

sinnig sein, sich widersetzen, *Пом.* III. 28.

Оґурне, *s. n. a. †* Geldstrafe für Nichtleistung der Frohne, *f.*

Оґурний, *a.* tippisch, gleichgiltig, blasirt; eigensinnig. [*ler, m.*]

'Оґер, *-ера, m.* Zuchthengst, Beschä-

Оґинїця, *f.* dünne Hirsegrütze mit Zwiebel eingemacht, (*Фр.*).

Од, *праер. s.* Від II. (От) Од- in Zusammensetzungen *s.* Від-. Das Fehlende unter Од- *s.* unter Від-, От-.

'Ода, *f.* Ode, *f.* [als Pächter, Farmer, *m.*

Одаїник, *m.* Bewohner einer одаї

Одаїничка, *f.* Weib eines одаїник, *n.* Pächterin etc. *f.*

'Одаль, *Ру.* одалік, одалія, *Лзв.*

adv. weit, fern, in der Ferne, abseit.

Одалець, *adv.* nicht weit, genug nahe.

Одалїска, *f.* Odaliske (Frau im Harem des Sultans) *f.*

Одарїти, *одарїти, v. a.* beschenken, begaben, ausstatten, *Пол.*

Одарка, *Одаря, f.* Daria (*Δαρεία*); *adj.* Одарчин der O.

Одаїя, *f.* Weidetrift im (bessarabischen) cren; Farme; Stepe, *f. Гол. ГШ.*

Одавіти ся, *М. Ос.* (62) I. 100.?

Одабувати, *v. a. См.* abschneiden, abhacken, abbrechen, wegtheilen.

Одаблагодарити, *gr. v. a.* корó Р. I. 11 *s.* Віддвїчити (*ся*).

Одабóй, *m. s.* Відбóй; das Zurückschlagen, Loswerden; одабóю не маїти від корó jmds gar nicht los werden können, *Пр.* VI. 545. [*прóмислі* Schutz-.

Одаборóний, *a.* -і товариства в Одабóрити, *v. a. Ос.* (61) X. 28

*tüchtig abprügeln. [*pern, М.*]

Одабубонїти, *v. a.* ableiern, abplap-

Одабувати, *одабути, v. a. s.* Відбути; корó *Кч.* 108. 183 entlassen, abfertigen.

Одабузувати, *v. a.* abprügeln.

Одабуток, *m.* одабу́ча, *f. М+Б.* 387 *s.* Відбуток. [*Відвдїти; 2)* losbinden.

Одавджувати, *одавдїти, v. a. s.*

Одавжити житє, *Кч.* 173 das Leben wagen.

Одав́л, *m.* Sturz, *m. (Фр.)*.

Одавилєвати ся, *Ро.* 331 Ausflüchte machen, ausweichen. [*dern, У.*]

Одавїтати, *v. a.* den Gruss erwie-

Одавхнѹти си, sich weg-, abwenden, auf die Seite weggehen.

Одвѣчити, *v. a.* abgewöhnen.
 Одвѣдѣч, *m.* Besucher, *m. M.* III. 145. *M.* II. 230.
 Одвѣдини, *pl.* Ч. II. 545. *ГБ.* s. Відвѣдини; 2) Heimsuchung, *f. K.* [(Atta) *B.*
 Одвѣдниця, *f.* Visiten-Ameise, *f.*
 Одвѣре, *n. s.* 'Очип, одвѣрок.
 Одвѣрник, *m. K.* s. Двѣрник.
 Одвѣрок, *У.* одвѣрок, -рка, *m.* Thürpfosten, -stock, -rahmen, *m. pl.* Thürgestell, -gerüst, *n.*
 Одвѣстити, *v. a.* Kunde, Antwort zurückbringen, s. Одвѣтити, *M.*
 Одвѣт, -іту, *m.* (одвѣточка, *f. dim.* *Ос.* (61) II. 7) Antwort; Verantwortung, Rechenschaft, *f.* бѣти у одвѣті verantwortlich sein.
 Одвѣтити, одвѣту ати, одвѣчати, *v. a.* antworten; *C. I.* 12; — за все *КС.* (83) VII. 505 für Alles gut stehen, bürgen, Alles ersetzen; verantworten.
 Одвѣтний, *a.* — кут correspondirender Winkel; 2) homolog.
 Одвѣтси, одвѣтіла, *adv.* von dorthier.
 Одвѣчальний, *a.* verantwortlich.
 Одвѣчальність, -ости, *f.* Verantwortlichkeit, *f.*
 Одвѣд, *m.* Abwehr, *f.* — зробіти sich eines Vorwandes bedienen, *IF.*
 Одвѣдниця, *f.* Pulsader, Schlagader, Arterie, *f. Пол.* [gen III. I. 145.
 Одволати, *v. a.* zur Genesung bringen.
 Одволаба, *f.* Labung, Linderung, *f.* süsser Trost *Л.* 113.
 Одволажити, *v. a.* benetzen, erfrischen, laben, erleichtern, erfreuen, trösten, *Л.* 113. *См.* [antworten.
 Одворкувати, *v. n.* *Кн.* girrend
 'Одворот, *m. II.* 81 s. Відверть.
 Одволювати, *v. a.* zurückerobern; 2) — ся sich vertheidigen, s. losringen.
 Одвѣзнути, *v. n.* sich losmachen, abstehen. [gen *Кв.* 270.
 Одговорити ся, *versagen, abschla-*
 Одгонити, *v. n.* чим wonach riechen, *См.*; 2) — ся s. Відбивати ся 4 с) vom Nachgeschmack.
 Одгрань, *f.* Abgrenzung, *f. Б.*
 'Одгрук, *m.* Wiederhall des грук, *m. М.*
 Одгудити, *v. a.* abwendig machen.
 'Одгулень, -ульня, *m.* Bastard von e. zahmen Stute und wildem Hengst, *m.*
 Одгѣцьгувати ся, § sich entschla-

gen, s. losmachen III.
 Одадвнїй, *a.* *Пу.* alt, herkömmlich.
 Одадалї, одадалїк, одадалї, *C. adv.* von weitem, von fern; s. 'Одаль.
 Одадалїти, *v. n.* in die Ferne weichen, in Entfernung kommen, *M.*
 Одадальнїй, *a.* s. Віддальений.
 Одаданїя, (-ѣ), *n.* Ч. III. 5 mysteriöse Feierlichkeit gegen das даннїя (данѣ), 2) am 27. Jänner.
 Одадара, *f. См.* одадарок, -рка, *m. Марк.* 126 Gegengeschenk, *n.* дати в-ру als gegenseitiges Geschenk.
 Одадарити, *v. a.* поклѣном entgegen grüssen; — ся Gegengeschenke reichen (bei d. Hochzeit). [abliefern.
 Одадатчик, *m.* der abgiebt, absendet,
 Одадаха, *m. f. II.* 208 der die Schuld abträgt.
 Одадѣча, *f. s.* Віддѣча, віддѣжа; Abgabe, *f.*, на одадѣчи донька Ч. IV. 63 heiratsfähig, mannbar. [Ermüden sehen.
 Одадивити ся, sich satt, s. bis zum
 Одадирати, *v. a. s.* Віддирати; *reisend schnell tanzen III. I. 61 (метѣлиці etc). [len, sich ausschnauben.
 Одадѣхати ся, *Кч.* 351 Athem holen.
 Одадубасити, *v. a.* хуктѣлями *C. I.* 239 abrügelн. [loch, *n. C.*
 Одадушїна, *f.* Luftfang, *m.* Luft-
 Одадѣкувати, *v. a. C.* Dank sagen; 2) entgegen grüssen.
 Одадѣчка, *f. II.* s. Віддѣжа.
 Одебелїти, *v. n.* erstarren, *Фр. s.* Остовнїти.
 Одежа, (*d.* одежіна), *f.* Kleid, Gewand, *m. coll.* Kleidungsstücke, *pl.* Anzug, *m.*; 2) *Deckmantel, *m. He.* (*Пр.* III. 340).
 'Одека, одельки, одики, *adv.* da dort, da hier, *Оз.* 160.
 Одеколѣн, *m. He.* Eau de Cologne.
 Одемocratизувати ся, demokratisch gesinnt werden, *Кн.*
 Оден, *s.* Одїн.
 Оденѣнок, -нка, *m. s.* Копяк.
 Оденѣнок, *m. pl.* оденѣнки, *Ос.* (61) X. 54 s. Добсвїт, добсвїтки (*pl.*).
 Оденѣти, *v. a. К.* s. Одагнѣти.
 Одергати, одергнути, *v. a.* erquickен.
 Одержати, одержувати, *v. a.* bekommen. [holen.
 Одерзанути, *v. n.* genesen, sich er-
 Одернїти, *v. a.* mit Rasen belegen.

Одёрница, *f.* Spinifex, *B.* [darbieten.
Оджалувати, *v. a. M.* II. 164 opfern.
Оджартóвувати ся, *M.* II. 185
mit Scherz u. Witz sich wehren, davon-
kommen.

Одживіти, *v. n. M.* II. 73 s. Віджівити.
Оджимати, *v. a. P.* II. 151 s. Вижимати.
[Geklingel, *m.*
'Одзвінки, *pl. M.* Wiederhall vom
Одзвбллити, *v. a. P.* I. 120 s. Вйзволити.

'Одзвук, *m. U.* Anklang, *m.*
Одзначати ся, *K. s.* Відзначати (ся).
Одін, одна, одно, *num.* eins; ein,
eine, ein; ein gewisser; 2) s. Однакий;
одін у одін *P.* II. 109. одна в одну
C. der (die) Eine wie der (die) Andere;
одін — другий der Eine — der An-
dere; одін-одинцём, *Ст.* allein, mut-
terseelenallein, einsam; s. Єдён. *Оз.* 157.

Одина, *f.* -самотйна, *III.* I. 363 в
одіні-самотіні ganz einsam und allein.

Одинак, одинець, -ниця, (*d.* оди-
начок, *IG.* одинчик, *C.* I. 59), *m. s.*
Єдинак; 2) wilder Eber *Пот.* II. 3; 3)
по одінцю. *K.* одинцями, *adv.* einzeln,
getrennt.

Одинайцять, *num.* eilf, (elf).
Одинайцятий, *num.* der eilfte,
(elfte).

Одинакість, *Под.* одинаковість. *Кн.*
-ости, *f.* Gleichheit, gleiche Bedeutung.

Одиначка, (*d.* одинічка, *Кн.* оди-
ніченька, *Л.*), *f. s.* Єдиначка, єдиний.

Одиніцтво, *У.* одиночество, *Пр.*
II. 335 das einsame, verwaiste Leben,
Einsamkeit, *f.*

Одиніця, *f.* die Einzige (Tochter)
s. Одначка, *Ч.* V. 590.; 2) Einheit, *f.*
K. einzelnes Individuum; Einsen, *m.*

Одінбкий, *III.* I. 239 одинбчий II.
80 (*fem.*) einzig, allein, einsam; 2) einzeln,
Гол. adv. однобоко einzelnstehend, isolirt.

Одинотá, *f.* одиночне житє *Кн.* das
Alleinleben, Allein stehen: жити -боу
(von e. Weibe).

Одінбчити, *v. a. Зг.* s. Єдинити.
Одиськати, *v. a.* auffinden, aufsuchen.

'Одів, *m. Св.* одіж, -ежи, *f. s.* Одежа.
Одівати, *s.* Одіти.

Одівка, *f.* Schleier, *m.* (indusium), *B.*
Одіжний, *a. K.* I. 162 wohl ange-
kleidet, in gutem Anzug; mit Kleidung

gut versehen.

Од'їзд, etc. *s.* Від'їзд, etc.
Оділіти, *v. a. s.* Обділіти. [*s.* Одежа.
Одінь, *f.* Ф. одінок, -нку, *m. В.* одіне, *n.*
Одірві-голова, *m. s.* Шйбеник,
Лев.

Одіти, одіяти, *v. a.* be- ankleiden.
Одітний, *a. Гол.* III. 299 s. Одіжний.
Одія, *f.* Ч. I. 177, одіяло, (*d.* одіяльце),
n. s. Одежа.

Одказ, *m.* Antwort, *f. M.* I. 133 —
держати sich verantworten, Rede ste-
hen; 2) s. Відказ, *C.* II. 23.

Одкасник, *m.* Asperugo gallioides;
2) Carlina vulg.

Одкаснүти ся, від когось sich von
jmdm absondern, jeden Verkehr mit
jmdm unterlassen, *He.*

Одкатати, *v. a.* wegschneiden.

Одкіданє, *n. Ч.* VI. Verstossung,
Ehescheidung, *f.* [*s.* Відкизати.

Одкінути, *v. a. He.* s. Покінути;
'Одклад, *m. II.* 215. *Кн.* Aufschub,
m. Verschiebung, *f.*

Одклінщини, *pl.* Gegenbesuch,
u. Gegenbewirtung, *Ч.* IV. 580 (bei d.
Hochzeit). [*von wannen.*

Одкóли, *adv. M.* (відколї) seitdem,
Одкополїти, *v. a. Кн.* — гүбу s.
Копїлити.

Одкочувати, *v. a.* weit abseits
das Nomadenlager aufschlagen, *K.*

Одкóша дати кому, *He.* jmdm ab-
schlagen, Widerstand leisten.

Одкрадати ся, sich wegstehlen, *Ф.*

Одкрасувати ся, s. Відкрасува-
ти ся; abblühen u. vollere Aehren be-
kommen.

Одкрїле, *n. Ст.* Flügel, *m.* Flanke, *f.*

Одкрите, *n. K.* Offenbarung, *f. s.*
Відкрите. [*Postpferden; vgl.* 92.

Одкрїтий лист, *C.* I. 91 Pass zu
'Одкуп, *m. s.* Відкуп; 2) Pacht, Ver-
pachtung, *f. C.* II. 104.

Одліга, *f. Др.* s. 388 s. Відліга.

Одлігати, одлігнути, *v. n. s.* Від-
лòгнути; sich loslösen, schwinden *Кн.*
33; 3) *sich erholen *II.* [*Ст.*

Одлінүти, *v. n.* zaudernd abstehen,
Одліка, *f. Под.* Differenz, *f.* Unter-
schied, *m.* [*tion, f. K.*

'Одліч, *f.* das Subtrahieren, Subtrak-
Одлічїти, s. Відлічїти; subtra-

hieren, abziehen, *K.* [hend, *m. K.*

Одлічуєме, (число), *n.* Subtra-
Одлұзати, *v. a. Ос.* (61) IX. 48 верстоб
в кілька zurücklegen.

Одлұчний, *a.* abtrünnig; — дух
Dämon der Verbannung, *Ст.*

Одлагати, одлячі, *v. n.* sich tren-
nen, abfallen, los werden; *одлягло на
душі es wurde leichter ums Herz.

Одмін, -ину, *m.* (*d.* одмінойка, *f.*)
Gegenstand zum Austausch als Löse-
geld, *m. Гол.* I. 50; *А. Д. I.* 100 Lösegeld, *n.*

Одміна, *f. s.* Відміна; Variante, ab-
weichende Lesart *H.* 76.

Одмінити, *v. n.* und — ся *M. II.*
152 sich verändern; *v. a. s.* Відмінити;
кому щось jmdm im Tausch weg-
geben *II.*

Одмінюкомірочні, *pl.* wechsell-
kammerige Wurzelfüßer (Ennallostegia).

Одмінок, -нка, *m.* *Ч. I.* 194 s. Від-
міня 3), 4), відмінча, *A. Г.* 158.

Одмічанє, *n. B.* Unterscheidung, *f.*

Одмічати, одмитити, *v. a.* be-,
anzeichnen, merken, *Сб. I.* 354. unter-
scheiden; — ся sich abheben, abste-
chen, *С. II.* 131. [мішне.

Одмішне, *adv. M. III* 137 s. Пере-

Одмова, *f. s.* Відмова; Antwort, *f.*
Кн. Ст.; *d.* одмова, *K.* Widerspruch, *m.*

Одмолити, одмолювати, *v. a.* abbit-
ten, -beten *С. I.* 106. [verjungen.

Одмолодити, *v. a.* jung machen,

Однакий, однаків, *ГБ.* однако-
вий, *a.* einerlei, gleich, ein und dersel-
be, der nämliche, gleichartig; однако-
во, *adv. d.* однаковісенько, ganz gleich,
g. gleichviel, gleichgiltig *III. II.* 111.

Однаковість, -ости, *f. s.* Оди-
накість, Gleichheit, Uebereinstimmung,
Conformität, Gleichartigkeit, *f. He.*

Однакож, одначе, *Гол. зр.* 30 *Кн.*
adv. gleichviel, auf einerlei Weise, so
oder so; 2) *conj.* doch, jedoch, dennoch.

Одналь, *adv. s.* Оттамаль.

Одникаль, *adv.* = Знивідки, von
nirgendher. [erheben, etwas aufwachsen.

Одникати, *v. n.* — від землі sich ab-,

Одніпати, *v. n. s.* Змарити, (*B.*).

Однікувати ся, sich weigern, *s.*
sträuben.

Одно-, *s.* Єдно-, єдино-.

Однобарвний, *a.* einfarbig, *Пол.*

gleichfärbig, *ГШ.*

Однобожє, *n. Ил.* Monotheismus, *m.*

Однобожник, *m.* Verehrer eines
Gottes, Monotheist, *m.*

Однобокий, *a.* einseitig; parteisch
Ф.; -а риба Art von Plattfischen *Ч. I.*
I. 67; *adv.* однобоко auf eine Seite
mehr, (завязана хустка &).

Одноборство, *n.* Einzelkampf, *m.*
Duell, *n. Кн.* 169. *T.*

Однобочний, *a. H.* einseitig.

Одновесловий, *a.* einruderig.

Одновірець, -рця, *m.* обновірка,
f. ГШ. обновірний, *a.* eines u. dessel-
ben Glaubensbekenntnisses, Glaubensge-
noss, *m.* (-in, *f.*). [schaft, *f. ГШ.*

Одновірство, *n.* Glaubensgenossen-
Одновременник, *m. Под. s.* Су-
часник. [Schnurrbarts.

Одновусий, *a.* mit einer Hälfte des

Одноглітець, -тця, *m. s.* Одно-
літець (*Фр.*).

Одногловіий, *a.* einköpfig.

Одногłosний, *a.* einstimmig, ein-
hellig; (*adv.* одногласно (-e) *III. I.* 286).

Одногłosність, -ости, *f.* Ein-
stimmigkeit, Einhelligkeit, *f. ГШ.*

Одноворєць, -рця, *m.* Einhöfer,
m. Landmann auf Kongütern.

Однодєнний, однодєвний, (-дєв-
вий), *a.* eintägig, ephemer.

Однодєнниця, *Пол.* однодєвниця,
V. f. Eintagsfliege, *f.* (Ephemera). [ГШ.

Однодмець, -мця, *m.* Einhäusler, *m.*

Однодумець, -мця, *m. B.* одно-
думний, *a. He.* einer Gesinnung, Ge-
sinnungsgenosse, gleichgesinnt.

Однодумство, *n. s.* Однодумність.

Однодушний, *a.* einmüthig, ein-
hellig. [thigkeit, Einhelligkeit, *f.*

Однодушність, -ости, *f.* Einmü-

Однобочєстий, однобєслий, *a.*
einhängig, *Пар.* [nomyaria).

Одноворчі, *pl.* Einmuskel, *pl.* (Мо-

Однову́к, *m. ГШ.* Gleichlaut, *m.*

Однову́чний, *a.* gleichlautend.

Одновгідно, *adv.* einstimmig, über-
einstimmend, *Фр.*

Одновєрниця, *f.* — пшеніця das
Einkorn, (*Triticum monococcum*) *B.*

Одновзначний, *a.* gleichbedeutend;
synonym.

Одновзначність, -ости, *f. Св.* eine

u. dieselbe Bedeutung, Aequivalent, *n.*
 Однозубець, -бця, *m.* однозубий,
a. Einzahn, einzählig.
 Однозубця *f.* Monodonta. [namig.
 Одноименний, *a.* einnamig, gleich.
 Однокашник, *m.* der zusammen
 aus einem Topfe „каша“ isst, „Schlafka-
 merad“, contubernalis. [Zimmer
 Однокімнатний, *a.* mit einem
 Однокімний, *a.* mit einem Pferde
 bespannt, einspännig; однокінка, (-кón-
 ка) *f.* Einspänner, *m.* [hauige Wiese. ГШ.
 Однокісний, *a.* -а сіножать, ein-
 Однокопйтний, (-пйтий), *a.* Ein-
 hufener, *m.* einhufig.
 Однокорінний, *a.* Гол. eine u.
 dieselbe Wurzel habend. [Пар.
 Однокрáтний, *a.* einmalig, ГШ.
 Однокрáлий, *a.* einflügelig. [terig.
 Однолістний, (лістий), *a.* einblät-
 Однолітий, *a.* einheitlich.
 Однолітість, -ости, *f.* Einheit. *f.* ОБ.
 Однолітець, -тця, одноліток, -тка,
m. ein Jahr alt, einjähriger Trieb an
 Pflzen, Jahrestrieb, Jahrring (bei Bäu-
 men); ein Jahr altes Bübchen, Ч. V. 252.;
 2) gleich alt, gleichen Alters, Alters-
 genosse, *m.* Ш. II. 117. [II. 82.
 Однолітка, *f.* Altersgenossin, *f.* М.
 Однолітний, *a.* einjährig; 2) von
 gleichem Alter.
 Одноманітний, *a.* desselben Ge-
 haltes, homogen, Н. VI.; 2) einförmig,
 monoton, См. [ben Farbe М+Б. 62.
 Однома́стний, *a.* einer u. dersel-
 Однома́стність, -ости, *f.* Einfar-
 bigkeit, *f.* [gen etc.).
 Одномістний, *a.* einsitzig (Wa-
 Одномязóві, *pl.* Einmuskeler, *pl.*
 (Мономуя). [zelfüsser (Suchostegia).
 Однонйзці *pl.* einreihfächerige Wur-
 Однонóгий, *m.* einfüssig.
 Однообразний, *a.* einförmig, gleich-
 förmig, Пар.
 Однообразність, -ости, *f.* Ein-
 förmigkeit, Gleichförmigkeit, *f.*
 Одноокій, *a.* einäugig.
 Одноосéвий, *a.* einachsiger, Вол.
 Одноóчка, *f.* одноóчник, *m.* Einau-
 ge, *n.* (Polyphemus).
 Однопáльці *pl.* einfingerige Hand-
 schuhe, Daumenhandschuhe, Fäustling-
 ge, *pl.*

Однопáльчáстий, *a.* mit einem
 Finger; -а рукавиця Fäustling, *m.* [В.
 Однопéнный, *a.* einhäusig (monoicus)
 Однопідóшвий, *a.* einsohlig, Пар.
 Однопíрний, *a.* im Gleichgewicht.
 Одноплáстний, *a.* einschichtig, ГШ.
 Одноплемéнный, *a.* von einem
 u. demselben Volksstamme.

Одноплемéнність, -ости, *f.* na-
 tionale Zusammengehörigkeit, Stammes-
 verwandtschaft, *f.*

Однопnéвий, *a.* einstämmig.

Однопрестóльний, *a.* auf einem
 u. demselben Throne.

Однопрозяóцéвий, *a.* einsamen-
 lappig, -і ростáни Spitzkeimer, mit ei-
 nem einzigen Keimlappen, (Monocoty-
 ledoneae) В.

Однорáзний, *a.* Ч. II. 243 -і нісний?
 Однорóг, *m.* однорóгий, *a.* Einhorn,
m.; einhörig. [mesverwandte, Гол.

Однорóдець, -дця, *m.* der Stam-
 Однорóдний, *a.* gleichartig, homogen.

Однорóдність, -ости, *f.* Gleich-
 artigkeit, homogene Zusammengehörig-
 keit, Gemeinschaft, *f.* Т. [sicornis.

Однорóжок, -жка, *m.* Oryctes na-
 Однорóчний, *a.* einjährig; одно-
 рóчник, *m.* Einjährigfreiwilliger, *m.*

Однорúкий, *a.* mit einer Hand.

Одноосéлець, одноосéлянець, -нця,
 одноосéльчанин, Не. *m.* aus einem u.
 demselben Dorfe, Mitwohner; Lands-
 mann, *m.*

Одноосéрдий, *a.* (adv. одноосéрдне
 III. II. 32) einmüthig, solidarisch, Т.

Односкладóвий, Дзр. одно-
 слáбжий, *a.* einsilbig, monosyllab.

Однослáвний, *a.* однослóв, Н. 135.
m. worthaltend, dessen Grundsatz ist:
 ein Wort — ein Mann, Worthalter, *m.*

Однослóвний, *a.* ГШ. mit einem
 Worte ausgedrückt.

Однослáбний, *a.* ГШ. einschichtig.

Однослужйвець, -вця, *m.* Amts-
 genosse, *m.* [ме, В.

Односмугóвий, *a.* mit einer Strie-

Односпáльний, *a.* einschläferig,
 einmännisch, Пар.

Односта́йний, (-ста́льний, -стй-
 ний), *a.* einheitlich, solid, ganz, einför-
 mig, gleichförmig; 2) s. Рівномірний,
 Пол.; 3) s. Одноосéрдий.

Односта́йність, -ости, *f.* Einförmigkeit, Gleichförmigkeit, Solidität, einheitlicher Zustand; 2) Einmüthigkeit, Sollicität, *f. R.* [Fenster, Thür] *ГШ.*

Одностворчати́й, *a.* einflügelig (*v.*

Одностебле́ць, -еця, *m.* одностеблиця, *f. Ч. V.* 1108 (капустяця —) Pflze mit einem Halm, einhalmig; одностебличка, *Vein.* der яра пшенічка, *Кол. I.* 99; -иця, *Гм.* 15 Art Pflze.

Односторонни́й, *a.* einseitig, *parteilich; -а во́логь einseitswendig, *B.*

Односторонни́сть, -ости, *f.* Einseitigkeit, Parteilichkeit, *f.* [monisch.

Одностробни́й, *a.* in Ordnung, har-

Одностробни́сть, -ости, *f.* Harmonie, *f.*

Одностру́нка, *f.* Monochord, *m.*

Односу́м, *m.* Kamerad, Genoss (bei den пласу́нї), *m.* (wörtl. der mit einem anderen denselben Quersack gebraucht).

Односу́мство, *n.* Kameradschaft, Brüderlichkeit der односу́ми, *f.*

Одноці́вний, *a.* s. Одноці́льний.

Одноті́нний, *a.* einschattig, *Пар.*

Одното́нний, *a.* eintönig, *Фр.*

Одноу́хий, одноу́шний, *a.* einhörig; einhenkelig, *ГШ.* [tig, *B.*; einfarbig.

Одноцвѣ́тний, (-тий), *a.* einblü-

Одноцифѣ́рний, *a.* einziffrig.

Одноці́льний, (-лий), *a.* einheitlich, solid, homogen, *ВБ. Фр.* [ність 1).

Одноці́лість, -ости, *f.* s. Односта́й-Одночасно́, *adv. He.* nur für eine Zeit, einmal (*с. у. н.* 416).

Одночасови́й, *a.* der einen u. derselben Zeit, gleichzeitig, mitlebend, *Кн.*

Одночерепни́й, *a.* einschalig.

Одночле́нний, *a.* eingliedrig.

Одноше́рстний, *a.* von gleichem Haar, gleichfarbig vom Haar.

Одо́брень, *n.* das Gutheissen, Genehmigung, Billigung, *f.*

Одо́брити, одобра́ти, *v. a.* gutheissen, genehmigen, billigen. [вдові́н &

Одовѣ́ць, одові́чин, & s. Вдовѣ́ць,

Одогріва́ти, s. Відогріва́ти.

Одозво́лити, *v. a. Др. с.* 51. befreien, erlösen.

Одо́їти, *v. a.* säugen, *III. II.* 256.

Одо́лі, *adv. с.* 'Оноді, бногда.

Одо́лінь, *n.* Uebermacht, *f.* Sieg, *m. Кл.*

Одо́літи, одо́лівати, *v. a.* überwin-

den, besiegen; *v. n.* überhandnehmen.

Одо́ля́н, *m.* Baldrian, *m.* (Valeriana offic.); одо́ляно́ватї Baldrian-Gewächse (Valerianeae). [[aldomas] s. Могорі́ч.

Одо́ма́ш, *m.* Kauffrunk, *m.* Zeche, *f.*

Одо́рбо́байло, *He.* одоробло, *ОШ. н. с.* Доробайло.

Одо́собити́ ся, s. Відособи́ти ся.

Одо́па́сті, *v. a.* ласки чиєї *M. II.* 123 jmds Gunst verlieren.

Одо́пєрти́ ся, s. Відречі́ти ся.

'Опло́док, -дка, *m.* Зг. s. Відрідок.

Одо́повідни́й, *a.* лист, *Кн.* Antwortschreiben, *n.*

Одо́повідя́, (-є), *n.* Vergeltung, Revanche, *f.* Entgelt, *m.*; 2) Vertheidigung, *f. R.*

Одо́пові́стїти, одо́ви́цати, *v. a. M.* I. 17 erzählen, melden.

Одо́пові́т, *m.* Verantwortung, *f. IГ.*

Одо́поміна́ти, *v. a.* jmds Gedächtnis feiern, *Кв.* 68.

Одо́пра, *f.* *Пу.* Widerstand, *m.*

Одо́почи́лий, *a.* der ausgeruht hat, *Б.*

Одо́почи́н, *m. Ч. V.* 577 s. Відпочива́нє.

Одо́пра́вди, *adv. ja,* es ist wahr, wirklich. [Anwendung, *f.* Zweck, *m.*

Одо́пра́вленє, *n.* *Пол.* Verrichtung,

'Одо́пуск, *m.* Entlassung, *f. ШЛ.*

Одо́пусті́тель, *m.* грїха́м — *P.* I. 178 der Sünden ablässt, Ablassprediger, *m.*

Одо́пусті́ти, *v. a.* nachlassen, *M.*

Одо́р, *m.* † одр-недо́г *III. II.* 252 Krankenbett, *n.* [freulich.

Одо́ра́досен, *a. Me.* 71 tröstlich, er-

Одо́ра́дость, -ости, *f. R.* Freude, *f.* Trost, *m.* [retten.

Одо́ратува́ти, *v. a. M.* III. 142 er-

'Одо́ривка, *f.* без -ки, ohne Unterlass, unausgesetzt, *IГ.*

Одо́ривча́сто, *adv. He.* (*Пр. XII.* 745) mit abgebrochenen Worten; grell, schrill.

Одо́ригну́ти ся, aufstossen (von Mäggengasen); * zum Durchbruch kommen.

'Одо́рижка, *f.* das Aufstossen, s. d. vor.

Одо́ри́на, *Шог.* одри́ня, *Мс. II.* 145, *f.* Bett, *n.* [werfen.

Одо́рину́ти, *v. a. ШЛ.* verstossen, ver-

'Одо́ри́бки, *pl.* Kleinigkeiten, *pl.*

Одо́різне, *adv.* abseits, abgesondert.

Одо́різня́ти, *Кн.* 123 s. Відрі́зняти.

'Одо́рік, -іку, *m. Пу.* Antwort, Ent-

gegnung, *f.*; 2) Absage, Abdication, *f. Кн.*

Одробіти ся, *М. II.* 36 die aufgebene Arbeit vollenden. [*vgl.* Відробо́к.

Одробітчанін, *т.* der abarbeitet, Одродѣ, одрідѣ, *н.* Abart, Sippschaft, *f.*; 2) Abkömmling, Sprössling, *т.* *K.*

Одродіне, *н.* s. Відроджене.

Одросток, -тка, *т.* *Ч. IV.* 120. *Н.* 138 s. Відросток, відрость.

Одру́б, *т.* сказати одним одрубом mit einem Worte, kurzweg sagen.

Одружѣти, *в. а.* zu Freunden machen; — ся з ким jmds Freund werden *III. I.* 199; 2) Ehebündnis stiften; — ся Ehe schliessen, sich vermählen.

Одрухати ся, *с.* Роздрухати ся.

Одрюкований, *рѣс.* abgeprügelt, *Шл.*

Одрядіти, *в. а.* *Не. с.* Відправити, abfertigen. [*Ш. II.* 253.

Одряхнути, *в. н.* schwach werden,

Одсадіти, *в. а.* — коня wund reiten.

Одсвѣт, *т.* Abglanz, *т.* Reflexbild, *н.* *Не. Біл.*

Одсвѣтіти, одсвѣчувати, *в. а.* zurückstrahlen lassen, abspiegeln; — ся abglänzen, zurückstrahlen, *Не.*

Одсѣрдити ся, *Ч. V.* 581 vom Zorne ablassen; den Z. aufgeben.

Одсїджувати ся, *К.* bei der Belagerung sich vertheidigen. [*Getreide, С.*

Одсїпне, *с. н. а.* Art Abgabe in

Одсїч, *ф.* s. Відсїч; Gegenwehr, *ф.* — зробіти, давати sich zur Gegenwehr setzen, Widerstand leisten, *Кч.* 358; 2) * — — Rede stehen, entgegen komу *Кч.* 50; 3) на — s. Навперѣйми, *Левч.* [*Abbild, н.* Abdruck, *т.* *См.*

Одслїд, *т.* Spur, *ф.* Zeichen, *н.* *В.*;

Одскáлина, *ф.* Seite, Abhang e. Felsens. [**ent, vergelten, erwiedern. Н.* 268.

Одскорбдіти, *в. а. с.* Скорбдіти; 2)

Одскочки, *рл.* in der Leinenstickerrei: Abschluss der Borte, *т.*

Одсопті ся, (*відсаннути*), sich ausschauen, Athem holen. [*sung, ф.*

Одста́вка, *ф. гр.* Abschied, *м.* Entlas-

Одста́вний, *а.* verabschiedet.

Одстор. *adv.* від чогось abseits *М+В.* Одстороніти, *в. а.* *С. II.* 187 auf die Seite schieben, beseitigen, forträumen.

Одстоявати, одстояти, *в. а.* когось, щось aufrecht erhalten, unterstützen, retten, vertheidigen, *Не.*

Одсудіти, *в. а.* s. Присудіти.

Одтанувати, *в. н. с.* Відтавати.

Одти с, одтисек, одтисок, -ска, *т. Не.*

Abdruck, *т.* Abbild, *н.* [*ance, ф. Т.*

Одтінюванє, *н.* Schattierung, Nü-

Одтобурчити, *в. а. Р. II.* 112. s. На-

стобурчити.

Одтопирити, (-пір-), *в. а. гр.* auseinanderbreiten; zottig machen.

Одтрусіти, *в. а. М. III.* 135 auf die Seite schütteln.

Одтуповати ся, *М. III.* 81 den Schall der Fusstritte wiedergeben.

Одтягáч, *т.* Abzieher, *т.* [*Зак.*

Одубіти, *в. н.* starr werden, sterben,

Одуд, *т.* s. Вудуд.

Одужати, одужати, *в. н.* gene-

sen, gesund werden; kräftiger werden.

Одукáлий, *а.* beleibt, (*Фр.*).

Одумати ся, sich fassen, s. bedenken, s. besinnen, s. entsinnen, überlegen, überdenken *P. I.* 6, sich entscheiden 42.

Одур, *т. Ков.* Betäubung, Verdummung, *ф.* Taumel, *т.*; 2) betäubendes Getränk, Narcoticum, *н.*

Одуріти, одурювати. *в. а.* betäuben, bethören, hintergehen, überlisten, zum Narren machen, zum Besten haben.

Одуріти, *в. н.* betäubt, bethört, verrückt werden, Narr werden, den Verstand verlieren.

Одурманити, *в. а.* hetäuben, *К.*

Одўти ся, sich aufblasen; місяць в хмарахъ одўв ся bekam den Wolkenring. [*а.* aufgeblasen, aufgedunsen.

Одўтлий, *Ш. I.* 277, одутловатий,

Одуховніти, *Не.* одухотворіти, *в. а.* vergeistigen, geistig durchdringen lassen, g. heben, begeistern.

Одушевіти, одушевляти, *в. а.* beleben, beseelen, *Ог.* begeistern, *Зг.* — ся sich — —.

Одушевленє, *н.* Begeisterung, *ф.*

Одхáяти, *в. а. К. I.* 116 zu Kräften, zur Besinnung wiederbringen.

Одхитну́ти ся, sich abwenden, an die Seite abtreten.

Одхідний, *а.* Abgangs- *Ч. II.* 428; -а пісня Abschiedslied, *н.* *IV.* 396.

Одхідник, *т.* Abort, *т.* *К.*

Одхліну́ти, *в. н. с.* Відхлінути.

Одхлбстувати, *в. а.* züchtigen, abprügeln, *II.*

Одходіти, одхожати, *в. н.* genug,

bis zur Ermüdung gehen, den Gang vollenden *Me.* 293 s. Відходити; 2) *v. a.* dh Pflegen u. Warten einen Kranken zur Genesung bringen *Кч.* 207.

Одходник, *m.* Afteröffnung, *f.*

Одхо́же місце, Abort, Abtritt, *m.* Closet, *n.* Под. [se an sich vertilgen.

Одхресті́ти ся, *C. I.* 105 die Tau

Одча́й, *m.* Verzweigung, *f.* Entsetzen, *n.* Ст. [jmdm trennen, *Кв.* 321.

Одчалі́ти, *v. n.* від корó sich von

Одчакну́ти ся, sich losreißen, -trennen.

Одча́яний, *a.* *КУ.* verzweifelnd.

Одчеса́ти, *v. a.* голову abschlagen, *C.*

Одчисла́ти, *v. a.* abrechnen, subtrahieren. [-sammeln.

Одчитувати, *v. a.* herauslesen,

Одшатну́ти ся, *Др. с.* 141 s. Одхитну́ти ся. [weichen, -schaudern.

Одшахну́ти ся, *M. III.* 93 zurück-

Одшельник, *m.* *Кч.* 137 Anachoret, Einsiedler, *m.*

Одшиб, *m.* *К.* II. 60 на óдшибі abseits entfernt, abgesondert, in einer Entfernung.

Одщеп, *m.* одщепність, -ости, *f.* Abtrünnigkeit, Lostrennung, *f.* *Кч.*

Одщитувати ся, Rechnung ablegen, Bericht erstatten. [*М. К. У. с.* Одéжа.

Одяг, *m.* бдяга, *f.* Левч. одягало, *n.*

Одяга́ти, одягну́ти, *v. a.* ankleiden, bekleiden. [нийй.

Одягний, *a.* *Н.* 218. *Кч.* 260, s. Одіж-

Ож, óже, *conj.* = же, що dass; 2) da, weil *Оз.* 211. [ungeschlechter Kerl.

Ожди́лан, *m.* Schlagel, *m.* Keule, *f.* *e.

Ожди́лати, *v. a.* stossen, derb schlagen.

Ожег, *m.* óжево, *n.* s. 'Ожіг.

Ожелéдь, ожелéда, *f.* Glatteis, *n.* III. II. 258; 2) Regen mit Schneegraupen, *m.*

Оженéнь, ожені́ня, (*d.* -і́нячко), *n.* Ehe, Heirat, *f.* на -вю *Ч.* III. 401 heiratsfähig. [sich v., heiraten.

Ожені́ти, *v. a.* verheiraten; — ся

Оженова́та, *s. a. f. N.* e. Berges.

Ожерéбити ся, fohlen. [I. 139.

Ожерéд, *m.* s. Стірта, оборіг, *Пом.*

Ожерéлэ, *n.* Макс. Halskette, *f.* -band, *n.* -schnur, *f.*

Ожесточа́ти, (-і́ти), *v. a.* — сёрце *К.* hart, verstockt machen, verhärten.

Ожечáти, *v. n.* *Wgr.* 112 erstarren, gerinnen.

Ожечáй, *v. a. s.* Ожигáти.

Оживáти, *v. n.* aufleben, zum Leben aufwachen. [lebendig machen.

Оживі́ти, (-вля́ти), *v. a.* beleben,

Оживя́ра, *f.* plumpes grosses Weib.

Ожигáти, *v. a.* umbrennen. [punkt, *m.*

Ожі́гло, *n.* Це. (*Пр.* II. 451) Brenn-

Ожі́даня, *n.* ожі́данка, *f.* Фр. Erwartung, *f.* [che gewärtig sein.

Ожі́дати, *v. a.* erwarten, einer Sa-

Ожі́дові́ти, *v. a.* zum Juden machen.

Ожі́дові́ти, *v. a.* zum Juden werden, jüdisch handeln.

Ожі́на, *f.* Kräuterich, Blätterwerk, *n.* (*B.*); 2) Acker-Brombeere, *f.* (*Rubus caesius*).

Ожі́нецъ, -ця, *n.* Brandhorn, *n.*

Ожі́ти, *v. n. s.* Оживáти.

'Ожі́вно, *n.* Stiel der Ofenkrücke, *m.*

'Ожі́г, -ега, óжог, óжуг, *m.* Ofenkrücke, -gabel, *f.* Schürstock, *m.*

'Ожого́м, *adv. s.* Прóжогом.

Ожолу́док, *m. s.* Жолу́док. [erstarren.

Ожопі́ти, ожі́пнути, *v. n.* hockend

'Ожужка, о́жовка, *f. s.* Ужéвка.

Озада́ченэ, *n.* *КУ.* Verwunderung, *f.* das Betroffensein.

Озада́чити, (-áчувати), *v. a.* *КУ.* befremden, verwundern, überraschen.

Оза́мчити, *v. a. К.* mit e. festen Schloss (*Burg*) versehen. [vespertina.

'Озар, *m.* піскомір — Psammobia

Озари́ти, (-я́ти), *v. a.* Эг. er-, beleuchten, bescheinen.

Озбро́йний, *a.* bewaffnet, *Ст.*

Озвáр, *m. s.* Узвáр, *He.*

Озвáти ся, *s.* Обізва́ти ся.

Озвéнна, *f. s.* Відголос, *Пол.*

Озв́рчити ся, zum böartigen Thier werden, *Зах.*

'Озвук, *m.* Resonanz, *f.* Пол. [da hier.

'Озьде, óзде, óзьдека, óзьдечки, *adv.*

Оздóба, *f.* Gestalt, *f.* Habitus, *m.*; 2) —, III. II. 236, оздóбина, *f.* Zierat, Schmuck, *m.* Schmucksache, *f.* [schmücken.

Оздо́бїти, (-бля́ти), *v. a.* zieren,

Оздойма́ти ся, sich heben.

Оздорові́ти, *v. a. s.* Уздорóвити.

Оздорові́ти, *v. n.* genesen, gesund werden, *М.*

'Озду́х, *m. К.* (в óздухах) *s.* Вóдух.

Озѣм, *adv.* Лер. 133. zu Boden nieder.
 Озѣмлѣ, *n.* 3e. Boden, *m.*; Estrich, *n.*
 Озѣмок, *m.* Кл. s. Відзѣмок.
 Озерѣд, *m.* Др. с. 3. s. Ожерѣд.
 Озерѣстий, *a.* wo viele Seen sind.
 Озерѣще, (-яско), *n.* Stelle wo vormal-
 ма ein See war.
 'Озерний, *a.* Под. See-, auf den Seen.
 'Озеро, (*д.* озерцѣ), *n.* See, Land-
 see —; Weiher, *m.* [рѣще.
 Озерѣвина, *f.* Ос. (61) VI. 35 s. Озе-
 Озивати, *v. a.* s. Називати, Ч. V.
 897; — ся s. Обивати ся; б) — чимось,
 К. auftreten als —. [тер-, winterlich.
 Озимий, озиминний, Зак. *a.* Win-
 Озимина, *f.* Wintergetreide, *n.*
 Озимкуля, *f.* корова die im Winter
 nicht kalbt u. daher wenig Milch giebt.
 Озимовий, *a.* А.Д. I. 81 s. Озимий.
 'Озимок, -мка, *m.* junges Rind.
 Озимувати, *v. n.* Зак. s. Зимувати.
 Озирѣмна, *f.* Ч. I. 122 Wacht-
 thurm, *m.* Warte, *f.* [sicht, *f.* К.
 Озиране, *n.* das Rückschauen, Rück-
 Озирати, *v. a.* s. Обзирати.
 Озиркати ся, herumblicken; 2) lä-
 cheln Wgr. 120. [Nbst. des Чѣремош б.
 Озирний, *s. a. m.* N. e. Berges; 2)
 Озия, *f.* Ос. (62) IV. 106. Gemeinde, *f.*
 'Озисть, *f.* s. Злесть, Ал.
 Озлобити, озлобляти, *v. a.* krän-
 ken, erbittern; — ся böse werden.
 'Озьмин, *m.* s. Узьминь. [Звати.
 'Озьму, бзьмеш, & = възьму & s.
 'Ознак, *m.* ознака, *f.* Anzeichen, Merk-
 mal, *n.* Eindruck, Ausdruck, *m.* Не.;
 Notiz, Angabe, *f.* К.
 Означати, (-йти), *v. a.* an-, bezeich-
 nen, merken; bedeuten. [tung, *f.*
 Означене, *n.* Bezeichnung, Bedeu-
 Означний, *a.* bedeutsam, significant.
 Озничя, *f.* Dachloch für den Rauch,
n.; 2) s. Возничя.
 Ознобити, *v. a.* s. Відморозити;
 — ся sich erkälten, frieren Гол. II. 36
 Озноже, *n.* s. Яма, вибѡна.
 'Озов, *gen.* бзву, *m.* Ос. (61) IX. 42
 Rücksprache, Replik, *f.* Widerruf, *m.*
 Озолотити, *v. a.* vergolden; mit
 Gold beschenken. [len, Пу
 Озорити, *v. a.* beleuchten, umstrah-
 Озубчик, *m.* Zahnwalze, *f.* (Prorodon),
 Озѣти, *v. a.* s. Взувати.

'Озюм, *m.* Art Frucht, Gewürz.
 Озѡбнути, *v. n.* frieren; озѡбший,
a. frierend, erkältet.
 Ой! *int.* ach! o weh! ei! ой не так
 wohl nicht so, eben gar nicht so.
 Ой ой ой! *int.* der Verwunderung
 u. des Schmerzes.
 'Оказ, *m.* s. Дѡказ. [lich, stattlich.
 Оказалий, оказный, 3e. *a.* ansehn-
 Оказати, оказывати, *v. a.* zeigen,
 bezeigen, erweisen; — ся sich zeigen,
 erscheinen. [f.*Gelegenheits-Festessen, *n.*
 Оказия, *f.* Gelegenheit, Veranlassung,
 Оказмити, *v. a.* Ос. (61) VII. mit
 e. кайма versehen. [letzen.
 Окаличити, *v. a.* verwunden, ver-
 Окалечити, *v. n.* Krüppel werden.
 Окаменѣзна, *f.* Versteinierungs-
 masse, *f.* [werden, versteinern.
 Окаменити, (-мянити), *v. n.* zu Stein
 Окаменити, *v. a.* in Steine verwand-
 deln, КУ. [sen, glotzenden Augen.
 Окань, *m.* Не. (Пр. XII. 607) mit gros-
 Оканя, *f.* Argusschnecke, *f.* (Cypraea
 Argus).
 'Окап, *m.* Dachtraufe, *f.* Gesims über
 dem Fenster, *n.*; *pl.* окапи Tropfsalz, *n.*
 Окапник, *m.* Sinter, *m.* — кремн-
 ний Kalksiuter, *m.*
 'Окапок, -пка, *m.* Kleinigkeit, *f.* (Фр.).
 Окара, *m.* окара, *f.* etw. Ungeheueres,
 grosser Eber etc.
 Окара, *f.* Vorwurf, *m.* Rüge, *f.*
 Окарикатѣрити, *v. a.* Не. cari-
 kieren, zur Caricatur verzerren. [вати.
 Окарувати, *v. a.* Ме. 241 s. Очару-
 Окарий, *a.* s. Окань.
 Окатка, *f.* Augenfliege, *f.* (Panops) В.
 Окайнний, *a.* окаянник, *m.* окая-
 яница, *m.* ф. Ко. 69. (*д.* окаянчик),
 der Unglückliche, Elende; 2) Bösewicht,
 der Ruchlose. [Jammer, *m.*
 Окайнство, *n.* Unglück, *n.* Plage, *f.*
 Оквапний, *a.* s. Поквапний.
 Оквичений, *a.* mit Blumen bedeckt.
 Океан, *m.* Ocean, *m.* *adj.* океань-
 ский, *K.* des Ocean.
 Океанка, *f.* Pteroceras oceanii.
 Окекнати ся, übrigbleiben; окекло
 ся (= отекло ся) ist noch als Ueber-
 schuss geblieben (В.).
 Окенце, *n.* *dim.* Др. с. 147 s. Вікѡнце.
 Океѡн, *m.* Lunette, *f.* Gr. 24.

Окида́ти, оки́нути, *v. a.* — óком den Blick in die Runde schweifen lassen, ringsumblicken, — *когó* scharf auf jmdn den Blick werfen.

Окиди, *pl.* Ausschlag, *m.* (als: Flechte, Grind, Mitesser &).

Оки́сленє, *Pod.* окі́шенє, *Пол.* *n.* Oxudation, *f.*

Окисла́ти, *v. a.* *Pod.* oxudieren lassen; *v. n.* und — *ся* *Пол.* oxudieren, *sich* —.

Оки́ти, *v. a. s.* Обки́ти.

Оки́л, (óкiв). *gen.* о́колу, *m. s.* О́бра, о́бiстє, *коша́ра*, *Gr.* 24; 2) Kreis, Bezirk, *m.* Umgegend, *f.* Vorstadt, *f.* *Me.* 437. *Гр.*

Оки́льни́сть, -ости, *f.* *Пар.* *s.* О́ста́ва 1).

Оки́льня́, *f.* Kreis, Halbkreis, *m.* Runde, *f.* и́ти на о́кильню́ in die Runde gehen.

Оки́льце́, *n.* Ringel, *m.* *Ч.* IV. 231.

Оки́нченє, *n.* Endung, *f.* *ГШ.*

Оки́нчи́ти, *s.* Скинчи́ти.

Оки́п, *gen.* о́копу, *m.* Schanzgraben mit einem Walle, Erdwall, *m.* Verschanzung, *f.*

Оки́пний, *a. B.* -а *рості́на* die behackt, um-od. aufgedrungen wird.

Оки́пни́ти, *v. n.* mit Reif bedeckt werden u. dabei erstarren; 2) *stutzig werden.

Оки́сть, *g.* о́кости. *f.* о́кiсток, -тка, *m.* Knochen mit anliegendem Fleisch, Róhrknochen; Wirbel im Rückgrat, *m.* *Левч.*

Оки́т, *gen.* о́коту, *m.* Ueberfluss, *m.*

Оки́тний, *a.* reichlich.

Окла́д, *m.* *Пр.* II. 269 Beschlag, *m.* Steuerschätzung, *f.*; 2) Einfassung, *f.*

Окла́дина, *f.* Bestandtheil des Gebäudes, *m.*; 2) Einbandedel, Unschlag *e.* Buches, Schale *e.* Messergriffes etc.

Окла́днєць, -нця, *m. B.* о́кладка, *f.* *Пол.* Messerscheide, *f.* (Solen).

Окла́дник, *m.* Honigklee, *m.* (Melilotus offic.).

Оклеветáти, *v.* verleumden.

Оклевет́ник, *m.* *Ф.* *s.* Клевет́ник.

Окле́йти, *v. n.* umkleben, zuleimen.

Окле́панець, -нця, о́клепок, -пка, *m.* ringsum abgedroschene Garben Roggens etc.

Оклепа́ти, *v. a.* ringsum (oberflächlich) abdröschен; 2) **ся* *s.* Учени́ти *ся*, *Gr.* 24.

Окле́цок, -ца, *m. s.* Кле́ц.

Оклея́ти, *v. n.* *Wgr.* 112. *s.* Окри́яти.

Окли́к, *m.* Zuruf; Anruf, *m.*

Окли́кати, окли́кнути, *v. a.* jmdm zurufen, jmdn anrufen; — *війско*, *K.* das Heer laut u. öffentlich fragen lassen, befragen; — *ся* den Ruf wiedergeben, sich zurufen, *BШ.* [rühmt.

Окли́чен, *a. A. D. I.* 177 berüchtigt, be-

Окли́чник, *m. Кч.* 268. *KV.* Ausrufer, Herold, *m.* [Aspius laudus).

Окли́й, *m.* о́клия. *f.* Uklei, Laube, *f.*

Окли́к, *adv.* *Ф.* (*Поез.* (62) 85. 86) schier, stracks, fürbass?; ohne Sattel *ZP.*

Оклу́нок, -нка, *m. s.* Клу́нок.

Окна́стий, *a.* mit zahlreichen Fenstern, *Ос.* (61) II. 234.

О́ко, *n.* (*pl.* о́чи), Auge, *n.* в о́чи in die Augen, ins Gesicht, поза о́чи hinter dem Rücken; *пiти* в свiт поза о́чи ohne umzuschauen, blindhin in die Welt hinein; *з очий* зiйти кому́ sich aus den Augen jmds fortmachen; *з очий* ста́ло *ся* vom bösen Blick; на о́ко, в о́чи vor den Augen, in die A. nur, zum Schein; *вiд о́ка* nach dem Augenmass; *ма́ти о́ко* на *когó* auf jmdn achten, Rücksicht haben; 2) Masche (im Netz &), *f. pl.* о́ка;

3) bodenlose Tiefe; 4) Einheit, Einer, *m.*: два́цять (й) о́ко 21, сто и о́ко 101; *ГШ.*; 5) türk. Gewicht von ca. 3 Pfund;

6) Lottonummer, *f.*

О́кова, *f.* Beschlag, *m.* Einfassung, *f.*

О́кований, *рiс.* *s.* Окува́ти.

О́кований, *a.* Augen-, *B.*

О́ковну́ти *ся*, *Ос.* (61) X 35 *s.* Похóвнути *ся*, *sich ändern, umschlagen.

О́кови, *pl.* Fesseln, Ketten, Bande, *pl.*

О́ковий, *a.* *Ф.* -а Фля́шка ein о́ко 5) Getránk fassend.

О́кови́та, (*d.* о́кови́тка), *f.* Spiritus, Weingeist, *Пол.* sehr starker Brantwein [Aqua vitae].

О́кови́тий, *a.* Spiritus-, *K.* I. 63; -а *горíвка*, *Ф.* *s.* О́кови́та, -е *зелєне вино* *C.* IV. 515. [russinieren, *Kч.* 217.

О́ковáчити, *v. a.* kosakisch machen, 'О́кол, *M+B.* 200 das Aeußere, Habitus, *m.* (*opp.* нóров das Innere, das Naturell).

[*chen.*

О́ко́лєсити, *v. n.* einen Halbkreis ma-

О́ко́лєсiця, *f.* Umweg, *m.* -цю *го-родiти* mit Umschweifen reden, *Гр.*

О́ко́лик, о́ко́линець, -нця, *m.* Kranz-

thierchen, *a.* (Peridinium), *B.*

О́ко́ли́стий, *a.* *Пг.* 87. weit rings-

um umfassend, umfangreich; *adv.* -те, (-то), rundherum.

Околиця, *f.* Umgegend, Gegend, Umgebung *f.*; 2) Gesichtskreis, Horizont, *m.* *M.* I. 13; Umfang, Bezirk, Bereich, *m.* Peripherie, *f.*; 3) —, околичка Verbrämung, *f.* Gebräme an e. Pelzmütze, *n.*

Околичний, (-ийний), *a. in*, aus der Umgegend, umliegend; 2) äusserlich, von aussen *Левч.* [*m.* Verhältnis, *n.*

Околичность, *f.* *K. pol.* Umstand, Околіт, -ота, *m.* Strohbund, Langstroh, *n. pl.* Bundstroh, *n.* [tzen.

Околіти, *v. n.* *A.-Г.* 159 bersten, пла-

Околітки, *pl.* Art Stickerei.

Околія, *H.* 275. *Mi.* II. 71, Околя, *f.* околиця 1).

Окольніця, *f.* *s.* Затула.

Окольнічий, *s. a. m.* Kreisbeamter, *m.*

Около, *praep.* mit d. *Gemit.* um, herum, umher; an, ungefähr, fast, beinahe; nicht weit, in der Nähe von —.

Около, *adv.* überall, allerwärts.

Околюб, *m.* Worte, *f.* *s.* Околиця 3); *Gr.* 24.

Околютиця, *f.* *K.* II. 42 околюток, -тка, *m. gr.* *Me. s.* Околиця 1); Vorort, *m.*

Околотувати, *v. a. s.* Oklepати 1); околюти machen.

Околюмон, околюном, *m.* Okoлюмон, Wirtschaftsbeamte, *m. adj.* околюмонський, околюмонів.

Околюмонок, *m. s.* Кюлюмонок 2).

Околюмонка, *f.* Weib des околюмон; околюмонівна, *f.* Tochter des o., околюмончук, *m.* Sohn des o.

Околюна, *f.* *Др. c.* 177. *He. s.* Іколюна.

Околюнний, *a.* End-, vom Ende, lezt; endlich, ausgemacht, vollendet, *Фр.*

Околюнити, *v. a.* *Me.* 417 zu Pferde einholen. [compromittieren, *He.*

Околюфузити, *v. a.* confus machen, Околюпати, околюпувати, *v. a.* umgraben; — ся einen Graben um sich ziehen, einen Erdwall aufwerfen, sich verschanzten.

Околюнско, (-ище), *n.* jüdischer Friedhof.

Околюпистий, *a.* voll, mit Ueberschuss.

Околюптїти, *v. n.* beräuchern, berussen.

Околюрене, *n.* Ueberrindung, *f.* *Вол.*

Околюренок, -нка, *m.* *H.* 138. Wurzel- sprosse, -reis, *m.* [*Kv.* 10.

Околюрм, *m.* Nahrung, *f.* Proviant, *m.*

Околюрні, *pl.* Rindenkoralen, *pl.* (*Cor-* tificera). [Theil des Besens.

Околюрок, -рка, *m.* — мілїя der obere

Околюрбтний, *a.* *Зар.* (*Вев.* I. 315) grausam, qualvoll. [mässigen.

Околюрчати ся, sich bändigen, *s.*

Околюряки, *pl.* Art Polypen: Epithecia,

Околюр, *m.* Art Vogel. [*Пол.*

Околюрса, *adv.* *s.* З-укоса.

Околюрста, *f.* Schinken, *m.* [*Под.*

Околюрстенівати, *v. n.* verknöchern,

Околюрстуватий, *a. H.* 273. knöchern.

Околюрйти, околюрчувати, *v. a.* umgeben, umringen, *C.*; 2) — ся Junge werfen (von Schafen etc).

Околюшити ся, ein Lager (кїш) bauen u. es beziehen *RC.* IV. 590; sich lagern, *s.* ansetzen; *über etw. kommen, *C.* I. 3.

Околюпїло, *m.* scherzh. *N.* e. Betrügers.

Околюпїти, *v. a.* betrügen, *Кол.* I. 27.

Околюрвіна, *f.* *Зг.* окравок, -вка, Abschneidsel, Abschnitzel, *n.* [*Крїяка.*

Околюрвіка, окрїяка, *Кол.* I. 37. *f. s.*

Околюрдрати, окрїсти, *v. a. s.* Обікрїсти.

Околюрдрець, -айця, (*d.* окрїйчик), *m.* — хлїба Brotschnitt, *m.* -krumme, *f.* Schnitt, *m.* (*d.* s. Цїлїшка).

Околюрдр, *m.* часу Zeitabschnitt, -raum, *m.* -periode. *f.*

Околюрдрівий, *a.* vom Rande, End-, Grenz, -бнї люде Grenzbewohner, *pl.*

Околюрдрїний, *a.* Rand-.

Околюрдрок, -айка, *m.* Rand, *m.* Segment, *n.* *Гол.* Uferstrich, *m.*; 2) *s.* Опїлок.

Околюрдрїна, *f.* lichter, grasiger Waldraum.

Околюрдрок, *m.* слимак — gefleckte Schnirkelschnecke.

Околюрдраса, *f.* Verzieruug, Verschönerung; Zierde, *f.* Zierat, Schmuck, *m.*

Околюрдрасїти, окрїсати, *v. a.* ausschmücken, zieren; * — ся sich unschuldig u. einen Anderen schuldig machen wollen, *Gr.* 24.

Околюрдрїяти, *v. a.* zu-, beschneiden.

Околюрдремїїти, *v. n.* *Др. c.* 187 sich rüstiger fühlen.

Околюрдремїй, окрїмїний, окрїмїшний, *a.* abgesondert, besonder, abgeschieden, separat; vereinzelt, einsam, *adv.* окрїмо, (-їшно), besonders etc.

Околюрдремїїсть, окрїмїїність, -ости, *f.* Besonderheit, Abgeschiedenheit, Verschlussheit, *f.*

Окрест, *adv.* с. На-о́крест.
 Окрéстний, *a. s.* Око́лі́нний, *Ил.*
 Окрéстність, -ости *f. s.* Око́лиця 1).
 Окрéщувати, *v. a.* bekreuzigen,
 mit dem heil. Kreuze segnen, *Кв.* (с. Охр-).
 Окрíва, *f.* Hülle, Decke, *f. B.*
 Окривáти, *v. a.* verhüllen, bedecken.
 Окрíвдити, *v. a.* *Др. с.* 171 schädigen, *s.* Укрíвдити.
 Окрíвти, *v. n.* lahm werden.
 Окрíда, *f.* Heuschrecke, *f.* (*Acridium*) *Кн.* [Lärm, *m.*
 Окрик, *m. К.* Geschrei, *n.* Zuruf,
 Окрíкнути, *a. a.* ко́го *До.* jmdn
 anschreien; anrufen. [*bus*].
 Окриль, *f.* Flügelschnecke, *f.* (Strom-
 Окрилáтти, *v. n.* Flügel, Schwin-
 gen bekommen.
 Окрíле, *n.* *Ст.* кри́ла й окрíля?
 2) Landzunge, Erdzunge, *f. Ваг.*
 Окрíляти, (-я́ти), *v. a.* beflügeln,
 beschwingen, *Пар.*
 Окрíльний, *a.* -а крíть Flügelbein, *n.*
 Окрíсловáти, *a.* dick, corpulent.
 Окрíти, *v. a. s.* Окривáти.
 Окрíш, *m.* *Wgr.* 39 der letzte Rest;
 з о́кришем von Grund aus, gänzlich,
 mit Stumpf u. Stiel.
 Окришок, -шка, *m.* мéчик — Sieg-
 wurz, *f.* Allermannsharnisch, *m.* (*Gla-
 diolus imbricatus*). [*váвити*].
 Окрíвáвити (окров-), *v. a. s.* Обкер-
 Окрíвля, *f.* Dachbedeckung, *f.*
 Окрíм, о́крімки. *adv.* с. Крóмі;
 на -ки, с. Окрéмий (*adv.*).
 I. Окрíп, *m. s.* Крiп. [*heisses Wasser*].
 II. Окрíп, -о́пу, *m.* siedendes, siedend-
 III. Окрíп, -і́пу, *m. К.* окрiпа, *f.* Be-
 festigung, Verschanzung; Schanze, *f.*
 Окрíпáти, *v. a. s.* Укрíпáти.
 Окрíпáти, окрiпнути, *Кн. v. n.*
 stärker werden, erstarken, sich erholen;
 hart werden. [*len, ГШ.*]
 Окрíяти, *v. n.* genesen, sich erho-
 Окрóв, *m.* окрóва, *f.* Hüllblätter, *pl.*
 Hülle, *f.* (*involutum*); с. Оц́вiтина;
 окрóвець, -вця, *m. dim.* Hüllchen, *n.*
 (*invocellum*) *B.* [& с. Окрéмий &].
 Окрóмний, *a.* *Не.* о́кромішки, *adv.*
 Окрóмочка, *f. dim.* *Ст.* Rand, *m.*
 Окро́мя, *праер.* с. Крóмі, о́крім, *С.*
 Окро́пáти, окро́пáти, *v. a.* bespren-
 gen, benetzen.

Окрóпленє, *n.* Besprengung, *f.*
 Окротíти, *v. a.* begrenzen, beschrän-
 ken; beruhigen; — ся sich beruhigen,
 sich ruhig (крíтко) setzen, *r.* werden.
 Окрúг, *m.* Bezirk, Bereich, Sprengel,
 District *m.*; 2) Kreis, Umkreis; *m.*
 Peripherie, *f.* Umfang, *m.*
 Окрúга, *f.* Umgang, *f.* *Макс.*; 2)
 с. Окрúг 1) *Под.* Strecke, *f.*; 3) с. Хо-
 руго́в, *Gr.* 24. [*um, im Kreise herum*].
 Окру́гá, *M. II.* 92. окрúг, *adv.* rings-
 Окру́гáвий, *a.* rundlich, *Пол.*
 Окру́гáвість, -ости, *f.* Rundlich-
 keit, *f.* [*глий 1*]; кругло́та &.
 Окрúглий, окрúглість, & с. Крú-
 кру́женъ, -жня, *m.* *Sertularia*.
 Окрúженє, *n.* Umgebung, *f.* [*n. B.*
 Окру́жéчк, -чка, *m. dim.* Döldchen,
 Окру́жiна, *f.* *Мог.* Schnörkel, *m.?*
 Окру́жáти, (-áти), *v. a.* umkreisen,
 einschliessen, umzingeln, umgeben.
 Окру́жкóви, *pl.* Doldenträger, pflan-
 zen, Schirmpflanzen (*Umbelliferae, Um-
 bellatae*). [*traube, f.*]
 Окру́жкогóвно, *n. B.* Dolden-
 Окру́жáти, с. Кру́жáти 1).
 Окру́жний, *a.* Kreis-, Bezirk-; 2)
 ringsumgebend, im Kreise; -е письмо́,
 окрúжник, *m.* Rundschreiben, Cir-
 cular, *n.* [*gend, f.* Bezirk, Bereich, *m.*]
 Окру́жність, -ости, *f.* *Фр.* Umge-
 Окру́жок, -жка, *m.* Dolde, *f.* (*um-
 bella*) *B.* [(*Umbellularia*) *B.*]
 Окру́жчня, *f.* Doldenkoralle, *f.*
 Окру́тєнь, -тня, *m.* Walzenspirale,
f. (*Spirillum*).
 Окру́тити, с. Обкру́тити.
 Окру́тний, окру́тєнный, *a.* unge-
 heuer, sehr gross; 2) grausam, *T.* [*drehen*].
 Окру́тнúти ся, *Ч. IV.* 604 sich um-
 Окрúха, *f.* Brocken, *m.*
 Окру́чок, -чка, *m.* Glockenthier-
 chen, *n.* (*Vorticella*). [*Arme, pl.*]
 Окрúше, *n. coll.* Ostergaben für
 Окру́шки, *pl.* Brocken, *pl.*
 Окру́щина, *pl.* Zeche gezahlt von
 dem, der zum ersten Male e. neues Kleid
 angezogen hat, *f.*
 Окса́мiт, *m. s.* Акса́мiт; 2) *Aqui-
 legia vulg*; 3) — ко́штóвий *Thalictrum*
strictum. [*Акса́мiтний*].
 Окса́мiтóвий, *Лєвч.* -iтний, *a. s.*
 Окса́на, *f.* *Axinia, Xenia.* (*d.* Окса́-

ночка). [begleiten *Kv.* 181. 344.

Окселентувати, *v. n.* im Gesang

Оксія, *f.* Accentus acutus (ᾠξεία).

Октоѣх, *m.* Kirchenbuch mit achtstimmigen Gesängen.

Окублити ся, *s.* Окукѣбити ся.

Окувати, *v. a.* beschlagen (mit Eisen etc.); einschmieden, in Ketten schliessen, legen, schlagen, fesseln.

Окуклене, *n.* Verpuppung, *f.*

Окуклити ся, sich verpuppen.

Окукѣбити ся, sich ein Nest bauen, sich einnisten, s. wirtschaftlich einrichten.

Окульбачити, *v. a.* satteln.

Окулярри, *pl.* Augengläser, Brillen, *pl.*

Окулярник, *m.* Brillenschlange, *f.* (*Naja tripudians*).

Окулясом, *adv.* Ал. im Kreise herum (zu „вихилясом“ geh.).

Окунь, *m.* Barsch, Flussbarsch, *m.* (*Perca fluviatilis*); *окунів ловити *s.* Куняти; окунем ставати стүтzig u. стörrig sich zeigen, sich dagegen stemmen; *adj.* окуневий.

Окуна́ти ся, окунива́ти ся, *gr. K.* untertauchen, ein-, untergetaucht werden.

I. Окуп, *m. N. e.* Berges.

II. Окуп, *m.* Lösegeld, *n.* [loskaufen.

Окупити, окупляти, *v. a.* erkaufen,

Окуплене, *n.* das Erkaufen, Loskaufung, *f. Do.*

Окур, *m.* Beräucherung, Anräucherung, *f.*; 2) Rauchwerk, -mittel, *n.*

Окурити, окурювати, *v. a.* beräuchern.

Окути, *v. a. s.* Окувати.

Окутні, *pl. a.* Maskirtblumige, *pl.* (*Personatae*) *B.* [skirt, *B.*

Окутоватий, *a. B.* verlarvt, ма-

Окучка, *f.* Art Schilfrohr.

Окучик, *m. Ч. III.* 454?

Окчемніти, *v. n. s.* Зникчемніти.

Оладве, *n.* оладка, *f.* оладок, -дка, *m. H.* 152 Art Buttergebackenes.

Оландар, *m. s.* Орендар.

Олач, *m.* олачийгий, *a.* Vieh mit weissen Seiten. [Ольжин.

Ольга, (*d.* Ольдя), *f.* Олга; *adj.*

Олгати, *v. a.* belügen, *Зг.*; *v. n. s.* Лгати. [wohlan, *Ог.* 160. 4 *Гол.* III. 414.

Оле, *inē.* nun, nun doch, nun denn,

Олеандер, -дра, *m.* Oleander, *m.* Lorbeerrose, *f.* (*Nerium oleander*).

Олеґніти, *v. n.* mannbar werden (*леґинь*).

Оледеніти, *v. n.* Мак. *s.* Зледеніти.

Оледиця, *f. s.* Ожеледь.

Оле́кса, Олексі́й, *m.* Alexius; Олѣкса, *f.* des Олѣкса Weib; Олѣксишин, *m.* der Олѣкса Sohn etc.

Олекса́ндер, -дра, (-дро), *m.* Alexander; Олекса́ндра, *f.* Alexandra.

Олексі́бка, *f. N. e.* Berges *Gr.* 6.

Олемько́, *m. s.* Олесько́.

Олень, -еня, *m.* Hirsch, *m.* (*Cervus*).

Оле́на, (*d.* Олѣнка, Олѣночка), *f.* Helene.

Олене́ний, оле́ній, *a.* Hirsch-, zum Hirschen geh., -ва вода́ ähnl. der Вовкова вода́ [Hirschhaut, *f.*

Олені́на, *f.* Hirschfleisch, *n.*; 2)

Олені́ця, *f.* Hirschkuh, *f.* (*Cervus elaphus fem.*) *Сл.*; 2) *s.* Лосю́ня, *Вол.* Hirschschwamm, *m.* (*Hudnum imbricatum*).

Оле́нка, *f.* Art Goldkäfer *Ос.* (61) VI.

19 u. Dungkäfer, *B.*; 2) *Nbl.* des Дуїстер.

Оленова́те, *n. a. s. N. e.* Berges.

Оле́нок, -нка, *m.* Hirschkäfer, *m.*

(*Lucanus cervus*) *Пол.*; 2) *s.* Оленя́, *ГШ.*

Оленя́, -я́ти, (-я́тко), оленю́ть,

n. Ог. 100 Hirschkalb, *n.* Junge des Hirsches, junger Hirsch.

Олесько́, Олешко, *m. s.* Олекса́ндер.

Оле́ся, *f. s.* Олекса́ндра; 2) *s.* Ольга,

Левч. 3) *s.* Олена, *Пис.*

Олефі́рко, *m. s.* Орефі́рко.

Олеші́на, *f.* олешник, *m. s.* Вільха,

Олжа́, *f. K. s.* Лож. [вільші́на.

Оли, *conj. bis.*

Олі́ва, *f.* Olivenöl, Baumöl, *n.*

Олі́вка, *f. K.* Olive, Oelfrucht, *f.*

Оливко́вий, *a.* vom Oelbaum; 2)

оли́венфарбй, *Kn.* [ven; 2) ölig, *Пол.*

Олі́вний, *a.* vom Oelbaum, Oel-, Oі-

Олі́вник, *m. B.* олі́вина, *f. K.*

Oelbaum, Olivenbaum, *m.* (*Olea europ.*);

2) Art Pflze in Brantwein eingeweicht als Arznei *Gr.* 24.

Олі́во, *n.* Oel, *n.* III. I. 279 — по-тратити Mühe u. Kraft vergeblich aufwenden, oleum perdere; 2) *K. s.* Олово &

Оли́вова́ти, *pl.* Oelbaumartige, *pl.*

(*Oleaceae*).

Олину́ти, *v. a. s.* Облетіти.

Оли́пок, -пка, *m.* Collosphaera. [*f.*

Олицетво́рене, *n.* Personificierung,

Олицетворитель, *m.* Personificator, Verkörperer, Schöpfer, *m.* *Km.*
 Олицетвори́ти, (-я́ти), *v. a.* personificieren, verkörpern, verpersönlichen.
 Олі́вко, *n.* *Пар.* *s.* Оловѣць.
 Олі́вник, *m.* Bleigiesser, *m.* *Пар.*
 Олі́вня, *f.* Bleihütte, Bleigiesserei, *f.*
 Олі́й, -ію, *m.* олі́йка, *f.* *Кв.* 289. Oel, *n.*
 Олі́йний, *a.* ölig, Oel-
 Олі́йник, *m.* *s.* Олі́ярник; 2) Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula).
 Олі́йниця, олі́йня, *f.* Oelmühle, Oelschlägerei, Oelpresse, *f.*
 Олі́йничка, *f.* *s.* Олі́ярничка.
 Олі́йорба́дний, *a.* ölbildend, *Пол.*
 'Олі́нь, -еня, *m.* *s.* 'Олень.
 Олі́нець, -нця́, *m.* *s.* 'Олевок 1).
 Олі́ніти, *v. a.* träge machen.
 Олі́ня, *pl. n. coll.* Hirschengethier, *n.*
 Олі́ти, *v. a. s.* Волі́ти.
 Олі́ткя́, *pl.* Excremente, *pl.*
 Олі́я, *f.* *Кв.* 290 *s.* Олі́й.
 Олі́яний, *a.* zum Aufbewahren des Oeles dienend.
 Олі́яно, святá водá — dunkles Wort in d. Formel der Hebschmelze *Ч.* IV. 15.
 Олі́ярник, *m.* Oelshläger; Oelhändler, *m.* (-ичка, *f.* -in *f.*).
 Олі́ярня, *f.* *s.* Олі́йниця.
 Олі́ярчик, *m.* *s.* Олі́йник 2).
 'Олі́мик, *m.* Dianthus deltoides.
 'Олі́ни, *совѣ. s.* 'Оли. [(Plumbagineae).
 Оло́ва́тці́, *pl.* Bleiwurzwegwächse, *pl.*
 Оло́вець, -вця́, *m.* оловце́, *n.* *ГШ.* Bleistift, *m.* Bleifeder, *f.*
 Оло́вінець, -нця́, *m.* — білий Weissbleierz, kohlensaueres Bleioxud.
 Оло́вістий, *a.* bleihaltig, *Пар.*
 Оло́вля́ник, *m.* Knüttel mit e. Bleikugel, Fäustling, *m.*
 Оло́вніця, *f.* Bleiloth, *n.* Bleiwurf, *m.*
 'Оло́во, *n.* Blei, *n.* (plumbum). *Пом.* I. 96.
 Оло́вія́ний, *a.* bleiern, aus, von Blei.
 Оло́нда́р, *s.* Оренда́р.
 'Олта́р, *m.* *s.* Бі́втар.
 Олта́рник, *m.* Altardiener, *m.* [ра].
 Олу́бня, *f.* Krustenkoralle, *f.* (Celleporum).
 'Олу́х, *m.* Tölpel, Lummel, Dummkopf *m.* *К.* [мноа].
 'Олу́щ, *m.* Schuppenkoralle, *f.* (Pruvella).
 Олу́шанка, *f.* *s.* Зде́рка.
 Олу́тити, *v. a.* *Фр.* *s.* Розлу́тити.
 Олу́ндра, *f.* *s.* Халу́ндра.

'О ма́ль, бма́лі, *adv.* wenig, zu wenig, spärlich, karg; *dim.* ома́лененько *M.* III. 135 sehr wenig, sehr selten.
 О ма́літи, *v. n.* kleiner werden, *ЛД.* -іло чо́гось wurde weniger, *Фр.*
 О ма́ма, *f.* *Зак.* *s.* Ома́на, обма́на.
 О ма́мити, *v. a.* *Кч.* 268 *pol.* bethören.
 О ма́н, *m.* *W.* täuschender Wiederhall, Echo, *n.*; 2) бма́н спра́ведний, wahrer Alant (Inula helenium); 3) schwarzes Wollkraut (Verbascum nigrum).
 О ма́на, *f.* *s.* 'Обман etc.
 О ма́нець, -нця́, *m.* (Б.) Schleichweg, *m.* *gew. pl.* на ома́нці, ома́нцями *Гол.* III. 79 übers Feld, blindhin, frei auf dem Holzweg. [rauschend.
 О ма́ну́лий, *a.* *См.* verführerisch, be-
 О ма́нчик, *m.* *Га.* II. 28. Betrüger, *m.*
 'О ма́р, *m.* Hummer, *m.* (Homarus).
 О ма́ста, бма́сть, *f.* Fett zu Speisen, *n.*
 О ма́ста́ти, ома́щувати, *v. a.* besetzen.
 О ма́стник, *m.* Caryocar nuciferum et butyrosum.
 'О ма́х, *m.* Maiskolben mit Körnern; 2) *пе́сїй — якого пе́сього бма́ха там пі́демо? in welches Teufels Namen —? (*Фр.*).
 О ма́хну́ти, *v. a.* ringsum schwingen; — ся fehlen, (sich) irren, *s.* vergehen.
 'О ма́цком, *adv.* (im Finstern) tap-
 pend.
 О ма́чка, *f.* *s.* Ма́чка II. ба́ла.
 О ма́вон, *m.* Trauerbühne, *f.* *См.* *vgl.* Амбона. [днїй Oenanthe phellandrium.
 'О ме́г, *m.* Conium maculatum; 2) — во-
 О ме́ла, *f.* Alpenrose, *f.* (Rhododendron ferrug.) *B.*; 2) Rbodiola rosea.
 О ме́жува́ти, *v. a.* *He.* begrenzen, bestimmen, definieren, determinieren.
 О ме́ла́, *f.* Mistel, *f.* (Viscum album); 2) — гу́бова́ Loranthus europ.); 3) *s.* Оме́тиця. [zu geben (von d. Kuh &).
 О ме́лка́віти, *v. n.* aufhören Milch
 О ме́люх, Misteldrossel, Schnarre, *f.* (Turdus visivorus). [lianus).
 О ме́ля́н, О ме́лько́, *m.* Emil, Aemi-
 О ме́ля́нка, *f.* омелю́к, *m.* Seidenschwanz, *m.* (Bombycilla garrula).
 О ме́нша́ти, (-я́ти), *v. a.* kleiner machen, verringern, *Kol.* II. 246.
 О ме́рзати, *v. a.* verunreinigen *III.* II. 139; 2) — ся hässlich, abscheulich werden. [thun, irren-
 'О ме́рзнути ся, einen falschen Griff

Омертвѣмость, -ости, *f.* — тіла
Под. Lähmung, Starre, *f.* (Rose, *f.* feu St-
Antoine).

Омертвѣти, *v. a.* abtödtten.

Омертвѣти, *v. n.* besinnungslos, todt
werden, erstarren.

Омѣт, *m.* Wgr. Hof, *m. s.* Обійѣтѣ;
гумно; 2) —, омѣта *Mi.* II. 27. † Saum
des Kleides, *m.* III. II. 270.

Омѣтиця, *f.* Staubmehl, Flugmehl,
n. Kehrstaub, *m.*; Auskehricht, *n.* К.

Омѣтчик, *m.* Tubulipora fimbria.

Омешкати ся, Schuhe anziehen.

Омѣз, *m.* омѣзина, омѣзливість,
-ости, *f.* das Schönthun; Liebelei, Ko-
ketterie, *f.*

Омивати, омивувати, *v. a.* belecken;
— ся schmeicheln, schönthun, liebeln,
buhlen. [schmeichlerisch; kokettierend.

Омѣзливий, *a.* schönthwend,

Омѣзниця, *f.* Kokette; Buhlerin, *f.*

Омѣла, *f.* Loranthus europ. *Pic.*

Омилѣти, *s.* Обмилѣти; 'Омѣлка,
s. 'Обмѣлка.

Омѣлка, *f.* омѣлок, -лка, *m.* Tau-
mellolch, *m.* (Lolium temul.) *B.* [tig.

Омѣльний, *a.* fehlerhaft, irrig, unrich-
Омѣльність, -ости, *f.* Irrthum, *m.*
Unrichtigkeit, *f.*

Оминати, оминѣти, *v. a.* jmdm aus-
weichen, jmdn umgehen, meiden; — ся
einander ausweichen. [мирѣти.

Омирѣти, (омір-), *v. n.* *M.* *s.* Об-

Омѣсьне, *adv.* *s.* Умѣсьне, *Ле.*

'Омич, *f.* *s.* Мѣмич 1) *Вол.*

Омѣвка, *f.* *s.* Омѣва.

Омѣла, *f.* *s.* Омѣла. [schied, *m.*

'Оминка, *f.* Ausnahme, *f.*; 2) Unter-

Омлѣвати, *s.* Умлѣвати.

Омплѣти, *v. n.* *s.* Вѣмпити, бмпити.

Омѣва, *f.* Discussion, Besprechung,
f.; 2) *s.* Омѣва. [sen, *B.*

Омолѣти, *v. a.* *s.* Обмолѣти, enthül-

'Омок, *m.* омѣка, *f.* Pfannenstein,
Dornstein, Leckstein, *m.* (*v.* Salz).

'Оморок, -оку, *m.* *П. n.* 90 Dүsterheit,
Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* *бмороки за-
лѣти (собі) sich betrinken, sich benebeln.

Омофѣр, *m.* längliche Schulterbe-
deckung (zu d. heiligen Gewändern des
Bischofs geh.) III. I. 350. [ωμοφѣριον]. [(*B.*).

Омохтѣти, *v. n.* mit Moos bewachsen,

Омошѣний, *a.* flaumhaarig, *B.*

Омп, *gen.* бмпу, *m.* Ф. Zweifel; Ver-
druss, *m.* Leid, *n.*

'Омпити, *v. n.* zweifeln, (*B.*).

'Омпно, *adv.* — кому es verdriesst
jmdn, ist unlieb.

Омпѣза, *f.* Ф. (*Фр.*) abscheuliches,
widerliches Wesen, Auswurf, *m.* Ab-
scheulichkeit, *f.*; 2) *s.* Обрѣза, *Oz.* 80.

Омпѣзѣти, *v. a.* *s.* Обрѣзѣти.

Омпѣзно, *adv.* *s.* Врѣтно.

'Омпрак, *m.* Зак. *s.* Мрѣка, бморок.

Омпѣчѣти, *v. a.* finster machen,
verdunkeln; — ся in Finsternis verfallen.

'Омпроком свѣит идѣ es wird finster
u. grauhaft. [III. II. 241.

Омпѣрати, *v. a.* beschmieren, besudeln,

'Омут, *m.* Strudel, *m.* Фр.

Омпѣнѣк, *m.* Gebäude zum Ueber-
wintern der Bienenstöcke, mit Moos aus-
gefüttert, *n.* [mit Moos bewachsen.

Омпѣр, *m.* омѣпина, *f.* Левч. Stelle

Омпѣти, *v. a.* mit Moos bedecken,
ausfüttern, etc.; омѣний. *ptc.* moosbe-
deckt, *Зг.* (*B.*).

Омпѣнутѣи ся, *s.* Ошибѣнутѣи ся.

Он, *adv.* da, dort, sieh! он де! sieh wo!
nun wo! онде, он там dorten; он-тѣт,
он-тѣ, он-тѣ dieser & dort; 2) eben;
не он (онѣ) дѣблїий nicht eben eifrig
У; 3) *N.* des Buchstabens О.

Онѣ, *adv.* *s.* 'Ониж II.

Онѣ, *pron. f.* sie, *s.* Він. [den *M.* II. 89.

Онѣвѣснѣти, *v. n.* unausstehlich wer-

'Онѣгди, *s.* 'Оногди.

Онѣгр, *m.* (-а, *f.* К.) wilder Esel,
Waldesel, *m.* Ко. 156.

Онѣджитѣи, *s.* Онѣжитѣи.

Онѣк, *m.* Ме. 400 *s.* Юнѣк.

Онѣкиѣ, онѣкшиѣй, *a.* ein anderer;
jener, і такѣ і онѣка diese und jene *M.*;
adv. онѣко nicht so wie es sein soll,
ist schlecht (*B.*). [s. Анахтѣма etc.

Онѣхѣма, онѣхѣмѣкий, etc. Левч.

Онѣчитѣи, *v. a.* anders machen, än-
dern, (заонѣчитѣи herstellen, verbessern),
als e. Aushilfswort gebr; * — ся be-
schämt, verlegen werden.

Онѣѣва, *f.* Nbf. des Буѣ.

Онѣѣтра, *f.* *s.* Піжмѣк, Пол.

'Онѣка, онѣѣлка, *adv. s.* Он. 1) онде.

Онѣ, онѣе, *pron. n.* dies da, *s.* Онѣ

II.; онѣ *s.* 'Оте. [Мх.

Онѣмочїѣ, *v. n.* ohnmächtig werden,

Онемощити, *v. n.* erschöpft, schwach (schwächer) werden. [beflecken, *Ф.*
 Онечистити, *v. a.* verunreinigen,
 I. 'Ониж, *m. B.* s. Ганиж.
 II. 'Ониж, *adv.* erst, s. Аж, (*B.*).
 'Оний, *pron. Кч.* 271 jener.
 'Оник, *m. Кч.* Benennung der Null (0).
 'Оним, *m.* Leid, Bedauern, *n. Gr.* 24.
 Онимати ся, *Ф.* verlegen sein, zögern, zaudern, s. Внимати ся.
 Онімливий, *a.* schüchtern, zurückgezogen, zu bescheiden, (*Ф.*). [lich.
 Онімно, *adv.* befangen, genant, genier-
 Оніська, *f.* Anysia. [simus.
 Оніськó, Онісьм, Онішкó, *m.* Оне-
 Онікусь, *adv.* s. 'Оногди.
 Онімйти, *v. a.* stum machen.
 Онімити, *v. n.* verstummen.
 Оніфро, Оніхро, *m. s.* Онуфрий.
 I. Онó, *adv. TP.* 55 s. Инó, лишé.
 II. Онó, *pron. n.* es, s. Він; онó (то), правду сказавши... hinsichtlich dessen, allerdings..., nun wohl darin...
 Оновйти, *III. I.* 365; обновленé, *III. II.* 100 s. Обновити etc.
 Оногдашний, *a.* von vorgestern.
 'Оногди, (-да), *adv.* neulich, vor Kurzem, unlängst, vorgestern. [fen, *m.*
 Онóльчик, *m.* Edelreis zum Pflor-
 Онóна, (онóна), онóво *pron. jener, Oz.* 57.
 Онóприй, Онуфрий, *m.* Onuphris.
 Ону́к, ову́ка & с. Внук & ; (ону́ча, -ати, *n. III. II.* 67 s. Внуча etc).
 Онуфре́йка, *f.* грéчка — um den heil. Онуфрий gesäet.
 Ону́ча, *f.* (ону́тя, *pl*) Fusslappen, Fetzen, Haderlumpen, *m.*
 Онучка́р, *m.* Lumpenhändler, (mittels Tausch), *m. adj.* онучка́рский.
 Опаву́тити, *v. a.* mit Spinnewebe bedecken; опау́тинений *B.* spinnwebig-wollig. [Onáctи.
 Опáвши, *ptc.* gesetzt den Fall, s.
 'Опад, *m.* das Angreifen, Angriff; Fall, *m.* Mal, *n.* Anfall, *m.* на óпади zu wiederholten Malen, Зг. на два, три & óпади, двóма & óпадами zweimal, dreimal &, beim so vielen Anfall, Angriff; 2) — водóдушний atmosphärischer Niederschlag.
 'Опадé, *f.* tiefer Schnee, *Gr.* 24.
 Опáдати, *v. n.* herunter-, herabfallen, -sinken; abfallen, abnehmen, sich

vermindern.

Опадóнько, *m. Ф.* s. Пáдонько.
 Опáдчина, *f. coll.* Abfälle, *pl.*
 Опáзолити ся, sich mit Lauge (зола), bebrühen, (*B.*). [óпак.
 'Опáк, *adv.* dawider, zum Trotz: на
 Опáка, *m. f.* neidischer Nimmersatt.
 Опáкованé, *n.* Verpackung, *f.*
 Опáкувати, *v. a.* verpacken, einballieren; verpacken.
 'Опáл, *m. M. II.* 201, опáла, *f.* *Feuer, *n.* Hitze, *f.* Eifer, *m.* Leidenschaft, Aufregung, *f.* *з óпалу in der Hitze; 2) óпал, *m.* Brennmaterial, *n.* Heizung, *f.*
 Опáлата, *f.* пустити ся на вé-ти *Др. c.* 151 sich auf u. davon machen, Reisaus nehmen.
 Опáлати, *v. a.* ausstauben, den Staub od. die Spreu herausschwingen, Graupen etc. reinigen, wannen. [Héцки.
 Опáлáчка, опáлка, *f.* Schwinge, *f. s.*
 Опáленець, -нця, *m.* flotter Bursche, Windbeutel, *m.* [ger Hitzkopf, Heissporn.
 Опáленийк, *m.* Störfried, unruhig.
 Опáлини, *pl.* Abfälle beim Wannen.
 Опáлистий, *a.* hitzig, heftig, sich ereifernd, sanguinisch, ungestüm, *Зар.*
 Опáлисть, -ости, *f.* Aufwallung, *f.* Feuer, *n. s.* 'Опáл 1) *Фр.*
 Опáльціни, *pl. s.* Опельціни.
 Опáлькувати, *v. a. s.* Оклепати (снош). [zen; s. Обпáлити.
 Опáлювати, опáлити, *v. a.* хáту heiß-
 Опáлянок, -нка, *m. s.* Пáлавця.
 Опáмятанé, *n.* Wiedererlangung des Bewusstseins, *f.* Rückhalt, *m.*
 Опáмятати, *v. a.* zur Besinnung wieder rufen; — ея in sich kommen, in sich gehen, sich eines Besseren besinnen.
 Опáнас, *m.* Athanasius.
 Опáнувати, *v. a.* als Herr in Besitz nehmen, sich bemächtigen, s. be-
 меистern, beherrschen *III. I.* 351.
 Опáнцирувати, *v. a.* beranzern.
 Опáнцирóчок, -чка, *m.* Panzermonade, *f.* (Cryptomonas). [Wollenrock.
 Опáнчá, (д.опанчýна), *f.* männlicher
 Онаню́к, *m.* Spitzname kleiner Kinder.
 'Опáр, *m.* siedendes Wasser; 2) wunde Stelle vom Verbrühen; 3) nasser, niegefrierender Boden, sog. warme Stelle; 4) halb aufgethaueter Schnee, *Левч.*; 5) Dunst, *m. Б.*; 6) *gew. pl.* óпápi rother

Hautauschlag, eitrig gewordene Lippen; 7) * Wahn, *m. s.* 'Опал 1).

Опарянта́ти, *v. a.* корб in jmdn hineinfahren (vom Teufel), an jmdn sich heften, jmdn umgarnen.

Опарантю́к, *m.* Teufel, *m.*

Опа́рйти, *v. a.* ver-, abbrühen; — ся sich verbrennen.

Опарканы́ти, *v. a.* mit Brettern, mit einem Planken umzäunen.

Опарні́к, *m.* Art Pflanze.

'Опас, *m.* Gefahr; Besorgnis, *f. K.*; 2) Schutzwache, *f. Ф.* (*Поез.* (68) 125);

3) Geleitschein, *m.*

Опасáти ся, fürchten, befürchten Bedenken tragen; корбсь — sich vor jmdm fürchten. [glatt; stark, *Левч. Кч.* 90.

Опасистий, *a.* wohlbeleibt, feist, 'Опаска, *f.* Furcht, Gefahr, *f.* Bedenken, *n. Ра.* I. 393. [besudeln; beschimpfen.

Опаску́дити, *v. a.* verunreinigen,

Опасливи́й, *a.* gefährlich, mit Besorgnis; *adv.* -во bange, bekümmert.

'Опасний, опасовий, *a.* gemästet, fett, *Mast.*

Опасіти, *v. n. s.* Опадáти. [ти ся.

Опасувати ся, *M. II.* 34 s. Опасá-

Опатерний, опатерність, & *pol. s.* Обáчний etc. [umwehen.

Опахну́ти, *v. n. M. I.* 149 duftend

'Опач, *f.* Felsen-Venusmuschel, *f.* (*Venerupis*). [ruder, *n. С. II.* 125, *s.* Стерна.

Опачна́, *f.* grosses Ruder, Steuer-

'Опаш, на —, на опашки, *adv.* frei ein Kleid über die Schultern geworfen tragend, ohne die Aermel anzuziehen.

Опевня́ти ся, sich versichern, *s.* vergewissern.

Опекáльник, *Mi. II.* 250, опеку́ньский, & *s.* Опі́ка, опі́кун &. [deln, *n.*

Опельно́к, -нка, *m. Ф.* Kind in Win-

Опельсі́на, *f. H.* 136 Apfelsine, *f.*

Опені́ти ся, zum Stehen, zur Ruhe kommen, anlangen, Halt machen.

Опéнька, *f.* опéньок, -нька, *m. s.* Підпенька. [та́ти.

Опéнтати, *v. a. pol. Кч.* 58 s. Опаран-

Опéр, *m.* Wirbelborste, *f.* (*Clinopodium vulg.*).

Опереді́ти, *v. a. Св.* Випередити.

Оперезáти, опері́зувати, *v. a.* umgürten, einschliessen, umbinden; * — ся дега́нов schwanger werden.

Оперéтка, *f.* Operette, *f.*

Опері́ти ся, Federn bekommen, flügge werden *III. I.* 237; оперений, *a.* befiedert, *III. II.* 236. [лаена) *B.*

Опері́ця, *f.* Nachtfalter, *m.* (Pha-

Опері́зка, *f.* Verband, *n.* Bandage, *f.* -ку зробі́ти, *B.* anlegen; 2) Gelbband, *n.* (*Triphaena*).

Опері́цяти, *v. a.* abrügeln.

'Оперний, *a.* Opern-, *He.* [на, *B.*

Опéрстник сизáк, *Berberoa inca-*

Опéрти, *v. a. s.* Опирáти.

Опéцькувати́й, *a.* dickbäuchig, plump, *C. I.* 60. [2) *s. d. vor.*

Опéцок, -цка, *m. s.* При́пчок. (*Фр.*);

Опечá, опі́кати, *v. a.* ringsum-, verbrennen, braten, — ся sich verbrennen.

Опй́лий, *a.* dem Trunke ergeben, *Ф.*

Опилі́сати ся, *s.* Впелéсити ся.

Опиля́к *m.* Staubspanner, *m.* (*Fidonia*).

Опинáти, *v. a.* umbängen, vorhängen; 2) — ся sich sträuben, *s.* weigern, *He.*

Опині́жити ся, *Кн. s.* Опі́знати ся.

'Опінка, *f.* Umhängetuch, *Vor.* u. Hintertuch als weibl. Kleidung *s.* 'Обгортка; 2) Hindernis, *n.* [Опинáти ся.

Опиня́ти ся, *He.* zögern, säumen *s.*

Опй́р, (*aug. -йце*). *m.* Todtengespenst,

n. Blutsauger, *m. s.* Упй́р; 2) Trauerkäfer, *m.* (*Blaps obtusa*) *B.*

Опй́рало, *n.* Lehne, Stütze, *f.* *Вах.*

Опирáти, *v. a.* stützen, stemmen, anlehnen; — ся sich —.

Опирі́ця, *f.* weibl. Todtengespenst, 2) *d.* опирі́чка, *f.* Nachtfalter, *m.* (*Eule, Noctua*). [Schilderung, *f.*

'Опис, *m.* описáне, *n.* Beschreibung,

Описовий, *a.* beschreibend, schildernd, darstellend.

Описувати, описáти, *v. a.* beschreiben, schildern; 3) umschreiben.

Опі́ти ся, *s.* Обпі́ти ся.

'Опитний, *a.* *КУ.* erfahren.

Опі́тувати ся з ким, *Ч. II.* 444 s. Витáти ся. [пфе, enthülsen (*пресо &*).

Опихáти, *v. a.* stampfen in e. Stam-

'Опишки, *pl.* Federschaft nach dem Schleissen zurückbleibend. [пня́ця.

Опй́с, опй́ка, *m. Кч.* 154 *s.* Пй́ак,

Опівдéнный, *a.* Mittags-, *s.* Полудне́вий.

'О-пів-дня, *adv.* um Mittagszeit.

Опівко́ла, *adv.* im Halbkreis, *См.*

Опівнішний, (-чний), *a.* um Mitternacht, mitternächtlich. (2) *s.* Опуд.

Опід, *g.* оподу, *m.* Rumpf, *m.* (B.);

Опівнілець, -ця, *m.* Spätling, Finsterling, Obscurant, *m.* Кл.

Опівняти, (-яти ся), sich verspäten.

Опій, -ію, *m.* Opium, *m.* [f. У.

Опійство, *n.* Trunkenheit, Sauferei,

Опіка, *f.* Vormundschaft, *f.*; 2) Schutz, *m.* Obhut, *f.*

Опікувати ся ким, (чим) jmdn bevormunden, jmds Vormund sein, jmdn beschützen, in Obhut nehmen. [Gönner, *m.*

Опікун, *m.* Vormund; Beschützer,

Опікунка, *f.* Vormünderin, Beschützerin, Gönnerin, *f.* [vormundschafftlich.

Опікунський, *a.* Vormundschafft-,

Опікунство, *n.* Vormundschaft, *f.*

Опіля, *n.* Strich Landes in Galizien zwischen dem Поділя und Підгірє, *Пр.* I. 191.

Опілка, (*d.* опільчина), *f.* Vortuch, *n.*

Опілки, *pl.* Feilspäne, *pl.* Feilicht, *n.*

Опілок, -лка, *m.* Schwarte, *f.* Schwarzenbrett, *n.* [Опіля.

Опіляний, опілюк, *m.* Bewohner von

Опін, *m.* *s.* Упін, привін. [Стрий.

I. Опір, -ора, *m.* rechter Nbf. des

II. Опір, -ору, *m.* Widerstand, *m.* Пол.

Опірка, *f.* Stütze, (Stab, Stock & als Stütze), *f.*

Опіхати, *s.* Опихати. [decken.

Опіхуряти, *v. a.* mit Blasen be-

Опішити, *v. n.* Кв. 315 Zugthiere verlieren u. dadh nur auf eigene Hände u. Füße angewiesen sein; 2) saumselig werden, (B.).

Опішний, *a.* träge, saumselig, (B.).

Оплів, *v.* — *adv.* zerstreut, in hellen Haufen. [(Clio).

Оплавка, *f.* Walfischschnecke, *f.*

Оплáкати, оплáкувати, *v. a.* beweinen; оплáканий, *a.* beklagenswert, kläglich, jämmerlich, *M.*

Оплáта, оплáтина, *См.* (*dim.* оплáтка), *f.* Zahlung, Leistung, Abgabe, Gebühr, *f.* — шкільнá Schulgeld, Didactrum, *n.* Zoll, *m.* См.

Оплатити, оплáчувати, *v. a.* bezahlen; — ся zahlen müssen, не — nicht genug zahlen können; не оплатити ся lohnt sich nicht.

Оплáток, -тка, *m.* Oblate, *f.*

Оплáчуванє, *n.* Bezahlung, Erstattung, *f.*

Оплéна, *f.* Ч. VII. 403 oberer Ansatz (уодушка) an den Achsen des Wagens, *s.* Оплін. [нути *b*]; (оплівати).

Оплéнути, *v. n.* Мак. ? *s.* Оплі-

Оплéкати, оплéкувати, *v. a.* glatt, flach schlagen, streichen; klatschen.

Оплéски, *pl.* Beifallsklatschen, *n.*

Оплéт, *m.* Р. I. 210 оплéта, *f.* *s.* Опліт 2).

Оплéтини, *pl.* *s.* Виплáтка (*pl.*).

Оплéче, *n.* *s.* Оплáче.

Оплівати, оплінюти, *v. a.* umfließen; umschwimmen; 2) *v. n.* в чім Ueberfluss an etw. haben: в достáткaх im Ueberflusse leben; *b*) оплáнути genesen, sich von e. Krankheit erholen, *Левч.*

Оплін, -éну, *m. s.* Оплéна; 2) Kissen auf e. Sofa etc., *m.* Пис.

Оплáт, *g.* оплéта u. оплáта, *m.* umfriedeter, umflochtener Platz (für Heu- feimen &); 2) Umfriedung, Umzäunung, *f.* Zaun, *m.* Гол. I. 176.

Оплáтати, оплéсти, *v. a.* umflechten; 2) *hastig etw. thun, gierig fressen etc. [Гол. III. 394 Hemd der Braut].

Оплáче, *n.* Frauenhemd, *n.*; (оплóчá *n.*

Оплóшáти, *v. n.* *gr.* nachlässig, schlechter werden, *IG.*

Оплóтати, *v. a.* um-, verwickeln, umstricken; — ся sich —, *s.* hinaufranken, *s.* festschlingen.

Оплóцниця, *f.* Lungenfell, Brustfell, *n.* (pleura). [ben, *s.* Побивáти ся.

Опобивáти ся, *К.* II. 67, dulden, dar-

Опóвесні, *adv.* Ос. (61) VI. 18 zur Frühlingszeit. [keln, umspinnen.

Оповивáти, оповити, *v. n.* umwio-

Оповідь, -іди, *f.* Kundmachung, *f.*

Оповідáти, оповідувати, оповісти, *v. a.* erzählen; ся (кому) sich melden.

Оповідáч, оповідець, -дця, *Б.* *m.* Erzähler, *m.* [lung, *f.*

Оповідка, *f.* оповіданє, *n.* Erzäh-

Оповістáти, оповіцáти, *v. a.* verkünden, ankündigen.

Оповістка, *f.* Kundmachung, *f.* Bericht, *m.* Erörterung, *f.*

Оповість, шивець, *m.* Filzkraut, *n.* (Filago germanica).

Опоганяти, *v. a.* garstig machen, entstellen, verunreinigen, besudeln, —

ся III. I. 230. [lich, unerträglich werden.

Опоганіти, *v. n.* hässlich, wider-

Оподалець, *adv. s.* Одалік, одалекі.

Опоетизувати, *v. a.* poetisch verklären, *K.* [вляти.

Опоживляти, *v. a.* *Левч.* с. Ожи-

Опоздіти, *v. a.* *Ф.* (Пр. III. 268) verabsäumen; — ся с. Опівняти ся.

Опозиційний, *a.* oppositionell.

Опозбрити, *v. a.* mit Schmach bedecken, beschimpfen, *Kn.* [Wacke, *f.*

Обока, *f.* Felsen, bes. Kreidefelsen, *m.*

Опоковатий, *a.* steinig, felsig.

Обола, *f.* Behälter des Sporenschlauches, *m.* (perithecium), *B.* [нїни).

Оболоток, -тка, *m. s.* Пблєць (соло-

Облєстий, *a.* breit, weit, geräumig, gespreizt, *s.* Опасистий; *M.* II. 198;

2) Дуплєвий *Др.* с. 304?

Облоок, -лка, *m.* Bauchleder, *n.*

Ополокати, ополікувати, *v. a.* bespülen; місяць ополікує ся wenn es vor dem Neumond regnet.

Ополоник, *m.* *Левч.* с. Пўголовач.

Ополонка, *f.* *P.* II. 8. s. Полонка.

Облонок, -нка, *m.* *N. e.* Berges.

Облоудні, *adv.* um, gegen Mittag, *Kn.* *ГБ.*

Ополченє, *n.* *Maxc.* Rüstung, Wehr, *f.*

Опочіти, *v. a.* zum Kriege rüsten, bewaffnen, *K.* [weit]; 2) с. Опіляти.

Ополюх, *m.* der im Felde viel ver-

Опомагати ся, *s.* Домагати ся.

Опонь, *f.* Mantelschnecke, *f.* (Amphiperlea). [Elendes; Todesgott, *m.*

Обна, *f.* Hülle, *f.*; 2) etw. Böses,

Обра, *f.* Stütze, Lehne, *f.* *Ф.*; Halt, Rückhalt, *m.* *Нав.* [l., sich ausleeren, *He.*

Опорожніти, *v. a.* leeren; — ся sich

Опоробити ся, von der Sau: Junge werfen, ferkeln.

Опоряджати, (-діти), *v. a.* ordnen; walten, Befehle ertheilen.

Опосвітяти, *v. a.* *Ст.* veröffentlichen, ans Tageslicht bringen.

Опоселити, *v. a.* ansiedeln, *C.* II. 19.

Опослідний, *a.* s. Послідний, *Зах.*

Обослїдок, *adv.* *Левч.* zuletzt.

Опостити, *v. n.* кому с. Остогідити.

Опостїн, *adv.* *Левч.* с. Поруч.

Опохмелити ся, nach dem Rausche etw. Erholendes (Starkes) geniessen *C.*

Опочивальня, *f.* Ruhe-, Schlafzim-

mer, *n.* *C.*

Опочивати, опочіти, *v. n.* ausruhen, sich zur Ruhe begeben, Ruhe genießen, rasten. [*m.* s. Спочїнок.

Опочївок, -вку, опочїнок, -нку,

Опочїстий, *a.* с. Опоковатий.

Оправа, *f.* Einfassung, *f.* Beschlag, *m.* Armatur, *f.* Vorlegestück, *n.* (лбльки etc.); 2) Einband, *m.* (кнїжки); 3) Rechtfertigung, *f.* *K.*

Оправдати, оправджувати, *v. a.* rechtfertigen; — ся sich r.; *b)* в ким mit jmdm rechten, übereinkommen, einen Vertrag abthun.

Оправити, оправляти, *v. a.* einfassen, beschlagen; einbinden; 2) recht machen; umbringen; — ся чимось *K.* sich wodurch rechtfertigen; *b)* — ся wieder auf die Beine kommen, besser aussehen, sich mästen.

Оправка, *f.* с. Направка.

Оправний, *Фр.* оправлений, *a.* eingefasst, eingebunden.

Оправчастий, *a.* leicht zu mästen.

Опрани кульбаки, *pl.* *K.* I. 32 st.

Оправні к. с. Оправний, *Пом.* II. 19.

Опрашки, *adv.* с. Прошкі. на —.

Опредїляти, *v. a.* *Др.* с. 114 bestimmen. [*gen* verschieden III. II. 131.

Опригнути ся, in letzten Zuckun-
Опригудї, *adv.* zur rechten Zeit, gelegen, *Зах.* [ти ся.

Оприкрити ся, *Левч.* с. Сприкри-

Оприскливий, *a.* aufbrausend, hitzig, jähzornig. [(der Czaren), *m.*

Опричник, *m.* † Trabant, Häscher

Опришок, -шка, *m.* Räuber, Frei-
beuter, *m.*

Оприщина, *f.* Zeit der Опришки, *f.*

Оприщити, *v. a.* mit Brandblasen bedecken.

Опрїєнок, *m.* III. II. 228 ungesäuertes Brod; сьвїто-оку, Osterfest, *n.* *У.*

Опрїч, *praep.* mit d. *Genit.* с. Крбмі, *Оц.* § 238. [ausgesucht.

Опрїчний, *a.* *Ко.* 158 auserlesen,

Опроваджати, (-джувати), опроводити, *v. a.* herumführen, geleiten;

опровадити сьвїта das Fest (Weinachten, Ostern) feiern, begehen.

Опровергати, (-гнути), *v. a.* * umstossen, widerlegen, *K.*

Опровержене, *n.* Widerlegung, *f.*

'Оповід, -бу, *m. pl.* опроводи (*Фр.*)
Geleitung, Führung, Anleitung, Beglei-
tung, *f.* Geleit, *n.* Ceremonie bei d. Be-
stattung, *Gr.* 24.

Опрóг, *m.* P. I. 165 s. Опрýг, пруг.
Опрокидáти, опроки́нути, *v. a. s.*
Опровергáти.

Опрокíдник, *m.* Widerleger, *m.*
Опрокля́ти, *v. n.* verflucht wer-
den, ко́му. [umgeben, umstrahlt.

Опромíнный, *a. Cs.* mit Strahlen
Опрослáвлено, *n.* gewaltsame Be-
kehrung zum griech. orient. Bekennt-
nisse, *T.*

Опростáти, *v. a.* ebnen, gerade ma-
chen; — ся *M+B.* 356 s. Выпростати ся.

Опростíти, *v. a.* jmdn (beim Ab-
schied) segnen, (*Ч.* IV. 7 -áти) — ся
sich versöhnen, im guten scheiden, *Ст.*

Опротíвити, *v. n.* ко́му widerlich
werden, jmdn anwidern, überdrüssig vor-
kommen, *He.*

Опрóче, *adv.* übrigens, sonst, *Оз.*;
2) desto mehr, besonders, *Wgr.* 129.

Опрóчий, *a. s.* Прóчий. [*И.* 223.
Опрóшкувáти, *v. a. s.* Прóсгувáти,
Опрóщáти, *v. a. s.* Опрóстáти.

Опрóщенє, *n.* Abschied, Abschieds-
seggen, Segen, *m.*; 2) Pardon, *m.* Scho-
nung, gnädige Behandlung, *K.*

Опрýг, *m.* — вечíрний Abendsonne,
abendliche Stellung der Sonne, *He.* (*Пр.*
VII. 296).

Опрýга, *f.* *K.*? [garnen, *Ст.*
Опрýгну́ти, *v. a.* umringen, um-
Опрýгтý ся, sich ausrecken, *s.* span-
nen, *Пом.* III. 112.

'Опрýд, *m.* Gespinst, *n.*; *Cocoon, m. B.*
'Опрýт, бпрýток, -тку, *m.* das Auf-
räumen; Ordnung, Reinlichkeit, *f.*

Опрýгати, *s.* Попрýгати.
'Опрýтка, *pl.* beim Aufräumen auf-
gehobene Ueberbleibsel. [ständig.

'Опрýтний, *a.* ordentlich, nett, an-
'Опрýтність, -ости, *f.* Ordnung,
Nettigkeit, *f.*

Оптéка, оптéчний & *ОИ.* s. Аптíка &
Оптýчний, *a.* optisch. [wird.

Оптовий, *a.* was im Grossen verkauft
'Оптом, *adv.* *Pa.* I. 373 im Grossen.

'Опуд, опудало, *m.* etwas Vermumm-
tes, Larve, Puppe, Popanz, *f.* Schrecken,
m. R. V.

'Опудь, *f.* der (die) leicht erschrickt.
Опýка, *f.* Ball, Spielball, *m.*; 2) *s.*
Опóка, *B.* (*Пр.* VI. 589).

Опýкий, опýклий, *a.* convex, ge-
wölbt, bauchig, kegelförmig *C. I.* 40.

Опýскáти, опýстýти, *v. a.* ver-
lassen; 2) auslassen, versäumen; 3) nie-
dersenken, sinken, fallen lassen.

'Опуст, *m.* Nachlass (im Preise), *m.*
2) Verfall, *m.* Verwahrlosung, *f.* *Фр.*; 3)
Schleuse, *f.* [lust, *m.* (*Фр.*); 2) *s.* Гáйка.

Опýста, *f.* Vernachlässigung *f.*; Ver-
Опýстýлий, *a.* veródet, *МШ.* *ИГ.*
Опýстýлість, -ости, *f.* Leere, Ve-
rödung, *f.* [verwüsten, veróden.

Опýстошáти, (-ити), *v. a.* verheeren,
Опýстошєне, *n.* Verheerung, Ver-
wüstung, Verödung, *f.*

Опýтати, опýтувати, *v. a.* fesseln,
binden, umstricken, umgarnen.

'Опух, *m.* опухлина, *f.* Geschwulst, *f.*
Опýхлий, *a.* angeschwollen, aufge-
dunsen. [len.

Опýхнути, опухáти, *v. n.* anschwel-
'Опущьки, *pl.* Heckenborstendolde,
f. (*Torilis anthriscus*).

'Опушець, -щя, опушник, *m.* Haar-
krone, Federkrone, *f.* (*rappus*), *B.*
Опушýти, *v. a.* verbrámen; 2) —
ся Federn bekommen. [(*pl.* *Гол.* I. 103).

'Опушка, *f.* Gebirge, *n.* Rand, *m.*
'Опуц, *adv.* *compar.* zu пуцто schlim-
mer, ánger *Rv.* 519.

Опхáти, *v. a.* *R.* 15 s. Бгáти (коровáй).
Опчýна, *f.* *N.* e. Berges.

Опянýти, опянýти, *v. a.* berauschen,
trunken machen, *Под.*
Опянýти, *v. n.* einen Rausch bekom-
men, trunken werden, *Др.* *c.* 288. [205.

Опýсти, опýти, *v. a. s.* Опинáти, *Оу.* §.
Опýть, *adv.* wieder, wiederum.
Опýтий, *a.* stramm angezogen, eng
anliegend, *Ф.*

Ор, (орь), *m.* *Luts.* 29? s. ? Вор.
Орáва, *f.* Schar, *f.* Haufen, *m.* *Фр.*;
2) *Klang, *m.* *Фр.*

Орандáр, *m.* etc. s. Орендáр etc.
'Оранє, *n.* óранка, *f.* *He.* *K.* das
Pflügen, Pflugarbeit, *f.*

Оранýна, оранýця, óранка, *f.* Pflug-
land, gepflügtes Feld, Acker, *m.*

'Оранник, оранýльник, оранýтель, *m. s.*
Орáч.

Орса́к, бру́к, *т. АД. I. 88. (mag.)* Land, Reich, *н.*; 2) Chaussée, *ф. (B.).*

Ортографі́чний, *а. orthographisch.*
Ортутъ, *ф. с. Ртуть.*

Орұ́да, *ф. орұда. (Фр.) н. оруденія, ф. Angelegenheit, Sache, Begebenheit, ф. Fall, т. Anliegen, н.*; 2) Arbeit, Handlung, *ОП. Beschäftigung, ф. Geschäft, н. Benutzung, ф. Gebrauch, т. Regie, н. ОП.*

Оруді́на, (*д. -йнка*). *ф. Werkzeug, Geräth, н.*

Оруді́я, *ф. Р. I. 53. с. Оружіе. [schäft, н.*

Орудка, *ф. с. Орұда, Anliegen, Ge-*

Орудник, *т. Geschäftsleiter, Leiter, т. Organ, н. ВБ; Vermittler, т. Mittel, Werkzeug, н. Не. (Пр. IV. 127).*

Орудованє, *Ваг. орудовніцтво, Пар. н. с. Орұда 2).*

Орудок, -дка, *т. См. с. Орудина.*

Орудувати, *в. н. чим етв. handhaben, verwalten, етв. als Mittel gebrauchen; — грбше́й у когб trachten zu leihen.*

Оруже́йня, *ф. Gewehrfabrik, ф. Под.*

Оружіе, ору́же, (*д. -енько*). *н. оружіна, ф. Waffe, Wehr, ф. bes. Gewehr, н.*

Оружити ору́же, *Ф. Waffe führen.*

Ору́жий, *а. Waffen-, bewaffnet, н.*

Орханці, *Ч. IV. 109? [ter Waffen.*

Орця́ стати, Widerstand leisten, die Stirne bieten; — поставити das Boot gegen den Wind kehren.

Орчик, *т. Ortscheit, Wageholz, н. adj. орчиковий кінь с. Пристяжний к. Левч. Пот. II. 2.*

Оря́бина, *ф. с. Рябина.*

Оря́бка, *ф. брябок, т. Haselhuhn, н. (Tetrao bonasia).*

Оря́ва, *ф. Nbl. des Ошп. [grasse, (B.).*

Оряди́вина, *ф. fetter Boden, terre*
Ось, *ос, adv. da, dahier; ось — ось eben — eben, bald — bald; ось-гледь —!*

Оса́, *ф. Wespe, ф. [sieh da!*

Осад, *т. Absatz, Bodensatz, т. Hefe; Schlacke, ф. Пол.; 2) осад, М. Stockwerk, н.*

Оса́да, *ф. Ansiedlung, Niederlassung, Colonie, ф.; 2) Belagerung, ф. [septaculum).*

Осаде́нь, -дня, *т. Blütenboden, т. (re-)*
Оса́дити, осаджувати, осаджати, *в. а. besetzen, einfassen; ansiedeln; когб на троні — auf den Thron setzen, к в темниці — einkerkern; слббоду — е. Colonie anlegen, einen Ort colo-*

*nisieren; 2) belagern, umsetzen, umzingeln; 3) *aus dem Felde schlagen, beschwichtigen, Кч. 51; 4) осаджувати ся sich niederschlagen, Пол. [tersetzt.*

Оса́дкувати́й, *а. gedungen, н.*
Оса́дний, *а. abgesetzt, abgelagert; 2) zu osada geh. s. d. folg.*

Оса́дник, *т. Ansiedler, Colonist, † Zinsbauer, т.; (-иця, -ін, ф.).*

Оса́дніти, *в. а. коня wundreiten (s. Садно); — ся: садно bekommen.*

Оса́дніцтво, *н. Coloniewesen, н. Ansiedlung, ф. Це.*

Оса́дбвий, *а. Flötz.*

Оса́дчий, *с. а. т. осадця, т. Anleger einer osada, Coloniestifter, -Begründer, Ansiedler, т.*

Осажа́лий, *а. sesshaft.*

Осажа́лице, *н. Hauptsitz, т. [men.*

Осамі́ти, осамітніти, *в. н. vereinsamen!* *Ч. VII. 576 с. Осина.*

Осатані́ти, *в. н. teuflisch, sehr böse werden.*

Осау́л, осау́лець, -ля, *т. Unterhetman bei den Kosaken: Generaladjutant als Vorsteher der polizeilichen Ordnung u. der Heerescassa im Felde; adj. осаульскій; осауленко, т. Sohn des осаул; осау́лиха, ф. Weib des осаул.*
Осафа́т, *т. с. Ясафат.*

Осви́ну́ти, осві́ти, *Га. I. 59. II. 56. в. н. (mit dem anbrechenden Tage) erwachen, aufstehen, wo auftreten u. sein, wo erscheinen, У. Пот. II. 21.*

Осви́домити, (-мляти), *в. а. щось кому́ jmdm етв. benachrichtigen; — ся о кім sich nach jmdm erkundigen, Фр.*

Осви́дчити́ ся, *Кч. (Пр. VIII. 713) erfahren. [ОП.*

Осви́жити, (-я́ти), *в. а. erfrischen, Осві́жити́ ся, К. с. Осво́йти́ ся.*

Осви́ну́ти, *в. н. Р. II. 62 beleuchten, hell machen; як Бог освіні́ wann Gott den Tag anbrechen lässt; hell werden, sich aufheitern, Левч.*

Осви́рні́, *ф. с. Осмірні́.*

Осви́т, *т. К. Біл. освіта, ф. осьві́тний, етв. с. Просві́та етв.*

Осви́тителъ, *т. Lichtträger, Aufklärer, т. Т.*

Осви́тіти, осві́чати, осві́чувати, *в. а. be-, erleuchten; illuminieren; с. Просві́тіти.*

Орѣти, (брю, бреш, бре), *v. a.* pflügen, ackern; 2) * plärren.

Орѣтик, *m. N. e.* Berges.

Орѣцкиѣ, *a.* des Ackermannes.

Орѣч, *m.* Pflüger, Ackermann, *m.*

Орѣба, *f. s.* 'Оране.

Орѣган, *m.* Organ; Werkzeug, *n.*; 2)

pl. орѣгани, Orgel, *f.*; *d.* орѣгани червѣні Orgelkoralle, *f.* (Tubipora musica).

Орѣганізація, *f.* Organisation, *f.* -адійний, *a.* Organisations-, -анізувати, *v. a.* organisieren; орѣганізм, *m.* Organismus, *m.*

Орѣганістий, *s. a. m.* орѣганіста, *m.*

Organist, Orgelspieler, *m. H.* 238.

Орѣганічний, *a.* organisch.

Орѣганний, *a.* Orgel. [(68) 159.

'Орѣсел, *m. corr.* = ордер, *Ф.* (Поез.

Орѣсінія, *f. He. s.* Георгіня.

'Орѣія, *f.* Orgie, *f.* nächtliche Schwelgerei, *III. II.* 170. [III. 230. (*mag*).

Орда, ордаѣв, *m.* Fass, *n. Гол. I.* 90

'Орда, *f.* Horde, *f.* (Tataren u. Türken); *e.* grosse Schar *III. II.* 144.

Орда́н(ь), *m. s.* Іорда́н etc.

Орда́нас, *m.* Barnabas. [Ordens-

'Ордер, *m.* Orden, *m.*; ордерѣвий, *a.*

Орда́нецъ, -нца, (*d.* -йнич), *m. АД. II.* 135. 137. zur 'Орда geh.

Орда́ще, *n. Om.* Standort der 'Орда, *m.*

Орѣла, *g.* орла u. вірла. *m.* Adler, Aar, *m.* (Aquila); 2) linker Nbf. des Дніпрѣ.

Орѣля, *f. Kn.* Schaukel, *f.*

Орѣнда́р, etc. *s.* Арѣнда́р etc.

Орѣбл, *m. gr. He.* Aureole, *f.* Nimbus, *m.*

Орѣфі́рко, *m.* Porphyrius.

Орѣчѣти, *v. a. R.* — діло eine Sache nach ihrem Rechtstitel bestimmen.

Оржѣця, *f.* Nbf. des Дніпрѣ.

Орѣга́ти, *v. a. s.* Ожѣдѣга́ти.

Орѣгіна́льний, *a.* originell.

Орѣгіна́льність, -ости, *f.* Originalität, *f.*

Орѣйна, Орѣся, Орѣшка, *f.* Irene.

Орѣнс, *n. s.* Во́ре.

'Орѣв, *m. s.* Рів, *Wgr.* VII. [Орѣжѣв.

'Орѣж, *f. Ф.* орѣже, *n. Зап. I.* 300 *s.*

Орѣх, *m.* Nuss, *f.* (во́лѣкий — Walnuss; лѣсковий — Haselnuss); *adj.* орѣховий; *pl.* орѣхи бо́лѣтні, — водянї, — чортовї Wassernuss, (Тара natans).

Орѣхі́вка, *f.* Nussmuschel, *f.* (Nucula); — перѣлѣтка *N. margaritacea.*

Орѣховѣ́ти, *pl.* Walnussbäume, *pl.* (Juglandae). *B.*

Орѣхове, *s. m. a.* Abgabe von Nüssen, *f.*

Орѣшаковѣ́ти, *pl.* Stinkbaumartige, *pl.* (Sterculiaceae), *B.*

Орѣшина, *f.* Hasenklee, weisser (kriechender) Klee (Trifolium arvense, T. repens).

[шинка.

Орѣшінка, *f.* — медівка *s.* Ворѣ-

Орѣшковѣ́ти, *pl.* Nüsschentragende, *pl.* (Nuculiferae).

Орѣшник, *m.* Haselnussgebüsch, *n. C. I.* 89; 2) Nusshäher, *m.* (Corvus caryotaetes); 3) Nussbohrer, *m.* (Balaninus).

Орѣшниця, *f.* Haselmaus, *f.* (Myoxus muscardinus).

Орѣшок, -шка, *m. dim. s.* Орѣх; 2) Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus).

Орѣшѣчник, *m.* Nusschöthen, *n.* (nucamentum). [zen, Spelt, *m.*

'Орѣш, орѣс, -ішу, *m.* Dinkelwei-

Орѣан, *m.* Seeadler, *m.* (Haliaeetus).

Орѣанѣвецъ, -вця, *m.* Ruku-Orleanbaum, *m.* (Vixia orellana). [Рѣбнѣця.

Орѣецъ, -еця, *m.* linker Nbf. der

'Орѣик, *m. dim. s.* Орѣл; 2) Nbf. des Вул; 3) *pl.* орѣики Aquilegia vulg.

Орѣйна, *f. s.* Во́ре, во́ряна.

Орѣйний, орѣйї, *III. II.* 30, орѣвий, орѣлячий, *a.* des Adlers, Adler-;

орѣлѣ о́чя *s.* Во́лѣве о́чко (B.).

Орѣйця, *f.* Adlerweibchen, *n.*

'Орѣчок, -чка, *m. dim. s.* Орѣл.

'Орѣв, -ова, *s. a. m. N. e.* Berges.

Орѣбнїй, *a.* mit dem Reichswappen (Ader) versehen, geächt, gestempelt, *Зах.*

Орѣя, -яти, орѣятко, *m.* Junge *e.* Adlers, *n.* [aquilina]

Орѣяк, *m.* Adler-Saumfarn, *m.* (Pteris

Орѣянка, *f.* alte poln. Münze, *Зах.*

'Орнат, *m. s.* Фѣлѣн.

'Орний, *a.* Acker-; zum Pflügen bestimmt, ackerbar; 2) *s. n. a. N. e.* Berges.

Орѣйна́, *f. s.* Рябина́.

Орѣва, *f. N. e.* Berges.

Орѣвичий, *a.* — сир Ч. V. 346?

Орѣжок, -жка, *m.* Hornthierchen, *n.* (Ceratidium). [міти.

Орѣзуміти, *v. a. Ks.* 226 *s.* Порозу-

Орѣбнїй, *a. Гол. III.* 7 gelb, gelbraun-

Орѣсѣти, орѣсѣти, *v. a.* bethauen, befeuchten, benetzen, bewässern.

Орѣх, *m. Др. c.* 363 *s.* Горѣх.

Освітлене, (-ляне), освічене, *n.* Beleuchtung, *f.* [Т.]

Освітчий, *a.* aufklärend, belehrend, Освіяти, *v. n. У.* (Оу. Мам. 103) verwahrlost werden, verschmachten.

Освободжене, *n.* Befreiung, Erlösung, Rettung, *f.* [ter, *m.*

Освободитель, *m.* Befreier, Retter, Освободити, освободжати, *v. a.* befreien, frei machen, erlösen; retten.

Освобене, *n.* Zähmung, *f.*

Освоїти, освювати, *v. a.* zähmen, zahm machen; — ся з чим womit befreundet, vertraut werden.

Освятлий, *a.* У. verschmachtend.

Освятити, освятивати, (-чати), *v. a.* weihen, einweihen. [weiheung, *f.*

Освятчене, (-щене), *n.* Weihe, Einseвий, *a.* Achsen-.

Освілка, освілка, *f.* Stück Butter in Form e. Wetzsteines, Butterwecken, *m.* (Фр.).

Осідок, -дка, *m.* Besitzthum, *n.* Gr. 24.

Осідь, *pron. s.* Отсеї.

Осід, *g.* óslá, *m.* Esel, *m.*

Осідле, *n.* Кн. осілок, -лка, *m. s.* Осіля.

Осідець, -дця, *m.* langer Haarzopf hinter dem Ohre von Kosaken ehem. getragen, *s.* Семідець. Кв. 77. [осідець trägt.

Осідько, *m.* der den Haarbüschel

Осідити, осіляти, *v. a.* ansiedeln; — ся sich a., einen Wohnsitz aufschlagen.

Осідня, *f.* Ос. (61) XII. 66 s. Гусілиця. [Behausung, *f.* Gehöft, *n.*

Осідя, *f.* Wohnsitz, *m.* Wohnstätte,

Осідянин, *m.* Ansiedler; Insass, *m.*

Осідень, *f.* на осіні *adv.* der Sonne zugekehrt.

Осідянець, *s.* Осідянець.

Осідня, *f.* s. Осідень.

Осідняк, *ш.* s. Зимовик 2).

Осідувати, *v. a.* товár das Vieh auf der Herbstweide (auf abgemäheten Wiesenschlägen) halten, weiden lassen; 2) *v. n.* den Herbst wo zubringen.

Осідяк, *m.* Art Weste der лэмки.

Осідя, *n.* Herzbeutel, *m.* [werden, Ф.

Осідити ся, zornig, ungehalten

Осідяще, *n.* Mittelpunkt, Schwerpunkt, *m.* Пол.

Осідячий, осідячий, осідячий, *a.* der mittlere, den Mittelpunkt bildend, central.

Осідя, *f.* Mittel, Medium, *n.* Пол.

Осідявати ся, sich concentriren, den Mittelpunkt haben, *B.*

Осідяк, -дка, *m.* Mittelpunkt, *m.* Centrum, *n.* das Innere, Mark, *n.*; 2) Inhalt, *m.* Др. (einer Schrift).

Осідя, осідя, *m.* Stacheldistel, *f.* (Carduus acanthoides).

Осідя, русалка —, *f.* осідяк, *m.* Nesselfalter, *m.* (Vanessa cardui).

Осідя, *m.* Stör, *m. s.* Виз. *adj.* осідячий, Пол.

Осідя, *f.* s. Визина. [Иг. 84.

Осідяська гора, ein fabelhafter Berg

Осідя, (вбси), *pl. s.* Вбс.

Осідя, *f.* Espe, Zitterpappel, *f.* (Populus tremula); *adj.* осідячий, espen, aus Espe.

Осідя, *n.* Ueberwältigung; Macht-erlangung, *f.*

Осідявати, *v. n.* stärker werden.

Осідяти, Кв. 397. осідяти, *v. a.* überwältigen, überwinden.

Осідя, *a.* Wespen-, der Wespe.

Осідя, *f.* Н. 99 s. Осідя, осідя; 2) осідя, пек —! (комф)! *int.* ein Fluchwort; hol dich der Teufel!

Осідя, -вця, *m.* Teufel, *m.*

Осідячий, *a.* s. Осідячий.

Осідя, *m. s.* Іосиф.

Осідя, *m.* Getreideabgabe, *f.* Schüttgetreide, Malter, *n.* [terfallen.

Осідяти ся, (nutzlos) ab-, herunter-

Осідяць, -ця, *m.* Seepocke, *f.* (Coronula) *B.*

Осідя, *f.* schlechteres Mehl; 2) leichter Hautausschlag, Masern &; 3) Anwurf, *m.* (an der Mauer), ГІІІ.

Осідя, *a.* heiser.

Осідя, *m.* Walker, *m.* (Melolontha fullo); 2) Art Sumpfpflanze, *f.*

Осідячий, *a. s.* Пбсирий, ein wenig roh. [Waise machen, verwaisen.

Осідячий, осідячий, *v. a.* zur Осідячий, *v. m.* verwaisen, zur Waise werden; осідячий, *a.* verwaist.

Осідя, як... *adv.* schon lange her, als... Осідя, *m.* Binsengras, *n.* (Juncus).

Осідя, *f.* осідя, *ш.* Кн. Espenhain, *m.* -gehölz, *n.*; 2) s. Осідя 2).

Осідя, *m.* Espenbock, *m.* (Saperda populnea).

Осідяти, *v. a.* er-, beleuchten; осідячий, *ptc. K.* beleuchtet, glänzend;

2) *v. n.* sich zeigen, erscheinen, aufkommen.

Осібний, *a.* besonders, abgesondert, separat; *adv.* осібно *u.* -бно.

Осібність, -ости, *f.* Besonderheit, Einzelheit, *f.* das Besondere, das Einzelne, *Ил.*

Осігда, *adv.* *Ф.* с. Веігда, завеігда.

Осіда́ти, *v. n.* sich niederlassen, *s.* wo ansiedeln, *s.* wohin setzen; — ся sich setzen (auf dem Boden *e.* Gefässes), sich senken (*v.* Gebäude *etc.*).

Осіда́ти, *v. a.* satteln.

Осі́длий, осі́лий, осі́дний, *Пол. a.* ansässig, mit festem Wohnsitz, Stand-

Осі́длице, *n.* Bauplatz wo *e.* Hütte aufgeführt wird, (*Фр.*).

Осі́к, *m.* *N.* *e.* Berges.

Осі́кну́ти, *v. a.* niederhauen.

Осі́ковець, -вця, *m.* *N.* *e.* Berges.

Осі́лість, -ости, *f.* Ansiedelung, Wohnstätte *f.* Zuständigkeitsort, *n.*

Осі́нь, *g.* осени, *f.* Herbst, *m.*

Осі́нка, *f.* Augentrost, *m.* (*Euphrasia offic.*); 2) Art Pilz.

Осі́нний, *a.* Herbst-, herbstlich.

Осі́ньщина, *f.* Getreideabgabe im Herbst entrichtet, *f.* *Зах.*

Осі́ня́ти, осі́ня́ти, *v. a.* beschatten;

2) beschirmen, den Segen ertheilen, seg-

Осі́сти, *s.* Осі́дати. [*nen III. I. 258.*]

Осі́тня́г, *m.* *C. I.* 111 *s.* Оситня́г.

Осі́ч альоесова, *f.* aloëblättrige Wasserschere (*Stratotes aloides*), *B.*

Осі́я́тельство, *n.* *Ке.* 281 *s.* Сі́я́тельство. [*m. B. Пр.* (VI. 73).]

Оска́зка, *f.* Wink, Wegweiser, Zeiger,

Оска́лина, *f.* *См.* grinsende Fratze, Grimasse, *f.* [*fletschen, grinsen.*]

Оска́літи, *v. a.* — зуби die Zähne

Оска́лок, -лка, *m.* *Wgr.* 28 Scheitel Holz, *n.* (für ска́лки, скипкі bestimmt).

Оска́рб, бскард, *m.* Spitzhammer, *m.* (für Mühlsteine *etc.*), Haue, *f.*

Оскве́рня́ти, (-я́ти), *v. a.* verunreinigen, beflecken; entweihen.

Оски́п, *m.* оскі́пище, *n.* Rechenstiel, *m.*; 2) *s.* Ра́тище. [*send lachen, hämisch l.*]

Оски́ра́ти ся, *M. I.* 49 grinsen, grin-

Оски́лками диві́ти ся на ко́го, *Ко.* 73 boshaft blicken.

Оскле́п, *m.* *Сосон, m. B.*

Оскле́пка, *f.* Deckklappe, *f. B.*

Осколо́ва́тий, *a.* -е зя́мно durchdringende Kälte.

Оско́ма, оско́мина, (-инка), *f.* Stumpfwerden der Zähne von Säuren, *n.*; 2) Appetit, *m.* [*machend.*]

Оско́мистий, *a.* die Zähne stumpf

Оско́мити ся, sich die Zähne stumpf

machen. [*busse, f. Unrecht, Unbill, f. (B.).*]

Оско́рба, *f.* Schaden, Verlust, *m.* Ein-

Оско́рба́ти, (-ба́ти), *v. a.* schädigen; beleidigen, kränken. [*gung, f.*]

Оско́рбленє, *n.* Kränkung, Beleidigung

Оско́рбний, *a.* karg, spärlich.

Оско́рбність, -ости, *f.* Kargheit, Spärlichkeit, *f.*

Оско́рд, *m.* *Ч. VI.* *s.* 'Оскарб.

Оско́рома, *f.* *ЛД.* *s.* Ско́рома. [*ся.*]

Оско́ромити ся, *s.* Поско́ромити

Оско́чити, *v. n.* *s.* Вско́чити. [*ти.*]

Оскрі́бува́ти, *v. a.* *К. s.* Обскрбува-

Оскрома́дити, *v. a.* *He. s.* Обскрбува-

бати. [*блій = обску́баний.*]

Оску́бати, *s.* Обску́бати; оску́-

Оску́пний, оскү́пність & *s.* Оско́р-

бний & [*herabhängend.*]

Осла́б, на осла́бі *Ч. VII.* 416 leicht

Осла́ба́ти, осла́біти, осла́бнути, *v. n.* schwächer werden, loser werden

ЛД. I. 90, nachlassen, erschaffen.

Осла́біти, (-ба́ти), *v. a.* schwächen, entkräften; nachlassen, schlaff machen.

Осла́бі́лість, -ости, *f.* *V.* Schwäche, Ermattung, *f.* [*tung, f.*]

Осла́бленє, *n.* Schwächung; Ermat-

Осла́ва, *f.* *s.* Сла́ва; Triumph, Prunk, *m.* *Пар.*; 2) linker Nbf. des Сян.

Осла́вити, (-ва́ти), *v. a.* in schlechten Ruf bringen, verschreien, berühmt, berüchtigt machen; — ся sich — —

Осла́вця, *f.* Nbf. der Сла́ва.

Осла́вів верх, *N.* *e.* Berges.

Осла́вка, *f.* Nbf. des Прут.

Осла́вок, -вка, *m.* *Cleodora, (B.).*

Осла́ти, *v. a.* *См.* bedecken, verhüllen.

Осла́знути, *v. n.* schlüpfrig, glitschig pass werden; *adj.* осла́злий.

Осла́нити, *v. a.* mit Speichel benetzen.

Осла́ця, *f.* Eselin, Eselstute, *f.*

Осла́д, *m.* Kreis, *m. B.*

Осла́діти, *v. a.* *Ч. IV.* 633 ausspüren.

Осла́й, *a.* *s.* Осла́чий.

Осла́н, -бну, *m.* *Кол. I.* 255 Bank, Stuhl, gewöhnl. mit Teppichen bedeckt (осло́ня́ти); Lehnbank, *f.*

Осла́п, *adv.* blindlings.

Осліпительный, *a. SM.* blendend.
 Осліпѣти, (-плѣти), *v. a.* blind machen, blenden.
 Осліплене, *n. Пар.* s. Засліплене.
 Осліпнути, *v. n.* erblinden, verblinden, blind werden.
 Ослобонѣти, *s.* Освободѣти. [nus].
 Осломѹл, *m.* Maulesel, *m.* (Equus hin-
 Ослобонець, -нца, ослобонько, *m. dim.*
 s. Ослін.
 Ослѹга, *f.* Ч. II. 646 s. Услѹга.
 Ослѹтнути, *v. n.* gelähmt werden
 (an e. Körpertheil). [nicht gehorchen.
 Ослѹхати ся когось, *Кв.* 377 jmdm
 Ослѹшний, *a.* ungehorsam, *Кл.*
 Ослѹ, -ѹти, ослѹтко, *n.* Eselsfüllen, *n.*
 Eselin, *f.*
 Ослѹк, *m. s.* Осломѹл, *Пол.*
 Ослѹр, *m.* Eseltreiber, *m. Пар.*
 Ослѹчий, *a.* Esels-, vom Esel.
 Осъмѹк, *m. К.* I. 52 Münze von 8
 poln. Gulden, *f.*; 2) Schüler d. 8. Classe.
 Осмалѣти, осмалѹвати, *v. a.* rings-
 um sengen, ver- andbrennen.
 Османѹти ся, *s.* Ошманѹти ся.
 Осмарувѣти, *v. a.* be-, anschmieren.
 Осмерѹк, *m.* осмерѹця *f. s.* Вісмерѹк
 2), *Пар.*
 Осмерѹна, *f.* der 8te Theil.
 Осмеркнути ся, und *v. n.* düster
 werden, sich verfinstern.
 Осмернѹк, *m.* Seepolyp, *m.* (Octo-
 pus); 2) s. Осмогрѹн.
 Осмеро, *num.* acht.
 Осмѹий, осмѹий, *num.* der achte;
 в-осьме, у-восьме achtens, zum achten
 Male. Осмѹи- s. Осмо-. [hen, abzupfen.
 Осмѹкати, *v. a.* herunterreißen, -zie-
 Осмѹкѹтник, *m.* Achteck, *n.*
 Осмѹмліток, -тка, *m.* achtjähriger
 Knabe; осмѹмлітка, *f.* achtjähriges
 Mädchen. [чверть = $2 \cdot 0 \cdot 9 \cdot 9 \cdot 2$ Hektol.
 Осмѹна, *f.* ein Achtel ($\frac{1}{8}$); eine halbe
 Осмѹраменний, *a.* achtarmig,
 achteckig, achtstrahlig.
 Осмѹчи, *adv.* achtmal, *ГШ.*
 Осмѹчок, -чка, *m.* Züngelchen, *n.*
 (Lingulina).
 Осмѹліти, *v. a.* ermuthigen; — ся,
 sich erkhnen, s. erdreisten, wagen.
 Осмѹмліти, *v. n.* Muth fassen, *Py.*
 Осмѹрнѹя, *f.* achtseitiger Körper, acht-
 eckige Kuppel etc.

Осьмѹх, *m.* He. Lächeln, *n. s.* Усьмѹх &
 Осьмѹшѣти, *v. a. s.* Обсьмѹшѣти.
 Осьмѹяти, *v. a.* ver-, auslachen, dem
 Gelächter preisgeben, 'verspotten.
 Осьмѹнк, *m. К.* Abgabeneinnehmer, *m.*
 Осьмѹбѹкѹи, *a.* achtseitig.
 Осьмогласний, *a.* achtstimmig.
 Осьмогодѹинний, *a.* achtstündig.
 Осьмогрѹн, *m.* Achteck, *n.* осьмо-
 грѹнный, *a.* achteckig.
 Осьмодѹльний, *a.* achttheilig.
 Осьмоднѹвий, *a.* achttägig.
 Осьмокінний, *a.* achtsprännig.
 Осьмокѹтний, *a.* achteckig.
 Осмолѣти, осмолѹвати, *v. a.* berip-
 chen, betheeren.
 Осьмонѹгий, *a.* achtfüssig.
 Осьморѹкѹий, *a.* achterlei, *Пар.* ГШ.
 Осьморѹчний, achtfach, achtfältig.
 Осьморѹчний, *a.* achtjährig.
 Осьмоствѹн, *m.* Achtfach, Octaeder,
n. осьмоствѹнный, *a. s.* Осьмѹбѹкѹий.
 Осьмоствѹрѹнный, *a.* achtsaitig.
 Осмотрѣти, осмотрѣти, *v. a.* be-
 sehen, besichtigen, untersuchen.
 Осмѹтруване, осмѹтрене, *m.* Be-
 schauung, *f.* Beschau, *m.* [могрѹн.
 Осьмоугѹбльник, *m.* Вол. s. Ось-
 Осьмочѹстний, *a.* achttheilig, acht-
 fältig.
 Осмуглѣти, *v. a.* *Кн.* bräunen.
 Осмѹтнѣти, *v. n.* traurig werden,
 sich betrüben.
 Осмѹха, (*d.* осьмѹся, -ѹшка), *f. s.*
 Осмѹна; 2) — звичѹйна, Seepolyp, *m.*
 (Octopus vulg.).
 Осмѹшити, *s.* Обсмѹшити.
 Оснѹвка, оснѹвниця, *Кв.* 135. *f.* Werk-
 zeug zum Aufzug des Garns, *n.*
 Оснѹдѣти, *v. n.* angelaufen, beschla-
 gen werden, *Пол.*
 Оснѹдок, -на, *m. ? s.* Снѹть.
 Оснѹва, *f.* Aufzug, Zettel, *m.* Kette,
f. Schergarn, *n.* (bei d. Webern) III. II.
 113; 2) Grund, Grundstein, *m.* Basis,
f. Base, *f.* (chem. *Пол.*); 3) Inhalt e.
 Werkes, *m.* [Stiftung, *f.*
 Оснѹване, *n.* Gründung, Errichtung,
 Оснѹватель, *m.* (-ателька. *f.*) Grün-
 der, Stifter, *m.* (-in, *f.*).
 Оснѹвати, *v. a.* gründen, errichten,
 stiften; 2) s. Обснѹвати.
 Оснѹвина, *f.* Grundzug, Grundsatz, *m.*

Осно́вця, *f.* Ч. IV. 521 s. Осно́ва 1).
 Осно́вка, осно́вниця, Ч. VII. 409, *f.* s. Осно́вка.
 Осно́вний, *a.* Grund; gründlich;
 -е дієслово Г. III. Verbum substantivum.
 Осно́вник, *m.* Grundkörper, *m.* (in d. Geom.).
 Осно́вниця, *f.* Hinterhauptbein, Grundbein, *n.* (os occipitale, os basilare); 2) s. Осно́вка. [keit, *f.*
 Осно́вність, -ости, *f.* Gründlich-
 осьба, *f.* Person, *f.*
 Особе́, *adv.* s. Особо́, P. I. 105.
 Особе́ний, (-єнний), *a.* P. I. 113 s. Особлі́вий 1).
 Особе́нність, -ости, *f.* Abgesondert-
 heit, *f.* на -ости ме́шкати, abgeson-
 dert, separat wohnen.
 Особі́на, *f.* Individuum, *n.* B.
 Особі́стий, *a.* besonders, ausser-
 ordentlich M. III. 122; він — чоловік тич-
 тиг an Wuchs, imposante Persönlichkeit.
 Особі́тель, *m.* Isolator, *m.* Пол.
 Особлі́вий, (-истий, особні́й), *a.*
 Ч. III. 82 abgesondert, getrennt, abseits,
 allein stehend, besonder, eigen C. I. 26;
 2) hauptsächlich; *adv.* -во (-ве) beson-
 ders, laementlich, extra II.
 Особні́ки, *pl.* einfache Gitterthier-
 chen, (Solitaria) B.
 Особні́сть, -ости, *f.* Selbständig-
 keit; 2) Eigenthümlichkeit, Individual-
 ität, *f.* He. s. Особо́ність; 3) Selbstsucht,
 Egoismus, *m.* Св.
 Особня́ком, *adv.* K. abgesondert,
 vereinsamt, allein, vereinzelt.
 Особо́вий, *a.* persönlich, He. [1), 2).
 Особо́сть, -ости, *f.* He. s. Особо́ність
 Особо́ше, *adv.* Pa. I. 374 abgesondert.
 Особі́й, *a.* s. Осі́ковий. [Фр.
 Осові́лий, *a.* -і бчи düster glotzend
 Осовня́, *f.* gegen die Sonne, gegen
 Mittag gekehrte Seite e. Berges, (Фр.).
 'Осой, *m.* N. e. Berges. [arivorus).
 Осо́їд, *m.* Wespenbussard, *m.* (Pernis
 Осо́ка, *f.* — різійка, scharfes Ried-
 gras, Segge, *f.* (Carex acuta).
 Осокóр, *m.* H. 269. осокорі́на, *f.* s.
 Сокорі́на.
 Осокоті́ти, *v. a.* s. Охороні́ти.
 Осоло́да, *f.* Versüssung; Süßigkeit,
f. süßer Trost. [versüssen.
 Осолоді́ти, осоло́джувати, *v. a.*

Осо́н, *m.* Св. s. Сон.
 Осо́не, *n.* осонна́, *f.* gegen die Sonne
 gekehrte Seite, Sonnenseite, sonnige Lage.
 Осорóбити, *v. a.* mit Schmach be-
 decken; 2) beschämen.
 Осорóга, *f.* Ueberdruss, Ekel, *m.* M.
 Осорóжити, *v. a.* корó jmdn an-
 widern; 2) jmdm Schmach anthun.
 Осорóжний, *a.* widerlich, zuwider,
 C. II. 201.
 Осóт, *m.* Circaea lutetiana; 2) Cirsium
 arv.; 3) Sonchus arv.
 Осоті́й, *m.* B. s. Осóт, Вол.
 Осóчина, *f.* s. Осóка.
 Осóчник, *m.* Waldhüter verpflichtet
 zum Dienst bei d. Jagd, *m.*
 Оспáлий, *a.* schläfrig, träge, II.
 Оспáлість, -ости, *f.* Schläfrigkeit, *f.*
 Оспівáти, *v. a.* besingen.
 'Оспіх, *m.* s. Пóспіх.
 Осповáтий, *a.* rockennarbig.
 Оспóруванє, *n.* Пар. s. Заперéченє.
 Оспóрювати, оспорáти, оспорáти,
 Г. III. Пар. s. Заперечáти 1).
 Оспрóбі, *adv.* s. Байдóже.
 'Осруб, *m.* s. Зруб 2). [fang, *m.*
 Ост, *m.* геов. *pl.* бети, Spiess zum Fisch-
 ость, *f.* Gräte, *f.*; 2) Granne, Achel, *f.*
 Оста́вати, *v. n.* und — ся bleiben,
 verbleiben, zurückbleiben.
 Оста́вити, оставлáти, *v. a.* lassen,
 aufgeben; anheimgeben, Г. III. — ся Мак.
 inne halten, im Reden schüchtern stocken.
 'Остáль, *f.* zurückgebliebenes Was-
 ser in Vertiefungen.
 Оста́нець, -нця, *m.* s. Оста́нок, *pl.*
 остáнці K. die Uebriggebliebenen.
 Оста́нівка, *f.* Ог. Ко. 81. остáно-
 вок, -вку, *m.* Фр. Unterbrechung, *f.*
 Unterlass, Einhalt, Aufenthalt, *m.* Pause, *f.*
 Оста́нокві́й, *a.* der letzte (relativ).
 Оста́нний, *a.* letzt; в остáнні, *adv.*
 zum letzten Male; s. Оста́тний.
 Оста́нові́ти, (-влáти), *v. a.* an-
 aufhalten, hemmen, unterbrechen.
 Оста́нок, -нку, *m.* Ueberrest, Rest,
m. Ende, *n.* das Uebriggebliebene; Rück-
 stand, *m.* Пол.; на — zum Beschlusse,
 zu guter Letzt.
 Оста́п, Оста́нко, *m.* Eustathius.
 Оста́рїти, *v. n.* alt werden. [stieren.
 Оста́ти, *v. n.*, — ся s. Оста́вати, re-
 Оста́тний, *a.* der letzte (absolut)

allerletzt, elend. [verenden, crepiieren!]

Остатняк, *м.* бодай ти — був! sollst

Остаток, -тку, *м.* с. Останок.

Остацювати, *в. а.* с. Отакеувати
Ч. II. 386.

Оста́ча, *ф.* *К.* Rest, *м.* [Оста́ч.

Оста́шко, Оста́ш, Оста́шій, *м.* с.

'Осте, *н. coll.* остеса. *ф.* с. Ость 2), остя́к.

Осте́бний, *а.* -і драбіни Leiter
mit Brettern od. Bast ausgelegt, (*В.*), *pl.*

Осте́бнува́ти, *в. а.* ringsum steppen.

Осте́клий, *а.* *Ф.* wüthend.

'Остеп, *м. Ваг.* 137. Einöde, Wildnis, *ф.*

Остербу́ти, *Ст.* остерба́ти, *в. н.*
erstarken, sich erholen.

Осте́рва, *ф.* с. Остро́ва.

Остерегáтель, *м.* Warner, Mahner,
м. Wache, *ф.*; ва́ран — Warneidechse,
ф. (*Varanus niloticus*).

Остерегáти, (-pír-), остеречі́, *в. а.*
warnen, mahnen; — ся sich hüten, sich
in Acht nehmen.

Остере́жене, *н.* с. Осторо́га.

Осте́рія, *ф.* Einkehrhaus, *н.* ГШ.

Остива́ти, *в. н.* *impers.* остя́ло es
ward überdrüssig, es ekelt. [ан werden.

Остига́ти, остя́гнути, *в. н.* kalt, kühl,

Остида́ти, *в. а.* beschämen; beschim-
pfen; verleumden. [*Левч.*

I. Ости́лий, *а.* verhasst, widerlich,

II. Ости́лий, (остя́глий), *а.* erkaltet,
Ш. I. 199.

Ости́на, *ф.* с. Ость. [ten, *Пол.*

Ости́нене, (остя́гнене) *н.* das Erkal-

'Остир, *м.* Zaunpfahl, *м.*

Ости́рва, *ф.* с. Осте́рва; dünn ge-
spaltenes Holz zum Zaunflechten.

Ости́стий, *а.* mit starken Grannen
versehen; grätig, voller Gräten.

Ости́ще, *н.* Stachel, *м.* Spitze, *ф.*

'Ости́бка, *ф.* III. Halsbinde, Cravatte, *ф.*

Ости́гати ся, с. Отяга́ти ся.

Ости́й, *м.* Пар. с. Остя́к.

Ости́к, *м.* с. Вості́к. [rietales).

Ости́нні, *pl.* Wandfrüchtige, *pl.* (Па-

'Ости́нок, -нка, *м.* У. Wand, Seite
eines Berges; Wandung, *ф.*

Осто́бісіти, *в. н.* ekelig, uner-
träglich, überdrüssig wie hundert Teufel
werden, Ог. 110.

Остовбе́нїти, (-пенїти), *КС.* (82)
IV. 186, остовпіти, *в. н.* unbewe-
glich (wie стовп) steif, bestürzt werden.

Осто́гидіти, *в. н.* ekelhaft, wider-
lich, abscheulich, langweilig werden; *adj.*
осто́гидлий.

Осто́к, *м.* *Wgr.* XVI. с. Восток.

Осто́лош, *м.* с. Стола́р (*В.*).

Осто́роби́ти ся, scheu werden,
scheu auseinander sprengen, (*В.*).

Осто́роба, *ф.* Warnung, Mahnung;
Weisung, Vorschrift, *ф.* Grundsatz, *м.*;
2) Vorsicht, *ф.* Rückhalt, *м.* ВВ.

Осто́роби́ний, *а.* vorsichtig, be-
hutsam. [Behutsamkeit, *ф.*

Осто́роби́ність, -ости, *ф.* Vorsicht,

Осто́ропіти, *в. н.* *Ф.* ausser Fassung
kommen, betroffen werden, *Пом.* III. 112.

Осто́чний, *а.* с. Восточний.

Осто́чортіти, *в. н.* с. Осто́бісіти.

Осто́я, *ф.* Stillstand, *м.* Stagnation,
ф. У; 2) Halt, Haltpunkt, *м.* За; 3)
Belagerung, *ф.*

Осто́яти, *в. а.* ВВ. щось für etw.
fest stehen, Stand halten (zum Schutze);
2) — ся при чім wobei bleiben, be-
harren, sich behaupten; б) — ся (водá
&) sich klar stehen, sich abklären.

'Остра, *ф.* *Н.* е. Berges.

Остра́мити, *в. а.* *Кч.* 137. *Не.* с.
Осоробити 1).

'Острах, *м.* *Кч.* 384. бстра́шка, *ф.*
Р. II. 200 Furcht, *ф.* Schrecken, *м.*
Bangemachen, *н.* Drohung; Bangigkeit, *ф.*

Остра́хувати, Б. острахну́ти, *в. а.* с.
Стра́шити; — ся с. Настра́шити ся.

'Остре, *с. н. а.* *Н.* е. Berges.

'Остри́вий, *а.* — ка́мінь Wetz-
schleifstein, (*В.*).

Остри́гати, остри́чи, *в. а.* besche-
ren, beschneiden, verschneiden (Haare &).

Остри́жник, *м.* Bestandtheil des
Dachgerüstes (-stuhles), *м.*

'Остри́й, *а.* scharf, spitzig; 2) strenge.

Остри́ти, *в. а.* schärfen, scharf ma-
chen, wetzen, schleifen.

Остри́цевáта кісь, остри́чка,
ф. Pyramidenbein, *н.* В. [procumbens).

Остри́ця, *ф.* Scharfkraut, *н.* Asperugo

I. 'Остри́в, -ова, *м.* остри́вка, *ф.* с.

Остро́ва. [ниця.

II. 'Остри́в, -ова, *м.* Nbl. der Лим-
Остри́вня́нця, *pl.* Heukasten mit
бстри́в I.

Остри́жка, *ф.* Gartenrittersporn, *м.*
(*Delphinium Ajacis* u. *consolida*).

Остріжниця, *f.* Querholz in острожина 2), *n.* [tel, *m.* Spitze, *f.*
 Острінь, -іни, *f.* Schärfe, *f.*; 2) Schei-
 'Острість, -ости, *f.* s. Остротá 1).
 Остріти, *v. n.* ГШ. scharf werden,
 sich schärfen.
 Острішок, -шка, острішник, *m.*
 Dach, *n.* Bedeckung eines Zaunes, *f.*; 2)
 -ник, *У.* s. Під'яше.
 'Острів, (*d.* островець, -вця, остро-
 вок, -вкá), *m.* Insel, *f.* Holm, *m.*
 Острова, островина, *f.* spitzer Pfahl,
 s. Stange zum Festhalten der Neu- u.
 Getreidekasten; 2) Hopfenstange, *f.*
 Островёрхий, *a.* oben spitzig zu-
 laufend, mit spitzem Giebedach.
 Островідний, *a.* s. Острозбрий.
 Островідність, -ости, *f.* Scharf-
 sichtigkeit, *f.* Пар. [ein острів war.
 Острівще, *n.* Др. с. 218 Ort wo
 Острівки, *pl.* Löcher in den по-
 стбли für волчки (*B.*).
 Островлянин, (-вний), *m.* Insel-
 bewohner, Insulaner, *m.*
 Острівний, *a.* Insel-, Вах. [*n.*
 Островна *f.* Borstenvieh, Schwein,
 Острів, *m.* † mit Pallisaden befestig-
 ter Ort; 2) Art Zuchthaus; 3) *N. e.* Berges.
 I. Острівга, *f.* Sporn, *m.* Spore, *f.*
 II. Острівга, *f.* (*Фр.*) Острівга 2),
 б'ути на -зі vorsichtig sein.
 Остроговатий, *a.* sporenförmig.
 Остроговий, *a.* -а жіла, остро-
 гівка, *f.* Sporader, *f.* В. [dracunculus].
 Острогон, *m.* Dragon, *n.* (Artemisia
 Остоёмний, *a.* Ваг. — йструб mit
 scharfen Krallen packend.
 Острожений, *a.* Ч. III. 407 mit
 Pallisaden befestigt.
 Острожина, *f.* Stecken, *m.* Stange,
f.; 2) Hürde, Umfriedung, *f.*
 Острожний, etc. s. Острожний.
 Острожник, *m.* Zuchthänsler, Straf-
 ling, *m.* [Рись. КУ.
 Острозір, рись —, *m.* Luchs, *m.* s.
 Острозбрий, *a.* -і б'чи scharfblic-
 kend, scharfsichtig. [spitzigen Zähnen.
 Остроzubатий, *a.* mit scharfen,
 Острівки, *pl.* s. Острівки; 2) Fetzen
 von ledernen Schuhen; 3) übht. krause
 Fasern, Fetzen, Zotten (strzepy), (*Фр.*).
 Острокінчастий, *a.* spitz, zuge-
 spitzt, scharfspitzig.

Острокрайчатий, *a.* Пол. mit
 scharfem Rande.
 Острокраїй, *a.* scharfschneidig.
 Острокрўг, *m.* СМ. Kegel, *m.*
 Острокўтний, *a.* spitzwinklig.
 Острообсий, *a.* spitznäsiger; остро-
 нбсик, *m.* Mugil chelo.
 Остропахучий, *a.* stark riechend.
 Остросучечковатий, *a.* Пол.
 mit spitzigen Höckern.
 Остротá, *f.* Schärfe, *f.*; 2) Genauigkeit,
 Präcision, Akribie, *f.* Гол. Scharfsinn, *m.*
 Остроумний, & s. Бистроумний &
 'Оструб, *m.* s. 'Осруб, зруб.
 Остружка, *f.* s. Остріжка.
 'Остружок, *m.* *gew. pl.* бстружки Ч.
 I. 52, остружини, Späne, Hobelspäne, *pl.*
 Острупити, *v. n.* schorfig werden.
 Остругнути, *v. n.* ВВ. s. Застраг-
 нути. [(Flex parag.)].
 Острік, *m.* Paraguai-Theestrauch, *m.*
 Острінка, *f.* Cenchrus, *m.*
 Остўгва, *f.* Ф. (Р. X.) 143. 170 Band, *n.*
 Остуденіти, *v. n.* erkalten.
 Остудженє, *n.* Erkältung, *f.*
 Остўди, *pl.* Leberflecken, *pl.*
 I. Остудіти, остуджати, *v. a.* kalt ma-
 chen, erkälten; *psc.* остўжений, *Кв. 9. Кв.*
 362 starrend vor kalter Angst, betroffen.
 II. Остудіти, *v. a.* s. Остидіти.
 Остўдник, *m.* Hauechel, *f.* (Ono-
 nis spinosa); 2) kahles Bruchkraut, (Her-
 niaria glabra).
 'Оступ, *m.* ГБ. s. 'Остеп. [Обступати.
 Оступати, *Me.* 408, оступити, *v. a. s.*
 Оступачити, *v. a.* М. zum Staunen
 bringen, bannen. [rückweichen, -treten.
 Оступити ся перед чимось, zu-
 'Оступом, *adv.* in Haufen zahlreich
 versammelt u. jmdn umgehend, (*Фр.*).
 Остўк, *m.* s. Остїк; 2) Limulus
 moluccanus. [begrannt, stachelig, struppig.
 Остўковатий, *a.* grannenförmig,
 Остїк, *m.* Granne, Achel, *f.*
 Остїнка паперїчка, Pfriemengras,
n. (Stipa pennata), *B.*
 Осувати ся, sich niedersinken, nie-
 derrutschen; *verfallen, verkommen, *B.*
 einfallen.
 Осуга, *f.* von e. Flüssigkeit ange-
 setzte obere Schicht; 2) Augenbutter, *f.*;
 3) Art Schimmel: Eurotium, *Вол.* [serung, *f.*
 'Осуд, *m.* ГШ. К. Urtheil, *n.* Aeus-

Осуда, *f.* Nachrede, *f.* übler Ruf, Leumund, *m.* в осуду пускати дем — aussetzen; abfälliges Urtheil; Schmach, *f.* * ein böses, berüchtigtes Weib, *Gr.* 24.

Осудити, осуджувати, *v. a.* über jmdn (etw.) urtheilen, seine Meinung abgeben; 2) abfällig, ungünstig urtheilen, verurtheilen, verdammen, verwerfen; 3) — Бóга Gott lästern, Gott Vorwürfe machen, *III. I.* 216.

Осудливий, *a.* richtend, verdammend, *M.*; 2) verleumderisch.

Осудник, *m. K.* Verurtheiler, Richter; Tadler, Verleumder, Ohrenbläser, *m.*

Осудбище, *n. Ос.* (61) VI. 24. üble Nachrede, Kritik, *f.*

Осудок, -дка, *m. s.* 'Осуд.

Осудчик, *m. Левч.* s. Осудник.

Осудити ся, *K.* eitel werden, sich bethören. [*chen, n.* (Carchesium).

Осужень, -жня, *m.* Glockenbaum-

Осужка, *f.* süsser Rahm, Oberes, *vgl.* Осуга.

Осумнівáющий, *a. У.* zur Ver zweiflung führend, hoffnungraubend; *s.* Усумнівати ся.

Осумніти, *v. n.* traurig werden; — кому jmdm tr. vorkommen.

Осунути ся, *s.* Осувати ся.

Осух, (*d.* осушечок), *m.* Zwieback *gew.* aus Hafermehl, Flammenkuchen, Vorkuch, *m.* hartes, trockenes Brodstück.

Осушати, (-йти), *v. a.* trocknen.

Осушене, *n.* осущiмiсть, -ости, *f. ВВ.* Verwirklichung, *f.*

Осушити, *Пар.* осуществити, *v. a.* verwirklichen, realisieren.

Осхнути, *v. n. K.* s. Обсхнути.

Осудй, осудю, *P. I.* 208 *adv.* hieher.

'Ося, *f. Левч.* s. Вісь.

Осяга, *f. Мi.* II. 39 s. 'Обсяг.

Осягати, осягнути, осягті, *v. a.* er reichen, erlangen; sich bemächtigen, einnehmen *Kv.* 225. [*umleuchtet.*

Осяйний, *a. K.* glänzend, prunkvoll, Осякнути, *v. n. TP.* 99 durchtränkt werden.

Осятрина, *f. s.* Осетрина. [*mernd.*

Осяющий, *a. M.* glänzend, schim- От-, *s. Ол-, від-*.

От, *adv.* da, nun, also; от-от bald, bald schon, fast schon da *P. I.* 3. beinahe, fast; от уйдé leidlich kann es

noch angehen; от що! ja so ist leider!

Отáбóрити ся, отáбóрювати ся, sich lagern, ein Lager aufschlagen.

Отá, отáя, *fem pron. s.* Отóй. [*n.*

Отáва, отáвица *f.* Grummet, Nachgras, Отагáс, *m.* Личмáн I. 1).

Отáєнниця, *f.* Hehlerin, *f.*

Отáй, *adv.* geheim.

Отáк, *adv. s.* Оттáк.

Отáкйй, *a.* so gross, *s.* Оттáкйй.

Отáкóванє, *n.* Taxierung, Schät zung, *f.*

Отáкóувáти, *v. a.* taxieren, schätzen.

Отáм, отáмечки, *adv.* dorten, dorthin.

Отáмáн, *m.* Hetman, Ataman, oberster Befehlshaber der Kosaken (bes. der Запорóжці); 2) Anführer einer Gesell schaft der чумаки. einer Räuberbande,

m.; adj. отáмáньский.

Отáмáнити, *v. n.* отáмáн sein.

Отáмáниха, *f.* Gattin des отáмáн;

отáмáнивна, *f.* Tochter des отáмáн.

Отáмáннє, *n. coll.* die Atamanen,

pl. Kv. 27. [*eines отáмáн.*

Отáмáнство, *n.* Würde, *f.* Amt, *n.*

Отáра, (*d.* отáрка), *f.* Herde, *f.*

Отáрщик, *m.* Schaffhirt, *m. C.* II. 137.

'От-би, *adv.* fúhrwahr, beinahe *P.*

I. 2. möchte gewiss, wohl.

'Отбо, *conj.* denn, *Wgr.* 130. [*ток.*

Отбóча, *f. Pa. I.* 373 s. О бóча, відбó-

Отвєрдженє, *n. K.* Befestigung,

Stärkung, *f.* [*ken.*

Отвєрдити, *v. a. K.* befestigen, stár-

Отвєрдити, *v. n.* Zap. erháuten, er-

starken.

Отвєрєзєнє, *n.* das Nüchternmachen.

Отвєрезити, (-єжати), *v. a.* nüch-

tern machen, von geistigen Getränken

enthaltsam machen.

Отвєрзати ся, † *III. I.* 351 sich öffnen.

Отвєртий, *pte.* offen, eröffnet.

Отвирáтель, *m. Пу.* der öffnet.

Отвирáти, отворити, *v. a.* aufma-

chen, aufthun, öffnen; eröffnen.

'Отвир-, бóру, *m.* Oeffnung, *f.* [лóга &

Отволбóга, отволбжити, & s. Одво-

Отворєнє, *m.* Oeffnung, Eröffnung, *f.*

Отворєстий, *a.* porös, mit Oeffnun-

gen, *B.*

Отгвáрка, *f.* Widerrede, *f.* [*ти ся.*

Отгóжати ся, *M. II.* 174. s. Відгóдй-

Отгрóm, *m. H.* 260 * Antwort, *f.*

‘Отдакаль, *adv.* s. ‘Откальси.
 Отд́атчик, *m.* der Recruten transportiert; 2) Aufseher in e. Kronmagazin, *m.*
 Отдиха́нє, *n.* Ч. V. 365 das Ausruhen.
 Отé, *neutr. pron. s.* Отóй. [da bist du!
 ‘Отé, -бнє, *adv.* hie und da, (Фр.) óтєс є!
 Отéй, -єя, *m.* Stammältester, *m.*
 Отвкн́ути ся, im Wege zurückbleiben, *Gr.* 24. [schmettern, s. Тévкнути.
 ‘Отел́йти, *v. a.* (Фр.) zu Boden
 Отел́йти ся, kalben. [blindung, *f.*
 Отёмнєнє, *n.* Verdunkelung; 2) Ер-
 Отемн́йти, (-я́ти), *v. a.* verdunkeln.
 Отемн́йти, *v. n.* blind werden, erblinden;
 отемн́лий, *a.* erblindet, blind.
 Отэньсќий, *a. s.* Отэцьќий.
 Отепéр, *adv.* s. Оттепéр.
 ‘Отепи. *pl.* Abfälle vom Hanfgespinst,
pl. s. Термитé.
 Отерезб́йти ся, s. В́итверезити ся.
 Отерл́йти, *v. a.* худб́оу Nachtlager für e. Viehherde aufschlagen.
 Отéрпнути, *v. n.* starr, steif werden.
 ‘Отерок, -рка, *m. gen. pl. s.* Оклэ-
 панець.
 Отéрти etc. s. Обéрти.
 Отэ́са, *f. II.* 238?
 Отесáти, *s.* Обтесáти.
 Отетер́ити, *v. n.* ГБ. М+Б. betäubt, besinnungslos werden, vor Schauer erstarren, *Зак.* [(als Titel der Geistlichen), *m.*
 Отэ́ць, *gen.* в́итця́, *m.* Vater; 2) Pater
 Отэ́цьќий, *a.* der Vaters, väterlich; — с́ин, дочкá deren Vater noch lebt und ansehnlich ist, s. В́итц́ивеќий.
 Отэ́чесќий, *a.* Vater- *Мог.* [нá.
 Отэ́чествó, *n. gr.* III. II. 12 s. В́итчи.
 Отэ́чина, отэ́чина, *K.* (Пр. II. 172) s. В́итчинá, бáтькв́ичина.
 Отэ́чник, *m.* Buch der Lebensgeschichte der Kirchenväter, *n.*
 ‘Отже, *adv.* also, nun, so nun; folglich.
 Отир-, s. Отер-, обтер-.
 Отискáти, *v. a.* unsündig machen, aussuchen, *ВГ.* 143. [См.
 Отихáти, *v. n.* sich stillen, sich legen
 Оті́к, *m.* Eiter vom Geschwür, *n.*
 Оті́кати, отеч́й, *v. n.* fliessen, laufen (v. Lichtern).
 Оті́кати ся, s. Отвкн́ути ся.
 Сті́ляти, *v. a.* verkörpern, *He.*
 Оті́няти, (-я́ти), *v. a.* beschatten.
 Оті́пáльниця, *f.* Arbeiterin, die Hanf

etc. bricht. [chen des Hanfes od. Flachses.
 Оті́панка, *f.* оті́панє, *n.* das Bre-
 Оті́пати, *v. a.* Hanf od. Flachs brechen; * — (сóббє) viel schaffen u. arbeiten, (Фр.); unruhig hin u. her laufen.
 ‘Оті́сок, -ска, *m.* Stück Eisen.
 ‘Отк-, s. О́дк, в́ідк-.
 ‘Откаль? *adv.* von woher? s. В́ідки.
 ‘Откальси, *adv.* von irgend woher.
 Откатáти, *a. a.* He. abrollen.
 Откр́я́ти, s. Окр́я́ти.
 Отлáс, *m. & s.* ‘Атлас, *Левч.*
 Отл́учни́й, *a.* У. s. В́ідл́учени́й.
 Отл́йк, *m.* schlechter Topf; (vgl. Тл́йти).
 Отм́йця, *f. (serb.) Кч.* 158 das geraubte Mädchen.
 Отмичáр, *m. (serb.) Кч.* 127 Mädchenräuber, *m.*; отмичáрствó, *n.* *Кч.* 128 Mädchenraub, *m.*
 Отм́інець, -нця, *m.* *Гол.* III. 727 Teufel, *m.*; *adj.* отм́іньсќий III. 728 teuflisch.
 Отм́щєннє, *n.* † Rache, *f.* III. II. 272.
 ‘Отó, отб́ж, *adv.* s. От, óтже, also, so nun, so, nähmlich; da; отб́ж бак! da fehlte noch gar, *Левч.*
 Отб́й, *pron. s.* Отб́й. [fremden, *B.*
 Отороп́ити, *v. a.* stutzig machen, betóча, — окб́ча, *adv.* dann — wann
 Отб́чина, *f.* Gekröse, *n.* [Оз. 95.
 Оточ́йти, отóчувати, *v. a.* umgeben, umzingeln *C. I.* 206.
 Отощáти, *v. n.* dh Mangel an Nahrung (dh Fasten) schwach, matt werden, abmagern. [В́ідп́рава etc.
 Отп́рава, *f.* *Под.* Function, *f. s.*
 Отп́равнувати, *v. a.* *P. I.* 200 s. В́ідп́равнувати.
 Отрáва, *f. s.* Отрóва (Фр.). [wöhnen.
 Отрáвити ся, sich an e. Speise ge-
 Отрáдóсть, *f.* *АД.* I. 91 s. В́ідрáда.
 Отрамувáти, *v. a.* дéрево auf alle vier Seiten behauen. [ти ся.
 Отрáтити ся, Ч. V. 382 s. Стрáти-
 Отрем́йтє, *n. coll.* kleine Splintern, *pl.*
 Отреч́енни́й, *a.* He. verworfen.
 ‘Отр́ібка, *f.* *Кч.* 118?
 Отр́ймáти, *v. a.* erhalten, bekommen.
 ‘Отр́іб, -ібy, *m.* Eingeweide, *n.* (B.).
 Отр́ій, -бю, *m.* Ф. s. Отр́у́та; 2) Vergiftung, *f.*
 Отр́ійниця, *f.* Ф. s. Отр́уйниця.
 Отр́ит, *m.* N. e. Berges.

Отрѣба, отрѣбка, *f. Sic.* Durchfall, *m.* Diarrhöe, *f.*

Отрѣва, *f. (B.)*. *s.* Отрѣта.

Отрѣвница, (пѣся вишня) *f.* Tollkirsche, *f.* (Atropa belladonna).

Отрѣвѣ, *n.* Vergiftung, *f.*

Отрѣйти, *s.* Отруїти. [II. 246.

Отрѣк, *m.* † Diener, Кнаппе, *m.* III.

Отрѣка, *f.* Futtersack, *m.*

Отруби, *pl.* Kleie, *f.*; 2) — пїлнї Sägspäne, *pl. (B.)*.

Отрѣйник, *m.* Giftmischer, *m.*

Отрѣйница, *f.* Giftmischerin, *f.* M.

Отруїти, *v. a.* vergiften.

Отрунки, *pl.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*

Отрут, *m.* Sternschnuppe, -schneuze, *f. (B.)*.

Отрѣта, отрѣя, *f.* Gift, *n.*

Отрѣтний, *a.* giftig, *Ф.* Cm.

Отрѣхнути, *v. n.* abgespannt, müde niedergeschlagen, bestürzt werden; 2) vermodern; отрѣхлий, *a. Oc.* (62) VIII. 44.

Отрѣшувати, *v. a.* *s.* Обтрясати; — ся *s.* Стрястї ся.

Отсаль, *adv.* von dorten, *s.* Звідси.

Отсѣй, отсѣя, отсѣе, (отсѣй б etc. *He.*), *pron.* dieser *da*.

Оттак, оттакечки, *adv.* so, auf diese Weise; — оттак пак ja warum nicht gar! *Kv.* 358. *He.*

Оттакій, *a.* so gross; 2) so beschaffen; оттакї! da haben's wir, nun gar, da ist mir erst, das gefällt mir (mit Unbehagen).

Оттакѣлезний, *K. I.* 162; (-елѣцький, *He.*) so gross, (steigernd) so grossmächtig.

Отталь, отталь, (-ле), *adv.* *Гол.* III. 416 von dorthen = відтамти.

Оттепер, (-ѣрка, -ѣчки etc.) *adv.* eben jetzt. [Froste befreit.

Оттѣпий, *a. M.* aufgethaut, vom Оттѣне, *n. Пол.* Abglanz, Schimmer, *m. vgl.* Відтїнок. [da hast nun erst!

Оттѣ! *int.* beim unwilligen Bedauern: Оттѣдїшний, *a. Др. с.* 83 dormalig, ehemalig, aus jener Zeit.

Оттѣй, оттѣ, оттѣ, *pron.* dieser, dieser da; оттѣй вчинїти (*Ф.*) das und das thun (mit e. Geberde, die man nachahmt).

Отторѣсати, *v. a.* abschütteln.

Отѣга, *f.* Spannung, *f. vgl.* Туга.

Отѣда, (-дї), *adv.* dahier, dahin.

Отужїти, *v. a.* in Wehmut betrauern.

Отулїти, (-їти), *v. a.* sanft ein-, umhüllen. [verdmnmen.

Отуманити, *v. a.* bethören, betäuben;

Отѣпно, *adv.* unheimlich, etwas bange.

Отѣсудї, *adv. s.* Відсуда *M. III.* 25.

Отѣхати, *f.* Ermuthigung, Aufmunterung, *f.* -ху давати ermuthigen, (*Фр.*).

Отхїдний, *a. s.* Відхїдний zur Abfahrt, zum Scheiden, zum Abzug geh.; отхїдная *s. a. f. gr.* Gebet welches über e. Sterbenden gesprochen wird.

Отцѣвскїй, *a. K.* *s.* Вітцївскїй.

Отчїй, *m.* Verzweiflung, *f.* пустити на отчїй божїй, *H.* 83, *n.* на — душї 286 abenteuerlich, mit Resignation auftreten, Alles wagen, *s.* Очїядушити.

Отчїяний, *a.* verzweifelt; verzagt; verwahrlost.

Отчѣвич, *m.* Erbe, *m.*

Отчѣнїш, *m.* Vaterunser, *n.*

Отчїзна, *f.* *АД.* II. 48 *s.* Батьківщина; 2) *s.* Вітчїна, *f.* *Kv.* 12; *adj.* отчїзний, des Vaterlandes *Kv.* 15.

Отчїй, *a.* väterlich, des Vaters.

Отчик, *m. dim. s.* Отѣць, Väterchen, *n.*

Отчич, *m.* † an der Scholle gebunden, glebae adscriptus.

Отчѣб, *m.* Rechnung, *f.* — віддати *R.* ablegen, *Kv.* 61.

От'ютант, *m.* §. Adjutant, *m.* *Kyx.*

Отягати ся, sich weigern, zaudern, zögern.

Отягочати, отяжати, *v. a.* *Пу.* beschweren, erschweren, belasten; *ptc.* отягчїний *K.* beladen, belastet.

Отяжїти, (-їти), *v. n.* schwer werden, schwerfällig werden, *Фр.* *M.* I. 43.

Отямити ся, *s.* Опамятати ся.

Отямнѣнько, *adv.* *M.* III. 35 schön aufmerksam, vorsichtig, bedächtig.

Отян, *m.* отяна. *f.* Fernrohr, *n. s.* Океон.

Отянка, *m.* *Ч.* V. 92 Theophanus?

Отфат, etc. *s.* Охват etc.

Отфѣня, *m.* *He.* (*Пр.* IV. 169) moskowitzischer Hausirer [Жѣртва.

Отѣра, *f.* Opfer, *n.* Opfergabe, *f. s.*

Отѣрка, *f.* *dim.* dünnes Wachskerzenchen für das Seelenheil der Verstorbenen dargebracht.

Отѣрник, *m.* *TP.* 147 Opferer, *m.*

Отѣрѣвщина, *f.* *Ф.* (*Ласт.* 58) Wünsche der Taufpathen dem Kinde

- dargebracht. [bringen.
 Офірувати, *v. a.* opfern, als Opfer dar-
 Офіцер, *m.* Officier, *m. adj.* офі-
 цёрский, Officiers-.
 Офіцёрство, *n.* Officierstelle, *f.*
 Офіційна, (-ійка), *f. gew. pl.* Neben-,
 Hintergebäude, *n.* Officin, *f.*
 Офіція, *f.* Amt, *n.* Behörde, *f.* из
 офіцій *K.* ex officio, ämtlich. [beamte, *m.*
 Офіціалість, *m.* Officialist, Privat-
 Офіціяльний, *a.* officiel, ämtlich.
 Ох! *int.* ach! o weh! (des Schmer-
 zens, Unwillens u. Staunens).
 Охáb, *m.* unbrauchbarer (nasser etc.)
 Bodenstrich; Morast, Tümpel, *m.* [Weib.
 Охáба, *f.* *verworfenenes, liederliches
 Охáбиско, *n. s.* Охáб.
 Охáбити, охáблити, *v. a. s.* Заохáби-
 ти, verderben; — ся чо́гось einer Sa-
 che vergessen, etw. verlieren; sich ent-
 fremden, *s.* enthalten; *b)* в до́ма zu
 Hause bleiben; оха́лений, *ptc.* un-
 brauchbar; gemieden, vermaledeit, (*B.*);
 гарстий *Gr.* 24. [nütziger Mensch.
 Оха́блєник, *m.* liederlicher, nichts-
 Оха́блище, *n.* Schindanger, *m.* Ф.
 Оха́бник, *m.* Bohrassel, *f.* (Limnoria).
 Оха́йливий, оха́йний, *a.* sau-
 ber, reinlich, nett, zierlich.
 Оха́йливість, оха́йність, -ости,
f. Sauberkeit, Reinlichkeit, *f.*
 Охамену́ти ся, *M. s.* Охамену́ти ся.
 Оханду́жити, *v. a.* §. P. II. 170 zum
 Narren machen, mit Schande bedecken.
 Оханє, *n.* das Aechzen, Stöhnen,
 Seufzen. [Схамену́ти ся.
 Охану́ти ся, *Ч.* IV. 556. *Мак. s.*
 Охапка, *f.* Ч. I. 244?
 Охапки, *pl. s.* Охáпки.
 Оха́рливий, *a. K. s.* Оха́йливий.
 Охати, *v. a.* ächzen, stöhnen, seufzen.
 Оха́яти, *Me.* 229. оха́ювати *H.*
 282 *v. a.* reinigen, säubern; schmücken,
 zieren; — ся sich od. sein Haus — —.
 Охв-, *s.* Оф-. [ОП. Lobpreisung, *f.*
 Охвáла, *f. s.* Хвáла *Гол.* III. 91.
 Охвáляти, (-йти), *v. a.* ОП. lobpreisen.
 Охвар, *m.* & охвáрство & *s.* Ча-
 ривнік, & *s.* Ова́ра (*B.*).
 Охват, *m.* Flussgallen, *m.* Rehe, *f.*
 (Art Pferdekrankheit).
 Охваті́ти, *v. a. s.* Обхо́пити; — ко-
 ня́ е. Pferd reihe machen; — ся den
- бхват bekommen, verfangen werden.
 Охватни́й, *a.* unmässig, rücksichtslos.
 Охвісте, *n.* Schweifenansatz, *m.*
 Охвітний, *a. s.* Охитний, ОП. охвіт-
 нійше *compar. Ос.* (61) IV. 35. 36. bes-
 ser, lieber, sicherer.
 Охвóта, *f. s.* Охóта (*B.*); 2) * *Ко.* 84
 Art weibl. Oberkleid: юпка.
 Охýба, *f.* Зах. *s.* Хýба, Fehler, *m.*
 Охи́бýти, *v. a.* verlassen, unterlassen,
Аль. 424. [kommen, grimmig werden *M.*
 Охи́жýти, *v. n.* wilden Ausdruck be-
 Охýза, *f. s.* Слотá, Зах. *Пом.* III. 97.
 Охýтва, *f.* Art Vogel *KC.* (83) VII. 509.
 Охítь, -ити, *f.* Ф. *s.* Охóта.
 Охитний, *a. Нє. s.* Охóтний, охóчий.
 Охíч, *a.* Ф. *s.* Охóчий. [Ог. 109
 Охкати, óхнути, *v. n. s.* Охати
 Охлáц, óхлапок, -пка, *m. gew. pl.*
 Abfälle, Küchenabfälle vom Fleisch &
 Охлепом, óхляп, III. II. 23. *adv.*
 ohne Sattel (íхати). [betrügen.
 Охлáмити, *v. a.* jmdn beschumeln,
 Охлáпка, *f.* Fleck, Schmierfleck, *m.* 3g.
 Охлáйти, охлáнути, охлáсти, охлáб-
 сти, *v. n.* müde, abgespannt, lässig werden.
 Охма́йрýн, *m.* *Гол.* I. 211 *s.* ? Роз-
 майрýн. [ken.
 Охмáрити, *v. a.* mit Wolken bedec-
 Охмати ся до чо́гось, Lust wozu
 haben, zeigen.
 Охми, *pl.* Ф. Seufzer, *pl.*
 Охмолостáти, *v. a.* Мх. abprügeln.
 Охмурні́ти, *v. n.* düster, finster
 werden, sich umdüstern *M.* II. 53. III. 46.
 Оховестáти, *v. a. s.* Наховестáти.
 Охолóда, *f.* Kühlung, Kühle; Erfri-
 schung, Labung, *f.* [kühlung, *f.*
 Охолóдження, *n.* das Abkühlen, Ab-
 Охолóдýти, охолóджувати, *v. a.*
 abkühlen; erfrischen, laben.
 Охолóдні́ти, охолóну́ти, (*pract.*
 охолóв, -ла, -ла), *v. n.* sich abkühlen,
 kühl, kälter werden, *Ог.* 92.
 Охолóнена, *n.* das Erkalten, *Пол.*
 Охорóбна, *f.* охорóбене, *n.* Schirm,
 Schutz, *m.* Bewahrung, *f.*
 Охороні́тель, (охрані́тель), *m.*
 (-ітелька, *f.*) Beschützer, Beschirmer,
m. (-in, *f.*). [schützen, bewahren.
 Охороні́ти, (-я́ти), *v. a.* schirmen,
 Охорóбний, *a.* Schutz-, Schirm-,
 Wehr-, *Term.*

Охоронність, -ости, *f.* Schutzverhältnis, *n.* *Term.*

Охота, (*d.* охотка), *f.* Lust, Neigung, zu etw. до чогось; 2) Frohsinn, *m.* Fröhlichkeit; Belustigung, Tanzunterhaltung, *f.* Gastgelage, *n.* напіти ся під охоту sich ein mässiges Räuschchen holen; 3) Jagd, *f.*; *Jagdhunde, *pl.* P.I. 123.

Охотити ся, Lust zeigen, (до чого) gern wollen; 2) охотувати ся чим woran sich ergötzen, собі чим an etw. Freude haben, (*Фр.*); sich anfeuern (співанками); б) - ся zechen. [schaftlich.

Охотливий, *a.* gern wollend, leidenschaftlich, *f.* reger Trieb, Leidenschaftlichkeit, *f.*

Охотний, *a.* willig, geneigt, bereitwillig; freiwillig, voluntär.

Охотність, -ости, *f.* s. Охота 1). Охотник, *m.* ein Freiwilliger; Liebhaber; С. II. 111; 2) —, охотничий, *s. a. m.* Jäger, *m.* III. I. 380; *adj.* охотничий, (-йчий).

Охотюшка, *m.* s. Охотчий 2). Охот, *int.* zum Ausdruck des Weinens.

Охочкомобник, (-ий), *m.* freiwilliger Cavalierist (im Kosakenheere), *m.* Зак.

Охотчий, охотцький, *См. a.* freiwillig, frei, *Kч.* 65; 2) s. Охотний.

Охрана, *f.* К. s. Охорона. 'Охрести, *pl.* М. Ос. (62) I. 87. ?

Охрестити, *v. a.* taufen. Охрещенє, *n.* Taufe, *f.*

Охрипнути, охрипати, *v. n.* heiser werden; *adj.* охриплий heiser.

'Охрист, *m.* s. Хрест, крест. Охристий, *a.* ockergelb, *Пол.* [С.

Охристити ся, s. Перехрестити ся, Охрім, *m.* Ephraim, Ephremus.

Охромити, *v. a.* lahm machen; охромити, *v. n.* lahm werden.

Охряняти, s. Охоронити (охран-). Охряти, *v. n.* s. Охляти VI. 136.

'Охтем, *m.* Stossseufzer, *m.* das Weinen; на вічний — щось продати & für ewig. [lich, elend.

Охтємний, охтєбовий, *a.* jämmerlich, *v. n.* s. 'Охати, klagend.

Охуднути, *v. n.* Н. 110. mager werden, abmagern.

Охула, *f.* Tadel, Vorwurf, *m.* 'Охух, *m.* Н. 122 s. 'Оглух.

Оцаплєна голова, *КС.* (82) I. 28

vetrackter Kopf? [sich ziehen, *См.*

Оцарити ся, die Czarengewalt an 'Оцванок, -нка, *m.* II. s. Клєц &

Оцвітина, *f.* B. Blütendecke, *f.* Perigon, *n.* (perigonium). [decken, *На.*

Оцвітити ся, sich mit Blüten be-

Оцєй, оця, оцє, *pron. s.* Оцєй & 2) оцє, (оцєє) nun, da.

'Оцєк, *adv.* = бєсь - як, wahrscheinlich, *Ог.* 118. [Hufeisen.

'Оцєт, *gen.* бцту, віцту, *m.* Essig, *m.* *adj.* оцєтовий, *Пар.* оцтовий *Пол.*

Оцєтник, *m.* Essigbereiter, *m.* 'Оцїв, *m.* Füllhorn, *n.* (Cornularia).

Оцїджалка, *f.* Durchschlag, *m.* Sieb, *n.* zum Durchsehen. [filtrieren.

Оцїдити, оцїджати, *v. a.* durchsehen, Оцїлїтї ся, sich trennen, wegtreten; 2) sich verstellen, simulieren. [Вол.

'Оцїлок, -лка, *m.* Spatheisenstein, *m.* Оцїненє, *n.* оцїнка, *f.* Schätzung, Wertstellung, Würdigung; критична

-ка, kritische Untersuchung, Prüfung, Recension, *f.*

Оцїнїтель, *m.* Schätzer, Taxator, *m.* Оцїнїти, (-їти), оцїнувати, *v. a.* schätzen, taxieren, anschlagen; würdigen.

Оцїнний, *a.* schätzbar, kostbar, köstlich; дорогїй-оцїнний *М.* III. 23.

Оцїнбчний, *a.* Schätzungs-, -а вартїєть Schätzungswert, *m.* [kaufen.

Оцїнувати, *v. a.* taxieren und ver-

'Оцїп, *m.* Sublimat, *n.* B.

Оцїпенїє, *n.* das Erstarren, *Пол.* Оцїпенїти, *v. n.* erstarren.

Оцїпїти, *v. a.* in Ketten schlagen, *См.* Оцїрїти ся, *Ф.* kokettieren, lächeln.

Оцїцький, *a.* Кл. so klein, so gar wenig, klein winzig. [Пол.

Оцтанова кислота, Essigsäure, *f.* 'Оцўпок, -пка, *m.* Лєвч. s. Цурўпа-

лок; 2) * s. Нєстєлєва Н. 273.

Оцюдї, *adv.* *Кух.* s. От-сюдї.

'Оцяпок, -пка, *m.* abgebrannter Stummel v. einer скїпка. [Пар. V.

Очайдўша, *m.* Abenteuerer, *m.* Очайдўшїти, *v. n.* verzweifeln, alle Abenteuerer wagen, *Пар.* [teuerlich.

Очайдўшний, *a.* verzweifelt, aben-

Очайдўшність, -ости, *f.* Verzweiflung, Abenteuerlichkeit, *f.* (meln. Очалувати, *v. a.* betrügen, beschu-

Очѣнка, *f.* Euphrasia offic.
 'Очап, *m.* Bandholz in der Wand bei den Thürpfosten, *n.* [verbinden mittels очап.
 Очапѣти, *v. a.* Thürpfosten mit Ecken
 Очарбванѣ, *n.* Bezauberung, *f.* Zaubер, *m.* Entzücken, *n.* [zücken.
 Очарувѣти, *v. a. s.* Чарувѣти, ент-
 Очѣстѣй, *a.* augenförmig, *Пар.*
 Очеvidець, -дця, (очи-, *Пар.*) оче-
 видник, *К.* очеvidячий свѣдок, *Гол.*
m. Augenzeuge, *m.* [видно.
 Очеvidки, очеvidячки, *adv. s.* Оче-
 Очеvidний, очеvidсний, очеvid-
 стѣй, *a.* augenscheinlich, sichtlich, au-
 genfällig, *adv.* очеvidно etc.
 Очеvidнѣсть, очеvidячнѣсть. оче-
 виднѣсть, (-ѣстѣсть) *Бор.* -ости, *f.* Au-
 genscheinlichkeit, *f.*
 'Оченько, оченѣ, (*gew. pl.* оченѣта),
 оченѣточко, *n. dim.* Aenglein, *n.*
 Очеvнпати, *v. n. M.* genesen, zu sich
 kommen §.
 Очепа, *f.* Haken zum Anhalten des
 Flosses beim Stossen aufs Land, *m. (B.).*
 Очепѣти ся, *s.* Чепѣти ся.
 Очеpвѣити, *v. n.* voll Würmer,
 wurmstichig werden; 2) *ekelig, wider-
 lich werden. [den.
 Очеpевити, *v. a.* рѣбу — auswei-
 Очеpедь, *f. s.* Чѣрга.
 Очеpемха, *f. Me.* 132 *s.* Черемха.
 Очеpет, *m.* Schilfrohr, Schilf, *n.* Binse,
f. 2) mit Schilfrohr bewachsene Stelle.
 Очеpетина, *f. s.* Очеpет 1), Teich-
 rohr, *n.*
 Очеpетниця, очеретѣнка, *f.* Teich-
 rohrsänger, *m. (Sylvia arundinacea).*
 Очеpетяний, *a.* zum очерет geh.,
 Schilf.
 Очеpетѣник, *m.* Rohrteufel, *m.*
 'Очерк, *m.* Umriss, Entwurf, *m. У.*;
 2) Definition, logische Erklärung, *f. Ил.*
 Очеpкѣти, очеркнѣти, *v. a.* umzei-
 чнен, ringsbeschreiben, einen Umriss
 geben, entwerfen; 2) definieren, *Ил.*
 Очеpнѣти, *v. a.* schwarz machen,
 anschwärzen. [den.
 Очеpертѣти, *v. n.* frisch, munter wer-
 'Очерт, *m. s.* 'Очерк 1), Contour, *f.*;
 Schilderung, Beschreibung, *f. К.* очер-
 том *adv.* in einem Kreise.
 Очеpтѣти, *v. a. s.* Очеpкѣти 1), be-
 schreiben, schildern.

Очертѣць, -рця, *m.* Dinobryon ser-
 tularia. [natum verticillatum.
 Очеpтѣй, когѣтик, — *m.* Polygo-
 Очеpтник, *m.* Diazoma, *n.* [Umrisse.
 Очеpтво, *adv.* im Kreise, quirlig; im
 Очеpчѣти, *v. a.* mit einer Linie um-
 ziehen; bezeichnen, märken. [abschaben.
 Очеcѣти, *v. a. H.* 28 die Schuppen
 Очеcтѣти, *v. a.* 3г. beehren, als
 ehrlich, ehrenhaft darstellen.
 'Очи, *pl. gen.* очѣй, Augen *pl. s.* 'Око.
 Очиvidѣшки, очеvidячи. *adv. & s.*
 Очеvidки etc.
 Очиvѣтний, *a. s.* Очеvidний.
 Очикнѣти ся, *Me.* 341 erwachen,
 aufwachen.
 Очиnѣти, (-ѣти), *v. a. s.* Vidчинѣти.
 'Очиствѣ, *f. Фр. s.* Очищѣне.
 Очиствѣтельный, *a.* Reinigungs-,
 reinigend.
 Очиствѣти, очищѣти, очищувати,
v. a. reinigen, säubern; — ся sich —,
 sich rein machen, *s.* rechtfertigen.
 Очитанѣ, *n.* очѣтанѣсть, -ости, *f.*
 Belesenheit, *f.* [таний belesen.
 'Очитѣти ся, viel lesen; *ptc.* очѣ-
 'Очиток, -тка, *m.* Fetthenne, *f.* (Se-
 dum acre).
 Очицѣ, *pl. s.* 'Очи, Aenglein, *pl.*
 Очищѣне, *n.* Reinigung, Säuberung, *f.*
 Очикувати, *v. a.* erwarten. [же).
 Очикувѣти, *v. a. s.* Okлепѣти (збѣ-
 'Очпков-, пка, *m.* Haube; Schlafhaube, *f.*
 Очкѣй, *pl. gr. Пол. s.* Окулѣри.
 'Очко, *n. dim. s.* 'Око, Aenglein, *n.*;
 2) Edelstein in e. Ring, *m.*; 3) Auge,
n. Masche, *f.*; 4) Flugloch im Bienen-
 stock, *n.*; 5) — (зелене) Euglena viridis.
 Очкбваний, *a.* mit kleinen Augen
 (Steinchen) versehen, (ocellatus).
 Очковѣтий, *a.* maschig, netzförmig
 geadert. [stöcken, *s.* 'Очко 4).
 Очковѣ, *s. n. a.* Abgabe von Bienen-
 Очкувѣти, *v. a.* oculieren, äugeln.
 Очкур, *m.* Band der Unterhosen, *n.*
 Очкурнѣ, *f.* Falz in den Unterhosen
 wo der очкѣр hineingeschlungen wird,
m. штанѣ до-нѣ zum Zusammenziehen,
 -schnüren *Ч. VII.* 416. [blendeter, *m.*;
 Очманѣ, *m. f. II.* 56 Blinder, Ver-
 Очманѣти, *v. n.* betäubt werden-
 Шог. 146.
 'Очна, *f.* Gegenstellung, Confrontation,

f. до очни йти sich zur — stellen.
 ’Очний, *a.* Augen.
 Очнийця, *f.* Ocular, *n.* Пол.
 Очнѣти ся, *У.* erwachen; zur Besinnung kommen, sich erholen, sich fassen.
 Очнѣк, *m.* Randaugenfalter, *m.* (Hirarchia). [lich, ekelig, langweilig werden.
 Очортѣти, *v.n.* wie ein Teufel wider.
 Очувѣти ся, *Ч.* IV. 6 sich rühren,
s. Очути ся, ?
 Очувствовѣти ся, *P.* II. 91 wieder zu sich kommen, sich erholen, zur Besinnung kommen, in sich gehen. [machen.
 Очудѣти, *v. a.* jmdn zum Sonderling
 Очужѣти, *v.n.* entfremdet werden; *адѣ.*
 очужілий. [ся *Зак.* s. Очувствовѣти ся ?
 Очуманѣти, *v.n.* *Др.* с. 351 очумати
 Очунѣти, очунювати, *v. n.* zu sich kommen, genesen, aufkommen, *Пот.*
 III. 35. [Очунѣти.
 Очути ся, (*B.*) очутѣти, *v. n.* *M. s.*
 Очутѣти ся, *s.* Очути ся, (*B.*);
 2) auf einmal sich wo zeigen, plötzlich erscheinen; бѣло ся очутѣло das Geruch (чутка) hat sich verbreitet.
 Ошадѣти, *v. n.* mit Reif (инѣй) sich bedecken. [tung, *f.*
 Ошанованѣ, *n. P.* II. 203 Hochachtung
 Ошанювати, *v. a.* umschanzen.
 Ошарпнѣти, *v. a.* verletzen.
 Ошатно, *adv.* *H.* 200 reich gekleidet.
 Ошахрѣти, ошахрувати, *v. a.*
 betrügen. [Art Pflze: пвар ?
 ’Ошвар, *m.* Schwart, *f. s.* Ошлок; 2)
 Ошейник, *m.* Halskragen, *m.* *Гол.*
 III. 427.
 Ошибѣти, ошибнѣти, *v. a.* schlagen, über jmdn kommen: лихѣ годѣна когось;
 2) — ся sich irren, *s.* versehen, fehlen.
 ’Ошибка, *f.* Fehler, *m.* Versehen, *n.*
 Irrthum, *m.*
 Ошибниѣ, *a.* fehlerhaft, *f.* [*f.* *Гн.* 17.
 Ошибниѣсть, -ости, *f.* Fehlerhaftigkeit,
 ’Ошивка, *f. s.* Пóшевка.
 Ошійок, -ійка, *m.* Fleischstück vom Hals, *n.*; 2) Halsband, *n.* *Ст.*; 3) Schlag auf den Nacken, *m.*
 ’Ошкалок, *m. s.* ’Оскалок.
 Ошкѣпити ся, §. *s.* Оженѣти ся.
 Ошкарник, *m.* Eschara.
 ’Ошкрябки, *pl. s.* Пóшкрябок.
 Ошкѣрити ся, §. *s.* Оженѣти ся.

Ошманѣти ся, *s.* Ошукѣти (*ся*).
 Ошмульгѣти, ошмуляти, *v. a.*
 abschinden, -quetschen, wund abreiben.
 Ошоломѣти, ошоломонѣти, *v. a.*
 betäuben, mit Wahn erfüllen.
 Ошпалѣрувати, *v. a.* tapetieren.
 Ошпѣрити, *v. a. M. I.* 108 abbrühen.
 Ошѣбѣч, *adv.* links, *Лев.*
 Ошѣка, *m. f.* Betrüger, *m.*; 2) —,
 ошукѣньство, *n.* Betrügerei, *f.* Betrug, *m.*
 Ошукѣнець, -ця, *m.* Betrüger,
 Schwindler, *m.* [hintergehen.
 Ошукѣти, ошукувати, *v. a.* betrügen,
 ’Ошукком, *adv.* *H.* 191 mit List, trugvoll.
 ’Ошум, а ошумом, *adv.* *Мог.* gänzlich
s. З-бкришем.
 ’Ошур, *m.* Küchenfetzen, *m.* [*f.*
 Ощѣда, *f.* Schonung; Oekonomisierung,
 Ощѣдѣти, ошѣджѣти, *v. a.* schonen;
 sparen.
 Ощѣдниѣ, *a.* sparsam, haushälterisch.
 Ощѣдниѣсть, -ости, *f.* Sparsamkeit, *f.*
 ’Ощѣдок, -дку, *m.* Ersparnis, *n.*
 Zehrpfennig, *m.*; 2) Rest, *m.* Ueberbleibsel, *n.*; 3) *s.* Ощѣдниѣсть; 4) Schonung,
 Gnade, *f. R.*; ошѣдком, *adv.* haushälterisch; spärlich. [bescheren: чимось.
 Ощѣдрѣти, *v. a.* reichlich beschenken,
 Ощѣмѣти, *v. a.* schmerzlich drücken,
 klemmen. (*v.* Hunden, Wölfen).
 Ощѣнѣти ся, *Др.* с. 69 Junge werfen
 Ощѣпина, *f. s.* Платва (im Gebäude).
 ’Ощерт, *m.* Laserkraut, *n.* (Laserpitium); — верходѣб *L. latifolium.*
 Ощѣтѣти, *v. a.* verlieren.
 Ощѣкувати, *v. a.* (мóрков, &) die
 Blätter abkneipen. [ланиця.
 ’Ощипок, -пка, *m.* Kuchen, *m. s.* Па-
 Ощѣпувати, *s.* Общѣпати.
 Ощѣтець, -ця, *m.* Helmkraut, *n.*
 (Scutellaria galericulata).
 Ощѣтниця, *f.* — восковѣ Wachspalme, *f.* (Corypha cerifera).
 ’Ощѣток, -тка, *m.* Hauslaub, *m.* (Sempervivum tectorum) *Вол.* [Motte, *f.*
 Ощѣця, *f. s.* Нѣтля, Nachtfalter, *m. bes.*
 ’Ощѣц, -цу, *m. R.* (*И.* 94) Spiess, Speer,
 ’Ощѣпка, *f. s.* Щѣпка, скѣпка. [*m.*
 Ощѣплѣ, -ѣти, *n. s.* ’Ощипок. [*lig.*
 Ощѣрбаниѣ, *a. B.* abgerissen; hinfäl-
 ’Ощуп, *m.* das Anfühlen, *Пол.* *s.* Дбтик.
 Оюн, *m. H.* 62. *s.* Вюн.

ПОМІЧЕНІ ПОХИБКИ ПЕЧАТНІ В І. ТОМІ:

Шпальта Стрічка	Замість:		Має бути:
2	1 в дол.	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
1	22 "	"ані"	"агі"
1	16 з гори	Academie,	Akademie,
"	5 в дол.	Акурат,	Акурáт,
1	13 "	Апостольський,	Апóстóльський
1	24 "	Künstler,	Künstler.
2	12 з гори	Аршеник,	Аршéнийк,
1	7 в дол.	Baumwollenstande,	Baumwollenstaude,
2	30 "	faulenzen.	faulenzen.
"	8 "	Zitterolge,	Zitteralge,
1	2 з гори	Fischerziehhacken,	Fischerziehhaken,
"	17 "	Hacken	Haken
1	21 в дол.	Märchenezähler,	Märchenezähler
2	5 "	Schmaushalten,	Schmaus halten,
1	20 з гори	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
"	23 "	Wasterlilie,	Wasserlilie,
2	15 в дол.	Querbänder	Querbänder
1	26 "	Бархотний,	Бархáтний,
1	5 "	Basssaiten	Bassaiten
1	21 з гори	<i>n.</i>	<i>u.</i>
2	16 в дол.	Blöcken	Blöken
1	7 з гори	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
"	8 "	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
1	17 "	weisseloser	weiselloser
2	6 в дол.	ohne eines Fingers.	ohne einen Finger.
1	18 "	empfindungslos.	empfindungslos.
2	11 з гори	<i>v. a.</i> blöcken,	<i>v. n.</i> blöken,
"	27 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
1	8 "	Fusssteig; Fusssteg,	Fusssteig; Fusssteg,
2	24 в дол.	Березовий,	Берéзвий,
1	18 "	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
1	8 з гори	Pferdelausfliege,	Pferdelausfliege,
1	23 "	prügeln;	prügeln;
2	13 в дол.	<i>m.</i>	<i>f.</i>
"	9 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	8 "	додати: Biber, <i>m.</i>	
1	17 "	білесенький,	білéсенький,
2	11 з гори	Weisssein.	Weissein.
1	5 "	Perlen:	Perlen-:

Стор. Шпальга Стрічка

Замість:

Має бути:

31	1	19	з гори	teuffliches	teuffliches
"	2	23	"	Buccogewächte,	Buccogewächse,
32	1	14	"	свѣт	свѣт
"	2	2	"	himelblau,	himelblau,
"	"	7	з дол.	blöcken,	blöcken,
"	"	2	"	ближнійший,	ближнійший,
33	2	21	"	бліднолікий,	блідноліций,
34	2	27	"	Ephenartige,	Ephenartige,
36	1	27	"	Gottesmutter,	Gottesmutter,
38	1	4	з гори	zur	zum
"	1	12	"	Schiesscharte,	Schiesscharte,
"	2	16	"	v. a.	v. n.
"	2	24	"	Gegräge.	Gegräge.
39	1	17	з дол.	sumpfig,	sumpfig,
"	"	12	"	n.	m.
41	2	21	з гори	weisseitige	weisseitige
43	2	6	"	Frühlingssaffrau,	Frühlingssaffran,
44	2	13	"	Б р и м і т и,	Б р и м і т и,
"	"	24	з дол.	wo-raus,	wor aus,
45	2	10	з гори	Krapppflanzen,	Krapppflanzen,
46	1	4	з дол.	Добсвѣт.	Добсвѣт.
"	2	23	з гори	m.	f.
49	1	5	"	додати: буква, f.	
"	1	11	з дол.	stumpfendende,	stumpf endende
50	2	26	"	Б у р к о т о в и й,	Б у р к у т о в и й,
52	1	18	з гори	n.	m.
"	1	9	з дол.	Fleisch-	Fleisch-
53	2	15	"	пѣтима	пѣтома
54	1	16	з гори	wo-rauf	wor auf
58	1	11	з дол.	hi neinwickeln.	hin einwickeln.
"	2	29	"	Beobachtungssinn,	Beobachtungssinn,
61	1	12	"	n.	a.
"	2	10	"	В е п е р,	В е п е р,
63	1	20	з гори	Töp ferscheibe,	Tö-pferscheibe,
"	2	16	з дол.	Weinachten	Weihnachten
65	1	18	з гори	m.	pl.
"	2	3	"	nicht voll	recht voll.
68	1	24	з дол.	Bot; mässigkeit	Botmässigkeit
70	1	5	з гори	he-raus-	her-aus-
"	2	17	"	urbanun).	urbanum).
71	2	14	"	v. a.	v. n.
"	"	18	"	He-rausgucken,	Her-ausgucken,
73	2	8	з дол.	he-rausnehmen.	her-ausnehmen.
75	2	22	"	"	"
76	1	18	"	Kunststück	Kunststück
77	1	6	з гори	he-rauswälzen,	her-auswälzen,
"	1	24	"	entdec-ken,	entde-cken,
"	2	15	"	he-raus-	her-aus-
"	2	19	"	"	"
78	1	26	з дол.	"	"
"	"	11	"	"	"
81	"	6	"	"	"

Стор. Шпальта Стрічка			Замість :	Має бути :
82	2	13 в дол.	Frügeburt,	Frühgeburt,
85	1	23 "	віросту,	вірости,
"	2	14 "	v. v.	v. a.
87	2	13 "	Високоперепо- дбний,	Високопередоб- бний,
89	1	6 "	he-rausschieben	her-ausschieben
"	2	14 в гори	Bewillkommung,	Bewillkommung,
"	2	21 в дол.	Витвóрнісь,	Витвóрність,
90	1	5 в гори	додати: v. n.	
"	2	19 в дол.	v. a.	v. n.
93	1	4 в гори	m.	n.
94	1	26 "	Віяснитп,	Віяснити,
95	2	4 "	he-rauslügen.	her-auslügen.
98	2	8 "	den	das
100	2	20 "	v.	v. a.
104	1	7 "	Schattirung,	Schattirung,
"	2	22 "	losstecken,	losstecken,
105	2	14 "	v. n.	v. a.
106	1	9 "	Вікода́ввий,	Вікода́вний,
"	1	19 в дол.	Freisas,	Freisass,
"	1	7 "	Er-	Erlenholz, n.
108	2	8 "	n.	m.
109	1	15 "	bindeng,	bindend,
110	1	14 в гори	nahhängen;	nachhängen;
111	2	25 в дол.	v. n.	v. a.
115	1	7 в гори	Krystalltierchen,	Krystallthierchen,
"	"	15 "	n.	m.
"	"	24 "	Wassermmn,	Wassermann,
"	2	6 "	gehen.	gehörig.
116	1	29 в дол.	ausstosen.	ausstossen.
"	2	15 "	m.	n.
"	"	6 "	ungehalten.	ungehalten werden.
119	2	23 в гори	grünzeug	Grünzeug
121	1	25 "	Zwergkauz,	Zwergkauz, m.
123	1	4 "	m.	n.
"	2	25 "	Wurzelschlagen,	Wurzel schlagen,
"	2	7 в дол.	v. n.	v. a.
124	1	8 "	Schattelgurt	Sattelgurt
130	2	2 в гори	hi-neinziehen;	hin-einziehen;
"	"	4 "	wo-rin	wor-in
132	2	9 "	v. n.	v. a.
135	2	21 "	n.	m.
136	2	3 "	v. a.	v. n.
137	1	27 "	гаравъ,	гарасд,
"	2	4 "	plumpes;	Plumpes;
138	1	8 в дол.	Löschhacken,	Löschhaken,
"	2	23 в гори	v. a.	v. n.
139	2	18 в дол.	n.	m.
140	1	16 в гори	n.	a.
143	1	13 в дол.	Bodenschlam,	Bodenschlamm,
146	1	13 "	Гнівлі́вість,	Гнівлі́вість,
151	1	7 "	n.	m.

Стор. Шпальта Стрічка			Замієть :	Має бути :
151	2	7 з гори	<i>n.</i>	<i>f.</i>
154	1	15 "	<i>der</i>	<i>des</i>
160	2	22 з дол.	Громадність,	Громадність,
162	2	13 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
163	1	15 з дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
166	1	10 з гори	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
"	2	23 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	2	11 з дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
168	1	10 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
169	2	20 з дол.	Ende,	Ente.
170	2	18 з гори	Гудь.	Гудза
173	2	16 "	Thürhüther,	Thürhüter,
174	2	21 з дол.	zusammengewachsen,	zusammengewachsen,
175	1	16 "	Hal-	Haltern.
177	2	19 "	Hart-riegel.	Hart-riegel.
"	2	15 "	Polygonum	Polygonum
179	1	9 з гори	Десятник,	Десятник,
180	1	16 "	Двінка,	Двінка,
183	2	2 з дол.	<i>m.</i>	<i>n.</i>
184	1	13 з гори	kleiner	kleine
186	1	6 "	<i>gew.</i>	<i>gen.</i>
"	1	15 "	<i>u.</i>	<i>n.</i>
193	2	12 "	<i>n.</i>	<i>f.</i>
195	2	21 з дол.	Waffenrock,	Waffenrock,
198	2	21 з гори	<i>m.</i>	<i>n.</i>
203	2	26 "	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
204	1	14 з дол.	Дрота,	Дроти,
207	1	25 з гори	ve-reinigen,	ve-reinigen,
"	2	12 "	mordern,	modern,
208	1	21 "	Geberlohe	Gerberlohe
213	1	8 з дол.	<i>m.</i>	<i>n.</i>
215	1	2 з гори	Епійскопский,	Епійскопский,
216	1	19 з дол.	Froschgequack,	Froschgequack,
218	2	17 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	2	19 з дол.	Жбухнути,	Жбухнути,
219	2	27 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
221	1	14 з гори	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
"	1	19 з дол.	vita	vitae
"	2	14 з гори	<i>n.</i>	<i>f.</i>
222	2	17 з дол.	<i>u.</i>	<i>m.</i>
223	2	1 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
225	2	11 з дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
226	1	13 з гори	Loswerfen	Los werfen
229	1	26 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
"	2	15 "	Забарвлене,	Забарвлене,
230	2	16 "	<i>v. v.</i>	<i>v. a.</i>
231	1	9 з дол.	W.	N.
234	2	19 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
235	1	23 "	<i>v. v.</i>	<i>v. a.</i>
236	2	12 з дол.	Rad-zirkels.	Rad-zirkels.
237	1	5 з дол.	enspinnen,	entspinnen,
238	1	23 "	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>

Стор.	Шпальга	Стрїчка	Замість:	Має бути:
241	1	23 в гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	2	4 "	<i>v. a.</i>	<i>v. n.</i>
243	2	21 в дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
245	1	3 в гори	<i>v. v.</i>	<i>v. a.</i>
247	2	5 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
"	2	25 "	<i>v. v.</i>	<i>v. a.</i>
"	2	18 в дол.	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
248	1	19 "	Häckchen,	Häckchen,
"	1	17 "	Закарючити,	Закарлючити,
"	1	13 "	<i>v. v.</i>	<i>v. a.</i>
250	1	16 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
351	1	12 в гори	star	starr
"	1	24 в дол.	Закоханне,	Закоханне,
"	2	20 в гори	Hrümnen,	Krümnen,
"	2	7 в дол.	Lei-beigenschaft,	Leib-eigenschaft,
252	1	4 в гори	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
253	2	15 в дол.	<i>m.</i>	<i>n.</i>
255	2	12 "	Schne-,	Schnee-,
258	2	6 в гори	<i>m.</i>	<i>n.</i>
259	1	10 в дол.	enstellen,	entstellen,
266	1	13 в гори	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
"	1	4 в дол.	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
268	1	21 в гори	Зародити,	Зародити,
"	1	28 "	житє	житє
268	2	3 в дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
270	2	28 "	verennen.	verennen.
274	2	16 в гори	Labkrant,	Labkraut,
275	1	3 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	1	18 "	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
"	2	3 "	Hinterhof,	Hinterhof, <i>m.</i>
276	1	7 в дол.	-ўку,	-óку,
277	2	16 в гори	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
278	1	25 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
282	2	4 "	einimp-fen;	einimp-fen;
287	2	20 в дол.	Ueberschus,	Ueberschuss,
288	2	9 "	Звїдчатий,	Звїдчатий,
289	1	5 "	Зіробобй,	Зіробобй,
"	1	4 "	Har-theu,	Hart-heu,
291	1	13 "	Verbindun,	Verbindung,
294	2	16 в гори	Reiter angriff,	Reiterangriff,
298	1	2 в дол.	Landsmännin,	Landsmännin,
302	2	20 "	Unglück-stag,	Unglücks-tag,
306	2	14 "	We-chselgeld,	Wech selgeld,
308	2	11 в гори	<i>u.</i>	<i>n.</i>
310	1	13 "	todes müde.	todesmüde.
"	2	24 "	he-rabfallen,	her-abfallen,
311	2	4 в дол.	Зобраз,	З'образ,
312	1	13 в гори	bemerhen,	bemerken,
"	1	27 "	ein müthig	einmüthig
315	2	10 "	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
317	1	11 "	hinaufspringen,	herabspringen.
"	2	20 в дол.	Zahnschwäbler,	Zahnschnäbler,

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
320	2	5 з гори	Hart-heu,	Hart-heu,
321	2	15 "	И'з'їзджа ти,	И з'їзджа ти,
322	2	8 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
324	2	17 в дол.	„an weh!“	„au weh!“
327	1	10 з гори	fah-ben,	fah ren,
"	1	11 "	rehandeln,	behandeln,
329	2	4 "	Ofen, Ofenloch, <i>m.</i> ;	Ofen, <i>m.</i> ; Ofenloch, <i>n.</i>
332	1	10 в дол.	<i>u.</i>	<i>n.</i>
"	1	4 "	<i>u.</i>	<i>n.</i>
"	2	10 з гори	<i>n.</i>	<i>m.</i>
336	1	12 "	<i>in.</i>	<i>m.</i>
337	1	26 "	wesen,	-wesen,
339	2	11 "	sauer; Sauerteig, <i>m.</i>	sauer; -e тієто Sauer- teig, <i>m.</i>
346	1	20 "	Кпно,	Кіпно,
348	1	5 "	<i>v. n.</i>	<i>v. a.</i>
"	1	25 в дол.	spitzblättriger	spitzblättriger
349	2	5 з гори	pfuschern,	pfuschen.
352	1	10 "	Grosshüfner,	Grosshöfner,
"	1	16 "	Гол. III.	Гол. II.
355	2	12 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
356	1	10 "	Bockkäfer,	Bockkäfer,
357	2	4 в дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
359	2	9 з гори	eines Festmales.	einem Festmal.
368	2	7 "	Halbdeckkäfer,	Halbdeckkäfer,
"	2	24 "	kurzbeinig,	kurzbeinig.
369	1	4 "	der	die
372	1	17 в дол.	Которубка,	Котюрубка,
373	1	21 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
"	2	19 "	Kasakenlagers	Kosakenlagers
374	1	7 з гори	кощунний,	кощунний,
375	1	21 "	Krämerwaare,	Krämerwaare,
376	2	27 в дол.	schönheitsvoll,	schönheitsvoll.
"	2	9 "	Donaufers.	Donaufers.
380	1	19 з гори	s. Клирос.	Chor, <i>m.</i> (wo die Kirchen- sänger stehen).
"	1	20 "	s. Клирошанин;	Sänger, <i>m.</i> (in d. Kirche); 2) Chorschüler, <i>m.</i> ; 3) Chor Herr, Domherr, <i>m.</i>
385	1	21 в дол.	<i>n.</i>	<i>m.</i>
389	1	10 з гори	Gevatterstehen,	Gevatter stehen,
391	1	1 "	<i>m.</i>	<i>n.</i>
392	1	14 в дол.	raubiger	traubiger
"	2	28 "	ländisches	ländliches
395	1	21 "	Sanfmuth,	Sanftmuth,
396	2	17 з гори	naschaft,	naschhaft,
398	1	20 в дол.	Лататина,	Латаніна,
"	1	16 "	Латаніна,	Лататина,
401	1	19 "	Medallion,	Medaillon,
404	1	18 з гори	Klebnelnelke,	Klebnelke,
"	1	23 "	<i>n.</i>	<i>m.</i>
406	1	15 "	verkündend.	verkünden.

Стор. Шпальга Стрічка			Замість:	Має бути:
407	2	13 з гори	s. Лїства,	s. Лїштва.
408	1	14 з дол.	лїку.	лїк.
410	1	24 з гори	litographich.	litographisch.
413	2	9 "	n.	f.
414	2	9 "	Л л о я л ь н і с т ь,	Л ь о я л ь н і с т ь,
"	2	14 "	n.	m.
415	2	18 "	v. a.	v. n.
430	2	16 "	М а т о ч н н и й,	М а т о ч н и й,
431	2	18 з дол.	v. n.	v. a.
437	2	15 з гори	meilenlang;	meilenlang;
438	1	19 "	Erbarmen,	Erbarmer,
439	1	10 з дол.	Friedenstractat,	Friedenstractat,
440	1	22 "	М и с л о в а т и й,	М и с л о в а т и й,
442	1	28 "	m.	n.
447	2	11 "	М н о ж е с т в е н н е,	М н о ж е с т в е н н е
448	2	17 з гори	m.	n.
451	2	1 з дол.	2) Nbf.	—
452	2	2 з гори	(-brauen); blinzeln,	(-brauen) blinzeln;
"	2	14 "	Manl,	Maul.
"	2	25 "	m.	f.
453	1	24 "	Herbstzeitlosse,	Herbstzeitlose,
455	1	3 "	Aalpuppe,	Aalpuppe,
"	2	6 "	Sumpf, Moor,	Sumpf, m. Moor, n.
459	2	8 "	grosses	grosser
464	1	20 "	Art Kleidungsstück ?	Pumphosen, pl. Mi. II. 406.
472	1	11 з дол.	wo-rüber	wor-über
"	1	2 "	"	"
473	1	25 з гори	Навбодний.	Надвбодний.
478	1	5 "	назнарошни,	назнарошне,
479	1	21 "	Riesenschlupfwes-pe,	Riesenschlupfwes-pe,
481	1	27 "	n.	m.
482	2	5 "	aufliegen,	anfliegen,
488	2	20 з дол.	Напрщати ся,	Напрощати ся,
490	1	22 "	Strobündel,	Strohbündel
493	1	19 "	viel,	viel
499	1	7 "	Націлувати ся,	Націлувати ся,
503	1	7 "	Невімушений,	Невімушений,
507	2	20 "	Недознаміий,	Недозналіий,
510	2	9 з гори	Нпзаборбнно,	Незаборбнно,
521	1	13 з дол.	v.	a.
526	1	2 "	n.	m.
528	2	16 "	Иирювати,	Нирювати,
533	1	10 "	гáдкоо	гáдкою
538	2	20 "	Ожидати,	Обжидати,
"	2	8 "	u.	n.
542	1	17 з гори	Zähmug,	Zähmung,
544	2	9 "	Обмбний,	Обмбний,
546	1	8 "	Schubänder,	Schuhbänder,
551	2	2 "	Läuderstrecke,	Länderstrecke,
552	2	14 з дол.	Nacht	Naht
554	1	22 "	zurich-	zurichten,
557	1	9 "	Allein stehen:	Alleinstehen:

Стр.	Шпальта	Стрічка	Замієть:	Має бути:
558	2	5 в гори	parteisch	parteisch,
562	1	2 "	vol-lenden,	voll-enden,
564	1	17 в дол.	Einbandeckel,	Einbanddeokel,
566	2	18 в гори	О к р у ж ё ч к,	О к р у ж ё ч о к,
570	2	3 в дол.	niegefrierender	nie gefrierender
575	2	18 "	(Ader)	(Adler)
578	1	20 в гори	n.	m.
582	1	19 в дол.	n.	m.
586	1	13 "	v. a.	v. n.
587	1	10 "	Stosseufzer,	Stosseufzer.

